Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sententiae - Cod. Aug. perg. 78

Petrus <Lombardus>

[S.l.], [13./14. Jahrh.]

urn:nbn:de:bsz:31-67480

Visual Library

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Aug. LXXVIII

M

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Bibliotheca Henrici Bullingeri Tigurini

Opientes aliquid de penuria ac tenuitate nra. cum paupercula in gazofilacium domum mittere. ardua scandere opus ulle uiue mortalge re presumimus. confirmationis fiducia labores q; mercedem in samaritano statuentes: qua placat in curationem seminium. duobus denarijs sup erogatis: cui ea reddere p festinat. Delectat nos utrasq; pollicenas: h; terre immensitas laborem. Desidiam hortatur proficiendi. h; deterrat infirmitas deficiendi. quin uincat zelus dom dei. & inardescentes fidem nram aduersus errores carnalium: atq; animarum hominu dauitice turris clipeis munire. penus munitam ostendere. ac theologicas inq̃sitionum abdita aperire nec ñ. ecclesiarum p modulo uitet ingenue nre negotiam adire studuimus. Ito ualentes studiosos trium uocat iuuenes resilire. eos in x laudabilibus studijs lingua ac stilo nos seruire flagitantium. Quasi bigas in nobis agitat x certatis. Omnibus ñ ambigamus omne humanum eloquij sermonem calumpnie atq; contradictionem emulorum sepius fuisse obnoxium. quia dissentientium. uolumina mortalium. dissentientes q: sue animorum sensus. ut cui omne dictum: uera ratione perpensum. sit. cui dij aliud alijs aliud uidetur: quae cõplacent. curam l' ñ intellecte. uel offendentia. impietatis error obiurgatur. ac uoluntatis munditia resultet. q. deus l' scelerato pat in illi. diffidentie filius. qui ñ rõnem uoluntate subiecit. ñ doctrine studium impendit. si his que solempniat. sapientie ulla coaptare manu. ñ uult: si placita rationem secutus: q̃s lingua uoluntas ñ ad intelligentiam ducat. si ad defensionem placentium. iuuat. ñ desidia uel docendi ducate si ab ea ad fabulas & curiositates: quo; p festio. magis placata q̃m docenda. q; querere ñ docenda delegare. si desidia doctrinam coaptare habent rationem sapientie in suspitione. q; fidei defectione sequat. hypocrisi mendax. ñ sit ul' in ubi pecat: q. amisere oscia. Jpãq; simulatam pietatem omnem uiroz mendacio impiam reddit. falle docentis instituta. fidei sanctitatem corrupte mollientes aurum q; purgine. sub nouello sui delicij dogmate. aliud ingerentes. qui occasionum studentes. de ecclesiae fide bellant. Inter ui nãq; assertione. placationem defensionem. pacis pugna. dij se. i ecclesiae. se uoluntas errorum auctor. hoc g. do odibilem ecclam euitet aq; ora opilare ne unus nequeat. in alios effunde queat. Quicquam ecclesiae in candelab q altare uolentes. sine labore multo ac sudore uoluminum deo p stare. q pegimus. ex testimonijs ecclesiae in cenũ fundatis. mil. libris distinctũ. in q maioz exempla doctrinam q; reperies. in q p diuine fidei sincerã confessionem. ubique doctrinae. fraudulentiã potuimus. adiuuante deo. unde ecclesiae. q pleni. ñ pietatis impie p festinationis. miserq. cupido uite uerũq; modamine uitare. Dicit ñ parũ uox nra insonuit. ñ a primis dioecesis limitibus. Illi q debet hic labor augustig. ul' milesi docto. uidi sestius. e multas impigras. multas q; indoctas. facit quos. i m sit necessarius breui uolumine opponant: primum sententias. apostolas eoz testimonias: ñ sit necesse querenti libroz multitudo de ecclesiae. cui breuitas collecta q. queruntur offert sui labore. Jti h ait ecclesiam ñ solum primum i redemptorem si i. librum correctorem reddere magnarum. ñ p funda ecclesiae sapientiae. quae uanam uoluptatem inuentores. ge he ecclesiae. Breuiat q. querentium facilitate occurrat tractatus. qbus singulos librorum capitula distinguuntur primum.

Omnis doctrina de rebus uel de signis. de quibus rebus fruendum. Et intelligendum. ad his que fruuntur. tractantur. Quo sit fruitur uel utitur. Jn tractatione. Que sint inuentiones sibi de tractatione. Quis ordo sit seruandus de tractatione agendi. De testimoniis ueteris testamenti. qbus tractatus instituendi declaratur. De testimoniis nouum testamenti. ad idem pertinentibus. De cognitione creatoris & creaturae. in qbus tractatus uestigium apparet. De ymagine similitudine tractatus. animae humana. De similitudine creantis. i creature. tractatus. De tractatus unitate. Varii dubitationis. de uno deo patre. Varii tractatus de uno deo patre. sicut unus deus. de quibus promisi. Varii dubi

na ēēma genūit filium. t genita sic apa
rat. t de ꝑa nat sit filius. t ſpē ſēs ꝓcedens.

Quod filius ñ ē de michilo ſi de aliquo. ñ ēt
de matꝛa ſic. t ſpē ſēs. Quare ūbū ꝑīs dicatur 6
filius nature. Vtrū ꝑī genuit filiū an necessi
tate an uolens. t nolens sit deus. Vtrū ꝑī uo 7
luit. t noluit gignere filiū. An posse gignere filiū
um sit aliq̄ ꝓcessio in ꝑīe que ñ sit in filio.
8 Deus ūtate ac ꝑfectate diuine ēēntie. Et incōm
mutabile eiusdē. De corpali simplicitate eiusdē.
De corpali. t spūali cōtra. q̄m sit multiplex. t ñ
simplex. Quod deus ē sit simplex ēt multiplex
dr. Quod dei simplicitas nulli ꝓdicamēto sub
iectatur. Quod deus absolute dr subā. Quod ñ ē 9
ip̄o aliq̄d q. ñ sit deus. De distinctione ēt ꝓso
nāꝝ. De coēternitate ꝑīs. t filij. De ineffabili
intelligibili geniture nr̄i m. Vtrū debeat dici
ſēp gignatur filius. t ſēp genit. De obiectionib;
hereticoꝝ nicenaū ꝑtre filiū ñ ēē coēternū ꝑī. De 10
spū scō q. amor ꝑīs. t filij ꝑfecte dr. eū sit in ēēn
tate amor q̄. ēternal. sic uerbū ꝑfecte dr sapientia
a. t ēt coeternal dr sapientia. Quod eadem
nomina ꝑfecte. t unūsqūq; ꝑsonaliter. accipiunt.
Quod spūs. 11
ſcē ꝑīs. t filius. t cōmunis. ita commune nomē hēt ꝑti.
Quod spūs scūs procedit a ꝑte. t filio q. ēt gra a filio
habeat distinctam. De quinquenna latinoꝝ. t
greꝯ. t ſcōm. t differentia ūbis. Vtrū spūs scūs ꝑfec 12
tionē habeat a ꝑte q̄ a filio. Quod spūs scūs pro
cedit. t ꝑfecte a ꝑte. Quare spūs scūs ē nec 13
de subā ꝑīs. ñ dicat genitū. t cōprocedens. Qua
re filius filiū dicat. procedē. t spūs scūs ñ dicat gignē.
Quod ñ ꝑ mortalis distinguere unā generationē
filij. t ꝓcessionē spūs scī. Vtrū spūs scūs debeat di
ci ingenitus. t ē ñ sit genitus. De gemina ꝓcessione 15
spūs scī. ꝑpalis. t ēēna. Quod ñ solū dona spūs scī
sit. t spūs scūs ꝑfecte deus dat hoibus. t emittatur. An uti
scī possit dare spūm scūm. Quod spūs scūs a se ipso 14
detur. t filius a se ipso mittat. Quōm sit intelli
genda ūtualis missio. Qualiter a spū scō. t filio sit
missus. Quod filius. t sic dat a se ipso. Quōm intel
ligendū sit illud a me ipso ñ uenit. Vtrū semi
uel cūm sit missus filius an sepe. De duobus missi
onibus filij. Quod scōm alterum modū semel sit
missus. scōm alterum. sepe. t scōm alterum modū
dr missus in mundū. t alterū ñ. Quare ꝑī ñ dr
missus. Quod filius. t spūs scūs ñ sunt qñ minores
ꝑte q. missi. De missione spūs scī. que sit duo 16
bus modis. uisibiliter. t inuisibiliter. Quod filius se
cūd q. ho ñ ñ ꝑte. sed. t spū scō minor. Quod 17

spūs scūs. t carnalis q̄ diligimus dm. t primum
Quod finita dilectio. t deus. ñ ꝑī uel filius sit
cūm spūs scūs. Quod ñ. t dictū ꝑ cām illud. de
us carnalis. t sic illud. cui est pactuenta mea. t ſp
ſpes mea. Quōm spūs scūs mutetur ut dicitur
nob. Vtrū spūs scūs augeatur in homine. t mi
nuꝝ. t magis habeatur ut dicitur. t an deatur
bona. t ñ habēti. Quod aliq̄ dicit carnaliter
dei. primum ñ ēē spūm scūm. Vtrū ꝓcedendū sit
ꝑ donū dari donat. Vtrū spūs scūs cōtinue dica 18
tur donū q̄ datū sive donatū. Quod sicut fi
lius nascendo accepit ñ cūm ū ēēt filius. si. t ēēn
na. ita spūs scūs ꝓcedendo accepit. ñ cūm ū ēēt donū
si. ū ēēt ēēnna. Quod spūs scūs dr donū. t de
natum. scōm duos modos ꝓdicādi ꝓcessio
nis q̄ scōm q. donū. t referatur. ad ꝑīem. t
filium. scōm q. datū. t ad eum. de quē. t ad
eos q̄bus datur. An filius ē sit nob datus. pos
sit dici nr̄. ū spūs scūs. Vtrū spūs scūs ad se ipm
reflectatur. De equalitate eius ꝑsonaliter. Quod ēter 19
nitas. t magnitudo. t potentia in deo unū
sit. t si intelligantur diuisa. Quod aliq̄ ꝑso
na. aliam ñ excedit magnitudine. q. ꝑ nō
sit. maior una ꝑsona q̄ alia. ñ magis aliquid
duo q̄ una ñ ens q̄ duo. t una. Quōm dr
ꝑī ēē in filio. t filius in ꝑte. t spūs scūs in utroq;.
Quod nulla ꝑsona. pars. t in ēternitate. Qua
re ens ꝑsone vicatur. [illegible] dr
ꝑ ēē unam essentiam. ñ ū gūs de spēbus ñ ut
spēm de individuis ꝓdicamus. q. ū. t ēēnna
genus. t ꝑsona. spēs. t ēēnna species. t ꝑso
ne individua. Quod ñ sēm materialem ca
usam. dūr ens ꝑsone una ēēnna. nec ita
dr ens ꝑsone una ēēnna. ū entes homines u
ni⁹ nature. Verum ens ꝑsone differre mu
mo que ꝑ ecta ab; distincte sunt. Quare tres
ꝑsone simul ñ sunt manus aliq̄. q. una.
Quod deus ñ. t dicendus. ꝑ se. t unus. Quod 20
aliq̄ ꝑsona ñ excellit aliam potentia.
Quod ñ mutat ꝓcedit filius q. ꝑī. De obiectio
nib; hereticoꝝ. et h. t responsionib; catholicoꝝ.
Quōm possit dici solus ꝑī. t solus spūs. 21
t solus spūs scūs ē sine insegnabiles. Vtrū de
beat dici solus ꝑī. t deus. t solus filius. t deus. t
solus spūs scūs. t deus. an ꝑī. t solus deus. filius
t solus deus. spūs scūs. t solus deus. Quomo
do ēternal dicatur solus datus. ē quā sit cū spi
ritualis. t animalis scīs. De nomine differen 22
tiali. q̄by utamur loquendo de deo. De bis

que cẽpaluẽ deo ouenume. ⁊ne laane di
cumtᵈ e h nomine q. ẽntal. e illᵉ cẽpa
luer deo ouenuñ ⁊dñr relaue e illis
23 q ꝑpe ad singlaꝛ ꝓsonaꝛ. ꝓuenie ⁊debis q
unitate ẽẽnie signãnt. e h nomine qđ c
sona q. scᵈm subam dicatur. n singlariter
ſ ꝓsonaliter accipiatur in summa. Qa
neccitate dictũ sit eccl ꝓsone alaunl ⁊ag
al. cret ypostasel. t sube. Qare ñ dñs
patrem ⁊ filiũ. ⁊ l. s. cẽ eccl deol ⁊ eccs ꝑ.
Qare ñ dñs eccl ẽẽnaal ⁊ eccs ꝓsonal. q
22 n ẽntate ñ ÷ duúsitaal. t singlariaal. t sou
cudo. ſ unitaal ⁊ ẽntaal. ⁊ distinctio ⁊ idẽ
dicaal. Qvod ñ debet dici deus mulaplex.
21 Qvid sigẽcur hꝰ nominiꝫ unus du
o. t due. eccl t ta. ẽnul. t ẽntal plés. t ẽn
plalitaal distinctio. t distinctẽ. cũ hꝰ uca
mur loquentes. de dõ. Qvid sigẽcur de
dõ h nomine ꝑ n plãli numero ÷ De c
plia acceptione hꝰ nominuꝫ ꝓsona. in e
nitate scᵈ dr ꝓsone ÷ Et q sensu dicat
alia ꝑ prĩl alia filij sue ꝙliſ in ꝓsona. pr
20 alꝰ filius e h nomine ypostasis. De ꝑpeca
tis ꝓsonaꝝ. ⁊ de nominiꝫ eoꝝ relatiuis.
Qvod ñ omnia dñr de dõ scᵈm subam. q
dam cũ scᵈm relationẽ mch cũ scᵈm ac
cidens. Qare ꝑsum dicatur cẽ ingeng
filiũ dei cẽ. c. t hoiel sine filij. vi. Qvod hõ
dr filius ẽntaal. ⁊ ẽntal pr hominu.
Qvod spe scs eadem ꝑpetate donũ dr q
spe scs ⁊ utq; in relatiue ad prẽm t filiũ.
Vtrũ ẽntal pr ipa. t filꝰ possit dici spe
scs. Qvod ñ omnino q relatiue dñr sui
ā se uicissim respondent uocabuli. e
19 sine ꝑpetaal ille q̃liꝫ distinguuntur ꝑ. Qđ
ñ ÷ omnino rõe dr cẽ prẽm ⁊ genuisse
hr̃e filium. Qvod ꝑpetaal dcmmane. y
postasel ñ subam. ⁊ naturam. De gnaliue
glã. aut q ad se ⁊ eoꝝ q relatiue dñr. An
scᵈm subam dicatur deus de dõ. ⁊ hꝰmodi.
Qvod ñ cñ spe et scᵈ ꝑpetaal ꝓsonaꝝ. An
solꝰ pr debeat dici. non genitaal. t ñ filius
18 dr sic ingenitaal. De ꝑpietate q notat
ingenitaal. Reprobatio ambroſij. q̃ arri
anos. de ingenito. An dubiũ sit cẽ prẽm
⁊ cẽ filiũ. ⁊ sapia genitã dr scᵈm Rel.
t scᵈm subam. De ymagine. d e ꝓcipio.
17 Qvod ab ẽterno pr ÷ ꝓcipuum filij. ⁊ ipo
cũ filio spe scᵈ. An eadem notione pr ⁊ fi

iuus sine ꝓcipuũ spe scᵈ. De hꝰ que cẽpaluer 30
de dõ dicunᵗur. ⁊ relatiue scᵈm accidens. q
ñ de dõ h̃ cãnrl accidit. An spe scs dicatur
datiũ. t donatum. relatiue ad secũ ā se datũ.
An filius dicat̃ est. t sinul pñ scᵈm subam.
De sententia scᵈ hylarij q in ẽntate ꝓsona 31
riũ ꝑsa. ostendio. Quare pñ attribuatur u
ntaal. Qare pr. ⁊ filius dicantur ãmbo. u
nũ. t nus deus. ſ ñ unus? Qare dr est ntaal in
filio cẽ. Qare in spũ scõ dr cẽ unitaal conco
dia. t congruo utiq; Vtrum pr. t filius eadi 32
lectione. diligat que procedũt ab utq; ⁊ spe scs
Vtrũ pr sit sapiens sapia q̃ genuit. An fi
iuus sit sapiens se ipo. t p se ipũ. An una cñ
sit sapia prĩs. Sicut in ẽntate ÷ dilectio.
q ÷ entaal. ⁊ cũ spe scs ÷ dilectio q ÷ entas.
n ro sc̃ due dilectiones. ta ⁊ de sapia. Qa
re pr ñ dr. sapiens ⁊ sapientia. genita sicut
dicat̃ diligens. dilectione q ab ipo procedit.
Vtrũ ꝑsonaꝝ sint ipe ꝓsone t diui 33
na ulia. Qcõm ꝑsonaꝝ. possint cẽ in na
tura dei n eadem determinate. De ub hila
rij scᵈm puoy marligeneam. unde dr.
n idem cẽ natiã diuinã. ⁊ nẽ natiue. ⁊d 34
n cẽ. dm ⁊ q. di ÷. Vtrũ possit ita dici. unꝰ
deus cum ꝓsonaꝝ. ⁊ eccs ꝓsone unus di. ut
eccs ꝓsone unus cẽntie. Qvod potentia sa
pia. bonitas in sententia intellũ ad ꝓso
nal distinctẽ. referuntur. Qre pr potẽ
tia. filio sapia. spũ scõ bonitas tribuatur.
c sit una potentia. sapia. bonitas cum De
h nomine usyon. n in auctoritate reperi
tur. ⁊ quid significet scᵈ scia t ꝓscia. prouiden 34
tia dispositione ⁊ ꝓdestinatione dr. De eoꝝ
sit ꝓscia. t ꝓuidentia. De quibꝰ dispositio
De quibꝰ predestinatio. De quibꝰ prouiden
tia. De quibꝰ sapia. t scia. Vtrum dr
positio. t ꝓscia. uel predestinatio de cẽ po
tentia. si nulla cẽnt futura. Qvod scia
di ÷ de cõpalibꝰ ⁊ cẽnul. An omnia dñr
cẽ in dõ ⁊ nulla in eo. Vtrũ omnia debe 35
ant dici cẽ in di cẽntia. n in di cognitione.
t ꝓscia cẽ dñr. Qa rõne bona dñr cẽ t
dõ. ⁊ ñ mala. Vtrũ idem sit omnia spe
re dõ. ⁊ ipm ⁊ in ipo. Quod omnia sẽ
in quolibet eum. ⁊ ipm ⁊ in ipo. Qđ
ñ omnia que re dõ sc̃. ⁊ de ipo sunt. An 31
modi deus dr cẽ in rebꝰ. Qvod deus n u
biq; ÷ habitat. ſ cõsolo. Vbi erat deus

anteq̄ ēēt creatura. Q Vtrū deus cum sit
in oīmīly rebꝫ ēternaliter. ñ eī cōgnatur
sordibꝫ rerum. Q Vtrū deus sit ubiq; ⁊ sem
p̄ ñ eī localis ñ loco nec tempore moueť
Q Vtrū modis aliquid dicatur locale ut ēē
cēpublē. Q Vtrū sit mutari sēm tempꝰ. onv.
V Vtrū tp̄e eāt sine localeſ. ⁊ ēēcēpabileſ.—
38 Q Vtrū deus ⁊ ūq; sine locali motu. An sciat
p̄scīa dei sit causa rerū ⁊ conuerso. V Vtrū pre
39 scientia dei possit fallꝫ V Vtrum scīa di possit
ſie augeri ⁊ minuꝫ ⁊ aliquo in mutari. An
deus possit nouāri ⁊ ex tempore scire. ⁊ p̄scī
re aliquid. V Vtrū deus possit scire plura q̄m
scit. Q Vtrū deus ⁊ semp ⁊ simul scat omnia.
40 An aliq̄s predestinatus possit dampnari
ut̄ reprobus saluari. Q Vtrū sit reprobatio dei ⁊ ī
quibꝫ ostendatur. ⁊ quis sit p̄destinationis ef
fectus. V Vtrū aliquid sit meritū obdurationis
⁊ mīe. Q Vtrū sup̄bi carnalium desiderioſ.
An ea que semel scit deus. ⁊ p̄scit semp sciat
41 ⁊ prescīat. ⁊ semp sciuit ⁊ p̄scierit. Q De ōi
potentia dei. q̄re dicatur omnipotens. cū uoꝫ
multa possimus. que tp̄e ſi possit. Q Cur di
catur deus omnia posse. Q Vtrū omnipotentia
dei sēm duo ostendatur. An uerbo alicui
42 q̄ dicūt ēm nil posse ñ q. multa ⁊ fiunt. An
43 deus possit facē aliq̄d melꝰ q̄ facit. ⁊ aliuꝰ
44 melioꝫ ēm. V Vtrū deus semp posse omne q. potuit
De uoluntate di que ēēntia ⁊ di. ⁊ de sig
nis ei. Q Vtrū ueritas dei sit dō uelle. q. esse.
ñ eī p̄ dictā deus oīa ēē q̄ uult. Q Vtrū malitia
hāy locutionū. deus scit ⁊ deus uult. ds scit
oīa ⁊ uult aliq̄. Q Vtrū di uoluntas sūme bo
na eā ⁊ q̄ omnino ūlitē sit. ⁊ eā ñ ⁊ querenda
q. p̄ma ⁊ sūma eā ⁊ oīum Q Vtrū modis accī
piatur di uoluntas Q Vtrū p̄ceptio. p̄hibitio. p
missio. ⁊ istarū operatio. nōie uoluntatis intelli
gunt. indifferenter. V Vtrū deus uelit ab omnibꝫ ſi eī
q̄ p̄cepit ⁊ ñ fit q̄ p̄hibet. Q Vtrū uoluntas di q̄tē
⁊ ī nullo cassari pot. Q Vtrū intelligēdū sit illud
uolumus ggaire filios. ⁊ ⁊ n. ⁊ illud q̄ uult omnes
hoīes saluos fi. V Vtrū mala dō uolendo ⁊ nolēdo
fiāt. Q Vtrū intelligēdū sit illud augi mala fi bo
nū ⁊ Q Vtrū multiplicatio accipiatur hīc. Q Vtrū mala u
nūsquam ualent. Q Vtrū ñ dō ū ⁊ cā ⁊ ho deū
or. Q Vtrū uoluntas di de hoīe impleat q̄cq; se ūcat.
Q Vtrū sensu quodam dicatur fieri. cōtra dei
uoluntatē. Q Vtrū p̄cipit deus oīa bona facē
⁊ mala uitare. ⁊ si ñ ad id ab omnibꝫ uult

implerī. Q Vtrū hō aliq̄n bona uolendo
⁊ aliud uelit quam deus. ⁊ mala idem q.
deus. Q Vtrū mala uoluntas p̄ malas bonū
nūquam uoluntatis impleatur. V Vtrū placuerit
uiris scīs q. xp̄e paterentur ⁊ morerē. V Vtrū
passionel scīoꝫ debeamus uelle.

Ecce ris

ecteris ac noue
legis continen
eam āligena
indagine etiam
acq; etiam consi
derandis nobis
p̄mia dei gīa: in
nocuit sacre pa
gine ētatū cetera
uel signa precipue uet̄aris ei egregī doc
ctoꝛ. ag. aic in li. de doctrina xiana. Omnis
doctrina ⁊ rerum ⁊ signoꝝ. ꝫ res ⁊ p̄ signa
discernatur. xp̄e autē res hic appellantur.
q̄ non ad significandum aliquid adhibentur. Signa ū quoꝝ usus ⁊ in significando
Ioꝛ autem aliq̄ sunt quoꝝ usus ⁊ in signi
ficando ū in nō significando. ⁊ q̄bꝫ ū utimur.
ñ aliq̄ signa ad significandi gīa ū aliqua sacīa
legalia. alia. q̄ ñ solū significant sī. etiē
q. nīl admīcēo. sic ē anglica sacīa. li. q̄
apte intelligatur. que hic appellant signa
rebus ut delectet. ⁊ que ad significandū
aliq̄ adhibent. Omne g̃ signū: ⁊ res
aliqua ⁊ q. ēm nulla res ⁊ uel eod aug.
aut omnino nichil. ñ aūg̃ solo. omnis
res. signū ⁊ q̄ ñ adhibent ad significan
dū aliquid. Cūq; hīs mundic theologo
rū speculo studiosa atq; modesta diuinā
scīpturā formam p̄scīptā in doctrina ecīe
admīstr. De hīs g̃ nobis admō ad res diui
nas. aliqēn intelligendas. do duce apti
te uolentibꝫ disserendo ⁊ p̄mo de rebꝫ per bi
gnis disserimus. de rebꝫ omnino agen
dis g̃. in rebꝫ utendum ⁊ ūm eod aug.
aic. Quod res alie sunt quibꝫ fruendū ⁊
alie quibꝫ utendum ⁊ alie q̄ fruuntur ⁊
utuntur. Ille quibꝫ fruendū ⁊ nos fa
cīt beatos. Istis q̄bꝫ utendō ⁊ tendendo
ad beatitudinē adiuuamur. ⁊ q̄si ad

mmeulamur. ꝙ ad aliꝰ rel que nos beatos facꝫ. puenire eiꝫ possimus inhere. Rel ꝙ que fruunt. ꝙ cum nos sumus qꝺ mter ea ꝙ stuam. ꝙ angeli scꝫ fruaũt ⁊ amore inhere a ueu rei ꝑ scripaĩ. Va ꝙ: id quod in usũ referre uenit ad opandendum illd quo fruendum ⁊ aliꝰ abutꝫ. ⁊ ꝙ uallam ubi ulteriꝰ abuꝫ ul abusio trãi nari debet. Res ꝙ quib⁹ fruendum est sunt ꝑ ⁊ filꝰ ⁊ spꝰ scꝰ. eadẽ eã ẽntiaꝰ. quedam summa rel ⁊ communis q⁹ omñ ly fruenaly ea. ꝙ si eã rel dicꝫ debet ⁊ nõ re rũ ommũ causa. ꝙ si eã ⁊ causa. Non enĩ facile ꝑ inuenirꝫ nomen stantꝫ excellen cie ouenat. ñ q⁹ melꝰ dr. ẽntiaꝰ ly ⁊ n⁹ deus. Res aũ quib⁹ utendũ ⁊ mũ dus ⁊. ⁊ in eo creata. Vñ aug⁹ in eodem Vendũ ⁊ ly mundo ñ fruendum. ú un usibilia dr ꝙ ea que scã sunt intellecta ꝙ spiciantur. ú de tẽpoꝛ. capiãtur. Item in eodem. in omnib⁹ reb⁹ ille eã sc. quib⁹ fruendũ ⁊. que cũe ⁊ cõmutabiles sunt. Ceãl autem utendũ ⁊ ú ad dlarũ ꝙ fruitionem. quenatur. Vñ aug⁹ ut ly. de ẽntate fruimur cognual in quibꝫ ipsis. ꝙ se uolumꝰ delectata conquiescꝫ. Vamur ú hys. que ad illud referimus. quo fruendum ⁊. Sc̃ quid inter sit

Doꝛandum inẽ fruꝫ ⁊ uti aliꝫ q⁹ sit. ú quod idem aug⁹ in lib⁹ ly de ẽntate aliter q⁹ supꝰ accipiens ut ⁊ fruꝫ. sic dicat Vñ ⁊ assumere aliquid in facultatem. uoluntatis. fruꝫ aũ ⁊ ut ẽ gaudio nõ adhuc spe si iam rei. Ioq⁹ omnis qui fruitur utitur. Assumit enĩ aliquid in facultatem uoluntatis. cũ fine dlectionis. Nõ autẽ omnis qui utitur fruitur. si ordo q⁹ in facultatem uoluntatis assumit. ñ ꝑ ipsum. si ꝑ aliud appetitꝰ. ⁊ attende q⁹ ideꝫ aug⁹. dicẽ illos eã fruꝫ. qui inẽ gaudent. ñ iam in spe. ⁊ ita in hac uita. non fruꝫ uidemur. si eã ut. ú gaudemus in spe cũ supdicẽ sic fruẽ. amore inhere alicui ri ꝑ se. quiet. ⁊ h⁹ nulla adherere do. h⁹ q⁹ que sc̃dũ se uidentur. sic dcꝫ manus dicere nos. ⁊ hic ita fruimur fruꝫ si sic ꝑ ꝑfecte. ⁊ plene. ú p spem uidebimus. quo fruemur. h⁹ aũ dum in spe ambulamus.

ꝙ fruimur ꝺc̃ ly non a do plene. Vnde in lib⁹ ꝺ de ẽntate fruimur cognual. in quib⁹ uolũ tas ⁊ eadem. in li. de doctrina ẽtiana ait angli llo fruemur iam beata fruitꝫ. quo ⁊ nos frui desideramus. ⁊ q⁹ eã in hac uita. tam fruimur. ut ꝙ speculum. ⁊ in enigmate tanto uiãm pegrinacionem. ⁊ ꝛollãbile⁹ sustinemus. ⁊ ardentius sitire cupimus. ꝙ ⁊ dicꝫ q⁹ fruitꝫ ⁊ in hac uita. ñ aũ bõ gaudiũ spei. si ⁊ rei quam delectatur in eo. quod diligit. ⁊ ita tam rem aliquem uenet. Constat ꝙ q⁹ do debemus fruꝫ ñ uita illo enĩ ú aut aug⁹ fruetur. q⁹ efficiemur beati. ⁊ in quo spem ponꝫ ú ad id ꝙ uenat. de h⁹ idem aut in ly. de doctrina ẽtiana. Dicem⁹ illa re nos fruꝫ. q⁹ diligim⁹ ꝑ se. ⁊ ea re nob⁹ fruendum ẽ eã q⁹ efficiem⁹ beati. Sc̃ãl ꝙ utendum: si frequenter eã dicat fruꝫ ẽ de lectione ut: cum enim adest q⁹ diligitur. ⁊ dilectionem secum gerit. si eã ꝑ eã ẽntiaꝰ. ⁊ ad illud ubi ꝑ manendũ ⁊ eam retulis utãr ea. ⁊ ab usu ñ ꝑ se dicenda ꝙ fruꝫ. Si ꝙ ut uelimus. acq; ꝑmanserit. finẽ in ea ponent tenere eie tunc uere ꝑ se fruꝫ dicend⁹ es. q⁹ ñ ẽ faciendũ. ⁊ in illa re nitate. ⁊ summo ⁊ incõmutabili bono. Vtẽ

Cum aũt homines hoĩb⁹ sic mãd ⁊ fruꝫ qui fruuntur ⁊ utuntur aliꝫ reb⁹ ẽdũ rel aliqua sunt. queritur utrũ fruꝫ se debeant an uti. an utrũq; atq; sic respondet aug⁹. in li. de doctrina ẽtiana. si ꝑ se hõ diligend⁹ est. fruimur eo. si ꝑ ꝛ aliud eo utimur: Videant aũt in ꝑ aliud diligendus q. eã ꝑ se diligendum ⁊. ne eo attineant beata uita. cuius ⁊ spes. h⁹ eẽ spe solatur. In homine aũ spes ponenda non ⁊. qꝛ male dicꝫ ⁊ q⁹ h⁹ fiat. ꝙ si quando adueniat. ñ seipso quisq; fruꝫ debet. qꝛ ñ se debet diligere ꝑ se. ⁊ ꝑ illd quo fruendum ⁊. huic aũ ornamum uidetur q. apls ad philemonem loquens ait. Ita ce frẽ ego fruar in domino. qꝛ ita dcmmat aug⁹. si dr ista eã ce fruar. ⁊ ñ addidiss⁹ in dño. uidetur finẽ dilectionis ac spem ẽstituisse in eo. si qꝛ illud addidit in dño se finẽ posuisse eodemq; fruꝫ significauit. Cũ eã ú idem aut aug⁹ homine in dño fruer⁹ dr. poatus ch⁹ homine fruetur. h⁹ q⁹ uel ꝺ fruatur an utat

Secdum deus nos diligat ut frequenẽ scripturadicat. que eius dilectionem

ergo nos mutari cōmendat querit aug. q
utrū diligi an uerū an fruendū. ꝛ predicta ra.
si fruatur: egeat bono nō. q. nemo sani dixe
rit. Aut enī ppa bonoꝝ meoꝝ indiget. Oīa
enī bonū nrm. t ipe ÷ t ab ipo ÷. nō fruatur no
nob. ū nos alijs rebꝫ. Nos enī rel qbꝫ utim adꝫ
ferimus. ū di bonitate ꝓfruamur. deus ū. ad
suam bonitatem usū nrm referet. Ille rerum
miseꝝ nū ꝙ suam bonitatē. Nos autē nob. in
uicem ꝙ illius bonitatem. ille nī miseream
ū se ꝓfruamur. Nos ū nī inuicem miseremur
ū illo fruamur: ē enī nos aliquo usu
semur. t aliqua constituimus ad eā q. facim
ualitatem. eamꝙ intuemur. si ꝛ uerā sit ꝙ se
quens ē mām q. alij impendimus. nī reli
quid deus sine merede h autē meretꝛ summa
÷. ū ipo ꝓfruamur. Jam q bonus ÷ sumus.
ꝛ in q̄tum sumus: bonꝫ sumus. Pecco ÷ q ie
÷. nī impune malꝫ sumus. ꝛ in q̄tū malꝫ su
mus in tm ÷ minus sumus. Ille g. uē q nob
utatur deus: nī ad eus ꝫ ad ualitatem mām
referam. ad ea ū em bonitatem. vel fruend
Ie considerandum ÷ amplectend sic ūtan
dum ū utrū utendū. t utendū ꝛ
quib̄dam uideat: q. eis sic utendum ꝛ nō by
fruendum. ꝛ hꝫ firmare auctoritate aug.
qui ū pegrinaꝝ ÷. dicit nī ee fruendum nī tri
nitate ꝛ summo ꝛ incommutabili bono. Je dicit
nī ee fruendum. eis: q. ꝙ se amande non sūt.
si ꝙ etnam beatitudinem. Illud autē quo fru
endum ÷. ꝙ se amandum ÷ si q. utrꝫ amā
de nī sentꝫ ꝙ se ÷ immo ꝙ ipe solam beatitudinē
ꝙbant amplectende aug. q in l. x nī de trinitate
dnt quosdam auc. forte utrumꝫ q. ꝙ solam
beatitudinem. amamus. sic ꝓsuade nob. audē.
ū ipsā beatitudinē nī amemus q. si faciam ꝛ ip
sa amare? utiq; desistimus. quādo illam ꝙ q̄m
solam: ita amatum nī amamus. Ecce his ub
uidetur aug. ostende q. utrꝫ ū ꝙ se si ꝙ sola
beatitudinem. amande sine q. si ita ÷. g. eis fru
endum nī ÷. Alii ū dnt uidetur. s. q. eis fruē
dū sit. q. ꝙ se pecunde ꝛ amande sūt. ꝛ ho
firmant auctoritate ambꝝ q. aut. sup illū loc
plē ad gal. 5as: fructꝰ autē spūs ÷ spūs carital
gaudium. pax patientia ꝛ hm nominat op
ra: ꝫ fructꝰ q. ꝙ se pecunda sunt. Si ū ꝙ
se pecunda sunt. g. ꝙ per se amanda. Nos au
tē q. uidetur auctoritatibꝰ ꝛ rōnī manifestā de
medio omne cupiamus: dicamus q. utrꝫ.

ꝙ per se pecunde ꝛ amande sunt. si eis ꝙ
solam beatitudinē ꝙ se q̄ amande sunt:
q. delectando siu possidendo sincera. ꝛ sā de lectiōe
lectōne ꝛ ea q̄ pertinē gaudium spūale.
Verūm nī ÷ hꝫ cōsistendū. si ulterius ꝛ ū. Nō
hꝫ herear dilectionis gressus: neq; hꝫ sic di
lectionis cōmunis. ꝫ referat hꝫ ad illud summū
bonum: cui soli adhęrendum ÷ omnino qui
uult ꝙ se cū amandū ÷. ꝛ ulterius illud nichil
querendū ÷. illud enī ÷ sup̄mus finis. ideo
aug. dicit. q. eas diligimus ꝙ se solam beati
tudinem: ū quin eas ꝙ per se diligamus.
ꝫ quid ꝙ q. eas diligimus: referimus ad
illud summū bonū. cui soli inhęrendū ÷. ꝛ
in eo ꝙmanendum. finis q. lectiōe ponendus
qui ūtiliter nī ÷ fruendū. ꝫ dicet aliquis
fruy ÷ amore alicui rei inhęre ꝙ se ipsā ū
pdictū ÷. Si g. utiliter ꝙ per se amande sūt
rel fruendū ÷. ad q. dicimus. In illa dilec
tione ū dr ꝙ se ipsam intelligendum ÷ cū
nī ū. s. amemur ꝙ se ipsā cū. ū nī referatur
ad aliud. ꝫ ibi ponatur finis. ū sup ostendit.
aug. dicēt. si ꝛ hęserit aug. ꝙ manserit. sine
ponens lectiōe. aīe ū. ꝙ se fruy dicendus et q.
nī ÷ faciendum. nī in alia ūtiliare. i. summo ꝛ im
cōmutabili bono. Utendū ÷ g. utiliter ꝙ
eas fruendum: summo bono. ita ꝛ de bona uo
luntate dicimus. Usū aug. in l. de d. aīe.
Voluntas ÷ ꝙ q. fruimur. ita ꝙ utiliter fru
imur. nī eis ū forte aliq. utiliter sic deus ū ea
rital. de q. ꝓtractabimus. Omniū g. q. dicta sunt
ꝙ de reb. spūalibꝰ tractauimus ꝫ summa ÷ q. au
sunt q̄dꝫ ÷ fruendum. Alie q̄dꝫ utendum. alie
q. fruimur ꝛ utimur inter eas. q̄dꝫ utendū ÷ q
quedam sunt ꝙ q̄s fruimur. ū utiliter ꝛ pcen
tie animi. q. sunt ulia dona. de q̄bꝫ omnibꝰ
aīabꝰ signis tractauimus. agendū ÷ ac ꝓmū de
de reb. q̄bꝫ fruendū ÷. s. de scā. ac ꝙ uidun
dua ūtiliare. de quibus ūtiliare ꝛ utiliare.

Hoc itaq; ū ac ꝓa fide tenendum est.
q. trital sic uī ꝛ solus unus deus. ū aut
aug. in. i. ūb. de trinitate. s. pr ꝛ filꝰ ꝛ spūs scs.
ꝫ hꝫ trital unus eidemq; subsistentiae dici
tur et trahitur. ꝛ intelligitur: que ÷ summū bo
nū q. ꝓfundissime mentibꝰ cernitur. Mens
enī humana. ac ei similitudo. intuam quellen
tis luce si frigitur. ū ꝓ multiciam fidei emende
tur: de tm q. re summa: ꝛ excellentissima eī mo
destia ꝛ amore agendum ē. ꝛ aeternissimus

Idem in eodem nō apls qꝫ Tonuit deus
qui nō nisi mundos vendicte voluisti Reppe
dere enī ꝓ intus enī nō mundos inter spūs
vana

Xi 2

aurib⁹ aeq; deuocal audiendum / ubi quer
eur uncal ⁊ incal pr̄is ⁊ filij ⁊ sp̄s scī q; ñ
piculos⁹ alicubi erraur ñ labiosius aliq;
queraur ñ stricciosius aliquid inueniur
pñonmis qui audit ⁊ legit ea. q; de elia
bili ⁊ inaccessibili dicenda lucc dicuntur.
studeat imitari ⁊ aeq; seruare q; uenerabilis
doctor aug⁹. in l. i de trinitate de scripō aut.
Non pigebit me unquid sicut heliu q̄rere.
ñ pudebit sicut eum discere. Quisquis g̃ hec
audiet ⁊ legit. ñ parū cet ⁊ pgat mecum
ñ pariter heliceat queat mentē. ñ errorē
suū cognoscat redeat ad me. ñ mei reuo
cet me. Ita ingeniamur simul caritatis u
am tendentes ad eū de q̄ dicim⁹ ⁊. Et nec-
facient ei semp. Q fuit intencio scī augustini de
Quoniam autem catholici creatores ñ in e fuit
eodem libro aug⁹ aut. q; de trinitate que erat
deus ⁊ sic placet. h̄ intenderunt sc̄ripturas
docere. q; pr̄ ⁊ filius ⁊ sp̄s scī sint unus
unsepabili essentie unus sit deus. ñ sint tres
in ētia ⁊ plalitas in psonis. Jōq; nō
sc̄ ecclesia dij si unus deus licet pr̄ filium ge
nuerit ⁊ nō filius ñ sit q; pr̄ ⁊ filius q; a pr̄e
sic genit⁹ ⁊ nō pr̄ ñ sit q; filius ⁊ sp̄s sc̄s. nec
pr̄ sic ñ filius si ei pr̄is ⁊ filij ⁊ sp̄s utriq; ecc
q̄nis. ad trinitatis primam unitatē. Teneam⁹
g̃ pr̄em ⁊ filiū ⁊ sp̄m scm unū ee ñ licet dm.
ñ aut aug⁹. in l. de fide ad petrum. neq; ei ip
sum pr̄em ee qui filiū ñ filium ipius qui pr̄is.
aut filius. Una ⁊ eni pr̄is ⁊ filij et sps sc̄s ē essen
cia qm ga homo-ousion uocam⁹ in q̄ ⁊ aliud
pr̄. aliud filius aliud ips sc̄s. q̄nuis sit q̄dē alig
a.f. a.f. s. Quis ordo sit quando de trinita
Decretum ut in lib. j. de trinitate aug⁹ et agi
do dcc. primū l. auctoritates sac̄ scripturarum
utrū ut sit se fides ita habeat demōstrandum.
deinde adūsus garrulos ecclesiarum. clamores
q; capiamus ecclesiis catholicis ⁊ simulacrū
nibus congruis ad defensionem ⁊ assumēdam fidei
ucendū ⁊. ñ ecc in q̄stionibus sanctas ecclesias mā
sueros plenius instruamus. ⁊ illi si neque
rit inuenire q; queruntur de suis mentibus po
cus q; de ipsa unitate ⁊ de una substantia q; que
tangit. testimonia scōr de trinitate.
Proponamus g̃ in medium uetera ac no
uum testamentum. auctoritates quibus diui
ne unitatis. atq; trinitatis ueritas demōstretur.
Ac primū ipsa legis exordia occurrāt. Ubi

dug⁹ in lib. retractacōis ubi dicit de patre
et filio qm ingigmt et spū gignit unū
a dicēd fuit unū pat̄ et filiū apte sped
uerat sapiat dicendo ego et pat unū
sumus

moysi audi isrl dominus deus tuus. amb
deus unus ⁊. Jē ego sum dñs deus tuus qui
eduxi te de terra egypti. Non erit tibi alius p
ter me. Ecce h̄ unitatem significat diuine
natute deus enim ⁊ dñs ut aut ambrosius. i
primo li. de trinitate nomen ⁊ natute nomen ē
potestatis. Jē alibi deus loquens ad moysē
aut. Ego sū q; sū ⁊ si quesierit nomē me
ū. quid ⁊ dic eis. Q ⁊ misit me ad uos.
dicens ego sum. ñ nos sumus ⁊ qui est.
ñ q; sumus aptissime declaratur unū solū
dm ee. In cantico ⁊ legim⁹ legitur. dñs omi
potēs nomen ei⁹. ñ aut dñs unitatem uolēs
significare. plonare. q; plalitatem ⁊ natu
te unitatem. simil ostendit dñs in genesi. di
cens faciamus hominē ad ymaginē ⁊ sim
ilitudinem nram. dicens enī faciam⁹ et nram
plalitatē plonar⁹ ostendit. dicens ū ymā
ginem. unitatem ētie. Ut enim dicit au
g⁹. in l. de fide ad petrum. si in illa natura
pr̄is ⁊ filij ⁊ sp̄s scī una ee ētia ñ plona. ñ di
cet faciamus hoiem ad ymag⁹. ⁊ si n. ei ei
dicit ad ymaginē ostēd. una natam ee ad
ymaginē ho fieret. Cū ū dic̄ nram. ostēdit
eundem dm ñ unam. si plures ee plonas hy
postasim q; in lib. ij. de trinitate. dicit his ubis hyt
significat⁹ q; in trinitate ñ diuisa ⁊ ñ sin
gularis. ⁊ solitudo ⁊ similitudo ⁊
plalitas. sine distinctio. aut ei sic q; dixit
faciam⁹ ho. ad i. ⁊ si ñ. mutē ee sin si
milis. in eo q; dic̄ ad imaginē ⁊ si n. ost
mago ei⁹ sola ñ ⁊. ⁊ similitudo ñ sibi ⁊. ne
q; diuisa ee diobꝫ admistus alēus ad al
trum. similitudo pmutat. Jē id in l. uij. ab
solutus uolut intelligi sic hanc. ñ
ad se cū ee referendam. dicendo f. h. ad ȳ. ⁊
sim⁹. ñ pfectio enim fuisset intelligenda
singlaris q; consortiū aliq; ñ p ee sibi ipsi.
solitario neq; rursus solitudo solitarij neq;
faciam⁹. neq; q̄sq; alieno ase loquentem dic̄
nram. Usq; g̃ seruo. f. faciam. ⁊ nram ut
solitarium. eundemq; ñ patiat
ta neq;
diuisum. a se alienū q; sigēt solitario que
nec faciam ⁊ meam. solitario. Fuerit dic̄
faciam⁹ ⁊ nram. Usq; sino ū ñ solitarium
cū ita ni differēt ee. neq; diuisū ee signific.
Uel g̃ ñ solitarium. ñ diuisū ⁊ ostendus.
Sed g̃ deus ad quem sibi cū dc ymaginē eandem similitudinē hoīs
operari repr̄et. ñ si significatio efficiemus.

nota unitioz ni ponit

amittat intelligentiam soluendinis. Quarto
ostenta. ad eandem imaginem ꝟ similitu
dinem. patiatur diuisionem diuinitatis
In his ubis hylarius plalutacem psonaꝝ
uoluit intelligi nomine consortij. aqꝫ sig
nificantur nomine consortij plalutas: non
pnm debet aliquid. si remouerit plalutas.
aut ꝟ solutum psonaꝝ. ē dr solutudo. ꝟ pl
singlaritas negatur. ei dms ē pluret plo
nas. significatum. q. n ē una sola. Ideo
hylarius uolens ista subtiliter ꝟ sane intel
ligi aut. ptestio. ostenta subtilius intelligē
tiam singlaris. n dicat posuit aliq. Ita ē
dns ds psonas singlaritate. ꝟ solutudine
collumns. ꝟ q pr n ē. ꝟ fili ē. ꝟ sps
scs ē. ꝟ sps n genitus. ē q nec pr ea ē.
cum. ꝟ spe scs n filius cū ē. ꝟ sps scs de pa
ter in sequenta pleni ageatur ubi ē q d
similes dicantur ees psone. utrū aliquo
mō sit ibi dissimilitas. ꝟ differentia ostendeatur.

Nunc ū. addq. apparet redit ū ad illa q
ad ppositū redeamus. ad ostendendam psonaꝝ plalutatem pertat
aqꝫ diuine ecclie unitatem aliaꝫ secꝫ au
ctoritates. inducamus. Moyses ait. In pn
cipio creauit deus celum ꝟ terram. ꝑ dm
significans pm̄ ꝑ principium. filium ꝟ ꝑ
eo q. apud nos dicitur deus. hebraica uocabu
lo elohim. q ē plale huius singlaris q ē hel.
q. ꝑ n ē dicitur hel. q ē deus. ꝑ elohim. q ꝑ
interpretatur dij. siue iudices. ad plalutatem ꝑ
sonaꝝ referatur. ad qꝫ ē illud actiue uideatur.
q diabolus ꝑ serpentem dixit. Eritis sicut
dij. q̄d hebraice dr elohim. ac si dicat. E
ritis sic̄ diuine psone. Ille ē maximus ꝑ
phaꝝ. ꝟ regū claudit. qui suam ecclie ꝑfert
intelligentiam dicens. sup semen intelligen
tiam unitatē diuine natie ostendens. A
ut. dns nomen ē filii. n dicat dominū alium
ē eiusdem unitatem ꝟ ecclatem simul ost
endens aut. ꝑ psona dei. si ri si me audie
ritis n e. ꝟ ē. aliud hoc ū dicat amb. in li. de
unitate significat ecclatem. aliud unita
tem ē indifferenter. ū neq; posteriorem ꝑ ne
q; alium dimittat filium ꝟ spm scm ecclē
damus. nam si ꝑ ē ꝑterior ē filius ꝟ sps s.
recens ē. si imo n ē. dimittat alienus
est. si n posterior ē q. recens n ē. n aliē q ꝑ
ē natus ē filius. ex ē ꝓcessit sps scs.

Amb

Alibi q; ꝑsonaꝝ distinctionem insinuat
aut. Verbo dni celi firmati sunt ꝟ c. ali
ꝟ dicit. Benedicat nos deus n. be nos.
d. ꝟ meus. e. o. f. o. una enī ostensio di. in
tuē exprimit ꝑsonaꝝ unitatē. q apostolus
tue. ei singlariter subiungit eum. Isay
as q; dicit se audisse seraphin clamans
a. s. s. d. d. ꝓ q dicit ē scs unitatē signi
ficat. ꝓ q subdit d. d. unitatē ecclie.
dū q; ecclam filij generationem insinuat
apostol ex ꝑsona filij dicens. dns dixit ad me.
filius meus es tu. ego hodie genui te. De hac ē ineffabili
generatione ysaias aut. ge. e. q̄s enarrabit.
Inlib q; sapientie ecclas filij dr placere
mihi ē. ꝟ sapia ita loquitur. Dominus
possedit me initio uiaꝝ suaꝝ. antq; quicq;
faceret a principio. ab eno ordinata sum. ante
q; ē terra fieret. ū dū erant abyssi. ꝟ ego iam
concepta eram. ū dū fontes ū dū montes. ꝟ
colles. ego parturiebar. Adhuc enim ū fe
cerat. ꝟ campos etc. ē. quando ꝓpabat
celos aderam. quando apendebat fundam
ecclam cum eo cuncta componens. ꝟ
delectabar ꝑ singulos dies. Iudans coram
eo. dicit apostolus de ecclia germana: celestium
primum q ipa sapia ꝓhibet se ante mundum
cepta ē. ꝟ parturiri. genitam ꝑ eternaliter existē. Ipsa ē alibi aut. Ego ex
ore altissimi ꝓdij. primogenita ante omnē
creaturam. Michias quoq; ꝓpha ecclam
ubi generationem ꝟ templum ex maria
simul. insinuans dicens. ꝟ tu bethlē
ephrata parvula es in milibus. ex te e
gredietur qui sit dnator in isr. ꝟ egressus
eius ab initio a diebus eternitatis. Spiritus est

De spu scō ē ex ipsa documenta sumenda
m. u. e. habemus. In genesi enim de spū s.
legit. sps dni ferebatur sup aquas. ꝟ dr
dicit quo ibo a spū tuo ꝟ quo a facie tua
fugiam. ꝟ in libro sapie dicitur. spūs scs
discipline effugiet fictū. benignus enī ē sps
sapie. Isayas quoq; ait. sps dni sup me
ꝟ ecclam. de testimonijs nouꝰ ꝛ.

Nunc ꝑ testimonia ū e. de fide scē trini
tatis. ꝟ unitatis ad nom estruendā auc
toritates accedamus. ū in medio duū aliū
ineas cognoscatur. ꝟ frequenter de alte
ri sumatur. catholus quo tanganeus ecclia
fidelium. dns magr ē unitatem diuine

esse nec plonaꝝ enumerarem. apte nisi nu
ar dicõs apls. Ite baptizate oēs gentes: i
noīe pris ⁊ filij ⁊ l. s. a. In noīe naq; aut ut
aut amb. i. i. lib de ūtate. ñ in nōiby
ú unitas ēē nec. ostendatur p nomina ca
q̄ supposuit ēs ēē plonas declarauit. Jp ⁊ aut
ego ⁊ pr̄ unū sumus. Vnū dr̄ ú aut am
bvh? in eodem. ne fiat discretio p̄cats
naturę. ⁊ addidit summus. ú prem filiuq;
cognoī. s. ú pfectus pr̄ filium pfectū gem
se ēlarat. ⁊ q. pr̄ ⁊ filius unū sine ñ ofusi
one si unitate nature. Johs q̄ in epla cano
nica aut ēs suīt. qui estimo nullī phibent i
celo pr̄. ūbū. ips ses ⁊ ibij tres unū sunt.
Jpe ⁊ unico euāgelij suj aut. In pncpio e
rat ūbū ⁊ uerbū. e. a. dīm. ⁊ d. e. ⁊. Vbi
apte ostendit filiū semp ⁊ eternalē ayut
prem fuisse. ú alīū apud alīū. apls q̄ apte
ūtatē distingue dicens. Qui te spūs filij
suj ī corda nra. ⁊ alibi. si ips eius q̄ dīm
susceperat habeat in nob. h. n. n. ē. Ite alu
bi ūtatem atq; unitatem. Laudentissime
ommendat ducens. Qui ex ipo pp ipsum ⁊ in
po sunt oīa. ipi glā. ex ipso aut aug. in li
b de ūtate dicat pp prem. p ipm dicit: ipe
filium in ipso. pp spūs scūs: p̄b ú. q. ñ aut
ex ipis. p ipsos ⁊ in ipis. ñ aut ipūs glā. si
ipi sñt una aut. hanc ūtatē unū dīm do
mnū ēē. si q; singlē pene sillē nouī. ⁊ mel
fabulis unitas atq; ūtas ūtatem concor
diter insinuant. Inductionem estimo quo
sit hac re suppledeamus. ⁊ rōnibꝫ congisq; si
militudinibꝫ: ita ēē p̄ū infirmitas mā ua
let ostendamus Jam ostūdē quō p ēata po
pls nanq; aut. q. inuisibilia dei a creatura
creata mundi p ea q̄ fca sunt intellā
spiciuntur sempna q̄ uirtꝰ eius ⁊ diuinitas
p creaturā mundi intellecta conspicitur
qua excellit inter alias creaturas. ⁊ pr̄ quę
manifestam q̄ hō ē omnem creaturā. hō g̃ deū
inuisibilia intellectu meritis. contemplare pote
rit. X ī ospare. p ea q̄ fca suīt. ⁊. p ēaturas
inuisibiles. X inuisibles. ā diuoby enī inua
bilitatē. ā magna q̄ rōnal ēatē ⁊ ab oplibꝫ ado
ptōis ú manifestatē hominū ūtas. Jō apls
dic. q. deus reuelauit illī. l. dīm fecit opa. ī
qbꝫ creaturis. aliq̄ deum reluctet indicium.
mā sic aut ambo. Vt deus q̄ natura inuisibi
l ⁊ ā inuisibilibꝫ p̄ sua op fecit q. opificē

inuisibilitate humanitus fabricauit ú p̄ceptū uel mercatum. p̄ssit. ⁊ ille deus omnīū creditur ēē q̄ h fecit. q. ab homine inuisibile est sicut. potuit g̃ cognoscere siue cognouisse ut omnem ūtatem. ēē illū q̄ ea fecit. q̄ nulla ūtas facē ut destruere ualet. decedat q̄ p̄ uisū ūtata. ⁊ faciat tale ei. ⁊ talem ānam. ⁊ dicā q̄ deus ÷. si q̄ nulla ūtas talia facē ualet. ostat sup omnem ūtatem illū ēē. q̄ ea fecit. ac p̄b illū ēē dīm. humana mens cognoscē potuit. sda rō q̄ potuit cognosa dr
Allo ⁊ ñ. dei ūtatem ducēs rōnis ⁊ mod quo cognoscē potuit ⁊ q̄ cognouit. Vgen noue aug. aut. in lib de ūtate dr. Videt illum phi. nunt. nullū corp ēē dīm. ⁊ rō aucta corpa ūscend uiri dīm queremel. Videt ⁊ q̄ q̄ mutabi le ÷. ñ ÷ summum dīm. omnīū q̄ principium. ⁊ rō omnem aiam mutabiles spūs ūscendūt. deū uidunt omne q̄ mutabile ÷ ú p̄se ēē ab illo q̄ incōmutabiliter ⁊ simpliciter ÷. Intelligerē g̃ eum. et omīa ista fecisse ⁊ a nullo fieri potuisse sda rō uel modus
Considauerē ī q̄q̄ ÷ in subis ul ēē. corp ⁊ spūm melius q̄ aliq̄ spūm ēē q̄ corp. si lon ge meliorem ēē q̄ fec spūm ⁊ corp. Quare me
Excellerē ī spūm corpis ēē. sen d. ⁊ rō. sibile ⁊ ips spūm. intelligibile spūm. in telligibile spūm. sensibili praeferē. Sensibilia dīns q̄ milu tactu q̄ corpis sensum q̄unc. Intelligibilia q̄ o spectu mentis p̄stitit melli. cū g̃ in eor conspectu. ⁊ eor ⁊ aīar magn in nq; species ēē. Si aut oī spe carere possent. omnino nulla ēent. Videt ēē aliquid. quo illa species sda suīt. ú ÷ p̄ma. ⁊ meō mutabil spes. Jō q̄ meo mutabili ⁊ illud ēē uerū p̄ncipium. recte ūstime ēcludet. q. sūm ñ ēēt. ⁊ ex q̄ cūcta sda ēent. Ecce eor mis potuit cognosci. ūtas dei. cū g̃ deus una sit ⁊ simplex ēent a. q̄ ex nulla dūsitate. p̄ceum t accidentiū ostitat plāto. ū dicit apls inuisibilia dei. q. p̄sibus mis ūtat dei. cognoscunt. p ea que fca sunt. Cx p̄spicuitate nanq; creaturaꝝ in telligitur: conditor eōrum ex magnitudine creaturaꝝ omnipotens. ex ordine ⁊ dispositione ⁊ sapiens. Cx gubernatione bonus. hā emma: ad unitatem deitatis pertinent. nō nunc restat quō mā al apparet ueh sda rō ostendere uult p ea que fca suīt quī enim aliq. enumeratis mdicīs ul ueh gīū hr̄ po al

agnosca ūr cor.

p̄ma rō t mod q̄ potui gnosci ds

ceruy. De ḥ aug⁹ ⁊ A. libro de trinitate aū.
Opter ū ẽaꝛẽ ꝓ ea que ſcā ſunt: intellectu
ſpiritꝰ, trinitatē intelligamus. huius ꝫ.
trinitās: uestigium in ẽaturis appꝛet. ḥ enī
q̄ aīe diuina ſūt ſcā. ⁊ trinitatē q̄ndam in
ſe oſtendunt ⁊ ſpem ⁊ ordinem. Nam
quod q; hoꝛ ẽaꝛ. ⁊ unū aliq; ⁊. ſic ſunt
nature exꝑs ⁊ aīmate. ⁊ ſpē aliq̄ fōrmāt.
ſicut ſunt figure ⁊ q̄litates exꝑs ac doctꝝ
ne ⁊ artes aīmate ⁊ ordinem petāt aliq̄m
aū cernet ſicut ponꝺa ⁊ cē locationes cor
pum. ⁊ amoꝛes ⁊ delectationes aīmaꝝ.
⁊ uꝝ in ẽaturis ꝓlucet uestigium trinitatis.
In illa enim trinitate ſūma ⁊ oīm ū
ueꝝ ū. ⁊ pfectiſſima pulcꝛitudo. ⁊ beatiſſi
ma delectatio. Sūma aūt ⁊ ergo ⁊ ū aug⁹.
oſtendꝫ. ut ſaꝫ de ꝺa religione intelligitur ꝺe
ꝑ. a q̄ ſunt omnia. ā quo ſibi ſp̄s ſcs. pfec
tiſſima pulcꝛitudo intelligitur filius. ſ. imā
ꝑis nulla ẽt ꝑ ei diſſimil⁹. q̄ cū ipſo ⁊ in
ipō ꝑ uerꝫamur. q̄ ſūma ⁊ omnium q̄. ab
uno ſcā ſunt ad unū referuntur. Qꝫ cū oīa ſint
ẽant a ꝑ ꝑ filium. neq; ſint ſibi ſalua ẽẽt.
ū ds ſūme bon⁹ ẽẽt. q̄ ⁊ nulli nature q. ab ſo
lo bona ẽẽt inuidꝫ. ⁊ ū in bono ipſo mane
ret. alia q̄ ū uel ex alia q̄ nō ꝑ. dedit. q̄ bō
tas intelligī ſp̄s ſcs. q̄ ⁊ donū ꝑis ⁊ filij.
q̄ re ipſi ꝺonum ꝺei ē ꝑ ⁊ filio eq̄ mcom
mutabile coſe ⁊ cōe nos quenꝫ ꝓ oſtꝺatio
nē reaq; ẽaturas unꝝ. ſ. ẽaturam intelligim⁹
. ſ. unū ꝑ ⁊ filium. a q̄ ſunt ꝑ filium. ꝑ q̄ ſunt ⁊
ſpūs ſcūs in q̄ ſumus. ſ. ꝓcipuū. ad q. rectum
⁊ formam q̄ ſeq̄mur. ⁊ gr̄iam q̄ reconciliа
mur. unū. ſ. q̄ auctore ꝺeo ſumus. ⁊ ſimili
ꝺine cui⁹ ꝑ q̄. ad unitatē reꝺeamur. ⁊
pacē q̄ unitati aꝺhereāt. ſ. ꝺūs q̄ ꝺiē fiat ū
bus ꝑ q. ſcūs ⁊ one q. ſic ⁊ ſicut ⁊ ⁊ ꝺoūs
benignitatis eius. q̄ placato q. ab eo ūbus
ſcūs ⁊ conciliatis ⁊ auctoꝝ ut in mūtet.
Cce oſtensū ⁊ q̄ūe in creatꝰ ſul aliq̄rimus i
mago uꝝ ꝺicatur ẽatis. Nō enī ꝑ ẽaturas ⁊
cōplationē ſufficiens notitia ẽatis. poſſ
bri ⁊ ꝓcauꝫ. ſine ꝺoctrine ⁊ mēoꝝ inſpira
tionis reuelōne. Sū illu aliq̄ ꝑſn q̄ ꝑ um
bm. ⁊ ꝺe longinquo uꝺ uīce ẽatem ꝺefia
entes in ẽatem ẽatis. ū magi plationis
in ẽo ſigno. Admuamur ẽ in fide ſuſtibi
tū ꝑ aque ſcā ſūt. Quō maī ſit imago ⁊
une ū iam ad eam ꝑuenīamus mētis

ꝺiſputationē ū in mente humana. q̄ nō
ꝺm ⁊ ꝑ noſſe. ẽatis ymaginē reꝑiamus.
Ut enī aū aug⁹. in .xv. lib⁹ de trinitate. Licet
humana mens ſit ſic eius nature. cui⁹ ꝺeus
ē ymago cū illi⁹ q̄ nichil meliꝰ ⁊ ibi queten
da ⁊ mutuenda ⁊ q̄ nichil hoc ſit mīa meli⁹
⁊ in mente. In ipſa enim mente. ⁊ aī q̄. ſic
ꝺei ꝓcep⁹ eius ymago reꝑitur. Et ſi enī aīa
ſa ꝺei ꝓcipatione ꝺeformis ſit: imago tn
ꝺei ⁊ ꝑmanet. Eo enī ipſo ymago ꝺī ⁊ mens.
q̄ capax eius ⁊ ẽ ꝑticeps ꝑ. Jam g⁹ in ea
trinitate q̄ ꝺeus ⁊ inquirāmus. Cce g⁹ nīs
mēmur ſui. intelligīe. ꝺiligīe. ḥ ſi ēnī
mus: ēnumus ſui ipſius. nāq; quidem ꝺm.
ſi imaginarī ꝺī. hic enim q̄ꝺam apparet tri
tas memorie intelligētie. ⁊ amoris. ḥ g⁹
ta pcipalissimū ēcernimus memoriam. intelli
gentiam. uoluntatē. ḥ g⁹ ta. ū aū aug⁹. in lib⁹
.x. ꝺe trinitate. ū se ēs unus: ſi una una ū ſunt ēs
mentes ſi una mens una ēẽntia. Memoria
ū ꝺī: ad aliquid. intelligentia. ⁊ uoluntas
ſiue ꝺilectio ſimili⁹ ad aliq̄. ꝺī. Una ū ꝺī
ad ſeipſam: ⁊ mens ⁊ ēẽntia. ḥ g⁹ ta. eo ſunt
unum. quo una uita. una mens. una eſ
ſentia. ⁊ quicq̄ aliud ad ſe. ipſa ſingla ꝺi
cuntur. Eo ū ta ſunt: q̄ ad ſe inuicem refe
runtur. Quoꝝ equalia ſine q̄ capiunt
Equa ⁊ ſunt ū ſolū ſingla. a ſinglis oīa. ⁊
ſinglis. ſ. ⁊ ſingla omnia. Alioquin ū ta
ſe inuicem capent ſe ſeaū inuicem capiūt.
capiunt enī a ſinglis ſingla. ⁊ a ſinglis oī
a. Deinde cū me ipſe memoꝛā ⁊ intelligē
tiam. ⁊ uoluntatem. ⁊ intelligo me intel
ligere ⁊ uelle. atq; memīniſſe. ⁊ uolo me
uelle ⁊ memīniſſe. ⁊ intelligē. ḥ quoꝝ ꝺua
ꝺuarum q; memoriā. ꝺua memoria caput
⁊ intelligentiam ⁊ uoluntatē ſimul
memini. Q̄ ꝺenī memorie mee non me
mini. aliud ſi ⁊ in memoria mea. mecū aī
⁊ in memoria. q̄m ipſa memoria. tota
g⁹ memini. Jē quicq̄ intelligo ⁊ intelligē
me ſcio. ⁊ ſcio me uelle. q̄ quid uolo. qui
quid aī ſcio ⁊ memini. Totam g⁹ intelligē
tiam tota q; uoluntatem meā memini.
Similiē eī Quō ꝺua ēa capiāt inuicem.
ḥ ēa. intelligo. tota ſimul intelligo. ne
q; enī quicq̄ intelligibiliū ⁊ q. nō intelligā
nī q. ignoꝛo. q. aut ignoꝛo nī memini nec
uolo Q̄ equo g⁹ intelligibilium nō intelligo.

ſ. ſimul in ſtāt
ſ. ſingulorū
dicunt

a

at

consequenter ⁊ nec memini nec uolo. Qᵉ q᷑ ꝯ intelligibilium memini ⁊ uolo: cō sequenter intelligo. Quo illa ⁊a capiat uolū

Voluntas ⁊ mea cōtinet intelligentiam. mᵉ cōtinet memoriā meā eaꝫ. dū intelligo eo ipso q᷑ intelligo. ⁊ memini. ⁊ illa tria unum sunt. ā singlis ⁊ omnibus. ⁊ tota capiantur. essentia sunt tota singlā totis singlis. ⁊ tota singlā simul omnibus totis. ⁊ h ⁊a unū. una una. una mens. una ēntia. Ecce illi sūme unitas accipit ⁊ intelligit. ū una ⁊ ēntia ⁊ ipsa ymago ⁊ humana mens. licet in parte. Mens aūt h᷑ p animo ipso accipit. ū ⁊ illa imago ⁊ unitas. ꝓpe ū. mens dr̄. ū aug⁹. aut. ū aīa ipā sic q᷑ mea ⁊ excellentia q᷑uis se pe accipiatur. illud ⁊ sciendum. q᷑ memoria ñ solum ⁊ absentiū ⁊ ꝓteritoꝝ sic ⁊ ꝓsentium ū aug⁹ aut in lib⁹ xiiii de trinitate alio quin ñ se caperet. Ex q᷑ sensu illa ⁊a dicant̄ ēē

Hic attendendū ⁊ diligenter unū una ēntia ⁊ unitas ex q᷑ sensu accipiendū sit. q᷑ sup dicta illa ⁊a. s. memoriā intelligentiam uoluntatem ēē uti. unā meam unā ēntiam. q᷑ uti nō uideor ēē iuuen. nisi ꝓpter simul. Mens enī spūs rōnabilis. ēntia spūal⁹. ⁊ incorpea. illa ū ⁊a ñles ꝓpter. seu in uniuersis. sunt ipius mentis. ⁊a se inuicē differūt. q᷑ memoria ñ ⁊ intelligentia nisi uoluntas. ñ intelligentia uoluntas siue amor. Quetiam ad se inuicē dr̄ relatē.

Quę h᷑ ⁊a ⁊ ad se ipsa referunt̄ ū aut aug⁹. in ix⁰ lib⁹ de trinitate. Mens enī amando se ipam uel meminisse ñ p᷑. ñ ⁊ noluerit se. Nam q᷑n amat uel meminit q᷑ nesciat. Quo tria q᷑ in ista ⁊a inseparabilia sunt ⁊ semper ipis. ⁊ cū eor singlis. simul omnia una ēntia ⁊ ē relative dicantur ad inuicem. h᷑

Secundam uidendū ⁊ quę. sup᷑ q᷑ relatiue

q᷑n h᷑ ⁊a dicantur una subā. q᷑n una ⁊a. s. q᷑ in ipa aīa uel mēte substantialiter existūt dicit̄ ē. ñ sic accidentia in subō. q᷑ possunt ēē ⁊ abesse. nū

Dñi aug⁹. in lib⁹ xv. de trinitate aut admonemur si ūq᷑ unde possimus. h᷑ in aīa ex scientia aliq᷑ ñ tamq᷑ in subō. ut color in corpe. q᷑ si relatiue dicunt̄ ad inuicem. singlā cū sit. sit una substantia Ecce ex q᷑ sensu illa ⁊a dicantur unū ⁊ una subā. que ⁊a ū aut aug⁹. in lib⁹ xv. de trinitate. in mēte uidet deum⁹ in structura. q᷑s q᷑s una actē ꝓspicax ⁊ q᷑ magna sit in eo.

unū p᷑ ⁊ sempiterna. incōmutabilē q᷑ ñ. re colit. q᷑ spia concupiscit. tenuiter ⁊ᵉ p᷑ monoy ā. memoriē p᷑ intelligentiā. amplectit̄ p᷑ dilectionē ꝓfecto repit illā sūme ēntiatis imaginē.

Verūtā caueat q᷑ nulla similitudine ⁊ dissimilitudine hanc imaginem ab eadē ēntiate trāsdu ca ei ꝓpter. ū omnino similē existimet. sed pro᷑ in q᷑libet illa similitudine magna q᷑ dissimilitudinē ēnat. ꝑma dissimilitudo.

Quod breuiter ostendi p᷑. hō unus p illa ⁊a memini. intelligit diligit q᷑ nec ex monta ⁊. ñ intelligentia. ñ dilectio. si h᷑ hō. Unū g᷑ hō ⁊. q᷑ h᷑ ⁊a hō. ñ ꝑsōe ⁊ h᷑ ⁊a. In illi ū sūme simplicitate nature q᷑ deus ⁊ q᷑ ius unus sit deus. aliū ē ei ꝑsone sūt. pr̄ ⁊ filius ⁊ sp᷑s. ⁊ hēc ē unus deus. aliū ⁊ trinitas ēntias ipsa. aliū magis ēntias in re aliq᷑ p᷑ q᷑m imaginē. ⁊ illū in q᷑ sumit. h᷑ ⁊a imago dei. s. hō sicut ymago dicatur. ⁊ tabula. ⁊ picatura q᷑ est in ea. si tabula nomine imaginis appellatur ꝓpter picaturam q᷑ ⁊ in ea. alia dissimilitudo.

Rursus ista imago q᷑ ⁊ hō. hūs illa ⁊a una p᷑. est illa ū ēntias. ñ una p᷑. ē. si ē ꝑsone pr̄ filius. ⁊ pr̄is filius. ⁊ sp᷑s pr̄is ⁊ filius. Itaq᷑ in ista imagine ēntias ū h᷑ ⁊a ui h᷑ hō si unus homo unus sunt. In illa ū sūma ēntiate ē imago h᷑ ⁊ ñ una deus sūt illa ⁊a. si una deus. ⁊ ēs sūt ille ñoīa ꝑsona. illa enim ⁊a. ñ hō sunt si hoc sunt. cum homine sunt. Si nūq᷑ ꝑsona dr̄ ēntiatem. sic in deo ēē. ū aliq᷑ dei sit ñ ipsa sed⁹. Abiit. ū h᷑ ⁊am. dicam⁹ g᷑ in mente mā imaginis ēntiatē. si cognoscat ⁊ q᷑libet ēē q᷑ sūmet ēntias. ita gen᷑ in similitudine. ⁊ᵉ nec maria ꝓpter sit dissimil. sciendū ū ēntias q᷑ h᷑ quas. mētes ū aut aug⁹. in xiiii. de ēntiatis. nō ꝓpter cā imago dr̄ q᷑ sui meminerit mēs aut intelligit se ⁊ diligit se. si q᷑ ꝓ ⁊ meminisse. ⁊ intelligē ⁊ amare eā aq᷑ ita ⁊. Alia assignatio ē

Forsit ⁊ alio in aliis q᷑ nonnulli ēntiatis distinguū. ēntias in anima q᷑ ⁊ imago ⁊ illa sūme ⁊ ineffabil ēntias ū eni azeau. g᷑. in li. xv. de trinitate. Mens ⁊ notitia. ⁊ amor ⁊a q᷑dam sunt. Mens enī nouit se. ⁊ amat se. ū amare se ꝓ ū ⁊. nouit se duo q᷑dā sūt mens ⁊ notitia eius ⁊ē duo q᷑dam sūt mens ⁊ amor eius. Cū g᷑ se nouit mens ⁊ amat se. manet ēntias. s. mens amor notitia. Mens aūt h᷑ ñ accipit p᷑ anima. si p᷑ ea q᷑ in anima excellentia ⁊. Quomodo dicantur ēē unum.

Hec amē cū tra sint distincta ay se m
ucem dicamur cē unū. q̄ in anim
slue gr̄ltūr. Anima mens nec pars. nocca ti
E cē ipsa mens q̄si parens ⁊ nocca lis.
amor spē ⁊ accipitur eus. q̄si yles ans. cyens aī cē se cognō
cio nocca sin gignit. ⁊ ÷ sola parēs sue no
acae. Cea ÷ amor q̄ de ipsa mente ⁊ nocca p
ced. dū mens cognoscens se. se dilig. Non ꝫ
posīt se diligē ñ se cognoscere. Amat ⁊ placa
at̄ plem. i. nocam tam. suam. ⁊ tra amor q̄ā
ē ples parentis. ⁊ plis. Q ñ ÷ minor nec
Hec minor parente plis dū tamē se nocca.
mens nouit q̄nta ÷ ñ minor ÷ amor ñ ame
parente ⁊ ple. i. mente ⁊ nocca. dū tm se dilu utq;
git mens q̄nū se nouit ⁊ q̄nta ÷ Q h ēt ile ip
Sunt ⁊ h singla. in sepīs q. ⁊ mens a sēt cē
mans in amore ÷ ⁊ amor manans no
acia. ⁊ nocca ⁊ nosce ⁊ mane. Cece in his
dꝫ q̄lectiq; tmtas uestigiū appet. Quō mēs
Deus trag; rōnal; ꝫsidans. pulta phē adielligi
b ēta trilla una ēēntam in q̄sta sunt ge dm.
rand se ad ꝫemplationē creatoꝛ. ⁊ inde un
tatē in tmtate ⁊ tmtatē in unitate. Jnalligi
enī unū ēē dm. una ēēntā. unū ꝓcipiū. Jnel
ligo enī ḡa duo eēnt. t utq; insufficiens ēēt
alē supfluens. Jmelleg̃ g̃ unū ēē dm unū oīū
anctatē. ⁊ inde q. alēq; sapia ñ sit q̄ñ res tanta
nō melleꝛ eū hē sapiam. q̄ ab ipō gen
ta ÷. ⁊ q. sapiam suā dilig. melleꝛ ibi ⁊
ēē anctatē. Ih de sume tmtatis unitate.
Qua ꝓ nup illā ꝫsideratiōnē ñ aut aug̃ in
lu ir. de tmtate. Credam' ꝓpter ⁊ filiū ⁊
spm sem unū ēē dm. unde ēēntate odiosē
uelociem. ñ ꝓpter ē filium. ñ spm sem. spa
cē ē. filiū. ſ. tmtatē relatiuā ad unitatem ꝓso
nas. Ut enī ipse aut in lib de fide ad petrū. u
na ÷ nanta. sue ēēntia ꝓpr̄s. ⁊ filij. ⁊ spūs sēj.
ñ una ꝓ. si enī sic ēēt una ꝓ. sicut ÷ una sub̄a.
prīs. ⁊ filij. ⁊ spūs sā una ēēt. tmtas ñ dr̄ecur.
Rursus quō tmtas ēēt uera. si deus tmtas ꝰ
ñ ipsa non ēēt. si q̄madmodū pr̄. ⁊ filius. ⁊ ſ.
ꝓsonæ sunt ab unitate ꝓpter tmtatē. sic
sunt eēntie ꝑ q̄. vnitate tmtatē discrēa. fides añ pha
dan. ⁊ pha aug̃. aplos. unū dm̄ ꝓdicat ēē tm
tatē. Jn illa g̃ sen tmtate. unus ÷ deus pr̄ q̄ so
lus ēēntialiter de se ipso unū genuit filium.
⁊ unus filius q̄ de uno pr̄e solus ēēntialiter. natus
⁊ unus spūs ſ. q̄ a pr̄e sol ēēntialiter filioq; ꝓced. Ih
ā uerū ñ ꝑ una ꝑ. ⁊ gignūt se. ⁊ nascit de se. ⁊ ꝓce
dere de se. Ut enim aut aug̃ in lib. j. de
tmtate. nulla res ÷ que se ipsam gignēdo su
sit. Ih q̄r una ꝓcedendo sic q̄d dr̄ se genuit. Si q̄
Hoc contra q̄stio saas necca. Constat ⁊
una refragabilīq; ūum ÷. q. deus pr̄ ge
nuit filium. ō q̄rō utrū ꝓcedendō sit.
q. deus genuit dm̄. Si enī deus dm̄ genu
uit. uidet q. aū se dm̄ aū alterū genuerit de
um. si ū alterū dm̄ genuit ñ ÷ cū unus deus.
si aū se ipsū genuit. aliq̄ res se ipsam genu
it. ad quod respōdentes dicīs. sane ⁊ facho
luce concedi. q. unus unum genuit. ⁊ q. deus
dm̄ genuit. q. deus pr̄ dm̄ filiū genuit. In
symbolo q̄ sequāī ÷ lumen de lumine. dm̄ū
rū deo uo. q. uo addicam. g̃ genuit se dm.
ul alterū dm̄ neutrū ꝓcedendum. ēē dicam'
q. aliquem deū ñ genuit. Manifestū ÷ q. un
cū deus ÷. q. aū se ipsū ñ genuit. ois aug̃
in ꝑmo lib de tmtate. dicens. Q. putāt ēē
eūdem posse me dm̄ ū se ipsum genuīt ipse
Co pleruntq; q. ñ solum dm̄ ita ñ ÷. si nec
spūal' ñ corporal' creatura. nulla enī res ÷ que
se ipam gignat. ū sit. ⁊ iō ñ ÷ ēdend ul dicē
dum q. deus genuit se. Alia q̄ de eodem.
Nec adhuc opponūt garruli ibi anaxe
dicentes. Si deus pr̄ dm̄ genuit. aut
genuit dm̄ q̄ ÷ deus pr̄. aū dm̄. qui ñ ÷ deus
pr̄. Si genuit dm̄ q̄ ñ ÷ deus pr̄. g̃ deus ÷ q̄
ñ ÷ deus pr̄. Nong̃ unus tm̄ deus ÷. si ū ge
nuit dm̄. qui ÷ deus pr̄. g̃ genuit se ipsum.
ad q. respondemus. determinantes illā ꝓpo
sitionem. q̄ sic ꝓponē. Si deus pr̄ genuit dm̄.
aū dm̄ q̄ ÷ deus pr̄. aū dm̄ q̄ ñ ÷ deus pr̄.
Ih enī sane ⁊ ꝓue p intellig. ⁊ iō respōdendū
÷ tra. deus pr̄ genuit dm̄. q̄ ip pr̄. Ih omis ē
falsū. ⁊ ꝓcedit aliū. ſ. genuit dm̄. q̄ ñ ÷ pr̄
ū cū genuit aliū dm̄. Ih q̄ genuit ÷ alt deus ÷
q̄ pr̄. ſ. unt deus ē pr̄. Si ū addit genuit dm̄
q̄ ñ ÷ deus pr̄. Ih distinguimus q. duplicat pr̄
tellig. ⁊ genuit dm̄ qui ñ ÷ deus pr̄. ſ. dm̄ ſi
nū. q̄ filius ñ ÷ pr̄. q̄ deus ÷. Ih sensus uer ÷. Si
ū intelligat sic genuit dm̄. q̄ ñ ÷ deus pr̄. ⁊ q̄
q̄ ñ ÷ deus q̄ est pr̄. Ih sensus falsus ē. Jnū enī
⁊ ūo deus ÷ pr̄ filius ⁊ ips sēs ⁊ eō. pr̄. ⁊ f. ⁊ ips
sēs unt ÷ deus. Primo q̄dā dicentiū est pr̄ ēē
Quidam tm̄ unū dm̄. una tm. ſ. ñ eō. ſ.
uersitatis adiuncti ꝓcedunt. unū dm̄. Ꝫ
prem ⁊ filiū ⁊ spm sem. siue es plonas unū
ēē dm̄. una substam. si ea nomia ꝓcedē. unum

Si q̄

Quia si aliquid de
eo q̄ dicit q. hec est
ē ēē ibi cum
perfectio. sed
ill unideitg
hec est ē in
uno ēente et
alē. si
pfluere
ret.

—o ctra
—o ctra
—o ctra

dñm siue unam substãm ee tres psonas dicentes substãm trinitatem ꝓdicari de tribꝰ psonis nõ tres psonas. de ista fide catholica tenet ae-ꝓdicat. ꝛ tres psonas ee unũ dñm. una substãm. siue eentiam. siue naturam trinitatem. ꝛ unum dñm siue eentiam trinitatem. tres ee psonas.

Ysi aug⁹ in lib⁹ j. de trinitate tra aut. Ecce ipe deus trinitas intelligitur beat⁹ solus ꝛ potens. ecce q̃ deus ep̃ste dixit ipe trinitas. Ysi oste-der. ipm dñm ee trinitatẽ. ꝛ trinitatẽ ipm dñm. Jõ in eod. Jn ub⁹ inquit ill⁹ apli qbꝰ de adventu ꝛ agens ait. q̃ ostendet beat⁹ ꝛ solꝰ potens. — Rex regũ. dominꝰ dominantiũ. q̃ solus hẽ immortalitatẽ. ñ pt̃ ꝓ ee nominat ꝛ ñ filꝰ. ñ spũs s. si beat⁹ ꝛ solus potens. ꝛ unꝰ ꝛ solꝰ uer⁹ deus. q̃ ꝛ ipa trinitas. Ecce hꝫ ꝛ apte unũ solũ ũum. dñm ee ipam trinitatem. ꝛ si unꝰ deus trinitas ꝛ unꝰ deus ꝛ tres psone. Jõ in l. v. de trinitate. Nõ es deos si unum dñm dñs ee ipsam trinitatem ee pstantissimam. Jõ in lib⁹ de fide ad petrũ in exꝓsitione simboli. Sanctꝫ iohannes nullã creaturã cãm uisibiliũ. siue invisibiliũ non ñ bonitatem credere creatorꝫ. q̃ ꝛ deus unꝰ ꝛ ũus nullam q̃ ee naturã. — q̃ ñ aũ ipe sic aũ ab ipõ etiã q̃ ee trinitatẽ. pt̃em s. ꝛ filiũ ꝛ spm scm. Jõ aug⁹ i fide de fide. Credimus ut unũ dñm unam ee diuinã nõminis trinitatem. Jõ ut ait⁹ lib⁹ de trinitate. dñs dñs solꝰ ee trinitatẽ. Ecce hꝫ ꝛ alibi pluribꝰ auctoritatibꝫ. ꝛ undeue ostendit. dicendũ ee ꝛ credendum. q̃ deus unꝰ ꝛ trinitas. ꝛ una substãa tres psone. sic ee trinitas. dr ee unꝰ deus. ꝛ tres ꝑ. dicuntur ee una substãa. Redit ad ꝓmissã gõnẽ. s. andr

nunt dñm

Nunc ad ꝓmissam patet se dñm. ꝛ aliũ ge quelibonem retinemur ñ grebatur an deus pt̃ se genuit dñm an aliũ dñm. Ad qd dñs neutrũ fore credendũ dicit. cui aug⁹ in epla ad maximũ q̃ dr pt̃ se alterũ genuit. his ũb pt̃ ñ hinc filium de se ipo ñ minus se ipsũ. si ma genuit de se alterum se. uel tertiũ ma ner male. ꝛ ille in fine tamen q̃nẽ ꝛ solus. qd ita intelligi p̃t. i. de se alterum a se genuit. non utiq̃ alterum dñm. ꝛ alteram ꝑsonã. ꝛ alterum se genuit. ꝛ genuit alterum q̃ ꝛ hq ipe. Nam si aliꝰ sit pt̃ q̃ filius ꝛ ñ aliud ꝛ unus. ñ q̃ ostẽdit. quẽ

nunt ãm ãã ipa ñ genuit ñ genita ꝛ

rit. an pt̃ genuit diam utrũ credendum eẽntã ipa trinitatẽ. sic q̃ pt̃ genuit unam eẽntam. an ãm ut q̃ diuina eẽntia eẽntã genuit filiũ ãa ge

uel essentia genuit essentiam. an omnino ñ genuit. ñ genita est diuina eẽntia. Ad quod catholicus creatorꝫ ꝛ sentiendũ. dñs q. ñ pt̃ genuit diuinã eẽntiam. ñ diuina eẽntia genuit filium. ñ diuina eẽntia genuit eẽntiã. Hꝫ aũ nomine intelligimus eẽntiã diuinã naturam. q̃ communis ꝛ tribꝰ psonis. ꝛ tota in singul. Jõ ñ ꝛ dicendum. q. pt̃ genuit diuinã eẽntiam. q. si pt̃ dicitur genuisse diuinam eẽntiam. eẽntia diuina dicitur relative ad filiũ. Ꝛ p relativa ponitur. Si aũ relative dicitur. Ꝛ p relativo ponitur. ñ indicuit eẽntiã. Sic ꝛ aut aug⁹ in l. v. de trinitate q. relative dr. ñ indicat substãm. Jõ eẽ deus pt̃ sic diuina eẽntia. si ei ee genitus. ee unig⁹ genitus eius uel que tpe. erit ea ei. uel. seipsam genuisse. q. negat aug⁹. ut sup⁹ ostendimus. Ista ꝛõ ꝓtinet

Licet si pt̃ ꝛ genuit. diuine eẽntie. ẽt ipe diuina eẽntia sit. ꝛ deus sit. eo g⁹ q. genitus ꝛ ꝛ deus ꝛ. Ista g⁹ ñ illud q. genitus ꝛ apte deus si pt̃. eo q. genitus ꝛ. ꝛ deus ꝛ. ꝛ si ita ꝛ ñ genitus genitus. si genitus genitus eẽ ꝛ ut sit ꝛ deus sic. similiter ꝛationabiliter ꝓbat aug⁹ in l. vi. de trinitate q. pt̃ ñ ꝛ sapiens. sapientia. q̃ genitus q. si ea sapiens ꝛ ea ꝛ. hꝫ ee ibi ee q. sapientia. si hꝫ ꝛ ibi ee. q. sapientia ñ p illã sapiam q̃ genitus. sapiens pt̃ ꝛ. Qd enim aliud dñs ẽ dns hilu ꝛ ee q. sapientia. neq sic. q. sapiens ꝛ. g⁹ q. eã ꝛ illa ñ sit sapiens ꝛ ipsa illa eã ꝛ ñ sit. Si g⁹ sapiã q̃ genitus illa eã ee ñ sapiens sit. neã illa ꝛ ñ sit. Si eãm pt̃ q̃ sic a pte genitam. nullo ñ qs q̃ uerum sapientiam. Qd enim ꝛ insam. Jta g⁹ si pt̃ genuit eẽntiam. q̃ ꝛ eẽntia q̃ genuit. eã ꝛ illa ñ sit. Non g⁹ ipam q̃ e eẽntiam genuit. Nam in illa simplicitate ꝛ quid aug⁹. q. ñ e aliud sapientia q̃ ee. Eadem ibi sapientia que eẽntia. Jõ q. qd de sapia hꝫ dicimus de eẽntia. Sic g⁹ ñ genuit sapiam que ipa e. ita ñ eẽntiam q̃ e. Ysi enim ꝛ qua sapiẽs sapia sapiens ꝛ. ꝛ potentia potens ita ꝛ eẽntia ipe e. Sed q. e sapientia ꝛ potentia. q̃ eẽntia pater tota q. ꝑ ꝓcul⁹ q. pt̃ diuinam eẽntiam ñ genuit. hic uidetur aduersa.

Nunc enim uidetur contrarium. q. aug⁹ in lib⁹ de fide ad petrum. Deus e ũbum genuit. ideo q. ei genuit. ñ de nichilo ñ de aliq̃ iam fta. conclusa q. in. si de ipo id q. ei. Jõ deus pt̃ q̃ ultime se indicare animus cognituris. uoluit ꝛ potuit. hꝫ ad se ipsũ red

ꝓma ꝛõ q̃ ꝛ ita sit.

secda.

Xo

candum genuit. q ÷ ipē qui genuit. Ccc
apte dic̄. hys ūb. dñm prēm genuisse illud
q ip ÷. illud añ q ip nē. i diuina ēēncia.
Videt ḡ diuinam ēēntiam genuisse. Jd ēp
p̄ podemus. illa ūba sic intelligenda, dic̄
mus. ees pr̄ de se ipso genuit illud. q ipse
ē. i. filium q ē illud q pr̄ ÷ filr? Si ē si n qu
pat̄ ē. filr? si est. Aliaſ parcel gōnis exēpli
ca ÷ dicendū n ē q diuina ēēntia genuit fi
lū. q ēt filr? sic diuina ēēntia genuit filu
um. q ē filr? sic diuina ēēntia. tam ēēt filr?
res ÷ a q geñatur. nica eadē res seipsam geñ
raret. Jta ÷ dicam? q ēēntia diuina genuit.
diā ēēntiam. Cū enī una ⁊ sīma ēdam res ÷ di
uina ēēntia. si diuina ēēntia ēēntiā genu
it. eadē res seipam genuit. q ois ē n p. si
pr̄ sol? genuit filiū. ⁊ a pr̄ ⁊ filio procedit
sps scs. Que uidnr pdicte ee contra-
dictis añ uidetur ēē ⁊ūū q dicit aug?
in lib̄ septimo de trinitate. Ib inqd ÷ do. et
le q sape. uī pat̄ ⁊ filr? simul sunt una sapia
qa una ēēntia. ⁊ sigillatim sapientia. de sapia
tiē ēēntia. de ēēntia. Ccc hys ūb apte dic̄ aug?
sapientiam de sapientia. ⁊ ēēntiā de ēēntia.
Videt sīgēare q sapia sapiam. ⁊ ēēntia. et
scientiam genuerit. Jd ⁊ i lib̄ de fide ad petrū dic.
Sic xp̄m dei filium. i. unā ee trinitate psonā.
dñm dum ēde. ⁊ diuinitatē p̄ris ei de natā.
natā ēē n dubiet. Ib videt dr̄ē q natura filij
sit nata de natura p̄ris. Jdē i trin. li. v. de tri
nitate ait. dē. filr? ÷ ositui de ositio. ⁊ uoluntas
de uoluntate. sic̄ iuba de iuba. sapia de sapi
entia. ⁊ ib videt dr̄ē q iuba ÷ ⁊ sapia de sapia.
De hac determino eam q uidnr ēē ēēntia.
deēminam? sapiā de sapia ⁊ iubā de iu
stitia ÷. i. filr? q ÷ sapia. qui ē iuba ÷ de pr̄e.
q ÷ ead? iuba. ⁊ sapia. ⁊ filr? q ē diuinitas nat?
est de pr̄e. q ē n diuina. ⁊ ū expssr? dicamus.
dicam? filiū sapiam ēē de pr̄e sapia. ⁊ omis
filiū iubam ēē genitū. de pr̄e. ⁊ a pr̄e iuba.
q alī intelligi debeat aug? in li. de trinitate
dicens. pr̄ ip sapia ē. ⁊ omis filr? sapia pat̄.
qm dr̄ lumen p̄ris. i. sic lumen de lumine.
⁊ q lumen uñ. sic intelligatur sapia de sa
pientia. ⁊ ēēntia de ēēntia. ⁊ q una sapia ⁊
una ēēntia. Jō io xp̄e dr̄ uere. ⁊ sapia di. qđ
pr̄e uere ⁊ sapia ⁊ ipse io ⁊ sapia. sic ip est
lumē de p̄re lumine ē. ip fons uite ap̄ dñm
prem fontem uite. filr? ḡ sapia de pr̄e sapia
est lucis filius lumen de lumine. pr̄e ⁊ de
filr? de do pr̄e. ⁊ singlis sic lumen. ⁊ singlis
sic deus. ⁊ siglis sic sapia. ⁊ simul ⁊ ūnū tm.
un? ds ⁊ una sapia. Ccc hys ūb manifeste
apte aug?. ex q sensu accipienda sint pdcā
uerba. ⁊ hys similia. s. ēdr̄ s. de s. ut ⁊ genu
it subiam. Q uidr pdicte gpōne sētiē
me ū ÷ io sētiē uidet q hylari? aut in
ūu lib̄ de trinitate. Dicit inqd n natā
ho filē. ⁊ genu honoris āmittamo in ho
nore geñatis ÷. Cū g filr? ēēntiā hāt. cora q
meo diuina ÷ ēēntia. uidet q diuina ēēntiā
pā nata sit ÷. Jēm i l. Jaur. Nativitas dei n
p eam evq̄ profecta ÷. ū ee nativitas? Nec
q aliuq̄ deus subsistit. q ū alium subsistē.
Ccc lib̄ dicit. Nativitatem dñi profectā ex il. ⁊
uidet. ex hys ūb acq̄ pdcis natā dñi. ⁊ gen
ta ⁊ genuisse. Ad apte dic̄ in lib̄ ⁊ inq̄ dei
nitate. Nos inqd unigenitū dñm in forma
suj manentē in ū dñi manifeste p̄dicamus.
ū unitatē formē serui. in ūm diuine um
tatis. refundim? ū rursū cognit in similitu
dine prēm. in filio p̄dicamus. si ego eius
deus gnūs. genitam ūm ūluē in se gignentē
hūsse ūm. que in formā ū se gignentis na
turis formā nature. ⁊ unius unitatis corpalis
accepit. ū enī deificat dñi n. ne ēēt si in se hu
manitatē. ecce nativitas manens. si dei
ū. sibi aptat gnūs sui p̄cursū. in habitu hu
manitatis sue effectus. Ccc lib̄ apte dicat. ⁊
natura genuisse ⁊ ūm genitā. ⁊ ūm assū
psisse ūm. q. á plerisq̄ negatur idem in eo
dem. Nūq̄ unigenitus do q unitatē ē prēm.
sī inascibilem dñm ēē. ē ex inascibili do nati
uitas unigenita. ⁊ ūm unigenitā subsistat.
Ccc lib̄ dic̄ unigenitam nativitatem. Quom sic i
ee q? h ūba unlt sane vellūda premissa ītu
melligi. ip io dic̄ in mj lib̄. Jntelligē hyt.
ta dicendi exēplis ⁊ assumenda. dicendi q ū
smonies. si ve ⁊ cmo subiecē. hg ūba ita
intelligi pluit. uidē hoc filr? ū natū. i. michi ūr.
secdm q. des ē. ūq. nascendo accep. ⁊ ipse
nascendo p̄ris in se subsistendē. huic natu
ram. Sīl io hylari? addic. ut lib̄ ḡ. Candē
naturam hō gerimus. qm ille qui genuit ea
dē ū nat? ille ū sic. qui genuit. Nā qm er
ip. ō genit? sic in his ipsis subsistat. ille q
genuit ē in q̄bz eod est. ipse q genuit. q nō
÷ aliuñ qui genuit est. ⁊ io n referē ad illū. aliud

q̄d in uno subsistat. ex uno ac sic in gen
one filij. ⁊ ẽm suam ut ita dicam sequē.
immutabilē ds immutabilem dñm gignens.
ñ naturā suā deseruit. ex immutabili deo.
ñ immutabilis di pfecta nascitur. subsisten
tē g̃ in eo dī nascitam. intelligam⁹ ẽ in dō
deus unsit. ū pter eū. q̄ ẽ deus q̄sq̄ alt⁹ ds
sit. qui pe deus. ⁊ in ipo deus. nature g̃ di
deus pris. ūcas in gō filio ee do eccīe. cū
in eo deus intelligit. ee q̄ ds ÷. Et enī unī
uno ⁊ unū ab uno. Le legē pat de subā sua
tā q̄. ⁊ frequenē in scptura sac genuit
legim⁹ pr̄em de sua subā genuisse fi
lium. Vñ aug⁹ in lib⁹ de fide ad petrū. aut. pī ds
de nullo genuit. ⁊ semel de sua ū. sine unq̄
genuit filiū dñm. sibi esse. ⁊ cadē q̄ ipe ūnet
eēm ẽ diuinitate coeternum. Ecce lī dic aug⁹. fi
lium genuit de ū pris. Ẽ aī una ū. pris ⁊ filius
⁊ spe scī. Si g̃ de ū pris genitus ÷ filius genit⁹
÷ de ū filius ⁊ spe scī. immo de ū cum psona.
Jō q̄ aug⁹ in lib⁹ xv. de trinitate dic. xpm ee filiū
ū sube pris. ⁊ de subā pris genitū ecclesia il
lud ūbū. apli loquentes de pr̄e sic. Qui cum
nos de pace venebat. ⁊ tribulat in regnum
filij caritatis sue. q. dicit ū ÷ unq̄ filij caritā
tis sue. nichil aliud intelligat q̄ sui dilectā fi
lij. q̄ filij sue s. caritatē. q̄pe pris q̄ in ū ẽt
÷ ineffabiliter simplicia. nichil aliū ÷. q̄ ipsa
ū. aq; subā. ū sepe diuinit⁹ ⁊ sepe ūtate non
pigeat. ac p hīc filius caritatis et unitas est.
q̄ q̄ de ẽ et ẽ genit⁹. Ecce apte hīc dic aug⁹. filiū
ee genitū de s pris. ⁊ filiū sube pris. Jō q̄ in
ū. sēc magnitū. hēnt subam di genuisse
filiū. ⁊ filiū genitū de subā pris. asserit di
cens carnalibus cogitationibus plenis. subam
dei de scpta gignit filium. ū pitans in hīs
pectib⁹. q̄ subā pris carnis patrem. q̄n gig
nit. Carnalis ñ segnes scās. neq; incurren
di. Nullo enī pacto unum filiū dei cognatus. si
eū natū ee. de s pris negatis. Non enī iam
erit filius hominis. ⁊ dō donante fēs ẽ
di filius. et dō nat⁹ gratia ñ natura. An forte ⁊ hīs
ñ hominis filius erit. cū iam aliq̄ erit. q̄ fuit
aliquando. ⁊ in dī filiū dō mutante q̄ fuit ẽ
Et nichil hoc ÷ g̃ aī de nichilo aīa de aliq̄ sub
stantia nat⁹ ÷. si ne celeriter nos putare de nichi
lo ee dei filiū. assumptas ū nos dīe de nichi
lo ee di filiū. de aliq̄ g̃ genitus subā. ÷ ⁊ filiū ñ de
pris. de q̄ sic dicere ⁊ ñ timemus. Jam g̃ uni

genitum dei filium ihm xpm de pris esse
subā. non uos nobis pigeat confiteri. Jē in
eodem. Ubiq; legimus. ū simus in hīs filio ei⁹
ihu x̄. dicere g̃ nob⁹ utilitatē iste ūnus dei filius
ab eis q̄ g̃ filij sunt q̄dam ppetuare dulcedo.
de nulla subā sit an de aliqua. ñ dico inqs
de nulla ū dicam de nichilo. g̃ de aliq̄s.
est. quo de q̄. si ñ de pris subā ÷ alia q̄re si
aliam ū inuenis pris. agnosce subam ⁊ fi
lium. ẽ pr̄e hīdulgēn offic. Jē in eodem. Confitear
dñm pr̄em omnino incōparabiliter genuisse
filium q̄ ÷ ip genuisse. Jē dico q̄ sepe dicendū ÷ aī
de aliq̄s. nat⁹ ÷ dī filius aī de nulla. si de nul
la. g̃ de nichilo q̄ nos iam dicimus. si ū de ali
q̄. ū ei ū de pris subā. ū ÷ nec⁹ filius ū de pris
subā. unius eiusdem q̄ subē. sē pr̄ ⁊ filius. vos aī
ū filiū de pris genitū. nullus. ⁊ ei eū ū ex
nichilo ū ex aliq̄ mō. si ex pr̄e ẽ. occidas. ñ in
uenis q̄ nec ẽ sit ū q̄ ñ ÷ ex nichilo. ū ex aliq̄
re alia. si ex dō ū dī subā. ẽ ñ pōsit. ⁊ hīc ẽ q̄s
us ÷ de quo ÷ ⁊ ds. de deo natus. q̄ ū aliq̄s
sunt si ū coeterna de dō ÷ Colligenē sūmā p̄dictor⁹
is ūb̄ punctis. apte ecclesia ⁊ ex q̄ sensu accipien
unum inde. q. diuina subā filiū genitū da sit.
⁊ q. filius sit genitus de s. pris. ⁊ q. de dō ÷ ū coe
terna. ⁊ q. pr̄ id q. ip ÷ genuit. Jd aī q. ip ÷ ee
sentia diuina ÷ ⁊ ita putari. p diuinā ẽtia
am genuisse. Vehemēter mouent. hīs ūba no
q̄ q̄m intelligenda sint ÷ malle ab aliis audi
re q̄ ẽe. ū cū sīs p̄ iudicio. acq; ẽtūtare loq̄
p ex hīs sensu. ducta p̄sūt accepi. Ualeta coetna
de dō ÷ ⁊ filius coetn⁹ pri. de pre ÷ neq; eadem ÷
ẽ eo ū. ⁊ eid ñ. quē sensū confirmat aug⁹. ibi si
lentiens. ⁊ q. dicat q̄si explanans. Deo enī na
ta coetna. de dō ÷ addidit. ñ ÷ aliū filiū q̄ illū
de q̄ ÷ ⁊ unicū de subē. ÷ deūm apte⁹ tale intelle
ctū ex p̄dictis ūb̄ suis hndū. apte in eod. l. ee
magnitudinē dicens. Tenuas hīc ne el de q̄ sub
stantie ÷ q. ñ aliq̄ nīl. ⁊ de nichilo ÷ filius. si de q̄
÷ genitus. Jtē q̄ ips ses. ñ de aliq̄ nīl. ⁊ de nichi
lo ÷. si nī ÷ unū pcedit. hī unq; ūb̄. apte ostēdit
one dici filium ee de subā pris. q. ÷ de pre
genitā ita q. eiusdē ÷ ẽ. ee eo ⁊ spūm scm ee. de pa
tris ⁊ filij q. ab utq; procedit. Jta q. ÷ eid subē.
Ostenditur. Ac nec filius nec spūs. s. ÷ de ni
q̄ ex ill⁹ ūb̄ filiū ⁊ spūm scm. chilo. si de ali
quo ñ ee de nichilo. si de aliquo ñ cū de aliq̄ nīl. q. nī aī
Ysi ⁊ hylarius in xii li. de trinitate ait. Sm de m.
genitū deus ẽ nat⁹ sit ⁊ pr̄em cessat⁹ auctorē.

cum ex manente nat⁹ ÷. nō ÷ natus ex
nichilo. ⁊ ē an ēē⁹ natus ÷ omnē sensū
p̄uenat nascendo. h̄ apte dē q filiꝰ nō
ē natus ex nichilo. Simili⁹ ⁊ sp̄s sc̄s nō ē
dicendus ēē ut pcedē ex nich. q filiꝰ dē
p̄is natus ÷ ⁊ a p̄rē ē quo ÷ ⁊ eidē subē ⁊
adem subā. ex q sensu accipiendū ÷ illud.
pō genuit id q upē ÷ ⁊ filiū q ÷ h̄ q p̄r ⁊ h̄
debe meĺligi⁹ aug⁹ apte dicens mſ.u. ō m
xmmū. h̄ genuit p̄r q ÷. aliqn ū ÷ ūus
filiꝰ h̄ q ÷ p̄r nō ÷ filiꝰ? Jē⁹. dī genuit filiū ⁊
p̄r suba genuit filium. q ÷ eadē subā ⁊ eād
subē. q sic ēē meĺligendū. au. ost. sic dicēs
g̃ maximū. sic dicis sp̄s sp̄m genuit ⁊ na
vic. sps eidē ū ē⁹. dm genuit li si ēdidis ⁊
dixis mēh de hac re. ulīa accabis. his enim
ūb apte. q̄m p̄dicta debeant meĺligi. Si
milr filiꝰ natus ÷ de subā p̄is. p̄ genuit
filiū de sua. ū. suę ēēntia. ⁊ de se ū. ēēntia
genuit filiū. eidē ū ac ēēntie. q ÷ eadē ēēntia
ac ū. Simili⁹ expone illud. filiꝰ g̃ p̄is. ⁊ filiꝰ
p̄is subē. ⁊ q ē subā. ēq ⁊ filiꝰ a act⁹. q oīs
stantiał p̄ filiꝰ ⁊ hic sensus actuat ex ūb
aug. q̄ ut ⁊ ⁊. de t. aut. es p̄ eidem ēēntie. Tes q
sonas unā ēēntiam dīns. tsan p̄sonas ex ea
dē ēēntia ū dīns. q̄n aliū ibi sit. q ēēntia ÷ a
liū q p̄. his ūb ost. nō ē dicendū. p̄sonā ēē ex
sentiam ex ēēntia ⁊ n ex sensu p̄dicto qui sen
sus ḡfirmat ÷ ex vo q in xv. ⁊. de t. dī aut.
Sic mā scīa scīe dī: sic ⁊ unū ūbū q nascē
ve mā scīa. ḡt dissimile ÷ illi ūbo dī: q na
tū ÷ de p̄is scīa ēēntia. Tale ÷ an ac si dicēm
de p̄is scīa dē pat̄s sapientia. t q ÷ ep̄stlium
de pat̄ ēēntia de pat̄ scīa. de p̄re sapientia.
ex h̄ mag⁹ meĺlegēdū ūbū dī pat̄ unigenitus
filiꝰ p̄ omnia p̄ simul ⁊ eq̄lis. recte dr ds:
de deo lumen de lumine sapīa: de sapientia
ēēntia: de ēēntia q ē h̄ omnino. q p̄ ⁊ ū p̄
q iste filiꝰ ille p̄r. Qr ūbum pat̄s dicat̄ si
nde ē q solus unigenitus. dī dr ⁊ filiꝰ li ⁊
q eidem ū ÷ ⁊ eadē ū ÷ cū p̄re. Ysī h̄ hylariꝰ
ml. de t. de p̄ loquens aut. nata filiꝰ ⁊ q ean
dē nīm. q̄ ille q genuit h̄t. Vel pat̄ voluīta
tem ⁊ ea quę ⁊ solet utrū p̄r ægenuit filiū
genuit filiū uoluntate. an necēitate. ū
ſtē de h̄ am h̄ ad aug⁹. ita aut uoluntate ge
nuit p̄r filiū. ⁊ necēitate ⁊ ū uolūtate ū ne
cessitate. q necās in dō ⁊ ÷ sit uoluntas. sa
pīam. ⁊ dē ea ū aug⁹ aut m ex de t. Rndēda ē

dialectica eminus. oppō aūdam hęresim.

Aq eunomiam hęresim ora sunt q cūm
p̄ualuissent meĺligē: ⁊ ēdē uoluisse
unigenitū dei filiū ūbū dicēē ū. ⁊. de t. p̄r
genitū ⁊ ū. ⁊ subē. dīre ēē filiū. h̄ filiū uolū
tatis dī. Uolens asserere accidentē dō uolū
tatē. q̄ gigneret uoluntatē filiū. sic nos aliq
aliq̄ndo uolumus. q. antea ⁊ uolebam? pp
q mutabit meĺligi: mā ū. q absit ⁊ ūm dō
ēē dicam? Dicam g̃ ūbū dicēē filiū dī. ⁊ ū nō
uoluntatē ⁊ docet aug⁹ in l. xv. de t. ⁊ q̄n
dā catholicē hęreo respōdēē ⁊ mirat dicens.

Acuīē sane q̄dā respōd. Alia oppōsitio hę
hęresis. ultimissime meĺngām. tra.
uerū deus filiū uolens an uolens genuit
ū si dicēt uolens: absurdissima di meĺeri
sequīē. Si aūt uolens q̄ mendebat genuit.
q dubitet ⁊ ū ⁊ ēē filiū ⁊ uoluntatis. Ac ille
ingeniosissime meĺsum q̄ finge ab eo. Ut ⁊
deus pat̄ uolens. an uolens sit deus. ⁊ si
respondēt. uolens sequīē g̃ndis absurditas
⁊ mlsana. q̄n de dō ēē magna ÷ mlsana.
Si aūt dīre uolens respondēt ei. g. ex uolū
tate sua deus ÷ ū ⁊. Ad g̃ obstabat ⁊ obmi
tt̄ēt? sua inuocatione obligarī mdūlu
bly undo se udens. Ex p̄dictis docet ū ēē
deitatē. q deus uoluntate ⁊ necēitate ⁊ uolēt
ut ⁊ nolens. sic deus. Jē⁹ q necēitate ut uolūta
te ⁊ uoleus ⁊ nolens filiū genuit. oppō ēē

Et hoc cōponēt sic. uolūtas dei ÷. p̄dicta.
ū. siue ēēntia dī q ū ÷ aliū dō. ēē aliū
uelle. ⁊ nō sic una ÷ ēēntia. tum p̄sonaꝝ tra
⁊ una uoluntas. si g̃ deus ū deus ÷ ⁊ uolū
tate deus ÷. ⁊ si ūbūtur ū dī filiꝰ ÷ ⁊ uolūta
te dei filiꝰ ÷. h̄ aūt facile ÷ refellē. Nam ⁊ p̄ Resio.
scīa dī sū scīa. q̄ sert ⁊ pleruq bona ⁊ mala
diuina ū sū ēēntia ÷ ⁊ p̄destinō siue uolū
tas ex eadem diuina ēēntia ÷. ū ÷ aliū dō
sente ⁊ ut uelle. q ēē. q ē sic unū ⁊ idē
scīa dī. ⁊ uoluntas. n dr de uoluntate. q̄
quid dr de scīa ⁊ eō. Nec omnia uolun
tate sua deus nullo. q sua scīa sit. ē scīa
sua nōīe? tā bona q̄ mala. Uoluntate
aūt ū nulle ū bona. Scīa q̄ppe dei. ⁊ p̄ scīa
dī: de bonis ÷ mal⁹ uoluntas ū. ⁊ p̄destī
natio de bonis ÷ ūm. ⁊ tū unum ⁊ idem in
deo scīa ⁊ uoluntas. ⁊ p̄ scīa ⁊ p̄destinō.
Jta ē unū sic ⁊ dī uoluntas dr tū p̄ gen
uisse filiuum naturā ⁊ uoluntate. ⁊ ēē deus

Et q dicit ⁊ de gentilibus ēē filiū dī. similiter
est q dicit. qd neq filio neq uolūtate pat̄ genuit
filiū anathematizat scīa ecclia. sz quid dicat no
lente pte. natū filiū anathema sit. ⁊ uolente
coactꝰ pat̄ ⁊ naturali necessitate duct⁹ eū nolle ge
nuisse filiū. sz neq ⁊ uolute filiū repe
ri ⁊ impossibile ex se ungen
tum demonstrauit.

natura non uolumtate. Aquile sine mellis
redicta cū ūba. da ulla ciba. pr̄ nolēs
qbz p̄dicer dicam ē. ñ nolēs ÷ dic ñ uo
q deus pater ñ nolens ñ uolens ē lēt nolēs
deus. ñ nolens ñ uolens genuit filium. genuit
sine necessitate uel uolumtate. ex tali cā fili
ñ uidetur accipienda. ñ uolumtatem. ñ
p̄cedentem. t accidentē mellegam? qm
enim mellegebat. Non enim ꝑ deus
est uolumtate p̄cedēta t efficiēta ut uo
lens p̄ q̄ deus. ñ p̄cedenta uolumtate. t ac
cidenta genuit filium. ñ prr̄ genans q̄m
uolens genuit filiū. ñ p̄ uolens q̄ gene
rans genuit filium. Volens cū genuit
filium. sicut potens genuit. t bonus genu
it. t sapiens genuit. t hūj. Si enim pater
sapiens. t bon dicit genuisse filium. cum ñ
t uolens: cū ita sit deo. tē ee uolūtē qđ
ee dīm. sic ut ÷ ee sapientem. q ee dīr. Vi
camus g̃ q pr̄ sicut sapiens ita uolens ge
nuit filium si ñ uolumtate p̄cedenta t ac
cidenta quē sensū apte ÷ cū q firmat ita
dicens sup epīam ad ephes. de filio di. d
unno unu ihu x̄. sepcū ÷ qcū pr̄ semp fu
it t nūq eum ñ ee uoluntas. pena p̄ces
sit. t ille qđ ñ fuit est. si q̃ an pat̃ potuit
Hoc solet queri á qbdam t uolūt gignē filiū
utrū pater potuit t uolūt gignē filiū. ñ.
Si enim nequit potuit t uolunt genare filiū
t aliqđ g̃ potuit t uolunt. q nec potuit ñ
uolunt filiū? Nam filiū ñ uolunt ñ potuit ge
nare filium. cui ūtime facile rādemus. Dicē
tes ꝑ se t uelle genare filiū. ñ ÷ ꝑ se t uelle a
liq̃ subiectū uolumtati t potentie. Cui aliq̃
potentia ut uolumtas. s. posse ut uelle gignē filiū
t nō distingenda ÷ mellegenda posita ubi p̄
se t gignē filiū. ÷ ꝑ se t uelle aliq̃ ut genano
filij aliq cor ÷ que subiecta sunt dumme po
tentie t uolumtati ñ ÷ aliq̃ ut omnia t de
omīb: s. sup omnia t aīa omīa. ñ Nam uo
luit t potuit. q̃ genuit. sic ñ aīa fuit. q̃ gen
uit. q ab eterno fuit. t ab eterno genuit. Cy sili.
q̃ unde p̄sumus: pat̃ em p̄ ee pat̃. t nullo ee
pat̃ ee. filiū aīa ñ potest nec unlo ee pater.
g̃ pater p̄ ut unlo ee aliq̃. q ñ p̄ t unlo ee
filiū. Non segue. q ee primū ñ ÷ ee aliq̃. ū m
sequens ostendeatur. pon̄ qđ ūtra agit ut
Sed uehemēt nos mouet. motū p aliq
q aut aīa. m. j. l. ee maximum. q asse

bat̃ potentiorem filio. eo q filium genu
it dīm carnem. filius autem non. dicebā,
q pater potuisse gignē filium. nō potē
tiorem ee filio. ad q respondens aug. dīt
uidetur. q filiū ÷ potuit gignē. uolens o
rtōdē patrem ñ ee potentiorem se filio.
his ūb ablatis ut nō pater potentior sit filio si
cut putas. q carnem genuit pater. filiū
aūt nō genuit creatorem. ut enī ñ potuit si
ñ optauit. Vide t diligenter attende h ūba
ñ enī ñ potuit si ñ optauit. Videt enī dīc
q filiū pōt gignē gignē si ñ optauit. ut ap
tauit. q ñ oportuit. qre aūt ñ oportuit sub
dit dicens. Immutata ee. uulnera genano
si genet filiū nepotē gignet pr̄. q ut nō ne
pos mutato suo p nepotē gignet. t nīa
mirabilem sapientiam. impotens dīcē
silie ÷ ille si nepotem ñ gignet. auo suo t
p nepotem patio suo gigueret. ñ a nob ap
pellaret omnīps. ñ impietatem genationis
series. si semp ale ex alio nasceretur. Il
lam pfecit ullus si ñ sufficeret. ut ipsa
q omnipotentē genuit filiū ñ patris.
natura ñ fecit. opponeat pdictis ūb agē
Hoc aūt non uideat quilibet posse sta
re. s. q filiū potuit gignē. Si enī filiū
potuit gignē potuit ee pater. t si potuit
ee pater. t sui t pris potuit g ee pat̃. ut
ips sc̄s. t alie ale. si alie ñ. q nulla ale se
p fuit ñ pris q pat̃ ÷ ingenitus. unma
cabil ñ sit. q nulla res se ipsam gignet
ñ sue sci q nasci ñ potuit. si enī nasci potu
it potuit ee filius. t ita mutabil ee potuit;
Nom g h querit quom sint ī uolū
tate accipiatur. q sup dictū ÷. Non genda.
men potuit gignē si ñ operatur qm potuit. si ñ
optauit ñ ÷ nob p̄ placuit. aque equū sit h ne
t nō sub silentio pot ee pretermittendum nūc
sup h aliq loq cogor instantia querentiū,
Deus g sic mellegi. Hapte grq sentiu
ñ enim ñ potuit. si ñ operatur. accipiat.
t. ñ ex impotentia. sui sunt. q filiū ñ genuit.
si ei ñ obuenebat. sic deus filius ñ ÷ deus pr̄.
ñ enī h ex impotentia sui ÷. Nam t pr̄ silio
ñ ÷ filius. ñ h ex impotentia pris. Et que
r maximus arrianor eps. Vñ g ÷ q pr̄
ñ p ee filius. t filius pr̄. ñ unq ex potentia. sed
pat̃ ex peccare gratiarum. p̄ ÷ eq ñ optare eū
ee filium. t filius p̄ccare naturaliter. filius

est q̄ oportet eum non esse patrem. de
q̄lib⁹ ꝓcatib⁹ ꝑea plenꝰ ꝛcrabit. vñ ꝑ ñ
sic potens gignẽ filiũ ꝛ an sic h aliq̄ po
tem querim⁹. ꝛcrca q̄ sit infra.
a q̄libꝫ am si pater potens sit ñ gignẽ filium
ꝛ ac sit aliqua potentia que sit in filio. Ad
g dñs q̄ pater ñ ÷ potens ñ fl. ei⁹ potẽ
tia. ñ ÷ l ẽtia. Ad m̄ q̄ illi. si potens ÷ gi
gnere hꝫ g̃ potentiam gignendi. filꝰ aũ ñ
hꝫ potentiam gignendi. si ñ ꝑ gignẽ. hꝫ g̃ po
tentiã aliq̄. q̄ ñ hꝫ filꝰ. ñ sequit. Eandem
enim potẽtiã pater hꝫ filꝰ q̄ ꝛ hꝫ pater q̄
pater potuit gignẽ. ꝛ filꝰ potuit gignj. Cũ
ei⁹ potentia ÷ in filio q̄ potuit gignj que est
in patre ÷ q̄ potuit gignẽ pat̃. sil. oppoñ. Ali
ꝰ ÷ posse gignẽ alium ÷ ꝑse gignj. q̄ alius ÷
gignẽ alium ÷ gignj. l̃ distinguend ÷. Si enim cũ
dr alius ÷ ꝑse gignẽ. ꝛ alius ꝑse gignj. Aliam
signes potentiã. q̄ pat̃ potens ÷ gignẽ ꝛ alia
q̄ ꝑ filius gignj. potens ÷ falsꝫ ÷ intellect̃.
Si aũ dicas ꝑ em ꝑse hꝫ aliam ꝓcatem.
siue nocionẽ ius ÷ intellect̃. Aliam enim ꝑ
tat̃ hꝫ ꝑ q̄ ꝑ ÷. aliam filꝰ q̄ filꝰ est, q̄o
sic intellig. filꝰ hꝫ ẽ ꝛ non hꝫ potentiã gñã
di ñ ꝯ dr filꝰ ñ hꝫ ꝓcat̃ gñandi. q̄ ꝑ hoc; de
duplicat̃ intelligi ꝑ. Si enim dicatur. ñ hꝫ fi
liꝰ potentiam gñandi. q̄ ꝛ ꝑ. ꝛ. q̄ potens sit
ad gñandũ. ꝛ ñ genitꝰ ꝛ genit̃. sicut ꝑ est
ꝛm ÷ sic ñ intelligat̃. sic ñ hꝫ ñ potentiã. q̄
ꝑsit gignj. ꝛ genit̃ ẽ. q̄ ead̃ pat̃ potens ÷ ne
genitꝰ ꝛ ñ genit̃. falsũ ÷. Sic dr. Pat̃ hꝫ
potentiam q̄ ꝑ ẽ ꝑ. filꝰ ñ hꝫ potentiam
q̄ possit ẽ ꝑ. ꝛ econtra. filꝰ hꝫ potentiam q̄ ꝑ
ẽ filius pat̃ ñ hꝫ potentiam q̄ ꝑ ẽ filꝰ. hꝫ g̃
aliq̄ pat̃ q̄ ñ hꝫ filꝰ. ꝛ ꝛ. ab hoc q̄ eadẽ ÷ po
tentia patris q̄ ꝑ ẽ pat̃ ꝛ filij. q̄ pot ẽ filius.
Jta ꝛ eadẽ ẽ uoluntas. q̄ ꝑ. uult ẽ ꝑ. non
filꝰ. ꝛ filꝰ uult ẽ filius ÷ ñ pat̃ ꝛ eadem est
uoluntas filij q̄ uult ẽ genit̃. ꝛ ꝑem ge
nuisse. ꝛ ꝑis q̄ uult ẽ genit̃. ꝛ filiũ ge
nit̃ ẽ. De ꝑcare ⁊ mutabilitate ⁊ sim
Dicunt de ẽtate ꝓcatꝰ dei ẽternꝰ
siue ꝑcare. ⁊ mutabilitate. aꝫ
simplicitate diuine nature ⁊ subꝫ siue ẽn
tie agendum ÷. Et ita q̄ deus ut ait aug⁹.
i ⁊ li de ẽtate. siue dubitatiõne sidẽ ⁊ li
mete ꝫ appellat ẽtna. q̄ gre usham uocat
Dicẽ enim ab eo q̄ est sape ducta ÷ sapia. ꝛ ab
eo q̄ ẽ sene ducta ẽ scia. ita ꝛ ab eo q̄ ÷ ẽ dã
est ꝓcuna. ẽtna. ꝛ quis magis ÷ q̄ ille
qui dix̃ famulo suo. Ego sum qui sũ ꝛ di
cet filius ist. q̄ ÷ misit me ad uos. ip ue ac
ꝑe dicatur ẽtna. ẽ ẽtna ñ nouit ꝑãtes
tiquarum. Ip̃ uenimꝰ ad marcellam scri
bit. aut. deus sol⁹ q̄ grecũ ñ hꝫ. ue ẽtne
nom̃ tenuit. q̄ mer⁹ compatione q̄ ue ÷. q̄
commutabil ÷ q̄ ñ sũt que mutabilia sũt.
de q̄ dicit dicitur sunt ñ ÷. ꝛ de q̄ dr. erit ñ dñ
est. deus aũ ẽ ÷ q̄ ñ nouit finisse l fuisse ẽ.
Sol⁹ g deus ue est, ẽ ẽtne compatiõ mutñ ẽ ÷.
non est. Que mellinda sunt uba tenẽdꝫ
te l diligenter aduertendum est. q̄ mu
tari debeant ulla uba tenẽ. s deus cũ ÷.
ñ nouit finisse l cang̃ de do ñ possit dici
sunt l erit cũ ÷. ẽ de do frequenter sꝫ ꝑ ñ rep
tamus. sunt ab eterno sunt semp ꝛ erit in scla.
Unde uideret q̄ nõ ÷ dicendũ. de do sunt
V ÷. l erit. Si enim dicẽ cũ sunt. putaret
q̄ desijt ẽ. Si dicetur cũ ẽ putaret q̄ ñ sẽ
p fuit. ꝑ ẽ equiꝯ. Si cũ dicitur erit putaret
ñ ẽ m. Dicat g q̄ semp sunt. ẽ ꝛ erit. ut
intelligatur. q̄ nec cep nec desijt. ñ desinit
ñ desinet ẽ. de ꝑ ag sup iohem. tra aut ꝑ
de sempiterna re ꝑ dicatur ẽ. sed m nõ ꝑ
dr sunt. ꝛ erit sunt. q̄ nũq̄ desijt. Erit. q̄
nũq̄ desinet. Et q̄ semp ẽ ꝛ n ꝑãt. q̄ q̄ non
manet, ñ dicitur. q̄ q̄ ñ erit. Cum g no
stra locutio ꝑ ꝛpora uariet̃. de oo ue di
cuntur. ꝑba debet ꝛpis dici de do. s ꝑ est.
Illud g q̄rit quomodo sint intellida.
q̄ ꝛ diximus dicẽ. tm intelligendũ ÷ nõ
nouit finisse l fuisse ẽ. s cũ ẽ. ꝛ. cũ dr de
do q̄ sunt l erit ñ ÷ intelligendum. q̄ ꝑ ꝛ.
l futur⁹ sit. s q̄ exist̃ simplr. sñ aliq̄ tem
porali mot̃. licet enim ꝑba substantiua. di
cuntur ꝛpis de deo dicantur. ñ sunt erit est. ꝛ
ñ ꝛporalis mot̃ cũ eis distinguunt. s. ꝑãt
l futurũ. l ꝑãtum ĩpfectum. l ꝑãs ꝑse
cũ. ꝛ ꝑãs pl̃q̄ ꝑfectum. s ẽtnam sine
existentiam dicunt. simplr insinuant.

deus g solus ꝑpe dicat' ēēntia t'ē. Unde hylar' in vi. u. de trinitate aut ēē ñ ÷ accēdē do ꝙ subsistens ūtas. ⁊ manens eā. ⁊ natu rāl ꝑpietas. ℔ de mō mutabilitate.

Deꝰ ⁊ sol' ēēntia ꝑpe mōmutabil' dī. q ñ mutatur ñ mutari ꝑ. Un aug' in. j. lib' de trin. Alie unquit ēēntie. ⁊ subie. capi unt accidentia. qbꝫ in eis fiat. ⁊ magna t' q' cūq' mutatio. Deo aūt aliq' h' nj. accēdē re ñ potest. ⁊ iō sola s' t' ēēntia. que ÷ deus. mōmutabil' ÷ cui ꝓfecto magnime ⁊ iuste me. ōpetit ēē. q enim mutatur ñ seruat se ipsum. ⁊ mutari ꝑ. ⁊ si ñ mutetur. ꝑ q fuerat non ēē. Jōq illud solum. q nō aūt ñ mutatur. unum omnino mutari ñ p. q' ultime dicat' ēē. i. suba pris. ⁊ filiꝰ. ⁊ spūs scā. Jōq apls de deo aut loquens. Qui solus h't immortalitatē. Ut enī aut aug' in. j. lib' cui anima q'dam immort' ēē dicatur. ⁊ sic ñ dr' de sol' ho immortalitatem. ñ q immorta lis. ⁊ mōmutabilis ÷ qm nulla ꝑ hīe ēāta. qm solꝰ ēāteis ē. Un iacobus apl' q ñ ÷ immutatio ñ uicissitudinis obūb. ⁊ dō. mutabis ea. ⁊ mutabuntur: tu aūt ō ip' es. Jō aug' sup genesym dicit. q deus ñ ꝑ cōpora mo uetur. creata ñ. ꝑ tempora. ⁊ loca. ꝑ tempora motū ÷. ꝑ affectiones cōmutari. deus aūt ñ lo co ñ affectione mutari ꝑ. q ꝑ ꝓphām aut. Ego deus ⁊ ñ mutor. q ē immutabil' solus. Unde recte solus dī. hīe immortalitatē. In omnie nī mutabili ñ. ⁊ aut aug' ē marimum. ñ ul la mors ipā ē immutatio. q' facit aliq' ñ ēē. in ea q erant. Un ⁊ ipa anima humana q iō dī' immort'. q sedm modū suū. nūq' desinet uiue. hoc eī q'dam mortem suam. q si mi te uiuat ⁊ peccat'. meret' ultiōe. si ꝓficiat' peccatꝝ erat ⁊ ꝓficeret. Peccō moueant' ⁊ alie as mutationes et tacēā. de q'bꝰ m' iōgū ÷ dis putare. ⁊ ēāta. ꝑ. ē. celestiū motu. potuit q peccare potuit. Nam ⁊ angeli peccauīt ⁊ mones sī sūt. quos diabolus ÷ ꝓcepit. ⁊ q' peccauīt'. peccare uult. potuerunt. ⁊ cui cq' ī omali creature ꝓāta. ut peccare ñ ꝓfit. ñ ÷ ḥ nature ꝑpe. si di grē. ⁊ iō sol' deus ū aut aplus. hꝫ immortalitatē. q ñ cui q' g' si ñ sua. ñ potuit. ñ ꝑ aliq' mūtione mutari. ñ potu it. ñ potest aliq' cōmutōne peccare. pīn ū aut aug'. in. j. u. de trinitate. subā dei siue ulla siu cōmutōne. mutabilia facientem. ⁊ sī

ullo siue temporali motu temꝑalia creā tem mouet. ⁊ nosse licet sic difficile opet. Uere g ac ꝑpe mō mutabil' ÷ sola diuinitas ēēntia. q' sine sui mutōne. cuncta cōdidit naturas. ℔ de simplicitate qr ēāta sit mlta

Eadem q sola ꝑfecte ac ue simpler ÷ ū ꝓpler ⁊ ñ parcuū. ñ accidentiū. seu q'libꝫ formar' ꝓpler ulla ÷ dūsitas seu uariatio. ⁊ multiplicitas. Ut aūt scias q ñ sit simpler ulla suba. ū ex uocē aug'. in. vi. u. de ciu. adūādūce primo q ue ēāta sit multipler. ⁊ nullo m. ne sim pler. ⁊ ꝓmo de corꝑali ꝑea de spūali ēāta. hic de corporali ostēdit quare sit

Corꝑal' uniq' ēāta ꝑbꝫ multipler. costat ū ibi sit alia ꝑsona. maior alia ꝑsona minor. ⁊ maius sit corū q' q'libet ꝑ. ⁊ uno q' corpe alio ÷ magnitudo alio ÷ col or alio figura. Potest enī ⁊ minuta ma gnitudine. manē idē color ⁊ idem figura. ⁊ colore mutato manē ⁊ eadem figura. ⁊ eadē magnitudo. ac ꝙ multipler ēē q' cōtenta corꝑis. simpler aūt nullo m. ℔ de creatura q' spūal' ÷ spūali ēāta q' sit ū ÷ anima. cōparatione quid' simpler multipler ÷ corꝑal'. sī cōparatione ū corꝑis multipler ÷. ⁊ ñ simpler. ū simpler. Qui iō simpler dī' respectu corꝑo ris. q' mole ñ diffunditur ꝑ spacīū. loci. sed ī uno q' corpe ⁊ cum cota cōta ÷ ⁊ in q'libet ꝑte cota ÷. ⁊ iō ē sic aliq' ī q' ius exigua ꝑ cula. corꝑis q' sentiat anīa. q' uis ñ sit eam toto corꝑe. illa cū cota sentiat. q' eciam ñ latet. si cū ū ipā anima ita simplicetur ÷ iō enim aliū sit arabicolū ēē. aliū memorem. aliū acutū. aliū memorē ēē aliū cupidi tas. aliū timor. aliū leticia. aliū tristicia. Posstūq' ḥ ⁊ alia hui. innūmerabilia ī ani nantura inuenit. ⁊ alia sine aliis. ⁊ alia mar' ⁊ alia mul' Manifestū ÷ ñ sīpliciē si multipliciē ē nacturā. Nichil enī simplex mutabile ÷. Omnis aūt mutabil' ēāta ÷. Nulla g' ēāta ue simpler ÷ deus ꝑ si mꝰ tiplex dicatur ÷ ue cū ⁊ simpler ÷. dī' enim magnus. bonus. sapiens. beatus. unus ⁊ q'q' alius ñ si indigne dici uideant. si eadē magnitudo. ec' ÷ que sapia. Non enī mole mag nus ḥ ⁊ iuste ⁊ eadem bonitas. q' sapia ma gnitudo ⁊ uirtus. ⁊ ñ ÷ ubi ipm ēē beatū. ⁊ aliud aliū magnū. aut sapientie aut ueritu aut esse bonū. aut omnino esse. Quali-

Ite dicendum ē ē sic simplex dicat aug⁹. solū ūum dñs multiplē simplicem ēe cur dicat eund⁹. cū dicat multiplē dicit ꝙ h̄ ū ꝓp diuersitatem accidentiū ꝙ partium. dicē ꝙ ꝓpē diuersitatē ac multitudinē nominū. que de deo dicuntur. que licet multiplicia sint unū tñ significant. s. diuinam naturam. h⁹ enī ita ñ accipiuntur. cū de illa uno modo tabilis ēnaq; subā. modo abilmer simplicitate q̄. animꝰ humanus dicitur. quē admodū. ē de cæteris dicendō. Vñ aug⁹. i ⁹ u. de t⁹. de ꝙ h̄ ē q· é sapiē ēe. ꝙ sapiē ēe. ꝙ ūtū ēe. ꝙ iq· de illa simplici multiplicitate ꝙ multiplici simplicitate dicitis. q. ter sḡ ecum. humano aī aō. ñ h̄ ēe est q· ē sapiē ēe aī ꝓdentē. aī ūtum. ꝓ ꝙ ēe amicꝰ. ꝙ nullā ustatē hīe uicitem. tamen ē

Quod aī m dicit simplicitas q· nihil ꝓdicam natura dicitas. nulla sit accidentia ex ū diuisitas. nulla q· penit⁹ mutabilitas. subi ꝙ ꝓfecta simplicitas. ost⁹ aug⁹ in j u. de t⁹ at dicens. Intelligam dñm q̄nū ꝓsumus. sine qualitate bonū. sine q̄ntitate magnū. sine indulgentia creatorem. sine situ ꝓsidentē. sine habitu omnia ḡinentem. sine loco. ubiq; totū. sine tēpore sempiternū. sine ulla cōmutatione. mutabilia facientē. nichil q· patientē. Quis ita dñm cogitat. ꝙ si mundū omnino poss⁹ inuenire. q· sic. prie tamen q· tū ꝓ caueat. q̄nū ꝓ aliq· de illo sentiat. q· ñ sic. Ecce si subtilē intendas ex his aug⁹ ꝓdictis. aperte illa ꝓdicamenta aras dialectice dī nature mutabilie quenire q· nulli subiecta. accidē tibus. q· dī non ꝓpe q· abusiue dī subi.

Vide in ꝓpe dict⁹ suba ū aug⁹. ost⁹ in ꝙ sub⁹ septimo de trinitate. sic ab eo q· est subsistē subam dñs. ē appellatur. ēnaa sicut ita ab eo q· subsistē subam dñs. si ēt dignū ñ deus dicatur subsistē. h⁹ ꝙ de his rebꝰ recte intelligit⁹. in q⁹ subiectū suū ea q̄ in aliq· ēe dicuntur sicut in ea pone colore. aī forma corp⁹ enī subsistit. ꝙ ñ suba ē. Res g⁹ mutabiles. neq; simplices ꝓpe dicuntur. s. deus aī si subsistat. ū suba ꝓpe dicā plic⁹. mē in eo aliq· tamq; ꝑs. ꝙ ñ ÷ simplex. Nefas aī ÷ dē ut subsistat deus. ꝙ subsit bonitas sue aq;

(b) Bene. ulla bonitas ñ suba sit. ꝙ pot⁹ ēēntia. neq; ꝓp deus sit bonitas sua. si in illo sit aliq· in s⁹. Vñ manifestū ÷ dñs abusiue. sīm. uocatiū. ū nomine usitato ꝙ intelligatur ēēntia. q· ue ac ꝓpe dī. ita ū forsitan solū dñs dicitur ꝓpter ēēntiam. Est enī ue sol⁹ ꝙ immutabilis est. q· non ÷ indeo aliquid qđ ñ sit

(c) unus aī ēēntiae simplicitas. ac sīmā tas tanta ÷. q· ñ est in ea aliq· q· ñ sit ipa. idem ÷ hñs. ꝙ hī. Vnde hylarꝰ in ⁹ u. de trinitate ait. Deꝰ q· cōpositas deus. q· una ÷ subsistit. neq; q· unus ÷ ex infinitis ganeꝰ neq; q· lux ÷ ex obscuris. coaptatur neq; q· ꝑs ÷ ex diuisis. formal ÷. Totū q· ī eo ÷ unum ÷. Idem in ⁹ u. de trinitate. Nō humano m⁹. ex cōpositas deus ÷. ī m eo aliꝰ sit. q· ab eo hī. ꝙ aliꝰ sit ꝓp q· hat ꝑs eccum unitas ÷ ñ. s. ꝓfecta ꝙ infinita. ñ ex disparibꝰ cōstructa. si nuuens ipsa ꝓpter eam. de h⁹ eodē boeꝰ in ꝓmo lib⁹ de trinitate ait. Qⁿ ecclī ūe unū in q· nullꝰ numꝰ. nullū in eo aliꝰ. ꝓpter id q· ÷ neq; enī. s. ñ ꝓ. aug⁹ q· in lib⁹ de fide ad petrū ait. In deꝰ suba non aliq· d ÷ q· ñ ÷. s. qđ ibi sit aliꝰ ꝙ aliꝰ q· accidat⁹. si q· q· d ipi ꝓ melligi. s. ÷. Sm h⁹ duci ꝓsum⁹ facile ꝙ cū. Videri aī ꝓ uero eode. omnino ñ ꝓsum⁹. Idem in lib⁹ xv. de trinitate sic hī in natura una⁹ cuiq· ꝙ h⁹ qđ h⁹ q· hī. sic immutabil⁹ simpler q· iustitia. Vñ ysodor⁹ ait deus simpler dicitur sine ñ amittendo q· hī. sine ñ aliꝰ hī. ñ ÷ ꝓpe ꝙ aliꝰ q· in ipso ÷. ꝙ cū tanta simplicitatis aq· sinceritatis. ñ duum sit. est. cū in ea ꝑsonaꝝ tantas. Vñ aug⁹. in lib⁹ xi. de trinitate dī ait. Non ꝓpe h⁹ natura summū bonū simplicem dñs. q· ÷ in ea ꝓ solus. aī filiꝰ in ea solus. aī spūs scūs in ea solus. ꝙ qđ sola ÷ ista nominū tantas. sit subsistentia ꝑsonaꝝ. sic ⁹ ꝓtauerunt. s. ō simpler dī q· ÷. h⁹ q· hoc. excepto q· relatiue q· ad ꝑs ꝓdicta ad aliam dī ꝑs ÷ ꝑā. Nam ꝙ unaq; ꝑ hoc ūnū ad q· dī relatiue. ñ m ÷ filius. ꝙ filiꝰ hī ꝓprium. ñ tm ÷ ꝓpe patre. inq· ū ad semetipm dī. ū ad alium. h⁹ ÷ q· hoc sic ad se dī unus hñs duo. unitas. ꝙ eadem unitas ꝓp ÷ ꝓpe h⁹ unaq· ꝑs dī simpler. q· ñ sit aliꝰ hñs. ꝙ aliꝰ id qđ hī. sic. ꝙ in ceteris rebus ÷. ñ enī hñs ubiquitatem. ubiq· ÷. ñ corp⁹ ñ color. ñ anima ÷ sapientia. Ecce q̄nta ÷ identitas q̄nta ÷ unitas. q̄nta

Albricus

est immutabilitas. simplicitas puritas di
uine. s. nyra in singulis nře naturę dnē
assignauimus. de distinctione psonarū.
Nunc ad distinctionem plōrū accedam.
teneamus g̃ ū docet aug̃ in u. de fide
ad petrum. prem. filium. spm̃ sem̃ unū
ee naturaliter. dm̃. ū aī prem ipm̃ ee q̄
filiū ū filium ipsū ee. qui pr̄ ū spm̃ sem.
ipsū ee qui pr̄. aut. filē una ē eum ee q̄
p. rf. rs. In q̄ ū ea alia pr̄ alia filius alia s. s.
q̄ alius pter alius sic pr̄ alius s alia s. s. Hec
Genuit ē enī ā prē filiū. rō alia genuit filiū ē
ū tū aī filium prē q̄ filiū. coēne sūt sibi pa
tres plures. ḥō hī unquid hec ē. ū referam ter.
b. in primo u. de trinitate. Omne q̄ natū ē prin
cipium hr. nō q̄ filiū. principium hr. et ee pr̄
pr̄. q̄ hec ergo ex sic dicū est. Nā ipse arrius ū
memini aug̃ in vij u. de trinitate. dixisse fer
si filius. nasci. si natus. erat q̄ndo ū erat fi
lius. oppō adū contra hereticum.
Quis hī dicat non intelligi natū ee. ro
sempiternum ee ū sic responsio coēnus
pri filiū sicut splendor qui gignitur ab igne.
aug̃ distinde. coeuus. illi. et coeternus. si
gnus ee ei. se si di filius unq̄d aug̃. ut. sapi
entia di. ū unq̄ fuit deus sine uirtute. sa
pientia. coēternus. do pri filius. dic a apls. xpi
ee uirtutē di. sapientiam. aug̃ ū fuit q̄ nō
fuit filius. aī aliqn deus ū fuit uirtute. sa
pientiam. q̄ clemens. die. Constat enim
q̄ semp huius sapientia filius. Sed adhuc
Eidem q̄ arrianę questioni de auctoritate
ambrosii in hymne modum tenere fili
respondet. Ego unq̄ filiū ee natum. sinon ta
q̄ reliquis. impietatis hoīes dico. Sepenum
enī. in nec. c. ū. unū. ex plūrib dicam. Ame
me ū fuit alius deus. p me ū erit. Quis q̄ hoc
dicat pr̄ an filius. Si filius aī me unquā non
fuit alius deus. si pr̄ p me unquid ū erit. hoc
pare. ille pr̄ozem ū hr. Immutem enī in se ee
pr̄ in filio. filius in pre cognoscitur. Cū enī
prem dixeris. et filiū designasti. q̄ ne
mo p̄ pr̄ s. Cū filiū noīas patrē facis.
q̄ nemo p̄ filius s. Itaq; ū filius sine pre ē
pr̄ sui suo ee p. semp g̃ pr̄. semp filius. Sic
Vide in hoc ee unq̄. fuit ne qui omps deus
pr̄ nō erat. et deus erat. Nam si pr̄ ee cep. ds
g̃ p̄mo erat. et ea pr̄ fuit est. Quom g̃ immu
tabilis deus. Si enī aī deus ea pr̄ fuit

unq̄ gratiarum actionem nuncupatus est.
Si autem deus hanc amentiam. ineffabile.
Nec queris a me quomodo sit. nō hoc pu
to. inquid amb. quin rem possis sic modo ge
ri filius sit ū possem hāc prem. nisi deus intelligi
deo ita arte. ac modo ut quo in puncto ee gna but
tum filium. ō enī. inmutabile sciat gna tuos
secutum. meus defecit. uox silet. but
ta mea cū. Si angelos sup potestates. et
sup angelos. et sup cherubin. et seraphin
et sup omnem sensum. Ita scptā. Par sup omnē sensū. et par et sup o
nem sensum. Quin ū. sup omnē sensū
tanta gratia. Tu g̃ ozi manū admoues.
scribam ū ualeo. tua munera. ualeo scribę q̄
natus sis. ū ualeo discutere q̄n natus sis.
Illud negare ū in ualeo. Ih querere meū ee.
Ineffabile enī illa gratia. Unde ysaias
gratiā nē ei quis. enī. Quidam plumunt
Quidam eī de in dicante gratiam sen
genio suo plumentes. dicunt illam en
gratiationem pse intelligi. et alia hīnj. i
hentes illi auctoritatē ieiu. sup ecclām. In
facies scpenus quis sepissime ū pnūt
sibi. si p difficili ponit. ū i. Gratiā nē e. q.
e. Si hī ū dix ieiu. nō. q̄ gratia filij ecia
plene intelligi pōt. Verbi causa ad q̄ mo
talium. si q̄ de ea aliq̄ intelligi ut dici possit
quid. q̄dam eī hī acceptum dictum. de
temporali. p gratione. Verum debeat dici
Nunc quem p semper gignitur. et semp. ge
nī gratia filij ni apte. ū principiū hāc. nisi
ū finem. q̄ etna est. unū deb et dici filius se filius
p gignitur. et semp genit. et semp gignet.
de hij gg. sup iob aut. Duis ihs in eo quod nūc
et sapia dix de pte aī tempa nat. et post q̄ ces
ū cepit natus. ū desiit. Dicam ne? semp na
tus ū aute plumus dū semp nascitur. ū imperfecte ee
plene intelligatur. Ac ū. ecia designatum
leat. et perfectus. et semp dicam. et natus. qre
ne. et natus ad perfectionem pueniat. et semp
ad eternitatem. q̄mus p hī ipsū q̄ perfectum
dicimus. multū ab ipso ūtatis expressione
deuiamus. q̄ quo scīm nī. ū p dicit pe perfec
tum. si balbutiendo ū plumus excelsa de
resonamus. et dns nre ministrantes ūb
condescendens. Etsi nq̄d peccati sic et pr̄
ne celestis pt. Sup illū locū. et plūj.
ego hodie g̃ re. De hac gratione filij tra

ura loquitur aug⁹ quamquam p hȳ q dic̄
dicat hodie. p̄ser intelligi dies ille. q̄ x̄ s
hominem natus ē. aī hodie. qr plenitudo
significat. aug⁹ in ecrucare n̄ p̄cauum quicq̄
ē. q̄si ēē defuerit. n̄ sufficiēt q̄d n̄ sit. si p̄sen
tīm qr quicquid ēternum ē semp est. ō di
uinus accipitur: de sempitna gnatione
sapiē dr. Ecce his ūb ost. aug⁹. q gnatio
filij semp ÷. n̄ p̄teriit n̄ futura ÷ qr ēna est.
Jō y dr. genui. ne nouū putaret̄ ne
uideret̄ incepisse: hodie dr. ne p̄terita gna
tio uideret̄. Er his g ūbis pphe ú aut ihs
ēlocutus? nūq aliū manifestatur. n̄ q er
pā ēterna p̄ris genitus ē filius, augenes qd
Origenes n̄ fr ieremiam di semp filius
cit. qr filius semp gnat̄ a pat̄. signifat̄ a
his uerbis. Saluator nr ÷ sapientia dei. et
sapia ú ē splendor. etne lucis. Saluator et
g nr̄ splendor ē claritatis. splendor aūt
n̄ semel nasc̄. r desinit. si quoties oritur
fuerit lumen. er quo oritur splendor:
totiens. oritur. r splendor claritatis. s
g saluator semp nascitur. Vnde autē
li. sapientie. dū omīs colles gnat me.
ū ú quidam me legut̄ gnauit. his ūb
origenes apte ostendit. r sane dici pse r debet filius
semp nasc̄. q. uidet̄ ēternum ūbo. ggij.
p̄missō. s. n̄ p̄term dr̄e semp nascitur.
Expost p̄multa ūba ggorij ne putent ire
ēē contrarie ret. Set ne tanta auctores tanq au dacter
s obducere. ut re tanta uideantur: il
la ūba ggorij incipiamus benigne. Vīs
unquid dis aī ēmpa de p̄ē natus ē. ut
pote qr ú cepit nasci. n̄ desinit. dicam⁹ ūut
semp natus. Si q̄m ūt dr̄ hȳ. s. q filius semp
natus ē. q̄. aliud. s. q. de p̄ē ante ēmpa
nat⁹ ÷. Illud enī sincera r catholica fides
teneo. acp̄ dicat ut ostendit. q̄re g aut ue
rus dicam⁹ ē utrūq; patet. sic uerum ú
forte qd uolebat intelligi ad materiem eu
dendam r explanationem ūtatis dicit. q illud
Jesus ūerum ūb omīs calūniandi ūstruat hȳ
reticis obstruatur. adit. q̄bz x̄ s dicat. ge
nitus sine initio. r sn̄ fine esse acp̄ recte de
monstrat. Si aūt ante ā dō manifestatur ūi
tas. cū dr̄ filius ante ēmpa genitus est. p̄a
ē. aut filius semp nascitur de p̄ē. r nō dicat
gg q. n̄ possum⁹ dīre: nascitur semp. n̄ iq
ura conuenienter. n̄ ita egrue ad explanan

onem ūtatis poterit dici si sane intelligatur.
semp enim nasc̄ filius de pat̄. ú aut oug⁹. nō
q. eodē ūcretur illa gnatio. s. q. semp ē semp
g nasc̄. r natiuitas eius sempitna est. Ex hil
Hylarius semp gnatur. et formatur ediscit
q dicit filium nasci ex p̄ē. in ȳs. ub. hyl.
eo ēternitate his ūb. Viuens deus. r n̄ ēterni
uenias potestas ÷. r q cum sacrificio sciē sue nī
citur ex eo. n̄ potuit aliū ēē q uiuens. Iam ē
aute. Sic misit me uiuens p̄. r ego uiuo p
p̄em. vocauit uitam in se p uiuentem p̄em ī
se. Ecce hic hes q filius ■ nascit̄ ex p̄ē. Item
eodem. Cum dr̄ x̄. Sic pat̄ hr uitam in sem
met ipo. sic r filio dedit hr̄e in. Ad aū ex
uiuo uiuū. nati ē. hr nativitas p̄fectū si
ne nouitate ū. Non enī nouū ē q ex uiuo ge
nitam in uiuū. qr ū ex nichilo est. r uita qua
nativitate sumit: ex uita necē est p ū um
tatem. r p̄fecte nativitas sacramentū ū ī
uiuente uitat. r in se hat uitam uiuentē.
Ecce r hic habes qr ex uiuo uiuens gnatur
filius. Je m eodē. In dō utiē q uiuit. deus
enī uita ÷. r ex uita ūp ēē q̄q ī uiuū. neq;
ex diminutione s ex ūtate nativitas ē. de si.
dū uerū q ē uiuit. r dū uerū q ex eo nascitur
ūre ē. hr nativitate filius ī deitatē. r Si dīe
qr nasc̄ Item in ȳs. li. Donat p̄ filio esse
ē. q̄si ip ÷. an innascibilitas imaginē ēē
sacrificio nativitatis impiat. q. ex se in forma
sua gnat. si dīe qr p̄ gnat filium. hinc do
ctam⁹ ge filium ex quid de si concedendū sit.
natū de p̄ē ab tempa. r semp nasc̄ de
pre. s. congruenter semp natū r eundē fate
amur. ab ēterno ēē. r pat̄ coēternū. auctori.
Pat̄ enim gnatione auctor filij est. ú in seq̄
ti ostendetur. Vt ge p̄ ÷ ēternus. ita r filius
ternus. si pat̄ sine auctore filius. non. qr
pat̄ innascibil. filius nat̄. r ú aut hylarius.
in. vii. li de t. Aliú ÷ sn̄ auctore semp ēē ē
num. aliú pat̄ auctori ēē coēternū. Et aut
pat̄ auctor ÷ ubi r nativitas ÷ qr sic̄ nativi
tas ab auctore ÷ ita r ab ēterno auctore eter
na nativitas ē. Omne aū q semp ÷ r eter
nū ÷. Si aī n̄ omne q ēternū ÷ r innatum ÷.
qr q ab ēterno nascitur. hr ēternū ge. q nati ÷
q aū n̄ innatum ÷. d. ēternū ēternitate innatum ÷. Qr
uero ex ēterno innatum ÷. id si n̄ ēternū nati ÷
tam non erit. r pat̄ ēter auctor. Siq ge ex. q
ab ēterno p̄ē natus ÷ ex ēternitate defluerit id

ul ipm au ceu non est ambiguum definisse. q̄ ligigmena est infinitum gignē. ⁊ nascenta infinitum ē nasci. Medium enim quid inter nascitatem dei filij. ⁊ gnationem dei patris. ñ scis homines admittat. ⁊ q̄ in gnatione naturali ⁊. ⁊ in nascitate gnationē. q̄si ne nāq; neutrū ⁊. Verum q̄ g̃ sine mēdallo sint est.

Argumentatio hetica.

Sed unquid hetice. Omne q̄ natū ⁊ ñ fuit semp. q̄ in id natum ⁊ ú cēt. Nemo ꝑ mō ambigit quin q̄ in rebz humanis nata fuerunt. Aliqū ñ fuerunt. Sz aliū ⁊ ex eo nasci q̄ semp ñ fuit. aliū ex eo natū cēt. q̄ semp est. Sz ñ semp fuit qui semp ē. ñ semp pat ē. ⁊q ñ semp pat ⁊. ñ semp genuit. Vbi autem sēp ⁊. semp filr ⁊. q̄ si semp do p̄ filio. p̄ filio ⁊ semp cēt q̄ semp ē pr. necē semp filio p̄ filio cē. q̄ semp ⁊ filr. Cui q̄ cadet intelligentia nostra ñ fuit semp filius. cui p̄ filio ⁊ semp cēt. q̄d natū ⁊. Natū g̃ ungenitū deo q̄ficimur. Sz natū aīe rēpa. ñ statim cēt q̄ natū. ñ aīe natū q̄ cēt. q̄ nasci q̄ erat iam ñ nasci ē. Sz se ipsum de mutare nascendo. Sz aīe humanū sensū. ⁊ intelligentiam creatie mundi. ñ hēapit iō humane intelligentie. Sz p̄dente fidi p̄ festo ⁊. Sz de

spū scō agitur. ⁊ p̄ q̄d sit amor patris ⁊ filij dr.

Nunc p̄ filij ēternitatem de spū. sc̄o mutuō donamē. ⁊ cēt tuc disseramus. Spūs scs amor ē. siue caritas. siue dilectio patris ⁊ filij. Vñ aug. in vi. de trin. Spūs. s. ñ pris ⁊ filij ⁊ solus. ñ filij ⁊ solus. Sz amboz ⁊ iō eōrum q̄ mutuē se diligunt. pat ⁊ filius nob in simuant caritatem. Iohis in epla canonica. ait. Deus caritas ⁊. ñ dr spūs. s. caritas ⁊. q̄d si dr̄ absolutior sermo. cēt ⁊ ñ pua pars questionis. decisa. Sz q̄ dr. Deus caritas est in creatū ⁊ ⁊ iō q̄ extenditur in creatū deus pat sit caritas. an filr. an spūs. s. an deus ip̄a trinitas. q̄ ⁊ ip̄a trēs dr̄ s; unus ⁊ ds. ad q̄ aug. in eod. l. ita dicit. Nescio cur sicut sapia. ⁊ pat dr̄. ⁊ filr. ⁊ s. s. ⁊ simul omnis ñ trēs s; una sapientia. ñ ita dicatur. ⁊ caritas. pat. ⁊ f. ⁊ s. ⁊ simul omnis una caritas. ñ iō cui quisq̄ nō incōmutabilē cēt estimet caritatē appellare spiritū s. q̄ ⁊ deus pat ⁊ deus filr p̄ caritas nuncupari sic̄ ꝓprie ubi dei ⁊ sapia dr̄. ē ⁊ pat ⁊ spūs scs sic̄ sit sapia. Si g̃ ꝓpe aliq̄s hoc cum caritas nuncupari debeat. q̄s aptius q̄ spūs. s. ubi. in illa simplici summaq̄ natura. non sit aliud caritas aliud subia. si ipa subia sit caritas. ⁊ caritas ipa sit. f. siue in pr̄e. siue in f. siue in s. s. ⁊ cāls. s. p̄e caritas nuncupatur. Cece hys ubi est apte aug. q̄ in dicitur caritas refertur ad subiam que communis ⁊ cum plonare. ⁊ tota in singlis. aliq̄n tñ aliē ad psonā spē scī. sicut sapia di aliq̄ndo q̄ p̄ subia dr̄. aliq̄ndo p̄ filio p̄e accipitur. ubi multas fieri replam. Exempl firmat ead nomina ⁊ ꝓpe ⁊ unusquisq̄ accepi.

Quibz enim exemplis doceri p̄ multa verum uocabula. ⁊ unusquisq̄ potuit ⁊ ꝓpe q̄bzdam rebz adhibi. sicut legis nomine aliq̄ndo simul omnia nec̄s testamenta significam⁹ eloq̄a. aliq̄ndo aut̄ p̄e uocam⁹ ler. q̄ data ⁊ p̄ moysen. Multa alia suppetunt exempla. si in re apta uti uelimus ⁊ longitudo sermonis. Sicut q̄ unus deus ubum ꝓpe uocam⁹ nomē sapie. ē sic unusquisq̄ ⁊ spūs scs. ⁊ pat̄ ip̄a sapientia ⁊ spūs. s. p̄e nuncupat̄ uocabulo caritatis. ē sic pat̄ ⁊ filr unusquisq̄ caritas. Sz deus ubū. ⁊ unigenit⁹ deus filr apte dicē ⁊ sapientia. ecce apl̄s dicentes. xp̄m uirtutē dei ꝓ dicamus. ⁊ di sapia. Spūs q̄ si. ⁊ ubi sic dicitur caritas inuenimus. Si uobis apl̄s eloq̄ diligenter scrutin. q̄ō citius diligam⁹ inuicē q̄ dilectio est dō ⁊ admur. ⁊ omnis q̄ diligit. est dō ⁊ nat̄ q̄ deus dilectio ⁊. Ibi mai festinauit se diuisse eam dilectionē ēē dm. q̄ uir est dō. deus g̃ est dō ⁊ dilectio. Si q̄ filr est dō p̄ir nat̄ ⁊. ⁊ spūs. s. est dō procedit. q̄m pcedit ab ipis debeamus accipe dilectio nē nūc̄ querimur. Pat̄ enim ita deus totus deus ⁊. ú ñ sit ex dō. nō dilectio que ita deus ⁊ ú ex dō sit. ñ ꝓpe pat̄ ⁊. Si aū filr aū spūs s. Sz in sequentib⁹ cum di dilectionē. memoratis uobis. q̄ diligit nos. ⁊ hinc erat⁹ cēt dō ⁊ nos inuicē diligamus. ut q̄ ī in nob deus maneat. q̄ unq; dīn dilectionē uigeat statum uolens de hac re apte⁹ aliq̄ eloq̄ inquir. In hi cognoscamus q̄ in ipo manemus. ⁊ ip̄ in nob. q̄ de s. s. dedit nob. Scis q̄ spūs de q̄ dedit nob. fac nos in dō manē. ⁊ ip̄m in nob. si aū facit dilectio. Ip̄ ⁊ g̃ deus dilectio. deus g̃ spūs scs. q̄ procedit ex dō. sic̄ ubi legit. deus dilectio ⁊. ⁊ dilectio ex dō ⁊. Cece hys ubi

16 ⁊ aliqñ

16

16 dictū cē

apre dicat aug⁹. spīn scīm ee caritatem pa
tris ⁊ filij ⁊ nām q: ꝺ monet ꝑdicto iu in
deat diuisse spīm .s. ee dilectionē patris ⁊ filij
q se mutuē ⁊ nos diligunt. ꝙ i dilectione
q diligimus dm. Si uerū ip sic caritas. q
nos diligam⁹ dm in sequenti explicabitur.

Hic datur intelligi qd ꝓcedat .s. qd spe s.
Hinc ū quidem sit amor q pr a filio ⁊
incepimus ostendere conemur .s. spīm
scīm ee dilectionem siue amorē patris ⁊ filij.
q.l. pat diligat filium. ⁊ filius patrem. debet
ꝛ. sicut dictum. ps̄m aut. Spe scs ū pat ⁊ ñ filius
ꝙ dilectio. q. hoc pr in filium. ⁊ filius in patrē
aug⁹ ait: in .vi. u. de caritate aut. Jn omnibus eq
l ⁊ pr filius ⁊ ⁊ mus eidem q: subest. q spūs
spūs scs in eade unitate subest. ⁊ eq̄litate oī
filio. Sue enī sit unitas ambor. siue scī
tas siue caritas. manifestum ⁊ q ñ aliqs
uoluerit. q uīs commutatur. q gemit a gigni
nente diligat. genitorē q: suum diligat.
Sine q nō precipatione. ꝙ ē contra sua. nec
uolo alicui⁹ fieri iniurios. ꝙ suo ꝓpio seruando
unitatē spe in uinculo pacis. Ecce h ⁊ ha
bemus spīm scīm ee. q filius diligatur a
patre. ⁊ pater a filio ⁊ q illi duo seruent
unitatem pacis. Spūs scs q ū aut aug⁹. in
eodem coīe ⁊ aliq: patris ⁊ filij. q q illud
⁊. aut ipsa coīo. subaudi ⁊ coēna ⁊. q si amica
tia dici ꝑ: dicatur ꝙ apte dr caritas ⁊ h q
subā. q deus subā ⁊ deus caritas ⁊. Ta
men sūo. ⁊ ñ ampli⁹ unus diligens est. q de
illo ⁊ unus diligens eum. de q ⁊ ipsa
dilectio. q si huc ⁊ q m deus dilectio ⁊.
Si ū sit subā. q m deus substantia ⁊. Q spe s.

Communis e pat ⁊ filio ita ⁊ nomen tenet p
prie. Hic notandum ⁊ nom habet ꝓprium.
q. sic spūs scs in unitate dr spūs caritas
que ⁊ pris ⁊ filij sanctio ita ⁊ nomen tenet p
prie. q pri ⁊ filio cōmune q dam ꝙ gru
ue. Si aug⁹ aut in .vi. li de t. Si caritas i
do q pat diligit filium. ⁊ patrem diligit
filius. ineffabiliter communem demōstrat habere
quemcunq. q ū ille ꝓpie dicat caritas. q
omnium spūs ⁊ ambobus. Hoc enī sanctus cre
dit ⁊ intelligit. ū ñ solū spūs scs caritas
sit in illa unitate. si ñ frustra ꝓpie caritas nū
cupatē. ꝓpē illa que dicta sunt. Sicut ñ
solus in illa unitate. t spūs sc scs. q. ⁊ pat
spūs. ⁊ fi. spe. ⁊ pat scs ⁊ filius scs. ⁊ cū nō

filius ꝓpie dicatur spūs scs. Q enim cōmunis am
bobus. id uocatur ipse ꝓpie. q ambo coīe. Ali
quando quin sit illa unitate solus spūs s. ⁊ cari
tas. ꝓfecto ⁊ filius ñ solus pat. Si ⁊ spūs sc
filius. inuenitur. Aut enim apls de deo pa
te. Transtulit nos in regnū filij caritatis
sue. Si q ñ ⁊ in illa unitate caritas deq ū spūs
s. filius ⁊ ⁊ spe scī. Si q. h absurdissimū ⁊ re
stat. ū ñ solū ibi sit caritas. spūs s. si ꝓpie illa de
quib⁹ sanis dicerem ꝓpie sic nōcatur. Q spe s.

Hic dicendū ⁊ procedit a patre ⁊ filio.
spīm scm ee a pre. ⁊ filio ⁊ procede a pre.
⁊ a. q multi h eccl negauerit. Q aū de ne
q procedat. multas dominor eloquior testi
monias ꝓtulerat. hoc enī apls. Quia deus
filij sui spīm in corda nra. Ecce h de spūs filij
⁊ ibi qui aū spīm ei ñ habet. hic ñ ⁊ eius. Jp ⁊ fi
li⁹ dicit de spū scō in euāglio. Cum ego mit
tā uob a pre. Pat aū spūs dicit ⁊ ū legit. Si
spūs ei⁹ q suscitauit me habitat in uob. ⁊ ip
se ꝓpie dicit. Non enim uos estis q loquimini. sed
spūs p. u. q. lo. in uob. Et alio loco. Cum ue
ner pat in nomine meo. Et alibi ipe filius de spū
s. aut. de patre procedi. his ⁊ aliis plib⁹ auctō
ritatib⁹. ostendimus. q spūs scs a patre si
mul ꝓcedit. Q ꝙa non concedimus spīm s.

Greci cū dicunt spīm s. procedē a filio.
cūm procedē a pre. ⁊ ñ a filio. q ō dicit
q unitas in euāglio fidē unīg⁹ q nemine.
de ꝓcessione spe loquens. solum patrem cōme
morat dicens. Spūs q a patre procedit. ⁊ iō
q in principalib⁹ conciliis que ap eos celeb⁹
ta sunt. ita symbola eor subiunctis anate
matizmis sancita sunt. ū nullū de unita
te fidei. aliud docere. aut aliū ꝓferre. q ibi
positum habet. In q⁹ quidem singulis. cū
spūs cōmemoretur procedē a pre. ⁊ iō a filio.
quīq; cū unusquisq a filio procedē. addunt. a
nathema sit. Et ⁊ nos arguimur a
nathemate nos. addūt ⁊ ad assertionē fi
dei nostre. in testimoniū nre damp
nationis. de symbolo fidei. q. l. ꝓpter dictā
dictor. scilicet leonē ēp rome ecclesiē in cathe
dra. argentea. p altare beati petri posita. p
tis reliq⁹ p amore ū ip aut. ⁊ eruditā fidei
doctore. In q quidē symbolo in persone solū
cōmemoratur pr. hus ūb. Cum spīm scm do
minū ⁊ uiuificantē. ecclesiā in melioratione
uite in fine aut subiunctū. q. alibi dicitur

Nota pla

Filius a pre di
ligitur.

Di ñ

Quare dr
ceatur p
a.

Sda

Ita.

Nota

uel ꝑdicauerit anathema sit. Jō. ḡc nō
anathematizatꝰ dīr. qr dñs spīm scīm
procedē a filio. q. i. nō contineat. q. y. i. s. nos
dīc. q. a ꝑr̄ filio q. ꝓced. atcūm a latinis
ē additum. s. filioq; ℟sio ut determinatur ꝑ
nos aū illa ūba ita determinam? dicta.
q. alīꝰ docūr. t. ali. ꝑdicaūt. i. oēs nī
docūt. t. oēs nī ꝑdicauerit anathema
sit. aliꝰ g. ℟ꝓponit. ꝑ oppositō q̄ē. i. aplīs
ī epla ad galatas. Si quis aliꝰ euāgliza
uit. i. oīm anathema sit. nō dic. Si q̄s addi
dit. Nam si illū dicēt s. ꝑ. ut aug. ꝑ
dicauit q. cupiebat nemīe ad quos dam. q
hī scribebat. sīc ad thessalonicenses. ut supp
pleret q. illoꝝ fidē deerat. si q. supplet q̄
mūs erat addit. nō q. ineratꝰ tollit. Q. auc
ꝑ euāgliū fidei regla. nō accedīt ma. si rece
dit a ūa. Ad illd a. q. de euāgliō opponit
respondemus. i. q. cēq; dicat in eo ūtas.
spīm scīm a ꝑr̄ ꝓcedē nō addit solo. i. tō ase
i. procedē nō negat. si tō ꝑrem nō nōiat.
q. ad eum solet referre. i. q. ꝑr̄. i. q. ab illo
tō ℟ ḡc sēsū nobis q̄uenūt. si ūtē
tendum aī. i. q. ḡq. significatur spīm scīm
ē filij sicut patris. Q. a. i. aplīs dīc spīm
nī filij. i. ūtas in euāgliō. spīm ūtatis.
si eī nō sic aliꝰ spīm scīm ē ꝑr̄is t filij. q. ē
a ꝑre t filio. i. in si in eand nobilē. fidī scīm
ceptam q̄uenit intelligī. uide ne ūb dissēsiōe.
Augustinus ḡcos utrūq; spīm si procedē a filio.
Vide i. quib̄dam eoꝝ catholici doctores
intelligentes unā eandēq; fore sententiā
ꝓdictoꝝ ubiq; qbꝰ dē spūs sēs procedē a patre
filio i. ē filij. ꝓsulti sumē spīm scīm i. a filio
procedē. Vñ athanasiꝰ in symbolo fidei. Spūs s.
a ꝑr̄ i. filio nō factus nō creatus nō genitus sed
procedens. Ecce spūs s. apte dr̄ procedē. a ꝑr̄.
et filio. Didymus i. eoꝝ magnus doctor. in li
b̄ de spū scō. spīm scīm a filio procedē dīc. Salua
res inquid qui. i. ūtas. Non q. loqueꝝ a semet
ipso. h. i. nō sp̄me. i. sū meo. i. ꝑr̄is audi
to. q. inseparabilis ē a me. i. a ꝑr̄is uolun
tate. q. a se non. i. si ge ꝑr̄ i. ge me. i. h. enim
q. subsistit. i. loquat a ꝑr̄ i. a me illi. i. Jō
spūs sēs. qui est spūs ūtatis spēq; sapie. nō ꝓ
audiet a filio loquente que nescit. cū h. ip
sum sit. q. ꝓcedit a filio. i. procedens deus de
deo. spūs ūtatis procedens a ūtate. i. solatoꝝ
manans. a solatione. Jē. Cyrillus eps in

epistola nestorio directa aut. Spūs intelligit
q̄ sit q. spūs. i. nō filius. si cū nō. i. alienus ab
eo. Spūs eī ūtatis nōmatur. i. ꝓfluit ab
eo. sicut et dō patre. Johs q. i. esto nos in
melīa q̄dam de expōne symboli. sic aut.
ste. i. spūs sp̄s sēs procedens de ꝑr̄e i. filio. q
diuidit ꝑa dona p. ū mulr. Jd. i. in alia o
melya. Credendū. i. spīm scīm ꝑr̄is ē. i. filij
Istū spīm. s. dīs patr. i. filij coeq̄lē. i. ꝓce
dentē de ꝑr̄e. i. filio. h. ēdē. ne colloquiū mala =
corrūpant bonos mores. Ecce ad ociēs
ḡcos apcabimus testimonia. q. ab patr. i.
filio spūs sēs procedē ostēdimus. Omnis ḡ
lingua confitet spīm scīm procedē a patre et fi
lio. vñ ꝙ. p. t. plen̄ procedit a patre q̄
tem queritur ē spūs. s. procedat a patre a filio.
i. filio. utrū p. ul. mag. possit ne a ꝑr̄e q̄
a filio. q. mag. b. ēdē ostendē dicens. Si p
cessit spūs sēs a patre procedit utiq;. aū natū
tam filio. aū nō natū. Si ul nā natū filio.
procedit aū natū. i. filij. q. possent spūs. ꝓces
sit g. nationis filij. possione spūs scī. Si a
procedit a patre. i. genito filio aū procedit qm
filius genitꝰ fuit. ℟sio nōt addi q. p. primo ḡce
batur. Can. p. apte q. filio procedit.
Jus. i. hujus q̄stionis magistr laborio
sis q. fructuosis respōdet ag. mxv.
ubi ve ēntare dicens. Ju illa summa tm
entare q. deus. i. unalia compos. mul
la sunt p. q. p. sit ostendi. aū sanctē nōis.
utrū de ꝑr̄e p. nat. sit filius. i. pea de am
bobus procedit spūs s. nūq. g. p. plus q̄rere.
utrū ā de patre procedat spūs sēs. q̄ndo natus
i. filius. an nō dū procedat. i. illo nato. deus
q. possit. i. p. sunt ulta prius queri. i. ū
nec ex ēpe nec bogaut. i. ū seq̄na ꝓficiat
in ēmpe. Jō qui p. intelligē sine ēpe
grānoiē filij de ꝑr̄e. intelligat sic ī ēpre
positionē spūs scī de utroq;. Ecce his ubi sol.
uta. i. questio illa. q. q̄rebat utrū p. possit
spūs sēs a patre q. a filio, h. agitur de eo q.
so q̄rebatur. Can plen̄ t. mag. procedit a ꝑr̄e
Dunc ēt abitur q. sedo queritur. s. ā plen̄ t. mag. procedat spūs. s. a ꝑr̄e q̄m
ad q. dīms. Q. a. sicut ū aū procedit a ꝑr̄e q̄m
a filio. i. ū mag. t. plen. procedit a ꝑr̄e q. a fi
lio. ag. cū in li. xv. de trinitate aut. qd
spūs. s. ꝓcipaliter procedit de patre. Nō fruc
tra inquit in hac ēntate. ū dr̄ ubiq; deꝝ.

Anastas.
didym.

usi filr' nec donum dei. ñ spūs sc̄ ñ de q̄
gentam ÷ ūbum. ⁊ de q̄ ꝓced' ꝑncipaliꝰ
spūs sc̄s. ñ deus pat̄ Cccc hic audita q̄ spūs
sc̄s ꝑncipaliꝰ ꝓcedit de pat̄. si nec hic ibi
nec. ip̄ enim ex q̄ sensu dixit. aput dicē
Jō accedi ꝑncipaliter. q̄ ⁊ de filio spūs s. ꝓcedit
rep̄ē. sīlr hoc q̄ illu pater dedit. ñ iam ex
stetit. ⁊ ñdū bita. si q̄q; unigenito ūbo
dedit. gignendo dedit. sic g̃ illū genu
it. ú ⁊ de illo do nī cōmune ꝓcedit. ⁊ spūs
sc̄s spūs ēēt ambor. Cccc exponit ip̄ius. q̄
spūs ꝑncipaliꝰ ꝓcedat a patre. ñ q̄ ꝑ uel
mag̃ ꝓcedat a ꝑe q̄ a filio. si q̄ cū ꝓce
dat a filio: bi ip̄m hoc filr' a ꝑe. ⁊ eod̄ sensu
Ex eodem sensu spē s. dē ꝓcedē ꝑe apa
⁊ dr̄ ꝓpe ꝓcedē a ꝑe. vnde ieron. ⁊ in
exp̄one cath̄olice fidei. memoq; sym
boli aut. Credim' in spm̄ scm̄ q̄ de pat̄ ꝓ
cedit ꝑe. Jē. Spm̄ scm̄ ūm dm̄ unigenm̄
⁊ sēpara. ⁊ de ꝑe ꝑe ēē. nō de ꝑe filio.
⁊ spūs ūe ⁊ ꝑe de ꝑe ꝓcedē. Cccc aput dicat
spm̄. s. ꝑe ēē de ꝑe. ⁊ ꝑe ꝓcedē a ꝑe. ꝙm̄ est
ita intelligendū cōq; ꝓpius ⁊ plenius a pat̄
ꝓcedat. quā a filio. si q̄ hi hoc pat̄ a se nō
ab alio. ú de ip̄o sit. ⁊ ꝓcedat spūs s. filr' aūt
nō a se ⁊ a pat̄ hi hoc. ú de ip̄o sit. ⁊ ꝓcedat
spūs sanctus. Ex eod̄ sensu dr̄ spē s. ēē
ore ⁊ iusta bā̃ mittet a patre ꝑ filiū
intelligūtā dr̄ spūs s. a pat̄ mea ꝑ fili
u. ⁊ a ꝑe ēē ꝑ filiū. Vnde hylar' ad deū
patrem de spū s. ⁊ fi. loquemur. in ry. lib̄
de trinitate aut. In spū sc̄o tuo gr̄e ꝑfecto ⁊
p eum mundo. Je. añ ep̄a unigenit' ams:
gr̄e nat' manet: s. q. gr̄e spūs sc̄s ams ē.
q. ⁊ ii sensu ñ ꝑcipiam. ūi cone ō scīa. In
spūalib; enī relig. ams hebes sum. Jeom
i eod̄. Conserua hāc eo fidei mēe religio
nē. ú q̄ in regnationis mēe symbolo.
ꝓfessus sum. semp obanes̄ patr̄ s. cū fi
liū unū. una eccīa adorem spm̄ scm̄ unū q̄
gr̄e ꝑ unigenitū suū ÷ ꝑ meam. Cccc aput
dic̄ spm̄ scm̄ a ꝑe ꝑ filiū ⁊ mittī ⁊ ēē. Q̄ ñ
÷ intelligendū q̄si a ꝑe ꝑ filiū mittend̄ mit
tatur: sic. si q̄ ex ꝑe ⁊ filio ÷ ⁊ mittē ab
utq; si hi ip̄m hoc filr' a patre. ú ab ipso ⁊ hic
⁊ mittatur. spūs s. hi g̃ uolunt significare hyla
rius distinctionē faciens in lo cutione ñ o
stendēr in ꝑe ēē aut ēē aut mittī. Jñ ÷ q. ue
ras ostēdens p̄em ēē aut ēē ꝓpriom.

qua ꝓcedit spūs a filio. dr̄ in euāglio. de pa
tre ꝓcedit. cū de pat̄ ⁊ filio ꝓcedat spūs s. Vnde
aug̃ in xv. li. de trinitate. Qui si de pat̄ ⁊ fi. ꝓ
cedat spūs sc̄s. cur filr' dr̄ de pat̄ ꝓcedit. ē pu
tas ūq; solet eum referre. ⁊ q. ip̄e ÷ de q̄. ip̄e
Sic aut mea doctrina ñ ÷ mea. si ex q. m. m. p.
si g̃ hi intelligatur ex doctrina. q̄ cū ñ dixit
suam. si pat̄ q̄ nec mag̃ intelligēdo ÷ ullo. s.
sēs de sp ip̄o ꝓcedē. ú sic aut de pat̄ ꝓcedit. ú
ñ dicēr de me ꝓcedit. ūq; a hoc filio ú sit deus.
Est enī de dō deus. ab illo unq; hoc. ú ⁊ de illo
procedat spūs sc̄s. nō spūs s. ú. ⁊ de filio ꝓce
dat. sic ꝓcedit de pat̄. ab ip̄o hoc pat̄. Qq̄ quip̄
intelligē nec q̄q; aut filio. Sic hoc pat̄ utiam in
semetip̄o: s. ded. ⁊ fi. u. h. mīs. ⁊ ñ sīl utiam eius
tenta. iam filio ⁊ utiam patrī dedisse. si ei
sīl nempe genuisse ú utiam q̄. pat̄ gignendo.
filio dedit. cecinalio unde pīrs q̄ dixit. Intelli
gat ⁊. sic hoc pat̄ in se ip̄o ú de illo ꝓcedat spūs
sc̄s. sic dedisse filio ú ⁊ de illo ꝓcedat idē spūs
sc̄s. ⁊ utiq; sīl nēpe. Jta g̃ dicēdū ÷ fine spm̄. s.
ꝓcedē de pat̄ ú intelligatur. q. ⁊ ꝓcedē de filio.
ēē filio de pat̄. Si enī quicq; hoc de pat̄ filio hoc
de pat̄ hoc unq; ú ⁊ de illo ꝓcedat spūs sc̄s. Si
nulla ibi compta cognoscentur: que hinc p̄ ip̄
ciuus. q. ibi omnino nulla sunt. Qđ spē s.
sum sic de subia patr̄ ñ dicēdo genitē ⁊ filr̄
Post hoc fidendū ÷ hi cū ꝓcedē.
q̄ nēa cauſa q̄es nos sumus intelligi
p. ē spūs s. ꝓcedat de pat̄. ⁊ sic de subia patr̄.
cur ñ dicat ēē nat'. s. ꝓcedē. ⁊ ē ñ dicatur ēē
filr'. q̄re ā ⁊ spūs s. ñ dicat̄ ul' sit nat'. ⁊ nō nō
sit filr'. Ag̃ in xv. li. de trinitate dicens. Si
spūs sēs filr' dicat̄ur. q. ab sum dissimilē ÷ filr'
quippe multū ÷ dyor. nisi patēs ⁊ nātēs. Absit
aut ut me dūm patrem ⁊ dūm filiū. tale aliquid
suspicem. Absurdissime g̃ dicēt filr' ambor
rū. ⁊ patēs ⁊ filij. Ambor enī filr' dicēdo. si
ei ambo genuissent. q. ab bonum. omnīū tā
nor sens'. Nō g̃ ab utq; ÷ genit' si ab utq; pa
tre ambor spūs. hns ūb ostendit. ē spūs sēs ei
sit de pat̄ ñ ei dicat̄ genitus ⁊ filr'. Cū spē s.
Quin aut spūs s. non dicat̄ genitē ⁊ filr dicat̄
ñ dicat̄ genitē si ei ꝓcedens. quem solat pedē.
cur filr' ñ dicitur cū genitus. si ꝓcedens. si
cut ip̄ in euāglio iobs aut. Ego ex dō ꝓcessi
et ueni in mundū. Nō g̃ aut spūs ꝓce
dit a pat̄ si ⁊ filr'. ad g. dīms. q. cū utq; pa
tra pat̄. dissimiliter ñ. Nā spūs s. ú aeq̄ in

ſ.u. de ſubſtancia procedit a patre non quoniam natꝰ ſi quoniam datꝰ uel donum. filiꝰ autꝫ proprie natꝰ dicitur. erit autꝫ ũ geniti aut ingeniti. ac p̄ hꝫ illũ eliminatꝫ. ũp. ſ. cum ſps ſcs ⁊ ñ ſit filiꝰ ē ⁊ ipe a patre procedat. ſ. ũ dr filiꝰ. qm̃ nec natus ⁊ ſicut unigenitꝰ ex ſcs. ũp dei gram in adoptionē naſcēdo ſic nos.

Ad non ꝑ diſtinguit a nob mē gnationē filij ⁊ ꝓ ũ gnationem filij. ⁊ proceſſionē ſps. ſ. procedē ſpe dū hic unum diſtinguere ñ ſufficiunt. Vñ ſcs aug⁹ maximo p̄miſſa queſtionem. reſtricta. ſ. quærens. ē ſps ſcs ñ dr̃ filiꝰ. cū de patre ſit filius. reſpondentes ſic aut. Quis ame ſi de ſubſtantia patris ſit filius. de ſubſtantia patris ſit ē ſpe ſ. ē ſic unꝰ filiꝰ ⁊ alius ñ ſic filius? Nec reſpondeo ſiue capias ſiue ñ capias. de patre ⁊ filio. de patre ⁊ ſps ſ. ſi ille genit ⁊ iſte procedens. ꝯ ille ſit unꝰ ⁊ pater. de quo ⁊ genit. Sſtre autꝫ utrumq; ſpectando de utroq; procedit. ſi ꝯ cū de illo loqueretur. aut. de patre procedit. qm̃ pater poſſionis eius ⁊ auctor. q talē filiū genuit. ⁊ gignendo ei dedit. ũ etiā de ipo procedēte ſps. ſ. Nam ũ procedit ⁊ de ſe ipo ñ dicēte diſcipulis. Accipite ſpm̃ ſcm̃. eūq; inſufflando dantem. ũ á ſe q̄ procedit ſignans atq; oſtendit flando. q ſpirando dabat oculis. Ad g̃ ſi naſcat̄ tm̃ de patre. ũ cū de filio. ſi de ambobus utiq; naſcat̄ ſine dubio filiꝰ duorū. amborū. Ac p̄ hꝫ q filiꝰ amborū nullo ũ ēt. ũ operatio eum naſci de ambobus. amborū eſt g̃ ſps procedēdo de ambobus. Hꝫ dicē q ñ ualet mē alia diu

Vrū autē mō naſci ⁊ procedē ſ. diſtinguere. monſtr. de illa excellentiſſima ſi. loquēdo explicare qs p̄t. Non omne. q procedit naſcitur. q̄uis omne procedat q naſcitur. ſic ñ omꝭ quod bipes ⁊ ho ē q̄uis bipes ſit. Omnis q ho mo ⁊ bi ſeq. diſtinge autē mē illā gnationē. ⁊ hanc proceſſionē neſcio. ñ ualeo. ñ ſufficio. ac p̄ hꝫ q ⁊ illa ⁊ iſta eſt ineffabil. ſic ꝯ ꝑpha de filio loquens ait. Gnationē eius qs enarrabit. ⁊ ſca de ſpu ſco inſtitue dicit. proceſſionē eius qs enarrabit? Sanctus ſit g̃ nob. q ñ ē a ſe ipo ſitus. ſi ab illo de q̄ natꝰ ⁊ ñ ē a ſe ipſo ſps ſcs. ſi ab illo de q̄ procedit. ⁊ q ab utroq; procedit ſic tā oſtendimus. De ſpu ſco q ipſe de ſe ſic. ñ cū ip̄ filiꝰ ſit. q̄m procedendo ñ naſcendo legit ēē dō. tam ſupſ dſm̃ nullū ⁊ diſputauim?. In ſpe me conſidand ⁊ q. dica debeat ingenit.

cū ſps. ſ. ñ ſit genitus. nec debeat dici ingenitus. ad q. dms ſpm̃. ſ. ñ genitū ñ ingenitū debe dica. Vñag⁹ ad oſtium. aut. ſpm̃

ſcm̃ ñ genitum. ñ ingenitum. fides ēca declarat. q ſi dicimus ingenitū. duos duos patres affirmare debemur. Si aut genitū. duos filios ēē cōfitemur. Sic cū ſolꝰ filiꝰ dr genitus. ita ⁊ ſolus pater dr ingenitꝰ. eo q. ab alio ñ ſit. Vñ aug⁹ ſyr. li. de ſ. pat. inq. ſolꝰ ⁊ ab alio. ſō ſolus appellatur ingenitus. nq. inſcitus ſim⁹ ſiue tacere ſiue diſputare. ⁊ de re parua. ſi nonne q̄m ualuerint pſtringere. filiꝰ á de patre natꝰ ⁊. ⁊ ſps ſcs de patre principaliꝰ. ⁊ oritur de utroq; procedit. ideoq; cū ſpm̃. ſ. genitū ñ dica mus. dicē cū ñ audemus ingenitū. ne duo bi no cabula ſ. duos patres in illa ſanctam ſ. duos qui ñ ſunt de alio. quis piā ſuſpicet. Cece bis ũb oſtendit ſpm̃. ſ. ũ genitꝰ ñ ingenitū de be dici. Ad ſcē dicē ſpm̃ g. ingenitꝰ q̄d audit p̄ ceptum? cū in eccleſiis diſſimulationi detur. ad hoc ut hoc os ſpm̃ ſ. ſ. pater ñ ⁊ ſi ingenitus atq; in ſecabi. patꝰ ñ ⁊. q̄ pater ⁊ in patꝰ ⁊ proceſſionē hoc ex patre. ⁊ ñ nascitur filiꝰ ñ ⁊. qa genitꝰ ñ ⁊. Cece bis ũb dr ſps. ſ. ingenitꝰ ēē. qui dēcadūſam p̄miſſis ũb ait, determinō ēē ñ iſtam q̄ ꝑ dubitat acceptionem dicē eccl ſi audit repugnantiam. de medio abigatur dms. q ieiunat aliꝰ acceptꝰ nomen ingenitꝰ. eccl ⁊ alius aug⁹. acceptꝰ ñ aug⁹. ingenitꝰ. q̄ uis q̄ aba luo ñ ⁊. ſi hꝫ de ſolo patre dr ieiunat ñ ingenitꝰ dicit ñ genitꝰ. ⁊ ſcd hꝫ de ſpu. ſ. poſſe dici cū ſps. ſ. ñ ſit genitꝰ. Cur ũb ieiunat oſtendit ecclia q ſenſum duxit ſpm̃. ſ. ingenitū. Cur ũb ieiunat oſtendit. Quod á ieiunat accepit q̄ ecclia duxit ſpm̃. ſ. oſtendit. et ũb ſimul. quibus in locis de tractatu ingenitus tacitus talem diuiſionē. Omne q ⁊ q̄ ũ ingenitū ⁊ aut genitū. aut ſcm̃. Ab g q ñ nat ñ ſcm̃ ⁊. ⁊ q natū ⁊ ſcm̃ ñ ⁊. ⁊. q ñ nat ñ ſcm̃ ⁊. ⁊ q ſcm̃ ⁊. ⁊ nat ñ ē. ⁊ renat ē. ⁊ q ſcm̃ ⁊. ⁊ natū ē. ⁊ renat ē. ⁊ q ſcm̃ ⁊. ⁊ nat ⁊. ⁊ renat ñ ē. Hui ꝓpoſito ſinglis rebus ſubtilitatem deſtruem?. Q g ñ natū ñ ſcm̃ ⁊. pr ⁊. ñ eni. ab aliq ⁊. Q aut nat ē. ⁊ ſcm̃ ñ ē. ſi ut ⁊ q a pat genit ⁊. ñ ſcs. Q tm̃ ñ nat ñ ſcm̃ ē ſps. ſ. ē q a pat procedit. Q ⁊ ſcm̃ ē ⁊ natū ñ ē. ⁊ tm̃. ⁊ē. que ſunt inſtabilia. Q aut ſcm̃ [illegible] ⁊ renat ē. Vē. Q ño ſcm̃ ⁊ nat ē. ⁊ renat ñ ē. aliꝰ ſē. Cece bis ũb oſtendit ieiunū. ſe ingenitꝰ accipe ñ genitꝰ. Aliꝰ enī ñ ecce p̄miſſa diuiſio uera. ſ.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

omne q· ē. aũ ingenuũ ē aũ genticũ. aut
ferũ. aq; in diuisionẽ ꝟ plecti oportet. in
assignatione ingenui. ũq; ponũ ũ nacũ.

Dirē

a

Precea diligenē q· gemina ē. poestio spē
ab notandē q· gemina ē poestio spūs. l. sēc.
cēna indelebile que ineffabilē q· ā pīe. ⁊ filio,
cōmunē ⁊ sine tempe poestio. ⁊ cēpat q· ā pīe
⁊ filio. ad sēctificandam ecclām. procd. ⁊ sicut
ab eēno cōtinuē. ac simil. procd ā pīe. ⁊ filio. ita
⁊ in cēpe cōtinuē. ⁊ simil. ab utroq; procd. ad
ecclām ñ diuisibilē ā pīe in filiū. ⁊ ā filio ad ec
clām. Vñ ag⁹ in .xv. li. de t. am. Spūs. l. ñ
de pat̄ procd. ⁊ de filio ī filiū. procd ad sēctifi
candam ecclām. ſ; simil. d utroq; procd. q· nus ſ
filio dicit· pat̄ ū sic de se. ⁊ de illo procdat.

b

De cēpali processione specialit agit

De cēpali ā poestione. beda in omelia asce
dīne p̄me p̄ ascensionē ita loquit. Cū
spūs gr̄a datur hominib; p̄fecto unusq̄ spūs
a pat̄ mittit. ⁊ ā filio procd ā pat̄ procd. ⁊ ā
filio. q· ⁊ ei⁹ missio ē poestio ipa. his ūb ostē
dit natiōē gr̄e spūs sēc. dicq; poestionē ⁊ missi
onē eccl. ſ; ē donatio ñ sit usi cēpal. ſ; stat q·
ꝟ poestio. siue missio cēpal ē. hanc q· cēpalē
spūs poestionē. ag⁹. in .xv. l. de ē. continuat. dicēs
spūm. s. poestissē ā patre. s. qñ p̄ resurrectio
nē insufflauit in discipulos suos ūb. Cū resur
rexisset a mortuis. ⁊ apparuisset discipulis
insufflauit ⁊ ait. Accipite spūm. s. ū eū ī poe
te ostendēs. ⁊ p̄ ē utrus que de illo procdat.
ū legit in euāgelio. Ce lauabat omis. ⁊ ut
ostēdēs hanc poestionē sēc spūs ñ ee aliud
donationē q· ut̄ spe addit. P resurrectio
nem dns tbs. bis dedit spūm. s. in ōa semel
p̄ dilectionē patris. ⁊ iām de celo p̄ di
lectionē di. q· p̄ ipm donū diffunditur
in ordib; uris. q· diuinū dm. ⁊ primū.

c

Si aliqui dicit spūm. s. nō dari ſ; dona
ri ā aliq̄ q· dicatur spūs. s. spūm dm ee.
Sī nō dari. ſ; dona ei⁹ que nō sē upe spūs. ⁊ u
nus spūs. s. dr dari. ē grā. que nī nō ē ep dat
bonis. ut dicēs beda in euāgelio. in scriptis
ūb. q· dicē spūm. s. procdē. ē ep⁹ grā dare ho
minib; cōq· nī ipm ee deū ſ; ei⁹ grā.

f

Si ipse spūs s. qui dr ē dare mittit
ei⁹ q· ip spūs. s. q· deus ⁊. ⁊ ecclām in cuctate
p̄. docuit apte ostēdit aug⁹. in .xv. li. de t.
ca duēns. cum d spūm. s. dat ē insufflasse.
tbe. de q· mox aut. Ite baptizate in nōe p. ⁊

filij. ⁊ spūs. s. non debemus ambigē. Ip ē g· q·
ī de celo datus ⁊ dare permeabilis. quō g· dns
ñ ⁊ q· dat spūm. s. imo q· nē deus ē q· dat dm.
Cōe his ūb apte dicē spūm sēm. ut spūm. s. dm da
ri bois a pīe ⁊ filio. q· ip spūs. s. q· deus ē ac
mē. p̄. nob det. utrisq; infundat. aq; illa
bat̄ mentib; apte ostēdit ambo. i. j. li. de spū
s. ta dicens. Iuxta unū dicentē spūs. q· legit q·
facē anglos suos spūs. uus ⁊ nī dei spūs. Ip ūm g·
unū spūm. ⁊ apli. ⁊ ip be simul sequit. sic ⁊ ia
electionis dicē. q· unū spūm postulat. q· ei⁹ q·
ñ qac secundi. ſ; infundat̄ ars ⁊ similib; illaba
tur. ū sclārus sicus restinguat arridet. q· spūs. s. nō
ē de substa ver̄ cēpatus. ū de substa immutabilis
cātis. his ūb apte dicē spūm. s. q· cētia ū ē infun
di nī mutabilis. Je in eod. Omnis mutabilis ē
cātia. ſ; ū mutabil spūs. s. q· aū dubiē dicē. q·
cātē ⁊ spūs. s. ē sēpeū sit caritas dei diffusa ē in
cor. ñ. p spūm. s. q· dat̄ ē nob. Q· ē sic ita accessibil
is. incepabil ei⁹ p bonitatē suā. nob ē oplēs
uitate omnia. ſ; q· sol. p̄cipere ītes. simpliciter
opulens ditabilis unicuiq; p̄sens. diuidens d
suo singlis ⁊ ūq; cor. Ju cui ēsēpt. g· ⁊ infinite
spūs. s. qui discipl⁹ seruꝰ sepatim fuit. q·
uob ꝑ fatē. anglī ad pastos mittebant. spūs
ait. s. populis infundebat̄. Ds g· dubitare. qn
duinū sit q· infundit ꝑ libs simil ñ ut decet
Uni ē spūs. s. q· dat ē omnib; licet sepatus ap̄lis.
⁊ ab apte dicē amb. q· spūs. s. q· ē sibi simpliciter
ē suo uni. datur plib; Alia q· auctoritate ī di
stinctē. s. q· spūs. s. q· ē eq⁹ filio dicē bois. Ait
ūi ad. de ūb apli sic. Caritas dei diffusa ē in cor.
p spūm. s. q· dat ē nob. Aq· dat. Ab illo q· dicē do
na bois ⁊ Q· dona. spūm. s. q· tale dat donū.
qđ ē ip magna mirabilia ei⁹ donū dat ecclē. s.
q· donū ei⁹ spūs. s. ē. Pmittis ⁊ alius plib; auctō
ritatib;. Apte mōstrat. q· spūs. s. eq⁹ pīi. ⁊ filio
nob dat. ñ tō ei mittere pat̄ ⁊ filio. Sīn ag⁹ i
mi. li. de t. Non tō magis mittere spūm. s. q· re
ū pat̄ misit. ⁊ filius arbitrio d est.

An uiri sēi eccle
siastici dare et dare possint spūm. s.

Ic q· uirū sēi uiri dare ⁊ p̄sint alios da
re spūm. s. Am si alius dare ē ei⁹ donatio ip
p̄ hic dicta poestio. uidr ab eis. p̄cedē spūs sēs. ī
mitti. si caritas a caritate. ū procd ul' mittitur. Restat q·
ū ipi ū deue spūm. s. nec dare possint. Sīn ag⁹.
in .xv. li de t. tō alios discipl⁹ ꝛ dedit spūm. s.
orabant ipse ū uenirent in eos. qb; manū im
ponebant. ū ipi eū dabant. Am mos in sius

ainb

quē

ꝓpositꝰ eciam nunc seruat eccl̃a. Demꝝ sy
mon magꝰ. offens aplis pecuniam. ñ aut da
re in hanc ꝓtem. ú dem spm̃. s. si qu unq̃
impositio manꝰ: accipiat spm̃. s. ꝗa ñ sepau
ra supꝰ durat. Videns á symon q̃ apli da
rent spm̃. s. si durat. Videns á symon q̃ ꝓ
pem manꝰ aplor dat̃ur sps. s. Cace bis ú
bis oſtñ. ag. ñ aplos. ñ alios eccl̃e ꝓtauit. de
disse. l' dare spm̃ scm̃. Et ñ potuit dare spm̃
Ec q. plus est non ple. á dare dic. Ad do
mn eos ubꝰ sub dens de ꝛ. sepcũ ⁊ q. acce
pit. á pter ꝓmissionẽ. spc̃. s. ⁊ effu dit nq̃
uaq̃ natura é mostra ẽ humana. s. ⁊ dia.
accep̃ q̃pe ú q bo. effudit ú deus. Hos añ
qd̃ h domi ꝓ accipe ꝓsum. ꝓ modulo nr̃o
effundẽ ú sup alios. ú uaq̃ ꝓsum. si ú bi fi
at dñi sup eos. a q̃ id efficitur unocam.
bis ubꝰ q̃ esse dic̃. nos spm̃. s. ñ ple sup alt
os effundẽ. ⁊ alis dare. Et unde annunti
Sto hunc undeun̄ gẽtiũ q̃ ap̃lus ad gala
tas ⁊ de se loquens ait. Qui dat uob
spm̃. ⁊ operatur uirtutes in uob. Ecce eudenꝰ
dic̃ se tribuisse spm̃. si intelligid̃ ẽ aplis
duisse. h' ú q bitre ꝓtẽ. ⁊ auctoritatẽ dan
di spm̃. Si q. inuisibiliũ hunt. in q̃ dabatur spc̃
s. Dat ag. sup eund̃ locũ. exponens illũ a
pli ubiũ. ab aplo ꝑdicata eis fides. in q̃ ꝑdi
catione aduenit. ⁊ ꝓsentiam sci spc̃ sensibꝰ
sic dño q̃r in nouitate inuisibꝰ ab stdẽ ⁊ sic
sibilibꝰ miraclis. ꝓsentia sci spc̃ apparebat,
ú in actibꝰ aplor legit. apparuit illis qui
spm̃. s. dicunt aplis. Non unq̃ spm̃ misericdo
in eos. Et ꝑdicando eis fidem ꝛ. q̃ illi recipien
tes q. spc̃. s. in eis erat aliq̃s signis. uisibilibꝰ mi
stice. Non q̃ boies q̃uisq̃ sci dare ꝓsunt
spm̃. s. nisi spc̃ q. ase ipse detur.

Hic constituend̃ ẽ. ẽ spc̃. s. deus. hoc ly. a pa
re ⁊ filio q. ẽ spm̃ ꝓcedit ẽ. ab unq̃
uis mq. uel ⁊ á se ipo dic̃. si uel a se ⁊ ꝓce
dit. uel mittit. a se. ad q. dnis q. spc̃. s. ⁊ deus
est ⁊ donũ sibi donat̃. ⁊ id dat ⁊ dat̃. dare q̃
q̃ deus. ⁊ dicitur ⁊ q̃ donũ. Cũ añ do
nato siue dato spc̃. s. sit operato. di ⁊ cõs sit
induisa. operato autem ꝓsonare: donatur q̃
spc̃. s. ñ añ á pat̃ ⁊ filio si ⁊ á seipso. Sñ ag
in. xv. u. de ti. act. q. seipm̃ dat. Sic unq̃q̃ ꝓ
cipimus. nisi ẽ aliud q̃ cuo: sic donat spc̃. s. nisi
aliud q̃ spc̃. s. In añ q̃ donũ dei ẽ. in q̃cũq̃
dicitur eis q̃z dat̃. apd se á deus ẽ. ⁊ si ne

mini dicitur: q. deus et̃ne pat̃ ⁊ filio. coe
ternus. añq̃ cunq̃ dicat̃ur. ñ q. illi dant. ⁊ ipe
dat̃. in mmoz ⁊ illi. Ita enim dat̃. sicut dei do
nũ: ú ⁊ seipm̃ dic̃. sic enim deus sñ dicit̃ ꝓ nõ
ẽ siue ꝓtus. de q̃ dcin ẽ. Spc̃ ú multe spũa
lia agere dic̃. q. spc̃. s. seipm̃ dat. Si enim spc̃. s.
seipm̃ dare ñ p. ⁊ ei dare p. ⁊ filius p. Itaq̃
pat̃ potest aliq̃. ⁊ filius q. ñ p spc̃. s. Jo si pat̃. ⁊
filius dant spm̃. s. ú ip dat. aliq̃. q. operat pat̃
⁊ filius q. ñ operat spc̃. s. dat q. spiritus. seipm̃.
Si añ seipm̃ dat: cui a seipo ꝓcedit. ⁊ mittit.
Et utiq̃ unum ⁊ Nam ꝓcessio ẽqual' spc̃. s. l'mis
sio ipius ẽ donatio. ⁊ ipa di ẽ operatio. ꝓcedẽ
spc̃. s. ẽqualit̃ á se ⁊ mittẽ a se. q. dat̃ a se.

Non ⁊ mittit si spc̃ s. dicit mitti ⁊ procedit á se.

Dic añ mittens. q. spc̃. s. dicit mitti ⁊ filius dicit̃
⁊ procedit a se. Nam ⁊ de filio dei. dic̃ añ mit
tit. de dicitur. q. ñ cui á pte missꝰ ẽ. si a semet
ipo. ⁊ a spũ. s. Ubiens q̃m filius ⁊ spc̃. s. sui mi
sius ẽ uiq̃ sic. uq̃ eanq̃ deus. Nam uiq̃ m
q. ag. legit missꝰ de spũ. s. legit q. mittet ꝓpa
ter in nois mei. ⁊ iñm. si abiero: mittam
eũ ad uos. ⁊ filius de se dic̃. Cum á pat̃ ñi
mi in mundũ. ⁊ aplis deus ꝑ dic̃ mittit si
ũ suũ. In ꝓpa añ sepe ẽ. Cr ꝑ di eloquium
⁊ ea impleo. ego. Itaq̃ deus uq̃ ẽ. uq̃ g. ⁊
filius uq̃ ẽ ⁊ spc̃. s. illuc g missus ẽ filius et
spc̃. s. ú erat. Quom modo sit missus

Quo eca queriend ⁊ q̃m. utrũq̃.
intelligat missio filij. l' spc̃. s. pat̃ eũ
sol' uq̃ ag. in eod uq̃ legit missus. si filius
⁊ spc̃. s. ⁊ de filio ꝓnũ iam. q̃m missꝰ
aplis dic̃. Misit deus filiũ suũ. fctũ ex mu
liere ú sanos oſtñ. eo ipo missꝰ filiũ q. fctũ
ex muliere. ꝓm mitti á pat̃ sñ spũ. s. ñ po
tuit. q. pat̃ mittit mississe eũ. ẽ fcẽ ex fe
mina. q. uq̃ ú sicut sñ spũ. suo. Ecce ꝑ
dic̃ filium missũ á pat̃. ⁊ spũ. sco. Et a spũ
s. filius sue missus auctoritatiby ostenditur.

Hoc q. á spũ. s. missꝰ sit. ú aut ag. ⁊ eccl̃
auctoritatiby ostenditur. Jy. x. dic̃. p. y
saiam. nũc misit me dns. ⁊ spc̃ ei? de h ab.
in lu. iij. de spũ. s. ita aut. Qs ⁊ q. dic̃ misit
me dns ⁊ spc̃ ei? ñ q̃ ueñ á pacre ú saluos
facere peccat. i. ẽ. g. ⁊ pat̃ filiũ misit ⁊ sc.
Jẽ i eod. Dat̃ ẽ á pat̃. ú ysayas dic̃. puer. n.
n. ⁊ fi. d. ẽ n. Dat̃ ẽ ando dic̃ ⁊ á spũ. qui
a spũ missꝰ ẽ. Dic enim filius di. spc̃ dns misit
me. ꝑ q. ñ me et̃ unigenitum pauperib;

mtic me ꝑdicare capcuul· venustionē ꝛc̄.
q· ē delibro ysaye legro: ante in euāngl̄io
hodie ꝓplecta ē b̄ sepultura in aurib⁹ turis ut
de se dicē ēē signatve. Bene á dñr sup me qꝛ
fili⁹ bous ꝛ unct⁹ ē. ꝛ miss⁹ ad ꝑdicandū.
Nā s dnumtaxat ú sīr x. ē spēs sīm r. Coꝛ
bus úb⁹ ostūd aptūt· filiū ēē missū ꝛ dacū
nob· ñ cū a pat· s· ꝛ a spū s. q fili⁹ sit dic⁹

Deus de ostūd ēē dacū a se ipo.
Amb ꝛ a se ipo· ita dicens in eod ul⁹ C ū non
dissimulē fuer⁹ ꝓpl̄am. a q dat⁹ sit filius.
1 se ostēdr dat⁹ gīa ēnigmas. ú ꝛ ip⁹ sit⁹ declic.
Coꝛ hc dicē q· fili⁹ dcl· se. q· ēnigmas eū dcl· Si
aū sit⁹ á se dat⁹ ē. a se g· miss⁹ ē. ꝛ a se ꝓcessit
ꝛ b utiq· ūm ē ꝛ concedi opat. ē ei⁹ missio sic
diuina operatio. q fili⁹ sit missus a se:

Quod aū a se mittat⁹ ag· actiue in li. sco
de ēuāgl̄io dicens. Facere aliq̄s cogat· ut
dicam⁹ ꝛ a se ipo missū ēē filiū. q· ō accipio· ꝛ ꝓ
1 marie operatio ēuāgl̄ica ē. Si uq· aliq⁹ quo eū pater
miserit· si ip⁹ se misit· cui respōdeo q· ita ú di
cat. q· ñ eū ꝓpr̄ sc̄ificauit· si ip⁹ se sc̄ificauit. ꝛ
ip⁹ dns ait. q· ꝓ eis ego sc̄ifico meip̄m.
1 si ipe se sc̄ificat Jō q· uo q· ñ eū ꝓpr̄ sc̄ificauit· ꝛ q· eū legit: Credo
1 ꝑbe sapit respōdebit· Si ꝓbauit· q· una ē uoluntas
patris ꝛ fi· ꝛ inseparabil⁹ operatio. Sic g· inuisibil⁹
illā incarnatōnē· ꝛ ex ūgine natiuitatē· in
q· filius inuisibil⁹ missus una ea dē operatio patris.
ꝛ filij inseparabilit⁹ ēē ꝛ ēm. Nō inseparato spū sc̄o
g· á patre ꝛ filio miss⁹ ē. ad filiū· q· a pat⁹ á uer
1 ang bo ēm ē ú manifestaret· i· incarnat⁹ bolby appa
reret. Nec ꝓ missus ē mutando loc· q· in mundo
erat. dē ꝓ inuisibil⁹ una ē filio. sēd inuisibi
li filiū eund⁹ inuisibilē faciendo misisse eū di
cē ē q· si ita inuisibil⁹ fier⁹. Et ú ē pat⁹ inuisibil⁹
1 mittēs ēē desisteret· ꝛ si filius inuisibil⁹ ubiq· in eatam
inuisibilē mutata· ꝛ in ueus uerē· ita missus
a pat· intelligēd⁹ filius ú cū missus ñ ꝛ ꝑpl̄
missus inueniret· Cū ú sic accepta ē forma
seruj: ú manet immutabil⁹ forma dei manu
festat⁹ ē. q· a pat· ꝛ filio. ú a ꝓphetis ferūt fie·
q· apparere in filio. i· ab inuisibili pat· cū
1 ꝛ (F) inuisibili filio. nō ip⁹ filius inuisibil⁹ ēē desisteret· Sūma
ē supdictis ꝛ colligē q· ꝛ ip⁹ missus a
apte mōstrat· q· filius missus ē a pat· ꝛ a spū
s. ꝛ a se ipo. ꝛ que sit ista missio. s· incā
natio. i· q· factus ē b· p q· uisibil⁹ apparuit. q· ē
op⁹ tōe pat⁹ ꝛ filij ꝛ spūs scī. Ad aur dicta.

Dicit ad hoc ꝓpositū· si filius á se ꝛ a me ipo nō
ipo missus ē. ē aut q· a me uenit.
aū tolo Dicē ēē ꝓpositum filiū s· q· nō fecē ú mitteret· i·
nō operat⁹ incarnatōnē s· i· spūs dī. ꝛ semel cū
sic q· nō semel cū missus sit filius an se
missus sit filius· an sepe mittat⁹. Si ꝛ missio pe
filij ipius cū incarnatōne· ē semel cū incarnatōne sit·
ꝛ semel cū inde missus· ar si sepe mittat· ē ea
alia missio. q· incarnatōne· s· q· illa: Nūq· etna
gentia missio ei⁹ dicēda ē· An ꝛ alia missio q
renda est· Q duob⁹ nōn fili⁹ dr mitti.

Ad q· dns q· duob⁹ mōis dr filius unus pō
illā genitam etnā. q· ineffabiliter· s· ꝛ q· mi
sus ꝓtec dicat· ú inde q· dam. s· melius ac ut s
ea dr germē· ꝓ ea g· duob⁹ mōis dr unus· s· cū
usibiliter mundo apparuit· carne induit· t· se
ipsum ꝓpas sic ostendere ú ab eis ꝓcipiat· ac cog
noscat· bos duos missionis mōs· aō apte distin
guit· in uno li· de t· dicēs. Ne eo tpe q· de patre
1 nō ēē missus dr filius· si t· eo q· apparuit· hunc mū
do ubi caro sum ē Si ñ dicē· ipse pater ēm· ꝛ ue
nit in mundū· t· eo q· ex ipr eq· inde ꝓcipit· sic
dicē ē de sapia. Cuncte illa decelus· seās ut
is. ꝛ a sede magnitudinis tue· ú mecū sit· ꝛ
mec laboret· i· doceat me laborare· ꝛ aīe mi
cuq· misereat· eā q· cognoscet· atq· percipit· q· tu
cognosci· ꝛ percipi ꝑ capitul· ꝓficientes in dñm·
t· ꝓficere in aie dō rōnat· Q salem semel· sal

Quotiens sepe sit missus· Q ut ho sit· Salem
Cū dicimus duos modi missionis· ú sit ē ho
filius· ꝛ salem semel missus ē cū dei filius· ꝛ
salem sepe miss⁹ ē· ꝛ mittet· cotidie. Nā s salem non
miss⁹ ē· ú sit ho· q· semel cū ēm ē· ꝛ cū salem ú
mutatus· ē hoīe. Cū mittitur cotidie ad scos· Aut sic
ꝛ miss⁹ ē· i· aīs incarnōnē· ad omnes scos q· an fu
erūt· ꝛ i· ad angelos. Vn as de filio· i· de sapia
patris loquens in uno· ubi de i· dicens. Ait· mittē
sapia ú sic ē hoīe. Ait· missa ē ú sit b· In alias
ꝛ se transferr· scās· ꝛ animos di· ꝛ pphas· ostend·
sic· ꝛ implet scos angelos· sic uen plenitudo ēē
pus missa ē· ñ ú impleret angelos· ñ ú ēēt an
gelis· ñ ú ēēt ē hoīb⁹ t· in hoīb⁹· ú aīa in pdi
erat· ꝛ in ꝓphetis· ꝛ ú ip̄m ubi fieret caro· ꝛ ho.

Quod salem modum dr mittī īmu
tata nocandū ē dum· sēm alem ū·
q· duob⁹ mōis mittatur filius· salem dr
missus in mundū· s· ú alem ñ· Co cū ú mis
sus in mundum dr· q· uisibil⁹ mūdo apparuit·

Sm aug' in eod' ub' ar. Cum ꝛ cepe eam
mente pepi: mea q' dr. ꝙ in hunc mu
dū. Non y sibilit' apparet. ꝛ corpis sensib
ꝑsto ē. Nam ꝛ nos fq' mē aug' ceni capi
am? ō in ꝫ mūdo simꝰ? si omiū ullor ſpe.
ꝛ in carne uuencū. in q'nō dū sapiūe. ꝛ
sūt in ꝫ mundo. Ex p'dictis uq' q' pē inef
fabilem genām. duobꝫ nūs mutuo fili?
s. ē uisibl' apparuit. ꝛ inuisibil' prepī mte.

Cur pat non dr missus cum abaiā ag
Ne q̄r cur pat ū dr missꝰ ē. ex cepe ā notē ū
a qq' cognosci filꝰ? sic. ad q' dms q ī eo ē aiā
pncipiū auctoritas. q' ū ꝫ de q' sit. a q' filꝰ
ē ꝛ spūs. s. pat ꝫ. ē ū ar aō. in eod' ub' pncipi
ū eor' duuntur. ꝛ si melꝰ dr: uoꝰ dicam
q' pncipiū ē filij ꝛ spūs. s. Nam ū ac aō in
eod'. si deus ꝛ pat uoluit. p subam eam.
uisibil' apparere. ab sui dulcissime ei aiā a filio
q' gerit aiā a leō spū. q' de illo poss' missū
dicer. Congrēt ā ille missꝰ dixq' in carne
apparuit. misit ā ille: q' in ea ī apparuit.

Puerū quidam filiū ꝛ spm. s. minorē
deo q' p carnē q'dā hēre filiū esse pat q' mai
ei pat ī sic missꝰ ꝫ filꝰ ꝛ spūs. s. pat' ē maiꝰ
orē ac filiū minorē ꝛ spm. s. aeq' pat' q' ī
maiorē missile utꝝ q' ī minorē. q. aō. in
pat' ut ujꝫ u. de t. ꝛ ducens. Ll' ō inq' arbitrū
ē minorē ee filiū. q' missꝰ ē a pate. ꝫ ō in
norē spm. s. q' ꝛ pat' ei' missꝰ ꝛ filꝰ: siue ꝫ
ꝑ ī uisibilē eam. sui pot' ꝑ pncipiū op'
dandi ut ī ꝑ meq'tē. ī unctionē ꝛ uisibi
tudinē subē. ī sepīs ꝫ pōa melligī. Hoc
g' deo dr pat' q' missile filiū: ꝛ spm. s. q' ille est
ꝫ maior. ꝛ illi minores. si magnime ꝑ illam
auctoritatē. q' mendandā ꝛ q' uisibiliū ea
tura ī sic ei' apparuit. Ecce ostēsū ē q' sic mi
sio filij. ꝛ q' mōis mutuus. de missione
spūs. s. q' sit duoby modis uisibil' ꝛ ī uisibil'.

Nunc d' spūs. s. uidendū ē. pē illā uestabi
lē ꝛ eā ī possionē. q' procedā pat' ꝛ a filio
ꝛ ā se ipo. q' sit ei' cēpoal' possio q' dr mi
sio sui donatio. Ad q' dms q' sic filꝰ duoby
dms dr missꝰ. uno q' ī uisibilē apparuit.
Alio: q' ī uisibili' eatus ī aby pepī ita s.
ses ā pat' ꝛ filio ac se ipo duoby dms procedē
siue mitt. sui dari dr. uno: ī uisibil': alio ī
uisibilē dat' eis ī uisibil' eatē demōstratione. si
cū in die pentecostes. ignis q' ī ualy. ꝛ dat'
corde ī uisibilē ita beatitudo ī aby fide

illabendo

Quia pr de uno modo missionis q' sit uisibil'.
Et primo agam' de illo missionis m. qm
sit uisibili spē. De ꝫ aug' in ij u. de trin.
ca ar. ingeniū ē mee lligē de spū. s. ē miss'
ꝛ ꝑ ducam: facta est enī q'dam eatē spes.
cepe mq' uisibilē ostēdēdē. spē. s. siue ē ī ip
sū dīn corporali spē columbe descēdo. siue eū
in die pentecostes fis ē subito de celo soni.
q' ferētis flatꝰ uehemens. ꝛ uise sūt illis lingue
diuise ignis. q' ꝛ insedit sup unūq'nq' e
ar. ꝫ opacus uisibilē expssa. ꝛ oclis oblata
mortalib': missio spūs. s. ducta ē in ū apparen
ti subia ipa. q' ꝛ inuisibil' ꝛ incō mutabil'
sic pat' ꝛ filius. si ū certo ordo uisis corda bonū
o mota. ā corpali manifestōne uenientis:
ad occultam ēmutatē semp ꝑsentis q' ubiq'
tate ꝫ ubiq' agēs illū mod' missionis q' uisibiliter celebrat. Ecce ꝫ ubiq' agēs ī sui ī ū mō
dō. q' ū in ill' eatus mag' erat. q' maiusl. si
ad aliū. In ill' y erat ū p̄ceas ad hoīes uehē
mens. ostēdēdē ee missꝰ ad qs eatē ille uenī,
ebant. Nā y. spūs. s. cēpali motu. tunc uenit
l' descēdit ad hoīes. si p cēpalē motū eatus: si
gnificata ē spūal'. ꝛ inuisibil' spē. s. missio.
Ecce ū apte dicam. p illā modū missionis spūs.
s. corporaliū celebrat mōstra ē spūal'. ꝛ inui
si missio. spūs. s. siue donatio de q' agit' celebr.

Cum filius sit minor pater. s. forma eatis
Sed p' inqua apparuit ē nō ꝛ spē q. si
querend' est. cū filꝰ dicat' minor pat'. ꝛ
missionē. q' in forma eatis apparuit. ē spūs. s.
ꝫ ducat' minor pat' filius: ē in forma eatis appa
ruit? Nā de filio ē minor sic pat'. s. forma. q'
missus apparuit. ꝙ ce ostēdēdē ad ꝫ in ij. u. de t.
dicens. Quis deus filiū suū. secūm et multi
re. secūm sub lege usq' adeo puer ū secūm. eo sq'
missum q' secūm. faceremus. g' secūm minorē. ꝛ
in eatis minorē. ꝫ ū secūm. ꝛ in q'nē secūm. mq'
eatis missū. Ecce ꝫ hs q' filꝰ in q'nē ē missus.
ꝛ secūm minorē pat'. Cui g' spūs. s. ꝫ dr minor pa
tē ē ꝛ ip eatā assūpserit: in q' apparuit.
Ita alī spūs assūpsit eatā. in q' apparuit
alī filius. Nā filius accep p unoē em ū ꝫ ū. ꝫ
ū. ꝫ accep boiem ita ū fieret hō. spūs ū ses ꝫ
ita accep columbā. ū fieret columba. De ꝫ aō.
in ujꝫ u. de t. ita ait. Io usq' sepe ē q' deus pr
sic maior spū sco. ꝛ spūs. s. minor pat'. q' ū sic
ē assūpta eatā. in q' appareret spūs ses. sicū
assūpt' ē filius hoīs in q' forma ipse dī ubi. p

aō
ī
Aimagine formꝰ ꝛ inten
factus ī ymagine missus

nō ut

pſencarnetur: ú ũ bñr ũbum dī. ſic alij ſa
pientes ſcā. ſ. q. ꝑm ũbũ erat. Aliú ē ꝙ ũ
bũ in carne. aliũ ũbũ caro. Aliú ē ũbũ in
hoīe. aliũ ũbũ b̄. Caro enī ꝙ hoīe ꝓnta ē.
in eo q̄ aīa. ũbũ caro fm̄ ē. ſ. q̄ ſic aſſũpt
ta ē. carnata. in q̄ apparuit ſpē. ſ. ſic aſſũpta
caro illa. ⁊ ibi ña forma. ex virgine mari.
Non ꝙ coũiba ⁊ illũ ſtatũ. ⁊ illũ iguē be
ãtificū. ſ. q̄ in unitate ꝑ. ꝙ unꝰ in eēnū
ſr ꝑfectus aq̄ oſtñſiū. ⁊ ſ. q̄ filꝰ ãminor
dicat patē. ⁊ q̄ ir filꝰ dicat patē minor. ex
ú ſp̄s ſ. A. filī quid hō ēſ ⁊ ñ in ꝑre ꝙ ſpūs
Vocandꝰ aũ q̄ filꝰ ſ. q. li tēs ē. ꝙ ſe ipſe
ñ ãñ patē ꝙ ſpū. ſ. ⁊ i ſeipō minor
dr. ⁊ q̄ i ſeipō minor dicat ſ. formā ſ.
uj ab oſti. ſ. ſ. dē. dicens. Cr̄auiūr hōiē
ea q̄ de ſ. ſ. hoīem dicta ſūt ad eꝰ ſubam
q̄ ſcīpſa ē cuſtēnat. ſ. ſic ut q. ip̄ dñs ait.
pat maior me ē. q. ꝑ formā ſm̄ ũnas dic.
ē q̄ mod ⁊ i ſeipō minor ⁊ filꝰ. q̄m ⁊ ip̄
ꝙ ſeipō minor ſtūs ē. q̄ ſe ipſũ exinaniūo
formā ſm̄ accipiens. Nō. n. ſic accep̄ forꝫ
mā ſuā. ú amiſſo formā dī. in q̄ erat eq̄
ſ. patē. In forma q̄ dī unigenit patr ē. eq̄ſ
patri. In forma ſm̄. ⁊ i ſeipō minor ē. Nō q̄ in
tro ſcīpā dē ucūq. ſ. ⁊ eccl̄ē patē filiū. ⁊ pa
trē maiorē filio. Sūd eñ ꝑ dī forma: hꝫ ā
ip̄ formā ſm̄ intellr. Debeoꝫ in ij. li. dō
nat. Dei filꝰ eq̄ſ patē. ſ. dī formā in q̄ ē. ⁊
minor patē. ſ. formā ſm̄ q̄ accep̄. In q̄ ũ in
patē. ſ. ⁊ ſp̄ũ. ſ. ũ hꝫ eñ. ſ. ⁊ i ſeipō minor in
uenit ē. Ppō q̄ ũ dat ut ſub ꝙ ingenuitū.
ũ ãñ patr ſ. ⁊ i ſeipō. ⁊ ſpūs ſ. minor ſūs ē.
⁊ ⁊ minorat ē pm̄ lom. ⁊ ab anglis. Cg̃ ſi
ut ũ ip̄ ait. ij. li. de ē. dō patē ſ. equal. hab ꝫ
minor. ⁊ in forma ſeru. q̄ accep̄. hīs auc̄o
ritatib. apte oſtēd filꝰ ſ. formā ſm̄. mi
nor patē. ⁊ ſeipō. ⁊ ſpū. ſ. hyl. aut. ſ. q̄ pr
ylar. ait. ſic maior. nec filꝰ eī minor.
dīe itaq̄ q̄ patē ſic maior filio. ú eī
filꝰ ſic minor patē. pat. ⁊ dr maior ip̄ auc
toritatē. q. m. o ē auctoritas gñationis. ſ
q̄ dīe patē maiorē me ē. hē ac ſi dīe dona
ū in nouū. Sic ingē hyl. in li. ix. de trin.
donāns auctoritate patē maiorē ē. Nō q̄ p
dom ⁊ ſſtionē filꝰ minor ē maiore itaq̄
donans ē. ſi minor tā ñ ē. cui uñ ēe dona
tur. dicat. Ego ⁊ patē unū ſumꝰ ſp̄ñ. ſi do
natur. tibi ú ꝙſtitūd ſit. in glā dī patris.

minor patē. Si aũ ei in ea glā donatur
ēe q̄ patri ē. hō ⁊ in donari ſ. auctoritate
q̄ maior ē. ⁊ in donati ꝙſtione q̄ unū ſē
maiorē itaq̄ patē filio ē. ⁊ plane maior ei
donar añ ēe q̄ ip̄ ē. ei minus ſi bilitari
ē ymaginem. ſ. ē mentis naturalis in pte.
q̄ er ſe in forma ſua gñat. Audiſti lector
q̄ ſup̄ dicē hyl. ē ibi ñēſſe occurrunt. dñi
genē nota. pcep̄ intelligē. de miſſione ſp̄ē
aut nē accedam. ſcā. quā inuiſibilē mitti
ad ſignandā miſſionē ſp̄ē. ſ. q̄ inuiſibilē
mitti ur in corda fideliū. Nā ip̄ ſp̄s. ſ. q̄d
ē. ac ētia in unitate ꝑ. ú ſup̄ oſtñſū ē a pre
⁊ filio. ac ſe ipō ꝓpriali ꝑcēſſ. ⁊ mittī ac do
nari fidelib. q̄ ſic ꝓ miſſio ⁊ donatio quō
oſtēdandū. ⁊. ꝓ mitti q̄dā ad hanc dicēdō
Hoc aũ idē mittī. ſ. q̄ ſpē. ⁊ cognosci
intelligibiliter doceri. ac plenius ꝑſpici ma
neat. ꝓ mittendꝰ ē. q̄ tā ad ſi valde necēſſ.
Dictū ē q̄ ſup̄ ⁊ ſacris auctoritatib. oſtenſū.
q. ſp̄ē. ſ. amor ē patris ⁊ filij. q̄ ſe mutuē amāt
nos. hīs addendū ē q. ip̄ ut ſp̄ē. ſ. ē amor cari
tatis q̄ nos diligim̄ dñm ac ꝓximū. Cr̄ cari
tas ē ita ſit in nob ú nos faciat diligē. deū
ac ꝓximū. ut ſp̄s. ſ. dr mitti ⁊ dari nob. ⁊ q̄
diligat ipām dilectionem. q̄ diligē ꝓximū
in eo ip̄o dm̄ diligē. q. ipa dilectio ē. deus.
⁊ ſp̄ē. ſ. Auctoritatib. ita ē confirmat.
Ne aũ in re tanta aliq̄. de uno influe
re uideamur: ſacīs auctoritatib. q. dic
tū ē. corroboremus. De ſp̄ſ. ſc̄o in ſymb. li. de t.
aut. q. ꝓximū diligē. oſequens ē. ú ip̄a ꝑ ca
ritatē dilectionē diligat. Deus ā dilectio ē. ⁊
ſequens ē. ú ꝓximū dm̄ diligat. Ide in eod.
Deus dilectio ē ú aut ioh̄s apl̄s. ú q̄. ē imuꝫ
⁊ ērum in ſublima celoꝝ ⁊ una ētate q̄
rētes eū q̄ ē ap̄ nos. Si nos ēe uelim ap
eum. Nemo dicat ñ noui q̄ diligā. Vi
ligat ſicēm ⁊ diligat eand dilectionē. Ma
gē. n. noui dilectionē q̄ diligā ſicēm q̄ dilig.
Cccē tā ꝑ nouerē dm̄ hīc q̄ ſicēm. plane no
uerē q. ꝑſentialiter. q. inciſe. q. ēnerē. Ample
cēē dilectionē dñi. ⁊ dilectione ampleccī
dñm. q̄a ⁊ dilectio q̄ omnes bonos anglos.
⁊ cōs dī ſuos ꝙſociat. unicuiq̄ ſecūdm. q̄ma
gē ſanctos ſuos ⁊ ſanctas ſuas ſupbie. cano ſu
os dilectiōe plenissimos. ⁊ q̄ ú de ē plenus.
q̄ pleni ē dilectione. his ūb ſatis oſtēſ. ab.
q. dilectio ipa q̄ diligimus dm̄ ⁊ ꝓximū.

habes

di ii

quadrag
m dñi ꝓ
mun.

fuit ⁊ ſuerimꝰ

obtificauit

illud

Et aplo
Donauit ei
ne q ē ſup oē
nomē
hrt
tum q
aut pr
maior me ē
q. ē ac ſi
dicēt donauit
mihi nomē

deus est. Si adhuc agnul m eccl'u. subd dicit
dilectionē firmam quē cōmdat iobs apls.
attendamus. Q' dilig' mg' fr̄em in tumle
manet & scandalum. in eo nō ē. manifestū
ē q' iustice p̄fectionē in fr̄is dilectionē posu
erut. Nā in q' scandalū ē p̄fectus ir̄ig ē
tū nūq' dilectionē dimisisse. q. nūq' fr̄es. nq'
in p̄a fr̄na dilectione multe intelligi dīn. ap
tissime. in ead epla paulo p̄ dicē. ita. dilectis
simi diligamus inuicē. q dilectio ex deo ē. & omn
q' dilig' ex deo natus ē. & cognoscit dīm. Q' nō di
lig' nō cognouit dīm. q. deus dilectio ē. Ista ḡcio
sus apr declarat. eandem p̄am fr̄nam dile
ctionem. Nam fr̄na dilectio ē q' diligimus in
cem. nō solū ex deo: sed & dīm ēt eccl'a in eccl'a
re. l. nobis p̄dicari. Cū g' de dilectione diligim'
fr̄em. de deo diligimus fr̄em: nō sic p̄ nō eand dile
ctionē. nō p̄pue diligamus q' fr̄em diligimus
qm deus dilectio ē. Se q' nō dilig' fr̄m. nō manz
in dilectōe. & q' nō ē in dilectione: nec ē in deo. q.
deus dilectio ē. Cece apostolus dr̄ fr̄nā dilec
tionē dīm ēt. Q' fr̄na dilectio ē sic dī nō p̄.
Cū aūt fr̄na dilectio sit deus: p. f. si cū spē s.
nō p̄t ē. nec fit ē sine spē. q' p̄ē in eccl'a
dilectio. l'carital dr̄. Unde ad m li. xv. de eccl'a.
Si in domo dī multi magni ē caritate. & mul
tū ē mar' donū dī. q' spē. l. q' sequit ē q' ut
p̄ sit caritas. q' dr̄ deus & ex deo. Sca u. aut io
hs dilectio ex deo ē. & paulo p̄ deus dilectio ē.
nō manifestat eam se diuisse dilectionem dīm.
q' dr̄ ex deo. Vs & ex deo ē dilectio. Se in eod. Iobl
uolens de hac re apostol. inq'. In hi cognoscim'
q' in ip̄o manemus. & ip̄e in nob. q. de spū. s. d
dit nob. Spē mag'. l. deq' dicit nob. facē nos in do
mane. & ip̄m in nob. hi aūt fr̄es dilectio. Isp ē g' dr̄
dilectio. Isp' g' suggeatur nō legi: deus dilectio ē. Ex
his apparet. q. spē. l. caritas ē. Q' nō & deus p̄ cam
ē ut p̄ frēre aliqs dicat illd nūd sc caritas?
deus ē p̄ ep̄stionē causē sic nūd ait
deus caritas ē. eo. l. q. caritas sic ex deo. q' pecia
nō sic ip̄. dō. sic dr̄ deus mea patientia. & spē
s q' ip̄ sit ista. hi q' ista. ex eo sunt. Oēs ait dō est
deus nō hi ē dicēs p̄am. sic illa m xv. li. de ē.
ta dicens. Nō dicunt summus caritatē nō p̄ea
ē dicēs dīm. q. ip̄a caritas sit nulla substā. q' dei
vigna sit nomē. hi q' donū sit dī. sic deus ē cū ē
patientia mea. Nō utiq' ita deus ē. q. dī substā ē
mea patientia, hi q' ab illo ē. Sic alibi. Ab
ip̄o ē patientia mea. huic nō sibi facile rebelle

facile scripturam. ip̄a locutio. Tue ē nā pa
tientia mea. tu es. q̄e ē dē spes mea. & deus mis
ericordia mea. & misericordia sua. Si ē aūt deo dilectio caritas
mea. & tu es caritas mea. aūt deus caritas mea.
Si dilectio ē. deus caritas ē. sic dicēdū ē deus
spūs ē. Si q' nō dilexerit melius á dīno. nō expone
q̄ erat a nob. Si nō apostol q' p̄sum' dr̄. Deus ḡ
caritas ē. & p̄dicat clarius q. spūs. s. caritas ē q' dilig
amus dīm & proximū. unde facilius ē nob ostendē.
qm spūs. s. caritas sive deus nob. Quo spē q. mic
tunc ut minus ut dari dicatur. tenet p' dat
cū i' in nob ē ut faciat nos diligē dīm nob.
& proximū p q' manemus in deo. & deus in nob.
Cū aūt hinc missionis modū ostendamus in xv. l.
de ē. aut. Vs spūs. s. q' pcul ex deo ē dat sive hoi.
alendū cū ad diligendū dīm & proximū. & p dilec
tione ē. Si hic ho - mō diligat dīm nō ex deo. Ce
ce q' nō dat & mittatur nob spē. s. s. q' dat dati
sive donū. Q' donū aūt quidat apr explanat
qm deus in eod. u. Dilectio mq' di diffusa ē i
cordibz nris. ut apls aut p spīm. s. q' dat ē nob
Nullū ut ido dī dono. excellenter. Solū ē q' di
und me filios regni. & filios p̄dictionis. Dat
& alia p spīm. sc. sm caritatē mlt p̄sē
dig' cū impertiat. cuq' spūs. s. ut cū dī & prō. fa
ciat amatorē. & similē nō sufficeret ad dilectā. ut
spē. s. p̄e dr̄ donū ut p̄ dilectione. q' q' ut hu
ius. Et si loquatur ōibz lings & habeat p̄phiam. &
omnem sciam. & omnē fidē & distribuat
bona sua & corp' suum. cēlidit ut ardeat. nil ei
prodest. Quē ē bonū. sm q' ad eam unā
nemunē causa bona p̄ducē. p̄a ut dilectio ut
caritas, Nā mr' ei nomē. utiq; p̄ducē ad re
gnū, Dilectio ḡ q' ex deo ē. & deus caritas ē. p̄e. & p
q' diffundit in cordibz n. deus caritas ē. p q'
nos ocia inhabitat cuncta. Q' ecā recte dixit
spūs. s. q' ē sive deus uocat donū dī. q' donū p̄e
Q' ut caritas intelligēdo. q' p̄dicē ad dīm. ec
sm q' q' libet aūt dī donū ut p̄dicē ad dīm. Ec
h' aptatur q' sup' dcm erat. s. q. caritas sive s.
spūs. & donū excellentius q' hi donū. & spē
s dicitur nob. si ē impetrē. alienū. & trahē
ē in aliq' ut eū faciat dī & proximū amarē.
q' ē fac ē dī dari. sibi inuicē. & nō ille
dr̄ p̄e hinc spīm. s. vel addendū hic q' spē s.
suggeatur in homine mag' & minus hab
ue queritō spūs sanctus ē & p̄a augea
t & ē. & minuat. in hoē & mag' & minus
p diuisa ēpa bacum. Verū ꝯcedendum

de eo ideo

nea. spes mea.

de caritate

sic q. spc̃.l. augeatur t̃ minuatur: in hoīe
t magꝰ t minꝰ habuit. Sic. in hoīe augeō
t magꝰ t̃ minus dicit: t heō mutabilē. nō
uidetur. Deus ā omnō immutabilē. Vnde ḡ
q. ul' spūs.l. n̄ sit caritas. t caritas n̄ augeat̃
t minuat̄. in hoīe. Sē caritas t n̄ bona dat̄ ut
hab. t bona n̄ plena hab. Sic ḡ spc̃.l. caritas ē
t n̄ bona dat̄ n̄ hab. t bona n̄ plena hab. Sz
q̄n dat̄ n̄ bona cū sp̄ n̄ deus. sic ūq; t in omnib;
caritas deus. Et q̄n dat̄ plena t heō sine fin
minue. Ratio ad p̄mam q̄onem.
Dicit ita respondem⁹ dicentes. q. spc̃.l. siue
caritas petit immutabilē. n̄ in se augeō
t minuō. n̄ in se recip magis t minꝰ. sz in hoīe
t pcōr hominū augeat t minuit. t magis t mi
nꝰ dat heō. sic deus dr magnificari. t ex
altari in nob. q̄n in se n̄ magnificat̄ n̄ exal
tat̄. Vñ ypa. Accedat homo ad eū. t exal
tabit̄ deus. Sup q. locū aut aucoritas. deus
n̄ in se sz in corde hoīs gaudet. Sic ḡ spc̃.les
dat̄ hominū. t dat̄ amplꝰ dat̄. t augeō ul'
t magis ac minus hēt. cū immutabil' gerit.
Responsio Ad secdam.
Q̄ūq; sit. t in omī creatura uot. sit in mltis
q̄ eū n̄ hnt. Vn. omīs spūs.l. hnt q̄dlibet.
duoq; t uirtutabiles ēatur. Item spūs.l.
q. fidei pietas n̄ amittit. Audeuitate ḡmatis uelq;
Vtrū aūt ēt sit q. dnūm aucoritate firma
mus. q. spc̃.l. magis t minꝰ pficiatur: ex
hominū augeatur. t in hoīe deficit. t hoīe ut
pfectꝰ hab ad ostū. sup iobem dicens. Si spūs.l.
ḡstat nos x̄ diligere. t ei⁹ mandata suauia non
posse. t ad nos pfectꝰ agere ātq; cū eo mutuꝰ q̄nco
ultū pcipim⁹? minꝰ cauto ū amplius: q̄nco pci
pimus ultū amplius. Ideo n̄ solum n̄ habēdū
ūm t bona. n̄ in cassū pmittit. Vt bona q̄dē
datur bona aūt ut pfectꝰ datur. Nā si ab alio minꝰ
t ab alio aptꝰ n̄ p̄cipit. Sēs hebraeus sēm he
braice n̄ dicit. spc̃ q̄ē in re. duplicē sic in me. x
aū q̄ē di filius n̄ ad usurā dat̄ ē spc̃. Neq; n
sit gra spc̃.l. ē mediatꝛ dei t hoīm h̄ x̄. Q̄ eni
ē ungent⁹ eq̄l' pat. n̄ē gr̄e sic n̄. Q̄ aūt i unctꝛ
dē p̄ ungentꝛ affluēt ē. h. gr̄e ē n̄ ei. Cēteris aūt
ad mēsurā dat̄. t das addi: Dom unicuiq; p
mino sue pfectionis p̄a mēsura. ꝑpleatur;
Cor expōnm hs. q. spc̃.l. magis t minꝰ dat̄ur
t accipit. t hoī dat̄ augetur. t bona t n̄ bona
datur: q. spc̃.l. ē caritas. q̄ n̄ bona dat̄. t
bona augetur. t pfic. Immo ū ut' t magis ut

pe togit'. hō in ea pficit. t deficē alīq̄n. t
ipa dr pficē t deficē. q̄ cū n̄ pficē n̄ deficē in se.
q. dns ē. Vñ ad in omelya x̄. sup epl̄am iohis
ait. Pbet se q̄sq; q̄n in ullo fecerit caritas. ut
pcor q̄nē ip in caritate pficere. Nā si caritas
deus ē. n̄ pficē n̄ deficē. Sic ḡ dr pficē in ea cari
tas. q. tu in ea pficis. Cor q̄n intelligim⁹ sic ē
dr spc̃.l. augi in nob. q. nos in eo pficimur. s
aliā hurīm. Et aliq̄ dñe sp̃m s. nonecca
Superdicē est. nuncem quadligim⁹ dñm x̄pm
q. spc̃.l. caritas ē pacis t finis q̄ se minuē mū
dligūt. t nos ut idem ē caritas q̄ diffundit
in cordibꝰ nr̄is. ad dligēdū dñm t pximū. hoc
alēm omīs carbolica eccl̄ia. s.q. spc̃.l. sic caritas
pacis t finis. q. aute tō ip sic caritas q̄ dligi
mus dñm t pximū a plerisq; negatur: Deum
ut sp̃s.l. caritas ē pacis t finis. t ita ē eam ea
ritas ē. q̄ deus dligit nos t nos dligimus dñm.
hā sēm aucoritates negare uidem. Vide n. aug.
in l. de sp̃u. ut. Vñ ē dilectio ut uīa t ut fides.
t hā sp̃m.s. Et n̄ ēet in nob ut diffundet. in cordi
bus p sp̃m. Caritas aū dicta ē diffundi in cordi
bus nr̄is. q̄q; nos ip dligim. si q. nos facē dilectores
sui. sic ruricola dicit dr q. nos sum⁹ ei⁹ munē effici
um t dicit sat⁹ q. nos saluat. t fides. t q. nos fideles
facit. his ut mōstrat. distinctio inter caritatē q̄
nos dns dligit. t q. nos diligim⁹? Et sic ducta no
stra dicit: ut q. ea ip sit ea deus. si q. ea nos deos fa
cit. Sic t fides t sat⁹. sic uidet dicta caritas dicit
in nob. q. ip ea dligit. si q. ea nos dligere facit.
De hac aug. ut in li. xv. de trin. ait. Cū iohis ep̄
memorassit. dicit dilectionem. ut q. nos eū si q. nos ip
dligim. t mutuā fidē suā habere p̄ceptis nr̄is
ait. Ecce h̄ uidet manifeste diuinde dilectionē.
q. nos diligimus dñm. ab ea q. ip dligit nos. Si
g. inquit. spc̃.l. dilectio ē. q. deus dligit nos t q.
diligimus dñm. Insuper dilectio ē. unimo duū
la ē. duo. q. absurdū t ūicare longe ē. Neg
dilectio q̄ diligim⁹ dñm si q. ds nō dligit. Ratio
nis respōdem⁹. ad p̄dicta dicēm⁹ aucoritatē
p̄dicte aucoritatis. ubi determinatur. ut
h. ut caritas dicta ē diffundi in cordibus. ut q. nos
ip dligim. si q. nos dligere facit. ut. his ut ut dim
dr ut diuisa ostēdit caritas q̄ deus nos dligit
ab ea q. nos diligim⁹? Si pcor ē ste una t eadē ca
ritas. t dicat ip caritas duūsis decais t
nōnuby dicit caritas appellari. ut sepe ostenditur.
dr etiā dicit caritas t q. ea ds dligit nos t q. nos
sim⁹ dilectores facit. Sic ḡ ab apl̄o dicit caritas dei

diffunditur in cordibus nostris non est dicta caritas dei qua
diligit nos, sed qua facit nos diligere. Non ibi appellatur
caritas dei eo quod deus nos ea diligat, sed eo quod nos ea
sui dilectores facit. Et qua ea ratione perhibetur dici cari-
tas dei, quia nos ea diligere facit, et similiter genere locuti-
onis ostendo. Sicut dicitur iustitia dei qua nos iustificat, et
domini salus qua nos salvat, et fides Christi qua nos fide-
les facit. determinatio secunde.

Similiter aliam exponimus auctoritatem ubi
Iohannes de dilectione dei commemorat non quod nos eum,
sed quia ipse dilexit nos; ac si diceret commemorat dilec-
tionem dei, non illam qua nos diligimus deum, sed qua
ipse ea diligit nos. Sed aliud est quod inquiunt quod magis
urget. Dictum est enim supra quod dilectio est a spiritu sancto, a quo
fides. Sicut ergo fides non est spiritus sanctus, a quo est, ita nec caritas.
Quomodo enim caritas spiritus sanctus est si ab ipso est? Nam si ab ipso
so est, et ipse est. Ergo spiritus sanctus a se ipso est. Ad quod dicimus spiritus sanctus a
se ipso non est, sed tamen et a se ipso datur nobis. Unde supra
dictum est: dedit enim se ipsum nobis spiritus sanctus, et ex hoc sufficienter
dictum est quod caritas ab ipso est in nobis. Sed tamen ipsa spiritus
sanctus est. Fides autem est a spiritu sancto, et non est spiritus sanctus, quia donum vel
datum solummodo est, non deus dans. Quod alias indu-

Alias quod inducunt rationes cunt rationes et aucto-
ad id ostendendum, scilicet quod caritas non sit spiritus sanctus. rita-
quia caritas affectio est mentis et motus animi, spiritus sanctus vero tes
non est affectio animi vel motus mentis, quia spiritus sanctus immuta-
bilis est et incommutabilis. Non est ergo caritas. Quod caritas est motus

Quod autem caritas sit affectio animi et motus vel affectio
mentis, auctoritatibus confirmant. Dicit enim Augustinus anime
in iii libro de doctrina christiana: Caritatem voco mentis
motum animi ad fruendum deo propter ipsum et se ac proximo
propter deum. Idem in libro de moribus ecclesie catholice
tractans illud verbum apostoli: nec mors nec vita poterit nos
separare a caritate dei. Caritas dei, inquit, dicta est hic vir-
tus, que animi nostri rectissima affectio est, qua coniungi-
mur deo, qua eum diligimus. Ecce his verbis exprimitur quod
caritas est affectio et motus animi. Ac per hoc videtur non
esse spiritus sanctus. Responsio determinans auctoritates

Ad quod dicimus ita dictum esse, sicut dicitur deus esse spe-
rantia et patientia nostra, quia facit nos sperare
et pati. Ita caritas dicitur esse motus sive affectio animi, quia
per eam movetur et afficitur animus ad diligendum deum.
Non ergo mireris si caritas, cum sit spiritus sanctus, dicatur motus
mentis, cum et in libro sapientie dicatur de spiritu sapientie
quod attingit a fine usque ad finem, quia actus mobilior esse,
nihil inquinatum. Quod non ideo dicitur quia sapientia sit mobilis
aliquando vel faciat aliquid, sed quia cum sit immobilitate omnia at-
tingit non locali motu, sed ubique sit et nusquam in-
clusa teneatur. Si ergo caritas dicitur motus animi, non quod

ipsa sit motus vel affectio, sed quia per eam quis
esse dicitur afficere mens et movetur. Sed sic caritas spiritus sanctus
est, quod operatur in singulis, per quem non mutatur, est per eum mens ho-
minis afficitur et moveatur ad credendum vel sperandum
et hominem sic ad diligendum. Ad quod sane dici potest quod
alios actus atque motus virtutum operatur caritas, id est spiritus
sanctus, mediantibus virtutibus quarum actus sunt, utpote actum fi-
dei, id est credere, fide media, et actum spei, id est sperare, media
spe. Per fidem enim et spem predictos operatur actus. Diligendi
vero actum per se tantum sine alicuius virtutis medio operatur, id est
diligere. Aliter ergo hunc actum operatur quam alios virtutum ac-
tus. Ideoque differenter de hoc et de aliis loquitur scriptura, qui
tamen specialiter caritas dicitur. Est ergo caritas vere spiritus sanctus.
Unde Augustinus permultum apostoli verbum extollens in eodem libro
caritatem dicit esse bonum quo nihil melius, ita ut ipsa esse
deum significet dicens: Si nulla res ab ea caritate
nos separat, quid esse non solum melius, sed etiam certius hoc bono
potest? Ecce dicit quod caritate nichil est melius. Caritas
ergo spiritus sanctus est, qui est deus et donum dei sive datum. Quo dividuntur
singulis fidelibus dona, nec ipse dividitur, sed idem in
singulis datur. Unde Augustinus ... nobis dicit: Non ad invicem
tantum datum spiritum ait, verum videns non dividitur. Nec quod spiritus
ipse, sed dona eius. An concedendum sit quod per donum, quod est spiritus sanctus, dona

Hic queritur cum spiritus sanctus per quem dona dividuntur
ipse sit donum, utrum sit concedendum quod per donum
dividantur ac dentur dona. Ad quod dicimus per donum
quod est spiritus sanctus singulis propria dividuntur, et ipsum com-
mune omnis boni habent. Unde Augustinus in xv libro de trinitate ait: Per
donum quod est spiritus sanctus in commune omnibus membris Christi multa
dona que sunt quibusque propria dividuntur. Non enim singuli
quique habent omnia, sed hi illa, alii alia, quamvis
donum ipsum a quo cuique propria dividuntur omnes habeant,
id est spiritum sanctum. Aperte dicit per donum dona dari. Utrum spiritus sanctus
eadem ratione dicitur donum et datum sive donatum.

Preterea diligenter considerandum est, cum spiritus sanctus dicatur
donum et datum, utrum eadem ratione utrumque [redacted]
nomen ei conveniat, quod utrumque videtur. Cum enim
idem sit spiritum sanctum dari et spiritum sanctum donari, ex eadem ratio-
ne videtur spiritus sanctus dici datum et donum. Sed aliter videtur
Augustinus significare in xv libro de trinitate dicens: Spiritus sanctus in tantum
donum dei est in quantum datur eis quibus datur.
Apud se autem deus est, etsi nemini datur. Ecce aperte
dicit spiritum sanctum donum appellari quia datur. Sed aliquando
ex eo tamen appellatur donum quod datur, non ab eterno
non fuit donum quia non datur nisi ex tempore. Responsio
Quod datum vel donatum dicitur spiritus sanctus.

Ad quod dicimus quod spiritus sanctus et donum dicitur et datum
sive donatum. Sed datum sive donatum ex
eo tantum dicitur quod datur vel donatur, quod fit tamen ex tempore. Quid sit

Ad id probandum · Ab · omne inquinatum

Quere non sic dicitur caritas motus vel affectio mentis ad credendum vel sperandum sicut ad diligendum

Di[stinctio] 18

Sed datum sive donatum

Donum ũ dr̃ qr eo cũ q̃ donetur: filio ẽ apa
ti qp̃etare q̃ hũt ab ęterno. Vñ ⁊ ab ate ⁊ spũ
ęno fiũt donum. Semp ⁊ donũ fiũt: ñ qda sõ-
uẽ. ⁊ q̃ pcessit á patr̃ ⁊ filio. Vñ aũ in mil.u.
de t. sic̃ natum ẽ ẽ filio a patr̃ ẽ. ita spũs. sõ
donum dei ẽ ẽ. a pr̃ pcedẽ ⁊ á filio. B apte ost
endit q̃ spc̃. s. eo donum est. q̃ pced̃ á patre ⁊
filio. sicut filius eo ẽ a patr̃ q̃ natus est ab eo.
Nõ ẽ ⁊ idem ẽ filio a patr̃ ⁊ spũ sõ. ⁊ ita pe
tunt dr̃ filius ẽ. a patr̃ q̃ spc̃. s. Nam filius dr̃
ẽ a patr̃ q̃ genitus ẽ ab eo. Spc̃. s. ũ dr̃ a patr̃ ẽ
⁊ a filio. q̃ spc̃ẽ donum patris. ⁊ filius q̃ ab
utr̃q; pced̃ eo u dr̃ spc̃ q̃ donum. ⁊ eo donũ q̃
pcedens. Vñ aũ in v.u. de t. aut. Spc̃. s. q̃ ũ tm̃
⁊ in ũitate intellr̃ in eo p̃e dr̃ spc̃. s. relatiue
dr̃. Cum ⁊ ad patrem ⁊ filiũ referr̃ q̃ spc̃. s. pa
ter ⁊ filius spc̃ ẽ. ⁊ ita relatiue ñ apparet in hoc
nomine. Appareũ á cũ dr̃ donum dñi. Donũ est
u patris ⁊ filij. q̃ ⁊ a patr̃ pcedit ⁊ á filio. Cete
bus ũb apte ostendr̃. eaõ relone dicit spũs. s. ⁊ do
num. Donum á q̃ pced̃ a patr̃ ⁊ filio. Peras g̃ q̃
dr̃ spc̃. s. ut donum. pcessio est de q̃ p̃ plenius
agemus cum alijs. Cũ g̃ ab ęterno p̃cessit ab ut
q̃. ⁊ ab ęterno donum fuit. N̄ g̃ spc̃. s. eo cũ dici
tur donum. q̃ donatum. Nam ⁊ aũ fuit donũ:
q̃ donatum: Vñ aũ in v.u. de t. Sẽp pced̃. s.
ses. ⁊ ñ er tempe ⁊ ab ęterno pced̃. ⁊ q̃ pcede
bat sic ũ ẽt donabile tam donum ẽpat aũ q̃m
ẽt cum dat̃. Aũ enĩ mellr̃ cũ dr̃ donum. ali
ẽ dr̃ donatum. Na donũ ⁊ pce aũ q̃ dat̃. dona
tum aũ ñ datum fuit. nullo ñ dicit p̃. Sẽp ut
ne g̃ spc̃ ẽ donum: q̃ ali tm̃ donatum. bis
ũb apte ostendr̃ q̃ spc̃. s. sic̃ ab ęterno pced̃. tm ab e
terno donum ẽ ñ q̃ donatus a patr̃ ⁊ filio ut̃ a filio
patr̃. ⁊ q̃ ab ęterno pcessit donabil. Si q̃ ut̃ cũ
donabil patr̃ ⁊ filio aũ cũ nob̃ q̃ ñdum examin.
Si aũ ñ esset donabil ut̃ patr̃ ⁊ filio. ⁊ cũ nob̃
⁊ ex eo donum esset. q̃ sic donabil pcedebat.
unde q̃ filius ead̃ ro ne semp donum fuit. q̃ ab
patr̃ pcessit ab ęterno. donabil nob̃ in tpr̃. Nã ⁊
de filio leg̃. q̃ dat̃ ẽ nob̃. Ad q̃ dñs q̃ spc̃. ses
nob̃ cũ. ñ patr̃ ⁊ filio. donabil pcessit. sicut
⁊ nob̃ aũ datus ẽ. ⁊ filius ũe dat̃ ẽ nob̃. ⁊ ab
ęterno pcessit a patr̃. ñ ẽ donabil cũ. ⁊ ũ germa
q̃ ⁊ donatus ẽ. Pcessit g̃ ũ genitus ⁊ dona
bil. ⁊ spc̃. s. ñ pat̃ ⁊ genit̃. ⁊ cũ ũ donum. Do
nũ aũ semp fuit. ñ solũ q̃ donabil. ⁊ q̃ ab
utr̃q; pcessit. ⁊ q̃ donabil fuit. Vñ aũ in v.u.
de t. eo ro q̃ datum erat. eũ deus. ũ donum
erat ⁊ aĩ g̃ datur. ⁊ ro donabil. ⁊ alr̃ dona
bile q̃ ẽ. ⁊ alr̃ dat̃. ⁊ alr̃ pcessit q̃ ẽ. ⁊
ẽ ⁊ natiuitas spc̃. s. ũ pcessio
nis. natiuitas ñ ẽ. utr̃ ũ mestabile ẽ. Q̃ sic ẽ filius
nascendo accepit non cũ ut ẽt filius ⁊ ẽ
ęterna. ita ⁊ spc̃ ⁊. procedendo accep̃ ñ cũ ũ

Q Ꝛ nocandum q̃ sic̃ filius nascẽdo accep̃. ñ cũ ẽt
ũ filius sit. ⁊ omnino ũ sit. ⁊ ut ita subia sit. ⁊ donũ ⁊ ut
spc̃. s. a patr̃ ⁊ filio. procedendo accep̃. ũ cũ ũ spc̃. s. ut̃ ẽt
donum. si ñ ũ omnio sit. ⁊ ũ subia sit. q̃ utr̃q; nã ac
cep̃ eo q̃ dat̃. nã ẽ ñ dare ñ ex̃ cpr̃. sic̃ bene eo q̃ dat̃
accipiẽs g̃ ex̃ cpr̃ ũ ẽt. Vñ aũ in v.u. de t. filius ñ
⁊ cũ be. nascẽdo ũ sit filius ⁊ omnino ũ sit. Q̃ g̃
ut̃ spũs. s. eo q̃ dat̃ pat̃. ñ cũ ũ donũ sit. ⁊ oio ũ
sit. q̃ si ñ ẽ ñ q̃ dat̃. s. si ñ be ẽ eo ñ q̃ datur. sic ũ
filius nascẽdo be. ñ cũ ũ sit filius. q̃ relatiue dr̃. ⁊
oio ut ita spũs subia. q̃ ñ tam spc̃ erat spũs subia
ẽ ũ p̃ dare. q̃ ẽ eo cũ daret. N̄ g̃ eo q̃ dat̃ ⁊ pce
dẽdo be ũ sit donum. ⁊ ũ sit ẽterna. sic ũ filius ñ
eo q̃ dat̃ ẽ. ⁊ nascẽdo accep̃ ñ cũ. sit filius. ⁊ ũ sit ẽ
terna. Vñ aũ in xv.u. de t. aut. Sic̃ filio p̃stat
ẽtam. sil tm̃ eẽpis sil mutabilitate ñ. de pa
re genito. ita spũs. s. p̃stat ẽternam. sine ullo tm̃
tio eẽpis sil ulla mutabilitate ñ. de utr̃q; pcessio.
Expedit uob̃ q̃ ego uõ cũ sit filius natus
esse. ⁊ ñ. ⁊ ẽterna ita ⁊ spc̃. s. ⁊ pcessio

Ne ego q̃ sto ũ filius nascẽdo be. ũ cũ ũ sit ne
filius ⁊ ũ sit ẽterna. ⁊ spc̃. s. procedendo. ñ cũ ũ
sit donũ. ⁊ ũ sit ẽterna. g̃ ⁊ filius natiuitate ẽtna
ẽ. ⁊ spc̃. s. pcessio ẽterna ẽ. Cũ alibi dicatur q̃ ñ
pat̃ eo q̃ pat̃ ẽ q̃ sd deus. ñ filius eo q̃ filius ẽ q̃ deus ñ spc̃. s.
eo donũ q̃ deus. Q̃ ũ aut aũ in vñ. de t. bis noi
ter relatiua ego. ñ ẽ ẽterna. Vñ p̃ plenius
agemus. ℟ esponsio.

Ad q̃ buũ respondemus dñs q̃ ũ filius na
turaliter ẽterna ẽ. ⁊ cũ filius ñ spc̃. s. pcessio
ẽterna ẽ. ⁊ cũ donum. ⁊ utr̃q; cũ ille nascendo ut
q̃ procedendo accep̃. ũ ẽt ẽterna. N̄ n ũ aut hylari
in v.ull. de t. p defectionem. aũ p̃uasionẽ aũ de
uationẽ ex dõ deus ẽ. ⁊ ex ũitate ũ in ũitatem cẽ
naturaliter subsistit filius ⁊ ex ũitate ũ eandẽ p
cessionẽ subsistit spc̃. s. Exponit ũba hylarii.

Quod ait intelligi p̃. ex pat̃ q̃ ẽ ũ ingenera
tum q̃m q̃ habeat filius natiuitate. i. nascẽdo.
⁊ spc̃. s. pcessionẽ. i. procedo habeat. Vñ ut ũ apte eloq̃
q̃ dicitur agere subdens. Naturas unquid dicit
p̃. ñ eam. de q̃ pfecta ẽ unie ũ. N̄ n aliũ q̃ deus su
sistat. q̃ ñ aliũ q̃ dõ subsistat. Ecce bis ũb agi
ẽ. Q̃ in accipiendo sit illũ. de pat̃ genito p̃stat

ēcam sitio. ⁊ de uēq; poēssio. ꝑstat ēcma spūs
sō. ñ q; ille ēcma sic situs ⁊ iste ēcma sic spē. s.
mus ꝓcare ꝑlt. Sy q; ⁊ ille nascendo ⁊ iste po
dendo eand̄ dr ēcam. ⁊ uocam q̄ i patē ⁊ hē
s. dr donum ⁊ donatū. ⁊ duo ꝑdict̄ poēssio
x ꝑdict̄ pater q; spē. s. nūc modo.
sempiēne domum. ē. ⁊ cēpit̄ datū ⁊ dona
tū. Et q̄ apparet ulla distinctio gemine poēssionis
de q̄ sup̄ egimus. Nam. ꝑ alcam ꝓcessionem. dr
donatū. ⁊ datū. ꝙ aīem ū dr donum. sed m hꝫ q
donum ⁊ referat̄ ad prēm ⁊ situm. sed
t̄ ꝙ sempiēne domum. qd datum ad eccl̄iā
referē ad patrē. ⁊ situm. ⁊ ꝙ ū q; dr datū
donatum. ad eccl̄iam. cū q̄ deū referat̄. ⁊ ad eos q̄bz
datur. ⁊ ei⁹ dr ēcā q̄ dat. ⁊ illoy q̄bz datur. ⁊ ū
ag̃ in v. u. de t. ait. q; datum ē ⁊ ad eū q̄ deb̄ ref
rat̄. ⁊ ad eos q̄bz dat̄. ꝙ spē. s. ñ ait pat̄ ⁊ fi
liꝰ. q; declarat. si ⁊ nō dr q; accepimus. spē. ⁊
dī ē. q; deō ⁊ nō q; accepimus. Ille spē nō q; su
sumus. q; ille spē ē bonus q; un ꝙ ē. q; unus ⁊
ille ū spūs q; dr homines q; unq; accepimus. ꝙ a
t̄ iste. aliꝰ ille nō dr. aliꝰ ē u q; accepimus ū ēē
mus. aliꝰ q; accepim⁹ ū sēi ēcmus. q; ā spē. sēs
nō dicat̄ sēpā ostēd. Sēpe ē. n. de uobe. q; in spū
bene uenire. Ecce dic̄ ē bene spē. s; spē. s. q; ac
cep̄ beus ⁊ moyses aut dns. Tollam de spū ei
⁊ dabo eis ⁊ dabo ill̄ de spū. s. q; tam ē dabo.
Ecce ⁊ b dic̄ ē spē moyses. Pater g; q; spē. s. nō dr
spē. s. q; nob̄ dat̄. ⁊ dat̄ unq; ad h ū ēcmus sēi
spē ū eāt ad h ē dat̄ ū ēcmus. Antiū aut sic nob̄
uc q; nō ⁊ situ⁹ eī sic datus nob̄. dat̄ possit
dicat̄ ⁊ dici ꝑ sic nō. q; situ⁹ dr nō pater in
nō redempcōe. ⁊ ibm. b nō situ⁹ nō dr. q; situ⁹ dr
cm relatiue. ad eū q; genuit. ⁊ nō situs nō ꝑ di
a. s; pat̄ cm. Sed aīq; dr dat̄. ⁊ ad eū q; deb̄. ⁊
ad eos q̄bz dat̄ ē refert̄ ⁊ spē. s. q; ⁊ cum in sēpē
ta ū supēdem est spē nō dicam⁹ ⁊ spē aīus. t. illi
ū de moyse ⁊ hebreis sēpam ē. nō nō in sēpēa oc
curr̄ rea dica spē. s. nō t. aīus. t. illi ⁊ spē nō. t. ai
t. illi⁹ q; spē. s. eo dr q; donum. ⁊ nō ꝙ relatiue
dr ad patrē. ⁊ ad filiū. ⁊ li sēpēna relone sicū
aliq̄ndo dr donum nrm accep̄ donū ꝓ dona
tū ⁊ datū. Cū ū donū accep̄ eo nō q; spē. s: donū
cūpat̄ ⁊ filiꝰ dr. ñ hoc ē ⁊ filius sub hac appl̄
latōe ñ ꝓ dicā nō: ū dicat̄ filius nr. sic ū dr. s.
sēs nō: ⁊ cū de filio dr. Panis mē ⁊ de spū. s.
mē ē. Sic nō panis q; nos refec̄ nob̄ datus. Sic
nō spē q; nob̄ mīstrauit apl̄e ⁊ ā filio. ⁊ q; nob̄
spiraret sic uulg. Vñ ag̃. m. v. u. de t. ait. Qꝛ de

pat̄ natum est: ad patrē solum referat̄: cū
dr filio ⁊ nō filiꝰ pat̄ est. ⁊ ñ nr. Dns nō pa
nem nrm da nob̄. sic dns spūm nrm. vtr̄ spē
ost̄ h q; nr̄ spē. s. ad se ⁊ ad spūm referā
spūm referat̄ h ū indr q; ꝑdictis ꝓbet̄ cur.
dari. Si ū q; dat̄ refert̄ ad eū qui dat. ⁊ ad
eū ceu dat̄. ⁊ spē. s. dat̄ a sēpso ū ꝑdict̄ ē. q; re
ferat̄ ad se ipsum. h q; ꝓbauē h; distinguat̄ t
ve q̄stiois ēcmationē ut ꝓmum sequāb.
distinximus deū ēcemus. de his q; rela
tiue dicunt̄ de dō et ēpe. in q̄bz datū ⁊ dona
tum. cōmenet̄ hic de equiuocatiue tm ꝑsonar.
Nunc ꝓq; coēmatem cum ꝑsonar. pro
modico facultatis mē mīstrauimus.
tam de ar̄ūdem eq̄uocare aliq̄ sup̄ ē. eloqui.
fides ū catholica. sicū coēmas ⁊ coēqles aet
ꝑs asserit. Cōst ē ū pa in oīb; pat̄ filiꝰ. ⁊ pa
ē ⁊ filius: spē. s. q; ū aut ag̃ in v. de fide ad pe
trum. br apiens. q̄n intelligam⁹ eq̄uocas do
cet. Nullꝰ boy alium. aut ꝓced̄ ēcmare. aut gre
dior magnitudine. aut sup̄are ꝓcare. q; ū situs
ū spūs. s. q̄nō ad ñ dumme umtare ꝓuer aut
aīmet. aut maior ē pat̄. ū filiꝰ spūs. s. Cum q; p
pe ⁊ sm mino ē. q; filiꝰ de patris ū ētno. ⁊ ecm
ac sm mino ē. q; spē. s. de ū patris sing̃q; ꝓced. Ob
hē g; cs. unum recte ēcmus. ⁊ dns dns q;
una ꝓrsus ēcmas una mīstras una situ
cum ꝑsonar ē dumm⁹. Ecce b iam assignat
ag̃ chē in q; cum ꝑsonar. q; situat eq̄uocas. q;
ama aliam ñ excellu. aut ēcmare aut magnu
dine aut ꝓcare. q; ēcmat ⁊ magnificado ⁊ po

Quum enumēnō ꝛencia ⁊ dō ⁊ unū lic ponat̄ qi
ista q̄st dūsa in dō. cū unum ⁊ nō. s. s. ē diū
senā duma. simpler ⁊ uncōmutabil. Vñ q.
ag̃. m. v. u. de t. Nō aut magnus ano deus
ē. s; eo magnus q; deus. q; ū aliꝰ alt̄ ē: magn̄
ēē. aliꝰ dīn ēē. Cad q̄pe ex magnitudo: qū
ē ⁊ ead ēcma: q; magnitudo. pat̄ g; ⁊ filius
simul una ēcma. ⁊ una magnitudo. Sca
ꝛ ⁊ poēma dr ēcma dumā ē. Vñ ag̃. m
v. u. confessionum. Voluntas ⁊ poēma di
deus ip̄e. Cāntas q; dr: ēcmas dumā ē. q;
ag̃. ostēd sup̄ illū locū ꝓbi. In gūatione gūa
tionū arm⁹ tu. Cst gūatio gūationum. q̄n
tiste collecta. de omnib; gūatiōib; i. sēi. In
illa ecē anna dī. q; ñ tūsemne ⁊ ēcmas dī. n
u. aliꝰ sanna dī: aliꝰ ip̄. Sy anna dī ēcmas
dī ē. Cāntas ū: nō dī sulā ē. nich hns mu
tabile. In concussē g; ēcmamus q; nō. iō q; ē

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ē. t. cēnta dumna dī cēntas porcnia porcn
magnitudo. ⁊ cū ofiteur sc̄ptura b ⁊ his
similia. q̄ distincta ponūt. In his g ūb cū e
q̄ttatē psonaꝝ buⁿ op'gans ē ab. q̄ ⁊ alt'a
tūm. nec cēntate. ñ magnitudine. ñ porcn
cia sing'at. sup eḡ de cēntate. h de magni
Quod aūt audiē q̄d eā alīq̄ psonaꝝ dīcat
cēntate alīq̄ cum psonaꝝ aliam ñ ecc dēt
dat: sup ostensum ē. ū cocēntal cū psonaꝝ un
simam ē. Hunc g sup ē ostēd'e q magnitu
dine p'porcnia: alius alīū ñ excedat. ⁊ p' de
magnitudine videamus. q non ē maior u
na persona alia: ña mal aliquid duę q̄
Secundo ē q̄ g pat ñ est maior filio. ñ una ñ ē
pat ⁊ fil' maior sp'ūs. ñ mai' alīq' du, q̄ due
p̄dne s'simil' q̄ una ñ ē s simul. mai' alīq' una
q̄ due. ñ maior ē cēntia in ēb' q̄ in duab' ñ
ēqualis q̄ in una. q̄ vera ē in singlis. Vñ
nob's dā maseeti' arr. Confitem' dicam' ūm. p
fectē ē in singlā suaꝝ ypostaseon. ⁊ p̄ om
nē in pat. omnem. in filio. omēm in sp'u
s. sōq; pfect' deus pat. pfectus deus filius p
fectus deus sp'ūs. q̄ modo dr' ē pat ⁊ filio.
⁊ filī. in pat ⁊ sp'ē s. mutuq; ⁊ singul
Et ñ ē q̄ pat dr' ē in filio. ⁊ filius ē ⁊ singu
in patre. ⁊ sp'ūs. in ūq; singlis in sin lis
glis. Vñ ag de fide ad petrum — pp unū
tatē ūlem. cōs pat in filio. ⁊ sp'ūs. ē. cōs q̄
in pat = in pat ⁊ filio ē. Nullus hoy ḡre q̄m
libet ipoy ē. pp deitate ñ unitatem. Ecce b' a
pt' aug'inus ñ n plene p' cū ab hoīe vel
ri arcanū. ex q̄ intelligētia dicat singlā p
sonaꝝ cota ēe in alīs. Vñ ⁊ hylarius ista
mūs p̄mens. in ii. tēio de t' aut. asserit plis q
obstet tratē sermo dñi. ē dic̄. Ego in pat. ⁊
pat in me ē. Et unitio. Natā n intelligūt
būde: vōnē b' dicta ñ cap. ñ excepti alīq' rebs
dumns q pacto humana ū pstabit. si q in
tellig'bil' hoīm: dō ē ē pstibile. Cognoscendū
teaq; ac intelligendū ē quid sit illud. Ego in
pat ⁊ pat in me ē. si cū op'hendē b: ita ū est
ualebimus. ū q. ñ verū pat ñ posse estima
tur: ro deitate ūtatis nō osequit. Pat' q in
filio. ⁊ filiū in patre ēe. plenitudo deitā
tis in ūq; pfcā ē. q plenitudo deitatis
tis ī filio q in pat ē. b ⁊ in filio ē. q tu inge
nito. h ingenito alē. ab alio. ⁊ ūq; unū. si
s. q ē nil bns. q ñ sit ī eo. a q ē ñ duo sūt
unū si alt' in alio. q ñ aliū in ūq; ū unū

sit in fide ⁊. ūq; ū unus ñ est: ūq; ñ aliū. 1ma
ostendit. q dñs ex do natum. ñ est natum
tas. ñ aliū ē p̄mittere. Cand' g in ūq; ⁊ unus
simultudinē. ⁊ dicat' plenitudinem ostend.
q ūtas dic̄. Ego in patre ⁊ pat in me ē. omia
u filii' accep a pat. Nam si pt' ē. et h accep. q̄ genit
nentū g' pfect' ē. deē u ei unū deesse ñ plenitu
do maior q ex porcione gnatē. Neu g' pfect'
si plenitudinē suam ⁊ q̄ genuit amittat. ñ q̄
nat' ē osequ'. sacrū g' q pat ē in filio. ⁊ filius
in pat. deus in do. ñ tb hylarius ait. in vñ. u. de
trinitate. Ñ p duplicē omnem gnm omnēm
one. ñ infinitam capacem sibe ūm. si p ñ u
mā simultudinē. p naturalē unitatē. q u
uenit ñ. dū est ñ differt dum ūm dī ñ dege
nat naturat. dum ñ aliū aliq' ex do q̄ dē
nasc'. dū nil nouū ē. in his. nil mutū nil
separabile. Ecce his ūb p ū humana p̄mittit
sinuat intelligi p. Ex q̄ sensu ī dixit se ēe ī
patrem. ⁊ pat' in se. Ex eod' ī sensu sp'ē melit sp'ē
s. ē in ūq; ⁊ singlā p̄tē in singlis. qui. insi
glis ē ead' plenitudo deitatis ⁊ unica sili
tudo. ñ. q ñ ē maior deitas ñ. in aliq' hab p̄t
ū unū ⁊ indifferens ñ sē hab's p. sōq; ait in
alterā ē dr. ū perfectum ē. Vñ ⁊ ambe p̄fecte
rū ūlor sententiam. nob aperiens sup eplam
sectam ad corinthios ait. P b intellt pat ē in filio
⁊ filius in pat. q̄ una ē eor substa. sbi ē n unitas.
ñ nulla ē distinct. Ecce his illustrum virorū testi
monia. Ath. hylarij atq; ambr. in q̄ concordat
reuelatōe sp'ē. in eis loquit' pie ēde notandū
ostēdit. cū q̄i p speculū ⁊ in enigmate q̄ri. acci
piend' sit ē dict' pat in filio ēe. t filius in pat ñ
sp'ē. s. in ūq;. ad q̄ cepit reduc ut ostēdat. s
Videt iam nē. de magnitudine ait. ñ sup at aliū.
ad ppōm redeamus. cepim q̄ insinuam' ostēdi
dent. q magnitudine cum p̄tū ona sepat q̄
ulta maior alius ñ magis aliquid s due q̄. una.
ñ es q̄ due. ñ maior dis q̄ singli eor. q singlis
eor p̄fectus ē. ñ ē q̄ deat alia p̄fō. Quod mult
Nec ē alīq' cum psonaꝝ. pat pat' ⁊ mentem.
pars dī ut' dumne ēēntie. q singlā hab ūr
ī plen' ē dis. ⁊ tota ⁊ plena dumna ēēntia de
ūd nulla alt' in ēntate pars ē. Vñ ag. m
u. sed q̄ maximū hēnt sic ait. Putas dm pat'
cū filio. ⁊ sp'ū s. unū dm ēe. ñ posse. Times ne
pat' sit pars unius dī q̄ ostet ex dis. Quare cum p
Volu si amere dicantur unum.
Nulla u sit pat' in dicat' unitate diu

sio. Vnus ē deus pat̄ ⁊ filius ⁊ spūs. s. ut ita dicam
eras unus deus. g̃ magis deus pat̄ ē pars. pars
di absto. Tres enim psone sunt pat̄ ⁊ filius ⁊
spūs. s. ⁊ hoc ēs q̃ unius substãe sūt unū ⁊ summe
unū sūt. ut nulla ibi sit nulla ē diuisitas uolũta
tis. Siue ñ unum ēēnt. ⁊ consensione unum ñ
ēēnt ñ summe unū ēēnt. Siue ñ dispes ēēnt. u
nū ñ ēēnt. hoc g̃ ēs q̃ unum sūt: ꝓ ineffabilẽ
unionẽ dicamus. q̃ ineffabiliter copulauit un̄
deus ē. Pars g̃ tantum ēē ñ ꝑ. q̃q; unus in alio.
Ju tantum g̃ q̃ ds ē: ⁊ pat̄ deus ē. ⁊ filius deus ē.
⁊ spūs. s. ds ē. ⁊ simul hoc ēs unus sūt ds. ⁊ hoc ẽ
tantus ēēt pars ē. unus ñ maior alio q̃ duo. q̃ uni ibi
ē. ñ maior aliq̃ ē omnis q̃ singuli: q̃ spūal. ñ cor
pal̃ ē magnitudo. Q̃ ꝑ caput capiat. q̃ ñ ꝑ ēdat
⁊ exeat. ut q̃ dī ineffabiliter. Vnus ē ut q̃ ꝓpium dī.
ut ēdūtus ñ intelligens. hoc ũb aptius ostẽdit in
differẽ magnitudinẽ tum ꝑsum. Sē i cod. ar
gumẽtatus agit de hæresim qua ostendit pcm
Cum uero dicit unū ⁊ ūi. ⁊ s. ñ ēē pares ī
dãm ex paribꝰ ēē compositū. ⁊ hoc de pat̄ ⁊ filio ⁊ spū
intelligi. Ille inquis ut ē ingenita. simpliciter ⁊ ut
ipse simpliciter ait. ut nulla uobis cõmen
tatione ēdicas. deus dñs genuit. bonus bonũ
genuit. sapiẽs sapientẽ. clemẽs clementem po
tens potentẽ. Nũq̃ g̃ bonitas. ⁊ sapia. ⁊ de
mentia ⁊ potentia. pares unus sē uocans. q̃
simpliciter ēē dixisse. Si dñs pces sē. simpliciter
ut ꝑ. paribꝰ cõstat. Ego simpliciter ita ut ē dixi
mentior. ut ē deus. g̃ dñs ex paribꝰ positũ ēē
dicis. Nã duo iqunt. ñ sit g̃ pces. Si g̃ in una ꝑ
tes ⁊ illa mutẽtur. q̃ ptã mutentur ⁊ pces ñ
mutens. q̃ una uox simpliciter ē. q̃nonag̃ pat̃
⁊ filius ⁊ spūs. s. ⁊ ꝓ mutuatã dicatẽ. unus de
us. ⁊ ꝓ unum ēp ꝓpriatẽ ēs ꝓ sē. ⁊ ꝓ singlos ꝑ
sonẽ pces unus dī ñ ēs. Unus ē pat̃. unus ē
filius ita ⁊ spūs. s. ⁊ ꝑ tum dicis. si q̃ utrũq; de ut
roq; gentũ. ⁊ utrũq; de utroq; precedentẽ ñ ut
bis eadẽ ñm. ⁊ falsũ dicis. Hoc fidem recta ⁊
catholicam dicis. his ũb aptius docẽt. q̃ ēs ꝓ
ulle. ñ sit pces dī. t dnume ēēnae. nullaq; illaq;
tantas ps dicenda ē. ñ una maior alius. Cum
dñs tres ps ēē unam ēēntã nec ut gis de spe
bus nec ut spūs de individuis ꝓdicam
Ne adiciendum est q̃ tanta ē equalis q̃ ñ
tum psonaꝝ. atq; indifferens magnitudo
q̃ ē dicam⁹ ēs ꝓs una ēēnam ēē. t subtam ne
q; ut gis de speb; neq; ut spūs de individuis
ꝓdicamus. Nõ ut ēēnta dumta gis ē ⁊ ēs ꝓ.

spūs. t ēēnta dumta spūs ⁊ tres ꝓ individua.
Q̃ aũ rõnibꝰ ꝓbabilibꝰ atq; refragabilibꝰ aq
ue demõstrõ. ut. vñ. de ē. ita dicens. Si ēēn
ta. gis ē spūs aũ ꝓ. ut ñ nulli sentiũt opere
appellari. et subtas. ut appellant ēs ꝓ. Sic ē sic
animal gis spūs ∧ appellant tres eq. ut
ta aīalia. Ut ñ spūs ubi ꝓtãt dī. ⁊ gis singu
lant ut si dicẽ ēs eq̃ s unum aīal. s; sic ēs eq̃ sp̃,
tam noīe. ita ta aīalia nomĩe gñali dim. Cũ
g̃ et ꝓs imam tueamur ee ēēntam. ñ ēs ēēn
tas cũ et eq̃ ta aīalia ducamur. ñ unũ patre
noīe ēēnte ñ signari gis ñ nomĩe ꝓ spẽm.
Hoc probat quod non dr̃ ut spūs de uidi
tu dicũt noīe ꝓ ñ spẽm signari. uidut
et aliquid significante. atq; individuũ et noīe
ēēnte. spẽm intelligi. ut pso ñ dicat. sicut
b. s; q̃m dr̃ b bo. t ut abram ysaac. ⁊ iacob.
t quis aliud qui ⁊ dicit demõstri ꝑ sic ꝙ
sens. sic q̃ illos eadẽ ut constituebat. Sic ut dr̃ a
bram. ysaac. ⁊ iacob. ita individua. ita et bo
mines. ⁊ ta aīalia. Cur g̃ pat̃ ⁊ filius. ⁊ spūs
⁊ tres. t gis ⁊ spẽm. ⁊ individuum. ita dī
serimus ñ ita dicuntur et ēēnte. ⁊ et pso,
Duo q̃ ñ probat aũ. s. q. ēēnta dum
ta ñ ē gis. ut pso tres t ēēnta ñ ē tres
ut pso. individua. Una inquid ēēnta non
hr̃ tres sic unũ aīal. ut bo tres. Pat̃ g̃ ⁊ filius
⁊ spūs. s. ñ sunt et tres unus ēēnte. dumta g̃ ē
ternta genus nomẽ hr̃ ut tres ēēntã dumta.
⁊ pso individua. Sic hõ tres ē individua
ut abraam. ysaac. ⁊ iacob. Si ut essentia tres
ē. ut homo. sic ñ dr̃ unus bo ēē abraam. y. ⁊
ta ñ dr̃ una ēēnta. ēē et pso. Ut itaq; s ge
nus ⁊ spēs ita dñs. Nec secũm nolẽ cam dr̃
Procedendum ⁊ aiunt tres pso una ēēn
ta. q̃ ēēnta dumta ñ ē in cum psonas ut ita
ait. in eod. ut. docet. tanq; communẽ eandẽq;
materiam ēs pso dicamus ēē una ēēnta. sic q̃
eod. anno. si fuerit et statue. dicimus et statuas
unum aurũ. ut ait sic ēntem. t. et psonas ēē
dims ēē unam ēēntam. ⁊ unũ dim. tanq; ex
una in. ita q̃dam subsistante. In statuis enim eq̃
ubi pluram ē et simul q̃ single. ⁊ minus au
ri ē una q̃ due. In illa ut ēēnta ēntas: mul
to in ita ē. Ut g̃ ut item cam. et psonas unam
dims ēēntam. sic et statue dim. unum aurũ.
Nec ita dm̃ tres ꝓ una essenta. ut tres
is q̃ addendũ ē. hoc est una ut. Vnus ē ut
q̃ tres psonas ut ita dims unam ēēntam.

ē ur aḡ in eodem and' unꝰ cēma. sicū ait
dñs aliqs ēt hominel eiusdem spēi. ⁊ eidē
compatronus. corpis eiusdem q; anim. unā
ē natam. ⁊ unꝰ natus. Nam in bis rebꝰ
ñ unus ē bo cū q̄n ēt hominel simul. ⁊ plꝰ
aliq; simo homines duo q; unus bo. sic ⁊ in
ceteris ē dicendū. ad tm ēo non ē ca. Non n
pt̄ ⁊ filiꝰ sunt' maior cēma ē q; solus pat̄. ut'
solꝰ filiꝰ ḡ ēt simul ille pt̄ē ēt ille sē singlis.
Et p̄missis pacto q; ēt pt̄ōe dic̄r diuina cēma.
ñ t' illem cū. ut ēt statue unū aiāl ñ t' oplen
ens similitudinem. ut ēt hominel unꝰ h. ut
ū gñs p̄dicatur de spēbꝰ: ut' ū spēs de mēm
bris. t' gnerib' de ꝯtempal' manel de mitten
tibus.

Hic videt' obiūta p̄dicta.

Dicit aūt videnda' adūsari que q̄dā sac̄
scripture ēcl'arel. catholici in suis scripis
cōtrariū. In q̄bꝰ sigāter videt' q; cēma di
uina sit. q̄dam cōmune ⁊ unū salē uel
spēs. Tres ū sē ēa p̄clāria — ta mundana
numo dicta. Vñ iohēs damasceꝰ ie doctoꝝ
grecoꝝ magnꝰ in li. de ō. scripti. q̄ ⁊ papa euge
niꝰ cōsulti sic ait. Cōmunia ⁊ unūsalua p̄
dicant' de subtil. ē ut̄is p̄clārib'. Cōmune ḡ
subā ēt p̄clāre li ypostasib'. ⁊ pt̄ōa p̄clāre
aūt dr'. ū q̄m patrem ū bo. ſ. p̄clāre unū
mo. ū arbonum. ⁊ individuum. Nuo n ⁊
ū nata differe dnt' ypostases. sc̄ in eod'. Sub
stantia sigāto uē ⁊ cōplectuam spēm h
ydeon. ⁊ filium spē ypostaleon. ⁊ pt̄ōa ū pu
ra deus. bo. ypostasis ī. individuū demon
stro. s. patrem. fi. s. s. pec̄ paulū ⁊ bnm. Cetera
pre dicē subam ēe unūsale. ypostasim ū pa
ticlārem ⁊ q; dō ē tpēs ū homo. ⁊ q; pater
⁊ fi. ⁊ s. sunt individua. sic̄ petrus pau
lus. ⁊ q; nūo differūt: q; p̄missis sic̄ cetera
ḡ. penit' dicē in dn: Ad q̄ dicemus ad h'
h umq; dire p̄sumus. aq; debemus q; ea q̄
ad. supr' ēlicā. sū omī hesitōne cōcēda sē.

Q; sane posstime intelligi q; hoc
ae auct' q; hic dnr haec in simoni supfi
cie aliq; ā fide alienū relonare. unde ī
tur. sane cū intelligi q̄unt piūq; lectorem
ac intellectū ptimū efflagrare. In q̄ex
planōne mathei silens autoꝝ auctore q; loq̄
do maiuol'. decendi occōnem p̄bare. Vi
dt' cū in ea p̄se accepi. cam. subā. ē cōmune
⁊ ypostasil ē predāre. ū ea h accep' cū de dō
dicantur. ū accipiunt in philosophica doctina.

philosophica

Sz p̄ similitudinem ergo q̄. a philosophis dnr
loquutel ē ū sic̄ commune ibi. t' unūsale dī. q;
p̄dicat' de plib' p̄clāre ū t' in dnm. q;
de uno solo ea h cēma diuina dicta ē unū
sale. q; de omib' ꝑsonis sunt' ⁊ de singlis sepa
ratim dī. p̄clāre uero singla q̄libet ꝑsōa q; n
de alīs cōit ū de aliq; aliis p̄dī singlariē. Pp
ē similitudinem g; p̄dictis subam dī unū
sale ⁊ ꝑsonas p̄clāria. t' individua pp h in
ē eandem diuinam cēmam. dī ē spēm ō
munem ⁊ cōplectuā similitudinis spē. ꝑsō
ca sic̄ h spēs bo de suis p̄dicat' individuis.
ille de petro ⁊ paulo ⁊ aliis. ū ista spē differt.
ſ conuenium. Ita deus de tribꝰ p̄dicatur ꝑsonis
in diuinitate ñ differūt ſ q; omia q̄ enumne
hāc g; similitudinem mīt' rel' semp cōnat. ⁊ ites
tempales ꝓpendent' iobs unūsalitat' ⁊ pu
clāritat' nomia q; rebꝰ tēpalibꝰ ꝓpe conuen
unt ad rel' cōnat' cōsultre. dō ū maiorem ui
dent' dissimilitudinem q; similitudinē p mē
p̄dicat' rel'. ab quellenna cōitat'. p̄dicta no
mina removunt.

Quo sensu dīr ꝑsonas

Quod aūt iobs dic̄ differre numo.
ypostasel differe numo non nata. in
eo q; ū differe ñ aīt ūssime ⁊ sī ullo scīpulo
loquūt. Et ū dic̄ differre numo cauendum
ē. quo intelligatur. dicūsil ñ omes dicunt.
aliq; differe numo.

Quis mod' dicatur dif
ferre numo. ⁊ sm quē modum poss
unt' ñ aliq; differre numo q̄n ita dif
fer' ū li ñ sit ille nec aliq; q; ille ē. t' in ꝑ
ē. q̄li. differ' socrates ⁊ plato. ⁊ ibm. q; apr
philosophos dnr individua. t' p̄clāria.
Jux' q; modū ñ ꝑsō dici ū ꝑsōe differre nu
mo dnr q; differre numo: q; unumquāde siue
ypostasē ū s' adungunt'. ſ ad eumdem
diffinitū. ū ē de aliqb' rebꝰ loquentel dīr.
una deus ēt. ⁊ sic̄ hoc modo dic̄ iohēs ypostasēs
⁊ ꝑsonas differre numo. Possum' n dicē pat'
⁊ unus ⁊ pat' ⁊ filius sūt duo. ⁊ pat' ⁊ filius ⁊
spūs. ſ. ſ tres. ⁊ nō h ꝑsōa ÷ una. ⁊ h illa sunt
due. ⁊ h ⁊ illa alia sūt tres. Conuenienter in
tres ille ꝑsōe ꝓpter aliq; distinguī cū dīr. de
qua distinctione ſ ꝓpter in sequti ēcabr.
Nūc ū ad inceptū redeūnt'. q; dicta sūt repe
tentes. ⁊ sepiꝰ usando familiarius innote
scant.

Q; una ꝑ ñ ÷ maior alia ñ tres ſi
cendū ē g; mt' q; una ⁊ h rōne istud catho
tantam ē ecclīcarem in cēmate. ū aut hec.

aō mō in u. de ē. unum solum pat̄ non sit maior q̄ filius. si ū pat̄ & filius sit aliq; maior ē q̄. s. aī q̄libet pson̄ trinus aliq; sic q̄ ipsa trinitas. & aī tra sit. aliq; modo si sit poteb. demōstrandum ē. Q̄tum g̊ ip̄ cātor adiuuat. accūdamus. mq; aō in cod̄ quō in hac cātate due t̄ēl psōe ū sit maī aliq; q̄. una eat. Nec

Q̄uod ubi magnum dr̄ alterū magnū est. q̄ eo q̄ ue ē. q̄ ubi magnitudo tpā una ē. & trinitas ēēntia. Nō g̊ ubi maior ē q̄ ūus ē. Nam unus ē pat̄ & filius simul q̄ pat̄ solus & filius. Nō g̊ maior aliq; trin̄ simul q̄ singul eor. & q̄ eq̄ ue ē. & spē. s. ō pat̄ & filius simul ū sē aliq; magnus q̄ ip̄. q. nec ūnus sē. Jō in ēēntia una tres hē ūm ēē. q. ēēē. & hē ēē q̄ magnū ēē. Nō ē g̊ magnū ēē q. ūm ēē. & g̊ ubi ē eq̄ ūm ē. & eq̄ magnū ē. & g̊ ubi plen̄ trinitas. ū bo plus ū bo pl̄ magnitudinis pl̄ alī trinitas ū hic. q. ūs ū ē. Nō ē a ūs una psōa q̄ alia & due q̄ una & ēē simul q̄ singla. Nō g̊ trinitas plus bo una ptē q̄ alia. & ēē simul q̄ singula. Sed g̊ & tpa ēēntia trinitas ū ē maī aliquid q̄ una q̄ psōa. ubi si cā magnū q̄ singla. Nō ubi maior ē q̄ ūus ū ē. ū tpa trinitas ē magnitudo. Ecce mō quemcūq; & nōne catholica ostēdit ē quō indifferens sit magnitudo ēēntie psōar. q. nec una maior ē alia. ū due una. ū ēē simul maī aliq; q̄ singla. Q. d. non ↑ dicendū ēplex sit ūm

Ppēa cum deus dicat ēnus. ū ei debe dici ēplex. Sbi si ū ē ēplicatus. ū sum ma ē trinitas. & indifferens equalitas. Unde aō. in u. Si de ē. aut. Nō q̄n deus ē trinitas ē nō ēplex putandus ē. Aliquin minor ēcc pat̄ solus. & filius solus. q. sit pat̄ & filius? Cui q; trinitas ē sol⁹ pat̄. & sol⁹ filius. & so. s. q̄d ē simul pat̄ & filius. s. nullo ū ēplex dicendus ē deus. Nō ū pat̄ cū filio & spū s. maior ē deus ē q̄. singli eor. q. ū ē q̄ ēsent alia p̄fectio. p̄fect̄ au pat̄ & filius & s. & p̄fect̄ deus singlis eor. & nō trinitas pos q̄ ēplex dici debeat.

Q. non tra ↑ inueb' argum. ut mentiatur.

Si uelis argumentū cū ē una q̄ ō ēt sit. & pl⁹ sē due q̄ una rei. s. trinitate ū summa. cū ēt una psōa q̄ nō ēet sit. & cū s due q̄ nō sunt una. & in se infinite sē q. ū ē simul imaginandum eor. Ac p̄ b aptatur. q. sup̄ diximus. s. quō & singla sē in singlis. & omia sē in singlis. & singla in omib; & omia i oib⁹ s.

ce unum in omnibus est & unum in omnia. Ecce iam ostēdimus sufficienē q̄nō in ūm tate aliq; psōa aliam ū sinat magnitudine ostēdo quod aliq; psona non sinat aliā magnitudine. ostēdo quod alia ñ excellat

Pne ostēdē restat. quō aliq; hab̄ p̄ aliam ñ excellat potentia. in sicut una & indifferens ē magnitudo ārn. ita una & indifferens mōstretur potentia trin̄. Secundū ē g̊ q. non ē potentior p̄ filio. ū filius ut pat̄ spūs. s. ñ maiorē potentiam hinc dno t̄ēt. sit q̄ singlis eor. q. ñ plus p̄ pat̄ filio sit. q̄ spē. s. nec hij t̄ēt simul plus p̄sint. q̄ singlis eor q. omi potentiam. q̄ pater & filius accep̄ nascendo & spē. s. procedendo. Q. aō ibi & auctoritate phabilit astruo in u. q̄ maximum. q̄ dicebat patrem potiorē ac meliorē filio. Q. non

Nullo mō pat̄ minꝰ pot̄ pat̄ filio q̄ p̄. minus bo ille q̄ dicō omia. q̄ bo pat̄ mea ea sō. Nam si minus bo in potestate aliq̄d q̄ pat̄. ñ sē eo omia q̄ bē pat̄. & ex sē omia q̄ bē pat̄. Tantam g̊ bo potestatē. q̄n tam pat̄. est g̊ pat̄. ū u p̄ qui accip̄. nec q̄is ei ēē qui dedit. Tu autem bi de potentia sapis q. potentē filio. si potentior pater. ū t̄ docentiam ārn. potēs potentem potēt gignē. & ñ omnipotēs omnipotentem. bē g̊ pat̄ omnipotentiam q̄. ñ bo filio. & si b est falsū ē. q. aut filio omia q̄ bē pat̄ mea sō. Sz inqs. Pat̄ a nemine potentiam accep̄. filius a patre. Sanē mō filium accepisse potentiā ab illo de quo natus ē. potēs. pat̄ ū potentiam nulli⁹ deo. q. nulli⁹ eā genuit. Sigillatim ergo ū dē pater potentiam filio hāc omia q̄ bē in suba sua gignendo dederit. q̄ genuit de suba. Sed

Sicut nec tantam q̄nta ipe ē potentiā dedere pat̄ filio. an minorē. Si tantam ñ solū potentem ū & omipotentem genuisse. omnipotentia nutellit. Si ū minorē. quō omia q̄ bē pat̄ filij s. Si pat̄ omipotentia filij ñ ē non omia pdicabilio q̄ bo pat̄ filij sē. ac omia filij sunt. Omipotentia g̊ pat̄ & filij ē. Nō g̊ potentior ē pat̄ filio. Alī probat filium

Eqy. alio mō ybat filium eqlem equalē pat̄. pat̄ g̊ maximum ita dicens. Tu dicis q̄d pat̄ genuit filium minorē se ipso. In q̄ & patri derogat. q̄ si filium minorē genuit.

aū non potuit aut non uoluit gignere eq̄lem
Si dicat q̄ non uoluit cum immūdū ee dānāt.
si a ñ potuit ū est omnipotentia dī pat̄s ⁊
Prosus ad hoc arguim̄ uel colligim̄ ū deus pat̄ eq̄
lem sibi gignē filiū ñ aū ñ potuit. aū ñ uoluit
ē. Si ñ potuit infirmus. si noluit inuidus
immundus. Sz utrūq; falsum ē Pat̄ g̃ filiū uer eq̄
l est genuit g̃ pat̄ sibi eq̄lem filiū. ⁊ ab utrōq;
pot utrūq; equal spē.s. Si u formā suā ú arte ag̃
g̃ eundē pat̄ in uno filio plenam gignē po
tuit: ñ tñ plenam genuit. Si uim one eo gi
num pat̄m immūdū dic. plenū g̃ dīm ⁊ eq̄
lem g̃ genuit filiū. similr ostēdī q̄ nō
oc aū p̄sumendum in̄manam ⁊ ee
damnōsū. inquiens. ho pat̄ si potuit eq̄
lem filium genuisse. Cui g̃ audeat dic q̄ li
ō potens non potuit. Ratio ⁊ qa si p̄s ho ma
iorē meliorem q; sepe gignit filiū. si mai
⁊ melr q̄q; deo ee ñ pot. Ne g̃ ñ eq̄lē ú ali ge
nuit filiū. cui ú anim necessariū fuer. p q̄s ad
impleō eq̄litas ú omnipotētia defuit. an fo
re uoluit ō q. absit immūdū si ñ immūdū. eq̄
lem g̃ genuit. Credamus g̃ filiū ei eq̄lem. Si
fuit duo eo ipo maior ē pat̄ filio. q̄ de mul
to genuit eq̄ genuit equalē. Ad q. cui respō
debo. Immo. ñ ē maior pat̄ filio: q̄ eq̄lē ge
nuit. Augustin enī ait ē ista. quis de q̄ dic. eq̄
tur aū q̄ aū q̄nt dic. q. ē dic ad aliq̄d ge
nere ad aliq̄ q̄ q̄ dic q̄ dic. Ad eq̄litatē ú illa q̄ q̄
q̄ aū q̄nt qual dic. ñ ē dic filius a pat̄ genitus et
tendit in eq̄litat subē. si ergo ú ñ q. ita? per ētat
ē: si q. ita? ē q. ita? ē. Ni g̃ ⁊ b q. pat̄ genuit ⁊ filiū
genitus ē ⁊ spē.s. ab utroq; pat̄ eq̄litat ⁊ inq̄
litat i cristo. q̄ ⁊ b. una p̄sōa. aliū ut ⁊ inq̄
dic. Ecce eq̄litat ētitat. ⁊ una eadq; substa: q̄ ē
br potuit? deitōtā ē. in singulis q̄libz. s. aliq̄ tri
plicē q̄libet aliam. ñ ētitate ú magnitudine
ú potentia creatiua. Ar quomodo potest dici so
le ōr. ēs q̄ ú deus eq̄lis ē lux pat̄ ⁊ solus filius ⁊
gr p̄dicat. Deū ē ú sup̄ q. caue ē sol pater sol
ē sol filius ⁊ so. spē.s. q̄libz sit ille ēt ⁊ q. due ⁊ ēs p
sōe sit ūs mar. aliq̄ q̄ una substā q̄libz ab alia
ū. de ēm. Quū b sane dicit p̄ius. ē ñ pat̄ sic solus
filius ú spē.s. si semp ⁊ inseparabilis ⁊ filius ē pat̄. ⁊
pat̄ ē filio. ⁊ spē ē uēr. inseparabiles ⁊ sic hoc ēs p
sōe. ad q. ī respōdeo ab aū m eod. Solū pat̄m dīm
ñ q. separē a filio ⁊ sp̄u.s. Si b dicemus sic gēm q
illi sit ēo ñ sic. pat̄ sol ⁊ pat̄ pat̄ē. q. ū dī q. ipe
fit solus ⁊ sine filio ⁊ sp̄u.s. si p b filius ⁊ spē.s. apa

ritatis ostendunt. Ita ⁊ ē dī sol? filius si
ue ē. ⁊ solus spē.s. spē.s. ē ū dicuntur filius a pat̄ ⁊ sp̄.
ses ab utr? ⁊ a ostendunt filiat? peccatis excludunt.
pat̄ ⁊ spē.s. ⁊ a ostendo. possibilit? pat̄ ⁊ filius ū peccatis
g̃ dr tanē ē sol? pat̄. q̄ ē sil? me ēs. ⁊ p b q. dī sol?
ū separant pat̄ ab aliis. si b ē sens sol? pat̄. i pat̄ q
tra pat̄ ē q. ū filius ū spē.s. sanctus ē ⁊c. Sili m
telligē ē dī solus filius ⁊ sol? spē.s. Sol? g̃ pat̄ dī ú
aut ab in eod q. ū ñ ipe i pat̄ ē ⁊ sol? filius q. ū ñ
ibi ip̄ filius ē. ⁊ sol? spē.s. q. ū ú ip̄ ibi spē.s. ē,

ver. posset dici solus pat̄ ⁊ sol solus fi. ⁊ sol
s.s. ⁊ sp̄. s. ⁊ pat̄ ⁊ solus sp̄. filius ⁊ sol sp̄. s. ⁊ sol

Posit b q̄r uer sic dī sol? pat̄ ē pat̄. ⁊ sol deus
filius ē filius. ita p̄ius dicit sol? pat̄ ē deus. ⁊ sol?
sol? filius ē deus. ita ⁊ de sp̄u.s. aū pat̄ ē sol? deus
filius ē sol? ē deus. ad q. dīms q. pat̄ ⁊ filius ⁊ sp̄.s.
sūt. ⁊ ē unus deus. ⁊ b ūtat sit p̄ce dī ee sol? ds
sic sol? sapiens. sol? potens. si ū nudi debe dici a
nob ūb ueis uerebis ú ú sino auctoritatis ocēn
sol? pat̄ ē deus. ⁊ pat̄ sol? ⁊ deus. ita de filio ⁊ s.
s. dīms. Sed ñ ad m ver. u. de ē aut. Quū ostēdim?
quō p dicta sol? pat̄. ⁊ sol? filius ostendanda ē illa se
quēs. q. dr ñ ee solū patrem. dīm ūm solū. si pa
trem ⁊ fi. ⁊ s.s. Ecce b? bs q. ū sol? pat̄ ducēdus ad
ee sol? deus uer? se in eod. Sicut m̄roger pat̄ u
ē sol? sit deus. quō respō debemus ū sequēs dicta
mus. ee patrem dīm. si ū ei ee solū dīm. ee a so
lū dīm dicam? patrem. ⁊ filiū ⁊ sp̄m.s. Ecce b? bs
q. ñ debet dici pat̄ sol? deus. aut. b solū in pa
sibi. cui accipe q̄dam nolunt. i pat̄ ū p dicun
si sic. occidit q. pat̄ ē sol? deus. Si ex his ūba
bēt. uidr ostendi. q. pe sol? deus dici debeat. re
ra ētitat. ⁊ b ētitat ú aut ab ō magnitudō uel
tr. Cui apīs dicē bs ⁊ sol? potens ⁊ ibi sol? potēs
do. ⁊ i mutabilis sol ēs. Nō u b de solo pat̄ ac
cipienda sē ú quendebat magnitudō ⁊ alii bea
ti de ētitat. Sic ⁊ illd sol? be immutabilitatem q?
recta fidē. ipa ētitat ē unus sol? ds bs ⁊ potēs ia
potens immutabilis. Cui ab m eod ē unus ds sic ētitas
b sic nob solo ēs. ú intelligam? solū dīm sapi
dē solū patrem. patrē ⁊ filiū. ⁊ sp̄m.s. q̄libz
nus ⁊ sol? deus. Quom ētitat dicatur solus ds
ed tām q̄r q̄ū ipām ē ipa sic cum sp̄ib? nā
ētitatē dīms solū dīm. ē sic ē sp̄ib? ⁊ alib? b ēs
ses. Ad q. respōdr ab m eod de ē tra dicēs. Tri
nitatē solū dīm dīm. q̄nus sic sēp ē sp̄ib? ⁊ a
nimalib? ses. si solū dīms. q. ū aliū q̄ ipa ētitas
deus ē ñ illi. cū illa deus s.t. aliq̄ alia si ipa ētitas
tās ñ illi ⁊ alia deus est. Ce si de pat̄ solo p

Verumtñ dicta dicẽtur non tñ excludẽ ú aut ag̃. ⁊ li de solo patre tur tñus ⁊ spẽ p̃dicta dicẽtur: ñ tñ excludẽt filiꝰ sanctus ⁊ spẽ. s. q̃ hꝫ ẽ unꝰ tñ. sic in apocalypsi de ti tuo legi. q. hꝫ nomẽ scꝑtũ q. nemo scit. ú. tñ. tñ sepat̃ pat̃ ⁊ spẽ. s. ⁊ ẽ dicẽ nemo nouit pr̃ẽ ñ filiꝰ: ñ tñ sepat̃ pat̃ ⁊ spẽ. s. q. inseparabiles sũt. atq; ⁊ noiant̃. ⁊ pat̃ ⁊ filiꝰ ⁊ tacent spẽ. s. Vr̃ utrũ ad pr̃em loquẽs aut. ú cognoscẽs ce: ⁊ q. tñ dñs tñ. ẽ unꝰ tñ dñs. Cui g̃ iq; añ. ⁊ tacent de spũ. s. q. sequit̃ ẽ ú ú nat̃ tñ sic̃ pat̃ ⁊ filiꝰ tanta pace unꝰ ad deus meretrix ẽ ⁊ in ꝑa ꝑ q̃ mus ñ memorent: Vnog̃ ustoy noiam̃. ⁊ relq; merlugunt̃ q. in p̃lio sep te locus occ̃rit. de noui dubio. quiby uacuus

Post p̃dicta dubiũ nob mꝰ de lapidel de noiũ dubitare. qby loquẽs tñtate. de tñtate. ineffabili utimur. deũ ostendẽ. qby mouẽs de ea aliq. dicatur. Illud g̃ perpue te neam q̃dã ẽ noia dubitare ad singlas ꝓsonas pa tẽta ú aut ag̃. in Vnu. de v. que de singlis ꝓ sonis dicꝰ. Adam ú tñtate ẽtate sigillata. ⁊ de singlis sigillat̃. ⁊ de oĩbꝫ oĩb; dicꝰ: alia ú sit q̃ tñtate ac ꝓ filiatione dicent̃ de do. Vñ ambẽ. in ú. li. de tñ. aut. Qui pure tñtat fide quata uidꝰ determinata distincto. Sz u noia q̃dã q̃ eundẽ ꝓ peccat̃ dicat̃ ostendẽ. ⁊ ẽ q̃dã q̃ ꝓpria tñ dicẽ maiestatis. ea ꝓ tñ tñtat. Alia ú sit q̃ tñtate ꝓ filiatione in de do dicent̃. ꝓ cat̃ aliq; medicina sit. Gñaũ. filiꝰ. ubũ. ⁊ ẽ nomi. Vi tat̃ ú ẽtate sapiã. uo. utrat̃. ⁊ ẽ tñ. Siliciꝰ ú splendor cuiace. speciẽ. ⁊ ẽ tñ. ꝓmitte add

Quam ẽ noia q̃ ꝓpriate do ꝓueniunt. ⁊ dicta tis adiecendũ ẽ q̃dã ⁊ noia ú aut ag̃. in Vnu. de v. q̃ ex ꝓ dicꝰ ꝓueniũt. ⁊ relate ad dñm. catam dñi: quor quedã de oĩbꝫ dicꝰ ꝓsonis. ú do mus ẽatoꝝ refugiũ. q̃dã ã ñ de oĩbꝫ ú donat̃ da tus mus. deb noie termeat addat.

Recta ẽ uñ nomẽ q. de nulla ꝓsona sigil lata dr. ⁊ de oĩbꝫ sit. ⁊ tñtat. q. ꝑ subam dr. ⁊ qñ collectiu plurate designat ꝓsonã. De aliis nomĩbꝫ q̃ ꝓpriate do ꝓueniunt. ⁊ dicta ú relata dicꝰ: ú incarnat̃. ⁊ hũat̃. ⁊ hũs ẽ. Ecce ysaac noim dilect̃ affligaturꝰ q̃by ut ñ loq̃ntes de do de q̃by singlis ꝓpriũ ẽ. Alia noia q̃ ad singlas ꝑ ꝑ. ꝓueniũt relative di cuntur. ea ú q̃ tñtat̃ ẽtate sigeant. ad se dñi. de singli. ⁊ de omĩbꝫ oĩb; dñi ꝓ. ⁊ singla

Ecte non placuẽ mstũma acceptuꝝ.

Sciendum g̃ q. illa q̃ ꝑ ad singlas ꝓsonas relatẽ ad unitatẽ dñi: sic̃ pat̃ ⁊ filiꝰ ⁊ utrusq; domũ spẽ. s. ea ú q̃ unitatẽ ẽtate significãt ad se dñi subalt̃ unꝰ dñi. ⁊ de oĩbꝫ omnẽ. ⁊ de singlis sigill. añ ꝓsonis dñi. ⁊ singlarũ ñ plat̃ acceptũ ẽ in summa. ú deus. magnꝰ. potẽs. bonꝰ. ⁊ hũs. Q̃ añ relatẽ dñi substantialit̃ ñ dñi. Vñ añ m. vi. li de ẽ. in tat. Q̃ quod ad se dr ꝓ substantissima illa. ⁊ dia subsumat̃ ꝓ substantialit̃ dr. Q̃ añ ad aliq; dr nõ substãt̃. si relatẽ dr. tantaq; uel dr subẽ in pr̃ẽ ⁊ filio ⁊ spũ. s. ú q̃q; de singlis ad se ꝓ dr ẽ: ñ pr̃ẽ in summa. si singlarũ acceptũ. Dñs ut pater dr ẽ. ⁊ filiꝰ dr ẽ. ⁊ spẽ. s. dr ẽ. q. ꝑ subam nego dicta. Ñ tñ dñs hõ tñtatẽ ẽtis dr. si uñ dñs. Sic dr pat̃ magnꝰ. si. magnꝰ. ⁊ spẽ. s. m. ñ tñ ẽ magnus si uñ magnꝰ. Sic ⁊ omnipõs pat̃. o. si. o. s. s. ñ ẽ omnipotẽs. si uñ omnipõs. Q̃q; g̃ ad ꝓpriũ dr. ẽ: ⁊ de singlis ꝓ sonis silr dr: ⁊ simul de tñtate ú ꝓ: si singlarũ dr: ⁊ quñ ñ ẽ alius deus ẽ. ⁊ alius magnus ẽ. sibi dẽ ultẽ. q. ẽ magnus ẽ. Pater sic̃ nõ dñs nisi ẽtis. si uñ dñs ts magnanimes si una ẽtis. ⁊ una magnanimitẽ. Quod magnꝰ ẽ magnanimitate q. ipse ẽ. sic de bon

Deus ú ñ ẽ magnꝰ ẽ magnanimitate tate. de q̃ ñ ẽ q. ip̃ ú q̃ principat̃ est. Alioquin magnꝰ ẽt ista magnanimitas. q̃ dr. Vo ã ñ ẽ aliq. magnꝰ ẽ. q. magnanimitate magnꝰ ẽ. q. ip̃ ẽ. loq; ñ ẽt magnanimes dñi. si una magnanimitate ñ ẽt magnꝰ si uñ magnus. q. ñ pa tre ꝓpõe magnanimes. deus magnꝰ ẽ. q. ip̃ ẽ sua magnanimitas. Sic de bonitate. ⁊ ẽtitate. ⁊ oĩpotẽtia dñi dicẽt̃. ⁊ de oĩbꝫ oio q̃ de do ꝓpõe ꝓmutari substãt̃. q̃bꝫ ad ꝓpriũ dr. ñ ẽtis tate ac ꝓfilitudine ꝓpe. Si tñ ꝑ de illo aliq. ore hois dicat̃ ꝓ. Ecce apte dicitur. q. nota tum tñtatẽ dicẽ maiestatis sigeamaa. ⁊ ad se dñi: de do. ⁊ sñi relatẽ. ⁊ de oĩbꝫ ꝓsonis cohẽ. ⁊ de singulis dñi: ñ ꝓ: si singlarũ in summa accꝑtũ. Alia ú nota q̃ ꝑ ad singlas ꝓsonas ꝓ ꝓsonal. relatẽ ñ substãt̃ dñi. q. ut ꝑ singla in tñtate ꝓsonã dr. ú ag̃. ⁊ eod. nullo mõ ad ꝓpriũ si. ad alia. unitatẽ. Vel ad eadem dr. ⁊ hõ relatẽ ñ substãt̃ dici manifestẽ. deb noie q. ꝓsona. qd ẽt subam dicitur. ñ ꝓpr̃ nõ singlr ĩtima accipitur.

Predicta adiecta ẽ. q. ẽ omnia nota q̃ sed subam de do dicẽ. singlarũ ⁊ ñ plat̃ de

pmẽe

q̃ adsedñt.

ñ

ñ

q̃ sub̃m diamẽ.

ñ

ñ ẽ ipõ mag no magnꝰ ẽ

Vi 23

ommuly in suma dicantur ꝑsois. ⁊ sup̃ ostñ
stũ ē. ē ñ unñ notñ. ł ꝑsõã. q ł subam dr de sin
gulis ꝑsois ⁊ plr ñ singlr in suma accepr̃
Dñs u pat̃ ē ꝑsona sitñ. spc. l. ē ꝑsõã ⁊ b ł
subam dr ñ ñ dr pat̃ ⁊ filr. ⁊ spc. l. sē una
ꝑsõã. ł ē ꝑsõe. b ḡ nom̃ accipr̃ a ꝑdicta re
gla notum. q ł subam de dõ dñm. qz ē b ad
se dicaõ. ⁊ ł subam plr ñ ñ singlarē. in su
ma accipr̃. augustus qd̃ ꝑ ad se dicat̃ in.

Quod ã ꝑsõã ł subam dicamus. aõ ostñ
m li. vii. de t̃ dicens. Nõ ē alñ dõ ee.
alm ꝑsona ee. ⁊ omõ w. Je m hac cantare ē de
am⁹ ꝑsõã pat̃. ñ alñ dms: q. subam pais.
Oc̃ ea ⁊ subã pat̃ ip̃ pat̃ ē. ñ q pat̃ ē. ⁊ ch̃ē. ⁊
⁊ in ꝑsõã pat̃ ñ alñ q. ip̃ pat̃ ē. ad se q̃pe dr
ꝑsõã ñ ad filñ ł spñ. l. sē ad se dr deus. ⁊ mag
nus. ⁊ bonus. ⁊ misr. ⁊ hm̃oi. ⁊ q ad mo
d ē illa ee. q dm ee q magnũ. q bonũ. ł b
ē illa ee. q ꝑsoam ee. Cece cp̃ fle bs q ꝑsõã ł
subam dr. ⁊ ē dr pat̃ ē ꝑsõã. ꝑ sit sens? pat̃
ē essencia dia. Sili ē dr filr ē ꝑsõã. spc. l. ē p
sõã ⁊ essencia dia. cur pat̃ ⁊ fil. ⁊ sc̃l. non dicã
deo ꝑ cur gõ cur una ꝑsona. ⁊ una essencia dr
dicit̃ qd̃. ꝑ ñ unus. ł. q sp̃ ē ñ dicunt̃ hij
tres una ꝑsõã. sic una essencia ⁊ tres dr. qm
gõnē aõ diligẽ ee. ⁊ ge explicar. in
vii. li. de t. ta dicens. Car ñ b ta sil una p
soam dms. sic una essencia ⁊ tres dm. sic dici
m⁹ et ꝑsõal ē et dos ac et essencial ñ dicam?
ee nolum⁹ t unñ uocabl̃m aliq suare hinc
ligẽciam. q melr essencial. necio tacem in
trogra q et. ē et ee fateañ. Cũ g qr q et. ur
aut aõ in s. u. de d. Magna pr sui inopia. hu
mañ laborat eloq̃. Dicñ ē ñ et ꝑsõe. ⁊ ut
illd dicẽd. ꝑ ne tacetur. Nõ u rei ineffabil
enunciata ł uocabl̃o explicari ꝑ. Cur ostñ
d q necessitate dicam̃ plr ꝑsone. und ⁊ ł uno
nomine q̃ñeab⁹ de t̃b⁹ respõdem? Qua nec̃
cace dictum sit tres ꝑsone alacrit ⁊
agens ⁊ pos
tal ⁊ subs

Qua necessitate ñ solñ tam⁹ sino. ꝑ ⁊ g
ē ead pene ꝑ hac re laboꝛãt nomiñ
penuria coarctã. Sñ aõ q. á gens ł alam⁹
nec̃sare de ineffabili ẽtrare deñ sio. api
ens in. v. li. de t. am. loq̃ndi cã de ineffa
bilib⁹ ⁊ fam. aliq mõ ꝑsem⁹ dcm ē á gens
una ẽnia. et subs. i. una usia. et ⁊ postalis
ani⁹ ut gen accipñ subã q. tam. alacrit
ã dñm ē una ẽnia ł subã et ꝑsõe. qz ñ ali
simone mõ. i. tamo ẽnia ⁊ subã solem

cellugi. ⁊ ú inefflacrit salrem in enigma
ce placam⁹. ten dici ú cñ q̃ retuõ q. ta sim⁹
uq dicẽt q ta ee fidei ña. ymmmo ē ⁊ pam
ñ dicẽ ee sitñ. ⁊ spñ. l. l. dom̃ dr. ú pam dicẽ
ee ú sitñ. Cñ g qr q ta l q. et ⁊ simul nos ad
inuenend atq nom̃ q̃ aplectamur. b ta.
Neq ocẽr raõ qz si remmenta dnunciant.
ulitran eloquij facilitañ q̃cedẽ. ver u cogi
tat dñs q dr. ⁊ ũr. q cogitatur. Pat̃ g. ⁊ fi.
⁊ spc. l. q̃ñ et sc̃. q. trel sc̃q̃ram⁹ q ee hañe.
Nõ u ꝑsõe dica et pat̃. q̃ñ ñ pat̃. ibi pat̃ ē. nec
trel filij. ē ñ pat̃ ibi sue filr ñ spc. l. ñ et spc. l.
qz spc. l. ꝑa sig̃ficatõe q ⁊ dom̃ dicit ñ pat̃ ē
ñ filr. Sed g et si et ꝑ ee dñr. ee ē et id q ꝑsõa
ē. ee u qz pat̃ ē ꝑsõa. ⁊ filr ē ꝑsona. ⁊ spc. l. ē ꝑso
na. tõ dicunt̃ et ꝑsone. Pꝛeꝛea g omis et ꝑsõas. q
ee ē et. id q ꝑsõa ē. Et ꝑdicta aptr unelligi ꝑ. q
necessitate dicẽ sit ã latinus et ꝑsõe ē ꝑsõa ł subam di
catur. Sñ ⁊ ds ee ē id q ꝑsõa ē. Qz ñ dms trel
dos ee patrem. ⁊ fi. ⁊ s. ut dms trel ꝑs et d
qd̃ et ? sit al ee qz pat̃ ē dms ⁊ filr ? Sz bs:
ce q̃ hic relicamus patrem ⁊ filium. ⁊ spñm sc̃.
l. ee et ꝑsõal. q conñe est et q ꝑsõa ē. i. q
pat̃ ē ꝑsõa. ⁊ filr ē ꝑsona. ⁊ spc. l. ē ꝑsõa. ē ñ di
cam⁹ filr et dos ē. ⁊ pat̃ sit dos. ⁊ filr sit deus.
⁊ spc. l. sit deus. qz l illd sepa dicẽ. hã ⁊ si ñ di
cer. dicẽ ã cñ. Sñ aõ inquens hanc q̃ñ aq di
cimens. in li. v. de t. ta ar. Si ñ dms pat̃m.
⁊ fi. ⁊ s. l. ee et ꝑsõal. qz ee ē eis id q ꝑsõa ē. cur
ñ q. ⁊ et dos dms. ee u ꝑdeitu ē. qz pat̃ ē ꝑsõa
⁊ filr ꝑsõa. ⁊ spc. l. ꝑsõa. tõ et ꝑsõe dñr. qz
pat̃ deus ⁊ filr ds. ⁊ spc. l. ds ē dñr et dij.
Cece ꝓpositr q̃ñe aõ de q. respõdeat. sil
deus. an tõ ñ dñr et dij. qz sepa ñ dicẽ et dos. si
u et ꝑsõa. Quicũ sepa cur omem⁹. an
tõ ueñr loq̃ndi. ⁊ disputandi necitate ꝑsõal
dre ñ qz sepa dicẽ. si qz sepa ñ dicẽ. Si aũ di
cem⁹ et dos. qz sepa dicẽ. audi ds aũ
ds un⁹ ē. Cece absolo q̃ñe q̃ dñs et ꝑsõa.
q et dos. qz l illd ñ dicẽ sepa. alia q̃ cur ñ
dms trel ẽnia. u trel ꝑs ẽ sepatur hoc ñ

Verum ab alia enig q̃ q. aõ contradicat.
oq̃ñ adnecat dicẽ. Sm iq ⁊ et ẽnia
ñ licet dre. q. silr sepa sic ñ dicẽ ra ñ dicẽ. de
si dical q. ꝑ mutatẽ ẽntial. ñ dñr et ẽnie si u
na ẽnia. q̃v ē ñ ꝑ. cand̃ mutatẽ ẽntial dicã
ẽ una ꝑsõa. ⁊ et ꝑsõe. Sed ē ill cõe nom̃ ẽn
tie. tra ut singls q̃sq. dicaõ ẽnia sic ill cõe. ꝑ
uocabl̃m. q g. restare ñ facta m̃ loq̃ndi nec̃

rare a gal ⁊ latinis ꝓpr̃ vocabꝫ. adūlus m
sidial ꝙ erroꝛ hereticoꝝ. lūq; conaret̃ hūa
mopia loquendo ꝓterre ad hoīm sensū. q.
in sectario mentis de dō. cener. siue ꝑ ꝓpr̃ fidē
siue ꝑ q̄lēcūq; intelligīnam. animū dire ēt
ēmal ne intelligerent ⁊ in ulla sūma eccl̃ie
re ulla dūsitat. Ram sūm̃ poīm dire n̄ ēt ca qđ.
q; qz dic̃ sabellius ꝙ selim lapsus ē. qsiū q; qz
ma dicer. ⁊ dr̃ ēt ꝓcāl. siue ēt subāl. gos.

Sic̄ nos dm̄ trel ꝓsonal. ita ḡri trel substāl.

Quod dm̄ ꝓpositel. aut̄ acquiescel ēm q̄ n̄.

Quod n de ꝓsonis ⁊ rām ꝙ de substīs ⁊ gen
osuetudinē operem intelligi. Sic n illi di
ēt ēt subas una ēēnam. i. ēt ꝙ postalel unam
uliā. q̄madmodū nos dāms ēt ꝓcās unā ēēnā.
⁊ subam. q̄q; ⁊ illi ꝙ uellent sic ēt subas ēt ꝙ
ꝓsalel ꝓsent dire ēt ꝓcāl. ita ꝓsona. illō aut̄
maluer dic̄ q. sortalis ⁊ ungue siue osuetudi
ne aperē dr̃.

Q; mēsurare n̄ ē dūsitat nec ē
ay sufficiēs ⁊ puto ostūsū ē. g̃ tamen sit
q; mēsurare dicamus ēt ꝓsonal. Quando q; una
⁊ qre n̄ sili trel dōt ⁊ ēēnal. q. ⁊ m alio ob
tinet sēpm. in alio dūsitat intelligenā.
q. ibi nulla ponit ē dūsitat. sic̄ ⁊ singlāris
⁊ solitudo. ⁊ unitat ⁊ ēmal. Sm̄ ab in uno
de ē. ar. humana mopia queret. q. dire
ta dr̃ ēt ꝓcāl. ⁊ subas q̄s nos n̄ dūsitā
te intelligi do tm̄. ⁊ singlāritē nolunt. ⁊
n̄ solū ubi unitat intellāt. et eo q. dr̃ una
ēēna. ⁊ ēmal. et eo q. dr̃ ēt ꝓcāl. hylari
in li. vii de ē. ar. Ubi dicit. Q; me uidet in
dex ⁊ patēn. ē ⁊ dr̃ excludi singlāt. acq; u
nor intelligēnā. nam n̄ solitarū sino sigēne
⁊ ꝓpr̃ietatē cū ūn ꝓpr̃ietio docet. Unus ē n ⁊
tio pāt ꝙ n̄ unitā sitiendē. Sm̄ sē n nat ⁊ ge
n̄ant. unū ⁊ nat. unū ⁊ nat. n̄ itaq; solitar. ⁊ ē nec
singlāris ⁊ dis. ⁊ ē in eod. Sic̄ in pat̄ ⁊ filio ē
de duos dos inptū ē. ita patēn ⁊ filiū singlāre
dīm ꝓducere sacrilegū ē. Ideo in hys nouū. ideo
diūsū. ideo alteū. ideo separabile ē. Deus ⁊ ag ⁊ in
gōnū uocāt ac noue legis aut. unus ē dūs ⁊ ⁊ singu
lar. ⁊ ambō. in li de ē. ar. Q; unus ē sube sep
tus ⁊ ꝓ. ⁊ si n̄ sic singlāritat ⁊ unitat dūs u
nus ē dr̃ negāq; dicatē ēmal excludo ⁊ ō n̄ q. sin
glāritat ⁊ q. unitat ē ꝓdicāl. Ecce ex ꝓdicāl os
tendr̃ q. n̄ singlāt n̄ dūsitō n̄ unitē. ⁊ solitatē ⁊
ficēt ē dūs. q. singlārital ⁊ solitudo. ꝓsequ plā
tatē excludo. ⁊ dūsitat unitatē ēēnē vollig.
dūsitat. unitē sēpatōem dunmodo. Singlāris

mal. admixte distinctōnem ēmal. Jō glb.
m i li de ē. ar. Nē dūsa ⁊ singlāris equitas
⁊ mr̃ Sabellianos patēn ⁊ filiūq; ꝙ fundēn.
⁊ ux̃ arianos patēm filiū q. secer. nēl. pr̃ ⁊
filr̃ distinctionē hui. sepationem ⁊ ⁊ hui. Jēr
cod. Patēn ⁊ filr̃ dicare uni sē. ⁊ ē ⁊ subē dissa.
⁊ nulla dūsitat. Inoq̄n q̄siū uni dīm dicerem.
Dūsitat n plēs facē. Constat q. er ꝓducēl. q.
in ēmare nulla ē dūsitat. Si uī aliq̄n in sēp
tm intenr̃ deūm. ēt dūse ꝓsōe. ⁊ plūr. dūsas
dicē. dicimus.

Quod non debz dici dm̄ mlti
plex.

Ec sic̄ in ēmare n̄ ē dūsitat. ⁊ ⁊ mlaplex
tal. ⁊ ō n̄ dicēdus dūs mlaplex. ⁊ h ar. ⁊ sī
plex. Sm̄ ābr. in ꝓmo li de ar. Ē in pīe ⁊ filio
⁊ dūsēpāl. ⁊ una dmmtal. ⁊ ⁊ singlō q. unū ē. nec
mlaplex ēt ꝙ. q. mdūsitē mlaplex. q. dūs n ē;

Quod sigēnatur hic nōiz uī du o. ⁊
duę trel. ⁊ ēa. ēmuō. ⁊ ēm tal.

Sic̄ dūgīnē magri plēs ⁊ plā mal.
opatur. ē in ēmare n̄ sic dūsitē no. ⁊ distincte
dūsitat. n̄ singlāritat. n̄ mlaplig tal ⁊ solitudo. q. sigēnēs hys nōiz unus ⁊ una.
dno ⁊ due. ēt ⁊ ēa. ꝓhles ⁊ plūra dūsitē ⁊ dū
tinctō. ē dr̃ unus dūs ⁊ ⁊ ꝙ. plēs ꝙ dūsitē sē
ꝙ. ⁊ ē dr̃ distinctō ꝓsōa. tmtal ꝓsōe. ⁊ hylari.
undem n h dicēl nūm. q̄narel. ⁊ trel mlti
tudinem. ⁊ mltiplicatē in do ponē. Q; g̃ ista q;
sigēnent. ⁊ ꝓpō de q̄ loq̄n apāte ēmare ēm.

Magis ulla dm̄ adexcludend ea q̄ n̄ sē id
dūgīnē ꝓmiss. quam ad ponend alu
ēēnarum n̄ h dm̄. n dēoz mlt. quā
tuginā capiam. magē nidr hoz uboz ut̄ iām
ē rōe removendi. acq; excludendi ā sīplici
tate dmtal. q̄ n ⁊ q̄ ponendi aliq̄.

Quod ꝙ u
num sigēnatur ē dm̄ unus dr̃.

Q̄n n dr̃ unus dūs mlti
tudo dōz excludr̃. n mīs q̄ mtal in clus
tudine ponit. tāq; dicē deus ē. n mlā sē ⁊ ꝓsē
dm̄. Sm̄ ābr. in de ē. ar. Cū uni dūs dm̄. una
mtal excludo unūm dōz. n q̄narel in do ponē.
q. n mīs n q̄ntal ⁊ ē. Sūr ē dr̃ unus ē ꝓpr̃ ⁊ u
nus sūr. ⁊ hylari. ubi de ē. ar. q. n sō mlā ꝓsōl. ⁊
mlā filij. ⁊ de sīlib. Ex q̄ mēllūca dicā
tē ē dūs plēs ē ꝓsōal singlāritatē acq; ē ꝙ plēs
solitudinē excludēs n dūsitatē ⁊ mltiplicita
tē ⁊ ponens q̄ dic̄. sm̄ solitudine ac singlāritā
te ꝓsōal ostendens. Sm̄ hylari. ⁊ mll. li de ar.
sic ar. Dr̃ dūs factam hoīem ad ymā. ⁊ si n.
Ubi nē an solū dm̄ sōlocutō exhibet. In be
simonē ex mēllgat. ad alām ꝓmisse. Dis solū

fuisse dicel. vpl' uocc argūs dicenal facianꝫ
ꝫ mām. Sallur n singlāranal ac solucdū
mrelligēcā pfessio oslonj. qz alīq oslonny
ēē ꝑ ipi solucrio. neq; solucdo solucrasj rei
ꝑ facianꝫ? ñ alreno ase dicendām. Arrīde
lecrue bis ūb ꝫ unde. qz noīe oslonj plānarē
signāū. pfessio ē oslonj ē: pfessio plānarnal q;
pfessꝰ ē dicenl facianꝫ ꝫ mām; ꝑr n uerꝫ
dr: ꝫ hac pfessiōe plānarnal: ñ dūsrrarē ꝫ mr
rarionē posrum. ꝫ solucionē ꝫ singlārarē
negāū. Sic ḡ ē dīnl plēs psōal. ꝫ plānarē psōe
singlārarnal ꝫ solucdinal mrelligēcā grelu
dinꝫ Quid pmanū sigrer ādr rrel psōe.
ra ꝫ ē dīnl rel psōas. noīe rmanj ñ quicqē mū
m dō ponimus ꝫ alīq dūsrrarē ꝫ mrelligēn
ā. ñ ad alīū ꝫ ad pacm. ꝫ fi. ꝫ ll. dungēdam
sig[illegible] nificam? Sr sic b dēi mrelligēca.
[illegible] psōe lō. rel ꝑ. ꝫ fi. ꝫ ll. ſ. ā
ñ pāt. ñ ām filꝰ. ñ ām pāt. ꝫ fi. ī
rmanē ſ. ꝫ ſpē. ſ. ꝫ ñ alꝰ ab his.
Sdr ñ ām ēl b psōa. ꝫ illa. ꝫ b ꝫ illa.
ſ h ꝫ illa. ꝫ illa. ꝫ ñ alia. Cꝫ b ra forrē mrel
ligend. ad ſanl oſrūd. ꝫ dicē. q illo noīe ñ dū
ſirarē uolum. ꝫ singlārarē uolum mrelligi.
Smlr ē dīnl dno ſ pāt ꝫ filꝰ ꝫ duarnal
ral qrnarē pōnimꝰ ſ b sigēmꝰ q ñē
ām pāt. ñ ām filꝰ ſ pāt ꝫ filꝰ. ꝫ b ñ ē ille. ſca
ꝫ de alīū b̄nj. ꝫ ē dīns. pāt ꝫ filꝰ ſ oue
psōe. b sigēam? q. ñ ām ē psōa pāt. ñ ām fi
lꝰ ē psōa. ſ ꝑr ē psōa ꝫ filꝰ ē psōa. ꝫ b ñ ē
illa. Qrq sensꝰ dr in ꝑl distinctio ꝫ dubiꝫ de
Cum ā dīns distincte sē psōe. ꝫ distinct,
ē in psois ofusionē aq; ꝓmixrionē ex
cludim? ꝫ hāc illā ñ ēē sigām? Cūq; addi
m? distincte ꝫ ꝑ. ꝑ eranbꝫ. sine differnē ꝑ
ranbꝫ. alīā ēē hanc psām. ꝫ alīā illam.
sint ꝑ eranbꝫ sigām? ꝫ ē dīnl alīā. ꝫ alīā.
ñ dūsrrarē ꝫ alienarionē ꝺr ponim? sig
fusionē labelliarā excludam? rra ꝫ ē dīn
dilcte psōe. ꝫ ē dr dilcō ēē in psois eand in
relligēnam sicur? eo n ūꝫ i accipr distinctō
q dilcō. ꝫ ogr dr i ēē dilcō ꝫ distinctō. nō
dūsrrarē ꝫ dunsio sine separō. Sr ñ ambū
in sēde. u de ꝺ. Ñ ē ip pāt qm filꝰ ꝫ ꝑām ꝫ
filiū qp̄ssa distinctōē. Cū ñ dr rnal ro sig
ēam. udr q sigārur. ē dr ēt psōe. ñ sic
ñ ꝑ dici. pāt ē rel psōe ꝫ filꝰ ē rel psōe.
ꝫ ñ debeam dici. pāt ē rnal ꝫ filꝰ ē q rn
ras. Quid rnerum sup dical.

Dic ñ ē pēmanenal q ē sup deū sic. dīm ñ
singlārem ñ mrelligē ēē. ofrend. rog;
leōr au ecourarōr sic ofirmarē m ōi udr se
rare ysodoꝰ dicēt. Distinguēdū ē. ñ rnarē ꝫ
unarnē. Ldr n unrnal simplr ꝫ singlār. ē
unrnal ñ mrelligr ꝫ nuñabil qē rnrnal ñ.
unrnal. Care unrarē dicē. ēē singlārē ꝫ rnra
ēē mrelligē ꝫ nuñabilē. ſ ad ll dns qr sin
glārē accep. sic ꝫ alīj accepñr ūñ. mrelligē
ñ ꝫ nuñabilē. sic alīj dñr rrinicꝰ. Quid sigrer
Recca ofidanal ē. cum dr ꝑr rel psōe ꝫ
ē ll nomē psōa. ñ ꝑdcm ē ꝑ filiam duas due
ꝺ. q sic mrelligenda dcī ē ꝓlār. ꝓfrer dr ꝑ. psōe.
ꝫ ane ꝑ. ꝫ ē dr alia ꝑ pāt. alia filij. alia psōa
spē. ſ. Si n in his locōnlr ꝑ uocabl ꝺēnre ꝫ
relligēnā fac. ꝑēr ēnnal ofirm. rrdcm ꝫ ra
pēr dos. Si ñ ēēnre signifīcōnē ꝺ ñ gener. alī,
ē ll nominꝰ rō. ē dr pāt ē psōa ꝫ filꝰ ē ꝑ. ꝫ
alia ē dr pāt ꝫ filꝰ ſ. ꝑ rel ꝑ. ꝫ ē dr alia ē
ꝑ pāt. alia filij ꝫ ll. Quid sꝫ ēnnal dica
alia ꝑ pāt. a filij. sine rel ꝑ. ure ē dr pāt
Persōa n ñ sup au ab ad se dr. ꝫ rō ē do ꝫ ꝑ filꝰ ꝑ.
psōam ēē. q ēē. sic ram rō ē ei ē. q dīnel
se. Sn manifeste colligr. q ēnnā dnnā ꝑ
dicam? dicēt rel. psōa. fi. ē psōa. spē. ſ. ꝫ ēnna ꝑ pāt
ꝫ noīo unī. ꝫ rō sigrar noīe ꝑ. ꝫ ēnna dīa. ei
dr pr ē psōa. ꝫ fi. ē ꝑ. q signifacar noīe dicē
dr. pāt ē ds. filꝰ ē ds. ſca ꝫ rō sigrar ē dr ds
ē ds. ꝫ ds ē psōa. Sꝫ n noīe ēnna dīa in
rellr q uerꝫ ꝫ saluam dr. ē ū dr pr. ꝫ fi. ꝫ ſ.
ſ. ꝑ. q noīe psōe sigrām? an ēnnā. ll n udr
si sup. poīa ūba abī. dilgenr seruarū. sup n
dr q. rō ēt psōal dns. q. ud q psōa ē cōe ē rhū.
ꝫ ū. q pr ē psōa. ꝫ fi. ē ꝑ. ꝫ ſ. ſ. ē ꝑ. rō ēt pso
ne dur. Sdr q ꝫ cand sigrarō nē rerie ll no
men psōa. ē dr ēt ē dr ēt psōe q hr. ē dr pr.
ꝑ. ti. ē ꝑ. ſ. ſ. ē ꝑ. q n ostnd ab. h dr. ꝫ ēt psōe.
ip illū ꝫ q. n d ē q. ꝑ ē cōr ē eis. ꝺg q. cōe ēel
. ꝫ pr. ꝫ filio ꝫ ip. ſ. udr sigrar noīe ꝑ. ē
dr ēt ꝑ. Aliē udr poste oblidr q ēnnā dicq
Aud ꝫ ꝑ ostnd q. ſ noīe psōe sigrē ēēna. ꝫ cum plr
ē dr ēt psōe. Sr n sup q. ad ea necra pferar
re dnnm? ēt psōal. ū respōdem? qr ēnly q ſ
ſ q ta. Cū ḡ qr q ēt ſ q ena. q uem ēt respō
rē. ē dr rel psōe. ad ē qr q ēt ſ q ta: ꝑ quid
de ēnea. qn ñ n mnem q illi ēt sūr ñ ēēna.
Si ḡ qō m respōdem? recte. oporrer ū respō
dendo q sigrem? ēēnam. Ad oꝑ ñ ostnd q
q ēt sūe. Si ū respōdrel ēēnā sigrām? ipā.

ēm.nam ꝑsōe nomine nuncupamus. ē dr̄ ēt ꝑsōe.
Omne quoddam qui dr̄ ēmā sigēnā noīe
Quidā und̄ q nōie ꝑsōe ꝑsone ē dm̄ ēt ꝑ-
sigōs ēmā ꝙpea qr aō dic̄. ō dicī ēt ꝑsōal
qr ēme ēes. idq ē ꝑ. ūsīo cal' nuncupgemna pi-
situ. ꝝ spē. l. ēt ꝑsōe. i. ēt sō id bnuel cōmune. q
ē ꝑsōa. i. ēt ſ dr̄ q sdm ē ꝑsōa. i. ēēma. Sz quō uꝝ
hāt nuncupgemnā dicēs ama ē ꝑsōa. pr̄s. ama fi-
ꝝ ſ. ī ema nolē nuncupge. l. amo ē pat̄. amo ē fili' cū
cē bnuel. q ē ꝑ. ꝝ ſ. ī ēformab̄ amicitiam aō. q ī
vis. u. de ē. amo. ēt ꝑsōas eundē ēēme ē ēt ꝑsōas u
nā ēēmam dms. ēt ā ꝑsōal gr eadē ēēma ū ēēm.
q̄. amo i. sic q ēēma ÷ amo q ē ꝑsōa. hac ē amo
rem̄ ꝝ ꝑmulſ. conam̄ assentre in ꝑdēt. ioōis ib
nemē ꝑsōe ēēmam sigēare. Sz q̄ ꝙspōdelō. adid
q ꝝ aō ꝝ u. de fide dic̄ ſ. q amo ꝑ inp̄. sine ꝑ-
amo ꝑsō. sm amo ꝑhō spē. ſ. ſm uō u amo ꝑ-
ꝑs ꝑsōm sm amo ꝑ- spē. ſ. sm mēe ꝑsōa. oīo
uenūdm. sm ꝑ ēēme cūi nuncupgemnam fac̄. sō nō
und̄ aīr ī ꝑsē dicī ꝙgēme. ꝙ ꝝ catholicoy doctoy
auctoritatē. q ī nom̄ ꝑ. ꝑ- ſm̄a accipīt. ꝝ
hoc ē uer̄ catholica doctrina de ꝑsōa ꝝ ꝑ-
Sciāt ē gr q ī nom̄ ꝑ multiplicē fac̄. ū cūi una
nuncupgemnā. ꝝ ū hyp̄ſ. amo m. u. de ē. nuncu-
pgemna doctoy gr cāt ē assūmenda dicēdi. q ū ſmo
m. rel. ꝙ rei ē ſmo subē. Vtrūm rel. gr dicēdi cās huī
nois. ſ. ꝑ. pgēnē distinguimus. dicēt rel. q ī no
m̄. ſ. ꝑ. ꝑ ꝑ ſubam dr̄. ēēmā pgē. sic supposītōd.
aō. ē dr̄ eis ē ꝑ. pat̄ ē ꝑsōa. ſ. cāi cū necēsitate ū sup
dr̄ aō ēnūat̄ ÷ ī nom̄ ū pr̄. dr̄. ēt ꝑ. ēquerēo q-
rel. ī q cā. ū ū pgē ēēmatm. i. ūm diam. q oīs
ē ch̄o. ſ. subsistēnal. ī ypostasel. ī gēos. gen quip
pe ū sup dr̄ aō. aīr accipīt subam. i. ypostas.
aīr nos. Nos u subam dms ēēmam. sme ūtm
ꝑs dms. sic ūlt dr̄ subas. i. ypostases. pg nō
tm accipimus ꝑs. ū ūlt accipīt subas. ī ypsta-
ses. ar ūlt aīr accipīt ypostases. q nos subam
dr̄ g nō accipim ꝑ q subam. cū g dm̄ ēt ꝑ.
ū inp̄ nomē ēēmā pgam. ad g dms ē dms qr
ēt ꝑsōe ſ. i. ēt subē. ſ. ēēmal. p q gen dr̄ ēt ypostas
Obiectio ūba ābt quenūt huic sōe
Ar hic sūt aduersāt ex ūb aō p̄mūſ. si ēēs
mutabīt. ad ꝙ p. ē ē ꝑ. i. ēēma. ꝝ si ꝑ. ꝝ ſ.
ꝑ. id dr̄ ē ꝑ. i. ēt subē. ēt equal. ad u ꝑsēo dici sub
stantiale ēqual ū singls eop ēēr. ꝑ. i. ēēma. ad g eis cōe ē
id q ē ꝑ. i. ēēma. ō nō recte dr̄ ēt ꝑ. i. subsistēnal ēt
subsistēnal. Vr sic ēēma. q ē eis cōēt ūe ac ꝑe ē.
ī ūlt ūe ac ꝑe ēpistēmal ēqual mutabīle. sequ-
ō cās dc̄o dr̄ exclūdēt dic ēt ꝑs. ē unā ēēmā ēt

dem ēēme ū ꝙ eadem ēēma ū. aīa ubi mul
tigat ē ꝑ. aīa ēēma. ēt u ꝑ. i. subsistēnal
una ſ ēēma. ꝝ una ēēme. ū ā ſ ima ꝑ. ꝝ una
ꝑ. hec ꝑ ſ subam aliqm dicat. Nā si ꝑ dicēt ꝙstio
sic̄ in ꝑsōis. Obiectionem illam ꝝ respondē ꝙ
nitam̄ probare ꝑsonal. sed in ēēmā nat
Ad h̄ ā q̄ dic̄ pi. q̄ sic dem̄ q̄ remab̄ ꝙd ēt ī
ē qr̄ q̄. ēt. ī q̄. ta de ēēma qr̄. q ū ūnem quid
ē q. ūlt ēt sīt ū ēēma. ꝑ h̄ nolemel nol idūce ta.
ū nōie ꝑ. ēēmā nuncupgam. ē respō dem̄ ēt
ꝑs ma dm̄ſ. indubitabīle ūr ē ꝙ ū unumēm
un aliq q. ūlt ēt sīt ū ēēma. un u ſ ūlt ēt. rel.
sēca dia. ūn ūtal aīr. ſgo ꝝ pat̄ un sum?
ūn ē qr̄ q. ēt ī q̄. ta. ū de ēēma qr̄. hū. q
ad ēēmā refert. Sz ē fidēs catholica ēt ē ꝑfice
ē. sic̄ iobs in epla canonica aīr. Trel ſ q est
mōū phibēt in celo. q̄rebaō q. ūlt ēt ēēma. i. an
ēēma rel rel. ꝝ q ēt rel. ꝝ q nōie ūlt ēt rel sig
nificatem̄. ꝝ ō loq̄ndi necēsitate unitē ē ad
ꝙspō dend̄ ī nom̄ ꝑ. ꝝ dcīm ē ēt ꝑsōe. q rel una
Dom̄ monere ē q. dr̄um ēt ꝑsōal. rel rel dicat.
ū u ī dicē rel. dūlar rēr num ponun
tantare. ſ. i. ēt rel dm̄ſ. ū eadē ē una q̄ndā
rē ſm̄ā ꝙstrictam. ūn aō m. i. u. de doctrina ta
ma. sic aīr. Rel q̄bs ſmenē ē nos beatos faci
un. Rel g̣ q̄bs struendū ē ſ pat̄. ꝝ fi. ꝝ l. l. Cad
q̄ tas una q̄dā ſm̄a rel. cōis q struēdis
ea. ſ cū rel ꝝ ū rel ōium cā sit. Sī u ꝑ facile
unumū nom̄. q. tātē excellēte nuncupat. ū
q melius dr̄ contrat ī un deus. Sic g ēt rel di
cun. ꝝ hoc ſ una rel. sed ēt subsistēne dr̄
ꝝ una subā. Ecce obiectiū ē q sit nuncupgēna
Ad h̄ nōīl ꝑ. ē dm̄ſ ēt ꝑsōal. Ad h̄ sensū dicat ꝙd una
une ſpēciam uel ē eadē nōie ꝝ eadē ī p pat̄. ꝙd una hui.
sī dicat. ama ē ꝑ. pat̄. ama. si ama spē. ſ. ama spō sī.
q uniq; same nuncupari pot̄. ū sit sīl' cal' ama ē
subāntia ypostasis pat̄. ama subsistēna filii
ꝝ ama subsistēna spē. ꝝ ama subsistēna pr̄
ama filii. ama. spē. ſ. Quo h nuncupgmē aīr
Deū qr̄ unū ē eād nōie nuncupat. ē dr̄. aīr ē pat̄ in ꝑ. aīr ī ꝑ filium.
aīr in ꝑsōa. spē. ſ. hoc aīr ꝑsōe pat̄. aīr ꝑsōe fil.
aīr ꝑsōe spē. ſ. Ad q dm̄ſ q. ꝝ si ꝑsōe ē in acci
pi ꝙgēm̄. cū ex hoc dcī. ama mutat̄ nuncupgēna. ū ꝑ. nōie ꝑcat. ꝑ. nuncupat̄. ū sit sīl'
cal' aīr ē ipse ꝑsōe pat̄. ꝝ ꝑcare sua pat̄. aīr
ē q. filia. ꝝ filie sua ꝑcare. aīr q̄. pr̄. Primā
u ꝑcare distinguentur ypostasis pr̄is ab ypsta
si filij. ꝝ ypostasis filij sīmal ꝑcare distinct a

pat. ⁊ spe. l ab uoq; distingi; possibilu; pca
re. Quē hō modū ꝺ impēdiat loc̄ōnib; p̄ced
Doc ⁊ nō sane q̄ accipi; p̄. in p̄missis loc̄ō pri
mis. ē dic̄ alia ē p̄. p̄ūl. alia fi. t. alia ē p̄
cat q̄ p̄r ē p̄r. alia q̄ fit ē fit. alia q̄ spe. l.
ē. l. s. Ita ⁊ noīe p̄. quā. p̄cat̄ intelligē
uolē. ē dic̄ ēl. q. melꝰ ú subsistēt. ⁊ p̄ca
tel intelligam? ē dūl ēl p̄l. Cꝛ p̄dēis colligi
noīm p̄. in cuncta eq̄uoce ꝛeuer iōnē. Cst uū
fac̄ intellectuā ēēnte. ⁊ē ú fac̄ intellectuā ⁊
p̄tasis. ⁊ē ú fac̄ intellectuā ⁊ p̄cat̄. Auctor
Quod ā l subam dicat̄ cuiꝰ sanꝰ est qꝺ
ēēntā. aliq̄n signāter sup̄ ⁊ dicenda ꝺi. Dyne
apte ostendim? Q ú q ⁊ p̄tasis aut p̄cat̄ ac
cipiat̄ ⁊ auctoritatibꝰ sanctoꝝ ostensis opter
ne negotiemur mīl. aliq̄ aut dic̄ videam. Ve
ri ꝛeī in cpōe fidei catholice ad aliq̄d. ⁊ hō
epōne ꝛea aut. Nō ⁊ p̄ri aliq̄ in cuncta ḡdus
mod̄ q. inf̄ sic̄ ue dici p̄t. si cota dicens
sup̄fluitate. est ē. ú quēpiā uocabūl. q̄ p̄
cipiē ꝛdicat̄ p̄ceptū. q̄ꝺ. de una p̄ dic̄. de ē
ꝺe dignissime p̄t intelligi. aut ú ofticiū ar
rīū una cauꝺ q. dūl cuncta. ēē subam ⁊
⁊ uīs ī ēde ꝓbis facere ū dīm. Ita impiecat̄
sabellij decimāt el ēl p̄. et p̄llat sub p̄ca
re distinguim? Nō ip̄m ꝺ patrem. ip̄m ꝺ fi
ū ip̄m ꝺ spm. l. ēē dic̄t el. si aliā p̄is. aliā
fi. aliā. spe. l. ēē p̄m. Nō n nomina trinū si ⁊
noīū p̄cat̄ el. ꝓbāt. ú ḡci exp̄mīt ⁊ p̄tasē
⁊ subāt ofticiū. Nō p̄r filij. ⁊ spe. l. ꝓbām ali
qñ exclud. ú fit ē ú spe. l. noīm ꝑm q. recip.
Sꝫ p̄r sēp pat. ⁊ filr sēp fit ⁊ spe. l. sēp spe
l. q; unū ⁊ subā. ꝫ ꝓbans ac noīby distinguī
Ecce ꝫ apte dic̄ uer. p̄cat̄ ēē ēl. ⁊ p̄l ēē sub
sistēntiā. Vñ manifestū sit q. dicunt l. p̄ no
mine signāte. ⁊ p̄tasi. ac p̄cat̄. ſbō ⁊ da
maſcen. ꝓbo dic̄ ēē p̄tasē. ⁊ eas dic̄ enec
in ḡen. ita. Ju dicam? una sim ofticiū. ⁊ es
p̄tasē ⁊ ūnatē ēēt. ⁊ p̄s. De ꝑcatibꝰ ꝑ
Nūc de p̄catibꝰ si p̄ dē hoc noīe p̄tasis.
ꝓbāt q̄ sic̄ ꝑ in ꝫ ēēntia omemoran
in? aliq̄ not hoc opter. Sꝫ p̄ñ audiam? q̄ꝺ
de ꝫ noīe. ⁊ p̄tasi. ieī dic̄. aut ꝫ sub ꝫ noīe
neū late ⁊ ꝫ dic̄. ⁊ q. ecclesia uocabāt ú sim
plicē. seductōrē. ⁊ ꝓba. ⁊ p ēēntia. ú sic dic̄
ē una tm̄ p̄tasis sic ēl mm? ꝓpos ad ꝺiuer
mēt declinēnt ē ū esset ꝫ noīm ꝛea. ap̄ carbon
os malignū ū ē ep̄ sigo ꝺāmnata ú in. ⁊
ꝫ ieī dic̄ ꝫ noīe ꝑmād sere. sic distinctōne sit

epōne. ēē. l. q̄n ē haeel ⁊ mendelum. ꝺ scḗs
de fide catholica ad damasū papam. Alterū
anox ꝑsule ⁊ p̄tasion nouellū nom. ā me ho
mine romano exp̄. Mā ogam? q. ēl ⁊ p̄tasē
ambāt intelligi. Et el ꝓ subsistētiā sam̄. Re
spōdem? nos ita ēde. ú subsistē el sic sps in no
mē ecclē agnum. q. nescio q. uenenū in subs
tantē clamam? si q̄s ēl ⁊ p̄tasel. ⁊ ēl subsistēnā
ꝑs. ⁊ hoc sit anathema sit. Si q̄s ā ⁊ p̄tasim.
usiā intelligēs. in ēby pscis. una ⁊ p̄tasim.
medicātem. ā ⁊ ē. q. l. et ⁊ p̄tasel. dicens su
sub noīe p̄cat̄. ēl sic. conatum asserit. Sub
sicut nob dicē una subam. ⁊ ēl ꝓ. p̄cat̄.
essel. Taceam? ēl ⁊ p̄tasel si placet. ū bōe spe
ciosum. ē in eōd ūbo sensꝰ dissentiūt. aū si nec
pugnat ēl ⁊ posse sel. ē impōssibile sint nos de
be dicē. ū negam? Sꝫ in ēade uenenū sub
melle latet. Transigat ū se anglis subhauet
anglin mel. his ūb ū negat uenē ēē noīe
ꝓtasis. si hoc est eo ꝑue usos ostēdi. ꝺ qs cau
tela op̄et in distinctōe sigōrū. Aliqns
ꝺicēt. q. sup̄ ēl ⁊ p̄tasel ⁊ ofticiū. De ꝑcatib
am de ꝑcatibꝰ ꝑmat̄ de noīby ead̄ tela
psequi videam?. q. ī nocturnes sine relones ad
in sēpta pleny dic̄. Jn alia ēdate sēa q. iō
ā nob repetam. ú nō eccl̄a ꝛeuocatos in figat.
dic ab uli. de fi. ad. pe. Aliū ē genuisse q. nati
ēē. Aliq; ē eccl̄e q. genuisse. l. nati ēē. Vñ
manifestū ē q. alr ē p̄r. alr ē fili. alr spe. l. Et
ē ꝑū solꝰ pat. ñ q. ñ nat ē ip̄. si q. uñ filiū ge
nuit. ꝑū q. solꝰ filij. ñ q. ñ ip̄ genuit. si q. ꝺ
pat ēēntia nat ē. Ppū ú spe. l. ē. ñ q. ñ nat ē
ip̄ ñ genuit. hoc solꝰ de pat filiq; eccl̄e. Ecce bi
assignāt ēl ꝑcatel ēēntiā ꝓpōs. q. una ñ ē alia.
si ñ signāt ē chr. Aliū ē genuisse q. nat ēē. aliū
q. eccl̄e. i. aliq ꝑcat. filiū uero ē gnat. ⁊ alia
naturaliter. alia: possibile. q. aliꝰ nob dicit pri
cat. filiatio. hal ꝑcatel designat noīa una p
spōs. l. pat. filr ⁊ spe. l. q. relativa l. ād se inuī
cē dic: q. notant relones. q. ñ sic ꝺo accidēs
tel. si in ip̄is ꝓpōis ab ēēntia ⁊ immutabiliter ut
ñ in applone relatē sit. si ⁊ relo nel sine re
latel in ip̄is rebus. l. in ꝓpōis sit. q. ñ ora q. ꝺe
dnr. ⁊ subam dnr. q. damnat. sed in relatōne
Quo ēca scienda ē ñ omīe q. de ꝺo dr. dnr. nil ei
dica ⁊ subam q. q. ꝺā dnr. ⁊ relonē q. ñ ē ⁊ accid̄s
accidens q. sic immutabil. Vr. aū in ꝫ. li. de ēde
ecc dicēt. Nec in ꝺo ⁊ accidens dr. q. nil ei ac
cid̄. ñ ei omīe q. dr. ⁊ subam dr. Jn rebꝰ eaꝝ

aqp mutabilis. q ñ l subam dr: restare ā ú acci
dens dicatur. In dō ā mch q. l accñs dr qđ nul
lo mo mutabile ē. aū amissibile. ñ cñ oñe qđ
dr. l subam dr. Vr u ad aliq stiē patr ad filiū.
⁊ filiū ad pñm. l q ñ ē accñs. qr ⁊ ille sēp pr⁹
ille semp filius. Cr maq sēp. qr sēp nat⁹ ē filius ñ
eqp ñ q ee filius. Qr si aliq̄n eqrit ee. ú aliq̄n de
sinet ee filius. l accñs dicet. Cr qr patr ñ dr pr ú
eo q ē ei filius ⁊ filius ñ dr filius ñ ex eo q hoc pa
tr ñ. ú l subam ⁊ dimr. l admittē ista dnr. ns
cñ. l accñs. qr ⁊ q dr patr ⁊ qđ dr filius ecñ. ac
q mō mutabile ē eis. Cece hns ūb ostēdr. qđ
dicta de dō. l subam. qđā l relōne mch cñ fac
dens. Ostēdr ⁊ pcal patr ee. q hoc ad filiū.
⁊ pcal filiꝰ q hoc ad pñm. Jō q ē dr ad patr
ecñ ⁊ mōmutabile ee q patr dr ura inetti
nolunt. ⁊ pcal q patr ē patr. ⁊ pcal q filius ē filius.
ecña ē ⁊ mōmutabil qr ⁊ patr sēp pr⁹ ⁊ filius sē
p filius. Cñ hyl pcarel plōr assignant in ru.
u. de cñ. ta aut. Si sēp patr pñm ē q sēp ē patr
necce ē sēp filius pñm ee. q sēp ē filius. Si u
semp patr ē ⁊ sēp filius ē. g q ñ sēp patr ē ñ sēp ge
nit. Jō in eō. hanc dō manifestū ē pñ ee. q filius
dr. Quare dicatur ē ypūs unigenitus q fi
lius qr quō dicat ee pñm nam ⁊ dr. ē ⁊ hoīes
dō. q filius dr l genit ex dō. ē. ⁊ hoīes filij
dr dicant ⁊ fr. l ūtū filij quelli omes. ⁊ ad
moysen de ppō ista dnr aut. filius mis pmoge
nit⁹ ista. Sz magna ē distantia. hoīes u filij
dr ee scīptura. ñ naturant pcare. ds ā filio qui
genit pcare filius ē. ⁊ ūnare naturant ñ fac
tura l adoptione. ⁊ ultq̄ dr ee. ñ q filij dr filius
u filij ñ nalitate filij dr. Cñ hyl. Solū dr
natū origināl pcare filiū dr ostēdit. inē pr
sūi ⁊ hoīes filios dr evidentissime distinguit. l
xu. u. de ē tra dicens. Ego pat⁹ solū q ex eo nasci
tur filius ē. ⁊ nos q̄d dō filij simul si p scīptam.
filium⁹ u aliq̄n filij nalitate. si filij dr p ad opus
ne effectū simul⁹ pot⁹ q. nasenti. Cr q omne q
fit ⁊ aliq̄ fiat ñ simul nos ē filij ñ simulsem⁹ effici
mꝰ. aū u filij ñ eramus si p gram scī sum⁹ ñ na
ti neq gratia. si acq̄sitū. adq̄sitū u nos ds filios. ⁊
p ℞ dr nos genuisse. Genuisse u dr in filios. ñq
ē pcarel significone. cognoscim⁹ dicta. Cr adopcio
ne u bo fr ē filius dr. ñ gr gratione neq pcarel ē
ea. si ñ cupam. Ac p id ñ ne filius qr ñ pe nat⁹ dr
sēp filius fuit. Sz nunq aū ds ñ fuit aliq̄n fi
lius nec fuit aliq aliq filius ac ú q q np ú filius ac
q. l q sēp ē filius nascibilit carl pcare. ac ūnare fi

filius er ē sol⁹ q genuit. ⁊ ille cū q gemit. pr
pr ē. qr sic ille filius origine. l ille pat gratione.

Quod hꝰ dr filius ⁊ natus ⁊ natus p dicta

Homo ú q filius dr ē sūm ú cū patr patr hoīs.
si ⁊ filij ⁊ spe. l. filius ē. i. eoꝰ ⁊ natus. ⁊ c
natus ipa pr⁹ eis dicit p. Vñ ag m. v. de. aut.
ll p dicit ⁊ natus patr ñ fuisse ⁊ filiatē ad ētam pp
adoptionē filioꝝ. Qr u sēp ē. Andri ista dns
cens. aut ds unus ē. ñ unq̄ genuit filius. aū spūs
s. operet uelli. q. un enim dr in trin. nec di
cit⁹ ⁊ pñm trm. ppr gratiā sua nos regnan
tes. Ve si ⁊ hyl. in vi u. de. aut. Omnibꝰ p fi hil.
de ds ē pr. qbꝰ ē pr ppr fidē ihm. p dr filius
⁊ sanctus. Cece ostēdit ⁊ qr p̄ū dicat. ē dr nam
q filius ē. qui. ipsoꝝ nat⁹ pe dr. Vñ hyl. in u
nj. de. aut. dnl dicēs. Claudica filiū tuū. nō
solo noīe. ⁊ restare ē sc ee filium. si ⁊ ppcare
nos filij dr sumꝰ si ñ tal si filius. si u ūn⁹ ⁊ p ē
filius origine. ñ adoptōne. ūnare. ñ nūc upa
tōne. naturare. ñ canone. Quod spūs s. ppe
dr donū da. quia ppcare ē donum ut filius
ta. ⁊ de spū. s. dicend ē. q pe dr donū dr. natum
ēnī ⁊ alia plā sunt dona dr. Sz spe. s. ē pe
tare unmutabilis. doñ ē sic filius ppcare filius eo u
doñ dr. q spe. s. ⁊ utrq̄ noīe unq̄ relatē dr. La
dq relone dr spe. s. ⁊ donū nec ipa relō. ñ ap
parear. i ī b nomine spe. s. sic ī b noīe doñ. Vñ
ag v. u. de cñ. i. aut spe. s. q ñ natus ē. b ī natus
re mutlr. in eo qp pe dr. spe. s relatē dr. ē. ⁊ ad pa
trem ⁊ ad filiū referē. qr patr. ⁊ patr. ⁊ filij spe
ē. si ipa relō ñ apparet in b nomine. apparet añ
ē dr. doñ dr. Doñ ē u patr. ⁊ filij qr. ⁊ a pr̄ procd
⁊ a filio. g spe. s. mutabil qđā pris filij qr. ō
nimo ē. ⁊ nō forsalle sic applicāt ú ī ā dictum.
Il nāre piget qr pri. ⁊ filio p eaꝫ applō omne
me. nā si ipe dr. q ille cōit qr. ⁊ pr. spe. ⁊
filius spe. ⁊ pr sēs. ⁊ filius s. Ver g gr noīe q mag
oueñ utrūlq cōio significat uocatur doñ ab oꝝ
spe. s. Ecce hō qui spe. s pe dicat doñ. ⁊ q re
tatē dr. sine doñ. sine spe. s. ⁊ q. nom⁹ ds p̄ñ
reuer. q. coīē pat ⁊ filio oueñ. si dumtin. Ec
ē sciēs qr ē patr ⁊ filius dr spe. sine sēs uerū re
tatē dr. si l subam. An patr l filr. Ut natus
ne ḡn p ut patr ipa possit dici spūs s.
filius ⁊ ipa ūnat. p̄ter dicta spe. s. sic dictū
cū dr. ⁊ spe. ⁊ sēs. de ī ab in v u. de ē. sic aut ūnat nullo mō p dicta filius. Spe ū. sēs. p qđ un
ūsalr dicit. Ido q. sepaū ē. qm ds spe ē. Itaq
pr. ⁊ filius ⁊ spe. s. qm unus ē ds. ⁊ unq̄ ds sēs

ē. ⁊ dē spō ē. ꝑ appellatiū ⁊ntal. ⁊ spē.s. ſ; nō ꝛ
spē.s relatē ñ ducē. ſ; ſ cēmam. qꝫ pe spē s.
qm ñ ē ⁊ntal. ſ; m ⁊ntare relatē dr;

Quida pu
cant spm̄ s. non dia relatē ad pm̄m ꝛ

Quidam tñ putāt spm̄.s. ꝑ donū. ñ di
ca relatē ad patrē ⁊ad filium. Sm̄ mquīt
b ꝛ relatē ad se dr. sunt multa q̄ respōdēt noca
bula. ú si ē dr pī. filij pī. ⁊ filius patēt si ⁊ dicat
pī spē.s. ut dom. pī ⁊ spē ⁊ donū patēt. spē. ⁊ do
nū. Sy ñ ita ē m oīly relatīs. Nā ut omia q̄ relatē
dm̄: sunt ad se inuicem respōdēt nocabilis. Sm̄
aḡ hoꝛ eludens opinionē. m v.u de ē. atr. Nō mo
ueat q. dnus spm̄.s. ñ q̄m ⁊ntatē b eū q̄ ē m
⁊ntatē relatē dici. nec ñ inuicem respōdeat
nocabilis et ad q̄. refert. Vbi ns spm̄.s. patēt ſ
ñ inuicē dr̄ filius spē.s. ne filius et intelligat
spē.s. Jē dr̄ spm̄.s. filij. ſ; si dr̄ filius spē.s. ne
patēt et intelligat spē.s. Ju mltis ns relatīs ꝛ oāḡ
ú ñ inuenitur nocabilis. q̄ filius inuicē respōde
at. Cḡ dr̄ donum pris. ⁊ filij. nō q. pius
die patris dom. ⁊ filius dom. ſ; ú b inuicem res
pōdeāt. dr̄ donū donatus. ⁊ donatē dm̄.
q. h̄ potuit inuenīr. ustratū nocabilis ille ñ
potuit. Donū gḡ donatus. ⁊ donatus dom. cū
dr̄ relatē utḡ admittē dr̄. Vñ nō
sunt ds ú gr. ꝑ. ē spē sic donū. ⁊ ab ēno. an eat

dē ꝑcales assignent aḡ ⁊ hyſt. ⁊ an si

Ic q̄rit ꝑ utḡ ꝑcales
qſ hyſt sic assignāt. ſ; q. pī ē semꝑ pī. ⁊ filius
semꝑ ē filius nō ille eccl ꝑcales. qſ aḡ supꝑ distīn
ctēt ꝑ ū ē pīs q. genuit filiū. ⁊ ꝑ ū filij q. ge
nitē ē. ā prē. ⁊ spē.s. q. ab utḡ ꝓcēd. de deo ut
⁊ille sit ille q̄ dr̄ pī. ntal substantia ꝓcessio. Sm̄
dr̄ q. ñ sic eccl ꝑcales qſ posit hyſt. ⁊ ille qſ po
ñ aḡ. Si ns eccl sit tō ēḡ pī ē patēt ⁊ genuit
se filiū. q. utq; q̄dā occidit. Si ā b ē cuḡ que
nit. ú sit pī. et queī filiū genuisse. Nā aḡ ꝺ
una si patēt genuit filiū. Si ú ñ genuit pa
ter ē. Sy qſ aueat dīe. aū q. ipa genuit filiū.
aū q. ipa patēt ñ sit. Si ā pī ē ipa. ñ filiū genu
it. ſ; ē gḡ tō dīe aliq̄ ē prēm. ⁊ gignīe filiū.
⁊ ú utr̄ una eaq̄ ē ꝑcal; Reſpo ú omīd'

Adquid sit ꝑ multicio aliq̄ eald' ē ꝑcēs
q eas ꝑcales notāt utq; dr̄ilis ꝛ
ūb. q. n hyſ aut intelligi debeꝫ ú pris ē q
semꝑ pat ē. ⁊ ꝑcal pīl ē. q. semꝑ pat ē. Sēp
ú pat ē. q. semꝑ genuit filiū. Jta ⁊ ꝑ ū filij est.
q. semꝑ filius ē filius ú semꝑ. q. genit ē. semꝑ. Cḡ. ꝑ
cal q. pī ē pī. q. semꝑ genuit. ⁊ h eād. dr̄ patēt

ꝑcal ⁊ gnīano. ⁊ ꝑcal. q. filius semꝑ ē filius
nit ē. a prē. ⁊ h eād dr̄ filiꝰ ⁊ genitꝰ. ⁊ natus
cal. ⁊ ingo. ⁊ nascibilis cal. sic ⁊ ꝑcal q. spē.s. ē. s.
ses ē ⁊ donū ē. q. ꝑcēd ab utḡ. ⁊ h eād dr̄ procedi
Jn ꝑmittit gḡ nocābly eād significare s. ꝑcētel. & ñ

ō dē dīe aliquid ē prēm ⁊ genuisse ⁊ hīc

Dicē ēm uidr̄ nob omnino uel ē filium. ⁊ta de
die. aliq̄ ē patrem ⁊ genuisse filiū. ⁊ aliq̄d a
ē filiū. ⁊ hīc prēm ⁊ ē spm̄.s. ⁊ procēdē ab utḡ. Luis
aliquꝫ patēt ñ ē nomē ꝑsōale. ⁊ ꝓsōe s. ꝑcal
tēm. filiꝰ ⁊ filius ⁊ spē.s. ⁊ ū ñ p̄ta nomina. ſ; ꝑ
significātē. Jōq̄ dīm̄ q̄a pīl nomē ū tm̄ relatē
nocat. ſ; ⁊ ꝑsōale. s. filialē significat. Jta ⁊ filius ⁊
spē.s. relatīa ū nocabla. s. patēntal filiatō. ꝑ
cessio. ⁊ gignē. gignī. procēdē. p̄al tm̄ relatē. nō
ꝑsōale significāt. sine hīc filiū. ⁊ hīc prēm. Sm̄
ubi gīa ē dm̄s. ds ē patēr nomine patēt. ⁊ relatē
nocat. ⁊ dīam ꝑsōale significat? ú sit intelli
gētia cal. ds ⁊ dīa ētia ē patēr. ⁊ ille genuit. s.
ꝑsōale. q. hīc filiū. Sīt ds ē filius. ⁊ ꝑsōale gen
ta. ⁊ hīc prēm. Jta ⁊ ds spē. s. ē. ⁊ ꝑsōale. pce
dens ab utḡ sine ille q. procēd. Cū ú nota relatīa
nomina ut ꝑdicatī. nationes p̄al tm̄ significāt
ñ ꝑsōale. ūē dr̄ ds genuit. ⁊ hīc filiū. ⁊ ds ge
nitē ē. ⁊ hīc prēm. ⁊ cū oppere oīa ligi in subis
tm̄ ꝑsōale. ñ ētia q̄ ille ꝑcalis dr̄ dēmāḡ. nōn

q ꝑcales dēmant ꝑsōales ñ sin. ⁊

Ille n ꝑcales singlē singlīs ꝑe quenit̄. ꝑs. ⁊ ꝑ
cal ꝓsōe dēmāt. ⁊ ad se inuicē distinguit. s.
a se ñ secedēt. Sm̄ iohs damasceꝰ ait. Nō differūt
ab inuicē ꝑsōales. s. filiatō. ⁊ caracteristica. ꝑ
dominata. ⁊ dēmtal ꝑcales. caracteristica. ñ
⁊ dēmtā ꝑsōaleꝫ. ⁊ ñ ñ. ⁊ ꝑsōales dē
minant. Jē qd̄ ē imperialē. ⁊ ētiatē dīm̄ diam
ūtm ꝑsōale. s. ipsum ē omia bīnē. q. hīc pī. ⁊ ē b
uhon. ⁊ ꝓsubsistentialē. Naturale ñ. ⁊ habitu
diē a patēnali ꝑsōali differentiatē. nēq; ñ a patēnali
ꝑsōali secundē. Jō ait ꝰ ēpm̄ēl. ꝑsōales ꝑcales
in eccl'ia. Differūt ꝑsōaleꝫ. ⁊ ꝓsōe. in ēq ꝑ
ecally. ⁊ patēnali. ⁊ filiali. ⁊ possibili neogno
scm̄. Jncommunicabiles ait ꝑsōales. ꝑal. ⁊ indi
tabiles inuicē ⁊ unitas. q. ꝓ mobilitē. ⁊ ñ
⁊ unitē ⁊ unitas. ⁊ ñ distantē. ⁊ singlā ꝑsōa ē ꝑ
tas. ⁊ plan ꝑcalem. s. existentiē modū. ꝑ
ꝑfidē. ſ; unitē ſ stabē. ⁊ ñ distantē. neq; seꝑ
dī a patēnali ꝑsōali. Cece b hīc distinctas illas
ꝑcales q̄ supꝑ dictis significāre s. ihs. & sunt ali

a nōia personalia eald' propcales notionalia. ſ; gene
ue u ñ ē ꝑmanentiū. q. ille pat. ⁊ filius. s. genitus ille
ꝑ magn.

"uicissim
ñ ꝛdent
ſ uocabla
ꝛ filio.

ad

di ad

"tal filia
ad ꝑces
sio.

adiuma

1 est

Iohs da
mascē
de fide

scđ nomina ꝓsōar sō ⁊ ꝓcamel ꝑsel. designant
ī ī ſ ⁊ alia noīa ꝓsōar. i. q̄ ꝑāl ꝓsās significā-
⁊ eaꝝ ꝑcamel denotāt. ⁊ easđ q̄ſt ꝑducta noīa.
Vñ ⁊ relatē dīr: ſ. genitor genit⁹ ūbū. imago.
Vñ aō in v. u. de ē. Ih̄ende ē mq̄ ꝺ significāu ē dr
genit⁹. q̄ ſignāt ē dr filius Jō n filius q̄ gen
ē. ⁊ q̄ filius mq̄ genit⁹. Sic ā filius ad ꝓpriū ſ
genit⁹ ad genitorē refert. ⁊ sic ꝑāt ad filiū: ſ
genitor ad genitū. Jō in vi. u. dr. Verbū ſol⁹
filius accipīt. ñ sil' ꝑāt ⁊ filius tamq̄ ambo sīt uñ
ūbil. Sic n ūbū dr q̄si imago. Ñ ā ꝑāt ⁊ filius
ambo imago. ⁊ simil. Sz filius ſol⁹ imago ꝑāt q̄
admodū ⁊ filius Jō in v. u. de ē. Verbū q̄ ſ ſa
piātē. ⁊ ēēntia. Ꝺ ē q̄ ꝑ ſ ūbam q̄ ñ ē ꝺ q̄ ꝑāt
q̄ ūbū ñ ē ꝑāt. ⁊ ūbū relatē dr. sic filius Jō ſ eo
dē. Sic filius ad ꝑāt referunt. ſ filius ⁊ ūbū ad
eū cuī ē ūbū refert. ē dr ūbū, ꝓpea ñ eo ūbū. q̄
sapiā dr: q̄ ūbū ñ ad se dr. ſ nō relatē ad eū
ē ūbū. sic filius ad ꝑāt. Eo q̄ꝑe filius q̄ ūbū. ⁊
eo ūbū q̄ filius. Sapiā ū q̄ ēēntia. ⁊ iō q̄ ꝑāt ⁊
filius ſ una ēēntia. ⁊ una sapiā. Jō in cod. Ñ ē
ꝑāt ip̄ ūbū. sic ñ filius ñ imago. Ꝺ ā ab hoc di
q̄ imaginē ad se dicit. Jō in v. u. dr relatē fi
us relatē ⁊ dr ūbū ⁊ imago. ⁊ in oīb⁹ hī uo
cabūl. ad ꝑāt refertur. Nā ā homo ꝑāt dr

Huic ſtimā congꝝ ꝓdictas ꝓpositiones

Aper obiectum ē q̄ sic ſ genit⁹ filius relatē dr ad
ꝑāt. ſ ūbū ⁊ imago. ⁊ q eo dr ūbū filius ⁊
imago q̄ filius. ⁊. eadē ꝑsōne. dr ūbū
⁊ imago q̄ filius ſz ñ eo q̄ ūbū dr sapiā. ſ ēēntia.
q̄ ñ nocōne dr ūbū q̄ dr sapiā. Nā sapiā
dr ſ ēēntiam. ñ ſ relonē. Sed regula eoꝝ q̄ ad
se. non q̄ relatiue dīr. Amplius no ad se simꝫ
Ee ē ꝓ ad ūtenda q̄dam regla gñāl. ambo dīr
eoꝝ q̄ ad se ⁊ eoꝝ q̄ relatē dīr de ꝑāt ⁊ filio.
Neq̄ n ad se dīr ú aut aō. in v. u. de ē. Ñ dr al
ē filius alīo. ⁊ q̄ q̄ dīr q̄ sublam eoꝝ ostēdat. al
bo sil' dīr. g ñ ꝑāt ē ꝺs sine filio. ñ filius filio ꝑā
ſ. ſz ambo simꝫ ꝺs. ſz ñ ambo sil' ꝑāt. ñ ambo
filius sil' ē ūbū ⁊ imago. Nec sublam dicatur
hoc q̄ ē dr ꝺs de ꝺo ꝺ de deo. ⁊ hmodi.
lumen de lumine. ⁊ hmōi uocē dicatur. sed
sublam. ñ ē relonē ostat ꝓta ñ dicit. Si ū ſ su
blam dīr sil' ambo. ſ ꝑāt ⁊ filius ꝓpō dicit. ꝺs ꝺ
ꝺo. lumen. de lumine. ſ ꝓ deam regla. ad q̄
dūs q̄ uocē ꝺs ſ sublam dicat. ⁊ lumē. ⁊ sapi
ēntia ⁊ hmōi. ⁊ ñq̄ relatē acceptant. aliq̄
do cū ꝓ relatiuis. ⁊ ꝓ ꝓsōis. ſ ñ relatē acceptūr.
ū ē dictū ꝺs genit⁹ dīn. alīm ꝓ ꝑāt. alīm ꝓ fi

1

no ponimus. Sili ē dr ꝺs de ꝺo lumē de lumi
ne. Jn aliis q̄ locōnibꝫ sepe reperim⁹ noīa ēēn
tie ad significōnē ꝓsōar deducta. Vn ē dr ꝺs nau
ds mortua. ꝺs patēs ú filius cū significat. Jta ⁊ de
ꝺo filio ē dr melīr ꝺs de ꝺo ⁊ hmōi. Vñ a
ē q̄rēs quō hmōi dicant̄ m v. u. de ē aut. Q
ūn deus de ꝺo lumen de lumine dr. Ñ n
sil' ambo ꝺs de ꝺo. ꝙ sol⁹ filius. ſ. de ꝑāt. ñ ambo
sil' lumē de lumīe, sol⁹ filius de lumine ꝑāt ꝓ-
Et cū nō subē dē aliud de alio. ꝙ nō
e scientē ē q̄ſt noīa subē dr aliis de alio. u
cet alia noīa i sublam significēt. Secūd ū nōia ꝓ
ñq̄ dr aliis de alio. sic ūbū de ūbo ⁊ filius de fi
lio. q̄ hmōi noīa dicūtur ꝓsōis quemue ñ ꝓsōe.
Ad aō licet obscure in cod. u. ita dicit. hoc solūm
eis dicit ñ ꝓ aliis de alio. q̄ sil' ambo ñ sōt. i. alio
solo noīe ñ ꝓtum⁹ im. ad oīa dicūt uñ dicimꝰ
q̄ sil' ambo⁹ ñ quemu⁹. sic ūbū de ūbo dicit ñ
ꝓ. q̄ ñ sil' ambo ūbū ñ imago de imagīe. ñ
filius de filio q̄ ñ sil' imago ⁊ filius ambo. Et sic
notā subē aliquādo intelligūnt ꝓsōar distinctē
faciunt. ⁊ ⁊ ēēntiam sil'. Vñ aō in cod
u. aut. Jn pris noīe ꝑāt ꝓ se ꝓnūciamus. Jn dī uo
noīe ⁊ ꝓpē ⁊ filius. ⁊ ſpē. ſ. ū ē dr nemo horū ñ
sol⁹ ꝺs q̄ ⁊ naturalē mr ꝺs. Q ū ūn aut ꝑdicte

ꝓpietates sunt ipsoꝝ hī etiam alie q̄ aliis significant

Recta obiectiōn opponit. q̄ ūtū ꝓdē ꝑcamel
sine nocōne ⁊ ꝓsōis. ſ im ⁊ alie q̄ aliis
nocōnē. nominibꝫ. Nā ⁊ hī nomīa ꝛgenit⁹ relatē
dr de ꝑāt ūn. ⁊ aliā deligāt nocōnē. q̄ ꝑāt
ꝑgenitor. ñ ē n id ē. ꝑāt. ⁊ dr ingenit⁹. i. ñ
ea nocōe ꝑāt dr q̄ ingenit⁹. ꝑāt n ú ꝓdūnt
ꝓ. ꝑ ꝑcatem gñānoīs. ingenit⁹ aūt ꝑ ꝑcatē
malbuntis. differt g ꝑāt a filio auctoritate.
gñānoīs. differt ⁊ ꝑcatē malebluntis. i.
q̄ ingenit⁹. Vñ aō. distinguēs nō ꝑcatē dr
ꝑāt. ⁊ nā q̄ dr ingenit⁹. in v. u. de ē. sic aut. Ñ
ē ꝺ dr ingenit⁹ q̄ ē patrē dr. q̄ ⁊ si filius ñ
genuiſſet. nil ꝓhibēt dr eū ingenit⁹. ⁊ si gi
gnat q̄s q̄ filiū ñ ꝙ eo ip̄ ē genit⁹. q̄ genui
homīe gnāt aliq̄. ñ g iō dr ꝑāt q̄ ingeni
tus. Jog: ē de ꝺo ꝑāt uñq̄ dicatur. Ama no
tio ē q̄ unalis ama q̄ ingenitus. genitor n dicit
ad genitū. ⁊ filiū. Cū ū ingenit⁹ dr ñq̄ sic. ſ quid
ñ sit dr. ꝺ explīs plañ faciendū ē. q̄ dr in
genit⁹. ꝺ ostēdit q̄ ñ sic filius ſ genit⁹. ⁊ inge
nit⁹ ꝙmodo dr filius. Ad hanc dr. Sz ú dicat ꝺ
filiū ñ admittit q̄ secundo loq̄ndo. Nā cū in
tellectu dempto si dicat filius. q̄ adam ⁊ dicat

non ſ

2

ñ gen̄ᵉ, ꝑ eo q̄ dr̄ ingen̄ᵉ. nul alíū dr̄. Jo
ñ ē m rebꝰ ꝟsidrand̄. q̄ ꝓ sman. l ñ sman. dica
ut⁹ sm̄oīs mīi. Sꝫ qđ rē ipāz intellect⁹ eiu
ceat. ñ g̈ ita cū dicamus ingen̄ᵉ. si ↄ nō
gen̄ᵉ. q̄ cū ualeo. ñ q̄. g̈ aliq̄ dr̄ q̄ ñ filiū
negaū̄ porro pdā: ñ id ēt̄ē. ú q̄ [illegible] sū
[illegible] illa, dr̄ eā ꝓpōīa: subām dicat. sic
cū negaū̄. q̄ sū illa nebat. sīc m aliq̄ pdi
cauīal. ē dūl bꝫ subam designam? Et g̈
dic̄ ñ ho ē. ú aliq̄ gūs p̄dicamēi eīnat. Sꝫ
cū illā negat. Sic g̈ l subam ato ho ē. sic
subam nego. ē duo ꝟ ñ ē. ar si cū ualeo q̄
dr̄ gen̄ᵉ q̄ ē ualeo q̄ dr̄ filiꝰ aīa g̈ ualeo q̄
dr̄ cū gen̄ᵉ q̄ ē ualeo q̄ dr̄ ñ filiꝰ Relatē
ā negauī dicēdo. ñ filiꝰ Relatē g̈ negam
dicēdo ñ gen̄ᵉ Jngen̄ᵉ porro q̄ ē ñ cū gen̄ᵉ
Et g̈ recēdr̄ a relatū p̄dicamēto. ē gen̄ᵉ dr̄
Sc̄ ñ gen̄ᵉ ad se ñ dr̄ si q̄ er gen̄ᵉ se ī ē
dr̄ igen̄ᵉ ñ ad se dr̄: si q̄ er gen̄ᵉ ñ sit ꝟ
cū. Sed q̄ cū relatē dr̄: Et ā relatē ꝓnūcia
at⁹ ñ m dicat subam. Cūnus g̈ duūsū. sic
gen̄ᵉ. ↄ ingen̄ᵉ. ñ m dicat duūsā subam.
q̄ sīc filiꝰ ad pām. ↄ ñ filiꝰ ad ñ p̄īm. re
fer̄ur. ma gen̄ᵉ ad gen̄ᵉ. ↄ ñ gen̄ᵉ ad ge
n̄ᵉ referūt. nec̄ ē. Cec̄ euidēt̄ ostēd̄. q̄ m
gen̄ᵉ relatē dr̄. ↄ de solo p̄īe accipīt. Aliā no
tia ē q̄ dr̄ ingen̄ᵉ. alia q̄ p̄īe. accꝰ cū nat
iec. ē dr̄ ingen̄ᵉ. q̄ñ ñ gen̄ᵉ. ꝟ ñ filiꝰ. ans

cuī solꝰ pat̄ dr̄ ingen̄ᵉ dica debeat ñ gen̄ᵉ
deo soleo q̄ cū cū sīc solꝰ pat̄ dr̄ ingen̄ᵉ ꝟ ad sīc
si ip̄ solꝰ debeat dica ñ gen̄ᵉ. ꝟ ñ filiꝰ. ꝟ ñ ↄ
s. p̄sūr dica ñ filiꝰ ꝟ ñ gen̄ᵉ. Aly dā ut dr̄ q̄
p̄r̄ solꝰ debeat dica ingen̄ᵉ. ꝟ ñ filiꝰ. Spē ūs
sīc ñ dr̄ ingen̄ᵉ. ma uīq̄ ñ ē ducēd⁹ ñ gen̄
ē. ꝟ ñ filiꝰ. Debet q̄ dica ↄ cēt. spē. s. ñ ingen̄
ē ꝟ ñ gē filiꝰ. Et ñ debet dica cē ñ gen̄ᵉ. ꝟ ñ fi
liꝰ. alīs ā uidr̄. q̄ spē. s. ñ p̄sūr dica ingen̄ᵉ.
p̄ cū dica ñ gen̄ᵉ. ꝟ ñ filiꝰ. q̄ ñ aō sup̄ aīe ap̄
nale. ē dr̄ ingen̄ᵉ. q̄ñ ē dr̄ ñ gen̄ᵉ. ꝟ ñ filiꝰ.
ethimologiam notis ostēdēdo. cū ꝫ dicūt
se dr̄. ñ rōnē p̄dicāmīs. Quę sit ꝓpria cā
ual scire q̄ sit ꝓpe quā dr̄ ingen̄ᵉ.
cui s q̄ p̄r̄ dr̄ ingen̄ᵉ. Audi hyl̄ipam
nocand̄ mnasebinaēd̄ m mī. u. de ē. anē
cē. Cuī ab uno. s. ab ingenito genit⁹ ꝑua
ꝛ nati. ut uno q̄ ↄ mnasebinaal. ↄ on
gunl. Sigāt g̈ in sepāl placēt mellige
na. ↄ distinctio mnasebinaal nam una
ual q̄ stīsti. solua⁹ deus ñ ē opinandus.

Vnicos g̈ ē dulmedō ꝓcēdr̄ in sēpeuīs pōīa eīt
m nullo ā ñ distinctō, aryanu uuebanē ꝓbare
alēī subē patrem alēī filiū. quīe ingen̄ᵉ
ē. ute gen̄ᵉ. Aub Rdens amb dr̄ se hāle
sland ↄ tacī ñ oppo. q̄ arriani. ex eo ꝓbant guīe ingen̄
nuebaneur. alīus subē ē ꝓpīm. alēī filiū q̄ ē
ille ingen̄ᵉ. ↄ iste gen̄ᵉ dr̄. ē duūsū sīc ē in duū
gen̄ᵉ. ↄ ē gen̄ᵉ. Cū ābī q̄m aer rēpōdēt nul
die se in sēpeuīs ꝫ nom̄. s. ingen̄ᵉ ñ legīsse. Jta
ingenīe in mī. u. de sp̄ū. s. Cū ducū auctorīe
ꝑdā dicēdū. nob̄ filiū dī q̄ gñāt ē p̄īs. q̄ gñāt
inecīe ē ñ posse. q̄ uel ille gñāt sīc iste gñāt.
q̄ gñāto ē ñ. adūsus q̄ illā q̄nē si nocē ar
bīcē accūsdm. si ēgūdaōne dāpnabīt. in eo
ꝫ loco uelugū ūeūt. ú puāt inuidīe si q̄s
inuidīe sm̄oīs dicēdī. q̄m p̄īe ingen̄ᵉ ↄ ge
ē unꝰ ñ q̄ acq̄ sibē. Cꝫ ú rēpōdeā ñ q̄ōē
q̄nū. p̄mo omīū in duumī sēpeuīs ingenīū
ñq̄ inuenio. ñ legī ñ auctum. Cuī g̈ inuidi
uant sē hoīes ꝫmōī. ú nos dicāt ea usurpa
re q̄ ñ sē sēpta. ē ea q̄ sē sēpta dicant. ↄ ꝑī obi
uant q̄ ñ sēpē sīt. Nec ꝑī si adūsanē. ↄ an
cēuocatē eatūp me sine detogatu. Amōde lecē
q̄m ꝫ noīe ingen̄ᵉ. noiebat un amb̄ ꝑ hec
col. Jta ↄ nol subaēē q̄dā opꝛer ꝑ eatūp mā
nū insidiaī. q̄ catholicī ↄ ꝑus iecteīy secē
cēti p̄sē. Sē ꝛ q̄dā q̄ ñ cāre sē religiosus ñ auctō
ritatī. ú ei nos opacat o fiendo sēp. ac recipi
endo insunu. Cum silēcio p̄tēn q̄ñ aliq̄n.
ñ aliꝰ eōī sē ꝑ ūsteanī. q̄n ē opeū fiāt eis un ꝫ
bū bam? An duūsum sit ēē ꝓpīm. ↄ ēē filiū

Rectā q̄n solet ē sup̄ducēd̄ sit aliū ē dicē
ingen̄ᵉ. aliū putēn ↄ q̄ duūsū sit gen̄ᵉ. ↄ
ingen̄ᵉ. uī sibī duūsū sit ēē ꝓpīm. ↄ ēē filiū
ñ aliū. Ad q̄ dūnī q̄ ex eod̄ sīlū. q̄ dr̄ duūsū
gen̄ᵉ ↄ ingen̄ᵉ. ↄ q̄ dr̄. ñ ēē ut dicē gen̄ᵉ. ↄ
ingen̄ᵉ. ꝑ dica ñ ēē ut. si duūsū ēē ꝓpīm ↄ ēē fi
liū. ↄ ēē sp̄īm. s. q̄ ñ ea nocuēē ꝓpīe ē ꝓpīe. q̄ filiꝰ ē
filiꝰ ↄ q̄ spē. s. ē spē. s. soep ex ꝫ sensū ↄ cedīm
q̄ aliū ē ꝓpīm. ↄ aliū ē ēē filiū. q̄ alia nocio
ē q̄ ꝓpīe ē ꝓpīe. alia q̄ filiꝰ ē filiꝰ. ꝫ si ēnsponal
ú dicas aliū ē ēē ꝓpīm. aliū filiū ēē. nascatur
mellia. ↄ ō ñ q̄ eccl̄r. Ch sensꝰ talē ac si dicat.
Aliū ē q̄uo ꝓpīe ē nq̄ ꝓpīe. ꝫ ē aliū q̄ filiꝰ ē ñq̄ filiꝰ
ꝫ ēq̄ penit̄ falsū ē. Co ꝛ ꝓpīe ē q̄ ꝓpīe debēt ꝑ
sonam ↄ naēm. Ar filiꝰ eo dē. ē. q̄ ꝓpīe ē. eo
q̄ filiꝰ ē q̄ ꝓpīe ↄ ita ū ē ꝓpīm ēē. ↄ filiū ēē.
ꝫ ñ ē ū ēē ꝓpīm ↄ ēē fi. Cū aō in ꝫ de ē. ac.
Q̄m duūsū sit ēē ꝓpīm. ↄ ēē fi. ñ ē ū duūsū

subā q̄ h ñ ł subam dr̄. ł ł relacñ q̄ ñ relacñ
uñ ñ ē accñs. q̄ ñ ē mutabile. Ccor duūs ēē dic̄
ēē p̄ñ. ⁊ ēē filiū. q̄ uł ūnē p̄dicam accepi
oportet. q̄ ł alia nocio ē. q̄ē p̄ aliq̄ ē filius. Nł
ł subam p̄ dr̄ pat̄. ł filius filius ł relōnē. Quom
dicatur sapiā genita. ł nata aut relonē ł ē.

Sciendū q̄ ē q̄ filius dr̄ ūbū. ł imago ł ī ip̄
sor dr̄ sapiā nata ł genita. ⁊ nō q̄ uñ ꝑ
relatē dicab. ⁊ relatē dr̄ an ł eand relonē. q̄d
eis ūbū ⁊ imago. de hīs aūt in v. u. de ē aut. Io
dici accipiam ē dr̄ ūbū ac si dicat̄ nata sapiā
ú sic filius ⁊ imago. ⁊ h ēnō ē dicant̄ i. nata sa
piā in uno eor. eo q̄ē nata ⁊ ūbū. ⁊ imago.
⁊ filius mellāt̄. ⁊ in oīb⁹ hīs nōīb⁹ ñ ostūdat̄
ēēta q̄ relatē dīm. Ar in alīs q̄ē sapiā ⁊ ēēn
na demōstrat̄. q̄n ⁊ ad se dr̄ se ipā n sapiens
ē ⁊ h ēr ēē q̄ sape. Sñ pat̄ ee filius sil' una sapi
enna q̄ una ēēna. Caue tecor q̄ir mellās.
q̄ h dic̄ aū. Vdr̄ n. dic̄ q̄ē dr̄ nata sapiā. i.
sapiā ēēnam figēē ⁊ nota relonē notee. Q
si nat̄. cogñ dic̄ ēēnam diam ēē natā. q̄ su
pcutly repugnat. Sz ad h dñs q̄ in alīs ⁊ in
eo q̄ē nata. eadē nocio mellr̄ q̄ notat̄ ē dr̄ ner
bū ⁊ imago. In alīs ū. l. sapiā demōstrat̄ ēēn
na. i. demōstrat̄ q̄ filius sic ēēnna. q̄ sapiā. ł ēē
nam dr̄. ⁊ nō ē dr̄ nata sapiā mellr̄ q̄ ip̄ q̄ nata
ē ēēnna ē. vbi cū sapiā. ñ ꝑ ēēnna. ł ꝑ ypēalis fat.
ú sic q̄ñ dr̄ ūbū ł filius mellr̄ ypēalis. ē sua ꝑ
tate nāt̄ dr̄ nata sapiā nō mellgat̄ i. genita ꝑ
ēealis. Io ugilantē ante nō ēē mellgēd ē dr̄ ū
bū. ⁊ ē dr̄ nata sapiā. ⁊ eadē relō eadē q̄ ypēalis
cū iesu illa ꝑcal. ⁊ ee h admittam. illū q̄d
supꝑ dixim⁹ l. q. ē dr̄ pat̄ ł filius ł spūs. l. ñ cū
me ꝑcaret significare ú ē dr̄ ꝑsonal filiatō.
ł ñ ypēalis ē sed ꝑ creatū. Et imago aliq̄ dr̄
ūbū ⁊ suū opet. q̄ē sūp dictū sic imaginē ł ēqual.
relatē dici. de filio sic ūbū ł filiū cū mālū rei
ptē ł sūlem dici. Vñ aū in u. de fide dic̄. q. u
na ē sōa ēternal ēēnnal dnumeal ⁊ imago.
ad q̄ sēs ē B. hyl. in v. u de ē sic aut. ł filius ad q
mūē imaginē notū ñ distēpar. ñ ñ differt.
Vna ē n ad q̄ ho cat̄ē spēs. Et ūb ostūt q. ⁊
imago aliq̄ ēēnne mellgēnā filiē. ⁊ cū ad se dr̄
⁊ ñ relatē. Ē ꝑēea aliū nomē mlepnē
nōīl relonem. l. ꝑnepiū. Dē n ꝑnepiū. sē
ꝑ ad aliq̄. ⁊ dr̄ pat̄ ꝑnepiū. ⁊ filius ꝑnepiū.
⁊ spē. l. ꝑnepiū. ł differnt. Nā pr̄ dr̄ ꝑnep
piū ad filiū ⁊ ad spūm. l. Vñ aū in u. uñ. de
trin. ait. pat̄ ē ꝑnepiū. diuinitat̄ ł si uelis

dr̄ eor dicant. q. ip̄ ē a nullo. Nō n hr de q̄
stu ł de q̄ p̄ueclat. ł ab eo ⁊ filius ē genit. eo
spē. l. ꝓcedent. Sñ g dr̄ ꝑnepium. ea dicant
q. ł sin ł die ēēnse ꝑnepiū. ł q. ꝑnepiū ē
filiꝰ ⁊ spē. l. in q̄by singlis rēa dnumeal ē. filī.
dr̄ ꝑnepiū ad spūm. l. Spē ūl. ñ dr̄ ꝑnepiū
n ad ēēnal. ad q̄s ⁊ ꝑ dr̄ ꝑnepiū. ⁊ filius ⁊
ēēnal ipa filī. ⁊ singla ł ꝑnepiū dr̄ ēēnse
pat̄ ł principiū ē sūm ꝑnepio. filius ꝑnepiū
de ꝑnepio. Spē. l. de nulꝰ ꝑnepiū. ⁊ ł pat̄
⁊ filio. Q. abēno pat̄ ł ꝑnepium ⁊ ñ. ł spē. l. ñ. ūno cep ē
ꝑnepiū

Ē pat̄ ab ēno ē ꝑnepiū filiꝰ. ⁊ filius ꝑn
epiū. spē. l. q. filius ē a pīe. ⁊ spē. l. ab utꝰ.
Spē ū. l. ñ ab ēno ꝑnepiū ē. ł ēē cep q. ñ dr̄
ꝑnepiū. ñ ad ēēnal. Cū g ēēnse ēē eqnse. ⁊ spē
l. ēē cep ꝑnepiū eor. ł ⁊ pat̄ ⁊ filius ēē cep ē spūs
s. unū ꝑnepiū ēēnse. q. ēēnse ēē eqnse. a pīe ⁊
filio. ⁊ spūs. l. Co dñs huj el. ñ ta. ł uñ ꝑnep
iū ēēnse. ōnm. q. uno eodq; ñ. ꝑnepiū ver
se. Sñ n alius suū vel a pīe. ⁊ alius a filio. ł pe
nūē eod ūs. Io aplis mellgend. hanc unitatē
ē uñ ꝑnepiū ver. aut ex ipo. ⁊ ip ipm. ⁊
ipo tēomiā. Cū ñ audim⁹ omnia. ēēp dom
aut aū. Ve. ñ bom oms utq; tis mellgē de
bemus. ⁊ omiā q̄ filiꝰ. l. ñ ex ipo ł peccā q̄ nam
tā ñ sūt. si uelit q̄ ex uolūtate peccatū na
cunt. Omnū g q filiꝰ. l. uñ ꝑnepiū ē pīs uñ fi
lio ⁊ spūs. l. ⁊ h ēēp ēē ab ēno ē pat̄ ꝑnepiū
filiꝰ ē gnatione. ⁊ pat̄ ⁊ filius uñ ꝑnepiū spē. l.
Vñ aū in v. u de ē. sic aut. Vr relatē pat̄ ad q̄ re
latē dr̄ ꝑnepiū. si pat̄ ad filiū dr̄ ꝑnepiū. ñ
ad omiā q̄ ab ipo sūt. ⁊ ꝑnepiū dr̄ filius. Cū
n dicēt ei cui q̄s el' respōd ꝑnepiū q. ⁊ loq̄r
nob. Sz ñq; pris ꝑnepiū ē. ⁊ imo ēaūt̄ no
lunt se ostūdē. ē se dr̄ ēē ꝑnepiū. sic ⁊ pat̄
ꝑnepiū ē ēēnse. q. ab ipo sē oīa. Cū ñ dñs ⁊
patrem ꝑnepiū. ñ duo ꝑnepia ēaūt̄ dñs. q.
pat̄ ⁊ filius sūt ad ēēnam uñ ꝑnepiū. ē. sic u
no ēaūt̄. si ā deq; in se manet. ⁊ gignit. l.
pat̄ aliq̄ ꝑnepiū ē ex se. q̄ gignit. l. ex q̄
opat̄ ñ ꝑtium. ⁊ spūs. l. negat̄ recte dici ꝑ
epiū. q. ñ ex eo sequat̄ ab aplone ēaūt̄. q.
sēpē ē de illo q. opet̄. ⁊ unq; in se manens o
pat̄. Vñ ⁊ aliq; cor q̄ oprat̄ ip. mutat̄ l. ñ
at̄. Vñ g ꝑnepiū ad creatūm ē pīe ⁊ filio et
spē. l. ñ duo l. era l. ꝑnepia. Cor apte ostū.
aū pīem ⁊ filiū. ⁊ spūs. l. ēē uñ ꝑnepiū. ver
ēaūt. uno eodq; ñ. ēē ꝑnepiū ⁊ illi mod
sanl apte. q. l. opant̄ omia. ⁊ q. sit' op

Quō accipiēdū stromia ēē ex do.

1 aut

1 z filiū ꝑnepiū

anam. hij ẽt ꝯ unū dñs ẽẽ ꝑncipuus. Li oꝛ.
quomodo paᷣ ꝑncipuū sit mᷣ ꝛ filꝰ ꝑncipuū

a Dicañ in eodem ubᷣ oanue. o stūd qm̄ patet ꝙ ꝯ
dicañ ꝑncipuū ad filium. ꝛ ad spm̄. sc̄h.
ip̄ ꝛ filꝰ dicet. Jō patᷣ ẽẽ ꝑncipuū filij. qꝛ ge
nuit eū ꝛ pr̄ñ ꝛ filiū. ẽẽ ꝑncipuū spe. l. qꝛ
spe. l. ꝓced. ꝛ dañ ab utꝝq; duᷣ u ñ. Si gignẽs ad
id gignet. q. ꝑncipuū ẽ. paᷣ ad filiū ꝑncipuū
ẽ qꝛ genuit. ꝑncipuū. Sc̄ā ꝛ ad spm̄. l. ꝑn
cipuū sic pr̄ qꝛ dicit ẽ de pr̄ ꝓced ñ parua
qꝺ ẽ. qꝛ ti ꝛ ẽ tam ñ ꝑncipium ei. cū rei
ẽt q. gignit. aū fac̄ li. ā ei. q. dat. ꝛ q. ꝓced
ab ipo. Si q. q. dat ꝛ q. ꝓced. ꝑncipium
hꝰ illū ā q. datᷣ ꝛ ꝓced. facit ẽ patᷣ. ꝛ filiꝰ
ñ ꝑncipuū ẽẽ spe. l. ñ duo ꝑncipia. li sic paᷣ ꝛ
filiꝰ ad ca̾tam relatᷣ unꝰ ca̾ur. ꝛ unꝰ dñs. di
sic uel ad spm̄. l. nūꝫ ꝑncipuū. Ad ca̾am ꝙ paᷣ
ꝛ filiꝰ ꝛ. l. s. unꝫ ꝑncipuū sic unꝰ ca̾ur. ꝛ unꝰ
dñs. Cꝛ hs q. pr̄ ꝑncipuū filij dr qꝛ genuit
eū. Qꝛ q. notione ẽ pr̄. ea filij ꝑncipuū dr. i.
gnatione. l. q. dr. ā auctor filij. Sꝙ hꝰ de
u ui u. dr. aut Jꝺo q. pr̄ dr. et q. genu
it. auctor. o stui. nom̄ hꝰ. l. q. neq; et ambo ꝓsert
Ꝺ intelligant. et q. ts q. genit ẽ subsist
se docañ. Non ecclā unꝫ innascibilit dñs no
ster unigenit di filiū. o fiet paᷣ ab ouge
nite ubum. o fiet ꝛ filij ouginit. ab unico ñ ipm̄
ab unico. li ab innascibili. ñ q. se ipm̄. li ab eo
q. ā nemine ẽ. nat ab eo nascitur. l. ā pat
na etiam. sunt. celica ẽ fidei p̄fessio. li q.
fessionis rō ñ dū p̄ ꝓia ẽ ꝛ rō. l. q. nata. l. q.
ñ intelligit. sic. q. ns filij ouginit ẽẽ ab u
nico. ꝛ ñ ip̄m ẽẽ ab unico. li ab innascibili
unꝫ subdit. rōnabi. q. ñ accep unicū ig
ens origin̄ filij ẽẽ ab unico. ac si dicẽt. Nō
l. intelligat origin̄ filij ẽẽ ab unico qm̄ ip̄ filiꝰ
hat unicum. li q. ip̄ ẽ ab innascibili. ꝛ ā pat
ā q. sc̄o omia. Nā licet filiꝰ hat ꝑncipuū dep̄
cipio. ꝛ pr̄ ꝑncipuū de ꝑncipio ñ ẽ ꝑncipio
o. ꝑncipuū sine ꝑncipio sic filiꝰ ñ ẽ patᷣ ne
duo ti ꝑncipia. sic unꝰ paᷣ ꝛ filiꝰ ñ duo
ca̾ur. sed li unꝰ ca̾ur. Cum patᷣ ꝛ filiꝰ sic unꝰ

b Unꝰ ā ꝑncipuū sic patᷣ ꝛ filiꝰ. ꝑncipuū spe
ñ unꝰ ca̾ur. u dicerꝰ ẽ sup̄. li ꝛ spe. l. Et
ꝺ qm̄ solet uel eaᷣ notione patᷣ sic ꝑncipi
uū. spe. l. ꝛ filiꝰ an sit alia notꝰ q. pr̄ dicañ
ꝑncipuū spe. l. ꝛ alia q. filiꝰ ad q. dñs. C
pr̄ dicatum ꝑncipuū spe. l. ꝛ filiꝰ. qꝛ spe. l.
ab utꝝq; ꝓced. ꝛ dañ. ñ alr; ꝓcedꝰ a patᷣ q. ā

qr an ead notione

paᷣ q. a filio sane intelligi ꝑ. patᷣ ꝛ filiꝰ
eaꝺ uel one. l. notione. dicꝫ ꝑncipuū spe. l. Sꝰ
qr q. sic ulla notio. q. i notat ꝑncipuū. non
ñ hem? li ñ ẽ ipa paternitas. l. filiatꝰ. Jmo no
tio q. dā q. patᷣ ꝛ filij ẽ. q. ab eḡno paᷣ ꝛ filiꝰ
unꝫ ꝑncipuū. ẽ spe. l. Donatus añ ubᷣ dicẽ ẽ.
dr pr̄ ꝛ filiꝰ et ꝑ. sic spe. l. dañ. l. donati.

c Hꝰ q. q. ꝑtinẽ de deo dr relatiue. facilꝫ. q. ñ do q. dñs
Unus ñ q. et ꝑ. dr. q. dā deo. eiq; ip̄a accedit.
lꝰ queniẽ sic sit unitio. ꝛ relatiue. l. ad
eus dñs. ñ q. accedit deo. li q. accedit ca̾ura.
ñ ca̾ur dñs. ꝙ refugiū. dat. l. donati. Sed
rsus hꝰ dr. ad ca̾am. sic dñs ad seruum. Jē nō
mouetur q. spe. l. ẽ sic eccl̄ patᷣ ꝛ filio dr. ei
aliq; et cōpe. uelut si ip̄i q. donat dr unus
illa sc̄ptione spe ẽ don. ꝙ ali. ā donat. ꝛ si dr
ñ dr. ñ ẽ hoc unicꝰ seruꝰ. ꝛ ista applo rela
tiua et ꝑ. ẽ do. Sed n sc̄ptiua ca̾a ẽ. ẽ ille dr
ẽ. q. dñs ẽẽ ñ sc̄ptiꝰ. hoc. ne cogat. ꝛ ca
tam sc̄ptiā dicẽ. Qꝛ ille sc̄ptione ñ dñatꝰ. ñ
ꝛ ista fam̄latꝰ. sc̄ptione. Sic ā ñ ꝑ sui ẽẽ q.
ñ hoc dñs. sic ñ dñs q. ñ hoc sui. Dr si aliq; dr
ee q. ñ ꝑ. et ꝑ. o ee dr. hꝰ applo q. dr. dñs.
qꝛ ñ ẽ ui dñs rei q. ꝑ. cōpe. eternus. si ꝛ ali
rei. q. ñ. ee ꝑ. et cōpe. ꝛ. ip̄i. cōpis q. ñ. ee ꝛ cōpe.
qꝛ ñ erat añ ee. q. incipere. ꝛ ꝺ ñ. ee dñs
ẽẽ in cōpe. Ad q. dici ꝑ. qꝛ nasci ñ. ee. et ꝑ.
ẽẽ dñs. ee. ee. dñs. qꝛ. ñ. sep fuit
ip̄s. ꝛ ip̄i hominꝰ ꝑ. et ꝑ. ee dñs. De ba
ꝺ modꝰ ubᷣ. q. nasci dicẽ. Qꝛ. et. ꝑ. q. e
ui dm̄ solū dicat ꝑa ū ñ ee ca̾a. ꝑ. nasci
ri ꝛ innascibilitatem. sꝰ ui qꝛa ñ in ip̄i ee e
sse qꝛ ñ erat ip̄s. añ. ee. ca̾a incipere. ꝛ ꝺ
ñ in ip̄i. accibꝰ ꝺ ꝺ dñs. ee. qꝛ ip̄z dns e
rat. q. pm̄. q. nasci. ñ in ip̄i ee. ee. q.
respondebit de hoc q. in ip̄i. ẽ. Cur. l. q.
dñs ū erat. añ. ee. ee ū dñs. ee. hoc in
ee. ee. accid. do. Et ū omis ammoueat. qui
lia. ee ū ui dñs. ee. l. ms. q. ñ. ee. ee. pm̄.
qꝛ ip̄i. hꝰ. Adh. q. ouenebat. nil l. dm̄
accid. dici. ū qꝛ ip̄i. ū. ni accid. q. nascit.
ūea sic accia. relatā. q. ẽ aliq; nascitur. ee. de q. dr. dm̄ accidit. sic ami. relatiue dr. ñ na
ci. ee nasci. ū ẽ amare. ee. pe. sic g. aliqua
nascitur uolunt ū. amici. dicatur. Sñ
ui ū ẽ dr. petri. relatiue dr. ñ ei nascit. ẽ. ee
ee. ꝑ. q. ui ẽ dr. pigri. l. Sꝰ ui
nasci. ꝙ nulla sui nascitur. ee. dicit re

ratē, neq; ē meū dicer. neq; ē destruc aliq; ter ñ.
V sterna. q̄ nūm̄ immōnis fiat. q̄nto facili⁹ de
illa impmutabili dī sūba. debem⁹ accipe. q; i di
cā relatē. aliq; ad cātam. ū q̄mus qualē mei
piat dicer. ū ip sube dī accedisse aliq; intelligat.
si alī cātē ad q̄ dr. Qz dī dr refugium. rela

(p) Qnalr refugiū nrm dr. caue erpr. sī sic mvta
Refugiū nrm dr eis relē. ad nos n refūm cātē.
nē refugiū nrm sut ē ad eū refugium? ñ q; ē
sic aliq; in ecc ñ. q; añq; refugem⁹ ad eū ñ erac.
Jn nob g̃ sic aliq; mmō. q; ad eū refugiēdo effici
mr melioret. Jn illo ā milla. Sic ⁊ pr nr ē ina
p. ē pcr gnām regnañ. q; dedit nob pmā filiu
os dī fi. Sublā g̃ nra mutacō i melr. ē filij ec
effectū. Sil ⁊ alie pat nr neq; ēē. si nullā hue
mutōne subē. Qz g̃ qdā dicer neq; dō. q; alica
ñ dicebā. manifestē ē relē dicer. ñ tñ l accēs dīq
ci aliq; accidr. si plane l accēs ec ad q; dicī ali
q; dō relē iesp. Cr hnī apcr ostenē q; q̄dā de dō ē
pdī dr relē. ad cātā fīl mutōne dicam. si nō
mutōne cātē. ⁊ l accēs ē in cātā. ū in cātē. ⁊
applō q; cātā relē dr. ad cātē relatā ē. ⁊ ut dē
notar. q; ē i ipa rōne. applō ū alia. q; cātē rela
tē dr ad cātam. relatā. dō ē. si nullā notar relō
nē q; sic i cātē.

(r) Hic solvit q; q; quereb̄atur an
no p solū qō sit ppria ⁊ q̄rebā. spē. s. dicat
ē spē. s. dicat dabō donat. Qz ā dat. refūr ad
eū q; dat. ⁊ ad illū cui dat. nē spē debet sep̄ntre
lat dicat. ē dr dare ⁊ donare. cui qōm respōdet
dūs spūs. s. dicit dabit donabit. relē ⁊ addam⁹
ad illū cui dat. dant ā sine donare. ē pr ē filio
⁊ spū. s. ñ tñ dūs ad spūm. s. reflexū ad se. si applō
dare ⁊ donare. refertur ⁊ ad addere ⁊ ad rei
pcrē. q; ñ p aliq; dicī dat ñ ab aliq ⁊ ameu
vel. ē ā spē. s. dare ad se dare ā se dr. relē qō dr
ad illū cui dat. nē applō relatā ⁊ in illo cui da
t mutō sic ñ in dante. Quom dicat filius est pat

(31) (B) Pcēa ostēsū opter ante sūbam mīe relōnē
ē fil p coessel s̄ sunt unū relē. dicat. an ⁊ sū
bam. ⁊ si relē unū ⁊ relōnē an ēēntiā. ostēdam
da sic. q̄ficat. dcm̄ q; sic ipa. essicat. ad q; dūs qr
sic sile nā s ē. Secundo. nec hyt s ipi nē. ⁊ re
ale aliq; s. ñ dr. ac p b sic sile ⁊ eqle relatē dr. Nec
fīl g̃ relē filius est pri. ⁊ aliq; spē. s. ē mi est pa
t filio. ⁊ aliq; spē. s. pp sūmā simplicitatē dī
ne. ⁊ unitatē. est ē g̃ filius pri ⁊ sūbam ñ sed
relōnē. Sed ab in. sm. de ē arr. Cū m⁹ ⁊ q; est
sic pri filius ñ ⁊ b q; ad primū dr. filius ē est pri.
Restat g̃ ū ⁊ id est sic q; ad se dr. Qz eq; ā ad

se dr. ⁊ sūbam dr. Restat g̃ ut ⁊ sūbam sic e
est. ead ē g̃ ut aliq; sūba. Jō in vi u. Saal ē inde
mutō n filiū ēē eqle pri. si in aliq; s. q; pu
near ad significandā ei⁹ sūbam. ineqle imeni. Jn
illis g̃ est ē pri filius ⁊ ē eidē sūbe. est ē i spē. s.
pri ⁊ filio ⁊ ambob; est pp summā simplicitatē
ille sūbe. Cū pspicuū sit q; ⁊ sūbam filius ē est
pri ⁊ aliq; spē. s. ⁊ applō cui relatā ē. essētias g̃
pris ⁊ filij. ñ ē relō ⁊ nomē. si pp ñ mutatē i
disparitas. hic quomodo dr similitudo q; filius
de ō ⁊ dūs. de filio ⁊ filiatione. Cū ut dr. do.
situs simle pri relē qō dr. Sz simle ē pri pp
unitatē ēēntie. Cg applō cui relā. Solutio est
ē mdiffrā. Vñ q̄dā ñ mdr. nomē eqlitatis ⁊ mdoete
⁊ silitudinis. ñ aliq; pon. si ea remoū ⁊ earū
ne dicat. filius est pri. qz ñ manet ē eo ñ mu
nor. ⁊ b pp unitatē ēēntie. sca ⁊ silis dr qz ñ
dūs ñ aliem ñ in aliq; dissimle. ⁊ b pp ēēn
tie simplicitatē. ñ g̃ l q; filius genitē a pri est
⁊ neq; ē pri. ñ silis l dissilis si est ⁊ si
tis l sūbam. de sīa sc̄ hylarii. qua in ēntia

(v) Pon ē h̄ ꝑmmend q; ultrl ur re ꝑ ꝑ ostēdit.
hyl. ꝓcedl ploqr. assignās dīē ēntie
ē in pēe. spem in imagine. ulī in mūe q
tanc difficilimē sē ūba ⁊ meop intelligēda.
atq; explanōne uehemēt laborātur. ad ⁊ ip
ostēdō in vi u de ē. tra dicēl. Qdā ē nelle. ⁊ b
usslime singlar in ēntie ploqr. usl in imagine
pa ēntrale ē. inq; in pac spēs: in imagine.
usl in mūe. Cr qz ñ medio ēl ancor ēntiel in
ēdōne sēpēne. ⁊ assōne fidei nr genue. hyt.
ubi in ubi sinul ponit. hoc ūbo. ⁊ pat ⁊ hyt.
magnus. ⁊ mūl l ēēntiel spū. ⁊ ut ab
dīā sctar⁹ intelligētiā. qnē valeo ñ eū secu
t arbitriū i ēēntiel vocabło. ñ q; pt̄ hoc pa
tōn de q̄ sic. sīa filius ā de pēe ē ūsio. aut ū illi co
aeū sio. Jmago ut ū pfecte. illū ē imago ē. ∧ implet
ipā coeqeū sci. ñ illū imagiñ sue. Inq; ima
gne spēm noīāñ celo pp pulcritudinē ū est
tūra ꝓgruentia ⁊ pma eqlitas. ⁊ pma silitu
dō. nulla mr distidens. ⁊ nullo ñ inest. ⁊
nulla ergre distat. si ad rōnatā ē imago ē. Vñ. o— idemtidem ∧ respondēs ei
pma ⁊ sūma una. cui ñ alia unie. ⁊ alia ēē.
si ō. ⁊ pma ac sūma intellectē. cui ñ ē alia in
ūe ⁊ alia intelligē. si ō b ē ñ cāq; ubi pfec
tū. cui ñ desit aliq. ⁊ ar⁹ qdā. sapōs ⁊ sapiēs.
vi pfecta oīa tōtū. mutabil⁹ immutabilē. ⁊
omīs unū in ea. sic ipa unū de uno. ē q; unū. Jn
notur ois dīs. q; sic ꝑ ipam. C ā mettabl qdā

oplq' pac'. ⁊ magnus. quin sine fin pfru
ũnet sũ cantare sine gaudio. Illa g' dulcedo d
lecto. fenestral. t' bernardo. si cũ aliq' nocte hu
mana digne dr' us' ab illo applicta ẽ vr. ⁊ ẽ
in cantare spc'l. ñ gen' g' genuerul genu.
g' sinistral. ingenua laguare aut ubcare p
fundent omis cantal' p captũ eay. Jeag' illa ta
⁊ a se mutuo dcõmunari udentur. ⁊ in se m
sinta sr. Q' utdeo h' l' ex pce l' g' specialiũ. ⁊
menigniare gaudeam cognoscẽs dñm ⁊ gras
agat. q' u ñ uder: ẽdeor p pcarẽ ad udẽ
dr'. ñ p cocarẽ ad caliũpmandũ. qm un' ẽ
deus h' cũ cantal'. Ecce hs q'r illa h, j't' p'mus
sa. accipienda sine. luce tame sunt p fundi
tanl'. ũ ⁊ ad hbita expõne. ut' aliqs ẽi cal
uugẽ ualeat. uidr' sens' ẽ ⁊ upa exp'expli
nõ q' h' ag'. edicat plimũ. inse bat difficl'
tatl' ⁊ ambiguitatl'. Q' scdm hanc expo
Non u' p' missã et nem ñ distinguẽ t.
positionem. distinguncur. h' ill' pcra
pcarl' supr' assignare. h' ip' ypcasl' distin
r abnuacem mõstrãm. Cantatl' cũ nomẽ
ead' mõr' designata ypcas' q' norat h' nom
ingenio. Sz uideam' q' signat. Jmago tripfe
ere implet. illud ẽ imago ẽ. coessam a ñ alũ
imagm sue. Vndr' n dice q' filius q' ẽ imago
pris coeqtur pr'i. ñ pr' filio. ẽ ⁊ filius dicatur
eq't' pr'i. in spẽ ⁊ pat' filio. h' filius h' hoc apa
care ũ sit ei eq't': pat' ã ñ hoc a filio ⁊ cũ filius p
plene ac pfecte. eq't' ẽ pr'i. i. imago ei ẽ ẽ una
go, Q' dicat' hyl'. ypa pe assignasse in
ropa g' ploar ũb pdicta ẽ ibi ñ sic expsse
in pdicta ũb. assignasse dr' hyl'. ex rela pera
nomina ploar posuit. s. pr'is ⁊ imaginis rel.
muñis. que vole dicr de ysois. ⁊ pcarl no
tãm. q'b; distinguũ p. Jta ai spẽ. s. unum ⁊ rel dr'
lie doñ. Veruñ ipal' pcarl' aiul' cb; noi
ly ñ figrãũ nr' pdicta ũba. ab exponẽ ñ so
lo noie cũcatiũ q' ñ ipam pr'icatẽ. si ea no
tant unelli nocũnẽ. q' dr' ingenio. Q' eand' pe
distinctionẽ notat ab aliq' ũb sit expsse
lũ ⁊ sem oport. q' eand' cũ ploar distinctio cui pe
nẽ. ab ostiõe uolens. sit expsione ulla cui q' cantl'
clatiũ sup' memorat. in l. ii. de doctna r
ana sic ait. Jn pat' ẽ unitatl'. in filio eqlitatl'
in spũ. s. unitatl' eqlitatl' q' o corclia. ⁊ ea
h' uñ omia ip' patrem. ẽqua omia ip' filiũ. q
nera omia ip' spũ. s. Jmag' pat' ⁊ fi. ⁊ spẽ. s.
⁊ singlis q'sq' hoz deus ẽ ⁊ sit' omis un' deus
⁊ singtis quisq' hoz. plena ẽ sibã. ⁊ sit'
omis una sibã. Pat' n filius ẽ ñ spẽ. s. filius ñ
pat' ẽ. ñ. s. s. spẽ. s. ñ pat' ẽ ñ filius. ñ pat' cũ
filio pat'. ⁊ filius cũ filio ⁊ spẽ. s. cũ spẽ. s. ea
d' vby cantal'. ead' monutabilitatl'. eas' ma
iestas. ead' pstat. Jn his ũb' agre insinuat'
pso nap' cũ distinctiõ. Q' pat' attribuit' um
cr primos moues cat'. ⁊ filio equalitatl'
q' pr'i attribuit unitat'. filio eq'tatẽ. ẽ
n unitatl' dicatur. t' subaũ. ñ cũ in pr'ẽ. s. i
filio. ⁊ in spũ. s. cr eq'tatl' una ẽ pr'is. ⁊ fi
lius ⁊ spẽ. s. Cui g' pr'i attribuit unitas. ⁊ filio
eq'tatl' soror ead' rõne attribuit pr'i unitatl'.
t' aõ q' sup' eid' cantal'. t' hyl'q' utdet pat'
r ẽ ñ ab alio sit. ⁊ qđtuñ genuit uñ sẽ de
um. ⁊ spẽ pced' ab eo unus ẽ eo dẽ. Unitas g'
in pr'ẽ dr'. qr ñ ẽ aliũ aliq' aq' sit. Ñ n ab aliq
ẽ ñ ab eo aliq'. t' aliq's ẽ ab eõ: q uñ ẽo
ñ sit. filius n ⁊ spẽ. s. uñ s ẽ pr'ẽ. Vñ unitas
ego ⁊ pr' un sumꝰ. Q' pr' ritas dicrẽ ẽ u
nũ t unũ dr' q ñ unũ q rel. eid' ñ recte posse
dica ẽ unum simplr. ẽ adiectione.
Ic dicit oportet q' pr' ⁊ filius ⁊ spẽ. s. rel ũ dr
recte dr' ẽ unum. ⁊ unus dẽs si ñ unus
Rel ũ duel' plẽs recte p' se dicit uñ ẽ. si sit
unus eẽnte. ⁊ eas una si. Vnus a t' una ñ p
dicit de drũsil rebus. ñ addat'. q' unus t' una. q'
addito recte p' dicit. de rebus ⁊ nus ⁊ drũse. s.
Vñ ag' in vi n. de ñ sic aut. Ñ ideo unt' nus
nat'. in sepul dicit' sẽ: qr ẽ drũsa. ũ. Si
a ⁊ aliq' pla erit ñ. sit ⁊ drũsa semanu
ũsẽ uñ in qnt drũsa seruat'. Cũ g' sic dr' n
nũ. ii. ñ addat' q' unũ. ⁊ pla unũ dr': ead'
ñ aq' ẽẽma ñ diffident. neq' diffenent si
figrãtur. Vñ paul' ⁊ apollo q' hoies erãt
ee ro' semebant uñ ẽ dr' ẽ dr' q plãtat ⁊ q
rigat. ut si. Cũ ũ addr' q' uñ p' aliq' figrãtur.
er plib; uñ ferũ q' nunt drũsus ũ. sic aũ. ⁊
corp' ñ p' se dicit unũ. q' cũ ẽ drũ
ũ addat'. t' subintellãt' q' uñ: ⁊ nus ho. Vñ
aplis qui ad hoc unq' dño. unus spẽ ẽ ñ unus ẽ
uñ sunt q addr' spẽ. Vñ si n sẽ natũa spẽ hois
⁊ spẽ di. si u hendo sit spẽ hois. unus spẽ ẽ do
q' precepl' sit ũtatl' ⁊ beatitudinl'. Nũ? Si
g' de his q' drũse subẽ sunt recte dr' unus dẽs
ee. Pat' g' ⁊ filius uñ sunt. Vnq' t unitatẽ su
be ⁊ unus dẽs. Jn q' arriana hesis. dẽp nat' q'
prem ⁊ fi. ⁊ s. s. ũ aut as in u. de hesibꝰ.
ñ unde ee unus erit subẽ acp' ñ t' ũ dicatur.

Crepin pone

eccl'ius ẽẽme. q̄ gẽe dr' usia. ꝯ situm ẽẽ ca
tuā. N̄ ñ sabellīa q̄ ú aō in eod̄ u. dicebat
ꝑ eund̄ ꝑ ipm̄. ⁊ pr'em. ⁊ sp̄m.s. ẽẽ. ú ẽr'r' om
ẽal nomiñ sñ subā ꝑsōar uerāq; pestẽ ú a
waō sup̄ tohem eccl'ō ūcal dicẽt. Ego ⁊ pat̄ u
num sum'. Vēq; audi ⁊ adūce. ⁊ unum ⁊
sum'. ⁊ ā cauboi ⁊ ā scella ubabis. Q u dr'
unum ubar ee ab alt'o q̄ dr'ẽ sum' ubar ꝛa
sabellio. Si unū g̃ ñ diūsum. ñ sum' g̃ pr'
⁊ filr' ꝯ sum' u. ñ dicẽe de uno ñ unū dedi
uiso. Exubelcāo g̃ sabelliam q̄ dr'ẽ ee ipm̄ pa
rem q̄ ẽ filr' ꝯ sum' ẽẽt ꝑsōal. q̄ ⁊ dicit sē pat̄
passiam q̄ dr'ō patrē filiū passū. Arriam ñ
dr'ō aliū patrem ẽẽ aliū filiū. ñ una subām sed
dual. patrē maiorẽ. filiū minorẽ. Nolīb dr'ẽ
ru carbolice. In medio g̃ nauiga. ucīq; ꝑuenī
sti lat̄ dextra. ⁊ dic pat̄ pat̄ ẽ. ⁊ filr' filiū ẽ.
aly pat̄. aly filr' ñ. ñ aliū, immo ꝯ ipm̄. q
um' dñs. Cece ostendī q̄r' unical ẽẽ dicat̄ in pat̄
ẽ ꝯ situ unū sñt. Qr' dr' eq̄lem' unitas ẽ sic u
nne ideam' q̄r' eq̄tat dicat̄ ẽẽ ng eq̄lem' cat
in situ. ẽ una ⁊ sūma sit eq̄tas cum. ꝯ
ro facte dicẽt ẽ. q̄ filr' genit̄ ẽ a pat̄. eq̄t gi
gnẽre. ⁊ dono. q̄ ab utq; pced̄. ⁊ id ulla ca di
ẽẽ ee eq̄lia ꝑ filiū. filr' u sic a pat̄ u sic ei eq̄t
⁊ sp̄m.s. ⁊ sp̄e.s. ab utq; he ú sic eq̄t' utq; hā
sñt attributa ut sc̄ia. ⁊ mascal' intellectio ⁊ ꝑ
uidicio dñs' maiestas in agone ꝯ clausos
simoniñ. gmoscl' audire q̄. aliq; aliis in filiū,

Quod aūt in sp̄ū.s. dr' ẽẽ utriq; ꝯcordia. ⁊ ꝯgruo.
cẽt omnia ꝯgrua facilioꝛ intelligūt
a nob̄ similia ad meliꝰ reuocandū. Sup̄ū.
s. ancyrani sōz. dicō ẽ q̄ spe.s. amor ẽ. q̄ pa
ẽ diligẽ filiū. ⁊ filr' p'em. Pacta g̃ spe.s. dr'
gruo ꝯcordia. p'is ⁊ filij ⁊ pacẽt omnia ꝯ
gruā. Vñ ab̄ in xv u. de trī. cōmunio q̄dā
subāt' p'is ⁊ filij ẽ ambox spe. Jō in uitu
spe.s. ẽ sūma caritat' utriq; ꝯungẽt. nolq;
subiungẽt. Verē patẽ ⁊ filr' sp̄ū diligat ẽ di
o ont̄ q̄o ex p'ceptis legẽ id' sic deo q. ẽẽ
dectueda dicẽ ẽ u sup̄ aug' sōz ancyran
tarby ostñdū. q. spe.s. ẽẽnio p'is ⁊ filij ⁊ a
mor q̄ p'is ⁊ filr' ẽ mutuē diligẽ. Jō q̄r' u
trū p'is ⁊ filr' ꝑ sp̄m.s. ⁊ sp̄ū.s. diligat. q. utriq;
utr' optẽ dici. ⁊ ancyranū. supponat. q̄ he
ostñt. sp̄m.s. ẽẽ q̄ genit̄ a gignente diligatur
genitor ẽ q̄ simul diligat. si eq̄ sp̄r' ⁊ filr' di
cat̄ diligẽ ꝑ sp̄m.s. utr' ẽẽ ꝑ sp̄m.s. q̄r' ñ ẽ

aliū cloce. ⁊ aliū diligẽ. si nō. q. ú aut aō in
xv. u. de ẽ. q̄q; ⁊ q̄ dicat ut ulla simplicit ñ.
dici utr' ⁊ ẽẽmam. ẽ intellegend'. ú bonꝰ ma
gis' immoral' sapient' diligẽt. ⁊ sñm. Jōq; si
p'r' ⁊ filr' diligẽ ꝑ sp̄m.s. ꝑ ipm̄. sp̄m ẽẽ utr' ñ
trū ẽẽmam sua diligẽ. si ñ dono, Q q̄ insolubil
e humanū sapiat sensū inquo auctoꝛ
ue q̄nū ẽ amicitiē ninie ꝑfundꝛ. sñt
nneat. ꝛ solū respōdem' q. aō sigāe u ecẽ
o.s. q. pat̄ ⁊ filr' se diligant. ⁊ unicatē sueẽt. ꝛ
ñ solū ẽẽmam sua ⁊ suo dono ꝑo. q. licet supp̄ōi
tū sit ꝛeare tū ñ p'gere. q. sic eqped. aut g̃ in ꝛ
u. ꝛa. Manifestū ẽ q. ñ aliꝰs diligo ẽ q̄ meip̄. nū
gr'. q̄ genit̄ a gignente diligant'. genitꝛẽ q
suū diligat. sint q. ñ p'cepō nē ⁊ ẽẽma. ꝛ do
no sapiens aut̄. ⁊ suo ꝑo suauit' unicatē pat'.
Leue ⁊ dicẽ q. ẽẽma sua ⁊ dono suo suauit' un
catē. Jō in xv u. de ẽ. In ulla amicie quā aut
deat dicẽ [illegible] ñ sūmū. neq; sp̄m.s. diligẽ
re. ñ ꝑ sp̄m.s. hic aptꝰ ostñd' patrē ñ cū per
sp̄m.s. diligẽ. ñ a simplr dicẽ patrē ñ diligẽ
ꝑ sp̄m.s. Verē pat̄ sic sapiens sapiā q̄ ge
nerā intelligau opter. nunc sic diligẽ
diligẽ uer' p'r' seu sapiēt' sapiā q̄ genuit
genuit. q̄ cū sit' ẽ. q. utr' a sit' ꝑte ꝑsu. ab ipso
si u pat̄ diligẽ amare q̄ ab ipso pced̄. cum ñ ⁊ ꝑe
sapiā ⁊ intelligentia. q̄ genuit sap' ⁊ intellig'
hanc ẽẽmem urgẽ utr' ú aut aō in q. ut de ẽ.
q. scripsit iobes. dicẽtes dī ut ne. ⁊ dī sapiā.
Ubi q̄r' unt filr' ⁊ pat̄. sapiẽ ⁊ intellt sue ú he
sapiā sapiens sic q̄m genuit. ⁊ ho intellt po
tēt q̄ genuit. q. ab se ú sit. q. ú ho ẽ. i. ẽẽ q. ẽ
sape. ñ ꝑ aliā sapiā q̄ genuit sapiēs q̄ ipe p'r.
Quoq; ñ ipā ab illo. q illo ab ipā ẽ. Ou ia
piā q̄ genuit eā ẽ intt ú sapiēt sit. ⁊ ú sic
ipā illa eā ẽ. q. ú ñ ꝑ ñ gignendo eā. aū ꝑ fac
ẽelo ú ñ gentē ꝑ ñ ẽ p'ce p'r' illo ñ. q̄q; dr'
erur sapiam. q̄ ñ ẽ insam'. G̃ p'r' ipā sapiā ẽ quia sapiens est
filius ñ dr' sapiā p'is ⁊ ūs pat̄. ñ q. p'r' ẽ
eā sic sapiens ⁊ poēt. q. sit' sapiā ⁊ intellt ẽ
ce p'e sapiā ⁊ intellt. Ut ius g̃ patre q p'r'
ñ ẽ sapiens sapiā genita. ú se ipo sapiā [illegible]
genita. Verē filr' sic sapiens sapiā genita
Sed ú q̄r' solet a q̄busdā utr' filr' sit ⁊ genit
sapiēs sapiā genita ⁊ ingenita. Si ñ ñ ẽ sa
piēs sapiā genita. ñ se ipo sapiēs ẽ. Si ú sa
piā genita sapiēs ẽ. ñ utr' ẽẽ sapiēs sapiā in
genita. ⁊ ⁊ ñ utr' ẽẽ sapiēs a p'e ⁊ ẽ a p'e hac
omnia. ad q. dñs q. una ẽ sapiẽtia pat̄ ⁊ filr' ⁊

Aprem nec se

o—al arguere

Di 32

Aps

spē.ſ. ſiē una ēēma. q̄ ſapīa ut dr̄ ñ ſimpl
citr̄ ē ēēma. ⁊ cū filiꝰ cūm ē ſapīa genita. ip̄
cūm ſapīa ingenita. ⁊ ſapīa ingenita ē de ſapīa
ingenita. ſ̄ā ſapīa ingenita. nē ꝺ̄ i. ſit ēē. q̄ ſa
pientē ēē relinq̄t. ú ſapīa genita ſit ſapientē. de
ſapīa ingenita. ñ g̃ filiꝰ dr̄. ſapīa dr̄. cum q̄ ip̄
ſoꝰ ſit intelligēs. ⁊ ſapiens. ſ̄. ⁊ pr̄ī. ⁊ ſpūſ. ſco.
q̄ ú aut aꝺ̄ in ꝑſ. u. de ē. Si ſoꝰ ⁊ filiꝰ intelligēt.
ſ̄ ⁊ pr̄ī. ⁊ ſpūſ. ſ. ad illā redit ab ſuꝫ ductā in
paꝫ̄ ñ ſit ſapientē. de ſe ꝑ̄. ⁊ de filio. ñ ſapīa ge
nitū ſapīām. ⁊ ea ſapīa pr̄dicaꝫ̄ ꝺ̄ ſapiēt. q̄ ip̄
genuit. Et ñ ē intelligenta. ú ſapīa ꝑ ēē. Jōq̄
ſi paꝫ̄ ú intelligē ip̄ ſ̄. ſi filiꝰ intelligit paꝫ̄ ꝑ ſe
ip̄ filiꝰ patrē ſapiēt ſiē. ⁊ ſi hē ꝺ̄ ēē q̄ ſapē.
⁊ ea illa ēēma ē q̄ ſapīa ñ filiꝰ á paꝫ̄ q̄ ūnus
ē ⁊ ā filio pot̄ paꝫ̄ hē ēēmam q̄ abſurdiſſim.
aut̄ falſiſſimū ē. Ē g̃ paꝫ̄ ꝺ̄ ſapientē. ea q̄ ip̄ē
ſapīa ſua. ⁊ filiꝰ ſapīa ē pr̄ī. ſapientē de ſapi
entia. q̄ē paꝫ̄ de q̄ genit ē filiꝰ. Jta ⁊ paꝫ̄ ē intel
ligēs. ea q̄ ip̄ē ſua intelligentia. ñ ut ſapi
entē q̄ ñ ēēt intelligēs. filiꝰ á intelligēta pr̄ī.
de intelligentia genit̄ q̄ ē pr̄ī de q̄ ⁊ intelli
gēs ē. P inde paꝫ̄ ē ſapīa. ⁊ filiꝰ ſapīa. ⁊ ūtq̄
una ſapīa. ⁊ cū ſoꝰ paꝫ̄ ē ingenita ſapīa. ⁊ fi
liꝰ ſoꝰ genita ſapīa. ñ ē ibi alia ſapīa pr̄ alia
filiꝰ. ⁊ una eaꝺ̄q̄ ſiē pr̄ī ē ꝺ̄ genit. ⁊ filiꝰ ē ꝺ̄
genit. neq̄ ꝺ̄ genit ē ꝺ̄ ingenit. ñ ō ibi alius
ꝺ̄ ē paꝫ̄ alius filiꝰ ſ̄ unus ꝺ̄ utq̄. ñ á una
alia ē ingenit. alius ingenit. ſ̄ ñ alius ꝺ̄ uno
utq̄ uno. ſiue unus ꝺ̄. Jta ñ ē ſapīa genita.
ſapīa ingenita. ſ̄ alia ē ſapīa genita. alia
ingenita. ñ ē ibi alia ſapīa ſ̄ una eaꝺ̄q̄ ſa
pīa. anñ ſic ſapiens ſe ipō ⁊ p ſe ipm
x p̄dicat ⁊ ſtat q̄ filiꝰ ñ ē ſapiēs. á ſe.
m. de ſe ꝑ̄ á pr̄ī. ⁊ de pr̄ī. Ori aut̄ ſolec
uit̄ filiꝰ ſic ſapiens ſe ipō ⁊ p ſe ipm. ſ̄ dam
dño intelligēs ſ̄ ſi intelligentiam. ⁊ ō dis
tinguendū fore. ⁊ ú ē dicē filiū ē ſapiēter ip
ſe ipō ⁊ p ſe ipm. ſi filiꝰ ñ ⁊ ēēma. ſapiēs ē ⁊
intelligat ſuꝰ ſit intellectus. ſi ú á ſe ipō ⁊ de
ſe ipō ſapientē ē intellās: falſitatē
ſubiectam hꝫ intelligentiā. aut̄ ú ſimplr
⁊ abſq̄ diſtinctione. accēs ſuū locūtionē. ſi
ut ē ſapiēs p ſe. ſed ñ a ſe ⁊ de ſe. ſic filiꝰ ē. de
p ſe. ⁊ ē p ſe. ſi ñ á ſe. ⁊ de ſe. h ō filiꝰ manet
ut̄ hmt. q̄ filiꝰ ñ á ſe ſi p ſe. agē in ꝑſ. de
ſcr. aut. Nā ē intelligēs ⁊ ēēma dicit̄ hēre. hꝫ
modi ē. ú ⁊ p ſe agat. filiꝰ. ñ á ſe agat filiꝰ.
⁊ ſi ñ á ſe agat. ú p ſe agat. intelligit filium

agentem. ⁊ p eum ꝓpm agentem. Nō a ſe
á g̃ eum pr̄ in eo mōſtrum manē. p ſe ag
ō ⁊ naturaliē filij ag. ip̄ q̄ placita ſiē. Juſtius
ſuꝫ ñ a ſe agendo ú a ꝺ̄ ip̄ ag. ñ ſit ú ut ut
tacē ñ. ſi q̄ ag ⁊ ut q̄by placeō. ñ p ſe ag. Sic
ē g̃ inquit filiꝰ p ſe ag. ſ̄ ñ a ſe ⁊ filiꝰ debet
dici ſapiens p ſe. ſ̄ ñ a ſe ⁊ ſic p ſe ꝺ̄ ē ⁊ ēē
dicendū ē. ú aiunt. ſ̄ ñ á ſe. ⁊ de ſe. Una cū

Poſt hā q̄ꝺ̄ā ſolec q̄ut. ſic ſapiā pr̄ī.
ut̄ una cū ſit ſapiā pr̄īs. q̄ ñ ēē manu
p̄ſē h ip̄. filiꝰ inq̄ut ē ſapiā paꝫ̄ genita. q̄
paꝫ̄ ſapiens ñ ē. Ē g̃ aliq̄ ſapīa paꝫ̄. q̄ ſapi
ens ñ ē. Cā ⁊ ſapīa pr̄ī ingenita. ⁊ ea paꝫ̄
ſapiens ē. Ē g̃ q̄ꝺ̄ā ſapiā pr̄īs q̄ ſapiens ē. ⁊
ip̄ā ñ ē illa ſapiā paꝫ̄ q̄ pr̄ī ſapiēs ñ ē. Vē g̃
una cū ſapīa paꝫ̄. Jō ingenita ē ſpientia ⁊ ſapīa
paꝫ̄. ⁊ ſapīa genita ē ſapīa paꝫ̄. Vē cā ſapi
ēa ingenita ſapiā genita. Nō ē cū g̃ una
ſapiā pr̄īs. Vē ⁊ hꝫ ſuīa tamq̄ ſophiſtica ⁊
a ūtutē longinq̄. cuncūſq̄ in theologia. pia
paternaq̄ auriū reſpōſo indigna. adūtē. ad ēē adiacē
q̄ una ē cū ſapiā pr̄īs. ſ̄ ñ uno m dr. Nam
ſapīa paꝫ̄ dr̄. illa q̄ genuit ⁊ ſapiā pr̄īs dr̄
ea q̄ ſapiens ē. dūſa ē g̃ vō dicēdi. Illa ut dr̄
paꝫ̄ q̄ eam genuit. ⁊ ea dr̄ pr̄ī. q̄ ſap ea
na ē tm ſapīa paꝫ̄. q̄ ſapīa genita. ē eaꝺ̄
ſapīa. ⁊ ea q̄ ſapiens ē. ea q̄ ſapiens ē intel
ligat̄ ꝑſōa paꝫ̄ ſiue ēēma paꝫ̄. q̄ ꝑ paꝫ̄
uelit̄ ē dr̄ ſapīa ingenita. ⁊ p filiū q̄ ſignāt
ē dr̄. ſapīa genita una eaꝺ̄q̄ ſapiā ē. q̄ ēē
una dia intelligōs ēt ꝓfeſſi. ēt ſiē inter dilectō
ē q̄ ē paꝫ̄ ⁊ filiꝰ. ⁊ ſpē.ſ. q̄ ē ip̄a ēēma dicunt.
⁊ tm ſpē.ſ. dilectō ē q̄ ñ ē paꝫ̄ t filiꝰ ñ ō duo
dilectionē. ſ̄ in trin. q̄ dilectō q̄ ꝑ ſpē.ſ. ē ē
dilectio. q̄ tinitaſ ē ñ tm ip̄a tinitaſ. ſiē ſpē.ſ.
ē ēēma q̄ tinitaſ ē. ñ tm ip̄a tinitaſ. ſed in trin
tate ſapia ē q̄ ē paꝫ̄. ⁊ ſi. ⁊ ſpē.ſ. q̄ ēēma ē
dia. ⁊ tm filiꝰ ē ſapīa q̄ ē paꝫ̄ t ſpē.ſ. ti
tō i duo ſapiē ſiē. q̄ ſapīa q̄ ꝑ ē filiꝰ ē. ſapīa
q̄ ē tinitaſ ſpā. tm ñ ē tinitaſ. ſiē filiꝰ ē ēēma q̄
ē tinitaſ. ip̄ tm ñ ē tinitaſ. Qua rōne paꝫ̄ ñ dr̄
ſapiens ea ſapīa q̄ genuit. eaꝺ̄ mōꝺ dē
be dici. quod ñ ſit diligens paꝫ̄ t ſi. dilone ſapiā
poſſit

Pceēa diligēē notandū ē. q. ea rōne q̄ pr̄
ñ dr̄ ēē ſapiēs. ſapīa q̄ genuit. mōꝺ ſexe
dicēdi q̄ paꝫ̄ ñ diligat filiū. t filiꝰ paꝫ̄ ea di
lectiōne q̄ ab utrq̄ ꝓcēd. ſ. q̄ ꝑ ſpē.ſ. ē. Sic mōꝺ eſſe
ꝺ̄ ſapē q̄ ēē. t mōꝺ ēēi diligē q. ēē. Jōq̄ ſiē nega
t paꝫ̄ ēē ſapiens. ſapīa q̄ genuit. q. ſi ea di

astrenxoing/ab astreno/is/d.

1. cũ sũ gp veritate dyoig/sũ posuing

cõm: sapiens ñ ipã ab eo si ip ab ea intelligeret. ee ita uidet ñ debe credi. q pr̃ & filius dilgat dilectõne q̃ nũ spe.s. e. qp si ea dilig pr̃ & filius ñ spe.s. indeuit ee a pat. & filio. si pat & filius ã spũ.s. qr ibi e dilige ibi q ee ar sit p ductũ e acq; ancta creatura adi sanctũ q m cantare ea se. unus diligens eũ q de illo e. & unus diligens eũ de quo e. & ipã dilectõ & ñ e aliqs duoy. quo genit a gignente dilig & genitũ suum dilig. quib; ñb ap ere sigeatur pat filiũ. & filium pat dilige. ea & dilectõq ñ e aliquis eoy. si cũ spe.s. cũ g ibi sit dilige q ee. qm dr pr̃ & filius ñ ee ea dilectõne q ait alãm dilig. Cũ ĩo ne pat negee. sape sapia q. genitu. ñ ea ee ut intelligamus. Difficile in hac tanta q̃onem solue perpne e experiendi conatus q silem inducit hanc rõnem. q nec intelligentie attendus infirmitas deatur cupienti magis ex dilectõ ea eoy retlere q attingere. Opinamur & lectorẽ inq; hr & in ut de. q dilectoy intelligentiam experiatur ex dilectõ pot q imponat. & resistio magis q adducit in augat indi dilectõ & filii. q ad lectõnem pfitipsi intelligendum. Cũ g de rebus di simo e. procedamus do sui cognitõnem dilectõq; ex pia unitate famulet. Inuestiger g pr̃ lectõr dilgenter dilectoy rõnem. si fuerit dilectoy aliq; ualeat reperire eam. q nota p minꝰ q̃ dn̄s exponat ualeat. Ego a q̃ ne ñ absoluent. si erroꝛ excludent & stuor. ñ mi dicũ ee prem dilige. filium. & filiũ pa em ea dilectõne q ab utr̃q; procd. q ñ e aliquis eoy si cũ spe.s. tamq; ea dilectõne pat sue & filius & sic ea pat dilig filiũ. & filius patre uel ĩ. pat p se ea q ip e dilectione dilgat. Sic & filius ñ a sicut pater p se ñ dilgat & filius si p ea cũ. Ds si in illa entate mq; ad oppinari & affirmare. plumat. eam cũ q̃onem lectoꝛ dilgẽ te prem' diuidicandã atq; absoluendam relinq̃m? ad hũ mus sufficientes. Vtr̃ pter ea sit pr̃ sint ipe plone & dr. i. diuina ee ntia.

Post suppducta uiꝝ & sidat atq; inqrit. operec subtilis utr̃ pcatel ploꝝ quibs ip plone decinanẽ. sint ipe ploe & sic ds. i. diuina ee ntia. an ua sint in plonis. & ñ sint plone. ac pli ñ dia ee ntia. Q & in plonis sic pcatel. nemo inficiari audet. cũ a pre clamet anctoritas. q in plonis e pcas. & in ee ntia unitas. Supꝝ q̃ mltoꝝ scoꝝ ce timonia astruxim' plonas pcatis distingui atq; decreuim'. Ipas q; pcatel uel. l. pr̃ ul exp̃sim' uocabulis. Cũ g pcatel ipe ab eer no fuerit. quib; ipe plone decreuimus. & differũ qm̃ [redacted] Se q̃n inter [redacted] ee. & ipe p. ñ ee quin ibi ee multa plicitas q ee. pcatel sic in plonis ut. & ea e plea & sit. Nec ĩ ñ pigeat reuocare ad mentẽ pstatu sup̃ ex positione sũ. in dicemus. Sabellii hereticũ dicimꝰ & ariani & eunomiani & plea. & pcatis sub pcatis distinguim'. Non & nota cõmodo si & nomiũ pcatel & plonal. Vtr̃ ge exp̃sim' ut pcatis. Hereticũ subsistentia & sit. Ecce apte dicẽ plonas pcatis distingui. & ipas pcatis ee plonas cui ut ñba pstringimus. qe sup̃ facere potuim'. Cũq; de simplicitate dicatur sup̃ dissereremꝰ anctoritatibꝰ scoꝝ. s. ambr. hylarii. ysodori. ãnõ & boetii. euidenter mõstrauim' dn̄m ee ois. q in se sic. quepe q. pr̃ sic filium. ñ e filius & ut sic. ñ qm sic. & ecõtra q. ibi e unũ ee. ut nam utram ee. q ñ ñ utram ne fastidiũ le ctoꝛi ingeramus. Si g pcatel ibi sũ singla e aut e. id in q e. & ñ ea q̃ unica single sũ sacramus. g & pcatel ee in ely plonis & ipas ee plonas atq; diuinã ee ntiã. q ñ pcatis & diuina ut sic. ostendi hyl. dicẽs naturaliter filiũ ee sim. ut in vii. de e. Videtq; ut ñ differre unũ & patre & filiũ. Ego g & ea ntia communis & explectatur in se. & nom. & natam & pcatis. q naturalis ñ p. ee ea natura. Vn nascab filius. Ideo ut vi. naturalis pcatis e utilis. Ideo in vi dic. q ñ naturalis sub intelligenda ee in ñ di. sup & dr. q. plum pris e q semp pat e & plum filij q semp e filius. sig eatur q pcatis pat e pat & pcatis filij e filius. His auis q; plibꝰ annotatis apte sigetari ut dr. q pcatis filij simul sit. sic & deus. Ita pcatis pat & pcatis spe.s. Quidam negant ppe pcatel ee pl. & diuina & naturaliter & quatenus ad aliqui negant dicentes. q pcatel in plonis ee. & ñ ee plonalis. ipas. qa ntia ee in plonis. & in ee ntia diuina ut ñ sub intr̃ sic ea sit q. p subam de do dr. ut boetius. meta. & ercules affirmat sint atq; ntia ee rõi by pare operandi. & inquit pcatel plone filio & ñ est plone decinanẽ. Cont q. dicim' qa & se ipis plone differre. sic sup̃ ieiu. loquis de

negatur

esset/si in eis nõ essent.

o. & i. iterũ uocare/sũ reduct

Reciam aut

o. et. e.

Nam

A sed

pater ⁊ filio ⁊ spū s. dicit. Suba unū sb̄z
sons ac nomnly distrib̄gunt. Si im. addē.
si ꝑcatel ipe diuina ēēma sim ēēma nō
differūt ul ꝑsone ñ ꝑcatly differ. Qm enim
differt pater a filio eo q. diuina ēēma: ē
ē m ēēma unum ꝓbatur docētiū nomiū ⁊
b̄ūalis sinemus. ubo hylii respondeo. Jn
mensum ē q. engī. ⁊ mꝑhensibile. sm̄ si
gnificantiam sermonis ē. qm̄ sensus imen
tionem. ñ enūciant ñ assequī ñ attingit
verbor significantiam. ne natura ipi' ostu
mus. sensū explanatiōnē. mysticabile tumē
obtegat. Jntelligentie capacitatem. q̄ sine
multo otinet. excell. Michi g̃ in sensu labet ē
intelligentia. Semper ē in silentio uo. ñ tam
infirmitatē q; silentium ostendat. quod si est
nunc de tanta rei ac tam recondita. aliq;
ulo ꝓcipī celeste ꝓferre. ñ unū ꝑsumptionem
di sermo de dō sit. fiducia fidei ēca ē. Nō g̃ au
q̄ audendū ē. si modo ostruendi audacie
ēq; ulo q̄ ñ intelligendo hereticor instī
ctu diabolice sanctitatis exercitata
ñdū q̄sert. si in tanta rei q̄one addie
Si pr̄mitat ⁊ situabō in dō siue in diuina es
sentia sb̄. ead g̃ rei s' pat̄ ⁊ filii nā in quo
patrimat ē pater. ⁊ in q̄ situabō ē. filius ē. Si
g̃ una eadem q; rei hō in se patrimabō ⁊ si
tuabonem. ipm g̃abo ⁊ g̃abitur: q dicemus
in sabellianam hesim ꝓhibemur: intendēs
rei prem in filiū. ē ipm s' filiū ꝓponant ⁊
prem. Si ñ negabimus in ma di ēēma pa
trimatē ē. ⁊ situabonē. qm̄ g̃ deus ē dm̄: hī
acq; alius argumentor. Audiet quamur in sue
opinionis assertionē. si uterq; formā dissentiendi
Risus ē hanc eor oppōnē ui ēdicatur q. ipe
sol non possit in esse in di existimādi. ne
Quoz audacie resistentes aqp ignoscime p
sudemus. audebimus sup h aliq; loqui.
Patrimat ⁊ filiabō ñ ea ē omnino dm̄ in diuina
suba. sic in ꝓpis ypostasib. in quib; ea sē
q; eas decernat. ut aut iohs damascen: Caracte
rem unica. ydiomata sc. i. decernat ꝑcatel. ypo
taseos. ⁊ ñ ōia. ⁊ eni ypostasim decernamus. ⁊ ñ
ūm. tōq; non patrimat ⁊ filiabō sm̄ in dīa es
sentia. ē eam non decernēs. ñ tō ꝑ duci q. dīa
ēēma ⁊ gñeo ⁊ gñeatur. t' q. ead rei sit sibi pr̄
⁊ filio. Jta ꝑcatel decernat ꝓsonam. ut hac
ꝑcatel ypostasi sit gñans. ⁊ alia ypostasi sit
genita ⁊ i. ñ ut gñat ⁊ gñat. si aīe aīam

Quib' auctoritatibus opinionem suā
ñdū destruē in patrem spū agnati.
si oppōnē suam. ⁊ scōr auctoritatib: mu
nire conamur: q̄bus ostendē uolē ꝑcatē. q̄ pr̄
pr̄ē ⁊ ꝑcatē q̄ filii' filiū ē. ñ ē dm̄. ab hoc
ducemus ūba abi sc̄ illūloē psalm. ⁊ ñ est
suba ita dicenda. Vs ē q̄dā suba. sm̄ ⁊ mi
de catholica. Sic ecclesiā ut dicamus pr̄em
⁊ filiū. ⁊ spū. s. ēē unā subā. Ad ē una sa
be. Adq; ē pat̄ q. ds. si ē filius. hō spēs. hō
pat̄ ē. ut illū ē. q. ē. pr̄. ut ñ ad se sed ad filiū
vel. ad se dr. ds dr eo q. ē q. ut q̄ ds est. filius ē.
⁊ q. est suba ē. et pr̄. pel. dubio ⁊ filius ē ds.
at ut q. pr̄ ē. q. ñ subsistāne ē. si referetur ad fi
lium. ut sic dm̄s prem filium ē. hō dms filium
deum ēē. Jns ex ūb' sequit dm̄. q. ꝑcatel pris. ypo
tasi sua. ñ sic ds. i. deus ēēma. ē ut dē eo q̄
dr ē. suba ē. si q. pr̄ ē. subē ñ ē. apte negat. obtu
di id ēē subam. q. deus ē. (id ūo q. nec ēē subam
pat̄ ē. Jō c. aut. pat̄ ñ ut ū ē. q. ē ostūdi eu ñ ēēpa
rem ēē. eo q. suba ē. ut ut simplr dr. pat̄ ñ ē illud
q. ē. si aut. ē pr̄ ē. ut ū ē. q. ē significans. q̄ pr̄ē. ut
ēēllū. q. ē. i. ēēma. b. i. ut exponebat. sua ēm
ta simplicit. ⁊ in eorum ut uti facim. Nos
tri ita fore intelligenda dms. Vnus ut eq̄
us ē suba ē. si q. pr̄ ē subē ñ ē. ut intelligi no
luit. q. ēēma. ds ē. ⁊ dicunt suba ē. eo ut su

ba e quo deus e. et essentia. cum ea e dicatur. quod sub-
stantia et subba quod dicatur. sicut quod pater e: non substantia. i. non quod pi
e eo subba e. Quod pater generationis e pater. quod subba
non e. Ipam cum preterea non negant esse substantiam. ita et
illa intelligenda e. quod aut e pater e non illud e quod e. i.
non illo pater e. quod vel quod ipse e. i. essentia sed notione. Hec
autem ubi adsi vehementer insistit. super positis. s.
Ubi sicut quod sapientia e et essentia. sic e quod pater vel quod e ubi
non quod pater. Si inquiunt verbum non e hoc quod pater. vel quod
e verbum. id ergo quod verbum e non e illud quod pater e. preterea
ergo quod verbum e non e id quod pater e. non e ergo divina essentia.
Ad quod dicimus quod licet verbum non sit. hoc quod pater e. ea
tamen preterea quod verbum e. i. quod pater e. i. divina essentia. sed non
e ypostasis patris. Opinio quorundam non idem esse
personam et essentiam vel naturam divinam.

Preterea illud e adiciendum. quod quidam pravi sensus et
homines i tanta presumptionis insania. ut dicerent
non esse [illegible]. dei et personam. sive ypostasis dicentes. eadem
esse naturam non esse personam. patrem et filium sicut [illegible]
[illegible] ne. Si enim inquiunt essentia ea quod pater e filius e id
quod pater e et filius. Si hanc rem dicis esse personam. aliam
quam quod dicas esse filium. Si non aliam non quaeritis. sed eadem
dixisti id genuit et genitus e. Propter hoc et huiusmodi non
unam esse et personam dividendo. ita ut non recipiantur
non dicunt naturam. et simpliciter esse tres personas.
Hoc testimonio hylarii defendere nituntur qui in
vii. li. de tri. ait. Vnde apostolus notavit spiritum dei.
et spiritum christi. id significavit. utrumque verbo [illegible]. Re-
tinuit predicare nolens. non unitatem in patre et fi-
lio docet. ait. Spiritus dei in nobis e. Si quis autem spiritum christi
non habet. hic non e eius. Si autem spiritus eius qui suscitavit ie-
sum. ex mortuis et e. Spirituales omnes sumus si spiritus in nobis e dei. Si
hic spiritus dicitur et christi. et e christi spiritus in nobis e. eius
spiritus e in nobis e. qui suscitavit christum. et eius
qui suscitavit christum a mortuis in nobis e spiritus. et spiritus in nobis e christi.
non tamen dei spiritus e. qui in nobis e. Discerne ergo o heretice
spiritum christi a spiritu dei. et christum suscitatum a mortuis spiritum christi.
a spiritu dei spiritum a mortuis excitantis. quod e ha-
bitat in nobis spiritus christi. spiritus dei sit. et spiritus christi a mor-
tuis excitati. spiritus dei cum sit et christus a mortuis exci-
tantis. et quero nunc in spiritu dei tum naturam. an
rem naturae significatam estimes. Non id non. quod res non. sicut non
id est hoc. et quod homo e. non id e ignis. et quod ipse e i-
gnis. et [illegible] hoc non id e deus. et quod dei hoc dici occasi-
one illi presumunt [redacted] dogmatizant [redacted]
non id esse personam. et naturam dei asserentes
tamen dei non esse tres personas. Intelligentes premissis ver-
bis premissis verbis hylarii. prope non personam. et no-
mine non. dicam. naturam. et id dicit hylarius

interrogasse hereticum. utrum per spiritum dei putaret si-
gnificatum esse tamen. an rem naturae. ut sic ostenderet distingue-
re esse unum tamen et rem naturae. i. personam. Quod eis obvi-
at ipsi scriptura constantia et equaliter predicta
debeant intelligi et quod dicta sunt. quod res una non patris et filii et
ipsa natura.

Hoc quod dicit non intelligentes pravitate diligentia
separavit. constantia quod consignata. perperam. quod
in premissa dicta hylarii. subsequentibus non in eadem se-
rie ostendit. in spiritu dei aliquando significari patrem. sicut
dicitur spiritus domini super me. aliquando significari filium. sicut dicitur
[redacted] in spiritu dei eicio demonia. non sic praetermisse
demones eicere demonstravit. aliquando spiritum sanctum. ut i. est
fundam de spiritu meo. super omnem carnem. quod dicit
consummatum fuisse. cum apostoli misso spiritu omnibus linguis
locuti sunt. Deinde quod hanc distinctionem fecit. et
quod in superioribus apostoli verba. Ideo spiritus significat sit.
et quod ipse sit unius non patris et filii. Atque ostendit
invenies. Ita hoc ideo demonstrat se. ut quaeque per
heretica falsitas se consulit. finibus veritatis
concludentur. habitat enim in nobis christus. quod habitat
habitat deus. et e habitat in nobis spiritus christi. non
aliquid tamen habitat quod spiritus dei. quod sicut per spiritum s. christus in
nobis intelligitur esse. hic tamen spiritum dei ita ut spiritum christi esse
noscendus e. et e per tamen dei ipsa non habitat in
nobis: indifferens sit filii esse dici a patre. e spiritus
sanctus quod e spiritus christi et spiritus dei. vel non demonstratur unum.
Cum nec ergo quod non exit natura. unum sit a patre procedit
spiritus veritatis a filio mittitur. et a filio accipit.
Sed omnia quae habet pater filii sunt. ideo quod ab eo accipit dei
spiritus e. et id spiritus christi e. Res non unius e. sed eadem res et
si prius e. et dei excitantis christum a mortuis. spiritus e.
et id spiritus christi e a mortuis excitati. In aliquo differt
christus et dei sit. ne eadem sit si pertransit. ut spiritus quod dicitur
non christi sit. e quod in nobis spiritus dei. et e in nobis spiritus christi.
et e spiritus christi inest. inest spiritus dei. Ita cum quod dei e et christi est et
quod christi e dei. Non potest quod aliud differt. christi esse quod deus e.
Deus ergo christus e unius e deo spiritus. vel illud ego et pater unum
non sumus? In quo docet veritatem unitatem esse non in
solitudinem unionis. Ecce sicut hic verba diligenter
attendas. unionis rem non spiritu solum rem non dici.
patris et filii et eandem dici esse tamen dei. ut dicitur per non.
vi. si ipsa habitat in nobis si per spiritum s. et e in
nobis. Itaque in trinitate non ita distinguenda e esse tres
naturam. et rem non. sicut in rebus carnis. quod ut antebi
vel compositio eternorum ad divinum nulla e. Ecce si quod operatio
tamen exempla nullum perferunt. nemo ea estimet
absolute in sermonis prefatione sumpte. Non huma-
no sensu de deo loquendum e. Quod propter res
eatus unum dicit non id e natura et res non.

Ad naturam quoque uel essentiam respiciens in qua non est diuersitas, quia non est subiciens exempla de ipsis creaturis. Hic ostendens errorem esse sub his sitam creaturam metiri creatorem. ad hoc et si Deus non est deus. et quod dictum est ac si diceret. si ad instar creaturarum de creatore sentitis cogitis fateri quod non uero est deus et quod dictum est quod dicere impium est ipse dicit deus sit et uerbum filius sit deus. Non ergo secundum corporales modos uel in eadem se re subdita accipienda sunt que de deo dicuntur. Ecce nunc errantis opinionem eorum qui ita putant alium esse deum et alium quod dictum est alium non dicit et uerum non est ut est unicum apte docet. non alium esse dicunt et quia sua sunt ita non insunt illi sicut dicens. Hic autem aug. etiam sine est aliud alibi est: alibi non est. quia id quod est ille continetur ut sunt in forma, ut non usque sunt quia insistens alium sint. deus autem immense diuinus uiuens potestas quia numquam non absit. sic de his unumquodque secundum sua eloquia et sua non alium ita quae se esse significat, ut non sua insint. ipsa esse per sua intelligatur. Non autem corporali modo cum alterum sit ut nunquam esse dicatur est per sua esse in omnibus non desinat. non autem alium sunt quod quod est ipsi quia sua sunt. Ecce hic ipse non intelligenda dicta sunt. his ubi apte significatur si cum intelligis haec dicta quod dicta sunt non alium est ab his quia sua sunt idest ut in suis et per illa in omnibus est, [redacted] quia non insunt. Sua uero sunt quia non insunt idest omnis creatura et sua sunt quia insunt. ut ueris per quae scripta sunt et eadem non sunt sine aliqua testimonio firmantur dicentis. et esse personas eius essentie uel eandem essentiam. sed non creatam essentiam. non alium intelligatur essentiam alium. Sed non cum differentiam distinctionemque habendam secundum uel intelligentie rationem. cum dicit prolatus idest eadem essentia quia idem significatur quod est esse deus. sed non in ullum cum ylpostasis essentia et eius fateamur ergo unum et uno esse personas. et secundum essentiam differentes. et personaliter. Unde aut sic idem plus opinator. Cum igitur quis dicit pater et filius respondet deus. De singulis interrogatur. de uno respondeo. De utrisque interrogatur: non deos sed deum respondeo. Non ergo est tanta uel est idest subesse unitas. ut esse ut admittatur pluralitas uel admittatur. Si ergo cum dictum fuerit est deus filium esse quod patrem esse perfecto filio patre est uero ponere secundum substantiam est dicendum hic esse filium. quod patrem non sit id quod ad alium dicitur ad se dicit deus. ad patrem filius dicitur. Rursus quoque pater ad se dicitur deus. ad filium dicitur pater. Quod pater ad filium patris non est filius. quod dicitur filius ad patrem non est pater. Quod dicitur pater ad se: filius ad se. hic est pater et filius idest deus. unus ita possibile dicit unus deus cum tres personae. uel tres personae unius dei uel dicitur una essentia.

Hic ostendit quod est sic deus dicitur essentia. tres personae et ita dicatur unus deus esse et tres personae. sicut una essentia dicitur esse tres personae. unde ita ualeat sane dicit unus deus tres personae. uel esse tres unius dei. sicut dicit una essentia tres personae. et esse tres unius essentie. In his locutionibus sepe est ut nobis euolandum uidetur non sit frequentes reperiri. dictum una est essentia trium. et esse tres unius essentie. non quod a doctoribus legisse unum dicunt: tres personas uel esse personas unius dei. Quod ideo puto sanctos doctores uitasse. ne si forte acciperetur in dicis personis. non acceperetur est de creaturis sicut quod dicitur deus deus abraham ysaac et iacob. et deus omnis creature. quod unusquisque dicitur principium. ipse creaturis. uel genere principium. et creature subiectione uel seruitute. est ergo in trinitate uel sit creator uel finiens uel subiectum. non admisit fides in trinitate talem locutionis modum. Ita et eo non dicitur de dictis scriptura. quod ipsa sit essentia abraham ysaac et iacob. ita uel creature ne creaturis et creature non confundere uideantur. Quod licet

potentia sapientia bonitas de deo secundum substantiam dicantur specialiter tamen solent hec nomina distincte referri ad personas.

Ex predictis constat quod sicut essentia uel potentia sapientia bonitas de deo dicitur per essentiam. et secundum substantiam de deo dicuntur de personis patri et filio. Una est ergo potentia sapientia bonitas patris et filii et spiritus sancti. et hi sunt eadem potentia eadem sapientia eadem bonitas. Unde apostolus summa esse perfecto. Si uero est decere potentia uel sapientia uel bonitas. uero esse summum bonum. si quidem est perfecta potentia infinita sapientia incomprehensibilis bonitas, uere dicitur et est dicitur summum bonum. et quia uero et idem perenne sit in deo sapientia potentia bonitas. tamen in scriptura frequenter solent hec nomina distincte ad personas referri. ut patri potentia filio sapientia spiritui sancto bonitas attribuitur. Quod quare fiat non est ociosum inquirere.

Quare id fiat scilicet quod patri potentia filio sapientia tribuatur.

Id ergo sacri eloquii potentia fieri tradit. ne diuinitas in suis rationibus similitudine creature metiretur. Videntur uel sancti est scripta. quod deus pater est et quod deus filius est et audiuit hoc. quod [redacted] patrem uidetur. dicitur patrem non uidetur et cogitare esse in creatore ut uidetur in creaturis. aliquibus hec nomina translata sunt ad creatorem. In quibus pater est potius filius est senectus. patris et etiam antiquitate in patre deest. et uerbo et potentiam in filio uerbo unde sepe solet nouitatem. Ideo scripture scripta dicunt. patrem potentiam ne uideatur potior filio. et ideo minus potens et filium sapientiam ne uideatur posterior patre. et ideo minus sapiens. Deus est et spiritus sanctus deus et dicitur est hic spiritus deus. et uero habet hoc quasi nomen inflationis et tumoris. Unde humana creatura ad dominum per rigorem et crudelitatem aduertere meminit. Ideo scriptura temperauit sermonem. illum spiritum bonum nominauit. ne crudelis putaretur qui mitis erat. Non quod pater solus sit potens uel magis potens et filius solus sapiens uel magis sapiens. et spiritus sanctus solus

bonul t' mag' bonus. Una g' potencia. sapia
benignitas. cum sic una ecia. Jog' sic di' fili
bo uliol. i. filiabat' pat'. ita i. coomnipotens.

Hic noie hō ulion ut ay dionisius ꝓmittit.

Hic ñ ē ꝓmittend' q' ad m.u.li. dē' ꝓa
gmatiū dic'. de h' nomine bōulion. q' ligē
tiam frequenter frequenō utunt. pat' inquit
filiu' unu' l' eundē q' subē. h' ē ulū bō ulion. q'
ni' ocio nichil ad ūl' beatos attinet. a ca
tholicis ꝓbat' utrasq; auctoritate firmatur.
Q' ꝓa in ocio attributi ꝓ nominat' ū
bi. nūq' q' potuit melliam. q'nē fidel antiq' pe
pat. nīl pānos finxit decepit' hēnea ꝓpriet.
sub hēnaeo imperio. ostantio labefactare tēpta
uit. Si p' longū temp' ubitate fidei catholice
ꝓualeret p'q' ut ubi sic debuit mellā ē bō u
lion. ulū fidei catholice sanctate. longe lateq' p
fusū ē. i. diffusū. Qd u ē h' ulion ñ unus et dē
q' subē. Qd ē mag' h' ulion ñ ego. i. pat' uñ fi
li' ñ g' nō ꝓphanat noē nouitatis h' uitād ē.

De nolly q' sit actue ꝓ ꝓhibitiue nē de dō

Pecca sceler ē q' in affligēdo dilectū omnī
nomiū ihm alia q' sup' diligendō cupiunt si
mi. q'am durum' cōstē. i. p stabilitatē de dō di
ci. ut speciosū. splendor. caracē figā. i. hūn. de
qbus pio lectori br' ēlo. q' sencq. ut. tōne stabi
dnūl q' stabilita et cāl dicendi dōcor. mellā a
sumat. s. catholicā. De sacrū uniuersal aqr' ē
uniuersal summe. i. mellabit' milia iam dicti.
mi cū ei' mellabilitate dign' ēlichille pliciū.
Si pot' ge nob' mutificari el' sciam ñ potuisse
nos ad illā. dequitydā q. f. subam de dō dnī
q' ꝓhalē effragrante ecia. Ve q' by aūt ecia dē' l. de
de scia. ꝓscia. prudentia. dispone ꝓdestinone
uoluntate. i. potentia. Sciēd ē' q' sapia. l' scia
di. ē sui una. i. simpler. cū ꝓ uniuos stat' reū. i.
diūlos effect' ꝓhā. ac diūsa sortē nomā. dī. u ñ
cūi scia. ſ. ꝓscia. l' prudentia. dispo. ꝓdestinō
. prudentia. Cp ē. i. ꝓscia sine prudentia. de fu
turis cū. ſ. de oūby de bois. l. i. mal' dispō.
ſ. de faciendis. ꝓdestinō de boīby saluandis. i.
de bois qby. i. h' ubanē. i. ut finē' ordinabilē' ꝓ
destinatū uōs ab ecno hoiēs. ad bea eligēdo. i. ꝓ
destinatū eos bēa ꝓparando. ſ. hoiēs ꝓdestinatū
apis o tūē' dicunt' ꝓdestinatū eos ꝓscū. ſ. i. ꝓsor
mes imaginis filii sui. i. alibi. Eleg' nos ante
mundi constitutionē ut essemus sci. i. immaculati. Qui
bus eis ꝓparatū ylaual ꝓphā ostendit dicēs. Odis nō
inde dns. ablq; re q' ꝓparasti diligentiby te. Ver
peccatoby te. g' ab ecno ꝓdestinati ostendit filios
bonos. i. beatos. i. eligit ut essent bon. i. beat. i. bo
na eis ꝓdestinatū. i. ꝓpriū. Prudentia ē gubnā
tor q' unq; eoꝝ in unū accipit. q' dispō. Iudicū
cū prudētia accipit ꝓ ꝓscia. Sapia ut' scia de
omnibꝫ. ē. l. bois. i. mal'. i. de ꝓsentibꝫ ꝓteritis. i.
futuris. i. nō cū de cōpatibꝫ. ſ. i. de ecnis. Ubi cūq
ma sctor dns ista cōpunta ut se ipm nesciat. ſ. ip so
in se ipm ꝓfecte nouit. ē scie ꝓpatione omnis ea
ē scia imperfecta ē. Rōnem ponit q' uidī posse

Probatu ñ ee ꝓscīam i. dispōnē. i. ꝓdestinationē simulta
nee. i. sidā operē. uel ꝓscia. i. dispō ut ꝓdestinatū ꝓcurat ee in dō si nulla sint essentie
sed futura. ē. ñ ꝓscia sit futuroꝝ. i. dispō faciendoꝝ futoꝝ
i. ꝓdestinō saluandoꝝ si nulla ecia futa. simil
ecia scitū' dns. i. aliqs saluabil ñ uidī ꝓcurasse
in dō ee ꝓscia. i. dispō i. ꝓdestinō. i. ꝓdestinatū nulla ꝓscia futa. ꝓcurat ñ eare aliq' i. saluā
re aliquos. Pcurat g' m dō ñ ee ꝓscia. i. ꝓ dis
pō. i. ꝓdestinō. ad b' a ra. a quibꝫ opponit.

(Si nō sunt ꝓcurat ꝓscia di ñ ee m dō. ab ee
no. i. ꝓcurat ñ ee. Si u ꝓcurat ñ ee ꝓscia di
sitoꝝ scia. i. scia sit eoꝝ ecnia. ꝓcurat g' ñ ee
ab ecno. id q' ē dia ecnia. ita dispone. i. ꝓ
destinone. q' ē dia ecnia obstant. adde q'. i.
alia ra dicentes. Si ꝓcurat dns ñ ꝓscire aliq'
ē. id sit dō ꝓscire q. scire. i. scire q. ee ꝓcurat g'
ñ ee. Jee ut sit dō ꝓscii ee. i. eleri ee. si ꝓcurat
ee ñ ꝓscī. i. ꝓcurat ñ ee dns. ꝓcurat a ñ ee ꝓ
sca. si ꝓcurat nulla ꝓscire. ar ꝓcurat nulla ꝓ
scire. q' ꝓcurat ulla fiee. Ro. quod ꝓscia. i.
dispō. i. ꝓdestinō relatiue dr' ad suam ꝓ
d b ugr' modulū ut' ꝓdestinō ad aliq'. dici
tur. Dr' u ctor ad ctam. vel dr'. i. ꝓscia
tia. i. ꝓscia ad finē referri uidī. i. dispō ad
faciēda. i. ꝓdestinō ad saluanda. Verū cū
tor. i. vel dr' u ecnā ñ signet ꝓscia. ut. i. ꝓscī. i.
ut respectu finis dr'. i. ecnā designat. Ita i.
dispō. i. ꝓdestinō. Jōp' ō dī. si nulla ecia futa.
ñ ee in dō ꝓscia. i. ñ ee dns ꝓscī. q' una ē. i. cā
dicēdi distingui oportet. vnē dicit. Cū g' dicit
si nulla ecia futa. ñ ee in dō ꝓscia. i. ñ ee ꝓscī
si ꝑticulo hāc cām amittit. s. q' nulla ee subiecta
eo scie. ut ipa ꝓscia dicit ꝓscia. i. ip ꝓscī q' unq

1 potuit ar deg = 1 non

oppo ee.

1 ꝓscientery = prescium

alia oppo de eodem.

ref. i. praedestinat.

dr̄ ꝑ̄ futura. uel ē melliꝰ sm̄ ā ea q̄ nūc
dicat. ꝺ q. ñ sit in eo scīa. q̄ ꝑscit futa. ꝺ q. ꝑ̄
ñ sit ds. qm ē futoꝝ ꝑscit fatā ē melliꝰ. Si
ú. ⁊ ille loc̄ues dēmmande sē. pcauꝺ ñ ē
le ꝑscīa dī. ꝺ pcauꝺ ñ ē ꝑscīa. ⁊ pcauꝺ ds ñ
ꝑscit aliq̄. ꝺ pcauꝺ ēe q. nīl futū subiecta
ēnt eꝰ scīe. ⁊ ñ ꝑscit dici ꝑscit ꝺ ꝑscit. nl
eꝰ scīa ꝑscīa. ñ eo m̄ mut̄ ēēt ip̄ ꝺ eꝰ scīa. ſ
ñ ꝑſt dici ꝑscit ꝺ ꝑscit. ꝺ ꝑscīa si eꝰ scīe fu
ta nīl ēēnt subiecta. Sm̄ de dispone ⁊ ꝑ̄
scīone. ꝺ puidentia. ꝫ n ú dicō ē ad ōpatia
pfect̄. ⁊ de ꝑdab⁹ cm̄ ſ. q̄ scīa dī non cm̄ ⁊
tia ú ꝺ capīa. de tpalib⁹ sēd etiam de
ñ m̄ de ōpalib⁹ ſi ⁊ de ēēnl ſ. Jōq; ⁊ li ēē
nīl fm̄ſcīt futū. ēēo m̄ in dō eab⁹ scīa. q̄ nul
m̄. ñ mmat ēēt q̄. ñ. ñ mat ē q̄ ēēt. Sc̄m
g̃ ds ab ēno ēēnī. ⁊ onīe q. fm̄ī erat. ⁊ sc
ū mmutabīr scīt q̄ ñ mut̄ ꝑēna. ꝺ futū q̄
ꝑsentia. ⁊ sua ēēna sapīa ⁊ mmutabīlit.
scīt ip̄ oīa q̄ sunt. Omīs u vō sup̄ne ⁊ ōre
ne sapīē. ú aut ambē. in ēō ē q. onīe sapīā
⁊ scīam cap̄ sua īm̄sa scīa. Ad omīa dicit ēē
ro ꝓpēata oia dicit. in dō ⁊ quod fm̄ ⁊ ut
ēē in dō. ⁊ fm̄ſe ab ēno. Vñ aō sup̄a dē ia
genesim. Ꝺ utilibilia mq; aliq; fierēt ñ erāt
q̄m g̃ nota dō erāt. q̄ ñ erāt. ⁊ ꝓ quiō ea fa
cēt q̄ sibi nota ñ erāt. Ñ n mq; fēt ignorāt.
Nota g̃ fēt ú fm̄ā cognoū. ꝓñ aliq; fierēt ⁊
erāt. ⁊ ñ erāt. erāt in dī scīa ú erāt in sua
ú. Jpi ā dō ú audo dīc aug̃ in innocuīe. ē
ea fēt q̄. illo. q̄ ea noūat ú faēt. ap̄q; ñ ēēt
mund̄ ū. u. o. Locr Ꝺ his q. ꝺ utilibilia aliq; fi
erēt in dī scīa erāt. ſc ꝺ g̃ sensu omīa dī
ēē in dō. ⁊ onīe q. fm̄ī ē dr ēē. utra in ꝓ ñ
ō q. cām sit cām. ⁊ q. ista q̄talia ēēnalr sit
dō. si q. in eꝰ scīa semp fuit q̄ futa ē. Aliud
ead ōne dī. omīa ex presentia.
ne ē ⁊ q. omīa dīm ex ꝑsentia ēē. ñ solū ea
q̄ſ ſt ⁊ ea q̄ ꝑēt. ⁊ ea q̄ futa sē ſmīt. Q̄
uocat ea q̄ ñ sē tanq̄ ea q̄ sē. Q̄ ú aut amb. ī
n. dē ī cognoscē. ea q̄ ñ sē ú ea q̄ sē. ⁊ hac ō
ne oīa dīm ēēt in eo. ſap̄ eum sine ex ꝑsē
sentia. Sm̄ aō sup̄ illū loc̄ ꝓlatum. ⁊ pīdu
do aḡ mec̄ ē. Jō mq; mec̄ ē q. ap̄ dīm nīl ꝑ̄
t̄. iml fiunt ē. Ctio ſ omīa fiūt. ⁊ ex ū ꝺ
thunt tam ꝑēta. Ctio ſ omīa cognōne
q̄dam mefabili sapīē dī. Locr Ꝺ apīt aō. ex
q̄ intelligētia accipiēda sit hm̄ ūba. Omīa dōo
ſ ꝑsentia. in dō ſ oīa. V ē dō ſ ap̄ dīm. V ieo in

ta q. mefabil' omnī in eo cognō ē. Vel aliter
Dū ste omīa ēē in dō ēēntialr ⁊ in dō ꝑēn
oleo ꝺ queri tā. ut oīa dicī ēē in cognōne
ē omīa dicant ēē in dī cognōne. sine Sil ꝑ
ꝑsentia. V in dō ꝑ cognōnē. ⁊ eꝰ cognō ꝺ ꝑsen sentia.
sentia sit dīa ēēntia. uel ecclesiē sit oīa ēē in
dīa ēēntia. V in dō ꝑ ēēntiā. ad q. dīm. q. dī Ratio.
cognōn eꝰ nraq; ēēntia ē. ⁊ eꝰ ꝑsentia in q̄ ſē
omīa. ut ꝓ cognōn ē ñ eī oīa q̄ ſ in eꝰ ꝑsentia.
V cognōne in eꝰ ēēntia ēē dici debēt. Si n li
uīēt intelligēt ēē eīd ē eo ēēntie. In dō u dī ēē ꝑ
ēēntiā. q. ē diuina ēēntia q. ē ds. hoc g̃ ds ap̄ le
in ꝑsentia sua. q̄ ñ hō in sin ū. Vñ aō de ūb
apīū. ⁊ aut. Ciḡ nō an mundi ⁊ stuōnē. Cs suf
fic̄ hō capueare. Cugunt q̄ ñ sē. ñ erat q. ciḡ.
ñ nane intelligē. ciḡ cm̄. ⁊ hoc electoꝝ ſ cānꝰ
ē. eligendoſ. q̄s hoc ap̄ semet ip̄m. ñ in ñ sua. ſ
in ꝑsentia sua ñ dum erant q̄b; ꝓmittebat. ſ
⁊ ip̄i ꝓmittebāt q̄b; ꝓmittebat. Locr Ꝺ apīt
dic̄ dīm ap̄ semet ip̄m. hoc electoꝝ an mundū. ñ
ñ sua. ſi in ꝑsentia ñ sit aliq̄. eoꝝ ſ. q. ip̄o ꝑ̄
nia. ēēo noticia. ꝓ cm̄ ad electoꝝ reſtr. ē aut ī natu
ra sua. ⁊ illoꝝ illoſ q̄ ꝑe hunt. ab ēno ap̄ se. ñ ī
ñ sua. ⁊ illoꝝ q. ñ dm̄ erāt. ſi in sua ꝑsentia. q̄
eoſ ſ noūt. ac si ēēnt. Vel mala debuerant dici ēē
in dō ut sunt omīa bona. ē utq; sunt ꝺ eoꝝ
ꝓpt̄ ꝑdicta. q̄ſ ē omīa dīm. ut ea ēē in dō ñ p ēēntiā ñ. si q. cognōne scīēre. Omīa cognōscit
⁊ ds scīat bona. ⁊ mala. uel ecclesiē sit ſup̄ir
mala ēē in dō. sine ēē in dō. p cognōnē. Sc̄m.
deum. ⁊ scīm ſēp omīa. tam bona q̄ mala. ⁊ an
q̄ fierēt. ⁊ ꝑscīt ab ēno ea futa. Jō q. ē oīa bona
dīm. ēē in dō ſ ꝑsentia cognōnē. eab ōne
dicendō omīa mala. ēē in eo. ē ea ſēp no
tue. ⁊ p cognōnē ei ꝑsentia fiūt. Ꝓcognoīt
n ds ab ēno quosdam fut̄oſ malos. ⁊ eoꝝ ma
liciā ñ aut aō. ꝑscīt ſi ñ ꝓbauit. Cū g̃ peccatoꝝ ex parte
ñ sciat nec̄ intelligendō ē ea includi in mag
nificatē. loc̄ mr. q. dicē apīs omīa ēē in dō. te Aliter intelligitur
ip̄o mq;. ⁊ p ip̄m ⁊ in ip̄o sē omīa. Sc̄ſ ñ ſ ú
nſam. dīne mala ēē in dō. Jua. nec̄ in dom
ꝓcelligunt. q̄ er ip̄o ⁊ p ip̄m ſ. Ca ú p ip̄m
⁊ ex ip̄o. quoꝝ auctor est ſ. non aut auctor ūbo
noꝝ. ñ g̃ ex ip̄o ſ p ip̄m ſ ñ bona. sed g̃ ñ in
ip̄o. ñ bona. ñ g̃ mala in dō sē. q. licet ea noſ Aſſūt
cat. ñ cm̄ ſ dīo noīe ñ bōa. mala. q̄ deloge
cognoscit. ú aut ꝓpha. ⁊ alia deloge cognoēt.
⁊ simpliam. ⁊ aliis ad dīm loq̄nſ. de malis
aut. De absconditis cauſ a. u. eoꝝ. q̄ exponēſ.

aō. Abscondita inquit peccā sunt. que alu
mne tue ūtutis absondunt: & quō pe
cā a lumine ūtutis tue absondunt? cū
á dō scrutant: Si n ñ scirē quō de ill' iudi
carē? ⁊ p ill' malos dampnarē. Alibi ꝑp
ha dic̄. qr neq; ab oriente neq; ab occiden
te eleō. & exponens cassiodor inquit neq; a
bono neq; a mal' deō dās. ſ; omnib; ꝑſēt ⁊
gnitor ē. Cognoſc̄ g̃ dūs ⁊ bōa ⁊ mala. p ſcīā
ſ; bona cognoſc̄ p approbōnem. p bñplacitū.
mala ū non. Vnde cassiodor sup psalmū dic̄.
Pecā absondita ā dō. qr ñ nouit. ſ. ñ approbat.
⁊ ex eo sensu aō dr̄ ea absondita lumine
dr̄. q. d. in u. ad eludū insinuāt oḡgatōnē
si nauis moīs: accipiendam ingerūt. Sic ad
scām rem: ñ ignorat dūs aliquot ⁊ aliq. q.
tū in utrāq; qlibet dicer. non nouit nos. &
cognoſc̄ / Rūbo īsumata ē. Ecce ñ cognoſcit
dr̄ dūs / q ñ approbat / q ei non placent. Appet
unq; ūm ēē q. dumtāt. ſ. qr quodāmō cognoſcit
dūs bona. q non cognoſcit mala. parō quidem
utrūq; eoḡ mō nosse q̃ncū ad noticiam. ſ; bōa
⁊ approbone ⁊ bñplacēs cognoſc̄. hic apit
ꝑ bona cū dicunt ēē indō. non mala.

Q Vō inde ē q. bona cū dīr ēē in deo non
mala. ⁊ illa ꝓpe b̄ longe. qr nec in dō
aliq̄ dicunt ēē ꝑp ogniōnē ꝑſcientiam. ⁊ deus
bona ⁊ mala cognoscat. mala cū non cognoſcit
ñ p noticiam. bona ū non solum p scīam. ſ;
⁊ p approbonem ⁊ beneplacitū ⁊ ob eandem
cognitionem. unq; in dō dīr ēē. ſ. qr ita scit ea
ú ⁊ approbet ⁊ placeant. ita scit ú eoꝝ sic au
ctōr. Q. d. ſ omia ē qr dō ⁊ ꝑ ipm ⁊ in ipō.

P Roinde si diligenō inspiciamus. in dō indi
ēē omnia. ēē qr dō ⁊ p ipm ⁊ in ipō. Vñ
ambr̄. in ū. u. de spū. ſ. hoc ēa qr ipō ⁊ p ip
sū. ⁊ in ipō sūo omia uñ ēē sup̄dictum? Cū
dic̄ p ipm ēē omnia negaū. in ipō ēē omnia? eas
uñ sunt omia h̄. ſ. in ipō ⁊ cū ipō. ⁊ p ipm ⁊ u
num in his acq; similē ſ; ōcūnum intelligi
scire hīs qr ex eis intelligenia scīa dic̄ omia
in dō. ⁊ p ipm. ⁊ ex ipso. ⁊ in ipsō. Cū g̃ ea ō
ne omnia dīr ēē in dō. & p ipm? totū. qr scit
ſ; ⁊ qr ancear ē eoꝝ. oleqī ú ex ipsone ea ēē in dō di
cantur. ſ. qr scit ⁊ eoꝝ ancear ēē dr̄ ex in illo u
tunt. ⁊ in eo moueantur. ⁊ sint? qr eo ancea
tur sunt? ⁊ moueñ. ⁊ manent? Cū g̃ ñ sit au
ctor ñ bonoꝝ. ūtro sola bona in eo ēē dīr. sic
ex ipō ⁊ p ipm. ē g̃ in eo cogniōne ⁊ ꝑſcientia
sunt omnia. ſ. bona ⁊ mala. in eo tñ ñ dicun
ē ēē ñ bona. quoꝝ ancear ē. Vñ aō in lib̄
de ñ bom. Cū audiamus nq; ex dō. ⁊ p ipm
⁊ in ipō ēē omia. omīs unq; hīs intelligē de
bem? ⁊ omia q̃ dīr sē. Neq; si sunt ex ipō
peccā que ūm ñ seruant. ſ; mutant q̃ ex eo
tutantur peccantiū nascunt. Vñ apte dr̄ q. mu
la gñāturae loc̄oꝝ bona cū sanentur.

Omia ex patre ⁊ patrem sunt: ⁊ unpatre.
ita de filio ⁊ sp̄u. sō ex dicendū licet ꝑ ꝑſ hoc
dictis
ea.

t Pcēa sciendū ē. qr licet ibi mādet distin
cō ꝑſonar ēē ex ipō ⁊ p ipm. ⁊ in ipō
omnia ex ipe ⁊ p ipm. ⁊ in patē sunt. Sunt
de filio ⁊ sp̄u. ſ. accipiendum ē Vñ aō in u. de
ē. Non ergo ita ſ; inq; accipiendē. q. aut a ꝑſs. ex ip
so. ⁊ p ipm. ⁊ in ipō. ex ipō dicunt ꝑ patrem
p ipm ꝑ filium. in ipō ꝑ sp̄m. ſ. Vtrūq; tñ
aū attende neq; patrem uolunt intelligi. Dic̄
ex ipō sic intelligat omnia ēē ex ipe. ú ne
gent omnia ēē ex filio ⁊ sp̄u. ſ. ē ex ipe ⁊ p pa
trem. ⁊ in patre omnia ē tanē p filiū dicit. sup
v ⁊ de filio ⁊ de sp̄u. ſ. [illegible] ēt. q non omia
que ex dō sunt. ceā de ipō sunt. ſ; eōmuſo.
lū ⁊ h̄ ad necessitatem ē q. ñ omnia q̃ dīr
ēē ex dō. ⁊ de ipō dici debent. qr ú aō aut. in
u. de natū bom. Non h̄ [illegible] penitē ex ipō q. de
ipō q. n. de ipō ē ꝑ dici ex ipō. ſ; non omē q.
ex ipō ꝑ dici ēē de ipō. qr ñ ē de substa sua sic
anquil hō si gnat filiū. ⁊ faciat domum ex
ipō ē filius ex ipō ē domus. ſ; filius de ipō dom
w uō de ea. ⁊ de ligno ñ de ipō. Que dictaſ
ut p multis aptum est. q. in dī ogniōne sine
ꝑſcientia sunt omnia. ſ. bona ⁊ mala. ſ; ñ ꝑ
ñ sūt ibi bona q̃ mala. ⁊ q. in dō cū bona
sūt sic ex ipō ⁊ p ipm ñ mala. ⁊ ex q̃ sensu.
h accipienda sit assignatē. ⁊ q. de ipō ñ
ut ē ꝑ se q. anū ē ab ipō. ex ipō ait dīr ēē o
mnia. quo eo ancēre sunt. Quib' mōd di
E qm demonstratū ē [illegible] dr̄ ēē omib'. Di 31
ex ꝑ quō omia dicuntur ēē in dō. ad
dendum hic uid'. quib' ūns dicantur dūs
ēē in reb; si cū humana mens ſ; ex ꝑ digne
uatet cogitare ſ; lingua sufficē loqui. S
Sciendum ē g̃ q. dūs incommutabil' in se ēt
sens. semp. ꝑsentialit. potentialit. ēē ima
ti ē in omni ſl. sine ēēa. sine sui distin
ctōne. ⁊ in omni loco ēē ēēpōne sū. ⁊ in
omni tp̄e sine mutabilitate. ⁊ ꝑēa in
scīs sp̄ib; ⁊ animab; ē guillelm. ſ. p grām

ſenciedū

ſignificatur

ē † ex ipō. n. sub celā
et hēa. qr ipe fecit
ea. nō aut de ipō. qr
nō de substa sua sic. ꝓ

liū macī colligē.

inhabitans. et in homine x̄ excellentissi
me. In quo plenitudo diuinitatis corporaliter habitat
ut ait [redacted] In eo non deus habitauit non per gratiam ad
optionis sed per gratiam unionis. Non autem ista
excapacitatem humane intelligentie excedo
falsitatis arguere. aliquid presumant scolares auctoritatibus munienda in uidentur. Beatus odo super
cantica canticorum ait. licet deus communi modo omnibus rebus insit presentia. potentia. substantia. tamen familiarius modo dicitur esse per gratiam. in illis qui mirificentiam operum eius acute et fideliter considerant. Debet
odo. ad dardanum in libro de presentia dei ait. Cum
deus sit non incorporea. incommutabilis. uiua eterna
stabilitate in se ipso manens totus adest rebus omnibus et singulis totus. sed in quibus habitat. habent eum
pro sue capacitatis diuersitate alii amplius alii
minus quos ipse dilectissimum templum gratia sue bonitatis edificat. Hylarius in libro uiii de
trinitate. apertissime docet deum ubique esse. Deus inquid in
nusquam [redacted] abesse non desinat.
usque omnem sua pro elocutione ubi sua sunt ipse in
tellatam. non corporali modo. cum alicubi sit non ubique
esse celatur. cum in omnibus esse non desinat.
ambrosius in libro de spiritu sancto. spiritum sanctum probat non esse creaturam. quia ubique est quod est proprium diuinitatis ita dicens.
Cum omnis creatura certis nature sue sit circumscripta
limitibus. quomodo quis audeat creaturam appellare
spiritum sanctum. qui non habet circumscriptam determinatamque uirtutem. qui et in omnibus et ubique semper est. Quod utique
diuinitatis et [redacted] nationis est proprium. Ipse in eo
dicit. dominum omnia complere qui dicit. Ego celum et terram compleo. Si [redacted] dominus est qui celum et terram complet. Quis ergo potest iudicare spiritum sanctum dominationis
et diuine potestatis exortem. qui repleuit orbem. et quod
plus est repleuit ipsum totius mundi redemptorem.
Ex his aliisque pluribus auctoritatibus aperte monstratur
quod deus ubique et in omni creatura essentialiter presentia
uel potentialiter est. Quomodo in sanctis non modo sed et habitat
in sanctis uel et habitat in quibus est per gratiam. sed non ubique
sit non uel quoniam est et habitat non uel habitat ibi est. sed habitat
solis bonis habitat qui sunt templum eius et sedes
eius. Vnde per ysaiam dominus ait. Celum mihi sedes est. terra autem scabellum pedum meorum. Quia in electis quibus
celum habitat dominus et regnat. qui eius uoluntati obtemperant deuote. Malos uero qui sibi terrena diuini distinctione calcat. Vnde [illegible] in libro sapientie dicitur. Thronus sapientie est anima iusti. Quia in istis spiritualiter est. Quia in aliis rebus in quibus tamen omnibus totus
est quemadmodum anima ut ait augustinus. in epistola.

ad ieronimum. de origine anime per omnes particulas corporis tota adest simul. non minor in minoribus et non
maior in maioribus est. sed tamen alicubi intensius et in aliis remissius operatur. Cum [redacted] in singulis particulis corporis
essentialiter sit. ita et deus est sit in omnibus essentia
liter ac totus. Tamen in illis tamen plenius esse dicitur quos inhabitat.
et in quibus manet. ut faciat eos templum suum.
et hii tales cum eo sunt. Mali uero. sed licet sunt ubique
est cum quibus non est. non tamen sunt cum eo. Vnde augustinus super iohannem. Non saltem sunt dicere ubi ego sum. et illi sunt.
sed audiant inuenire. quia et miseri pariter esse ubi et illic est. qui
nusquam deest. sed beati est illo quia non sunt beati nisi ex eo cum
illo sunt. quod sunt cum eo uident illum sicut est. Mali
uero non est illo non ubi non sunt cum luce. tamen ibi iam cum
eo [redacted] sunt. non uideant per speciem. et si aliquo modo cum
eo per fidem. Quomodo autem deus habitet in bonis et
ex augustinus intelligere ualebis que super dicta sunt.
est de spiritu sancto processione temporali. agetur. ut liceat
per [illegible] recognoscemus. ex ex parte
prophamus. Quomodo in spiritu sancto. habitet in nobis qui tamen
patre et filio. inhabitat. Veuarum habitabat deus
Si autem queritur ubi habitabat deus antequam sancti essent. dicimus quod in se habitabat. Vnde augustinus in
libro ad maximinum. In [redacted] templo sequitur suo
habit [redacted] at deus. In sanctis qui sunt templum dei in ipsis
fidem ambulantes. et templum dei est aliquando et
per speciem quia et nunc templum dei sunt angeli. Sed dicat
aliquis. antequam faceret deus celum et terram. antequam faceret
sanctos ubi habitabat. In se habitabat deus. apud
te habitat. et apud se est. Non igitur sic sancti sunt domus
dei. ut ea subtracta cadat deus. Immo sic habi
tat deus in sanctis ut si ipse discesserit cadant.
Multa sunt hic docet quod confirmauit predicta aut.
Solens est et ait augustinus in libro ad dardanum. Deus non tullissime neque spiritu sancto non sunt
loci in nostro corpore. quia totum ista anima imple
uit. sed tullius et dicitur angustius alicui impedire
mitatem. ut pater et filius et spiritus sanctus alicui sibi
esse non presint. Verum ualde est mirum mirabilius quia et
deus sit ubique totus non tamen in omnibus habitat. quis
porro audeat opinari nisi inseparabilitatem tri
nitatis penitus ignoret. quia in aliquo pater sic habita
re aut filius in quo non habitat spiritus sanctus. aut in
aliquo spiritus sanctus in quo non habitet pater et filius. Fatendum est ergo ubique esse deum per diuinitatis presentiam
sed non ubique per inhabitationis gratiam. propter hanc enim
habitationem gratie non dicimus pater noster qui es ubique.
est et hic nam sit. sed qui es in celis. id est in sanctis. in quibus
est quodam excellentiori modo. Quod deus habitat

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

P Ē quoddam ñ dñi cognoscentiā dm̄ zñ ē. Scdm illud quoq; mutabile ē qđ uix aīe ab̄ in eo ē. aīe qđ ubs est ñ habitare q̄dam nondum cognoscentium. dīm fuit enī ad cumplū dī ñ primo qui cognoscerent sēm ñ sicut dīm glificant ad cumplū dī primē punit scīficat sanctos r. remunerat spūs. qui nondū uidentes cognoscē dīm. Q̄ potuerē nosse nu. ñ hīe uidē potuerē hīe aīq; nosse. Beatissima sc̄a uidē hīe q. nosse. hic aūt queri apte ab quo dr habere in aliquo. i. haberi. ita cū mensura est in aliq; ut ab eo cognoscat̄ r intelligat. Et pdicat patre. Quo dr tot̄ sic ubiq; pēsens q. dr ubiq; tot̄ ē pēntiam. tam ñ pot̄ intra in scīa habitare q̄ gram. Cūq; supra lignabilibus uocē ostensum ē. q̄ ibi ne dicatur habitare in quibusdam cellaginibus ordinis ō: id ē alligari. quod ubiq; p̄ēntiam. r tot̄ sic. h̄ ydeationi sublimitat̄ aīq; intellectual̄ huāne mentis sensū omino excedens ut enī aīe sostoni. sup eptām ad hebreos. sīc multa de do intelligum q̄ loqui penes ñ ualemus. i. nūta loquimur. q̄ intelligē ñ sum ydonei. Verbi gra. Q̄ ubiq; dr ē carn r dñs. Q̄ñ aū ubiq; sit intellectus ñ capit̄ mus. Ideo q. ē in corpe queda ut q̄ omnib̄ ē ei bonor sentiē quo. l. q̄ ista sic penē ignorantes. Quoq; primo qui p̄sumunt ostende q̄m dr ubiq; sit.

Q uoniam ñ mens ingenio suo pēntiā. potiꝰ uidetur p̄sumere. Si ita fore intelligēdū ei ꝑ tribuim⁹. q. dr ubiq; p̄ēntiam dr. ñ q. dr el sentia sentia. pē sit in oī loco r in omni ētia. si am. q. omnis ei. aīq; oīe q. sūt ē. in quo ēq; to co. q. ei ubi ē. r omnis loc⁹ in q̄ illū ē. Ipse ñ ijō dicit̄. Ego dñs ubiq; dicit ē pp̄sentiā. l. pp̄otentiā. q. cuncta loca ei sint p̄sentia. nq; ineff sē ñ ineff aliq̄ opari cōstat. Nam ripa loca nq; ineff ē. ñ ip̄a contuet. manē ñ post. ineff. g. per subam dr ē dr. ñ aliunde q. p̄ uirtutē. ppē sube fue. hāc ut. r loca sint. ro. ita q̄ ineff sē. g. licet hi ita sit q. assumt. in explanandis medlinea. pdcor. Nulli ei ubi qb̄ dr dr ubiq; ē p̄ēntiā. pl̄ra ñ dendi ē. g. ho uidens capē ñ uat. Quod dr ē sic. nomiā rebz non ei cordiz inānē ir. Deo habendi qm̄ qm̄ dō subalt. inter oīa rebz creatoꝝ. laudū inānationibz ñ angelē. g. tam frugi ē ñ respone sit dignū. ē. r spē ētus cordiz corpis. r lepsis q̄ncūq; polluet inquau ñ potuit. Sol q. radios suos sē sui pollu tione effundit sē loca. r corpa. ñ solū mūdat. sz. r inmūdat. ac sordibz fetida. q̄ercetu hoīes ac ḡdā alie res inficiunt. Sol ñ radiis ipolluit. r. ēxcommunicat ea tangentes. eadem ste ē. q. inmā di. ēntia. dīa. Deo simplex. ñ immutabil. oia re pleta loca. r omnib̄ ētis ēntiat. ie. ñ ei aliq̄ re sedib̄ communet. l. tangat. vñ ab̄ in li. de ti. boi. Sū ordo inq̄t sit. ou q. ordinat. ñ ei iqnant eū q. peccāt. de aū sapiā q. attingat. a fine usq; ad finē fortē dr. attingit. ou. pp̄ suā mundiciā. r. mal. inquinatiā meam mūdet. p̄ceptio. si deant. q. pōt de dō respōdi. ordinent. l. q. nq; pēntiā sic p. q. uq; talicui. ita q. ñ uq;. Si q̄s audeat dicē q. unq; duuma ētia sic. l. q. alicubi ñ uq;. Si enī ita ē alicui q. ñ uq; g. local ē. l. g. uq; to ta q. tenet. ocui pertinet totū q. nec p̄ sui simplicitate duudi. nec p sui puritate maculari. ñ p sui ī mēsitate ullo m̄ compl̄ndi p. um ab̄. dō ubiq; ē. an ñ local. s. actionibz applicāt. Q. dr ē sic ubiq; r nomi. cpr. nō ai locat. ē. ñ circūscribit uq; dīa. tl. uacat pēntiā. ñ loco. ñ cpr mouet sic oī loco. r oī cpr. ñ ei moueri. p loca ul tē. pa. ñ locat ē. ñ tempa. locat. ñ ē q. pene ñ circūscribat loco. q. ñ ita ē. imo loco. q. ñ sic. alio. ñ dimēsione. hz sic corp. an sed locū assignat. p̄ capū. medū. r ima. r ad. r ret. dat. r similiter. sursum. r sursū. q. sui ipone. fac dēstantiā. ēstantiaꝝ. Duoby namq; hūmōi dr inscīpta aliq̄ locale sui. circūscriptibile. rem so. s. q. dimēsione capient longitudīe. latitudīe. r altitudīe. distantiā. distantia fac in loco. ut corp. l. quo distinct ac determinat. Cum ē sic ita. ñ uq; inuenit. q. ñ solū corpi. sz. omi ētie. spūi. corpi. omē. q. corp̄ omi. in locale est. spē ū. ētus. qđ. in local ē. quodā. m. ñ ē local. Local. q. dr. q. dimēsione loci. circūscriptū. Cum ē alicui. p̄sēs. sit. tot̄ alibi. ñ muenit. Deo. aū. ita local ē. ut dimēsione capiens. distantiā. in loco faciat. Diuina. q. sola subā. oio. ī local. nec circūscribit ē. q. ñ locali. mouet. aliq̄. m. l. l. dēcmanone finita. l. dimēsione suscepta. nec complet. l. affectu cognitione. hijs. ut duoby. nūl. l. loco. repr. sic mutato. ētie. q. longe ē a ētate. unū ab̄. sr. genelī. Dō. inq̄t. opē. ī mutabili ēternitate. uolūtate. utente semp. id. mouet. p. cpr. ētiam spāliē. mouet. p. tempa. loē. ētiā. corpalē. ī eo motu. naturali. q. l. condidit. administrat. cū. q. tale aliq̄. ag. ñ debem⁹ opinari. cū subam. q. dō ē. templi. locali. q; mutabile. sui. p. ēpa

1 ab̄ — 1 et nō q̄dā cognoscēnū deum. illos

1 mss

1 ab̄

1 infinitū

1 ab̄

1 sit

loca mobile. Cum sit ip̄s tercior. dire qua
ip̄o & ois tercior. dire & sup omia tan
gat ois; & ip̄e añ ois mouor. ois; qz d ip
e p̄omiā. i. p̄oiū mota. Ecce apte h olim. q
locis ip̄is; mutat. l' mouetur ds. spūal' a
creatura per tp̄s mouetur. corpal' ip̄ tp̄s
loc̄. Quid sit mutari sedm tempꝰ.

B Mutari añ p tempus e. uariari sedm q̄li
tatē intrinsecā l' exterioꝛes. q̄ se m pāre q̄
mutatur. ut q̄n suscepit uicissitudinē gau
dii. doloꝛis. scīe. oblitionis. l' uariatione fo
me. sitis aliq̄s q̄litatis exteꝛioꝛis. h u mutō q̄ sit. i.
tp̄s. uariatio ē q̄litatū. q̄ fit ieoꝛ yali l' spūali ere
atura. & nō uocatur tp̄s. opinio q̄dā q̄ dic̄

C De mutatione spē creatoꝛ ñ mouit loco ñ ē loc
ulocī magna iacet q̄remel discepō illa
tur. Sunt & q̄ dic̄ ullū spīm aliq̄n posse mu
tari loco ab oī [illegible] loc̄ unīsalē remouē uo
lentem. q̄n sedm diffinitionē ñi. i. ecclēpriōnē.
loc̄ gitare esset. arg. dsolū ē locale. l' in loco ē
dic̄. q diffinitionē recip̄. i. distantiā loco fac̄. i.
hdicunt. nō sensibile mutatione tp̄is nīi. hūali
ēature. i. buentē loci ū. ip̄is: corporeē. hic

D Sed ut sup̄ dictū dupliciē. Ad̄enit. ea
dē. rel ē locat' l' ecclēpubl'. i. l' ap diffinitoē
recip̄. i. distantiā fac̄. l' q̄ loci ēmino diffinit. q̄
uniq; queunt corporeē creature. alīn ūnū spū
alī nā. i. sup̄ dictū. m̄ corpal' ēatura. ita ē locat' l' ecc
lēpubl'. q̄ ēmunat diffinitoē loci. q̄ diffinitoē
recipient distantiam fac̄. Spūal' ūnū diffini
tione loci. i. cludit. eū ita sit alicubi q̄ ñ alibi.
i. ñ diffinitione recipit. ñ distantiam in loco
fac̄. q̄a si spē esset. hīn corpalē ēatura. q̄ ēmin
q̄n decorpib; ēmin. sō q. nō attribuit mu
tatōnē loci. corpi. ñ spūi. q. licet spē ēsset de lo
co ad locū. ñ cēt ita ū diffinitoē ecclēpcus. nec
pōne sui tacīat. distantiam ēstantiā sicut
corpus; Concluditur ergo ex dictis q. spē ēati sunt lo
cati. i. ecclēpubles. q̄a in. spē ū di
uisum & spē ēati in loco. i. circumscriptū de lo
co ad locū. i. q̄ am locales. i. ecclēpubles. i.
diffinitoē. com q̄ēature corporeē. Spē ū ī ēat q̄ ds ē
i loco q̄ ē ū diffinitoē loci. i. ecclēpubl'. ē.
p ñ beda sup lucam ait. Cū ad nos angli ue
nimus sic gr̄ūs implet ministriū. ut tamen
añ dñm ita participatione assistat. q. i. angls ē
spē ecclēpcus. sui ut ī spē q ds ē. in ecclēpcē. l'
[illegible]ent. int q. & angls q̄q; mutatur. Ecce
hdr. q. spē anglic ecclēpcē. Spē ā q ds ē. in
ecclēpcē. alibi. i. ābī distantiā ostendel. iter
spīm mēatū. i. spīm cīmū dic̄. seraphm de loco Amb
ad locū cūstire ut ichenti. l. de ē. byt. ysaye. q.
missus ē un adme de seraphm. i. spē gl̄es mi
sus dic̄. i. seraphin ad unū. spē ad eos. Seraphim ℔
cū ī ministō. spē opat missū. seraphin de loco ℔
ad locū dic̄. ut ī hoc ita dic̄. i. ip̄m repleat spū. ha
ptr monstrat. q. angli q̄da ī locales. Cum re
pertione supioꝛ confirmat. q. deoꝛe. q. ang
elum ita q; diam dñs ē. q; ñ locali mo
tu ip̄m ministrare. siu ī q. deoꝛe. ea q; sola oīo. ex.
i. locale. i. ecclēpubile. ut lo. q. claudi loco. i. a fine
usq; ad finē attingere. ñ ī ī spaciosa magnitudi
ne. ñ locali motu. i. ministrare arg. immobi
liter sue ēntie. v. ī ag addardamū aut. i. q̄i Aū
spaciosa magnitudine opinem dīm p cuncta
diffunci sic hūm aīa ut ista dicit. i. poci
sic mduob; sapientib; q̄n alē alīo corpe q̄n
dioꝛ ē. i. sapiemioꝛ. ñ ēuna sapia ē. ñ ē una
ioꝛe. maioꝛ. ñ i minoꝛe minoꝛ. i. minoꝛ mu
no q̄ mduob; ita ds sīi labore regens. i. cōm
nens mundū in celo. sic ē. in terra. ut nos. i.
unq; ut. i. ubiq; p̄sens loco. i. se ipō ubiq; me.
Sd quoq; sr̄ pslin aut. ad ubū dī. pauci. ñ ēī
pte. i. ubiq; ē. p se ip̄m. hē. i. di sapia q̄tum
q̄ a fine usq; ad finē fortē. non tam̄ locali mo
tu. i. mobiliter sua uel similes. aliq̄ q̄ream
plear aliq̄ loc̄. dic̄ q. attingē a fine illi loci usq;
ad finē. ēti ali ñ nocendo. ali ñ occupan
do. ñ q. hīc motū locale ubū illd. i. sapia illa
solida ē. ubiq;. Ex pdictis i noctē q. ita ds ē
ubiq; p ēam q̄ ñ spaciosa magnitudine dif
fundit. ñ uno deīto loco. alium occupat. q̄a
locale motū ñ hīt. sō q. ad nolent p̄cedē adi
ōē locale motum. i. locale ecclēptionē. poci
dic̄ oīa ee illo q. ip̄m ē alicubi. ñ tm ip̄m
ē locū q̄n ī loco. i. ecclogmta [illegible]. q̄m
ita mquiens. Vbi ñ alicubi ē. q. alicubi ē omne loco. q. re
netur loco corpus ē. Vbi ānon est corp. ñ q̄a
licubi ē. tm̄ q̄a ē. i. in loco ñ ē illo poci. q. i. sun
ip̄ alicubi. ñ tm ita. i. loco ut ip̄ sic loc̄. Loc' ni
spacios [illegible] longitudine. latitudine. altitudi
ne corpus occupat. ñ ds tale aliq̄ ē. ioīa q.
ipso q. i. loc̄ ñ est. ñ loco ē. loc' tm dicib; impedīt
ēptum dī. ñ q. eo ornent. Jdā. n' ebit. mēi. q. ā
muda. i. dicit. Ecce hdic. dm ñ ee in loco. b m
illigend ē. eū ñ ee in loco locali. s. q. ñ ecclēp
tionē. i. locale motū hīt. Ad hās soluī opponit.
Corde fuit ēature q̄ ñ ē. i. mens ds ē

ẽ añ non ẽt mal. ẽ g ũ añ nõ erat. ioꝝ mutabil
udr. Sꝫ licet oadie mapiat ẽ in aurel mgl
añ ñ erit. q ue ñ erat. ꝫ nl fuit ſñ ſiu mutõne.
Quañ ẽ mundo cepit ẽ ḟ fieri. nl ſñ mutabili
ter. rdesinit ẽ inquity. añ erat. ſñ ſiu mutõne
nec tunc ipe dicit loañ. ꝫ loc desinit ẽ. Jam ſuf
ficienẽ demonstratũ uidr. quom omia dicanẽ
indo. rdr homily. qũ diſceptationẽ qi inadem
ſuſcepiſſ. q rd uidr postulare rel ea quã mr
ũlabat [illegible] Primo. differebam enim de ſcã ſiũ
capia dr. rẽ diarmul. ſcire omia q ſtuum ẽ ut
ipe cognitionem quam de omibꝫ hr. Dicent oi
a. ẽ in do. an alia rõne ꝫ diat ſcpatra. ꝫ g
qõnl. occõ inp̃mis nos deduxit diſputa
tionẽ. Hic redit ad ppoiũ ut patent ſupi
ẽ g ad ppoiũ rationes. dicta ut addat ali
cepero mlta. Supponendum ẽ q pla dia.
futuros. añ ẽ ꝫ omnibꝫ cã bonos q malos. ſcia
entia ũ capia. non modo de pteritis ꝫ ꝫ de
plentibꝫ. futuris. Hec enim de tempalibꝫ. ꝫ de
eternis. q le ipm nouit dr. ꝫ omnia. q ñ dicit
mulanda ut. ſi ſcia. t pla ſit causa rerũ
an rel ſit. cã ſcie t plãe dr. uidr enim pla dr
cã ee eoꝝ q ei ſubtrẽ. ao necẽtate euenient
ei facẽ. q nec aliq futa fuiſſent. ñ dr ea p
ſcia. nec poſſunt non euenire ẽ dr ea pleue
re. Si aut impoſſibile ẽ ea nõ euenire q pla
ta ſunt uidr ipa pla dr cauſa ee eoꝝ qua p
ſcta ſunt ei ee cã euenienti. impoſſibile ẽ ea
non euenire ẽ plata ſint. q ſi nõ euenirẽ
ẽ plata ſint. falletur dr pla. ac dr plata fal
li nõ poſſ. Impoſſibile ẽ g ea nõ euenire ẽ p
ſcta ſint. Sic g plata cã ee eoꝝ uidr. qua p
ſcta ſunt. hoc ꝫ rde ſcia dr. ſi. q dr aliqu
nouit. [illegible] cui ſint ao accidẽtaliter uidr in
xv. li. dr. ſic dicenti. ſi non ita grauiq rpr
cognouit obꝫ futura omia temptalia. atq
mal. ſ quid. q ñ abillo patuit fuerant. ſ
quot. rde quib. reb. t grauidr. t non grau
dr. ſi. cui mihi añ placuit. vnde ſi
añ ẽ actual. rſpectiue. rcomparatiue. nõ q ſẽ
nouit ꝫ nouit. q nouit. ſi non enim nesciret
q fuãr ẽ actu. q g scibat creatur. ñ qua
creatur. scibat. ſic añ scibat ẽ arca q ẽ an
da. ſi non enim el sapie aliq accidit. grauiꝫ. ſi ar
gubernatꝫ. ſic operabat. q ñ [illegible] operabat.
ita manet ut ante ũ mundi. añ q
crearetur omia nota ſñ dr. sic. rſpm. cõtin
gentia sunt. Hec huiusmodi apte uidr. ad

Aldo sint

ep̃log.

immuere ſcam. t pla dr cam ee eoꝝ q fiunt
ẽ dicẽdo ea ee q dr nouit. Ita q anni. u de cõdre in
dicatur. Cum mgr decedant. ſ ſuccedant tempa. ñ
decedit aliq. t ſuccedit ſcia dr. mq nouit omia q fiẽ
pipam. ſ non añ ꝫ q ẽ arca ſẽ. ſo sanct. addo. q ſcia
ſẽ poſſ. ſo ſcia ſẽ. q ſ immutabiliter abeo scam. ſ
hic. ſ ſigure uidr. dr ſcam cam ẽ eoꝝ q fiunt
dicenti. nõ ſo dñi ea nouit. ſed qua ſcia sunt. ꝫ ſo
ſcia qua nouit ea dr. ſoq. uidr. dr ſcia. t pla ei
ẽ eoꝝ que nouit. Inconuenientia ostendit q ſe
querentur. ſi dicẽtur. ſcia. t pla cã omiũ
Quod sit ẽ g. et causa omiũ malor. q rel ſcia
ẽ omia mala scantur. rpsciant. addo. q ꝫ ſo. ſe
ge. et auctore. dr. ei dr ſcia. t pla cã. et ꝫ malo
ẽ. et utiq. dr auctor malor. quod penit falſũ
ẽ. ſ non g ſcia. t pla dr cã et omiũ q ea subtrahe
ret. ſoq. rel futura causa sunt dr pla. nec enim ñ
essent futura. ñ placerentur. addo. nõ cã ſo placi
tur. qua futura sunt. Si ꝫ. et tunc el quod ẽ
num ẽ aliquid subtrat causa. ideo aduenit. ab
eo dubiũ. rel futura. pendet pla. actus. rerũ
tũ cã el inean. oiq. cui sup. ep̃lam ad roma
nos. aut ſ non ppea aliquid ent. qua id sit dr
futurum. q. q fiunt ẽ ſo scitur. addo. aliq fiat
ꝫ uidr primitꝫ ut ab agi obuiare. ꝫ enim ſ. legeat
uidr. q. rel futura causa sunt pla. ibi ũq. p
ſcia causa sit rerum futurarum. Aud. cap̃
dicit. emendum sit. ẽ determinatione
Arie g que uidr repugnare. auctoritati.
de medio tollit cupientes. dñi. rel futuri. ut
taceam cam ee pla. t scia dr. ſ ee ſo placi. placi.
q futura. t facte ſñt. ita exponentes. q. aut. oiq.
Arma futur ẽ ſo scitur. adeo añ quam fiat. ꝫ
uidetur ꝑ. nihil futur. esse. ut ñ noscatur ibi cã
ñ sit. q ñ sit. Sed ꝫ dñi scam. t pla dr ñ ee
eam eoꝝ q fiunt. ñ tale. ſñ qua ñ fiunt. ſi enim
scam ad nostram. cui referimus. Si ũ nole
mus ineludi. ꝫ ſñplaceat. atq. dispositio.
tunc recte poſſ dici. et eoꝝ q dr fiẽ. ſ. nihil enim du
bij. mõſ. ut supi. pcaxatum ẽ. accipiẽ cogni
tio. t scia dr. ſ. pro sola notitia. t ꝑ notitia. si
mul. ſñplacere ꝫ modo. sicut accipit aug.
dicenti. ſo sunt q nouit. i. q saeuis placi
te. rqua saeuis disposuit. ꝫ sensus ex eo ad
uniatur. q de uolũtate dei cui agit ao. ſ. de scia. ſ.
de nihil q dr fiẽ. que omia nouit. nõ solum
scia. ſ. etiam ſñplacere ac disponere. Sic g acci
pitur dr cognitio. ut ñ dr scam. ꝫ ꝫ ſñpla
cere dr sigaret. Scia ũ scit dr. ꝫ placere q

A. i. quod fiturũ ẽ scitur a deo antq̃ fiat / negꝫ sciret nisi futurũ esset. ut. 29

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

fiant · 3ȝ sola nocica non bñplacaw · ꝑlat enī
dī · ꝓdc̄ · eciam q̄ non ē iple factuꝰ sic̄ ꝑcuit ⁊
ꝓdixit infidelitat̄ uidex · 3ȝ nī fec̄ · nec ꝺ q̄ ꝑcu
uit ad peccm infidelitat̄ cog̃it · nec ꝑsuꝫ
ꝑsuꝫ · ecꝫ mala ñ ellꝫ · ea habitaꝝ ꝝ ab ꝺ si ꝺ ihēm.
ꝺꝫ mꝫ fuauit · ꝑsa ꝓphām ꝓdic̄ infideli
tat̄ iudeox · ꝫ nī fec̄ · slꝫ · ꝑsuꝫ mala ecꝫ ñ ea
hñent · slon enī ꝺ q̄q̄ ad peccand̄ coegit · q̄ fuit
hoīs peccā ꝓnouit · illa enim ꝑsauit peccā
ñ sua · ꝺ q̄ si ea q̄ ille ꝑsauit ipe ꝛ nō fec̄ ipo ꝛ ñ sua
uie ꝑsauit · 3ȝ q̄ illi ꝑsa fallꝰ ē ꝑ · sīd du
bio ñ alī ꝫ ipī parant · quos dī peccaturos ē ꝑ
sauit · ꝛc ꝺ sīnō mali ꝫ bonū fac̄ uoluntate
ñ mali facturi ꝓuid̄entur · Aveo qui nouit
q̄d sit quilq; factuꝰ · hui⁹ ubi aptē omīdī
si diligent̄ attendamus ꝑsciam dī non esse
ea · malox q̄ ꝑsat · q̄ ñ ea ꝑsat · cum q̄ factuꝰ
nec cum q̄ sua ꝫ uiox · qui sunt ea facturi ꝙ
habitant · ꝑsauit ḡ illa sola nocica ñ bñpl
acto auctoritat̄ ꝙ dicit intelligi q̄d dī
ꝛconsulo ꝑsat bona cum q̄ sua · cum q̄ eā q̄ fac
turꝰ ē · ut multa ꝑsendo simul sunt ꝙ no
cica · ꝛaut auctoritat̄ bñplacatum. omnia li
q̄d dictum ē ꝑsciam dei non posse fallī.

Ad hoc aūt q̄d suꝑ dictum ē · ꝑsciam dī fallī
non posse · soly aquilydam sic opponi dī
ꝑsauit hūc lectuꝝ · ⁊ aliq̄d ꝙ moī · ꝫ ꝓt ēe ut
ute non legat · ḡ ꝓt aūt ēe quam dō ꝑsauit ·
ḡ ꝓt fallī dī ꝑsciā · q̄ omīo fallum ē · ꝓt ēȝ
dem non fī aliquid ⁊ illud tūc ꝑsciam ē · tū · ñ
ꝺ cū ꝓt fallī dī ꝑsciā · q̄ si illud non fiet
nec ad̄o ꝑsciam ellꝫ · tū · ꝫ adhuc urgent · ꝺ ē
dicam · aut aūt ꝓt · tū q̄ dō ꝑsauit · aut nō
aūt · Sīnon aūt ḡ necꝫ omīa euenīt ·
Si nō aūt ꝓt ḡ dī ꝑsciā fallī ⁊ mutari · ꝫ ꝓt
aūt · tū · q̄ ꝓt aūt · tū · q̄m fiat · ita aūt fit · ut
ꝑsciam ē aūt ḡ ꝓt · tū · q̄m ꝑsciam ē · ad q̄d
dam̄ · uiam locōnem multiplicam facē · intel
ligenciā · ſ · aūt ꝓt · tū ḡ dī ꝑsauit · ⁊ hmōi ·
ut ꝓt non ēe q̄d dī ꝑsauit · impossibile ē · tū
ce ḡ · dī ꝑsauit · impossibile ē · non ēe ꝑsciam · aūt
q̄ fiunt · ⁊ hmōi · possum enim ꝫ communē
intelligi · ut condicio sit implicata · ⁊ dictum
eam · si enī ita intelligat̄ non ꝓt aūt · tū ḡ
dī ꝑsauit · i · non ꝓt ut ꝝ simul ēē · ſ ·
quod dī ꝑsauit · ita · tū · ⁊ aūt · fiat · um intel
ligi · si aūt ꝓdictum cōnē intelligat̄ ut di
cat · ꝫ aūt non posse euenīre · q̄ euenit · q̄m
futurum dī ꝑsauit · fallum ē · ꝫ enī aūt ꝑ

oppo.

fysio.

euenire ḡ euenit · tū dī · hoc modo ꝑsciam
fallī · Simī · ꝛalia determinatio ē · si impossibi
le ē · ꝺ ñ euenire q̄d dī ꝑsauit · ⁊ am dī ꝑsciam ·
si cōmunem intelligat̄ um dicat · si dilumēdī
fallum · sed ⁊ illud · impossibile ē · aliud ñ ēe ꝑ
sciam omīe quod fit · i · non ꝓt ēe ut ꝝ q̄ si
mul · ſ · ut fiat · non fit ꝑsciam · hoc sensuꝫ
uer ē · si ꝺ dicat dñs nō potuisse non ꝑscire omīe
q̄d fit · fallum ē · potuit enī facē ut nō fier · ⁊ ita
non ellꝫ ꝑsciam. vel sciā dī posse augeri ⁊
minui · ⁊ aliq̄ modo mutari · uel q̄ ꝺ uidi
cret · ea queri solet utrum sciā dī possit posse
augi ⁊ minui · utq; enim uidꝫ posse pro
bari · q̄d diuina sciā possit augeri ⁊ mutari ·
hoc nō ꝓbatur · quia ꝓt dī scire g · nūq̄ scit
ē · ut aliquis qui nō ē lecturꝰ hodie · tū ꝓt ēe ut
legat hodie · ꝓt enī hodie legē · sicut aū ꝓt
sē q̄d non possit ādo scire · ꝓt ḡ dī scire hē lec
turum hodie · ꝓt ḡ aliq̄d scire q̄d nō scit · ꝓt ḡ
ēl sciā augi ⁊ mutari · sic̄ q; uidꝫ posse minu
ē enī hodie aliquis lecturꝰ ḡ dī scit lecturꝰ ar ꝓ
ēe ut non legat · ḡ ꝓt dī non scire hunc lec
turum · ꝓt ḡ non scire aliquid quod scit · ḡ
ꝓt minui ēl sciā · ⁊ mutari · ad quod dñs q
dī sciā omīo ītmutabil ē · ñ augi ꝓt · ut minuꝫ ·
Nam ut ait ꝺ · m · v · li · de ciuitate dei ē ipa sapia · ē
ipa ētia sīa suba dī · q; multū nāt · simplicata
mutabilī · non ē aliud sapē · aliud ēe · ſ · q̄d ē sapē · ſ
ē ēsse · ſ · ō q; nouit omīa ūbum · que nouit ꝑ · ſ ·
ei nosse de patre est sic ēe · ſ · nosse enī nē tbi unū est ·
tō paī sic ēe non est aliud · ita ne nosse · ꝑ ·
tamq̄ se ipm dicens paī genuit ūbū · sibi eq
le ponīa · Non enī se ipm unquā ꝓfect̄q; dix
ſꝫ · si aliquid mīn aut ampli⁹ est · mūdo ēt · q
nisi ipso · Hoc ab ḡmio libū q · paī ñ ei paī
ē · q · ille filī · ille paī · Seuno ḡ nunc̄ paī · ⁊ filī
ꝫ ille gignendo · ille nascendo · omīa q̄ sic sci
sciā · meox sapia · meox ētia · unusq; quilq; eox
simul uidet non particulatim · aut singillatim
uelut alienante conspectu · hinc illuc · inde
huc · rursus ñ ꝙ · inde · in aliud aut · aliud ·
ut aliqua uidē nō possit · ñ uideat alia · ſ · ita
simul uidet q̄ nullū ē · q̄d non semp uideat ·
sciat · ēl · utq; sciā · ītamutabil · ⁊ mutabilia · et
mīa ūsciā · ⁊ amutabil · ⁊ receptabil ē · q̄ hoc
ē nob ēe quod scire · ꝑ ꝫ sic̄ mīa sciā · ut sciē
dī · sic mīm ūbū · g · nascat̄ de mīa sciā · dicit ē
ut ūbo q̄d natum est de patre sciā · ſ · ⁊ hac
auctoritate claret ostēdi · sciā dī esse nata

bile ē. ⁊ ipi ēnta di omo mutabile ē. ⁊ qđ
pat ⁊ fili aim spū scō sunt oia secunt ⁊ uidēt sic
g non pot augi l' minui dia ēnta nec dia
scia. ⁊ cī concedat posse fare qđ nō fac ⁊ posse nō
fare g fac. q. pot aliq̄d ē subtam cī scē qđ nō ē
⁊ pot nō ē subtam aliq̄ qđ ē sm̄ mūdne ipi'
scē. oppō andi posse nouē l' ce cēpe fare l'
nec opponit a quibydam ita. p fare aliq̄d.
Si dī pot aliquid fare l' pfare g nūq̄ fac
⁊ plauit pot g ē tempe aliq̄d fare l' pfare. ad
g. dīm p quid dī fare l' pfare omē g. pot fare
pot fieē qđ nūq̄ fiet. pot g fare l' pfare g nul
qm̄ fiet. nec est. nec fuit. nec illud fac l' fauit.
neq; pfac l' pfauit. q scia ei non est ñ de ppl
q sunt l' fuerunt l' erunt. ⁊ pscia nō ē ñ de futō
⁊ licet posse fare l' pfare qđ nūq̄ ē. fi ēt nō
cī pot aliq̄d fare l' pfare g tempe. pot utiq;
fare l' pfare g. nūqm̄ ē nec est. nec illud fac
cī l' pfacturū ē ab eno. sīon cī pot nunc fare
l' pfare illud g; ita pot m̄ fare l' pfare. sic pot
fasse l' pfasse ab eno. Si cī dicas cī m̄ posse
fare l' pfare q. ab eno nō fauit l' pfauit. i. ita
g. ab eno ñ fecit l' pfecit qm̄ utrumq; fuit
ē posse fuit. ē. si ū dicas cum posse m̄ fare
l' pfare g. ab eno nō fauit l' pfauit. i. hoc p
tenā sciendi l' pscendi ab eno. cm̄ aliq̄d nec
illud cī pfactum ē l' futurū. ūm ē. sīon p g no
uē l' tempe fare l' pfare aliq̄. sic ñ potest
nouē l' tempe uelle aliq̄d. cī pot uelle g.
nūq̄ uoluit. vel dī posse plura fare
cī a quibydam dī. dī posse pla fare q fac.
q fac q. p fare omia q fac. ⁊ pot aliq̄ fieē g
nūqm̄ erit. ⁊ ulla pot fare. sīon cī aliqua tang
nta fieē p. si ū omia essent q modo sunt ⁊
alia q̄dam fierēt q ñ sē nec erit. ⁊ ulla oia fact
p acto pla scirēt qm̄ modo sunt. nec cī ē scia
augi pot. q hoc tm̄ ū posset sm̄ mutabili
tate sāe. Constat g dī scīam omīo ē imuta
bilem nec augi posse ñ minui. ⁊ ei subtra
posse augeri. Q̄ intelligatur illa scīe q sup
ū qđ dictum ē dīm semp ⁊ simul scire om.
pdicta. i. q qđ dī omia semp uidet. ⁊ simul
uidet obuiare qđ aut ieiunio apponе abstine
Absurdum ē inquid ad hoc deuocē dī mutet
tēpe ut sciat p momēta singla. qr actualiter
sciatur. qr ue memoretur. Quota pluia
⁊ multitudo. qr ue pisces
natent in aqul. ⁊ similia. Non sum tā fa
tui adulatores cī ut dū putemus ei ⁊ ad

uma retrudim̄ nos ipos in mutabilem simē em
dem irrōnabilitā. rōnabilitū. prudentiā ee dicen
tes. ⁊ tūdi. dice ieiunio qđ si illos minimos sciam
siue prudentiam nō hāt. ⁊ si est tame nō ita
simul sciet semp ⁊ eadē utiq; sensit illud dictū
ee notissimū ut dīm ulla alienatā ⁊ particulari
sciat negat. neq; pulla tempa momenta sci
illa cognouit sic p uaria momenta illos ḡdā
deficiunt ḡdam inapiunt. neq; ut amicis; u
rōnabilitas in prudentē ḡdam rōnabilitas. sicut
cū ut aut aplē aura ē deo deboty. ⁊ sic nō ē aut 1 deo
m deboti. ita nec de aliis irrōnabilitas. dicē
cī sē paura. qđ ipi aura ē de omibz. prudentiā ḡ
tiam̄ umilitatē de amicis q̄ andiat hēt ut
habeat unum q̄q; qđ sibi debetur. ⁊ obuient.
sed spāle prudentiā aq; auram hēt de rōnabi
litate. de quibz praecepta edidit. eisq; redet unum
di legem. pscipit. ⁊ pmia promisit. hanc pru
dentiā ⁊ auram de irrōnabilitate ñ hēt. sō aplē dicē
q non ē cum dō deboty. ⁊ prudentē cī omibz ac
aurat. i. gubnat omia. qui omibz solem iu
stum oriri facē. ⁊ pluuiā dat. Sat. ita q. dō qui
ta sit multitudo. cultui. mulcat. ⁊ pisciū. ⁊ qr 1 pulcū
nascentur. qr ue manentē. ⁊ ñ sat. h. p momē
ta singla. imo simul. ⁊ semp oia. sic. ita
sat ut eand' hāt prudentiam irrōnabilitū
⁊ rōnabilitū. i. ut eod' penē modo prudeat
irrōnabilitas ⁊ rōnabilitas. rōnabilitas enī
⁊ pcepta dedit. ⁊ angelos ad auxiliū de legati.
Breuit tota predicta cum additione.
Simul ita q; ⁊ inmutabile sat dī
omia que fuerunt. ⁊ sunt. ⁊ erunt. tam
bona q̄m mala. placet q; omia futura cī bo
na q̄ mala p̄destinato ū de bonis salutaribz
ē. ⁊ de hominibz saluandis. ut cui aut ab in hic incipit
u. dep̄destinatione lōg. p̄destinatio ē gr̄e ppa
tio. que sic pcia ē non pot fieri nū sic pre
destinatione ee pcia. p̄destinatione q̄ppe dō
ea p̄sauit q̄ fiat ipe facturē. ⁊ p̄sauit dī ⁊ 1. 1. oia bona
q non est ipe facturē. i. omia mala. p̄destina
uit eos quos elegit. reliquos ū reprobauit. i.
ordinauit enam pcauit peccaturos. An ali
quis p̄destinatus possit dampnari. Hic
de destinatus nullus utiq; pbor saluari.
q. possit dampnari. ñ reprobus aliq̄s possit
saluari. uñ ab intl. decretatione ⁊ gria. In
apocalipsi mgr. tenet g. habet ne alius accipiat
coronam tuā. si aliud non ē acceptum
ñ ubi predictū ecrē ē electos numerus. i. ñ pot

augeri vl̃ minui ad h; aĩ obiciunt q̃dam
nutantes plures nũm electos posse augi nũm
us sic. posit; dr̃ nõ apponẽ gr̃am quib; apponit 7
posit; subtrahere quib; non subtrahit & si haec
utiq; damnarentur possent & damnari ita
q; eĩ saluabunt 7 posit; utiq; minui electos nu
mer. Jca 7 posit; augi & posse apponi gratia q
b; nõ apponit p quã saluarentur possent & sal
uari habita grã qui eĩ sĩ ea damnabunt.
Posit; utiq; augi nũl electos quib; respondẽt
ex ea rõne dictum ee tm̃ e nũm electos nõ
posse augi vl minui qz nõ potẽ utiq; simul ee &
ut aliquis saluetur 7 non sit p̃destinat vl ut
aliquis p̃destinat sit 7 damnet. Intellecta enĩ
conditionis impletre vltrat hĩ inclusio 7 ĩ
possibilitat in uero. Si ũ simpl intelligat
& possibilitat nõ admittit ut ẽ dr̃ p̃destinat p.
vl non potẽ damnari. 7 reprobi potẽ saluari
In his enĩ 7 hmõi locis nõ ex rõne dicti diu
dicanda est sĩlia dictionis, alia namq; fit
intellecta sine p̃iunctione & accipiant dic
ta. acq; alia si p̃iunctione ut quib aĩ
de p̃scia agebatur. p̃teritum e. Si enĩ e di
ct p̃destinatus non potẽ damnari intelli
gat ita. 1. non potẽ ee ut p̃destinat sit 7 dam
netur. ũm dicis. qua disiunctĩ intelligi
talium aĩ si disiunctĩ. ut si intelligas sĩ
eĩ nõ posse damnari quem dicis p̃destinatũ
potuit enĩ non ee p̃destinat 7 ita damna
ri. Verum eĩ quom̃ adh̃ ibet q̃nis. Q̃ retur
adhuc instant 7 sed coniunctõne argu
mentando ita procedunt. Non negant p ee
ut aliq; p̃destinat sit 7 damnetur. vt̃q;
uterq; simul ee nõ p. h; alĩ horũ non potẽ nõ ee.
s. quin iste sit p̃destinat. ab eterno enĩ p̃dest
inat ee. 7 non potẽ ĩ non ee p̃destinatus. e
g impossibile sit simul utrũq; ee. 7 impossi
bile sit alĩ nõ ee. uidr̃ non posse alĩ me ee
s. ut damnetur. Quod si est g non potẽ ee
ut nõ saluetur. In h; gõnes solone malle
alios audire g̃ doce. dnũs enĩ de p̃scia simi
le posse moui q̃nem. Ro tam h; g̃ ibi una
fuamus ysionẽ dicemus determinando sece
ssit aũ immat tota h; gõ. s. impossibile e
Alĩ non ee s. q̃n iste modo sit p̃destinat.
ab eterno enĩ iste p̃destinat est distinguend
enĩ e equus iste non p̃ modo nõ ee p̃destinat
& non p̃ modo ee quin sit p̃destinat. h; enĩ
iunctĩ 7 disiunctam intelligi p̃. Non enĩ

Isoto inqua
mag̃ uellet
aliosaudi
re g̃ docẽ.

potẽ ee ut ab eterno sit p̃destinat. tm̃ nõ sit p̃dest
inat nec potẽ ee simul ut sit p̃destinat 7 non sit p̃de
stinat. h; aĩ potuit ee ab eterno q nõ esset p̃destinat 7
potuit ab eterno non ee p̃destinat. tũ ab eterno dr̃
potuit eũ non p̃destinare. ita concedunt a quib
dam q̃ 7 modo potẽ dr̃ eum non p̃destinasse ab
eterno. g potẽ dr̃ non p̃destinasse eĩ g p̃ ille nũ fuis
set p̃destinat. Si ũ nõ fuisset; p̃destinat nec esset; p̃
destinat. g potẽ modo nũ ee p̃destinat. Jca 7 de p̃
scia 7 placit dũ g. 7 actionib; 7 operationib; dr̃
hominũ nullatenũ concedunt. 7 quo eĩ aliq
fem̃ e vl dictũ non concedẽ g. posse nũ ee. imo 7
possibile e nũ ee 7 ũ fuisse. g. fem̃ e 7 dictum refe
rentes possibilitatem vl impossibilitatem ad naturam
rei existentes cum ũ de p̃scia 7 p̃destinatione dr̃
agitur possibilitas 7 impossibilitas ad potentiam
dr̃ referatur. q semp eadem sunt. tm̃ quod destinatus 7
p̃scia potentia. unũ modo e. Quid sit reprobatio
dei. 7 unquid videatur. 7 quid sit p̃destinatio
Quamq; p̃destinatio sit gr̃e p̃paratio. effectus
s. diuina electio qua elegit quos uoluit ãte
mundi constitutionem ut ait apl̃s. Reprobatio ex
ulo intelligi e p̃scia. inquantum est; quo dã. rep
paratio dampnationis eorũ. hic enĩ p̃destinationis
effectus ulla gr̃a e qua impleti iustificam aq;
ad recte uiuendum 7 in bono perseuerandum adiuua
mur. ulla q̃ in futurum beatificabimur. Jca
reprobatio dr̃ qua ab eterno ñ eligendo quosdam
reprobauit. s. duo considerantur. quoz alterum p̃pat
tm̃ fuit. alterum placet 7 p̃pat. s. etnã penam. ad
ordinem 7 hr̃ laudem. h; mr̃ regula mãsuete
tenenda est. peccatis impeditis p̃ scitos ee ñ ppa
tos. penam aut ee p̃parata. p̃pauit eĩ dr̃ ut
aut ab illo de bono p̃seuerantiae in p̃scia sua q̃
bz uoluit bona sua. 7 q̃bzcumq; donat. pro
cul dubio se donaturũ ee p̃sciit. prepauit
ut dr̃ ut aut fulgentius mal igne etnũ. illis ut
q; quos uidet p̃pauit adiuuanda supplicia. ñ eĩ
p̃pauit ad facienda peccata. p̃pauit ut dr̃ q. dia
equitas redderet. non q. humana uoluntas
mitteret. Non enĩ sic p̃pauit scis ad iustitiam pa
riendam. sic p̃pauit uoluit ad iustitiã admit
tendã. q. p̃mittat p̃paratũ nũq fuit. sic q. p̃
destinato dr̃ xp̃e e p̃scia. 7 p̃parato beneficio; dicit
ẽ altissime libenter. quicq; libuerit. ita reprobo
dr̃ p̃scia malitiae inquibusdam ñ finiendo 7
p̃parato pene ñ terminande. sic p̃destinationis effec
tus e gr̃e apposita. ita reprobationis etnę damn
effectus ee uidr̃ obduratio. Nec obduratio

ur aut ad̄ ad sy[n]a[m] impa[ra]ndo matia[m] ꝯ ñ ip
ando gr̄am sic ñ digni fe[cit] ꝗub' eñ ñ impaan
ne digni sē ñ mentur poñ ut ñ ipaatur ꝯ
digni sē ꝯ mentur vñ aplē aut cui[us] unde mi
seretur d̄s ꝙ unde mdurat ad iam appell
ans p̄dam nōe p̄ papue p̄destinōis effectū
gr̄e appōne. Obdurōnem ū gr̄e p̄uantē sō
eñ ut aut ad̄ ad simplicanū Intellind' eq d̄s
ia mduret qui q̄m precar egat ꝯ eñ qui
bz dam peccatis miam multiplicāt sue ñ la
giat robꝰ os obdurare d̄s qui ñ eos misce
ñ qui impellit ut peccent lex aut ñ misceat
q̄ly grām ñ ē p̄bendā equitate occultissima
ꝙ humanā sensibꝰ remotissima iudicat
quam ñ apte ꝯ murm aplē dicens. O altitudo
diuitiarum ꝛc di. vel aliquod sit miam obdurō
nis aut q̄rim miat obdurōnis nul ut mie
miam inuenim. mie ū miat ñ inuenim
q nullū ē mie miat ne gr̄a uacuetur si ñ
gr̄a donatur ꝯ miat reddat. Misereꝫ ita
q sedm gr̄am q̄ gr̄a datur obdurat aut sed
iudiciū q̄ miat reddit. vñ datur intelligi
ut sic replicato d̄i ē nolle misereꝫ ut ñ abilo
mgeatur aliq̄d q̄ sit homo debitor ꝯ eñ quo
sit melior nonerogeatur ex hijs apte ostēd.
miam quid obdurōnē intelligat aplꝰ q
miā nullū aduocat miam. Obdurato ū
non ē sil mito. mie ubꝰ ꝯ accipit p̄destō
papue p̄destinōis effect. obduratōnis ū ñ
p̄ dicta replicato q ē nullū ē miat ꝯ
gr̄e p̄uato siue subtracto q quodā m ē rep
bōnis effect. Accipiat eñ aliq̄ replicatio
p obdurōne sic. p̄destinato. pro suo effectu
qui ē gr̄a apposita. gr̄a eñ apponit effect ē p
destinōis. Cum g gr̄e q apponitur hoi ad
multiplicōnē nulla fiat miat multiplicatio
ipi p̄destinationis q̄ abeterno elegit d̄s q̄s uo
luit aliq̄ posse gr̄atie miat. Ita nec replo
bationis qua abeterno quosdam p̄clauit fie
ri uolt malos. damnandos sic elegit ut ab
bona replicauit q non fiunt p miat eoꝝ
q tunc hr̄ent q multa habebant q̄m nec
ipsi credebant nec pp fiunta miat q̄ piu
deret vnum elegit vnum replicauit.
Quoꝝdā opinio inq̄ fuit aliq̄n dc̄ ꝯ
pinata fuit eñ quedam p reiectionē.
Odm ió elegisse iacob q talem fuit in p
clauit qui meum ēet. ꝛa fuit q. alia
liq̄n se sensisse dic̄. inli. reiectionū. ū ap

ce dicōnē q si pp finem miat electe sit. ñ
non gr̄a est electio. Iong ū electe ēt q cal
fuit eent ꝯ ex elatōne cal ē ꝯ ita dicant. dis
putem. quid elegit d̄s in nōdū nat eū dū
uiuat ē mal. ꝛ quid in eod̄ manet simi
lit nōdū nat replicauit. Ad ꝯ pdm tōtum
tōnē ut dicem. Non g elegit d̄s op. eiq ip sa
cta. q ipe dant ē. ꝯ fidem elegit mplēta.
ꝛq ꝙ ēnarum ee p̄clauit ipm elegit aut ipm
sem dedit ut bona op̄a do eā ēnā uita eli
geret. Ecce ꝯ apte dic̄. non pp op̄a eum elegisse
ꝯ pp fidem q eum p̄clauit donat. ꝯ q. in hac
miam eli. sicut inplet ꝯ recitatur dicens
Sondū diligentē q. dam. nec adhuc inuene
ram qual sit electio gr̄e do qua dic̄ aplē. Reli
que p electōnē gr̄e clause tient q unde ñ er
gr̄a ꝯ gr̄e miat potest ut iam q dat ñ. p gr̄a
ꝯ sedm debita reddat. potꝰ miat q donet.
p̄ q. p annuo subungit dic̄ eñ id' aplē
id' d̄s qui operatur omia inplet. ꝛ q. aut
dictum ē d̄s omia inplet. ac dein sub
ungit quod g ēdim nr̄m ē. q. ū bonū ope
mur. ut qui ēdem ab' dat spm. ꝛ p̄cepto ñ
dicem. si iam scire ꝯ ipam fidem in ē di mu
nā repetit q̄ detur in eod̄ spū. Verum q
g nr̄m ē. pp arbitrium uoluntatis. ut eiq
detur p spm fidei. ꝛ actual. ꝛq paulo p̄ di
xit. Sic em eñ ē credē. ꝛ uelle. ꝙ ut ad dare ēdē
ab. ꝛ ut ab' facultatē bñ operandi. p spm
s. p quē cuncta d̄i distribuit in ordine nr̄is
rum ē quid. ꝛ eod̄ regula miat. ipse ē. qui pe
pparat uoluntatē. ut eiq. nr̄m. q. ñ fuit ñ uo
lenti nob. ē. miam fidei de mia d̄i uenit
Son g pp fidem ꝙ aliq̄ miat elegit d's aliqs
ab eterno. ꝛ apposuit gr̄am multiplicāt ī ipse
ꝯ gr̄e unta bonitate sua elegit ut boni ēnt
ñ ab inli. de p̄destinōne sācti. Non q fuit
uel nos tales ē p̄clauit ꝯ elegit ꝯ ut ē
mul tales. p̄ p̄am electionem gr̄e siue qua
gr̄ificauit nos inducto filio suo. ꝙ hic ut
ul eñ aduisam. dicit ambrosium q̄d ali. aut
und quod dic̄ ab sup malachiā. pphā. ab.
use p̄aum ē. Iacob dilexi esau aut odio hñ.
cu mul. inquid misceat. ꝙ mule idu
rat. ꝯ ꝯ uoluntas d̄i iniusta ē. non pot̄.
rent ut de occultissimis nr̄is. qua ꝛ ipsi
peccatis ē pp gr̄iale peccm. ima massa se
ent. Son eñ mulcta mte est ē dulcitas. pced
g aliquid in peccatis ꝙ quis ñ ē iust

ad̄ inli. rete.

Explanat / q̄ fueram
stiam p̄
dict.
ubo
ū.

o ad̄ non est gr̄a si
ex meritis p̄ced.

credit / credit

ficata: digni efficiunt ad iustificone. nec p̃ced ī
aliis peccatis q̃ digni sunt obtentione. sicut h̃ in
de ab hoc q̃d ipsa di uoluntas q̃ alios elegit. alios
reprobat. primitus uenatur. occultissimis. q̃d
primitus alios uoluit eligere alios reprobare. q̃ p
mitus aliis apponi gr̃a iustificonis. aliis u̅ vñ
obtundunt. Sz q̃d melligere uoluit. ignorat ni
forte dicatur. h̃ mellexisse q̃d supponi eū re
tentaisse. sicut ibi. q̃d alia constanue subdit
que in libro reticonis apte recitat. q. uere
legenda patebit. vñ humile ē ī primis. hoc
recitasse. potest cū greco sensu accepi posse dic
tum. ñ q. aliqs p̃destinet primitus. l iustificom
gram primeat. Sz q. aliq non adeo mali sunt
ut mereantur. l gr̃am non impetrent. Nullus enī
di gr̃am mer̃i post p̃ma iustificatis. p̃ceptis
ut ñ apponatur. ut penit̃ abdicatur. quidā
aliqui mer̃i imo tractus. p̃fundo deuoluunt. ut
digni sint. aliq; ñ ita uidentur. ut si ñ mereantur
gr̃am iustificonis. non cū meritis eā
repellat. q gr̃am sibi ex hoc; dicunt. in quib
dam peccatis p̃cedē digni sint. iustificatione
tione. et in aliis quo digni sint obtentione.
Primo quondam fatuā de occultis di disser
tula ñ dentro. p fundo cum carnaliter
querentes reddē rōnem aq; sedm̃ nec
turas cordis sui inscrutabilem altitudinē
iudicioq; di cogitare conantes. infabulat
uanitates. abierunt dicentes. q. aīe sunt ñ
melo peccant. sedm̃ pecā sua. adeptā pri
mitus diriguntur. digni sibi q̃ caritis
meliuntur. secunt hui tales post cogita
tiones sua. uolentes disputare de ds̃ ihū
do. ñ sunt imp̃fundū dicentes. Incelo aliū
aū emulatas. ibi aliq̃d boī. l malū egisse. p
mitus ad corpora crima derivat. hoc aū res
puit catholica fides. p̃ euidentē apli sūam.
q̃ aut ē ñdū nati essent. aut aliq̃ bonū aū
malū egissent. Rē. melior est g̃ fidel ignoran
tia q̃ temeraria scia. Legit g̃ q̃l uoluit g̃
tuita mia non q̃ fideles futuri erant. q̃
ut fideles essent. bis q; gr̃am dedit. nō q̃ fi
deles erant. q̃ ut fierēt. Aut enim aplē. q̃ ā
consideraū sū ut fidelē essem. non aut quasi
delis eram. d̃ aut. quid? fidelis. q̃ data est.
p̃ ut esset fidel. Ira etiam reprobauit quos
uoluit. non p̃ futura mitia. q̃ puder. ui
tare cū rectissima. Ra nīl sensibus remo
ta. Sz q̃r̃ uerum sit. de d̃ elegisse quosdā ut

boni fierent. fideles. ita etiam concedi debe
at reprobasse quosdā ut mali essent. infideles
obdurare ut pereant. q. nullatenus concedi opo
tet. Sicut enim reprobatio ita ē cā mali. sic p̃des
tinatio cā boni. sic; obduratio. ita fit hoc
malū. quēadm̃ mia fit bonū. mei q̃ semel
sat dñs. l p̃sat. semp sciat. p̃sciat. semp sciens
Pretia considerare oportet. ut ea omia q̃ semp. p̃sci
sat. l p̃sat dñs. semp sciat. p̃sciens. p̃sciat. p̃sciens
p̃sciens. Antiqui sciens. l p̃sciens. q. ñ ñ sat. l
p̃sat. de plā primo respondemus. dicentes. q̃
ea ei placere. q̃ modo nō p̃sat. eum enī plā ei
non sit. ñ defuturi. q. quo alia q̃ futura erant p̃
senta fiunt. l p̃cedunt. subdi plā ei desinē
sub scia. ñ semp sunt. p̃sciuntur. q̃ omia abeē
no q̃ futura erant. nec. p̃sciri desinet. ñ ea
futura ei desinē. sicq; cum p̃scire desinet. ali
qua q̃ ante p̃sciebat. mīm ea nosci q̃ ante cognō
scebat. Sīc enim dr̃ credere ei. q. aliq̃ p̃
sciebat. aliquē q̃ mīm ñ p̃sciat. si grōne ubiq; ē
plā. p̃sciri enī est ante. q̃m fiat. aliq̄
Jō q; nō p̃ dicta dñs. p̃sciat. ñ q̃ futura sit. D ei
scia ante aliē dñs. sicut enī dñs semp omia q̃ ali
qui sciat. Quēm enī sciam quam aliquis ei se
p̃habiturū. hei. habebit. Adsi ante opponit ita
olim sciuit hunc hominē nasciturū. q̃ nat
ē. m̃ ñ sciat eum nasciturū. Sciuit q̃ aliq̃d q̃ m̃
non sciat. Je. sciuit mundū ee. tandū. m̃ nō
sciat ei. et tandū. Aliq̃d q̃ sciuit q̃d m̃ ñ sciat. q̃
alia huic modi infinita. undiq; possē. Sz ad
hoc dñs. q. id d̃ de nascitura. h̃ sibi. et mun
di creatione. sic nō sciat. q. sciebat. ante q̃ fieret.
licet tunc mē hanc sciam ei. dissimilem exem
plis oportere. sicut q̃d ee futurum erat. nec p̃
eritum ee. Jō q; ipsa omutanda sic adipīm de
signandi. sic dubitet. temptet. loquentes
eam d̃ mē m̃ p̃ h̃ adhibui. cui. deligna
dum adhuc futura ē. m̃. per hodie. cū p̃
sciat ē. modo. p̃ hesterdiem p̃cita est. Ita ante
q̃ crearetur. mundus sciebat dñs. hē eam
diē. postq̃ creatus ē. sciet eā crās. sicut ibi sa
pe dicta. h̃ omio dñs de creatione mundi. sic
antequā patres ēdiderunt xp̃m nasciturū.
morituruū. sicut ante eōdm̃ eū tā nasciturū
quam. sic eā diuisa ēdem̃ noscit. Nulli h̃ ead.
tempa n. utuntur. nō vacuata sic nō ipsa mu
tata. ñ fideles. Indubitanter q̃ teneam̃ dñm
semp omia scire que aliquis scit. deinde pōt
ea deus ubi p̃ oblitum aut q̃ dicatur omisse.

Aliquo

Ad inli. recte
dicit. 15.

Ro

m

Ji de scia
cent dñs
p̃sciat
scientia
oppō

Solut

(p) Dē potencia dī agend' ē ū p̄ma cōsidāc̄o oc
curr̄it q̄modo ūe dī dicat̄ omp̄ē an quōd
possit an tm̄ q̄ ea possit q̄ uult. Quod enī dī oīa
possit plit̄ auctoritat̄ ꝓbat̄ aut̄ enī āb mu
q̄nūm ueris ac nouē legis ōmā quid poē dī
ꝯ non fiē nūq̄ q̄uenit uērat̄ ā nullae dī i
eadem. potuit dī cuncta facē simul ꝯ rō phi
buit. ꝛ uolunt̄ rōnem nempe ubi uolūta
ē dī appellaut̄ q dī uolunt̄ rōn abit ē ꝛ aḡ
tima. Intendum est ḡ dn̄ omīa posse. Ad ō
(q) Dicat̄ omn̄ posse ē nos multa possimus q̄
ed q̄ quōm omā posse dicat̄ ipse nō poē
ē nos q̄dam possimus q ipse nō poē. Rō enī
poē ambulare. loq̄ ꝛ hm̄oī. q anatura dumi
taxat sē aliena penit̄ cum hoc inhumāna nul
latenꝰ hre q̄at in corpea suba. quib̄ id ꝙdem
arbitrer. g. hm̄oī actiones ambulō. s. ꝛ loc̄uō
hm̄oī. a dī potentia aliene nō sunt ꝯ adp̄a
panent. licet enī hm̄odi actiones inse dī hre
nō possit. Rō enī p̄ ambulare. l loqu. ꝛ hm̄oī.
eal ei inēat ut̄ p̄ opau. fiat enī ut hō am
bulet ꝛ loquat̄. ꝛ hm̄oī. Non g̃ p̄tinat ad ti
(r) ones dūme potentie dē hiat̄ aliq̄d. q ꝛ h
poē fiē omp̄ē. Sed sunt alia q̄dam q̄ dn̄ nō
latenꝰ facē poē ut peccā. Non enī poē mentiri.
non poē peccare. ſnon nō omi potentie dei ī
aliquo dē hiat̄ l derogat̄. si peccare nō pos
se dr̄. q nō est ꝯ potētie ꝯ infirmitat̄. Si u
hoc possit omp̄ē non esset. Non g̃ impotētie
ꝯ potentie imputandum ē. q dī ista non p̄
Vñ aḡ in xv. li. de. Magna inquit dī potē
tia est non posse mentiri. Sunt enim q in
aliul rem potētie deputanda sē. In aliul ūmi
nime. atque in aliul laudabilia sē. in aliul
rep hñtibilia sē. Non g̃ ro dī mm̄ potentē q
peccare nō poē. ē omp̄ē nullatenꝰ sit q̄ li poē
(t) ē etiā alia q̄dā q dn̄ non p̄. ūn udr̄ nō oīa po
sse. Non enī poē mori. l fallu. ūn aḡ in ubiu
de simbolo. dn̄ omp̄ē nō p̄ mori. nō p̄ fallu. nō p̄
miser fi. non poē uina. ꝯ unq̄. ꝛ hm̄odi.
absit ut possit omp̄ē. Si enim hm̄oī passi
onib̄ aut̄ defectib̄ subiica possit omp̄ē mun
me foret. ꝛ nō monstraret opō. q ꝯ ei ꝓpin
quare nō ualent. poē cū ꝯ inanil opau.

De omipotentia dī p̄ duo cōsiderat̄.

Ne g diligenē consideratib̄ omipotentiā
ei sedm duo apparet. s. q omīa facē que
uult. ꝛ nich omiō patat̄. Sedm utrāq; dr̄ oī
pē ūrsume poēatur. q nec aliquid est qđ
ad pnend' corrupcōnē inferre ualeat. nec ali
quid adfaciend impedimētū afferre. Manifestū
ē utrāq; dn̄ omnō nich posse prēi. omīa posse
facē p̄ē ea sola quib̄ ei dignitat̄ ledat̄ aḡ
excellentie derogaret. In quo cū nō est mm̄
omp̄ē. ſi enī posse nō esset. posse nemo ḡ
dn̄ omipotentē malīq dicē p̄sumat. q omīa
p̄. q posse potentie ē. Cui ue dr̄ omp̄ē. Quib̄
dam auctoritat̄ ēdicat̄. q. nō ea dr̄ omp̄ē
(s) Equib̄dā ei auctoritat̄ ēdicat̄ q p̄ ꝛ
id ue dica omp̄ē. q quoḡd uult poē. q uult.
Vñ āb mench. Nō obstat̄ aliud uerā omp̄ē nī qm̄ 1 vocā
quecquid uult p̄. nī uolunt̄e cui p̄iā facē
uolunt̄i omipotenti impedīē effect̄. Sd
intu de spū. ꝛ ecā. Nō poē dī facē inulta
q ipse ē sūma iustitia ꝛ bonitas omp̄ē ue nō
possit omīa facē. ſ. q̄a p̄ facē quecquid uult.
ita ut nich ualeat ei uolunt̄i resistē. q nō
cōplet̄ aut aliq̄m impedire eamd. Iohs
ē Costom̄ in homelia q̄dā de cypōne simboli aut.
omp̄ē dr̄. q posse uli nī poē inuenire ū posse 2 Costē.
dicente ꝓpha. omīa q̄cumq; uoluit fec̄. ipse ē
ḡ omp̄ē ut ait q uult posse. cui aplē ī cgr.
uolunt̄i ei q̄s resistat. His auctoritat̄
udē ostēdi. q. dī grec cū dicat̄ omp̄ē. q. omīa
(u) poē q uult. nō q omīa possit. Sz ad hoc poē dr̄ determinō p̄
dici quod aḡ ubi dic̄ omp̄ē non dr̄. q. oīa pos mutar aut
sit. ꝛ eam ample ꝛ ꝛ acceptē omīa ut q̄ oia
mala includēt quo dī nec poē nec uult. ſ. ō
ſ ḡ negat̄ cum posse omīa q̄ cōuenit 1 ob
ei posse. Similit̄ cum dic̄ nī aliud ibi dr̄
omp̄ē nī qm̄ quoḡd uult p̄. ſ. non negat eū
posse eam ea. q non uult. ſ. adultus uel q dī
cebant dn̄ multa uelle q̄ non potāt. affir
mat eum posse quecquid uult. ꝛ ero ue dī
(x) a omipotentē non ob aliud qua poē quecq̄ 12
uult. Sz caue quomodo intelligas. poē q̄q̄
uult. an q̄q̄ uult se posse an quoḡd uult
facē an quoḡd uult fi. Si enim dicas nō oī
potentē uocari q p̄ q̄q̄ uult se posse. ꝛ poē
facē q̄q̄ ergo ꝛ potens omp̄ē simult̄ dica p̄. q̄li
ber Scōz beatoz. qua poē quecq̄ uult se pos
se. ꝛ poē facē quoḡd uult facē. Non enī uult
facē ñ quod facē. nec posse ñ q. p̄. ſ. nī p̄ facē q
quod uult fi. uult enī saluos fi qui saluā
dissimt. cū ei eos saluare non ualet. dī
aut quecquid uult fi poē facē. Si enī nu
(y) lr aliquid fi. pse poē aliud facē. ꝛ pse facē ñ 12 12
celū ꝛ terram pse fec̄ q uoluit. Si aū uult

fi p ēaurā 7 p eam opāt sic̄ p hoīes faēdo
mos. 7hmōi artificialia. 7dī quid ḡsie 7 plie p.
hō aū Ang̃ls quātūmcq; bo nō ē potens ḡsie uł
plie. sz forte dicet nō dī fuī pot̄ ase nec spēs. hīc
lus pat̄. Sue enim p ase q ē ase. fuī aūq nō a
se. hz apre nec pot̄ ase. hz apre. 7spēs. abuēq;
ad q. dmīs quia fuī uerū nō possit ase nō peccat
ase pot̄ nō 7opiatur plie sic 7spēs. uīn hȳl ī
u yy. dec. Sacē inq̃t au ēdicās. Hereē hūmi
tas ē ut ira plie agat fuī. ne ase agat. 7ita
nō ase agat ut plie agat. plie aū dr agē 7 pcūl
ēē q natāle hē potentiā eand̄ qm̄ 7pat̄ q po
tens est 7opiatur. hz q̄ uīam hē apre nō ase
sō a patre nō ase dr posse 7agē. hō aū Ang̃ls
g̃tuitā hē potentiam q potens ē. 7opiatur.
sz quia uīam hō apre non ase. ideo g ue ac
pre dī t̄nitas omnē dr q plie. 1. naturalū po
tentia p q̄q̄ uult fī. 7quicq̄ uult le posse.
sicḥ enī uult fī q nō possit facē plie. l p ēa
dē. 7sicḥ uult le posse q nō possit. 7omē
qd̄ uult fī uult le posse. hz nō omē q. uult le
posse uult fī. si aū uellet. 7 fieret quo uolunta
te dī sicḥ resilīt pot̄.

Primo quero dī dicen
tium. dm̄ nil posse nisi quod facē.

Quidam nī de suo sensu gl̄iantes dī potiā
tem artare sub nūm sum conati sunt. cui enī dnr
huēq; pot̄ dī. 7 non amplī quid hoc ē aliud
q̄ dī potentiā q̄ infinita ē omne ludē. 7 uelīn
ge ad nīlum. aīt enī non pot̄ dī aliud fa
cē q̄ facē. sic mel facē id qd̄ facē. sic aliqd p
mittere de nihīl q̄ facē. istam q; fiam opinio
nē ubiq; argunt rationē. cui sq; emendā
tis nec non 7 sacrāmū auctoritatī ultimo
nisi munire meminerit dicentes. dō pot̄
dō facē nō qd̄ bonū ē 7 iustum fī. dō est ā
iustū 7 bonū fī. abeo nō qd̄ facē. si enī aliud
iustum ē. 7 bonū facē eū q̄ facē. dō g facē. ē
qd̄ iustum ē 7 bonū eum facē. sequit. habu
erat dicē.

Adum 7. sicḥ p facē nō qd̄ iust
tia ēl grātiā. hz nō erigit ēl iustitia. ut faci
at nō qd̄ facē. sicḥ g pot̄ facē nō qd̄ facē. ideo q
iustitia erigit ut id non faciat q. nō facē. dō
aut pot̄ facē contra iustitiam suam. dō g
pot̄ aliqd ex facē q dimittat. Misi aliter
tacitly respondem dupliciē. uno modo
am apientes. 7 abel immolata euoluerunt
sic. sicḥ pot̄ dī facē nō quod bonū ē 7 iustū
. 1. non pot̄ facē nō aliud qd̄ si faceret. bonū
esset 7 iustū. uīm ē. sz multa p facē q nec bo
na sunt nec unita. quia nec sunt nec erit nō
bonum uł fieri. dicē qd̄ sedo opponātur sibi. sicḥ
pot̄ facē nō q iustitia sua erigat. 7 non pot̄ id facē
qd̄ iustitia sua erigat ut non fiat. dmīs q ex
actionis ūbum dedo 7 grue dī. nec ppe accipi- 1 non
tis nihil. lacōnicly dupla ē semī. Si enī intelligat
non p facē nō qd̄ iustitia sua erigat. i. nō qd̄ iu
sta uoluntas sua uult. talīū dicat. Iustitia enī
dī rpī equissima uoluntas accipiatur. quā
accipit ab illa ūba. dmī ingeneti laqueati ad
loch. sicḥ posse q̄q̄ facē. donec illo introeat.
Ponens nō posse ingredi se dicat. qm̄ si diuino 1 qui
potēt ppotentiā. sz non potēt ꝓ iustitiā. qī po
tēt quod sz nō uolebat. 7 illa uoluntas iusta e
rat. Si ū ꝓ illa intelligat eum non posse
facē nō aliud qd̄ si faceret. iustitie ēl cōuenire
um dicat. similē distingue illud. sicḥ non pot̄
facē quod iustitia ēl erigit ut non faciat. i.
nō pot̄ facē id q. ppe q ē summa iustitia nō uult
facē. tutius ē. Si aūt hmōi ūbis intelligat
eū non posse facē id qd̄ iustitie ēl cōuenit nō
pot̄ dum dicī. Addimt q; 7 alia dicentes sic̄ nō
pot̄ facē nō quod debet facere. sicḥ aut debz
facē nisi quod facē. Si enī debet aliq facē nō
g facē omē quod debet. Si ū facē omē q. debet
nec pot̄ facē nō quod debet. non g pot̄ facē nō
qd̄ facē. Item aut debet dimittere qd̄ dimittat
ne faciat. aut non debet. si nō debet. nō re
te dimittit. Si ū debet dimittere g nō debz
facē. Si aut non debet. nec deest nec oportet
eum facē. 7 si non decet. nec oportet eū facē
g non pot̄ facē. nō g facē. nō pot̄ dimittere il
lud qd̄ facit. qm̄ facit. qd debz aliud facē.
7 quod debz facē nō pot̄ aliud dimittere. Sz ū
m̄ ūdr hoc ūbum debet uenenū. hē. aīt
explicē enī 7 minus ut. conatur multinā
nec pdo ppe quentr. q nō est debitum nob̄ nō
fore exprimsso. sicḥ uīa debitores sum̄ grā
ym̄isso. 7 ut aū uenenū eiaculetur. distin
gue ūbi sensus. sicḥ pot̄ dī facē nō quod debz.
1. nō qd̄ uult. talsum ē. Sic enī pot̄ ꝑ dia
debē aliqd q uult aliud. Si aū dicatur nō
p nō quod debet. 1. non p nō aliud q. si facē bñ
et conueniret. um ēl addicunt q; aliud di
centes. sicḥ facē aut dimittat nō opinamur nō
nabis caute. licet nob̄ occulta sit. ē quā ope
retur eum facē 7 dimittē que facē. ē dimittat.
Ro enim penes eū ē. q̄ dia facē 7 dimittat q
nō etna est. 7 semp manenti. ꝑter q nō pot̄

Rō illoz p
ma.

sedā

Di q3

go nō p̄ p

aliquid facē uel dimittē illa g̃ manente ñ pē qđ
facē dimittē nec qđ dimittit facē. ita non pōt
(p) ee ñ qđ facē. Et adh respondeñ ambiguitatē
ōnis determinantes cum eñ dē. Nō. Vanitā opta
ma. penes dñm ee qua facē cuncta q̃ facit. ꝛ dimi
ttit ea que dimittit. ūm quid ē. qr meo uolū
tas ē equissima q̃ fiē. ꝛ dimittit q̃ uult. contra
quā fiēt non potest. nec pē eam facē pōt. nec u
taq; oñm eam facēt. nec ꝑcer eam. si q̃ facē di
mittēt. ꝙ que dimittit facēt. si ead manente nō
ne nā alia potuit facē. ista dimittē. licet g̃ nō
sit penes eum q̃ aliq̃ fiē alia dimittit pōt eñ
ee eand rōnē. ꝛ dimittē q̃ facē. ꝛ facē q̃ dimittit.
(q) Ipsi aũ addunt. rō est. eum facē que facit. ꝛ
non alia. ꝛ non pōt facē ñ qđ rō est eũ facē. ita
non pōt facē ñ qđ facit. Sed ratio est. eũ dimit
tē q. dimittit. ꝛ nō pōt non dimittē q. rō ē
eum dimittē. ꝛ ita non pōt non dimittē qđ
dimittit. Et adh dñs. Iocōnes ambiguas ee. nō
determinandas. Si enī ē dr non pōt facē ñ q. rō
ē eum facē. intelligas. eũ non posse facē ñ eaq̃
rōnabilia sē. nā q̃ fierent rōnabilia essent
uel ee sensus. Si ā intelligas eũ ñ posse fa
(r) cē alia rōnabilia. ꝛ bona nisi ea q̃ uult. ꝛ facē
fatuus est intelligē. Alia uero ratio.
tē aliud adiungē dicentes. Si pōt aliud dr fa
cē q̃ facit. p̄ q̃ fiēt q. ñ placuit. ꝛ si p̄ facē q.
ñ placuit. pōt hō p̄cepta opari. q. omne qđ fac
turum se placuit facē. nec facē aliquid qđ
ñ placuit. Quod si pē placam et aliq̃d fi. im
possibile ē. omne qđ placitum ē fi. necē ē. ē a
liud fi q̃ sit. nulla rōne possibile ē. Nonq̃ p̄
(s) ado fi. nisi qđ fit. Hec aũ qđ de placita fua
le determinari pōt per ea q̃ supra dicta sunt. aũ
de placita agitur. Auctoritates unius et alterius
Ipse aũ illi seruitutes qui defecerunt sue opis
seruitutes seruitia. scōz. admonendum esse nisi
monita. dicē enim ab̄ in li. de symbolo. hoc solū
non pōt dari. qđ non uult. p qđ uidr nō posse fa
cē aliquid ñ qđ uult. si non uult ñ qđ facē. ꝛ
ita uidr non posse ñ quod facē. Illud aũ ita ī
telligendum ē. Id solū non pōt dr q̃ ñ uult. si se
posse. Id intu. vu. confessionū. addm̄ loqns
ait. Nec cogis uiuē ad aliq̃d. q. uolūtas ea
a ñ ē maior q̃ potentia. ēt illi aũ maior. si re
(t) ctē intelligas. ꝛ ita uidr qđ dr si nō
posset plura q̃ uult. nisi ñ uult plā q̃ pōt.
Sicē uolūtas non ē maior potentia. ita
nec potentia maior est uolūtate. Itaq; sicē
(t) plā non uult q̃ pōt. ita eam ñ plā posse q̃ uel
le dicam. Sed adh dñs. q. ñ uoluntas potē
tia. nec potentia uoluntate maior ē. q. una ꝛ
eadē rei ē potētia uoluntatis. si ipse dr qui esset
maior se ipō. si uoluntas esset maior potentia.
Et potentia uoluntate. ñ hac auctoritate ne
gatur dñm plura posse q̃ uelle. qua plura ee
subta ei potentie q̃ uoluntati fatemur. ita
q; dñm multa posse facē. q̃ nō uult. ꝛ posse di
mittē q̃ facit. Quod ut ee sit. nil q; cogimur
ee. pium ee. testimoniis asseramus. dñm plura
facē posse q̃ faciat. Vitat ipse. Matthm. aut
An putas q. ñ possim rogare patrē meū. et ex
hibeat plus q̃. xii. le angloz. Et quidē ubi pa
trē nominatur q. ꝛ fili potest rogare qđ ñ
rogauit. ꝛ patē exhibē qđ ñ exhibebat. Vtq;
q̃ potest facē qđ non faciebat. Ad eam in ea
cheridion. aut. Omnipotentia uoluntas mul
ta pōt facē q̃ nec uult nec facē. potuit enī
facē ut. vii. legiones angloz pugnarent ad
illos. qui xpm ceperunt. Item meod. Curap
quosdam non facte sunt uirtutes que si
facte fuissent. eglisie uti hominē penitentiā
ꝛ fidē sunt ap eos qui nō fuerant ēdiati
tē non latebit. qđ nē latet. sic utq; dr in
uisde uoluit. Quos hi ē possent saluos esse
si uellent. tē melanchtima. sapie luce ude
bitur. qđ nē prox fidei hst. aũ q̃ manife
sta cognitione uideatur. q̃ certa ꝛ imu
tabilis ꝛ efficacissima sit uoluntas dī
que multa possit. ꝛ nō uelit. Sicḥ
aũ quod ñ possit uelit. Id ī libro
de natura ꝛ gra dñi Iagar. suscepta
uit inexpte. Illud dicendum ē. illo pacto
(u) uidam suscitare ī mentē. potuit qđ si
noluit. Hii aũ auctoritatibus multisq; a
liis apte docetur. qđ dr multa possit facē
q̃ ñ uult. quod ꝛ rōne ꝓbari pōt. Nonq̃
uult dr omnis homines uultificare. ꝛ ī q̃
dubitare eum posse. pōt g̃ dr aliud facē q̃
facit. ꝛ si aliud facēt. aliud ipse non esset.
(x) pōt aliud uelle q̃ uult. ꝛ ñ ei uoluntas
nec alia. ñ noua. nec mutabit. aliq̃ ūm ee
pōt. Et si enim possit uelle q. numq̃ uolu
it. ñ ei nouē. nec noua uoluntate. si sem
pitna tñ uelle pōt. pōt enī uelle q. p̄ abeē
no uoluisse. hē enī potentiā uolendi. ꝛ nō.
ꝛ abeēno. q. tñ nec ūm uult. ñ abeēno uolun
tate. Audr posse facē aliq̃d melius q̃ facit. illud dñe ñ posse.

Pc illud relatat dfacturend utr melr aliq dr
posit facr q fac solent enim uli scriptor
rel dicr q eaque fac dr ut possit meliora facr q
si posit facr non facr uidr culpabilis ipse
bonus th grauiu uidr astruere conant dicr
aug. uidr q omnia q fecit deus qur genuit qm
meliorem se gignere non potuit sicut enim dr
melr genuit eqlr si enim uoluit et nr potuit
inferiorem se si potuit noluit uidr ergo om
facta sint eqlr genuisse sumi. Asimilr uolunt
dicr q si p dr rr meliorem facr q fac mundr
si non ualet sillustrissimus mductor q sumi
genuit de suba sua sicq si posit gignere eqlem
nr gignr et inuidus esset alia ut q si de suba sit
a fac meliora facr pot. Ad qua ut mouet

Verum hr abel eadem deposcr cur dicant
rem aliq esse et rr unusquisq mq ma
ior columnatio expedita est non posse ee melio
rem q est esse ro quia sume bona e ita ut
nulla omio bonr perfectio et delict esse ro qa
mai bonum qd ei deest eapr ipa nr ualeat
Sy si ita sume bona dr ut nulla ei perfectio
boni delict iam creatura creatr coequat si u
deo n pot meliora ee quia bonum amplr
qd ei deest capr ipa non ualet Jamsi ipm
non posse defectionis est nr alicui magnus.
r pot ee melior si fiat capax melioris boni
q ipe p q eam fec pot g dr meliorr rr facr
quam facrat un ar sup genesim tale po
tuit dr hoiem creasse q nec peccare
posit nec uellet th talem creasset
quis dubitat meliorem fuisse Ex
predictis constat qd pot dr r alia facr
qm facit rq fac meliora ea facr qm facr
Post h considand e utrum alio uel alio
modo melioru q fac posit ea facr q fac
Si mod operationis ad sapiam optimi refera
tur nec aliud melius ee pot Non enim p
facr aliq alr ut melr qm fac i alia sapia
r maiori sapia sicut nil enim sapienti pot
facr q facit Si u referatur modus adr
ipam qm fac dr dnis quia tali r melior po
test ee modus r ledm hoc concedi pot quia
ea q fier pot facr melr r aliter q fac quia p
quibzdam meliorem modum existendi p
stare r quibzdam aliud un ar in rui. Ut
det dicat Quod fuit r aliud modus nre
ubertatis possibilr dr qui omia pot sicut
alii nre miserie sanande fuit conuenien

galomo melior q82

pot g dr eorque fac quam aliq in eoq bona q dr r
minus bona facr q fac ut tm modus referatur ad
qualitatem operis i creature no ad sapiam creantis.

Verum dr semp possit omr quod oli potuit
recta qui dicit utr dr semp possit omr q oli
potuit qd quibdam non undr dicendu potuit
dr incarnari potuit mori r resurgr ergo
a fi moi q modo non pot potuit g q modo n p.
Anima habuit potentiam q modo n hr un uidr
ei potentia imminuta Ad q dnr q sic omia se
habr que aliqn fuerunt r semp uult q aliqn
uoluit sic unq aliq fidem amittit r uoluntatem mutat quam habuit ita semp omn p
q aliqn potuit in unq aliq potentia sua p
uatur r non e pruat potentia incarnandi r
resurgendi licet non possit modo incarna
ri r resurgr dicr enim potuit olim incarnari
ita p fi ee incarnat unq eid rei potentia mol
tiplicatur Vt enim olim fuit se resurrecturu r
modo fac se resurrexisse nec est aliqua fides
olim fuisse r hoc modo fac hr eadem omia sic
uoluit oli resurgr r modo resurrexisse quo
uni rei uoluntas exprimit ita potuit oli nas
ci r resurgr r pot in nat fuisse r resurrexisse
et est eadem rei potentia Si enim modo
posit nasci r resurgr non esset de posse ro ba
enim diuersis temporibz diuersis placa temporibz
r diuersis adumbrata adumbrationibus eadem facta
sensu ut modo loquentes dnr ihu pot legere
hodie erat aut dicemus ihs pot legisse ut
potuit legere heri ubi unius rei monstrat
potentia Si aut diuersis temporibz loquentes
eadem temporibus ubis r adumbrationibus utamur di
centes hodie ihs pot hodie legere r dicentes
erat ihs pot hodie legere non tm si diuersa di
cimus esse posse facientes quia dr si semp po
tuit quicqd semel potuit i hre omem illam
potentiam quam semel habuit r illo omisso po
tentiam aut semel habuit si non semp
posse facr omr aliud q aliqn potuerit
cere pot quod facr aut facisse q aliqn pote
rit q unqm Quicqd enim uoluit r uult i om
nem quam habuit uoluntatem tm sic r
eadem rei uoluntatem habuit r ita nr ni
si uult ee Vel omr qd aliqn uoluit ee ul
si uult fuisse uel fore Ista de scia di
cendum e de uoluntate di q centa de di
am de uoluntate una z etna z de sigue di
di aliqd plenius nri beatitudine dicendu e

Vel melius modo posset fieri q fac

Scaendē ē g̃ qui uolūtas siue uolens de dō sed
ēm potentiā dr. sīm ē eñ et aliud uelle et aliud ē
h̄ omīo id. tñ id ē ea cē bonū qđ cē dñ. ita id
ē ea cē uolentē qđ cē dñ. sīam uoluntas q̃ sēp
uolens ē non affectē. vnde ē quia in dñ cadē
non ualet. h̄ diuina uba q̃ uolens ē dr ē. hꝫ
ccmōl. Q Licet id sit dō uelle qđ ée non tñ p̄dica
Ec licet id sit dō uelle dr ée omīa q̃ uult.
qđ ée non tñ dicendum ē dñ ée omīa q̃ uult
qđ q̃dam de dr uoluntate non recte sentien
tes nob obiciunt dicentes. si id ē dō uelle
q̃ cē. g̃ ē dñs. dñ uelle omīa q̃ fac dñs eū oīa
cē q̃ fac Aliq̃n non ubi ullo ubo id significatur
qđ significatur hoc ubo cē cum de dō dicit. Et si
ita ē non sanp dr de dō uelle sed m̄ ēntiā. si
ū sed m ēntiam non dr aliq̃n. quomodo g̃
tuno dr de dō. relatiue eñ nūq̃ dr. adqđ
eñ q̃ licet id pmīt sit dō uelle q. cē. ū tñ
pō dica ée omīa que uult. sic id ē dō ée q. sa
re. nec tñ sic dr sare omīa. ita q̄; pō dici ée oīa.
Quid sit sentire hoc ūbo dr sare. t dr uult
Et ūaūq̃ dr dr sare. t dr sare omīa. t uult
uel scire uelle t uolere aliqđ. t qđ de dō ihc
h de eo sed m ēntiam dūr. cum eñ dr dr sare t p̄di
cr uult siue dr est scire t uolere ēntia dicit.
p̄dicatur. t dr ée enūciatur. cū aū addit oīa
t aliqđ. t aliq̃. t dr dr sare omīa. t uult aliqđ. t
aliq̃. ēntia quid diuina p̄dicatur. ñ sim
plr. absolute. h̄ ita ut scire que ipse ē omīa
subta monstrentur. t uoluntati. q̃ ipa eid
t aliqđ t aliq̃ subta dicant. ut alit fiat sen
sus dō sare omīa. i. dr est cui scire q̃ ipl ēntia
ē omīa subta sunt. similr deus uult hoc
t illa. i. dr ē cui uoluntati q̃ ipse ē h̄ siue il
la subta sunt. volens g̃ siue uelle dr dr sed
ēntiā. cui uoluntas est ēntia sempiterna. t
īmutabilis. licet ea uarientur. t mutentur
q̃ ea subta sunt. que non pōt ée inuita. ñ
mala. quia dr ē. Q Dr uoluntas sūme bona
ea ē omīū q̃ sūt sunt. t ea ñ. q̃renda. q
Ne itaq; sūme bona uoluntas ea ē omīū
q̃ naturaliter sunt. t fca siue futura sūt.
q̃ nulla p̄uenta ē causa. que ēnat. p̄q; ea
ipsa querenda ñ ē. h̄ dic qđ ē. et ea ñ. que
Qui enim ei cām querit aliquid rendā.
mat ea q̃rit. cum nich ea mat sit. un
de inli. Lazarum. q̄nū. Qui q̃rit q̃r uolūt
dr mundum face cām querit uolunta
tem dr. omīs aū ea efficiens maior est eo qđ ef
ficitur. sicut aīa mat ē uoluntate dr. sīm g̃ ei
causa querenda est. Jd inli. cone manichęos
sic dixit. qđ placuit deo facē celum t̄ terram.
sciendum ē est. Qui uoluntatē dr nosse desi
derant. causas. t uoluntatem dr scire q̃runt. qđ
uoluntas dr omīum q̃ sunt ipa sit causa. si ue
rō cām uoluntatē aliquid qđ antecedat uolun
tatem dr. qđ nefas est ēdere. Qui g̃ dicit. Quia deus
deus celum t̄ terram. t̄ scindum ē illi. quia uo
luit. Voluntas eñ dr. causa ē celi t̄ terre. sed ma
ior est uoluntas dr q̃ celum t̄ terra. Qui aū dicit
Quia uoluit facē celum t̄ terram. mat aliqđ que
rit quam ē uoluntas dr. sicut autē mat in
uenire pōt. Compescat ergo humana cupiditas
id quod non ē non querat. ne id qđ ē ū sue
niat. Ecce huic auctoritatis aptre insinua
tur qđ uoluntatis dr causa nulla ē. sic
querenda non est. Q uoluntas dr p̄ma. t sūma
Voluntas q̃ dr utcunq; intelligi dicit. ea quā
p̄ma. t sūma causa ē omīū spūm. atq;
motionum. sicut enim sit q. ñ deinceps. ac
q; intelligibili aula sūmi imperatoris ergo
diatur. sed m ineffabilē ueritatem. ubi enī
non operatur qđ uult dr omīpotentis sapia
q̃ tendit a fine usq; ad finē fortiter. et disponit
omīa suauit. t non solum ea que p̄sentia mea
consuetudinis ad mūdanem ñ admittit.
sed etiam ea que ppē rarietatem. t insolitū
aienam mira uidentur. ut sunt defec
tus luminarium. celi. et monstra uisi
aiantium parē. t hmōi similia. quoz nich
fit ñ dr uoluntate. h̄ plusq; ū appareat.
Hoc; placuit uarietatis plenos. et cautos ab
ea tribuere. omīo unde nō possent suppone
re cās. omīb cām. i. uoluntatē dr. Itaq; ū ñ
dr uoluntas cā p̄ma ē sanctus. egregiu
p̄mos; acq; penar. gr̄arum. t ecclesiarū
h̄ g̃ sola est ūa ortum ē quicqđ ē. ipa ū ē
orta h̄ ēna. Quibz motis. inscripturis ac
re ñ est p̄mittendū nob a pietate uolūtas.
qđ sac scriptura de uoluntate dr uarius
mois loqui consueuit. tñ ū ē dr uolun
tas diuisa. h̄ locutio diuisa ē. de uoluntate
q̃ noīe uoluntatis diuisa accipit. Nam
uoluntas dei ue accipere dr. q̃ impio ē ip
sa ēntia ē. h̄ una est. nec multiplicata
cum recipit. nec mutabilitatē q̃ im ex
pleta ée non pōt. de qua ipsa aut. O mā
quecunq; uoluit dns fec. rapīg. uolūtatē

ē q̄s resistere? alibi. ut ꝓbet? q̄ sic uolūtas
di bona ⁊ bñplacens ⁊ ꝑfecta. ⁊h uoluntas? re
te applicatur bñplacitum di. siue dispositio.
Hligñ & sedm figurā dr uoluntas di ꝑce
ꝑ q̄ndam dicendi. ꝓo. prohibitio. alt
figurā uocat di uoluntas? qđ lui ꝑmittitur
& ꝓcepta ē non ē uoluntas ei ut ꝑceptū. ꝓo.
ꝓhibitū. ōsiluū. nec ñ ꝑmittitur ꝓpatio. ⁊ q̄
plr aliq̄n sc̄ptura uoluntas? di ꝑmittat
ur ill ꝓpha. Magna opa dñi q̄ ⁊o. no. ei. aī
ñ sit ñ una uoluntas? di q̄ ipe ē. plr. nī dic
uoluntas? q uoluntas di usus? mōis ac
ꝑdūlis accipr. ut dictum ē ista ⁊ id ꝓpha
ꝑ multos? effect? mie ⁊ iustitie plr dicit
q̄ ista dñi mēnū cantabo. ⁊ alibi. Iustitie di
rec lect? corda. ē aī modo una sit mia. una
sit iustitia. ⁊ dq̄ sit mia q̄ iustitia. s. dī
ubya. Iuxta ꝑcepta & ꝓhibita. ⁊ testimōia
deo aī ꝑcepta ꝑ ꝓhibita dicantur di uolū
atq; cōsilium ē sint ista dr aī unūqdq; tale
eoꝝ di uoluntas? qua ista signa sunt di
uine uoluntatis? quemadm ⁊ signa re
dñr. una ⁊ dilectionis? signa dilectio appl
lantur. ⁊ dr uata di. ⁊ aī non ē ura meo alu
qua. ⁊ signa aī que touis? fiunt. quib? ua
tur? ostēditur. ura ipi nominant. ēt ē fi
gura dicendi. ⁊ quam non ē falsum qđ
dr. ⁊ ūm dr qđ sub ēpi nubilo. obumbr
atur. ⁊ sedm hoc tropol? dulce uoluntas?
di dñr. quia dulcia sunt illa que ꝑ tropū
uoluntas? di dñr. V uolūtas di ꝓsilio. ⁊ ꝑ
ceptō di atq; cōsilio ꝓbat? ꝑceptū accipi
accipi uoluntas? ubi. fiat uoluntas? tua.
sic hic nec. sunt. ubi. Qui fac uoluntatē pa
tris. qui ē in ce ipe hi meus? ⁊ soror. ⁊ mat
ē. ⁊ cont? hanc uoluntatē multa fiunt
ꝙ ag? intu. de spū. ⁊ acta. Infideles? mgr
cont? uoluntatē di faciunt. ē ei euāglio
non ēdunt. & dr non uult abissy fi
ē si ista ēa dñr di uoluntas? dia q̄ ꝑce
ptō quia signa sunt diuine uo pie. ⁊
luntatis? non ē intellūdum dñm omīe
illud fi uelle. qđ aliquēq; ꝑceꝑ. V ñ fi
quod prohibuit ꝑcepit eū abrahe ī
molare filiū. nec ei uoluit. nec iō ꝑ
cepit ut id fier. ⁊ ut abrahe ꝓbaret fi
dē. ⁊ meuāglio ꝑcepit sanato. ne cui
dicēt. ille aī ꝓdicauit ubiq; Intelligēt
dñm nō iō ꝓhibuisse q̄n uellet ob̄ suū ꝑ

dicau. Sꝫ ut daret formam hoī. laudem
huiam declinandi. de ꝑmissione ⁊ opatione
Permissio q̄. di ⁊opatio ū dicat dei uolūtas?
uoluntas? di applicante. quati. accipie
ās inneheridion dicens? si non fit aliquid
ñ ompē fi uelit. ⁊ sinendo ut fiat. ⁊ ipse fa
ciendo. nec dubitandum ē dñm facē bñ. ⁊ si
nendo fi. quecunq; fiunt male. nonnūq;
ñ uisto iudicio fiunt. ⁊ profecto bonū ē omīe
q̄ uisum ē esse manifestū hī habet di uolū
tatē appellatū. ipi operationē. ⁊ ꝑmissionē. ē
die non fi aliquid ñ ompē fi uelit. ū inadu
dit. ⁊ bona. ⁊ mala. omīa q̄ fiunt. ꝙq; appe
distinguit quoꝝ dñs uelle dicit. ne eos iō
ne intelligeret uelle bona. ⁊ mala. subsēq;
⁊ sinendo ut fiat. hī q̄ntum ad mala dicē. ⁊
ipe faciendo. hoc quanteum ad bona. quala
enim sinit fi. sī non facē. bona ū ipe facē. sō
q; dicit eum uelle. qua ⁊ uolent. mala si
nit. uolent. bōa operatur. ⁊o. hī ꝑmissio. ⁊
opatio. uoluntas di dñr. & suppōita ē que
dñr signa. ⁊ iō distinguit lector. ubiq; ꝑ uno
quemq; & suppōita sunt q̄ ꝙ eoꝝ accipiat uolunt
dñr sedm tropum di uoluntas? qua sig
na sē diuine uoluntatis? q̄ una ē ⁊ immuta
bilis. s. di bñplacitum. ꝙq; diligent? dili
guat lector ubi de uoluntate di sc̄ptura
memorat. ultra q̄ modū accipi oportet. ut
ē. ꝑ bñplacito di aliq̄ ꝑ aliquo signoꝝ ei.
Magna enī est adhibenda diligētia in cogni
tione diuine uoluntatis? qua ⁊ bñplacit
di ē uoluntas? ei. ⁊ signum bñplaciti. & di
uoluntatis? ei. & q; bñplacitum. & ei signi
num ū bñplacita ei. sonat ⁊ resonat ret? ei?
tibi bñplacitū ipi. ⁊ ipi ecclē ret? alibi ñ dissen
dant. sic reni omīe qđ bñplacito uult? ⁊ omīe
q̄. uult ñ fi. negligēt fier. sicut ea aī est desig
nat? qua ꝑcepit di. multa? ea q̄ ñ faciunt. ꝑ
hibet q̄ ñ cauent. ⁊ abstinent q̄ nō implent.
Ille sīc qua ꝑ dictum ē. ñ posse cassari uolū
tatem ē in suprioꝝ ⁊ auctoritate ei? q̄ ipe ē. qđ
dicitur q; bñplacitū ei cassari non ꝑ. q. ma
uoluntate quecq; uolunt fec̄ incelo ⁊ in ter
ra. ut ipe michi resistit. Querit? g? q̄m
accipiendum sit q. apl? de duo aut. Qui uult
omīs homines saluos fi. ⁊ ne ñ omīs saluꝰ fi
ant. sic ꝑ? damnentur. uidē. utiq; ñ fi
qđ di uult fi humana. s. uolūtate ꝑpediēte

(h)

(i)

(k)

(l)

(m)

(n)

non fi q̄ ꝓhi
bet.

Di ec
(sic orth
uidit
dbuu
tr.

ro dic q̄m
plalit sc̄p
tura uo
luntatē

uoluntate dī. dūs q; ineuglio impiā auara
re compellans Quotiens in qr uolu ag̃gare
filios tuos sic̃ gallina congr̃gat pul. s. 7 nolu
sti. Ista h dñr tam g̃ dī uoluntas superat hoc
minū uoluntate 7 infirmitas uolendo ī
pedienty non potuit facē potentissimū q. uo
lebat. Ÿ est g̃ ulla omipotentia. qua melo 7 m
era scām ppiam omia quēcq; uoluit fec̃. q
nō uoluntati ā. f. aplm mohil resistit si col
ligē filios regnū uoluit 7 non fec̃. h enī pdi
cti plemum obtinate uidnt. ꝯꝯꝯꝯꝯꝯꝯꝯ
ed audiam Soluitio. ꝯꝯꝯꝯꝯꝯꝯꝯꝯꝯ
Solutionē. ac p̄mū quom̄ accipiend sit il
lud. qđ dñs ait. uideam. Non enī g. eo sensu
illd dictū ē. ut aut ab mench. possetam soluē
cōnē. quasi dñs uoluit colligē filios iherlm 7
nō sit sām q. uoluit. qua ipa noluit. h pot
illa. qđ filios suos ab ipo colligi noluit. q nō
nolente suos ei colligi ipe omipotens uoluit. q
nec. 7 intē. non q̄dam uoluit fec̄. q̄dam nō
uoluit 7 nō fec̄. sz omia q̄cumq; uoluit fec̄.
ut sit sensus Quotiens uolui congr̃. fi. et. 7 no
luisti. i. q̄tūcūq; congr̃gari uoluntate mea sem
p efficaci te nolente fec̄. hoc meo dente po
situm ē. q. illa dñi uba supiorib; nō repu
gnant. Quo uidelīt sic. aliud quo uult
Nunc uide restat quom̄ omnis hoies saluos
fi. 7 p̄missa uba apli possint non contradicāt. fi
qu de deo loqnīs aut uult omnis hominēs sa
luos fi. q. occōne uborū multi auctore deau
ert. dicentes dñm multa uelle fi. q nō fiunt.
sz nō ē intellendum ea rone illd ee dām. qđ
& uelit aliquos saluari. 7 nō saluentur
quis n. eū impie decipiat ut dicat dñm ma
las hominū uoluntates. qs uoluit. q nō
uoluit. 7 nō uoluit. ibom nō posse cōuerti.
Non ē utq; um g. impio dr. q̄cumq; uoluit
fecit. Si aliq uoluit 7 nō fec̄. 7 quod ē indig
nū. ro nō fec̄. qm̄ nec fieri qđ uolebat impe uo
luntas hois impediunt. ro q; cum audim̄
ī ista cl̄ uocāl legimus quod uelit omnis ho
mines saluos fi. nō tm̄ ro debem̄ omipotētis
sime dī uoluntati aliq̄d derogare. sz ita in
telligē quod sc̄ps amē. uult omnis hoies sal
uos fi. tam g̃ dicēt̄. sicut nullū hominē sic
saluū. nō quem saluum fi. uelit. sz. g. null
fiat saluus nō quem uelit saluari. 7 ro ve
gendum ē ut uelit. g. necesse ē fi. si uoluit. sz
ē ut. ē dendum ompē aliq̄. uoluisse fi. g. tam nō

sit. sic etiam intellē illud. Illuminat omem
hominē uenientem. non q nullus hoīm ē q nō
illuminetur. sz q nō ab ipo multis illumīa
ē. p̄ 7 alio modo illud intelligi. dū ait ēē nō
gentē. omipotentē aliquid uoluisse fi. sem q;
nō ēē q sil uult ambigunty siue melo. ī
era. sic̄ uitas cantat oia q̄cq; uoluit fec̄. pu
sedo facē non uoluit quodcumq; nō fec̄. ex
hoc aptē ostēdit qm̄ dō ea uoluntate q ipe
ē nō uult aliquid fi. non g. fiat. neq nō fi g. fi
at. Vere mala dī uoluntate fiant. an eo
deoq; ē contra omia bona q fiunt et fi nolēte
uoluntate. que si fi nollet. illa fieri non fierent
vere quem solet uti. 7 mala omia q fiunt. pec̄a. dī fiant uoluntate. an eo nolente fiat
Sup h dubiū uarie sententes. 7 sibi cōtrarie
ēē inueniuntur. alii enim dnt. qđ dī uult
mala ēē. et fi nō uult mala. alii ūq; nō
uult mala ēē nec fi. in hoc tm̄ conuenūt
thī. 7 illi. qđ utq; fiat. tenent. dīm mala nō
uelle. uēq; ut rōnty arq; auctoritaty ī
nituntur. ad muniendam suam assertā
onē. Qui dnt quidā dīm uelle mala ēē et
Qui enī dnt dīm mala uelle ēē et fi suā fi
hūs moīs munuunt intentionē. sic.
inquiunt mala nō ēē et nō fi uelle. nul
lo m̄ ellent et fierent. q si uult ea nō ēē et nō fi
ri. pōt. id efficāciter ut nō sint et nō fiant. uo
luntati ā. 7 potentie aliquid resistit. 7 nō
ē op̄e. q nō pōt omē quod uult. sz ipotens
ē. sicut 7 nos sum̄. qui q. uolumus sēq;
nō ualem̄. sz q. ompē ē. 7 nullo ipotens ē.
ceum ē. nō posse si mala. et ēē nō eo uolente
Quom̄ ro eo inuito 7 nolente posset ab au
quo malū fi. ē. sēpe um sit. uoluntati eī
qui resistere. sup 7 dnt aūb. quia ne
cēe est fi si uoluit. sz uult mala fi. aut
nō fi. si uult nō fi. non fiunt fiunt aūt
uult g. fi. sē boni ē mala ēē et fi. Aliq̄n
sūme bonus nō p̄mitteret ea fi. uh. aūb in
eneh. Quāuis ea inquit q̄ mala sunt in
quātum mala sunt. non sunt bona. tm̄ ut
nō soluī bona sint etiam sīt 7 mala. bonū ē
sām nō esse. sz hoīm. ut esset 7 mala. nullo
modo ēē sinerentur a bom̄ potēa bono. cui
peuldubio q̄ facile ē. q uult facē. tm̄ facile
est. qđ uult ēē nō sinere. h nō dam̄ pretia
tur nisi auctōlio. q nos inprem omipotēm
ēē ēē confitemur. hoc h aptē hs. q. boni

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ē mala ē. omīt aū bō ds auctorē q̄ uult ee
bonū ee q̄ ē. cū g̃ bō sit mala fī. l' ee. uult
mala fī. l' ee. hīl atq; aliꝰ hꝫ mōi rōnīb; ꝛau
ctoritatīb; ut intuit' q̄ dīt dīs uelle mala ee
uel fī. hꝫ capo mīt rōnes illas q̄ dīt dī uo
lu ū q̄ dīt di uolūtate mala ñ fī. luītate nī
l' ee. manifestīb; p̄mittit ꝛ dicit si mala
dicit ecclā dīm nō uelle mala fī. nec uelle nō fī. l'
nolle fī. hꝫ cū nō uelle fī. si ei uelit ea fī. l' ee
faēt utiq; ea fī. ut' ee. ꝛta est; auctore mala.
Sīlr aū auctū malox ut ḷeōz procedant
auctoritates. sīlr g̃ ā uolūtate fluūt ma
la. Jē si nollet mala fī. l' uellet nō fī. ꝛ cū
fierent' omīa non esset ē ā uolūtas. huma
ne uolūtatis effectū impedīrē. Jōq; nō ac
cēdt dīm uelle mala fī. ne malox auctor in
telligatur: nec concedunt cum uelle ma
la non fī. l' nolle fī. ne impotēs iudicatur.
Sꝫ cū dīt eū nō uelle mala fī. ut nō auctor
hꝫ p̄mittōz malox monstretur. uñ ꝛ aūgli
sta. ū ostēdit dīm auctorem ee omīū bono
dicens. omīa p̄ipm fēa sē consequēnē malox
auctorem ee negat dicens. ꝛsū ipō fact' est
nich. i. peccm. sīlr dīrit peccm factū ee. l'
eo nolente ꝛ inuito. hꝫ cū sit. eo. i. sit ā uolū
tate. q. nō uolūtate fit peccm. sīlr g̃ dō
nolente l' uolente l' non uolente fiūt mala.
q. non subest dī uolūtati. ut malū fiat. hꝫ ut fī sinat. q. bonū ē sine mala fī.
utiq; uolens sinit. nō uolens mala. hꝫ uo
lens sine ut ipa fiant. q. nec mala sīt bonū
nec ea fī. l' ee bonum ē. Quō intellīdū sit
quod ū āt aut mala fī bonū ē. illud āgī. ma
nec sinēnē mala abomipoēnt bo la fī. bonū
nō fī. ñ hꝫ est; bonū ut ea ēent. ea rōne dām
ee asserunt. quia ex mal' que fiunt. dī bñ
ctō. nec ipse p̄mittēt ea fī. nī deus aliq̄d bū
facēt. ūm āb. meod' li. euch. apte indicaui
p̄dictū ūlōz talem ee intellīgā aut. dō oī
potens. cū rē ē sūma potestas. ē. sūme bo
nus sit. nullo m̄o sinēt aliq̄ malū ee. lopi
hꝫ suis. ñ usq; adeo est; ompō. ꝛ bon. ū bñ
facēt. ꝛ de malo. Item meod' ꝙ est. iudicauī
dī de malis bona facē. q̄ mala nulla per
mittē. hꝫ ꝛ q; sensū dictum ē ac sīlr ē
bonum ee mala fī. quia ex mal' q̄ fiunt
bonis qui sedm̄ ꝓpositum uocati sūt scī.
accedit bonitas. i. utilitas. ualitz ꝛ. ut
aut aplꝰ. i bonū cooperant' ꝛ omīa mala.
quia eis ꝓsunt q̄ alios facientes obsē. uñ ꝛ a
liqui mse pauta legē malū appellau bonū.
ut ieꝛ sup marē. dīcit mīc inde. bonū. si fu
ut nob. nec si bonum ē illi. l' au. nō sequat'
q̄ simplr bonū sit. ꝓpe enim ac simplr bonū ē
q̄ mse ꝛ facienti bonum ē. Quadrupeda ac
cipiēnī aliq̄ q. mse bonū ē. ꝛ au sit hꝫ nō ē. ceruo
bonum facienti. ut ē subuenire pauperi. hꝫ
non ꝓp dm. ꝛ aliquid bonum mse ꝛ facienti
hꝫ nō ei cui fit ut ē uitam ꝓp dm alicui nō obediēti
p̄cepto ꝛ aliq̄ mse ꝛ facienti ꝛ au sit bonū. ut ē
uitam p̄dicatur. ꝓp dm ēdenti. uñ aplꝰ bonū o
dor sum dō. aliꝰ odor uite aliꝰ odor mortis ē
ā aliud q̄ñ mse bonum ē. ꝛ facienti nocet.
ꝛ dāpnat. ñ ponitur. ut malū. ualet cū ad
aliq̄. ut eni ant ab mench. A lūne ꝛ eclūt. ñ
mutabilit' bona t̄mutate ōata sīt omīa. ñ cū
sūme ñ equalit' ñ īmutabilit' bona. hꝫ cū bo
na ꝛ singla. Simlr ū unūsa ualde bona.
Quia ex omīb; considr unūsi tanta admirabi
lis pulcritudo. Inquā ꝛ. illud q̄d malū dī. bñ
ordinatū ꝛ loco suo positū. eminentī. ꝛ fidat
bona. ut magis placeant. ꝛ laudabiliora sint
dum compantur mal. q̄ mala unūsitati
ualent. ꝛ facientib; sua ꝓpria. ꝛ parientib; alt
ne patet q̄ ex mal' q̄ fiunt aliq̄ ꝓuenit ei ꝙ fit ei
bonū. dum bona magis placent. ꝛ landa
biliora gūdiū. Ipsū ꝛ facientib; ex mal' q̄
facium. medium bona uenium si sedm̄ p
positum uocati sunt scī. ualitz ut ut ant ab
i. de ceteris rōne ꝛ gra. Vsq; adō. omīa coop
at' in bonū ut siq̄ horū deficiant. ꝛ hꝫ ipm ei faciat proficē in bonum. quia
humiliores redeunt atq; doctiores ut pa
tia ꝛ mala q̄ ab inimicis fidelis pe pferūt
ut ant ab inīt. dct. Spūs utiq; plus ad deūda
peccā. ad gr̄endam. p bandam q; ultra. ad
admonitionandam hꝫ unt miseriam. sō
q; ꝛ iob di manū. ꝛ aplꝰ sacrame tum mīū
sensit. ꝛ utiq; p fec. q. malū bū pertinet.
Expdictis. ꝛ cludit. ostēdens. ꝛ ee bonū fī ma
liquis g̃ diligent' attendat. q̄ scripta sūt. la mt
facile ē ei pape ex malis bona puenire. ꝛ ea rōne dictum ee. q. bonum ē mala
fī. l' ee. nonqua malum sit bonū. ul' q
bonum sit. hoc malū fī. sīlr ē. ut bonū malū
fī. aliquo. qua ñ ē bonū. ut aliquis fa
cat. si enim hꝫ est; bonū. profecto hꝫ dō
auctor est;. qui ē auctor omīs bon. q. si hꝫ

dō auctore ? eo g̃ auctore homo agᵗ malū ? ita eo auctore homo fit deūs ? sic eo auctore homo fit deūs. tunc eo uolente homo fit deūs. ꝑ̄ est enim aliquid dicēdū deo auctore. qđ dō uolente dō aūt auctore non fit homo deūs. g̃ nec dō uolente ut āg̃ mlt. ly rv. gōnū apte astruit a minori dicens ita. sicut nullo sapiente hoīe auctore fit hō deūs. tanto enī est ista culpa q̄ insipientem hominē cadē neq̄t ē. aūt dē omī hoīe sapiente ꝑsumendū. quanto minꝰ g̃ dō auctore fit hō deūs. quanto enī est ꝑsumendū dī uoluntatē q̄ hominē sapientē sibi ā auctore ēdmāt. tanto uolētē dr. ē g̃ uerum uoluntatē quo ē homo deūs. quod uerum si longe abē adi uoluntatē ut dō deūs. a quo sit grensum ē. tacē apte ꝑt dicī dō dō auctore ꝙ uolente hoīem non fīt deūsem. ſ; uerō uoluntatē sue. sicut ē g̃ dō auctore g̃ malū fit ab aliq̄. ? ita dō uolente mala nō fiūt.

ꝙ non ? indō causa ut sit hō deūs.

Quān id dāt querens q̄ sit cā ut sit homo deūs. indeo nō ē assīt. meod' ꝙ sic dicens. ut sit hō deūs aut impō est aut malo. aut īmechnlo. si īmechnlo. nulla cā ē. si malo. aut indō aut malo q̄libꝫ hominū. aut ineo q̄ neq; dō. neq; homo sit. ſ; nō indō. bonoꝝ n. dī cā causa est. g̃ aut inhominē ē. aut ineo g̃ nec dī. nec homo aut inmechnla. ꝙ nisi apte ostendatur q̄ nō ē bonū ut sit hō deūs. q̄ nō ē dī ā rei causa qui cū causa bonoꝝ ē. si non ē bonum ut homo fiat deūs. sicut ē g̃ bonū ut abeo fiat malū. sicut ē g̃ [redacted] ut abeo fiat malū. aliē probat qđ dō auctem aliē ꝙ solūdr qđ dō auctore. eoꝝ nō fiūt mala. ? uolente non fiunt mala. quia ipē nō est cā tendendi ad nō ēe. tendē ꝙ ad non ēe malum ē. ipse aūt auctor mali non ē. tendit nō ad non ēe. qui optatur malū. sicut g̃ deo auctore est. qđ aliquis optatur malū. sicut ē g̃ bonum quod aliquis optatur malū. quia cū tum boni dī auctor ē. h aūt dō. meod' ubi apte ꝙpluat ita dicens. Quo omīū q̄ sunt auctor est. ? ad aūt bonitatem id pertinet. ut sit omē qđ eid bonitatē modo causa est. q̄ ea mali auctori non est. ? ꝛō ipe nimīū bonū ē. a quo īmullo deficit bonū ē. ? malū ē deficē. sicut ē g̃ causa deficiendi. ? tendendi ad non ēe. q̄ ut ita dicam ēendi causa ē. quomīū q̄ sunt auctor est. quo inquantū sunt bona sunt. Tacē apte habet quod deficē a deo qui ē simīū bonū malum ē. sicut g̃ est dō auctore. qđ ala g̃ facē malū ē. non g̃ deo auctore. ꝙ uolente mala fiunt. Obiectio q̄dam sophica. qua probare niteatur ex dō am sufficientē ostensum ē. qđ deo ē. qđ mala fiūt auctore nō fiunt mala. Quidam ēi sophice incedentes. ? nō deo odibiles. plane conant ex dō auctore ē. qđ mala fiunt. ? modo. ſ; mala fiunt. uīm ē. omē aūt uerum quod est. ē aūtate que dō ē. a dō g̃ ē. quod mala fiunt. Quod aūt omē. uīm a dō sit confirmāt auctoritate ag̃. mlt. ly rv. gōnum. ita dicens. omē uīm aūtate uīm ē. ē aū uīt dī dm̄ g̃ hē auctorem. omē uer ē. aūt uer. qđ mala fiunt. ? fiunt. dō g̃ auctore ē. g. sē. ? fiunt mala. ? sic ū accidit omē uīm ē uulg; facile ēnob respondē. a dō. ? sophisma ſ; indignū responsione uidr. qđ apte dm̄. omē namq; uīm a dō est uerū. ? cōsonat ambāg; q̄ ē tantū. uīd ubiū applicemo p̄ dicē dm̄ ihc. ū īsp̄u scō. dicē qđ de uīm aquocūq; dr. a spū scō est. ē uerū; uīm sit qđ mala fiunt. ? uerum qđ dē ulla loc̄me ? mala fiunt. a dō ē. ſ; ū in̄ sequit̄ q. a dō sic. ut mala fiant. si enim hoc dicerent auctori malorū dī intelligerent quod ex lī mili manifeste falsum ostenditur. dī prohibet furtum fī. ſ; furtum fī uīm ? g̃ ꝙ hibet uīm nō sequitur. partē gōnis approbat illoꝝ qui dm̄ dm̄ nō uelle mala fī. hoc g̃ rationi hmōi inania relinq̄ntes ꝙ mille gōnis partī sanctoꝝ fauentes. ? scōꝝ testimoniis plenī approbantur. dicamus dm̄ nō uelle mala fī. nec cū uelle nō fī. sed; nolle fī. Omē enim qđ uult fī fieri omē qđ uult nō fī. non fit. fiunt ā mlta ? nō uult fī ut omīa mala. ? uoluntas dī semp impletur de homine ? ē ? se ūtat. Voluntas ? ppe dī semp efficax ē ut fiat omē quod uelit. ? nichꝫ fiat qđ nolit. ? de homine semp adimplet ? quumq; se ūtat. sicut enim ut ait dō. in libo arbitrio constituta supat uoluntatē dī. si ita eat cont̄ ei uoluntatē. cū nō cont̄ ei uoluntatē ? que ipse ē. sicut putandū ē. ita fī. tamq̄ uelit fī. non fiat. Vult fī. ? fiat. sua enim uoluntas ut ait dō. in ench. semp impletur aut de nobis. aut a nob. de nobis impletur. ſ; cū nō ipleā

cā qū peccam. Anob̄ implec̄ qū bon̄ faciam
ꝙ cū faciam quia sanus placē dō. Ita de
hoīe semp dī suā implet uoluntatē. qui
facē homo deq̄ dī non operat̄ quod uult. si
n uult dī ut peccet hō qui uby. si aū peca
uit. penitencia uult parcē ut uiuat. In
peccāt ū pseuerantē punire ut uiuere po
tentiā ō aufert. si nō auadat. sic aliꝰ abeē
no ꝓfuit ad penā. aliꝰ ꝓfuit ad glām
rh̄ sunt magna. ō. dō. quia. ī. o. uo. cl. le
tam sapientē. inquilina. ut ait anglica
rhūa cacura peccatū. i. non g. ille. ꝙ dī
uoluit ipa fecit. cū peand̄ cacure
uoluntatem. quia scm̄ē g. cacer nō uolu
it. ut implerēt ipē q. uoluit. bn̄ uel
mal. tamq̄ sūme bonus ad eor. dāp
nōnem. qī uult ꝑdestinauit ad penā.
rad eor. salutem. quoꝝ benigne ꝑdesti
nauit ad glām. Quanq̄ n. adipīscat
nec. qd̄ dī nō uoluit fec̄unt. Quanq̄ ū
ad oīpotentiam dī. nullo m̄o id facē
ualuer̄unt. hoc q̄ppe ipo qd̄ eo cl uolū
tatē fec̄unt. de ipius scā est uolūtas cl.
ꝓtea namq; magna op̄. dī. sic. q̄. ī. o.
uo. cl. ut muro rn̄ establi m̄o nō fiat p̄ē
cl uoluntatē g. ī hc n̄ cl uoluntatē. q
non fieret. si non sinēret. nec utiq; no
lens sinit. ꝙ uolens. nec sinēndo bn̄ fi ma
le. nō op̄e. ī de malo posit facē bn̄. hui ū
bis audent̄ monstratur. g. uoluntas dī
etna semp impleatur de homine. ī fi fa
ciat hoc cont̄ dī uoluntatem. ꝙ attend
endum ē diligent̄ quomodo supiora
bz dī fi aliq̄d cont̄ dī uoluntatē. g. cū
non fiat p̄ē eā. ꝛ quatenꝰ intellīndum
sit illud. quātum ad se fec̄unt qd̄ dī no
luit. quam ū a oīpotentia dā. nullo
modo id facē ualuer̄unt. videnꝫ n. si
ta supioꝝ obuiare. ū dictum ē uo
luntati cl. nichil resistit. Hinc apit dicēs
Verē ut sup̄ dixim̄ diuisit moīs sup̄
uoluntati dī. accepit dī uoluntatem.
diuisit moīs accepitur. que diuisitas ī
p̄dicta. ubiꝫ si diligant̄ notentur. nil
ibi contrarietatis reppietur. Vbi uidi
cat ū si p̄ē cl uoluntatē. ꝛ quod fit ā
cl uoluntatē. dissimiliter accepit uo
luntatē. tm̄ nam uoluntatē q̄ dī est
semp̄na ē. ꝙ cl signa p̄dicta ubi in
telligi uoluit. i. p̄hibitionē sui p̄cepti nē
ꝛ permissionē. q̄ uita ei fiunt cont̄ dī pe
ctī. Vel p̄hibitionem. q̄ ei si fiunt p̄ē cl p
missionē. ipi nam; permissione omnia fi
unt mala. q̄ ei p̄ē cl uoluntatē semp̄
nam fiunt. sic ad̄ sup̄ illud loc̄ psalmi. ut
non loquatur. o. m. o. hominū. opa eoꝝ
minū dic̄ ea. q̄ mala sic. q̄ p̄ē dī uoluntatem
fiunt. q̄ ipe est. ꝙ non p̄ē cl permissionē. q̄ ip̄
non ē appellatur enim ipa dī uoluntas.
quia dī nolens sinit mala fi. fiunt. nec cl
p̄ceptionē. Vel p̄hibitionē. ꝙ non cont̄ eā uo
luntatē. q̄ ipe ē. n̄ deberet. ac ei si q̄ p̄ē ei
fiunt. cont̄ eam. q̄ppe mobilitas sit. ut ue
lit fi. ꝛ non fiat. Vel nolit fi. ꝛ fiat. quod eu
dem̄ ubi ad notatur. ū ait. Quanq̄ adipīsc
atur. quod dī nolunt fec̄unt. q̄ ū ad
oīpotentiā dī. nullo modo id facē ualue
runt. ad ea dict̄. fec̄unt cont̄ dī p̄ceptū.
quod applicatur uoluntati. ꝙ non fec̄unt
cont̄ dei uoluntatem oīpotentē. qua
hoc non ualuer̄unt. illud ualuer̄unt. uta
p̄ꝫ. g. fec̄unt cont̄ dī uoluntatē. i. p̄cep
tum. de ipius scā ē uoluntas. vel. i. imple
tā ē uoluntas. cl semp̄na. qua eos dāp
nari uolebat. n̄m. gg. sup̄ genesi. Quia dī
uoluntatē pagunt. n̄m mutare. prendē
re consilio. cl resistentes. obsequuntur. qāb
cl disponi militat. quod p̄ humanū stu
dium resultat. hic apte ostendit̄ qa
dam malū consilio. ac p̄cepto dī resist
unt. qd̄ dī uoluntas applicatur. ea faci
unt. n̄m uoluntas cl. que ipe ē impleb̄ ꝙ
dispositia. Vel bn̄placati uocatur. sicut
ait dō inenech. Quanq̄ uby sint uolun
tates angloꝝ. Vel hominū. bonoꝝ. Vel malo
ꝝ. Vel illud quod dī. Vel aliud nolentium. q̄n
dī. oīpotentia uoluntas semp̄ impleta
ē. que mala ee numq̄ pot. q̄ ꝛ dī. ma
la irrogat nulla ē. ꝛ profecto q̄ nulla ē
ꝛ mala n̄ ē. dō g. omnē sue p̄mian
i. uult misceatur. sue p̄ iudicū q̄ uult
obdurec. siec imque aliquid fac̄ nec n̄
uolens quicq̄ fac. tamq̄ omnia q̄cumq; uult
facit. Sūmatā p̄bngit sūmam p̄dictā.
ꝛ p̄dicta addens. q̄ dī ait. omnibꝫ
liquet. g. uoluntas bona facē ima
di q̄ ipe semp̄ inuicta ē. nec ī la uitare
aliquo cassatur. ꝙ omnia ipleē n̄ uelit

dō inenech

consiluī ũ ēt actꝰ ꝓcepto siue ꝓhibito ñ abol
by ī plenē quiby ꝓpria rōna sē sleq; nō ꝓcepit
omiby bona: ℓ ꝓhibuit mala: ℓ sinit opa
ma quod uellet ab omiby bona q̄ ꝓcepit fi
ℓ mala q̄ prohibet utrāq; si enī uellet utraq;
rhēnt quia in nullo pōt ab homīe stupari ℓ
ī pedirī cū uolūtat sī ut uidcam suā hoiby
ostēdēt rmali essent ingeāsabilēs denīq; ut
boni ꝓ obedientia glām mali ꝑ inobediē
tia penam sortirentur sīc ūsq; ab ēno ꝓ
pauit ta g̃ q̄ omiby ꝓcepit ℓ ꝓhibuit aq̄bꝫ al
uolūt fi ℓ uitarī sī non abomiby. rq̄dam
psonalit ꝓcepit rinuerī. rin noua lege. q̄
ab eis quiby ꝓcep fi nolūt utrabraye de
īmolone filij. rmeuglio quibydam auratꝰ
quiby ꝓcepit ne au dient. q̄ aliq̄ hō bona
uolūtate aliud uult q̄ dꝫ / aliq̄ mala
ciendum q̄; ē q̄ aliq̄ mala dꝫ q̄ dꝫ bona uo
ē uolūtat hominī id uolentī q̄ dꝫ uult
fi [redacted] raliq̄ bona ē uoluntat hoīs aliud uo
lentī q̄ dꝫ. Ve enī bona sit hominis nolūtas
operet accendē quid congruat a uelle. rq̄
finē tamē eū mēeat. mē uolūtatē dī. r
uolūtatē hoīs ut īquibydam aliud
gruat dō uelle aliud homini. ūm ab īen
chīdion. aliq̄ ingt bōa uolūtate hō ult
aliquid q̄ dꝫ nō ult bona multa ampli
multoq; ōēl uolūtate ſlam ult mala uo
luntat ee nūmq̄ pōt. tamq̄ sibi fili pare
uelit ut ille q̄ dꝫ bona uolūtate ult mor.
r mrtul fi p. ut hī uelit hō uolūtate mala
quod dꝫ ult bona. uelit fi malus filī ue
lit mor pr̄em. uelit ꝫ dꝫ. ſlampe ille ult
q̄ ñ ult dꝫ. ſīle ũ id ult q. ult. r dꝫ. tñ
bōe dī uolūtati piaſ. ait pōt consonat q̄
ut aliud uolentī q̄ hī id uolentī impie
tat q̄ ut ēū n mēeat quid uelle hoī. q̄ dō
gruat. r ad q̄ finem suam quisq; referat
uolūtatē. ut approbetur. ℓ improbetur. p
enī uelle bonū. q̄ n congruat a uelle. ꝑ ue
lle bonum. q̄ congruit. hī n refert ad finem
reletū. rō nō ē bona uolūtas. q̄ bona dei
uolūtas p malas hoīm uoluntatē iple
tur ut in psalmo. ē magne ut q̄dā tem
illud q̄. ē q̄ dꝫ bona. r udī mala uolūta
ñ ē p̄mittens q̄ aliq̄ ee uoluerē uoluerē
dī uolūtas bona p malam hoīs uolūta
cē impleatur. ut in natiuitate ē tem ēq̄ dꝫ
bona uolūtate mor noluit. udī ũ ipia

uolūtate eū crucifyerūt. r uolebant ut
dī mala uoluntate q̄dā. q̄ dꝫ bona uolun
tate uolebat. sī ut ipe pareret. ℓ morere. hī
uolebant. r aliq̄ aliud. q. dꝫ non uolebat
si occidē xp̄m. q. fiunt mala actio. r peccm. ac
tum q̄ ipe udeoꝝ non uoluit dꝫ passionē si
ē uoluit sic in psalmo. xp̄s ad pr̄em ait tu
cognouisti sessionē meam. r uolunti. r appo
basti passionē meam. ē enim placitum uol
untas utraq; tota ēūtat ut xp̄s pareret. nec
tñ uoluit ut udei occidente. quia uolunt pe
nam ꝙ. si non uoluit culpam udeoꝝ. nec
tñ uoluit [redacted] si enim noluisset. nec fuisset oppositū.
ad adhopponī sic. si uoluit dꝫ ut xp̄s pa
reretur uoluit utraq; ut pareretur a udeis
ℓ nō. si uoluit ut ñ pareret a udeis ē pas
sus sit sm̄ est utraq; quod uoluit dꝫ nō fi.
si ā uoluit eum pati a udeis. q̄ uoluit
eum occidi a udeis. uoluit utraq; ut udī
occidentem. ad quod r respondemus dīcī. Ryno.
simplr concedendum ē quod deus uoluit
xp̄m pati mortē. quia ē passio bonū fuit
r ēā nr̄e salutis. cum aūt dr uolebat eū pa
ti. Vocadi a udeis hic distinguendum ē.
si enī meliorem sic uolebat eum sus
tinē passionem. siue crucifyionē a udei
s illatam. uel ē sensus si ũ intellī sic.
uolebat ut udī occidentem. tantum ē
sion enī uolebat dꝫ actionē udeoꝝ q̄ ma
la erat. sī uolebat passionem bonā. th uo
luntas ꝑ malas udeoꝝ uoluntates īple
tā ē. ūm ād. meneh. dꝫ quasdam uoluntā
tes suas utq; bonas implet ꝑ malos ho
minū uoluntates malas. sicut ꝑ malas
uolos udeos bona uoluntate patris. xp̄s
probri occasus ē. q̄ tamē bonum fuit ū
aplē pecā. qū id fī nolebat sathanas ab ip
so qui occasus ē dicētur. ecce manifeste ha
bes magnū bonū fuisse q̄ xp̄s occasū ac
tūs bonū. quia pecā nolebat. ro redar
guitur ē. verum placuit unus bonus. q.
xp̄s pareretur. r innocens ē placuit q̄ in
quo solue q̄ quia tantū nr̄e salutis nisi ñ ipī
quem solet uer unus sāl placē debuit erueret.
q̄ xp̄s pareretur. l occideretur debuit enī esse
placē innocens nr̄e redemptōnis. sī non
innocens ēt crucianē voluerunt. g. ac uehe
menē cupierunt. r mori ꝑ subactionē hoīs

o. l. delectatōe.

rumplcõnẽ dnime uoluntatẽ ḣ; nõ uoluẽ
delectatione ipi assũcõnis. de eis g̃ letabant
rẽstabantur ḣ; ob aliud gaudebant ꝙ ꝑa
uud dolebant. uolebant g̃ xpm mori p̃ hois
redemptione. ꝛ ni de morte ipi duiti de cõi
corda ecc̃ie uarie mouebantur. Quom sancte
eccl̃ie de passionibꝫ sc̃oꝝ annuelle. an
ũ q̃ utrum eccl̃ia modo sentiendo nolle debe
at de passionibꝫ martyrũ sc̃oꝝ dñi. mñ.
aliq̃ ẽ dicẽdum mẽ passionem capitis ac nõ
broꝝ. x namq; passio cã ẽ mẽbꝝ salutis. q̃
non ẽ passio alicui sanctã. nulli enim pas
sione redempti sumꝰ. nẽ ꝓfuerunt q̃ nõ
ex eis q̃ passi sunt. ũm etiam aliis fidelibꝰ
ꝑpẽa passiones. ũm cõi nãa redemptio nẽ sit.
ḣ eñ illi sola passio potuit qui sẽ ẽ hõ. illi
g̃ passionem ꝏnanum pie mentes uolue
runt. optauerunt. ti sic̃ futurã debuit
passionem. ũ sc̃oꝝ postimmo. uelle. molle. ꝛ
uerũ; bona uoluntate si recolãt nobis ꝓpo
namus finem. Cui cũ placuit paulo pas
sio. eo fine q̃ primi ei ꝓficiendo. ꝛ ꝓficiẽ
nebat. bonam uidẽ habuisse uoluntatẽ
q̃ uoluntas ei ꝙ gruebat. qua cupiebant ab
solui. ꝛ ee ẽ xpo. Aut aũ uoluit eum decum
re passionẽ. refugẽ manus unguã. ꝙ pas
sione cũ precatis. nulle bonã habuit uolũ
tatem. uñ ãb omnibus bone apparebant
uoluntates. ꝓꝝ fidelium. q̃ nolebant a
plm paulũ ire. in ꝓgẽ. ne ibi patẽ ma
la. q̃ agebat. ꝓpha ꝓpiat. cui ḣ; unũ ds
pat uolebat. ꝙ annũciãda fide. x. ecc̃ie
martyrem. ꝛ. q̃. bonam uoluntatẽ suã
ꝑpleuit. ꝙ ꝛ anꝰ uoluntates bonas. ḣ; ꝙ
uideꝰ malas. ꝛ adeum potiꝰ ꝓtinebant. q̃
nolebant quod uolebat. g̃ illi ꝙ quos uo
lentes fecẽ. q̃ uolebat. quia ad ipm mala
uoluntate ꝛ ecc̃iunt. qd̃ ds bona uolũtate
uoluit. sc̃a ni passione. x fecẽ. Quod aũ ds
uoluit. ḣ; id. uidas. uideus. ꝛ diabolus. ḣ;
illi mala uoluntate ds. ũ bona uolun
tate. s. ut ꝙ pẽ meliꝰ. ver. cũ illi actũ uo
luerit. q̃ ds nõ uoluit. Hic finitur ꝑ
mus lib̃ de mystio ẽmtatis.

Quoniam ad mysticũ die uenerabilis atq; ẽmta
bilis lucis ꝙ pare cognoscendũ ꝙ mẽ nos
cimur. q̃ hui ualidum ꝺ diligenti ꝙ ecc̃ie
sumꝰ. sumne ad mysticationẽ ẽmtatis
ẽnitamus. / Sẽ ꝓdg liber de rerũ
ẽmtate corporaliũ et ꝙualiũ et aliꝙ
ꝓblg eius ꝓmodũ

Quod unũ ẽ ꝓncipiũ rerũ ñ pla. Quid sit
ẽmtas. quid facẽ. Sed cõ q̃. rõnẽ dñr do ḣ;
ũm ũba. agẽ. facẽ. Quare rõnal' ẽmtas fa
ctur. i. bõ. ul' angl'. q̃ ũ dr bõ fact' ꝙ rqmio
nẽ. angli ei casus. Quẽ bõ malus uituꝝ. ut
unita ãa fit corpi. De angl' q̃ fẽi s. Qd
uch' fem ẽ ante celũ. ꝛ terram. q. simul cũ
tempore. ꝛ cum mũdo cep. ꝙual' ẽmtas et
corporalis. Vbi angli maꝝ ẽmtas fuit. Qd
simul' creata ẽ utilibilium materia. et mutabilũ
ñ. ut ẽq; informis. Quo modo dixit lucifer
ascẽdam in celũ. Qualis facta fuerit angel.
An ds angli fuerit ẽ eccl̃ie. ẽ ẽmta sapiã. liber
tate arbrij. Que cõa ecc̃ie. b̃uerunt angli.
An bonũ malũ ẽmtas sint. ꝛ an aliq̃ mora fuit ẽ
ẽmtẽ. ꝛ lapsũ. De ꝓplici sapiã angl̃oꝝ ante
casũ ul' ofirmationẽ. An aliq̃. dilectionẽ dei
b̃uerint. ꝓ sui ãn casũ. an ꝓfecti. ꝛ bãti ẽmtas sint
an miseri. ꝛ ĩꝓfecti. De ofirmatione. ꝛ gãtio
ne. stantiũ. ꝛ aũsione. ꝛ lapsu cadentiũ. De libo
arbrio bonũ. ẽmtas. An aliq̃ ꝺ ẽm suã stãtis
quo ꝓfecerint. Qua gra ꝛ dilegebant angli.
ꝛ qua ñ. An lapsi sit imputãda aũsio. Vtr de
annũciatione. q̃. accepẽ in ofirmatione stãtes.
ñuerẽ paliquã rẽ apositã gratiã. Qd ofirmatis.
ꝛ mutatis. ꝙã ecc̃idũt. ꝛ ẽ q̃l uni fuit ceteroꝝ.
s. lucifer. Vtr q̃ de nouis sunt. Quare ũ ẽ ex
celsũ habitare ẽ celo. p̃ ut erat. De platonis
demoniũ. An ois demones sit ubiq; aeris cal
ginosi. p̃ aliq̃ infernus. De peccatis lucifer.
An demones sancti uicti ascẽsũ accẽdẽ ad ꝓpi.
p̃ ad alios. Vtr bonus angl̃s possit peccare. ul' ma
li recte uiuẽ. Qd ẽ utrq; habeat ḣ; arbrium.
ũ ad utrq; flecti possit. Qd bonus p̃ ofirma
tionẽ libr' ḣ; arbrium. q̃. aũ. aut ũ possit
peccare ex ũ sic aũ. Quibꝰ ois angli mali no
scãt ũtatẽ. ẽpalium rerũ. Qd magice artes
ꝙ ũtatem diaboli. ꝛ scia ualeãt. q̃ ẽ eis ado. Qd mal
angli ñ seruiant ad nutũ. ñ rerũ usibilium.
Qd ñ sint ẽmtes. luces. ꝛ pcoꝝ minister. fiãt
ẽmtes. Qd sol ds sic opat ẽmtẽ. rerũ. sic nullus
ẽmtẽ nisi. Qd angli mali multa possit pua
rẽ uigorẽ. q̃ ñ possit ꝓ di ꝓhibitionẽ. Vtr omꝭ
angli corpa sint. De formis q̃bꝰ apparuit ds.
ꝛ de illis q̃bꝰ apparẽt angli. Qd ds ispe q̃ ds ẽ.
ñ q̃. apparuit mortalibꝰ. Quo ãt dñr demones
ĩmundi ẽ thoiel. De ordinũ dilectione. Qd ap
pellẽt ordo. q̃ sit rõ nois eq; Qd uoia illa

supra sunt adomis gre. ut ps. si ppt nosci
10 data. Vtrū hō ordinet ab initio creatōis
distincti fuerit. Vtrū omīs angli. et ordines
sint: equales Quoꝝ dicat scīpta. decimū
ordinē opti de hoīb; Vtrū hoīes assumant
iuxta numerū stātū. vt lapsoy/ an oēs celestes
spūs mittant. Ita michael. gabriel. raphael. sunt
11 nota ordinū. vt spūs. Quid single aīe hūt angm
bonū ad custodiā. malū. ad gēmū. Vtr angli
12 ptineāt ī mīo vel mio usq; ad iudiciū. De sue
tione opm. vi. dierū. Quid alij senserūt oīa sunt
fca ūl. vno forma. alij puncta alia tpm. Quo pin
tualia tr̄e poy. rel corpalia gdine sūt Quo scīa
tenebre dicāt ee. aliqd. vel dicāt ee aliqd /
Quare illa una dicta sit dies. vel ad
ee pdint. vel ūl alterū pcesserit. De. uel. unus dr
13 unus operū. De primo dilectionis ope. De
luce. fca primo die. Si spūal' an corpal' fuit. Vbi
facta fuit. Quid ūl accipit. diei. De ūl ordi
ne dpuōis dierū. vtr illo q̄ primitio rōuet
ē. De intelligētia hoy ūboy. dixit ds. Fiat. q̄
sensu pat dr. operari filio. ul' pflui. vel spūsco.
14 De ope sēde diei. q̄ factū est firmamētū. De
celū tr̄e fēm deber intelligi. De q̄ nā fēm sit.
Quo ml aque possit ee sup celū. vel qualis sit.
De figūa firmamēti Quare tacuit scīpta de
bndictōne opis 6ti diei / de ope 7tie diei. qn
aq̄ oḡgate sūt ī unū Quo ml os aq̄ oḡgate
sūt. ī locū unū / cū multa sunt maria. vel flu
mina De ope 4te diei. q̄ fca sūt lumina
16 ria Quo ml accipiend sit illud fuit. ī signa
17 rū. De ope quīte diei. q̄ facta natalia
vel volatilia. De ope. vi. diei. q̄ facta sunt
animalia. vel pulia tre. De uenenosis vel
noxiis animalib; Vtr minuta animalia tr̄e ex
ta fuerint. tre p̄ oīa facta ē bō De substantia
lor q̄ simul oīa fca ee dr̄enduīt Quo ml in
telligendi sit requies dei Quo ml accipien
dū sit. qd dr. ds. dpleuit op' suū. vel die
ē tr̄e q̄etū Quo ml ad oīa dicit fca valde
bona De scīficatione. vii. diei De hōis creā
16 ne Qual' fēs sit hō De imagine et similitu
dine. ad q̄. fact' ē hō. Quare hō dr ymago.
vel ad ymaginē. filii ñ ad ymaginē. De cā
17 tione aīe. an de aliq̄ facta sit. De statu
ne et spiritōne dr. q̄n fca fuit aīa. an
corpe. an ger' corp. Ī q̄ erare fēl sit
hō Quare hō ger' padisū cat. ī paradiso
sit pōt. Quib ml paradisus accipiatur.

De ligno uite. De ligno scientie. boni
mali. De formatōne mulieris. Quare
de latere uiri. vel de alia pte compta forma
ta sit. Quare dominet uiro. vel ei subdita
ti subdita sit costa. Q̄d de costa vel de ali
qua subtracta. sīt addimīno ei' vel sce
cta fuit. De causis supiorib; et sīoribus. De
causis q̄ modo sunt fuit. vel erūt; vel de bis q̄
ādo nō fuit. De aīa mulieris. q̄n ē ger aīa
uiri. q. aīe ū sūt ger' duct. De statu hūis
hōis ante peccm. q̄d fuit. et corp. vel q̄d post
peccm Quo ml dr hō fcs talem mulie
rē. Corp hōis ante peccm mortale vel imor
tale erat. p̄ peccm mortis. Vtr imor
talitas q̄. rē habuit fuit de ordine natē. an ex gre bīficio. Si posset hō ui
ue semp utēs alīs lignis. vel ligno vi
te. dō ñ mandate ut de illo ederet. De im
mortalitate corpis p̄ma vsq; ad peccm
nis filios si nō peccassēt p̄mi hoīes.
Quare ī paradiso ñ coiuerūt. De ml fructuis
immolis si ñ peccassēt. Vtr in p̄fectōne sta
rē. vel ubi membra p̄ earēt fieri. Vtr vel sen
sus primi. nascēntis. De duob ml alīo
ut hic dato. alīo p̄mitto. De fuga diabo
li q̄ ad rēptōē accessit De forma īq̄ venit.
De calliditate serpentis. Vtr elegit ser
pentē. ut per ei' rēptas diabol' De ml
rēptatōnis. De duplici rēptatōnis spē.
Quare peccm hōis vel angli remedia
bile sit. Q̄d ñ soluto uiro p̄ceptū datū fu
erit De origine illi' peccī De elatione
mulieris De uani elatione. Qual mag'
delectet uana mulier De iguoratā
et ī reprehensibili. An voluntas p̄cesserit
illō peccm. Quare ds permiserit hoīē
rēptari. quē sciebat cadere. ū Qual'
fuerit hō an peccm. De explici
scīa hōis. an lapsū. Vtr hō plen fuit
eoy q̄ sibi fuit a creatōe De gra hōis vel po
tentia an casū De admirando hōis muta
tōne dare potuit De libo arbi
trio De sensualitate De rōne vel ub est De
simili ordine peccandi. in nob vel p̄mi
parentib Q̄d ī nob ē unū vel mulier vel ser
pens. De spāli fuga unius vel mulieris
in nob Qualit' pulsata in nob d sumer'
rēptō ñ mulier sola manducat ebiū
uet ut ei' fuit manducat Q̄ sit ue

18

19

20

21

22

23

24

25

male· ul' mortale peccm Q ub; nul acci
pit' sensualitat. Sl'ep'ca D iffinitio libi arbi
trii. S' pbos q' fuit accepit' no libm arbitrium. 1 do
24 Q d' angli · sci habet libm arbitiu. Q d' libi
enit libm an; qm peccare n' potuit. De diffe
rentia libtatis. arbitrij' diuisa tpa D e· iii.
stricb; libi arbitrio e corruptione libi ar
bitrij. p peccm De ib; nul libtatis. libi arbi
trij. anecessitate a peccm. amissa De libta
te q e gr gm. · q gr nata De gm operante ·
26 cooperante Quid sit uolitas Que sit gm
uolitate bona p uenies. q bona uolitas
q p uenit' gm q da di bona p uenit. Q d'
cognitio boni p cedit fide Q d' intellect' · cognitio
ne boni · dilectione p uenit. An p libm
arbitiu operet' bo bonu. sine gm. V ti· ead sit
gm q dr operans · cooperans Quo m gm merea
angl De trib; gnib; bonor. In q b; bonus sit
27 libm arbitiu De utrum q d sit. · q dact' e De
gm q ubat uolitate. sine e. ul' u. Quo m
gr gm incipiat bona uolita · de q gm b m
tulligat Q d' bona uolitas gm p uenit a
e Qua rone di' fidel nieri nullu meritu.
De munib; utrum. · de gm q n e. s; hec mu
nia Q did · ul' utrum. · libi arbit'. s; utrum p'n
cipale Quida putat utrumq bonos ul' e
28 libi arbitri. 1. affect' unus De pelagia
nis Quo m pelagiani dicit aug utrumque.
Testimoniu sui erroris Quom ad. illa u
ba deuteron · 1 reliquis De pelagio uou
29 ami · manichei. q l collid ieronimi V ti
bo an peccm eguit gm operante · cooperan
te bo an lapsu inuentus hui De lectione
hoil de paradiso Quo m intelligd sit. utrd ne
sumat de ligno uite · uiuat in eternu De
flameo gladio. an an paradisu posito. an an
30 peccm bo cognouit. de ligno uite Q d' pa
na peccm · pena sublata i posbo. V ti· utrd
peccm q. sublata fuit originale l' actuale.
Utrd a putat fuisse actuale Q m m alligna
tur utrd intelligi in uid u Q d' originale peccm
ueniat fuit q· sublata i posbo Quid sit origina
le peccm Q d' originale peccm e culpa.
Q d' originale peccm dr fomes peccati. i. co
cupiscentia Quid nosse concupiscentie intelligi · q
fomes e peccm Q d' pena originale peccm i
fuit in ho. i. concupiscentia. An sit peccm ori
ginale in q os peccauerunt · in q sensu dicm e
p obedientia unius multos constituit peccatores.

Q d' peccm originale manabat. · in nob e. in
om os in Adam omes fuisse cum peccauit. · ex eo de
riuatione Q d' mch gratuitu ostendit in baptismo
fontem. q e gratia Quom peccm originale a
31 patre; sublato filios An in fantes am in Adam carnem.
Q d' pcare ne induceret peccm. · q m ostendit Au
stin corruptionem carnis ostendit. et q peccm
sit in fantia Quare dr peccm esse in carne. V ti·
Adam originale peccm q e in carne sit culpa. l' pe
na Quare dr originale peccm Quom origi
32 nale peccm diuidit' i bapo. V ti· in fidem catholicam,
et in diuinam scripturam dr diuidat' i bapo. V ti· in illo opere
pfidentie dns sit auctor. V ti· in illo peccm sit
peccm. l' in uoluntate in Quare dr in nob in fantes
corpi sentiens sine macharie. An in anima sit talis. q
a do creat. An in aie ex traducione sit idem natu
ra; et ex illa peccm ortum p cedentium par
33 uuli originaliter habet. ut peccm ade Quo
m in illo uno primo peccto. placuerunt An peccm
ad sit in gnem certum An peccm illud sit primum pa
rentib; dimissum Quo m peccta parentum ulti
ter in filios. · in ulterius De peccto actuali.
34 Que sint origo · in peccti primi Que sint species
ria ei malor Q d' no ut ire bona sit malum Q d'
ibi tullit dialecticor regula de oppositis. Quid
sit peccm De peccto. V ti· malum actum in q aum
peccm e. sit corruptio. l' pauco bonum Q m in
peccm possit corrupte bonum. e nec hoc sit qualis
se ho eloquar ad do. An pena sit quarto bonum.
35 Q d' qda simul sit peccm. · pena peccti qda peccm.
· ei peccti. Alia u peccm · ei · pena peccti An
peccm sit ei peccti. in q· in e peccm Q d' in oe
peccm e ei peccti. V ti· peccti aliq eternaliter
sint pene peccti Q d' e· sit pena peccti. peccm
e ab hoste. pena ado. V ti· peccta eternaliter
sint pene peccti Q ex hijs da q dubitat peccta
sint. · pene. · in q· tu eis parum. peccta in sit
36 aliq putat malos act' nullo m e ado er
q sclu dem sit dns in e mali auctor de uolita
te · ei fine Qualis sit bonu finis. s. earum.
Q d' os bone uolitatis el unum habit finem. vel
qda diuersos finem sortiri. De differentia no
litatis · intellectus · intuitus. · finis Quare uo
37 litas dr peccm e sit de in ubi. quor nullum
aliud peccm ? Quare act' uolitatis sit
peccm. si act' aliay potuisset in sit peccm.
Ex q sensu dr aliq os bo uelle bonum in
er fine omis act' pensari. debeat. et ex q
effectu fine omis sint bon' mali An omis

mentio ⁊ actio infideliū sit mala. Q ub; ūtl dicat bonū. Q uom̄ intelligend sit illd peccū addē uolūtariū. V tlld unq̄ nō uolūtarie peccū ē. ⁊ nē nō uolūtarie peccat. Q d mala uolūtal ē uolūtariū peccū. A uolūtal mala ⁊ actio ieod. er cū ea ꝺ sint uū peccū ꝑtā. S i peccū ab aliq̄ dmittū. ꝛeo sit q̄lq; peniteat. Q ub; ūtl accipiē ꝛeat. De ūtl peccōy. Q uo differūt delictū ⁊ peccm̄. De. vij. ꝑncipalib; uicijs. De superbia. Q ū superbia dicat̄ in dyabolo malor ⁊ cupidit̄ al. ē superbia nō sit cupiditas. De peccō ispm̄ sem̄. De origine a peccādi an sit hominis diabolo addō. an aliq̄do relinquend sit posteritati.

Rationē verū ultimuas sēpia deū ē causē in rebus q; temporis. aut oīm uisibiliū ⁊ inuisibiliū creaturarū in ꝓncipio fuisse dixerūt dicens. In ꝓncipio creauit dē. celum ⁊ terram. hinc ⁊ ubi⁹ moyses spūs dei affat. in uno ꝓncipio adeo cause mundū fuisse refert. ut deus erroꝛe quoꝛdā. plā sū ꝓncipio fuisse ꝓncipia oppiarū. Plato nāq; rōnia fuisse existimauit. dīm. s. ⁊ exemplar. ⁊ materiam. ⁊ ipā ideata sūt ꝓncipio. ⁊ dm̄. q. ar. fuisse uō causē. Creauꝛ. is. ē q̄ de nichilo aliq̄d faceꝛ. ⁊ care pe- ē de nichilo aliq̄. facere. facē ūtū mod o de nichilo aliq̄d opari. sz eriā de m. uū ⁊ bō. ut augt̄. dr aliq̄ facē. sz non creare. Voant̄ q; factoꝛ siue artifex sz non creaꝛ. hi. ⁊. nom̄ solū dō pe queunt q̄ ⁊ de nichilo q̄dā. ⁊ de aliquo aliq̄ facerē. Sepe ē causa ⁊ opifex factoꝛ. sz cātōrius nomen pe sibi retinuit. alia ūtū ⁊ causa communicauit. Insēpiarū sepe causa accipit rāq; factoꝛ. ⁊ care sicut facere siue distinctione significatus. q; h ūtū. sīa ē rage ubīnoī non dēt de dō. sedm eam

Verū rōnem. qua dēt de causis secund ē hūtūba. s. care. facere. a gere. ⁊ alia hūm de dō nō posse dici sed eam rōnē. q; dm̄ de causis. Quippe cū dēus ex aliq̄d facē. ⁊ aliq̄. topādo motū illi intelligunt ee. ut aliq̄. ⁊ laborādo passionē circa nob solu accidē. s. ei sēpiterne uolūtatis nouū aliquē sigrā effectū. ⁊. etna ei uolūtate aliq̄d nouū gigni. Cū g dr aliq̄d facē. tale ē. ac si dicat̄ in ipsa ē uolūtatem. ut ꝑ uolūtatē aliq̄d nouū oriāt. ut ee. ut nō ꝓd nichil nouū oriāt. Si nouū aliq̄d fieri. sēl etna uolūtate fieri. fiat sū aliq̄s sin motione. Nolū opādo mutari dīm. q. mouem̄. ū. h. sū motu aliq̄d fa cim̄. Vō g facē. ⁊ agē aliq̄d dr. q. ea ē rem nouā gigni. dū ei uolūtate nō noue ee ꝛcipiāt. q̄ nō fierēt absq; ipa gratione. ut actus ꝑ dicī negat. ē unde ei ee. actꝰ oīm̄ remoti ꝙsultat. Iudō aīi mot nulli ÷. Sic g grecalore sol aliq̄ fig ningit. ⁊ nulla mī ꝓpo. ut ei calore facta mutatione. ꝑ mutatione. Ita q; dī uolūtate. nouā hīnt ee sū mutatōue auctoꝛes. q̄ē unū. ⁊ solū ꝓncipiū omniū. Aristo tiles duo ꝓncipia dixit. s. mām. ⁊ spēm. ⁊ eteꝛnū oppositionū dēm. Mundū q; semp ee. et fuisse. Quod catholicam ꝛ nouū g. ⁊ similiū erroꝛē spē. docet. s. euacuāt. ⁊ tractāt q; discipinam ecclē. dm̄ ꝓncipio fecit celū. ⁊ am̄ ipa etna. ⁊ nichil fuisse. sīgr ipi etnitatē. ⁊ ꝓpotētiā. ⁊ mdās. Cui nolle facē ē. q; ut ꝑ dyabolū gr ei uolūtate. ⁊ bonitate rei nouē oriāt. Credam̄ g reū cātū celebrū ⁊ frequētū ubiq; uū ⁊ multitudinū cām ee. ⁊ bonitatē cātoꝝ. q̄ē dēs unꝰ. ⁊ uer. Cui cāta est bonitas ut sūme boni. beatitudinis sue. q̄ etnalit beatꝰ ÷. Aliꝰ uelit ee principes. q̄ uidit ⁊ ēi cari posse. ⁊ minui. oīo nō posse. Iud g bonū q. ipe erat. ⁊ q̄ beatus erat. sola bonitate nō necessitate. alios colere uoluit. qua sūme boni erat. ꝑ dēē. uelle. ⁊ omnipotentissimi cōdē non posse.

Quare rōnal creatura fra sic. Et q; non ualet ee beatitudinis p ticeps oriē alios. ū p intelligētiā. que q; to magis intelligit. tāto plenius fruet dē. fruēdo rōnalē cātuam q; sūmū bo

ꝑ mutatione

ꝑ dicit tm̄ q; duo ꝓdeam ⁊ plen

ad mensh.

nũ intelligẽt. intelligendo amaret. amãdo possideret. ac possidẽdo frue retur. Cũq; hõ deliquisset. ut pfectã pmaneret. nõ corpi uniretur. s. ut angls pars corpi uniretur. s. aĩe Dilecta ÷ naq; rõnal' cãta. ĩcorpeã. corpeã. Et ĩcorpea q̃d angls. corpea ũ hõ uocat' granum rõnali carne sublimtẽs. Condigñ g rõnal' cãture pmã cam huĩ dei bonitatem. Cuius deoq; siqs qs cat' sit hõ. p' cat' sit ange angls, sermone respondi luct hõ. p. pp bonitatẽ ei. Vñ ag. inq. de doctr na rana. qa bona ÷ ds. sunt. utq; rum sum bona sunt. Adquid cãta sit rõnal' cã Et si qs ad qd creata. sit rõnal' cãta: cã. Respondi ad laudandũ dm. ad seruiend ei. ad fruend eo iqb; phĩ ipa. ñ ds. Vñ. H. plect. uluma bonitate plen. ũ augi p nec minuj. Qd g rõnalis cãta facta ÷ ado. referẽd ẽ ad cato ut bonitatẽ. uad cãture utilitatem. Cũ g qs qs-t' ad humlima respõ ÷ quid cã sit rõ qs t' adquid sit cãta rõnal' cãta. humlime rõnal' cãtura. respõdi p. pp di bonitatẽ uelua utilitatem. Vnde nempe ipi ẽ seruire deo. uti ui eo. fact' g angls siue hõ pp dm di. ee. ñ qz cato ds. uluma bonitas alterius indigẽt offo. q bonoy uloy ũ egeat. s; ut seruiret ei ac fruerẽt eo. cui seruire expetare ẽ. Juli. H. p fiert seruiens ñille cui seruitur. Sic. fit ÷ hõ ut ds fuiret sic mũd Et sic fit ẽ hõ ut fuiret homini. pp dm. i. ut ei seruiret. ita nũ dus fit ẽ. pp hõi ẽ. s. ut ei seruiret. Posit ÷ g hõ immedio. ũ uei seruire tur. uip fuiret ut accipet utinq; ureferret totũ ad bonũ hõis. uq. acceptt obsequiũ uq. impend. Ita. H. uoluit ds ab hõie sibi seruiri. ut ea seruitute ñ ds s; hõ seruiẽs unare tur. Et uoluit ut mũd seruiret hõi. uerũ similr unaret hõ. totũ g bo nũ hõis erat uq; fcm ẽ pp pm. ypq. fact' ẽ ipe. Ota. H. ut ante apls nta sunt. s. uluma. uequa. uinferiora. Superiora q. nta sunt ad pfruend. ut ds nutral. ecclia ad fruiẽdũ. s. angli. Quia uluñ nob sit superiores: ut uero ecclis. q uñ nñ sit. qz ad ulũ nob sit. sic ref. [illegible] ad ulũ eoy. Spi q; angli unq; dã lepram to ci nob seruire dñr. dũ pp uos unu nisterium nutritur. Quo dẽ aliqñ ut lepram homo fcit pp reparationem anglica e hõie q; in lepram cadat medium reperit q. fcs sit pp reparatiõẽ anglice uirtue. q. ñ ita ẽ intelligend. q. ñ stult; hõ fcs: sñ peccall; angls. Sic q; inter alial cal pcipual. h ñ ñ nulla geruit Vñ g sunt superiora. ecclia. uia. uluut inferiora qz ad seruiend nob fca. Solet Jqui ẽ maiorũ dignitatũ ee inferiã. s. absq; corpe pmanill; ÷ cui unita sit corpi. Adq. pmio dici p. qz ds uoluit. uoluntatis ei cã q̃renda ñ ẽ. Sed do aũt dici p. qz iõ ds uoluit eã corpi uniri. ut inhiana od mõne ostenderet uoluñ grẽpli beate unionis. q ẽ ire dñm. spm. iqua diligit ẽ toto corde. uaudi facere ad fa cerem. Putare. H. cãta se ñ posse uniri caron suo tanta ppñitate ut eñ tota tũe diligẽt. ucognosceret. ñ uideret spm q ẽ excellentissima cãta. tã ĩtime. i. carni q̃ de tra ẽ. ut tanta dilectõne uniri. ut ñ ualeat aptari ad h: ñ ue lit eam relinquere. sic apls ostendit dicẽs. Volum' corpe expoliari. s; suppositum. pp ostendi spm creatũ. spũ mcarto meffabili amore uniri. pcẽplo g fu ture soci. erant. q̃ inter dm uspm rõnalem [illegible] inglitteatõnẽ ei ÷ pfici enda erat [illegible] aiam corpeis indutãtis. uterue [illegible] nis mansionib;. copiant. luteãq; [illegible] mãiam fec. aduite sensũ uege [illegible] tare. Vt seruet hõ q supe rius ds. tam dispare in ãmoy pis [illegible] uale infedatõnẽ unam. uiamici. tam tantã q̃ũge. uecq. ei impossibile fuit̃. rõnal' creature bu militatem. sic; lõge inferiore: ad sue glẽ pticipatiõẽ subluuare. Quag pcemplo rõnal' spẽ in pre usq; ad con sortiũ rei uerum corpis humiliat' est. ne forte inti numis deplicatul uideret. addid' dñs puidũtia ut p' modũ ẽ eod'

dominus dicit q. fundos dominos q. p.

corpore glificato ad conformē illoꝝ q̄m
sua plisterent puritate: sublimaretur:
ut q̄ nūq̄ ex dispensatione cāmis sui ac
cepat ex uoluntate. p̄ modū p̄gr̄ūm ex̄t. acci
per glificē. Sic ḡ dicunt dē rōnalē spē
uaria sunt. parbito uolūtatis sue dispōnē.
illis quos in sua puritate reliq̄ret: sursum
uersus: mansionē illis ū q̄ corpib; tribuit so
cietatē: de ortum nr̄m habitationē ostē
tum. utiq; regnū p̄ponēs obedientie: q̄re
ū nulli abeo ū eunt ñ cadent. nulli ū non
erūt ascendent. ex duplici subā. hē dē hōiē.
corp̄ de tra: singens animā ū de nichilo face
ens. Ꝑ ē unite sūt aīe corpib; ut meis dē
famulantes maiorē mereant̄ coronam.

p̄ hēmeā. ēmeā. de cāta. ēpata. ag̃ē
tum. ē. tp̄. de dignitate. ē. angelica.

Ex p̄missis apparet rōnalem
cāturā mangliam. ē humanā fuisse dis
tinctā. Q̄ aūt alta. ē tota spūal. ē. anglica. a
trem ex pte spūal. ē ex pte corpal. ē. humana.
Cum nāq; de utl̄ stando ū sit. ē. de spūali. ē
corpali cāturā. de rōnali. ē de nō rōnali.
Primo de rōnali. ē spūali. ē. anglic̄ agend̄
uid̄. Vt agnitū cāmis. ad cognitionē cātu
re dignitas rō mā intendit. Deīn ad dilā
tionē copet. tā illi q̄ē rōnal̄ q̄ illi q̄ nō ē rō
nal̄ descendat. ut tantarū mēre sacmen
tū ignare cāture: exp̄ hereatoꝝ atq; con
tingentiū sequatur documentum. Circa primū
de anglica nāq; nāā. da sunt de angelis
ū primo dilātanda sunt. q̄n cāta fuit. ē
qualis facta dī primo consideret. Deīn
qualis effecta adūsione quoꝝdā. et
dūtione quoꝝdā. De excellentia q̄ē ordi
nibz; ē donoꝝ differentia. ē de officijs ac nōib;
alijs q̄ plibz; aliqua dicenda sunt. Quas
facta sint angeli p̄ dē. inquis uidit ē
obuiare auctoritatē.

Quedam auctoritates innuere uidēt.
q̄d añ oēa creaturā cāta sunt angli. Vñ
illd primo omniū creata ē sapia. q̄ intelligi
de anglica natura. q̄uis plerum sepe una
ē sapia. ē lux dr̄. Nam sapia illa q̄ dēs est.
cāta non ÷ filius. ē. sapia p̄ris ÷ genita. ū fca
nec cāta. ē nota unitatis una sapia ÷. q̄ ū fca
nec creata est. ū genita ē p̄cedens. De anglica
ḡ ut illd accipiendum ÷. de qua dicit
sc̄ptum. q̄n fca ē. ē. primo omnium. Et rursus

alia sc̄ptura dicit. In principio cāuit dēs
celum ē terrā. Et ingressa. Ino tu d. t.
fū. ro. m. t. sunt celi. ē uidetur q̄dam d
fectatoꝝ gr̄a distinctionis: istis. Nam si primo
omniū creata ē sapia omnia p̄ ipam facta
uidīm: celum ē terra. et ipa fca ante ce
lum ē terram. Item si in principio creauit
dēs. e. t. mch fēm ÷ ante celū ē terram. ḡ
ū ipa sapia fca ÷ ante celum ē terram. Cū
ḡ h̄ oīa intelligantur ū media sc̄ptura
fallit sentire aliq̄d ē dēs. requiri
mus intelligentiam uestram. Quid sit
caueñ docet. p̄mittit auctoritatē dē
uidēt tacq; h̄ ē retinend. mutanū.

Q. sint creata ē spūalis cātura. ē an
glica. ē corporalis. Sed q. p̄ acceptū illd
salomonis. Qui uiuit in eternū creauit
omnia simul. ē spūalem ē corpalem ū m.
et ita notū p̄ tempe creati sunt angli. q̄
alta corpalis ū. uīt. et hoc et ū primo omniū
cāta est: sapia. q. ē si ū tp̄i p̄cedit. ū
dignitate. Et simul cāta fuit corporal
ē spūal cāturā. firmat auctoritate agī

Quid aūt simul creata fuerit spūalis cor
poralisq; creatā. a. ē. sē genesim apte
ostēdit dicens. In celum ē terram. et spūalē
corpalem q. cāturam intelligi. ē h̄ cāta
in principio. ē tempis. ē in principio d̄i primo
facta sunt. Et mch fēm ÷ ante celum nūc
ē tp̄s. cum tempe h̄ cāta sē h̄ ñ q̄
ante. ea. h̄. nichil factū ē ū ē tp̄s tp̄r.
fēm est ante spūalem. ē. anglicam
naturā. ē ante corpalē. ē. ū m illam. nisi. et
tot̄ dfusam. Sua et. cū tp̄i cāta sunt. ñ q̄
tp̄i p̄ in tp̄i. sicut nec temp̄ in tp̄i. cāt est:
q. ū sunt tp̄s p̄ usquā erit celum ē terra.
Vde a. ē. mk. de t. dicit. Ad deus sunt d.
ante q̄. erit tp̄s. ē cum tp̄i cep̄ ee dēs.
q. dēs sunt tempis. q̄n ee cep̄ tp̄s. ū un
q; temp̄ cep̄ ee in tp̄i. quia non erat tp̄s
antequam in ciper temp̄. Et simul cre
ē mundo apte spūal̄ ē corpal̄ cāturā.

Simul ḡ cū tp̄i fca est corpalis. ē spū
alis creatura. et simul cū mūdo ū
sunt antea angelica creatura: quia mūd.
q. ut a. ē. aīe. nulla cāturā ē ante secla.
ē. a secli cū quibz; cep̄. Sex. tū sē eptam ad
tuū. alid uidī sentire dicens. Sex nulla
ū dī nīi tp̄is impleti annoꝝ. q̄ tali pri

ē. ū aptius et rōnale.

ē. euangelia.
ū aptius et rōnale
uidz cleric

eternitatem quanta tempa. qntal scio
ongines fuisse arbitrio est. in quib; ange
li. tm. dnationes ceteq; ordines seruie
rent deo ingressq; tpin uicto;, abbas ulu
rus. ideoo inherent: substituerit his ubiq
dam adhesisse: dixerunt cu mundo ce
pisse tps scire. si autem mundum erum
de temp eternum sine mutabilitate. et
in eo immutabilit in tempalib; altruit
angelos deo inhesisse subtrahisse. eq; seru
isse. Nos aq; plus deu est pcepta intelligi
entie: nre magis approbam. salua tu re
uerentia sectoy inquib; mihi retine alle
rendi est: illud ieronimi dixisse ni ira se
tiendo. si aliox opinionem refellendo. ar
bitramur. ¶ angli mox creati fuisse in em
pireo. et quod statim fem sit angli tepla
am ostulu et qu creata fuit anglica nata. cu
Hinc arrendendi est ubi sua fuit. Celum
uis quarundam auctoritatu. euiden
ter monstratur angelos ante celum fu
isse in celo. et in eo fuisse quosda pter
superbiam. Alios u qui non peccauerut.
illic pstitisse. Vnde dns in euangelio ait.
videbam sathanam sicut fulgur caden
tem de celo. Hinc appellatur hic celum
firmamentum. q. die fem est: et celu
spleridum. q. dr empireum. i. igne
um. a splendore non a calore. q. statim sem
anglis est repletu. q. e. sup firmamtu.
et illud empireum. quida exposuerunt
sacre scripture. non intelligi uoluerit
u septum dicit. Iupuepio creauit deus
celu et terram. Celum unquid strab. non
uisibile firmamtu hic appellat si empy
reum. i. igneu. Intellectuale. q. non ab
ardore. si a splendore dr. q. statim sem re
pletum est angelis. Vnde. Cum me lauda
rent astra matutina. &c. De hoc q; beda ma
ait. hinc supi celum q. a uolubilitate mudi
sectum e. quos in principio cu celo et terra
ad tros restaurat. dicens dns. Quasi cu
me laudarent astra matutina. et iubi
larent omes filii dei. astra matutina et
nos dei eos angelos uocat. Celum. in
quo posita sunt luminaria. non in
principio si. i. adie sem fuit. Et hinc liquet
q. in empyreo omes angli fuerunt ante
quoy dam rumia. simulq; creati sunt an
geli. cum celo empireo. et cum informa
bili. omnium corporalium. ¶ Simil ita
ra. i. uisibilia et materia. i. mutabilia in
quibus informis. i. aliq informata. i. aliq
mul et inuisibilium rerum. i. mun
di sibilu u condita est. et utriq; informis
fuit. i. aliq. et formata. i. aliquid. Sicut
hodie corporalia. ut. obscura et pmixta. q. i. geol
chaos dicta est. in illo exordio dnibus
pmaneret informatio obscurionis huius et non
huius formia distinctionis et dilectionis.
donec p ea formarentur. atq; distinctas
recipet spes. i. spiritalis et angelica. a. mu
a ordine. i. ne habitum formata fuit. i
in illa qp ea pamorem. i. obliuionem ad ca
rem sui acceptum esset formam in huius
si esset informis. sine illa. Vnde. multiplici
exponent pmissa uba genesis. Iupuepio
creauit. d. e. tt. ac. Celum dicit intelligi.
informe illud spiritalis ut re sic nisi p scripture
re non cognita ad creatorem: in quo forma
rum: preter. i. corpalem mundum. sine omni qua
litate q apparet in ea formata. Quem di
cat lucifer. i. ascendam in celu. &c.
Cum esset in celo.

Dicere qri soleat. i. in celo empyreo fuerint
angli q. statim facti sunt. q. in ut legit
in psa. dicit lucifer. Ascendam in celum.
et gr. so. in. ne. s. atri. Si ibi celum uocat
dei celsitudine. cui partiam uolebat. i
est tale: Ascendam in celu. i. ad equalita
tem dei. Qualem fem fuisse angli imp
so incto sine conditor. ns.

Hoc ostensum est. u angli fuisse inf
mati sunt. nunc sequens est inuestiga
re quales fem fuerunt impo principio sue
conditionis. Et quantu quid angel. inde
est attributu. in instito subsistencie sue. s.
essentia simplex. in substibilis. in mutabil.
et dilectio psonat. et principem ei se subdi.
in relligentia memoria. in uoluntas. sine
dilectio liberu q. arbitriu. i. uba ultima
de uoluntate sue ad bonu. sue ad
malum facultas. Potestatu. in. plebium
su uoluntate et coactione ad ut liber an
pa uoluntate fleti. omes angli fuisse q
dam inchoati. et materia informi. inchoate
ie ostendit est ut. i. uba spiritalis. Arbitra.

Gen. 1

Hieron.

beda.

er sapīa rōnali .i. intellectu ⁊ libertate arbitrij. que omnib⁹ inerunt oīs eq̄les sunt. Ut sit pma solidatio de tuba. Sed dr de forma. terra. de potestate. psona q̄pe tuba est. sapīa forma. arbitrium potestas. ⁊ ad tubam quid⁹ pmet ⁊ tubitetas. ad formam ⁊ intelligētie pspicacitas. ⁊ ad potestatem uoluntatis. rōnal⁹ habilitas. Sue g̃ cētue rōnales q̄ peccauit. ⁊ spūs cecidit. ⁊ q; simplices ⁊ ac una immortales. differētiem cēsui ⁊ renuntiatē. et differētiem sapīe p spi[illegible]cietatē. atq; differentiem arbitrij habilitatē recte tenisse intelligunt⁹. sicut in corpib⁹ non nulla distātia ē. s. cētrum ac formam. ⁊ pondus. Quedā .H. alijs meliorem. ac dignioꝛem cētriam. et formā hūt. ⁊ alia alijs leuiora. atq; agiliora sunt. Ad hunc g̃ mod⁹ cōtūd⁹ est illas spūales naturas q uenientes siue puritatem ⁊ excellentie ⁊ incētria ⁊ informa. uim facultate distinxit accepisse. in ordo sue ordinatiōis. quib⁹ alijs superiores. alijs inferiores. di sapīa ostruerentur. alijs maiora dona pmanis. ut qui nunc pauciora bona alijs excellebant. ipi ⁊ p̄ pmutia gie eis dō pcēnt. Qui .H. nata magis subtiles. ⁊ sapīa ampli⁹ pspicaces creati sunt. hij ⁊ maioꝛib⁹ gie mutātib⁹ pdti sunt. ⁊ dignitate excellentiores. alijs ostruti. Qui ū n̄ mul⁹ subtiles. et sapīa mul⁹ pspicaces condti sunt. minoꝛ gie dona habuerunt. ⁊ inferiores ostructi sunt. sapīa dr. eq̄ modamus cuncta ordinantis. In ipa facultate arbitrij distīa ad dūcenda ⁊ s. differētē nature utrorum ⁊ differētē ogrōus. et intelligētie ūtq; [illegible]. et sicut differēs augor. ⁊ subtilitas differās ē/ inter se tē non adducit minoꝛq; cogrio sapīe ignorantiam non ingerit. sic subtilis inferioꝛ. nullam arbitrio necessitatē uoluntatem imponit. ¶ cōia ⁊ equalia ⁊ sicut in pdictis angli habuerūt angli differebant. ita ⁊ quedam cōia ⁊ equalia habebant. Q̄ spē enim. q. indissolubiles immortales enim. cōe cōib⁹ ⁊ equale enim. In subtilitate ū cētrie ⁊ intelligentia sapīe. ⁊ libertate uoluntatis differentes enim. Hi dilectionel intelligibles immutabilium naturarū. ille solui ꝓhīde ponuit. et pondare. quib⁹ ꝓa fec̄ impondere. et mensum. An boni ⁊ mali simul fuerint ⁊ mutabiles ante angli ⁊ an aliq̄ mora fuerit inter creationem ⁊ lapsum.

Illd q̄; inuestigatiōne dignum uidet. q. ⁊ a plib⁹ q̄rit solet. utr̄ boni. ⁊ mali. multi. ⁊ mutabiles creati sint angli. et an aliq̄ mora fuerit inter creatiōem et lapsum. ut sī mora. in ipō creationis exordio cecidērunt. Opīo q̄rūdam dicentium angelos in matutina cāpe. et sine omni mora ruisse. Putauerunt .H. quidā angelos q̄ ceciderunt cāros ee malos. et non libo arbitrio malitiam de elmasse. s; immaliciā adō fēos ee. ⁊ aliq̄n fuisse moꝛam inter cātionem ⁊ lapsum. s; ab initio apostatasse. alios ū cāros fuisse plene bonos. Qui opīonē suam muniūt auctoritate a ꝺ. sup genesim ad literam dicentis. Hon frustra putari potest. ab initio tempis diabolū ceciditse. nec cum sēis angelis pacem unquā uoluisse. et beatū s; moꝛ apostatasse. Vñ dīs ait. Iste homicida erat ab initio. ⁊ in ueritate non stetit. et quo cātus est. Ut intelligamus q̄ in ueritate non stetit. et quo creatus est. q̄ stare et sistere uoluisse. Hon frustra inquit putandū. ab initio tēpis. ut condītionis siue diabolum ceciditse. et unquam mutare stetisse. Vñ q̄dam in hanc malitiam libo arbitrio ñ ee ausum. s; in hac quā uis adō putat ee creatum. s. ut dr beatus Iob. Li ⁊ in q̄ inimicum figūm dr. q. fec̄ deus ut illudatur et ab angelis eius. ⁊ ipse ait. Draco iste q̄. formasti ad illudendum ei. ⁊ c̄ tamen q̄. ꝑmo factus sit malus mundus ⁊ diabolus non uolūtate deputatus. his aliisq; testimonijs munitur. q̄ dr angelos qui ceciderunt cātos fuisse malos. ⁊ sū mora corruisse. Eos uero qui persteterunt pfectos. ⁊ beatos fore creatos. astruit auctoritate aug. qui sup genesim dicit. pcessum siquidem creaturā spūalē. que ab exordio q̄ fca ÷. ⁊ pfecta ⁊ beata est semp. Alios sīa probabit qui dr angelos cātos ee bonos. ⁊ aliquā fuisse moꝛam inē cationē ⁊ lapsū

Alius autē mōr oīus anglōs creatos
ee bonos. et ipō cāmonis ꝙvdio bo
nos ꝙtriisse. i. sū meto. nullos q; fuisse. i. ī
nocentes. s; non nullos. i. ūtutū ꝙtrectu
um hōmes. Hūd. H. pēm erant ut tum
bus q̄ stantib; appone fuerunt in of
matione pḡnū. Angl ū plūbus arbi
trium supbientib; cō eidem; aliq̄n q̄
fuisse mondam. autē nr̄ cāmoneu ꝛ lap
sum. ꝙfirmabnem. nulla būtate reu
ponis oīs bonitatis. ū q̄d pulū ubi ar
bit. s; pcamonis būficiū. ꝛ tale erāt q̄
stare poterant. ꝛ ñ cadere pbona cāmonis.
s; cadere plūbant. potant. H. peccare ꝛ
non peccare. s; non potant phēe ad me
ritum ute. ḡtiā sup addet. q̄ addi
ta est quib; dā mostr mabne. et ad hō
stre uīā ducit. testimonio a. G. q̄ sē ge
uelim dicit anglicam ūm puo mbrum
rer cāram. ꝛ celum dictam p̄ formā
tū ducē appellatam. q̄n ad creatorem ē
oīsa. pter dilectione ei ubiens. Vñ pus
deū ē. Jnpncipio creauit. d. c. ꝛ. et postea
subdit. fiat lux. ꝛ facta ē lux. q̄
puo agit de cāmone spūal. s. mformis:
p̄ea deformatione dē. ꝛ dē. obnubat illis.
quid ēt anglōs fuisse malos. ū. H. potuit
cāros optimos auctor mali ee. ꝛ ō totum
bonū erat. q. ex ipō erat. ꝛ totū bonū erat.
q̄n ex ipō totum erat. Hūc pbat q. bōi
erāt oīs angli quando p̄mū fēi sūt. s;
ea bonitate q. ū mcipiens acceperat.

Phantasmē agit ee illos mduce quidē an
glos malos fuisse. ūba mtob declinare
que illi prose mducebant.

deo ad. ꝛ ter mmans. opmonē eoꝝ q̄
anglos creatos fuisse malos putant au
ctoritate. ꝛ hōne phat bonos fuisse cāmos.
et ūba premissa bōm tob. q̄ illi pse mduc
ebant. quo ū mtelligenda sint. apt ta
sup genesim dicēs. oīa inquid fec ds. ual
de bona. ūm g. anglōz bonā fec ds. Recp
mustū est. ut nullo ūmo h m aliquo ds
dampnet ū ūm. s; uolūtate malā puni
endā ee credend ē. ū ee ūm ligenda ēdi
est mtrū ligūm dī. ne. Sz corp aereum
q. tali uolūtatu apt ds. l. ipām ꝛ
diuōnē dīm qua eū ꝛ mtrū fecit unle.
bōis ul ipi angli factum. q. ꝛ si plerer

ds uolumtate malū fuisset. fecit eū ñ
prudens. q̄ma de illo sua bōtate ēet fact
rus. signū ē dī. q. cum fecit deus
eū uolumtate malū futurū. ut bonū no
ceret. ēuit ñ illum ut de illo bonū pdest.
bā fec ut illudat ei. Illudit. H. ē tū phē
rempō ei sicut et malis bōis quos ds ma
los futuros prudūs cāū ñ ad sēy utilita
tem. Studuntur cū pstant scīs eoꝝ
rempōne pfect? s; ip̄m mtrū. q̄ pcedit
antiquitate. et pncipatu malitie. b
a illudio sit anglis malos. ꝛ bōis bonis.
p anglos scōs. q̄ subdit est anglos malos.
et bōis malos. ut ū quantū mūtur s;
q̄ntū mūtur posūt. Ecce apte ostēd
qualit pdicta ūba rob mtelligenda sint.
ꝛ angelicam ñm bonā creatam asserit.

Quom mtelligenda sint ūba dī pmi
Q. dilit euidēt docet anglos ee bonos. ꝛ p̄ cationem ceciderit.

Deū qualit ūba chī q̄ sup posuit ac
cipienda sint. apt. ū. q̄ sua pdictū ū
ba declarat. euidēt docet anglos fu
isse cāros bonos. ꝛ p̄ creationem nr̄ pōna
tu q̄ mutata. mutata. cecidisse mālgens.
q. putarūt diabolus. mmq̄. mūtate
stetisse. mmq̄. beatam uitā dixisse. s; a
b mitio cecidisse. nonlic accipiendē. ut
malus a bono dō cāt putetur. q. ab mi
tio non cecidisse dēt. Hon. ii. cecid si tal
fēs est. i. malus. a quo. ii. cadet. Factus q̄
pus stat aūtate se aūtat. pa potestate
delectatus. bāte q; ure dulcedīne non
gustauit. q̄ acceptam non fallidū. s; no
lendo accipe amisit. Sm q̄ ealis pōt ee
non potuit. q. sapīa fruetur ÷ pietas.
Continuo ā ut factus ÷ cecidit ū ab eo q.
accepit. s; ab eo q. acceperat sideo subditus
tuus. Ecce hic apte declarat angelos
bonos ee cāros. ꝛ post creatōnē cecidisse.
ꝛ fuit ibi aliqua mora. licet brevissima.
q. origenes ofirmat. sup ezechiel dicens.
Serpens hostis dyabul ūtatē ū m aper
pro neq; stat sup pectus ꝛ ventrem suū
ambulauit. sic adam ꝛ eua non stantes
peccauerunt. ꝛa ꝛ serpens aliq̄n ū serp
ens ē in paradiso delectari ū monstretur.
ds. H. malicia ū loc. Ecce apte dicit post
creatōnem ut pōna mora cecidisse.

ō q; illa ūba sic accipienda uidūr. Homicida erat ab initio l' mendax. i. stat̄ p' initiū. qñ sibi equalitat̄ dī p̄misit. se ipm occid̄. qui tō dr in euangelio. ū in ūritate steterit q; mea ñ fuit. s; ab initio temp̄is. i. stat̄ p' initiū temp̄is appellatur. p̄ ñ s accipit illud ab initio bonū icta fuit. l' mendax. i. ex quo b̄ ad ir fuit q̄. p̄mutatam in nocentem p̄petuā ifallaciter seduxit. ex p̄dictis q; uidet angelos oīāš bonos ē creatos. p' creationem quoldā cecidisse abō q. hūisset ē. si p̄stitisset.

Q Ex̄pler fuit in angl̄is sapientia ante casum uel confirmatos rem.

Me solet inquiri q̄. sapiām hūerunt aīe casum ul' ofirmationē. Erat mens ūius dḡno ip̄ler q̄ sentiebant q̄ facti erant. nō q̄ facti erant. nē q̄ facti erant. habebant aliquā bonā ūmalā noticiam intelligentes q. appetend' l' respuend' illis foret. An aliq̄ habuerint dilectionē. l' sui mutuā.

Solet q̄ri utrum aliquā dī l' sui ipsius dilectionem huiūm. ad q. dici p̄ q̄ñ ñlem habebant dilectionem ū tm̄ notiam ūntellectum. ūn genū q̄ oīm ūle aliquat̄n diligebant p̄ q̄. nō ñ habēt.

An p̄fect̄ ūbeatos ēanūt dī angl̄os an mi

Post h̄ uidend' est utrū p̄fectos. sanct̄ p̄ beatos ēanūt dī. angl̄os. an miseros ūe impfectos. ad q. dici p̄. q. nec in beatitudine. nec in miseria ēant. Miser. h. aīa peccatum ē non potuerunt. q. q. peccō nulla est. nā si non fuit; peccm nulla ē. nulla. bant q; nunq̄ fuerunt illi q̄ ceciderunt. qua sua euentus ignari fuerūt. i. peccā ūsupplicij futuri. Si. h. lapsum sui p̄scierēt. aut fugare uoluerunt. s; non potuerūt. et ita erant miseri. aut potuerunt s; noluerunt. ūta erant stulti ūmaligni. Sōq; dīns q. nouerant p̄scij euentus sui. ū eis data est cognitio eor q̄ futa erant sup eos. Bonū ū q̄ fuerunt sue fore beatitudinis p̄scij fuerunt. Vñ ag̃. si. genesim. Q. ū unquid beat̄ int̄ angl̄os sunt. qui futuri p̄scij aut; suppbij p̄scij nō sunt. Q̄. ē. cur non fuit. fore deus diabolo reuelare uoluit. quid facturus ul' pallurus ēet. cui s ū reuelare uoluit. q. mūtare uoluerit seu. Hui uerbis uidē ag̃. sig̃care q. angli q̄ corruerunt ñ fuerunt p̄scij sui ei⁹.

Sōq; beati non fuerunt. et q. angli qui p̄stiterunt beatitudinem sibi ad fictum p̄ scierunt. aut; de ea ēti ūspe gr̄ueruntur.

Vñ q̄dam ñ iam beati erant ūreuera sint futi. post; illos dici aliquo mō fuisse beatos alios ū non. qui nescierunt eū tum suū. s; ūmagis optando. ūquerendo dicent ag̃. q̄. asserendo. Vñ ūhuc opinionem opponens ūsequenter subd̄. Sōq; q̄. dicebantur illi a cēti ut dīs illis. que ad ip̄os p̄tinebant. non reuelaret. alijs uero reuelaret cū p̄ut sit ip̄ ultro q̄. aliqui peccō? Hon. h. damnat ip̄e innocentes. Vnde mittere q. ñ peccātis malum fuerit ū. nec p̄manuerit sit ambouū reuelatū. Sōq; nec illi qui ceciderunt ñ q̄ñ ū illi qui p̄stiterunt usq; ad ūsummationem beati fuerunt. q; beati ñ potant ēt. si de beatitudine ēt non erant. l' sid ampliatiōnis nō ēti erant. Vñ ag̃. inod. dre unq̄. d angl̄is qui in suo genē beati ē possunt. dampnationis l' salutis. in ēti quib; nec spes esset q. mutandi essent ūmelius summa p̄sumptio est. Quo ñ. h. beati esse possunt quibus est in certa sua beatitudo? Sciāt ad hūc p̄dictos ofirmant' omēs angl̄os aīas ofirmationem l' lapsum ñ fuisse beat̄ ñ q̄ beatitudinem acceperūt aliq̄ stat̄ innocentie unq̄ fuer̄ aīas peccā.

Sōq; p̄dictis ōsequens q. angli qui cōrueruntne aīas ēa ūbeatitudinem aliquā acceptā ūlum statum innocentie. unq̄ fuerūt aīas peccā. Illi ū qui p̄stiterunt aut sua beatitudinem futurum deo reuelante p̄scierunt. ūta spe ēti tudine aliquo mō fuerunt beati. Vñ ēti ceciderunt sue beatitudinis. ūta alit̄ beati non fuerunt. q̄. reliqui qui ceciderunt. Ad ā p̄ri' dcm est. probabiliter uidetur. Restat ad d. q. q̄rebatur an angli essent ēanct p̄scij. an impfecti. Ad d. q. p̄fect̄ fuerūt. s aliquid ūimperfectū sēdm aliquid.

Ad h aīas q. querebamur utrū p̄fect̄ l' impfecti fuerint ēanct dici p̄. q. q̄dam nō p̄fect̄ fuerunt. ūquodam alio mō p̄fect̄. ñ. h. uno mō dr aliquid pfectum. sed pl̄ib;. Vñ nameq̄ pfectum th; nūl. ē. h. pfēm. s rp̄s. ūē pfectum s ūm. ūē unū

salē: pfectum ē. ſ. tps pfectum est: q. baby quicqd tps requirit. et queunt ſ. tpl vīri. vb̄ nō angli eant pfēi. ān ostirmationem ul' lapsum. Sūm pfectum est: q. habet quicquid debitum ē. ul' erpēd' ñ sue. ad glorificationem. et vb̄ nō pfecti fuerunt angli p̄ ostirmationem. scīt p̄ resurrectionem uniuersalē. sūme: pfectum ē. cui nichil sum. q. de est. aquo unūla puenit bona. q. ē. solī dei. prima g̃ pfecto. ñ odire: sed ñ glorificare. tcia ñ mēare. p̄ dicta bñ ē. cangit addens quales fuerunt angeli in mansione sanctificationis. ic.

Quales fuūt angeli mēatione ostēsū est: bōi. s. non mali. multi. s. innocētes. pfecti quodam nō. alio ñ mpfecti beati ñ non fuerunt usq; ad ostirmationem. nisi beatitudo accipiatur: ñ iā dēm ē. sed statūs innocentie. vbōtatis. inq̄ odici sūt.

De mūdē ostirmatione sanctā sanctificationis. ac lapsu addentur.

Post tp̄s ōsideratio ad ducit inquirere q̄ tales effecti sunt. dū dubitat aūtionē siue querelam. Post ēationē nanq; mor q̄dā gēli sūt ad creationem suā q̄dā auersiōni ad dēm sunt. et earūdē adhere. aūti odio hēre p̄ inuidē. Inuidie nāq; mat superbia est. qua uoluerunt se pificare dō. In uersis. q. inspectō reluce cepit dī sapia q̄ illuminari sunt. aūsi ñ grecari sunt. et illi q̄d dñi sunt illuminati. adō gīa apposita. Istī ñ sunt ecam ñ in mutatione mali e. s. defectione grē. aq̄ defecti sūt ñ ea q. pius dedita subīt haberent. si q. unq̄. apposita. ñ duerterentur. hī g̃. Duersio. auersio q̄. dicti sunt qui ñ boni erunt. ut sit. alij super illud bonū. p̄ iusticiā bonū. Alij illo corrupto. p̄ ēptā mali. Duersio nulos facit. aūsio in nullos. Vtrq; fuit uoluntatis. uoluntas utrīq; libertatis. De libo arbitrio.

Habebunt. h. oīs lībm. ē. cangit docēs q̄ sit. ar: q. libā potestat et habitas. uolūtatis rōnalis. potaūt. s. uoluntate eligere. q. libet. et nōne iudicare. i. discrētē inquirere. ostat lībm ar: Hec ēm sunt uolentes aūt ul' nolentes. s. habiles ad uolendū ul' illd. p̄ creationem spōtanea uoluntate alij bonū eligerunt. alij malū. et ita dicūtur dō luce. et tenebris. sicut dicit scīptum. i. angelos bonos amat. et lucem. appellauit diem. tenebras ñ noctem. q. bonos angelos gīa sua illuminauit. malos uero grecauit.

p̄ ēationem aliq̄d datum. sanctificatum. q̄ nō cēt nec mīus est aliquo. s. gīa

Si aq̄. utī p̄ creationē dātis aliquid cooperans collatū sit. pq. oīēntur. i. diligerent dēm. Dñs q. ē. eis collata gīa cooperans sibi q̄ ñ p̄ pficē rōnalis tantum. ad dñium uterē. ade. ñ. poterit pfici. s. pficē ñ p̄. sine gīa adiuuante. Qua gīa indigebat angelus q̄

Non indigebat angelus gīa 2—10 2—1. p̄ q̄. iustificaretur. q. malus moneat. ñ qua ad diligendū dēm pficē. obediendū adiuuaretur. Opans quid gīa dī. q̄ iustificatur impī. i. de impio fit pius. de malo bonus. cooperans ñ gīa ē. qua iuuat. ad bñ uolendū. efficacit. et dēm p̄ oīb; diligendū. et ad opa dī bonū. et ad pficiendū in bono. vb̄ ñ de quib; p̄ea plenī agem̄. Data ē. g̃. angelis q̄ plurimum cooperans gīa. p̄ q̄m quesitum ut dēm pficē diligerent. dñi sunt g̃. ab illo q. habebant non p̄dito. ad mal' bonū. q. ñ habebant. et ē. ita illa gīa plurimum cooperatum. ubo. ar. q̄ gīa aliis qui ceciderunt apposita non fuit. Auctor imputandi

Deo q; aquib; dam dat q̄d aūsi sunt. dicit solet non ē imputandū illis. q̄ aūsi sūt non dāti. quia sine gīa gēli non potuit. s. illa non ē. data. nec excpa illor fuit. q. ñ est data. q. in eis nulla culpa adhuc p̄cessit. Ad q. p̄ dicit q̄m quib; apposita. ipa g̃ non fuit grauius eor. Aliq̄n tā ñ cēt gīa. si grauius q. cēt aī gīam daret. q. ñ alijs non. data culpa eor fuit. q. cum stare possent. noluerunt quousq; gīa apponeretur. sicut alij plurimi donec illi caderent. plurimam eis gīam apposita ē. Apte g̃ cadentiū culpa. unde p̄tendi p̄. q. licet sit gīa nequiret pficē q̄dum accepant. p̄d ñ q. eis collatum erat meatione potuit ñ cadere. i. stare. q. nichil erat. q. ad casum eos impellēt. si sua spōtanea uoluntate declinauerūt. q. si nō fecissent. q. datū ē. alijs unq; daretur. illi.

Angeli missi ad firmationem facti fuerunt. Hinc cum facilitatē meruerūt.

Pgrām cui sibi datam. ambiguū. Ad dubia

De q̄ri solet utrū impa ostirmatione

beati fuerunt angelica anīpā beatitu
dinē aliquo mō meruerunt. q. in pā glōrifi
catione beati fuīnt. pleo testantur auctō
tates ꝓ constātī bīdē. utrū ū pgūnt tūc
ꝑ dātam qām beati tudinē mīuerunt am
biguū est. Quibōā. n. placet q. eam mīuerīt
pgūnt q. in ōfirmatione ꝓcepīnt. simlr q. i
eis mīrū. ꝑmium fuisse dīr. nec mīrū pre
cellisse ꝑmiū tpi. ſ. cā. Alīs āndi. q. beatitu
dinem q. recepīt in ōfirmatione pgūnt te
appdiā non mīuerunt. dicentes. te ū fuisse ei
collatā gūnt ad mīendū. ſ. ad hāc mīuendū ū tūc
dat ē bonū q. mērentur. ſ. quo feliciē fruentur.
q. ātūc mp̄miū accepīt. p. [illegible] nob ꝑ gra
tia gr̄i obedientia r̄ reuētia mīeri dīr r
ita ꝑmiū ꝓcellit mīta. vbi in mag placēt fate
or. ℣ de maiorib r minorib q̄dā ecclesiē

℣ Reliqua scire oportet q. in suis actionib plura
q. sicut de maiorib r de minorib quidā
ꝑtinēt ita de utrīq; gen quidā communē. Inter q̄s
unū fuit ōib; aliis eminentiōr excellentior nec inter
stantes alicui eo fuit dignior. sic testimonijs
auctoritatū monstrat. Act. 4. tob. Ip̄ principi
um mā dei r archangelus legit. Tu signaculū
similitudinis plen sapia r perfectione decor in delī
cijs paradisi dei fuisti. q. ggg. exponens act.
q. eo meo subintrio. ℣ in eo mag in nullo imago
dei simil imitatur in ipsa. Ieze. 28. archangelus le
git. Vir tap pciosus omī lapide. i. ois angls
qui operimentum ei erant. q. u die ggg. malior
ōparionē cēlis celatior fuit. Vñ et uocatus
est lucifer. sicut refertur ysaie. 14. Quo mō
mq; cecidit lucifer. q. mane oriebatis. qui
mane. ordo ſ. unī spē accipiend. ℣. q. refte ysi
dorus p. q. creatus. ℣ immēsā ī. ꝑfundita
tē scie sue ꝓtendens multū creatorem similem
intrā q. deo ē sequare uoluit. ū in ysaia
dr. In celū ascendā sup astra dei exaltabo so
lium meū. r ero similis altissimo. Similr q.
deo ē uoluit ūp imitatiōnē. ſ. pecūtatē po
tentie. Vñ q. dicit ꝑ ysaiā. Auferā scientiā sapientiū. et

Et rationē sibi ñīno decoris. i. de ēpireo
mundo ceteris sociis suis dejectus. ℣ in istum
caliginosum aerem cū omīb; sue ꝑtis malis
consortib;. Nam ū iob 3 air inapocalipsi
draco de celo cadēs secū traxit tertiā partē
stellarum q. lucifer ille alijs maior ī sol
cerdō. ſ. cum eo alij multi qui ei in malicia
senserunt. eos q. cadentes in caliginosi aeris

habitaculum recepit. r ibi adhuc in ꝑpō
nem factus est ut sit nobis cā exercitatiōnis. Vñ apls. Colluctō est nob aduersus
principes r potestates mundi huius. r adū
sus rectores tenebrarū harū. spūalia nequi
tie in celestib; quia demones q. ē spūs mu
ales. in q. mundi tribulatio aere nobis ꝓpin
quo q. celum appellat. habitant. Vñ r dia
bolus ꝓceps aeris dr. ℣ Si ñ ē ei ascensus ha
bitare in celo. r. ei ascensum habere in celo. r habitare in celo, quia clarus locus est. r
amenus. nec mīm nobis cū. ne hospes in
mundi infestaret. ſ. ut ira apli per doctri
nam in ecclesia canonica ītram maere illo
caliginoso qui eis q̄si carcer usq; ad tps
iudicij deputatus est. Cui ā de triduana
inhabitatiōe miserui. ſ. ītō. Ire maledicti
in ignem eternū qui paratus ē diabolo
angelis eius. ℣ demones alii alij ꝑtē zha
bent sicut mereb antur. Alias plationes ſ.
bōs angelos alij alijs ꝑtinent. ita ut
rer malos alij alijs ꝑtati sunt. r alij alijs
subditi. q. dicit. n. dicunt mundi angeli angeli. r hoīes hoīb; r demones demonib; ꝑ
sunt. ſ. in fine omīs euacuabit. plo. ut do
cet apls; hinc q. ſ. modi sēt maiores r mi
nores ꝓtates. alias alii maiores alij mino
res. q̄dā. n. impunitate. alii unib dī. alij
unitate ꝓsunt. Vñ dr. spēs superbie. spēs
luxurie. r ibi sūt quia de illo uitio
magis ꝑ hoīes temptare aq̄ notat. Sic ū est
q. q. noīe demonis diuine uocantur. s.
mamona. Est. n. mamona nomen demonis
quo noīe uocatur diuitie. ſ. hmōi terre
na. Ita ū hō. q. diabolus in potestate hā
dare r auferre diuitias dicitur. ſ. quia
est ad hominum temptatiōnē ac decep
tionem. ℣ Si nō sit demones sic in hac aere ca
liginoso. r alij sic
in fusto aere caliginoso sint. an aliqui sic
tam sint in inferno. Ad inferno cōtra dic
tie defendant aliq̄ demonū ūtilitē. q.
qui alias illuc cruciandas deducēt. r q.
illuc aliq̄ semp sint alternatis forte uicib;
non pt. q. ad uo q. illuc animal descendent
aq; cruciant. Ad ea ie malor illuc des
cendant. aq; in puniant ī eo q. stat q. ē
ad inferos descēd. ū multos qui i venebant
educere. ſ. n. multi illuc descendebant

multo magᵉ minus ꝛ sicut tunc dauc
tortal cum nullos edyrit. inquos sꝛe
liq. Nomodᵒ. ꝯ. infernum ñ absoꝛbu
it. Quidã putat lucifũ ĩ infmo relegatũ
aũ temptauit xp̃m. ꝛ uel ꝛ q dic pmũ
a De lucifero ã quidam hoĩes ẽpetle ꝛ ua
opinantur q. ĩ relegat sit ꝛ ad nos ñ
temptandos ũ abeat nũc ꝛ accessũ qꝛ ĩ
apocalypsi legit. Cum ꝯsumati fuĩt
mille anni soluetur satbanas de carce
suo ꝛ exibit ꝛ seducet gẽtes q. erut nou
ultimo xp̃o amiꝛ qñ erut tanta ꝛbutõ
u ñ fieri p̃moueant electi. Quẽ ĩ relig
atum dixit abeo xp̃o quo ẽptauit ꝛ inde
sero ꝛ impatione ꝛuictus ꝛ abeo. ſpñs
putant pnum hominẽ temptasse ꝛ
casse. ꝛ sed si abeo uetũ ꝛ eẽ. nõ in inferno
relegatum. Alij aputant qꝛ eccl ꝓpter
situ magnitudiẽ illuc fuisse cumulug.
b Quat ñ hẽ fidẽ quã habebut xp̃i anta
ev siue in infernum xp̃i.
dubitul sit siue ñ. credibile ꝛ nõ eũ
hẽe facturum accedẽdi ad uos q. habebit
in xp̃o amiꝛ mꝝ sinceritatẽ ac uolũtate
opabi. ꝛ nõ sorte dignitatẽ solueñ q. tũc da
bit. et adeo potestat ẽptandi hoĩes q. ũ ũ
bit. Alios quoq; dyabol ulte ꝛ pudice
uiuentib; uincunt potestas aliosꝛemp
tandi uob adum. Vñ origenes puto ꝛq.
sane quia sci repugnãte ad ul'tos mẽ
tꝛes ꝛ uincentes minuat gꝛeciũ de
monũ. Vl'ũq; ptimos eoꝝ tẽptat ꝛ ũ ulte
fallit illu spũs dabaliquo scõ casse ꝛ pu
dice uiuẽdo uel ꝛ impugnare tũ alium
hoĩem. ita quidam putat intelligẽdũ tũ
de illo uirtio inquo superat ꝛ sic de superbia
aliq. uir scm temptat ꝛ uincit. uel ĩ illud
ar. et illũ l'alium de superbia temptare; V
vꝑdictum ꝛ hoĩ angli adhuc ẽfirmati
c gꝛiam ũ peccare ũ possit ꝛ malu ita obtinet
vꝑdictum ꝛ q. angli ex ĩmalo ũ bñ uiue
qui plures pgm confirmati fuĩt ꝛ q ce ne
cessitat dꝰ dꝰ defectibilitatẽ ꝛ hoĩ q. unũ confir
mati fuĩt pgm q. peccare nequunt. Mali
ũ pmalicia adeo obstinati q. bonam uo
luntatem hẽe siue bñ uelle ñ ualent. ꝛ
si boũ sit q. aliq̃n uolũt. Volũt. ij. aliq̃n a
liq. si q. dꝰ uult fieri ꝛ unumq; illo boũ ꝛ ꝛ nul
lum fieri nec ñi bona uoluntate illud uo
lunt nec bñ illud uolunt. Vtinq; libmat
c hunc ñ cñi ad ueritatẽ q; flecti possint ꝛ c.
Sed cum nec boni pecꝛe pꝓsunt nec ma
li bñ uelle t bñ operari: inde ũtur q. tam
non habẽt libm ar. eũ unũq; prem flecti
non possunt ẽ libm ar. aduti q; se hãt. Vñ teg
tur auctoꝛitatem de pdigo filio dic. sol'ois ig.
peccũ cadẽ ũ peccã cum sint libi ar. ut ũq;
parte flecti pꝓsunt. Vnde dic q. ois ẽatũ in
libo ar. constituta pflecti ab boũ ad malũ.
Qd si ꝛ g. et bonu angli ꝛ mali aduti q; flecti
possunt g. ꝛ bonu pꝓsunt firmari ꝛ mali ꝛ mali bonu.
ad q. dñs qa boĩ tanta g. ꝛ firmati sũt ũ ñ
ualeant firmari ꝛ mali adõ in malicia obdu
rati sunt ũ non ualeant fieri bonu ꝛñ utiq;
hñt libm ar. q. ꝛ bonu ñ aliq̃ cogitte negꝛa
re si spõtanea ac pa uolũtate pgrum qde
ad ũtã boũ eligẽ ꝛ malum respuẽ ꝛ malu
stre spontanea uolũtate agrã destrum
boũ unum ꝛ malum sequi ꝛ hñt mali
libm ar. si ꝓsum aut corruptũ q. surge
ad boũ non ualent. Bonu ũ ar. hñt multo
ubi pfirmatione q. ante. Vñ. ij. mad ão
meneb. non ido carent libo ar. q. male uel
le non pꝓsunt multo quippe ubi ꝛ ar. q
non possunt seruire peccõ neq; eligenda
ꝛ uoluntas. aut uoluntas ti ꝛ aut liba
non ꝛ dicenda q. beati ẽ sic uolunt ut eẽ
miseri non sol't uelint si; nec pꝓsul uelle
pꝓsunt. nec pꝓsunt unq; boĩ angli uelle ma
lum t uelle eẽ miseri. Neq; si hñt qꝛ ũ si
g. beneficio. aĩ g. natuq; confirmatione
potuerunt peccare angli ꝛ quida ꝛ pec
cauerunt. ꝛ demones facti sunt. Vñ ão ꝛ
d ũtrumlibet. creatum ñ fuisse confirmatum non po
tuit q. peccare potuit. Ham ꝛ angli pec
cauerunt ꝛ demones facti sunt. quoꝝ ꝛ
diabolus princeps ꝛ qui non peccauerũt
peccare potuerunt. ꝛ ecuuq; cauere ꝛ
uali pfitetur ut peccare non pꝓsint ũ ꝛ ñ
pe si; dñi g. Deoq; solus deus ꝛ qui ñ g. eq.
si; natã sua nec potuit ñ pfirmari nec potũt pecc
are. Ecce si insinuatur q. angli añ confir
mationem peccare potuerunt si pfirma
tionem non possunt. ꝛ q. potuerunt
fuit eis de libo. ar. q. ꝛ eis naturale. q. ñ
non possunt peccare. non ꝛ eis gratuitus.
i. gr libo ar. si; gr g. gr q. g. q. ꝛ ut ipm libm
ar. ita non pꝓsit seruire peccato. Ꝛ pfir

mationē angli nō posſit̄ ꝑ a peccare sicut
ante non quōd debilitatum sit arbitriū
sed confirꝛ[illegible]

Non ꝙ post confirmationē [illegible]
angeli de natura sicut ante peccare po
tuerunt. ñ ꝙ libēū an: eoꝛ debilitatum
sit ꝓ ñ si ita poſeis ꝙ firmat̄ ut tam pulđ
non possit bonus angls peccare. q. unq;
non ⁊ ꝓpō libō an: si ꝙ ñ. Q ꝙ ieꝛ
an. Certa cum sint libi an possunt [illegible]
accipi oporteꝛ. s. statum quo ēant sūt.
Talis. ij. ubi angls creatus est: qui ad u
trūq; flecti potāt. si postea boni angli per
ḡām ita ē confirmati ut peccare ñ possit:
et mali ita ultio obdurati ut bene uelle
nequeant; sitq; illud ysidoꝛi intelligūd ē.
angli mutabiles ñ in mutabiles ꝙ ḡām. q.
ꝙ naturā ut ꝑ modo ꝙ sue conditionis mu
tari potuerunt ad bonū siue ad malum si ꝓ
ḡām ita bō addicti sunt ut in mutari nequ
eant ad ħ ij. repugnat ꝙ non naturā. Q mali
angli innate sensū ñ pdiderunt. q uibꝫ mul

Et licet mali angli ita ꝓ malitiam [illegible]
sint obstinati in uitio ita ꝑ sensu non pe
nitus ꝙ ꝑdiderit. Nam ut ait ysidoꝛus ꝓtiq
aciem sēte negāt demones. s. subtilitate
ñ experientia tꝑm [illegible] supnoꝛ spūum;
de ħ etiam ag̃ aut. Sps mali. queda ita de ēp
oralib; rebus nosce ꝓuiderunt: ꝑ ñ subti
litate sensus ꝑ ḡ experientia tꝑm callidiores.
ꝑ tam magnam longitudinē uite ꝑ ñ scis
anglis q. ipi abominationū dō. delect nullu
eus ꝙ reuelatiōb; aliq ñ ꝙ nefandi spē. y
q ipi actus sint uolō diuinando predicūt.
Ag̃ in. ii. libro retract. Quodam loco dix
demones aliq ñ hominū dispōnes. nō
solum uoce plātas uerum ⁊ cogitōne ꝓcep
tas ꝙ signa q̄dam animo ēpmunt̄ in
corpoꝛe tota facilitate ꝓdūcē. Tunc ꝛē dix
occultissimam audaciā alicūe q. debui.
Nam pueniꝛe ista ad noticiam demonum
ꝓ non nulla experimēta comptū ⁊ s. utrū q̄dā
signa dentur ex corpoꝛe cognatorum illa
sensibilia: Hos ⁊ latentia an alia inspūu
illa cognoscant aut difficillime ꝑ abbōi
bus ad nullatenus ꝑ inueniri; Q magice
artes tunc ꝛcia diabolū ualent. q ūc ⁊
scia ē ei data ad. s. ad fallēdū mal⁹. s. ad mone

Quoꝛ scia aīp: ut ꝛtute [illegible] ad ꝛcipiendū bonos

ā magice artes ḡcentur quibus ñ tam
scia q. potestas adeo data est uel ad fallend
fallaces uel ad monend fideles. uel ad ꝛcipiē
dam ꝑclamaq; ultoꝛ patientiam. Vñ
ag̃ in. ii. lib. de ꝛ. Video mihi insiste me
cognōbi ꝙ possit occurꝛere ⁊ s. ista immūdā
ā magicis artib; fiant. Nam ā magi ꝑclam
hoīs serpentes fecerunt. ualia ⁊ illud ē
amplius ad immundum. quoꝝ magoꝝ po
tentia q serpentes facē potuit ū ad mīcas
minutissimas. s. seminū uentum ⁊ oīo de
fecit: qua tercia plaga egiptus celebatur.
Ubi certe defecerunt magi dicentes digit
dei ⁊ ū. Vñ intelligi datur nec ꝑ ipos q. mal
gressores angl⁹ haberent ualerent ā tanā
illam caligīem tam q. mistice ḡām carcerem
ab ultimis sublimis ecclie ꝑtibus habitōne
de tribus ꝙ quos magice artes ꝑ sunt q̄q.
possunt ualere aliquid ū data de sup pote
state datum ñ ad fallendos fallaces sicut
egiptios ⁊ in ꝑ ⁊ magos data est ū in
eoꝝ spūū operatione uidereꝛ ad mi
mundi aquib; fiebant ꝑclamandi. ꝑ ad
monendos fideles ne tale aliq. facere pnāg
no desiderent ꝑ ꝙ ⁊ in ꝛ ꝑtura nobis ⁊
ꝑdita. ꝑ ad ꝛcipiendam ꝑclamandam manifestā
damq; ultoꝝ patientiam. Q ēngēlorū ⁊
ḡām ñ sunt ad mīa ā rei uisibilium.

Nec putandum ⁊ illis transgressoribus
angl⁹ ad nutum seruire. hanc uisi
bilium rerum materiam ⁊ deo pcī aquo
ꝙ potestas data ⁊ ꝙ ñ in cōmutabit ordi
nat. Q ñ sit ā mal⁹ uel peoꝝ materiā fig

Nec sane creatoꝛes illi ualia fecisse ⁊ sol
mali angeli dicendi ⁊. quia pulos ma
gi rinas ⁊ serpentes fecerunt non. ħ. eas
ipi creauerunt. Omnium quippe rerum
ꝙ corporaliter uisibiliq; nascitur occulta
quedam semina in corporeis mundi hu
ius elementis latent. q ds originaliter
eis indidit. ꝑ ꝙ creatoꝛ ⁊ omnium rerū
qui creatoꝛ est in uisibilium seminū. q
quecūq; nascendo ad occlos nros ꝓcedūt
ꝓ occultis seminib; acceperunt ꝓgredi
endi ꝓ primordia ⁊ incrementa debite mag
nitudinis ⁊ distinctiones formaꝝ ab origi
nalib; ut ita dicam regulis sumunt. Sic nec
parauit deus pacoꝛes filiꝫ ñ agricole seminū
ñ ñ boī angli ñ malū ut ꝓcoꝛ mīstiū figū

Explicit.

Sicut g̃ nec parentes dñs creatores sunt hominũ. nec agricolæ creatores fructuum quam uis eos grm intrinsecus adhibeãs motus; ita cãnda dei uirtus uerũ? operatur. ma non solũs malos ſ; nec bonos angelos fas est eẽ creatores sed p subtilitate siu sensus. ℞ corporis lumina stantium rerum nob occlusa nouerunt. ꝛ ei p hoc g̃ as tẽptationes elementoꝝ latent. ſpẽ gunt. atq; ita q̃gigenendarum rerum ꝛ accelerandoꝝ uicissitudoꝝ pbent occasiones. ſ; nec bonũ ꝰ nisi q̃. ꝛtz deus iubet. nec malũ ꝰ in iuste faciunt. nisi q̃. ipe ispẽ pmittit. Nam unq̃ malicia uoluntatem suam habet in ultam, potestatẽ ã non ñ iuste accepit. siue ad suã penam. siue ad alioꝝ. uel penam malo; ꝰ laudem bonoꝝ. ℞ ũsificõ mentis ita cãonem rerum ſtitui ꝛ oportuit hec cãtata sunt

Sicut g̃ mentem unã multificando formare non p nisi dñs. ꝓdicare aũt extrinsecus euangelium ẽ hominis posse. non solum boni pueritatem ſ; etiam malæ occasionem ita creationem rerum uisibilium dñs mirabilis operatur. Extrinseci autem operationes atq; contemplationes siue occasiones ab angelis eã bonis quã malis. ꝰ etiam hominib; adhibent. ſ; ꝰ ab hominib; tanto difficilius adhibentur quanto de suis sensibus subtiliores, ꝛ corporum mutabilitates. in aeris terrenis ꝛ pigris. Vñ ẽ ꝙb; cum q; angelus ueniat cãs ab elementis ẽre quanto facilius ꝛ tanto imutabiliores in huius mundi opib; eoꝝ existunt celeritates. ſ; non est creator nisi qui principaliter ista formauit. nec quisq̃. ꝰ p nisi unꝰ creator deus. Aliud est. ꝙ. extremo ac ſmo consilii cardine ꝑdẽ ac ministrare creaturam. ꝙ facere solꝰ creator dñs. Aliud autem ꝓdistributis ab illo uiribus ꝛ facultatib; aliquam operationẽ ſtrinsecus admouere. ut trũc. ꝰ trũc sic uel sic gerat q̃ creatur. Ita quippe originaliter ac ꝓmordialiter in quadam rerum elementoꝝ, cuncta iam creata sunt. ſ; ac apns opportunitatibus ꝓdeunt. ℞ quod angeli mali multa possunt p naturæ uigorem. quæ non possunt ꝑ dei ꝰ bonoꝝ an nuũ quoq; scienda ꝛ gloꝝ ꝓhibitionẽ. i. quã

q. angeli mali q-dam possunt pũ subtilitatem q̃ tñ non possunt ꝑ dei ꝰ bonoꝝ angelorũ prohibitionem. i. quia non permittuntur illa facere ad ꝙ. ꝰ ab angelis bonis, possent ut q; fecille cunctis, qui tumas serpentes q; fecerunt. q̃dam ũ non possunt facere ñ si permittantur ab angelis superioribus quia ñ permittit dñs. Vñ ad hũ. m. ꝰ dei. Et mensa buit dei potentiam sit ũq; p̃sentia mali angeli si permitterentur. ideo non possunt. quia non permittuntur. Nec. n. occurrit alia ratio cur non potuerunt facere cunctos q. tumas serpentes q; fecerunt. nisi q; maioꝝ adeundi ꝓhibentis dñi ꝓspẽm. ſ. q̃. et magicorum fassi sunt dicentes digitus dei ſ; h. Quod autem possunt pauã. nec possunt ꝑ prohibitionem. i. q̃ ꝑ ipsũ nasci sue conditionem facere non sinuntur. hominũ ꝙ ploratu difficile est. immo ꝛ impossibile. nouimus. hominẽ posse ambulare, ꝛ nec; ꝰ posse. si ũ pmittatur. Volare aũt non p̃ se ñ si pmittat. Sic et illi angeli. quedam p̃ sunt facere si pmittantur ab angelis potentioribus; ꝙ ꝛ ꝓ dei. quedam ũ non possunt ñ si ab eis pmittantur. q; ille non pmittit aquo ꝛ ꝰ ꝛat' nature modus qui ꝛ ꝓ angelos suos illa plerumq; non pmittit. q̃ocirca ut ꝑ fiant. Verum angelꝰ oĩs corpa sunt quadã quibusdam usum ꝛ quib; ab hominũ uidẽdi oĩs angelos oĩs aũ usum habuisse corpa re nuta ꝛ ꝓpria. ſ; ineasu mutata indeq̃ mala corpa. ut ineas possint pati.

Solet etiam ꝛ quone uersari apud doctoꝝ utriũ angelꝰ oĩs bonꝰ. ſ. ac malꝰ corpora sunt. i. corpa habẽt ſ; unusq; q aliqui putãt. ꝛ in nitentes uerbis ad quod ꝛ ẽ unde q. angelꝰ oĩs aũt confirmandum uel lapsum corpora aerea habuerit deplora ac supiora aeris pre formata ad faciendũ habilia non ad patiendũ. tanquã sibi bonis qui p stiterunt talia conseruata ſ; corpora ait ineas possint facere ꝛ non pati ꝙ tamen ſ; remanentia. ut amoris alib; unde ꝛ non ualeant. nisi sup uestra aliq̃ ſ; gloꝝ forma q̃ assumpta unde ꝛ tur. ꝛ de pona q; unde ꝛ desinunt. angelꝰ ũ mal' mutata ĩ ea sibi corpora unde ꝛ rem qualitatem spissionib; aeris. Sic. ꝛ. aloco digniori in ferioꝝ em locum. i.

ostheu sui ꝛ humilis

pmittunt.

deposing

caliginosum aerem deiecti s. nulla
corpora remanent transformata sunt inde
terrena corpora et spissiora in quibus p̄sistit
pars aliqua elementi. i. ab igne. Et
s. ad similitudinem dicit sup genesim tradicos.
Demones aeria dicit animalia q. corp
um aeriorum naturam ingerunt nec p̄ mor
tem dissoluunt. quia prevalent meis
elementum aptius ad faciendum q̄m
ad patiendum p̄ humor. vel humi. ad faci
endum aer. vigus aptitudinem p̄bet.
Transgressores s. angeli cum principe suo
nunc diabolo tunc archangelo. nō mit
sit peccati in hanc caliginem detrusit.
Hoc. h. etiam mirum. si conuersi
sunt serpentia in aeriam qualitatem q̄a
possint abigne pati. Caliginosi aeris re
uere. cum p̄missi sint quo eis q̄ carcer fir
mus usq; ad p̄s iudicij. Ecce his uerbis uidet
ad id tendere. q. quidam opinantur de
corporib; angelor. Ego autem eum alij dixisse
astruunt. non ita sentiendo. sed opinionem
aliorum referendo. q. et p̄ uerbis dubitat
re uoluit. quib; aut demones dicit ae
ria animalia non aut. s. ita. ut. quidam di
cebant. de habitudine uero caliginosi aeris.
in quem detrusi sunt. non opinando. sed ueri
tatem asserendo eum tradidisse dicit. q. ipsius
locutionis distinctio ostendit. dicit quoq; (ad dicendum)
plurimos catholicos tractatores in hoc con
uenisse atq; id concorditer docuisse. q. angeli
non corporei sint. nec corpora habeant. sed unita.
assumpta aut aliquando corpora deo p̄a
rante ad repletionem ministerij. sicut in electo
rum quoq; post repletionem depositum usqu
bus corporib; hominib; apparuerunt atq;
locuti sunt. aliquando q. locuti sunt et p̄
dicunt sine distinctione aliquam p̄ aliquam et p̄ pa
tris filij et spm̄ sc̄m. Nec dubitandum
est deum corporalib; formis apparuisse hominib;
sicut aug. in lib. de t. ostendit contrarios
diuersa die sepulture testimonia. et p̄ dicit
incorporeis figuris hominib; apparuisse
et apparuit. aliquando et p̄ sine distinctione
aliquando sub distinctione p̄. sermonem
esse factum ex. de p̄positione q. et p̄ dicit ad quem
ad q. habendum hec corporalem apparitionem sanc
torum sit formam an angeli q. dicuntur missi ali
qui missi sed uerum suam qualitatem sui corpis ali

quam spem corporale de corpulentia in M
assumpsit. in sui ipsum ac
ipsi mutauit
in spem sue
actionis apta

ad

quam spem corporale de corpulentia
assumpsit. in sui ipsum ac
ipsi mutauit
in spem sue
actionis apta

ad

Seu in diuinis hominibus corporalibus magnis
nibus apparuisse alicuius plenam quoniam
potest quis uere absolutis querens uerum in illis
corpulentis apparitionibus creatum aliquid ere
arcetur ad illud opus diuinum quod deus hominib; ap
pareret. an angeli qui ante eum ita mu
tarentur ut manentes in sui spiritib; corpo
bus assumerent grossiorem inferior elemen
tor. in aliquam spem corporalem. quam co
aptatam quasi aliquam uestem. mutua
rent magis sub spes corporales. quas quidam
corpus sibi proprium uererent in spes aptas
actionibus suis. p̄ ut uerum est adeo dicta
sit. ad ita m. m. l. de t. Quorum est
multis antiquis corporalibus formis uisibi
liter ad hoc opus diuinum creatum formata sit
unqua deus sicut nunc oportuisse iudica
tur. humanis ostenderentur aspectibus.
an angeli qui tam eminenter uiuebant.
ut gregi deo loquerentur. assumentes cor
poralem spem de creatum corpore. in u
sum ministerij sui. aut ipsum corpus
suum. et non subditum. si subditum re
gunt. mutantes atq; uertentes in spes
quas uellent accommodatas atq; aptas
actionibus suis. Sed tribuitam est aeream
re potentiam. si fauor gratie concedere uires
in uisionis nec ut angeli manente spi
ritali corpore sui qualitate phas occultis
operantes assumant. grossiorib; eleme
ntis corpulentioribus. q. est coaptatis qui
aliquam uestem mutent. et uertant
in qualibus spes corporales. in quas uas
sicut aqua nem in uinum uertum et
uersa est adeo. An ipsa ipsa corpora et sua
mutent in id quod uolunt accom
modatum. ad id q. agunt. si q. hoc fit
quin homo sum. nullo exemplo comp
hendere ualeo. sicut angeli qui agunt.
Attende lector q. quonem ypostasim non
solutam. sed in diuersum reliquid. ut. si
angeli qui nutrebantur seruatis suis
propriis corporib; spiritib; se uestirentur
aliqua corpulentiori spe. in qua p̄sentem
uidetur ipsum corpus mutarent. et transfor
marent in q. cunq; uellent spem. q.
possent cum. in quib; uerbis uidet asseue
ri. ad angelos esse corporeos. ac propria
et spiritalia habere corporea. Vide supra

Certum ꝫ uidetur nullꝰ ꝺ̄s ⁊ nunq̄ mꝫ
profunda atq; obscura talib; apparuit
relinquentes illud indubitanter teneamus
q. ds̄ nullꝰ ēntie siue nunquā mortalib; apparuit sicut famulo suo moysi
dicente. non uidebit me homo et uiuet. et
in euangelio iohis legit. ds̄ nemo uidit
unquam. inuisibile. ⁊. q̄cq̄. non est. q̄ non
sit mutabile. Ideo subā siue ēntia ds̄ q̄m
nullo m̄ mutabilis ⁊ nullo m̄ ꝑ se ipām
ē inuisibilis. ꝓm illa omnia q̄ paūb; inuisibilia ds̄ ostenderetur. pereuntium facta
ē manifesta ⁊. Et licet latere q̄modo
ea ministris angelis fecerit ds̄ pangloriā ē facta ds̄. Audeo q̄ fiducialiter dicere. n̄ ds̄ patrem. nec uerbū eius nec spūm
eius. qui ⁊ unꝰ ds̄. prout q. ⁊ atq; id ipm̄ est.
Nullo m̄ ē mutabilem. ac ꝓ hoc omnino
inuisibilem. uel demones inuant angelos
mutare subiacere. aliquos hoīm.
Illud q̄ consideratione dignum uidetur. utrū
demones siue corpora siue incorporei sint.
hominum subalari intrent corpora eorū
q; animas; illudantur. an ideo intrare dicantur. quia malicie siue effectui legis dei
ꝓmissione opprimendo atq; uexando eas. Impeccatum ꝓuoluntate sua
trahendo. Quia hoīes introeant atq;
ab eis expulsi ereant. euangelium aperte declarat. q̄ memorans demonia in quosdam ingressa. ip̄ ꝺ̄s de recta ⁊ uer̄ ⁊ subdam fuisse ingressa. an ꝑ mali effectum
dicantur ingressa. non adeo plenius ⁊.
De h̄ ā gemadꝰ multorum; certa horum dogmatū ait. Demones energiam operationem non ēmus subalari. labi ale. sed
applicatione ⁊ oppressione uinci. habitā
mem illi soli possibile ⁊ qui creant
qui naturam subsistens in corpore captabilis ⁊ siue facture. Deus h̄ uidet inuisibilis. q. subdi non illabuntur. demones
intrant corda hominum. Beda q̄q;
sē in suū locum actuū aplōy ū perusat
animē. Cur temptauit sathanas eorum dicit. Horand q. int̄ hoīs uis superbiam uitiū implere possit. ū creatꝝ
tenuitas. q. tūc ih̄ sapationem uoluntatis insidiū. ala de his q̄ creata ipleri
implerī ū sathanas eor alie. nō. ingredieul
m eum. et in eul sensum. neq; introeul adi
tum cordis. sic. potestas h̄ solus dī ⁊ si cal
lida ⁊ fraudulenta deceptione animā in
affectum malicie trahens. progressiones incentiua uitioꝝ quib; plen̄ ⁊ impleur ergo
sathanas. cor aliene. non intrando si malicie siue ires inserendo. Ideo spūs immundus
flama uertitur de cordib; fidelium expulsus doctoris; ueritatis uenenū plecturionis
infundē. his auctoritatib; ostendit. q. demones
non subalari intrent corda hominū. si ꝑ malicie siue effectum de quib; pallidū; cum
nocere non simulantur.

Post predicta ꝙm sit ordo ꝙm sit supernū cognoscere de ordinib; angelorꝝ
q. scripturā tradat. q̄ in plib; locis nouem
ordines ē angelorꝝ promulgat. s. angelos. archangelos. principatus. potestates. uirtutes.
dominationes. thronos. cherubin. et seraphin.
et inuenimus; in his ordinib; tria terna
ē. et in singlis tres ordines. ut trinitatis
simultudo meis insinuetur impressa. Ꝙñ
dionisius. tres ordines angelorꝝ ē inter
nos in singlis ponens. s. h. tres ordines. supiores. es inferiores. es medij. Supiores.
seraphin. cherubin. et. medij. dominationes
principatus. potestates. inferiores. uirtutes.
archangeli angeli. Et appellatur ordo. ꝙm sit
ne considerandū ⁊ de nominū ratione.
Quid appellet ur ordo. de ñ utrum
ab ipā creatione sint distincti illorꝝ
ordinū. ordo angelorꝝ dr̄ multitudo ele
storū spūum. q̄ inter se in aliquo munere
gre similantur. sicut in humanis dignitatibus
rorꝝ principatione orientur. Ut uerbi
gratia seraphin dr̄ qui ꝑ alios ardent caritate. Seraphin. h. interpretat̄ ardens. ut
succendens. cherubin qui scia emin̄.
Cherubin. y. int̄pretatur plenitudo scie.
Thronus dī sedes. eo quor uocantur ut
beatus gr̄y aut. qui tanta dominantis ḡ
replentur; ut meis sedeat deus ⁊ ip̄ eos iu
a iudicia decernat. Dominationes uocantur
qui principatus ⁊ potestates tuncsendr.
principatus. dr̄ qui ꝑ subiectos. que sunt
agenda disponunt. eisq; agerplenda dā
nisia principatus. potestates nominā
tur. hii quibus cetis portiū in suo ordine
accepunt ut uirtutes aduersa eis subiecte

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ecy refrenentur potestate ne hominel
tñi rumpere ualeant. quantuꝯ desiderit
virtutes ꝝ uocantur illi pquos signa et
miracula frequenter fiunt. Archangli
qui maiora nuntiant. Angli qui minora.
Et hec nomina non pp nos est data sunt. q̄ sūpta
sunt a dono gr̄e q̄ nō hūt singli. s; excellē
ter nomina ē apcipuis nominantur.
Illi non pp se. s; pp nos data s̄. qui. h. s̄
non s; contemplatione nobis innotescunt ep
ognominatione. ꝝ ꝑ hec singuli ordines
a dono gr̄e ꝝ. q̄ non singlariter s; excellenter
data s̄ in participatione. Inulla. h. celesti
patria ꝝ plenitudo bōi ꝛ lucet quedam data
sunt excellenter me tñi possidetur singla
riter. Omia. h. in omnib; s̄ ūq. est. quia
alij alijs sublimi p̄ sidunt q̄ tñi os hūt. Sūq;
omia dona gr̄arum supiores ordines su
blimius. ꝓfecto pcipiunt. tñi erpcipuis
sortem sunt uocabla inferiorib; certa re
linquentes ordinib; ad ognominationem.
Vt seraphin qui ordo excellentissimus ha
matur. tñ dilectione q̄. cognitione di
uinitatis. et cetera iiii dona. ceteris
omnib; sublimius pcep. tñi ab excellentiori
dono. i. acritate nomen accepit. ille su
pior ordo. mai. h. donum est caritas. q̄.
scia. Ide mai ꝛ sene q̄. iudicare. scia uenq;
informat iudicium. Idq; sedis ordo a. f. do
no. i. a cognitione ueritatis apellatus ꝛ
s. cherubin. ara. et de aliis intelligendū est.
Assignatur q̄ excellentia ordinum. s. excel
lentiam doni. q̄ tñ sicut gg̃ aiu. illa do
na omnib; sunt cōia. Omes. h. ardent
caritate. et scia pleni sunt. sic et de aliis.
Et supiores alij excellentius. ut iā dictum
Illa accepe runt. a quib; et noiam. Vñ
gg̃. Inulla stulta caritate quisq; ordo est
rei censetur nomine q̄. plenit accep̄ tñu
nere. Ad ea uerba gg̃ii. ꝛc.

Quirit h quelo talis. Si quisq; ordo
ab illo dono nominatur q̄ plenius
possid. et tunc cherubin in scia p̄mnet
omnib; qa scia nominantur. Et qui mag
diligit plus cognoscit. tñ. h. ut ait
auctoritas cognosc̄t quisq; quantum
diligit. Itaq; seraphin non solū in caritā
te. s; etiam in scia p̄mnet. Ideoq; aucto
ritas illa sic uidet intelligenda ut q̄nto

non referentur ad omnes ordines. sed ad
quosdam. s. inferiores. Ille. h. ordo ñ
plenius semp̄iam accep scīam immutie
si plenit alijs ordinib; qui s̄ inferiores si
nominantur ordo q̄sq; aboīre q̄. plenit
alijs accep s; ab alio q̄ uerū quas accep
t p̄ comparatio referri non ad ipos ordi
nes s; ad alia dōa nec ad alia dōa oīa. s; ad
quedam. Sicut. h. homines ēptā habūt
dōa. quedā alijs excellentius possident.
Et forte angli quib; dā muneribus mag pol
lent. et alijs quibusdam minus. Vñ hii ar
dines archanguli ꝛa distincti sunt.
Nunc inquerere restat utrū sin ordi
nes acceptionis sui ꝛa distincti fuint.
Quod ita fuerint distincti ap̄ ordio
sue condicionis uidi testimonio auctoꝛ
itatis insinuat. q̄ tñ ad de singlis ordi
nib; aliquos cecidisse. de ordine nanq;
supion lucifer ille fuit. quo nullus dig
nior conditus ꝛ. Apte ei ꝓncipatus et
potestates membroꝝ tñi nomināt. ostēdēs
de ordinib; illis cecidisse. qui eum immaie
ministerium gerebant. non tñi penitus
nominib; ordinū suoꝝ ꝑuari sunt. s;
non uidi illud posse stare non. h. tñ ce
litate ardebant. nec sapa pollebant.
nec meis dis sedebat. si. h. h habuissent
non cecidissent. Non q̄ tunc erunt seraph̄m. et cherubin. et tron. ad dñi/da
aure celum quoꝝdam non erunt illi.
ordines quia non dum habebant dōa.
meꝝ participationib; conuenient.
s; quib; dam cadentib; alijs apōla s. es
q; qui ceciderunt collata fuissent ead dōa
instituerent. Ideoq; ꝛ prima dicit de sin
gulis ordinib; aliquos cecidisse. non quia
fuissent in ordinib; et postea corruerunt.
s; quia si p̄stitissē ecy aliqui in singlis
fuissent ordinib; qui cum natura tenu
itate et forme p̄spicuitate differen
tes gradus habebant sicut illi qui p
stiterunt. Alij. h. ut p̄dictum est supio
res alios inferiores condocti sunt. Supio
res qui natura mag subtiles et sapia
amplius p̄spicaces. Inferiores qui ꝛa
minus subtiles et intelligentia minus
p̄spicaces facti sunt. Has autē inuisibi
lium differētias inuisibilium solus ille pon

Et an casū ñ
fuerit hi ordi
nes qui an ha
bebant dona
gr̄e q̄ habdam
cadentib; alijs
apōla fuerit.

denire p. qui omnia in nūo ⁊ mensura
et ponderе disposuit. ⁊ in se ipō qui est
mensura omnium rerum modu pfigens. ⁊ nūsōi
rationi spēm pbens ⁊ pondus omnē rem ad
stabilitatem trahens. ⁊ finians. ⁊ forma
et ordinans omnia. unde omēs angli eiūd

Preterea considerari oportet. quōd omnes sancti angelici
ordines equales sint. ⁊ nō quibusdam placuit
sed non ⁊ ī hac parte nec assertione digni. qui
a luciferi qui fuit de collegio superiorum ipsius
dignitatis et gloriae fuerunt. et quo peiores et ipsius nō
ordine superiori fuisse. ⁊ alios eiusd ordinis
dignitatis et gloriae fuisse. Sicut ī. unus ⁊ ordo a
plōrum. ⁊ alter martyrum. et sic de aliis ⁊
aliis dignitatis. similiter in martyribus. alii
alios ⁊ superiores. ita et in ordinibus angelorum
recte credi esse. Quo dicat septima decima

nouē ordines. Prouidendum etiam q. decimus ordo se
cundum de hominibus restaurandus. Si enim
non sunt ix nouem ordines angelorum. nec fuis
sent plēs ⁊ illi qui ceciderunt plenitudinem
nouenarius tertiorum quo ad septimum dicat.
decimum ordinem complerent de hominibus
qui nunquid dicet homines assumptos in ordi
ne angelorum quos alii assumuntur in or
dine superiori. q. s. magis ardent in caritate.
alii in ordine inferiori qui. s. una pfectis.
Et quo apparet non esse de hominibus sum
mum. x. ordinem tanquam nouem sint angelorum
ordines ⁊ x. hominum. ⁊ homines pqualiter
in nūro stantes in ordinibus angelorum.
Qd et legit. x. ordo complendos de hominibus
et tali sensu dicit fore accipi p. quia de ho
minibus restaurabit. q. in angelis lapsum est
de quibus tot corruerunt. unde posset fieri. x.
ordo. pp q. aplē dicit. omnia restaurare in
xpō. que in celis ⁊ que in terris s. quia p. x.
redemptum ⁊ q. humanū. de quo fit
repastro vulne anglice. non ut unus saluaretur homo. ⁊ si angelus non ceciderit.

Et hoc est assumunt iusta numerum sancti
orum. ix. ut ita numerum ut lapsorum
eorum qui ceciderunt ⁊ eorum qui pmanserunt
homines adbeatitudinem ad
mittuntur. Vñ gg. Supra illa ciuitas
et hominibus ⁊ angelis constat. ad qd. dēnū
tantum humanum genus ascendere quantos
corrigit illuc angelos remansisse. sicut sep
timum ⁊. Statuit terminos plōrum iuxta nu
merum angelorum dei. quibusdam. ix. putabā
tur. q. homines repenuntur iuxta numerū
angelorum qui ceciderunt. ut dicta celestis ciui
tas nec suorum ciuium numero priuetur. ⁊ ma
xima copia regnet. Qd ag. meneb. semine
uidē non assereus de hominibus plus sal
uari quam corruit de angelis. ⁊ non mul
ta dies. Supna ierlm mater nīa ciuitas
dei nulla ciuiū suorum numerositate fundabi
tur aut ubiore ⁊ copia fortasse regnabit.
Deq. n. numero aut sedis horum.
aut in mundo demonū nouem in quos
locum succedentes filii charbolice mās.
que sterilis apparebat interius. meapa
ce de qua ceciderunt sine ullo tpis termino
pmanebunt. ⁊ illoc ciuium nūs. siue q
est. siue qui fuit. ⁊ siue qui futurus est
in contemplatione eius artificis ⁊ quino
cat ea que non sunt tanquam ea que sūt.
Recte aute dicit. non minus de hominibus
saluari q. corruit de angelis ⁊ pl' non asse
rit. An omēs xpē celestes mittantur ⁊ pone dn

Asopinionē tanchumatel ⁊ alios īuestigandum

Nec etiam inuestigandum ⁊ utrū oēs illi
celestes spūs ad exteriora nuntianda
mittantur. Quidam putant aliquos in
illa multitudine esse. ⁊ foras positos creari.
alios qui semp intus assistunt. sicut septē
⁊ ruchanicle. Milia multum ministrabant
et ei. Item dyonisius ingerarchia que sac
principatus dr. de platione spūū ait su
pioza illa agmina abintimis nunquā
recedunt. qm ea que pmineut ulū gra
tis officiis nunquā hīm his auctoritatib;
inuittuntur; qui angelos mitti ī inferio
res inficiantur. Quib; obiectur. Gabr ⁊ Michael
volauit ad me unus de seraphim qui ordo
superior ⁊ excellentior. Ideo q; sicde illo ordi
ne mittuntur non ⁊ abigendū. quin etiā
et de aliis mittantur. Aplē quoq; ait. Oēs
sunt ministratorii spū in ministerium
missi. hīs testimoniis asserit quidam oēs an
gelos mitti. Hoc debet indignū uideri si etiā
superiores mittantur cū ille ⁊ terior ⁊ oīū
ad humiliora descendit. Et si omēs mittunt
et unus cum ordo inferiorum censetur.

Hec autem qui[illegible] ad omnis mittuntur
et nuncij dei gerunt: qui unus tamen
inter nouem ordines angelorum nomine ce-
lebratur. Ad quid autem dicat omnis mitti;
alios sepe: et quasi officio iniuncto q
proprie angeli et archangeli nominantur.
Alios uero minus mitti. s. maiores [illegible] causa
communem dispensationem oborta. qui ciui
angelorum ministrium suscipiunt etiam no
assumunt. Vnde in psalmo. Qui facit an-
gelos suos spes. quia illi qui ad ipsos sunt: ali-
quando angeli. i. nuncij fiunt. putant quidam
michael. gabriel. et raphael. de supremo ordine
fuisse et sunt hec nomina spirituum. non ordinum.
Et putant illi. Michael. Gabriel. Raphae-
el. de supremo ordine fuisse. Michael in-
terpretatur quis ut deus. Gabriel fortitudo
dei. Raphael medicina dei. Hec sunt ita
nomina ordinum. si spiritum. Id est quidam
singulorum horum proprie. ac singulariter spes esse
nomen. Alij uero non unius singulariter et
determinate si nunc huius nunc illius nomen
esse qualitatem eorum ad quam nuncianda ut
gerenda mittuntur. sicut et demonum
quedam nomina sunt: que quidam pu-
tant unius esse propria. Alij uero pluribus esse communia.
Diabolus quippe qui greca uocatur et
criminator interpretatur. Vel de ore
fluens. ebraice dicitur satan. i. aduersarius
dicitur et belial. i. absque. et iugo. dicitur et leui
athan. i. additamentum eorum. et alia plura re-
pies nomina que et unius spes et propria. ut pluribus communia.
Quo determinet predictae auctoritates vel quae
debeant aduisari qui dicunt omnis an-
gelos mitti.

Qui autem omnis angelos [illegible] mitti asserunt predictas auctoritates
danielis. s. et dionisius et determinant. Vbi
supremos agmina deo semper assistere. et ab
intimis nunquam recedere non quin ali-
qui mittantur si; quia ministrare ad extera
ora pertinent nec tunc ab intimis recedunt.
si; de presentia et contemplatione semper assistunt
et iam faciunt. qui frequenter mittuntur.
Quos alii dicant mitti et qui dicant non
mitti e determinatione auctoritatum que
videntur aduersari.

Alij uero dicunt tres ordines supremos.
Seraphim. cherubim. et thronos ita ere-
atum assistere et ad exteriora non gerunt.
Inferiores uero ad exteriora mitti. Tres
uero medios intimosque consistere in di-
gnitate loco. si etiam officio qua percipiunt
diuinum a superioribus accipiunt. et deferunt
ad inferiores. Hocque cum suprema mediis
et media imis. atque his hominibus percipiunt
dei nuncios. merito omnis angelos nominari
dicit. et quid forte apostolus ait. omnes spiritus
ministratorios esse ad ministrium.
et ponis non singulos ordines. si de inferio-
ribus ordinibus singulos angelos completos
est. Ideo quoque Ysaias dicit. puerum de
omnibus determinate dicentes. hunc spiritum qui
mittuntur percipiunt horum uocabulum
quod gerunt officium. Vnde dicit illum angelum
qui missus est ad Ysaiam ut mundaret labia prophete fuisse de ordine inferiorum
si non dictus a forte de seraphim. qua
uenerabat incendente et ignito delicta Ysaie.

Et quoque ad hec angelum bonum adsint
custodiam delegatorum. et malum adgre-
dium quoque sciendum est angeli boni deputati
sunt ad custodiam hominum. ita ut quis
quis electorum habeat angelum adsui proficuum
atque custodiam deputatum specialiter.
Vnde in euangelio. Veritas apostolorum scandalo
prohibens ait. Angeli eorum semper uident
faciem patris. Angelos eorum dicit esse ad
custodiam quibus deputati sunt. super quem
locum ieronimus quamque animam
ab egressu nativitatis habere angelum ad
sui custodiam deputatum. inquiens.
Magna dignitas animarum est ut una
quaque habeat ab ortu nativitatis in sui custo-
diam delegatum angelum spiritum quoque aiunt.
Quod quisque unum bonum angelum ad-
uocatum deputatum. unum malum ad
egressum dicit. Cum. ij. omnis angeli bonum
bonum uelit cuique saluti omnibus studeat:
ille tamen qui deputatus et alius ad custodiam
eum specialem honorare adbonum. sicut legimus de
angelo tobie. et de angelo pessimi. machabeorum apostolorum.
Sathan et mali angeli cum desiderent mali
hominum. magis tamen incitat hominem
ad malum. et ad nocendum fortius. instat ille.
qui ad egressum eius deputatus est.

Solet autem quorundam uerum aplurimum
singuli angeli singulis hominibus an deputati sint.

unus plūs; ad custodiam. uel gr̃e ejum
deputatus sit: & cum electi tot sint
quot & boni angli sunt: plēs constat
ee oēs simul bonos & malos homines
quam angli boni sint: & tot sint e
lecti quot angli boni. & angli bōi plēs
sunt quam mali. plēs q; homines sint
mali quam boni. ū & ambigūdum plēs
ee bonos homines q̄. sint mali angli &
plēs esse malos homines q̄. sint mali
angli uel boni. Confirmat unū anglm
plūs' holy deputari simul sui dūs
veo q; dici oportet unū tempanby.
eund'q; anglm bonum & malum plūs;
bonis; deputari ad custodiam uel gr̃
ejum siue eod' tp̄r siue diuersis tp̄ib;.
sō autē dūs eod' tp̄r & diuersis tp̄ib; q;
udī quib; dam hoīs homines qui
simul mali quo tp̄r singli singlos an
gelos hr̃e p̄sūt bonos & malos quia li
cet maior sit numerus hominū op
tans inimicum oīm; qui fuerunt et
sunt. & futuri sunt. q̄ angloy & ū quia
hominib; decedentib; hoīs succedunt
er iō num q̄. simul sunt in hac uita. singli
& num q̄. decedunt & simul oīs sunt
ee p & p singli hominū dum in hac uita
sunt singlos habeant anglos bonos uel
malos ad sui custodiam. & gr̃e ejum depu
tatos. Verum siue sit siue ū non ē du
bitandum unum q̄. q; [redacted] anglm sibi de
putarū siue plūs; simul destinatus sit siue
uni singlari iter. Hec & mundum unū
anglm plūs; hominib; ad custodiam de
putarū & cum hoī plūs custodia deputa
tur. & ureo; quisq; suum dicatur hr̃e
ditū. & epm & abbatem. unū anglm puer
cant in mio & in primo usq; adiudici
[illegible]m.
Considerari oportet utrū angli bonum
ministro & in primo placeant usq; ad iudi
cium. Quod minus placeant atq; con
die magr̃ae magr̃ūeantur quib; dā inde
tur greo quia omnibus bonum ut minimis
inseruiunt. eoy q; placitis studeut. Quib;
studerunt melioribus q; [redacted] q; in pre
mio placeant. & in cōgnōe & dilectione dī.
liceat. & ut ūtūr in cōsummatione beatitudi
nem acceptur eternam atq; perfectam.

Augeatur ūi cotidie eorum beatitudo quia
magr̃ae magr̃ diligunt atq; cognoscunt &
eorum animas. qua dūs suos diligunt &
meritis & premium. Verum q p̄ea & ob
sequia grea nobis in p̄sta meritur & in
beatitudine placeant. & p̄ea eād̄ premium
qua ea beati sunt. Auctor tanby. obiūt
Et q̄ angli placeant quod dicunt.
in cōgnōe. ac plūs in beatitudine voluimo
uiis sēdy confirmant. Dicit. y. placeat gr̃e
angloy & ascendimus magnificentiā animi
rium. Quis ē iste qui ueit de edō. tinctis
uestib; & bosur & in psalmo. Quis ē iste
rex gl̃e. & equib; apparet q. milium ubi
inebriari plenius cognouerunt angli p̄in
plenionē quā ait. & sic in cōgnōe & ministe
placerunt. Ira dūs eos iudicatus cōgnōe pro
ficere. Cū aūt milites cōgnōem placeant
eundē doceat p̄ dicēs q̄ sit dispensatio
lacūm ab scōdit a electis indeo ut immoretur
multiformis sapia dī pecta in principiis & po
testatib; medestib;. Supq̄. loe dicit. Au
gelicas dignitates p̄fectum militum adpue
nonne uoluerit ille dolo repleta est pallio
& aploy p̄ideo pgrenes dilatata; ieronimo.
Quod in hac sententia uidet ad aduersa
ris autē uidetur contradicere ad sup
qđ loe epte dicens. Voluerunt anglos
misericordiam regi celoy & opportuno tp̄r re
uelatum & placuit uīm. Ite q̄ electis in no
stut supra memorati militum. quoniā
creaturam non ad electa & electis est. Attende
lector. q uidit dilatare in hac sententia
illustres doctores. Deoq; omnis repu
gnantia de medio tollatur. p̄dicta hu
mōdi sequentes. ita determinemus. ut
ut anglis qui maiores dignitates & q̄
militum illa ultimata &. & pre ogra
electis fuisse ut pote familiaribus & ministris:
ut ū qui minores dignitates & in ogr̃e gra
tulāe dicamus usq; q̄ impleta sunt. & p
fectam p̄fectā. & uīe ab omnib; angelis
p̄fecte fuerunt ogr̃a. Constat ergo q; ad
anglos in ogr̃one diuinoy ministroy sed
potius tp̄is p̄fecisse. Vñ in ogr̃e
tp̄i dr̃ angloy scām ac beatitudinem
augeri. usq; ad ultimum consummatō
nem. quando in electa ac beatitudine p
fectissimi erunt. ut & augeatur ampli

nec minuatur. Alioz opinio quidam ante
Alos nuquid dā pdictu non processit
lū. dīr angelos in confirmatione
tanta dei atis dilectione atq; noticia
fuisse pditos ut ulterius non pfecerit
nec pfecturi sint. Pfecer tñ in scīa reoz ex
terioz sicut in ogniōd sacmaū in carnano
nus christus nr. si non in contemplatione dei
tatis qua cuncta immutabiliter. atq; un
tatem in cuncta non plenius intelligūt.
sine intellectum sint quia ab ipa ofirm
atione pcipiunt. Ita etiam dīr eos in ca
ritate non pfecisse p confirmationē q;
eoz caritas pea non extincta. sic dīr eos
non pfecisse in meritis quamdiu ad uitiñen
du. quam ad nūm meritoz. plā. h. bo
na fecerunt pea q tunc non fecerunt si
eoz caritas erga alia posterum non
aucta ergā tñ meruerunt ante quia ista
addentur quāt pea his adiectis. Istō ū q
alij supdīr pabili uidr. s. d angli usq; ad
iudicium in scīa in alijs pficiant. Quedā
Quebourtawel uidñr obuiare probabilio
ribus tñ uidentur in sententia.
Sobuiare quidem auctoritatū ue
ba. dic. h. ysidorus int. de sūmo bono.
angli in uerbo dei omnia sciunt aut q.
fiunt. si nec omīa. nec omīa pfecte. angelos
scire dicit. nō eos in scīa pfecte ī remoū.
bō. quoq; int dialogoz air. Quid ? q i
nescierant. ubi scientem omīa scimus. Vi
detur dicere q omīa sciant angli. nec li
cet q scire. S; accipiendum est h dictis
quoz cognitio beatum facit cognitorem
ut sint ea q ad minimum tria tamen. unū
tangens primum. Solutio de angli
Habitam igitur de his q ad scientiam pti
cipue de opm sex dieī distinctione.
Hec de angelice conditione dicta sufficiant. Hunc sup est de alijs quoq; re
creande ac pcipue de opm. vi. dieī distinc
tione nonnulla in medium proferre. Cum de
malignis spūs sua angelicos odio spē. alia q creauit
sicut ostend sup me. q monstra. s. primum genes
sis. q dicit. in principio deum creasse celum.
i. angelos et terram. i. materiam. inuisibilem
q. adhuc confusā informē q agregis de
rat est chaos. et h fuit ante omnem diem.
Deus elementa distinguit. i. species ppas atq;

distincta tali singuli rebus sed q suum dedit
q nonsimul ut quibusdam scīs pars ipla
cuit. sp mutabilia rpm ac ser uolum
tia dicerum ut alijs ultimum est formauit.
Q si scīa uel uidñr sup h q dicta et
dixisse aliq dicendū omīa simul sal in
sacma. aliq p mutabilia cempy m.
Quidam namq; scīa patrum qui uer
ba dei atq; archana excellenter scru
tati sunt. sup quasi aduersa sepissime in
dicunt. dicq quod nudis et omīa simul
in mā. forma fuisse creata q. ad sensibile ut
dicunt. dicq uero h magis placuit atq; ad
seruet ut primum mā. rudis atq; informis
-uit. elementoz omnitionē atq; confusio
nem rez creata sit. p quod ū p mutabil
ta ser dicerum grossa mā rez corporalium
quia sint formata sed spēs ppas. Quam
sententiam. gg. Iew. aliiq; plures comendāt
ac pferunt. Que ? septure geneseos. Vñ
prima huius rei ad nos manauit ygnitio
magis ogere uidentur. Quomō p mutabilia
ad hanc magis tempis. rel corporales addere
Inuidionem ordinem atq; modum sunt.
creatois formatois q; rez ī mā spectamus
sicut supra memoratum ? In principio
creauit dūs celum. s. angelicam naturam s;
adhuc informem. ut quibusdam placet.
et terram. s. illam confusam mā. inuisibilem
quam nolle rerre ū aut ad ō manicheos.
Istō apellauit moysel. qua tñ inter oīa elementa
mā est speciosa. nulla manus eius
singula p omnia ordinem mutationē
eam etiam uocat abissum dicēs. Et te
nebre erant sup faciem abissi quia con
fusa erat informitas spē distincta carēs.
Sed q mā informis dicta ? aqua. sup q.
ferebatur spē dñi. sicut sup scribitur fa
bricandis reb; uoluntas artificis quia
subiacebat boē uoluntati creatoris q. foz
mand pficiendq; meboauerit. qui sicut
dūs conditor potuit fluitantem informe ma
teriem ut distingueret pspēs uarias q̄ uelit
et sicut uellet. h ō dicta ? aqua quia
omīa q in terra nascuntur siue animalia.
siue arbores. t' libe similitudo abhuiusce
mi pium formari atq; mutari. hisoīb;
uocabl' uocata est illa informis mā ut
res ignotas notis uocabulis insinuaret

elementoz

in primordijs et non uno tñi. Nam si uno tantū significaretur uocabulo hi ee primarie q consueuerunt homines multo uocabulo intelligere. Subtris g nominibus significata est ñi. illa confusa et informis q nulla spē eni aut tñtari poterat. i. nominibus ullis rerum q nō fuere eni pp infirmitatem parulos qui mīi idonei t multibus comphendere. et tunc erant tenebre. i. lucis absentia. Non. ñ. tenebre aliquid t. si ipa lucis absentia sicut silentium. non aliqua res est si ubi sonus non est silentiū dr. unde tas. si aliq res est si in corpore ú regimentum non si mundas dr. sicut et in animas non est aliq. si in mans dr ee locus ú non si corpus. i mundas absentia corporis. Quo sensu tenebre dicantur ee. aliquid. q quo dicant ee

Attende quia hō tenebras die non aliq. ee aliquid cum alibi tenebre inter arcanus ponant q̄ vñdēr dicū. Nñ dr benedicere lucē tenebre dño. Sciendum q sciendum est tenebras diuersis mōis accipi. t plucis absentia quatī sup accepit hō. uyra quā acceptionem non sunt aliq. t paene obscuram. siue aeris obscuritatem. ut hi aliq relcreare sunt. Deo die tenebras tunc fuisse sup faciem abyssi quia non dum erat lux. que si ee. sup ee. ut supfunderetur si non dum lucis g opus fuit dō uendicare q p ea in primo die formata est. Duo solidanda hic q̄r illa materia confusa sit dicta informis nisi ut adee prodiret quantumcūq; tal

De qua prius quam ad tam aliendet metemus duo nob discutienda occurrunt: primum q̄r illa tñ informis dicatur. Deinde quia omni forma caruit ante alia. Secūm ú ad ee potuit. q̄ nō materia alcendere. Ad primū g q. primo pōtū est breuiter respondū tes dñs illam priam nō nou iō dictam fore informem q nullam oīo formā hūer. quia si aliq corpeum tale existere p q. nullam hāt formā si iō non absurde informe apellari p se dñs. quam confusione primordiē quadam subsistās si dum pulchram aptamq; distinctā recepit formam. qualem tñ cernimus.

facta est g illa tñ informa confusionis ante formam dispōnis. Informa confusionis pus omia corpalia nāl. simul et semel creata sunt. postmod informa dispōnis spe diebus sunt ordinata. Hoc absolutum est q. primo mobilem ullo ne ppōtum fuit. t. q̄r illa tñ dicatur informis. Si ad id quod sēdō grebatur ne

Nunc sup est q. sedō pponebatur ponderpplicare. ú. s. illa tñ substātie aquarū materiale pregebatur. dō q. multi erant tenere asserentes dñs. q. illa prima rerum omnium moles qñ creata est ibidem ad ee uidetur. p ille ubi nunc formata subsistit. Quarq; terrenum si elementum unum loco eodēq; medio subsidens. ceteris immixta confusione pumicis est demq; ee q; immodum nebule opacissima inuolutum erat. ut appare re nonpolleret q fuit. Illa ú ita immixta p mixtionem confusa ee q; suspensa eo usq; in altum pregebatur quo usq; mobilissimus corpee ñ pringit. sicut quibusdam unde ultra locum firmamenti extendebatur illa moles q̄ inferior pre spissior arq; grossior erat. Insuperiū rarior aereor arq; subtilior extendebat. de q̄ mirior fuba putant quidam fluido aquas. q̄ sup firmamentum est dñs. Tal fuit mundi facies inpreparato p q̄. recepit formam t dispōnem. Ostēdō q̄ fuit mundi status ē tpis primordio inap

Nunc sup est tr dispōnem illam q̄ñ perfecta sit ordine psequamur. hy dieb; docet scīptura geneseos dilig̃ter deus informas redegit. ppas ecta q̄ simul materialit fecit. ee q. op suū die. vi. sic dicit dñs. Vñ. requieuit ab omni ope. i. cessauit. nocta ecta fuit. Deo re. xi. diebz. sex rez gra dilig̃ē. nichil p ea fecit. ga aliquis illoz ñ generat. Opat ēm p ea sic ūras meuangelio ait. Pat meus

Operatur. n. modū diuine operationis mōis ú ait alcim sup genesim operatur ds. Primo mūdo. omnia disponendo secō in informi. mī. et nox dei nichō ee ando. Vñ qui unus meternū ecclī omia

sil. Omnia [illegible]. Omnia corpa
lia simul creauit: tercio popa ser die
rum uarias distinxit creaturas. Qua
rto grā mondialib; seminib; non lo gre
diuntur. vñ. ij. nouē sepi reformantur. vo.
ne patet; Que fuit pma distinctio corpa

P Rima autem distinctionis opatio
xvij fuit formatio lucis. sicut ostendit sēp
tum q cōmemorata regu informitate eay
dispōnem aluce meboauit subdens. Dix
it dñs. fiat lux. ⁊ facta ⁊ lux. ⁊ diuisit lucē
ac tenebras. ⁊ appellauitq; lucē diem. et
tenebras noctem. Q ⁊ factus est uespe ⁊
nus mane dies. Congrue mundi ornatus
aluce incēpit. uñ ceteris que creanda erāt
uicē preeunte. Quid fuit lux illa corpalis
Siqñ qualis illa lux spiritualis.
fuit. corpalis. an spūalis. ad hoc respo
demus q alterius tractatus legimus.
Dicit. ij. ad. qua lux illa corpalis ⁊ spūa
lis intelligi p. si spūalis accipi angelica
ñ intelligi. que p informis fuit. ⁊ p̄ea
formata ⁊ cum ad creaturam conūsa et a
tuare ad uelit. Cuius informitatis ⁊a
no supi sigficata est. ⁊ dictum est: In
principio. c.d. Vbi ens d formatio ostū dī
cant. fiat lux. ⁊ f. ⁊ l. ⁊ g. anglica ñ pus
tenebre ⁊ postea lux fuit. qua pus hūit
informitatis ⁊ imperfectionē de ñ forma
tionis pfectionē. ⁊ tūc diuisit dñs lucē
⁊ tenebras. Nam ut ait ad. sup genesim.
huic creature informitas ⁊ imperfectio fu
it antequā formaretur. maiore con
ditoris. formata uero ⁊ qñ conūsa ⁊ ad
inēmutabile lumē uerbi. Vñ cū cogat
fuit lux illa q utrūq; patule est corpus
lucidum fuisse tenebre. Velut lucida
nubes. q non de nebulo ⁊ de placem
ñ formali facta ⁊ ut lux esset ⁊ unde
lucendi haberet. Cumqua dies pma
creata est qua ante lucem nec dies fuit.
nec nox lucet tempus fuit. Q lux illa fuit
Sū sol apparet q inē aquas lucē nō pa
tiatur qñ ubi ⁊ facta lux illa. cum ea
bysso omnem terre altitudinem circū
geret diei p in illis partib; facta qualiter
illustraret solis diurna lux. Hec mirum
lucem in aquis p se lucere ⁊ naturarum
operatione sepius illustrentur. qui inp

fundum mersi misso croco oleo. aqua ⁊
illustrant. que multo mirabiliores fuer
in principio q. modo sunt. qua non dū
congregate fuerunt in unū locū. facta
q lux illa. lucem ⁊ locum sol tenebat.
que motu suo circumagitata. noctem
dieq; discernebat. Ubi ergo pmū lu
cem apparuisse ūtissime est. ubi sol co
tidiano cursu circumductus apparet
ur eod tramite lux cēpit. ac primo
ad occasum descendens uespam face
re. de ñ reuocata ad ortum. aurorā.
⁊ mane illustrare. ⁊ ita dñs diuisit
lucem ⁊ tenebras. ⁊ appellauit lucē
ut supi. noctem; Quod dies dicitur inch
Vbi nouandum est. accipitur
q dies duobus modis in scripturis
accipi. Vno. ij. dies lux illa que uno
triduo tenebras illuminabat. et
alio dies illuminato ipa aeris. Vno
etiam dies spatium. ut ibi. hora q
quasi accipi cōsuet. factumq; est uespe
⁊ mane dies unus. Q ē distin
guendum ⁊ factū ⁊ uespe pri ⁊ poste
a mane. ⁊ fuit dies unus. cū pleno
ut ibi. horas dies. s. naturalis qui
habet uespam ⁊ non mane. Mane
⁊ dies sunt precedentis ⁊ matutinum sequē
tis diei q ⁊ aurora q ñ plenam ali
cui tenebris hēt. Mane q primus di
es non habet quia nec dies precesserat
que sequentis diei initio terminare
tur. ⁊ eo perpue qua luce apparente
mox sup terrenum plenus atq; pelagus
dies gignitur. qui non ab aurora ⁊ aplo
na luce inchoatur. ⁊ in mane sequen
tis diei consummatus est. Vñ Beda sē
genesim. Decebat. ut dies a luce inciperet
et in mane sequentis diei tendere ut
opa dī a luce inchoasse. ⁊ in lucem cō
pleta cōsignarentur. Reliq autē
dies mane habentur ⁊ uespam quoy
quisq; [illegible] mane incipiens usq; ad
alterius diei mane tendebatur.
De naturali ordine operationū dieꝝ
Ille est naturalis ordo qui missio ie
ordo distinctionis dierum. ut
distinguantur atq; computentur
dies a mane usq; ad mane. postea

⁊ f. elementa

1 lucem

1 a suo

. e et hic est

ū in mille facum est ut dies com
putentur a uespa in uespam. ita nū
gatur dies p̄cedens noctē incomputa
tione cum ipsa naturalem ordinē
p̄cedens dies sequenti nocti adiungi
debeat. qua homo aluce p̄cedēte cor
ruit in tenebras ignorantie i peccā
tor. De ii p̄. in tenebris adlucē redijt.
Vii aplē. Erramus aliquando tenebre
nunc autē lux in domino. prius itaq;
dies non ab aurora s; a plena luce inci
piens. ip̄ paulatim uespam occidente
luce ☐ mane sequentis diei
explens ☩. Vii beda. occidente luce
paulatim i post spatium diurne lon
gitudinis inferiores p̄s subeunte.
factum est uespe. sicut mane i ascendē
cursu solis fī solet factum autē mane.
o ead̄ sup terram redeunte. ita ū diē
in choante. dies explens est uni⁹ ȳr.
uñ. horarum sunt q; nox illo triduo
ob tenebrosa q̄ p̄cessit ȳda aliqualiter clarius; Cur dī fēcit lucē illa sine
soleam rem queri q̄ dicit ☩ factus ☩ fuerit.
sol. lucē illa faciendo diei sufficiebat. dū d̄ diei p̄ q̄n lux illa forte su
periores partes illustrabat. ad illu
minationem inferior solem fieri opor
tebat. Vl potē ideo qua facto sole di
ei fulgor auctus ☩ amplior ȳ. ultro
luce radiantes dies postea q̄. ante. Si
uero q̄ quid de luce illa factū sit. ē
ū non appareat p̄ diei aū de ea corpus
sol formatum aū in ea p̄te celi ē in
qua solem unum ☐ p̄sit sol. ſ; sic et
unita ut dicēm non ualeat Quom ac
cipiend̄ sit illud dixit d̄ ante uocē
retereq; in uestigandū ☩ id dixit an ali
quo modo accipiendum sit q̄ ante ē
dixit deus. ut ip̄ali. t sono uocis
illud dixerit. an alio m̄. dō sup geue
sim tēnt. nec ip̄ali nec sono uocis
dīm fuisse locutum. quia sip̄ali et
immutabili. vl corporali dicatur sonu
isse uox d̄i. Hec lingua erat qua loq̄
rentur nec erat quem oporteat audire.
et intelligē. Fili q̄ uox dei ad naturā
uerbi. p quem oīa facta sunt referunt.
Dixit q̄ deus. fiat. ieterna. non ip̄ali

non sono uocis ſ; in uerbo ſ; coeterno. ei
dum genuit ip̄ali. in quo eum. id ipo
sunt ab eterno ut faceret in ☐ meo factū
est Quom accipiend̄ sit q̄ pat̄ opat̄ filio
requeri solet quomodo t̄ p̄fectum. t ispm̄
accipiendum sit q. dī. pater opat̄ in
filio. t̄ p̄fectum. t in ip̄o sancto. h. ȳ. sēpe
frequenter nobis ap̄ostol. Vt omnia fecisti
in sapia. dūe. i. in filio. in p̄cipio. i. in
uo. creauit d̄s. c. nt. illud. p q̄ fecit er
setā. Sup illum quoq; psalmi ☐ locum.
Ego dixi dii estis et filii excelsi uos. dicit d̄s.
q. pater opatur p uerbum suum i spm̄
sanctū. quomodo ſ; h accipiend̄ est. e put
tauerunt quidam heretici q. patrē dē aue
tor. et auctor filio i spū scō in rerū opatio
ne. quasi in instrumento utente ip̄o de
ns uerbis et audi occasionem sumendi
q̄ dē blasphemiam atq; sane doctrine
aduersum abiēpia fides. Ante ☩ itaq; in
telligendum ſ; sēpe patrem opari in filio. t̄ p
filium. tanquam filius non possit facere
si et non pater. possit pater de rerum. t rāt̄.
aliq̄. instrumentali fuit pat̄ opatus ſ;
potius ut uerbis patrem intelligi uolu
it cum filio i spū scō opari i sū eis uelle
facere; Contra hanc impiam surgit
ed dicit hereticus Hereticus.
hac ratione possit dicere dicitur filium
opari p patrem. t impatre. i spm̄ scm̄
cum utq; t̄ pter unumq; quia filius cū pa
tre. i spe sanctus cum utq; opatur. ē
breuiter respondem̄ Ideo illud dictū
ē non ista. ut impatre monstraret
auctoritas. Non. n. pater a filio ſ; filius a
patre opatur. i spe scō aburoq; Ideo
q; filius i p̄sp̄n scm̄ legitur opari. qua
cum spū scō opatur. h ip̄m a filio hīre
ut operetur. alia p̄dictor exposita.
ē. male illud accipi ut dicatur pat̄
in filio t̄ p̄filium opari. quae cū genui
se omnium opificem. sicut d̄ deum iu
dicare. quia genuit iudicem ita p̄sp̄n
scm̄ d̄ opari. siue pater. siue filius. q
aburoq; p̄cedit. ip̄s scō factor omnium.
Vii iobs ē solutor. Ter p̄ē ap̄le adhebre
os sic ait. Hon ubi deus manet suspi
citur tamquam aliq; instrumentum

patris genuit filius. nap; peum pater dī-
ferille tamquā ipē facere non posset. ſ; sic
dī pater iudicare pfilium. quia iudicem
genuit. sic dī opari pfilium quia eī cō
stat opificem genuisse. S i. ꝫ. eī eius pat
est. ſ. qđ pater est multo amplius comm
est que pfilium facta sunt. hic deo pe sē die q

Q uinto quoq; deus. factū firmamentum.
Stat firmamentum immedio aquay
et dīuidat aquas ab aquis. Diuisit q:
aquas que erant sub firmamento ab
his que erant sup firmamentū. Sciendum est ꝫ filius cū de sēptimo die creatio
ne tractat beda sup genesim. in quo fm sūt
ſpīa. ē suppōre ē aque. in aere. in terra
et suppōre alie de quib; dī. Quī regis aq;
supiosa eius. In medio firmamēt est. ſ. ſpī
dereum celum q de aquis factū credi p.
Crisallinus. h. lap ē mag; firmitas et
pspicuitas de aquis factus est. Sciq. ū
mouet quo modo aque ſ fluide et inma
labiles sīt celum possint consistere. dedo
ceptum esse mentiuntur q. ligat aquas
in nubib; suis. Quī. h. in finem celum ligata
quas ad tps uaporib; nubium ueritas.
penam sīt celi speciem ī uaporali tenuitate ſ glaciali soliditate aquas suspīdē
no labamur. Qualesnā et ad quid con
dite sint ipe nouit qui condidit. Hec
ostendisse est his uerbis q celum factum
sit. ſ. illud in quo sūt fīa ſpīa. q. creauit
aerem et de qua dī. ſ. de aquis. et quales
sint aq. q sup illud celum ē. ſ. ut glaciei
solidate. Alii putauerūt celum illud ee ig
Quidam uero celum nec ī quib; stel
lis creauit aeris spacia ignee ſ dīnt ut.
asserentes sup aerem pure ignem ee qui
dī ee celum de quo igne ſpīa lumina
ria facta ee coniectant. quib; ab oppo
re uidī. Ytī uero nomine firmamēti
celum q aereum creauit. anip aer ī mutli
gatur. id ab. quem et ne absoluunt. Ab ag
autem appbare uidī celum illud ſ aeri
pti q spacia aeris creauit. aquas aut ē que
sup illud celum sunt dicit uaporabili ē ibi
et leuissimus suspendi guttis. Sicut aer
ille nubilosus ſ gutturione terre aquas
uaporali rubiit et subtiles minutias
suspendit. et post copulentius globa
tas pluuiali refundit. Sic ꝫ aqua sic
uidemus ad tantas minutias pue
nire ut tenuitate uaporali sup aerem a
qus naturali leuitatem. Cur non ere
damus. et sup illud leuius celum minu
tionibus gutte leuitatis immanare ua
porib; et quomodo nubila sint. ī ee non du
bitamus. Que sit figura firmamenti.

V Q Veri etiam soleat cuius figure sit ce
lum. Si spē scē quamuis auctores
nri scripserint. pcos dicere noluit. ne q
pter salutem. Q Veritur etiam si terra
moueatur celum. Si moueatur inqui
unt quomodo est firmamēt. Si stat q
modo medio fixa ſpīa ē credenda. Ego firma
mentū dici p non ppetuationem ſ pp fir
mitatem. Terminum aquay in tantū
grossibilem. Si autem stat nec impedi
mouendi ē credere ſpīa. Sī tacent sēpta
Post hec quer dīc de ope ā. die q. tali ē
qđ ī non est dictum sicut in alio
dierum opibus. Vidit ds q ē bonum.
Sacramentum aliquod h commendatur
Jō. h. forsitas non ſ h dictum q ī sicut
malus ē factum. quia binarius primi
pium est alterius et signum diuisionis;
de opere ēi die q aque congregate sūt in unū locum.
Sequitur Dixit deus. Congregentur
aque inferiorum unum et appareat
arida. Terre ſ dei opus est congregari
aquarum in unum locum. Congre
gate. ꝫ. ſ. omīs aq celo inferiores in una
marem. ut iuxta que ꝑterito biduo a
quas clara luce lustrauerit ꝑ puro aere
clariori fulgeat. et appareat terra que co
opta latebat. erāt aquis limosa erat. ſ
eret arida. et gminib; apta. Ē ob. ꝫ. die
prodit terra herbam uirentem. liguī
q; faciens fructum; S i autem q̄ erāt
ubi congregate sunt aque. quecq uoluī
tent spatium usq; ad celum. potu
it fieri ut terra subsidens oīa ꝑ
beret ubi fluctuantes aquas recipe
Et iam credi primarias aquas ratio
res fuisse. q sicut nebule tegent terrā.
ſ ꝫ fationem ee spissatas. et ideo facile in
unum posse redigi locum Q uamq; mul
ta ꝫ sint esse maria et flumina in unū

beda.

tñ locum dicit aquas congregatas. ꝑ̄
commutationem omniū aquarum
que interris sunt. Quia cuncta flu
mina et maria magno mari iungū
tur. ꝺ deo q; cum diceret aquas ꝯgatas
munū locum. deū dicit plū congre
gationes q; aquarum ꝑ̄ multitudol
sinus eay quibus omnib; ꝙ magno
mari principium est; de ope ꝯ̄a diei
sequitur. Dixit dñs. qñ fēa ℓ luminū
fiant luminaria in firmamento a.
celi et diuidant diem ac nocte. In
precedenti triduo disposita ē uniuer
sitatis hymus mundi machina ꝯpar
tibus suis distributa. formata ꝙ luce
prima die que uniuersa illustraret.
duo sequentes dies artibum sunt. su
ꝑ̄ me et in hac me partimundi firmamē
to. s. aeri. terre. ꝙque. Nam secūda die
firmamēt de sup expansum est. terra
uero aquarum molib; in una recepta
cula sua collectis terra est reuelata
atq; aer serenatus. Quarto ꝙ unum
di[illegible] ill diebus suis locis distincta
sunt ꝙ ordinata. tribus autem se
quentib; diebus ornata sunt ꝺ tria. ttū.
[illegible]. Quarta. h. die ornatum est
firmamentum. sole. ℓ luna. ℓ stelle.
Quinta aer inuolucrib; ꝙ pennis
cibus. ornamenta acceperunt. Ter
ra. accep terra iumenta. ℓ reptilia ℓ
bestias. ꝑ ꝙ omnia factus est homo.
de terra ℓ in terra. non tñ ad terrā.
nec ꝑ̄ terram. s; ad celum. ꝙ ꝑ̄ celum.
Aū omia de ornatu celi agūt sic̄ prīa
Quia ꝙ celum ceteris sacrum
spēs̄tat priusq; alijs factum ē.
est. ideo ante alia ornatur in quarto
die quo fiunt sydera. Que ideo facta sūt
ut pea illustrentur inferiora parsue
cet habitantib; tenebrosa. ac. ſ infir
mitatiq; hominū pusillū est ni ceu
ente sole pernoctent diei noctisq;
uicissitudie ꝑ̄ dormiendi uigilan
diq; necessitatem. retinam ideo. ne ngr
ua decora remanerent. s; luna ac sy
deribus consolarentur homines. qui
bus in nocte opandi necessitas incū
beret. ꝙ quedam animalia ſ ꝙ luce

ferre non possunt. Quod autem sub
dicitur. ℓ sint in signa ℓ tp̄a. et dies
et annos. quo modo accipiendum sit.
queri solet. ſta. h. dictum uidetur. qñ
quarto die cepisset tp̄a. tñ cumpus
triduum sine [illegible]mon fuit. ꝺ deo q;
tp̄a que fiunt p̄sidia non spatia mouay
h uicissitudinem aeris qualitatis de
bemus accipere. quia talia motibus
sideru fiunt sicut dies ℓ anni. qs
usitate nouimus. Sunt. h. tria signa
tēpestatis. ℓ tempestatis. ℓ tp̄a. qua
pea distinguimus. tñ. tp̄a anni. s. uer
estatem. autumpnū. hyemē. Vel in
sig tp̄a. i. in distinctione horarū tp̄is.
quia prius quam fieret ordo tp̄m. u
tili notabatur in diuisis t̄ meridiana
horas qualibet hora. h. tñ. die facta
sunt; de ope ꝯ̄a diei. qñ facta sunt ꝺ ꝯgīs
Dixit etiam dñs. Producant uolatilia ꝙ
aque reptile anime uolatile sup ter
ram. ꝛc. Opus quinte diei ē tm
anno piscium. ℓ auium. q̄bus duo
[illegible]ornantur. ℓ de eade tñ. i. de aq̄s.
pisces ℓ naues creauit. Volatilia leuās
inaera. ℓ natatilia remigeus ꝯgnī;
de ope ꝯtī diei qñ facta sunt animalia reptilia
Sequitur. Dixit dñs. Producat tm
anima uiuentem iumenta. ℓ rep
tilia. ℓ bestias terre. sed in spēs suas. ꝛc.
Sexte diei opus describitur. cum ter
ra suis animalib; ornari dicitur; ut ꝑ
peccm uenenosa animalia nona fēa fuisse.
an ꝑ̄ peccm nobis cepisse. pri fēa non
Quod uero soler de uenenosis ℓ pestilen
animantibus ut ꝑ peccm hominis
ad uindictam creata sint an potius ē
ata innocua peccantib; nocere cepisse.
Sane dici p̄ q. creata ut ēb homini no
cuissent si non peccass; puniendo; tāq;
ultrici ℓ terrendo; t̄ pande et pficien
de uirtutis ēa nocere ceperunt. fuerūt
ꝙ creata innocua s; ꝑ̄ peccm facta sūt
nocua. uel minuta animalia ut ēta sine
Deq̄ buldam animalibus animātib;
qō est. ut ē inprimis condītib;
creata sint. angr rebus corporeis. pea
ora sunt. Plenū. q. h. de humidis; corpo
ribus. t̄ gelatosis; siue de cadaueribus;

elementa

elemeta

elementis

gignuntur. Quedam etiam decorupcõe
[redacted] lignorum. herbarum fructu
um. et deus auctor omnium est. Por
autem dicit q ea q̄ fiunt corporibus animali ma
rime mortuor nascuntur: cum animal
bus data fuit ꝙ potentialit multi. Ca
ꝙ ger̄m generis nascuntur generis q̄
terra ḡmniare orta s. nō data fuisse ꝙm
Hoc dicit p. Auare p omia facta est homo.
Omnib a datis aīq; dispōns. nouissime
factus ⁊ ꝙ tanquam dignior ꝑfectior. q̄
et omnib; p̄ferendus erat. Vñ sequitur:
Vid' dīs q̄ esset bonum valde. faciamus hoīem
ceta. Sed antequam de hoīs creatōe tract
q̄ supra breuiter tetigimus plenius ꝙ valeam
clarius faciamus. In hac. vi. rerum distinctione
catholici tres differentie diligenter ꝙ sup diximus
inueniuntur. dies dicentibus res data sanc
distinctas sp̄es suas pinguialia. vi. dierum
quor sententie. qa tertia genesis magistri
ture understanding; eccla catholica magr approbat. Hactenus studiose docuimus. q ꝙ
dilla cōi nō p̄ informitē facta p̄ea rerum co
positarum gdā p. vi. dierum uolumina distin
cum sint formata. Dies autē uidem
q nonp interualla tpis facta sint. sīmul i
ta formata ad ee p̄dierunt. Qd aūt sup gene
sim plibus mis uidetur obstāre. dicens eis
nō. ta formata sicut ꝙ apparent abunio
grumille celum sōl cetibus ornatū fuisse q̄d
ꝙ non formali sīmatali rōne facta fuisse
q̄ p̄pīis accessum formali [redacted] distincta s. ꝙ
bbe. arbores. herbe aīalia. Omnia q̄ mipo
tpis mundo facta ee dr. sīq̄dam formati
ti. sīc spēs quas habere cōmunes. ut maiores
mundi pres. quedam ꝙ mariti tm. Sīc ꝙ dr
[redacted] moysēs loquens rudi carnali pp
locutionis modum temperauit de do loqūs
alimodi hoīs. qui primas tpis opa sua ꝑfec.
cum ip simul sua opa fecerit. Vñ aū. Jō in
quid moysēs sīc diuinū refert deum illa opa
fecisse. quia non potuit simul abhoīe dici.
q. adeo simul potuit fieri. Item potuit di
cide scīptura loquendi tpīb; q. deus opan
di tpībus non diuisit. sīc qui bus auctor
rerum. aliis huius ōm utteretur dōr
uū. [redacted] aīq; celi luminaria ea formam
simul ee sua habuisse. illos. vi. dies quos scīp
tura memorat. vi. rerum gña. i. distinctio
nes appellant que simul facte sunt par
tim formali partim causali ꝙ alia mino
ra; Quom mirandum sit dīm requeuisse
die de septime die requie aliquid nos de
eloqui oportet. Septimus est. quia com
pletur deus die. vii. opus suum. et req
uiescere die. vii. ab omni opere q̄ patra
tur. Et requieuisse dr deus die. vii. ꝙ qua
si operando lassat. ab omni opere recedit.
qua noua creaturam facē cessauit. Ne
quescere. id. cessare dr. Vñ in apocalipsi.
Non habebant requiem dicentes. Scs.
s. s. i. dicere non cessabant. Requieuisse
q̄ dr deus quia cessauit a faciendis gīb;
creature. qua ultra noua nō condidit usq;
nūc ut uerbis euāngelio aīt. Pat
pater cum filio [redacted] administrationem
eor de generum q. nūc instituta s. creatoris
id. ut res ad subsistendi ⁊ omīi creatē. Qd
q dr pater nūs usq; nō operatur. Ego oper
lud. universe creature communiam ani
mationem ostēd. Die q. vii. requieuit ꝙ
nouam earum ulterius nō faceret cū ut sunt
irudo non posset. sīc usq; nūc operatur.
ut q. conditor continue gubernare nō cesset;
Quom dr dicatur complesse opus
Sed queritur. suum die vii.
quom dr. vii. die dicatur deus comple
sse opus suum. cū hoc opus illo die q̄dūr
nec aliq̄ q̄ nouū rerum fecerit. Alia rōne
hoc ostēdit deus die. vii. opa sua. q. nich
q̄ondum asserit. quia manifesta sunt. q. in
eo facta sunt. communi consuetudine eo
die perfecta est sicut scīptura ostēdit. cum
videt deus cuncta que fecerat erant val
de bona. Omnia quid utiq; bōa erant. ut
ei; usus ꝙ utrīs haberent sua bona q̄
condidit dīs. et singla. Simul uero uniuer
sa valde bōa quia ex omnib; constitit. u
niuersitas amirabilē pulchritudinē
qua et illud q̄ malū dr. bñ ordinatum
in loco suo positum eminentius commen
dat bona ut magis placeant. et laudabi
liora sint dum comparantur mal. Sicut
q̄ due facta est omnium operum glōsa.
Ideo p̄mitta erratur quom quoniam dicatur
deus die. vii. opus suum complesse. quod
hebdomada ultra hēt. Juquo tū nich nouū
creasse dr. ꝙ forte dicatur die. vii. cple

Aug

Beda

...

Aug

Aug

metu

ulle op' lui. qr plum bñ dix' ⁊ scificauit.
sicut ⁊ lubĕ scptuna. bñ dix' diei vii.
⁊ scificauit illū. Op' quidam. y. ē bñdictio
a scīfico. siĕ salomon alīq; opi fecĕt tem
plum dedicauit. Que sic scificō ⁊ bñdictō
llum a die scificasse ⁊ bñdixisse dī. qm̄ vis
cta p̄ceteris bñdictioē ⁊ scificatione dies
eum donauit. Vnde in lege dī. Memēto
sanctificare die sabbi ⁊ nō ēq; nūando
dies usq; adseptimum pcedimus ⁊ duīs.
vii. ē dies quoz; repetitiōe ⁊ oē tps agit.
non q̄n alī sit ab illis dies octauus. ⁊ nouī.
⁊ sic d'ceris. Vīq; ad vi. dieb; verū quia
dubiēta sunt. ⁊ vii. uel ñ fuit nouū g're
rum institutū: fuit ñ in eo quasi quidam
nouī status scificandis opm. ⁊ reqetēdis opi
ficiis. Pot' ⁊ sic exponi illud. opleū dī die vi.
opus suum. ⁊ opletum ⁊ consūmatū iudic.
De hoc' ēatione ñ considand' ⁊ q̄r dr' sic
homo ⁊ qualē sit inchoat' ⁊ q̄ deus sup' ēe
tata fē ⁊ qualē fel. ⁊ q̄lē lapsus. p̄tema
quomodo sit repand' ⁊ que discutienda ē
Ps greuis. q. sup' de hoīs creatōe pmu
nimus effectu mūcipare arq; ordine
explanare suscepim' ñ si consideanda iudic'.
⁊ q̄r creatus sit homo. ⁊ q̄lis institut'. ⁊ q̄lis
⁊ quo ñ factus. Et ñ q̄lis sit lapsus. Postmo
q̄lis ⁊ q̄ sit reparatus. hoz autē p̄mo ⁊
ñ. potia. ⁊ cām cārdis hūane ⁊ modū intel
ctionis supius p modulo uīe facultatis
nre tetigimus. ⁊ deoq; sup est ut qual' uel
quo ñ factus sit discutiamus. ⁊ ingenesi
legī. faciamus hoīem ad imaginem ⁊
similitudinem nr̄am. ⁊ eoq; dī faciam'.
una opatio trinū p' ostenditur. Intl ñ q dr'
adima ⁊ sim. no. una ⁊ eq̄l' subaudit' p' nō
tatur. Exp̄a. n. pat's. ⁊ dr' ad filiū et
spūm scm. ⁊ aliquādo patrē anglī. qd dī et
anglōz non ⁊ una ⁊ ead' imago l' simili
tudo. Q imago ⁊ similitudo ht' aduersitatē
capr' uarie a quibusdam inēarta. abalīs ēa
ta. inēarta. ⁊ ēēntia trinitatis ⁊ ei. ⁊ ipē sī.
Imago autem ⁊ similitudo mīb loco intēta
intelligitur. ⁊ trinitatis ēēntia ad
q̄m factus ⁊ homo. ⁊ creata inqua fact'
est homo. ⁊ p̄ā hōi decreta. Inest etiā. n.
imaginem q dī ⁊ intelligēdē uidetur
beda. cum dic' non ēe unam imaginē
dei. ⁊ anglōz ⁊ ei plonarū. ⁊ nō p' ūagīs

fris ei mo. Iuppe ñi imago dī. qua ppe ⁊
imago relatiue ad alīd dī. ē similitudinē
gīt. ⁊ ad q. repsentand facta sit. Sic ē ima
go eius. q̄ ipius similitudinē p̄ferebat.
ipīmq; quodam ñi repsentabat. Iuppe ⁊
imago dī. ⁊ ad q. fit. Sicut exemplū
ppe dr' q. sumitur. ⁊ alīquo. ⁊ exemplar.
⁊ quo sumitur aliquid. Potuit ñi alīq̄ ab
ulme alīm patrē. Ita nr̄m. Iuppe accipī
imago ēēntia trinitatis. sicut ea nōie i
maginis mīb loco intelligitur. opinio
eoz qui putauīt filiū p imaginē filij
⁊ nus ñ ppe imago patris dī. ⁊ dīne hī accep.
sicut supius mīstatu de similare dr'ū.
vñ fuerūt ⁊ multi q̄ distinguerent ima
ginem inb loco intelligerent filiū. hoīem
ñ non imaginē. ⁊ ad imaginem facti di
cerent quos refellit ap̄lus dicens. Vir q. est
imago ⁊ glā dei. h' namq; imago. ⁊ hō ē. Ut
si ad imaginem. ñ quasi ad filiū dī. sic. alio
quin non diceret. ad imaginem nr̄am. q̄m
h' nr̄am dicēt cum sit' sōlt' patris imago sit.
Verum ⁊ ialīs ps̄picuus ht' rōnēs
quip imaginem filium ⁊ ipsum intudi
nem spūm scm intelligent. qui similitudo
est patris ⁊ filij. ⁊ nō plī putauerunt dici
nr̄am. id referentes ad similitudinem nr̄m.
ad imaginem ñ sub intelligīdē ēe meam. ho
minē ñ ⁊ imaginē ēe ⁊ ad imaginem ⁊ si
militudinem factū ēe. tradidēt ⁊ imagi
nem imaginis ēe ⁊ similitudinis. Nec hoc
sīam approbat q̄ imaginem ⁊ similitu
dinem dei in hōe grandā ⁊ sid'andā do
cent. ut p̄ imago ⁊ similitudo ēata intelligā
Verūtn ht' distinctio. licet rep̄hat' penes ē.
non uideatur. quia ñi de medio nō
tum. ⁊ auctoritatib; scōy non manat
grauem. in ipō homine imago ⁊ simi
litudo dei querenda ⁊ considanda est.
fact' ⁊ g' hō. ad imaginem dei. ⁊ similitu
dinem s' mentē q̄ ratiōabilit' ⁊ alī cellit'
ht ad imaginem s' memorīā ⁊ intelligīā
⁊ dilectōnem. ad similitudinem s' inno
centiam ⁊ iustitiam. q̄ nūqm̄ rōnali fili s'.
vl' imago sidāt' rōni ordinē ūtutis. simi
litudo in amore ūtutis. s' ēēntialis. vl' ima
go malis oīb; similitudo in ēēntia: qua
immortalis ⁊ indiuisibilis. vñ ad. in lib'.
de q̄stionē aīe. dīa facta similitudo ⁊ da

immortalem. inconcussibilem fecerit deus.
Imago g primeradformā. similitudo. ad
naturam. factus ē. g ad faciam. ad imagi-
nē. ū patris nīi t filij. t spūs. c. sicut trinita
tis t. ut faciā. dī. hō ē imago dei q imago dī
mea est. Sic imago dī. tabulā picturam g
mea. g picturam q linea. sicut tabulā
imago appellatur. sic ꝑ imaginem tri
nitatis. t illud unquo. ti imago nōie
imaginis uocatur. q hō dī imago ad
imaginem filī ū imago. non ad imaginē.
Quo circa homo. imago dī. ad ima
ginem: filī ē imago. non ad imaginē.
quia natus ū genitus equat. sibi nullo dissi
mili. hō creatus est. adā ū genitus ū paritu
re est: g quadā similitudine accedēs.
ꝙ ad nil. vii. d. t. Ff. ut genesi legi. faci
amus hoīem. ad imagi. sl. n. faciamus
similem. pli. dixit. nī gr relatiuus acci
pi nō posset. ut dē intelligantur. pat.
filius. sl ꝑ. c. ad imaginem patris filij
sl. s. ut subsisteret homo imago dī. Sed
non omō est factus illa imago tamq. non
ab illo nata. g habeo creata. ō t imago
dī. q. ad imaginem. qm est pat. Dic
tus. g homo ad imaginem ꝑ impariē
similitudinē. nō mīm. ū imago æqua
lis ē homo intelligatur. non tm tam
quat sicut filī pater. Ecce obstitum.
Quid sit similis deo. s. anima.
Ad corpe q dam ꝑfectam habet. q.
Hinc dicat. quia est erecta statura. sic
quam corpus ad ꝑfectū congruit. qua
mobilium erectum est. de actione mē uī
dealiq fca sit. Unum rqm. quam gram ha
buit in actor. se.
Hinc de origine animę: plūa queri so
lent. s. ūm creata fuerit. iqm. aq.
gratiam habuerit merendo. Sicut bōis
formatō. corpus desēbitur. dī. for
mauit deus hoīem de limo terre. sed
faciam factura desēbitur. nō subdi.
et inspirauit in faciem spi. uite. Cor
pus. ti. de limo terre formatū deus
animā inspirauit. Ff. aliq litam. fla
uit. sufflauit. ut q. faucibus sufflatur.
t manib; corporis cor formauerit.

Sps. y. deus est ū liniamenti mēbroꝝ
compositus. non g carnali. puteū dīn cor
poris manib; formasse corpus. t faucib; in
spirasse animā. l; pot hominē. de limo
terre t corp formare. Subdit uolendo. i.
uoluit. q uōs suo uultu. ut ita haberet. in
spirauit in fē. spi. u. i. subam animę. in q
mīa creauit. non de mī aliqua corpalit spā
li. g de nichilo. Ff putauerunt. y. quidam
Deus [redacted] suā animam creasse
uerbis scripture priuatiue intellectis. qui
bus dī. inspirauit. t substantiā. ē. flatū. i
quiuit. t spirit hō de se flatum emittit.
Sic g. cum dī. deus flasse. t spirasse spiraculū
in faciem hominis. gr se spūs hominis eum
fisse. intelligitur. i. de sua suba. O. unde dixit
non capiunt ꝑpria locutione dici ē. sufflā
uit. t flauit. i. flatum hominis. i. animam
fecit. Flare. y. flatum facere. flatū facē
animam facere. Vñ dīc ꝑ Ioannem. O mīe
flatū ego fec. Non g audiendi qui putāt
animam ē ꝑ dī. Si. y. b ecc. nec ale nec ab
alio decipi posset. nec ad malum faciendum
ꝑ faciendō compelli. ū in melius. t deterius mutari
flatus g quo hominem aiatū fecit. ad hō.
non de hō. nec de aliqua mā. sed de nichilo.
Hinc qm fca sit anima an ad corp an cor
ad mām. nec corpe an grīa corpus. Vi
dent doctos scrupulosa qō. dī. y. sup
genesim. quid animam cum angelis sit com
posse. fuisse creatam. Postea ū ad corpus
accessisse. neq; compulsa est [redacted]. sed
naturali. illud voluit. i. sic creata fuit. ū
uellet sicut ūle nobis est uelle uiuere.
Male autem uelle uiuere non ū sed uolun
tatis est peruerse. Alij ū dīt animam
ꝑ mediū hōis. in corpe fuisse creatam. i. ꝑpo
nentes uerba illa. Insufflauit. nisi. et. spi.
u. i. animam in corpe creauit. q. totum
corpus aīe. ad faciem ū spāliter. sed ꝑfectū
ti parū sensib; ornata est. ad inuenda tu
pioza. Quicquid de aīa ꝑ mediū hominis
enumerat. d aliis ē. cillime seruiend est
q. in corpe ē. Crescendo. ti. infundi
eas dī. infundendo creat. Vicend. ē etiā
animā illam non sic ē creatam. ū ꝑfecta
ē. ꝑ opis fuit ī ictu manus. Inqua erare dī hominē fecit.
Solet ē quer utr dī hominem repente
in uitulū erare fecit. amplectendo. i

erat vel augendo. sicut nūc homar in mar⁹ uero. Dō sup genesim dicit. q. adam mea re uirili continuo factus est. ⁊ hī supiores ⁊ inferiores [redacted]. q. sed uoluntatem ⁊ potentiam dei q. ū gnīb; non alligant. qualiē ⁊ ni ga moysi anūciat inducebonem. Nec ⁊ natu ⁊ manuum fuit ⁊ nobis quib; alī ū cursus mouet. deo autem ū est. q. facē; non q. ⁊ dispōnem suam. ulō facit dō. Erat. ⁊ t̄ pruna cāe conditione. sic bōiē posse fieri ⁊ non i erat necē ū fieret. hī ⁊. non erat in conditōe creature ⁊ mbū plantū ānous? uoluntas necēas ⁊ h. ⁊. necēario fuīm ⁊ q. uult ⁊ pfecit. Ultra ū ⁊ inferiores cās suas [redacted]. ⁊ impfecta da fuisse non f. Sic ⁊ alter futura sunt. post sua ⁊ sicut i sūt ū pfecit ille. qui non p̄t falli. Sic q. factus est adam non sed inferiores cās quia ī erant inter causis seminalib; ū i fier. ⁊ ⁊ supiores non ⁊ naturā opantes quia inter ū causis naturalib; erat ū i pfecti fieri. ⁊ homo qē padisum ānous inpadi

Dominem autem i so sit post q̄ ma fac formaē; tulit deus ut sē pruna do ret ⁊ posset inparadyso uoluptatis q. ē. plantauerat a principio. ⁊ uerbis ap te moysi insinuat. q. homo ereus pa dysum creatus post mod inpadyso sit pōitus. q. iō factum dī. quia non erat meo pmansuruſ sūt non ū ⁊ gre. ⁊ as signaretur. Intelligitur aūē padi locatus ⁊ corporalī in quo homo locatus est. Trel. ⁊. gūales de paradiso leguntur sunt. Una eox qui corpalī intelligi uolunt tm. Alia eox qui spūali tm. Tercia eox qui utroq; m padisum accipiunt. Terciam ī placere fateor. ut hō in paradiso corporali sit pōit. quia ab illo pncipio plantatus accipi p. quo t num omem remotis aquis. herbal. ⁊ ligna pducere uidit. qui ⁊ si pfectis ec clē. t tūc rpū reuer. adhuc [redacted] intelligē dum est. ee locū amenissimum fructu osū arboīb; magū ⁊ magno fonte fe cundum. Q[redacted] a principio antiqua translatio dicit ad orientem. Vū uolūt monentali p ee padisum longo inter tacente spatio. t maris. t terre aregi oīb; quas incolunt homines secūm

(b) Ignum padū mēē erat lignum uite ⁊ lignum scīe boī ⁊ mali. ⁊ Arbores autem paradiso erant ligna diuer sa. q. quis inter que unum erat quod uoca tum est lignum uite alterum uero lignum scīe boī ⁊ mali. lignum dūitr dictum ē. sicut docebat [redacted]. quia diuinitus accepit hanc uim. ū qui gustasset fructu eo med? corpus stabili sanitate ⁊ perpetua soliditate firmaretur. nec ulla infirmitate ⁊ senectus tabescillitate indeb? ⁊ in occasum laberetur. Lignum autē scīe boī ⁊ mali non anathema ⁊ nomen accep ⁊ ab occasione rei postea secute. Arbor ⁊. illa non erat mala ⁊ scīe boī ⁊ mali dicta ⁊ quia post phibitionē erat in illa trangressio [redacted] futurum q. homo ex ptendo discerneret q. esset inter obedientie bonū ⁊ inobedientie malum. Hoc q. de fructu qui nascerentur ūn posset esse illi nouū ⁊ dere trangressionē secuta. Cognouit. ⁊. homo pius quam tangeret hoc lignum. bonum ⁊ malum. ⁊ bonum p̄ prudentiam ⁊ perpetuitatem. malum ū p̄ prudē tiam vīm. Q. ad etiam perpetuitatem non ⁊ usurpatoīe q. uerius. quia ⁊ perpetuum mali dicitur. quid sit inter boī obedien tie ⁊ malum inobedientie. Sūt ⁊ primi parentes obedientes ēēt ū p̄ p̄cept̄ pe cassent. non iō tm minus dicerentur lig num scīe boī ⁊ mali. quia ⁊ ēt si tm tu accideret si tutior pareretur. Augno q. hō phibitus ⁊ quod malum non erat ut ipa p̄cepti conseruatio bonū illi ēēt. manifestatio malum. ū melius conside retur quantū malum sit inobedientia. quam ⁊ modo. t. si. iō reg factus ēē hō t̄ religatur. quia phibitus ⁊ eum retigit quam si non phibitus retigisset non peccasset nec penam sensisset. Si. ⁊. uere nolam ⁊ tam prohibitus tegeret? pe na sequetur. ⁊ si nemo prohibuisset; sine ulla [redacted] sequeretur. Si. ⁊. prohibetur res tangi que non tangenti tm ⁊ prohi beri est dampnosum. Cum q. tangi q. nec tangenti ob ē. si non prohiberetur nec cuilibet si tangatur iō prohibē ut

ple bonum obediencie ⁊ malum inobe
dientie monstraretur. sicut primus hō
are hoā phebitus penam incurrit. ut
non grē mala ⁊ grē inobediencia pena ē
monstraretur sicut grobediencia palma.
Hodemq; paradiso de formatione mulieris
pō mulierem formauit de uiro. sicut post
plantatum paradisum hominemq; [redacted]
[redacted] post universa alia ad eum duc
ta sunt; nōiq; designata subiecit ēpium.
Formauit dō lopozem in adam. Cumq; obdor
misset tulit unā de costis el ⁊ formauit eam
in mulierē. Hic attendēd est qđ non cauit
simul utrūq; in mulierem. sicut anglōs. ⁊ pō ut
rum deinde in mulierē de uiro. Iō. ſ. ut unum
ēet gūl humani principium. qđ primus mul
⁊ superbia diaboli confunderetur. ⁊ hominis hu
militas dī liberalitate sublimaretur. Diabo
lus quippe adeo aliud principium ē cupie
uit. Iōq; ut ei superbia retunderetur. ⁊ hō
immunis accep. q. diabolō puerile nupe uolu
it. ⁊ optinere non potuit. ⁊ hic imago dī
in hōe apparuit. qđ sicut deus omnib; re
bus gratie principium ⁊ causa ⁊ homo
omnib; hōib; principium guardus. Iō ut
uno hominis oīs ē uoluit dō. dum cognos
cerent se ab uno ē principio. oīs se qđ unū
amarent. ¶ Cum autē his de costa fēa sit
mulier de uiro non de qualibet parte corpis
uiri. ⁊ delate el formata est ut ostēdi deberet.
quia inconsortiū cōparatur dilectionis. ne
forte si simili de capite fēa uiro ad [redacted]
tionē uideret. p ferenda. aut ⁊ de pedib;
ad seruitutem subiicienda. Q una ⁊ uiro ū
dūa nec an cilla parabatur ⁊ si ora. nec de
capite nec de pedib; ⁊ de latere fuerat pro
ducenda ut uir se ponendam cognoscerent q.
de suo latere sumptam didicit. ¶ Quare de
mente trō uigilanti costa subducta ⁊

Donec cā quoq; dormienti uiro post
quam uigilanti de recta est costa. de
qua mulier in adiutorium guardus uiro
est formata. ⁊ ut nulla deo seruire penam
monstraretur. ⁊ diuine simul potētie op⁹ im
mutabile ostenderetur. qđ hominis dormientis
latus aperuit. nec eum aquere lopozis ge
mauit. Inquo ⁊ opere sacrificii. ⁊ necessi
tatis mysterium est. [redacted] sicut multi de latere ui
ri dormientis formata est tra ecclia grā

emanauit que delate ⁊ uicruce dormien
tis pfluxerūt. ſ. sanguine ⁊ aq. qb; re di
mimur apertis atq; abluimur culpis. ¶ Solet
etiam queri utr de costa illa sine adiectio
ne rei grātie fēa sit mulier. qđ quib; dam ū
placuit. Sed ut ⁊ ad pficiendā cop⁹ mulieris dō
grātiā angūrii addidit; mai illud ēet q.
ipsa costa. iōq; potius de illo quam de costa
mulier fēa deberet dici de quo plēr acce
pisset. [redacted] prel. Relatat ⁊ ut de ipsa
ipsius [redacted] sine omni grāmine addi
tamento pfectam potentiam in semet
ipsa multiplicata. mulieris copulā fēm
dicatur. eo sane miraculo quo pēa de. v.
panibus cū celesti benedictione multi
plicatis. v. hominū saciata sunt. ¶ Illud
⁊ seu oporteret q. cum anglōs ministrio
fēa sit mulier ut formatio. non ēet cū tri
buenda creatōnis potentia. Angli enī
nullam possunt creare naturam. ⁊ ū
formare costam in mulierē. nec carnis
supplementū in locū coste. non q. quicq;
agant ut aliquid ēcrētur. ⁊ si non iō crea
tores fiunt. sicut nec agricole segetum
⁊ arborum. Solus dō. i. tunc ē creator.
fēa ē q. femina adeo ⁊ si costa ministrante
sit pangl̄os. qđ sōm supponet an sed
mulierē costal ut fēa sit mulier. i. an
dō seminat id hē ut fieret an in ut
ad qđ an dō quam dō pmul ut fī. pō.
Coporibus concrescit id haberet ut
ē plasma grāmen. latē femineam fieri neces
sere. Aut in tm ut fieri possit. Adq; sciend
est omnino rē costal indē abeūno ē. Ut
enim homo sic fieret ⁊ equul ⁊ alia in dī potentia ⁊ dispōne ab ēno fuit. ⁊
hēē dūm pmordialē cāe. qđ stat alia in
pcedunt. si ste dual que sunt causle cā.
Cumq; unum sit ch una potentia dis
positio [redacted] uoluntas. ⁊ iō una omnīm
principal cā. in pp effectus diuersos pdi
cit aut causal pmordialē omnīm re
rū in deo ē inducens similitudinem
artificis mentē dispōne est qđ sit futura
sit arcta ita vincto unic cuiq; rei sum
re cā pcellit. Increscunt ⁊ dō quadam
rē. si non omnīm causle sunt ut arraū.
qua inseruit dō seminalē rōnel. [redacted]
[redacted] reb; sequal alia gralōl pueni

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

unt. ut de hoc semine tale granum de hac arbore talis fructus. Omnis ūs. Habet q; dūs pmordialē cām. suū adeo pe q hūt ante se cām etiam. que ppe. Sli. pma est. Alle uero ad rel aliqual dūs pme. qs. greg pueniunt. ō. i pmordialē dūs q; in pma vr. conditione rebus ad eo ītē sunt. sicut cātare mutabiles sunt ita habet cās mutari pōsunt. que a ipmutabilī. dō causa est. mutari non pōt. Dubiē no caulat rēp unal. s. qd ḡdam indō ī. mēantur. quedam indō mē.

Omnium ḡ rerum causē indeo sūt. s. quarundam cās indeo sunt. q; in creaturis. Quarundā ūo cās mē indeo sunt. Alias uero ītra naturam quoq; cās mē sunt in deo. Hoc autem dicit aug. illa ee que pgrām sunt. Sed ea sūganda non na turali sūt. Sed mutabilē. Iuxtaque illud feturam de costa uiri ponit ita dicens. Vt mulierem ita sī uecē foret. non i rebus odium sī in deo absconditum esset. Omnis nature cursus. habet naturales legeſ. sup hunc naturalem cursum cā tor habet. apud se pse de omnib; facere. aliud q; eor naturas vō bit ut uirga. s. arida repente floreat. fructum gignat. et iuuenture sterilis femina. in senec ture pariat. ut alibi loquatur. ubiūm. ded autem naturis ut ex his i bus fieri pos sent non ut immutabili motu. brēm. haber ḡ mse absconditas quoq; dam seq; causas quas rebus condens non inseruit. eisq; impleri non ope pudentie quo ī substituit. ubi si quo illas admittit ut uoluit. quas ū uoluit ordinat. Omnia ḡ ad gram sūgandam non illi motu rū. sī mutabilis fca sunt absconditē cās mē fuerit. quoq; uri eum mis fcā. de latere uxi dormientis. Adam habuit pma ī ordine ū fca sic fieret sī ur fieri sic posset. ne ō cās quas dē uoluntate instituit mutabili uoluntate aliquid facere putaretur. de aīa mulieris q; ī hō gramma uxi ut gdam puenisse de

Quemad modum mulieris corpus de uiri corpe inductum fuit. ita putauit aliquis ipē aīam de uxi aīa propagatam. omnis aīa ex pmam de uno duce ee sicut corpa. Alii autem putauerunt simul omnes aīas ab initio creat. Catholici autem ecclia nec simul nec ex uno duce fieri ee aīas docet. sī ne corpib; p coitum seminaris aq; formatis infundi. ī infundendo creari. Vñ ecclīastici dogmatib; aīas hominū ab initio non ee interceruel intellectuales naturas simul creatas. sicut origenes fingit. Deus nec cum corpib; p coitum seminari sicut lucifer aui, cuiusdam latinorū plorum prosel affirmant. Sed dūs corp̄ ne pconiugij copulam. seminari. cārorem uo ae solum creatorem nolle. eiq; inducto corpus coagulari inuolua. ropungi aq; formari. ac formato tam corpe aīam creari. ut dū uiuat uiuo homo grata constans. corpore. regrediatur uiuens uero plenus humana Jer. Si anathematis uinculo illos damnat qui aīas ex uno duce dicunt. Inducens auctor naturam ppha. Quis fingit singillatim corda eor. sī sanctus inquit. unus ppha quo natam de aīa facē. sī singillatim aīas de nichilo creat. de pmo ho mine. Solent queri plūs de pmo hominū statu ante pecm. s. qualis fuerit corp̄ et aīam. qui

quam peccaret. unicorpore. unanima mortalis. an immortalis. passibilis an impassibilis. Verūm interiorē uere. de mansuru adhuc primo. de modo ppagonis filioꝝ. et alia multa que non in uulgi. scientia lucet aliquando curiositate quesuntur. Sed priusquā animi q̄stionem prime pleq̄amur de qualitate et corp̄ modo ppagonis filioꝝ. et de aliis quib; dā inspiciam. Primus ḡ homo. s. naturam corporis treni. et immortalis fuit quodā mō. s. aliquid qd potuit non mori. et mortal quodammō qd potuit mori. Nullo namq; pmo statu habuit p se mori et p se non mori. sed fuit pma humani corporis immortalitas. s. p se non mori. Insuper statu p peccm

hūt posse mori. non posse non mori. quia
usq; status moriendi est necessar. Interea sta
tu habebit posse non mori. quo ad illum sta
tum primet moriendi impossibilitas. quę
ex gñe non ex natura. In primo statu
fuit corpus hominis aiale. i. egens alimo
nijs ciborū. vñ homo factus dr animā
uiuentem. non spūalem. i. animatum corp̄
sensificantem. quod adhuc erat aiale nō
spūale. q. egebat cib' ut animam uiue
ret. factus est g animam uiuentē. i. ui
tam corporalem tñ p sustentamenta ci
borū. erat enim corpus mortale. non mor
tale. quia potāt mori. non poterat nō mori.
Post pecc̄m homis & mortium. sicut dicit
apostolus. corp̄ ppr pecc̄m mortuū est. i. ne
cessitatem moriendi inde hñs. Sed uerū hoc
uero erit spūale. s. agile. cibis non egens. non
mortale non sicut initiatum p̄mo tñ fuit.
s. q. posset non mori. sed q. non potuit no
ri. vñ aug̃ super genesim. aplis aut. corp̄ ex
mortuum est ppr pecc̄m. p̄ dei timo fie
formare & corp̄. animale. non spūale cum
quali resurgemus. Erit enim aliquādo
exultare non in corp̄ aiali quale fuit. sed in
metus. i. spūale. ē hō. m. m. i. sub. immutando
erat adam in mortem corpis aialis pecca
do. Sed mercedis. Non aut aplis corp̄ mor
tale est ppr peccm si mortuū. illud enim aute
peccatum mortale. non mortale erat q po
terat mori. non mori. aliud est autem nō
posse mori. aliud posse non mori. Jō factus ē
ppr peccm non mortale q. erat si moriū
q. non fieret nō peccaret. animale enim nō
est corpus sicut p̄mi hominis fuit. si iam
deficiūt ē. hēt enim necessitatē moriendi. Dece
pit euidenter apostol aug̃ q. corp̄ hominis
adhuc peccm mortale. non mortale fuit. si nō
quali fiet in resurrōne. De hoc idem beda sup
genesim dr. Non est dubiū. ante peccm
ita fuisse mortua corpa. sicut modo. air
enim apls. Corp̄ ppr pecc̄m mortuū ē. si licet
fuissent animalia nondum spūalia nō ita
mortua q̄si eēt mori necce. Vere immortalitas
quam habuit adhuc pcm est decondrōne
nature angelice beneficio.

Solet hic queri cum homo p̄ mortale
et immortale corp̄ habuit utrum ex ordine
nē natē ipm corpus habuerit utrumq; an alte
rum

beneficium esset gie. s. immortalitas. i. posse
non mori. Ad q. dicit̄ q. alterū habebat in
fi corpis. i. posse mori. alterum uo. s. posse nō
mori. erat ei ex ligno uite. s. ex dono gie.
Vñ aug̃ super genesim. Quodam tñ cibus
est bō immortalis quod erat de ligno uite
non de condrōne nate. mortal' enim condrōne
corporis animalis immortalis beneficio condi
tōis non erit immortale erat q. oīd mori tñ
posset. q. non erat tñ cum fuit spūale aperte
dicit. q. non ex nata si ex ligno uite hēbat
posse non mori. ppr hoc aliquis dixit q. tñ ligno
illo uteretur non semp uiueret q peccaret.
peccaret enim si illo ligno tñ uteret q̄ ceperit
ei fuerat. ut cōmeder de omni ligno paradisi
tñ de ligno scie boni et mali. Sicut g̃ pecca
uit quod erat prohibitum. ita
et peccaret si non gustaret q. ei nullum erat.
Sed adhuc q̄ si non eēt prae
ceptum ut de ligno uite ederet et
alijs non illo uesceretur num
quid posset non mori. Si semper
uiueret non tñ illo ligno posse
non mori. Si uo non posset semp
uiue id erat ei ex illo ligno. Ali
qui dixit q. si non fuisset a ppō tñ
uetet de illo ligno. alijs uo
illis uetaret uiuere semp. Sic de
ceptum aut̄ illud. quod sup dixit
aug̃. s. erat ei de ligno uite non de ordi
ne nature tñ. s. qui ex creatōne nature
tñ tñ erat ei. si et ex ligno illo. aliis aute
uidet quod ex ligno uite erat ei posse nō
mori non ex natura. Jō enim dr apostul
se mori q. potat uti illo ligno de quo edit
non moreretur. Ad hoc quidam immortal
e hac uo hominis factus sit homo.
immortalitate quat' fuit aug̃ sup
genesim. qd nem mouet sic aut. Quem
uit quo tñ immortal' fes sit bō. p alijs
animantib; quo tñ cum ill' communē ac
epit alimoniam. Si alia est immorta
litas causis q̄. in adam accepimus. alia
q̄. in resurrōne speramus p̄ x̄m. ille fac
tus est homo immortal' ut non posset mo
ri. si non peccasset. moreretur autem si
peccaret. filij uo resurrōnis nec poter
ultra peccare nec mori. Cibo tñ non
tunc egebit refectōne ciborū q̄ tūc ulla

Λ gmedebo

Λ nō erat ei ex illo ligno posse ꝯ

Λ non

posset esse defectio. Caro ade ante pec
catum. ita immortal' erat & patrimoni
am adiuta eet mortis ↄ doloris ↄ pers
sic ergo immortalis ↄ incorruptibilis
condita est caro hominis ut sua immorta
litate ↄ incorruptione pfecte obseruatione
mandator dei custodiret. Inquib; mā
datis ꝺ contrariebatur ut de illis ligni
concessis comederet, a bono recto abstineret. p
hoc edulio immortalitatis dona conser
uaret donec ad patrib; incrementis per
duceret ad etatem q̄ condicio placeret
multiplicata progenie ipo iubente su
meret de ligno uite. quo pfecte immortalis
factus ibi alimenta non ulteriꝰ requi
reret; Quod cū dictis ↄ sequi nō ho
ceret bis uerbis uidz minem de natura
aut rnde q. caro pmi hominis ↄ
mortalitate in se habuit. q̄ patrimoniam
sue cō ciboꝝ conseruaretur usq; ad
dnō rempus sue cultōis ↄ incolu
ne dō qui de ligno uite gmederet ↄ sie
mī ret oīo immortalis ita ut nō
mar posset; mori. Ꝺ aliqui dixit q.
tale ꝺ immortalitatem de natura
uasis ꝺ habebat qua poterat non mori.
nō oīo sic que alioꝝ lignoꝝ esu poterat
ultimo conseruari. ꝺ non poterat cō
sumari. si pallium pbet ligni uite q.
nidz aut scripture sup genesim dicens. ꝺ
quoq; addo talem cibum illam arborē
pstitisse quo corpꝰ hominis stabili sani
tate firmaretur. non sicut gratio cibo
ꝺ alpharone salubritatis occulta. ꝺ
immuere nidz q. cum alijs cib' posset corpꝰ
sustentari. ꝺ cibo in deficiente sanitate
firmaretur. Exquo consequi inde
tur q. sicut immortalitatem q̄dam. s. aptitudinem moriendi.
ita aliq̄ immortalitatem innatā sui hūit
. s. aptitudinē qua poterat si non
cibis adiuta. ꝺ sic stultus: immortali
tatis pfecto ei eet de ligno. Sic q
ꝺ tradunt quoꝺ lapidea ab ebraeis quib;
dicit q. erat immortal' ex ligno uite.
huic sue si contradicant diligēter inquirit.

de modo procreationis filioꝝ si non peccas
sent ꝙ sic

Post hoc dictum est. quali
ter pmi parentes si non peccassent fi
nascent filij.

lios procrearent. ↄ qualem ipi filij nasce
rentur. Quidam putant adgignendos
filios pmi hominis in paradiso miscri. si
potuisse sine pmi hominis in paradiso misceri. si
potuisse sine pmi peccm. dicentes concubit
sū corruptione ꝰ macula. non posse fieri.
ꝺ ante peccm nec corruptio nec macla
in homine eē poterat. q̄ [illegible] ꝺ
consecuta sunt. Ꝺ ad q. dicendum ē q.
si non peccassent pmi homines sine oīa
peccato ↄ macla in paradiso carnali co
pula conuenissent. ↄ eet thoꝝ ibi immacu
latus ↄ cōmixtio sū concupiscentia. aut ge
nitalib; membris. sicut certis imparet.
ut ibi nullum motum illicitū sentirent ↄ
sicut alia membra copule alias ad mouentur
ut mās ob sūm ardore libidinis. ita genita
bilia moueretur membris sine aliquo pra
uo motu. Semen ergo leue egritudo ūbris
humanis ex peccato inhesit. Genuisse
nasci; filios in paradiso potuisse immaculate.
ↄ sine ee corruptibe. Vñ aut sup gene
sim. Cur non credamus pmos homines
ante peccatum genitalib; membris ad
procreationem impetrare potuisse sic
ut sensus inquolibet opere sine prurigi
nosa uoluptatis ardore. Incredibile enim
non est dm talia fecisse ulla corpa. ut sine
peccasset illis membris sicut pedibus
impetrarent ardore seminarent. ↄ eum
dolore parerent. ꝺ p peccm illum mor
tuerunt. quam nupte ordinate ↄ
tinentia cohibet. Infirmitas enim proua
dat ruinā. turpitudo excipitur honeste
ne nuptiali. q. sanct eet officium. ↄ ego
nis est. remedium. Emisti ꝺ de paradiso o
uenerunt. ↄ genuerunt. ꝺ in paradiso po
tuerunt ee nuptie honorabiles ↄ thorus
immaculatus. sine ardore libidinis. sine la
bore pariendi; Qre in paradiso non coier
unt Virg non coierunt in paradiso. unde
quia [illegible] mulierem. mor filiis sua
est. reseri sunt de paradiso ꝙ quia ds nondum
nullerat ubi coirent. ↄ potat dta expectari
auctoritas ubi concupiscentia non augebat. ds
do ꝺ nullerat. quia calum cor pcludebat.
de quib; hō propagand erat. Ecce expōlle hic
de modo propagationis filioꝝ. determinato
illi intuitui uite nre nasci filios pcuientes an
de tmio uero tempore q̄ fuisset futurum
tantende, finalis

ad spūalem celestiq; uitam certū aliquid
sēpā non tradit. ⁊ ideō ambiguū est. utrū
parentes generis filios pfectaq; humanoꝝ
ficij iustitia ad meliorem statū transferē
tur non pmortem ⁊ paliquam uicissitudinē
an parentes in aliquo statu ut manerent
ligno ut utentes donec filij ad eund̄ sta
tum peuenirent. ⁊ sic impletō numero oīm
ad meliora simul transferrentur. ut ēt sic
sēt angli uel sic de quo aug⁹ ambigue dis
serit sup genesim. ita inquiens. Potuer
pmi homines in paradiso filios gignere non
morientib; patrib; succedentes filij. ⁊ in ali
quo sonne statu manentib; sic de ligno uite
sumentib; ingressum ⁊ filij ad eund̄ pducerē
tur statum donec impletō numero sine mor
te animalia corpora mutarentur in quibus
viuerent in quibus oīo regnum spūs deseruirēt.
⁊ sic spūi uniuersa sua corpora aliquando
uiuerent. ⁊ potuerunt parentes filios sine
ūp successione nisi impleto. qui generis fili
os pfectaq; humanam officij iustitia ad meliora
transferentur non pmortem. ⁊ paliq; mu
tationem. Hec hic de iustitia bonis ad melio
ra. ⁊ uitia nob relinquunt. utrū sit iustifer
rentur an p successionem; Qualis prōcat
filios ut̄ per sectionem stature ꝙ
Si uero queret. sum mīb⁹ hūcel qd hō
sūt peccati. bō genuit. filios. utr̄ uidē
sic ip. pm bō statura corpis ⁊ ulum mīb⁹
pfect⁹ iam crederet ita ⁊ filij eius ip̄o
nascuntur. ⁊ gradio pfici gestirent. q̄ am
bulare ⁊ loq; cunctaq; facere posset. Respō
di. posse q. filios parulos nasci oportebat
ip̄ maiꝝ utr̄ necessitatē. Si utr̄ iam nasci
pcōne statuere ⁊ mīb⁹ usum breuē
an paruuli in utero matris etate consumi
ri posserent membroꝝ officia. an p mutati
la tempoꝝ eo ꝙ q̄nūc sit pfectōnē statuere
nullum membroꝝ receptum ceūt de aug⁹
rianis⁹ dubitatē non uult; ambigua ōt.
Alia ponit ⁊ nō uidē inuenire quid filij
Et sup hanc⁹ etā paruuli possint mīb⁹
ambigue loquitur. Queret nos unquid
sit in uob⁹ el ū peccallēt. utr̄ filios talem habi
turi ceūt q̄ ū ungua ū pedib; ū manib; ui
dent. Hanc ip̄ utr̄ necessitatē sine necessitate
paruulos nasci. Si q̄ uel ex igua pssit co
sta: nīm ip̄is paruulis uno ouuge fieri.

Vtr̄ ueuel filios potar omnipotentia cre
atos nupr natos grandes facere. ⁊ ūb⁹ o
nnia tam potenter certe eis prestare q. nūbis
aūalib; pstitit. quoꝝ pulli q̄libet sint pa
uuli. tamē nupr ut nascuntur cum uni
uersis uel secuntur. Cour̄ homini nato
nec ad incessum pedes idonei sunt. ū mag
natem ad scalpendū habiles. unde si mam
mis potius nascentes magis possunt eius iu
uel fieri. q̄. suggerē ꝓpe; infirmitatem membroꝝ
ogruere. ⁊ infirmitas carnis. uis uerbi ui
dā insinuari q. filij ⁊ puuli officijs membroꝝ
natēnt uti; q̄ bydam ū absurde pla
cuit q. filii paruu nascentes ꝓ accessum
temporis instantiam ⁊ manū sic nō pro
Sed cum aug⁹ sub assertōne fidei quod
de bis uerbis uidar non irrationabiliter
quib; dā placuit pmoꝝ parentum filios
nascentes ꝙ sic de inde pinualla
temporū. eād lege qua ⁊ nūc nascuntur cum
humanā ordinatā etiam⁹ statuere incre
mentē ⁊ membroꝝ usū receptum ⁊ ūmitt
ri spectaretur etāt ad ambulandū ⁊ loquēn
dum. sicut ū innuob q. utriq; ū ēet uicio
de putand. ⁊ gdiuoni nature. sic acebo ū
penit⁹ abstinē nalebant. ū rō ull⁹ eius pe
uicio. ⁊ gr uarium gdiuōnē. Ad hec autem
opponitur ita. Si non peccarent ū mo
rerent. ⁊ ū peccarent sine omedent. pot
aut q̄ sine alimonia uiue. cessāt sic sup
dyrunus ū soluta peccarent sic de ligno uetito =
ederent. ⁊ ⁊ si cellil ū ederent. Q ua sicut
erat eis ꝓceptum ū illo ligno uti: ita a
liis uetet. Preterea eorum ullem rōnem fa
cerent qua intelligebant de illis ēd ūd
q̄. illi apperebāt. ⁊ opponit. Cū famel
sit pena peccati sui peccarent. famē ū sen
tirent. ⁊ sine fame superfluū uidet omede.
Nū putant quidā eos ceb ū indignasse. aū
pecē. q̄ non potuit eluare sin peccallēt.
Ad qd dici potest q. famel uere defectus
ē. ⁊ pena peccati ēt ū in modū tal⁹ appetit⁹
edendi. cui ū sub tacitall; homo: si ū pec
callt; ⁊ ꝓculdubio peccaret. ū huic defectui
cibo ꝓuenret. hēbat enī ullem apparatū
⁊ modū. cuius tam facienda erat. ne
defectus famis sentiretur;

Alia oppō circa id.

Ad ⁊ dicendū.

Ad ⁊ dicendū.

(a) Sicut ergo non eruditio sed natura conditione erat quod ante peccatum homo cibis indigebat, ita non eruditio esset sed de natura sibi hominis conditio in principio suo, id est in primo parente a primo inchoata. in subsequenti propagine a modico ad maiora proficeret. videlicet per incrementa temporis staturae corporee. incrementa usumque membrorum susciperet; **Utrum sicut staturam corporis ita etiam sensu mentis parvuli nascerentur. et accessu temporis proficerent in sensu et notitia veritatis an integri nati essent.**

(b) Et de corpore humano non sit absurdum. utrum **tibi** queritur si estimari queat quod hi soli viri deservire **proficerent** anime cognitione veritatis eo etiam sentiendum [redacted] ur. s. hi qui sine peccato nascerentur sensu et intelligentia veritatis imperfecti [redacted] extiterent. et processu temporis in vis proficerent. usque ad perfectionem. an integri ordinati perfectione sensus et cognitionibus pepererant; **De hominis**

(c) Illi qui sentiunt **translatione in meliorem statum et de** parvulos natos instar corporis vel usu minores pro **ob bo** accessu temporis profecturos non diffitentur eos in **ni al** egressio nativitatis suis imperfectos extitisse. et pro **hic** intervallum temporis in sensu et cognitione proficerent **dicto** usque ad perfectum. Ad quod quidam opponunt dicentes. si **alio p** maior nati non haberent perfectionem sensus et intellectus **malo.** ignorantia laborarent. Ignorantia autem peccati est pena. Sed hi dicunt non dicitur tam solidum quod omnis qui aliquid nescit hanc pro pena aliquid. sed tantum ignorantia habere [redacted] in ignorabilis [redacted] esse dicendum est quod ignorantia non est tamen cum id quod sciri non ignorari debet nescitur. talisque ignorantia pena peccati est cum nisi vitio obscuratur. non cognoscere valeat eaque scire debet;

De hominis translatione in meliorem statum.

(d) Talis erat homo institutus **statum.** ante peccatum secundum corpus et animam. de hoc autem statu translatus esset cum universa posteritate sua ad meliorem dignioremque statum ut ... et celesti bono ... sibi parato frueretur. Sicut enim ex duplici natura compactus est homo ita illi duo bona conditor a principio preparavit. unum temporale alium eternum. unum visibile alterum invisibile. unum carni [redacted] alterum spiritui [redacted] et quia prius est quod animale deinde quod spirituale est temporale ac visibile bonum prius dedit invisibile autem et eternum promisit. meritis querendum proposuit. Ad illud autem custodiendum quod dederat et ad illud merendum quod promiserat. illi bonum precepta rationem anime hominis indidit qua posset uti bonum et malum discernere preceptum ad id obedientie prout observantiam datum non peccaret et promissum obtineret.

(e) receptum meruit ad premium; **De invidia diaboli qua ad hominem temptandum accessit.**

Videns igitur diabolus hominem per humilitatem obedientie posse ascendere unde ipse p[redacted] continuo invidit et qui ipse p[redacted] fuerat diabolus. id est deorsum lapsus, et celo invidie factus est Sathan. id est adversarius. ut via invidie hominem temptavit. quia invidit quia virtute obedientie ... novit. Et cum malicia ad temptandum accederet timida vim illam naturam et apparet ut deberet videbatur agilla est. ut si forte ille aliquando pruaret. primo modo fiducialiter ad alteram que robustior fuit pulsandam vel potenti subvertendam accedere. prius igitur solitariam feminam explorauit et in ea primum omne sue temptationis experitur. **XXI.** Sic quia illi per violentiam vocem non poterat ad fraudem se convertit. ut dolo hominem supplantaret quem virtute superare nequiret. Ne autem fraus illi nimis manifestaret in sua specie non venit ne aperte cognosceret et ita repelleret. Iterum ne nimis occulta foret fraudem quam cavi non possit et quod similiter videret. in iniuriam parti sua cum erat [redacted] permittitur ei deus ut per aliquam speciem in natura que forma venire permissus est diabolus. Sed tamen inque ut malicia facile possit deprehendi. Venit ergo in propria forma non veniret voluntate sua sed in aliena per forma sue malicie cognitum veniret et diuinitur. sicut est. Venit ergo ad hominem in serpente quem forte supmitteret in ea vite specie venire maluisset. Sed non erat dignum ut in specie malignus illam formam homini odiosam faceret in qua specie sese apparitura erat. Nam ergo in serpente temptare fuit permissus diabolus. non posset qui foris [redacted] quiret latenti astutia temptationis adiecte femina. ... Diabolus enim per serpentem temptabat. inde loquebatur. ideo serpens dictus est callidior cunctis animantibus terre quam erat autem. Male angeli licet sint per superbiam deiecti. natura sunt excellentiores omnibus bestiis propter eminentiam rationis. quare vel serpens non ratione ... animali sed spiritu diabolico fit sapientissimus dici. Non ergo mirum si diabolus spiritu suo implens serpentem sic natura implebat sapientissimum reddebat. omni bestiarum quam ad temptandum non elegit diabolus. Sed per quam animalis permissus sunt temptavit. Unde Augustinus super Genesim. Hoc per verbum quod diabolus serpentem per quem temptaret elegit. Sed decipere cuperet non potuit nisi per quod animal permissus est nocendi enim voluntas et cuique a se sit potestas a deo. Sic autem loquebatur diabolus per serpentem ignorantie sit per energuminos et phanaticos loquitur. Serpente ... velut organo et usus movens natura eius ad exprimendos sonos verborum et signa quibus suam monstraret voluntatem. Serpens ergo non intelligit

barū nōnal' est fact? callidissim? nū est dict? ꝑ
alium ā diabolū. locutē. a lic alīn balaā. ſ; hōi
abolūc. illd anglīc fuc bonū u. malū angli
limitē opāt. hēq; ſolet q̄ multi ū bonū uel
ſepīnē q̄ nolūt cānū ē. Eloquendi ollīm a
deo accepisse putant; de modo emptoꝝ
Emptō aūt li ū fēi ē. Sēās cōā or-ius.
ſentū ū audy ūba pluribus ſ̄ne [illegible] mercatoꝝ
deptiōi. ſ; ſubtrāgōne eam ag̃ gōne. ut ex
rel'pōne colligat q̄ē ī malicia pōde ꝓcessū.
Cur ī quid ꝓcēp uob' dō ut ū gaudet? de oīb; lignō
padū. Cur rel'pond' multē. De fructu lignoꝝ q̄
ſūt in paradīſo nō erāt. de fructu ūo ligni q. ē in me
dio paradīſi ꝓcēp uob' dō ne gaudeāt. nec tāg̃ne
ſorte moriam. Inq̄ ūbo deū. locū rēpīēdi. ē d̄ꝛ
ne forte moriam. Vñ nūq̄ diabol' d̄ꝛit ad mulierē
nāq̄ moriam. Sed. ſ. dō q. ideō q̄ deus ꝓhibuit
eis ap̄ēnt' ō ēt ui ſēt ne cui scīēt bonū ī ma
lū. Addūt ordinē ac ꝓgſſū ꝓdēdi bīne. ꝓmo dō
d̄ixit ēsūq; die gaudebit eo mōte morieīs. de
inde d̄ixit ne forte moriam. Hoc ſolūme ſerpēs d̄ixit
nō q̄ moriēīs. dō affirmant. Vñ ē q̄ ī abigēdo ei
ſud d̄ixit diabol' negant. q̄ dubitāt. ab affirmā
te recedit. ī negāte ꝓgrediūt. ¶ Qui adhūc plu
ribꝰ plēnē ſuffitiendā ē. ut malū q. ī mendacio
ſibe placēt. malūq; mlte ūmūt negādo ī modo
ꝓmissionē addēdo. aut elapſū aut recepēt ꝓmiſ
ſionē duplicant. Vñ hāc q; omes dōnē ſuadēt.
impūno poſſūt libidinē dēſeq; vōl. malū ſpō
dēre. ū ēt ſibi bonū ne ꝓcūret. Gula. impūna
tione cibi d̄ixit. Inq̄ deus ī die q̄ ex illa comederis
mulione d̄icūt. ē d̄ixit ex illo ſiēs. Auaricia im
pūnitōne ſcīe ē d̄ixit ſcientes bonū ī malū. Gula
ē immoderata cibi appetitus. Luxuria amor ꝓle ex
celleīs. Auaricia immoderata bōdi cupiditas.
q̄ hīc ſim pauca. ſ; latius uidēdū ſcīe ē. ſup illd
ſublimitas ābit. de ſupba temptatōis ſpe.

Primo ſciendē. duo ſūt. ꝓpōnūt. nūciōnē. ſy
gressionē. gressionē rēpīendē. q̄ nob' ꝓcūlee
malū nolibili ſuggerēt. dūo. Signo aliq̄ ī alle
gat ſic ad ſolūt' pecī declinā. unt' temptō tāq̄
ſic ad abſolūtionē. Nūciōne nō rēpīō q̄ſt q̄ nulli
bili malū nob' nūciee? ſuggerēnt. ſ; rēpīa
no aliq̄ ſic ab hoste. aliq̄ ā carne. Nam ī
diabolō mulibilē mala. ſuggēt. ī gressionē
corruptōne ſibi ipōr' ſūt. nullā p̄
ua. nēq; temptō q̄ē. gressionē ū ſic ſūt pecō. Q
Quē aūt ē. ab hoste ū ei cōſentiat' uou b' pe
cātum. ſi malicia gaudēde ūmūt. temptō ē

eūnt mīōr difficilē ūmūt' quia ūmūt ob
pugnāt de nō cōmūn nob' roborāt'. Hōs
ꝙ qui ſola gressionē rēpīendē pulſat' cōcēd'. tā
to grauī plectendē ūmūt quanto leuiōr ī pul
ſu fuerāt ꝓmūt'. ī ēt quia aliquā ūcert
modicam cād'di occasionē huīt. id eo pōt
gūm ūmūm [illegible] ad unā. terq; paūī ce
cidit. paūī erigeret. Aug' mentionē hūīt
ad malū nūlle rēpīendē ad bonū huīt. Du
blō ūo q; ſū aliq̄ temptōne peccāt palmū
ūr ſurgēt ūmūm ū debuīt. ū ꝓſe ꝓmūt. ī
tō ūrrenedabile peccātū dr̄ ſ̄ ūtūt. peccū
do bonūm. ſic paūī huīt ūmūm. nō paūī
nūnq̄ grue huīt remedium. Præterea anglica
ū q̄ſū ū tota ꝓcūt ſ; ſ̄ pauē ꝓtūt. tō est
redempta. hūā ūo tota ꝓcūt. tō ne pecū
pōdet. ſ; ꝓ ē redēpta. ū nū tota ſuppleā
tur anglica. Vñ aūo mencēb' placūt ū
utūlitatē ſūam ī modatōr ū q̄ſū ū tota nā'
tūtudo anglōr' dīū delectando ꝓcūt. eaque
ꝓcūt ī pdēbōne remaneāt. Que ē dō. illa de
ſeruē ꝓtūt de ſua ēullitate. q̄ntā ſemp̄ delī
ctārē gaudēt. Ar dō ētā rōnal' q̄ī in hoīb;
eūt. q̄n pecāt' aq; ſupliciū tota ꝓcūt ſ; p
re. rep'ī. Vñ anglice ſocietatē ſuplēāt. q̄
puma illa mūtēūt. Hēū ꝓmūm ē ſcīt. q.
eūnt ēſſe angli dei; ¶ non ſolū uno ꝓ
illō ꝙ nondū est q. non ceptum fuit datum.
ſolū uno ꝓpōſitū uidī elle dārū ē ipā mīi. relict'
ſ; hēc mandat dicēs ſ̄ꝓ nob' dō. ſup' tū
legī. aū ſcīū mlierē. dīū d̄ixille uno de ligno
ſcīē bonū ī malī ne gūedat. [illegible] d̄ixē ne omēdā
tis. sorte q. ſuctus eūt mlierē. hūc ꝓcēp ū ꝓnē
ad mlierē ꝓtūt. ī mādatū q. mlē q̄ ſubtē
uno fuit. ū ī medīāte uno dūmūt debuit
accipe ꝓcēp. Vñ aplūs. Sic q̄ [illegible] uolūt dom
uxor ſuos. ut rogēt. Sic hēc quo ū loq̄ potu
erāt ſ; loquēdo ſelligē q̄ ū [illegible] ut loquēs
creſcūdo ī magnūm dūm. q. dō ſ; ocstatē [illegible] q
pōſūt loq. ī dilēc ab aliis ſi ellē. de origine d
Secūdō dūgūt ſ; peccati.
ſ. inuestigand' ē q̄ ſint origo. ſ; nūdū dū
peccāt. Quidā putāt. q̄ dam elatōne mīo hōīs
ꝓcessisse. ex qua diabol' ſuggōnē ſensit. q. u
dī auē immūē ſuppge. ſcīa dīxit. Non ē putād'
q. hō deceptus. ū ꝓcessisse; meo q̄dā etō ꝓnūdaut
ꝓ humilitatē peccī seruy q̄ [illegible] de se ꝓſūpserit
q. non hū se bē. ſ; statī ſcīentē recessūr. ſ; in
eod. Quo ū ūb' rēpīatus credēt. nisi dīm se[illegible]

ſ mū
a nō
ſpen
m.

ſ die

ſ mulice

ſ duo

ſ ſcīt

ſ potuit

ſ q̄r hō non
angl' ſic
redemp
tus

ſ debuit

ſ non

ſ disere

ſ dīū didicerant.
ſ feterat
·xxy·

ſ falſa

ſ ec

bona et utilia prohibuisset et mortem eis minatus, amor ille proprie potestatis et quedam superba presumptio, que per temptationem fuerat conuincenda aut punienda. Denique non contenta suasione serpentis aspexit lignum bonum esse ad uescendum et decorum aspectu. Et cum non crederet se inde posse mori, forte putauit Deum aliqua causa significationis dixisse: Si manducaueritis, morte moriemini. Ideo tulit de fructu illius et comedit, et dedit uiro suo, forte cum aliqua suasione quam scriptura tacendo reliquit; uel forte non fuit suadendi necesse, cum eam mortuam esse illo cibo non uideret. Sicut ergo non est permissus diabolus temptare feminam nisi per serpentem, ita nec uirum nisi per feminam, ut sicut preceptum Dei per uirum uenit ad mulierem, ita diaboli temptatio per mulierem ueniret ad uirum. In muliere uero que rationalis erat, non ipse loquitur ut in serpente, sed persuasio eius quod uel interius instinctu adiuuat et interius quod per serpentem gerebat, gerit. Ex predictis temptationis modus atque progressus insinuatur. [Aq] Et unde et quomodo per ordinem insinuatur. Scilicet quod temptationem precessit quedam elatio et presumptio in mente hominis.

Obiectio contra illos qui dicunt elationem precessisse in mente.

Quod si ita fuit, non ergo ab alterius suggestione primo peccauit, cum auctoritas tradat ideo peccatum diaboli incurabile esse, quia non suggestione alterius, sed per se superbia cecidit; hominis uero curabile, quia non per se, sed per alium cecidit, et ideo per alium resurgere potuit. Quod cum predicta auctoritate aduersari uideatur, diligentem lectorem efflagitat. Quod sic intellige. Sane non [redacted] [quimus] diceretur homo sine actu illius peccati, ut scilicet lignum uetitum ederet, nisi haec missa suggestione diaboli non esset, et per primam opinionem precessisset; non utique temptatione sed operis peccati. Talis enim fuit ordo illius peccati. Diabolus temptando dixit: Eritis sicut dii, scientes bonum et malum. Quo audito statim menti mulieris [redacted] [surrepsit] quidam amor proprie potestatis, ex quo placuit ei facere quod diabolus suadebat et uetitum [redacted] que fecit. Suggestione ergo peccauit, quia temptatio precessit et in mente, et orta est elatio; quod per opus secutum est pena peccati.

Que fuit elatio mulieris.

Erat autem quedam elatio in mente mulieris fuit peccato, qua credidit et uoluit habere similitudinem Dei, ex qua ita credidit, putans esse uerum quod diabolus dicebat, et ideo spiritali intellectu quemadmodum Augustinus inquit. Et enim non crederet mulier diabolo nisi esset in mente eius superba presumptio, et quod sequitur. Sed quod per temptationem fuerat conuincenda et punienda ad mulierem referenda est, ut intelligatur quod mulier non elatio fuerat predita ex temptatione. [que]

Que fuit elatio uiri. [et uoluit quod mulier]

Soler queri utrum illa talis elatio et amor proprie potestatis in uiro fuit sicut in muli-

ere. Ad quod dicimus quod Adam non fuit seductus eo modo quo mulier. Non enim putauit esse uerum quod diabolus suggerebat. Ideo tamen fuisse seductum dici potest, quod ueniale putauit quod peccauit. Sed non prior seductus fuit, nec in eo in quo mulier, ut crederet Deum illud lignum ideo tangere prohibuisse quia si tangerent fierent sicut dii. [uideo] Verumtamen preuaricator fuit Adam, ut testatur Apostolus. Potuit ergo aliqua elatio eum tenere, ex qua per temptationem uoluit lignum uetitum experiri, cum mulierem non uidisset mortuam illa esca percepta. Unde Augustinus super Genesim: Cum Apostolus dicit Adam preuaricatorem fuisse, ostendat dicens: In similitudinem preuaricationis Ade, seductum tamen negat. Adam, inquit, non est seductus, sed mulier. Unde interrogatus non ait: Mulier seduxit me, sed dedit mihi et comedi. Mulier uero inquit: Serpens seduxit me. Hanc autem seductionem proprie uocatum Apostolus putat, [falsum] qua id quod suadebatur cum [redacted] esset uerum putatur, [redacted] scilicet Deum [redacted] lignum illud ideo tangere prohibuisse, quia sciebat eos, si tetigissent, sicut deos futuros, tamquam eis diuinitatem inuideret qui eos homines fecerat. Sed si uirum propter aliquam mentis elationem, que Deum latere non poterat, sollicitauit aliqua experiendi cupiditas, cum mulierem uideret acceptam illa esca non esse mortuam, non tamen eum arbitror, si spiritali mente preditus erat, ullo modo credidisse quod diabolus suggerebat.

Quis eorum plus peccauit, Adam siue Eua.

Ex quo manifeste aduerti potest quis eorum plus peccauit, Adam siue Eua. Plus enim uidetur peccasse mulier, que uoluit usurpare diuinitatis equalitatem, et nimia presumptione elata credidit ita esse futurum. Adam uero non id [redacted] [credidit] et de penitentia et de misericordia Dei cogitauit, dum uxori morem gerens persuasioni consensit, nolens eam contristare et a se alienatam relinquere, ne periret, arbitratus illud esse ueniale, non mortale delictum. Unde Augustinus: Apostolus uidetur Adam non esse seductum, quod utique ita accipi potest, ut intelligatur non esse seductus prior, siue uideo quod non sic crederet illud esse uerum ut essent sicut dii, sed putauit utrumque posse fieri, ut uxori morem gereret, et ipse nichilominus ueniam haberet. Vir ergo peccauit, quod de penitentia et de misericordia cogitauit. Postquam enim mulier seducta manducauit eique dedit ut simul ederent, noluit eum contristare, quam credebat sine suo solatio tabescere et a se alienatam omnino interire, non quidem carnali uictus concupiscentia, quam nondum senserat, sed amicabili quadam beniuolentia, qua plerumque fit ut offendatur Deus ne offendatur amicus. Quod eum facere non debuisse diuine sententie iustus exitus indicauit. Ergo alio quodam modo et ipse deceptus est. Sed nequaquam per illum dolum serpentinum; sed de ipsa indulgentia diuina falli potuit, ut ueniale crederet

esse communiter. si dolo illo serpentino quo mulier seducta est nullo modo arbitror illum posuisse seducere. Et vbi datur velle quod multo plus peccatum sequatur maioris timoris principio fiunt. quod similiter imprimis modum peccatur. Vnde [illegible] simile vndum. Ita volunt quod multo plus peccauerit qui gulam primam et conducta fuit vt dolore parcat filios suos. Quod potest sic

Sed hunc vnde dicit ad illum modum.

Quamquam iuppiter. Deinde. multiplicem peccatum suum accusando ait. Dixit adam. Mulier quam dedisti mihi dedit mihi de ligno et comedi. Non dicit peccaui. Supplicationis confessionem accusationis. Non offert mihi peccatum. si refert malum dicens. Serpens decepit me et comedi. ut pariter si ego si pariter fallitur. Ecce video quod parcens filium huius mihi crimen. parcit quod superbiendo et pariter peccauerit. Si ita de humana potest videatur parcere vtique si mulier gula deceptum peccati. et ne sic ligni vetiti. si delapsum ingressi sunt. Nec ita de humana potest videatur parcere vtique si mulier gula deceptum peccati. et ne sic ligni vetiti. si delapsum ingressi sunt. Nec ita de humana potest videatur parcere vtique si mulier gula deceptum peccati. et ne sic ligni vetiti. si delapsum ingressi sunt.

Quondam filia quod adam ambo

Deo quibus data erat ut dicit non dicit posse

vnde quod adam abierit [illegible] dicit. Non credidit se posse. nisi [illegible] quod diabolus persuadebat. quod volunt. dicunt humanum effugere. ne pigneret ut ideo grauiter. quanta facilitate ambitione sic multe quod illud se putauit. non magis illud ambitio superbiunt. Nec aut aliquo tempore ambitionem [illegible] monuit. si non ita. ut illud deum ut possibile fore putauit. alias autem ut dicit quod illud volute quod multo deo supra illud voluit sic in quit. peccatum dicit punit hominem immisse inimicum. inhibitum natum. cum eum alio aut vere peccauit quod multum mirabitur de vino sanum et postea phoenicem dicit mittere quod peccatum obiecto et id quod dictum est ut me

Ita autem opinari solet si ut dicit ait ne

ydeam peccatum. ignorantia. inhumanitate. indulta. quod est inhumanitate peccare quod ignorantia. quod quidem dicit humanitate. Eua autem vndum quod ignorantia peccasse quod seducta fuit. adam vero indultum quod non fuit seductus ut aplis ait. Adam. dicit quod ignorantia mihi pigneratam deliquit quod putauit non esse quod diabolus suadebat. non mihi quod nouit illud dicit esse mandatum. peccatum agere non circulari. a peccatum pigneratam non potuit. Est enim ignorantia quod circulat peccatum ignorantia talis quod non circulat. Est ignorantia inuincibilis. Circulari volli. vel non mandatum ignorat. Est autem ignorantia superueniens quod scire nolunt et possunt. quod circulat quod non peccatum. non quod nolunt sed non possunt. quod circulat ne pena peccati. non peccatum non quod nescient. non vnum ponentes scire quod nemini plene circulat sic vocatur ut unus [illegible]. vel augustinus. Circulauit circulo quod mandata dei nolunt. quod solent hinc hodie de ignorantia circulari quod scire peccare scient quod nescient. Non vnum significando ad ignorantie crimen. ut vel quia circulo inuenit. aliud [illegible] nescire. aliud scire nolle. quod mel quod multiplicare noluerit pro ignorantia peccatum. nisi vel ut quod non posset pena peccati. ignorantia ut quod non posset. non quod scire nolunt. si quis tamen simpliciter nescit. nullum scire circulat. ut etiam ignem non haberet. si vocatur ut mihi arderet. Non quod multi circuli vnde de ignorantia et mandati nolit. peccat scire ad ignorantia vincit. Volet quem esse sine vitio hodie esset. vnum possit. quod vel potest. quod vel ait voluntarii fuit. propter eius malitia quod grauiter. ut fier dicit. malitia quod diabolo quod fuit. propter quod voluntate. si ait. possit esse habet ait. ut vult. quod vel vnius hodie malum ille possit fuit quod vel vna grauem malum manauit. Habuit vt sequens plenum retabimus. Congo malum quod vel colocat vt uestigabimus. an volum vel quod voluntas. tale potest illud peccatum illud peccatum posset ut. dicit quia peccatum et in voluntate in actu existit. et voluntas peccatum actum et pena voluntate. alia [illegible] volit tale mala non potest. atque gradabili plurimone hodie arbitro illa mala voluntas potest quod iustitiam delent. et inquietate inchoauit. et pena voluntas mortalis fuit. Quod dicunt hodie Recta quod tempus fecit eum calice. solet quod deus hominem tempus primeret.

Quod ignorantia alia grauiat alia non.

Simplicitur

punitat

Semm

Aeorum

Hoc

Hui prouisio nesciui qui peccat. e hodie et ignorat nup ca.

q. decipiendi ee ꝑcipiebat. Ex ꝙ erat laudabile homini liꝫ bene unde posset, q nemo male inde suadere ei uidet posse. unde potestate habet uel te ꝙ eligere, q. recipere ꝙ posse. Quocunque quidem declinet, ꝑ ꝓpria ꝓcipitat uoluntate. Cur autem dicit quod uidet malos ꝓficere, q. putat se boni de malo fieri ex facto. sic. n. eos habere ut relinquerent eis nihil aliud facerent, nisi culpabiliꝫ aliquid facerent illi de se meritis aliquo pacto inuenirent, ale hinc uoluntate malum, ab illo uero bonum, multa penam q. se debere dicit quod uidet malos. scilicet ei bonis ꝓficere, nisi pmala uoluntate punirendos. Addunt ꝙ tale hominem debere facere, q. nullo modo nollet peccare. Concedunt quidem melius esse q. nullo peccare nollet, quam debuit ꝙ ipse ei esse malam q. tale fecit. ut posset ei peccare licere, nisi pmitteret q. uoluntate ei necesse peccare. eg. si bona sit. illa melior est uti q. facere, ut ubi laudaret deum. Hec illa est de scientia anglii. Hec de hominibus, ꝙ. Hec inquunt libros uelle, nisi boni esse, ab quibus discunt si male uoluerint, uti q. uelleant esse, si boni q. ei non ꝓficiat male uti ꝓpter ne esse, ꝙ ei necesse q. uoluerit. ei uoluntate, ꝙ nouit ei debeti ꝓficere q. oportet. Ser quid Paulo dicat fuit hoc huic dilectione dei, male. Secundo q. animi rectitudinem ꝓficere uoluntate dicebat, q. ꝓpter quam ꝓficere uoluntatem ei data est, q. ꝓpter ea ei studio et delectatione aliquo punctualiter ꝓficere, ab gressibus sue ordinis diuinitus ei data ꝓcipisse, fuerit homo ꝓpter an ꝓpter ꝓficere ordinem dicebat. Rectitudinem. q. ꝓpter se facere, recordetur. nisi. Rectitudinem, q. ordinem illum ꝓcipisse. ꝓspicuum est non ipse amor, angelo aliquem. si hoc dicit, aliis nominatim imponeret. ut ostenderet q. significat nouerit hoc ipse uidet. Que ei ꝓpter illum essent ab illo regenda, et disponenda, hoc omnia dicit illi scientiam habere, prudentiam, q. ei aliquid. Quia antequam ei esset cum deo debet. Quoniam q. aliquem dicit bonum cum relinquere. prudentia uero dicatione et subesse ei ordine illi gubernatrice ut scirent illi necessaria, ꝓdesse a quibus [illegible] uoluntatem debebat recipere. hanc scientiam homo peccando ꝓpidit. sic nec illam quam uel necessaria, prudentiam. videtur ei septem hoc de huiusmodi non esse dicit. si de scientia, ade quia peccando amisit. De cognitione dei.

Cognitionem q. creatus ꝓmus homo habuisse creditur, cognouit eum ac esse fecerat ei deo. ut cognoscit deum, q. genuerit solo ꝓpter q. ei accidunt, absentia q. ei. si q. dam mihi non, absentia ne q. ꝓsentia ꝓplerunt ꝓplacuerunt. si ni magis fecerit sic post hanc uitam. si uiuunt si non, q. ꝓcipiunt quam q. sic uidebunt eum.

1 Primo sui cognitione de sui cognitione

Ad hoc tale accepisse uidet ut quid deberet suppone. quid esse cognoscere, Considerat quoq; sua ordine. q. qui sit esse. ac sic de debet quid age nasse intelligi. Sic hoc uoluntati ei habuit, si esset ꝓficiscitur, si ꝓpter cognouit, si ꝙ quem tu. ut hoc sciat hunc esse que ea ei uenia erant. si mihi sua ꝓficit similis si ꝓficit hoc. q. tenere fuit, si non obedientia ꝓmisit, respondet poterat. q. magis secunda. melius sunt q. sua. uolens. accepit ei etiam ac ꝓpter esse, q. secunda fecerunt. si ei uult ꝓficiam esse q. sua esse. Noluit q. hoc ꝓficiat sui ordinis. sic. ordine angelo dicit. Q. quod ipse gaudet alleret. hoc ne uerum esse ꝓpter noluit. Hec de scientia hominum q. ei ad ꝓmi stantia priuis dicitur habeat.

2 Prime dicitur de gratia et potentia ad esse

Primum ergo intelligam oportet q. genus ꝓpotentia habet homo ad esse. unde ꝓpter potuit stare bene. Secundo eg. q. hoc ne dicit sic de angelis dicimus. Dari ꝓ ꝓgenam aliquid. recollecta potentia. q. potest stare. i. ei de eligere. absque q. accepit. sed non potest ꝓficere necessario ꝓ ꝓgenam ordinis si esse alia uero causa uacet. potest ei pellud aliquid gre ordinis relicte malo. si ei ꝓfecto bonum. potest ei ꝓpter illud bene unde, sine peccato. si ei potest sine auxilio gre adiutorio spiritali unde. quo uita ei esset eterna. Vide ad monendum. Hec scientia et hoc recte ut male mea rectitudine ꝓsit ei si ei diuino adiutorio suo si ꝓpter arbitrio. Vel ubi hoc dicit illa data uoluntati sicut. Labilio et de illo. q. sua uoluntate facere uoluntate q. dicit de illo sua et uoluntati dicit. Ser modo. Si opponebat hominem si ut ei ꝓficere male. nec frustra sibi. ei in prime sua te. Ad quod in libro de correptione gratie ait sibi adiutorio illi angelo et hominem ꝓpter sui sunt defuit, qui ei tale sui esse. ut sine domino a ipsius ꝓsit, manere fuerit. eiusmodi sua culpa accidit. Defuit, quippe adiutorio sine quo manere ei ꝓsit. Ad dedecus hominis bona uoluntate. In illa quippe eum fecerit rectum dedecus adiutorio. sine quo ei ꝓsit mentem manere fuerit ipse. ꝓsit. Vtrum fuerit mei diuinus arbitrio. Quod accepat ꝓse fuerit. si ei fuit

velle quod posset. Nam si voluissent, perstitissent. His testimo-
niis evidenter monstratur quod homo rectitudinem
et bonam voluntatem in creatione accepit, atque auxi-
lium quo stare poterat; alioquin non sua culpa videretur
cecidisse. ¶ Sed quo non recta vel bona erat homini vo-
luntas, si ipsa non inerat illa natura? Non ea stare vo-
luit, quia non aliquid mali erat quod nolebat, et adiutus
stare voluit, sed non perseveravit. Et ideo recta et bona fu-
it ei voluntas hominis. Sed adhuc autem quod dicitur hominem
non potuisse proficere vel mereri per gratiam creationis, solet oppo-
ni sic: per illud auxilium gratie creationis potuit stare
in bono quod accepit, potuit ergo resistere temptationi.
Sed resistere temptationibus atque suggestionibus malis meritum
est ac bonum remunerabile. Omne autem bonum meritum per-
fectius est per gratiam quam creationis perfici potuit, sine ad-
iectione autem gratie. Ad quod dicimus quod resistere malo et non
[consentire] [redacted] temptationi non fecisset, vel meritum et si non [redacted]
quia necdum inceperat quod ad malum [redacted] sicut angelis [consisset]
qui non ceciderunt non fuit meritum quod steterunt, vel quod non cor- [pelleret]
ruerunt. Nobis autem meritum est aliquando similiter non sta-
re cum suggestionibus. Id non tamen ut cum sub est quod nos facere
movet quod ex peccati corruptela proveniunt ad lapsum
consilium. Sed nunc viderunt cum nos ad malum impellunt
nisi non id abeo declinamus. Declinare enim a malo
sempiternum premium non semper meretur palmam; Cap.
[q] de adiutorio homini in creatione dato quo stare po-
Hec considerandum est quod fuit illud adiutorium homini
datum in creatione quo poterat manere si vellet. Illud
utique fuit liberum arbitrium ab omni labe et corruptela [ab]
immune atque voluntatis rectitudo et omnium naturalium
potentiarum anime sinceritas atque vivacitas; de libero
[r] Liberum vero arbitrium est arbitrio.
Facultas rationis et voluntatis qua bonum eligitur
gratia assistente vel malum eadem desistente. Et dicitur liberum
quantum ad voluntatem que ad utrumlibet flecti po-
test. Arbitrium vero quantum ad rationem, cuius est facultas
vel potentia illa, cuius etiam est discernere inter bonum et ma-
lum. Et aliquando quidem discretionem habens boni et mali, quod ma-
lum est eligit; aliquando vero quod bonum est. Sed quod bonum est non
nisi gratia adiuta eligit; malum vero per se eligit. Est enim
in anima rationali voluntas naturalis qua naturaliter
vult bonum, licet tenuiter et exiliter nisi gratia iuvetur,
que adveniens iuvat eam et erigit, [redacted] efficaciter [Ut]
velit bonum. Per se autem potest velle malum efficaciter.
Illa ergo rationalis anime potentia qua bonum vel malum potest
utrumque discernens liberum arbitrium nuncupatur. Quod bruta
animalia non habent quia ratione carent. Habent tamen sensum
et appetitum sensualitatis;
[t] Est enim sensualitas de sensualitate.

quedam vis inferior anime, ex qua est motus qui
intenditur in corporis sensus, atque appetitus rerum ad
corpus pertinentium. Ratio vero vis anime est superior, que [de ratione quod habet duas partes quantum ad officia.]
ut ita dicamus duas habet partes vel differentias: superiorem
et inferiorem. [redacted] conspiciendis vel consulendis in- [Secundum superiorem superius]
tendit; secundum inferiorem ad temporalium dispositionem prospi-
cit. Quicquid ergo in anima nostra nobis considerantibus
occurrit, quod non sit commune cum bestiis, ad rationem
pertinet. Quod autem in ea reperis commune cum bestiis
[redacted] ad sensualitatem pertinet. Nam nobis gradatim
in consideratione per [redacted] anime partes discurrentibus
primum aliquid occurrit quod non [redacted] bestiis, ibi in- [est commune cum]
cipit ratio. Sicut Augustinus docet in XII libro de Trinitate, ita dicens:
Videamus ubi sit quasi quoddam hominis exterioris
interiorisque confinium. Quicquid enim habemus in animo com-
mune cum pecore, recte adhuc dicitur ad exteriorem hominem pertinere.
Non enim solum corpus homo exterior deputabitur,
sed adiuncta quadam vita sua qua compages corporis et
omnes sensus vigent, quibus instructus est ad exterio-
ra sentienda. Ascendentibus ergo introrsum quibusdam
gradibus considerationis per anime partes, unde incipit ali-
quid occurrere quod non sit nobis commune cum bestiis, ibi
incipit ratio, ubi homo interior iam possit agnosci.
Rationis autem pars superior eternis rationibus conspiciendis vel
consulendis [redacted] portio inferior [redacted] ad tempo- [adheresit]
ralia gubernanda deflectitur. Illa rationis in-
tentio qua contemplamur eterna sapientie depu-
tatur. Illa vero qua bene utimur rebus temporalibus
scientie deputatur. Cum vero dixerimus de natura mentis humane
de una quadam re disseruimus, nec eam in hec duo que
commemoravi nisi per officia geminamus. Carnalis autem
vel sensualis anime motus qui in corporis sensus inten-
ditur nobis pecoribusque communis est, qui seclusus
est a ratione sapientie, rationi autem scientie vicinus est;
[v] Quod talis est ordo peccandi vel cadendi in
illud quod permutetur noverit nobis qualis in primis
quod talis nunc in uno homine temporalis est ordo pro- hominibus.
gressio qualis tunc in primis parentibus;
Sicut tunc serpens in eo malum suasit, et pars
consensit [redacted] de illo viro suo dedit, sicque
consummatum est peccatum; ita et nunc in nobis per serpentem
sensualitatis motus anime, pro muliere inferior portio rationis,
pro viro superior rationis portio. Ubi Apostolus
dicit: imago et gloria Dei, illa est mulier quod [redacted] [videm]
gloria viri. Atque inter hunc virum et hanc mulierem
rem est velut quoddam spirituale coniugium naturaleque
contractus quo superior rationis portio quasi vir debet
preesse et dominari, inferior vero quasi mulier debet sub-
esse et obedire. Sed vir, Apostolus non debet habere

uelam̃ sc; mulier. sicut mea uita sc aĩalib; nõ
est reprum hominu ad utilitatẽ sãte. sc; de
illo sumptum. q. eã ẽ formaretur. monu
gium. tam prib; aiẽ qual ẽ peccõib; tñis
mmel. nullũ tẽm nãe sãte ẽ adiutoriũ. Vñ
aug̃ meo d. Illud q. in actõne ẽpalitatẽ ẽ
tam dign̄ ma ũlat ẽ ut ẽ sit nobile mmune cũ
peccore. Rõnale ẽ q. sc; gressiũe q̃ rõnali
rligibili immutabili ñtam. tam q. duc
tiũ. inferioib; ẽtandis gubnandisq; depu
tatũ est. Sic enim in oĩb; pecõib; nõ ẽ mutandũ
utro ad utilitatẽ sãte. alt ñ de illo ẽtitũ imagi
ũ formauit. ita mens nãe q̃ supiã mmutã
ũtatẽ nullũ ẽ adulum ẽpalitatẽ rõi q̃ tum
nãe hominis sc; sãte adiutoriũ grãe prib;
qual mmunes ẽ peccõib; tñis. Jõq; rõnale
nãm nõ ad unitatis diuersitatẽ sepatiũ. sc; in
aupitio societatis q̃i diuidat in suo dispiciat
offõ. Et sicut una caro ẽ duoz in masculo. i
una una: sic mulierẽ nãm in actõne subiectõ
nem. appetitum rõnalẽ. Vñ si aliq̃ in signi
ficatiõ disci possunt una aĩa sc; nõ plectentur
ut dicit de illis dictũ ẽ. erunt duo in carne
una. sic debz dici posse. in mente una. Exem
plũ in mentali pot̃ qualẽ maĩa hominis ex
istat ymago illi⁹ trinitatis. qualẽ in singulis
nãm in spãli sunt illa tria. Quia mulier. et serpẽs.

Quam̃ pula res a nob̃ simuletur cõ
tra. sup est ostẽdẽ quo pacto in tactu
nob̃ simuletur peccm. Videndũ est ergo
diligẽter inuestiganda quid sit in aĩa mortale
et ueniale peccm. Venit serpens ubi suasit mulier.
et mulier uiro et ita in nob̃ sensualitas mor⁹ cum
illecebra peccm inoperat. quasi serpens sug
gerat mulieri. sc; inferior pars rõnis. i. rõnis
scie que si consenserit illecebre. mulier ei⁹
bum uenire. p⁹ deinde dat uiro ẽ sup̃iori p
te rõnis. i. rõnis sapientie quã illa necebra
suggerit. si consenserit. tunc uir. i. sensus femina cibũ
uenire gratie. Sig̃ in motu sensualitatis cũ peccm
illecebra reperitur. ueniale autẽ leuissimũ
ẽ peccm. Si uo mitior pars rõnis consenserit ita
ut sola cogitatiõis delectõne sine uoluntate
perficiendi reperitur mulier. sola manducare
dicitur. cũ uir ẽ auctoritate cohibẽs uoluntatẽ.
ne ad op⁹ ꝙ perueniat. si uero ad tertiam plenam
uoluntatẽ perficiendi ut fiat facultatem ad effec
tum p̃ducatur. Vir ꝙ manducat ꝙ sup
ior pars rõnis illecebre consentit. et ẽ damp
nabile peccm. Quando a mulier sũ uiro
gustatione ẽ tota dilatõne cogitationis peccm reperitur
ut faciendũ decernatur. l. ẽ quidã remissio cũ
sua peccõ adhibetur. Auro ut non iaceat
mulier. sed erecta libere in peccm pgãt.
Sic q̃ peccm ita reperitur dum dilatõne cogitationis. sc;
stare in mulierem tangit. ut ei auctoritate re
pellatur. ueniale est. Sed dum indilatõne cogi
tationis reperitur. si uoluntas perficiendi delic⁹
mortale ẽ. ex eo damnabile. Simili⁹ ut
mulier. i. totus homo ex mente ut nõ sit de
buit mulieri consentire. Vñ pot̃ dici scientie
sc; Reperias summam pertingens
tiq; ut bi⁹ summam pstringam. q̃m peccm in
anima concipi⁹ ut illã facere disponat. ul ẽp
ficiat. aliã frequenter aliã uel semel. l. q̃m
delectõne cogitationis diu reperitur. mortale ẽ.
Cum ũ in sensuali motu ẽ ũ pdictum ñre
tenuerim ẽ q. nõ nãe in delectatur. Jõ a sup̃ dixi
aliud frequenter aliud semel. q. q̃dã sunt q̃ in
sentiant fiant. et facienda disponantur. damnãt.
q̃dam ũ in. ñ sepe fiant. et facienda dispiciantur
ut deo cito uerbo. i. hñm. si aũe. amen. in. xp̃o. ie
su. ita tradit. Sicut in illo euangelio p̃ius ho
minis sepulti. manducandi pceptum. mulieri autẽ
non manducare iota sc; uiro suo dicit. similiter
manducantes. ita unusquisq; fidelis euangelio q.
muno homine gerentes. dum in scie. et rõne scien
q̃m in reb; temporalib; agendi. et uitandi. uitam
rare ẽ at̃ at̃ sensualiter ingerit. q̃dã illecebram.
nãe uelut serpens alloquitur femina huic
illecebre consentire de ligno [illegible] edere. sc; illegi
sensui si sola cogitationis delectõne ei⁹ [illegible]
suppiori auctoritate ita retinetur. nõ
ut ingrediatur. anima inquinatur peccõ.
Sic hñm mo etiam uelut lignum uetitũ mul
sola quidã. Si autẽ in consensu illo tam [illegible]
[illegible] q. q. peccati ut sit potestas sit ꝙ opere im
pleatur mulier quidã est mulier de ille q̃ro suo
simul. et hñ illicitum cibũ. nec q. anima pot̃ pec
non sola cogitando suaueri. cum ꝙ pcedit
efficaciter. nãe [illegible] ut nulla nãm ratione re
uel q̃. summa potestas ẽ mẽbra in op⁹ mouen
di. ut ab opere cohibẽdi. male actõni edat. ut
sane cum sola cogitatiõe mentis oblectatur. illa
ratione. nõ quid [illegible] ẽ faciendum reperiat. nõ
uoluntarie ꝙ statim ut attigerit mentẽ
mũ respuat debuerit negandũ ẽ peccm. si
longe mutatꝙ si ꝙ opere statuat. implendi. nõ

de talib; quo q; cogitanonib; uenia petenda ē. per
quos q; percutiendum. r dicendum. Vnuquisq; no
de-si-tu-di-de-no. Hoc q; si sic nullis duobus p
mul hoīb; pam sua quisq; portabat. r ideo si so
la mulier cibum edisset illicitum. sola utiq; mo
rte supplicio plecteret. r deus p un hoīe uno fidelec
tionib; ulcisci aquib; contumelie debet. nec
cogit sola pascatur. nec facienda decernamus ma
la. si non suauius un recordatione teneantur qua
si mulierem sibi uino esse dampnan. Absit ut
credē ḥ quippe una p ē unus hō ē. rocusq; dāp
nabitur. a ḥ q si uoluntate aīi talib; oblec
tandi solus cogitatois sibi cibum ē peccā. pme
diatoal gula remittatur. sed q; mi q; manichees
de ḥ eod sic aut. Apl aut. ad ephelios Secdm pn
cipem potestatis aeris hui spūc qui nunc operatur
in filios diffidētie. Numquid g; uisibli. est ap
pare. aut qi corpeis lucis accedit ad eos. r opa
tur. Sz mihi mō p cogitōe suggit quicquid
p quib; suggestiōib; resistendum ē. Non ut
ignoremus. astutias eius. Quom ḥ accessit
ad eudam qui ei psuasit dnm tulerit. Numqd
in locis aut phos occlos ei usus ē. Sz utiq; ut
deim ē. nocē eius uitent. Repellit a ullum hō
in paradisum credat. Posuit ḥ hoiem in paradiso
ut operaret. r custodiret. q sic eccle dī in can
ticis canticoz. Oritur conditus ē fons hortus
quo utiq; ñ admittit pūs tutus. ille psuasor.
Sz ñ p mulierē deceps. Non enim hō mīa de
ducit ad confusionē pecti p. ñ ē delectō mota
fuit in illa parte aī. q debet obtēperare rōi. tāq;
rectori uiro. Cui mihi q; nrm mich aliud a
gitur nunc. ē ad peccm quisq; delabit. q hoc
actum ē. in illis. p mulierē. uiro. Ni
mo sic suggestio. sui p cogitōnem siue psu
sui corpis. tactu. r nudō. r nugando. r obstrependo
Que suggestio ē facta tuto sucipitur. nō ñ
moueatur. ad peccand. excludatur spūs
altus. Si a mota fuerit qui tam mulier psu
asserit. si aliqñ rō utilit. r cōmoti cupiditat
refrenat atq; opesc. Qd ē sic ñ libm in peccm
si ē aliqua luctatoe [illegible] Si a rō ostinat
q; libido ymouet faciend ē decinat ab oi
bus uitia tamq; de paradiso expellunt hō.
Iam ḥ peccm impunitat. r si ñ subsequ. tcm qñ
ira redit. in confusoē. conscientia. Ad hoc
ce de aīe partib; encheridion.
misericordiuus. ut ipi aīe ñ pleni cogno
scant. r q; sui portionē mei sit libm arbitriū
intelligant. s. secdm rocm. q omne mortale pec
catum à grauius si; ñ omne uenale illud. s. q. in
solo motu sensualitatis. existit. Quod sensualitas sepe inscy
Pone ā silicio p̄cundum q sepe in cepius tum illud q
sensualitatis. id solum in aīa q ē nob cōe sup accipi. s. nouē no
ē peccatū. si in hoc potius uolūt. q; qualiū dispositoi uel inuito
rendum intelligatur. q diligēs lector in locis rōis potius
scripture ubi de ipa sit mentio. uigilanter annotet. et nouē intel
Jam ad propositum Redeat ad libm arbitriū ligatur.
redeamus. si; Considerandum. Item xxv.
ad libm arbitriū tractatum. Quod philosophi
dissimentes dicer libm de uoluntate uidemus
q; potestas ipā. r abilitas uoluntatis. uolūtas q; fa
p dicitur. ē libm arbitriū ē ad utrūlibet q; libe p
motū. ad ḥ. ut ad illud libm & dicat. quamū
ad uoluntatē. q uoluntate motū. r spōnea neo
apertum sentiā p ad q bōa. r mala iudicat. ut iudi
care ualet. Q libm ar. non prodest ñ ad fruendum. nec ad ce
Hoc ā sequendū qm libm ar. ad plius. r ad primū lestiarum.
ñ refertur. si; ad finem. magnum. q ḥ in plus
ā ē determinatū ē. ñ in potestate nīa ē. ut nīc sit
ñ sit. qm ē. Potest ḥ ñ ee. aliud ee pea. si; p ñ ee
dum ē. ut aliud ee. dum id ē. dē. Sz. in finib; an ḥ
sit an illud. ad potestatem libi ar. spectat. Hec ñ
omnia finita sub potestate libi ar. ueniūt. si; ea
tm q plibm ar. ponit. si. ut ii. si. Siquis ḥ tale q d
uelit ac disponat facē. q mi eius nullatenus
sit potestate. r q. si ipi dispōsitoe eq fiet in ḥ ip
libm ar. si hoc.
Et quis ḥ pdictam assignationem in hil tm
uideatur. ee libm ar. qui uoluntate muta
re. r in contra possunt deflectē. Inquorum u
del potestate ē eligē bonū. uel malū. utrūlib; se
cundū electionē facē. r dimittē. Sedm q. ñ indā ñ
mihi hoīb; qui tanta beatitudinis g; sunt roborā
ti. ut ā peccare nequeant. libm ar. si ee. Sed
qd dōs libm ar. habeat. ad doceat inl. tru. de iudi
cia unqueus. Certe dō ip nunquid qm peccare ñ
p. io libm ar. hoc negandus ē. Ambge quoq; in
l. decimate. sicat. Paulus dic. q oīa opat unū.
atq; id spe dnudens singlis. p ut uult. i. plibe
uoluntatis. ar. ñ p necessitatis. obsequio. Quatū acci
Sed ad aīa accipit libm ar. piatur libm ar.
incarnatoe. q. incarnus. Dei ḥ libm ar. dr. ei
sapientissima compōs uoluntas. q ñ necessitate si;
libā uoluntate oīa facit. p ut uult. Joq; regit ar
rendens. ñ ita ee libm ar. mdo sic ē incarnus.
Ab ipo uidet libm ar. excludē monetā quadā
de pdigo filio. dicens. Solus deus ē. in quē pec

carum ñ cadit. nec cadē p̄. cēta ē ſunt libi ar
immūtāq; parte flecti poſſunt. Unū aūt ce
tera inducat libm ar. ſic ē in cēt. ñ ē rndō.

Q angli ſic qui iam bti ſt hnt libm ar.

(b) Angli ů ſc̄i qui iam ē dño felicit̄ unum
atq; tm g̃ beatitudinē confirmati ſunt
ut ad malū flecti nec uelint nec poſſint. li
bo ñ careāt. Vñ aūg in l. ꝓxu. decuitate
di aūt. Sic̄ ꝓma in mortalit̄ ſunt q̄ peccan
do adam ꝓdidit. ꝑſe ñ mori. ita ꝓmū libm
ar. ꝑſe ñ peccare nouiſſimū erit ñ ꝑſe pec
care. ſd meneh. Sic optabat ꝑ̄ hoīem ſi. ut
bñ uelle p̄ſ. t male. ſoſt ea ů ſic erit ut ma
le [redacted] uelle ñ poſſit. nec ō carebit libo
ar. Quito quippe libuiſ erit arbitrium. g. oīo
ñ poſſit ſeruire pēo neq; [redacted] uoluntat ſi ē aū
liba dicēda non ē. qua beati ēe infirmō uo
lumuſ. ut ēe miſeri ſi ſolū nolimuſ. ſ; neq̄
ꝑſtuſ uelle p̄mimuſ. Sic̄ g̃ anima nūq̄ t nō
bñ nolle infelicitatē t nolle miſeriam. ſic̄
p habitum ē. ſ; odo ſeruandus ſuit. quo
d̄s uoluit oſtendē g̃. bonum ſit aīal ſole
q̄ t peccare ꝑſit. q̄uiſ ſit melius q̄ pecca
re. ñ poſſit. Ecce hic ůb euidēs aſſumitur
q̄ ꝑ beatitudinē confirmationē erit in hoīe li
bm ar. quo peccare ñ poſſit. t nunc i man
glit. t unſcīl qui ē dño ſunt. t tanto utiq; li
biuſ quanto a pēo immuni. t ad bonū p̄ni.
Quo ſi quiſq; ab illa pēi ſuitate deq̄ ſcīpū
ē. qui hāc pēm ſeruiſ ē pēi. longiuſ abſiſtit
[redacted] tanto meliḡ ido bonū libiuſ bt̄ indimi
Vñ ſcīdiligēt inſpiciatur libm uoc dici ar
q ſm̄ coactione t neceſſitatē ualeat appetē t eli
gē q. erroꝛ decēt. **de libtate arbit diſtin**

(c) Expoſitis ꝑ ſpicuū ſit. q. maior ſuit
libtas arbitrij ꝓma. q. ſecūda. ſecūa erit
illo maior q. ſecūa t ꝓma. ꝓma n libtas ar
bitrij ſuit. inqua potāt peccare t ñ pecca
re. Ultima ů erit inq̄ potāt ñ peccare t ñ
potāt peccare. Octa ů inqua ꝑ peccare
t ñ ꝑ ñ peccare añ reparatōnē t mortalit̄ ꝑ re
parationem ů ſatrem ueiualit̄. (e) t poſſit
notari in hoīe tūi. ſtatuſ libi ar. dū pēm
n ad bonū nil impediebat. ad malū nil im
pellebat. Non hūit infirmitatē ad malū.
t hūit ad meritorium ad bonū. Tunc ſñ er
rore ſō iudicare. t uoluntat ſñ difficulta
te. bonum appetē potāt. Poſt pēm. ů añ
reparationē g̃ ꝑmiſſa. t cupiſcentia. t uing

ō. t hō infirmitatem. in malo. ſ; ñ hō gram in
in bono. t ſō ꝑ peccare. ñ ꝑ peccare. t damp
nabili. Poſt reparationē ů añ confirmationē
ſimitur a concupiſcentia. ſ; ñ uincitur. t hō ꝙ
infirmitatē in malo. ſ; [redacted] in bono. ut peccare
poſſit ꝓp libertatem. t infirmitatē. ꝓpter ñ pec
care ad meritorem. ꝓp libertatem. t g̃m adiuuantē
ñdum. ſm̄ hō poſſe oīo ñ peccare. t ſi poſſe pec
care. ꝓp infirmitatē ñdum ꝓfectē ablatā. t ꝓp
g̃m ñdum ꝓfectē. conſummatā. Poſt conſir
mationē ů in firmitate penitus oblitā. t g̃
conſummata. ů uinci poſſit. nec ꝑm. t ō
habebit. ñ ꝑpter peccare. **de corruptione libi ar.**

(f) Unde manifeſtum ē q. ꝑ ꝑ
alias penalitatē. t ꝓpter illo meritō
hō penam in corruptionē. t depſſionē libi ar.
ꝓ illud namq; filia bona in hoīe corrupta. t
g̃ruta. [redacted] h enim ē ille qui alatur.
uulnatur. t ſpoliatur. Uulnatur quidē in
libi bonis quib; ñ ē ꝑuatus. Unquam ů poſſit
ſi reparet. ſpoliatur ů [redacted] q̄ pḡm ablatis addi
ta fuerint. h ſunt data opima. t dona ꝑſcī q̄
alia ſunt corrupta ꝓ pēm. t filia uel ingenū
memoria. intellectus. alia ſubtēta. t g̃ruta q.
q̄. t filia ex g̃ ſunt. Adg̃ialem quippe dī g̃m
pruerit. ſepe cū hmōi fit diſtinctō ē g̃ uo
cabiliū ad ſpēm ñ ad g̃ referē. Corrupta ē g̃ li
beat arbitrij ꝓ pēm. t ꝛpte. ꝑdita. Uñ aūg in
ench. libo ar. male utent hō. t ſepdidit. t ipm
Cum h libo ar peccare uicioſe pecō amiſit
ē. t libm. aq̄ n. quiſ deinceps ē. huic ſeruꝰ
addictus ē. Ecce libm ar. dic̄ hoīem amiſiſſe
ñ q ꝓ pēm ñ hūit libm ar. ſ; q libtate libi
ar. ꝑdidit ñ q. omnē. ſ; libtate amiſeria. t
peccato. **cuius moſi de libtate arbitrii.**

(m) Est namq; libtas ꝛpler. i. anecētiae. apēo.
amiſeria. Anecētiae. tañ pēm. t ꝓ q̄
libm. arbitrium. Sic̄ n tunc cogi ñ pote
rit. i. nec uis dōq; uoluntas ſm̄o ap̄ dm̄ iu
dicatur. q̄ ſemp. anecētiae liba. t nunq̄
cogit ꝓ. Ubi necētia. i. ñ ē libtas. ů ñ ē libtas
nec uoluntas. ar. t ō nec mitium. hec libtas
in oīb; ē. tam in mal. q. in bō. [redacted] Est alia
libtas apēo. i. deq̄ dic̄ apl. Ubi ſpe dm̄.
i. libtas. t ſtitas in euāgelio. ſi filius uos liba
uerit uere libi eritis. h libtas a ſeruitute peci li
berat. t ſeruos iuſticie facit. ſic̄ eo dño ſeru
us peci libos iuſticie facit. Uñ apl. liba
ti a pēo ſerui facti eſtis. iuſticie. Et item.

Cum seruꝰ ecc̄l peccī libi fuisset iustic̄ hanc
libtatem homo peccando amisit. Vnde q̄ aut̄
dic̄. q. hō male utens libo ar. se pdidit. cp̄m
q; pdna ē. libtas non auc̄titate s; apc̄o. Qui
h; facit pccm. seruus ē pcci. Quis hanc li
bertatem q̄ ē apc̄o. Vtrū ē. si apeat. vel
ille solus nunc hūt quos filius p̄gn libat. repa
rat. ñ ita q; pennus sint sū pcc̄o. in hac mortali
carne. h; ut nullus pccm non dominetur neq;
regnet. ch÷ uā. bona libtas. que bonam parit
seruitutem. s; iustic̄. Vñ aut̄ inepte. dic̄ iusti
ciam faciendam si esset aliquis lib. ñ apc̄o liba
tus ē iustic̄ cepit seruus. cp̄a ē uā libtas. pp̄ re
ti facti leuitatem. simul. cp̄a seruitus. pp̄ peccī obe
dientiam. Sed alia libtas. ñ uā male seruitutis ad
iuncta. que ē ad malum faciend. ut nō dilleret
aut uoluntate. iudicans ñ ē faciend. q. uoluntas
appetit. ad bonum ut faciendum concordat nō
uoluntati. cho÷ uā libtas ē. cp̄a. deliberate ac ad
malum. et seruitute mala aut aut. inepte. Ser
mo addit. q̄p̄ ē. ut q̄n̄ eum peccare delectat liba
tus h; seruus qui sui dñi uoluntatē libēnt facit
de p̄h ad peccandū lib ē qui pcc̄i seruus ē. De lib
tate ad malū antec cp̄a libtas arbitrii ani
mi quem p̄ utrum h; libtas qua quis lib ē. ad
malum. sic libtas arbitrii. Si enim li
bertas arbitrii ē bonum q÷ q; libtas arbitrii boni
fit ē. Q; b; dam uidetur q; sic. cp̄a libtas ar. que
semp bona ē. s; pp̄ pcc̄i seruitutem. ad malum
ubioꝝ cp̄m. cho÷ dic̄ sic ē uā libtas. q. ad malū÷
Atul ac uidetur q; libtas ad malum quam sup̄
memorauit. aō ñ sic. cp̄a libtas ar. s; sic q̄dam pu
tat pccandi. et libtas q̄ est pcc̄o. mala ē. Gratia de li
mitis ē. quem solet utrum illa bertate ad bo
libtas uem q̄ ē ad iustic̄ faciendā ñ ampli
us cp̄a libtas ar. Quidam dicunt illam eam ē
s; reparatam p̄ gr̄am. qua unusquisq; libat ad bonū. sīn
g̃l̄ ñ ē liba ad bonū. Vñ aut̄ inepte. Sed ista libtas
ad bñ faciendū ūn erat hōi addicto. ut ei dicto
ñ eum redimat ille qui dicet. Si filius uos liba
uit uos libi erit. Quod si. si in hoīe incipiat.
q̄n quisq; de libo ar. gl̄iatur. qui nōdū ē liber ad
bñ opandum. Sed ecce apte ostendit libm ar. p̄gn
liban. ut p̄ illud bñ operatur quis. Sed dō q; dicunt
illam libtatē uerā q÷ ad bñ faciend. et sup̄ meni
nit aug. ee libtatem illam. ar. g̃l̄ dī libtatem. et
adiutam. Alii ā putant ñ ee. cp̄am ar. libtatē
s; aliam quandā q̄ est g̃l̄ dicto ar. immanente hōi
do opante incp̄t ee et reparari. De libtate arbitrii

Verum nob̄ mag̃ placet.
ut ipa arbitrii sit. nulla qua quis li
b ē. ad malū faciendum. nulla qua quis
lib ē. ad bonum faciendū. Et causis ut ua
riis sortitur diuisa uocabula. uā. ch. uā. chm.
Dicitur ut libtas ad malum faciendum. aīa
q̄ gr̄a sit reparata. s; ē p̄ gr̄am future reparata. Et
libtas ad bonum faciendum. q. aīa liba÷
uoluntas ad malum p̄ gr̄am ut liba sit ad bo
num. Semp̄ q; uoluntas bōis aliq̄n liba÷
s; ñ semp̄ bona÷ Non enim ē bona ut apec
cato libata. ē. ch. ancc̄tate liba. Vñ aut̄
ut. de q; chbo ar. Semp̄ immob̄ uolun
tas liba ē. s; ñ simp̄ bona÷ Aut enim liba. ut
tacet. qñ seruit pcc̄o. tunc ē mala. aut
apcc̄o liba ē. qñ seruit iustic̄. tūc
est. bona. De libtate amissa.
Est tñ libtas amissa. de qua apl'
ait. Et ipa captiua libabitur a serui
tute corruptionis in libtate gl̄ie filioꝝ dī.
hanc libtatem hūt bō aīa pccm. q. ōi ca
rebat misera. nulla tangebatur. mo
lestia. plenum habebat in futa beatudie
ut miser ee non potest. Sed in hac uita que÷
uocatur pnum pccm. ultimum. firmatio
nem. nemo amissa lib ē. q. pena pcc̄i
caret. Repetit de eius ruptione libi ar. ut alia addat.
Expedit iam apparet in quo p̄ pccm
sit inimicum. ut corruptum lib'm
ar. qui aīa pccm nulla erat bōi difficultas.
nullum q; impedimentum. delege mentis
ad bonum. nulla impulsio. et instigatio
ad malum. Hinc ait plegem carnis ad bo
ni impedire. ad malum instigare. ut ñ
sint uelle. cp̄ic̄ bonum. ut p̄gn libertas
adiuuetur. q. ut aīa apl' pccm habuit
in carne. libm g̃ ar. cum sp̄ in singulis sit
libm. ñ ē. ei pars libm in bonis. animal
ad bona. ad mala. Libertas enim ē in bo
nis ut liberum ē. q. animal ut liberum ñ ē.
Sic libertas ē ad malū. q. pse p̄ q̄ ad bonū.
q; hīt libertas. adiuuet. si potest. De lib
tate arbitrii q̄ sit per gr̄am et q̄ per ñ.
Apc̄o. et [illegible] p̄gn ē libtas. ut a
nec̄itate p̄ ñ. Vtramq; libertatem ñ. s. gr̄e
notat apl' ē. cp̄ hōis non redempti aut.
Velle adiacet ih. p̄ic̄ ait inuenio. desi
dic̄. habeo libertatem ñ. s; si habeo libta
tem g̃. Sed dō ñ÷ ap̄ me p̄ficio bonum. Nam

libertas

per gratiam

ut

amissa

non

uoluntas hominis quam nisi uelit non ualet
erigi ad bonum efficaciter uolendum uel
ope implendum. non per gratiam liberatur et adiuuetur.
liberatur quidem ut uelit et adiuuetur ut perficiat. Quia
ut ait apostolus. Non est uolentis uelle neque currentis
currere id est operari sed miserentis dei. qui operatur in
nobis uelle et operari bonum et gratia non aduocatur.
hominis uoluntas et operatio. sed ipsa gratia uolun
tatem preuenit. preparando ut uelit bonum
et preparatam adiuuat ut perficiat. De gratia operan
te et cooperante.

xxvi

H ec est gratia operans et cooperans.
Operans namque gratia preparat hominis uoluntatem ut
uelit bonum. Gratia cooperans adiuuat ne frus
tra uelit. Unde augustinus in libro de gratia et libero arbitrio. Coopan
do deus in nobis perficit quod operando incipit. quia ipse
ut uelimus operatur incipiens. qui uolentibus [redacted] coo
peratur perficiens. Ut gratia uelimus operatur. Cum
autem uolumus et sic uolumus ut faciamus nobis
cooperatur. [redacted] sine illo operante ut uelimus et coo
perante cum uolumus. bona pietatis opera nichil
ualemus. Ecce hic ubi satis aperitur quid sit ope
rans gratia et quid cooperans. Operans enim est que preuenit
uoluntatem bonam. ea namque liberatur et preparatur
hominis uoluntas ut sit bona. bonumque ef
ficaciter uelit. Cooperans uero gratia uoluntatem bonam
iam sequitur adiuuando. Unde augustinus in iulianum
hereticum qui bonam uoluntatem ex libero ar
bitrio esse dicebat atque hominem per liberum posse boni
uelle et operari sine gratia asserebat, apertam decre
mendationem contra apostolum paulum sententiam est ait
non est uolentis neque currentis. sed dei miseren
tis. hoc si attenderes iuliane non offenderes contra
gratiam nostram uoluntatis humane. Non enim tantum mi
seretur deus alicui quia homo uult et currit
ut sed ideo uult et currit quia miseretur.
deus preparatur uoluntas hominis a domino et a domino
gressus hominis diriguntur. Ideoque congruenter ait.
Non est uolentis neque currentis sed miserentis dei. Nonque
sine sua uoluntate nichil agatur. sed quia uoluntas
nostra nil boni agere nisi diuinitus adiuuetur.
Unde alibi apostolus ait. Non autem ego sed gratia dei me
cum. Non ideo dicens quia nichil boni agebat
sed quia nichil boni ageret si illa non adiuuaret.
his testimoniis aperte insinuatur quia uolun
tas hominis gratia dei preuenitur atque preparatur ut
fiat bona. [redacted] non ut fiat
uoluntas que ante [redacted] gratiam uoluntas erat. sed
non erat bona et recta uoluntas.

Quid sit uoluntas.

V oluntatem ipsam augustinus in libro de duabus a
nimabus ita diffinit. Voluntas est animi mo
tus. nullo cogente ad aliquid uel non admittendum
uel adipiscendum. Ut autem [redacted] admittatur malum
et adipiscatur bonum. preuenitur et preparatur dei
gratia. Unde apostolus gratiam preuenientem et subsequentem
commendans. id est operantem et [redacted] uigilan
ter dicit. non est uolentis neque currentis. sed miserentis dei. et non
est nullo. non est miserentis dei. sed uolentis et currentis.
Nam ut sequentibus dam placuit quod dictum est. ita ac
cipiatur. non est uolentis neque currentis sed miserentis dei tantum
quod dicitur non sufficit sola uoluntas hominis si
non sit etiam misericordia dei. econtrario dicitur non sufficit et misericordia dei
si non sit uoluntas hominis ac per hoc si recte dictum est
[redacted] illud quod uoluntas hominis sola non implet. est
non est a contrario recte dicitur. miserentis est dei sed uolun
tatis est hominis. Et quod misericordia dei sola non impleat ho
mini ... uel sperare non potuit. non uelit. nec preueniret ad
palmam. non uoluntate erat. Restat ergo ut id
ita recte dictum intelligatur ut totum de
tur deo qui hominis uoluntatem bonam preuenit
et preparat [redacted] adiuuandam et adiuuat preparatam
uolentem preueniens ut uelit uolentem subsequitur ne
frustra uelit. Ecce hic ubi et aliis premissis euiden
ter ostenditur quia uoluntas hominis preparatur et preue
nitur gratia dei ut bonum uelit et adiuuatur
ne frustra uelit. Que bona uoluntas comitatur gratiam.

I taque bona uoluntas comitatur gratiam non gratia uo
luntatem. Unde augustinus ad bonefacium papam scri
bens contra pelagianos inquit. Cum [redacted]
fidei impetrat iustificationem sic unicuique deus
partitus est mensuram fidei. non gratiam dei aliquid
meriti precedit humani. sed ipsa meretur augeri ut aucta
ta mereatur et perfici. uoluntate comitante
non ducente. pedissequa non preuia. Ecce hic expresse
habes quod gratia preuenit bone uoluntatis meritum.
et ipsa uoluntas bona pedissequa est gratie non preuia.

E t si diligenter. Quod sit gratia uoluntatem preueniens.
intendas. nichominus est monstratur
quod sit ipsa gratia uoluntatem preueniens et preparans. scilicet
fides cum dilectione. Ideoque augustinus in eodem tractatu
quo in iustificatione simul ex fide [redacted] gratie
utrumque et dicit apostolus qui dicit iustificati ex fi
de. alibi ait iustificati gratis per gratiam. hoc et
ideo dicit ne fidei ipsa superba sit. ne dicat sibi si ex
fide iustificati quomodo gratis. Quod enim fidei
meretur est non potius redditur quam donatur.
Non dicat ista homo fidelis. que dicit habeo fidem
ut merear iustificationem respondeat ei quid

habel quod non acceptū fidel enim qua iustificatur el gr̃is ē data. hic apte ostenditur q. fidel ē iustificatiōnis cā ꝛ ꝑā ē gr̃a ꝛ būficium quo hōis p̃uenitur. uolūtas ꝛ ꝑparatio. Vñ aūs in ē. recte. Voluntas ē qua peccatur ꝛ recte uiuit. Voluntas ū ipā ū gr̃a dī libertate aleuiatur qua pecī seruia facta ē. nec uinca super adiuuetur recte pieq; uiui. ameralib; ñ p̃ ꝛ bñficia quo libatur ñ enim p̃uenitur tam nūl daret ce ñ eēt g̃ q utiq; gr̃is datur. Preuenitur g̃ bona hōis uolūtas ullo g̃ bñficio quo libatur ꝛ ꝑparat. Illud bñficium fidel ē recte intelligitur se aūs mendi. euidēr ostendit dicens. Ipse arbitrium libandum ē p̃ uinam illam a sententia pecī. Non omnino ple tpīs ē. plolam dī gr̃am. q̃ infide ē p̃ta libatur. nec uolūtas ꝑparet. Cui apte dicit gr̃am pquam libatur arbitrium. ꝛ ꝑparatur uolūtas p̃ntem ē infide ē. fidel ut uincendo aut. impetret. q. ler in par. Ex uolūtate ꝑā ñ eadem. quedam enī bona p̃uenit gr̃a. quā dī dona g̃ dona p̃uenit. Vñ aūs in ench. Precedit bona p̃uenit uolūtas hominis multa dī dona. ē. ñ omnia. q̃ nutu. a se p̃cedit. ꝑā mens ē. ipā iuuat. Nam utrumq; legī in scīs eloquiis. ꝛ mīa enim subleuatur mens. nolūtem quippe p̃uenit ut uelit. uolentē subleuat ut. ne frustra uelit. Cur enim admonemur orare. punimur. si nīl nolūtate pie uiuē ñ ut dī mens operetur ꝛ uelle. Itaq; ē admonemur pecē ut accipiamus. ñ ut abillo fiat q. uolumus aq̃ faciam. ut uelimus. dī aplūs. ñ. uolūtas neq; ē. ē. dī. in. Christi apparet q. hōis bona uolūtas quedā dona dī p̃uenit ut eam comitet̃ adiuuans. ꝛ quibusdam p̃uenitur ut eam p̃ficiat̃ operans. ē. fidel eam excitare. Q. ꝑdicit. videantur contraria. ē. quod uidet dicta fidē ēē gr̃a

Non ē mīa ignorand̃ q. alibi aūs significare uidetur. q. ex uolūtate sit fides de illo ex. libo aplī. ē. corde ēditur ad iustitiam. ita sup iohem tractans. dō non simplicit̃ aplūs ait. ēditur. ē. corde ēditur qui ecrem p̃ hō nolentē ēdē ñ uolentē. intrare eccl̃am. accedē ad altare p̃ nolē ñ ēccle. dī sup genesim. Laban ꝛ bathuel dicēs uocemus puellam. ꝛ quemmus eius uolūtatē die exponit. q. fidel ē uolūtas. ñ necessitas. ad q. respondimus dīm. ñ dī accipienda fore ut ex uolūtate hōis fidel intelligatur p̃uenire. ē ipa sit de dī donum ut aūs aplūs. ex ea bona hōis nīa incipiant. p̃ hanc ꝛ. ut aūs aūs sup psalmo. Exurge. [illegible] iustificentur. ꝛ sit de impio punit. ut de

ñ ipa fidel incipiat p̃dilectionem operandi. Vñ bona omnia nīa incipiunt. ē. potiꝰ ñ ō. ī dicta sunt. q. ñ. fidel ñ ineo qui nutu ē dē cuius bonā uolūtatē fidel p̃uenit. ñ ipā. ē. ea ꝛ ñ. Vñ aūs sup. 9 gr̃am dīt. q. bona uolūtas meis dōis ē. q. ñ p̃cedit ipā. iuuat. quib; p̃uenit dum eis consentit. ad effectum boni. ꝛ meis ē. q. ipa. abel ñ p̃cedit. q̃dam adhuc addit. q. p̃uenit. Cum hanc q̃nem mag̃ acuum. ꝛ gentē. iba aūs quib; inlib dep̃destinatione. secūm utrūtur. prudens. illd ubū apli. Non g. sufficienter sumus cogitare ex nob aliquid. q̃si ex nob. Attendamus unde ille. ubā ista ꝑpendant. quia putamus ex nob ēē fidē ceptum. ꝛ ex dō ēē fidē suplementū. 9 m. dans. et istam gr̃am. q. ñ dat. aliqua nīa. ē. efficere ostā bona nīa. inquit. ñ q. sufficienter sumus cogitare aliquid boni. ex nob. Q. uis aūs ñ uideat put ē cogitare q. ēdē. Nullus q̃p pe ēdit aliquid utili put cogitauit ēē credendum. Sic g̃ cogitare bonum ñ ē. ex nob. ut apl̃ait. nec ēdē q. q. ꝛ ipm ēdē mch ÷ aliud q. ē allensio ē mentis cogitare. hic uidetur insinuare g. cogitō bona p̃cedat fidem. ꝛ ita bona uolūtas p̃uenit fidem. ñ p̃uenta q. p̃dicta. ad ñ sam uidetur.

Ad hoc ē dīm. q. aliqñ cogitō bona siue uolūtas p̃uenit fidē. ē. ñ ē illa bona uolūtas ut cogitō q. recte uiuitur. Illa ut. sine fide ꝛ caritate nō ē. Nam ut aūs ad anasta

qua ca iuuat

facuum q̃nē
ē. q. d'agustino
boni p̃ced fidē.

1 libertu

1 est

1 que

sium. sū spū sco ñ ē uolūtas hōis libā ē cupiditatib; uincat ñ ÷ liba ad bonū ñ libata fuit ñ ꝛ libatur. ñ p spiritum caritatis diffundat̃ in cordib; hīm ē liba uolūtas [illegible] ñ eā liber g̃ p legem fidei ꝛ ñ ÷ sine fide operante p̃dilectionem. illa sufficienter ꝛ recte uiuitur. Non enim fructus bonus qui de caritatis indice ē surgit. Si ū adhuc fides operans p̃dilectionem sit de electorū bō

de illa cogitatione boni q̃ p̃cedit fidē plene dicitur.

rum. illa ā cogitatio siue uolūtas [illegible] fidē ꝛ caritatē aliasq; iustificatiōis p̃cedit. si sufficit ad salutē ñ recte uiuit. ea. hac uolūtate cupiscit illa bona uolūtas. q. ÷ mag̃ boni. ista ū ñ. Alia g̃

illa

q̄uoluntas siue cognō alia ista. Ut sic illa-
=ista. p̄cedit ꝛ ea illam p̄uenit intellec
ū aliō ꝛa distinguens sup illum loc
psalmi. Concupiuit anima mea ꝛ.c. aut Con
cupiuit desiderare uiquā ñ desiderat. Vi
dentur ꝛ roē ñ mūg q̄ tales sint institu
tiones dī. si infirmitate ꝑpetui aliq̄n ñ
desiderāmus. ꝓuolat g intellectus sequatur
tardus aut nullus affectus. Scimus bō
ū delectare agē. ꝛ cupimus ut delectet
Sic iste olim desiderare concupiscebat q̄ bo
na ee ꝛebat. cupiens eorum hīe delecta
tionem. quorum potius uide sōnem. Ostē
dit ꝛag q̄ gl̄ab adeas puenatur. put
ē ut uidetur q̄ sint tales ꝛ honeste.
Deinde ut earum desiderū concupiscatur.
Postremo ut placeate g delectet eius
opatio. quarū sola rō delectabat. Attende
hunc ordinem g̈rum q̄ hic distincte assig
nat aliō qualit. s. intellectui bono. ꝑce
dit concupiscentia exterū. ꝛ ipa concupi
scentia delectationē q̄ sit ꝑfidem ꝛ certa
tem. qua habita aīe boā ÷ uoluntas qua
recte utitur. Ipa q̄ fidē comes ē. ē ꝓpria q̄
ūba aut ꝑmissa ꝛ hanc distinctionem
confidat. nullam i repugnantia forte aīa
dūtat. ñ ignorans ꝛ aīa g̈m puenientē ꝛ
opantem qua uoluntas boā ꝑficitur in
homine ꝑcedē q̄am bona ex dī g ꝛ libo
ar. q̄am ꝛ ex solo libo ar quib; rē utitur
ñ utitur nec g̈m qua iustificatur. Iustificatus
g perpende que uoluntatem bōis sanat ut
sanata legem impleat nulla nīa ꝑcedūt
Ipa ē ꝛ qua iustificatur impius. ꝛ sic?
tus. qui prius erat impius nīal a ꝑpetu. ñ
g l; pena debetur. nec ista ee g. sine dareture
gratuita. q̄ nich boni aīe fecimus ut ñ
mereamur. Non negamus a multa aīe hanc
g̈m. ab boīe fi bona. plubm ar. ut ēdificat
mus ponsiones. cōtra pelagianos iudicat
bōis plubm ar. agros colē domos edificare
alia plā bona facē sine g cooperante. una una
ic considandū ÷ eadq; gia sicq̄ dr operās
cum p̄dictum sit pgrām operantem. ac
ꝓsequentem uoluntate hominis liban ac
ꝑparan ut bonum uelit ꝛ pgrām cooperā
subsequēte adiuuan ne frustra uelit uerū
una ꝛ eadem sit g. ꝛ unum muī gratis
datum q operet ꝛ cooperetur audiuisa alēn

ibus

mimi

Quib;dam ñ mīa
bilē uidetur q̄ una ꝛ eadem sit g ꝛ idem
donum. eadem uirtus q̄ operatur. ꝛ cooperat
si ꝑ duplex eius affectus dī operans ꝛ cooperans
Operans ꝛ dī inquantum libat ꝛ ꝑparat uoluntā
tē bōis. ut bonam uelit. cooperans inquantū ea
de adiuuat ne frustra uelit. s. ut op̄ faciat
bonum. Ipa enim gia ñ ē ociosa. si meretur
aliq̄. ut acta mereatur ꝛ ꝓficiat. Quid sit ipa gia
Si ꝗ quaerat. quo ꝛq̄m mereatur augeri q̄m
ipa g ꝑueniens meret augeri cum nullū me
rium sit ñ libo ar. ꝛ quid sit ipa g an ut an
ñ. ꝛ uiuificat animā actus ꝑ. ut habere uitam
aī. ualeat ꝑmittendū ē. ꝛa ē gia bonor. alia
namq; sunt magna alia alia media
ut aliō aīe. inf. tractat. Utitur inquit q̄b; rec
te utimur. magna bōa sunt. Docuit ū aī-
sine quib; recte uiui ñ ꝑ media bona sunt. ꝑ
ꝛuerunt. nemo male utitur. Cecī a bonis. ꝛ
medius. minimis ñ solum bō. si ꝛ male q̄s
uti ꝑ. rō inducat nemo male utitur. q. op̄ ū
tatis ÷ bonas usus istor. q̄b ꝛ ñ bō uti possum.
Nemo a bō utendo male utitur. Non solum a
magna si ꝛ media ꝛ minima bōa ee ꝑstat bo
nitas dī. Cece b sunt ꝛa gia bonor. distincta.

Inquib; bōis sit libm arbitrium

Quaeritur a inq̄b; bōis ordinat libm ar. deb
aliō inf. ꝛ tract aut a. s. in medius q̄ bōis
inuenitur libm ar. uoluntas. q. male illo
uti possumus. si ꝛñ tale ē ut sine illo recte ui
tale ꝛ ꝛatemur. Bonus a usus eius ꝛa uirtus ē
ꝛ opus uirtutis q̄ in magnis reputat bonis.
q̄b; male uti nullo ꝑ. l. ut q̄ bona ꝛ magna ꝛ me
dia ꝛ minima. ut ergo sunt. segr ut ergo sic.
ꝛ bonus usus libe uoluntatis quia ÷ ꝛ in mag
nis ꝛ mīis bonus. attende diligēt q̄ dea sē ꝛo
ser inuenum Sic si apiatur. q. sup q̄rebat.
Vir eēdem op̄ utitur sē. bonū usū illo. bo
norum q̄b; ꝛñ bō uti ꝑsumus. ꝛ mediocri m
q̄b; posuit libm ar. ē q̄; bonū usū dī. ee ꝛa
rem. Quod si ÷ ñ ÷ & op̄ utimur. q. sup
dī. q. aliud ÷ utr. aliud op̄ eius. deūtare q̄d
ic uidendū ÷ quid sit ut sit ꝛq̄d sit actus. q̄d
ꝛquid sit actus. ꝛ op̄ eius. bonus ē utens
aliō. bōa qualitas mentis. q̄ recte utitur.
ꝛ q̄ nullo male utitur. q. deus solus in hoīe
operatur. ꝛō q. op̄ dicēm ÷ sic dē tractare in hoc
aliō docet sup illum loc psalm. fecit mi
ciā ꝛ iustitiā ꝛra dicēs. ꝛ iustitia magna

uiteul aī ÷ quam ñ facer mhoīe ñ deus.
Jdō q cum aut. pha erp̄ eccl̄e feci uſticiam
ñ ipām q ñ facer homo ſ; opus eius mcel
tgi uolut. Ecce apte inſinuatur ꝙ qr uſ
ticia mhomine ñ ē opus hōīs ſ; dī q de
alīs utrumlz iridem intelligīd ÷ de fide ind
Jam deg fidī ephelus ſcribīt dic̄ q ñ eſt
apt ſimilī fidem ñ erhoīe ſ; erdō cñ
allem inquiens. C ñ eius ſaluam fidem
ch ñ er uob. Vī cum donum ÷ q. aſcūl ra
ceponunt ſ; i fidel ñ eruñ uīe qua do
num dī pure ē. Ecce chic manifeſte ēdic
q fidel tiē erlibare arbitriū ſiue erarbi
trio uoluntatis q ſupiob, ſonat. Vdictum
ē gīm pcuenienter opantē ēe utrumlz quo
luntatē hōīs libar. clanar. Vr autō inl de
ſpū ſcīcū air. Juſtificauimul ñ plūbam
uoluntatē ſ; pgīm ē ñ q ſū uoluntate mā
fiat ſ; uoluntas uſū oſtendit ēe infirma
plegem ut ſaner g uoluntatē clana uo
luntas impleat legē. de gra q libat uolū
Sic g qſanar clibar uoluntatē hōīs int
ē. i una i plet. ēpā g ñ ſit erarbīo uo
luntas. ſ; eam potuſ ſaner aſſpere ut boā
fiat, ſeq ſit ut trahl ſiue erlibo ar ſ; bonus
erg clibo ar malus ñ erlibo ar tñ. ut
aut aūō inl. recte. hō ſponte clibo ar. ea
dē potuit. ñ ē refurge ſē inl. dedinab aūō
aūe ſilibo ar ad faciend ñ faciend motu
ā carent ſi deniq; hīs abſtinendi ab ope
ſuo poteſtas. nulla o ceſſatur. ēacū pecū
reie ñ poſſim. ſ; apte oſtendī q mot aī.
ſiue ad bonū ſiue admalum. erlibo ar ÷
hōq ſic i tantus motus meritus ē. erlibo ÷
Sīc erlibo ar. ſ; ē erpte ÷ tam ñſoluſ deus
ſine hoīe eam fac. Propterea quidam ſūm
erudite dīcūt tantum ēe bonā meritū. q
tatem ſiue formam q animū informat
tpā ſic ē motus ſ; affectus aī ſ; ea libīn ar.
mutatur ut ad bonū moueatur. cergat
tra erūtate. clibo ar. naſcatur bonus mo
tus ſ; affectus aī. cer ū bonum oſtpedit. er
cūl ſic pluuia rigatur ēra. ut gīminet. fruc
tum faciat. nec pluuia ē ēra. nec gīmen
nec fructus. nec ēa gīmen ſ; fructus ñ gīmen
i. arbor uoluntatis infundatur pluuia
diuine benedictionis. i inſpiratur gīa. q.
ſoluit dr̄s fac. ñ hō ē eo. qua rigatur uolū
tas hōīs. ut gīminet. fructificet. i. ſanat

ſpatur ut bonum uelit. ſ; q. dī operat.
i inuitatur ut bonum faciat. ſ; q. dī co
operat. alla g uitiat ū nogīe notand.
qua uoluntatem hōīs infirmā ſanat.
i adiuuat. Cequo ſenſu dñs dixerit ma
Cum g er g dñs ē bona nīa i cum bona
cepe aūō intelligatur g gīa dant. i. mīta.
dns i ponat g gīa data que uoluntatē i deq
hominis pueniat. Honum ēt magnū gīa ab
ſibi adō dr̄emur ē. aquo ſimur otā ſ; poſ intelli
etiā g gīa data intelligam. cequa uica gīa.
putat bona nīa q cum a ſola g. ē dicant
ñ erclr libm ar; ſ; in bonis mendis cam
ſe pncipalia g attribuatur. q pncipal ēa
bonor mītor ē ipa g. qua exercitatur libm
ar. clanatur. atq iuuatur. uoluntas hōīs
ut ſit bona. ut libā. q bona uoluntas
Que i ipā i donum dī ē. i hōīs mītā gīe pncipalis
ē i animo g. q. er g pncipalis ē. q g ē. dī ē ueram gīa
aūō adſyrum pbīm. Quid ē mītum ē. ſic ꝛonie
hōīs aī gīam? Cum omne bonū mītā bonū mītū.
mīm. ſi mob fac ñ g. Cr g q ut dictū ÷
q ſpuenit. clanat ar. hōīs. i er ipō ar. pē
atur mala. bonus affectus. ſiue bonus
motus meritis. ch ÷ pmū bonū hōīs mī
tum. Sic ō ubi g er fide i ratre. i hōīs
arbīo gīatur in mente motus. quidam
bonus. i remunabil. i. ipīm ēde. ſcā ereā
mente. clibo ar. alius quidam motus. pue
nit. ſ. diligē bonus valde. Sic deceāt ñ
mīb; intelligend ÷ ñ ſit hōīs motus. ſ; affec
tus mīta ſiue. i dō adī. q; mīm ipōr
augmentationē. alia q ſequīt. ſ. tribuo
nob apponim. Cequa rōne dr̄ fidel mīm
Cum g dr̄ fidel mīm iuſtificationē. ereā una
ēnam. ereā ꝑ dictum accipī. qa pa fidēnē.
fidī mītur illa. Similē de arbore dr̄ ſi
ca. i de alīs accipī. Sicut enim fidel ipa mē
tus ſpuentus dicit ē. mītus. i actus. ſ; ē mi
tum. tam ipa er libo ar. origīe hītes. q. q ñ ÷
ſic dr̄ ēe mītum. q actus eius ē mītum. ſi
cū. allis carnal. ſiue q nec ōte nec ſperare mī
tum ē mīe. Vñ apparet ꝙ q carnal ē ſpi
ſcs. q aīe qualitates informat. i ſcīfic eam.
ut eſt anima informetur. i ſcīficetur.
Sme q aīe qualitas. ñ dr̄ i tus. q ñ ualet
ſanare animam. de mutatiby uirtutū. i degrād q non ē
Ex mutatiby reaq; uirtutū. bonitatis ſ; fac mī
mutatiue uirtutis. i er g q ñ ÷ mītū. ſ; fa tum.

Fructus. ut gīnio terre mutat nec

facere nrā sine libo ar. preuenimur nūra
nra. ſ; boni affectus. eorumq; p̄ gl'ia. atq;
bona opa. q̄ deus remunerat in nob. ꝯ ipā
sunt. dī dona. Vñ aūo ad ſtrum epm. cū dr
coronat nūra mer. aliud coronat. q̄. nra
sua. Vñ una ētia que infine adō nūs p
cedentib; redditur. qr eadem nūra. quib;
redditur. ſi a nob sunt. ſ; in nob facta sunt
p gām. tm̄ ipā gr̄ā ñ ecipatur. q̄ gr̄a data
Dec ſd gr̄a qua ſ̄ nūra datur. ſi qua data
p gām. ipa nūra quib; data ⁊ pelagius ne ali
quis putet ſe ex meritis iam innocētē a ꝺaꝺat.
nob aliquatenus p. qualēcūq; p̄cedere
ens meritum augi. ꝯ ata. ꝯ ipa ſit an ut aug.
an aliud. Cū ſuperius ſit actus. ſ; ñ oſten
ſum. ⁊ h. ſup. expone quorundam. q. ipā.
ut. ut ſit actus. ſ; ens cā. ſ̄ ñ ſit
lib ar. Vñ q ſup aūo dr. bonum usum li
bi ar. ē ut ut ea accipi p. ⁊ actum ut
ras. Aliquin ſ; dicē ut deum. qui ē opus ſ
ut ſup dr. ē bonum usū eo. quib; sibi
ea possumus. inquib; possim⁹ lib̄m ar. Si
ſ̄ bonus usus lib ar. opus ut ut ſ. ſa ut
ñ ē. Cum g̃ bonū usum eius ut ut ē dr
noīe ut ut ipius usū. significā. q. ꝺ ut
dem nempe usus bon. ſ. ut ut ⁊ lib ar. ſ;
ut ut ut ē. ⁊ ꝯ lib ar. ſ; ut ut ut ē pna
pati. Cū bonus ille usus in magis bonis
augmandus. ſ. illa a g̃. p̄ueniens q. ut
ē. ñ usus lib ar. ſ; ꝯ ea ponus. ponis. ut
lib ar. q nob ē adō ñ a nob. Usus ſ̄ bonus ſ;
arbr̄ ⁊ ꝯ dō ē. ⁊ a nob. ⁊ deo bonum mer.
Ubi enim solus deus operatur. ibi ꝺō. ⁊ homo. ibi me
rum. et illa g̃ pessima p̄uenit. q apl no
tauit dicens. Gr̄a dei sum id q sum. ⁊ gr̄a ei
mea vacua ñ fuit. Sup q locum aūo ait
Recte gr̄a nominat. p̄mum enim sola gr̄a
dat deus. ſi ſ̄ gr̄a cum ſi p̄cedunt ſ̄ mala
nūra. Si ſ̄ p gr̄a incipiunt bona nūra. ut
ostendat. ⁊ libm ar addit. ⁊ g̃ cum sit imme
ta. ñ sint. ⁊ me ipō uolunta sua ⁊ dī. pu
tant aliq. boni posse. subdit. si a ego solus
ſ. sū ⁊ ſ; ⁊ g̃ dī me ē. libo ar. Plane ō data fu
erit ⁊ incipiunt ee bona mā nūra. pillam
rū. q si illa desint. cadit ho. alios ſtra.
Cum ſ̄ dr ut ut ē bonus ſ̄ usus filium po
tentiar. ñ ſ̄ ſ; cū ib ñ ſit. qui in
mente sunt. ⁊ ꝺeorsū ſ̄ qui p corp gerunt
si uirtutes ē dicamus. ſ; opa ut ut. ⁊

ō quoꝺ aūo opus ut ut ē bonum usum.
filium potentiar. de usu ꝺr̄ica accipiunt
Quod ſ̄ dicat bonū usum lib ar. ut ut ē
ut ut magis mian bōis deus ut ut in intelligi
ut ut es. meb aliud ē ꝯ bonos affectus. ⁊ mo
tus quos ſ; asserunt. quos deus in bole fac ſ
ſo. qua licet illi motus sint. ibi ar. ſ̄ ē
queunt. ñ deus ipm libet. ⁊ adiuuat ꝯ sua
opa. ⁊ cooperat. q̄ dī gratuam uoluntat
accipiunt. q deus ⁊ qui ꝯ operat. in nob uelle.
ꝯ operat bonum. Quib; auctoritatib; munit
Quod a ut ut es sint quod dicunt. ꝯ
motus meos testimonis secundum assu
ptum. Vide n aūo ſ̄ nob. Quod ⁊ fideles ēde. q. ſ̄
fideles ēde a motus ai ē. Sd inl. m. de doctina ⁊
ana. Caritate a uoco motū aī. Dū caritas est
fideles motus animi sunt. ut ut es ⁊ mob aſſ
Quib; alii respondentes p̄missa ūba aūi in
telligenda fore inquiunt. fideles ē ēde q. ñ in
deles. ⁊ fideles ē ut ut es. quia ēdit q. ñ ut
ſe. Caritas ē motus aī. ⁊ g̃ qua movet animus
ad diligendum. ⁊q; ⁊ ibi similia. ad accipienda
sunt. et ſ; conicitur. q alibi aūo ait. Ham in
primo lib q̄stionum. cuiuslibet unius quem
cūdunt ea. q si ut ut erunt. q̄ppe dr fideles. ſe in
ut ut. ⁊ de. ⁊ Alia sunt ea q̄ cūdunt. aliud ē fi
deles q̄ cūdunt. Cequib; ubi sic argumentando
procedunt. Aliud ē ēde aliud illud q̄ cūdunt. sic
g̃ ēde ñ ē fideles. quia ēde ñ ē id q̄ cūdunt. adde
quoq; ut ut es op dī. cum ē. g. ipsos ñ nob facit
ſ̄ g̃ ñ ē ut ut ⁊ actus libi ar. si ē ut q̄ ut ut es. p
misit aliusq; ꝛōib; ac testimoniis ut ut es
utq; locum a nudrum diligunt. Lectoris re
linquo examini ad alia ꝛ. ⁊ ſ̄ dicta repent

Ne alia addat definitā assignatiōne ponens de g. ⁊ li. ar. ſ̄
d ſ̄ ut ese. ⁊ incertam ⁊ ut eam⁹ libm ar.
sū g̃ p̄uemente. ⁊ adiuuante ſ̄ sufficē ad ſ̄
ciam. ⁊ saluti operandā. nec ñ ut es p̄cedim⁹
g̃m dī aduocan. sic̄ pelagiana hēsis ſ̄ dicit. hā
ut aūo. in. ⁊ l. retract. Nos hanc pelagi
anam libm sic asserimus uoluntatem arbitrium
ut g̃ dī ſ̄ relinquamur loc. quam ē nūra nra
quam asserimus. Que sit hēsis pelagiana.

Pelagianorum hēsis. omnium recentissi
ma. a pelagio monacho. ē erecta. hui dī
& qua p̄destinatum sumus. ⁊ qua nūmus. de
potestate tenebrarum eruti. nra immo fi
ut sū hac ēdunt hōiem p̄se sine oū dīa man
data. Venit. pelagius ad ūbi inēpat. q nul

ut ut es p̄na
pati.

Q. q gr̄ā pre
uenient. q ut
ē meli. ſ;
usus ubi ar.
ſ; ea bon
usus lib ar.
roia boa mi
ra.

Aliis aliud ſ;
pondeant
p̄dicta de
remiā
cet.

ꝺicit

ſ̄ dem dā
quo ēdit.

ſ̄ ſd ēde et
acty lib ar.

debuerat adiutorio g̃ dī ad eius mandata fa
cienda · ñ eam libo ar ꝓponebat · si infide
li calliditate ꝓponebat dicens · Ad hꝫ eā
dam hominib; ut q̄ facē plūm arbitrium
habūt · falsū ꝑ plene impleꝫ pg̃m · Vbiēdo
magꝭ falsū ꝑ eum uoluerēdu · ꝛ sic fallacia?
cū ꝑ se boēs · sine gr̃a facē nulla duma · ſ nā
ñ gr̃am dī sine qua nichꝫ bonū possumus facē
ñ cē dicunt · ut in libo ar · g · nulli sunt ꝑcepta
ribus nūs · a bello acceꝑ nūa ſ · ſ po adꝫ rēn u
nanimes nos ꝑtinam legem accelerarnam ut
dicamus · q̄ facē · ꝛ q̄ spare debeamus · hꝫ
a adiꝫ p dominum spē sci · ut que dicēmus
cē facienda faciamus · de ꝑ dīnimus da
rinob; secām ofitemur · q̄ ignoramꝰ · pellis
karnalē · a negr̃ diuinitus dari · qua
pietatis · ut · s · ste donū dī sciā · q̄ sine ea
nemo inflat · ꝛ silr donum dī ipā · carnalis
q̄ue scīa ñ inflat · edificat · Vestimur ꝛ oīo
nes qui sum ecclā sue p̄ fidelib; ut ange
lus · fidel · ꝛ pleñ · meo · hꝫ quippe ñ
a ꝑ accepe · ſ · ale xp̄i · hoēs · hīe oīdūt
gr̃am dī · qua libamur a b impietate dici
tis · secām mīa mīa dan · parulos · ꝛ sine ul
lo pcō originat · unclo · asserit · nasci · hꝫ ponit ·

Quod ꝛ dīc · sine gr̃a homi · q̄b; sui · ſ · ſ
nem · plūm ar omīa · mīa · ecclā · ubi
tulla imple hui mōi · inductōnib; munitū
S · inquiunt · ñ ꝑ ea facē · ds que iubēt ñ ·
ea imperand · admonet · Sic · tu · ſ · augustine in
libo · de libo · ar · assens · Quis · inquit · peccat · in
eo · q̄ illo · cauen · p̄ · peccatur · a · cauē · g · ꝑ · hꝫ
testimonio auḡ pelagi · utul · ē · disputans ·
adiutus [redacted] enim · ſ · immo · adiutus gr̃a · sic
auḡ · ml · retinet · illud · ꝛ alia · hui · mōi · retinet
tanꝭ · omen · nouat · inquiens · Nihil atq; huiusmo
di · ubi · malꝭ gr̃a dī · omen · nouata · non · ē · de qua
nunc · ñ agebatur · putans pelagianꝰ · suam nos
tenuisse · sententiam · ſ · frustra · hꝫ · putans · Vo
luntas · quippe · ē · qua · peccatur · ꝛ recte · ut
utitur · q · bꝰ · ub · egimus · ſ · ipa · ñ · dī · gr̃a · ha
betur · nec · nisi · super · adiuuetur · recte
amorē · alib; uiuit · ñ ꝑ · Cece · apte · determinat ·
ex quo · sūm · illa · dīc · gr̃e · inimicos · [redacted] · refel
lens · aliud · testimonium · augustini · ponit · q · hꝫ · pe
Similiꝫ · ꝛ · inmediatur · pelagius · ub · auḡ ·
ō · q̄ · ml · de · duab; · aiab; · dicte · Sicī · m
quit · reū · reñe · q̄ · q · ñ · fatē · q · facē · nompo
tuisse · summe · iniquitatis · ꝛ insanie · ē · Hꝰ

Audiat · gr̃am · pelagius · dicens · Cur · g · pa
uulo · illi · qui · non · hīt · gr̃am · sine · q̄ · ñ · ꝑ · facē · mandata · ꝛ · tenemur · hꝫ · a · q̄ · occone · dīna
nal · retinet · pelagio · respondens · apte · ꝛ · ꝑ
hꝫ · manicheos · dē · quib; · in homine · duas
nās · ce · cōmūdunt · unam bonā · credo · aliam
malam · ergine · tenebrīs · q · unūq̄q · bona
sunt · nec bonum uelle · ꝑ · Quod · siccine · ñ · in
uenitur · ei imputand · cē · si bonum facere · Aliud · 1 nō
Alibi · auḡ · dīc · q̄ · q̄d · inde · ecclā · gr̃e · dī · addit ·
hinc · g · dicē · audimus · qua · iustificam
ur · nisi · ꝛ · adamantū · manichei · discipli
ni · qui · uoluntatē · suam · mutauit · bonū
opan · ñ · ꝑ · q · nisi · ꝑ · potestate · cē · potentem · dns ·
docet · ut · aut · dare · facere · arborem · bonā · ꝛ · c · hꝫ
auḡ · ut · cē · ñ · cē · ꝛ · gr̃a · dī · q̄ · ꝑcamus · ostēdat · ꝛ · potestate · quippe · hōis · ē · mutare · in
melius · uoluntatē · si · ea · potestas · nulla · ē · ñ
adō · detur · de quo · dīm · ē · dictū · est · potestatem · filios · dī · fī · Cum · enim · hꝰ · sit · impotes
tate · q · ē · uolumus · facimus · nichꝫ · am
potestate · q̄ · pa · uolumus · ē · ſ · ſ · pparatur · a · dō
uoluntas · eo · g · ñ · dat · potestatē · Aliud · testimoniū · aug · q · uide
Bene · ꝛ · intelligendum · ē · q · nec · dat · ut · ſ · in adiūctum.
nā · potestate · cē · ut · ſ · inseri · bonā · uoluntatē · ſ
creari · eius · scīam · mēmur · Quia · impa
te · nā · ñ · ē · ñ · q · nisi · seq̄ · uoluntatē · Que · ē
ſparatur · a · dō · facile · fit · ob · pietatis · ꝛ · im
possibile · ꝛ · difficile · fiat · Aliud · testimoniū ·
hꝫ · ꝛ · ꝑ · quoq; · quarundā · ꝓpōnum · epla · ad
romanos · q̄dam · aug · inserit · quādiu · ꝛ
hinc · doceꝫ · g · adiuuari · aut · ut · q̄d · scīmus · nisi
ē · Quodam · bonū · opamur · illius · ē · qui · ē
dīnis · dat · spm · scm · ꝛ · paulo · ꝑ · Vbi · ñ · ē
de · ꝛ · uelle · illius · a · dare · dīnis · ꝛ · uolūtibꝰ ·
facilitatē · bñ · opandi · ꝑ · spm · scm · Que · qb; · in
telligi · debeam · aug · inl · retinet · apte · dicēs ·
ver · ꝛ · ꝑ · adō · ē · q · opamur · bonum · ſ · ; · ead · Ratione · q
regla · utimur · q̄ · ē · uolūtis · facienda · ꝛ · ꝑ · ire · ꝛ · hꝫ · acci
utrumq; · ipius · ē · q · ip · spar · uoluntatē · pi · debe
utrumq; · nim · q · ñ · fit · ñ · nobis · nob · ſ · ꝛ · ant ·
uaq; · ꝑfecto · ñ · dubium · ē · si · ā · facē · ꝛ · ipam · fidē
nē · spē · sci · mentem · repiri · Adhuc · addit · ali
quid · ꝛ · diligūt · ē · Vide · ꝑ · uide · consentiū
uspiciendum · q · aug · inl · sententiam · ſpi
at · ſ · q · ple · hīe · fidem · sic · hīe · caritatē · [redacted] · gr̃a · est · hominū · habere
Quod · ñ · ita · dictum · ē · tamq; · ex aut · fidem · sicut · habere
libo · ar · ualeat · hīe · fidē · ꝛ · caritas · hꝫ · qua · ſ · caritatē / gr̃a · est · fidelium
lem · apertissime · ne · mea · hōs · ad · dēndum · A · habet

A

69

quid cenē
y sic deg. zu-
ar. v ipse
helis iudica-
tur. iou
niana ma-
nichei. z
pelag.

a Videlignandum q̄di gr̄ā p̄uenta. cōtra. z diligo
g. sine g. simaliter. testimoīo ieronimi asserit
o g. de g. tribo ar. indubiē teneamus. q. ie
interplanatione fidei catholice ad amasiū
papam. iouiniani. z manichei ac pelagi e
rroes. colludens docet. z̄b̄m inquit sic cōsti
tuimur ar. vt dicamus nos semp indige
re auxilio. Verum illos errare qui cum
manicheo dū hominē peccā nutare. ip̄se
p̄ illos qui cū iouiniano asserunt. hominē
[redacted] posse peccare. Vtq; tollit
arbitriū libertatis. Nos ū dīm hominē sēp e
peccare. nō peccare posse. ut semp nos lib
confirmemur. ee ar. hē fidei q. in catholica
ecclā contrenuimus. z q. semp tenuimus. vī
ost h considand. hō aīa peccāt. equū
b umquā hō aīa peccā egueat g opari g op
re. z coopare. ad q. bitū dīm. quia non ita
coopare tantum. si. z opare g indige
bat. ut p̄ si omnem opandi modū. opatus
g. Opari. R. vt libando. p̄pando. volun
tate hōis ad bonum. Egebat itaq; hō. ea
ū ut haberet voluntatē suam. que pec̄
seruā ū fuerat. si. ut p̄pararet ad volūd
efficacē bonum. q. ipse ū poterat. Nonne
potest bonum nec sine g. ut aīa mereā
euidenē tenet. Quam inquit immortali
tatē inquā potuit ū mori. ū mia pdidit
plubm ar. hanc ut mq ū potuit mori. accep
tura ē pgm. q. fuit sine peccato. accepta
p̄mium. Quamuis sine g. nec amore illius
mutū. ee potuit. q. si peccm insolo erat
ar. constructum. ūtū iustitie hñde. t re
tinende. sufficiebat libm ar. ñ diuinū
pbēs ad virtutum. Cece his ubsanis ostēdit. q. aīa peccm hō indigebat g opante et
coopante. Non enī habebat quo pedem
mouere. pt. sine g. opantis. z coopantis aut
lio. habuit vñ quo posset. stare. q. hō aīa
Poterat lapsum utique habuit.
quem solet. utrum hō aīa lapsum
fuerit. Quibdam tñ dī quod ū
hūit. qđ tra pbate nitunt. Justiciam
inquiunt ū hūit. q. p̄ceptum dī ytemp
sit ū pō ñram. q. sibi ñ p̄uidit. neq; tpā
riam. q. aliena appetit. nec fortuitū mē
q. p̄ue suggestionis cessit. Quib, respon
dnet dīs eum quidem ū tunc habuis
se hal ut uteret. qū peccauit. si. aīa. ero

1 Et ideo dicendum q̄ hō aīa peccm. nō
tulisse. si. ut [redacted] expoliatum fuisse
b illud. q. q. de exceptione hōis de paradiso.
peccī penam eiectus ē de paradiso in illum m
seriaē loē. sic ingeneli legitur. [redacted] g. nequa
re mittat manum suā. z sumat de ligno u
te. z comedat. z uiuat in eternum. Cmittit eū
deus de paradiso voluptatis. hic ūb̄ intim
an videtur. q. numq̄ moreret. si p̄ea de illo
fuisset ligno. Sz quia
c eo q̄ peccm iam mortuum
coep̄ habebat illa tuba cetali intellectu
accipi p̄test. Deus ñ interloq̄tus de hōie fu
pbo ait. videte ne forte mittat manū suā
et. z cauete vos angli ne comedat de lignu
te quo indignus. Dequo si p̄sumpserit comed
et. uiuet in eternum. Sz in p̄p̄ obedientiam
indignus ē comede. Et sic ūbo dū i ope erb
ibuit. Cmisit ut. deus eū de paradiso in
loē. t operum. sic plenum q; malus ē in hōe
ute cepit. si in eternū mittam noluit de
bono. congruone pellit. unde pue consue
rudinis p̄sulit. de flameo gladio aīa paditi pcus.
d Et ut posset ad illud accedere collocat. d. aīa
paradisum. cherubim. z flammeum gladiū
atq; ūsatilem ad circudandā uitā. lignū uite.
qđ ut. [redacted] p̄ hīm accepit. q. p̄ministrium an
glor. ignis accendia. i. constructa fuit. hoc ut. p
celestes potestates. impatibilis. visibili. fieri ē
cōdictum ē. ut p angli ministrium. i. ecce
quam igni accendia. ūtū structa. si. q. aliquid
[redacted] de paradiso spūali. Cherubin ut in
tpī plenitudo scie h. Karitas. q. plenitu
do legis ē [redacted] dilectō. Gladi ar flammeus
pene utrinq; latens. t. q. ultricis. t. q. ñ tpā no

annuisse. Qđ mtas scōrum testimonia op
batur. Ait ut aīa inquadam omeia. adā
ppria carnate maluit imitenat ē. Sic p̄n
cepit nutricium. dum uiuet adā de ligno t
re ad imaginē dī factum. pudicicia arma
rium. tempantia opōrtum. caritate splen
didum. p̄mos parentes illis dōis a tātis
bonis expoliauit. panūq; penit. Deb eo dm
bre ad fabricium aut. Qñ adam solus erat ñ
p̄uaricatus. q. erat mens dō adhēbat. Sup
psalmum q. dicō g. hō aīa [redacted] beatitudinem 1 petri
animam carebat ethereum. Sz quo sine imu
te beatissimus erat. Aliō quoq; sup dicō. adā aīa
aīa peccm spūaliter p̄ditum fuisse. Non
ē g. dubitandum hominē aīa peccm utiqb
fuisse. si. ut [redacted] expoliatum fuisse. 4 petri
Et illud quoq; de exceptione hōis de paradiso.
peccī penam eiectus ē de paradiso in illum m
seriaē loē. sic ingeneli legitur. [redacted] g. nequa 4 Rune
re mittat manum suā. z sumat de ligno u
te. z comedat. z uiuat in eternum. Cmittit eū
deus de paradiso voluptatis. hic ūb̄ intim
an videtur. q. numq̄ moreret. si p̄ea de illo
fuisset ligno. Sz quia
e eo q̄ peccm iam mortuum
coep̄ habebat illa tuba cetali intellectu
accipi p̄test. Deus ñ interloq̄tus de hōie fu
pbo ait. videte ne forte mittat manū suā
et. z cauete vos angli ne comedat de lignu
te quo indignus. Dequo si p̄sumpserit comed
et. uiuet in eternum. Sz in p̄p̄ obedientiam
indignus ē comede. Et sic ūbo dū i ope erb
ibuit. Cmisit ut. deus eū de paradiso in
loē. t operum. sic plenum q; malus ē in hōe
ute cepit. si in eternū mittam noluit de
bono. congruone pellit. unde pue consue
rudinis p̄sulit. de flameo gladio aīa paditi pcus.
f Et ut posset ad illud accedere collocat. d. aīa
paradisum. cherubim. z flammeum gladiū
atq; ūsatilem ad circudandā uitā. lignū uite.
qđ ut. [redacted] p̄ hīm accepit. q. p̄ministrium an 4 Cuttering
glor. ignis accendia. i. constructa fuit. hoc ut. p
celestes potestates. impatibilis. visibili. fieri ē
cōdictum ē. ut p angli ministrium. i. ecce
quam igni accendia. ūtū structa. si. q. aliquid
[redacted] de paradiso spūali. Cherubin ut in 4 Assistant
tpī plenitudo scie h. Karitas. q. plenitu
do legis ē [redacted] dilectō. Gladi ar flammeus
pene utrinq; latens. t. q. ultricis. t. q. ñ tpā no

lubula sunt. Illa g̃ ad custodiam ligni unte
cõ põita s. añ paradisum. q ad unam sit redit
n̄ pcherubin. s. plenitudinẽ scie. i. caritatẽ
t pgladium ũsalem. i. tolamnam passiõ
ẽ palium. Auho añ pccm comedit deligno

(p) Quo & q̃ quem uerum delig unte unte
añ pccm comedit hõ Vel aũs inl. de
bapt̃o paruulo. sic aut. Ñ ecte pfecto melli
guntur. p̃mu hõiel añ malignam diaboli
pluasionem. abstinuisse a cibo uetito. acqui
si fuisse concellis. hs ũb ostendi q. de ligno
unte añ peccm supsederit. q̃b. pcepũ erat ne
de oi lig paradisi comederet. ũ de ligno scie bõi
t malũ. Aũ nonne sẽ immediate (q) comedit de lig

Quare g̃ pecia soliditate t̃ bara immo no u
raliter uestra ũ sunt. ut nulla in futurũ ce
tate t etate indefectu mutarent. hanc ym
nitem filii. aliud lignum habuisse dr. S, fo
te ũb oferebat ũ sepe de illo sumeretur. potuit
g ẽ ut de illo sumer semel. cũ sepi. qui palig
mocam in padiso fuisse intelli. et sepem dica
eam. i. soporatam fuisse q̃ costa de late eius
assũpta ẽ. cũ formata mulier. tanalia añ ei
ducta. quib; nota ẽ impositũ. Q̃ y adã pccm

(r) Iuperiorib; insinuatũ. t̃ pena transit ad pge
nere. et pre ñ. n. pfecto sufficimus. quali p̃ vol
mus hõ deligne. t̃ g̃ pccõ penam subiere.
q̃b; adiciend. pccm simul ac penã. pcm ẽ hisse
se imposũ. S. cõ primũ hõiem in hunc mundũ
pccm intrare. in omnes hõiel mos p̃uenire

(6) Io primo tradũdũ ẽ. vtr aliud pccm fuit
q fuit aliud pccm originale. s. an ac ogne.
tuale. et si de originali intelligatur. o seq̃ñ. an ac
qd sit originale pcc. et q̃re dicatur originale et tuale
et q̃ñ p̃manserit t̃ pñseat nos diligẽ in
uestigandum. Quid aliud accipiunt de actuali

(t) Quibydam placuit de pccõ actuali ade
aliud accipe allegãb; q̃ aplin fuisse ẽ
infirmi ait. Sic p inobedientiam unius hõ
minis pccores constituti sunt multi. et. Cũdẽ
inquiunt. et ipõ notãe et p̃mitit apl pccm p p
unũ hominẽ intrare in mundũ. s. inobedien
tiam. inobedientia. pccm actuale ẽ. Quo uñ

(v) Doc a. dicunt se immundum dicunt
mille in mundi reductione originis
q̃ similitudinẽ p̃uaricatoris. Omnes q̃ in illo
nato peccasse dñr. q omnib; ille unius peccã
di exemplum erat. h male sonat. q̃dam
hereci qui dicti sunt pelagiani. de quib;

aũs inl. de babõ par. memorat dicens. Se
endum ẽ uiquit hereticos quosdam qui no
minati sunt pelagiani pccm dixisse p̃me tñs
gñõis in alios homines ẽ imita
tione. transisse. Vñ tm parulũ nolunt ẽe
p babin solu originale pccm. q. in alcuñ
illũ ẽe oio ñ̃dum. q; eis dicitur. q̃si apl
pccm imitationis q̃ propagationis intelligi no
luisti. eius p̃cipẽ ñ adam q; diabolum dicẽ
de quo inl. sapientie dr. Invidia diaboli
mors introiit orbem terr. Sequitur ñ nulli
intelligi hẽ. fcm propagationem q̃ imitationem.
continuo subiunxit. Sequuntur imitantur autẽ
eum qui sunt ex parte ipsius. imitantur. t̃ pa
adam quotquot p inobedientiam tñs gdium
ẽ. mandatum dñi. q; aliud ẽ q exemplũ ẽ.
noluntate peccandi. aliud q origo ẽ. et pccm
nascendi. ẽ g̃ accipiend pccm ade ñ tñs
se in omnes imitationis. exemplo. q̃ propaga
tionis. originis. Hic apte aliud ẽ pccm originale q̃d transit imposũ

(x) Et aliud pccm originale ut apte aũ
tellitur. q. padam cũsurgunt in omnes pos
teritate. concupiscentiã. gñãtos.

(y) Quod aliud sit originale pccm hic in
diligẽter inuestigandũ. quantum
ptin. Vel enim sẽ docuerit sub obscuro lo
cutionis. atq; scolastici docuerit. tanta sũ
serunt. Quidam enim putant originale pc
catum ẽ reatum pene g̃ pccõ p̃mi hõis. i. de
bitum et obnoxietatẽ qua obnoxii. addicti
sumus pene. q̃ alii. et ne p̃mi pñs actu
ali pccõ q̃ pillo [illegible] obligati debẽ [illegible] pena
ẽna ũ p gñm ubẽt. Alii hoc sibi tm
[illegible] operari dicũt originale pccm. nec ẽe. ñ
penam. culpam ñ ẽe ipsi parenti. pena q̃ si
eos ẽe ñ p. Quia si debitum pene originale
pccm ẽ. et debitum pene ñ sit pena ñ origi
nale pcc. pena. Qd̃ quidam eor. et admit
tunt dicentes infantem originale pcc.
sepe nõiari reatum rei ibi intelligẽ
ut dicti ẽ obnoxietatẽ pene [illegible]
[illegible]
pene sic g̃ pccõ unique parentis. aliqñ et
ulant filii. s. iustificatum. sonat q̃ ou. pccm

(3) Sed q originale ẽ culpa auctoritatib; p
pccm culpa sit. plib; sanctorum testi mo
nijs docet. sup eodem ubi dr. Primogenitũ

Non tm

Aut aiunt

culpam

et ea roe asserit primũ originale [illegible] dici esse in paruulis. quia puuli illo primo pcto rei sunt pene sic. p.

alim mutab[illegible]. GG arr. Omnes inpecil
nati sumus et carnis delectacione concep
ti culpam originalē nob contrahimus. vñ
tuolumtate mā pecil implicamur. Sece
culpam originalē dicō nos rhe. vñ constat
originale ꝑce culpam ee. a uō q; int den
tgrā. deb eod sic [illegible]am. Omnes itc aut apl
peccauer. Vnq; uel in se ipl. t inadam.
q; sū peccō ñ sum. t q. originalē attrierim
t q. mal mortis addidim. pcā. h. ꝑmu ho
minis. ñ solum ipm hōminē. sz oīem no
citr genus hūanum. q; ereo damnan
onem simul. culpam suscepimus. sd sr
psalmum. quinquagesimum. Quod dece
pe mortuo seminat. ē trinclo original
pcā nascitur. anortal. ꝓo. & sic inimq
tractb. conceptū dicē dd. q; in oīb; rbiam
iniquital. ex adam. trahim. in mortal. De
enim nascitur. ñ habens penam. ñ culpam
pene. Ostium a pene pcē. Omnis h q
nascitur pecatul concupiscentiam pec
catō rhet. sce in q; originale culpa. ē qua
omnes concupiscentiali concepti sumt
vñ necessarie dampnabi. sēparam. ē.
firmissime tene. nullatenꝰ dubitas. om
nē hominē qui p cubitum qui tmu
liens. ocipitur. originali pcō nascim pi
ena. subdium mortiq; subiacerem. ob
q; ait re nasci filium. aqua nullus liba
tur. ñ p fidem mediatoris dei rhominis
hic alibiq; actoritatib; euidēter ostendi
pcē originale culpam ee. sz oīb; concupis
cētia. generalr. rbia parentib; Quid sit. q.

Dicit pecim esse. s. fomes pecti. i. concupiscen
cia. Vnde sup ē uidē. quod sit originale pec
catum. Quod ē ñ sit actuale. ñ. ac
tus ñ mortal aie. t corpis. Si q; actus ē aie
t corpis actuale. unq; pcīm ē. si actuale
ñ. ñ. si q; actus. t mortal. Quid q. Originā
le pcē dicit fomes pcī. s. concupiscentia
t concupisc abitual. q. dicit. membroꝝ
sine langor. ñ. sine rationis. qui ē in
membr. nisi sine lex carnis. vñ aut. ml.
d bapo par. Et in mob concupiscentia. q. si
ē p mittenda. regnare. Si unt. rei. sed dicta
q; sunt actuales. concupiscentie. q; sunt
arma diaboli. q; nocium ee. langore. si
languor. iste rationis. ē. qui mortem
mala delidia. Si q; nul ee uicto. rationi

acq; inferiorem inimicē inuenire ñ obedial
concupiscentie male. prt ub. tam. ostendi
fomitem pcī. ee concupiscentiam. [illegible]
[illegible] q; noie concupiscentie in

Domine. a concupiscentie. illi. q. dicit fomes
ñ actum concupiscendi. s. uitium. pcī.
primum significat. aut. eam. dicit legem carnis
vñ. id. introducat. de ub. apliatur. Semp pug
nat incepte mortal. bo. q; ipa concupiscē
tia. equia nati sumus. sicum. ñ p. g. duci
mus. corde. minui p. sinum. ñ p. Que
a. concupiscentia. ē qua nati sumus. tum
tum utiq; ē. q. parvulum habilem. con
cupiscē tiā. adultū. et concupiscentē. red
dit. Sic ē. h. innocēs. ceci. innocēs. utrum
cecitas. ē. s. ñ apparet. ñ. dicens. uñ. uidē
tem. cecē. ad. lucē. uenientē. sic in puero u
trum cē. ñ appareat. donec etatis. questionis.
tpis. occurat. et. rbi. dat. intelligi. q. sit. originale
pcō. s. uitium. concupiscentie. Qd. in omnes
concupiscentialr. natos. pdat. intrat. eos q
maculat. vñ. aut. ml. de bapo. parvulos.
adam. pmi. hominis. exemplum. oculis. et ma
be carnal. concupiscentie. fuerabificauit. in
se oēs. de sua stirpe. trahendos. vñ apl. ro
te. arr. In quo oēs. peccauer. Circa. s. pecte
re sine ambiguitate. dicit. bapt. Sine h. in
telligatur. in q; hōe sine in q; pcō sanctē.
nadam. h. ol. peccauer. ut. in. m. ñ solum
exempl. ut. dicunt. pelagiani. Omis. h.
ille unus. hō. filiam. i. in eo. nisi. exiret. Vas
sectum. ē. utiq; omnes. in adam. peccasse. qi
in massa. pene. h. ppcīm. corruptus. quos ge
nuit. omnes. sub. pcō. natos. sicum. Et eo. g. ēē
sicut. pcōres. sic. tillo uno. pcō. q; intrat
in mundū. recte. ol. dicit. peccasse. Quia. sic. ab
illo. uno. homine. sic. ab uno. eod. pcō. in mun
nes. ee. ñ. p. sicut. habent. ut. p. baptm
ab. soluunt. alia. g. sunt. ppa. peca. in quib;
tm. peccant. quecum. pca. sunt. aliud. b. ñ
in quo. omnes. peccauer. i. eq; ol. pcōres. cons
tricti. sunt. Et. sic. pcīm. unq; omis. peccatū. ut

Hoc ē. originale pcīm. quo. pcōres. nasc
omnes. concupiscentialr. genti. g. er
adam. sine. et. cui. inobedientia. mandati
tempore. dei. imputatur. vñ. apl. conseq. ut
p. inobedientiam. unī. hōis. mlti. dicit. cons
tricti. ee. pcōres. q. actuale. pcīm. tan
dem. p. unū. hōiem. pcīm. esse. in. mundo

rmeo omnes peccasse. q̄ de originali peccō ē.
opte accipi. Quō mortis in q̄ omēs peccauerūt.

Quod g̃ autē p̄ inobedientiam unius. multi constituti sunt peccatores. eo sēnsu dictum ē intelligendum. q̄ ex inobedientia adē. s. ex peccō actuali adē processit originale pēs quo omnes peccatores nascuntur. et rm illo ēē rmeos constituer. q̄ peccm ex rmadā fuit. ī

Vnde aūg̃ iuliano hereticō millm peccm nob imputauit ēē attendēdū. respondens aplō allegō. sc̄ originale exiolutate adepcōs sisse. ac p̄cessisse inobedientiam in mundū. mālle. Quero ut iuliani. q̄ pēs originale exiolutate ēē. imputauit posteris. quos nondum genuerat. ī peccatore illo. q̄ nasceret. ī peccatore illo qui genuit. ī peccatore illo qui aīam condidit. p qualē g̃rm mal uē cor p̄fida innocentē pēs singulis ḡllium. et respondet sc̄a pagina. puer homīē pēs trahit rmundū. puer inobedientiam atq; aplō Quid quero ampli? Quid quero apl̄us. sc̄ inquit iulianus. Si p hoīem intrauit ppēs in mundū pēs et per ipsum mortē. et sic in omēs homīes pertransiuit. in quo omnes peccauerunt. Si exiolutate ē. mala ē uolūtas q̄ pēs fuit. Si aūt exiolutate ē. mala ē. Cui respondeō exiolutate pēs. Quare iterum originale pēs exiolutate fuit. Respondō. Priusq; originale pēs exiolutate ēēt. Quia p exiolutate primi hoīs seminarium ē. rm illo ēēt. et omēs rmansuri. obiectus quandā sc̄ id q̄ supradictum ē. omēs hs

Adā a q̄ diuinitus adam mundi et adam fuisse omēs hoīes quidam ūborum sectatores. sic obiciunt dicentes. Non oēs eos q̄ ab adam reducta ē. meo simul exiolutē potuit q̄ multo maiores quantitatis ē. q̄ fuit corpus ade. Sinquo nec vos et arcani fuerunt quos ab eo hoīes descendisse. Quo ēēt nec ūēē assentiri subam unius ap̄ primo fuisse parentē. Resto ut aperiatur q̄ uē fuerē iadā

Vtrū respondi p. s. eadem semiuiolē q̄m q̄ mālē arguī causalī ī formalī dē fuisse ap̄ primo hoīe. Omne q̄ imbuā nis. corpus illē. descendere q̄ ap̄ primo parente lege ppagnis. cinse ādam et ēua plicam. nulla exiolutione subā in rdūcente. ipm infinitū refugis. fomentum quid hē acū h ī ōtrahat. ebi rubiam subam. que s. ppagationem descendit ab adam ēnsm sc̄. n. adam modē quid de subā sua incor

p̄ filiorum qui eos p̄cauit. et aliquid modicum de massa subē eius ductum ē. q̄ ī formatum corp̄ filii. Sicq; multiplicatione sine rei exiolutione adiectiōe audum ē. et de illo ī augmentato aliq; iudicatur. ī formatē post corpa. ī p gradatur. peccatoīs ordo. lege ppagationis. usq; ad finē hūj gen̄is. traq; deligētē ac p̄spicue intelligimus. pater ol̄ et corpa. madam fuisse pleniualē hōem. et eo descendisse. ppagationis lege. Aut exiolutate rōne. pbatur nuda exiolutē. ōtra

Quod ā nuda exiolutē cum ihūam subam q̄ ab adam ī. inhumanam aut̄ naturā ēnsistat vitalis meatus figatur dicens. Omē q̄ intrat in oculum rem uadit. in secessum emittēdū. et rōne ostēdi pōt. hoc modo. puer qui statū p̄ oratum moritur. nulla statura resurget. q̄ habitaūr erat si uiuēt. usq; ad etatē. ut. an nos. nullo uno impedīēte. un̄ q̄ illa suba q̄ ades parua fuit. in ortu in resurrōne tam magna erit. nisi sit. in se multiplicatione. un̄ apparet. q̄ ī si uiuēt non aliud q̄ in se augmentaretur illa suba. q̄ē costa de qua fra ct mulier. et sic patet euangelica. sl̄on intricam cū q̄n alui. et humores in carnē et sanguinē ēnsistant. q̄ non uitiatē humane naturē. q̄ ap̄ nos descendit parentelē. que sola in resurrōne erit. reliqua lucaū inquam alui ēnsistunt. tam q̄ superflua in resurrōne deponentur. sine tricabo. aliarumq; rer̄ formal coalelatione sup̄ resurgere. q̄ ē alui in carnē ēt in qualē illud pēs aparēs seruet. q̄ nō transducatur in illos. in sēm in eam q̄ solam aīam in sēm carnē sui sēm fuit ab utēq; puncturiunt quidam. s. aīam adam. trahi aūg̃. pecm. non solū sēm carnē quo. qua non solum carnem q̄ s. aīam ex̄duce ēē arbitrā sunt. sic enim ingratione pl̄is de carne pēna subauē ēnsistat eam uocata. et de gignentis aīa. anima geniti ēen dalis dedua. ab his existimatum. Ideoq; sic deo rupta carne eius corrupta semināt. ita et de anima peccatrice. aīa peccatē corrupti one originali infecta abuti ēēt dē. p̄dictū

Hoc aūt fidei opinionem damnat. q̄ catholica repugnat. p̄ carnē ēducat pēs et rem. q̄ ea tota adulsum damnat. q̄ non aīal q̄ carnē solam sic supī diximus. ex̄ duce ēē admittat. sl̄on g. s. aīam q̄ sēd carnē

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

solam per originem trahitur a parentibus, et est peccatum originale, ut supra diximus, concupiscentia, non quidem actus, sed vitium. Ipsa concupiscentia est lex membrorum vel carnis, quae est morbidus quidam affectus vel languor, qui commovet illicitum desiderium, id est carnalem concupiscentiam. Quae lex peccati dicitur, quae dicitur manere in carne, cum tamen in anima sit, sed per corruptionem carnis in anima sit.

b) Causam corruptionis carnis ostendit, ex qua tradux peccati. (Unde peccatum)

Caro enim per peccatum corrupta fuit in Adam adeo, ut cum ante peccatum vir et mulier sine incentivo libidinis, concupiscentiae fervore possent convenire, et esset thorus immaculatus, iam post peccatum non valeant sine carnali copula absque libidinosa concupiscentia, quae semper vitium est, et etiam culpa, nisi excusetur per bona coniugii. In concupiscentia polluitur et corrumpitur ex contactu [redacted] anima cum infunditur maculam trahit, qua polluitur, et fit rea, id est vitium concupiscentiae, quod est originale peccatum.

(Margin: Caro igitur ex libidine concipitur, caro formanda in corpus prolis. Unde caro ipsa quae concipitur in vitiosa concupiscentia.)

c) Hic ipsa corruptio carnis quae et causa peccati dicitur peccatum esse. Item.

Ideoque ipsum peccatum dicitur manere in carne. Licet enim concupiscentia vel libidinis seminatio nec culpam habet nec actum culpae, sed causam. In eo ergo quod seminatur corruptio est, in eo autem quod concipitur concupiscentia vitium est. Unde Ambrosius, de verbis Apostoli, sic ait: Quomodo habitat peccatum in carne, cum non sit substantia, sed privatio boni? Ecce primi hominis corpus corruptum est per peccatum, ipsaque corruptio per conditionem offensionis hominis manet in corpore robur tenens divinae sententiae datae Adae; cuius consortio anima maculatur peccato. Propter id ergo quod fecit causa manens inhabitare dicitur peccatum in carne. Haec est lex carnis. Ecce hic dicitur peccatum habitare in carne; sed in carne est peccatum causa, et in carne est, non ex anima, quia caro est ex origine carnis peccati, et per traducem omnis caro fit peccati; anima vero non traducitur, et ideo in se causam peccati non habet. Augustinus quoque ex carne peccatum animae contrahi in sermone quodam de verbis Apostoli ostendit dicens: Vitium concupiscentiae est quod anima sic ex carne contrahit; natura quippe humana non opere Dei cum vitio primitus est instituta, sed ex voluntatis arbitrio primorum hominum vitiata, et vitio est sauciata, ita ut non [illegible] sit in carne bonum, sed vitium quo inficitur anima.

f) Hic quaeritur peccatum quod est in carne utrum sit culpa an poena.

Solet autem causa peccati originalis, quod dicitur esse in carne, culpa sit, vel poena, sive aliquid aliud. Culpa esse non potest, quia culpa non est in re irrationabili. Si vero culpa esset in carne ante infusionem animae actualis esset vel originalis. Sed actualis ibi non est, nec originalis culpa, quae ipsa causa est originalis peccati. Sed poena est, quae est illa passibilitas vel mortalitas, vel alia corruptio. Vel sit de-

fectus carnis in qua constat. Hic aperitur quid sit illa foeditas carnis ex libidine coeuntium, quae vitium vel corruptio dicitur.

Ad quod dici potest quod multiplex defectus carnis, praecipue pollutio quaedam, quae ex fervore coitus parentum et concupiscentia libidinosa contrahitur, caro dum concipitur, causa est originalis peccati, quae recte vitium sive corruptio carnis appellatur. Quae foeditas maior esse videtur in carne concupiscentialiter traducta quam in ea non traducta. Quod vitium vel corruptio sit in carne ante coniunctionem animae effectu probatur, quia anima in fundendo ex corruptione carnis maculatur. Sed eminentius dignoscitur vitium esse cum unitum infusa accessit.

i) Inducit similitudinem, ostendens non absurdum filios trahere peccatum a parentibus.

Hic animum revocat intellectum. Quomodo peccatum a parentibus? (Margin: aut) Audientes peccatum originale filios traduci a parentibus etiam post baptismum ab illo peccato mundatis, dubitant. Sed similitudinem inductione id probat Augustinus in libro De baptismo parvulorum: Quomodo praeputium per circumcisionem aufertur, manet tamen in eis quos genuerint circumcisi; quomodo in palea quae opere humano tanta diligentia separatur, manet tamen in fructu qui de purgato nascitur tritico; ita peccatum quod in parentibus per baptismum mundatur, manet in eis quos genuerunt. Et ex hoc gignit quod adhuc vetustum trahunt, non ex hoc quod se renovatos promovit eos in filios Dei; sed gignunt parentes filios per illam generationem qua denuo geniti sunt, sed potius per eam qua carnales ipsi primum geniti sunt.

k) Hic dicitur originale peccatum.

Iam ostensum est quod sit originale peccatum, et nunc dicitur et epilogo. Et quod a parentibus in filios et per carnem in animam transeat, ex quibus etiam innotescit quare dicatur originale peccatum: id est, fomes peccati, scilicet concupiscentia, quae originis nomine, quia ex carnis libidinosa concupiscentia traducitur, ut supra dictum est. Et quod in carne est a Adam concepta sunt, id peccatum; vitium quod ex ea corpus eius de carne formatum est, quae ab Adam descendit, sed eius acceptae (Margin: celebratur) non lege peccati, id est concupiscentia carnis; unde et caro eius peccatrix non fuit, immo operatione Spiritus Sancti. Ideo virginis acceptum non fuit libidine, sed est parentum concubitu. Ob hoc filios ex eorum carne nascentium non potest sine peccato esse acceptum. Sed peccatum parvulos non transmittit propagatio, sed libido; nec foeditas naturae humanae facit homines cum peccato nasci, sed foeditas libidinis quae homines habent. Ex illa iustissima condemnatione peccati, sicut beatus David pro originali peccato quo fit reus districti filius ait dicit: In iniquitatibus conceptus sum et in peccatis concepit me mater mea. Ex hoc itaque apparet ex lege conceptionis traduci originale peccatum, quia corruptio fiet in carne, aliam ex causa unionis concupiscentiae vitium non trahet. (Margin: Quod caro et anima sint in carne ...)

(Margin: Sed id non est sine peccato, evidenter ostendit in se, ad peccatum ... quia ... sine libidine conceptus est.)

n) Obiectio quorundam nitentium probare peccatum non traduci ex carne.

Sed adhuc opponunt hoc modo: in corpore concepto nondum est anima; si transmittitur per propagationem caro, nec tamen est infunditur anima, sicut philosophi (Margin: contra) fiunt in embrione formato corpore. Quod etiam Moyses in Exodo aperte significat, ubi ait de percussura mulieris praegnantis. Si-

Si aquis in ꝛc puellē mulierē ꝓgnantē ꝛ abortū fecerit
si adhuc informe fuit puerperū multabit pecunia
si āformat fuit reddat aīam, pro aīa formatū in certo
grē ꝓ aīa aīa tū ꝛ informe qđ nōdum hēt aīam. In ipo
g̃ accepit ē cū ꝓpagat nō infundit aīa quo mg̃i pec̃
tm̃ittit ē pec̃e ū possit ē ti aīa nō est. ad q. dic̃ꝑ qđ
loquit de pec̃e tm̃inuti nō ꝙ pec̃e omḡ. tm̃ sic si quis
ī thūc id exquo pec̃e sic nō aīa ē infundi ꝛ utcūq; concepti
concepti ꝛ ē cū ꝓpagat formā ꝙ corpi hūano recip̃.
ꝛ aīa infundit quē aliq̃n ꝛ dī natiuitat vīl qđ nat
ē inter ꝙ ꝑ natiuitat dī intuē edicto Quō ou pec
catū dimittit in bapō ē ꝛ ꝙ sic ulla concupis
Quō supducit est omḡ. p. ē. ꝙ uitiū concupi centia q̃ dī ou
centie assignādo quom̃ paternū thūc rongina pec
tedicat sup ē in uestigne quom̃ in bap̃mo dimittat
ē ꝛ post bap̃m remaneat concupiscentia q̃ nō fuit ante
vī iudex t pec̃e omḡ. nō ē concupiscentia ut ā remitti ī
bap̃mo ꝙ nāq; quippe utrāq; nō in corpe mortl hō car
nāl concupiscentia ē uicios desideriis nō obedire pap
tm̃ q̃ nō concupiscentia cotidie in nob̃ impliciet ꝛ ꝓ
mentib̃ Si hoc remaneat concupiscentia p̃ bap̃m nō ti
dīat ꝛ regnet sic nō imo ꝑ bap̃m mitigat ꝛ minu
it ut p̃ dilatā nō ualeāt q̃ si quis reddat uitel hostis exīde
p̃ concupiscentia hec p̃ bap̃m remanu ad reatū q̃ nō ī pu
tat in pec̃e si tm̃ pena pec̃i ē. nō bap̃m ū pena ē reit
pa. Qꝛ ou pecām duob; mōd dimittit. s. per
Duplex ḡ tōe remissione siue ꝛ solutione reat
pec̃e omḡ. dē dimitti in bap̃mo ep̃ ꝑ bap̃i uitel
cupiscentie debitū aīp extenuat ita ut nō regn.
si ꝙ sensu reddant ei uitel ꝛ qn reat ipius solutū vī
nō in l. de bapō pā. bēa plapm̃ id agit uel hō cruci
figat ꝛ corpl pec̃i destruat nō ita ut impā uiuence
carne concupiscentia resplā ꝛ in nata repente absumat
ꝛ nō sit si ne obstet motuo q̃ ineat naꝫ nam si p̃ bap̃m
uxōr ineat ne hēt concupiscentiā ē qua pugnet cumq;
adiuuante deo super si nō nō in ea cū ḡ ei licet cep̃ nō
utiq; hoc p̃stat in bapō n̄ forte miraclo mentis abolu ēaꝫ
ei ut lex pec̃i q̃ est in mēbris p̃tis extinguat ꝛ non sit
si utq; q̃d malū abhoie sēm dictū cogitatū est actū ab
oleat ac uelut sēm nō fuit hābit si ꝙa ū concupiscētia solutō
reat ulcus quo pulā diabol aīam retinebat ꝛ alio ē
tore separabat maneat in ē tamen ecce hucusq; ostend
ea rōe dimitti in bapō nō q̃ nō maneat p̃ bap̃m si q̃ rea
tū in bapō abolet. Bene id ostendit cōm ꝛ dimitti q̃ pla
gi ḡ concupiscentia nō mitigat ꝛ minuit in eod ulno
ri dicens. lex cārnis q̃. apl appellauit pec̃e ē nec si reg
net pec̃e in mōo mor. corpe nō si e. man ꝛ mēbris eoq;
ex aq̃ ꝛ sp̃u ḡ renati. crimḡ. nō sit uel fēa remissio nec
oio plena sit remissio pec̃oꝝ in aīa si nam ꝛ in ea

carnis cōmq̃ supatū ꝛ pemptum nō illicito sensu q̃
damnō remittat ꝛ in regnum ꝙm dilationem aq̃
reuocet hūc apte insinuat in bapō. Concupiscētiā debi
tum exquo ꝛ dī dimitti nō solū nō ꝙ reat ibi solut
quē remissionis modū alius ꝛ plib; testimonijs ecclia
edocet. Aut ita nō ē in membrīs lex q̃ in mēbris ē uicioū
carnis ē q̃ ex pena pec̃i ꝛ extinct mortis. Quem ad h
lex ita q̃ est in mēbris remissa ē regnatione sp̃us ꝛ in
ny in cāne mortali. Remissa ē q̃ reat solut ē sēm
to quo renasc̃t fidelē nny. Aq̃ paratur delidia eq̃e
dimittāt ꝛ fideles. Q̃ insm̃ one quodā deo concupiscē
tia cārnis ꝑ ḡ bap̃sm reatū ꝛ lauacrū regnationis
solut est nūc ꝛ concupiscentie reatē quo exal nat ꝛ ꝛc
q̃d antea ꝛ sensisti male ꝛ concupiscentie siue cogitatōe
siue locutione siue actione. Ad in l. de nupcijs ꝛ con
piscentia. Concupiscentia cārnis hoc in regnatu tā
ñ deputat in pec̃e quē ēq̃ tū ꝓles nasc̃t obligata est
originali pec̃o. Si dimittat ꝙ concupiscētia cārnis ibi
pō ñ ut ñ sit. ut ñ imputet in pec̃e. si ei t ñ hūe pec̃e
ñ ē rēū pec̃i quo mg̃ alia pecca p̃teriit actū ꝛ tē
manet reatu ut homicidiū ꝛ filia. Ita cū ilso si pot
ut concupiscia p̃tenat reatu ꝛ maneat actu exp̃di
thl euidēt monstrat quo m̃ pec̃e originale in bap
tismo remittat. de feditate q̃ carō ex libidine
Sol; aq̃ uel nūpa cōit crabro unt ī lupo dau
cano in bapō. Abilla feditate purgat ē q̃ in hac p̃ioē ar.
ex concupiscentia libidinosa ꝛ tm̃ Q libidam uidī q̃
sic ā ea areatu purificat ita ꝛ cano abilla pollutione
purgatur. Vt sic duob; optet unū fieri baptiſ aqua
ꝛ sp̃u ita ibi duo purgent ā ea areatu ꝛ cano abu
la ratione q̃d quid p̃babile ē. Aq̃ si quat tm̃ai
mam ibi mūdam cānem ū ñ abilla feditate pgan.
Si ū remany ulla feditas usq; ad p̃fectionem filioꝝ
que fit in concupiscentia cārnis uidī ū carnis. mag̃
ac magis conflyt ꝛ magis corrupta uidī carō q̃ ꝑ ḡ
parentes q̃ de cāne pollutione ē. Hinc ad hoc p̃tinet
nemo thūc pollutus ꝛ ut concupiscēa cipē vīl ꝛ pollu
tō ꝛ ita ex duplici cā examinat. vñ mater uidī pollu
cio cārnis implē q̃ fuit ut parente ad q̃d ut dī q̃ ut
caro ꝙ ex cāne feda semmet ꝛ in concupiscia recipia
t. ñ ut fedit atem maiorē trahit. q̃ caro vñ semina
t hinc animal ꝛ si fedior app in mūdior caro fit
ꝙ ut mag̃ corrupta q̃ caro parentis. ñ ut aiūt
sit p̃ludium ut actus q̃ nec absit tū ē dict si carnis
ñ mag̃ impostionib̃ corrupta thūc neq; crīa mag̃
corrupta alia amplius infici. Eiqus auctore sic d
Q uēa quer sol; ut concupis la concupiscentia ad reatū.
centia q̃ ꝑ bap̃m remany ꝛ cūm penalitas ē ante
bap̃m ū pena exter culpa ex deo auctore sit ex illo

ad qđ breuit respondentes dñm qđ in quantum
pena ē dñi hñt auctorē unquisq; ū culpa ē dia
bolus siue homo ē hñt auctorē. Quia uisum est
(b) aie creatione imputetur. ē nō posse utra
Solu ꝙ questi qua ultima teneat ille peccō alia
innocens ades creata cū ñ sit in potestate sua
illud utcunq; ħ ut plibm aīe illud ꝙ imputetur qđ
ñ prius sit alia quā ille peccō ē obnoxia ad hoc
quidā dñr. ro aiam ipam ee ulq; pecā ut sit mun
da ades sit creata qđ cū infundit corpi delecta
tū eam eo quo peccat. aliqñ qđ si ee tam non
originale sz actuale dicēdū. potē ḡ ro. recte pot
dici illa imputari aie illd peccm qđ ex corrupti
one corpis inevitabili ħ ut qui ait ad hoc in
bro de cura dei. ħ sunt corruptio corpis que
aggrauat aiam ā ꝑm peccī sz pena peccati co
(c) rumpibit aiam peccatem fecit. sz peccat̄ fecit aiam
cā nem corruptibilem fecit. vñ illud pec
illud. ħ ñ sit uoluntarium. ℓ necessariū.
in mō quer pot utrū pec̄ ong debeat dici
uoluntariū an necessarium. ℓ necessariū pot dici
qđ ut cū ħ pot. vñ. ꝙpha dr. De necessitatibus
eruē me. ꝙ uoluntatium ñ in gratie appellat
q; ex uoluntate ꝑmi hois. p esse. vt ag. i. i. l.
recte ostendit dicens. illud qđ impatiunt dr.
ong. pot cū adhuc ħ ut qui ait libo ar. uoluntā
tis ñ absurde uocat uoluntariū. q; ex ꝑmi ho
minis uolūtate mala ḡ factum sēm ē quodāmō
(c) hereditariū. qđ sit aiam ipam ong. cum
Sili q̄rit cur ds qui fecit aiam eam ipi macu
lam sine macla. ꝙ fecit ea ex corpis qui ctioē laz
maclam pecī the. ꝙ ħ an baptm seiungit a ds
ro sz pe. ꝙ ideo ꝓ hanc eam corpi ipi ong. respō dñr
dem. ex altitudine iudicioꝝ dei pruenire ħ ē tm
tum iuste. ro ades sit. ipse ut ñ in gratie hūane. di
cam. modo quē a ꝓncipio instituit. ut pecā ho
minū inciperent sine imitatione ḡtie ut ser
uat. corpa de ñ a ꝓncipio sine uitio seā fingeꝝ
aiasq; de nichilo creat. corpi ipi ḡtione hoiem
faciens. cū ḡ uterq; hois ñ ades sine uitio sit ī
fectum. ut ꝙ ħ ale pecco sit uitiata. ñ id immutabile
ds hūane dictionis ꝑ manā legē mutare debu
it siue ab his qđ ñ multiplicatōe deleātē. An aīa
(d) Ue aquibdam dr. sol. secat. qđ ades cat.
uitē aia tal sit ad baptm. qđ ades cat. qđ ñ
plane. ꝙ hoc cū aia ex se cat in huic
tione pecō. macat. aūtamen ḡ ē pecā hē. nec ꝑ sui
ḡ. pecā hoīs. ħ ḡ tal est. qđ ades creatur. ut
ades innocens. sine uitio. ñ ḡ. tal ē. adḡ dicēs.

Arnig

Soto

qđ ñ solo tal est qualem eam ds fecit. ds ut ē bona
fecit. bonitatē ei sine corruptione. in dicit. dr
illa ēt bonitas. q; in dictione additoe. sc. priā. bo
nitatē ꝓpēe pena ē ablata. ħ uitiatā. hanc. q; ds
tū sine uitio fecit. si ut relā bona ñ esset. aia inec
malū ee nequiret. ē non posset malum ee. ñ mlō
ut ꝑ dicebā. ħ ḡ solo tal ē. anima. qđ ades ē. creata. sic
qui. pollutas. hōēs manꝰ. ñ qđ tale habuit. pomū. qđ le
go dedi mihi dis. manubiꝰ. ego ut dedi mihi. dum. Ubi
(1) An aie creatione sint equales. in dom. ī
illud. q; ñ in gruet. ēt sol. ut. dñs. alia creatione. aī
les sint. an alie alijs excellentiores. el. ꝑbi ī ratiōna
bile. iudet. qđ ecclia. cade alie alijs excellāt. in actu
bi. dom. ut in cētra alia alijs sit substituta. ad iuel
ligend memoranduꝝ. qđ habitus. ut pot. ad actionē. ig
nio. ꝙ ꝑspicuā. intellectu. pdita. qđ non impbabi
le. dr. ēt in anglis. ita [redacted] stille. ester. alie. natab
dom. sue ꝑ alijs pollent. tū. aīi. bapm. ad ope. dile
dentes. patrem. penā. ꝑ bapm [redacted] equale. coronam
sortunt. qui in gen. ad. cum. ut. educat. ꝑ. mū. ut. pecm
in fuco. ñ collocet. An pecā. amū. pcedentiū pa
(e) rentū. adiciend. iudr. rentum. patuit. aug. xxiii
An pecā. pcedentiū. patrū. ad. paruulos. trahat. ut. ē
sic. illd. ꝑmi. hois. de. uetum. monstrā. carnale. genitos
dirum. redūdasse. ꝙ si pecā. parentū. trahat. in par
uulos. utrū. ōium. qui fuerūt. ab. ada. usq; ad. ipos. an
(m) aliquos. ꝙ ōium. Et sup. hoc. die. iudetur.
De hoc. ad. mench. ambigue. dixerit. Videt. ut. appro
bare. pecā. parentū. pcedentiū. imputari. paruu
lis. ōium. illi. qui fuerūt. ab. ada. ne. impotabile. mini
sarcina. in pena. etna. ḡtiarent. paruuli. si. illi. essent
rentū. eius. ea. ad. ḡtioē. pcesserunt. qđ. confirmat
illd. ub. quib. in exodo. dñs. ait. ego. sū. ds. ultions
iniquitatis. patrū. usq; in. tertiā. et. quartā. ḡtionē.
qđ. pecā. parentū. proximoꝝ. illi. paruuli. imputāt
et. illa. qđ. est. ꝑ. modū. actionē. die. miserationis.
(n) Cur. potuit. dicere. ħ. dñs. finire. in. paucu
Quia. ñ. illd. solum. ꝑmi. hois. delictū. sed. paren. de
parentū. teneat. sz. et. alia. unaquaq; ratione. ut. ader.
ex. eo. confirmat. qđ. etā. paruuli. ñ. in. maiores. dñs. lap
tizari. in. remissionem. peccay. ꝑ. plalem. nām. ñ. ꝑ
singularem. nām. in. remissionē. pecī. et. dauid. de te
gitimo. matrimonio. pcreat. dicit. sic. inequitatib. et. pec
sit. ri. p. o. m. m. m. ī. dicē. in. iniquitate. ut. pecō. mi. pu
tauit. ñ. in. illd. unū. pecī. orig. sz. ꝙ. pla. que. in. pecō
ade. repi. possit. et. alia. parentū. pecā. paruuli. imputā
tur. Et. nullo. uno. ꝑmo. pecō. pla. reppitē.
(o) Qđ. ū. in. actuali. pecō. ade. pla. notari. ualeant
pecā. aī. in. ench. insinuat. possitē. mqr. in

tugi pla peca in una transgressione ade si in sua
ossa membra diuidat. nam superbia est illicapt homo
potuit in sua ee q̃ deo placere dilexit. sic elegi
um q̃ deo nõ credidit. homicida fuit q se in morte
precipitauit. Et fornicatõ spãt q in cogitationis
humane spontanea fusione corrupte e. et tantum
quia alys plybrius usurpatus e. et aliena q̃ pl
quã sufficere ulli debuit appetunt. et liquid aliud
in hoc uno inuenim pot. Deñ de parentũ peccatis
cium peccãs uel paruul imputent magis opinan
do quã asserendo dilecta in quibus parentũ
peccãs paruulos obligari non solum p̃nos hoiẽ
sed et suos. de quibus ipi nati sunt non imphabilit. di
la quippe dã sententia reddam peca patrũ in filios
et eos ad tertiã et quartã generationẽ usq ad eos qui
me odiunt. et de legitimo
matrimonio p̃ueniũt dicit. Sin aũt quattuor. uel
sex. nõ dicit in quattuor. ut in pcedo e. et hoc uerum di
a possit si in quattuor et pcãa dicã maiora q̃ in
illo [illegible] qd uno uel duobus pcãs dicat magis
e ut eo minuat. hilaria nata reperiunt sic sup dicta
seruãs pla peca et alia parentum q̃ nõ ita possunt
macte natam. et aliqui obligãt filios. nõ ad soluen
natos. de peccãs alios parentũ quibus abijs ad
uenas ad patrẽ suum p̃ generationibus suis quisq̃ succedã
in unitio discepterari poterit. o iniqui mali actibus et
multiplicatis delictis originalibus qui nascendo
placent ut eterno pereus quanto posteritas quisq̃ nas
cat. ampliora ds in eã et nutrigenitione de peccãs
parentũ peccãs cogi. minuet q̃ sua q̃dã ad p
genitorum culpas nõ extendit. aliquo modo actoẽ mi
serationis sue ne ulli quibus regenerationis gratiã non fert
nimia sarcina impia etna dãpnatione p̃meret
si cogerent. ab ipo initio humani generis omnes pceden
tũ parentũ suos originali peccãs actuales penas
q̃ et debitas pendere. an aliq̃ aliud deteriora scp
turis sãs diligenti pserutanti occurrat. uideat
ut nõ ualeat reperiri. temẽ affirmare nõ audeo. cuc
plpicuum sit lectoribus. ad superiora diuisse nõ asse
rendo. si diuersorum opiniones referendo. [illegible]

Quoniã supra ostensũ est. et fide ceã
Ostendere quemeo dõ libro omnium immensi
mã dicit ee penam paruulorum qui originali tm
tenent peccão hi sub mitissima sine pena erunt eorũ
qui p̃ peccãs qd originale trahentes nullum insup
addiderunt. nec actuales quos addidisse certum quisq̃
sibi cõscius abluendos habebit dãpnationẽ quado
hic minores buius uniuersitatis ecclie hic aperte dicit par
uulorum penã omnium aliarum penarum ee leuissimã. ad
fidem non q̃ peccãs patrũ p̃cedentiũ obligentẽ nõ ade

Sin q̃ peccãs actualibus parentũ eternali punire
t. q̃ suo originali iniquam nimis si fortem magis qua
p̃ eos parentes puniretur. in q̃ q̃ peccãs parentũ
actualibus nec. q̃ actualibus p̃ eum parentes hyp
originali q̃ appenditur. et hinc parvuli dãpna
buntur. preo multa alia ignis mitior ut alicui dimis
pena sentiatur. q̃d dei uisioni cerebrum impe
tui. uno q̃ nõ plibus peccãs parvuli obligari s
bi. et quibus alia opinio minus uidet. si q̃ peca
minuantur in parvulis aliqui sepa ee significe
rentur. platinio q̃ determinat. ad meos nõ p
mea sepa p singulatim num plat nisi sepeli
gricam solet ut ubi ora q̃ addam ut auferat. a nob
q̃ penã. si aut serpentes. quos parientes p̃ig
nis uso. p plate uim sigant singulis nisi ut i
eligio. eorum. ut quisq̃ uelit animam pueri. si aut
moriuus e. cui locuntur de herode. nimirodo. fe
cerunt dos murios. cui unus fecerit uinulum. de quo
dixerit. sit. q̃ dixerit sit. an aliud originale.
[illegible] platinio sigetur. cui dñs paruulos ipsos p
remissione baptismi. nisi peccãs ut in quattuor
q̃ri. An actuale peccãm ade aut filii eius
Inquiri solet ut pca ade in progressione et quo q
esset originale. nunquo pla supi nocentes q̃ pec
q̃ fuit certis peccãs quibus dãnat ee uidet. q̃ illud
pecã. totã hilarem naturam mutauit. sic a die in
ceptionis illud unum pecãm in loco habitu tante feli
citatis admissum tam magnum e. ut in uno ho
mine originale tot et tam diuinum radicabiliter
q̃ hilarem dãpnauerit. si in libro decimo octauo de ci
uitate maiori. in tractatu violati est illud mãdati
ui quamuis ratione potuit obseruantia creatori nõ
debuit. et uoluntas cupiditas uehiebat. de pena
temporali. si secundum est hic alijsq̃ nimis ee au
dacter. illud peccãm actus alicuius hoiis peccati
actualis q̃ ee dicit. q̃d ipse ostendere laborat. si nõ
magis nocuit illud peccãm quã aliquod aliorum
hoiem. mutauit. et mutauit ac mortem usq; subdidit. q̃d nul
lo alio peccão fecit e omnibus q̃ effectu malo hui ti
lud peccãm. aliquo alio. Ipse e uos si ama peca
dq̃ dici potest. q̃ hic obtinuit. illo uniuersa.
illud peccãm hãnam naturam mutauit in necessi
tatem mortis. et miseriis q̃ hãnam uitam diffudit.
nõ est cui putandum fuisse peccão uisum. si. q̃d
nec hic nec in futuro ut uenialis aut dimittatur.
q̃ ut eam hilarem sum corruptam. nõ id ee q̃ q̃ fuerat
cuncta alijs peccãs. si q̃ ab hoie emissum ee q̃
huno hoiem tam hilarem fecerunt. nõ eam ias cor
ruperunt. omnes q̃ effectum malum mutauit q̃ nõ ad

de parentum peccãs in paruulos ee nimis.

uno

deinde ostendit oppositum huius. et quod ipse ostendere laborat.

quod

qui

multiplices de fect⁹ qui ex eo manauerunt hi⁹ q̄nt
adpenā eīnamq̄ ḡuiose ñ minuū q. plel p̄a
meruerūt p̄ma peccā imo alios ḡuiose p̄meru
isse dn̄m̄ iccirco q. adā meruit. (6) Quid peccauit
Gnūs q̄ an ull⁹ pec̄ p̄mis patrē p̄mi parentes
tuly fuit dimissū. Dnīs eos ppetuū tam ue
nā q̄ secutos. vñ ad 1. delap. pā. Sicut ip̄m
parentes p̄ea unde uiuendo ēdiuinū p dñi sanḡ
nem aberremo libari supplicio ñ rō in illa uita
meruerūt ad p̄dilum reuocari sic certo pec̄
tem illis pec̄s. si homo ulcisci ut̄ ñ ici
tuo uicerur ei mortē ñ ppetuā q̄ tenet q̄ppa
gine pec̄a. (c) Ppeccā parentū ulciscitur in filios
q. ñ sit adūsa q̄ dr̄ dñs ingredo ī ezechiele
Ecce tuq̄ pec̄s parentū ñ ade paruuli ñ obligē
tur. Ad hoc est dicendū pec̄a parentū in filios
redūdare sic dñs in exodo admoyses ait. ego
sum dns fortis zelotes ulciscens iniquitatem pa
trū in filios usq; in tertiā zquartā ḡnōnē hijs qui
oderūt me. hijs ūb aptē in similitudē q̄d dns reddat
peccā parentū sup filios tertios zquartos hijs ū
dicitur. adhuc sanḡ q̄d dñs ait in ezechiele. quidnā
q̄d in uos parabolā istā uulgi inp̄buū ull⁹ dicēs.
Patres comederūt uuā acerbam zdentes filioy
obstupescūt. Viuo ego dicit dñs si erit uobis ultra
parabola hec in p̄buū. dñs ait mee ē tota ānā pa
tris tua zānā filij mea ē. Et ānā aque peccauit ipā
morietur. filius non portabit iniquitatē patris. zpat
ñ portabit iniquitatē filij. Justicia iusti sup eū
erit. zimpietas impij sup eū erit. hijs ūb uidet dns
corrigē p̄ppham. q̄ male dixit in lege. Si ut
peccā patrū reddat mīcis. zquartā ḡnōnē. In
iusticia uidet ēē dei tali pecce. zali puniatur.
quom̄ ut ultiō est alterius peccare. zalterius peccā luere.
(f) Examinatio p̄missi auctoritatis. q̄uenienter
Quod autē ieī ne ley am offenden—ti
ppte. i. eo q̄d recedet imo ipe dns qui ab
ī locuē est in sententiis dicēs me uindicaturū ad
tendam. finē illi⁹ auctoritatis. q̄ eodē dicto enī
tddo in quotīe patrū in filios addūt hijs qui
oderunt me. q̄d euidenter ostendit ī id punire
filios q. peccauerūt patres. q. est simile. q̄dam
hēditario malo dñō oderūt. Illd q̄q̄ ieī
eo dns dicit. sic ieī tradit. ī id sonat q. multi
extimāt necesse simile huic q̄ ubio. patres co
mederūt acerbam. ē illd ut eodē ieī. sup
ezechielem. zad sup psalmū. dns laudē meā
ne tacueris. de filijs peccā patrū imitantib;
accipiendū est. sup quos dr̄ dns reddet peccā
patrū q. punit eos eo q̄d imitant peccā patrū. nō q.
patres peccauerūt. ij. ita q. corrigē dns inspirat q̄d ait
dr̄at in lege. ij quo ñ intelligendū sit aput vñ illū
qui p̄fecte intelligebat augur qui dicebat peccā
comederūt. ē. (1) Quare dr̄at sup. inducam ip̄m gñā
Veruntamen si dicat quis. patres cū filios ad
imitandū malos ull⁹ accipit quare ita. nisi
gratiā ē ñ memorant. ē inequalib; gratione
rei teneant. qui peccā patrū imitant. q̄ patres
memorant. ē. nullos mali sit. qui quotidiē ma
los peccā imitant. Si io patres spūale noīant q.
magis patres filij imitari solēt quos p̄cipue dili
gūt. ē eā. nisi gratione. io memorant q. solent
parentes inducū tam diu uiuē donec filios ēcos et
ḡtos habeāt. qui patrū iniquitates ledentes eoī
pietatis hedes p imitationē efficiūt. Sed hoc mō
recte intelligi adhuc q̄ in exodo dr̄. Quom̄ illd
exodi intelligi debeat sēm multiplicem.
Quod ī multiplicē intelligendū ēē ostendit. exemplū
Si dr̄ sit parabola ē. ut aliter ait aliud ūb sonare ali
ud sensū. cum. vñ aliqui ita edisserunt. patrē ino.
ē dixit leue p̄fectum sensum. s. p̄mū mortis suggel
tionis filij ū si ḡnō accepit. pec̄ in quo mortis
sens⁹ delectō mutuens ne pot̄ē si q̄d cognouīt atq;
accepisse q. pleuīt ut aple dicuerit in quo mortis
sensus unus. sine patrio pec̄i p̄ne pot̄ē. si ñ solū
fec̄i. sed in eo ḡlienti. hoc ē uni ḡnō. si q. ita fieri pot̄
serimus. si ita dr̄ q. ita loq̄ a p̄mo mortis qui est q̄
pat̄ emānat. dns qui p̄mos. s. stimulos cogitationū
quos ḡci psychen uocant sine quib; nīl uolūtū ēē p.
ñ punit. et malis. Si si cogitata quis bona dicit. et
q̄ facit. corrigē uoluit q̄ s. mortalia pec̄a. ita uni
uersa. (m) Et quid ibetur q̄d p̄ma mors ñ punit eternaliter.
Adhuc q̄ dixit ieī q. p̄ma pena grauior. s.
punit eternaliter. ades. illd degeneres. alienos et
ab eo ut peccaut. in deum. s. iudicē patris. filium ab eo
filū ei chananeū accep. quales dei chananeū. quos eccl
sium suos. q. ut mulieres ē ut p̄t̄ peccauit. filij puniē
tur. Si in mysterio illd dictū ē. (n) Q. de peccō actuali ad
Post p̄dicta de peccō actuali diligenter ī dagie
quam q. sic andū. q. fuit ongo. ita p̄mi peccī mer
tes bona an tes mala p̄ea mq̄ re sit peccē. deus ad sit
peccē. quot mūs sint. de differentia ipoy peccōy. (o) Cau
sa. ergo p̄mi erit ergo causa peccī p̄ma.
Peccī tes bona erunt. q. aīa p̄mū peccē ū eternali
quid malū. nūq; ortū ē. in origine. ē. dum huic aut ex
bono aut ex malo huic. Si malū. aīa ū esset verbō. q.
omne ē p̄ul ut mangio omne ē pec̄. ē. pea in hoie. ē
q̄d erat angel⁹ ū bona. deq. ij. ex eo omne ē malū

qđ fiunt m angło ñ ęrario q. ęrangło. ex bono ģon
fiunt vñ aĝ̃ nre ponsionibꝫ ẽ ut iam ū hęnẽ q. dr
si ęrũ pẽe ẽ ẽ mala ẽ ñ. aut quelo ut si ꝑ respõde
ar oia mł fit ex uolũtate mala tã. ex arbore
mala fi ōia opa mala tã. fructꝰ malos si ipm mala
uolũtate uñ dr ęrorũ ñ ex bõ si ut ęrangło q. đ ẽ
angł ñ bonũ op̃ dr si ex hoie q. đ erit ꝑpe hõ ñ bon
op̃ der imo q. đ erit hꝫ duo. aũ q. erit ẽ ne il mala uo
lũtas ñ bonũ op̃ deq; bona 7 laudanda fit. ex bo
no ore malũ nec fiunt uñ eriti posꝫ ñ ex bõ. Dico
q. ꝑ uolũtate malã nullũ malũ ꝑ esse ut si ex bono
origine hui⁹ hoc apte dr ꝑmꝰ cam 7 origine malu
bona fuisse natũ. et ne hominũ ostendr ẽ pecti
fiunt cũ s. male uolũtis. Q. mala uoluntas sit ca
usa malo uolũtis. Thois cũ ẽ 7 malos subsequẽtiũ s. malos. o. pm
7 malas uolũtes uñ aĝ̃ in ench. Vehemẽter dubitare
debem⁹ rep̃ hoc. q. a deos ꝑmitt ẽ cam ñ ẽ ñ bonũ ẽ
dr. o. malas ut ab immutabili bono deficiente bono
mutabile uolũtate ꝑ sua boni. h. ꝑmũ ẽ
tale q. dat malũ. i. ꝑma ꝑuatio boni. Esse hꝫ ꝑmam
uolũtate boni mutabile. i. angli. Thois deficiẽte ab
immutabili bõ. i. ado cam ẽ malas rep̃ a deos q.
rimendũ q. cũ ẽ tã pecco. q. penã habi ꝑmittit hũa
ñ ꝑma q. origo 7 cã pecti boni fuit 7 fit malũ q. erũ
ẽ ex bõ. Inq̃ re sit pecm̃ an in bona an in
Ostensa origine mali sup̃ ẽ uide inq̃ re mala. an
sit malũ s. an in re bõa. an in re mala. q. i recte a
cuerp sapit. ñ ut in bõ malũ cõtinet intellig. i. ñ bõa
q. malũ it ẽ corrupto ut ꝑ uatio boni. i. a. bonũ ñ ẽ
ñ potẽ ẽ corrupto ut ꝑuatio bõi pecẽ. q. ñ potẽ ẽ ñ
in re bona. Sic ẽ ut morb. re ut multũ ly aer ut ꝑ aer pa
q. uat aĝ̃ in ench. s. ꝑuatio ẽ ẽ bon
bonũ
minus malũ ẽ. q. ut q. q. ut ap minuat necẽ ẽ ut ali
q. d remaneat. sic ad hoc. ut ẽ. i. ut q. sum. ꝑ bonũ q. đ ẽ
ut 7 ipa q. sumat. cũ ũ corrupti. Io malũ ẽ ei corrupto.
q. ei q. ip̃ q. uat bõ. ipa. si nullo ꝑ uat bono ñ noc.
hoc. ad in ut bonũ q. du ut ap ñ corrupti in ẽ ei bo
nũ quo ꝑuet. aut ꝑ. nullũ q. dr malũ si non
sit bonũ. s. bonũ. Io malo carent integrũ bonũ
ẽ cũ ũ mẽ malũ ut in ut. 7 ut. ostũ bonũ ẽ. ñ malũ
ut. q. ꝑ ẽ ut. ẽ bonũ nullũ. vñ rel bonũ q. ficat
ur. q. ois ũ in q. ut ñ ẽ bonũ ẽ. nec aliud dica uidet
nuciosũ ẽ. ñ mala. ñ ẽ dr. ñ malũ ẽ q. bonũ est
ñ malũ ẽ ñ q. bonũ ẽ. hac ostensione euidẽ
ter ũmur malũ ñ posse ẽ. nisi in re bona 7 huc ab
surd⁹ uideat. ñ manifeste dr ẽ malũ q. bonum est.

Q. d ex ꝑmissis sequatur. q. q. ẽ dr malus hõ. dr malũ bonũ.
Ex quo colligit nec aliud sĝare cũ dr hõ mal
i. bonũ malũ. vñ aĝ̃ modo subd. quid ẽ mal. ñ
mala ñ. q. homo ñ ẽ. ponꝰ si hõ. mal. q. bonũ ẽ. q.
ñ ẽ. q. aliud ẽ mal. hõ. i. malũ bonũ. cũ ẽ. q. dno ut ad
ẽ enim in ut. nisi in. ut nec io malũ q. hõ ẽ nec io bonũ
qm̃ in. q. ohs. dr qm̃ hic pecm̃ [redacted] ẽ pecm̃ in
quantũ ẽ ac. 7 pecẽ est in quantũ s. ꝑ. q. loc. dicta. ho
mo s. ĝe tales ex ũ anomia in. q. tas. q. ẽ ẽ legem
ẽ sine lege. sũ. dr pecẽ ẽ in. q. tas. q. q. q. d pecam̃ ẽ
legẽ. di. facinꝰ. vñ. q. antiqtes. i. reputatiue. o. q. t. ñ so
lũ. q. sq̃ tã legẽ. q. ut ꝑmittꝰ. h. 7 qui in occasũ sũt legem
tũp ut. Q. regula. di. ale. ex. q. de. ẽ. ꝑ. sil. ẽ. ut.
deo op. ut. hꝫ. ẽ. ꝑ. sil. q. mala 7 bõa uocant. in hꝫ. s. homo
ulla dua. ex eo. q. regla. deficiẽte. q. dr. nullũ rei duo sunt. 7 ma
le. q. ẽ. ma. 7 nullus. ut. por. aut. ẽ. b. sunt. dulcis. ẽ. zama. lo.
t. nullũ sunt. ũ. albũ. i. 7 nigrũ. 7 hꝫ. in mł. ut. p. ac
loĝ. q. rep̃. ñ. q. ut. ũ. una. te. sunt. ẽ. ñ. posse. ut.
tũ aũ bõa 7 mala nulla. ẽ. q. ẽ. ũa. ñ. solũ. sunt. Q. ex bono ori
ẽ. q. ẽ. ñ. mala. ōio. sũ. bõi. 7 ñ. in bõi. ẽ. ñ. posse. ut. tur. in nul
tech. duo. ũa. ut. a. sunt. sic. ut. sũ. bonũ. ñ. ẽ. et. q. o. ex. ẽ. pt. in bono. nisi
s. nec. malũ. ẽ. potuiss. q. a. ñ. in. q. i. sũ. hꝫ. ũ ut malũ.
ori. ret. corrupto. ñ. hꝫ. ẽ. ñ. ẽ. et. q. corrupt. q. ũ. nul
ẽ. aliꝰ. corrupto. q. bonũ. ex. ẽ. mino. ut. ex. bõi. ĝe. ori.
s. mala. 7 in. bonũ. s. nec. fiunt. pt. s. ũ. ut. ori. ret. ut
la. malũ. ñ. ñ. ex. angli. 7 hois. ñ. bõa. vñ. ꝑmꝰ. ori. ẽ
uolũtas. mala. Ad. ñ. ō.

Epilogꝰ. tã. ẽ. ad. ea. q. ñ. ut.
Ex his. apt. q. ꝑmo. 7 hꝫ. sup̃ dictũ. ẽ. ne. sĝandũ
s. q. fiunt. ango. malo. 7 in. q. re. sit. ex. bõa. ut. ne. o.
cũ. Abonare. q. sit. ẽ. ꝑ. multos. test. monia. s. q. plan.
Sole. ut. q. dictum. ẽ. bonũ. ẽ. malũ. opponũ.
Adhꝫ. aũ. q. dr. cũ. ẽ. malũ. ẽ. de. epphia. q. aut. ue. hꝫ. qui. dnt
q. bonũ. est. quidã. sic. opponũ. si. bonũ. ma bonũ. ma
lũ. ẽ. dnt. 7 malũ. bonũ. in. q. dam. unũ. d. secun lum. 20
am. epphiam. ul. ẽ. ut. ve. hilaqui. dnt. bonũ. malũ sup.
7 malũ. bonũ. s. g. ut. si. hãc. maledictionẽ. in. q. ue
uolumꝰ. nullatenꝰ. dr. ẽ. debemꝰ. bonũ. ẽ. malum
7 eo. ut. so. hꝫ. aĝ̃. in. q. od. i. dr. ẽ. mur. dicẽ. s. q.
dr. cũ. ẽ. in. epphia. ut. ẽ. intelligen. dr. ẽ. de. ꝑ. sil. rel. q. hꝫ
hoies. mali. s. ũ. de. hoiby. vñ. quia. dubitaũ. dicẽ. bo
nũ. in. ẽ. il. cad. illa. epphia. de. testatio. ñ. ẽ. il. qui. dr. ẽ
malũ. ẽ. hoiem. i. bonũ. ẽ. in. iquũ. q. mutatio. dicho
mine. ẽ. in. q. hꝫ. dr. ẽ. malũ. ẽ. 7 bonum. ẽ. ẽ. in. q.
tas. ẽ. op̃. deq. culpat. q. ẽ. homo. 7 ut. ũ. hoies. laudat.
q. d. est. iniquitas. Quid sit pecm̃ dicat.

Post b. undend. est. q. d. sit. pecẽ. pecẽ. ẽ. ut. aut. aĝ̃.
oẽ. dr. ũ. ut. fem. ut. hoc. ut. ũ. q. d. sit. ẽ. legem. di.
q. d. ut. in. de. duab. ut. ab. pecẽ. ẽ. uolũtas. ret. in. di. hꝫ
sequẽdi. q. d. ut. ia. nec. ut. in. ũ. p. signatio. ẽ. de

actuali peccō agitē ⁊ moraliu inuenialiu ex ꝑma
descriptione ostendi peccē ee uolūtatis mala ⁊ locu
tio ⁊ opatio ꝑua ⁊ a affectū malū cā in electoy ⁊ ercitio
ercalcitrō ⁊ cōm ostendi ee affectū electoy uolūtatis u
ut mlu ꝓpiosly dicatl ē moralē ē actē ⁊ ī uoy ē
⁊ impuanente peccē ē. ꝫ ī mandate culpa nē
ñ ⁊ ꝫ fuisset peccm si uincibilē ñ fuisly. ꝫ ꝫ sistente
⁊ peccō ñ solū malitia ꝫ ⁊ ire ꝫ ual se ñ eet q
ñ aliq̄ malicie fuisset semina ⁊ habuisse temp
nē ñ posly. tcce ꝓuaricatiōe legis ⁊ mo obediētia
distinct ambl ee peccm. dubitat aliq̄ de peccō
uo ēca dubitatul ꝫ ꝫ aboy por— ter.
Occasione de peccō plimu dubia sensenūt alij
ꝫ dixerunt uolūtatē malā ee peccm ⁊ ñ actul
exteriorel alij uolūtatē ⁊ actē alij neutrū dicētes.
os actē ee bonol ⁊ ado ⁊ erdo. auctore ee oia ālia
mich ee ut arc ag ſr[illegible]io hm. dla ꝓpm. ⁊ ſ ⁊ l. ip.
f. ē m. i. peccm q. mich ē ⁊ mich fuit hoiel. ꝫ peccm.
sup ⁊ die ag. q. malū ē ꝓuario bony. ⁊ corrupcō.
bonq ⁊ m. l. xxx. uu. ꝗstionū arc. Sūmū ma
lū ⁊ nullū mod hē esse ꝫ oī bono. ⁊ mod aliq̄
hoiesse ñ g ē q. nulla sp̄e gaudet uocāq̄ hō nom
malū de spēi ꝓuatōe repell ē. ſr in dogmatibꝫ
eccl astrel dr malū uel malitia ñ ee ado cā
h ā diabolo inuenta qui ⁊ pe bon creatē. ſ. ⁊ m.
l. ee manicheol. Quid sit peccm ostēd dicēl. pec
care ad aliud ē ñ i uolūtatl ꝓcepti ſ ī ipa uolū
te erare ⁊ ꝗmō uolūtate facturē peccm ⁊ ſ ire
iudicant. ⁊ d ꝫ m hac tanta uarietate ostēd.
Ad dicend. Vasīa de peccō ſ ꝓmunt
Same dici pot. ⁊ ube tch deby peccm ee actū malū
ſ ctionē ⁊ erriorem. l. malā ogitationē locu
tionē ⁊ operationē. ꝑ ap ure cū uolūtate ſistat
peccm ex q. ⁊ q. ex ambore mala pceduē opa mala
⁊ q. ⁊ fructl malu. Ecdicto quidam qui dñt
uolūtatē malā ⁊ actum ñ ee
Quida aū diligēt attendentel ūba aō quib
supp ⁊ ialis sopte. local uitē ñ indocte eduē
uolūtate malā ⁊ actē malos ñ ee ſ. ⁊ ñ q. ñ
actē ſ. bā ee ñ ee ū mala ⁊ peccm ee q. uolūta
tē ⁊ actū quecūq̄ bonā dei ñ ee dñe ñ q. actē
ut uolūtas ⁊ erdeo auctore ee ñ q. ū mo di
nate ⁊ ee legem fuit ⁊ fine debito caret peccm ee.
⁊ ñ i q. peccm ee ñ ech ē. ynllam ſubā. nullam
Ad ē. auctoritatib probant uolūtatem
Quia uolūtas oīs ⁊ actē oīs ee bonos. q. ē
⁊ actio bonū sit ñ q. ē. ⁊ eo ꝓbat q. aug ō
in l. d. octogīta. ⁊ ſ. ꝗstionib. Ds bonū rēm ñ
cā ē quo ēca mala auctor ñ ee ꝓbat q. ⁊ auctor ē

qui q. ñ ē sī rēm bona ſ. ⁊ d ꝓbans ſuch calu fi in
mūdo aut ⁊ add. quicūq̄ d calu fit remē fit. ⁊ q. d remē
fit hr prudentia. ſi ꝫ calu aliq̄ fuit in mūdo ñ ꝓ
udentia uniūsul mūd ammultat. ſi ñ prudē
tia uniūs mūd ammultat. aliq̄ ſi. ⁊ luba ē que
ado ꝓ prudentie ñ prin. ee a q. ē m q. ē bonū ē.
Sūmū ⁊ ē illd bonū ē participatiōe ⁊ ēca bā. ⁊ ee
q. mutabile ē ñ p se ſ. bō illē participatiōe m q. ē
ē bonū ē. ⁊ diam. ⁊ prudentia uocam. ſuch ꝫ calu
fit i mūdo. hui testimonij initiūt adoīdend ee
q. ē. m q. ē. bonū ee. bñ id ag. in bi. de doctna ꝓ
na ait. ſue sūme ac ꝓme ē qui olo ⁊ mutabile
⁊. ñ ſ. ñ abillo ee ñ p ſ. ⁊ m rēm bā ꝫ. m q. ac
pemē ut sine. Quid ex dictis sequatur.
Ex dictal colligit ait. ⁊ infert q. sī mala uolūtas
⁊ mala actiō ē m q. ē bona ē. ſ. ⁊ q. ⁊ q. ē qui dix
ſitet mala uolūtatē ee ⁊ mala actionē. oīa ꝫ
uolūtas ſine actu m q. ē bonū ē. ⁊ m q. uolūtas
ē ut actus bonū simlr ē. ſ. ex uitio mala ē q. un
um ado ñ ē. nec aliq̄d ē. q. d ag notasse uident i l.
lxxx uu. ꝗstionib. ducēs. Ignoti ē uolūtatl quoē
hō dedit. q. uitiū longe abē a uolūtate dei ⁊ ū hō
doc. ex hoc loco plan uolūtatē m q. ē uitiosa est
ñ ee ado. ⁊ m q. ē uitiosa ē peccm ē. ⁊ peccm ē ū aiūm.
m q. ñ hr ordinē nec rmē debitū ⁊ actus ja m q.
ex mala ꝓcedē. ⁊ ordinē ñ hē ⁊ d malū rendi. Alia
ē ⁊ aliē ꝓbat probatio q. omīs actus m q. ē bo
ni ordinatū ad electionē. m q. ē ē bonū q. ñ
ñ est actus mal. ñ est uel bona. q. ñ est aliq̄ rel mala. est
ñ ens d uel bona sit. bñ ag. ⁊ nech. ois ū bonū ē nec
rel aliq̄ mala est. si rel ipa q. mala ē. ñ ñ est ꝫ ꝫ
ē malū ñ est aliq̄d bonū. ꝫ cū dicat uidentē abiur
de. ⁊ nequit cū rōnatiōi nos ꝫ pellat. ꝫ d. ⁊ ꝫ
missis testimonijs assert os actus m q. ē. ⁊ rel bo
nas. nec aliq̄d ee malū. ⁊ peccm. ū d q. ſ aliq̄d bo
nū sit. rōnī q. ſ. m q. ē. ſ. dñ auctorē ꝓdicatē
uolūtatē oīa ee quecūq̄ ſ. q. m q. ē. ñ ſ. Obiectō
Sed aliq̄s quidam omīs actus m q. sunt ee bo
nū. ⁊ ordinē uolentes sunt q. ñ ē. ⁊ aliq̄ fuerunt ulla bo
na agt. ad penā. absurdū ē. ⁊ cū ſ. ⁊ ſic aliq̄ respōdet
bñ. ⁊ q. d adulterū. homicidū. ⁊ ſ. ñ. ſ. simplr actus
actē denotare ꝫ actuū uitia. actus ꝓpos adulter. ⁊
homicidij m q. ē. ⁊ m q. actus ē. ado ee. ⁊ bonū. ſ.
ee. ⁊ ñ m q. adulterū. ⁊ homicidiū. ⁊ ñ ſequi
dñt si actus q. homicidia. ⁊ adulteria ē. ado ē. q. ho
micidia. ⁊ adulteria ado sint. Alia opō acta est
ee alius est opponi. ⁊ aliq̄d ñ ē malū q. ñ dem.
sit. ñ ut rel bona quoīm ē. peccm ē. ñ ee. ⁊ dñi ñ

A Ambrosij in libro de p
adiso ait. ⁊ quid est pm
inst ꝓuaricatio legis di
uine et celestiū inobe
dientia ꝓpter os.

A culpa.

ee ñ ſ. rō
bōa. ⁊ n q
tū ū ma
la sunt
ee pecca.

A quod

A non

A Sūmā de
actu pec
cati.

ue adeccl̃am ꝛ ih̃m. ⁊ista nõ sunt nisi imo olo nõ sunt
ĩ est n aliq̃d ut rel aliq̃ nõ ue adeccl̃am ut nõ ẽ deus
ꝛ ih̃m aliq̃d dñe. ihs. aup ih̃m. dictionibꝫ q̃ uidẽ
ꝑuarẽt simplr notare ꝛ mich ponẽ qꝫ ꝑ negõ nõẽ
dñe. uere aliq̃ pòi aup ꝑ eas signaꝫ ĩ ẽ de ui in xp̃m
mcd ulterẽ dñe ꝛ uole in cdulcatis malũ mtis ꝛc
tũ signaꝫ ꝛn ⁊ edi. ĩ ne adeccl̃am maluꝫ ẽ. nõ eum
ul q̃ pẽ signaꝫ ꝛ uolũtas mala ut ꝑ ꝑ tũ. hõ est
ut declinare á bono ꝛ nõ malũ est sic os ꝑ lo decli
nare amalo bonũ ẽ. sic ḡ declinato amalo aliq̃d
ponit ꝛ uolũtarẽ ꝛ ꝑ potum uitandi maluꝫ ĩ ꝛ
por ẽ bonũ q. oio mich ẽ ita declinato á bono q.
ẽ signaꝫ ꝛ uolũtarẽ ꝛ ꝑ potũ malu. ꝛ ih̃ ꝑ á ꝛ gñt
illa pẽcẽ mortal descpto q̃ ꝑ ꝑ ponat aũ. vñ ma
luit adꝫ ingẽtũ pẽcm ⁊ sic ꝑuato ⁊ corrupto
Por ⁊ quer ab eld ẽ pẽcẽ sic ut ꝑ ꝑ ducũ ẽ ꝑuatũ boũ.
⁊ corrupto boũ ꝛ ois act mal sit pẽcẽ ut sit ꝑuatũ
⁊ corrupto bonũ. in qñt pẽcẽ ẽ ⁊ corrupto boũ ẽ. ẽ corrupto ut ꝑuatũ boũ pena sit ho
mini in qñt ḡ pẽcẽ ẽ pena ẽ q. sic ẽ ut in qñt pẽcẽ est
ẽ ñ sit nõ bonũ ꝑ tq̃ ineo [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
q pẽcẽ ẽ ḡ in qñt bonũ ẽ ⁊ corrupto
⁊ ꝑuatũ boũ ẽ. adꝫ ꝛ ip̃i dñe. accũ malũ ñ in qñt ẽ
ñ in qñt bonũ ẽ ẽ ꝑ mutone ⁊ corrupcõ bonũ.
ꝫ in qñt pẽcẽ ẽ ꝑ pena ẽ ut aliq̃d q. ado sit ut ne cũ
boũ ag̃i ꝓnnt̃ colligaꝫ pẽcẽ dr corrupto ⁊ ꝑuatũ acti
ue ĩ passiue. ⁊ nõ pẽcẽ ut malũ dr corrupto boũ.
q. ñ bonã q̃ ẽ q̃ ꝑ uat bõ. ⁊ ñ ñ ꝑuat aliq̃ bono
ñ noc. ut sup ag̃ aut noca adimit ḡ bonũ. ⁊ ñ noc
ñ in qñt pẽcẽ ẽ. ḡ in qñt pẽcẽ ẽ ꝑuat bono. ſ aq ꝛ
q̃ pẽcẽ ẽ ꝑuatũ ẽ. ⁊ corrupto bonũ. Quo in qñtũ
Sed cũ mich pẽcm ⁊ ꝑ ꝑ corrupto bonũ ẽ. ñ
sit in qñt pẽcẽ ẽ quo ñ bonũ corrupe ⁊ ad mẽ. sic
ag̃ ꝛ ih̃ dco ĩ. ꝛ. de ñ boũ dicẽs. abstinẽ a cibo ñ ẽ ali
q̃ iuba. cũ iuba corpis. si oio abstinet ⁊ ac cibo ⁊ ag̃ nec
aut ꝛ frangit. sic ñ est iuba. pẽcẽ co cũ ñ aie corrũp.
Pecctũ q̃ pẽcm ꝑ pe corrupto aie ⁊ ꝛ q̃ ñ.
ñ ꝛ culpa ꝑ pe aie corrupto ẽ. si ꝛ q̃ ꝑ ma q̃ ꝑ ꝑ ꝑ
corrupi aia impabola illi qui cadit in latrones ꝛ ei
despoliauerũt ꝛ mul nãuerũt. claresc. ꝛ nec ꝛ ut nõ ĩ
latrones ḡ ñ ꝑ pẽcẽ imporet ĩ dr ꝛ ih̃ ꝛ ꝑ pẽcẽ
expoliat ḡ tus boũ. ꝛ uirtutibꝫ ꝛ ñ ñ ꝑ boũ mul
tat ꝛ q. nõ ꝛ mtellect memoria ꝛ ingenũ ꝛ ih̃ mẽ.
q ꝑ pẽcẽ obtenebrat ꝛ nutriam ꝑ pẽcẽ ꝛ ꝑuat illo
nõ ꝛ participatoẽ ceẽa bonas q̃ tam o magꝫ ꝑuat.
quã o magꝫ se a deo elongat. Quant hõ se ẽ
grau ado. ſ. ꝑ dilinquendo ĩ q̃ tãe pẽcm.

Aduo aũ se elongat ꝑ pẽcẽ ñ loci dist̃a q̃ inq
tuũ ꝛ ꝑsens ẽ omnib ꝛ oia in ipo ſ. ut tot aũ. in l.
de octogẽno. tũ. q̃ stronũ ꝛ ipe loc ñ ẽ loc tñ di
abulus ẽ dr complũ dei. ñ q. eo ornet ñ q. ea ꝑs
sit ꝛ ut habitans ꝛ d. a. ãa mũda intelligt ꝑ pẽcẽ q̃
ñ ꝑ loci aliq̃s longe [redacted] a deo. ꝛ in eo lõge sit q. ab
el similitudine recedit ꝛ tanto lõgi q̃ eo sit dissimi
lior. ſ. illa á ut tot aũ. in l. de lxxx. tũ. q̃ stronũ. q̃
ꝓ ꝓ apatione similia ſ. deo recipiũt dissimilitu
dinẽ. ac ꝑ a similitudo nullo m̃ exaiaq̃ ꝑ pẽcẽ
dissimilit vñ sit. ut ꝛ similitudo patri filii sit et nul
la ꝑ ꝑ ꝑ patꝛ ꝑ sit ẽ dissimilit ẽ ꝑ ꝓ ꝓ apatioẽ simi
tas ſ. q̃ q̃ deo similia ſ. nulla ꝑ ſ recipe. dissimilitu
dinẽ. nich ẽ. a. q̃d hoẽ adeo deo dissimilẽ sit. ut
q̃ admod pẽcẽ cũ á pẽcẽ sit corruptio ⁊ ꝑuato boi q̃d
est ĩ aia. ẽ ⁊ ꝑuatũ ⁊ corrupto boi corpis [redacted] ut
corp hois ꝑ unus ut bñficio uite in mortalitate ꝛ ĩ
passibilitate ꝛ q. huiusmõ pẽcẽ. An pena sit ꝑuatũ
Queri á sol ꝛ ut ꝛ pena sit ꝑuatũ ⁊ corrupto boi.
bom ad q. facile ꝛ ndi ꝑ. si ꝑ dicta ad me
moria ꝛ nocent. ſ. ꝛ mũ ꝛ ut sup ꝑuatione ẽ ⁊ corru
ptionẽ boi accipꝫ actiue ⁊ passiue. i. ſ. effi cẽa
⁊ effectũ. ideo q̃ ꝑuatũ ⁊ corrupto boi dr ꝛ pẽcẽ ꝛ pena
ſ. pẽcẽ ſ. effica cem̃ q. ꝑuat ut corrup boũ. pena
á ꝛ effectũ. i. ſ passionẽ que ẽ effect pẽcẽ. Aliud est
ut culpa. aliud pena. Aliũ ẽ di. i. pena alĩm diabo
li ut hõis ẽ. i. culpa. q̃ ádam simꝫ sumꝫ pecm̃
ꝛ pena pẽcẽ. ádam pecm̃ ꝛcã pẽcẽ. Alia ú
cuendo ẽ tñ q̃ dã sic ẽ pẽcca pecm̃ ꝛcã ꝛ pena pẽcẽ.
sunt sint ꝛ pene pecc. vñ aũ sup ut ũ loc pli
bus. ſ. ꝛ cetũ. ugſ. nõ uidet solẽ. ar. ignis lucebre
ꝛ accipiscere ꝛ me intelligẽ. ſ. tal pena ſ. pauci
uidẽt. ideo est maxie ꝛ memorat. apls ꝛ epla ad ro
manos ut ita q̃ pecca ſ. ꝛ pẽcẽ pene. ſ. ĩ. ꝑ ñ
ut pẽcẽ apostasie. ꝛ ul crimẽ pena ignis eũ. media
ádã ſ. que ꝛ pecca ſ. ꝛ pena pẽcẽ. ꝛ q. sup excludẽ
ar. contẽptus q̃ ñ ꝛ ult penitẽ. ponit ds. ostẽdi
cultũ. i. ſ. gñ impugnat. Pecat ut q. ꝑ penitẽtiam
q̃ non delet aut pẽcẽ ẽ ꝛ cã pẽcẽ. ut pẽcẽ ꝛ pena
pẽcẽ aut sunt ꝛ cã ꝛ pena pẽcẽ. ꝛ ñ moyses. ñ dei
ſ. ꝓpter ea pẽcca admonuit ꝛ dd mãd. ꝛ ponẽ ĩ q̃
tacẽ sup. i. ut quattuꝛ cõ ꝛ ali ꝓpha. ſ. ag̃i sm̃ gñ
tes. ꝛ pecc pẽcm̃ addit est. ꝑ aul q. aut ꝓpter di
dr vis ds in passione ignominie ꝛ ẽ tẽtũ ut ĩ
pleũ pẽcca sua lẽp. Joh q. ꝑ ang̃lis dr qui ſ sol
dilꝫ ẽ. sol descat. adhuc. ex hil testimonijs colli
gũ pẽcẽ aliq̃ ꝛ pecc ẽ ꝛ pena pẽcẽ. ⁊ ꝑ dicẽs q̃
Et oritur an ingenium pecm̃ ⁊ sit pena pẽcẽ.
io mito q̃ ut ĩ ingñtũ pecc ẽ. sit pena pẽcẽ.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

q̄d non uidet cū omīs pena peccī iusta sit vñ
q̄ ī. l. tenet. omīs pena peccī iusta ē. ⁊ supplī
cium nominat. si g[illegible] peccī pena peccī
in q̄m̄ peccat est pena peccī. ē. cū omīs pena
iusta de iusticia dei uenat uidet in q̄m̄ pec
cat est iustum ē. ⁊ ideo p̄uenit ad q̄d ui
respondet peccat licet dicī penā peccī q. peccat ī q̄
minuo p̄cedentis peccī. homo tabū deserit de
do corrūpit bona si sic ignis etiā dr penam
lesp. q. ea cruciant. nec tñ ipe cruciat. malos
ignis ē. h. pigmē. sicm hoīe. ita p̄ peccm corrū
pit. ⁊ minuit bonū [illegible] ti. ⁊ ē ipa imi
nuto ⁊ corruptio boni passio ⁊ pena tñ ē
ēcentialis ipm peccm. p. q. fur. si. ideo dr. ut p̄
mittit ē. q. p. peccm illico ut peccat. hō fit ho
mine alia corruptō q. tñ fit [illegible] auctore. illa
ut pena sue passio. q. est bonī corruptō. ado
ē. alia tñ ut licet dicā tñ rōi ē. peccm. q. ado ē. q. uolr
ag̃ noctisse. ⁊ iuxta hūc sensum intelligit ille
cū aut. ī. l. de p̄destinatione sanctorū. p̄ destina
tione ds ea [illegible] q. fuerunt ipe factura. sic. p̄
cauit ds. ⁊ que ñ est ipe facturū. i. uoīa mala
q. ps. q. dam. q. ita peccata sunt. ⁊ pene sit peccī
sibi illud aplī. tenditur illos ds in passiones. ⁊ re
ni tñ peccm dicē. si. iudicium. s. pena. In sc̄ptura
ut sepe noīe iudicij pena intelligit. hic diligent
ius tendentibus inimuare [illegible] iudī. [illegible] q. peccm
s. ⁊ pena peccī. ñ in q̄m̄ peccata. s. in q̄m̄ pene
die ē. ham cū dicit. dñs. ñ. ē. factura. mala a
liq. i. peccata. q. possit. ei obici q̄dam peccata. ē. ⁊ pe
nas peccī. ⁊ pena peccī omīs iusta ē. ⁊ ideo ā
q̄ determinando. s. q̄d faciat ea. i. p. q̄d ñ faciat
addidit reliq. iuxta. ū. p̄dictā intelligēdā
peccata. sane dñr. pene. dñi. appellatione. ignominie. q. uis aut auctoritas licet
q̄dā peccata sint q. delectant. s. tñ passiones. ñ nec
noiande. q. pena corrupti. ñ. sit. luc. ex. hys. sēsu
ē. peccm mortale possit dici pena. ñ tñ nomine
p̄ dicī pena peccī. pena. ut peccm. ut p̄dictum est
ē. ald. ē. cā. ē. aliud. p. ce[illegible]. del. peccm. nā peccm sic dr
pena peccī. respectu p̄cedentis sic dr. cā peccī
respectu sequentis. quo fit. ut id. peccm. cā sit
pena peccī. hinc. ut. peccm. peccī pena. ut. ē. ut
ḡ. tñ. non. aliquis. aut. peccm. q. penitentia. ñ. diuit
suo ponderi. meritum. alicui. ē. ut. non. fit. ut. ñ. so
lū peccm. sit. h. ī. cā. peccī. h. ex illo. ap̄. culpa. sub
sequēs. omne peccm. g. q. ex peccato. omne. ñ. solū peccm.
h. ⁊ pena peccī. ē. q. uisto. uidetur. ds. cor. peccā
ta. sobmubilare. ut p̄cedentis peccī. mitto. ⁊ ī

alia. cadat. q. ē. ut. libare. nolunt. deserēdo. p̄ sic. q. ī
uitas. aut. p̄cedentis. ē. h. pena. peccī. tñ. ea. ā. ipsi
peccm. ē. iudicio. ut. illustrium. dr. ecclie. s. ut. ut. aplm. de
abydā. siue. deserēdo. siue [illegible]. ñ. exp. ut. abitu. ī. c. exp. li
abitu. ī. passionel. ignominie. ut. anima. ēminibus
undicent. ⁊ supplicia. peccatū. ñ. tñ. sit. tyrannī
tis. ⁊ tutior. in. ēcta. illa. g. pecta. q. memorant. p̄
q. de. superbia. s. ñ. solū. peccm. sit. ⁊ supplicia. s. ecce. ex
hys. tā. sit. p. spicuū. q̄dā. peccm. ⁊ pena. l. ⁊ peccī. ē.
⁊ illd. peccm. ē. pena. peccī. q. ēm. p̄cedēte. h. peccm. ante
illd. peccm. ē. ēm. peccī. q. ē. mīti. sequētis. culpe.

Exp. dictis. iudī. sī. genus. ipa. ead. q. pecta. ē. ē. pena.
Sane. ea. ipa. q. pecta. s. ēcentialī. ē. penas. peccī
i. punitiones. peccī. ad. h. ā. inq̄untur. illi. hystoria
dicta. ē. t. rōnem. p̄dictā. ⁊ ideo. intelligēda. sunt
p̄missa. exponē. intelligēdo. ut. dictum. est. ēm
ē. alium. da. dicēdi. s. In. nullo. tñ. p̄ iudicium. sui
tam. putat. si. q. dicit. ipa. ead. pecta. s. ēcentialiū
ita. dica. ē. penas. i. punitiones. peccm. p̄ceden
tium. q. tres. s. ado. s. hic. tñ. in q̄m̄. pecta. ado. s. ñ. i
q̄m̄. pecta. s. pene. peccī. s. tñ. in q̄m̄. pecta. s. p
natio. ē. hoī. s. sed. ut. sup. dictum. ē. cū. tractetur
dūr. p̄ iudicium.

Aptre. oīs. dicit. pecta. ad. ā. ē. pena
Q. ad. ā. quedā. pecta. ⁊ penam. ī. eam. ut. iam. ē. ado
pecta. pena. sit. ipa. pena. ita. sit. ado. sit. eui
dens. ē. ratio. ad. ī. l. tenet. primo. dicens. q. dam. nec. ita
re. ut. ab. hoīe. q. mala. s. ⁊ old. pena. iusta. peccī. s. s
in q̄m̄. necessitate. facta. ī. p. banda. ú. nulle. ho. tenet
facē. tñ. potest. vñ. ē. illd. apli. ñ. q. uolo. facio. bonū. h
q. odi. malū. h. ago. ⁊ illd. carno. accupiscet. ad. ūlus
spm. ⁊ spe. ad. ūlus. carnē. h. s. i. nuicē. ad. ūlam. ut
ñ. ea. q. uultis. facta. s. h. oīa. scripta. mortis. dāpna
tioē. s. tñ. si. ñ. est. iusta. pena. h. oīs. h. ñ. iusta. pe
cata. s. si. tñ. tenedū. abeo. quo. illi. fos. est. homo
ē. h. facta. ea. quicq̄. facta. q. debz. si. a. h. ō. q. ita. ē
ñ. est. bonus. nec. h. ē. in. potestate. ut. sit. bonus
siue. ñ. uidendo. q. t. ē. debeat. siue. uidendo. tñ
ualendo. ē. quale. se. ē. debe. uidz. pena. illi. ē
quis. dubitet. omīs. a. pena. si. peccm. pena. ē. iusta
⁊ supplicium. nolit. si. a. iusta. ē. pena. q̄m. pena
ē. nemo. ambigit. iusta. aliquo. dānante. hoī
potest. ē. sono. q. de. potentia. dei. ⁊ ītica. dubi
tare. dēmal. ē. iusta. ē. hec. pena. q. p. peccm. aliquo
impendit. h. ita. s. q̄. in. iuste. dānat. nec. sum. pe
hoīem. potuit. uel. ut. ignorant. do. aut. cum
quere. in. uno. ea. q. in. ualidonitur. h. oīe. in. iusta
pena. cruciatet. Relinq̄t. g. ut. h. pena. iusta. d
dānatione. hominis. ueniat. hīs. aut. aliis

xxxvi

pluribus testimoniis docet quedam esse peccata et penas peccatorum.

de quibusdam que sub dubio peccata sunt et pena ut ira et invidia.

Preterea nullatenus ambigendum est quedam peccata a[redacted] invidia
ullo scrupulo penas esse ut invidia que est dolor a-
lieni boni et ira que [redacted] infligit pene sunt peccatorum. Ita et
de cupiditate et timore aliisque huiusmodi sentiendum est. Unde
Aug. in libro de octoginta iii questionibus ait: omnis perturbatio
passio, omnis cupiditas perturbatio, omnis ergo cupiditas passio.
Omnis autem passio cum in nobis est ipsa passione patimur. Omnis ergo
cupiditas cum est in nobis ipsa cupiditate patimur et in-
quantum cupiditas est patimur. Omnis autem passio inquantum passio
patimur non est peccatum. Ita et de timore. Et sic ut [redacted] sequelis est
ut si patimur timore, ideo non sit peccatum quia multa sunt peccata
que patimur. Sed non inquantum patimur est. De verbis Aug. premissis
illud autem sit quedam sententia verbis omnino obviare videtur.
Diligenter est animadvertendum quod supra posuimus verba Aug. dicentis
quedam necessitate facta esse improbanda et mala videri obvi-
are quod iste ait in expositione fidei, quod licet supra sit posi-
tum tamen ut perfectius sciatur iterare non piget. Execremur eorum blas-
phemiam qui dicunt impossibile aliquid homini a deo esse pre-
ceptum et mandata dei non a singulis sed ab omnibus in commune posse
servari. Et paulo post: Item illos execramur qui cum manic-
heo dicunt [redacted] peccatum vitare non posse, quam illos qui cum iovi-
niano asserunt hominem non posse peccare. Ecce iterum dicere
errorem esse si quis dicat hominem vitare non posse peccatum. Nunc au-
tem quedam dicit necessitate fieri quedam dicit non posse vitari. Cum ergo
idem dicat videtur aut erroris esse aut non esse verum quod ter-
ait. determinatio auctoritatis submovens de sententia

Ad quod dici potest quod Aug. de statu humane miserie ad quam medio
pervenit ignorantia et difficultas ut idem ait id est di-
cit que iniusta damnatione descendunt ut illud et ideo
in venialia peccata inclusit, vel non de mortali-
bus tamen loquitur peccatis que unusquisque gratia illuminatus vitare
valet. Ut de homine in statu liberi arbitrii peccatum illud ait.
Satis dictum. Epilogum facit ad alia transiturus

Superiorum posuimus sententiam qui dicunt omnes actiones
esse in quantum sunt bonas esse, in quo fortasse quedam michi sunt
nisi que non exortum perscipienda sunt quia ab aliis catholi-
cis sapientibus atque beluatione tenent atque auc-
toritatum testimoniis et rationibus eorum destructionem mu-
niunt qui dicunt omnes actiones esse in quantum sunt esse bo-
nos. Quosdam vero inquantum inordinate fiunt peccata esse ad-
dunt quosdam non tamen esse ea sed genere bonos esse ut re-
fectionem diurnam qui actus est de genere operis in re quosdam
vero actus absolute ac perfecte bonos dicunt esse quos non so-
lum esse etiam genere sed et causa et fine commendant verbis illis que ex
bona voluntate proveniunt et bonum finem metiunt.
Aliorum ponit sententiam qui dicunt malos actus nullo
modo esse a deo, non esse bonos sive res quod sit sive alio
modo.

Sunt vero et alii plurimi longe aliter de peccato et de actu
sentientes asserunt voluntatem malam et actum ma-
lum peccatum esse nulla ratione bona nec simpliciter dicunt
esse auctorem esse quia sine deo fiunt. Sine eo namque ut
ait Aug. super Iohannem factum est nichil id est peccatum quod dicitur nichil non quia nichil
sit actio vel voluntas mala quoniam aliquid est sed quia per ea avertuntur se-
parat homines et ad malum trahit et sic ad nichil esse deducit qui
a summi boni participatione recedunt quia solum vere
accipere est in ito non esse dicitur. Hoc quoque Ambr. dicit super Iohannem:
peccatum nichil est et nichil [redacted] homines cum peccant. Hac ergo ratione
asserunt peccatum nichil esse quia a vero esse hominem elongat vo-
luntatemque malam atque actionem sive locutionem
malam peccatum esse dicunt quia prevaricatio et inobedientia sunt
sunt contra legem dei fiunt que non sunt sed ab homine vel a diabolo
non a deo. Nullatenus ita a deo hec dicunt sive inquantum sunt sive
alio modo. Similiter ut verba [redacted] auctoritatis quibus dicitur esse quod est in quantum
est bonum esse et deum habere auctorem de naturis sive de
substantiis accipienda fore tradunt. Substantie vero nomine
atque non dicunt significari substantias ipsas et ea que intra habent scilicet que
circa se sunt sicut anima intra se habet intellectum et ingenium vo-
luntatem et huiusmodi, quod ex verbis Aug. premissis colligitur qui hominem
appellat sum et malum hominem malam rem. Sed hanc
eorum assertionem vel acceptionem mali actus non sunt res non ut
substantie nec boni actus. Sed utique videtur innuere Aug. in li-
bro distinguens inter substantias sive res et bonas ac-
tiones sive malas aperiens quoniam intelligendo
sit quiddam in libro de vera religione ab eo tradidit ait:
hoc de substantiis atque rebus dictum est. Non ut disputabat
non de bonis actionibus atque peccatis aperte hic videtur
dividere inter res sive substantias et actiones sive pec-
cata. Hoc quoque asserunt prefati doctores actiones vero
omnes et errores non esse res et substantias sive sint mala sunt
peccata sunt neque a deo sunt. Sed malus actus non est res. Aug. videtur
notare in prima responsione contra pelagianos ita di-
cens: opera diaboli que vitanda dicit tacet quia non res. Id est
tamen esse malum non est sed actus accidens ex defectu
boni contingit. Ergo si non est deus non fecit quia non est. Quod
fecit id est quod bonum est deus ex nichilo fecit non diabolus.
Sed hos res alique sunt que ex deo non sunt

Ex quo colligitur res aliquas esse que a deo non sunt. quibus homines mali sunt
eorumque homines mali sunt et mechi homines et ipsi sunt quod est
invenientes verba Aug. supra positis qui in enchi-
ridion ita verba prophete hic qui dicunt bonum
malum dicit de ipsis rebus quibus homines mali sunt non de
hominibus hoc esse intelligendum sed quod alique res quibus homines
mali sunt id est [redacted] homo fit deterior a deo non est quia ait
Aug. in libro octoginta iii questionum deo auctore non fit
homo deterior. Hic est quod deus auctor rerum quibus fit
deterior. At sunt aliqua res ut dictum est quibus homine

mali fuit. Si quid aliud res que adeo non sunt quam peccata ipsa sunt. Ideoque scriptura in pluribus contestatur locis deum non esse auctorem malorum, id est eorum que peccata sunt. Exponit hoc premisse opponitur sive illo verbo dicit augustinus

In hoc autem verbo superiorum sententie recte tot malorum opponitur quod dicitur deum non esse auctorem eorum que mala non sunt. Mala sunt inquit mala sunt. Si inquit sunt, et inquit mala sunt, deus ea mihi esse quod genitum. Si deus dicitur non esse auctor eorum inquit mihi sunt, et mihi nullius auctor existere quod ait. Ideoque cum dicitur deus auctor esse omnium que sunt bonorum isti subintelligi voluit bona, et illa dicit esse que naturaliter ea sunt. Ille dicit esse non solum que substantie sunt vel accidentia substantiis que supra accepit sed et ea que sunt non per unitate bono. Itaque eodem multiplex in scriptis sit intelligentia. Vel de his sive substantia ut de his que in termino occurrit. Sed super illud loci psalmi non est substantia ita ait de substantia disseruit ut premisse sententie videatur consentire dicens. Substantia intelligitur illud quod sumus quicquid sunt [redacted] preter solum tamen omnia alia substantie sunt eo ipso quo sunt [redacted] ipse substantie dicitur. Nam que nulla est substantia nichil omnino est. Substantia ergo est aliquid esse. Deus fecit hominem substantiam. Sed per iniquitatem lapsus est homo a substantia in qua factus est. Iniquitas quippe [redacted] non est substantia. Non enim iniquitas est natura quam formavit deus, sed iniquitas est perversitas quam fecit homo. Natura omnis per ipsum facta sunt; iniquitas per ipsum facta non est quia iniquitas non est substantia. In illo [redacted] hymno trium puerorum in nulla creatura laudantis dominum commemoratur laudante omnia domini. Sed que fecit deus laudat. Ibi dominum sponse, sed non avaritia. Omnia reptilia ibi volatilia sunt, sed non aliqua vitia. Vitia vero nobis ex nostra voluntate hominis et vitia non sunt substantia. Intendat diligenter his verbis premissarum assertiones sententiarum, et precipue poterit inter eorum quam dictorum in scripta de natura vel substantia intentione facta illarum sententiarum iudicium prudentis lectoris et utriusque sententie noticiam plenarie dedimus arbitrio relinquimus. Adeat que adhuc nobis superest tractanda festinantes. Quod de peccato non de pena intellexit cum dixit deus non esse mali.

Cum igitur in hoc omnes consentiant catholici tractores quod scilicet deus non est auctor malorum, cavendum est tamen ne malorum nomine penas sic peccata generaliter includas: penarum enim deus auctor est. Sic ipse per prophetam ait: Non est malum in civitate quod dominus non fecerit. Scriptum est alibi ex persona sua ait: Ego sum deus creans malum et faciens bonum. Ecce hic dicit creasse et fecisse malum, sed mali nomine penam intelligit non peccatum. Ex quibus est dicit deus non esse auctorem malorum nomine mali peccata intelligit. Ideoque Augustinus qui dixerit in libro octoginta trium questionum quod deus auctor mali non sit, in primo libro retractationum quomodo intelligendum sit aperit dicens: Videndum est ne male intelligatur quod dixi deus auctor mali non est, quia omnium que sunt auctor est, quia in quantum sunt in tantum bona sunt, et ne hinc putetur non ab illo esse pena malorum, que utique malum est his qui puniuntur. Sed hoc ita dixi sicut dictum est: Deus mortem non fecit, cum alibi scriptum sit: Mors et vita a domino est. Malorum ergo pena que a deo est malum est malis, sed in bonis dei operibus est, quoniam iustum est ut mali puniantur, et utique bonum est omne quod iustum est. Sic ergo deus dicitur non fecisse mortem quia non fecit illud per quod mors infligitur, id est peccatum. Audisti lector causam dictorum. Ergo intelligentia sana firmatur est dictum deus non est auctor mali et deus mortem non fecit. De voluntate et fine quo ipsa iudicatur.

xxxviii

Post predicta de voluntate et fine disserendum est. Sciendum est ergo quod ex fine suo iudicatur voluntas, cognoscitur utrum recta an prava sit. Finis autem bone voluntatis beatitudo est, vita eterna, deus ipse. Male vero finis est aliud, scilicet mala delectio et aliquid aliud in quo non debet voluntas quiescere. Finis vero bonum sit unitate quam propheta dicens: Vidi finem omnis consummationis, id est caritas, quia est latum mandatum. Est finis omnis consummationis, id est omnis bone voluntatis et actionis, ad quem omne preceptum referendum est. Unde Augustinus in enchiridion: Omnia precepta divina referuntur ad caritatem, de qua dicit apostolus: Finis precepti est caritas de corde puro et conscientia bona et fide non ficta. Omnis itaque precepti finis caritas est, id est ad caritatem refertur. Preceptum quod autem ita fit ut timore pene et aliqua intentione carnali ut non referatur ad [redacted] que est dilectio dei et proximi, nondum fit quemadmodum fieri oportet, quamvis videatur et recte fieri quod mandat deus. Quibus non [redacted] referuntur ad dilectionem dei et proximi. Hic liber aperte insinuatur quis sit rectus finis voluntatis sive actionis, scilicet caritas quod deus est, ut supra ostendimus. Quod deus est finis omnis bone actionis quod caritas

Quod igitur necessarium ipse sit. Et apostolus et propheta nec hic caritatem esse ponit finem dominus et ponit finem verbi nem. Christum legis ad iusticiam dicit apostolus esse omni credenti. Recte dicitur ipse finis legis ad iusticiam, quia ut ait Augustinus in libro sententiarum Prosperi: Impletur lex iusticie non consummatur, sed impletur, id est ut perfectio eius in ipso est, ultra quod non est quo spes se extendat finis fidelium, fit ad quem [redacted] non pervenit currentis intentio, non habet quo possit amplius invenire. Sed hic inde in que debeat manere. Finis ergo rectus atque supremus deus est, pater et filius et spiritus sanctus. Nec obstat quod alii fines, sed unus finis, quia non tres dii, sed unus deus. Quod omnes bone voluntates unum habent finem et tamen quedam bone diversos habent fines.

Sed quamvis [redacted] bone voluntates unum tamen habeant finem. De hoc Augustinus in libro xxi de trinitate ...

aliae atque aliae voluntates suos proprios fines habent, quae tamen referuntur ad finem illius voluntatis qua volumus beate vivere, et ad eam pervenire vitam quae non referatur ad aliud, sed amanti per se ipsam sufficiat. Ad quod voluntas videndi finem habet visionem, et voluntas videndi fenestram finem habet fenestrae visionem; alia item est voluntas per fenestram videndi transeuntes. Cum itaque finis est visio transeuntium, ad [redacted] praedictae referuntur voluntates, et ipsae rectae sunt voluntates et omnes sibi religatae, si bona est illa ad quam cunctae referuntur; si autem prava est, pravae sunt omnes. Et ideo rectarum voluntatum connexio [redacted] iter est quoddam ascendentium ad beatitudinem, quod certis velut passibus agitur; pravarum autem atque distortarum voluntatum implicatio vinculum est quo alligabitur qui hoc agit, ut proiciatur in tenebras exteriores. His auctoritatum testimoniis evidenter monstratur pluribus in fidelibus rectas esse voluntates, quae omnes ad diversos fines habentur, unum tamen eundemque quo omnes referuntur ad unum, quae est finis finium, de quo paulo ante diximus. Ita et in sensu forte est [illegible].

[margin: quem] [margin: Alter]

(A) Quaedam huic sententiae videntur adversari.

Verum huic sententiae quod dictum est fidelium quasdam rectas voluntates diversos fines sortiri et ad unum referri, videtur obviare quod alibi ait Augustinus, scilicet ne nobis duos fines constituamus. Ita in sermone de sermone domini in monte: non debemus ideo evangelizare ut manducemus, sed ideo manducare ut evangelizemus, ut cibus non sit bonum quod appetitur, sed necessarium quod adicitur, ut illud impleatur: Quaerite primum regnum dei, et haec omnia adicientur vobis. Non dixit primum quaerite regnum dei et deinde quaerite ista, quamvis sint necessaria; sed haec omnia adicientur, id est consequentur, si illa quaeritis, ne cum ista quaeritis illic avertamini, aut ne duos fines constituatis, ut et regnum propter se appetatis et ipsa necessaria propter illud. Vel propter regnum dei tamen debemus operari omnia, non solum, id est ex regno dei, mercedem temporalem meditari. Et ex hoc in capite dicit ne duos nobis fines constituamus, sed unum tantum, id est regnum dei, cum supra dixerit bonas voluntates alias atque alias suos proprios habere fines.

(B) Ostendit quomodo quod hic ait videatur non repugnare praedictis.

Hoc autem non repugnare animadvertere qui prius sit verba simplici oculo diligenter intendit. Qui dixit ne duos nobis fines constituamus, sed omnia propter regnum faciamus, ipse prius ait quod debemus manducare ut evangelizemus. Et ita actionis illius finem constituimus evangelium, sed hunc finem ad [redacted] dei referimus: manducamus ut evangelizemus, et manducamus et evangelizamus propter regnum. Duos ergo fines in manducando nobis constituimus, sed ista faciendo numquid peccamus? Absit. Nam et ipse sic facere suadet. Si diligenter verba inspiciamus, ubi ergo ait ne duos fines, fines indivisa tendentes intelligi voluit, scilicet quorum alter ad alterum non refertur. Ita et dicit propter regnum dei tamen omnia agenda, nec cum ipso mercedem temporalem meditandam. Ita intelligendum est, ut non appetendo mercedem cum regno mercedem temporalem, neque propter regnum [redacted] appetamus, et ita propter illud, sicut ipse docet. Si ut pecuniam vitam aeternam petimus, neque temporalia adeo. Sed et petimus propter aeternam vitam, non ostendimus neque sinistra esse scit quid faciat dextera, quia mercedem temporalem non propter se meditamur, sed propter regnum dei, ut sit laeva sub capite et dextera impleatur. Alioquin si temporalia propter se quaerimus, sic etiam miscet dextera sinistram, id est quod dicit: attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus ut videamini ab eis; alibi autem: Sic luceat opera vestra bona coram hominibus, ut glorificent patrem vestrum qui in caelis est. Propter quod dicit: omnia facite [illegible], ut omnia quae facimus omnesque fines ad deum referamus.

[margin: regnum] [margin: Alterum]

(C) De distinctione voluntatis, intentionis et finis.

Solet etiam quaeri quid differat inter voluntatem et intentionem, et inter finem, et quid dici potest inter voluntatem et finem. Ecce atque evidenti ratione distinguitur, quod voluntas est qua volumus aliquid; finis vero voluntatis est illud quod volumus, per quod impletur ipsa voluntas, ut potius aliud propter quod illud volumus. Intentio vero universaliter pro voluntate intelligitur, pro fine voluntatis accipi, quae diligens ac pius lector in scriptura, ubi occurrerit, discernere studeat. Finis voluntatis est delectatio bona vel mala, ad quam intendit quisque pervenire. Unde super illum locum psalmi: scrutans corda et renes deus, dicit sic Augustinus: Deus solus scrutatur, id est quid quisque cogitat, et renes, id est quid quemque delectet. Finis curae et cogitationis est delectatio, ad quam per curam et cogitationem nititur quisque pervenire. Et paulo post: opera nostra [illegible] dictis et factis possunt homines videre; sed quo animo haec faciat et quo pervenire cupiat, solus deus videt, qui cum videt cor etiam videt renes, id est delectationes, non in caelo [illegible] non in carne, id est in deo, id est bono. Cogitationes vero fines dicit, unde super illud: [illegible] quae absque deum [illegible] propter se amore est, quae superius [illegible] cupiditas ut libido. Si rectus dicitur caritas eo movetur anima, quando locum quo tendit, id est ad delectationem bonam vel malam, quo se pervenisse per amorem laetatur. Finis voluntatis ut prius dictum est dicitur et illud quod volumus et illud propter quod volumus; et intentio ad illud respicit propter quod volumus, et voluntas ad illud quod volumus. Verbi gratia si volumus esurientem reficere ut habeamus vitam aeternam, voluntas est qua volo reficere esurientem, cuius finis est refectio esurientis; intentio vero est qua sic ad ulteriorem pervenire volo finem, qui superior est, ipsa vita ad quam talis finis refertur. Sed quaeritur an intentio talis sit voluntas, et si voluntas est, an in hoc opere sit una atque eadem voluntas qua volo habere vitam aeternam et volo reficere esurientem. Videtur nempe talis intentio esse voluntas.

[margin: corda] [margin: id.] [margin: dicit]

[margin, red: An intentio sit voluntas] [margin: vivit]

ut ti uolūtas ẽ qua uolo tehẽ pauperem ut et
uolūtas ẽ qua pistud uolo hẽ utrum ⁊ alia q̃
dem uidetur ẽ uolūtas qua uolo hẽ utrum ⁊
alia q̃ pauperi subuenire uolo si ista ad illam
referatur ut am ⁊ si hꝫ ita placet ut meo ẽ alia q̃de
lectionem uolūtas ad quelcũq; ñdum tñ ẽ uid
quo tñ dr si hꝫ ad illud referẽ ut illud deputẽ
tiq; pia cuius studi ⁊ eam quã refectio ⁊ mã
sio uacationis ⁊ ihc uolūtas ⁊ affectꝰ siue motꝰ
mentis quib; qñ ḡlib; ut passib; tñ dr ad primum
sic ⁊ alia ẽ uolūtas uidendi fenestras ut sup
docente aõ dicentẽ. alia q̃ exista necessario uo
lūtas p fenestras uidendi transeuntẽ ita non
nulla alia ẽ uidr uolūtas elemosinas dandi
pauperi alia uolūtas habendi uxorẽ. aliq̃ pu
tant q̃ una sit uolūtas ⁊ hic ⁊ ibi sed ꝑ subie
ctam multiplicitatẽ duplicatas mentiatur
uoluntatum [illegible] q̃libz hoc uel sit illud
nisi ambiguum uenit q̃n uolūtas ex suo
fine pensetur. uerũ recta sit an ꝓua peccã
gia. ⁊ q̃n nomine intentionis aliq̃n finis
aliq̃n uolūtas intelligatur. ⁊ uoluntas sic
de hꝫ que naturalẽ hẽ hõ qñ peccat sic
ait aũ quod facias necessario dicat ẽ nihil
ex supradictis cãm habens dicendũ est etiã
sup uolūtatem in ẽ naturali hominis sic
intellectꝰ ⁊ memoria. que à naturalia homi
nis q̃ quamuis aliq̃ uitientur bona tñ ẽ non
delentur. ꝑ tñ ualz utrum bonitatẽ mã dꝫ
cam. facta. penitꝰ sumẽdo ibi gia. intellectꝰ
ut tõ ⁊ ingenii ac memoria. ⁊ huiusmodi ⁊ pacis
dq̃ nubilantur ⁊ contaminantur. bona tñ
nec peccã nominantur. Sic aũ de rõne que
est imago dei in qua facti sumus euiden
ter ostendit in xv. l. de trꝫ. hic est in quod
in imago [illegible] in qua [illegible] qua ce
teris animalibus presunt que creaturis mi
hꝫ cãlis excellentissima. ẽ adeo iustificatur
a deformi forma informis am mutat formã
et at enim etiam inter uicia natura bona.
hec autem imago uitiõ est ut intellectus.
Cum ergo uoluntas de naturalibus sit q̃re
ꝑa non semp bonum est. ⁊ si aliq̃n uicio
subiaceat. ad hoc facile respondent quidã
cum omnia que sunt ꝛ insint ⁊ bona esse
q̃ et ipsam uolūtatem ꝛ insint ẽ. ut ꝛ insit uo
luntas est ab ut sup possumus bonum ee alie
rum. si ꝛ insit inordinata est mala ẽ ⁊ pcã

ũ poẽ rõnabiliter ab eis queri si uolūtas ꝛ insit
inordinata est peccã est. Quare ⁊ intellectus
tõ ⁊ ingenium ⁊ hꝫ. nã cum inordinati ⁊ peccã
tis. ⁊ inordinata ⁊ sic uolūtas eã a directo fine
non rendunt. quo q̃ actꝰ ꝑ quem anoĩs existunt
ad quod illudr uolūtas ⁊ nomine alicuius rei. ⁊
similem potentiam uolendi aliq̃s actum ꝑ sug
uis significem. ⁊ hic à ipa naturali. animae sic
aliq̃a peccãm ẽ sic nec uis memorandi ut intelli
gendi si actus huius qui ⁊ uolūtas dr tunc peccã
est q̃n inordinatus ẽ hꝫ adhuc q̃ hꝫ naturalis
potentia actus peccãs sit si aliqua potentia actꝰ
peccã non sit. potentie memorandi ẽ actꝰ est me
morare ⁊ potentie intelligendi cui actus est in
telligere. ad quod ⁊ ipi dicunt q̃ aliquis est ge
neris actus ille uolũtas quam actus memo
rie ⁊ intellectus. hic uitiosus est ad aliquid adipis
cendũ qui ñ poẽ ee de malo quin sit malus. Velle
mala malum est. Si uelle ut memorare mala
malum est. quamuis eoꝝ quidam etiã uoluerint
tõ ee medium ñ impbe asserunt memorare inter
medium quid malum ut fugiat ⁊ querat intelle
ctum ut sciat impugnare. Ecce quatuor solu
tur ꝑ missa q̃ ablis qui ẽdunt omnia ee bona
nisi sint. Qui ũ dr uoluntates malas peccãe esse
⁊ nullo tñ bona breuiꝰ respondent dicentes actꝰ
uoluntatis ñ esse de naturalibus hꝫ ñ ipam ⁊ po
tentiam uolendi. que semp bonũ est. ⁊ in omib;
ẽ. ⁊ in puerilis inquit. nondum ẽ eius actus.
Quo intelligi sic. Illud hõ ⁊ qui simꝫ ꝑ
Preterea queri solz cur naturaliter uelle bonũ
quorũ intelligendum sit q̃d aut ambitiose exponi
tur illud ũbum apli non tm quod uolo illud
q̃ hꝫ q̃d nolo illud fatio. Dicat ut q̃d homo subie
ctus peccato facere q̃d non uult. q. naturaliter uult bo
num. Si uoluntas hꝫ semp cause effectu n̄ q̃n di
aduuuet. libenter si homo subiectus peccato est
uult q̃d malum ꝛ optatur. q̃ q̃ si uult est peccãtis
uoluntatem sic sup dicitur. q̃ libenter facit q̃o q̃
naturali bonum. Ane eadem uoluntas. ut dicitur
qua libenter peccato sequitur ⁊ qua ille uult bonũ. Si
ẽ eadem que q̃ ista. est que cũ homo iustificatur
a iustitie peccãti liberatur. Ut ii supius dissertum
q̃ dei uolũtatem hominis aduuuat ⁊ libat.
que uolũtatem hominis ꝓpter aduuuandi
⁊ aduuuat ꝓpter dandam. Si que ẽ ista uoluntas
an illa q̃ naturaliter uelle bonum an que libenter
sequitur peccato si tñ due q̃ uoluntates. ꝓpria ẽ q̃
ꝑ fundã que uana aduersis exponere ẽmunerantur

A retenu

Lmaxxxx

hꝫ aliud
nile peccãm
sit.

A Rones sunt ẽ rati

A uiũ

A nisi nõ ad
mittendum

A actus

Amb

A uelle

A uolũtas

alij u dñr duos cē motus unū quo nullus bonum
ūte qi naturr q̄ naturaliter dr Qua rōe fuit mo
tus humane nature in p̄ma ḡdicione in qua ca
ri fine ullo suū q̄ ap̄e natura dr fruitiuū hō
ēatul in nullo lumine vñ ecclīasticis dogmati
bꝰ scripturum est firmissime tenē p̄mos homines
bonos rectos cē cū liō ar. quo possent si uellent
q̄a nolūtate peccare Recte ḡ dr homo ūtr rel
le bonum q̄ in bona recta uolūtate ḡdituꝛ cē
Supꝑ illud ps. Cū iniq̄tate p̄cepit in eis
ñ potuit exting bonū semp̄ uult malū odit.
alium aū dr motum cē animi quo mens relicta
sup̄ioꝛi ad legē subiicit se peccī esq obiectāe iste mo
tus ut animꝰ ad nullam alicui ad fruendū p̄ficiatur
in homine regnat alīmq de p̄mit motū ullū
cōtra lr. ad Ubi nemine aūgīi ille mal mot delet
ratē naturalē bonus libertas ad nullam tur esti
mata bonū uel tm̄ aīe gr̄am ūtutis uel ūtr uel homo
bonum ñ cū absolute ḡcedi oportet bonā hīe
uoluntatē h̄ potū malam alij ad dr unam cē
uoluntatē unū motū quo naturaliter uult hō
bonū exercicio uult malū. eoq delectat ri sīm
uult bonū naturali bonus cē inq̄t uult malum
malus cē An ex fine omīs actꝰ pensari debeant
Post hȳ de actib addiuendū ē simplr bōs t malis di
uidr ut ri ex fine sic uoluīas pensari de
beant boni ut mali uel t̄ quosdam omīs boni
sint in quantū ñ cū absolute dicendi sūt
boni nec omīs remunerabiles h̄ quidā simplr
mali dr sic alij boni nam simplr actꝰ bonis ūll actꝰ qui bona hīt cām intentionem
et qui bonā uoluīatem comitant ad bonū fi
nem tendunt ex alīs ūsimplr dicī debent q̄
p̄ulam hīt cām intentionem bn ambi affectus nullū nomē opi tuo imponit ps. sup
psalmū xxxvi. Demone opꝰ tuū et bona opa tua an fidē
Jo it ñ inde ut cē ita magne unus et solus et eter
nus p̄ter tuā et q̄ fides ñ erat op̄ bonū nō
esset Bonum enim opus intentio facit in
quam ne fiducia dirigī ñ valde mendax ēq homo
faciat h̄ quod ēlicet attendat quo tactus operi me
gubernationis dirigat hīs testimonijs instituat
inde ex affectu finē opa cē bona ut mala quib
ex natq̄ ie ūgr̄io ūtus ait ñ potest arbor bona fru
ctꝰ malos facē neq arbor mala fructꝰ bōs facē
ex hoc arbor ñ ñ nisi ex fine mali h̄ uoluīas mutat
q̄ si mala fuit ñ bona h̄ mala opa facit si ūt bona
fuit bona non mala facit opa. Vr omīa opa ho
minis ex affectu fine ūr bona t mala.

Sed q̄ utr omīa opa hoīs ex affectu finis sīt bona
uel mala quib dr ita cē uidr qui dr os actꝰ cē in
differentes ut nec boni nec mali p̄se sint hoc ex ūtē
tione bona bonus ex mala malus hoīs actꝰ sed ñ q̄ 1 sic
q̄sub quo actꝰ potest cē bonus si bona intentione ḡeraī
alijs ad tudē quidā actꝰ in se malus ñ tm ut ñ p̄s 1 q
cē sine peccō si bona hīt cām quidā in se bonus
ut si mala bona cām ñ cū bonus cē desinam
q. testimonio ad̄ confirmat qui dicit bonū aliq̄n
ñ bonū fieri q̄ nequi imitū ut necessario faciat ñ dum
bn facit qui ñ bona facit intentione ut aīe ad̄ sup
no hem subiungit ne timor ñ est in caritate in quo
q̄ul ēdatur dr ñ cū in dñō si fiat bonū ūtū be
ne Demo ut innuit bn facit si bonū est q̄ fiat
Ecce hīs q̄ aliās ñ bn facit illud q. bonū cē facit
q. bonū ē intentio ñ bona id asserit illi q̄dā opa
ē talia q̄ sic bona s̄ q. mala cē non p̄s. quo ex ym
fiant si ē consilio quedā s̄ mala sic ut ñ possint 1 fiant
cē bono quē ex p̄ta alia q̄ ē opa q̄ ex fine tertiā
bona s̄ t mala ad illa referūt scōm testimonia q̄b
ex affectu ut intentione uidet illū opm pensari
dr t̄ptm̄ edit ista differentia actuū Aīe ad
sentare uidr qui dē opa hoīs cē bōa t ma
la ex intentione causā. p̄ē q̄dā q̄ p̄se peccā
ed ag̃ euidentissime doc. i. i. cē ñdantū omīs fi
ac̄ s̄ intentionē et cām iudicando hoīs t ma
los p̄ē quosdā qui mās malū ut nq̄ possit cē bonꝰ
et si bona iudeant hīe cām Inde primū inquid
q̄ cā quo fine q̄ intentione q̄d fiat s̄ ex ea ostat
ē peccm nullo bone cause obtentu nullo q̄ bo
no fine nulla ut bona intentione faciendā ē ea
q̄ ipe opa hoīs ut si cās habuit bona t mala nē s̄
bona nē s̄ mala q̄ ñ s̄ p se ipa peccā sic uidet p̄ē
pauperibꝰ bonū ē si fit cū mūe cū recta fide et cau
tē q̄ugat qui fit cū grandi si ex fide fiat ut ḡis
nantur regendi h̄ ut s̄ mala s̄ se mala hīt
cās Ita si sacrantes cū patet pauperant lasciue
ē cū uxore ebrietatē aut furtū grandē ut do h̄ ut 1 vel 2
diabolo nutrant. Cū ill opa ipa peccā s̄ ut furta
tuꝰ blasphemie q̄s dicat cās bonus ē faciēda
et peccā ñ ē q̄d est absurdū ulla peccā ē quis di
cat finem diuinitus ut habem̄ q̄ dem̄ pauperib
aut salat testimonia p̄feram̄ ūtū innocentes
ledamē h̄ potē saluent Quo ut bona mentis iūi obs
tat innocentis ūpniat aut q̄s dicat adulte
rium cē faciendū ut p̄ulā et qua fr homo demone
ubertat testamēti ūtū aut ūtr subripiam et falsa
supponam ne h̄ faciat hīmt qui mel h̄ bōi agī
Si h̄ potē qui indigētes adiuuat. Cert ñ fiat

A vir bonus

A mala ē de

A nemo

A malū ē

A quelibet

A Gerulē

illa mala ꝓ̄ h̄ bona ſi ꝓ̄ hec bona nec illa ſ̄ma
ta. Cur ſ̄ abūdāt in mundo meretricib⁹ que dicūt ſtu
pra vel rapiat diuicias [illegible] ut indigentibus
eas largiat. ē multum malū ſit ſi ꝓ bono fiat.
Quod h̄ dicat̄ quis vel humanas moueq; cornelie
gest subūte. q̄ fecūm ñ dicat [illegible] fi nec
impune cuiq; glose ut ibi ñ timeat ſupplicium
ſi ꝓcul ſ̄ꝓnui ſi uel ociosum in trat
accubi ñ ad̄ fiat. h̄ q̄ fiat ē querend⁹ ut h̄ ꝓ bo
nū ſit. Cū ergo mala ē iudicēt ꝙ tria ma
xime puniri qui dicat ſe ſubēſſe ſuperfluu
diuiti ut ꝓb⁹ pauper. falſariū ꝙ alterū com
pertestimoniū ut h̄ſ eēt hereſ qui faceret elemoſi
nas largas. ñ ille qui nullas. reum qui ſe feciſſe
ad ulcū ostendit ut ꝓ illā ciuē ꝙ fecit hoiem de
morte liber. h̄ dicēt aliquis ē aliquādo ſit iuſ
tus iuſtus qui nolūtate male ſit iuſtus. quod h̄ dicit
ſ̄ hoc duob⁹ ñ ō quis ꝙ ē bonū. q̄ peius ē iuſtū peius
ē iuſtus ex ignorātia ē q̄ malū faciendo. ſit iuſtus
iuſtū ō ē peccē est abūdāter abstinendū ē. quis ſi
dicat ee peccandū. ſi alicui ſit iuſtū alicui ſit peccē. nē
aliquem quis facē peccē sit. nō. h̄ ſ̄ dicendum quis ſit iuſtus
ſit iuſtus intendē tector ꝓpositi ſ̄ubtorti in pena mali
ſ̄ dilatione que ñ in uelem h̄t exercitorem
ſ̄ duplicē. quis facē sit peccē qui. ſ̄ malā h̄t ām
nec male rē q̄ ꝙ ñ nulli facē qui ſ̄ ſi bonā h̄t ām
ām rē peccā ē ut ſuꝑ positum ē ex quo ſequi
tur. q̄ ſi semp ex fine iudicat̄ uolūtas ſine
actio mala sicē unū. que ꝓle peccā ē. illa rē ſ̄
gessit ꝓ aliqua bona cā bonū iudicē. h̄ē finē. ñ
ex fine uolūtas mala ē nec ex uolūtate actio
fit mala. h̄ ex actione uolūtas fit ꝓua. In quib⁹
aliqui ponūt actū iudicij. qui crucifigēbāt xp̄m
arbitrabant̄ se obsequiū ꝓstare deo q̄ bonū finē
dnī eoꝝ ſ̄ posuisse. h̄ deo obsequiū rē uolūtate
eoꝝ actione ꝓbari non fore asserit. Ide bonū ā mali
la fit excepto uno. ſ̄ mulſ. ibi. a. quī omīs uolū
tas bona ex fine sit bona. ex fine. ex uolūtate
ois bona actio bona ē. h̄ ñ omīs mala uolūtas
ex fine mala ē. nec omīs mala actio ex fine ma
lā uel mala ē. non omīs ꝙ h̄t malā cām mala est
h̄ ñ omīs ꝙ bonā h̄t cām bona ē. ſ̄ q̄ cū exacte
ctur dī. imponi nom̄ op⁹ In bonis op⁹ibus gradati
uā est h̄ regula. h̄ in malis nulla excipiunt̄ que
ꝓle mala ſ̄ omīa ꝙ h̄oīs op⁹ ex intentione. ꝺ̄n
iudicant̄ bona ut mala excepti h̄ilque ꝓ sema
ta ſ̄. v. que sine ꝓtractatione si negunt. Quidā di
ve cīq; dā cum h̄ ꝓdicta nō possit fi bona
q̄ndiu nāḡ. In bonā cām qui ut alienū fu

tat ut pauperi tribuat. ꝓ bono ut ām̄ seruat. h̄
ut bonū est alienā pauperi dare. q̄ ut hec rapina
sacrificium deo offert. ut aut auctoritas sacre
ſcripture. si fructū maſpectu patris victimā sacrificū cani
deo offerat abhominabit. nēpe deo ē impia q̄ od
latio. Ita ñ hoiem paduleū amore ubi ne
[redacted]
[redacted]
ag̃m ut ſuperiꝰ h̄ dn̄ cū passe ſ̄ monē cruce lo
cutū. ū aut ēaq; ſ̄ stare ē peccā multo q̄ bono fine
nulla bona intentione facienda. h̄ ut ſupli
cēt dr̄e bono fine. bona intētione. h addā. si
ue ludq; talia ñ fiūt bono fine. bona intētione
[redacted]
h intentioē q̄ dr̄ bona. fine. q̄ pue
bonū h ñ est. nec ō excep ag̃ ſ̄ la. ſ̄ aliq̄ dr̄ cū h̄ mā
malas. h q̄ cū h̄ē que uidēt bone ſ̄ mā male. mala.

An oīs intētio actio q̄ fide careat ſit
peccm̄.

Omeq; intentio ut ſuperdictū ē bonū op⁹ fa
cat. fidelis intentionē dirigat. ñ in multo poē
queri. ut oīs intentio omne op⁹ illoꝝ malū ſit
qui fidem ñ h̄nt. Cum fidelis intentionē dirigat. ñ ſic
cio op⁹ bonū facit. q̄ non ē fidelis nec intētio bona. ñ
bonū op⁹ ē. ut dr̄ q̄ aq; ydā ñ in hōnabili. ſ̄ struc
qui dicto. ſ̄ actione. ſ̄ uolūtate. h̄ oīs sine fide ma
las ē. que fide. h̄ bona bone ex ſtitūt. vñ ap̄le ait. ē
q̄ ñ ex fide peccē ē. q̄ ad̄ exponens ait. oīs in fide
cum non peccē ē. nil bonū ē sine ſtimo bono. ude
ē ag̃ntio eēne uirtutes. ſalia ut̄ est. ſ̄ mop̄ ut mo
ribus. ita cobus. ne pla. ſ̄ monica aut. qui offendit in
uno. ſ̄ in cēt. tēe. tēs ē oium reus. qui ḡ fide ra
tionē ñ h̄t. oīs ei actio peccm̄ ē. q̄ ad̄ rationē ñ refert
q̄ ut ad̄ rationē non referē. ut ſuꝑ memorauim̄. ō
non sit ḡa dn̄. ſi oportet. ſ̄ q; malū est. h ḡ man
dati ē. vñ dr̄. qui cantate cantet. q̄ sine cantante
lū mandatur. custodi dr̄. vñ ad̄ ſuperplam. ad gala
tas. ait. custodiendē leḡ. dicit ap̄le. ñ occidere
ñ mechari. alia h̄ mā. ad bōs moxi ꝓmē
tia qui ñ cantate. ſpe impleri non
possūt. nullū ḡ implet mādat. nullūq; boni
op⁹ facit qui fidem. cantate. non h̄ē. Impossibile
ē ut ap̄le ait sine fide aliq̄d placē deo. q̄ ḡ sine fide
fiūt bona ſ̄ q̄ deo bonū placet. dō. Que ꝓmisse du
cunt sine fide scripturis augustinus.

Ad obiecta q̄ ſuꝑ dr̄. ad. ſ. q. inseruiendū timore
ſ̄ bonū fiat. ñ ſ̄ bñ. ymmo ut multū bene fiat.
ſ̄ bonū est q̄d fit. hinc. u. bonū dicē. ſi h̄ ñ bñ. ab
lo qui carnificem ñ h̄t qui ut [illegible] timor cruciatus

qui si ipsum locū pli⁹ tam inuenit ⁊ nidū ⁊ reponat pullos suos dicit ps̄ uidi ⁊ ecce lacrimas hoīm ⁊ ecce ego ipse ⁊ oues quas dedisti mihi. Ubi ergo ista bona tanta ⁊ tam multa q̄ petrus inuidos pascit pauperes ⁊ hūles ⁊ non inuidos ecclesiā ⁊ nihil de his dicit sed tantum eos pascit ubi quibus nil respondet dicente lopa bona appellari ⁊ modi q̄ sine comixtione fuit ⁊ q̄ bona sic q̄ sic fuit q̄ sup̄ euidenter docuit ag̃. Si q̄ bona est sec̄ sit alit frem q̄ sug̃e ⁊ bona si exaltecem si ut mala. Aliqua sūa de p̄missa q̄one q̄ quereba

Hinc q̄ q̄ ph̄a ait. Cur si hoīs cog̃ actio mala est ⁊ dñi inspectione actuū suoꝝ opa cuncta q̄a dñi sibi fuit semp bona ē attribuit. Si q̄ mala ē dicit si malas hōnes cōl ⁊ ma ē accipiend q̄ ipa mala sunt h̄ q̄ peccā ⁊ mali ⁊ qui ea malo fine agūt sec̄ illd aliud ⁊ bonū op̄ intuitu sec̄ ⁊ intentionē dirigit fidel debēmus dicēs. Ubi bonū uocatū q̄d tam mirabile ē adiuct non q̄d illd solū sit bonū op̄ mo ⁊ alia pla uel ⁊ ea rōne ⁊ q̄libet sit bona. Bonū ⁊ multiplicit accipit ⁊ primū premirabilius p̄ bonū p̄ spe boni p̄cepto ⁊ aliis sonē nisi sola q̄ ma intentio remirabilit ē aduct q̄ fidel dirigēs. Si ma bona sola ē ut aiūt. nā sequit̄ iudas ut malus ⁊ annis necessitate primi releuauerit. Alia pecunie duct bonū fecit ⁊ bona fuit uolūtas q̄ illud fecit.

Si opponunt̄ q̄dā agi cpta. q̄ reddant. ñ dolt q̄ prauē dicta. ⁊ quo sensu dicit. Si h̄ inuestigari oporet q̄ illi intelligēd sit q̄ aut mi in l. de uā religione. Usq; adeo in q̄d peccē uolū ⁊ cantū malū est ut nullo mō sit peccē ni sit uolūtarium h̄ dicit rōnē ag̃ apte in l. iterū dicēs. P̄ uidi salua ⁊ dissimulo. q; si diligent discutiat inuenitur ē illissima peccē q̄ illd cogitand ē q̄ tm̄ ñ peccē ⁊ ug ē ⁊ pen peccā ⁊ peccē p̄m hoīs q̄ fuit peccē ⁊ ca peccī ⁊ ñ pena ⁊ illa q̄ ñ uolūtaria peccā ñ in mipo dicit q̄ ut á nescientibꝫ ⁊ acoactis ppetrāt ñ oī ñ possūt sine uolūtate á mitt q̄m illc q̄ peccat ignorans uolūtate uitq; fac q̄ ē faciend ñ sic putat ⁊ ē tam ecclī illū q̄ cupisceme ab illi spm carne ñ ea que uult fac q̄ cupisc̄ q̄d nolent ⁊ ita eo ñ fiert q̄ uult ⁊ uincit̄ q̄ cupiscentie q̄ semp uolēs nec ñ fac ñ q̄ uult illd. q̄ i pm̄ uit ē originale peccē exprima hoīs mala uolūtate ⁊ fectū ē ⁊ ita sit si est q̄ dicit uulḡ adeo peccē uolūtariū ē ⁊ c. Ecce q̄ illd accipiend est. s. illud de p̄mo peccō hominis ut de oīb⁹ gradib⁹ peccōs mortiferis q̄ uenialib⁹ q̄dā dicantur ⁊ uoluntaria q̄. s. p̄gnoscunt̄ ut p̄fitentem tamen fiunt eād ⁊ ea rōne possūt dici uolūtaria q̄ sine uolūtate ñ grauiter. Aliud capitulum. Uli ⁊ intelligēda q̄ quirenda ē q. ⁊ u. de. ⁊ h. ⁊ adus

edidit inquiens nulla ⁊ in uolūtate peccē ē q̄ ⁊ il retract plane determinat dicens. Poē p̄ tam falsa ē ista sententia q̄ dixit nulla ⁊ in uolūtate ē peccē cū aplē dicat q̄d nolo hoc facio ⁊ c. h̄ peccē q; q̄ q̄ est ⁊ in uolūtate ē. Illd p̄cipue intelligēd q. ita dā pna ñ ē secuta ē. i. p̄m̄ hoīs peccē. Iuxta illd q̄. i. de ⁊ h. ⁊ alia h̄ aliud tenet assidatione dignū arbitr ñ ⁊ uolūtate peccat. Ipa q̄q; uolūtate distinguit dicens. Uoluntas ē ai motū cogente nullo ad aliquid ⁊ ñ ad mittendū ut ad piscendū h̄ dicit cū q̄ prens ⁊ intelligentiam pandens. in l. ret. ait. hoc ꝑ ea dicē ⁊ ait hac distinctione uolens ⁊ nolens me discernere ⁊ sic a dilos ⁊ [illegible] inuenio qui in paradiso fecerūt originem mali nullo cogente peccando. i. libera uoluntate q̄ scientes ⁊ ꝑ ꝑ p̄m̄ fecerūt ⁊ ille tēpta tori sua sit ut hoc faceret. ⁊ cogit. Iam q̄ nesciens peccauit ñ ingruente uolens peccasse dici pot q̄ uis ⁊ ipse q. nesciens fecit uolens tñ fecit ⁊ sic ñ tale peccē sine uolūtate ē potuit h̄ uolūtas sēl ibi fuit ñ uolūtas peccēdi q. tñ sēm fuit peccē hoc tm̄ est q. si ñ debuit. Quis ds. ⁊ sciens peccare si pot cogenti ꝑ cepto resistere. nec tñ facit accep uolens peccat q. qui pot refutē si cogit. Ode ē q. ꝑ peccē sine uolūtate ē. si posse nūsquā est. ⁊ hūl q̄ aliq̄ ꝑ cepta sint peccā.

Mala uoluntas ⁊ uoluntarium

Omne peccē mortale uolūtariū est. ⁊ uolūtas mala peccē sit mortale. stat ipam ē uoluntariū peccē q̄ in uolūtate q. sistat. Uolūtas ꝑ ipe cuius ratio eod est ꝑ na cā peccandi. nec ē cui⁹ tribe imputet. peccē ñ peccanti. si q̄ est cui recte imputet ⁊ uoluntarii hoc cā de peccō actuali. Mortali intelligēd est [illegible] peccandi. si eq̄ his sib aliū uolunt ostende ag̃ ut ꝑ ipe aut in recte. ⁊ q. uolūtas ē q̄ peccat ⁊ recte uiuit. An uoluntas ⁊ actio mala ieod ho

Cū aū uo mie ⁊ ecce cand ⁊ ē sic unū peccm uoluntas mala ⁊ opatio peccē sint quem solet ꝑ ta. ut in eod hoie ⁊ ea ⁊ eadem tem h̄ dno unū sint peccē ut dūsa ut si quis uoluntate finiatur huic uolūtate malam q̄ peccē ē ⁊ actū malum qui ē peccē est. h̄ aū duo dūsa s. uoluntas ⁊ actū sēl ñ quid dūsa s. peccta. an unū. quidā dicunt unū ē peccē aliq̄ dūsa peccta ē dicit. q. a. ē. sic ⁊ duo dūsa ē. nec dūsa duo peccta dicunt. aut duo dūsa ñ peccta. quib⁹ aliq̄ respondet hec duo dūsa ē ñ peccta. ñ ut peccta s. h̄ peccē unū q. una ꝑ uarticario ut inobedientia inuitus q; admittit ⁊ ue q̄ ñ uult. siue q̄ ñ ag ⁊ unus ē ibi ꝑceptus

1 qui si dē ñ ha bent

1 sint

1 Quando

1 nisi

1 referret

1 non

1 ad petitū / sine

1 Quod. n. ut ait Aug. tom uoluntate qua ipa uoluntas [illegible] sita est. Uoluntas itaq; mala. uoluntarium dē petitū. q̄d in uolūtate q̄ sistat

aut nullū petitum est pma cā peccandi nec ē ꝑ

ꝑ

si mutuo et in uoluntate soluti pec̃e. et net̃ eo quo
ad eũ uoluntas et opus addi. nõ mal̃ fit pec̃m.
Si nõ pla cũ uoluntas op⁹ manea pat̃. Si ad hoc
esset obiectum. si unũ tm̃ ulla duo pec̃a. Si cũ qui
uoluntate mali p̃ceptu dei op⁹ patiat̃ nõ pa
quo reus esset nõ p quo añs op⁹ reus erat et ad hoc
in sola uoluntate pec̃e consistebat. nullus ut nõ
et eterne mortis ũ p pec̃o. si pec̃e aliud nõ esset ad mis
sum actione quã pri admissũ erat uoluntate si
g̃ paluo quo iste fur dãp nabit actu peccando.
q̃ añ fuerat cũ sola uoluntate delinquebat ad
hoc et nulli respondet dicenti. q̃ pec̃e q̃ tm̃ illud
furem reum constituit et quãuis ei uoluntas fac
tio unũ sint pec̃e p aliq tm̃ reus sit. est actu pec
cando quã pri erat sola uoluntate delinq̃do.
q̃ p actu quo et aliud quã uoluntas lucr nõ aliud
pec̃. Alia rem adũsus eos obiectio.
tem ad hoc q̃dam instanter dicentes. q̃ duo di
cta sũ pec̃a q. duos ex legis mandatoꝝ p̃uari
cationes. Si alio et mandato legis p̃hibet̃ accedat
is. si nõ futurus alio uolũtas fruendi. si nõ occupet
eos rem proximi tui. cũ aũ hec duo mãdata duo
sa sint. quibus ulta duo p̃hibent̃. patet ulta duo
dicta. et p̃uaricatio est dicta. Si pec̃a. ad q̃ et
ulti dñi dicta quid sũ mandata quibus ulta duo
distinctim p̃hibent̃ ut aũ docet. si ex duobus ex
tm̃ unũ nõ obseruat. una p̃uaricatio tm̃ incur
rit̃ unde pec̃. gẽhitur. ex duobus dictis ulti p̃hibe
antur. nec ecclo. duo. Si mandata caritatis quib̃
duo p̃cipiunt̃ diligi una tm̃ inest nob̃ in dilec
caritas. An peccm̃ ab aliquo admissũ fac
tio. Queri soly cũ ab aliquo. sit quo ulq; pe
p̃petrato uoluntate pec̃o uolũtas si ad agẽdi
actio cessante. nõdum tm̃ uera habita penit̃
tia utrũ mox pec̃e. usq; peniteat. sit in meo q̃d nõ
sit̃ uidet. q. uoluntas illa que p̃ius fuit nõ est nec
actio. q. nõ illud uult. ut ag̃. q. nõ uolut. reg. Si
nõ est ignorand pec̃e. duob; cibis dicit̃ in aliquo
cessisse. actu. actu. est in aliquo
dum ipm q. pec̃e est ut actio ut uo
luntas in peccante. Reatu ũ cui. p eo sit̃ tam
sicut sue ad sit̃ nãs hominis pollutus et corrup
tus oculis homo sup̃ luci obligat̃ p̃petuis nõ
unquã et in aliquo pec̃e actu p̃teriit. q. male q̃n
sit̃ reatu. nec dum posit̃ cessisse actu. Quib̃
Reatus a inscriptura mois dr̃ separatus
mulctis. accipit̃. s. culpa. p pena. obligat̃.
tione pene temporal ut etne. si enim mortale
obligat nos pene etne. si uenniale obligat nos

pene temporali. duo ut. s. pec̃o. grila mortalis. s. tue
malis. q. uenie est. p q̃d homo moret̃ etnam meret̃.
crim̃ ut nec reatus. et q̃d est dignus accusatione. et dãp nati
one. Uenniale. a. q̃d hoiem ulq; in reatu. p̃petue mortis
nõ quat̃ uerũ tm̃ pena meret̃ hic. Siecle indulget̃. nam.
1 Modi de modis pec̃oꝝ qui multipli. assig
nãt pec̃oꝝ uarias inscriptas. hãt distinctiones. q̃
dr̃ duobus mal̃ pec̃e. q. mutat. s. cupiditate. et amore. et reus
tenet̃ sup illũ loc̃ p̃hi. Inuenta. iguis. et subsolia. hic. ut. de
obiectur. ista pec̃a mortalia. includi. et censeri. et dicit̃
q. ex cupiditate male mendence. omnia. Subsola. ut
que extimore male humiliante. p̃uenit̃. q. ei q̃n
quis cupit nõ cupienda. ut tim. et nõ tenda. alibi. ut dr̃
pec̃e. thy. mal. cogitatu. uba. et ope. ut. ier. sup exechie
lem. ta grauia delicta. q̃ quibus. hũanũ subiacet. geñ aut
et cognõne aut. s. mone. aut ope peccam̃. his. et aliq̃ nõ
addit̃ mod. s. q. uerum. mal. q. m̃ tri duano. tamq; si
gratum. et dr̃. q. hõ peccare in dñm. in se. et p̃xim̃ idem
et dedecorose male sentire. ut hereticũ. ut q̃ si. ut. ut. me. plu
mitr. indigne participando sacrim̃. tam nom̃ di pe
rcando. et p̃bile facit. inp̃xim̃. peccat. et p̃xim̃
in multe ledit. in se. et. s. nõ alio. noc. Maria. q̃ appella
tione hic. dr̃. ut pec̃e delectũ. et delectũ. forte. ille. nõ aut
magistri. lectucie. dedecorare. aliquo. pec̃e. et. fac̃e. malũ
aliud. et. et. dedecorare. aliquo. aliud. fac̃e. malũ. pec̃e. nec
p̃petrio. malo. delectũ. de. certis. bonis. q. ut. in. nom̃
ostendit. q. malũ. sonat. delectũ. et. non. delectũ. et. tequa
deliquat. q̃d. derelinquit. nõ. bonũ. ut. delectũ. et. q. q.
norant̃. fit. pec̃e. q. scient̃. et. mutat̃. indiscrete. nec. tm̃
et pec̃e. nõle. delicti. et. delectũ. nõle. pec̃i. appellantur.
Preterea de vii. uitiis p̃capalibꝫ.
Sciendũ est. ut. ui. cõ. uicia. p̃cipalia. ut. capitalia. ui
cõ. sup. exod. aut. s. inane. glam. uel. uanidã. accidum
ut. bstiam. auaritiam. castimargiam. luxuriam
q. ut. aut. eloꝝ. sigeam. q. in. uij. p̃lis. q. cet. p. mali
omis. ibi. p. nullam. tenebat̃. de. hec. q̃. ly. homily. cũ
cte. alay. mor. sere. comitele. emanat̃. dñi. h. capi
talia. q. p. exels. omnium. oia. mala. ly. nullũ. nec. q. nõ
a. aliquo. hoy. originem. thar. de. superbia. que.
m Superbia tũ oia. radix. omium. malox.
mala. omnia. ly. talia. q. ut. aut. cõ. radix. cicti
mali. et. superbia. de. qua. dr̃. Initium. omis. pec̃i. est
superbia. que. et. amor. p̃pe. excellentie. et. illi. q. spes
ur. cõ. aut. prima. et. cũ. homi. q̃d. hec. q. attribuit
sia. cui. et. credit. adeo. et. datum. si. tũ. p. suis. nãs. tua
et. se. iactat. hec. q. si. hec. q. aut. tia. cui. et. is. despectis. in
gliam. uidit. uidi. si. ro. q. tradix. omis. mali. dr̃. sup
bia. huic. aũ. uidi. obuiare. q. aplcat. aut. radix. oiũ
malox. et. cupiditas. q. aia. si. uidit. ut. inuti. ũ. si. pec̃
sine. omniũ. malox. est. cupiditas. q.
et. superbie. quo. q. superbia. radix. est
et. initiũ. oiũ. pec̃i.

1 sed est ve
ata

1 quo

1 deo

1 est

Aug sensu uer̄q; dicatur vadyr ⁊ uii malor

Sed utrūq; recte ⁊ dictū intelligī sic bna zaupidi
fugia peccat singlor ñ singlaḡ in utq; locuto mal.
no includi intelligitur nullū qui pe gen̄ peccī ⁊
qđ medium ex superbia ñ queuat. ymilū ⁊q; excipi
dicere aliqñ ñ descendat. si u non nullu hoi nū qui ex
cupiditate tuū superbi ⁊ aliqui ex superbia tuū cupidi
tate uocat aḡ homo qui ñ ecc amorē peccate. ñ pl̄
putauer se excellentiore ⁊ ē. sic q; ut excellat diuina
li cupit. tali ex superbia oborīt cupiditas ⁊ est aliq;
qui ñ amaret excelle. ñ putauer. hoc maiores diui
tias hñ. sic ḡ excelle laborat q; diuitias hñ. ⁊ amor hīe
in malē superbia ⁊ amor excellendi excupiditate pe
cat ḡ. qđ ex superbia aliqñ cupiditas ⁊ excupiditate aliq
ñ superbia oritur. nō de utroq; recte dr̄ q; sit radix o
mniū.

de peccō in spm̄ s. qđ dr̄ ⁊ peccm admor

Est ꝑ peccm qđam peccī genus ⁊ alio rem. ceciderūt qui
mmunabile. qđ dr̄ peccm in spm̄ s. De quo meminerūt
tales qui peccauer in spm̄ s. ñ remittet̄ eis neq; hic neq;
in futuro. et hoc sī. sic ꝑla canonica dicit. peccm admoneri
ñ possumus. et requisiti. quis peccet in ꝑticulari remittet̄ ei.
qui ꝑ peccat in filiū remittet̄ ei. qui ꝑ blasphemauerit
in spm̄ s. ñ remittet̄ ei neq; hic neq; in futuro. Sicq;
quid sit peccm in spm̄ s. ut admoneā. audiāmus dicere illud
peccm desperationis. ut obstinationis. obstinatio ē in
duratē in malicia mentis penitentia p̄cedente. sic homo i pe
nitentia. desperatio ē qua quis penitus diffidit de dei bo
nitate. existimans suā malitiā diuine bonitati magnitu
dini excedere. sic cain qui dixit. Maior ē iniquitas
mea q; ut veniam merear. Utroq; ū dr̄ peccm in spm̄
sanctū s. amore ē patris ⁊ filii ⁊ beneficiorū q̄ se inuicem
⁊ nos diligūt. que tanta ē ē similis non ē. Recte ḡ in
spm̄ s. delinquere dr̄ qui suā malitiā de bonitate
impie putant. ⁊ ō penitentiam ñ assumūt. ⁊ q̄m
quietari ꝓ pinacia nūce inhereē. ut eam ñ q; relinq̄re
ꝓponant. ⁊ ad bonitatē spe. s. ñ qui a redire putāt dei
abuentes. ⁊ de uīa dei nimis ꝑsumentes. quib; plerq;
malitia ꝓ se. sic ꝑsi bonitas. ipsi nimia pietas. ⁊
ꝑsūptione peccant. aut timore dei. dñi. iustū. stu
dio. desperatione dr̄i. ñ bonū existimāt. tollentes in hoc
turbulentus uno multa tū mari ponū die indul
gentie quo se recipiant fluctuantes. atq; ipsi desp̄a
tione addunt pecca. peccis dicentes. mia nulla ē. sī
ꝑcōrē necessaria dāpnatio debet. Si q; ut omnis
obstinatio mentis in malicia obdurate oīsq; desp̄atiō
sit peccm in spm̄ s. quidā dr̄i. eōm obstinatione ⁊ desp̄a
tionem peccm in spm̄ s. q; si ē aliqñ illud peccm remit
tetur. q; multi ⁊ obstinatissimi. ⁊ desp̄atissimi. ad
tentē ut aō aut si nūq; locū ꝑsi. nūq; in ꝑfundum
maris. ⁊ ois qui erant desp̄atissimi. ⁊ ibi mittit
statium sic fruſtra pauli. ⁊ obstinatos sic alios
doctores. Latium consilio ubi ⁊ eu dēr ostendi.
ut aut quo dicat uno tolli in fortitudine. s. e. q.
e. q. h. ⁊ s. si tolli peccm illud dr̄i remissibile ēt qui
aliqñ remittat. si q; ut aiūt ratio aut diuina uel
dimittit. ⁊ non ut soluat debitum ut uehemēs spes
imperet. Aliq; ū tradiū sic q; lib. obstinationē ut
desperationē appellant peccm in spm̄ s. si nulla cōfessio
committit in penitentia. qui ⁊ impenitentia dr̄i
peccm in spm̄ s. Si q; ad dicat impenitentiam ee
peccm in spm̄ s. cū hoc obstinatus ē aliqs ut nō
penitear discutiendum oportet an aliū sit obstinatio
aliū impenitentia sit in eo peccm an id. h. diuīs
mul. qm illū. Secundum illos peccm illud dr̄ irremis
sibile eo q; ñ quā dimittat. vñ ⁊ ad dicē. q; hoc
solū peccm ueniā merenti ñ pot ⁊ ideo q; eiusdē pec
cati digne penitere ñ pot ⁊ id recte ihs dicē
uit ꝓ eo orare qui q; peccat omnibus
ecclesie hic in futuro uitam ñ pot. hīs cōtinuata
tū tamq; lapsi sic de diabolo legit. post hanc ui
tam qui mal de malis ꝑmittit ecclesie uitam nō
ponit. Quod aliē accipitur.

Est ⁊ alia ꝑ peccī assignatio hoc ut peccm ad dili
gentiam in l. de simone dicit in monte ait. peccm
admonē est cū p̄ aggressionē dei pgēm ⁊ obpug
nat aliquis fraternitatem ⁊ adiutiuū ipam gratiam.
q; reconciliat est deo in ut de mentē facit. agitat
qđ fortasse ē peccare in spm̄ s. q; peccm dr̄i remit
ti ñ q; ñ sit ignoscendo peccanti si penitet sed
q; tanta labes ē ut peccī ut de peccandi humana
tem subuerē ñ possit. ⁊ si peccm suū mala. ⁊ scia. q;
gnosce. ⁊ renunciare cogatur. ꝙ uidens cū dicat
peccauī. hic ut desperans cucurrit ad laqueū. q; hu
militate ueniam peccī q; ꝓ magnitudinem
peccī tam ex dāpnatione peccī tales hīe dicē
t. Ecce q; assignō peccī in spm̄ s. ut admoneā. hic
posita ē qua illud peccm ee. ex oppugnatio firmita
tis ꝑ aggressionē ⁊ in ut de contra gr̄e ꝑ reconciliatio
nem q; spes. quedā obstinatio. sic melli ꝑ illam
tū diffinitionē. aō in l. recte. rememoramur aliqđ
adiciendū ibi fore. nec asserendo se dixisse ap
ta dicens. q; q; ñ q; firmauit qm̄ ꝙ ꝑuenire me
dixi. sī ñ addendū fuit. si in hac sententia mentis
ꝑ ut sicut ꝓfecit. hanc uitā. qm̄ de quo cuiq;
pessimo in hac uita q; statuto ñ ē desperandum.
nec ꝑ illo imprudenter orat. de quo ñ desperatur
hic. ab inimicat peccm ꝑmissa distinctio de desp̄a
tione ē solum debet dici admonē. in spm̄ s.

cū non hē cōmitem penitentiā nec de aliq̄
peccōre u hac uita ē desperandum ⁊ dō ponū
ē orand⁹ ūñ mud⁹ dns ñ peo dico uob⁹ q̄ si quis ret
sic accipiend⁹ nūq̄ ut aliquo peccāte admo
tem⁹ in sp̄m s⁹ postq̄ sim⁹ ret hanc uitā nō
oremus dum aūt in hac uita est nec peccāt⁹
iudicent nec de ullo desperem⁹ quo⁹ orand⁹
bem⁹ ūñ ad de ūb dñi. De impenitētia q̄ est
blasphemia in sp̄m s⁹ sic aut⁹ ista impenitēt⁹ au
impenitens quādiu q̄libet in hac cāne uitat
ñ pōt iudicari de nullo ut desperādē q̄ dū
patientia dei ad penitētiam adducē pagā
nus est hodie Judeꝰ ut credet ē hodie hereticꝰ
ē hodie schismaticꝰ ē hodie q̄d ampl̄ectā
tur catholicam fidem ⁊ seq̄tur catholicam
uitaē quid tristi quos in quocūq̄ grie errou
nostri ⁊ tāq̄ desperatissimos dāpnat⁹ aūq̄
finiant ultimū uitē agunt penitentiā ⁊ in
uenitūr iam requiē ⁊ uitam in fructū uolue
q̄ aūt tēp⁹ iudicandi q̄q̄ ei hoc ostendit sin
gulis peccatis in hac uita ē orand⁹ nec de a
liquo ē desperand⁹ q̄ dū pōt dum in hac
uita ē quia ñ pōt sciri de aliquo utr̄ pecca
uit ad mortē ut in sp̄m s⁹ ñ cū ab hac uita
discesserit ñ forte aliqui p sp̄m s⁹ mirabiliter
reuelatū fuit ex p̄dictis aliquatenꝰ capi p
quo ñ accipiatur peccē in sp̄m s⁹ inuiden
tia gie frāne impenitentē oppugnā
q̄ utiq̄ obstinatiō ē nūdi ⁊ omnis impenitēs
obstinatiō aūq̄ desperatio. Horand⁹ ū ēq̄ ñ omis
qui ñ penitet impenitens dici pōt q̄ impe
nitentia q̄ obstinatio ē ⁊ ut quādā uolunt
desperatio. Alia assignatio peccī in sp̄m.

Ambo hoc q̄ peccō in sp̄m s⁹ ambō i. ⁊ desp⁹ s⁹
differens distinctam assignationē ēdē
dicens. cui dns dicēt. qui blasphemauerit
in spiritum dei remittetur ei. qui aūt blasphe
mauerit in sp̄m s⁹ nec hic nec in futuro remit
tetur ei. Diligenter aduerte ñ q̄d aliud ē offensio
fratris alia spēs⁹ q̄ē una dignitatis sic una iu
ria. si quis cum p̄ls spē decepē humanā remisit
aliquid sentit de carne quā dignū est habe
culpā. ñ est ñ exclusus mentis. Si quis uo
sci⁹ s⁹ dignitatē maiestatē ⁊ potestatē alterius
sempiternam ⁊ putet ñ in sp̄u dei esse demonia
hinc beelzebub ñ pōt ibi esse. Quod ē ueritatē
facile q̄ plenitudo ē scripturarū hic explicat
q̄d sit peccē in sp̄m s⁹ q̄d multi aūt desperationē q̄ dū
esse iudicē quia illud peccē dē ēē in audientia gratie
oppugnans fraternitatem. Aut post cognitionē
ueritatis scienter ipsam ueritatem negāt ēq̄ pa dicat ēē
uel zebub potestatem bonitatis q̄ dei inuidere
non dubitant. ñ ⁊ q̄ distinctio alia ibi oportet
accipienda ē q̄ cum plures dimittuntur offense
si ibi gña peccō distincta s⁹ peccē ut in patrē id ē
intelligāt q̄d fit p infirmitatē q̄ pāt frequenter
septem attribuit potentiam peccē in filium q̄ fit
per ignorantiam q̄ lapsi filio attribuē ternum ex
positum aliquā s⁹ peccāt p infirmitatem ut per
norantiam facile tenuiam adipiscunt. si ñ ille
qui peccat in sp̄m s⁹ cū ut una sit scientia potentia si
pientia bonitas cum q̄libet potentia filio sapia
spū scō bonitas septem assignet singulis dicti ē

De potentia peccandi. an sit hō ad eā adu

Post predictū ⁊ fidei ratione dignū occurrit. Ut
rum peccandi potentia sit nob ad eo ut
a nob petāt quēdā potentiam recte agendi
nob ē ad eo potentiam ū peccandi non ad eo si
a nob ut a diabolo ē fiē mala uoluntas ñ ad eo
b est ⁊ a nob ⁊ a diabolo. Bona a deo tñ nob est
bone nam q̄ uoluntas ⁊ eo ūl⁹ in tū ñ hoī
ex se tpo nasci ⁊ diuinitus parā ⁊ ibi mea dō
euidenē ostendit. q̄ nec diabol⁹ nec aliq̄s ang⁹
ei ex quo in hanc caliginem s⁹ deiecti bonam
potuit ut potē resumē uoluntatem. q̄si pos
sibile foret ut hūa ñ p̄q̄ ad eo ab ista bonitatem
pōdit uoluntatis ex se ipa retrusis ei hīē pos
sit multo possibilius hoc ñ hīē angelica que
q̄ minus q̄ uenit treni cum p̄ls pondē tanto mi
gis hac ēē p̄dita facultate non q̄ homo tāgis
ad eo uoluntatem bonam hīo pōt ⁊ malā q̄ dic
de potentia inquiūt p similitudinē uolun
tatis ⁊ de potentia boni ⁊ mali dissereml⁹ q̄ a
la sit a deo ūsta. Auctoritatib⁹ astruunt potē
sed plib⁹ tiam peccandi ēē a deo.
Sacra testimonia indubitanter ostendūt q̄
potestatē malā a deo ē a quo ē omis potestas. ⁊ cū
mple non est potestas ñ a deo q̄d non de potestate
boni tñ ⁊ mali intelligi oportet. cū p̄phēta ñ
tas dicit. ñ haberet in me potestatem ñ datum
ēēt de sup. Galatea ñ ēpe homini ut ait ad cu
piditatem nocendi p se ⁊ potestatē ⁊ si ille ñ
dat non hē. Sāq̄ diabol⁹ aliquā aliq̄d tollere ⁊ ob
diebat dño. Quare manū tuā ⁊ da potestatem
q̄ innocentium potestas non ē ñ a deo. sic sapi
ait. p me reges regnant ⁊ tyranni p me tenent
tiam vii ⁊ ob de dño ait. qui facit regnare hy
lacem ⁊ p̄ ⁊ p̄ tirannidem ⁊ de p̄ro ⁊ sit dic dns

dedi eis regem in ira mea. Hoc enim tripliciter
potest ab hominibus. Nec potestas a non est nisi a deo
Hoc ab duabus aperte iustitia iam probatum est. Deus bono dat iram vultos deus facere suos. De hoc tripliciter in
malis. aut tumoris elatione potestatis ordo in
crimine est. Potentiam dei habuit elationem non po
tentie malicia nec inuenit. Willam quod de
nihilo est. Quod non potentia iustas actio sua dampnat
his auctoritatibus aliisque plenius euidenter ostendit quod
non est potestas boni nisi mali cuiuslibet nisi a deo equo. et
si recte laudat equitas. Ambigui resistit sit potest
Concurgo non tam iniuenda silentio. act.

Dictum est supra quod potestas peccandi ut noce
di non est hominum nisi a deo aplc autem dicit
quia qui potestati resistit dei ordinationi resistit. cui
quod diabolo sit potestas mali dei ordinatione ei pote
stati non est resistendum. Sciendum est aplm ibi loqui
de sancta potestate. regere principes hominum quibus non
est resistendum in his quae dicit ei iubet exhibere. tributum
hominum. Si uero precepit aliquis ut diabolo aliquod facere
ut suaderet quod non est resistendum est ei non obediendum
nam qui sic resistendum potestati. id est non bono aut
si aliquid iubeat potestas quod non debeat fieri hic la
tet propter potestatem tuendo potestatem maiorem ipsi
humanam. rex gratia laudem. Si quid iubeat contra
quid faciendum est. si quod possit. Quod
si quid ipse possit iubeat. aliud iubeat imperator non
quid dubitat illo quod non est. Quod est aliud
parum aliud deus iubeat. propter illo obtemperandum est do
potestati quod diaboli aut hominis resistatur cui aliquod
deus suggesserit in quo dei ordinationi non resisti
mus. Sic obtemperamus. Sicut deus precepit ut in malis
nulli potestati obediamus. Iam nec his intelligendus
atque preceptis quae ad tubi incarnati mysterium per
tinent. magis mentis consideratione intendamus. ut de
mirabili aut modicum aliquid tanto reuelante
tualeam. Hic volumus sententia sub pendio
Sicenti rationis ordo postulat. ut qui pungit.
Quinto libro de inexplicabili misterio sumentis
carnis in refragabili sacrificatione aliquid dixi
mus. Ac de eo in isto libro additionis rei ordine hoc
quod lapsum subtilis auctoritatis regula insinuauit
de eius reparatione per quam mediatoris dei et hominum
patris atque huius mei redemptionis sacramentis. by. nar
rationes hominis allegantes culpa peccatorum cu
rantur. sequentur in tertio et quarto libro dissera
mus. Ad uulnerarium medicus ad infirmum
gratia admiserunt. accedat.

Quare filii carnem assumpsit non patris spes.
Verbum patris spes. potuerunt
incarnari.
An filius qui non carnem
accepit aliquit frater. quod
non patris spes.
Quare deum humanam natu
ram accepit. quod hoie
nature meliorem.
De unione ubi carnis mee
diante anima.
Quod sit assumpserit carnem
animam rationem
per est accepta quod assumpta.
Ecce carne assumpta quia lan
te fuerit
Quod nullus est sine peccato
hoc excepta virgine.
Quare non fuit decima
tus labitabat sicut levi.
Quare carnem non dicta peccatum
hoc similis.
Quare spiritus sco tribuatur
incarnato et corpus
trinitatis.
Quare dicat xpc. genitus et
natus de spiritu sco.
Quare aplc dicit xpm factum
nos factum natum.
Si persona aut nata persona
aut natura assumpsit. si
natura deus sit incarnata.
An dia non debeat dici caro
facta.
Quare non accepit personam
hominis cui assumpsit ho
minem quod quidam proba
re nituntur.
De intelligentia harum
locutionum deus homo
homo dns est homo et
cetera terrestria ponit.
Prima ego quid sit in
carnatione hominem que
dam exalatam carne constitu
tum illum hoiem sem
per deum et deum illum hoiem
auctoritates quibus ita
asserunt ponit.
Secta est eorum qui dicit hoiem
illum extitisse subsistentem ex
duabus naturis et stare et
hunc fatentur una ee
personam ante incarnatio
nem simplicem tum incarn
nationem hypostasim et
auctoritates quibus se
munire opponit.
Tertia est eorum qui non so
lum personam extinctam
hypostasim negant sed ali
quem hoiem ut aliquid subsi
stentem ibi exalatam et carnem hypostasim
distinctum. Hic nulla duo
animam et carnem ubi mu
ti dicit ut non extitit aliqua
substantia ut persona hypostasis
sit ut duobus uelut in du
obus dns uestitus. ut mor
talibus oculis apparet qui
nem in carnationis sed
habitum acceperit.
Cum auctoritates inducendi
quibus hec sententia roborat.
Quare non species habitudinis
guine.
De eis que singulis senten
tiis adulari uidentur.
ponit
Ex quo sensu dicitur ex
predestinatus.
Quod non debet dici deum.
An deus non dici debeat nato
de uirgine.
De gemina natiuitate
xpi quibus natus est.
De adoratione exhibenda
humanitati xpi.
An xpc. et quod homo sit adop
tiuus filius.
An per non predestinatus sit.
Non est sic exitus.
De perfidia et pena ammi.
An hodie sepfuerit.
An dns alius sumpserit
aliud de quo deque ade.
Thomo ille potuit pec

8

care t non ẽ deus.
S ds potuit assumere
hominem in sensu mu
uebri.
D es sapia rgra xpi hoi sam
ineis phẽ potuit
S raia xpi huit sapiam
patrem qi deo rsimia
scit que deus.
Q vare non dedit
li aũe potestatem oiũ
ut sciam.
D e homini defectibus
quos assumpsit xpc.
D e passione et passione
timoris t tristicie.
D e quib dã capitul hy
larij obscuris ãbigacar
ne xpi dolore el passioi
submouẽ uident.
D e stricta xpi cã scdm
A n nr xpm fuit necessitas
patiendi rmoriẽdi q
ẽ de fect generat.
D e natiõe hoi rquid x
desing sit accepit
S oi xpi rõ ut uolunta
implecta sit.
D e uoluntatib xpi scd
dual naturã.
D e capitul quib dã am
brosij rhilarij ũ dub
S xpc mentit s rnobis
rquid s rquid nob.
Q d a xpo petim mur xps
id q p passionem.
D e eo q scptũ ẽ donauit
illu nomẽ q ẽ l o n.
S xpc sine oi mitto hiẽra
lem q mitto obtinuit.
D e cã passioi rmortali xpi
Q vare a diabolo rap peccõ
redemimur xpc p mortẽ.
Q ur ds hõ rmortuus.
Q uo ãpena nos redemit
xpc põ penã n portauit.
S i sol xpc redẽptor iuste me
diator deb rdia.
D e medicorne.
S cãm q n sit mediator.
Q d uo n potuit ubere.
Q d isto modo potũ.
Q va ultrica sit uictus
diabolus.
D e cã mẽ dñi rhominẽ
rdiabolum.
D e traditione trã xpi a
iuda ad deo riudeis.
D e xpi passio sit op dei t
nu deorum.
S in xpi morte separata su
it aia t caro a uerbo.
Q va rõne dr xpc mortu
us ut passus.
S in xpc in morte fuit homo.
S in triduo fuit homo.
Q d xpo q uoc ẽ h n tm cum
ut uoc ẽ h t ds p hn tm.
S ic aq dñi dedot de filio
posset dici de hoie illo
t de filio hominis.
S in xpc habuit fidẽ spẽ
r caritatem.
Q uid sit fides.
Q uot modis dr fides.
Q uid sit credẽ e dñi t i dõ
ui in dñm. D e isto mi
hi quatẽ mihi q in malo
rano est. Q uom dica
tur una fides.
Q od fides ẽ de bis q nõ
uidentur xpc in pla tñ u
dr ab eo in quo est.
D e obiecto fidei.
Q vare sola fides dr fun
damentũ. S in pet huius
fidei passionis q in uid
ui hominẽ pati.
S in aliq seu mt q i dant.
D e fide antiquoy.
D e fide simplicium.
Q ve añ aduentũ arden
ti sufficiebat. D e fide cor
nelij. D e q intate fidei
spei r caritatis r opis.
D e spe ad sit.
D e obi sit spes.
Q uo distinct fides t spes.
S in xpc fuit fidelis t spes.
S in isti nisi remo fidẽ et
spem habuerunt.
D e caritate r primu dei
q in xpc in nobis est.
Q uid sit caritas.
S ead caritate diligit
ds r proximũ. Q uo duo
mandata canticis.
D e modo diligendi.
D e implectione ultimãda
t diligel dñm et proximũ sicũ.
Q ualẽ mandatũ talẽ
est. Q caritate diligẽ
da sunt. S in uterq horũ
proximũ diligẽ mo let os.
Q d in dilectione proximi
cludit dilectio angelox.
Q uis sit proximus.
Q uibꝫ mal dr proximus.
D e ordine diligẽdi q pul
ad p. A n nos hoiel panit
diligẽdi sit. D e ordi
caritatis. S in meliẽ di
ligẽ inimicos q amicos.
S i caritas semꝑ habita a
mittat. Q vare fides spes
scia dñi et eius cuan t nõ
caritas ẽ nisi pa sit exprie.
S i ex ordinẽ diligẽdi s
uanit quẽ nos.
D e cantate dei.
Q uõ ds dixit mag diligẽt
minus hunc illum.
Q d duplicẽ inspiciẽda
ẽ dilectio dei.
S i al mag ut mun dilig
alio uno ql q alio.
D e ult principalib.
S ds abeinos dilexit pbr.
V t in xpc fuit t in aliis
sunt. D e ubi hy exp.
D e uij donis scti spc.
V t sit unitel t sit aliis
V t in xpc fuerit. D e timor
distinctione D e casto et
sancto timore. Q uo
differat est ut t sanct.
Q d timor sanctus timoratꝰ
timor mundꝰ.
A n timor sit malum.
D e timore qd sit pẽale.
Q e timoris sanctꝰ timoratꝰ
timor mundꝰ sapies differẽ
tia. Q uõ casti timor permanet ter
nus S timor pene q fugat
in xpc fuit sanctꝰ timoratꝰ.
D e sapia t scia q differant.
I n q differat sapia alia t scia
lectu V tr intellect t scia
q mihi dona numerant sin
gulaq naturale hẽ homo.
D e comunione utrorũ q nõ
separantur. A n caritate u
trum el panel sint in quoẽp
S. Quo m caritate teneat
pendat. D e x mandatis.
Q uõ uterq in duobꝫ.
Q d dolũ mihi ẽ mundo
dñi. Q d inspu scõ xpi dr
remissio peccat. D e sen
su spiritu r canali legis.
D e iure. D e emendatio.
D e explicit gñe mdacij.
D e vn spẽly mdacij.
Q uid sit mdacium.
Q uid mdacij sit. Q d ẽ mẽ
dacij peccat sit. S unt explicit
sine ñ r quare. I n quib
rebꝫ cũ periculo erratis ñ
D e puero A n sit puer
q non est mdacium.
D e explicit ñ pueri.
A n nuncio sit malum.
D e nuncio sit pẽale.
Q ve nuncio sit qui nuncium
A n q sit p dñm an q sit p
demonis t p eius gm.
Q uid ẽ dicere p deum.
D e illi qui uocãt p falsos
deos. Q uod nequissimum
t p missio ẽ dñi scã non
est retenda. S i ẽ pe
trus qui ñ facit q i ẽ
re tunc. D e illo qui a
gitat aliquẽ tunicã.
Q d dicitur lex oppimere
manum non ammũ

(a) Cum venit igitur plenitudo temporis, ut ait apostolus, misit deus filium suum factum de muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redimeret, ut in adoptionem filiorum dei reciperemur. Tempus autem plenitudinis dicitur tempus gratie quod ab adventu salvatoris exordium sumpsit. Hoc est tempus miserendi et annus benignitatis, in quo gratia et veritas per Ihesum Christum facta est. Veritas quidem per caritatem implentem quod in lege figurabatur; veritas quoque per adventum exhibentem atque perficientem humane redemptionis sponsio facta ab antiquo. Filii igitur missio est ipsa incarnatio. Eo enim missus est quo in forma hominis mundo visibilis apparuit. De qua missione superius sufficienter dictum est. **Quare filius carnem assumpsit non pater vel spiritus sanctus.**

(c) Diligenter vero est adnotandum quare filius, non pater vel spiritus sanctus, est incarnatus. Solus namque filius hominem assumpsit, quod utique ordine congruo actum est. Ut enim per dei sapientiam facta est conditio, ut deus qui in sapientia sua mundum condiderat (fuit et eadem pater), sicut dicitur: Omnia in sapientia fecisti domine, in eadem quod interierat restauraret. Hec est mulier evangelica que accendit lucernam et dragmam decimam que perdita fuerat repperit. Sapientia scilicet patris que testam humane infirmitatis lumine sue deitatis accendit, per quod utique hominem reparavit nomine regis et imagine insignitum.

p^a ro. Ideo etiam filius missus est, et non pater, quia congruentius mitti debebat qui est ab alio quam qui est a nullo. Filius autem a patre est, pater vero a nullo alio est. Ut enim ait Augustinus in libro de trinitate: Non habet de quo sit. Sicut igitur pater genuit filium, filius genitus est; ita congrue pater misit, filius missus est. Talibus congruenter mittitur dei verbum, cuius verbum ab illo mittitur de quo natum est. Mittit qui genuit, mittitur quod genitum est. Pater

2^a ro. qui misit a nullo est. Ideoque pater missus non est ne sumi putaretur ab alio esse. Missus est igitur primo filius qui a solo patre est, deinde et spiritus sanctus qui est a patre et filio. Sed filius solus

3^a ro. in carne missus est, non spiritus sanctus, nec pater. Quod factum est ut qui erat in divinitate dei filius in humanitate fieret hominis filius. Non pater vel spiritus sanctus carnem induit, ne alius in divinitate esset filius, alius in humanitate, et ne idem esset pater et filius, si deus pater de homine nasceretur. Unde in ecclesiasticis dogmatibus: Non pater carnem assumpsit neque spiritus sanctus, sed filius tantum, ut qui erat in divinitate dei filius ipse fieret in homine hominis filius, ne filii nomen ad alterum transiret qui non esset eterna nativitate filius. Dei igitur filius hominis factus est filius, natus veritate nature ex deo dei filius, et veritate nature ex homine hominis filius, ut veritas geniti non adoptione, non appellatione, sed in utraque nativitate filii nomen nascendo haberet, et esset verus deus et verus homo:

unus filius sit, quia non duos Christos neque duos filios, sed deum et hominem unum filium confitemur, quem etiam unigenitum dicimus manentem in duabus substantiis, sicut ei natura contulit, non confusis naturis neque immixtis, sicut Thimotheani volunt, sed societate unitis. Ecce hic habes quod filius, non pater vel spiritus sanctus, carnem assumpsit. (pater et spiritus)

(g) Si queritur an pater vel spiritus sanctus (vel spiritus sanctus potuit carnem ut posset) incarnari potuerit vel modo possit, sane respondi potest et potuisse olim et posse nunc carnem sumere et hominem fieri tam patrem quam spiritum sanctum. Sicut enim filius homo

(h) factus est, ita pater vel spiritus sanctus potuit et potest. **An filius quicquid fecit, et aliquid fecit quod non pater vel spiritus sanctus.** (carne)

Sed forte aliquis dicet, cum indivisa sint opera trinitatis, si filius carnem assumpsit, et pater et spiritus sanctus. Quod si filius carnem assumpsit nec hoc fecit pater et spiritus sanctus, non omnia que facit filius facit pater et spiritus sanctus. At omnia sunt patris et filii et amborum spiritus, pater et secundum quod dicitur operantur, ad quod dominus: Pater meus operatur. Filius sine patre et spiritu sancto, sed una est horum operatio indivisa et indissimilis, et tamen filius, non pater vel spiritus sanctus, carnem assumpsit; ipsam tamen carnis assumptionem trinitas operata esse. Augustinus dicit in libro de fide ad Petrum: Reconciliati sumus per solum filium secundum carnem, sed non soli filio secundum deitatem. Trinitas enim nos sibi reconciliavit per hoc quod solum verbum carnem ipsa trinitas fecit. Trinitas igitur carnis assumptionem fecit, sed verbo, non patri vel spiritui sancto. Sicut pater est et filius et spiritus sanctus, vel potius unio filii, pater carnis assumptionem operatus est, etiam non est eadem operatio utriusque, sed divisa. Sed sic inseparabilis et indivisa est unitas. Unde Augustinus in libro de trinitate: Trinitas operata est, et non tamen eadem trinitatem natum de virgine, crucifixum et sepultum catholici tractatores docuerunt, sed tantum modo filium; nec eandem trinitatem in specie columbe descendisse, sed tantum spiritum sanctum; nec eandem dixisse de celo: Tu es filius meus, sed tantum patris vocem fuisse ad filium factam. Quamvis pater et filius et spiritus sanctus sicut inseparabiles sunt, ita et inseparabiliter operentur. Hec et mea fides est, quoniam hec est catholica fides. Liquet igitur solum filium carnem assumpsisse, ipsam tamen incarnationem cum patre et spiritu sancto operatum esse. **Quod totam humanam naturam accepit, et quid nomine humanitatis vel humane nature intelligendum sit.** (δ 2^a c 17)

(m) Ecce in homine tota humana natura vitio corrupta erat; totam assumpsit, id est animam et carnem, ut totam curaret et sanctificaret. Quod autem humane nature sive humanitatis vocabulo anima et caro intelligi debeat, aperte docetur in expositione catholice fidei dicens: Sic confitemur in ipso Christo unam filii esse personam, ut dicamus duas perfectas integrasque esse substantias, id est deitatis et humanitatis, que ex anima continetur et corpore. Ecce aperte ostendit humanitatis nomine animam et corpus intelligi, quod duo assumpsisse dei filius intelligitur, non hominem sine humanitate vel humanam naturam

accepisse legitur. Verumtamen quia nomine humanitatis substantia sed cum proprietate quadam ac homo nomine significatur comprehenditur utcumque. Et humanitatis memorat autem Iohannes Damascenus dicens: Quod deitatis et humanitatis nomina substantiae sunt, scilicet haec est representativum naturae. Natura autem sic accipitur in Christo cum dicitur una natura omnium hominum, quod evidenter Iohannes ostendit differentiam inter dicti assignans cum naturam humanam in Christo nominat et cum una dicitur natura omnium hominum. Autem sed cum unam hominum naturam dicunt, sciendum est quod non considerantes ad animam et corporis idem sed dicunt. Impossibile enim est unius naturae dicere corpus et animam ad invicem comparatas, cum plurale sit hominum quod omnes eamdem suscipiunt eidem naturae. Omnes enim ex anima et corpore compositi sunt et omnes naturae animae participant et substantiam corporis possident eamdem speciem. Plurimarum differentium personarum unam naturam dicunt unicuique, scilicet per duas personas hominis et individualem perfecte sic existentium animae scilicet et corporis. In domino autem Christo non est id. Non licet eamdem speciem accipere. Neque enim fuit est, neque est, nec aliquando fiet alius Christus ex deitate et humanitate, in deitate et humanitate deus perfectus et idem homo perfectus totus. Quia hominis naturam, scilicet animam et carnem et horum proprietates sive accidentia assumpsit deus, non carnem sine anima nec animam sine [redacted] ut heretici voluerunt, sed carnem et animam et sensibus suis. Unde Iohannes Damascenus ait: Omnia quae in natura nostra plantavit dei verbum assumpsit, et corpus et animam intellectualem et horum ydiomata. Totum enim totus assumpsit me ut toti mihi salutem gratificet. Quod enim inassumptibile est incurabile est.

De unione verbi et carnis mediante anima.

Assumpsit ergo dei filius carnem et animam sed carnem mediante anima. Unitum est enim per medium intellectum [redacted] verbum dei. Tantae enim subtilitatis atque simplicitatis est divina essentia ut corpori de limo terrae formato uniri non congruat nisi mediante rationali essentia. Illa autem unio inexplicabilis est, adeo ut Iohannes ab utero sanctificatus se non esse dignum fateatur solvere corrigiam calciamenti Ihesu, quia illius unionis modum investigare vel explicare non erat sufficiens. Sed hoc audiendi qui non verum hominem filium dei suscepisse dicunt neque natum de femina, sed falsam carnem et imaginem corporis simulatam ostendisse videntibus. In quem errorem prorumpunt quia timent ut si ex persona humana carne vitalis substantia dei inquinetur, sicut non pudet istum visibilem solem radios suos ponere per feces sordes spargere et eos mundos et sinceros servare. Si ergo visibilia munda visibilibus immundis contingi possunt et non inquinari, quanto magis immutabilis et invisibilis veritas per spiritum animam et per animam corpus suscipiens totum hominem sine sui contaminatione assumpsit et ab omnibus infirmitatibus liberavit. Ecce hic dicit dei sapientiam per spiritum assumpsisse animam et per animam corpus, scilicet spiritus, id est pars animae superior maiori similitudine deo propinquat quam anima, scilicet ipsa eadem secundum inferiorem partem, et anima magis quam corpus. Nec tamen non in congruentia dicit assumpta per spiritum et corpus per animam.

Quae sunt verbum assumpsit animam et carnem nec caro prius concepta quam assumpta.

Sed quaeritur utrum verbum prius carnem sive animam assumpsit, aut prius animam quam carnem et carnem quam animam? Ut caro illa prius fuerit in utero virginis concepta et postea assumpta? Fidelissime et absque ulla ambiguitate dicitur quod ex quo homo deus assumptus sit, simul univit animam et carnem, nec caro prius fuit concepta et post modum assumpta, sed in conceptione assumpta et in assumptione concepta. Unde Augustinus in libro de fide ad Petrum: Firmissime tene et nullatenus dubites carnem Christi sine divinitate conceptam in utero virginis priusquam susciperetur a verbo, sed ipsum verbum dei suae carnis acceptione conceptum ipsamque carnem verbi incarnatione conceptam. Idem in eodem: Ubi dicitur non esse dei hominumque mediatorem nisi id est deus, id homo in utroque unus, quia singulari forma a solo filio suscepta tota trinitas, quia una est voluntas et operatio, fecit. Item Augustinus: Virginis per caro suscepta est per modum divinitas venit in carnem, sed mox ut verbum in utero venit, servata veritate carnis et aliena natura. Idem Gregorius ait: Angelo nuntiante et spiritu adveniente mox verbum in utero, mox intra uterum verbum caro.

De carne quam verbum assumpsit, si ante fuit peccato obligata.

Quaeritur etiam de carne verbi an peccato obligata fuerit antequam a verbo sumpta. Sane dici potest et oportet iuxta sanctorum attestationis convenientiam ipsam prius peccato fuisse obnoxiam sicut reliqua virginis caro, sed spiritus sancti operatione ita mundatam ut ab omni contagione immunis uniretur verbo, poena tamen non necessitate sed voluntate assumpta remanente. Mariam quoque totam spiritus sanctus in eam praeveniens a peccato prorsus purgavit et a fomite peccati vel liberavit, vel fomitem ipsum penitus evacuando ut quibusdam placet, vel sic debilitando et extenuando ut ei postmodum peccandi occasio nullatenus extiterit. Potentiam quoque generandi absque viri semine virginis praeparavit. Ita enim verba evangelii docent ubi angelus virginem alloquens ait: Spiritus sanctus superveniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoque quod nascetur ex te sanctum vocabitur filius dei. Et cum virgo respondisset: Ecce ancilla domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Quod exponens Iohannes ait: Post consensum virginis spiritus sanctus pervenit in eam secundum verbum domini

qđ dixit angls purgatoriū ipam ꝙ potestatē dei
tatis ubi receptuam ꝓprie simlā ꝛ gñaq
uam ẽt time obumbrabit ꝑ am dī altissimi
plesapia ꝛ virtus existens ī filii dei pathomo
uit ſol ī glubat sic diuinū ſem ꝛ explanet ſ
ꝑ ex sālissimi ꝛ purissimi ꝙnis ugnis ſmg
nibi cānem gratiam ala tōalu ꝛ intellectua
nīe anīaq ſplionis ñ ſeminarīs ſ ꝑ ꝑm ac
anis duare simt caro simul dei caro simt caro
aīata tōalu ꝛ intellectu simt dei ubi caro aīa
ta tōalu ꝛ intellectuo ex his ꝑspicuū sit q añ
dixim cānem ſ ubi simt ꝛ ce pēi ꝛ assūpsit eid
q ꝑmo totum ugnē ſpūs scō ꝓuenerit ab
ōlabe pēi castificatum ei collatū ẽ porēm
nouo more gñandi ut sine coitu nupq sine u
bidine ꝛ capienalis unuō ugnis celebrarēt ꝛ cep
t̄ dei ꝛ hoīs illa ut caro q̄ ds ex ligne ſ unus dig
t̄ est sine ulio ce pēi sine pēcō nasc̄ ẽ hic ñ
cānē non celestis ñ aerie ñ aliqui ang̃ ꝓpriet ee
nasc̄ ꝛ ei ẽ est ōium hoīm caro Q d ꝛ sacm
ugo ex tē abonī pēcō in minis ex ut ag̃ eu
dent ostend in ī de ñ ꝛ gīa inquiēs ī excepta ca
ugine maria ꝺ de q̄ ꝓ honorem dñi nulla ꝙs
ci de pēcīs agitur hic uolo q̄nē ꝺ ut scimus
q ei ꝑ gīē sit collatū ad uicend ex oī pre pēc
qđ cipe ac pnere meruit q̄ gstat nullū hūe
le pēc hoc g ugine ex cepta sionis sci ꝛ ꝺ ugne
gam posset ꝛ in q̄rē ab eis am pēc hiem q̄ drel
pond etur ñ qđ io ibi ait si dixim q̄ pēc ñ hm
nol ip̄ol seducimus illa a ugo singlaris g ꝓuē
ni est atq ꝛ ꝛeplet ur ꝑm hiēt uentri sui fru
ctum q̄ ex icio hē un ūlmus dñm ut illd q̄
nasc̄ebatur ex ugne ꝓmi hominis tm̄m grās
ñ ad mundi originem duceret q̄ ꝛ xp̄ō ñ tu
ꝛ decimaꝝ in abraham sic leui ẽ caro q̄

Cum ā illa caro ꝛ excellentia singlaris ubis
explicari ū ualz añqua cēr ubo unitio ob
noxia fuit pēcō in matre ꝛ in alys a quib ꝓpa
gatione traducta ẽ ñ in mēo uidi ꝑ mabrā
pēcō subiacuisse cui unūda caro pēcō subiacēt
uī queri solz q̄ leui decimaꝝ dicat ꝛ in abrahā
ꝛ ñ ꝑ eū in lūbis abrahe tūc fuit ꝛ ītem rōem
q̄ abraham decimaꝝ est ꝛ decimas dedit mel
chisedech Tuē ꝛ ap̄l leui decimarum dicat in
abraham tāquā in tūli cī quia ea decimatio
ne sic abraham minor melchisedech ostenditur
cui ꝓmatr decimas solut ꝛ ꝛ leui cui ꝓdo
qui in abraham ꝛ rōem ꝓnem seminalē erat
ꝛ ecce p̄ concupiscentiam cānis descendit ẽ ā ñ

ē decimaꝝ q̄ luc ꝛ ibi fuit ſ carnem ñ tm̄ñ desc̄
dit ꝛ legem cōem ſ ꝓ carnis lubrīcum em sic ꝛ
in adam omīs peccauerunt in q̄ ꝛ ꝓnī a ꝰ sī gen
sic adam peccauit q̄ in lumbis ē erat peccauer
sic abraham dans decimas qui in lūbis ē erat
decimati ſ filii noīs q̄ in ꝛ luc ꝛ in lūbis ade ꝛ
abrahe fuit q̄ in ſēm q̄ concupiscentiam cānis in
descendit cū g leui ꝛ ꝑ hanc ē cānē in lūbis
abrahe q̄ decimaꝝ ē io pars decimati ñ ſ q̄
f Aliquē mō non erat in q̄ quo erat ibi leui f
ōnem quippe ītam seminalē ibi fuit leui qua
tōne ꝓ cubitū uentr ē erat in matre f quam
rōnem ñ ibi erat ꝛ caro ꝑ ꝓ ſ ꝓm ibi fuerit
matre caro ille g decimatus est in abrahā qui sic
fuit in lōbis abrahe sic ille fuit in lōbis patris
sui ꝛ qui sic ē natus de patre abraham sic ille
de suo patre ꝺ natꝰ est ſ ꝓ legē carnis ꝛ ī nisi
bilem q̄ concupiscentiam. Qua rōne caro ꝛ dic
ta ꝛ insēparata ñ fuisse peccatrīcem ſ ſimul

Quo ēca ꝓmutam nīe masse recte assūpsisse
dī ꝛ q̄ ñ carnem pēcī ſ ſimilitudinē carnis
nis pēcī accēp. ostitit ds filium suū unat ap
in similitudine carnis pēcī assūpsit ut ībum
cānē peccatis simlē in pena ꝛ ñ in culpa ꝛ ñ
peccatricem ceā ſ hoīnū omīs caro pēcī ē sola illi
ñ est caro pēcī q̄ ñ cū mat̄ q̄ concupiscentia ꝛ g ꝛ ce
pisci tē cū similitudinē cānis pēcī ꝓ passibili
tatē ꝛ mortalitatem q̄ sumpt ſ ſ ꝛ ꝛ luc ꝛ
g eadē caro sit que ꝛ mā ñ tm ut fēi est in utero
sic mā est ut sēlificata in utero ꝛ nata sine pēcō ꝛ
nec ipe in illa tāquā peccauit ꝛ in pena g ſimil
ē nec non in ūgulare pēcī q̄ pollutionē que ex
q̄ concupiscentie motu accepta ē o io ñ hmōi nec ex
cānali delectatione nata ē ut ſ ent g ad corpus
in macula q̄ ꝑ ter libidinis q̄ concupiscentiam fiunt
q̄ ptum nec illd in solo huīt uterō q̄d in alijs ē
cī pēcī nec in eo peccauit ſ ā q̄ uē dī ſ ubi caro
ñ fuisse in xp̄o obligata pēcō Quodā uidi-
delicet ut sine qua dictū ꝛ carnē ꝛ ñ ꝓ ꝓ q̄
ille ā sententie q̄ ſ ꝓ dixim carnē ibi ꝛ ñ an fuis
se ꝛ ceptam qua assūptam uidet ꝛ abuare q̄
ant sup iohan ū legē Solute templū hoc ꝛ tribus
diebus excitabo illd. Dixerunt g uidi xl ꝛ vi ānis
edificatum ē hoc templū ꝛ tribus diebus excitab
illd ſ hmōi mat̄ nūl ꝓfectionis dīci corpis quem
q̄ ut dīt physici tot diebus forma humana corpis
p fectū hoc occasione ubo oq̄dā dicē ꝓ sup
seruit dīci corpis formā tot diebus ad mas
culi corpoꝝ ꝓfectū membroꝝ lineamentis debiti

·1· pas crānē
·s· an pcm; qđ
is tūc erat.

tam 7 mor ūbum dei ūnulle3 carnē 7 aīam 7 h
ñ dñr ūlū nūm pfectioni dñi ei⁹ cpl⁹ quem
re3 aliar ō ull⁹ dicti exiuit exqua sana ont-
intelligentia ūbi ih ñ nō uld dr ag ān mor ñ
cuo ulla ope spēs scīficata 7 antiq separata fuit
ūbo dei cū aīa unitē ut pfect 7 uer d3 cēt pfe
ct⁹ uer homo Sz q ūbrom ull⁹ dña corpis delīc
cto ip⁹ mōnīo ḡceptionis 7 umoned⁹ hominū
ad deo remūl erat 7 pmia ut hūano utūtu utr
ps subica. Dieby aūt quos memorat ō pfecta ē
r notabīl facta Jucmatiō ē ḡ ūbum utatio h
7 appa in corpalitate ñ creauit 7 tacū mēna
rū est totū ē in ecclīa q̄ō omnor⁹ corpalit⁹ q
tbr 7 die est in ecclīs eprum ñ ce errenta carnē
el ē mēs cpta diuinitate Jn oīb⁹ ḡ Supola
erat 7 in uero sēē genitrīs erīstebat h ī ipa
actu incārnationis. Qr mēpara sepl ēbu
atur incarnato q ÷ op⁹ erunitatis spūs
Quum ū incārnatio ubi sīē in supioīb⁹ fīat ar-
ē op⁹ ō uē sit patis 7 fi⁹ 7 spēs. mueliginōe
nob⁹ dignū iudetur qr in sepīa spūs scī hoc op⁹
sepl ībuat 7 de ip⁹ ḡ sacepē nat⁹ memoīe no
n id op⁹ in carnatiōis spūs sc̄i sepl attribuitur
q eam ip⁹ sol⁹ sine patre ac filio fecit sz q spēs
s ē carnis 7 donū patis 7 filij 7 in est ambūdi ca
rnatre ūbi ū dei cano fem ē in ēr mirabilu di do
no filij dei ḡ unitr formā sui sz q frequens
de noīatō spēs s abuto ope patrē filiū secludē
sz potī uno notato uel intelligunt sīē fit sepe
in aliis op⁹ sz ag supi mouentis cōnē ihīm
modū eādem ēmittat in enchiridion quens.
Quum ullam ēnim q̄ligo ḡceptr ag̃ iuenīt
rceptr q nisi ad solam p filij petrē uginis
tatis fecū ḡceptr sepabilia ō opa trinitatis ē inea
facienda spēs. sol notat est an q̄ū uis tū inalie
quo ope noīentur uniūsa opa trinitatis intelligēt
tr uē ē rexemplis docerī pōt. auditis q̄onē 7
pōtum q̄onē eiq̄ solutiōnē exponē. Quo
d ñ sensū dicitur ḡceptr nat⁹ de spū
est in hoc diuīs in nominib⁹ illud ut mon 7 ō.
quom dictus ē xp̄s inat⁹ de spū s. cū filij nullo
m̄ sit spēs. sz quid dictum sum patrē hoīs 7
ē spūs s. ut d3 pat⁹ ubū genuīt spēs hoiem
ex q̄ utrq̄ subā 7 unū est 7 dei patis filij 7 ubū
spēs sc̄i filij 7 hominē q eū spēs. quā pat⁹ ei⁹ de
matre ūgine genuit. nūl h dicere audebit.
cū hoc ita se habeat dum ut nulle fidelī aure
idualeant sustinē. p̄ūs cū fatear̄ xp̄m natū
de spū scō ex maria ūgine quom ñ sit filiꝰ
spēs sc̄i 7 sit filiꝰ uirginis 7 de illo 7 de illa sit na
tus explicare difficile 7 paul dubigñ sit de illo
ut de patre sica de illa ū de matre nat⁹ est. aū
gendū q̄d d3 de alīq̄ renascitur. primus ei⁹ de
rei filiū nūcupandū uerit obmittam illē de hole
nasci filiū. aliē capillis aūt pediculū ubricum
quoy nich 7 filiꝰ ut ḡ hoc obmittā qm̄ tamen rei
de formē ḡpatē. certe qui nascit ex aq̄ 7 sp⁹ s.
ñ aque filios cōstitue dixit quis p tam h dñr filiū di
patrē. matrē ecclēsiā ḡ de sp⁹ s. nat⁹ est. ī me
tū filiꝰ est spēs sc̄i 7 ē ūlo non ōs qui dñr alterī
filij ḡsequent 7 ut de illo 7 nati dicant ē verū
qui adoptant⁹ d dñr 7 filij ḡhennē ñ ecclīa na
ri h in illa spūal tū trag de aliquo nascat aliq̄d
tūta m̄ sit filiꝰ nec rursus omīs qui dr filiꝰ dei
lo sit nat⁹ cui filiꝰ dr. p certo modū iste quo nat⁹ ē
ex de maria sic filiꝰ 7 de spū sc̄o nō sic filiꝰ unisu
ar nob ḡtiam dei qua homo nūllis meritis p̄cdē
tibꝰ impō ex ordīo nature sue quo ē cepīt ubo
dei cop⁹ retur in tātam plone unitatē ut idem
filiꝰ dei qui filiꝰ hoīs 7 filiꝰ hoīs qui filiꝰ dei 7 sic i
naturo hūane sue ceptione fieret quod ā tū ip⁹
gīa ut hoīs naturaliq̄ nūllū posset admitte
ex ag̃ gīa id p spūm s. est singulata. quippe ex pe sic ē
ds ut sit 7 dei donū p hoc ex q̄d de spū scō ē na
tus. ex dr. quid aliud quā ip⁹ gīa demonstr
q homo mirabiliter est reformatus ubo dei ē ad ip⁹
q̄ appropiauit. 7 diagīa corpali replet. Alia rō qr
est 7 dicit ip⁹ ex hominē dicatur nat⁹ de spū sc̄o.
io natiuitas de spū scō ex eū fecit. Inquirit u hoē
ex pe scō est ut aut apl. concepē ḡ. nat⁹ de spū s.
dr. tūd spēs. fuit ūginitas semine ñ ut de suba
spēs sc̄i semē pat⁹ accepit. h ex p gīam dei ro patrē
spēs. de carne ūginis alienum q ubo ē unitū
et ne ūginis. Hanc intelligentiam log de ma
triag inuenta ē inter hoīs de spū scō 7 dicti ronē
ambī insinuans. in s. li. de spū scō ait. ea gra
tuquo est aūt ex suba aū expectare ei⁹ alterius
ba sic filiꝰ qa pat⁹ ex spēs scō. qui ex ante filio q
p cedit. ex pectare ait sic ex deo omīa quom ḡ ti
utrō hūit maria ex spū scō. sic q̄ ex suba. ḡ spēs
incārnem 7 olla gūlus est ñ utriq̄ sz ūtq̄ ex pa
one 7 p ectare ei⁹ ugo 7 ceptr. ad nos spūs s.
dūice incarnationis auctorē. Questio.
Sed q̄ri pōt cū nos sal
uatorem natum p freamur cur apl⁹ ei⁹ fm
dicat ex semine dauid. Alio loco fēm ex mu
liere. cū aliud sit fl. aliud nasci. Ad q̄d dicē
dum h dicto. Quia ut ñ hūano semine ē ortus

dicē
sc̄o 7 de ip⁹ 7
dicatur nat⁹
pe 7 mat.

1 Bec

o ens

r 27. 48 v°

o nūq

o lumbricū

2 gdo

3 gdo

4 gdo

petrus 7

o Quod

r 27. 48 r°

ē caro dñi nr̄i ih̄u xp̄i uirginis cōp̄ effecta h effectū
ūtute sp̄ē scā ō apl̄ dicat fēl non natū aliud est
semine admixto sanguis coagulo gliāte aliud est
ex p̄mixtione h̄ utriusq; ē are possit hoīel gliare
filios h̄ hāc ēcōēm dicit apl̄s sēm nō natū nec
s. naturaliq; fiunt sine uiri semine mīe simil p
uaretur q̄ fiebat semini ḡmixtōe hō. nō cōfīm
dicat apl̄e addidit ex semine dd. qm̄ sīl intellīt
semīle hoīl in acceptōe uginis tm̄ q̄ erat cāne xp̄e
formāē et q̄ stat ex semine recte dr̄ p̄ fēsel.

si p̄ona t̄ natura p̄m t̄ naturam assūpsit

Pulcra inquiūt hō ex p̄missis l̄ stat ūbū dei cāne
nam simil assūpsisse ḡ nūnciet p̄one quid
hoc potū accedendi sit. s. q̄ p̄ hm t̄ p̄m hn̄ p̄ona hō
assūpsit et an ita q̄emadm̄ dr̄ dia fīm ē in cānā
sic dr̄ ihc̄m cānē ūbū in cānarum sine dr̄ hoc in
quisitio fiue q̄rendi nō ultra sc̄ōrū auctoritatū
testimonia parūm implicita accepi p̄plexa parum
ue explicita ē ⁊ apta certum ē. ut sine ābiguitate
uerū accipiam̄ p̄ona nec p̄ona p̄ona assūpsit q̄ sōm
subditis ydōneis testimonijs ⁊ instructus docūtis
aut ita ag̃ in l. de fide ad petrū dr̄ unigenitū dei fa
petrū nūcupāē cānis accepit ex ūgine ⁊ ē natū ut
unigenitū ūginitatis sue aut mīe ⁊ paulo
p̄ hic dr̄ hūanā fīm imitatōē p̄one accip̄ qui
se humiliauit p̄miam inconupte ūginis utere
ex ea nasceret implēt forma ḡ sui. i. fīm sui ipse
am accep̄ dr̄ ut ille p̄ona ē ag ut ūbū fīm accep̄ p
hoīl h̄ fī. Item dei filius unigenitus ut cāne hoīs
xiam q̄ mūdaret ḡ cepit ēde cānis accep̄ ut dei fīs in
nat̄ esset hoīl aut̄ sep plibus auctoritatibus euidēt
ostendit fīm p̄ona nec p̄m p̄m h̄ p̄m fīm acce
pisse. De nūc ē articulo q̄ntus uerē s. fīm assūpsit
scrupulosa uē doctos. q̄d est q̄a ⁊ in h̄ plurimū
dissentire uidētur qui auctoritate p̄clam aliis
doctoris in hac pagina exercuerūt nec tm̄ alij
abalius uel ⁊ id ad ea p̄ba dissonare uidēt sicut
subiecta cōpta docēt. legit̄ in concilio toletano
unus tēpe sic solū ūbum caro. s. ē. ⁊ hā. mutato ⁊ ali
tota trinitas operata sit formationē suscepti hois.
q̄n ut sep abilius s. opa trinitatis solet filij accepti
hoīem insingularitatē p̄one si immutatē dicē fī.
t. id ad est ap̄ p̄m filiū fīm q̄ cōe ē trinitati sc̄ in concilio
xi. toletano. Uni subē cōdim dñm patrē ⁊ fi. ⁊ s.
fi tū dñs ut h̄ trinitatis unitatē maria uirgo
genuit h̄ am filiū qui sol fīm mām incarnatē
siue assūpsisse h̄ in carnatōē q̄ h̄ filij dicta
trinitatis opata ee dēnda ē. sol tm̄ filij formā sui
accepit insingularitatē q̄ nil in singulum uidet

q̄ p̄ona h̄ fīm ai fīm assūpsit. Sin q̄ cōe est
trinitati fīm accep̄ hoiem q̄ fīl fīm dia q̄ cōis est
h̄ p̄onis. Cui uidet obuiare q̄ ab aut. in l. de fide
ad petrū. Nec diuinitas mat̄ filio aliena ē a natiua
patri fīd q̄ in principio erat ūbum nec humanitas
ei aliena ē a tua matri fīd q̄ ūbum caro fēm ē. Ita
fīm que semp genitori manx exparte fīm matrem si
ne peccō suscepit ut nasceret ex ūgine hac au
thoritate uidet̄ ūbum q̄d dia fīm humanā accep̄ ue
heniter mouī possimus q̄ eā genuit eternali ex pat
re. fīm fortē fīl p̄ hic accipiat. Atq; si dicam fīm
h̄ p̄onis cōem genitū ē occurrit mox eradūlo
q̄ intercetus de trinitate dissentiam̄ ūbum fīm
h̄ p̄onis cōem genitū ē occurrit nobis eradūlo
q̄ fīm genuisse q̄ fīm genuit fīm cuius cōis
sit fīm trinitatis eadē uel ei ipsam genuit q̄ ab p̄re
fī negat. Et alibi cū reprimā documētū quo fīm
assūpsisse monstrat. Aut ita ag̃ in l. de. Cetā ei ipso
ē minor fōs ē forma sui accipiens nec q̄ illic acce
pit formā sui ut amitteret formā dei nec q̄ est erat
patet ut forma sui in forma dei. id ipse sit unige
nitus filius patris. ep forma dei accep forma sui. Sic
forma dei forma sui accep sine dubio fīm accep
forme et nōie fīm significatur. Vel ab euidēt doc. in l.
de fide ad petrū. Cū mīt dr̄ audis ep forma dei
erat oportet te agnoscē fīm illius nec q̄ venē in illo
forme nōie fīe plenitudinē debe intelligi forma
ḡ dei erat ep in fīm dei patris semp erat. Deū mat̄ erat.
Hylarius q̄q; in xi. l. de. aut. ē in forma dei fīm aliā i
telligentia ē. q̄ in dei mat̄e fīm. Dicit ille nōie for
me intelligēdā fīl fīm audisti q. forma dei forma
sui sc̄epit. Vel sequēl ē q. fīm dia. fīm humanā sce
pit. q̄ ita in explanatiōne fidei euidēt insi
nuat. Inquiēl. pallul ē filiū dei fīm putatiue. Suc
fīd pallul ē ep patri potest. i. fīm illam subā
assūpsit. fīm illam que assūpta ē. ex quo appāret
diam subam assūpsisse humanā. Et ab ag̃ sup
positis adhibet diligentia in nullo uidet fīm fo
lū ūbū carnē fēm fīm solū sc̄episse humanam
diam fīm eā dē ep accepisse aut ut trinitas nos s
reconciliaret. p h̄ q. solū ūbū cānē ipa trinitas fec
in quo sic ultra in immutabil manx diuinitas
nec fīm ut sic nā semp ē. et diuinitas q̄ de patre
h̄ tacta nūe sēpar̄ in immutabil et sic humanitas q̄
ē unitā sūmā diuinitas. Fit. Fecit solū ūbū dr̄
cānē fēm. humanitatē diuinitati unitam. Id
ep supi dixit q̄ uilē formā assūpsit filio sc̄epta
q̄ tota trinitas fecit. Jam facile ē agnoscē q̄ diuisa
et multiplicia sīones ppōnū auctoritatē uident

de parte qōnis p plexa.

Hic potest ea quib̄ uidē in mutatū fīm accepisse naturam.

jõq; p̃ cr̃nos ꝛ̃ca legentes ꝛ̃tanas accp ẽtas exp̃r
dictũ locutõnẽ sim̃ ꝛ̃ cp̃m̃ sententias
Dos ãonũl nãdat; ꝛ̃dicionũl
nãtm ãsacẽ pagin̄l secludẽ cupientes ortho
doxũ patrẽ accp̃ authoꝛes doctorũ multa p̃ua ꝛ̃ tel
ligẽtes sup̃ q̃stione notatu ꝛ̃ sentiã dicẽtes ꝛ̃ p̃m
filiũ assũpsisse ãm humanã ꝛ̃ ãm duinã humanẽ
in unũ unitũ ẽ accp̃ ꝛ̃ assũpsisse uñ ꝛ̃ nẽ
incãnata dr̃ q̃ dr̃ sol filiũ forma ꝛ̃ su accepisse
hñ excludr̃ dia ñ alia accepõe sicut formes ꝛ̃ alie
due p̃sone patr ꝛ̃ sp̃s ꝛ̃ sc̃m illud aliud ꝛ̃ id q̃ ẽ p̃ filiũ
ñ q̃ uoe ẽ unitum hoiem accep̃ sicut poꝛtet intel
ligi q̃ppe ip̃ositi filiũ ñ nutribilẽ cõe p̃sonis dia ñ
humanã ãm ꝛ̃ unum aut sens ẽ rub̃ ubi dam
cens affirmat quo uoꝛ̃ diam ãm in unã ypostasim
unitã incãnatam ee euidẽr asserit dicens In hui
tione dei ubi aĩm̃ oẽm ꝛ̃ pfectam ãm in unã
ypostasim incarnatam ee euidẽr ꝛ̃ unitã humane
ñ ꝛ̃ p̃ti oꝛ̃ humane ñ aĩm̃ unitã ee oẽm dr̃ natus
ãm ut subsum ꝛ̃ ee est ñ in lingla ypostasi eon ꝛ̃ p̃
q̃ dr̃ ãm ubi incãtatam ee b̃ertol ꝛ̃ amasta
sium ꝛ̃ cartulũ dr̃ cr̃ dr̃ ee unitã cãm ꝛ̃ unã ãm
ubi dei incãnatũ q̃ficrem ubũ ã ꝛ̃ q̃ ee ẽ subie
posit; ꝛ̃ q̃ ẽ ꝛ̃ p̃ ẽ unũ ypostasi eos ꝛ̃ p̃ ex his
manifeste ostenditr q̃ ñ dia incãnata ẽ unũ read
uẽ dr̃ q̃ cepisse humanã ãm. Quarto.
Sed q̃rit utr̃ ead dia ñ debeat dici caro fcã
sic ubũ dr̃ caro fcãm. Q; uid est incãnari q̃ est
cãnem induꝛ̃ potius debe dici q̃ sit caro fcã sic dr̃
incãnata. Ad q̃. dr̃ q; sicut illud dictũ in sac̃ scꝛa
reperit̃ ex cuius intelligentia accipitur q̃ ubi dict̃
in cãnata ꝛ̃ q; illud auctoritas subtrahit accp locu
tionis modũ minus uideꝛ̃ facẽ expõnẽ si ñ dia
dicẽtur caro fcã melius hoc sibi p̃uo ut negare q̃
temẽ asserere ne si illud dicat̃ ꝛ̃ tribuat̃ filio ãm
sigñi putet̃ exp̃imisse indubitabiliter ꝛ̃ sentẽtie p̃
ubi siue ñ hoiem ãm fcãnem ꝛ̃ aiam assũpsit ꝛ̃ ñ
p̃sonã hois si ã ñ dia ãm hoiem accep̃ q̃r ñ dr̃ fcã
hoc ẽ hõ sicut ubũ dei ꝛ̃ ad q̃d dicta poꝛ̃ q̃d dei filius dr̃
fcs hõ t ẽ homo ñ solũ q; hoiem assũpsit ꝛ̃ q;
p̃m in unitatẽ ꝛ̃ singlarẽ suã ꝛ̃ p̃ accep̃ ꝛ̃ a
dia hoiem q̃d accep̃ ꝛ̃ hois formã ꝛ̃ unum ẽ ꝛ̃ ñ ꝛ̃
singlarem unitatem sui suam ꝛ̃ p̃ ecte
accidũ sue dnaꝛ̃ sue p̃sone singlarẽ assũpsit
ideo q; ñ sic dr̃ dia ñ ẽ homo t fcã hõ sicut dei filius
quidã tm indifferenter utrq; accidit. Q; nõ ac
deo ũ ñ p̃sonã hominis accep̃ p̃m hois ẽ hoiem accp
assũpsit q; caro una aia una ñ essẽt una una p̃m
quã assũpsit q; ñ erit ꝛ̃ stabat p̃ q; ñ illa unitas ẽ
ũbum ꝛ̃ unum ꝛ̃ unitus sint ẽ ubo unita
ꝛ̃ alea tm unione unitus unita ꝛ̃ illa duo ꝛ̃ alia ꝛ̃ ca
mone ubo unita ꝛ̃ q; alia ẽ unio nie illi ad cãnẽ
alia ẽ unio ubi ad aiam illã ꝛ̃ cãnem ꝛ̃ q; accep̃ uer
bũ dei p̃m hois ꝛ̃ ñ ẽ ut ẽ tale ꝛ̃ ñ alia
la una ypostasi p̃ q; ubũ accepit ꝛ̃ accipiendo unit
unit ꝛ̃ unendo accepit. cõe ꝛ̃ q; ꝛ̃ p̃ uare q̃d
ne aquil dam opponit q; p̃ uolẽ p̃sonã accep̃
assũpsit p̃m p̃sona ut ẽ subsistẽtiã indiuidue p̃m
naturẽ hoe ẽ est aĩa ꝛ̃ si aiam assũpsit p̃m q; ꝛ̃
ñ sequit q; alia ñ est ꝛ̃ q; ñ alius ꝛ̃ ẽ unitus p̃ hoiem
ẽ absolutus ut accepe ꝛ̃ ẽ sicut ang̃l ala ã aia ñ q;
fuit q; ñ ẽt alius ꝛ̃ iunctus Sed q; ñ ea assũpta ꝛ̃ est
assũpta alit q; ut unit̃ p̃ bare ubũ dei assũpsisse p
sonã q; assũpsit aliquẽ hoiẽ assũpsit ut hoiẽ ihm p̃
ꝛ̃ aliq; hoiem q; hoiem ihm p̃ assũpsit ad̃ in ex
positione simboli subanathemate tenet dicẽs sic̃
dixit atq; edidit hoiem xp̃m a filio dei assũptũ ñ
fuisse anathema sit qui ꝛ̃ implius sepe locis p̃m utr̃
locutionibus ille homo ubũ ẽ assũpt̃ ille homo fcs
ex. et ppha de hoie ex̃ loquens deo aut̃ beat̃ quem
elegisti ꝛ̃ assũptum et quibus ꝛ̃ sequitur dr̃ q; aliq;
homo assũptus sit ubo ꝛ̃ ita p̃ sit assũptus ꝛ̃
q; h̃ nefas ẽ dicẽ aut sentire p̃missis locutionibꝫ ẽ q;
similes ꝛ̃ hanc intelligentiã sane accipi debent
ut homo ex̃ siue homo ille siue q̃dã hõ dicat assũ
ptũ ubo siue unitũ ubo ñ q; a hois ꝛ̃ p̃sona sit assũpta
ut unita ubo ꝛ̃ q; ãm illa ꝛ̃ eam illa assũpta ꝛ̃
unita ubo in quib̃ subsistat p̃ dei ꝛ̃ hois ut ad
hois ãm ñ ad p̃sonã relatas ad assũptũ ꝛ̃ unitum
ꝛ̃ q̃dã ut aliq; in hui locutionibꝫ sepe memorat
quo ecia ẽ quer̃ siue ypostasi auctoritate magis
ut q̃dã homo sit assũptus ad ubo ut unit̃ uerbo
sine distinctione intelligẽtie ñ est hic reddẽda ꝛ̃
ponsio q̃m multiplex p̃missa ẽ q̃ꝛ̃ instantie q̃ꝛ̃
tis tm determinatio Si de hois p̃ q̃ris respondeo no
stde hois ñ dico q; ẽ. Quinto plumũ utrum
ris sancẽs ꝛ̃ nimiũ difficultatis
Ep̃m misit ad emẽgr̃ q̃d plumũ ornatus utilitatis
ꝛ̃ nimiũ difficultatis accp̃ plectrum ꝛ̃ cum con
sulere ep̃s dictis ꝛ̃ exemplis p̃bis testimoniis sõs ecclio
rum unanimit̃ fatemur dñm ee fm hoiem ꝛ̃ uerꝛ̃
dñm ee ꝛ̃ uerꝛ̃ hoiem q̃uis in hui locutionibꝫ ds fcs
ẽ hõ filius dei fcs ẽ filius hois ds ẽ homo ꝛ̃ hõ est ds
dicat̃ ds fcs ee aliq̃d ẽ ee aliq̃d ut aliq̃d dicat̃ ee
ds ꝛ̃ tam uta quam ut dici hõ fcs ẽ ds ꝛ̃ filius hois
fcs est filius dei sue eiusdẽ dr̃. Et ñ ex his locutionib̃
ñ dr̃ ds fcs ee aliquid ẽ ee aliq̃d que sit intelligen
tia hanc locutionũ ꝛ̃ similiũ. Inh; q; fm dictam ꝛ̃

3

se ratione/ rsecutpulole q̃onis exp̃one plimum
differre in uenturū sapientes. Quidam sūt
Aij tt dñs in pa ubi incarnatoe refert.
hoiem quedam exala rdalu rhuana cane hsti
tutū exquib; duob; oīs uerul homo hstat tur
ille homo cepit ee ds non quod ū dei h p ubi r
deus cepit ee homo ille concedunt r hoiem illū
assūptum a ubo r unitū ubo r tū ee ubū r ea tacō
dicit ee dn̄m tm̄ hoiem t ee hoiem q̃ ds fos est
r cep ee quedā suba exala rdalu r huana cane subsi
stens r illa suba fcā est r cep ee ds r tm̄ de migratoe
ū in ūm sz utrulq; ūz suam pietate tm̄ est ut ds eet
illa suba r illa suba eet ds vñ ue dit ds fos est ho
r homo fos ds r ds ee homo r homo ds r filī dei
filī hoīs r ego ulo cūq; dicat illū hoiem exala rdā
lu r huana cane subsistere ū tū sitentur ex duab;
ūis ee q̃ potrum dla s r huana nec ullū partel ee du
al ūl h aiam tm̄ r carnem. Auctoritatel ponit
Ge ne de suo sensu quib; sua munuit sūa
tm̄ loqui putent hanc sentētiā p̄ib; muni
unt testimonijs aug̃ in l. de ct cū legit ubū
caro fm̄ e in ubo uitelligo uey dei filiū in cane
agnosco uey hoīs filiū r utriq; simul una p̄m dn̄
r hoiem in esse bilē gr̃e largitate q̃ uctū p̄ r en ch.
xl he ds de deo est homo a nat est de spū sco ex
maria ūgine vtq; suba dla s r huana filī e unice di
parūs oi potentil de quo procedit spe s. utriq; un̄
h aliud p̄ ubum r aliud p̄ hoiem ū duo filij ds
r hō h un̄ dei filī ds sine ulcio hō acto ulcio
je in cod. quid ū huana unx̄ hoie nūat ut iunctoe
plone unici filij dei singlariter assūpta eet que uō
uoluntas s. q̃ bōa opa p̄ cesserūt quib; meruit ut h
una fl p̄ e deo. h quidā fuit hō r hoc ei singlare
beneficiū p̄stitum e ut singlariter p̄ merit dn̄i:
nēpe ex quo homo ee cep ñ aliud cep ee hō q̃ dei
filī r hoc unite r p̄ea dei ubū q̃ alijs suscepti q
ro fcā est unq; ds ut quē admodū est una p̄ quib;
homo aīa s. rdat r caro ita sit ex una p̄ ubū r hō.
Ps sup ioh. ag̃ iosc̃m̄ gemina substam ex diam. s.
q̃ ap̄ e pat r hūana m̄ q̃ maior e pat tm̄ q̃ similis
ū duo h unū e ex ne sit q̃ unus ū trinis ds. ac p hoc
ex ds alia f filios rdat r caro sd q̃ in l. de p̄destina
tione sc̄oꝝ. Ille homo ut ubo pat coeno ūnicoe
p̄ assūptus filī dei unigenit eet. ūn hoc meruit.
ex bonis ei p̄cessit ut ad hanc ineffabilē exaltōi
am p̄ueniret. faciente ac suscipiente deo ubo
p̄ homo ex quo ee cep filī dei unit ee cep. je hō
quidē ita g̃ sit tanus sic g̃ homo ille abinitio
sōs est ex. Ps in l. xxv. de. ct. dei nab in hoie xp̄o
dñdat. Quia nec ipe ut tanta ūnitate deo ū q
unctus una cetio p̄ filī dei fēt ull est p̄edentib;
mūtus assecutus h ex quo homo ee cep ex illo e ds
uñ dictum e. ubum caro fm̄ e. hilari. q̃ in pl.
de t. aut xp̄m ñ ambigim̄ ee dn̄m ubū nec p ut sit
filiū hoīs ex ala r corpe hstisse ignoram̄. hinc ali
q̃ auctoritatib; utunt̄ qui hoīe quēdā ex ala
rdalu r cane q̃ potrum dn̄m fm̄ dnīcā g̃ ū ñ sola
tg̃ h ut ille hō ñ mūtus ut ñ ut eet ds sue dei filiū
ut h̄aeret oēm scām r potētiā q̃ h ubum e quo
est una p̄. nec tm̄ in supiorib; legēs q homo ille
una sit una p̄ e ubo r sit xp̄s ubū h. r q ala
rdal r caro ead̄ plona sit r ex sit ds. Alioꝝ sūa
Sunt a r alij qui ubi ñ pariel hsentiūt
h dīm hoiem ullū ñ ex ala rdalu r cane tm̄ h
ex huana n rdla ū. r. ex ib; subsis dimunitate cane
r ala hstente. r huc xp̄m fatent r unā p̄m tm̄ ee
ante incarnatiōe. q̃ solum ū simplice h ante car
natione fcam q potrum ex duum unitate r huana
re necē id alia p̄ qua p̄ h p̄ cū eet dei tm̄ plo
na incarnatione fcā est r hoīs p̄ ñ ut due eent
plone h ut una r ead eet plona dr hoīs plona
q̃ que p̄ erat simplex r immuna tm̄ ū subsistens.
in duab; ex duab; subsistit natuis p̄ q tm̄ ds
erat fōs est r uerul homo subsistens ñ tm̄ ex
ala r cane h ex duum unitate. nec tm̄ p̄ illa debz di
ci fcā p̄ quā ul dicat fcā p̄ hoīs fcā est. q illa plona
ut quib;dam placz quidam subsistens exala r ca
ne h non est fcā plona. ut suba ut ñ r migrāt ū
ille subsistens q potia e unq̃ ad ubum e ēplexe.
Deh Auctoritatel r ponit. q hanc p̄bat sūa
ao in l. sententiaꝝ p̄pat̄ mūsoib; applane
ndum sacrificil ecclē duob; stare duob; altaq;
uisibili ecclie p̄e. r invisibili dei uri thu x cane.
r sanguine lacēm̄ro. r re lacētis. i. corpe x sic xp̄s
stat r officit ex deo r hoīe cū ip̄e xp̄e uel sit
ds tm̄ uel homo. q̃a omīl res illay rez ūm r ūl
tatem unse q tm̄ ex quib; fiat. De hoc eode
ioh. dam. in dño nro thu x. dual q̃ ds ūl g nos
cim̄ una ad hypotasl existl q potiam. in cānat
e g ex ugine assumēl p̄mtiam mīe masse ū
ip̄a exeunt in cane ypotalis q̃ dei ubū ypostā
sis r ypostā fcā fuit q p̄ simplex erat ubi ypo
stalis compta ū ex duab; ñl p̄fectis stare
r huanitate r erat ip̄a die di ubi ñ tm̄ dis
carecteristicū r determinatm̄ ydioma p̄ q̃ diuisa
e a patre r sp̄u sc̄o r carnis carecteristica r det
minatā ydiomata. f q̃ dissimilitudinē mat r relās
hominib; je. Unam ypostasī filij dei r ñ carnē

o- f tha diam. huana

o- subsp

o- ghisteo

o- quiddam

o- ypostasim

o- verbi

Affi ait quodis ordo ygbae
ptendimus (zp)

nduaby ūus ꝓfecte se hūcby dctrus 7 hūanita
tis 7 mcānatam eīdem ẏ postasim 7 has duas
ūs custodiūt 7 manere in ꝑsō p̄ unionē ñ sec
sum 7 ē ꝓpr̄ ponē singlam ſ. unitas unitiue
munā 7 ꝓpriam ẏ postasim subalē 7 in qm
umonē ſ. ūiam 7 ñ ſ fantasiā subalē ā ñ dua
by ūus ꝓficientiby aliam ſ. ūiā 7 ꝓpriam ñ mſi
unitas luce in unā ẏ postasim 7 ꝓpriam filyd
7 manē eād subalem diſm determinam q̄ cabi
le manūt cabile 7 q̄ incabile incabile 7 mor
tale mortale 7 mortale ñ mortale 7 corrupcibile
corrupcibile 7 ñ corrupcibile i corrupcibile 7 hoc q̄d
refulget miracūlis de hoc 7 a ō in l. de trī. ait
quēadmodū ſ. deitatem una ē patris filiiq; ñ ita
7 iuncta hūanitas ē eād est matris 7 filii ñ ex
uter ñ alius 7 duarum est 7 hūanitatis unū
atq; id est ds dei 7 hoīs filii ihe ẋ ut ds uer
us 7 homo uer id in l. xuj sic deo quoq; po
tuit hūa ñ ut ex duaby subus fieret una ꝑsona
nec ẏ hoc iam ē ex ebj deo alia 7 cane ſ. nil aliꝰ
q̄ plibz auctoritatibz se munitur qui dr ꝑ
sonā ẋ ꝓpriam ē ut ſam siue ſstantem
ex duaby ūus siue ex ebj subus. ⁊ ea aliq
unt 7 alij qui in incānatione ū ſia.
bi ñ solū ꝑm ex ūus ꝓpriam negāt ne
gant quey 7 hoīem siue 7 aliquam
subam i ex aia 7 cane ꝓpriam 7 ſam distin
guūt ſ. sic illa duo ſ. canem 7 aiam ubi ꝑ tm̄ u
nita ē aiūt ut ñ exiūt duoby ex his tri
bz aliq̄ suba ut ꝑ fiat siue ꝓponet ſ. it duob;
uelut induimto ubum dei uestiret ut mor
tale occūl q̄ituent apparet qui ō dr fc̄s ue
rus hō. qui ultra canis 7 aie acceptiq̄ duo ẏ i
singulam tra ut unitate siue ꝑ acceptis elegit
ñ q̄ illa duo ut aliq̄ tel exiūt ꝓpria sit una
ꝑ c ubo ut sit ubū ſ. q̄ exiūt duoby accedentib
ubo ñ ꝑ nūl aucb ut fiat in trinita
te et ep ipa ꝑ ubi q̄ erat absq; ī dumto assū
ptione induitꝰ ñ est diuisa ut mutata sed
una eadq; in mutata pmansit qui ſ habitū
dm hoīem fcm dr accipiendo ut hoīs dicꝰ
ē ds fc̄s homo 7 ꝑ ꝑ acceptū hoīem dr ds ue
rus ē homo 7 ꝑ assumptum dm dr hō ē ds
nam si ē natur inquiūt ille ds ē homo ſ.
ē ds homo intelligētur, ē si ds hoīem as
sūpsit in sexu muliebrj 7 mulier ē natur
ds ē re gūlo at potuit ds assūp fille hoīs.
in sexu muliebrj potuit q̄ mulier ē ds ze
gūlo.

Dea 7 ūsti de suo influent iudeam̄ ultimo
tuſ immedū ꝓductis q̄ dñr 7 sīmat ar
uā in l. de gā nouū sic ñ augetur nūl ꝑ ſ
cū eam accedit aīe ut sit unū hō sic ñ augetur
nūl ꝑ ſ. ē homo accedēte ubo ut sit unū ſ. legitur
unq̄ ds homo ut intelligam̄ ꝑ ꝓsone singla
ritatē ñ ut suscepcōnem in aīem mutata trīs di
uinitatē id q̄ ētem ſ. ūtē ubū apli habem̄ i
uenīt est ut homo manifeste ostendē dīm dic
tēm ee hoīem ē ee hoīem ſ. habitū. in ubo l.
xxxuj. q̄stionū ita inquiens. o ultis mſi in
bitū dīm ſ. ut habitū aī sic discipline ꝓcepto
nem usu furtum habitū corpis sic dīm alu
um alio ualidiorē ut habitū eoꝝ q̄ mbra ac
modatē extimee ut ē dīm aliq̄ uestitum
caluariū 7 hmj. in quibz oīby grīby manifestū
ē in errore dei habitū q̄ accid 7 accedēte alicui ita
ut ea possit 7 non hre ꝑ aū nom ductile et ab
illo ubo q̄ē hre habitū ſ. in ea re dr que mby
ut habeāt ut accid 7 accedit. certū hoc mre q̄
adam eoꝝ q̄ accedūt ut habitū facianꝰ
ñ mutantur hīpa mutant in se integ 7 ī
oculā manentia sic sapia accedens hoī ñ pa
mutat hoīē mutat q̄ de stulto sapiēte fiat.
quēdā ū sic accedūt 7 acci ū mutē 7 mutē
ū cibꝰ qui am̄ tē ſpem suā in corp̄ ūtē mo
cibo refecti ab exilitate ꝓpria gōze in robur
atq; ualentiā mutam̄ teum ẽ ē ei ea q̄ accidūt
7 acce nec mutant ea quibz accedūt nec aues
ꝑ a mutant. aīe a mutē ꝑ ſ. digito q̄ ē mīlli
me repte quarti ẽ est ei ea que accidē mutā
ē ñ ā sua ñ h aliam ſpem 7 formā accipiunt
et est uestis q̄ deiecta atq; depōta ñ hre eam
formā q̄ sumit induta. induta ut mēbris ſ
accipiāt formā quā ñ habebat erecta. q̄ ẽ ad
ut huic ꝓpōni. dā ut hīl sentiēte ipm extenā
uit ñ formā suā mutans sed formā ẽ suj accipi
ens neq; ꝓlus aū transmutatē in hoīem am
missa in immutabili stabilitate sed in similitu
dine hoīs ñ fc̄s est ipe sc̄ep̄tu uer hoīem ſ
cipiendo 7 habitu inuentē est ut homo. i. hūdo
hoiem inuentē est ut hō ñ ē sed ꝙ in quibz in hoīe
apparuit qd ā dicitur hō ut ūtē exp̄mat hoīe
ẽ habitē. sancti ſ. ſgetiunt apl̄q; dicit in similitu
dine hoīs fc̄s q̄ ñ tm sed ẽ in hoīem
ꝙ habitu fc̄s ē cū in duē est hoīem ẽ ds unitꝰ
quodam m̄ atq; ꝓpriā in mortalitati ēm
tatiq; sortiret. sed ē oportet intelligi muta
tū ee ubi suscepte hoīs suē nec mb uestē

1 testimonia

indita mutauit quãuis illa ꝺ̃ceptio ſit ſtabilis
ꝺ̃ceptꝰ ſuſcipienti coplaret hil ũb aptꝫ inmu
ere uidet aũ dñs dicit fm̃ hoiem ſ̃ habitum
qu ꝙ ipſi incãrationis mꝺ uolens exp̃me
gr̃ely in ꝓ̃ro libꝝ de ẽ ait. Si q̃ritur ipa
incãratio quom̃ fẽa ſit ꝓ̃m ũbũ dei dico cã
nem fm̃ i. hoiem fm̃. ñ ũ in hꝰ q̃ fm̃ eſt
ñſum atq; mutatũ ſi cãne ut cãnaliby ꝯ
enẽ appareret indutũ ſed ſane fm̃ ut ibi ſit
ũ tm̃ ũbum dei ꝙ hoiſ caro ſi ẽ tũat hoiſ aĩa
atq; ſ̃ totum ꝙ ds dicat ꝓ̃ dñm ꝙ hũ ꝓ̃ hoiem
q̃ ſi difficile intelligẽ mens fide ꝓgat a peccꝰ
abſtinendo ꝙ bõa op̃ando difficultatẽ eni q̃ h. ſd
in. i. de fide ad petrũ dei filꝰ aĩ ſit ds ẽ nus
tuer ꝓnoꝫ fẽs ẽ homo uer ꝙ plen in eo ꝓ
q̃ uerꝰ hẽ ds ille hũm ñm in eo uẽ plenꝫ
q̃ cãne hũanã ꝺ̃ceptꝰ ꝙ aiam tũ alẽ ſ̃ ñ alu
ud fuit ilꝫ dei ſũmi ex natiuitꝰ in fome ſuꝰ
i. ñ hũane ꝺ̃ceptꝰ ut q; ẽ int̃ forma q; uñ
ñ ꝙ plena ẽ int̃ ſuba dĩa. ſ. ꝙ hũana. ſd. in. i.
ẽ maxime uñ. cũ eẽt ꝓ ſe ꝓ̃m inuiſibil tu
ſibil in hoie apparuit q̃ de femina ꝺ̃cipe dig
nat eſt. ſ̃ ẽ in eod. hoi xp̃m dñm uez hoiem ſ̃
ꝺ̃cipe ẽ dim̃ ꝙ in ꝓ̃ro uiſibile ꝙ uiſibilẽ hoiẽ ly
apparuiſſe. in ꝓ̃ro int̃ hoies ñ ſolũ fuiſſe. in
ꝓ̃ro ab hoiẽ hũ ꝓtuliſſe in ꝓ̃ro hoiem docu
iſſe hẽ ly ẽ. q; et in. xl. de ẽ ait. Au om̃ dei filꝰ
nat exmaria ẽ n̄ q; ũbũ caro fm̃ ẽ. q; filꝰ dei
ſ̃ forma dei eẽt forma ſ̃ui accep. uñ ꝙ eũ ꝺ
q̃ uñ dei defectꝰ hꝰ hoiſ aſſũpt ẽ ꝓ fitem ꝙ
in forma dei ꝓ̃ natam dĩam ꝙ in forma ſ̃ui
exinaniꝰ ẽ ꝓ̃ ſe. ſ̃ hoiſ habitũ repti fuiſ
ſe ñ fuer habitũ ille tñ ꝙ fm̃ hoiſ hꝰ ut hoiſ ne
q; erro illa caro pecti hꝰ in ſimilitudine ca
rnis peccati audiꝰ ſuꝰ ſ̃ dubiꝰ ſi poſſet ſententia

Di ñ 6

ſequit. ſ̃
ſingulat
ſũaſ. ꝙ
ſ̃ ꝓmam.

opponi quib̃ ſuꝑſedem̃ exercentes ſtudiũ
lectoꝝ relinquentes ꝙ alia ꝓ̃ agantes.
hꝰ ſa ũ de ũne ſecunde ſententie
ſententia hꝰ dictoꝝ ſic uidet ꝺ̃ ut cũ dr̃
ds fẽs eſt homo intelligit cepiſſe ẽ ſubſi
ſtere ſ̃ duaby ñ ſic ꝙ ds ut poti hõ fẽs
ds ꝙ ñ ſolo dr̃ ꝙ ds aſſũpſit hoiem ꝙ homo
aſſũptꝰ eſt a deo ſm̃ aĩ. in. i. de ẽ. tat fuit
ilꝫ ſcꝰ ꝙ hoiem faceẽt dñm ꝙ dñm hoiẽ.
Variat aũt intelligentia cũ dr̃ ds eſt homo ꝙ hõ
eſt ds. dr̃ ds ẽ ꝓ ſubſiſtere in duaby ꝙ erdu
aby naꝰ ꝙ plona ſubſiſtere in duaby ꝙ erdu
aby ilꝰ dr̃ ẽ ds. i. ũbum ut ſ̃ dĩa poſt ut ꝓdica
ꝓ̃ ſ̃ ſimpleꝝ ut ſ̃ de ꝓ̃ q; poſita. hꝰ eſt ã uatioh
damasceni id dr̃e ſ̃m ilꝫ ẽ plona. Cuius ſenſu
ſti dñt ex. i. ꝓ̃m ilꝫ ẽ dñt xp̃m ꝓdestinatiõ
ꝓdestinatum inquit hõ. i. inquit ſubſiſtẽ
erduab ſubsys ſ. aĩa ꝙ cãne. nã q̃t ad ſ̃m
diuinitatis ñ eſt ipſe ꝓdestinatꝰ hꝰ q̃ inquit
in ea tꝫ ſubſiſtit ꝓdestinatꝰ eſt. h. inquit ſub
ſiſtit in alis duaby ſubſiſt. i. in aĩa ꝙ cãne hꝰ
ẽ inquit ẽ homo. qualiẽ exponunt auc
toritates ꝙ ꝓme q̃ ſic uident ob uiare
ſtre.
ermanus ꝙ auc
toritates q̃ ꝓme q̃ uenient ſententie ꝙ hu
ic uident ꝺ̃ dr̃e. ut cũ dr̃ homo ille aſſũptus
ãbo in ſingularitatẽ ꝓ̃ſ fẽs unꝰ ꝓ̃ cũ ãbo
de ñ hũana intelligit̃q; ãbo unita ẽ in
ſingularitate ꝓ̃ſ. i. ita ad eãd ꝓ̃ q; ꝓ̃ſ ent ꝙ ſim
plex erat ſine incẽtio nũ ꝙ in mutata ꝓma
ſit ut ꝙ poſita compõnis ũ hꝰ alia dñt ẽ ꝺ̃ẽ
q̃ ſit in aliꝰ hoiby q; hꝰ ex eby aliꝰ erduaby
ſubſiſt ẽ ꝺ̃ negat ꝓ ũm hiꝰ ẽ ꝓ̃m ꝺ dei filꝰ
um. et ſic unũ eũdꝫ dñt ẽ hoiem ꝙ dñm ꝙ filiꝰ
ũ hoiſ ꝙ filiꝰ dei ita unũ ꝓ̃ ꝺ alid. ꝙ alid ſic
nec aliũ ꝙ aliũ. Quedam ponit q; ꝓmiſſis.
ſd hꝰ uident adiſſam q; ſubd dicit ꝙ timẽt
capitant ait tã ſ. hõ aliꝰ ẽ ũbũ dr̃ aliꝰ
homo hꝰ ũbũ caro fm̃ ẽ. i. hõ ñ unq; alia
ubi alia ẽ hoiſ ꝓ [illegible] ꝓ̃ unia ꝓ̃. ſd ad ſolucia
mẽ aliꝰ dei filꝰ aliꝰ hoiſ filꝰ hꝰ ꝙ aliꝰ ꝙ ꝺ di
ſi aliꝰ de patre aliꝰ de matre. ſd. i. i. u. ꝺ ẽ. cum
filiꝰ ſit ꝙ ds ꝙ hõ alia ſuba ds alia homo. Qua
ꝺ ex hiſ unc mꝺ ꝺ̃mi ut ẽ hiſ ſydemut
nnnv q̃ ꝺ̃ aliud ũbum dr̃ aliꝰ hõ ſiue a
lia ſuba ds aliꝰ hõ aliꝰ ñ ſigñt ẽ ꝺ̃ inquit ẽ ho
raliꝰ inquit ẽ ds ꝙ aliꝰ ñ qua ẽ homo aliꝰ ñ
q̃ eſt ds. Ut ꝓtrait ioh dam. ſ. in q̃ſtiõe ꝙ aliꝰ
ſit ũnite ſ. admiſtiõe ñ nec ꝙ dĩa diſtante ꝓ̃a
ſimplicitate nec ꝙ hũa aut ñ ſ. in deitatis

lone ꝙ

c. 27

v. ubo ſ̃bus ẽ eqſo hõ fm̃
ẽ ds. q. ſ̃ſiſtẽs in duabꝰ
nie recipit ꝙ

idem
uidñ obui
are.

q̃m utriuq;.

ñ aũ ñ ẽ ille tertiam diuisa nec p̃ dualẽ u
na tã ꝑ põita nata ẽ con põita ñ ñ ẽ neutr ẽ ex
quib⁹ ꝑ ponit filiꝰ hõ usia ⁊ glubat cẽ pot ex
alteri ꝑficient alt̃ n̄ tot ex p̃ eruj ẽ tertiꝰ ꝑ põ
tum nec ignis noiat nec acc nec tia nec acq
nec hoy aliq̃ hõ ulion dr si g̃ f hetic ol x ũi⁹
ꝑ põte ñ ꝑ unionẽ exticte ẽ simplica nata
ꝙ filiꝰ dei in ꝑ põtam ⁊ nec ꝑ simplicis ñ ẽ
ulenti nec mat ẽ hõ ulion ⁊ nec ds nec hõ
de ꝑ oiatur h x solum ⁊ erit hoc nom̃ ihc xp̃e
ñ ꝑ ip̃ius nom̃ h ũi⁹ p̃ris ꝑ põte ñ hoiã
xp̃m ñ ũi⁹ ꝑ põte ñ dignitati ẽ am ⁊ hj nom̃
ihc xp̃ ds ñ mono ꝑ post una m̃ dñi h duay
bꝰ ẽ sigẽ ratiõ ihc deitatis ⁊ hũanitatis ex dia
te ad hũanitate dñs ꝑfect hoiem ꝑfect eũd
ẽ ⁊ dici ex dualy⁹ in dualy⁹ ñ ihc negan
sic g̃ dr aliud ẽ filiꝰ ds aliꝰ filiꝰ hoiꝰ q̃ aliꝰ filiꝰ
alt̃ius est iube t ñ magnꝰ filiꝰ dei alt̃ius m
gnꝰ est filiꝰ hominis q̃ p̃ filiꝰ dei ⁊ hoc sit duo
illa diuisa ⁊ due diuise ñ. Auctoritate firmat

Apro ut hylari in nono ihc determinationẽ
dei aiẽ cum non aliud sit filiꝰ nec aliud filiꝰ di
cibum ut ceno frm̃ est ẽ ũi illeq̃ filiꝰ dei est
ipe ⁊ hoc sit ẽ filiꝰ ⁊ requiro quid in hoc filio
hoc g̃ nificat̃ sit euidenter dicẽ non aliud ẽ filiꝰ
um dei ⁊ aliud filium hominis ⁊ eque p̃mis
sa roborat̃ ⁊ approbatur determinatio. Alia ⁊

Ods ⁊ ũba auctoritatis adnotat ut determi
dictum ẽ utriq; x est una p̃monẽ pot nec
lectorẽ sic ⁊ illud qd ag dicit in ihc de ⁊ forma
dei formam sui accep̃ utiq; ds utiq; homo
h utiq; ds ꝙ accipiẽtẽ dñs ⁊ utiq; homo
ꝙ accepti hoiem et illd qd id autẽ ihc debõ
ꝑfectionẽ ante qui fidei ẽ intro ũum ſ̃m hũam
ẽtt ſ̃m ſcripturẽ do ũbo io sub una natã ut
qui ſcepit ꝙd ſcep̃ una ẽ ſ̃ hũa ẽt ũbo
una ẽ ꝑ. Si homia erunt ſenſu fore dicta ẽ
dũtur utriq; dicẽ ẽ x una ꝑ qꝫ mutꝫ ꝙ u
nus ẽ una ꝑ subsistit. Jta ⁊ ſuſceptꝰ ẽ ſuſ
cipiente dr una ꝑ qꝫ ſuſceptꝰ ẽ ſcipiente
ẽ ſocianꝫ in unitate ꝑ. Vtꝫ ꝙd ꝙ unitas ꝑ
manſit ũ ita ut eaꝫ natã ſit ds ſic aut ter
bũ est ds ñ eaꝫ aſſupta. Et ita hõ ihc u de
ſpu ſcõ aut aliud ẽ q̃ aſſupſit ⁊ aliud q̃ aſſupte ẽ

Hic q̃ dã ponit auctoritatẽ q̃ mutatꝫ uidẽ
ſit ⁊ aliud q̃ hinc ſententie plñ hinc ſit
uidet obuiare aut ita ẽ in ihc ẽ maxime oppõ
nũ ſ̃ una ꝑ est gemine ſubeq; ds ⁊ hõ est una
nec tñ ds ut homo pars h ꝑ dici potꝫ aliqn

filiꝰ dei ds aliquã ſcepit formam ſui ñ erit
tot ⁊ erit ei homo diuinitate el accessit. Ecce de
um dicit ñ cẽ partẽ illi ꝑ ñ uidetur illa ꝑ nõ
gitare ex deo ⁊ homine ad qꝫ ⁊ illi dñi illã ꝑmissõ
nem gitare ex deo ⁊ hoiẽ si totꝫ ex partibꝰ ſcz ei
pãtel alicui totꝫ ueniunt ex illaꝫ ñ erit gitu
tur. ñ a ſic una ⁊ diuiſi in ſ̃ unitꝫ. In ex plu
ralibꝰ ẽ istꝰ unꝰ ois qui ẽ pãtiꝰ hõquidam
tñ nõie dei ꝑ ꝑm significari putant qꝫ de hy agebat
ꝑ hy nullam ẽtitatiꝰ ẽ partẽ dicebat ſic par
tiꝫ ꝑsone ñ est ds qꝫ ſi de ꝑ intellexerant ſabel
lꝰ ap̃ non ẽ parꝫ ꝑ põtꝫ est diligẽtẽ ſententia
ſua ⁊ ẽ explanatio eius in nullo tñ modico ob
uiat auctoritati ſed interim ſententia inducte q̃
iam ⁊ ſed anda ẽ. Inertia ſua q̃ ſit ꝑmissꝰ ꝑ
hy hac ſententia põnum intelligentia.

ſic dr ds fẽs homo qꝫ hoiem accep̃ ⁊ ſic dr ẽ hõ
qꝫ hoiem hy tut qꝫ ẽ hñs hoiem ⁊ homo fẽs deus
qui aſſupſit ẽ deo [illegible] qꝫ hic ſi ho
mine ẽt ds. Cum g̃ dr deus est homo uꝰ habitus
p̃dicatur ut ꝑ ſi bñtꝫ ⁊ qꝫ ꝑ hñtꝫ p̃dicat̃ aſſio
dos ostendẽ uidetur dicens fẽs est ut tu dne
tum hũanat̃ ds qui ⁊ in aſſũptione cinil ds
ẽ ñ desinit qꝫ tñ una ne accepi potꝫ ut dicat ds
fẽs hũanat̃ ⁊ ds fẽs hũanat̃ ut una dici
potꝫ cũ g̃ dr fẽs est ds homo, multiplex ſit uol
ſit intelligentia aut ſum hilarium accipiẽs ſecũ
manatũ ũbum cẽ ut accepiſſe ut intelligat̃ nec tñ
ſi incep̃ cẽ hũanatũ ũbum tõ ꝑ ſeq̃ꝫ ꝙ incepit
cẽ ũbum nec ſiꝫ ds fẽs ẽ hũanatũ ũbũ ſeq̃
qꝫ fẽs ſit ũbum. Sic de aliquo dr hodie ſibe
cep̃ cẽ bonꝰ homo ⁊ fẽs est bonus hã nec tñ ho
die cepit cẽ hõ ut fẽs est homo. Alio ſenſu ſ

Cũm uitoſ dr xp̃e ſ qd homo uitoſ dicat ꝙ ꝑ deitinat
ꝑ deitinat cẽ filiꝰ dei ꝙ ẽ ꝑ deitinatũ ad
adoptionẽ ⁊ nitꝫ collatum ei ꝑ gr̃m ut ipe homo ois
ſit filiꝰ dei hoc ut non ſemp̃ hũ h nitꝫ ꝑ gr̃m ac
ceptꝫ qꝫ uideatur ad notabile in ihc adꝫ ſequẽ ⁊ hy
rem dicens predeitinatus ẽ hic ut qui futu
erat ſ̃ cãnem filiꝰ dauid cẽ in uirtute filiꝰ dei hiꝫ
ẽ dr xp̃e unigenitꝰ patre ſ qd homo ſ habitũ hoc
intelligum dicũ. Vin qꝫ hẽ ſ hominẽ imitꝫ
uñ ad ihc in ihc dei. Vñ filiꝰ deo patri ẽ est equalis
bitu minor ⁊ informa ut ſui minor ẽ patre ⁊ in
forma dei equalꝰ est patri ⁊ qꝫ ſ habitũ accipiẽ
da ẽ in carnatione ſ̃ ihc ad hũanatum ñ hoiẽ
deificatũ dici tñ dubitat̃ uñ ioh dam. non hoiẽ
deificatum dñs ſ dñm hoiem frm. Quod nõ de

ſ uer dicat homo ds bene dici hõ dominꝰ.

ñ tñ agrue dr̃ homo dominic⁹ vñ ag̃ in l. tract. ñ
uidet utr̃ dicat recte homo dñ̃ic⁹ qui ẽ mediator dei
et hoim ñ xp̃e ih̃c cui sit utiq; dñs et hoc quid ñ dicẽm
ap̃ quos da legi tc̃tatores catholicos si ũcuiq; h̃ di
ri libuisse me nolle postea quippe uidi ñ cẽ dicẽdũ
q̃uis ñ nulla possit hr̃e defendi falsũ et dr̃ p̃ filij in
diuab⁹ et erdiuab⁹ existere nisi ꝙ ꝑ adhẽsionẽ ñ carni
amalgãtũ inhetei alĩ ineꝫ ex p̃dicta nõ sufficit

Satis diligẽter iuxta hanc adp̃ositam q̃onẽ
duũ ex sententia suppoñti ad assertionẽ ꝑ
iudicio ẽtruim q̃onem. Verũ intentate
tamen adq; agnoscendũ difficultatẽ utrum lectorẽ
istam s̃mã debẽ sufficẽ dispũctionẽ sẽ lagat et
alia melĩ forte q̃sideranda accp̃ ẽtentia ea q̃ hic mo
uere possũt ẽtra q̃onem. Et accp̃ intelligendũ est p̃
mittẽ dicendũ ꝙ firmiter teneñ ꝙ dñs hoiem assũp
sit h̃ indiñ transiuit. ñ ñ ũsibilitatẽ h̃ dei dignia
nõe ut nec dñs mutẽ in hũanam sũlam assum
do hoiem nec homo in diuinã g̃ificar in dñm quia
mutatõ tũ ũsibilitatis ñ diminutionẽ ẽ abolitionẽ
sũle facit. Andiuina ñ debẽt dici nata de ũgi
ne. Post ꝑdicta inquirẽdũ utr̃ deñ diã credẽdũ sit ꝙ ne
de ũgine sit nati sẽ dr̃ in ũgine incarnata
Nudet utiq; ñ debẽ dici nata de ũgine cũ ñ sit na
ta de patre q̃ nec non ẽ de pane genita ñ uidet de
matre nata. nec ret aliq̃ filiatõnis nom̃ hãt ih̃ia
nisi nata q̃ illd̃ si teneat in diuinitate tũ ideꝫ tũ posse
plani q̃d sit nata de ũgine cp̃ si h̃ẽ dñs nasci de uir
gine et hoiem assumẽ inuto ũginis ẽ ñ dia supr̃
dicta sit hoiem assũpsisse uidet debẽ dici nati. Ve
h̃ã ag̃ in l. de fide ad petrũ sic ait. ñ ẽtia accp̃ dia
ñ posh tẽpalit accipi. nata ex ñhũa ñ ꝑ sẽptionẽ
uterꝰ h̃ione q̃m tẽporali ꝓceptionẽ. et natiuita
te inestibili in se diuinitas acceptũ sic ẽ dñs eternus
natꝰ ẽ tẽpe. et accepẽ nat⁹ ex ũgine. Istũ auctorem
uidet in diuinam esse ñ dia sit nata. et accepta de ũgine
h̃ diligenẽ notent ẽ ũba pot̃ de ꝑ agi intelligẽ que
sine dubitatiõe. et de patre. et de matre nata ẽ dicẽde
by de gemina. ẽ natiuitate qui bis natꝰ est.

Quem soly uter debeant dici ẽ bis genitꝰ ut dr̃ dei
filiꝰ adq; dici pot̃ ꝑ hoc bis natũ ẽ dualẽ
natiuitatem habuisse. vñ ag̃ in l. de fide ad petr. ꝓ
dñs de sua ñ gemuit filiũ dñm q̃ coeꝫnẽ et coeternũ. sꝫ
h̃ unigenitꝰ dñs non nat⁹ est semel et ex patre semel et ex ma
tre nat⁹ est ut deus pater dñs ũbũ nat⁹ est de matre ñ
bũ caro fẽm. Utr̃ q̃ atq; id̃ dei filiꝰ nat⁹ est an sẽla.
nat⁹ in sẽlo. et utiq; natiuitatis unꝰ est filiꝰ dei dia.
Scribũma de hoc ꝙ ioh. ait. dualẽ ẽ natiuitatem. et ue
neratiõ unam ex patre an sẽla q̃ ẽ sup̃ cãm et ex hẽ

ẽpis sum et una que in nobis est. ꝑ nos et nos
ẽ nos et ꝑ nos. et ꝑ nr̃am salutẽ ẽ nos et nat⁹
ẽ homo ex multiere. et ꝑ hoc ꝓcepit. s. et nouẽ ñtũ
sup̃ nos q. ñ ex semine eh̃ ex spũ sc̃o et ex ũgine
sup̃ legẽ ꝓcepit. et ex hoc manifeste apparet ꝙ
dual ẽ natiuitatis. et ex hoc habet natꝰ fore de adoõ
ne humanitatis xp̃i an eadẽ sit adoratio humanitatis et di
Terea inuestigari oportet utr̃ caro xp̃i assumpta
eadẽ q̃ cũ ũbo debeat adoratione adorari. illa. s.
q̃ lata dr̃ sit. ũe ut cãni ex scripturis lata que in
fugiẽs fuit. siue cui soli cãni debẽt lũ alia. et
caro cãnea sit tm̃ cãnis scripture. et scribẽt. q̃d soli cãni de
beat q̃d scribentes in ydolatriam deputat. ꝓquibus dam
uideꝫ ñ ulla adoratiõe que latria est cãnem xp̃i
nisi ratam ẽ adorandam. si illa que ẽ dualis spẽi ut
modus ẽ dñe. Est enim eadem adulia q̃ ẽtẽ clibz
scribi pot̃ que soli hũanitati ex scribenda.
ñ alij cãnes q. ex hũanitatis sup̃ẽm cãnina ẽ uene
randa et dilegenda. ñ tñ adeo ut cultꝰ diuinitatis
debẽt ei scribat qui cultus in dilectionẽ et laudis
ei scriptionẽ accp̃ reuerentia q̃sulitur qui latine
dr̃ pietas. gre a theosebia. et dei cultꝰ ut eusebia. et
bonus cultꝰ. Alioq; sña qui una adoratiõne utriq;
Natis placẽt ex hũanitate una adora ex hibenda sunt.
tione cui ũbo ẽ adorandã non ꝑ se h̃ ꝑ illũ
ẽ scabellum ẽ eius ẽ unita. ñ ipa hũanitas sola aut
nuda sꝫ cui ũbo aut ẽ unita. nec ꝑ se h̃ ꝑ illũ ẽ
adorandã. nec qui hoc facẽ ydolatrie rẽ cultꝰ indica
ri pot̃ q. nec soli cãni nec ꝑ ipam h̃ cãnem ẽ hanc
nam in hũanitate sua sunt. de h̃ uoluntate autẽ
ẽ ñ ex hac ñ mdũ manifestũ ut ꝙ xp̃ẽ
dñs ꝓfecẽ homo ꝓfectaq; adoramꝰ cũ patre et spũ
una adoratiõe ẽ tñ gratia unita cãne ei. h̃ in adora
bilẽ carnẽ dicentes adorat̃ tñ una ubi ypostasis
q. ypostasis gnata ẽ. non cartue uenerationem
p̃ benerũ. h̃ tñ ut nudam cãnem adorẽm̃ sꝫ utrum
tam deitatis in una ypostasim dei ũbi dualis reduc
tus ñ sit. timeo cãbonẽ tangẽ ꝑ ligno coptarum
ignẽ. adoro ex dei mei sunt utraq; p̃ cãm unitam
deitatẽ. h̃ ut quartam apponã ꝑsonã in trinitate h̃
unã ꝑ ma. fieret ubi et cãnis est. sic ubi in singulari
nr̃ deitas ex hũanitate una adoratiõe ẽ ũbo ẽ ad
orandã. De hoc tñ exẽplone dñi ũ dicẽ h̃ scri
ptũ in ultima dicit. Dicãt hereci filiũ ñ ẽ dñs sꝫ ca
tũ quibꝰ respondendũ ẽ ꝙ si filiꝰ ñ ẽ dñs filius tamen
nec colendꝰ ẽ oõnes tũ dñs adorandꝰ dicere apl̃o. Co
uenit. et conuenit potius carnem q. carnis sꝫ utiadh̃
replicabũ. et dicat. ꝙd ẽ q. cãnẽ ẽ q. cãnis ẽ nõ
negas. si mꝫ ẽ diuinitatem adoras. et ei ñ minꝰ quã

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

diuinitati dñs sui: Ego domu nucā carnē immo
pfectā in ꝙ hūanitatē ō adoro ꝙ aduinitate ꝑ
cepta ⁊ deitati uuita ē unū alū ⁊ aluꝫ hꝫ unū eādē
qꝫ dñs ⁊ hoiem filiū dei ꝙ fiteat de nob si hoiem
se pauerit adeo illi nūq̄ ēdo nec suadebo ut liat
purpuā ⁊ diadema regale tacens nō ieiunat nō
dō ea con abit adorare cū ū ea rex fuerit in deū pi
cultū mortis incurrit si ea ē rege adorare quis
nō ꝓhibet sta ⁊ in ꝙ dño hūanitatē ī solā ī nūdā
hꝫ duinitatꝫ unitā ⁊ unū filiū dñs uer ⁊ hoiē
uer si quis adorare nō ꝓhibet ē tualē motu ē ꝑ
sup plantū nonagēsimū octauū uū dr adorate
scabellū ei pedū q̄m scā ē ⁊ trenū est quia in ꝙ
tūm ē ⁊ caro q̄ sine impietate adorā ē cepit ut
de tūm tā q̄ caro de tua ē ⁊ de carne marie car
nē accep hoc sū impietate adūbo di alliū pcs adora
tā ut ob q̄ nemo cānē ei manducat nī ꝑ adoret
Sꝫ qui adorat nō tam immuē illū pedē scabel
lū est ꝑ q̄ adorant his auctoritatꝫ ꝓmisse tu el
igationis absolutio explicat. Antepō sēm qđ
Solꝫ ⁊ aquilꝫ dam homo sit ꝓpria ⁊ aliq̄d
Si quis uult ⁊ fateꝫ qđ homo sit ꝓpriū ⁊ hꝫ hō ex
utrop parte hꝫ qđmō argumēto ꝙcuruit ꝙ nō sit
his edisserū nōnūlꝫ Si fateꝫ qđ homo aliq̄d ē uel
ꝑ ut iubat aliud ē hꝫ aliud nō ꝑ ut iubat si iuba
ē ⁊ roat ⁊ uroat ꝫ ū ē uroat iuba ꝫ roat ꝫ ū ⁊ fateꝫ
qđ hō est uroat iuba ꝫ ꝑ qđ hē dissō ꝓprie iubarū
at induudue ū. Si ꝫ ⁊ fateꝫ qđ homo ē aliq̄d ⁊ fateꝫ hō
ꝑ ē tegulo si ⁊ fateꝫ hō ꝑ ē ut tecta imūnicare ⁊ alia
hꝫ alia nō ꝫ tecta imūnicare ꝑ at ū ⁊ fateꝫ hō ꝑ ē tecta
imūnicare ꝫ dō ssō hꝫ mouementia ⁊ aliq̄d dā
dūt xpm ⁊ hoiem si ē ꝓpria nec aliq̄d nī forte
⁊ sit expsiuū ūnitatis ꝑ ⁊ sit multiplicē ꝓcedē
aliq̄ ut exp̄mat q dictionē ut ꝑ petare nate die
⁊ hilae aliq̄ ūnitatem ꝑ aliq̄ notat habitū
aliq̄ tām ē distinctionē idem diligēt latꝫ
ā adūtat atq̄ in sinu memorie reōdat nec ē
q fundat ⁊ ensus ē de x̄ s̄mo occurrent. Ce si
sed quod hō dicatur ee subā ūnat nī ei
uid tū non seq̄t qđ magū ūndne supiori nī seq̄t
inductū est q si ⁊ fateꝫ qđ homo ē subā roat ⁊ ꝑ
nam ⁊ m ā ā ⁊ est subā roat nō tū ꝑ q non ē ꝓprie
seāntē ⁊ no aliꝫ rei q uūcta illa tū ꝑ de ⁊ ꝑ ō nō
ē dicta ꝓ illi tribꝫ ꝓsonis. Alia ꝓbō q. xpē sit ꝑ ⁊ q.
Sed ad huc alt nituntꝫ ꝓbare ⁊ hōiem ē ꝑ q. hō.
ē ⁊ fateꝫ homo ꝑdestinat est ut sit dei filiꝰ hilū
ē qđ ut sit ꝑdestinat est ⁊ q ū ꝑdestinat est ⁊ fateꝫ hō.
ut sit filiꝰ dei ⁊ fateꝫ homo ē filiꝰ dei ⁊ ad qđ dici pōt
q ē id qđ ut sit ꝑdestinat ē est ū ꝑdestinat ut

sit filiꝰ dei ut ꝑ ē uerꝰ ⁊ filiꝰ dei ꝙ hoiem ꝑdestinat
ē ut sit filiꝰ dei ꝙ ꝑ ꝙm hꝫ ⁊ ꝙ hominē ⁊ ū ⁊ ꝙ hoiem
⁊ filiꝰ dei ū fore ⁊ unitatis plone sit ex plūū ut sit
sensꝰ ꝙ ē homo ē dei filiꝰ ut nūc ipe ens hō sit dei fi
liꝰ ꝑ ꝙm hꝫ si cā notet fallū ē ū utqđ hō ē dei
filiꝰ est. an ꝙ sit adoptiuꝰ filiꝰ. ⁊ qđ hō ⁊ aliꝰ nō.
Nū q̄ritꝫ an ⁊ sit adoptiuꝰ filiꝰ ⁊ homo sit ea
Quo nō ꝓhibeō ꝙm nō ē adoptiuꝰ filiꝰ ⁊ ꝙ
quo nīh tām filemāta nī filiꝰ est nā adoptionis ⁊ hō
sic dr filiꝰ ī ut dr deus nā ī ⁊ deus filiꝰ est quo dō est
ꝙ ꝑ ecte natiuitatis filiꝰ duinitatis dō sē ⁊
tū dr ī ⁊ nature filiꝰ ꝙ ille ē filiꝰ eādē ⁊ hūs
nūm q ille qui genuit. Adoptiuꝰ ā filiꝰ nō est ꝙ
nī ꝑ fuit ⁊ ꝑ mod adoptate ē in filiū sic nos dicim
adoptiuū filiū ꝙ ē nati sulim ut filiꝰ ꝑ ꝙm sēi sim
filiꝰ dei xp̄e ū q̄uā fuit nī filiꝰ tō nī ē adoptiuꝰ filiꝰ
ad hoc opponit. Oppō quod sit adoptiuꝰ filiꝰ.
Si ꝑ filiꝰ hoīs ē ⁊ ugustꝰ aug aū nī tuus ꝙm si
ū nī aū dīa aū hūa ⁊ dīa nī g aū hūa nī aū ū nī est
filiꝰ hoīs si nī ꝙ g tām ⁊ si ⁊ nī hūa ū ō mūi ꝑ ꝙm
si g filiꝰ ugustꝰ ē. adoptiuꝰ filiꝰ ē unde ut dō sit
nī filiꝰ patriꝰ adoptiuꝰ filiꝰ ugustꝰ ad qđ dici pōt.
xp̄m filiū ugustꝰ ē nī filiꝰ ⁊ g nec tū adoptiuꝰ fi
liꝰ ugustꝰ ē. ⁊ nī ꝑ adoptionē hꝫ pānionē filiꝰ ug
stꝰ ē dr filiꝰ ut ugustꝰ dr eo qđ in ugustꝰ hoīem ac
cep. in unitate plone. hoc fuit g non ū dū ā hoīs
ho hꝫ unigenitꝰ ē est pat nī ei g hꝫ ⁊ ā unitu
tate ꝑ unigenitꝰ alliꝰ ꝑ ē homo g ē nī ⁊ g nec
dei nī hoīs ē adoptiuꝰ filiꝰ hꝫ dei unꝰ ⁊ hoīs unꝰ ⁊ g
filiꝰ ⁊ ū naturaliꝰ ut hoīs filiꝰ ad ostend. in l. de fide
adpetrū ille l. deus fōz est filiꝰ hominis filiꝰ qui
ē filiꝰ filiꝰ unigenitꝰ dei patris qđ ā nī sit adoptiuꝰ
filiꝰ ⁊ tū g sit filiꝰ ex sub dicti ꝓbat testimonijs sicꝫ
sup epla ad ephesios ait. De ꝙ ihu sēpū est ꝙ
semp cū patre fuit. ⁊ nūquā eū ut cēt notū est ꝙ pa
tria ꝑ cessit. ille q̄ dei nī filiꝰ est. nos ū adoptione
ille nūquā filiꝰ nī fuit. nos aūquā ēm ꝑdestinati
sum. ⁊ tē sp̄m adoptionis accepim. qđ ēdidim in li
bum di hilarī q̄ ī l. uj. dei. ait. Dūs dicēs. Unige
ta filiū tuū nī solo noīe testat est se ē filiū. hꝫ
precatē nos filiꝰ dei sum. hꝫ nī tal ne filiꝰ hic ut
ꝙ ut ē filiꝰ unigenitꝰ nī adoptione. uitate. nī nūci
patione. nat uitate nī ēatione. ab ⁊ sup iohannē
sum filiꝰ g nī hꝫ unigenitꝰ a nī g adoptionis in hoc
⁊ unipo filio ad hoiem referend ē. Ita sane ambi
q̄ uꝫ. dei ait. xp̄e filiꝰ est nī ꝑ adoptionē hꝫ ꝑ nā
ꝑ adoptionē nos filiꝰ dicim ille ꝑ ūtatē nē ē ꝓ
euidēt ostendi ꝙ non sit filiꝰ g adoptionis. Illa
ꝛ g intelligit cū ab eū nī ē g filiū assert ēm ut

si ñ adoptiōis imo ūnomis filī dei ē filī hois
ge filo. vel ꝑsona vl nata ꝑdestinata sit.

Quīm si q̄ utrū ꝑdestinatio illa q̄ ꝑmenorat
apl sit de ꝑ an de ñ sane dici pot ꝑm filiū que
semp fuit dē ꝑdestinatam f hominē assūptū ut
pa. s. enī homo ēet dei filī ñ im hūam ē ꝑdesti
natam ē ut ūbo patī plus ūnitet. vel f sit data.

Solz q̄rendū utr debeant simpli dici atq; cedi xp̄o
ē fēm ut catā ut caturā ad q̄d dici pot hī scīpt
z ubiq; de ūmutatione mīoz gruent dicī. z ubiq;
buitas cā simpli denūtē. ñ q̄ tū simpli debz ītel
ligi q ut aō in. s. l. det. aut cū de ꝑ loq̄n. q̄d f q̄d z
ꝑ q̄d prudens ac diligens lector intelligē
debz. Ad ī. rō dei filiū ñ ē fēm catā in. v. l. det.
ostendit ita in gen. Jn ꝑncipio e. ū. rib ū caro fō est
tota ꝑpm fā s. nec q̄ dicat omīa ūique fā s. i.
oēm caturā vñ liquido apparet ꝑpm fēm non ē
p quē fā s. tota. z si fēs non ē caturā ñ ē si a cōta
ñ est eid cū parte subē est omis ut subā q̄ ds ñ est
catura ē. nā catura ñ est ds ē. s. si filiꝰ non eid subē
ē cū patre ḡ fā subā ē. z fā subā ē non tota ꝑpm fā
s. tota ꝑpm fā s. fā ḡ subā ñ est h una ē pte
infecta subā ē. ī eod. Si f filiū fecit pt ḡ non
fec ipe filī homa ꝑ filiū fā s. at tota ꝑ filiū fā s. ipe
ḡ fēs non est ut cū patre fecerit tota q̄ fā s. Jd. in. l.
xxx. ult. q̄st. dī catura q̄d q̄d fec pat ds ꝑ filiū
qui ñ pot appellari catura q̄m ꝑpm fā s. omīa
ambo in. v. l. de t. Plenī inquit caturam ñ ē di
filiū. audiuim ut in eūglio dīm madalledi
caput. p̄dicate eūglīn uniuse cāte qui uniuse
caturā dicat nullā excepit. et ū s. qui caturam
xp̄m appellant. nam si catura ēet s. mādaret
eūglīn p̄dicari. z subiecta ēet uanitati. q te stā te
apl omīs catura uanitati subiecta ē. ñ s. f
catura ē. ñ catar q̄d doc ē de carne discipuli
mandat officium. de phīa z pena anī.

Arij hoc fuisse phīa legī ut xp̄m carnem as
sumeret. s. d estula s. arij ulcā amp ēputt me
dū ꝑtiatus in faciem ea quib xp̄m negauer
at sed ora polluer. his aliisq; plūb testimoni
is instruim non debe fateri simpli xp̄m ē fm
ut caturam. si addita determinatio ē recte dici p.
vel si dicatur fēs f carnem ut f hominē ut in
durauīt hilarius ñ deo attribuat. vt stat tamb
in. v. l. de t. ñ ds fēs est. ñ ds dei filiꝰ natus est
p ea ut f carnem homo fēs ex maria est. Scīpt ñ
ds filiū suū ex mulere fem sub lege filiū
inqt suū. si non ūnū de multis cū dicat ge
nerationis ei ne ꝑnecare sig̃rauit. Postea sō

exmulere asserunt ut factura non diuinitatis
h assūptionis corpis ascribet fem ḡ exmule
re dicit q̄ carnis susceptionē subiecit. ꝑ obs
uantiam legis gr̄ie. gr̄iam ñ ꝑiudicat ñ
cam diuinitatis. ds. it. et. nus in cā natiōis sacīm
tū suscep ñ diuinā. h ūn z inutroq; un. s. diui
nitate z corpe. ñ ut alr ex patre alr ex ūgine. ñ
id alr ex patre alr ex ūgine qui fēs ē f nre
s. ceptionē natē ñ f ex ne subam uite quē legi
mus ꝑmogenitū. f unigenitū ꝑmogenitū ap
nemo an ūpm. ñ unigenitū q; nemo ꝑ ipm. f hi
euidenter tradit. qua intelligentia accipiendū
sit cū dr xp̄e fēs. ut simpli. t. cā addita determō. ut
factura. s. t. catura. ñ ad sumptorem dīm. h. ad assū
ptum hoiem referatur. Jndoctī ē ñ pot
ut ambo aut ī. v. l. de t. ñ quid dicto fēs est. f. ñ
ad mandato car est. f. quom. a. caturā ē mdo
pot. t. et. ds nate simplicē. ē. ñ quincte nec
ꝑ pot cū mch accidat. h solū q̄d duinū ē
in ñ hat sua. t. et. s. ḡ xp̄e. f. hoiem dr catura.
ñ cū xp̄e simplicat ꝑdicand est catura. ñ ecce
co q̄d f. f hoiem dr. ē catura pot qui ꝑ gradi
sic arguendo. Si f. q̄d homo f est catura.
tur. t. ū. t. q̄d est ds. t. ñ. nt. ens. p hoc ꝑ uenit q̄
ē aliquid ñ diuinū. q. q̄d ipe ē f hoiem ipe est
rō si f hoiem ē aliq̄ suba non dei ē. utiq; ma
aliq̄d ñ diuinū. h. ex ūpiens locutionib; ñ est
recta significationis ꝓcessio. Illa a loco tropice
q̄ qua f dr catura. t. simpli. t. ad iunctione.

Post ꝑdicta q̄r. An hō ille semp fuit vel ꝑcepit.
Utr homo ille cepit ē. t. semp fuit sic sim
plicē enūciam xp̄m. f dei filiū semp fuisse. ñ
cepisse. De hoc aō inquit ita sup ro. hm. huit
aliq̄n dei filiꝰ q̄d nondū huit. id ipe hoī filiꝰ
q̄ ñdum erat homo. f. in eod. prius q; ēet mū
dus nec nos etiam. nec ipe mediator dei. z hoī
nū homo. f. thes. ds. si. plalmus xp̄e nr. z si fons
homo recens. tū est ēternus ds. Alibi ū legī q̄d
puer ille cauit sibillas. et. f. dic se ē ꝑncipiū
z de arī abraham. Hīs auctoritatib; i nullo
resultando dīm hoiem illū in quit homo est
cepisse in q̄nt ibum ē semp fuisse. hīs ablatis
dictione nec non ē ferenda responsio. ea ipe ad
hūm utitur distinctione in plib; locis dicens.
xp̄m omīa ē facta. in q̄nt ibum ē. sed id
ipm q̄d homo ē ipm ē ex nīa. z glificatū. si q̄ ad
ꝑm respicatis. hi dent. Dic hoiem illū semp fu
isse si ad ūm hoīs. q. de eū cepisse. An M
potuit alium hoīe assumē. Valuit de
q̄ degne ade.

prudicat

vl determinatē

q̄d

dia

nō

nō

distinctōde

nō

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

· di. ꝑm. a Solꝛ ꝙqueꝝ utꝝ aliꝰ hoiem ꝙ aliꝰ de hoiem
ꝙ de gñe illi adam ds assumẽ potuit ꝙ
sane dici pot ipm ꝙ aliꝰ aiam ꝙ aliꝰ carnem
potuisse assumẽ q ꝙ ẽ ꝙ assũpta ẽ aia ma-
ꝙ caro a filio dei vt ꝙ ꝙ unitꝰ ꝙ ꝑ plonas
illa ſũma ꝙ ẽ q̃ hõ in unitate plonę
quinct est deꝰ Potuit ꝙ ds aliã aiam ꝙ aliã
cãnem sumẽ ꝙ cãnem utriq; aliꝰ de ꝙ de
neꝛe adã vñ ag in .l. iij. y. dct. Potuit utriq; ds
hoiem aliũde ꝙ ipe inquo mediatꝛ ẽt dei
ꝙ hõiũ ñ de gñe illi adam qui pecto suo ob
ligauit ꝙ hiis aiã sic ipm quẽ primo ꝙ aut
ñ de gñe alię ꝙ aut potuit ꝙ ꝑ hoc ut alio quo
uelꝛ ñ ꝙ are unũ aliꝰ de quo uidet tuc
potuꝰ ꝙ melꝰ iudicaut ꝙ de ipo q̃ tuc ꝑ fuit
fuit gñe assumẽ hoiem Quẽ hoiem uidet
mundẽ ꝙ ñ extinguere ꝙ accepti sp ꝙ ñ cup
fidel non libido ꝑuenit nec ingreditur carnis cõ
cupiscentia q̃ ꝙ ꝑ hoc accipiunt qui originale
ꝑhibent pct, ꝙ dendo ñ ꝙ bendo sed est fecũ
dati ugnitatꝛ. Et hiis apte ostendit aliꝰ ꝙ a
liꝰ de hominiꝰ dñi assumẽ potuisse. deuſ.
d deo An homo ille peccare potuit vñ ẽ
ñ in mitio q̃ utrum ille homo potuit pecca
re ut non ẽ ds qui potuit peccare ꝙ potuit
dãpnari. si potuit dãpnari potuit ñ ẽ deuſ.
Si potuit peccare potuit ñ ẽ ds q̃ ẽ dñs ꝙ
posse uelle iniquitatẽ simil ẽ nec queuꝛ hic
distinctione op est utrũ de ꝑ an de ñ agat.
Siue de ꝑ agatur manifestũ est q̃ peccare no
potuit nec ds ñ ẽ potuit si ũ de ñ discretiõe
dũ est utꝝ agat de ea ut ũbo unita an de ea
tã ꝙ ñ unita ũbo ſtin enti. an de ea ꝙ ꝙ fuit
unita ũbo an de ea ꝙ q̃ ẽ potuit ꝙ ñ unita
ũbo. ꝙ est ut ãbiguũ aiam illã entẽ unitam
ũbo peccare ñ posse ꝙ est sine ambiguo utrũ
eãdem si ẽt ꝙ ñ unita ũbo posse peccare Quo
dã dñ opinio q̃ potuit ꝙ unita deo pe
tũ ꝙ ꝑ uare conante eã ꝙ unitã ũbo posse ea
peccare q̃ de libũ ar hẽ ꝙ ita pot flecti in re
utrumq; partem q̃ friuolũ est ẽ ꝙ angli li
berũ ar hãtꝛ ꝙ tũ gia adeo ꝙ confirmati ũ pe
care negant quãto mag ꝙ ille hõ cui sp ẽ dat
sine mẽsura Inducit quoq; auctoritate ad ꝑ
bandũ id ꝙ ꝑ ceptum ẽ ut in .l. sapie qui potuit tal
gẽtu facẽ mal ꝙ ñ ꝙ. Sꝛ hoc accipiend est ꝙ mbra
ut parti de capite parti de mbris De capite
ñ est ẽtingẽdus ꝙ ñ fecit malum de mbris po
tuit ẽtingẽdi ꝙ facẽ malũ. An dñ potuit as-

b Solꝛ etiã queꝝ qui uel curiose aiam mulꝛ ds
hũanam ñm potuit assumẽ ꝙ mulierẽ
ſexum quidã arbitrant eum potuisse assu
mẽ honestẽ in femineo sexu ut assũpto mu
lieꝛ oportuni atq; honestẽ sem est ut de
femĩ nasceꝛ ꝙ uiri assumẽ ut ita utriusq; sexꝰ
libertas ostenderẽ vñ ag in .l. lxxxviij. Qui hoiẽ
libertatẽ in utroq; sexu debuit apparere ꝙ ꝑ u
tũ oportebat sepe qui sexꝰ honorabilior est.
Sequens erat ut femineꝰ sexꝰ libertatẽ hñt appa
reret q̃ ille uir de femina nat est Sapia ꝙ dei
que dr tinguntur filii hoie ꝙ cepto in utero ꝙ de
utero ugnitus libertatẽ hoĩs indicauit. An ẽ
natura hois insapiã ꝙ gnã ꝙ ꝑ fecit ꝙ ꝑ fecit. di. 17
Preterea sciendũ est xpm ꝙ hoiem abipa ꝙ cep
troe ꝙ plenitudinẽ recepisse cum spe dat ẽ
ad habitudinem ꝙ inquo plenitudo diuinitatis co
porali habitat ita ũ habitat ut ar ad ꝙ addenda
nũ q̃ dr ꝙ plen est ꝙ ñ ita habitet in scũ ut in
corpe in est sens singuli mbris ꝙ ñ quẽ in ea
ptes ut et uisus ẽ audit et olfact ꝙ ꝙ tact
in cerel a solus ẽ tactus Ita et in xpo habitat omnis
plenitudo diuinitatis q̃ ille ẽ cui inquo ꝙ ꝙ
sens. In scel ũ q̃ sol tactus est quibꝰ sol dat ẽ
spẽ cui de illi plenitudine accepit ẽ deitatis
nitudine ũ ꝙ ẽntã ꝙ ꝙ similitudinẽ q̃ quã
illã ẽdem ẽntialẽ ꝙ similitẽ accepit ẽ ꝙ ꝑ uer
ꝙ ille plen sapiã ꝙ ꝙ fuit abipa ꝙ accepto ẽ ꝙ ꝙ
recte dicẽdo uid fuit et dñs sup ẽt ꝙ ꝙ omnes cr
cidabit utrũ q̃ in utero ugnis ꝑfecꝰ uir erit
tm non solũ ꝙ ꝑ aiam ꝙ ẽntiã ꝙ ꝙ ꝙ sapiã ꝙ ꝙ
plenitudẽ. Auctoritate ꝑmr q̃ dr. ꝙ ꝙ
Huic ꝙ uidet obuiare sentẽtie q̃ ilucẽ cuiꝰ
legit tho ꝑficiebat sapia ꝙ crescere ꝙ ꝙ sapiã
hoiĩ Sic ꝑficiebat sapia ꝙ ꝙ ñ uidet ꝙ ꝙ
one hũisse plenitudinẽ ꝙ sine mẽsura ad q̃
sane dici pot ipm ꝙ hoiem tãtꝰ ad q̃ ꝙ ꝙ
pisse sapie ꝙ ꝙ plenitudinẽ ut ds ei plenꝰ
ferre ñ potuit ꝙ ñ ud dr ꝑfecisse sapiã ꝙ ꝙ
ñ q̃ inse ꝙ inanis qui de ea sapia ꝙ ꝙ ꝑficiat
dum ei sapie ꝙ ꝙ gie munera ꝙ ꝙ cellum crescit
mag ac mag patefaciebat uni cui q̃ ꝙ ꝙ ꝙ
ua aut juxta hoĩs ñm ꝑficiebat sapia nõ q̃
ꝑfecta ꝙ ꝙ ꝙ qui ad ꝑfectꝰ ꝙ ꝙ
spu sapie plen ꝑficiebat ꝙ cui q̃ plen erat
sapia cetꝛ ꝙ ꝙ ꝙ participati in demonstrabat ꝙ
ta hoĩs ñm ꝑficiebat etate de infantia ad
iuuentutẽ Juxta hoĩs ñm ꝑficiebat ꝙ ꝙ ꝙ
q̃ ñ habebat ꝙ accessu cui ꝙ ꝙ accipiendo ꝙ

pandendo donū & q habebat ap̄ cūm 7 hoies
q quīt p ficiente etate pretabat hoīs dā
que s me tant 7 sapie tū eos ad laudē dei ex
citabat 7 sic deo pat ad laudem 7 hoib ad salu
tem p ficiebat In aliis g non inse p ficiebat sa
pīa 7 & hī ut eod eūgl io puer ule plen sapia
7 & habebatur sic & dr p fecisse sapia 7 & ut ali
quis rector ecclastic dr p fecē incuna s ēdita du
ce in dustriā alios p fecit

Hubi trī sēpcum ut̄ q f sensū ut g. amb
hominis p fecte sic etate hoīs p fecta aut
abi in l. huj. de sp u sco sic ds p fectionem natē
suscep hūane luce p sensum hoīs h̄ sensu car
nis fuit inflat̄ sensibilitate sensu mīs hoīs
aiam dp turbati sensu hoīs eluitur 7 ingau
sensu hoīs p ficiebat sic sēpcum est sic p ficie
bat etate 7 sapia 7 & quom p ficiebat sapia di
p fecte etatis 7 p fectus sapie s hūane ē ic etate
memorat ut ut̄ hoiem & dictum etat ut ī
duum tatis h corpis ē & sic p ficiebat etate hoīs
p ficiebat sapia hoīs sens a p fecta sens ido
sapia quis sens p ficiebat si hūan & ip̄e sep
tus est si diuin & mutabit p fecta q ut plagm
tatur in melius q d duum est ī mutat̄ & &
mutat̄ ī est duum ī sens & p ficiebat hūan
sensum & sc̄ep hūanū ī poterat p fectas
utus dei nec creāt̄ ds nec ad cumulo sapie de
impleri q & implebat̄ erat ī dei h nīa sapia
ia quo ī implebat̄ qui ut oīa implent dei
endit p quē aut̄ sensum dixit 7 fatal q d pa
tem puer nesciebat aū mat̄ē sēpcū est ut
plq̄ fiat puer patē ac mat̄ē accipiet spolia
mat̄e sapiam ut dei furina et occulta ī fal
tuit experi a agnitis infantia p hūanam
utq̄ in prudentiam q d adhuc non didicit
ignorat s uerendum est ne q̄ duos p in
cipal sensus aut genuinā sapiam & ibum
xpm duudam ī q quid & duumtatē ei 7 cānem
adorā m xpm duudim ī q quid cū meo ima
g & p tem dei crucem q uenerā m duudim
ei ap̄le ēte qui de eo dixit qm 7 si crucifix ē
ex infirmitate uīa uiuit ī ex uirtute dei ipso
dr̄ q non duus est & ī q quid 7 ei dns q uīa
tionale 7 intellectual mī sus ep̄ capace duudi
nus est ei ī tripe deus ubū caia tionali 7 intel
lect corpi uicarne sua fuit h aiam ualem
7 intellect capacem ripam hūanā ere id sube
& mē s aiē 7 carnem mē similem eid q̄ carn
ē mē subē suscipiens p fect 7 homo fuit

Hec ūba ambē pia diligentia inspicienda s
que ex parte hominis ignorantia instruit
7 illuminant ex parte eruendi fomite male
intellecta ministrant ins ut euident ūba duos
in xpo ē p ncipales sensus sue gemuna sapiam.
nec p ro unitat̄ 7 singularitat̄ p duudit s ut ē
duas fūs duas h̄t sapia uiam ī eā tam h gem
tem q ipe est ai tam non ge uitem h eā 7 p gen
ei collatam nam y saiaf de eo p telat̄ requiesc 7
sup eū ip̄e sapie 7 intellect 7 c̄ 3 pog sapie 7 in
tellect 7 sapia 7 intelligentia p ip̄an sc̄m gr̄is
data ē erat sapiens aiam & dm̄ ū sapi
ens erat sapia et ma que ds est et sic in quīt ds ē
bon ē bonitate fili que ip̄e est 7 mīe ultrica fili
q ip̄e est ma sapiens sapia naturalit q ip̄e gena
li ē sic bona est 7 ita bonitate ultrica gr̄is da
ta que ip̄e ut nō ē ma sapiens sapia gr̄is
data que ip̄a non est et licet gemma m & sit
sapia una tī eadē p sona ē que in quīt ds est
ī quīt ī dā est sapiens ē sapia ē ma ī quīt ū
ead p sona homo ē 7 & hoiem accep tū quīt ē
subsistens ē ratia 7 ē ne sapiens ē sapia gen
ta sapiens g̃ hūano sensu 7 diuino. Quō ī
ed ex̄ dīt sic aud sensus p ficiebat hu
ea illi dicti intelligentia s. sensus p ficie ma
dat hūani illumīda ē aperiet uidet ambī inun ri
ere quod & & hūanum sensum p fecit 7 qd infa
tia ei experi a gnionis fuit 7 patiē 7 matrem
ignoraut q̄d nec ecclā recipit nec p̄ misse an
dom tamel parum sic intelligi s nīa sane p
accipi ut ei int ad usū hoīnū 7 sui sens ostēn
sionē xp̄e p fecisse dicat̄ p ficiebat & hūanis ds
ture o fostensionē 7 alias hoīnū opinionē ira
ī patiē 7 matrē de ignoraslē mīam qua
se habebat 7 gerebat actī agnionis ēte ps.

Quā & habuit sapiam patē ē deo ds

hic q̄ op est cū ā ē sapiens ola sc̄a & dr

sapia g̃nita ut̄ hūit sapiam eq̄lem do
ture oīum nec sciam hūit ut habeat 7 utr
oia sc̄a atque ds sc̄a 7 ubiq̄ dā plac q̄ nec parem
cū deo h̄t sc̄am nec oia sciat q̄ ds, qui m
nullo ē cum eq̄tur ē non. Cū & nīa nulla ē tā
tur m nullo eq̄ ē non. & nec sapia nec & h̄t
equalem sapiam ē deo nec fecit oīa que ds. sc̄
sc̄a ia nta eq̄lē h̄t cū deo sapiā ī & deus in oī
homo maiorem h̄t sustrientiam q̄ ei ē atum
iudicet 7 auctoritatel ad dī p bantiū aut em
xp̄ha ex̄p hoīs assūpti. iurabit fca ē sci ter
me 7 ī porro adeam & exponens calliodo

Filius sapiens sapiētia ingenita 7 ipe non 7 sapia ingenita
& sapia ingenita pa 7 tpe. l ā filio dō sub au
diēda 7 a ut dicat filius sapiens alius sapia inge
nita h ā 7 p si ot eos q dictum q. diuinitas
non 7 ds. geditur n. q deus diuinitate 7 ds 7
geditur q de ñ 7 diuin & diuinitas pa tpe
l natum do q fallū est:-

de inestimabili pmissorum ubo

de gemma sapia & genita 7 ēta.

1 sm

1 est

1 uel

1 ipa

o alij ingenita

sapia ingenita q pat 7 sapia q n 7 ingenita q communis 7 ll 7 ps ñ tñ gemma sapiētia qm ñ 7 alia alia sapiēta sapia ingenita q tm pat 7 sapia q communis pat 7 filius 7 ipe s.

o scia tua ego me

aut ℓ iental humane cõdi[illegible]tionis ostendat rep hõ assumpẽdie subꝛe non poꝛ equum in scia ut in alio apl℔ 7 aut ℓ homo utꝛq; ℔ dei in spẽ dei qui sobꝛ scꝛutatur oĩa 7 p̃funda dei his alijsq; plibꝰ tõlꝰ 7 auctoꝛitatibꝰ nitꝛuꝝ qui aĩam x̃ asseꝛuꝝ nec patꝛem cũ deo hñẽ sciam nec oĩa scꝛutꝝ ds q; ipse oĩa scꝛutꝝ ds sanct℔ cꝛeauit in mundũ scꝛt 7 cũ ℓ sipam.

Questio quinta distinctionis primæ

Sciam.

Quia ℓ data mihi uerbo dei cui unita est p̃fecte intelligit omnia scꝛutꝝ que ds scꝛt si ipse omnia posset que pot ds nec ita clare ac plene oĩa cap℔ ut ds nõ ipse equaꝛ ℓ ton suo in scia 7 si omnia sciat quemp̃e nec ei℔ sapia equalꝛ est sapie dei q; illa multo est dignior dignius q; p̃fecti oĩa cap℔ quã ille aie sapia 7 in scia maiꝛe hꝛt sufficientiam ds quã aĩa illa que dignior est omni ctꝛa tura. Illud uõ apli q; dꝛ inducunt uetꝰ nouit q; dei 7 in spẽ dei qui sobꝛ scꝛutatur oĩa p̃ nobꝰ fac mox ut addat apl℔ ℓ hoc aũ spm dei hñs uidꝛ p spm quẽ habebat dei p̃funda se scire ostendꝛet. Sz aĩa illa p omnibꝰ spm dei hñs uidꝛ ipse ipse ℓ est datus ad mẽsuꝝ utꝛaq; sobꝛ is enim ista bona 7 spẽ ℓ sit mẽsura huius 7 sapiam 7 oĩa scꝛutꝝ aĩa illa 7 in quedã scꝛutꝝ quedam ñ nõ sit mẽsuꝝ scia huius sine mẽsura sciam huius scꝛt 7 oĩa fulgenti 7 mẽ mone quodã mira inducꝛ quibꝰ asserꝛt aĩã illã rerũ oĩũ scia hñẽ utꝛum auctoꝛitate apli dicentis. In quo sunt oĩs thesauꝛi sapie 7 scie abscõdit q; 7 tõe p̃bari poꝛ sic. 7 ieꝛ scꝛt aliquis q; ei℔ aĩa ignoꝛet Sz xp̃c p omnia 7 cellionẽ oĩa scꝛt ad id uõ q; dñt si oĩa scꝛt 7 scꝛt ante mũdũ 7 se ipsã. Respondem q; sciam hñt candi minꝰ dum. Sz non potentiam 7 candi nam 7 scꝛt quo mõ ds se ipsã cauꝛt. hñt 7 sciam sui ẽ se nõ sui candẽ. q; nõ est candã. Sz hñ ctã.

Quæstiũ est non dedit illi potentiã oĩũ ut sciã.

Sciã qꝛe ds non ei dederit potentiã faciẽdi oĩa ut sciam. Respondꝛi pot q; illi ℓ parẽ scie nũ id ei aggꝛue datum est sine mẽsuꝝ ℓ ipa illi ℓ sapiã ℓ non [illegible] datum posse facẽ. omnia que ds facꝛt. ne oĩps 7 p hac ds putꝛet. Ver tñ fonte nec potentiam faciendi oĩa ei ds p̃stare poꝛuit 7 si potentiã faciendi aliqua q; nõ facẽ poꝛ. Scꝛt 7 aĩa xp̃i oĩa que ds in ũbo dei 7 hi q; dꝛ 7 p̃sentiũ oĩ ctuꝝ 7 ꝛep̃lꝛatuꝝ ut [illegible] inquio 7 angli 7 que dei s. 7 que futuꝝa sunt agnoscunt.

Quæstio incellinda sit quædam uita ambꝰ scꝛutã.

Sed si aĩa illa ñ hꝛ tantam potentiã quantã ds nec homo assumpt℔ tamen poꝛꝛã q; ds. Quo in q; intelligit illud ambꝰ sup lucam. ii. angls de nascꝛuꝝ filio uirginis aut hic erꝛt magn℔ 7 si. al. uo. tñ ideo mag℔ erꝛt magnus q; aĩ parti uirginis magn℔ ñ fuit. si q; potentiã quã dei filius ille hñ homo erat ꝛep̃ acceperit. ut una sit p̃ homo ds. Ecce aperte dicit q; homo erat acceptus et [illegible] potentiam q; huius dei filius ille. Sz si homo acceptus erat illã potentiam q; ꝛep̃ ut ñ homnis sit p̃ aĩ q; semp huius 7 hñ q; ñ. Sz ñ q; aĩa illa de cetꝛa stat q; accipe ñ posset ad q; dñs illã q; accipiendum de p̃. si ñ unq; est dei filius homo in q; ẽ homo p̃ una est ut p̃ dei 7 homo filius dei 7 filius hois. q; unq; est dei p̃ ñ ꝛi potentiã huius si unq; est homo non semp fuit illa q; p̃ que semp fuit dei fuit erat homo p̃ 7 hoc q; fuit erat homo p̃ acceptum erat ex ꝛep̃ potentiã q; ille 7 semp habuit unq; dei p̃ hanc distinctionẽ illã 7 similia sine accipi p̃s. que dubietio implibꝰ ds tionũ articul℔ ẽ necꝛa ad ũbul quoꝝdã pplexam ℓ positꝛẽ. Sz cũ de rebꝰ assentiendo fructus habeꝛ 7 ꝛeꝛũbia.

De hois defectibꝰ q; assumpte illi q; p̃mittend℔ ẽ illã q; dei filius 7 in ipsa natã.

ñm hois accep aĩam passibilẽ 7 ẽ passibilem et mortalem. ut it plantꝛ uel corp℔ hñẽ q; de fect corpis tam 7 ipsum. 7 hꝛ mi. et ut uel aĩam plantꝛ hñẽ. Accepit defect℔ aĩe. 7 tristicia 7 mor dolorẽ 7 hꝛ mi. dñi. Sensꝰ aĩe ẽ in ꝛe carne sentiti aĩa utens corpe uel ut instrumento. hñ ad sug. in. l. xi. 7 corp℔ sentit. Sz aĩa per q; uel nũcio utꝛ. ad affirmandũ in se ipsã q; erat secul nutꝛit. Sic q; aĩa q; hois ẽ p corp℔ ẽ q; struit. uidꝛ laudatꝛ. ut 7 p corp℔ que dã sentit mala q; sine corpe ñ sentiꝛet ut sum 7 sitim 7 hꝛ mi. Sed ñ in mio defect℔ corpis dñi dã 7 ñ p corp℔ imo 7 sine corpe sentit ut ẽ timor 7 hꝛ mi. Sentit q; aĩa dolorꝰ 7 quasdam ꝛep̃ strumentũ corpis quosdam 7 ñ accipit. nã xp̃c sic uerã hñm hois ut 7 hois defect hois 7 ñ omis assumpsit. et defectus pene 7 ñ culpe ñ tñ omis defectus pene 7 eos os quos hois assumẽ expediebat 7 sine dignitati ñ derogabat. Sic ꝛep̃ hoiem hõ fos est. ut ꝛep̃ eũ defect hois sacp sacpit et dereliq. ut de suo nab ꝛebuerit ut nim tollꝰ. Susceptꝰ it nihil uerũtamẽ ñ sua nob infunder nouitatẽ simplam accep ille

Gamma est oĩa scit

Ẽ at ei nõ

liquidꝰ 7 pñtig nõ

Eumita

sumet 3

uenitate & pene ut nam duplam glie & pene
culpe. Aliter aliud accipiendo sic q.ur lo
quitur auctor cum dicit nr in se suscepit ois
infirmitatis mee preter peccatum d. n. accipiatur
de illa infirmitate que cum ipso nob sumere oportuit nec debuit
ut talium cepit habitum ipse ignorantia
aliqua & benignorantia q.dam que defectus est in pec
tis & ignorantia inuincibilis inuincibilis peccatum est
si cum debita & que nob expedit scire & tenet diligen
tia naturam benignorantia non impedit salute & for
te tamen benignorantia defectus in est constitutus
in nob & ignorantia atq; difficultate uolendi
& faciendi bonum quam admisceri nisi preueniens
ad. inf. ny. de. ar. approbauit inquit talia preuenis
ut essent inuita & resistente atq; inquiete dolo
re & naturali unculi in ple ambidnoiis cop; cepa
re & est in multitudi hois & pena dampnati erga
miseria peccatis uilissime inflicta libi dei
& cp sponte bo libo ar. cade potuit & reliquie
adq; miseria pene ignorantia & difficultatis q
parte ois ho ab exordio natiuitatis sue in abisso
malo q; q; in & dei libatur. Esse euidenter dicat
hic ad. ignorantia q; quisq; inuite talia preuenis
approbat & difficultate quam non potest se repa
rare malo admisceri nisi pene & pena est hois &
& in huiusmodi & accepi omis defectus mie infirmita
tis pec
& ignorantia tal & difficultatis in suscepto
Sed forte aliq; dicit illa est pec, cum obiciat q; pec
ato dete uidetur. Ad. dm inculpabili in pec
me exordio & dnoiis hoi potuisse tradere tentet
ei nihil. Jta in. l. eccl. in quens. ignorantiam & dif
ficultatis & sic erit hois primordia nulla nec licet
prud. dg. & laudandi esset & si hoc in primordio
alicuius nisi q; esset in eo defectus & pene. si defec
tus & pena ei in dicta fuisset. an peccatum inde cum eo
agi iudet cum an culpam sentiret pena obliui
ne dmsitta in fuisse defectus & penas. si nisi hoi
infuisset sic in fuit hoi. an peccatum dg. & adep
to defectus siue pena in posse & fic & & q; gm re
cepit p. & fic potuit & adpis & p fecit eop &
pa sua p. amisit simul q; p faciendi facultate p
dicte defectus fuit & & pena in posse & fic & malum
declinare & bonum facere omis & defectus nos &
cepit xpc pt peccatoq; ei quem iebat & cepe. &
nob expediebat & it pta & tudinum gia & pin
uncia aquibz oio in minis erruit. Quod it defe
ctus mutuat adostentionem uel humilitatis ut mo
re & ritia ut ad implectionem opis ad q; tenet
ur passibiliter & mortaliter & ad immortali

tatis desperationem spem mia erigendam ut monet
& cepit hoc a defectus in & dnoiis siue necessitate
& miserationis uoluntate & cepit hoc fuit defec
tus & non in eo tamen non sic tamen peccato originali hos
defectus tales in sit aplo similitudinem dicens. corp; qd
& peccatum est & necessitate moriendi hic in se
xpc an in expectato in nullo mo huius defectus q; in peccato
& cepe & mala & miseria & ulsa & ex sola misera
tionis uoluntate de mo in se transtulit ue
ra in firmitate hic accepit unam carnem & pfine oi
infirmitate assumere potuit sic absq; culpa ea
de & cepit. Auctoritate ybat xpm hoc
ed q; in nullo ue dolorem sensisse & timuisse.
de sensu impassibilis humanitatis & male sensis
se inueniunt asserentes similitudinem & atq;
imaginem passionis & doloris xpi in hoc & peccati
se & multo & o dolore & passione sensisse aucto
ritatis testimonijs eos quos centes in dubita
bile fortasse q; sup dictum & pm & pinas dicere
languores nisi & pro culpa & dolores nisi & pro pecca
tis crucis meis gloriatur & tulit & dolores nisi & pro pecca
tis meis & a. m. usq; ad mortem & & lege. Sep hic tedet & pauet & pha &
expe & ait. & replecta est mea anima mea & et proponens
ad inquit & in utilis & peccatis & mala & dolo
ribz repleta fuit anima & equibz ipsa & gratie carni
& in & dolo corpis potest & esse sine anima. Dolet anima & non
dolente corpe potest hoc & infirmitatis huius
assert & licet ipsam carnem ac mortem & non dnoiis nec ci
tate & misericordie uoluntate & cepit ambi & i. m.
de tri sicut & scriptum est. Pater si possibile est transeat
a me calix iste. Timet & & & dum petrus non timet
& timet petrus dicit animam meam pono pro te & die
anima mea elongatur & tristis usque & mihi & plenus & quod tri
ste qui est in filio non tamen ille qui suspicio est & ait
timentis affectum & in eo & ut homo turbat & ut
homo fleret ut homo crucifigat & pro nobis & tradidit
& resurrexit non turbat & eius & cetus non abutur
eius diuinitatis & turbatur anima & humane fragi
litatis assumpsione & turbatur. Nam qui & cepit
animam & cepit & ista passionem & in tempore quod & sentit
aut turbari aut mori potest & in eo & cepit
& luciam meam & fidentem & tribulationem noli & qui
crucem & pro eo & ut homo huius & tristicia & quam & cepit
affectu in & patitur in & tristis est in & dolor & pme
rum me doluit qui & crucem & pro & gle nichil huius
ad doleret. Deus & deus & die & hora mea multum in tua
& quia tu non pties & pme dolere & quia me exple
tione fidei ait. Vos ita dnus & noiem passibilem
dei filio fuisse & ut deitas & impassibilis per

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

pmanz Passus est enim filius dei cū putruisse huic
omia que sepeuia retulerūt ut illud qd patri potes
tati subiam pallium proiecerūt q̄ p̄loma fuit
sui suscepit passibilem hoiem ita tū ei habitasse
ut suam subam nil passa est ut uerbum tristis quā
impassibilem necesse est confiteri. his aliisq; au
ctoritatibz p̄spicuū fit xp̄m uerū passibilē as
sūpsisse hoiem aīa in eo defecerit z affectus
nisi in firmitate sūscepisse. Voluntate non
necessitatis dicendo. Hic ponit q̄ p̄dictus adū
bedam tū reputuit in scoy tractatibz q̄ sancti dñm
p̄ nullis aduersari uidentē tam sup illū loc
psalmi clamauit ne exaudiet ac. tradē uidet
xp̄m nec uē timuisse nec uē tristitiā ee sic di
cens quoniā hoc dicit qui peccā non fecit nec i
uē e. d. tuo ei. Si de nob aīe suo hoc dicē corpi
it sui i. eccle gemebat p̄m sic. z alibi ei dicit
tristet anime cal. tristē p nob loq̄t in forte pu
tatur timuisse mors. Si ñ uē timebat dñs
patrē cui die i. resurrectur ei ait det paulus
dissoluite eccliam xp̄o. ñ ut forsan est timens
impatiens oles. z condēnādi mou. z dñs
coronaturus tyrannū morte. Si infirmitatem
repsentans p̄ fuit infirmis qui timet mors
hoc dicē vos illos erunt fletus z ait trubescant
qui putant saluatorē timuisse mortē z pas
sionis pauore dixisse transeat a me calix iste.
De ait inlacrimat ei dñs. determinatō auctoritatū
aliq; adūsa dubitat ee putet hanc auctoritatem
ūba in hunc mod accipienda dns.
et ñ uerā timoris tristitie ei p̄ passionē sed ti
moris tristitie necessitatem et passionē ac re
mouisse intelligatur huius. xp̄s uere ti
morem tristitiam in natura hois. sed ñ sicut
nos qui sum membra ei. hos et ea peccati ñr his
defectibz necessitatibz subiacem. et in nob ē silr de
fect. sic p passionē z passionē. sed in x non ita. sic
passionē sicē impetus q̄dam notatur
p passio z passio in his penalibz affectibz alie
nis. quis inficiū timore ei tristitia ita ei
nihil intellect non in ei moueat. nec ei dubi
dei. nēplatione nec p passionē aliquā eo
mouetur. turbat nec passio ei. uō non ita
fuit turbat in ala timore ei tristitia ei aueri
tudine dei. nēplatione. Aliqn ei declinauit
et quē modū intelligitur cui dñs timuisse
et tristis fuisse. Vbi ieiunio et oratione et lege cep
gestari. z metui ei ait mors. mag placuit
alicui hoi uē gestatus est. sed ñ passio eius

diuabat. alo uero pro passio ei. uñ ait cepit eo
tristari. Aliud est enim contristari. aliud ma
pe contristari. Ad est aliquē contristatur quis p
passionem. alte p passionem. Hoc. et hanc distin
ctionem aliqui dicūt xp̄m uere timuisse aliqui ue
timuisse. querentes timore huius tristitie. sed nō
et passionē. nec per ea necessitate conditionis uñe ac
his causis uolens assumi dicto. intelligentes
dicut xp̄m ñ uē timuisse. ei tristem ee timo
nem. tñ tristitiam huiusce. his ubis. infirmos
use plignans dñs ait. pater si fieri potest tran. a. me
ei. ñ ut uere timebat dñs patrē cui die resurre
cturus. ei ardenter pene dissoluere ei. z esse cū
dr coronandū tristis ē dñs coronatur. Vere ine
rat tristitia. z timorem apte removē. z ti
more aut subiungit. Si tristitiam sic assumpsit in
carnem fuit ut tristis ut eūg in dicit sum nō
tristis fuit. ei eūg dicat. tristis est aīa mea. et
qui dicat. dormiunt ihs ñ dormiunt. qui die mi
ducasse. mandicauit. et ita nichil sanū relinq̄t
ut dicatur. et ei corp ei non erat nec q̄q̄ de
illo scriptum ē nec ē. rem ē. g. tristis fuit. huc
luntate tristitia assumpsit uere. quoniā uoluntate
carnē uerā apte noscitur eūdem. Si ita
ab eodē ñ uarias dictoy dissereret. ita quib
intelligenda ubiq; assumēda est. qui ubiq;
natur intelligentie ea p̄dictoy ubiq; nichil
occurrit. Si dictionis. de quibdam balanca
ex pictis valde obscuris. q̄ uidem sine cor
tū magnouentac difficultate asserē. q̄no ob
nem ūba ylarii. quib uidetur tale ei tribuisse ut
ra. z. timuisse impium incredibile ut passionis dola
rem ñ ineuitabiliter. sine tristitia pati. gnem
Haec ea sicut q̄. Si hmūr pro pa aīa incep pro
tac. z. p̄gnatio non tristitiam dolorem ingerit ac ñ s
illetris ac preces dolori. sed z corpus. et sine sen
su pene uel pene ereptisse dicit. q̄ sic corp nim
ñ hēt talem naturā ut uideat calcane in dal
uti corp xp̄i dicat non habuisse nim ñr dolor
q̄ ñ huius naturā adolend. aut sic in. xi de
unigenitus dei hoiem nec similitudinem
rem hois non deficiens a se deo sumpsit in
quibus ad ictus incedet aut nullis declinabit
ad nodi genuerent. aut suspensio eleuat
assereret quid simpleri passionis nō ta
dolorem passionis inferret. ut de ea aliquo
pforans signem gpongens. haec nullateni
omis quid hal passioēl naturā sue inferret
foret. ut p̄gnatio ei nullateni. sum suam

in hoc passio illata ꝛ̄ retinet dñm in natura ñ est
tñ aq̄ sanam ut pōgi egrem tñ aera utilius
tm quānis nature tñ sit ꝛ utilius ꝛ ꝓpōn
gē ꝛ forsan ꝓ passus quid dicēdū est rudum spē
dicur dum moritur ꝫ in corp̄ irritens passio
non fuit passio non tñ dm passionis exstitit dū
ꝛ penalis missio pena desinit ꝫ cuncta corpis sig
sensu pene tñ pene in se desinentis excepit ꝫ
huīt sane illd dñi corp̄ dolor tñ dm si corpus
id ꝫ hēt ut calor undas ꝛ fluit de super actus clau
si dom obstruit arteriā at ꝫ si dñici corpis solum
illa ñ sit ut feratur in hūdis ꝛ sistat in q̄dā
structa transeuntis qui p̄ dm sanam corpis cā
nē exspūt ꝛ sceptrum iudicantis caro illa dicet ē
homo ille de deo ē hīs ad patiendū corp̄ ꝛ passi
hīs tm ñ hūs addendū ꝫ d in eo videm̄ animi
le passionis ordo in firmitatē in dño dolorē permu
tat mentis lugubritatis in gaudiū exercitij merū dño
helis alebat ꝛ ꝑat in gelidū ꝫ sterilem tñ ꝫ
ꝓtrahunt ei sigebatur in ūb ē fiducia ꝛ ineatur
in stultum misse ꝫ hērere passionē uidens obstupo
tamen ꝫ errorem petri ꝛ scandalū est
anne timuit qui armatis obuiā ꝓdire ꝛ in corpe
ē in firmitas fuit ad occursum gladiatorū pleq̄
tū agmina supinatis corpib; ceciderūt quam ꝫ
infirmitatē dñatum ꝫ corpis edit ē tamen huīt
ñ utilitatē ꝫ forte dolorē nullum ꝛ timuit quoq;
otium dñice infirmitatis asserta penetrantis cu
nem clauū huīt errorem qui exercitā animē solo restī
tuit actactu ꝓducens hanc manū clauū dolet
ꝛ sensit nulli qui alios dolore nullum ñ reliquit
pōgit unde carnis meatus tibias ꝛ tactu caro ꝓ cedē
sanat ꝫ collatis ꝫ dictoꝝ gressuq̄ utilitatib; demō
strauit ñ ē ambiguū in ñ corpis ei infirmitatē os
porce natē ñ fuisse ꝛ passionē illā huc corpi allatā
sit ñ tñ dm dolendi corpi intulisse q̄ huc ꝛ forma
corpis mei erit in dño ñ tñ utiliose infirmitatis mee
forma erit in corpe ꝫ exercepta sit sēl mutato ꝗ ge
mit audiri lector ꝛ ubi hilarij quib; dolore ex
cludo uidet ꝫ si ex crudelis sens ꝛ impietatis hebi
tudine ꝓmissi diligenter intendat aut ipius scripte
ei rūstantiā inspicial dictoꝝ uoem aut ipius tem
pe ñcup̄ potens ꝛ intelligentiā arguie ñ atte
ptab; intelligibit ei ione dixisse dolorem passiōis
in xpm ñ incidisse ñ iuste corpis ꝛ excepisse ñ pe
ne sū sensu pene ꝙ tam ꝛ tantum doloris in se nō
huīt ꝙ uidet notasse ū aut non hīs tm adolendō
tō ñ iudicanda est causa in ꝫ tm nr̄i corpis nec
deūm huīt passio ꝛ ñ huīt tm ad tm dū

ꝛ tristandū ꝙ ñ huīt tale tm tm ꝙ erit ē timoris ut
exitialis ei ꝛ tp̄ necessitatis tm dū ñ fuit in eo sic ē in nob
ꝛ tristicia tm in eo fuisse ꝛ loquent all ent hīs tam ei
exitialis ñ sua mente hīs defectū petri talis ꝛ aplos
dicit ut q̄m ñ ip̄ mente hīs usq; ad mentē tale fuis
se his ūb iuditio quid sit tale ē usq; ad mentē ñ
tē d̄ signationis ē tale ē ip̄ mentē tale usq; ad mē
tē q̄ ip̄ mentē tristicia ē alie mentis ē tristicie ē
ū tristicia usq; ad mentē ē gaudij ñ tristicie ē hīs
finis ꝫ adeo ē non ip̄ mentē sue cepta ē tristicia ut
sit destructa p̄ mentē non q̄ ꝫ tristis ē hīs ita q̄ in ē
dalo p̄ infirmitatē carnis erit fuit quod mag ora
te ne indicam̄ intēptationē qui aīe polluit ei erit
se ñ scandalum. Animꝰ fuit necessitat patiē
di mentis ē ꝛ dicto ē ꝛ ꝓ dicti ducē longi di moriendi q̄ ꝫ
mentē dictū est ne lup̄ q̄ ꝓ se in se mīol defect ꝫ cepit de
p̄ peccabilitatē hōis gratiā defect qui peccati est ꝛ ne ē ge
neralis patiendi ut moriendi hīs corp̄ nīm ñ tm ñat.
mortale hīs ꝛ mortuū dr q̄ ñ tm aptitudinem
moriendi hīs ꝛ necessitatē hē sō q̄ utr necessitas tal
in ꝛ cane fuit de aptitudine ut moriendi q̄d nu
eo fuit ambiguū ñ est ꝙ ꝛ aīa peccē in hoie fuit
q̄ in eo aliq̄ ñ fuit defect nec ꝗ mortalitatis alia
mentes fuit defect q̄ ñ ei erat hīs ꝛ quidā talem
mortalitatē in nob non ē defectū non impe
dunt ꝫ necessitatē moriendi ꝫ patiendi q̄ ꝛ mor
talitas dr ꝫ passibilitas hē ut hō ne passibil ꝛ mor
tal non ñ q̄ ip̄ aptitudinē hīs ꝛ ip̄ necessitatē hīs tm
nā d hoc defect fuit in ꝛ carne aia quoq; ei cū pas
sibil exercit aīa mentē nāquid necessitatē patiē
di huīt si ut necessitas patiendi moriendi fuit
ꝫ ñ uidetur sola uoluntate misericordis defe
ctū mīol accepisse adp̄ dicta pōt ꝫ uoluntate nō
necessitate sue ñ hōis defectū sic alios accepisse ꝫ
necessitatē patiendi ala similē ꝫ patiendi mentis di
mē ne uel hanc necessitatē ñ huīt ex necessitate sue
q̄ditionis q̄ ap̄ecto ꝛ mutuū si ex hoc uolū misericordie
ꝓ deū ponent tabernaculum suū in sole
ſ. mutabilitate ꝛ laboreū sup ep̄lam ad
hebreos auctoritas dicat q̄s sic hoiby aliq̄s uiuere le
ge ñ structurā ē semꝫ mori ꝛ ꝫ ead necessitate mi
serū ñ semꝫ oblatꝰ est ꝛ ñ sepenecio dicit mire ñ per
ñ sue q̄ditionis hē defectū ē qui ꝛ non puenit
nob ex ñ ꝙ ꝓ est instructus si ex ea peccō uitiata
ētō dr hic defect fit q̄ qui p̄ ñ uoluit uoby dis
fuit. de tractat hōis ꝛ q̄d de singlis ꝛ accep.
Et hic notandū ꝙ de ōi statu hōis aliq̄d accepisse
q̄ os uenit saluare ꝫ u ūj. stat hōis p̄ri ante
peccē ꝛ ꝓ peccē ꝛ an gram ūl. sub gnl. mgla de p

hydati ī libro. de modo cū h; passi
onis gra ī humanitate ei. alli
ciant dō tñ ubi caro seis
ñ potis ase demutabil ee
patiendo ubi q̄s caro sem
per passionis se subdidit ñtñ
demutatiue passibilitate
patiendi sta pati potis ꝛ passi
bl ee ñ potis q̄ passibil ñ ī
firme sigetio ꝫ passio aut ꝫ
ecq̄ sunt illata ꝓpassio:
Nec ī dolouꝛ sui ieo sicut ino

1 quidam

1 nale

1 v

1 nua infirmitate
al. 1. sub tpali

mo statu accep̃ munimine pẽ ẽ vñ aũ tũ rogãs
eũ iste exponens qui de sursum uenit si omis ẽ-
Dic̃ xp̃m uenisse de sursum .i. de altitudine hũa
ne si aĩ pẽ ẽ op de illa altitudine assũpsit ũbi
de hũana tm̃ dũ non assũpsit culpã. ẽ assũpsit
penã. & pena assũpsit de statu fo. zatus defec-
De eo ũgie plenius id mẽde ũj. ii posse peccare
r deficere ꝓfecta ꝛ ꝓplationẽ. huic ꝛ simil bona ui eq̃
dam. r bona ꝓnte sic. r quedã mala nõe. si omis. i. eo
Di ñ est p̃dicta. r sidari oportet utr̃ xp̃s aliq̃ ꝑ uo
uoluit. r con uñ eq̃ fẽ ñ lit. hoc ut estimem. latet
pot̃ p id qđ ipe ait. Pat̃ si possibile ẽ tris. a. m. ĩ pleta
ẽ ste. Uel ꝛ tm̃ ñ qđ ego uolo. sed qđ tu uis. Nec nãq̃ uo
luntatẽ suã aperte uoluntate discrepare uidetur.
Quo ꝛa de uoluntatibꝫ ũ. f. duab⁹ nãrãlib⁹.
ambiguend̃ non ẽ duãs al⁹ f. fuisse uolũta
tes ut ꝛa duas ĩ. diam. .i. uoluntatẽ. r hũanam
tẽ. hũa uolumꝰ. ẽ affect⁹ rõis. r affect⁹ sensualita
tis. r alĩ est affect⁹ ꝛõnis. alĩ f. sensualitatis. Nec
q̃ ꝛõ dr. hũa uolũtas affect⁹ ꝛõnis. id uolebat
qđ uoluntate dr̃a. .i. pat̃. q̃ mon. s. affectu sensua
litatis. ñ uolebat. imo refugiebat nec tũ in eo
caro q̃ sp̃m. t. ẽ dr̃. q̃ cupiscebat. q. ut tam. a. ñ
mallũ est uterũ. ẽ caro q̃ cupiscẽ. ad ds sp̃m. caro
dicta ẽ. q̃ cupiscẽ. q. p. sp̃am ag̃ta. sic ãa p̃a
rem audit. poẽm uidr̃ caro ut michi ñ pat̃. q̃
cupiscat. s. q̃ cupiscẽ dr̃. cũ ãa carnali. q̃ cupiscẽ
tia sp̃ui reluctat̃ hõis carnalẽ delectationẽ de
ãne. r a carne. adiuti delectationẽ q̃ sp̃s christi
a carnal. q̃ cupiscentie cãi estimãa sola nec ĩ ter
ne sola. ex utroq̃ u. fit. q. time utroq̃ delectatiõ tal
ñ sentit. tal ẽ ꝛa. tale. q̃ ẽ tiõ maia. x. ñ illate
nus ẽ potuit. q. cãal. q̃ cupiscentia sibi ẽ. ne q̃ut
Dei. r uoluntas erat rõi placebat. ut id. f. ãne. tue
let q̃ minus utile hũanitati in eo q̃ uarẽ. nam qui
hõis ñm. q̃ cep̃ que ip̃ui. s. subiue debuit. sed q̃ sic̃
in nob duplex ẽ affect⁹ ñtis. s. r sensualitatis. ita
ĩo debuit ẽ geminꝰ affect⁹. ut ñtis affectu uel
moi r sensualitatis affectu nollẽ. sic ipe ñtis. scil. sic
Petro ut tpa ñtis dicit. Cũ clemens extendel manu
tuã. r alĩ p̃cingere te. r duce te quo tu ñ uis. admo
tẽ. x exponens. a. ds dicit. q̃ petr⁹ ad illã molestiã ñ uolẽs
ẽ duci. ñ uolens a dcã uenit. h. ñ uolens. eã nõ erat. rebat
affectũ infirmitatis. quo nemo unq̃ mon. q̃ ado ẽ
ñ ut ẽ ũ petro ne senesceret. abstulit. vñ. r dns ait. tu
scis ame. .i. h. uicar. ẽ. ñ sam. onis. g. r. in. x. f. hũa
tate. r ñtibꝰ. et geminꝰ ẽ affect⁹. vñ rõis. f. carita
te informat. q. pp̃ dñm. q. s. mon. unde. alĩ sensualitati
. cãis infirmitati. pp̃ ñtis. q. rõi. dñmat. q. mon. s. refu

gũ bat. a. q. pp̃ ñtis. ñe cup̃ dissolui. r ẽ cũ. f. sensu
. alĩ carnis refug̃. r recusat. h. bẽ hũani affect⁹ q̃m di
ug̃ uiti. od mortẽ. s. affectũ istũ. xp̃e mon uoluit
nec obtinuit. qđ. f. istũ affectũ pericl. auctoritas
Et affectu g̃ hũano. ois. p̃bat. duãs. ut. f. uolũ
p̃ de ũgine tm̃ uoluerat. ñ mori. r calicẽ tal. ut
sine. orabat. vñ beda. orat. ut. ille calicẽ. q. p homo. ees
erat dicens. Pat̃ si fieri. p. t. a. m. o. i. tm̃. ẽ. Sed hs uolũtatẽ beda.
hũanam exp̃ssam. uide. ia. recte. q. ꝛ. q. ñ. qđ ego uo
lo. s. q̃d tu uis. vñ alibi. ñ mea tm̃ uolũtate mea.
q̃. s. q. ꝛ. alĩ. sãpe. de ũgine. h. uoluntatẽ ei. q. mi
sit me. q. s. ecti hũani ẽ patre. hic apte dicit duas ĩ
f. fuisse uoluntates. f. q̃s diuisa uoluit. sed q̃. s. illũ
loc̃ sic̃ q̃nt̃ ẽ caro. ã. ĩ. f. dam. intelligi. hic duas uo
lũtates. exp̃m. aut ita. hoc ẽ cutician⁹ ol qui dñm
x. unã tm̃ uolũtatẽ hic aũ ostendit hũanã q̃ p ĩ
firmitatẽ cãis. r recusat passionẽ. r diam. q. p̃mpta
est. p. hẽ dispensationẽ. a. ẽ. r duas in xp̃o asserit uo
luntates. r dicens. quantũ distat. ds. hoie tm̃ uolun
tas dei. a uoluntate hois. vñ. hoiem gerens. f. osẽ
dit. p̃uaĩ. q. ada hois uoluntatẽ in q̃. ẽ. r sua. r mea
fiẽ aut. qui cap̃ in tm̃ ẽ. tm̃ ol ade ũ sic. ad ũbra pti
nens. pat̃ in q̃ si. f. p. t. a. m. c. i. h. hũa uoluntas
erat xp̃i. alĩ q̃. r ita q̃. p. tm̃ uolens. s. q. recusat. unde
ẽ hoie. r ad dm̃ dirigi. sub d. ñ. q̃ ego uo. s. q̃. tu uis.
acti dicit. ut dete. r ime. q̃ potest. alĩ ad. q̃. p. ũ uolleut. ds. a
liud uelut. q. dicit. vñ hũane fragilitati. q. d. alibi. f. dicat
exp̃ssa in pallio ẽ uoluntate. r inde. f. duas ũl ait. ut pat̃
si fieri. p. t. a. m. c. i. ẽ. ecce hs hois uoluntatẽ. quã addiu
nã. q. nuo dirigendam. uel recusat non sic ẽ. u. h. s. t. am
bi. r. u. l. ut. p. de tri. l. ep̃i. ũ est pat̃ si. p. ẽ. t. a. m. c. i. ẽ. Ambr
ad ds. s. q. uis. r. ñ. q. sed ꝛa dicat. ad dñe hois subam
gerit hois alli. p̃sit affectũ. ñ. q. q̃. ds. h. q̃. ñ. uolo. sic
q̃. cep̃. q. uoluntatẽ meã. o. ea ẽ uolũtas. q. ñ. q̃. d. ẽ
ait. ñ sic ẽ. u. h. s. t. ais. sic aũ dr̃. oi. q. ñ. pr̃mes
s. q. michi. excipit. sũ dubio. q̃ pat̃ sit eam. d. r. filii. hic
uolũtatẽ eand ẽ. x uolũtas. q̃ patris. una. s. uolũtas
ẽ pat̃. r. filius. s. alia uolũtas hois. alia. d. ia. sed ea. sit
tũ in uoluntate ẽ hois. pallio nẽ. x. p̃. uolũtate
dia. ut pateret. q. nob. hic testimonio. q. ẽ. ut. e
docẽ. in. x. duas fuisse uolũtates. ẽ. q̃ ait. ego
chari. archiepe in metropolitana. hymno. d. p̃ma
ẽ. et ex affectu hũano sensualitatis. q̃d. ñ. uis. illud
uolui. r. persisteq̃ ñ impetraui. ñ. persisteñ impe Amen ñ
traret. q. faciebat. dñs ñ ẽ factuꝝ illd. nec uld. fieri. o
lebat. affectu rõis. uolũtate dumtaxat. Ad. f. ecti illd. Apel
Ad. q̃d. q. petit. ũ. ñbris. sanctis. p̃beret. ĩmittere. ut
Iesu. ẽ. clamandi. ad dñm. r. subiicit. di uolũtate
sua. die uoluntati. ũ. si. pulsatione. molestia. ribui

peidem amotioē oēnt. si negant uitare di
cunt qđ ipe t ij g adm lipientiā fuerē. t cla
manf ñ audiē ad salutē corpalē. Bonū quid pe
tijs. ut ñ moreret. si hoc eli uf erat ñ moreret. qđ
t fcīn ē. de eo q amb diē xpm dubitasse asserūt
Certe ñ pe nō uolūerūt ēbā ambrosij quib ma
legare uident xpm f hūanū affectū de po
tentia patris dubitasse sic dicens. in ps. de ex
quo dubitat de se aut de patre de eo utq cuidiat
fuisse dubitat hoīs affectu. nam ds de patre nō
dubitat nec de morte formidat. pha t non dubi
tat qui mch deo ēē impossibile asserit. ij int hoies
constituet dīm. pha ñ dubitat. tibi dubitare re
ddit. ut hō q dubitat. tu hō. locut est. hīl ūb. inuī
uidiq t ñ inq̄t ds est. ut dicā hūanū inq̄t hō dubi
tauit affectu hūano. q ea rōne dicta accipi pot ñ q
ꝑe dubitauit. h q. modo gessit dubitauit. t hoīb
dubitare uidebat. Vide hylarij longe dū
illud t ignorand non ē. sa. a pmissā sententia.
qđ hylari asserere uidet xpm ñ. s. hi sui oralle ē
dē. ē. a. m. c. i. ē. sic nec s. hi fuit timuit. h eū uolu
isse ut s non cēt passio. h ñ sui timuisse cū ipa
sionis. ita in q̄ens. si passio honorificata eū erat
sic iuda exercitū ait. nē honorificat est filī hoīs q̄m
citem eū met passioī effecturā fortē. in dubi
t fuit pati timuit. eq q patiētē se significata ēt. si
forte timuisse ulq eo est. timebat ut ñ liberare se
hoem de pcā. sic dicens. si pat ñ tulerit. e. ha. m. quom
ꝓ patiendi metū ñ tulerit de pcā retur. ale. qđ ꝑ
dispensatioī studuī festinare. impleī. h ut ueniret
ut pati nolit q pati uelit. t pati eū uelle agnosce
religiosi. uidet hoc. s. fm q. ad id impie stulticie pro
tulisse. ut eū ale. quasi ne pateret. o. ale. q pati uel
le cognosceret. non q s. nescit. neq s. erat. ut ñ sic ei
uocem. h discipuli ne in eo. s. calix passionis in. ūbiq
ale transire orat. ne in hīl. s. maneat. ñ ut negat
ne secū sit. h ut ale ñ sit. Deus aut. h sic ē. ut. s. tu
hūane in se solliciti dimisi. negans. s. locutus.
ñ dicheni sententiā. s. coīs. cū patre nolūtatis.
phoīb. q nulle ñ sine calice. p quē os. t ēpta di
erant discipuli. t ideo. p petro rogatur. ne deficiat fi
des ei. scienti. q. h omnia. p morte sua delicta usq ad
mortē tristis ē. t sat. hunc calicē ñ posse ñ sine
ñ bibi. id aut pat ñ si ñ pot ñ. s. ñ. b. t. fiat no
t scienti ut se. s. imunata passioē mortis calicis ñ sui
ñ qui ñ eum bibi. ñ transire. ñ posse. ñ finis eius
tis. ñ. s. imunata passioē. t ro. ut succedet. ep. p mortē ei
p. ūtutum. q. ñ. aplice in firmitatis scandalum
pellet. ſ. in tēde lectio. hīl ūb. pia dilugemur ne simr

t qualia mortis. sic xpc meruit t mob. q. t. q.
Deus ñ ito. t xpi pceund non est de quo quidā dicē no
le. cet. qđ non. s. si ūbris. cū meruerit. oerunt. b.
quid ūbris. tedet pctionem. a diabolo. a pecco. a pena.
t reg. t. selectionē. ut amore ihū phea libe pue
ret. uincendi. h. s. meruit ma passibilitatis. t mo
talitatis glam. sic aut aplc. f. ē. p. n. o. u. a. m. m. a.
cruci. s. p. q. t. ds exal. il. t. do. il. no. q. è. si. o. n. ap
te dicē aplc. xpm. p. ea exaltemū. p. passibilitatis
glam. q. ē hūiliauit. p. passioīl obedientiā hūilis
& passionis. mitū fuit exaltationis. et exaltatio :
pmiū hūilitatis. ōn. ao. exponens. pmisit. capi
tulū aut. de. resurrectione clarificauit. p. hū
liat est passioē. hūilitatis. clarificatis. et hūilitatis clari
tas. hūilitatis. ē. pmium. s. hoc totū. sen. ē. in for
ma. sui. s. ut forma. u. dei. semp. fuit. erit. claritas.
Circa hō id. capitulū tractanda. aut. quid. q. hū
litas. mereat. hic ostendit. hīl. testimonijs. et. idē
fit. q. ē. p. hūilitatē. obedientiā passioīl. meruit
clarificatio nē. corpis. nec id solū. s. ē. impassibi
litatē. aie. ad. ut. p. ius. ad. ñ. mortē. et. corpis. passionis. sic
caro. mortal. h. p. mortē. mūto. hūilitatis. q. ala. i
passibil. fca est. q. caro. in. mortal. ut. aut. ala. sit
fca. impassibil. q. ñ caro. fca est. ī. mortal. s. p. o. re
surrectioīl. monito. de. auctoritate. nob. et. ū. nō
ē. s. t. mox. p. carnis. separatione. nē. ala. impassibili
tate. donari. ē. t. in. resurrectione. q. ñ caro. reflorui.
Deus solū. h. aconceptu. meruit. t. ē. hā. p. pas
hoc uluit. et. q. ñ. pa. obediens. cruce. subijt. s. s. lo
abrīpa. a. cepticē. ex quo. hō. fēs. est. p. cantat. em. nē.
t. ecclam. t. alias. ututes. s. ī. ñ. g. y. plenitudē. le. fuit
s. hoiem. g. dicēs. tū. ñ. uult. q. ñ. p. p. martiū. tole
rantiā. tanta. ut. plenitudo. sp. ti. sa. uī. ī. anī. s. matū
in eo. fuit. q. ñ. ei. s. p. ficē. ñ. potuit. t. iō. melio. p.
ala. si. ñ. potuit. q. ab. initio. sue. ad. tio. oīs. exti.
q. p. ficē. in. mitū. ñ. tu. alu. ut. ut. ō. ao. ait. h. hūc. ō. lo
t. iuxta. ala. mitū. quo. potuit. p. ficē. in. mōs
Aque. nol. sum. cotidie. p. ficit. h. g. p. mūt. s. p
crucis. patibulū. q. acceptioē. meruit. p. g. in. ututē
h. g. p. fecit. si. ale. mitū. q. ñ. ad. ututē. mitt. p. fe
cit. h. q. ñ. ad. mūm. mitt. y. pla. u. hūt. mita. in
passioē. q. in. q. cepticē. h. maioīl. ututis. ñ. ex
titerūt. in. me. rendo. pla. q. ñ. fuerat. pauco
ra. o. erunt. g. a. q. cepticē. ñ. mg. glam. in. passi
bilitatis. t. in. mortalitatis. corpib. h. t. in. passibi
litatē. aie. p. quid. p. obedientiā. t. uolūtatē. p. fe
ctam. p. non. ē. p. mū. hūt. nec. maiorē. pati
cep. t. mori. obedienti. ut. p. fecte. t. bon. ertitie. ho
minē. ex quo. fuit. hō. hūt. g. aīa. illa. alig. bonū

p. sequitur

p

de eo q amb diē xpm dubitasse asserūtur

or. num

r

1 fuit

or. tristis or. tubat

or. introcitq

1 passibile

or. infirmis

60 supgnd.

1 cum

in se post mortē qđ non habuit ante ñ g̃ melius
ut beatus fuit qui ante abluit q melius fuit
qui non sanctus ñ g̃ cumulatus nec ꝫ beatus
fuit inde q̃ de placatione in qua p̃ce pue beatitudo glustre pōt̃ dici in hoc fuisse beatior q̃
ab omñ mi sena in mundi ut equo ueḷ t̃ inferri
simpl̃r qđ beatus fuit. de eo quod sēpt̃ dat
tū gl̃am in palli donauit illi nom̃ q̃
bilitatis ꝫ immortalitatis mutū ꝫ dona ſri
ti g̃ nom̃ qđ est li'onie nom̃ ſ honorificētia o. n.
qđ uocatur d̄s. hoc tū in nom̃ ai mortē habuit
habuit hoc nom̃ dei filius in qñ d̄s est ab eterno
p̃ius in quit ū homo fc̃s est habuit erp̃ p̃gru
ens ei ad dict̃ hoi donatū ē illd nom̃ non de
qđ illd nom̃ habuit cū informa dei tū esset ſ dr
ꝫ qđ ū exal do ū no qđ ē ſ no q ꝫ o n latis
apparet ꝫ qđ exaltauit ꝫ obedientiā in qua
forma exaltat̄ sit. in qua forma crucifix̄ ē ea
exaltat̄ est ꝫ tū ea donatū est ei nom̃ ut ē ipa
forma sui noīet unigenit̄ filii dei hoc ipi do
natū est ut hoi qđ tam habebat id ipe d̄s
g̃ p̃gna accep̃ ut ipe esset homo habilis ad eam
informa sui ꝫ maia et carne noīet ihc fc̃s
d̄s ſ non quid hoc meruit. Supdictum est
qđ ihc̃ bonū homo ille ñ meruit quo hic
dr ihc̃ ꝫ obedientiā donatū est ei ihc̃ nom̃. sed
tm pū illū ni sēpt̃ habuit hoc accipiendi
ē quo dr rel ſ qñ in notescit. post resurrectionem
ē qđ ai esset intendenti potius est ut
sentiat hoīel ꝫ demonet ei manifestatione g̃
illi nom̃ donauit ei d̄s p̃ resurrectione ē illi
meruit p obedientiā passioīs qui in eo q obedi
uit patiendo exaltat̄ ē tm gendo erp̃ ma
nifestatū ē nom̃ ihc̃ qđ tpo dñi ē ep̃ resur
rectione dicens. Data est mi oīl potestas in cr
ti ihc̃ qđ ē primo accep̃ hic̃ qđ ai habebat ē ma
nifestata ē potestas sc̃z tumb̄ dic nom̃ illd
donatū ē d̄o ñ hoi ꝫ uidet sc̃ē ulos superfici
em oppoſ ago ſ intelligētia ñ obuiat lectori
ulū sup̃at tā ambi de filii donatū ē id dictū in
telligēd̄ qđ etnaliter pat̄ gendo dedit filio nomē
qđ ē o n ſ ē d̄s p̃ tm q genuit habētio filium
in plenū ꝫ eēm dñi qđ tū nom̃ ap̃l̃ ꝫ pas
sionis obedientiam ꝫ donatū dic ihc̃ p̃ missos
locutioīs mā accipiend ē. Si xp̃c ihc̃ omī mito
rū qđ uti ꝫ illi in mortalitatis data hic̃ potu
rī passibilitatis gl̃am ꝫ noīs dei manifesta ti
one sū ihc̃ mito hic̃ potuit. sane dici potest hm
manā sim ita gl̃iam scepe potuit licuit re

surrectione erunt. yonnep sunt ꝫ alic̃ hoibus
manifestare potuit. ihc̃ hō passibilit ee ñ potuit
sic fuit. ꝫ adita gl̃am sine mito p uenire potu
it qđ p uenire adita sū mito passioīs q potuit
ihc̃ super mortalitate in mortalitatis gl̃a uel dñi
ihc̃ ñ sū mito hic̃ te ꝫ carnis. Nunquid utrum
hic̃ ē potuit hō unquo plenitudo utrum
regie ſ fuit ihc̃ ſ utrum est ei ee potuerit eligere
mortalitatis in duto qn p eas mereꝫ hūg hui
usmodi est hoīe passibilit ee ac mortale ñ potuit hō
meri gl̃am in mortalitatis ihc̃ ñ potuit hic̃ mor
tal sū mito gl̃a in passibilitatis ꝫ immortalitatis
ac manifestatione dei noīs. ase q potuit hic̃ habe
re sū mito passioīs q p passione mi g meruit qui
ai p̃ uti ſ meruit. de causa meriti ꝫ passioīs
Ad qđ q uolunt pat̄ ꝫ mortalitatis ei uti ſ admēd ꝫ
illa ſ finiebat̄ p̃ce ñ ipse quom̃ p me scripsi
passio ꝫ mors ſ eēt forma ꝫ ei forma uti ſ ihc̃
uti ſ ei gle tribuit ſ forma do ut ep̃ ai mortē obe
dientia ꝫ ei tue libatioīs ac bertitudinis. oritur
ut nob̄ p mortē ac passioīs ihc̃ meritū qđ p̃ ea
meruerat ſ. aditū paradisi ꝫ redēptionē a peccō
a pena a diabolo ꝫ p mortē ei ihc̃ nos adepti sum̄
ſ redēptionē ihc̃ filiorū gl̃e adoptionē ipe ut mor
do fc̃s est hostia mactatioīs ſ quom̃ p me scripsi
nos a diabolo ꝫ a peccō redemit ꝫ aditū gl̃e aper
uit. Et quia ambi p̃ mū pe
catū in mundū intrauit hoīem in paradisū ſ. addi. mē pla
tionē ñ admitti ñ in uno hoīe tm̄ a tm̄ exhibet
hūitas q̃ oīb; sic̃ p̃ hic̃ in uno hoīe tm̄
fuit superbia q̃ oīb; suis nocuit ñ ꝫ ā inuenit ihc̃
hoīel aliq̃d p̃ ihc̃ impli ñ leo debitū uidi q
apud libru ſ oīū sigilla ei ipse dño inde ecē
tricia ſ. ſ sūmatis illius ñ hilitate q̃ maior ē nō
por. nam alii hoīel debitor el emī ſ ut unius
sui ut sustineret ihc̃ hūitatis. nullus ꝫ homi
nū poterat ee sufficiens mē receptatio
Si ꝫ homo ſ ficiens ꝫ p fecta fuit hostia q̃ mā
pli est humiliat̄ amaritudine mortis ꝫ ei
do q̃ ille ad̄ superbi ſ ihc̃ ingrē uetti n oīa de
lectatioē p fruendo sic q̃ ille superba oīū ert̄
ruina ip̃inde pad̄o mittent̄ sors alii p̃ q̃ cu
dent iam ā multo mag̃ ihc̃ humilitatis q̃ mortē gra
uē i gl̃iam regni celebrē oīb; fuit ꝫ plero de de
cto apte ualuit. atq̃ dece dele cynogephum
bent. ait. ambi tm̄ fuit pec̃e nem in tuum ñ
possent. ñ unigenit̄ dei filii p nob̄ mortē debi
toribz mortis ꝫ sic dignos nos fec̃ restituere ꝫ
misse hereditatis q̃ ñ ita ē intelligend̄ qi ñ alio

nisi salvare nos potuit Christus per mortem suam, sed quia per aliam hostiam non potuit nobis aperiri regni aditus, tamen salvari per mortem unigeniti et tanti fuit, ut diceretur humilitas et patientia, ut etiam mitto patre credentibus certum aditum regni. Magis certe in morte unigeniti posita sunt, nobis ut liceat nobis redire in patriam, sicut olim in morte summi pontificis his qui ad civitatem refugii confugerant licitum erat ad propria remeare. Ecce aliquid ostendimus quare Christus per mortem aditum regni sit nobis patefactus. Hic quali-

Di. xix.

Nunc quaeramus quomodo **a diabolo et a peccato redemit per mortem.**

Quomodo per mortem ipsius a diabolo et a peccato et a poena redempti sumus a diabolo et a peccato per mortem Christi liberati sumus, quia, ut ait apostolus, in sanguine ipsius iustificati sumus; et in eo quod sumus iustificati, id est a peccatis soluti, a diabolo sumus liberati, qui nos vinculis peccatorum tenebat. Sed quomodo a peccatis per eius mortem soluti sumus? Quia per eius mortem, ut ait apostolus, commendatur nobis caritas Dei, id est apparet eximia et commendabilis caritas Dei erga nos in hoc quod Filium suum tradidit in mortem pro nobis peccatoribus. Exhibita autem tantae erga nos dilectionis arra, et nos movemur accendimurque ad diligendum Deum, qui pro nobis tanta fecit; et per hoc iustificamur, id est soluti a peccatis iusti efficimur. Mors ergo Christi nos iustificat, dum per eam caritas excitatur in cordibus nostris. Dicimus quoque et aliter per mortem Christi iustificati, quia per fidem mortis eius a peccatis mundamur. Unde apostolus: Iustitia Dei est per fidem Iesu Christi. Item: Quem proposuit Deus propitiatorem per fidem in sanguine ipsius, id est per fidem passionis, ut olim aspicientes in serpentem aeneum in ligno erectum a morsibus serpentium sanabantur. Si ergo recto fidei intuitu in illum respicimus qui pro nobis pependit in ligno, a vinculis diaboli solvimur, id est a peccatis; et ita a diabolo liberamur, ut nec post hanc vitam in nobis inveniat quid puniat. Morte quippe sua, uno verissimo sacrificio, quidquid culparum erat, unde nos diabolus ad luenda supplicia detinebat, Christus exstinxit, ut in hac vita tentando nobis non praevaleat. Licet enim nos tentet post Christi mortem quibus modis ante tentabat, non tamen vincere potest sicut ante vincebat. Nam Petrus, qui ante Christi mortem voce ancillae territus negavit, post mortem ante reges et praesides ductus non cessit. Quare? Quia fortior, scilicet Christus, veniens in domum fortis, id est in corda nostra, ubi diabolus habitabat, alligavit fortem, id est a seductione compescuit fidelium, ut in tentatione, quae ei adhuc permittitur, non possit seducere. Itaque in Christi sanguine, qui solvit quae non rapuit, redempti sumus a peccato et per hoc a diabolo. Unde, ut ait Augustinus: In quo vincuntur inimicae nobis invisibiles potestates, nisi quod vincuntur invisibiles cupiditates? Fuso enim sanguine sine culpa, omnium culparum chirographa deleta sunt, quibus debitores a diabolo antea tenebantur. Unde qui per illum credentes redempti sumus, in quo princeps mundi nihil invenit, id est nullam causam mortis. Et modus nostrae redemptionis insinuatur: ait enim: Venit diabolus, mortem non movere, sed per voluntatem patris mori, et volunt non suis mortis causam de peccato, sed de obedientia; et tamen mortem gustavit per quam nos redemit et vicit diabolum. Iniquitate diaboli, qui in principio seduxit Adam et servum fecit, ceperat nos et iniuste captivos tenebat. Sed venit redemptor et victus est deceptor. Et quid fecit redemptor captivatori nostro? Tetendit ei muscipulam crucem suam, posuit ibi quasi escam sanguinem suum. Ille autem sanguinem fudit non debitoris, per quod recessit a debitoribus. Ille quippe ad hoc sanguinem suum fudit, ut peccata nostra deleret. Unde ergo diabolus nos tenebat, deletum est sanguine redemptoris. Non enim tenebat nos nisi vinculis peccatorum nostrorum. Istae erant catenae captivorum. Venit ille, alligavit fortem vinculis passionis suae, intravit in domum eius, id est in corda eorum ubi ipse habitabat, et vasa eius, id est nos, eripuit, quae ille impleverat amaritudine sua. Deus autem noster vasa eius eripiens et sua faciens, effudit amaritudinem et implevit dulcedine, per mortem suam a peccatis redimens, et adoptionem gloriae suae filiis gratiae suae largiens.

Cur Deus homo et mortuus.

Fuit et modus redimendi diabolum vincere non nisi homo, et contra diabolum non Deus; sed si eum volens homo ei tolli videretur quod se illi sponte subiecerat. Sed si eum homo tantum vinceret, manifesto homo perderet. Ut homo vincat, necesse est ut Deus in eo sit, qui eum a peccatis immunem faciat. Si vero ipse homo tantum esset, facile peccaret, cum utrique immensitate cecidisse. Ideo Dei Filius hominem passibilem suscepit, in quo et mortem gustavit, quo caelum nobis aperuit, et a servitute diaboli et a peccato liberavit. Sic vincitur diabolus, et a poena peccati redemit. **Quomodo et a qua poena nos redemit per mortem.**

A poena temporali et aeterna ab **ita Christus nos redemit per mortem.** A poena aeterna relaxando debitum, a temporali vero penitus nos liberabit in futuro, quando novissima mors inimica destruetur. Adhuc enim exspectamus redemptionem corporis; animae hic redempti sumus ex parte, non ex toto: a culpa, sed a poena non omnino; nec omnino a culpa, non tamen ea sic redempti sumus ut non sit in nobis. **Quomodo poenam nostram**

Peccata nostra et poenam peccatorum nostrorum dicitur in corpore **portasse** suo super lignum portasse, quia per ipsius poenam quam in cruce **tulit**, omnis poena temporalis pro peccato debita in baptismo penitus laxatur, ut nulla a baptizatis exigatur; et in poenitentia minoratur; non enim sufficeret illa poena quam poenitentes ligat ecclesia, nisi poena Christi cooperaretur, quae pro nobis solvit. Ante peccata itaque fuerant ad vetustatem ... usque ad mortem ... apostolus ad ostensionem ... quo ... per mortem nobis ... impetravit.

Sic solus Christus debet dici redemptor, ut solus dicitur mediator.

[Marginal notes: nō; o venit ille; quidem; merui(t)]

a Vnde xp̃e tuè dr̃ mūdi redẽptor 7 dei hoĩ tuūq̃ mediator; h mediator ĩ sc̃ptura dr̃ sol filꝰ. Redẽptor ũ aliqũ 7 pcẽt ispc̃s. h hꝫ p̃ usũ potestatis ñ ꝫ̃ exhibitionẽ hũlitatis 7 obedientie nã f̃ potestatis sim̃ 7 obedientie usũ filiꝰ ꝫ̃ dr̃ redẽptor q̃ p̃ ĩse expleuit. p̃ q̃ sanctificati sum̃ ñ p̃ iam oꝝationẽ esse dicat̃ potẽcia dr̃ patris 7 sp̃us scõ tñ filiꝰ redẽptor in q̃nt̃ ē dr̃ potestatis ut in q̃nt̃ hõ hũlitatis effectu 7 sc̃ipt dr̃ redẽptor f̃ hũanitatẽ q̃ f̃ cã mea sc̃ptꝰ 7 ipleuit illa sc̃ia q̃ s cã mea redẽptor noĩ ꝫ̃ filiꝰ dr̃ redẽptor. de mediatore.

o iustificatoꝝ ẽ o patris potẽcia

c Qui sol dr̃ mediator ñ p̃ut ispc̃s de q̃ apl̃s. vnꝰ mediator dei 7 hoĩm̃ hõ f̃ the 1 p hoĩẽ q̃ ĩ medio ad vitã ẽ adꝝponenda pacẽ 1 adiũcta dñ hoĩem dolẽ 7 arbitꝝ q̃ vob deliberat vtrũ ẽ mo arbitꝝ Recipiam ut sum̃ do ut aut aplꝰ p̃ mor vẽ 7 ꝫ̃ ñ sic ẽ intelligẽd q̃ nos ei sic recipiamꝰ f̃ ut ei p̃ amare quos odare sic recipiat ĩ imicum. vt dicã sit amici qui ait se odisse h ia nos diligẽdo do recipiat sum̃ ñ ut ecꝫ ei recipiat sum̃ p̃ dilectionẽ filij nos cep diligẽs h am mūdi ꝫ̃ q̃ nos aliq̃d ẽm q̃m ꝫ̃ diligẽdo nos do sum̃ recipiat ꝫ̃ p̃ce ẽ eo habebam̃ inimicꝰ al̃ q̃ habebat erga nos caritatẽ ẽ eo 7 inimicꝰ al̃ exhibebam̃ ad illud ei opando inimicꝰ tñ ꝫ̃ inimici eram̃ deo sic dicit s inimica pcta tñ remisit pcta. tales inimicicie finiũt mo ꝫ̃ illum. ẽ eo quos ipe dilexit ꝫ̃ q̃ dr̃ mediator eo q̃d medi inter 7 hoĩes ꝝpos recipiat do Re ꝫ̃ ciliat ã dñ offendicla hoĩũ tollit abolẽdi 1 dñ pcta de ꝫ̃ quibꝰ offendebat 7 nos inimici ei eram̃ h pcta delet ñ filiꝰ h 7 pat̃ ispc̃s quoꝝ dilectio ẽ tria addñ recipiat̃ q̃ filiꝰ dr̃ mediator. hã de parte loq̃t q̃d recipiamꝰ mũdũ ad nꝝ pl̃s dñs erat inf mũdũ s recipiam̃ cũ ꝫ̃ recipiet q̃ ñ dr̃ mediator. q̃ ñ medio ẽ int dñm 7 hoĩes nec ĩ se hũit vlla sacrificia quoꝝ fide 1 mutatiõe ad ficem 1 recipiem̃ do Reconciliauit ꝫ̃ nos tota ẽ trinitꝰ vtrũ ei 1 s dñ pcta delet h filiꝰ sol in plectrõe obedientie ẽ quo patri ꝫ̃ sfm hoĩũ ea p̃ q̃ ardentes 1 mirantes ad ficamꝰ. Sed quom̃ natura sit mediator.

o legit

f Vnde 7 mediator dr̃ f hoĩs natꝰ ẽ ñ f diuinitatẽ ñ h est ut mediator int dñm 7 dñm q ñ int est dñs sed int dñm 7 hoĩẽ q̃ int duo extrema q̃ medij ẽ ñ pot ñ int aliq̃ mediator ẽ ꝫ̃ nq̃t hõ nã in q̃nt dñs ñ mediator h est pater ẽ hoĩd q̃d pat ẽ patre nñ dñs o mediatꝰ int hoĩem 7 dñm

o medio

nũgnt̃ f hoĩs sum̃ in q̃ sc̃ptilla p̃ que recipiam̃ deo tm̃ ꝫ̃ 7 f ei dr̃ aliq̃nd simile do aliq̃ simile hoĩbꝰ q̃ mediator ꝫ̃ gruebat ne pena sim̃ hoĩbꝰ longe ẽet do aut pena sim̃ deo longe ẽet ab hoĩbꝰ 7 ita mediator ñ ẽet ꝫ̃ q̃ mediator ispe inf mortales peccatores 1 inf mortale ultiũ apparuit mortale hoĩbꝰ ẽt ẽ deo p infirmitatẽ ppriã q̃ nob ꝫ̃ p̃ticã deo Recte q̃ mediator dicat ẽ qui inf dñũ in mortales 7 hoĩe mortale est dñs hõ recipiat̃ do hoiem ĩ tñ mediator in q̃nt homo q̃ ñ ibũ ñ est medi q̃ nũ ei pater dñs q̃ ꝫ̃ f̃ quos o hereticiam̃ tñ hr̃ ñ in ũ medi erit. h ita sit medi ut dñs ut q̃ diuinitatem ñ in quo hũs meo recipiatur diuinitꝰ. 7 nam ispe venient p̃ in sc̃ipturis dicitur diuinitꝰ. putus q̃ ñ in junctionẽ in una p̃sõ hoĩes fideles p̃ morte recipiantur do dilectam ab impietate requiem̃ hũlitatẽ ꝫ̃ ẽdendo dilectionẽ 7 diligendo in nobis. Recipiat ñ aliquatenꝰ ĩ imicat̃ q̃ ispe sol dr̃ mediator dr̃ hoĩũ 7 q̃ hũana dicit. hũana 7 ẽ mediet f deo tm̃ tm̃ ꝫ̃ nos recipiat̃ p̃ morte p̃ quã 7 nos redemti a utrute diabli nã ut petr̃ ait 1 epla canonica non corrũpt̃ bilibꝰ auro 7 argẽto redepti sum̃ h̃ pciosꝰ sanguine agni ĩmaculati. Quod alio ñ potuit

p Si. q. ut. Alio ñ filiꝰ hoĩẽ liberare 7 quare pot liberare q̃ p̃ morte 7 dñs 7 alius modꝰ fuisse pot. sibile deo ꝫ̃ potestati cuncta subiecta sint h nõ me me ne lanande q̃ me mortẽ alius modꝰ ñ fuisse nec ẽ oportuisse q̃d ut inter tm̃ tm̃ eriget 7 abi mortalitatis desperatione liberat q̃d tamen nos fec deus ut dei filij in mutabilitꝰ bon̄ inseparabiliter gerat 7 a nob accipiens q̃d ñ erat dignat̃ nr̃m ĩ ire 7 horum mala ꝫ̃ ferret et hoc 7 alia ꝫ̃ q̃ scripto port̃ in quã alio liberare voluit q̃ sic hostem superat diabolꝰ ñ potentia 7 quo ñ id facile sit explicabitur potẽ quadã iustitia dei in potestatẽ diaboli tñ tũ est q̃ hũanũ peccatũ p̃mi hoĩs in os originaliter descendit illi debitũ os obligantes a nos hoiem ab origine subijcit q̃ diabolo. Vñ apl̃s ait ñ filij ĩ tñ ꝫ̃ est deputati peccato ñ nt ẽ recta cõtra Abimelech quo ad ille quo tm̃ dicit est homa ĩ diaboli potestatẽ ñ ita debz intelligi tamquã dñs hoc fecerit ñ ut ille ut h q̃d tñ p̃milente iuste ei illo deserente peccantẽ peccatũ auctor ullo modo ñ tñ dñs gerunt in ira sua miserationes suas nec hoiem alege sue potestatis amittit eũ in diaboli potestate ee p̃mittit q̃ p diabolꝰ a potestate dr̃ ẽ alienꝰ sic nec abolitione. nã qualitercũq̃ tota diabolꝰ hõ ñ subsistet ñ p eũ qui uiuificat oia h ꝫ̃ dñs

hoiē deseruit ut non se illi scribet dñs ꝯ nūc mala
penalia 7 mal ꝑstruit miserbona 7 tūdē holem ꝑ
milio peccōy diabolo sūbdidit nemilio peccōy
plangūē x dat diablo eruut nec sic ꝺ̄cia uīcerē
diabol n potencia. S. Quia ꝺ̄cia dñi x quo ꝺ̄
nich est ea q̄ mea nich dignū mone ꝛuenient oc
cidit eū tū 7 utiq; iust⁹ est ut debuerit ꝺ̄ tene
bat libi dimittunt ne eū ꝺ̄ deuter. quē sine ullo
debito occid ꝺ̄ potencia nūcere noluit q̄ dia
bolucio ꝓsitant sue amator ē potentie 7 de seruā
oppugnatoy ꝺ̄cie in quo hoiel magē eū mutet
tur qui neglecta 7 ꝓposita ꝺ̄cia potēte magis stu
dēt eāq; tā de prione letante 7 cupiditate ista mā
sōq; placuit deo ut tā potēcia sī ꝺ̄cia uīcent hoiē
eruēt in quo eū hō imitari discēt ꝓ ū in tēsurre
ctione secuti est potēcia q̄ reuixit mortuū tūq;
pea monitur. S. Inde iunt equilimo uīcēt diabls
ī potēcia x tūn cillo agē uolūb; utriq; sī ꝓposuit
x q̄ potuit ut ꝓ agēt q̄ oportuit iudicaria g̃ hūilitas
ut hoiem liberaut quē sola potencia exīlime liberē
potuit. decā mē dñi hoiem 7 diabolum.

Sutel illi tām uenirēt ꝺ̄s hō diabls 7 diabls
hō q̄ adūlū dñi dicerēt nī haberēt diabol ut
de iuris dei raperet q̄ g̃ul ei ꝺ̄ hoiē et fraudu
lent abduxit et uolent teneri hō 7 iniuſt⁹ do q̄
uīcerē q̄ ꝑcepit ei q̄ ꝺ̄cepsit 7 se alieno dño mā
paut de hoiē 7 iuria q̄ uīcēt diabol q̄ illū ꝓ talla
q̄ mīlioē decep 7 ꝓ mā ſterendo leuit. In tre g̃ di
abls q̄nt ad se tenebat hoiē ꝺ̄ homo ītē tenebat
q̄ diabls ñ q̄ mūt potestatē hīe ſ hoiē ſ hō me
nūt pcūlpā pati diabli tyrannidē si g̃ ꝺ̄s q̄ utiq;
ꝑtt potencia hoiem liberē uellet sola iustionis
ūtute hoiē potenat rectissime liberē ꝺ̄ hō cām ꝓ
missā iustica hūilitatis uti uoluit qui ꝺ̄ in cāne
mortali crucifix ē iustificati sūm 7 ꝑmissionē
pcōy de potestate diabli potestatē rectā aē
cica diabol uicē ē n potēcia quo m̄ā mei sanguīs
nob pcēa sint dimissa sup expōrū est. de ꝺ̄ione
Xpe xpi q̄ ꝺ̄ fēa apīe filio. Iuda 7 iud
G ē sic ꝺ̄s ꝺ̄ hostia 7 ꝑtium mē rēcūlatois si
qui se mana crucis ñ diablo ꝺ̄ deo tēptati obtulit
ꝓ oīy q̄nt adꝑtij sustica entiā ꝺ̄ ꝑ electis tūn q̄ncad
efficiencia q̄ ꝺ̄ estimatis tūn salutē essē ꝺ̄ 7 legī
q̄ dic tēstut ꝺ̄ apartē 7 q̄ ꝺ̄ se ipm tēdit 7 q̄ ꝺ̄ iudas
eū tradidit 7 iudeis ꝺ̄ se tēdit q̄ ꝺ̄ pone ad passionē
accelsit 7 patēi tradidēp uolūtate patis imo tōtius
nitatis passus ē. Iudas tēdit ꝺ̄ endo iudi instiga
do 7 aut acē iude 7 iudeoy malā 7 acē x ꝺ̄ patis bonū ꝺ̄
x ꝺ̄ patis bonū q̄ patis 7 filij uolūtas malū fuit ꝺ̄

Roma

uide 7 iudeoy q̄ mala fuit inuentio diuīsa fuerit
ibi mala facta sine opa 7 diuīsi act 7 iuria rel sine
tūn ſ passio ꝓ ꝺ̄ doctor est. Aliq̄ iniuriā tū hō illo
patrē suū iudā iudū aliq̄ disiungūt. Respic
enrel ad passionē iniū op illoy dicūt attēdentel
tentionē 7 act tā diuīsa dilēnitū ñ ag tā est q̄d
tūnio ꝓ patre tā ē tendicio ꝓ filio tā est tēdicio ꝓ iu
da iūa rel tā ē. Quid g̃ dicūt inīcal q̄ ſ tē pat
7 filī in carnatē iudas ū impdicione ſ iudeis q̄nō
q̄d faciat hō ſ q̄ uolūtate 7 sīdand est. Inde tō 7
passionē inuenim dñm q̄dā. Dñm bñdicim iudā de
relictū q̄ ꝺ̄s cogitauit 7 uolūtē nīā iudas cogitau
ꝓtū quo uendēd suū filī ꝓtū q̄ dedit ꝓ nob. Di
ūla g̃ inuentio diuīsa fēa facē cū tū iuia sit rel er
diuīsi. Ecce iuia tē ꝺ̄ ibi sit ulle 7 diuīsa fēa q̄ iuia
fuit dn passio ſ diuīsi act 7 act q̄ ꝺ̄ uide ac iudeoy
mali q̄ulb opati g̃ x passionē q̄ bonū ē op diē.

Passio x xpi passio dē op di. iudeoy. 7 q̄m.
g̃ x op iudeoy dīq; exactibꝫ coy ꝑ ueñ 7 opul
dei q̄ eo auctore. 7 uolūtate fuit. vīl ag. 7 nemo aufert
aīā x alīq̄ potestatē hīt ponendi. 7 iūdi. Ecce hō
auctoritatē op ponēdi aīā. Ecce ihs op auctoritat fuit
gētīl. 7 iudā quoticūq; in carne x aliq̄d patit op
auctoritē q̄ uolūtate ñ alio cogēte ꝓpter utr.
ipe auctor op ihs aīā x passio x op dei sit. nō bonū
eāq; opati sit iudas 7 iudi q̄nt an gaudend sit res
opatoy ſ ē bonū hic distinguend est. Et ꝺ̄ dici q̄d
opati g̃ bonū q̄ exactibꝫ coy bonū ꝓuenit passio
x tūc q̄d opati ñ g̃ bonū ſ malū q̄ actio coy ū fuit
bona ſ mala. Sumptio diuīsi fuit in morte aie
Post ꝓ dicta q̄sidand est utr in morte aīa ihū sit sep
ta aīa ut caro. Quia ꝓuenit cāne sic abraā in
aduentū tē in morte fuit se diuīsa. Sic ut nec sit aīa me
dia duorū. Sic cā nem g̃ uenit sic sup uīl ꝓ tūn
ē g̃ q̄n diuīsa ē caro abaīa diuīsa ē. 7 adunitate ep
ñ potuit abaīa se iūgi ꝓ q̄ ihū erat unita aīa. Ihū
bo diuidēt tūn ā diuīsa abaīa in morte. Aliq̄n iūa
mortis ñ fuit. q̄ ut ante ag. Horret q̄ timet hōis sep
ē aīa deo. Utraq; ꝺ̄ diabli. Sic alii hoīy innata ē. Sic g̃
in x hoīe iūa mortis fuit diuīsa ē. Abraā accepīt diui
nitas ā cāne huic sine ꝓbabili ut. addē tūctoy tan
testimoniū. Ambi. ut tractans de x derelictione q̄
in tr uoce magna clamāt dr. Deꝰ deꝰ mūs ut q̄d
dereliquisti me. Ait. Clamat hō separatē diuinitatis
mortuū. y ā cū diuinitas mortis illū separat q̄ mor
tui cē ñ potuit. ñ tn diceder q̄ tota diuinitas ē
hic uidet tēdi q̄ diuinitas sepatī sit mortē ab hōe
q̄ ñ dicet sili hō tte mori ñ possit q̄d illud cāne ref
ferat q̄d nīrādo sepatī. quibꝫ nec ꝓdem illā sepationē

Ad ꝛup epla
tohis.

Ad

Si iudi sē dn
opa bonū.

Ambi in expo
ne ps.

o potuisset

sue ꝺ̄ accipiendā sic̄ intelligit ꝺ̄ derelicto q̄ illi albis
sigeatur vrēd me dereliquisti quo m̄ ḡ. & dereliq̄
erat a parte cū in cruce sederet lectū clamauit ih̄
receleuit ds̄ abhoie & ita q̄d ē̄ solutū tuno dicit
hoīs alio q̄n fuit q̄d̄ā temp̄ q̄n xp̄c adhuc cum
homo erat & ds̄ q̄ adhuc cum derelictū clama
uit ꝰ dereliquend̄ ds̄ ḡ illa derelicto unio nulla
telligē solutio aīe fēa fuit soluc̄ deitas hoīs & ꝙ
mortuus ēet ih̄s quid hoc dicat fateam ḡ dm̄ q̄dā
m̄ illū hoiem a mortē deseruisse cp̄ potestati p̄
sequentū eū expouit adrepulsū ꝰ sua potestatem
exercendo illi defend̄ ut ꝰ moreret sepauit se di
uinitas cp̄ subtraxit p̄tectionē h̄ ꝰ solutū unionē
sepauit se sed ut ꝰ adeēt addefensionē h̄ ꝰ unē
deseruit ad unionē si ꝰ ibi cohibuit potestatem
h̄ exeuntib̄ ꝰ moreret & ꝙ mortuus ē & diuinitatem
cedendo & effectū potēte defendendo ꝰ scribēte
hicē hinc appopōei qui alio hystrio i molato in lo
cutudinē mittebat ꝰ legit in teuinco duo ut hystri
humanitas & diuinitas & intelligit hūanitatē & in
molata diuinitas in solutudinē abiit & i celū ꝰ
erat in solutudinē & in celū cp̄ passi dicit
tas a ville dicit ꝰ loc̄ mutam & quodā ū tertiū cohi
beat ut posset ipm̄ & summate passionē abiit ḡ & v
tertiū cohibuit & portauit unicuiq; tertia ꝰ ruina
beret & ꝰ ū & lumē & ū nigrū & lumen & ē̄ hīc la
tro ostendit ꝑ mille ulla abiectis sue ē̄ accepta dā ꝰ ꝑ
dictum. Aliam inducunt Auctoritatē.

Aliq̄ auctoritati mittunt ꝙ allegat diuinitatē i
morte recessisse ab hoie & cānē attrahantes
ꝙ a ledicit ꝙ uerū hoiē & quē assūpsit dicit denuo
assūptū habitū tertia die a mortuis resurrexisse
& ut ē̄ fiat fiat. Sed inquit denuo assūpt̄ est homo
in resurrectione quē assūpsat in cānatione depōuit
& ei in morte sepati & fuit diuinitas in morte ad
huc anime quib; respondem ꝙ licet hui ū assūp
tū tale intelligat & licet unione ꝰ carnē & ꝰ uerū
hoiē & aīam & cānē denuo simuit in resurrectione
cp̄ ī simplr hoiē & uerū hoiem quē assūpserit tot ꝙ ho
minē in morte depositum aīa & cānē & dicit hoc
uitat dicat aiam a ubo depōi tā & tū ꝰ h̄ fateam
q̄ hoc ho sic assūpt̄ ꝰ ī pot̄ sit & ē̄ illa auctoritas ꝙ tor
quet assūptū. Secundo ꝙ ē̄ athanasiū ad dicit & ꝰ
loq̄ p̄ fidē qui resurrectionē negabat putates
morte detineri ꝙ solet int mortuos lib̄ & ꝰ sō illū male
dicē qui ū ꝙ fuit uerū hoiem denuo assūptū resur
rexisse & aīam denuo corpi ꝰ unisse & mitt duob̄
denuo quietis in resurrectione ut & hoiē ut esse sic
ꝰ mortē & a in morte sepatā & aīa a cānē & ꝰ uere

dr. & mortuus h̄ neutrū sepatū est a ubo dei. Ad hoc ꝑ
iohn docet tractans illud Auctoritatis allatum
dñi ubū ego pono aīam meā ut rursū sumā ea nemo
tollit eā a me. h. ego pono eā a me ipo. potestate h̄
beo ponēdi eā & iterū sumēdi eā h̄ aīam dicē emittā q
emittā ē a se ipa ꝰ est emittā cp̄ sepā ꝰ potuit nec ubo
aīam potuit & aīam carnem ḡ aīam potuit h̄ potestate
ī se manē etiā deitatis potestas ḡ deitatis a dutā ē
a cānē h̄ neutrū a ubo dicit ꝰ ubum caro sepā bo
nuncupat & cānē & aīam ut ꝰ depouit aīam ut ꝰ sepa
ratā a ubo h̄ caro posset aīā q̄ exp̄mat & q̄ redeunte
spū & ossa & adrep̄ cānē & aīam sepatā h̄ neutrum
a ubo dicat & ponit & sumit aīā ī potestate sua
h̄ potestate ī habitatis cānē deitatis hic euidēter
dicit nec aīam nec cānē a ubo dei dutā in morte
ut aliq̄n̄ solutā fuit unio ꝰ ubo & ꝰ sepatā ubi
ut & sic sensit mone utq̄ inde ē̄ uti utilē pdē
Si hoc ita ē̄ ut e sonat auctoritas solit ḡ mone
practicare hinc uenit albert̄ q̄ spontē sepat ꝰ a sue
pdidit potestatem p̄ q̄ anctā unificat sue in sepulcro
cānē sua ꝰ moriendo ꝰ deseruit sic ꝰ mutā ꝰ q̄ mul
nascendo formauit & ossa & est ḡ ꝰ dicit redente uerū
passui ē ꝰ peccatū potēta nemo tollit aīam & alio
q̄ potestate ut ponēdi & sumēdi & ecce & h̄ hoc ꝰ deseri
ille cānē in morte & mortuū deceluisse & mortuū
ꝰ dicelisse ammortuo & q̄ spōte & dicit ꝙ spūm ad
alia exclusit ꝰ ambo emisit & spūm & ꝰ dicit & ubi emā
dicē spendendi q̄ corpi emisit spūm ꝰ amisit pdelat
ineruce & ita mouebat & ꝰ ubi emisit & cānē & em
sit ad patrem. Et rone xp̄e dē mortuus ꝙ

Recedente a aīa mortua ē & caro & q̄ caro mortua
& mortuū ē & sic ut mortuū dicit ds̄ q̄a mortale hoīs
mortuū dicit hoc q̄a mortua ē caro separato a me mor
tuū fuit & p̄ cānem & unitū ubo & q̄ mortua ē dicit ds̄
mortuus & p̄ cānē & aīam & ut & p dolorē sensit dicit ds̄
passui & diuinitas & dolorē & uerū exhibet ꝰ a ubi
caro scā & ut & cānē & panis celestis a dicit mel & alia
& h̄ ipm ubū crucifixū & h̄ ꝰ ē mutatus in hoiē ho
in ullo mutatē ut melior fieret & q̄ erat p̄ ds̄ & ꝙ ho
erat mortuus ē ds̄ & p̄ id q̄d ds̄ erat ho erat & ē mortuus
(id ē passui & ho ꝰ potest dici ꝰ passui ds̄ & q̄ ds̄ erat ho
quo m̄ ꝰ potest dici & ē passū in utrū si uerbi tua
scindat & aut tua uerbi ꝰ sibi & ꝰ omnia & q̄ & q̄d
patet caro unita ubo debz dici pati ds̄ sic ꝰ ubum
mori nec corrupi nec mutari potuit h̄ q̄d hoc pas
sui & in carne passui & & h̄ & anima in h̄ ubi de spū s.
ait & ubi caro pariebat manens in carne ubi mise
& corpi assūpto & referebat ut pari dicet & caro po
terit sic & septū & exp̄o in cāne passo hinc docet & ide

1 sū ꝓpa
o apopompeig

o ſ. ꝓdcs ſuꝑ lam

1 que
o dic

ds t dei filī pallul ut mortū dī-ñ ep morē sensert
in qñ ds est si ep eam ei unita mortua ē sed q ide
die ag si quis dr̄it app ēdidit filiū dei dñm pallium
mortua sit ē dicti cām exq̄ intelligentia sumda ē
apl's meā subd si q̄l dr̄it q in passione dolorē
sentiebat filī dei ds-rñ eam unū est alia q-s accepat
mortē in sane q dici pōt q mortū est ds 7 ñ mor
tū pallul ē dei filī-7 ñ pallus passa ē tria p-ñ passa
cruciatū est ūbū-7 ñ cruciatū ē aliam ñm pallus
t aliam ī passibl bñ ambo bñ at ista ē fides ep-ē
dei filī-mat crūcifixe quē q̄ gigantē pphā desebat
q bi formis gemma nec ñ unū sē g sol diuinitatis
corpis g̃ patiebat-7 ñ patiebat moriebat-ñ mo
riebat sepeliebat-7 ñ sepeliebat resurgebat 7 ñ res
gebat Resungebat ē cām̄ que mortua fuerat ñ ē
ūbū q ap dñs ēp manebat. q xp̄s in manet huc ho.
Dicaī ut-ē illo ē duo mortal ē fuit hō q ñ uidet
ab hac ap mortū erat-7 hō mortū ñ ē hō addīt
q-sic erat hō-mortal-7 immortal h mortal ñ ep
mortū nec immortal ap tū p̄ resurrectionē alby nel pō
dam ap luc hō mortū fuit erat ñ in morte ds hō ñ
mortal ñ in immortal-7 ñ ue erat hō Ille u-alby ñm
arguit m̄ carnal loē hinc h fidi sacrāmēta philosophi
cal argumenta ē ubm vīna ambo auter argūmēta ñ fi
del-ē-in pīs g̃nalia sillut-ñ dialectica taceat piscato
ria cātur ñ dialectica-dñs g̃ in morte ē dñs ue fu
isse hoiē-7 ñ mortuū-7 hoiē ad nec mortale ñ immo
tale ep unit entia ē-7 cām le ñ cta-Aliam ide ds
7 os ihū ap g̃ceptionē hoiē-7 nāe-7 cām-ñ ag talis
erat g̃ceptio ad hoiem erat-7 dm̄ cui g̃ceptio illa
p morte ñ defecit hs hoi-7 hō ds sic ad unit erat
ue ut ds erat hō 7 ihūs ep unū ē nec mortale ñ mor
tū erat q-ala carne diuisa erat ap sepationē nāe
ac ne hō mortū hyp̄ utrūq; sec unionē hō q-ala sic
erat hō ut ex ñ-7 carne sunt iuncta subsistēt ex
q̄ de dr̄ alia q̄l hō alia-xp̄e forte cām morte ih̄ū erat
hō 7 p̄ resurrectionē fuit-ī morte ut hō erat tm̄ ap
nāe-7 cām secū unionē-7 mortū ap inde ulla duo di
uisionē. q xp̄s ī morte erat homo alicui-7 sī ue
ri q̄r si x̄s in morte alicubi erat hō-7 si ubiq; erat q-i
hō sit ad q dm̄s ep-ū ubiq; erat hō erat nec ñ ue hō
p̄ hō est ep ubiq; ē-7 h deitatē nec q̄q hō q-ñ ubiq;
hoi unit si ubiq; ē-7 hoiem ihū hō erat p̄ a mortal
tubiq; erat-s dñs-ī mo sepulcro s hoiē-7 ī inferno sed
hoiem-s ī inferno s animam-7 in sepulcro s cārnem
7 in sepulcro g erat hō q-p hīanitatī unit-7 si nō
tota q-cām tam-7 ī inferno erat hō q-p hīanitatī u
nitul s ñ tota ep nec tm̄ od si ī inferno nec tm̄
7 in sepulcro cām tm̄ unit erat g-ñ ī inferno unit

erat nec-7 cām-ī nec ī sepulcro quoniam g hinc-ī hō
ē dr̄ q est hō dicti ep una eadq; ut unit erat
nec 7 in inferno-7 cām in sepulcro-et sic erat ut du
obz nē separatis unit sic ad separationē-et-ad mortē
ad hoc ad opponit. Si s̄ nam tm̄ s cārnē tm̄ alliq̄p
silli ū fuisset uel hō-hyp̄ utrūq; per alliq̄ passionē uel
hō fuit-Sic g̃ ū cārnē-7 nam s ūnitā ū habebant
uel hō ibi non erat-si tp̄ mortis nec ipsa duo
unita habebat ep nec ī sepulcro ñ in inferno nec
alibi ubiq; g erat hō. Adeo dñs ap s̄ utriq; uel hō
ñ fuisset sic cārnē-7 nam ita alliq̄ silli si tm̄ ex quoad
aliquid neutrū ū deposuit si ē utroq; ead unionē
indesinenter tenuit ep. Assumendo q erat hō ñ magis
ad eūdem nec ut cām ut utriq; unit est ubi hō ē dr̄
q ubi hūanat est g-ī in sepulcro erat hō ī inferno
no erat hō-ep utroq; hūanat erat s nīa eadq;
cū nec-7 cārne nec sepatis habebat unionem
7 uno eadq; tp̄ in sepulcro iacuit s-7 ad inferni
descendit si in sepulcro iacuit s sola cārnē 7 in
fernū descendit s sola nam bñ ad quos ut est dem
nec in inferno s si nec sola quis iacuit in sepulcro
xp̄e si nec cārne sola ep ubi sibi singuli sunt si in uno
si 7 in singuli q̄ sitem si 7 si sibi euidenter ostendit qd
cām iacenti in sepulcro unit erat s sic ī inferno
Rhodanus si cām mortue si est unit si in eadem
iacuisse in sepulcro nec a g ad infernū descendit
caro ī sepulcro iacuit lapsa tutroq; primū it g in
ferno potuit ut nec ambo tumulo iunte fuisset cārne
nō dubium nec tutū lapsa illuminabat infer
nū si inferno ñ clandebat q est loc est lapse de
q̄ septū-7 uelut hō uiat est nec inuentre ī inf
hoiem. Deq; aby sibi dic-ut est unum manere dicit
nec mecū g nec uno p̄ nec ī loco lapsa ē mortis
tbuenda ē-s in regno ut ego ñ illa opatr omnis subia
cia pendebat-confitem ur xp̄m pependisse in
ligno-7 iacuisse in sepulcro si in cārne-7 si nec
inferno si ja tu sola. q xp̄e ubiq; tot-s si nō
ubiq; tot eod tp̄ erat ubiq; tot-hō. t d.s.
erat in inferno tot in celo tot ubiq; p̄ ut illa ñ
etna ū maior erat ū cārnē 7 alam simul unita ē
habeb ubiq; ū alēm tm̄ nec maior erat ū ut ubi si
mul s alēm tm̄ ūnuti habebat si ē erat ventrū
mil unitū tot g s̄ p̄ fect ubiq; erat ut ja ñ di
misit patrē s tenuit ī ugime ubiq; tot ubiq; pfe
ct. Uno g eod ap tp̄ tot erat in inferno tot in celo.
erat ap in inferol resurrecto mortuo erat sup
celos uita uiuentiū ue mortuū ue uiū in quo
7 mortē sui acceptio mortis ut si 7 uitā di
uinitat ī pdidit mortē g de sui 7 in ala ñ pte

o sepulchro

o dī deg
go V go. deo

1 illa

o unitg

1 quide

o ūnitg

o cōtin

t

o- cōt-

pō quidā

1 quide

o cui nec mors
o opatr oīm sapiadia.

1 uel

ut in maiestate non sensit huiusmodi participationem infirmitatis, ita et gloriae crucifixus est. Ex his apparet quod Christus eodem tempore totus erat in sepulcro, totus in inferno, totus ubique; sed non totum erat in sepulcro vel in inferno, tamen totus. Sicut Christus totus est Deus et totus homo, sed non totum quod Deus vel homo... Nam totus ad naturam referatur, totum vero ad hypostasim; sicut aliud et aliud ad naturam, alius et alius ad personam referuntur. Unde Iohannes: Totus Christus est Deus perfectus, et non totum; totus est Deus, sed non solum Deus; est et homo; et totus homo perfectus, non totum quod homo, non solum homo... secundum sententiam...
sicut aliud quod est non ad hypostasim sic dicitur. *Si ea quae dicuntur de Deo vel de Filio Dei possunt*

Solet etiam quaeri si congruenter dici possit *dici de homine illo vel de* Filius hominis vel ille homo descendisse de *Filio* caelo vel ubique esse, sicut dicitur Filius Dei vel Deus de caelo venisse et ubique *hominis*. esse, ad quod dicimus: Si ad unitatem personae referatur dicti *in*telligentia, sane dici potest; si vero ad distinctionem *naturarum*, nullatenus concedendum est. Unde Augustinus: Una persona est Christus Deus et homo; ideo dicitur: Nemo ascendit in caelum nisi qui descendit de caelo... Si ergo attendas distinctiones substantiarum, Filius Dei descendit et Filius hominis crucifixus est. Si unitatem personae, et Filius hominis descendit et Filius Dei est crucifixus. Propter hanc unitatem personae non solum Filium hominis descendisse de caelo sed et in caelo esse cum loqueretur in terra. Propter hanc eandem dicitur Deus gloriae crucifixus, qui tamen ex forma servi tantum crucifixus est. Non enim hoc quod Deus gloriae est, hoc quod glorificat suos, tamen dicitur Deus gloriae crucifixus recte, quia non ex virtute divinitatis sed ex infirmitate carnis. Quod sicut quidam tradunt, quod dicant prudentis diligentia et pii lectoris intelligat.

Hic de contingentia calcatum deinceps ...

Ipse habuit fidem, spem, caritatem.

Cum vero supra probatum sit et plenum *fide, spe et caritate* Christum fuisse, non est supervacuum inquirere quid fides, *quid* spes, sicut caritas habuit. Sed ut his careat Christus multiplenitudine gratiae habuisse, ut quod valeat aperte explicari de his singulis aliquid in medium proferendum est. Primum de fide, quae fundamentum est, ut ait Apostolus, unicuique superaedificari ... *Quid sit fides.*

Fides est virtus qua creduntur quae non videntur. Sed non de omnibus quae non videntur fides est, sed accipiendum est tantum de his quae credere ad religionem pertinent, ut illa quae ignorantur nihil metuentes et qui non sunt in religione deviant.

Accipitur autem fides tribus modis. *Quot modis dicatur fides.*

Aliquando enim pro eo quo creditur, et est virtus; et pro eo quod creditur, et non est virtus; et pro eo quo creditur quod aliud est ab eo quo creditur. Unde Augustinus: Aliud sunt ea quae creduntur, aliud fides qua creduntur. Illa vero in rebus sunt quae vel esse vel fuisse vel futura esse dicuntur; haec autem in animo credentis est, ei tantum conspicua cuius est.

... in nomine fidei censetur, utrumque tamen fides dicitur. Quod creditur et quo creditur pro eodem dicitur fides, sicut illud est fides catholica quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit... Fides qua creditur si cum caritate sit, virtus est, quia caritas, ut ait Ambrosius, mater est omnium virtutum; quae enim informat, sine qua nulla vera virtus est. Fides quae per dilectionem operatur, virtus est qua non visa creduntur. Haec est fundamentum, quo initio non potest, ut ait Apostolus, quia post fundamentum nemo ponere potest aliud. Unde Augustinus: Fundamentum est Christus. Fides quae per dilectionem operatur, per quam Christus habitat in cordibus nostris, nemini in fide esse potest; alia autem non est fundamentum. Fides enim sine dilectione inanis est; fides cum dilectione Christiani est; alia daemonum est; ipsa et daemones credunt et contremiscunt. Sed multum interest utrum quis credat Christum, et credat in Christum. Nam et Christum daemones crediderunt, nec tamen in Christum crediderunt. *Quid sit credere in Deum vel Deo vel Deum.*

Aliud enim est credere in Deum, aliud credere Deo, aliud credere Deum. Credere Deo est credere vera esse quae loquitur, quod et mali faciunt; et nos credimus homini, sed non in hominem. Credere Deum est credere quod ipse sit Deus, quod etiam mali faciunt. Credere in Deum est credendo amare, credendo in eum ire, credendo ei adhaerere et eius membris incorporari. Per hanc fidem iustificatur impius, ut deinde ipsa fides incipiat per dilectionem operari; ea enim sola bona opera dicenda sunt quae fiunt per dilectionem Dei. Ipsa vero dilectio opus fidei dicitur. Fides ergo quam daemones et falsi Christiani habent, qualitas mentis est, sed informis, quia sine caritate est. Nam et mali fidem habent, cum tamen caritatem careant. Apostolus ostendit dicens: Si habuero omnem fidem, caritatem autem non habeam, etc. Quae fides et donum Dei dici potest, et in numero dona Dei donum est. *An illa informis qualitas mentis quae in malo est, cum fiat bonus, fiat virtus.*

Si vero quaeritur utrum illa informis qualitas, quae mali fuit, manens, ipsa sit quae bonum faciat, accedente caritate remaneat et fiat virtus, an ipsa eliminetur et alia qualitas succedat... utrumque sine periculo dici potest. Quibusdam tamen videtur quod illa qualitas quae prius erat remaneat et accedente caritate virtus fiat. *Ex quo sensu dicatur una fides.*

Cum vero diversis modis dicatur fides, tenendum est tamen unam esse fidem, ut ait Apostolus: Unus Dominus, una fides. Sive enim accipiatur fides pro eo quod creditur, sive pro eo quo creditur recte dicitur fides una, si pro eo quod creditur accipiatur. Et in hac intelligentia dicitur una fides, quia omnibus eadem credenda proponuntur. Et quod creditur a cunctis fidelibus, unde fides catholica dicitur, id est universalis. Si vero accipitur fides pro eo quo creditur, etiam dicitur una esse fides, non quia sit una numero in omnibus, sed genere, similitudine. Unde Augustinus: Fides qua credunt fideles communis est omnibus fidelibus, sicut plures homines facies humanas habent, cum tamen singuli suas habeant; sic et fides una est in genere, quae est in animis singulorum, nec tamen est in omnibus una numero, sed similitudine magis una dicitur esse quam multiplex. Sic...

fides informis.

rebus ipsis quae creduntur fides ... est tamen in mente.

noleratiū dr̄ uoluntatis una cū tū cuaqlit fuerit uo
luntas. r duoꝝ similiū moy dr̄ fortes una. Q fides
Quid ergo ē de his q̄ nō audiūt ꝙpe. q̄ tm̄ audi-
unt fidē ꝙpe de nō apparentib⁹ tm̄ ēnt bō appa
rentia nō hñt fidem sic agnitionē. ꝺ cū pauc dicant
fidē ē subsannare ꝙpe dicentes. ubi est dr̄
ēdi q̄ nō ualeant audire. iam ēdi tam nō pōt q̄ audi
pōt. Thomas aūt audiuit. aūt ēdidit. hoc ergo audiuit
sed ē tm̄ dictū. De ms̄ r dr̄ nūl. De hijs q̄ absunt fidē
rōnem audiūt quilibet corde suo cēsi ēdiderit. tū ē si nō
ēdiderit nō sic corpa q̄ uidentur oculis corpis r pponunt ima
gines. sic memoria teneri. r absentia cogitamus
nec sic ea q̄ nō uidentur. r ex his q̄ uidentur cogitatio ēdi-
ōp formarum. r memorie cōtinuatur nec sic hoīes cū
alia. r alia nō uidentur. ex nūa alia concipiūt. rex mouebi
tur pl̄ hoīe sic uidendo didicimus uerum. r cogi
tando. ꝙ sic uidet fides in corde. unde ē abscōs. ēt
hoīes cū teneat. et ultima scia. cū q̄ dō ēdr̄ habeam. q̄ id
q̄d ēdr̄ uideam. uide nō possum. ipā tm̄ fidē q̄s habet
nob uidem⁹. in nob q̄. r ex absentia p̄ fidē
rex. q̄ sonus. s. unde est fides. r ex q̄ nō uidem⁹ unde
fides. q̄ pe. ꝙ tale sit in cordibus hoīm. sic ex fidelib⁹
in infideles tm̄ ꝙt habeis. hñ. ut habeant fidē
hoīs in corde. ubi pō hoīe uidi nō corpali. nō imagina
rie. sed intellectuali ratione. tm̄ absentia. r ex q̄ non
uidem⁹ de ꝙt. q̄. alibi aut. ēdm̄. ut agnoscam⁹ nō
agnoscim⁹ ut ēdam⁹. aud ēt fides nō de q̄ nō uide-
fides. q̄ ē q̄d nō uidet. de ēdr̄ aliq̄d ēdendi. nō uide-
recte fides dr̄ nec. r q̄ actio rei nō apparentis ēt si
fides. tē ex eo q̄ creatur. r ꝙbat aliq̄n ēe nō apparē
tia. ē fides nō sit nō de nō apparentib⁹. decēpcō fidē.

Ut ut ꝙ fides ē subsannare ꝙpe. r q̄ actio nō ap
parentiū ꝙ ꝙ fidē subsist. in nob. r nō in spanda. r
subsistēt in futuro ꝙ experientia. ipa ē ꝙbatio. r q̄
uictio si apparentiū q̄ sit. dē eis dubitet ꝙ fidē ꝙ
lumē. ut ꝙ ꝙbat futa nō retro. q̄ nūq̄ ēdidēt
patriarche. alii. ēt ꝙbatio ē. r ēt retro. ꝙ cū aliq̄
nō apparentia ut hū ꝙ dictū est ꝙpe. ā fides dr̄ subs
tare spe. q̄ spandi subsistat. r ꝙ fundamēt ē bōr. q̄d
nemo mutare pōt. si ulla decēpcō spei cū euenit. sane ce
cū gra. h decēptio spei q̄ueniat. sane ce ar-
gn ꝙ utrūh. si ā dicat q̄uenire. r aliaq̄ q̄b
dilexerē fidē. r spē. h. nō impbe dici pōt loli fidē q̄
uenire nī spē. q̄ fidē sola fundant dr̄. non q̄ fidē
tm̄ possit ēe sine spe. r contrarie. unde fides operans
p dilectionē utiq̄ sine spe nō pōt ēe nec amor sīn
spe. nec sine amore spes nec utiq̄ sine fide. fidē
sine amore nichil pdē. pōt. n. ēdi aliq̄d ꝙ nō sperā
dum. pōt sperari q̄d nō ēdr̄. ideo ꝙ ēde q̄d est actus fidei na
turaliter p̄cedit spare q̄d est actus spei. q̄ nī aliq̄d ē
datur nī pōt sperari. ēdi. aūt q̄d non spat. sīn est ꝙ
inscriptura pleraq̄ reputatur. q̄ fides p̄cedat spē.
r spes seq̄t fidem. nō q̄d utiq̄ fides ꝙ fidei p̄cedat natu
ram spei. ut pōt. ē. si actus fidei ut r p̄cedit actū
spei. q̄d ē q̄ quidā q̄dicūt. de ipsa utute fidei ut tū
tur p̄cedat spē. tm̄ bñ. r recte ea sola dr̄ fundam⁹
ōnīū ututū. r bōr opm. ipa fundam⁹ē caritatis
q̄ nūpa caritas. h caritas ipī⁹ unitatis fidei. ē
caritas. ut ea est. q̄ nat⁹ ōnium ututū. q̄si de sit fru
ctus. hñtur ceteris. ad sit hñtur ōia caritas. ceū
spos. ēt. in lupis. h. ꝙtatū est. ipa ē. q̄ ea ōnium
ututū. ī ipsis. alia. ut ceteris. ei est q̄ ola mu
nera excellit. dñi. ad respicit. ad minima ecclie
tumultū excellentia caritatis mutat. agnoscē
q̄ sole. ī nō pōt. pmi. ut. h. supereminet. ī. q̄ ei
ea. t fundam⁹ fides. ē. ō. tm̄ fr̄. ezechielē. dicat. ī
pri. fides teneat. mill. ateri. ad spūalē amorē. at
tingatur. ī. ut caritas fidē. h. fides caritatē. pōt
q̄ nemo pōt amare q̄ nō ēdidit sic. nec sperē. h
accipi pōt. dictū de fide. q̄ ut nonē. p. ant. spē
caritatē. pōt frequenter. ēdere. fidē. q̄ forte
ultra actū caritatis. p̄cedit sic actū spei. q̄d ubi
p̄milla diligenter notita. ī mutat. rea. r. q̄ addit=
dicens. ū ea. in q̄t. q̄ audis. ēdidi. adamād. ea. q̄
audis. ī. ut. h. manis. q̄. tm̄ nī. de. nihil. ē. ut. am
dr̄em⁹. ut. ēdam⁹. fidē. in. nīa. mea. fac. sub. side
ea. q̄ nō uidem⁹. de q̄. ꝙpe. fides ē. de nihil. ut. nō. est
fides. magnitō. Quomodo intelligit quod scp
tum. ut. ē. tm̄. ut. ē. tm̄. fides
ē. quoꝝ. unus. q̄. ꝙpit. q̄. ut. dico. nob. p̄cepit. edarui
ut. ut. ei. sem. fuit. edarui. ū. in. nīu. ut. dr̄. p. fides
ut. fuit. de. fei. r. nihil. sup. q̄. as. mouet. q̄. ne. ē. ab
soluta. ma. ens. ad. ē. mult. ut. ē. sem. fuit. eda
rui. h. est. haul. fidei. si. q̄d. ēdi. nō. uidet. nā. r. thomas
ceu. dictū. est. q̄. uidisti. me. r. ēdidisti. nō. hoc. ēdidit
q̄d. uidit. lenebat. ut. r. tangebat. ēt. ne. ut. ut. em
q̄. uidet. monentē. r. ēdebat. dñs. ut. ea. ue. ꝙ. ā. tur
tem. credebat. q̄. ut. ne. q̄d. non. uidebat. p. hoc. q̄d
sensibus. corpis. apparebat. si. ū. dñr. ēdi. q̄. uide
retur. sic. dicit. unusquisq̄. oculis. suis. ēdidisse
ut. sic. dicit. unusquisq̄. oculis. suis. ēdidisse
nī. ipse. est. q̄. in. nob. edificatur. fides. h. exercē
q̄. uidentur. agitur. in. nob. ut. ea. ēdantur
q̄. nō. uidem⁹. h. r. his. q̄. ꝙpie. intelligitur. q̄. ꝙpe. fi
des. nō. apparentiū. nec. illa. ē. fides. q̄. in. ꝙpō. edifi
cat. quā. dñs. ultima. loc. ut. ro. ē. nos. ei. ēdere
q̄. uidem⁹. alibi. tū. dic. aō. fidē. ē. de. re. h. p̄senti
bus. q̄d. erit. ut. futuro. ē. p. spem. dñi. p̄sentē. q̄. pla
cibilem. q̄. tm̄. ꝙpe. nō. dr̄. fides. q̄. ut. ualet. in. q̄. d. fi

ꝙ ētas.

del qua ꝯdunt̄r ei q̄ non uident̄ h̄ tñ ē ⁊
fidel rep̄ q̄ñ non tñ b; rel; ip̄i l; p̄sentib; d̄r
q̄d erit ē p̄ sp̄em manifestam se exp̄landā sēl
p̄bebit deꝰ ia p̄sa h; ñ q̄ pe h; d̄r fidel imo fid;
mīcel adquā ꝯdendo puenietur ut ex fide il
lor̄ cui ullear uultus infidē rep̄. Si p̄ hui⁹
tñ q̄r̄ fidem passionis q̄ñ uidet h;ōē
ut ex p̄ fidem passionis h;⁹ ē hoc ex clis aliū
pati ē relict d̄nūm ei⁹ fidem passionis h;⁹ illeꝰ pu.
uineo q̄d ꝯdebat h;oiem pati q̄ h; uidebat h; ia
q̄d ꝯdeb̄at d̄nūm ē qui pat̄ebatur h; ut ꝯ fidei
erat q̄d ꝯdebatur h;o mo pati ⁊ mori q̄d uid;
ēuenit ꝯdebat h; q̄d ꝯdebatur b; ē qui pat̄ebatur
ut dr̄ ag̃ sr̄ illū ꝓ salmi locū. Et respond ei⁹mo
di laud fidei ē non q̄ d̄r h;oiem illū mortuū
q̄d ⁊ pagimus d̄r h; q̄ ꝯdit eū glificatū ⁊ uer
d̄nū credit glificatū fidel d̄nū mortuū ⁊ h;oiem glifica
tū non glificat petro fidel ꝯdere h;oiem illum
mortuū q̄d ꝯdit ⁊ elect h; credē d̄nū ē qui mor
ebat nec nob; ⁊ fidel iust; hoc meret q̄d ꝯdim
h;oiem illū mortuū q̄d ⁊ iud; ꝯdit h; q; ꝯdim
h;oiem d̄nū mortuū ē. Si aliq̄ scaūt q̄ ē
Potest h; ag̃i solz ē fidel sit de ñ appar̄e dam̄.
rib; ⁊ ñ uisū ut̄ sit ⁊ de ingnitis tñ. Si ut
de ingnitis tñ est de his q̄d d̄r ē tñ q̄ ignō
tant̄ h; sciend est q̄d cū uilio alia sit int̄
or alia exēlor non ē fidel de subiect̄ exēlori
uisioni est tñ de his que uisu mīon utūq; ca
piūtur ⁊ q̄dam ut ex sic capiunt̄ ut intelli
gant̄ h; ñ ut in fruō q̄ ē d̄ñ nonq̄ ē fi
del sit ex uidtu ñ in exēlori h; mīon ñ pot ē
deo q̄d ꝯ ignorat̄ q̄ p̄a ad sensū corp̄is no
prim; qui d̄r audit ep̄i ē sonꝰ nec ad ullū sen
sū corp̄is q̄n ut at aō. q̄ fuit ex uidtu fidei ⁊ ob
scr̄i tñ adeū sensū corp̄is prim; qui d̄r aud ep̄
ñ ē sonꝰ nec ad ullū sensū corp̄is q̄n cond ē est
rel ultr ñ corp̄is aued q̄ fide ꝯdunt̄ ꝯ intelligū
tur ñ ut de aued q̄ ⁊ q̄ fide ꝯdunt̄ ꝯ intelligū
t̄ ⁊ ñ ut ꝯ p̄a ⁊ ꝯdidert ñ intelligel ⁊ q̄d ꝑtre
distinguit ⁊ ia ⁊ inq̄t ꝯ ñ intelligim ñ ꝯdi
m⁹ alia q̄ ñ ꝯdamus ñ intelligem⁹. nemo tñ pot
ꝯdere in d̄nō ñ aliq̄d intelligat eū fidel sit ex uidtu
tu p̄dicationis. ⁊ in ⁊ dett. ꝯ fidel. utrūq;
in chor ag̃nitione ⁊ ag̃nitio ut̄ ꝯ ia ñ p̄fic
ñ ꝑ hoc ut̄ ambō q̄ ut̄ ⁊ fidel stricte ag̃tio
⁊ ag̃tio fidel p̄cedit ex his ⁊ apparet aliq̄ ꝯdic
ñ intelligim⁹ ⁊ scim⁹ ñ pri ꝯdam⁹ q̄dam ut̄
intelligi aliq̄ñ ⁊ aliq̄a ꝯdamur. nec tñ sic
intelligim⁹ ñ ut in fruō sciem⁹ ⁊ nē ⁊ p̄ fidē

q̄ mundant corda ampli⁹ intelligunt q̄ñ p̄ fidē
diligent d̄ñ. ñ mūdat corda dei sciend vñ aō. q̄ fidē d̄ñ
scire ⁊ eū mīte ⁊ spūāle firmeq; p̄cepes ⁊ p̄q; ꝯtes
mul⁹ p̄ spūāle ⁊ p̄ceptor d̄ñ sic p̄cipitur a mūdis cor
dib; nīsi p̄ fidem diligerent. ñ potent cor mūn
dari q̄ deū uidend sit aptum. Ecce hic apte h;
q̄ñ pot scire d̄ñ pri ꝯdendo diligere sup̄ a dicē
ēpō nemo pot̄ ꝯdere in d̄ñ ñ aliq̄ intelligitur
vñ ꝯ colligit ñ posse scire intelligi ꝯdenda q̄a
ñ pri ꝯdantur ⁊ q̄dam ꝯdend ⁊ p̄ intelligunt
⁊ ipsa p̄ fidem ap̄le intelligi nec ea q̄ꝰ ꝯdunt
q̄ intelligunt penitul ignorant ⁊ fidel sit
ex audit̄u ignorant̄ tñ exp̄te ep̄ ñ sciunt d̄r
q̄d ignorat̄ h; ñ penit⁹ sic ⁊ am̄ q̄ ignorat
vñ aō scit aliq̄ ⁊ ñ diligi pot̄ ⁊ diligi ñ q̄ nesciū
q̄m ut̄ posit ⁊ ñ pot̄ nemo diligē d̄ñ am̄q̄ sciat
ꝯ ag̃ ⁊ ia fidel spel certit ⁊ ñ ⁊ ñ ō credim⁹
ep̄ñdum scit ⁊ spant ⁊ am̄t ⁊ q̄d ut am̄t ⁊
q̄d ignorāt h; tñ d̄r. De fide antiquor.
Predict̄i addit̄ est de sufficientia fidei ad
salut̄. Sī q̄ p̄ cessent aduent̄ ⁊ ꝯ sequūt
uidet ꝓ hec ille fidel ⁊ p̄ h; p̄ cessū sic ꝓcedit ꝯ ignō
fidel ap̄le mag̃r ⁊ cognitione ⁊ articulor ꝯtinet
⁊ stantia ⁊ deuotione. Et ꝯ q̄ꝰ fidi militat sic
ñ ꝯ portunē tñ vñ ap̄l oporter accedē. credē ep̄
d ⁊ q̄d remunerator ē sperand̄ in se h; q̄ ut̄ h; de
ad aduent̄ ⁊ ñ legē ad salut̄ sufficit. hā ep̄ꝰ
stare dr̄issime h; ñ sufficit ꝯ parere ut mūdā corda
in simbol ⁊ tenere. h; nec ad aduent̄ nat̄ legē
uidet h; sufficisse ep̄ sine fide mediatoris mīm
hoīs ⁊ ñ ep̄ fuisse salū scīs aut ex uet ⁊ nou
test̄o ad adoptionē filii ⁊ fides stricta ē qua d̄ uul
tum hoīem siue maioris siue parue ꝯtis libam
a ꝯtagio mortis ⁊ ab ugnatione pecc q̄ p̄ma re
mittitur gratie ñ p̄ mīm mediatorē dei ⁊ hoīm
ih̄m x̄m. ⁊ hoīs. ēd ep̄ dei salubrima fides mīm
salui fei q̄ qui p̄ q̄ uenient in carnem ꝯdiderūt
in carnem uenturū. ead ñ fidel est ⁊ mīm ⁊ ab
p̄m ꝯmīs mīm ⁊ p̄ mīm ⁊ ab p̄m ꝯmīs mīm
adiudicatū munoy ⁊ mortuoy uenturū ꝯ sup

ecclesie lem et qui p̄ibant et qui sequebant clamabant osanna filio dd̄ et benedicta q̄ venit in nomine dñi
porcerunt sine cessatione in ecclesia in mediatore dei et
hominū dicentes et benedicat vel alias p̄libus testimonijs p̄spicue docet nullum unq̄ salutē esse sine fide
mediatoris oportere q̄ accedentē credere q̄ sit deus
et his remunerator sit sufficit. de fide simplicium.

Quid q̄ dicetur de illis simplicibus quibus non erat
revelatum aliquod in incarnatione qui pie
debat q̄d est traditū fuit dicendū nullū fuisse tēp
ante christū cui nō esset facta revelatio ut distincta et
clara p̄ verbum dñi distincta ut habuit moyses
aliisq̄ maioribus qui distinctione articulorū fidei habe
bant velata ut sic plicibus quibus revelatio erat ex parte
denda q̄ credebant illi maiores credebant in eum dis
tinctione q̄ tam non habebant in ecclia aliqui nunc
capaces sūt qui articulos symboli distinguere et aliq̄
tē nō valent oīa tñ credunt q̄ in symbolo q̄ nūc
tur credunt et q̄ ignorant vētel fidē velatā in
misterio tā et tēmini capaces existentes revelationē sūt
maioribus credendo imitabant quibus sua fidē q̄ omit
tebant vñ iob bouem arantem et asinę pascentes
iuxta eos simplices et minores q̄ asine pascentes
iuxta bouem q̄ humilitate maioribus abbendo in
misterio credebant quasi in misterio docebat quat
forte fuit tuda tua pena. Q. an aduentū credē

Sed q̄ cū sine fide mediatoris antichristi fuit fuit
sic nec modernis ut oportuerit illos credere oīa
illa de mediatore q̄ nec credimus quibus dñs rudi q. sufficit illi quos tñ credere et articulare monet celum
recipere aduentū aduidicū q̄d expectamus illi cū
agi collegium ut ita fuit. ponit aliq̄ audire habuit
fide incarnis et de misterio incarnationis fidei sufficisse
ut dei filij credetur nascitur de virgine iudicatur et
de inferis habet. Quantum h̄ret aliquis de
morte et descensu ad inferos in euangelio dubitasse
videtur et exp̄sitionē eius q̄m interrogant p̄ discipuli tu es qui venturus es an alium exspectamus
quidā tñ dicit eū non dubitasse de ignorantia h̄ de
pietate et dubitare se ostendisse nō q̄ ignorauerit sed
carnis affectu opassū et xp̄o et eis humanitatem ammirando insinuasse. de fide cor— relis.

Solet q̄ queri de cornelio utrū fidē incarnationis
habuit cui dictū est et panes tue et elemosine tue ascenderunt in memoriam coram deo sine tue et q̄ audire et orationes tue sint fidē incarnationis non habebat et sine fide incarnationis
esse non potest et sine fide impossibile deo placere
timens dñm si fidem incarnationis habebat ad

quid q̄ missus est ad eū petrus. Sane dicit p̄ eum
sic fidem unitatis et incarnationis h̄ visse dei
revelatione h̄ incarnatum tam de deitate q̄ humanitate
nosse nō missus est ad eum petrus. ut iam natum dei
filium et annunciatum et ascensurum et q̄ venturus
haberet q̄ fidē incarnationis h̄ passionem et
sepulturam esse futurā et quia fidem habuit adoptatus
opatione apli soldatus est in fide p̄ fidē et ut ait ad
uentū adoptat cornelij et fidem habuit adoptatus
et unum credebat et filium eius nescebat in carnali
p fidē placuerunt deo et opa sine fide et ipse deo placere
ad̄ dicit cornelio. dictum est panes in acceptos
et elemosine et orationes ante quam in xp̄m deus nec
fide donabat nec donat. nam quo nomine vocabat
quē nō credebat et si posset sine fide et esse salvus ad
eum mitteretur architectus ecclie petri attende q̄ aut
sine fide et non posse esse salvum et cornelium
exaudiri et aliquā credere in xp̄m q̄d non potest in
telligi et aliquā scire xp̄m incarnatum inquē
debat in misterio. de equalitate fidei spei
et non esse caritatis. Sequitur q̄ sit aliq̄ sine
p̄missionē q̄d fides spes caritas sequatio et aliquod eq
ualitas q̄ implent. vñ cō fidem spem caritatem in
eq̄ operatione dum in hac vita minimi equale
et esse ap̄ nos inveniūt quia q̄nt̄ dum tam amami
quanta manet tñ de spe p̄sumunt aliq̄n et fidei
tñ dicit q̄ spectat et amat et tñ opatur q̄m dat et
amat et spat et tñ maior spes fide caritas dicit q̄ non
habet spem p̄venit spes et fides transit et caritas p
many et q̄ caritas est mane oīm virtutū que nō id p
fidē et spem ponit q̄d excludit et q̄ p̄ illa remanet
vita. Auctoritas et ratio q̄ excidit p̄missa. Aequalitas
ipse et actuum intentio intentionē videndi est
huic ū q̄d hic rationi dictū est. s. q̄d caritas non est
ex fide et spe ergo rudi obiectio q̄d ait ap̄lus
p̄cepti caritas de corde puro et sciā bona et fide non
ficta q̄d exponens ab eo accipit p̄ intellectu et sciam
p̄ spe quatinq̄ caritas est finis p̄cepti p̄cedēs de
corde puro et de puro intellectu ut nichil ds dili
gatur et sciā et de spe bona et fide non ficta et similia
ta q̄ caritas fidē et spem et fides et spes caritatē
p̄cedē videntur hoc q̄ rende traditū intelligen q̄d
fides et spes cā et tp̄i caritatē oīum bonoꝝ matrem
p̄cedant et q̄ caritas sine illis in aliq̄ esse non pos
et illa sine caritate p̄s esse q̄nam nil valet p̄ fides
et spes sūt caritate ergo ex fide et spe p̄cedē caritas
q̄ nulle p̄sunt sine ea sūt. de spe quid sit.

Est ita spes ut q̄a spiritus et eterna bona speranti et cū
fiducia exp̄ectanti et sit spes ceti exp̄ectatio

fiuce bencqdinis uenienis erdei g̃ ꝛ ꝛnitis spre
cedentibꝫ ut ipa spem quã natura pit carnis fiom
sp.tem ꝛ beatitudinẽ eternam sine mitis ꝛ aliquid
spate non spes hꝫ plumptio dici poꝑ

6 **de quibꝫ sit**
spes.

Est fides ita ꝛ spes est de multis ut multis. spes
enim a fide appellam eam rep que ñ uidentur
be spech di spes que uidentur non est spes ad ꝛ uidꝫ
qui. quid spat ad attinet ad ñ inde ꝛ q̃ creduntur
ꝛ que spantur fidei speciꝑ ꝯ est distinguitur tñ
fides a spe ꝛ uocabulo tm ꝛ dabulu dicta. est ꝛ fides
malay rep ꝛ bonay q̃ ꝛ bona ꝛ dunitur ꝛ mala ꝛꝫ
fide bona non mala. est ꝛ fides ꝓ [redacted] ꝛ
[redacted] ꝛ futuray. credim ꝛ mortẽ xpi que iam
ꝓterit. credim ꝛ sessionem que nẽ est dñi uentu
rum ad iudiciũ ad futurũ. est ꝛ ꝛ fides ꝛ sua ꝛ re
rum ẽ ꝛ aluenay. ꝛ iam ꝛ sequlq; ꝛ dit ee epistle in
fuille utiq; sempit nũ ꝛ alia. utiq; alia ñ tñ de alꝫ
boibꝫ multa q̃ a religionẽ pinẽt uey ꝛ de angli
dim spes ã non ñ bonay rey nec ã futay ꝛ ade
ꝑ prinentiũ qui eay spẽ genere phibẽt.

malay rey ꝛ
ꝑ prin

Redit ad
primã gõnem an. s. fides ꝛ spes ꝛ ẽ fu

Post ꝑmissam gõnem an. s. fides ꝛ spes ꝛ ẽ fu
hꝫ supẽ inuelligne ut fides ꝛ spes in ꝑ futuꝝ
ꝑ
pũ tractatus stilꝫ supplir ex ordiũ quibꝫ dã non in
docte uidem fidẽ ut futuꝝ ꝛ spem in eo ñ fuille
sic in sãl iam beatis caelis ut in angelis ꝙ ꝛ tñ sũ
dit ꝛ sperit resurrectionem futuꝝ finem ꝛ id uer
ẽ eos fidem hñt g̃ est ꝛ sumata post iudiciũ simi
liter ꝛ fidem hñt dicuntur ꝙ eidem ea ꝓmissa
hꝫ sic tunc eidem nec tñ fidem que fideles fmat
habebunt ꝙ non eidem ablq; scia que ñ erit emg
mata hꝫ ꝓspem ita ꝛ ñ eidem ꝛ spabunt resurrecti
onem nec tñ fidem hñt ꝙ eidendo ꝙnoscũ venit
ꝛ ꝛ ꝙ ꝓcessũ est ꝛ euacuata ẽ ꝙ expte ẽ. Venit
ꝛ cognitio ꝛ euacuata ẽ fides. Venit spes ꝛ deliꝛ
spes. sed ꝛ ꝛ in quo fuerit bona patẽ ꝛ dixit g̃ ꝛ spa
uit resurrectionẽ tcio die fiet ã ꝑ qua ꝛ patrẽ
o mauit nec tñ fidem uirtutẽ ut ꝛ spem hñt ꝙ ñ
enigmatica ꝛ speculatẽ ꝫ clarissimã [redacted] dece
ꝙnitionẽ hñt ꝙ non ꝓfecũ ꝑ ꝙnouit ꝓpter
tum ꝙ ut melleret futurã ꝛ spauit tñ xpc sic implamo
ait. Inte. d. spauit nec tñ fidẽ ꝛ spẽ uirtutẽ hñt ꝙ
ꝛ spem uidebat ea ã ꝛ debant de antiquis ũ patribꝫ q̃
ap ut erdi usq; ad passionẽ tenebant ñ in egrue
dici poꝑ ꝙ fidem ꝛ spem utrutẽ habuerit ꝙ de
bat ꝛ sp abuant se ut uidi dñm ꝓspem ꝙ reum tcio
uidebãt ꝙ non patuit eis ꝙnitio dei ꝓspem ante
passionem x̃ qua ꝙsumata. fide tm sic ꝛ ad spẽ.

de cauitate qua diligitur dꝫ ꝛ primũ q̃ sit ꝛ

Cum ã xpc fidem ꝛ spẽ ñ hñt dilectionẽ tñ hñt

inqñ homo. tit qui maior ẽ non ualz qꝫ eam
tate extima aiam posuit pamei ꝛ inimicis huit
ꝛ in corde cantare quã ope nob exhibuit ut scribis
nis forma nos addiligendũ instrueret hic aliquid
dicend est de cantate ꝛ ñm ꝛ ordine diligendi dñm ꝛꝫ
nmũ.

1 **Quid sit cantas.**

Cantas est dilectio q̃ diligit dꝫ ꝫ pe se ꝛ ꝛ primũ ꝫ pe dñm.
Quit indeo hꝫ hñt duo mandata. unũ primũ addi
tectionẽ dei ad est maximũ in lege mãdatũ ꝛ ratiõ
primi. ad diligend ꝓximũ ille simile ꝓmũ est.
Diliges dñm ex toto corde ꝛ ex tota mẽte ꝛ ex tota aia ꝙ
scriptũ est in deuteronomio. ꝯdm ẽ. Diliges ꝓximũ
tuũ sic te ipm. In his duobꝫ pceptis tota lex pendꝫ et
ꝙphe. simil ut pcepti ẽ dilectio ꝛ ea gemina ꝛ dꝫ ꝓ
mũ ẽ. **Si cad cantate diligitur dꝫ ꝛ ꝓximꝰ.**

Si qñ si ex ea ipa dilectione diligẽdꝰ q̃ diligẽdꝰ pro
ximꝰ an alia sit dilectio dei ꝛ alia ꝓximi. ad [redacted] sane
dilectio ẽ qua diligẽdꝰ ꝛ ꝓximꝰ que spes ẽ ut sup
dictũ est. ꝙ dꝰ cantas est. an ã ꝙ hꝫ an ij. pot dñm di
ligẽ quẽ non uidꝫ qui frm quẽ uidꝫ ñ diligẽdꝰ si ei
quẽ uidꝫ humano usu spũali cantate diligeret ui
deret dñm. qui ẽ ipa cantas. usu ratiõi quo uidi pot
quiq; frm quẽ uidꝫ ñ diligẽdꝰ dñm qui ẽ dilectio q̃ ca
ret qui frm non diligẽ quom pot diligẽ. Extima ꝛ
eadꝫ cantate dñm ꝓximũq; diligim hꝫ dñm ꝓpe dñi
nos ũ ꝛ ꝓximũ ꝓpe dñm ñ ũ una eadꝫ cantas ẽ dei Quare
ꝛ ꝓximi q̃ dꝫ gemina ꝓpe duo dilecta ꝛ dñm ꝛ ꝓximũ gemina
ri ut una sit cantas duo tñ diuisa ea diligim dꝰ
ꝛ hñt angelꝰ ꝙ quo ꝛ ꝛ duo ꝰ mãdati q̃ cũ eadꝫ ca
ritas utrosq; ãmdetur diuisa tñ diligi pcepit hñ
ag. Arbitrꝫ iõ spm ꝛ bis datũ semel intꝫ ꝛ ꝛ tm de
celo ut gmãdarentur nob duo pcepta cantatis. s.
dei ꝛ ꝓximi. una est caritas ꝛ duo pcepta. ut spe ꝛ
duo data quea ꝙa cantas ñ diligit ꝓximũ quẽ
ligit dñm. qua q̃ cantate ꝓximũ diligim hꝫ dñm
diligim ꝙ q̃ aliꝰ est dꝰ aliꝰ est ꝓximꝰ ꝛ tm una ca
rite diligimur. id sunt duo pcepta dñi ꝛ alẽ
mat ꝛ alẽm mimũ. ut ꝓpe duos motiꝰ qui in mitegr
rimur dum dꝰ diligit ꝛ ꝓximꝰ q̃ monet ũ mens ad
diligend dñm mouetur ꝛ ad diligẽdꝰ ꝓximũ ꝛ tot
to mag q̃ dñm q̃ q̃ ꝓximũ. **de modo diligendi.**

n Consequẽs modꝰ in tota q̃ dilectione ad ũtam hꝫ ꝙ
tuit aut ad dilectionis diminũ q̃ statuta ẽ ut dñm
se ꝛ tota corde ꝓximũ diligas sic te ipm. ꝛ ad q̃ ꝓpe
te ipm diligere debes. Jubono ut ꝓpe dñm pe ipm dili
gẽ debes. Jubono ut diligendꝰ est ꝓximꝰ ũ in malo
ꝓpe dñm ꝓximũ ũ oẽm hoiẽ oportet intelligi q̃ ne
mo ẽ cui quo sit opandꝰ malum. Nuq̃ amat hoiẽ
ꝛ q̃ iustꝰ ꝛ ꝛ ut iusti sunt mane debꝫ ho est indeo

Ad ꝛ eam dẽ angli
dunt nec tñ in
est fidei et spes ũ
tus est q̃ ꝛ deo ꝓ
spem q̃ ꝓ laudo
fruunt. ꝛ in deiũ
bo resurrectionẽ
futuram sine eu
diaum non ꝓspe
culum in enig
mate ꝛ ꝓclarissime in spũtuẽ
si enim q̃ dunt
resurrectionem
futuram. ꝛꝫ.

Ad ꝛ eam dẽ angli
dunt nec tñ in
est fides et spes ũ
tus est q̃ ꝛ deo ꝓ
spem q̃ ꝓ laudo
fruunt. ꝛ in deiũ
bo resurrectionẽ
futuram sine eu
diaum non ꝓspe
culum in enig
mate ꝛ ꝓclarissime in spũtuẽ
si enim q̃ dunt
resurrectionem
futuram. ꝛꝫ.

t ꝑ dñm sic ut se ipm amare debz. s. modo ut ꝑ dñm · q̄ tulsest ul ut rusticul sit quia ut se diligat ad hoc se diligit ꝙ se diligat ut ille ut rusticul ad hoc ḡ ut sit mal̄ ḡ cum se dilig. quia dilig iniquū ꝙ aliq̄ sic. q̄dita ē mens hu mana ut nullā uā ñ meminit. nullā se ñ intelligit. nullā se non diligit. hoc quidē ꝙ aliquē mō ille studz non ut mūdo · mens hōis q̄ sibi nocet se odisse dr. vel sic. nullus male dū ñ putat odiē q̄ nullus sibi ñ male. nullus q̄ id nutrit q̄d obsit. sed nu dilig nullus q̄ ḡ dilige se nouit dm̄ diligit. qui ñ dilig dm̄ ñ se dilig q̄d ei nichil in diuite nō non magnue se odisse dr. cū id ag̃ q̄d. s. ad ūsat ter ipm. nā quā sit inuisibilis in se ꝓ ḡ dilig̃di ꝑ q̄ apiend est hominis. quom̄ se diligat ut ꝓsit. s. q̄n aīl se diligit. ꝙ deē ḡ uelit dubitare de nichil est. quod aīa ꝑcipitur cū aut sic ē ipm ut ꝓximū dilig ad q̄d ē ipm si ḡ te non ꝓp te dilig debet si ꝓp inuisibilē dilectionis tue rectitudinē finis ē non succēsendat aīa aliquis hō si ē ipm ꝓp dm̄ dilig. si dilectionis modū ut sit ipm ꝓp dm̄ dilig. si dilectionis modū ut sit. s. ut ad hoc inuitet dicens. oīa dabit ū no. d. u. ut d. inuideat. d. u. d. est ad q̄d diligi uolt. ut filij sint. s. ut ut̄ ualeat. s.

de modo diligendi deum.

Dilectionis ā dei modū insinuat cū dr. errore uo de. i. errore uo in intellectu. errori aīa. i. uoluntate errori mīe. i. memoria ut. s. cogitatio uel. i. ōem uitam. i. ōem intellectū in uitā offerat. a quo hōs ea q̄ offert. si dicens. nullā ꝓtē nisi me. reliquit que ea care debent. si. quicq̄d uenerit. ānām illuc ut ꝑ quo dilectionis impedīt. carnē. i. diligē dm̄ ꝓp se. q̄d est diligendi dm̄. s. illi duo modi diligē di dm̄. ut. q̄nibyd̄ placz.

de impletione uel mādati.

Illud aūt ꝑceptū non potuit impleri ab hoi est hac mor tali uita si excepte ei. s. totaq̄ excepte dilectionis. sic excepte cognitionis. in fine. s. plebi. s. totaq̄ una. s. cū adhuc ē aliq̄d cānalitatis. cupiscentie non oīno extorta. a dilectione dñi. s. cum ei non dr. cupiscere. nisi q̄ carnaliter. ānā cupiscat. cū aūt uenit q̄d p̄fectū est ut destruat q̄d exprobrat. s. tam exp̄ssum sit. s. extorto. cantalis. s. aut ne ut. s. augebit. s. quia plenitudinem illud ꝑceptū carnalis implebit. s. dilige. s. d. d. t. extorto. tota. t. ne te ant ipsum. sine peccato. q̄ nulla est lex repugnans. s. mihi te dñs. totos. s. extorto. a. t. o. m. dilige. s. dm̄. q̄ tuum. s. ꝑceptū. ad aut papē hoi.

de ꝑceptorie.

Illud ꝑfecto cū in hac uita ē nemo hūt. q. a non recte curritur. si quo currendū est ne scitur quom̄ a scitetur. si nullus ꝑceptis ostenderet. ecce hōs illud ꝑceptū est. q̄d hic potuit impleri. si potuit impleri. s. ꝑfectionē uite. Alia ē ut ꝑfecto currentis. alia q̄ ue nientis. facit hoc mandatū ut curlor qui dm̄ ante

3

oīa et ꝓ oībz dilig nec ē aio ꝓficit. nisi aliēm mā cum aūt duo sint ꝑcepta caritatis. dictum malēo ꝙ. ꝙ utrumq; sepe unū ponitur. dilige in uno ꝓnec ds sine ꝓximo. nec ꝓximus sine deo dilig potē. bū apl̄ē mandatū legis dicit. implentem. i. obtinentem. i. obtinere. i. implere. in hoc ubo. diliges ꝓxm. t. s. tuū. et ex dilectione ꝓximi specialē ḡmemorat dicens. o. mandatū nō do. u. ut diligatis inuicē. sicut dilexi uos. mandatū dilectionis dei. uidi. ꝓtermisso. i. bene intelligentibz. utrūq; inuenit. in singulis. q̄a qui dilig dm̄ non potest ei. nisi per ꝓximū. q̄d ds ꝑcepit dilige. et qui dilig ꝓximū. q̄d ideo diligit nisi dm̄ ipsa est dilectio. ab hoī mūdana di lectione discreta. quā distinguit dñs. sicut dilexi uos. quidā uidēs dm̄ diligunt inobis. non ḡ habeamus. i. haberemus. sic me dicus egros. quod in eis dilig. nisi salutē. quā cupit reuocare non mouebit. quē uenit expellere. sic nos inuicē diligamus. ut quia ꝑ tanta inuicē adhāsum unus ab dm̄ ex dilectione attrahamur. Quecun q̄d quelibet dilectionē dilige. da mercē diligēdā sint. sint iam in quorum. i. oīa ut aut ag̃. quibz utendū est diligendā. s. hoc sola que nil nobē lon gente quadā referunt in dm̄. sic est hō ut angelus ut ad nos relata. ut beneficio dei ꝑ nos indigentes. ut compatiendo ꝑcipiendo est diligi. ut ei ordinate prudenter ꝙ. s. si dat. si illo ꝓcepto mouemur dili gere ꝓximū. q̄d ei ꝓcepit quem. i. illo mādato ḡ. tocū ꝓximū. t. nos. t. o. s. dilectionis. ꝓximum. t. o. cū. ꝓximū. i. ānam. t. o. ꝓ nos. ꝙ ipsos. t. o. s. diligē ꝑ ꝙ ipsam. ad q̄d dm̄. s. est. ḡ dilige day. t. ex illis duobz mandatis. q. i. nem. quatuor. ut dilige nda. s. ut aut ag̃. unū. q̄d sup nos est. s. ds. alterū. q̄d nos sumus. i. est. q̄ infra nos est. s. ꝓximus. ḡ tertiū. q̄d infra nos. s. est. s. corp. de. it. t. uni. nulla ꝑ cepta danda erant. s. ut diligeremus nos. t. corp. nim. ꝑcipitur a ds dilige. ꝓximus. t. a quilq; sed di gat ꝓcepto. i. est. o. p. quartū. ibz. ut ho exuidat a nitate remanz. ille dilector sui. t. dilectio corporis sui. q. nemo unq̄ carnē sua. odio huit. nam uiri ut qui corp sua cruciant. ñ corp. sy corripti onis est. t. pond. oderit. hoc uidet ag̃ unde q̄d ex ꝓcepto ei teneam. t. dilige nos ipsos. ut corp nim. q. si ē non oē. s. dilige day. ꝙ. s. ille duobz ꝓcep tis. q. tenetur. q. ei. i. nos ipsos. t. corp. nim dilige de beam. adq̄ necessū est ꝓceptum ē. s. ꝓceptū sit. quidi lige. unq̄. o. a. s. sp̄ale de hoc ꝓcepto ei erat dū nec sp̄ciale ꝓcepto. q. erat. id est. ut quilq; se. t. corp. suū dilige. q. hoc in illo ꝓcepto. q. tenetur. dilige. s. xpi. t. s. ui. sibi. ut. q. nimi. uni. et utri.

Anec

o

o quem

nobiscum

8 28

2 p(ro)x(imi) .i. a(n)i(m)a(m) 2 corp(us)

debes [redacted] diligẽ. Vn̄ ab in eod. Si te totũ intellig(is)
.i. a(n)i(m)am et corpus. homo .n. ex a(n)i(m)a (con)stat et corpe. mi(chi)
la(m) rerũ diligendar(um) g(e)n(er)ibus duobus p(re)ceptis p(ro)e
(com)missũ est. Cui n(on) p(ro)curat dilectio dei. et eius dile
ctionis mod(us) p(re)sc(r)iptus app(ar)eat. (et) seq(ui)tur dilecto

o dictu(m)
o absq(ue)

p(ro)ximi de tua dilectione nich(il) dicit(ur) uid(etur). Sicut
dictũ est. Dili(ges) p(ro)x(imum) tuu(m) .i. sicut te ip(su)m absq(ue) dilectio
p(re)missa non est. Ecce h(ic) in capite dic(it) nullo p(re)cep
o ß ? mei
to n(on) in p(ro)x(imo). sed te ip(su)m dilectione (con)tinen(tur) (et) tot(um) p(ro)xi
mi. tot(um)q(ue) s(ui) ip(s)i(us) Ex quo app(ar)et q(uo)d dictũ e(st) de e(is)
(et) ip(s)i .i. de dilectione nu(n)c (et) (com)pl(e)t(ur) ip(s)i nulla p(re)cepti
danda ee. ita ee intelligend(um). l(icet) sp(ec)i[...] alia
(con)diuisa. q(uia) in [redacted] ullo uno totũ [...] (con)ti
neri (et) q(uo)d [redacted] sum(us) (et) q(uo)d infra nos [...] est.
q(uo)d id
ad nos in p(er)tinens n(on) lege diligim(us) [...] que
(et) in bestiis g(e)n(er)e. Siq(ui)d (et) de illo q(uo)d sup(ra) nos. (et) de illo q(uo)d
iuxta nos est diuisa p(re)cepta sup(ra)sunt. In quor(um) alt(er)o
est q(uo)d sum(us) (et) illud q(uo)d infra nos est dilectio (con)tinetur.

c **Q**(ue)rit(ur) *Si illo p(re)cepto (con)tinetur dil(ectio) ang(e)lo(rum)* (et)c.
Q(uer)itur hic de ang(e)lis q(uo)d uidet(ur) ad illud p(re)ceptũ dilecti
onis p(ro)ximi (et) dilectio p(er)tineat angelor(um). Nam q(uonia)m
o dicens
nullũ hoiem excepen(t) qui p(re)cep(it) p(ro)x(imu)m dilig(er)e
d(omi)n(u)s in parabola semiuiui [redacted] relicti ostendens eu(m) [redacted]
o erga
dicens
p(ro)ximũ qui (er)ga illũ exstitit misericors. dicen(s) sibi.
Vade (et) tu fac similit(er). Ut eum p(ro)ximũ intelliga
mus cui (est) exhibend(um) est officiũ m(isericordi)e si indiget.
(et) exhibend(um) ee(t) si indige(re)t. nullũ n(on) exceptũ ee.
cui m(isericordi)e negand(um) sit officium quis nos uideat
o benfacite his q(ui) oderu(n)t nos
(et) usq(ue) ad inimicos (et) mandat porrectũ sic d(omi)no
dicente. Diligite inimicos u(est)ros. b(e)n(e)f(acite) hi(s) q(ui) o(derunt) u(os). (con)iam
o ad aliquid
festũ est (er)go oem hoiem p(ro)x(imu)m ee deputand(um). p(ro)xi
mi n(on) nom(en) ad aliquẽ est nec quisq(uam) ee p(ro)x(imu)m nisi
aut
recte
p(ro)ximo pot(est). Vn̄ (con)sequens ẽ cui p(re)bend(um). (et) a q(uo) p(re)
bendũ est officiũ recte m(isericordi)e p(ro)xim(um) dici. (con)iam ite
illi ẽ (er)go dilectionis p(re)cepto p(ro)xim(i) (et) s(an)c(t)os angelos
(con)tineri. a quib(us) tanta nob(is) m(isericordi)e impenduntur officii
o significat
Ex quo (et) d(omi)n(u)s p(ro)x(imu)m se n(ost)r(u)m dici uoluit ut ipa(ra)bo
la saucij significat. (et) in q(uo)d p(ro)p(ter) h(oc) a. q(uo)d p(ro)ximũ [redacted] sci(licet) h(oc) f(...)
q(uo)d excellentior actus p(ro)p(ter) n(ost)r(u)m sim(ilem) ẽ d(e) ea sub a p(re)
ceptum dilectionis dei. p(ro)ximi dilectioe (con)tin(er)i
cum ẽ. Siq(ui)d lic(et) d(eu)s o(mn)ia nob(is) impendat b(e)n(e)ficia
n(on) tu(m) noie p(ro)ximi includit(ur) in illo p(re)cepto q(uo)d ne no
sic nos diligẽ deb(e)m(us) sicut p(ro)x(imu)m q(u)a(m) nos toto corde (et)
a(n)i(m)a. x(ist)m n(on) inq(ui)nt homo ẽ. sic nos dilig(er)e debe
m(us) eiusq(ue) (et) hoiem dilecto illo (con)tinet(ur) mandato
Nota
q(ui)a ẽ (et) hoiem mag(is) q(u)am nos. s(ed) n(on) q(ua)nt(um) debemus
S **d**iligẽ. Si p(ro)p(ter) inq(ui)t h(oc) minor ẽ d(eu)s. *Quib(us) mo(d)is d(icitur) p(ro)xim(us).*
(Et) notand(um) ẽ p(ro)xim(um) dici diuisis mo(dis). s(cilicet)
(con)ditione p(ri)me natiuitatis. sp(irit)u(a)lis (con)gnationis.

expositione

b p(ro)pinquitate (con)gnationis. (et) ĩone beneficii exhibitionis.
Post p(re)dicta *de ordine diligendi. q(uo)d p(rim)o quid d(e)* — d(e) 2o
de ordine caritatis agend(um) est. ex q(uo) dicit sponsa.
Introduxit me rex in cellam uinaria(m). (et) ordinauit
in me caritat(em). uideam(us) (er)go ordine(m) quid p(rim)o quid p(ost)ea debe
at. peccat n(on) qui p(re)posterat. Nam scire q(uo)d facias (et)
nescire ordinẽ faciendi n(on) est p(er)fecte (con)gnitionis
no(ta)
ordinis n(on) atq(ue) ignorantia (con)turbat multor(um) forma(m).
ordinẽ a(utem) diligendi ag(ustinus) insinuat dicens. Ipse q(ui)a
ordinatã h(abe)t dilectionẽ ne aut diligat q(uo)d non ẽ
diligend(um). aut n(on) diligat q(uo)d diligend(um) est. aut eq(ue)
diligat q(uo)d minus uel amplius diligend(um) est. aut mi
nus (et) amplius q(uo)d eque diligend(um) est. O(mn)is peccator i(n) q(uantu)m
no(ta)
peccator ẽ non ẽ diligend(us). (et) o(mn)is ho(mo) inq(uantu)m ẽ ho(mo) dili
2 de g(...)
gend(us) est p(ro)p(ter) d(eu)m. Sed n(on) p(ro)p(ter) se ip(su)m [redacted] o(mn)i hoie
amplius diligend(us) est. (et) amplius q(ui)sq(ue) d(eu)m deb(et) dilig(er)e
q(u)a(m) se ip(su)m. Ite(m) amplius alt(er) homo diligend(us) ẽ q(u)am
dilig(en)d(us) distinctio
corp(us) n(ost)r(u)m p(ro)p(ter) d(eu)m. o(mn)ia ista [redacted] s(ed) p(ro)p(ter)
nob(is)cu(m) deo p(er)frui q(uo)d non pot(est) corp(us) q(uia) corp(us) p(er) a(n)i(m)am
uiuit q(u)a fruim(ur) deo. Audisti aliq(ua) de ordine cari
tatis n(on) expl(ic)itum ẽ. nos amplius debe(re) dilig(er)e d(eu)m
q(u)am os hoies et nos ip(s)os. (et) amplius a(n)i(m)am alt(er)ius ho
minis q(u)am corp(us) n(ost)r(u)m. In enumeratione (et) q(uo)d quatuor dili
gendor(um) superius posita p(rim)o ponit(ur) qui sup(ra) nos ẽ. s(ecun)do
q(uo)d nos sum(us). t(er)cio q(uo)d iuxta nos ẽ. quarto q(uo)d infra
nos est. h(ic) ordo diligendi insinuari uidet(ur). ex (con)de
nuatione. s(ed) est aut ap(er)tum utrũ o(mn)is hoies pariter
l
debeam(us) dilig(er)e [redacted] q(ui)a nos [redacted] *An om(n)es hoies* — tale
Videtur (et) sup(er) hoc sepe mouet(ur) q(ue)s(tio) q(uia) *pariter diligendi* *sint*
p(ro)p(ter) exi(m)iu(m) faciunt sc(ilicet) ista uarie p(re)lati qu(asi)
da(m) tradere uidentur q(uo)d pari affectu o(mn)es diligendi
sunt. s(ed) in effectu .i. in exhibitione obsequij distinctio
obseruanda sit. Vn̄ ag(ustinus). O(mn)es hoies eque diligendi s(un)t
s(ed) cũ o(mn)ib(us) p(ro)desse n(on) possis. his potissimũ (con)sulend(um)
est q(ui) p(ro) locor(um) (et) t(em)por(um) uel quarumlib(et) rer(um) op(ortu)ni
o collig(...)
tatib(us) (con)strictius tibi quadã sorte iunguntur. p(ro)inde
te n(on) h(abe)ndum est quodsq(ue) t(em)p(or)alit(er) colligit ad h(oc)
ex quo legis p(er) illi dandũ esse [...] sup(er) ep(isto)lam ad
galathas. opem(ur) bonũ ad o(mn)es maxi(m)e a(utem) ad do(mes)ticos. ad
(con)tra nos o(mn)ib(us) n(on) pari dilectioe nitatis eius op(er)anda
ẽ (et) n(on) sic o(mn)ib(us) ead(em) possint exhibi(ta) dilectionis officia
q(ue) fr(atr)ib(us) maxi(m)e s(unt) exhibenda. (et) (con)s(equen)s in uice ub(ique)
qui h(oc) s(unt) eũ d(e) patre h(abe)nt aliisq(ue) testimoniis i(n)n(u)
untur qui dicũt o(mn)es hoies pariter diligendos ee ca
ritatis affectu s(ed) in op(er)is exhibitioe distinctam. *Aue*
n **Q**uib(us) obuiat illud p(re)cept(um) *Quis repugnare uidetur.*
Q(u)ia legis. de diligendis parentib(us) h(oc) pa(tri) (et) ma
tri sic lo(quitur) .i. tam b(e)n(e)d(ictus) q(uo)d n(on) sp(eci)alit(er) illud p(re)cepit de pa
rentib(us) n(on) maiori dilectioe forent diligendi. s(ed) h(oc)

ille reuerend dñr adexcitor exhibitionem inqua
ponendi ꝫ parentes vñ honora dr̃ ñ diuge-
obuiar̃ illꝙd ier̃ sup exclesiastes ait l̃ ordi
ne caritatis sic̃ scriptū est ordinauit in me cari
tatē ꝓ oium patrē dñm carnisq; pat̃ diligite
mat̃ filiꝫ filiaꝫ honor. Ambiq; diligendi ex
pmens ordinē sr̃ illd capitulū canticor ordina
uit in me caritatē quia nō ordinata
dꝫ in primo ē ponit ꝫ tertium p̃ quartum primo ꝺ
diligend est ꝝ parentes ñ filij ꝓ domestici q̃
si boni ꝫ mat̃ filiꝫ ꝓponendi ꝫ ꝺ secundꝫ ꝺ ieiuge
uo adꝫ dilectionē ꝓpriam ponit. Diligel. d. de-
creto et. xcvi. distinctione ꝑ primum ꝑ tertium
col ñ extota uirtute ñ sic̃ ter ꝑ m̃ h simplicit̃
sufficit ut ꝙd diligim̃ r̃ non odio hñm̃ sicut ecce ex
pmissis apte in diuinat ꝙd in affectu caritatis
distinctio fit hñda ut differenti affectu ꝝ pari
boiel diligam̃ et ita oia dñm. Sed o nos ipos ita
parentes ꝝ filios r̃ ꝓ domesticos demum
inimicos diligam̃ ꝫ ymagiñ illuque deo ducē
dilectionis sup dr̃ cē referenda adopm exhibi
tionē que differenti primis exhibenda ꝫ primo
parentib; ñ filijs ꝓ domesticis demū inimicis
deū ꝑ tam affectuq; ꝝ obsequij exhibitione
aī oia diligendū. ¶ aliqn quis ꝺ dixit aī
uoy r̃ non nullꝰ tenet primos quā nos dil
affectu caritatis tēn primos cē diligendos ge-
nit nos ipō diligim̃ ꝙd affirmāt ancti dicē-
tes qui ait nec illa tam ꝙd mon entē nit cari
tatis ꝝ debem̃ impendē nit deo ꝫ nō pabli
pbdeo quā nob ꝝ ñ nit nob nos ā tanto magis
diligim̃ quanto magis diligim̃ dñm. Et hoc primis
sic testimonijs ꝺ asserit omnis boiel pari dilige-
dos ānob r̃ tenet nit nos dñm aī pquā nos comp uo
rem̃ mi quā nos primos. Hinc enī patet
ꝓmissa quatuor diligendor ordinem diligēdi
assignari dr̃ h tñ ꝙ ꝺ diligenda. ¶ Sedm alios
Vere ꝙ ꝓmissa ita sit ut ñ pari affectu omnes h
bros ordinem diligendi ꝫ affectū magis ꝝ gen
affectū diligent intuentib; explicare nitet ꝺ di se.
ñ indocte alij dr̃ non nō in exhibitione ope
rib; in affectu caritatis ordinē differentem et
sentiāt ꝙ tñ ita oia diligim̃ dñm. Sic nos tertio pa
rentes filios fr̃es ꝝ mi. ꝓ domesticos
demū inimicos. Quod si quis ꝺ dicat parentes ēe dili
gendos ꝫ pari dilectione oib; nitā opꝫdā. Istꝫ
accipi pōt ut paritas ñ ad effectū referebatur
h ad bonū ꝙd eis optet ꝙ caritas omib; optat
re debem̃ ut paria bona mereant̃ sic̃ ꝛplēdic-

voloos hoiel cē sic̃ me optanda ē ut minoꝝ 91
ꝓfectio maioꝝ utilitati fiant ꝓfecta ꝫ sic mereāt
patrem benitudine ꝫ pari dilectiōe i. ead dile
ctione omnis diligendis. Sꝫ qd aīt ut tñ diligi
mꝰ frēs quos nos uti intelligi pōt i. ad tñ bonū
diligim̃ fidei adq̃ nos ut tm̃ bonū eis optem̃
in ēternitate quā nob ꝫ si non tanto affectu ut
quā similitudinis est ñ quātitatis. ¶ de pa
rentes ꝫ quem si parentes renat̃ malis ꝫ alios boies.
Ubi malis ꝑ filij ꝑ hic an magis minus diligē
di sint alijs bonis. Hac ide nob ñ opinatis videt
qd magis sint diligendi boni qui nob cāne nō
sūt quā ꝙ alij cāne quā ꝙ nob quā
si corde gluciano canonicus sanctior ēt copiosa car
duum q̃ corpore uñ beda de ut ꝙd dñm mater
mea fr̃es mei hij sunt qui uerbū dei faciūt aut ꝺ
inuenisse negligit matrē nec mat negatur
q̃ ꝺ decrue[illegible] si religiosi uel monasti- ∧ agnoscitur
tut copiosi mitiꝰ q̃ corpore ueritā interbosa qd ē her =
hec nob plene absoluenda ꝓpositis adalia-
mouetur ut sup ubi ut inimicos ñ extota uiru
tē sic̃ ter ꝑ m̃ ubꝫ diligē h simpli sufficit
qd diligimus r̃ ñ odio hñm̃ qd non ita accipiēdꝫ
est q̃ si sufficiat diligē inimicū r̃ sic̃ ter ꝑ m̃ qꝫ
os ꝫ amicos ꝫ inimicos sic̃ ter ꝑ m̃ diligē debes.
Sꝫ ad ostendendū ꝙ dus diligendi dr̃ ꝙ primū
r̃ inimicū qui tñ primū ē ꝓpria dñi pon cū ait di
ligel dñm extota uirtute ꝫ primū sic̃ ter ñ ait
extota uirtute ut ostendat ꝙ primū diligēdū
est quā dñm. Dic̃ ꝫ diligite inimicos nec adꝺ
extota uirtute nec sic̃ ter ꝑ h simpli sic̃ it
qd diligim̃ r̃ ñ odio ꝫ sufficit dic̃ ut diligā
mus r̃ ñ odio habem̃ ñ quos diligē debeamus ∧ habem9
sicut nos ip primis ꝫ h sufficit si eos minus
diligim̃ quā alios primos qd [illegible] ge- ∧ dictionis
nus in nitit. ¶ ab̃ in libro retractationū
Ouem r̃ solet aut dās ꝓ ex ꝑ m diligē inimicos
ē aubi ꝓ ꝑ at odio hñr parentes ꝫ filios
adqd dicend est duo ēe diligenda in hoie nā
r̃ utrumq; utilium ut ꝓ ꝑ odiend. Et parē
tes ꝫ in qnt̃ mali ꝫ odiendi ꝫ inimici di
ligendi in qnt̃ hoiel diligim̃ ꝫ inimicos in
quos regno dei rodiamus in pquis sum
peduit nos a regno dei. Primo nūb; coīt nata
diligim̃ q̃ ds fecit. deꝫ diligendis caritatis
Tiend quoq; ē dubios ēe ꝙd caritatis est
ut caritas incipiens ꝫ faciens ꝓfecta ꝫ pfe
ctissima uñ ad ꝓfecta caritatis est ut quis
quatus sit ꝓ frib; r̃ mori h mū quid mor ut

nascitur iam p̄rius p̄fecta ē immo ut ꝓ-
cedat nascit cū fuit nata nutritur cū fuit
nutrita roboratur cū fuit roborata ꝓficitur
cū ad p̄fectionē uenit dicit aut ꝓ dilouui ꝛ
hic aptē p̄ gl̄iul ꝛ p̄fectio caritatis intelligit
quā p̄fectionē ꝛ uitat ꝙ mandat dicens ꝙ non
habē dilectionē n h u a s p quis ꝓ a suis qđ
unq; dictū est de op̄e dilectionis ꝙ maiorē dilecti-
onis ꝙ maior dilectionis effectus ñ est p̄ponē
animā pro illis ꝙ ñ te moueat qđ aut pro amicis q̄ ꝙ
ponit animā pro amicis ponit ꝙ pro inimicis a dñs ꝙ
ꝓpter fiant amici. Si mels ē diligē amicos ꝙ
ic sol ꝙ queri quid poss̄ sibi ꝓfuis ꝙ inimicos ꝛ
mū diligē amicos an diligē inimicos h h ꝓpa
ter implicata ē si ut ꝓficiatur dilectio amicoꝝ
tm ꝛ dilectio amicoꝝ ꝛ inimicoꝝ ꝓficua est
absolute h si in aliquo uno homine qui dilig
simul amicū ꝛ inimicū quid poss̄ hoc fieri quatenus
obscura est rēsp̄o q̄ de motu mīs agit de quo
non est nob̄ facile iudicium. Animus nō mouet
set amicū ꝛ inimicū hꝫ amicū intensione duo-
rum ꝙ inimicū qui dr difficilior alt ꝙ amicū qui
uidetur feruentior hꝫ incongrue putat me
liorē ille qui est feruentior nisi simul ibi ꝙ est
ibi portio ꝙ est ardentior non impbe estimat
ab̄ tū seruire uidr magis ee diligē inimicū qua
amicū qui ꝓfectoꝝ ee dicit diligē inimicos
ꝛ benefacere eis nec ꝙ hoc tanta multitudie
ꝓli quanta exprimitur in oōe dñica cū dr
Dimitte nob debita n s ꝛ nos dr de n ſlla re-
sponsionē dicit amicus impli qui ñ dū dili-
gitur inimicos. aut e sic ꝙ magnū est ꝙ cuiqu
tibi nich mali fecit ee benivolū ꝛ ꝙ ſſicit
ſſlm multo grandi magnificē tis ee bonita
tis et ut tm inimicū diligas ꝛ ei qui ꝙ ma
lū nullū ꝛ si pot̄ hoc tm semp bonū uelle fa-
cias qđ possis audiens dicentē ih m. Diligi
te inimicos u ꝛ b h qui o u ꝛ orate ꝓ ipsos
tabz ꝛ ea u s; q̄m ꝓfectoꝝ filioꝝ dei ē istud ꝙ
quid se debz oīs fidel extendē ꝛ humanū ani
mū ad hunc affectū orando dñm secūq; a
gendo lucrando q̄ p ducere tūq; hoc tā magnū bonū tante multitudinis non est quin
tam credimus exaudiri cū dr in oratione
Dimitte nob n s ꝛ n d d n ꝓ cui dubio uer
ba sponsionis h implentur. Si homo quis ꝙ
fecit ut ꝛ diligat inimicū tū q̄ ingra
tus ab hoc qui peccauit in eū ut ei dimit
tat dimittit ex corde qui ꝛ sibi ingrati

uult dimitti ei oīa ꝛ dicit s ꝛ n d d n. Quis ee
ꝙ ñ ingrat̄ hominē in quē peccatur si peccato suo
moueatur ut ingrat̄ non est adhuc deputandus
inimicē ut eū diligē sit difficile sic erat q̄n inimi
ci ei ſſebant quia si ꝙ ingrati ꝛ pentētiam
non dimittit ñ est mīa dīo sua peccata dimitti q̄
mīri uitas non pot̄ ꝙ ei decussit oīa ꝛ hoc mea
potest̄ sententiam mandatur dicens si di
miseritis hoīb̄ pec eoꝝ dimittet ꝛ uo p u si u
ñ dīs nec pa u di uo pe u. Ecce hic ꝙ ihs audi
ꝙ quē p̄ tm ꝓximū s maiorē sibi dilectionē ee dilu
gē inimicē magis ꝛ benefacē ei quis illi qui mihi
mali nob̄ fecit t amicē ꝙ si quis ꝙ credē simplicit
uoluit dicens ꝛ intensius diligē amicē qui ei
mi ei ꝛ id illud potest isto determinatur ista ꝓmissa
intelligentiam dicens ibi ꝙ pro ea quē ñ dilectionem quā tm diligitur amicē
illud potuit isto determinari illud ꝙ glosē
magis nos monet ꝙ s dicit non ee tanta mutatio
dum diligē inimicos quanta exprimit ee dr Di-
mitte nob ꝛ b dat intelligi qđ alicui adeo dimittunt peccata
ñ diligenti inimicē si tū frē ingrati qui in
se dimittit si; cū pecta ñ dimittent si
cui adulto ñ in caritate mātē sequit ut caritatē hāt
qui ñ diligūt inimicē quoniā ꝙ nōie ꝓximi oīs hō
intelligitur in illo mandato. Diliges ꝓximū tuū
Si ut omis homo ꝓximus est ee inimicē p̄cipim ꝙ
inimicos diligē ꝛ qđ illud ꝙ ſſiale ee oīb̄ p̄cipū oēs ho
mines diligē inimicos quādo qđ ꝙ dr simpli
tenē uolentes illud p̄ceptū determinat dicere illic
p̄fectis dari inp̄ceptū diligē oēm hoīem inimicū
omnibus ꝛ ingratis inp̄ceptū ꝛ eos diligē q̄ mihi
mali fecerunt esse ꝛ inimicos Si; mels est ꝛ
intelligat oīb̄ illo mandato p̄ceptū tūctos diligē
ꝛ inimicos cui sensui attestant supi posite auc
toritates ꝛ alie multe. Illud ꝛ adi nouissime po
situm de ꝓfecta caritate dicit intelligi q̄ tūc est
ꝓfecta qui ñ solū amicos ꝙ ꝛ inimicos ꝓfecte di
ligit et q̄ benefacit que ꝓfecto dilectionis
non ē tanta multitudinis quanta exprimit in
oōe dñica ꝛ hoc reuā grande ē ꝛ eximie boīs
tālis ꝓfecte diligē inimicē ꝙ ꝛ dicē impli ista
illi sponsioīs ab hoīe qui ꝙ tm ꝓficit ut diligat
inimicē de dilectione ꝓfecta accipiend est Si ca
liud ꝙ non ē ꝓ certum tenet̄ semꝫ habitu
rend qđ quidā asserunt caritatē habitū immutabi-
lē aliquo ñ posse exire de nullūq; dāpnand hāc
aliqua hīe qui hanc traditionē sub dubio mit
unt testimonijs aplīs aīt caritas nūq; excidit

1 ponit 6 ℣ 30

—o exgn

—o exgn

1 ꝙ

n

= situs

2 illā quē amico ꝛ micos dilige illud ꝙ

1 peccata

1 nō o

1 ser

aō ⁊ inquit caritas que deleri potest nō ē q̄ fuit ſ̄t caritas est fons [redacted] ⁊ singularis bonor equ nō
esset alienus Alienus ō⁹ qui audituri ſ̄ non no-
uit nos De hoc fonte scriptura ait fons aq̄ uiue sit
t̄ppul ⁊ nemo alien' admittet ſ̄ ſi a Alienus ſ̄
qui audituri sūt nō nocē non ſ̄ huic fonti amu
niant dāpnandi ſ̄ aō sup eplam iohīs Radicata
est caritas securus esto nichil mali pādē potest ſ̄ oō
in monstrāby ualida ē ut mors dilectio fortis mor
tis dilectio ꝓfitetur ꝙ nimis nimīq̄ quā semel cepit
adlectione mūdi fundit eius occidi ſ̄ aō si epla
iohīs uncto inuisibilē caritas ē que in quo cēp loco
fuit tradit illi ent que ardente sole arescē nō pot
nutrit calore solis nō arescē ſ̄ beda sup iohīs ꝙ fren
dū est quō ſp̄ale filiū dei agnoscendi signū
fuit qđ sup eū descendit ⁊ mansit spēs quid ma
gnū filio dī qđ in pō manēs spēs adtribuat nobis dī
qđ semp in dīo mansit spēs in fidēs ū q̄ dū mortā
le corp̄ gestauerit partū semp ut meat parti red
ditū recedat ō anxietāp ostendit bōīs in sīlitā accīb⁹
Recedū adp̄s ne semp infirmos curandi mortis
ol secundi demones eiciendi ⁊ ꝙphandi ha
beant tractatū ō anxietē semp ut possint hrē
uerterī ut mirabilē ip̄i unigē uenit ad p̄s ut
⁊ alijs p miracula ostēdat qualis sit in eis fulgeat
ſ̄ aō in scōr cordibꝫ ꝙ quasdā uirtutes semp mi
nuat spēs q̄ quidā recessūi uenit ⁊ uenturi recedē
Jhūs ut uirtutibꝫ sine quibꝫ adultā nō p̄uenit ꝛ ele
ctos suos cordibꝫ p̄manz Jn his ut p̄ qual scīam
ueri ostendit ut in celebratione miraculoꝝ aliqñ
adē aliqñ se subtrahit ſ̄ ambo ficta caritas ē q̄
in aduersitate deserit h immō in dente cōd caritas
sem habita nō amittē ſō quidā in [redacted] ꝙ filiū
audacū dicentes caritatē ad dāpnandū nō hīj nec
aquo habitum [redacted] posse amitti quos nō nocet et
auctoritas quidā ut ad p̄s ō boni qui p eas malos
reprobos dī quoddā nom ſ̄ dicit scripta in libro
uite qui tū p̄ea abierit retro h scripta dicē nō p̄ plēa
h ſ̄ p̄sentem illustrem cui deguebant ꝙ dict
erit tē illo bono qđ habitum ſ̄ p̄ scripti ſ̄ p̄ plēa
uñ ambo Quibusdam ſ̄ datum est in ulum ut laudi
ude ⁊ illi discipulis quibꝫ dñs dixit ecce nom uita scpm
3 in c ⁊ p̄ abierūt retro ſ̄ hoc dixit qp iustitia eōr
deseruebat qp bonū erāt frequenter ut an ſ̄ ma
li qui futuri ſ̄ bonū ⁊ aliquotiens p̄ ſ̄ bonī qui
futuri ſ̄ ⁊ p̄manserūt in tali fide qđ dñs scribi mi
bro uite ⁊ deleri determinato p̄dictū auctorita
Qđ ū aplē ait caritas nūquā excidit nullatenꝰ q̄ cā
illi facit dignitatē ut caritatis ostendēt dicē

eam ū excidē ꝙ hic in futuro erit ſ̄ fidēs ⁊ spes
euacuabuntur ⁊ scīa ſ̄ quod dī caritas nūquā
fuisse uā que deleri potest non ad tēntiam caritā
tis referitur ſ̄ ad sufficientiam q̄ non est tā
tas que deserit hoīem uē bonum ñ p ducit
ad uitā bonum hunc ⁊ fontē alienū ⁊ dāpnādi
ñ amunicat ſ̄ in fine ꝙ ñ p̄ueniant p̄ dī hoc ⁊ tertiā q̄ =
= de caritate dicta ſ̄ de p̄fecta intelligi quā so
la p̄fecti hīt quā semel habita ñ amittit ⁊ ꝙ
diu caritas aliqñ est aliqñ deficit ſ̄ u
irtutes exordia ⁊ p̄fectē ⁊ p̄fecto quos ḡdus ille dilexit qui parabolā illā intellexit sicē ſ̄ o — intelligit
num dei quē admodū si tacet hō semen in terrā ⁊
dormiat ⁊ exurgat semen ⁊ germinet ⁊ dēsecat ⁊ rē
tē ſ̄ ꝙ p̄fecta caritas sic radicata est ut nō amitti
nec queat Initia p̄cipiēs tū ⁊ p̄fecta amitti potest
⁊ ſ̄ ep̄e amittit ſ̄ hoc dū tenet ū sint hīj in ē cōmi
nat ut peccare eōs aō ostendit inquiēs q̄ qui odit
fratrē suū mal⁹ ē cupiditas ⁊ odit fratrē bōs ē ca
ritas similē ē non possunt ū una radice euulsa
fuit alia plantari ñ pot sine eā oriri aliq̄s ra
mus incīse si radicē ñ extendē euellē q̄ fidēs ⁊
spes ⁊ scīa dñ euacuari ñ caritas ē ea gr̄ parte sic.

Adirendū ū ⁊ est quōm fidēs spes ⁊ scīa dicant
euacuari q̄ exp̄tes ſ̄ ñ caritas ē ñ ita exp̄te
sit exp̄tes ut p̄fecte dilexim sic exp̄te scim ut
ut est uitiū sup̄ uenientiū cū ḡ omēs exp̄te ē
euacuet aut caritas excipiā q̄ dī nūquā excidē
caritas quid ē ⁊ exp̄te ut sepe ſ̄ docē q̄ ex
p̄te dilexim nē tū ipa euacuabit nisi nō exp̄te
ēp̄ colligē in p̄fectio ⁊ addet p̄fecto Remanebit
q̄ ipa acta ⁊ actus est ⁊ modū diligendi ut dilexi
dñm q̄ p̄ se ⁊ totū corde ⁊ p̄ximū sicē te h in p̄fectio
nis modō eliminabit h idest ū ſ̄ spes penitē eua
cuabunt ſ̄ ita ut ū ſ̄ actū ⁊ modū suū qui nō est ſ̄ d = nō
ñ ſ̄ sui ēntiam tollent ſ̄ p̄ ut ūtutū ſ̄ cie tenā
nebit ſ̄ aliū tenebit usum ⁊ modū Si p̄ē
mune tā sit ē admem caritatis p̄cepti huius.
Diuestigare ſ̄ ſ̄ qđ homo ordinē diligē
di p̄ceptum ſ̄ tuauit qđ ſ̄ ei eadem hoīem sic
ser̄m dilexit hoīb⁹ ⁊ uitā optauit omīq̄ salutē
⁊ uoluit ⁊ non omīs salui ſ̄ uita ñ est tēm qđ
optauit ⁊ ñ est ignorandū in eo fuisse caritatē
iuxta modū patē nūnc ei⁹q̄ ordinē diligendi
implesse ⁊ qui ſ̄ uat in patria ñ inuia q̄ it in
patria ſ̄ ⁊ tā ueri fici ſ̄ ad o ſ̄ cie di addicti
ſ̄ ū nichil ei⁹ placeat ñ qđ do placē ac p̄ſ̄ non o
tū salutē diligit ⁊ uolunt quos ds saluari
nullo ꝙ solos [redacted] se diligit determinare di. ∧ sicut

a Premissis ad hoc dicendum est de dilectione dei qua ipse diligit nos quem si est alia qua illa qua diligimus eum. Dilectio dei sua est ipse deus et ex hoc quod dilectione patris et filii et spiritus sancti diligimur nos ut sup̃ dictum est. Cum ergo dilectio sit immutabilis et eterna aliud tñ magis aliud minus diligere non potest. Nam sapientibus est dilectio autem immutabilis quia deus immutabilis qui nihil amat quod fecerit siue non quod fecerit oportet quod deus omnia sciat. Et quia deus nihil odit nisi quod esse non vult nihil autem esse vult nisi quod bonum est nihil autem est bonum nisi quod deus diligit. Et quia deus omnia quecunque fecit valde bona esse vidit. Deus cuncta que fecerat erant valde bona. Si ergo bona que fecit deus magis diligit tam eternal quam temporal. Et de illo eas amplius quam ea sit nihil unigenito suo et multo magis ipsum unigenitum.

c Quum inclinat deus magis et minus diligere hoc dilectio dei immutabilis sit tñ non intendit et remittitur si quis querat quare sit non dicit deus magis ut unum diligere et quia illud tñ deus omnia diligit deus dilectione dei sic pace cedat supra oculum sensum nisi ad tante altitudinis intelligentiam utcunque alique pertinet humanus sensus potest tñ sane intelligi cum hoc dici omnia diligit ideo quia facit quod omnia placent ei omnia approbat magis opera eius sic necesse est ut primum ut amplius placuerunt ei et sic quia sic hoc est in uno quia fecerit in uno absque omnia placuerint ei non in uno quia pluribus ea esse cepit et quia non aliud et aliud eternal et hoc est ut angelos aliud magis aliud minus diligere deus non mutabilitate eternitatis eius sit ergo hoc quod aliquos ad maiora bona aliquos ad minora bona predestinauit aliquos ad meliorem usum aliquos ad minorem vel aliquos magis aliquos minus bona esse voluit in uno magis et minus diligit horum aliquos diligere.

f Considerandum est duobus modis intelligere dilectionem dei scilicet effectum non recipere magis ut hominis scilicet eternam hoc est effectum tantum ut magis dilecti dicamur quia ex dilectione dei abeuntes mali bonum perdiderunt et privet ut dilecti quibus non sumus et est quod aliqui quia nunquam fuerunt nec fient dicit de eis nunquam dilexi eos. Et ideo non quod deus nova dilectione quemquam possit diligere immo semper una dilectione dilexit ante mundi constitutionem quosdam sic de illis dicit nunquam dilexi eos. Et hoc est cum effectum. Et hoc illi qui non habent caritatem dei sortium

Ut aliquem diligat est nova dilectione que in ipso non erat nec precessit quem nec precessit tribulatio iam fca. Sic et omnis sanctus suos ante mundi constitutionem predestinauit sicut predestinauit et inuenit illum te in cepe abeos diligi dum ut eos hic dicat quod humano affectu capi quod dicit cum natus malus ipse eos bonos ut mutentur nisi ipse ut fiat firmus locus aliquid firmus lenis cap. et mutatione sua statu aliquid per iustificationem meritum ecclesie dei ipse mutatur

1 Non deus sicut magis et minus diligatur ado uno quod et aliquem de aliquo ut magis diligat adeo uno quod alio. Quam alio distinguenda dictio sit intelligentia si referatur ad dilectionis effectum conferibile est sibi ad dilectionis eternam inmutabilem. Sic abeuntes

2 de republica quia spatium non habuit diligant republicam hac monente si quis ut debeat credi quod deus abeuntes dilexit eos sit dum de electis solis simpliciter credendum quod deus abeuntes eos dilexit quos ad iustitiam temporalem iustificauit de electis simpliciter credendum quod odio habuit et reprobauit sicut legitur iacob dixisse et odio habui esau licet dicendum quod dilexit ne predestinationem intelligamus hic et dilectione dilexit eos inquit quos et sibi uti erant et quod scilicet lectum eos erat.

m De quibus ultimo principalis sit predicta de illis utrum bis quod principalis dicuntur uocant discrete et iustitia fortitudo prudentia temperantia. De quibus agit iustitia et iustitia uenientia miseris prudentia impendendi misericordia fortitudo impferendis molestiis temperantia in coherendis delectationibus pravis. De his igitur in libro sapientie sobrietate et prudentiam dicit iustitiam autem sobrietatem uocat temperantiam et autem uocat fortitudinem. Hec autem uel cardinales dicuntur quibus in hac mortalitate bene uiuitur et ad eternam uita perueniatur quia in tempore plenissime fuerunt et de plenitudine nostre accepimus in quo hi erunt usui eos quos in patria uiuitur et quos dat et uie veteri ad hec cum uel cum ipse in[illegible] incipiant qui tunc sine ullo primo erit ei ad eternam perfruendum non nulla quo est quibus dat usum est ei desiturum et deberi prudentia scilicet fortitudine et temperantia cui ei dicitur non nichil dicit uidere. Iustitia autem in mortali et magis ei perfruet in nobis qua ei cessabit cum beate uitam et replacione nature duntaxat tenuit deo ceteris quia instruit illi qua nichil melius et amabilius est cui regendi et subditum iustitie et nichil in mortali et ideo iustitia nec inilla beatitudine eo deinceps tale actum erit ut perfectior et maior ei non possit fortassis tale uel uirtutes prudentia sine ullo iam periculo eorum fortitudo sine molestia tollerandorum

3

tra temperantia sine repugnatione libidinũ erũt
in illi felicitate ut prudentie ibi sit millũ bonũ do
ponere ut equum fortitudini sui firmissime cohe
rere temperantie nullo defectu ingenio delectan. qđ ñ ñe
gat fructus in subueniendo miseri. ꝙ prudentia in
pcipiendis insidijs. qđ fortitudo imperterrendis mole
stijs. ꝙ temperantia in cohibendis delectationibꝫ ꝑtul nõ
erit ibi oio ũ nichil mali erit. ista ꝙ tuturũ opa huic
mortali uite necessaria sic fidei adquã referenda sũ in
cipientis habebunt. Ecce aptẽ hic dicit. ad qđ pdicte
ututes infuto erũt. Saluo uidelicet habebũt quia nichil
beda [illegible] sue crodium ita dicens. Colũpne aĩa qđ appe
tum ẽ uel ũ possitatem celi. s. nũ. erumpis ũtutibꝫ ꝑclara
rea fortitudine prudentia. temperantia. iustitia aĩa aliẽ in
cel. s. uam. Evangelus. r. aĩaby. scis. quã hic ab eis. nosce
quem. assignet beda. uidelicet. ad. ꝙ in pmissis. assignationib.

Nunc de vij. donis. De vij. donis spũs scĩ.

Spes agendi est ũ ꝑ solidandi est an h dona iuxta
celsius. s. an in futuro deficiunt sine b ora. h. hoc. aliqua
deũ an in se fuerit cuncta h dona ututes el ẽ nec in fu
turo deficiunt. ambo ostendit. ea. vij. fore ututes dicẽs
in angelis habundantes sunt ẽ sic ciuitas dei illa iocun
delectabilis ñ meatu alicuius fluuij. s. fluuius impetus. ablectabilis. erui
fonte procedens spes. s. est. cui nos. b. ui. [illegible] psalmo. impetus
delectabilis spũs. redundantes. uidelicet. plene. sepre
ututũ spualiũ. feruens. in cursu. sicut fluuius impetuosus
ril supfusus. ꝙ rundat. quanto magis spes ẽm sit eminẽ
ciarum. cui nichil. s. archana. aliqua. inferiora. ꝑtin
gat. celestem illam angelorũ. ñm. effusione quadam
scientionũ. ubertate. letificat. Deũ scientione expo
nens. subdit. his aũ scientionibꝫ. significat. plenitudo
sepre spualiũ. ututũ. aĩ. ꝙ. emanant. ysaiaꝫ. dicẽs. spes. sa
pie. intellectus. &c. Unde. ꝙ. fortitudinis. scie. ꝙ. pietatis. ti
moris. dei. ũ. nũ. est. ꝙ. fluuius. s. impetus. spualiũ. donorũ
meatus. quibus. ꝙ. multi. dicantur spe. ut spes. sapie. ñ. uelle
ce. r. ẽ. ũ. tñ. est. dei. spes. sue. librarii. arbitrio. ꝙ. gratuito
nata. de. uoluntarii. diuidens. singula. hic. explicit. dicẽs
ẽ. vij. dona. ututũ. el. ẽ. scientione. qp. fideliũ. ñ. ũtutũ
in futuro. ñ. deficiunt. cũ. sint. 7. Angelis. Q. utrũ
ꝑ. h. ẽ. dona. fuerũt. ita. ostendit. fuerũt. ita. vij. dona.
dicẽs. ꝙ. dicit. ũ. ꝙ. n. de. ra. 1. ꝙ. f. d. r. ea. ꝙ. re. ſ. ẽ. ũ. spes. dũ
spes. sapie. r. uelis. ꝙ. si. 7. ho. spi. sci. ꝙ. pi. et. ꝙ. replebit. eũ spes
timoris. domini. Q. uiderentur. obuiare. ꝙ. missis.

Sed ꝙ. uidet. obuiare. qđ. beda. de timore dñi dicens. sup
ꝑ. bola. s. l. qđ. omnis. timor. infuto. cessabit. ait. em
ue. sup. ũ. loc. timor. dñi. ꝙ. principium. sapie. hinc. ꝙ. ti
moris. el. dñi. Sicut. qui. ꝙ. principii. est. sapie. r. amicalis. qui. ꝙ
fectionẽ. sapie. comitat. Sicut. ꝙ. principii. sapie. ẽ. qui. ꝙ

errata. sape. in. capite. ꝙ. primo. timore. corripit. dñm
no. ne. puniatur. h. hinc. ꝙ. fecit. eum. tale. fons
mittit. succedit. hinc. timor. dñi. scs. ꝙ. manens. in. sc. = sc. =
quẽ. non. excludit. caritas. h. auget. quo. tim.
sit. ne. ut. in. modico. actos. amantissimi. patris. of
fendat. Ubi. ꝙ. in. futuro. cessabit. caritas. ũ. quã. ex
cidat. qđ. ũ. sup. illũ. locũ. psalmi. adorabo. ad. templũ. ti
more. tuo. deliturũ. dicit. sic. timor. dñi. ẽ. magnus
ꝑsidijs. ꝓficientibꝫ. adiuuare. h. ꝙ. uementibꝫ. so
lus. mittitur. ñ. ut. timeat. iam. amicus. ẽ. s. adiuuans
ꝙ. missus. est. ꝙ. ducti. fuerũt. et. hi. sanctorum. ab
ligatur. qđ. timor. ñ. erit. in. futuro. Si. a. timor. no
fuit. infuto. ꝙ. nec. vij. dona. erũt. ũ. ñ. s. in. angelis
sue. in. aĩaby. scis. ad. qđ. dñs. auctoritatũ. ꝑmissa
rũ. que. uidet. repugnantia. diuinitel. qđ. vij. illa
dona. in. angelis. ũ. s. r. in. aĩaby. scis. fuerũ. sine
rũ. r. in. nob. erũt. infuto. h. ñ. habebunt. ita. hoc
ut. sue. h. obstricta. que. ne. hinc. de. illis. gã. timor
filiat. ñ. fiet. time. ne. ostendam. quẽ. diligimus. r. ne
separem. a. vo. fiet. ñ. nos. reuereri. eũd. in. futuro. no
fiet. nos. reuereri. qã. ñ. timebim. separi. ostende
ñ. s. mee. separatis. et. ostentatis. nec. ẽ. in. angelis. ita
by. scis. nec. in. nob. erit. in. futuro. h. reuerentia. q. ẽ
mixta. cũ. subiectione. dilecto. q. ñ. in. po. fiet. sic
apt. dicẽ. incepta. adebreos. loquens. de. quo. ꝙ. reu
dicit. est. ꝙ. sua. reuerentia. quadã. tñ. ꝙ. effectu. timo
rẽ. s. in. angelis. tñ. ẽ. ostendit. Plena timoris distinctio.

Et. qđ. de. timore. tractandi. nob. occurrit. loc. sciẽd
ẽ. tñ. ẽ. timor. el. s. mundanus. sue. hinnus. qui
lem. initialis. castus. ut. filialem. sue. amicalem. hu
nus. timor. ẽ. ut. ait. cassi. qũ. timem. post. victa. cam
ꝙ. de. bona. mũdi. ꝙ. qđ. delinquum. hic. timor. mal
ẽ. qui. in. ꝙ. mo. ꝙ. du. ẽ. mũdo. deserentur. ꝙ. dñs. ꝙ. huber
leuiathio. dicit. Nolite. timere. eos. qui. occidũt. corp.
re. timor. a. Sicut. ẽ. ut. ait. aũ. cũ. ꝙ. timore. gehene
ostitus. se. ho. a. pecto. quo. ꝑsentia. iudicis. r. penas
metuit. timore. facit. q. qđ. bonũ. facit. ñ. timore
amittendi. eternũ. bonũ. qđ. ñ. amat. h. timore. pene
di. malũ. qđ. formidat. h. timet. ne. ꝙ. dat. impleto
cherimus. sponsi. h. timet. ne. mittat. in. gehennã.
Bonus. est. iste. timor. tutus. licet. in. sufficiens. ꝙ
sit. paulatim. ꝙ. fuerudo. tollit. e. succedit. imitatus. ti
mor. qui. incipit. qđ. durũ. erat. amari. r. sic. incipit
excludi. Sicut. timor. a. castitate. r. succedit. de. ini
timor. castus. sue. amicalis. quo. timens. ne. spon
sus. tardet. ne. discedat. ne. offendam. ne. eo. care
am. timor. iste. de. amore. uenit. ille. qui. d. Sicut. est
utilis. h. ñ. ꝑmanens. in. etim. ut. iste. timor. diuin
comes. est. ꝙ. omnis. ꝙ. dus. Collatio ꝑ. dicto.

a Et tattē de qđ nūj hic distinguūt timorel cū
sup beda sup dixit duos ee. Sz beda hic nūt
timor e pcr mūt. nōie suū duos quos hic di
stinxinimul complexus fuit. s. Gulem. timi
alem. Amicalem ū castum dicat. ad qđ Gulem.
castum timorem aptē discernit. dū ep̄s adiūn
illū locum exponit. Hūt accepistis sp̄m Gutte
tis. tūm intimoris. h. accepistis sp̄m adoptionis
filioz dei. ita inquiens. Duo timorel hic insi
nuantur. unū qui e in pfecta caritate. s. timor
casti. alē qui ñ est in caritate. s. Gule. inquo quā
uis deo ꝺ̄ dari. ñ tm̄ indū. sz si bonū fiat. ñ tū bū
timore ut timuit. bene facit. sz bonū est. qđ facit.

c De casto timore pleni agit. cap̄. c.

Hilde timor hic latē dispuat dicēl cep̄ aliq
de diem iudicij. si cep̄ ea de. cep̄ timere. h
quia hic timz. ñ dum hr̄ fiducia in die iudi
ñdū est in illo pfecta caritas. si pfecta in illo est
caritas. ñ timeret. pfecta. ut caritas facit. pfecta
iusticia. et ñ haberet. qr timeret. timo hr̄et. qr de
sideret. ut transeat. in quo caritas. ueniat regnū
dei. Gtimor. ñ est in caritate. Sz in q̄ caritate. h. dico
= inchoata. Inq̄ Gt imperfecta. pfecta. in q̄ caritas fo
ris mittit timorem. Gt incipiat timor ep̄ initium
sapie timor. dñi timor. qui loc̄ꝑat caritati. cui nō
caritas cepit habitare pellit timor. qui ei ꝑ̄ualet
loc̄ꝑare. ut illa desit. ille deficat. qñ illa fit in illo.
timor pellitur foras. maior caritas minor timor.
minor caritas maior timor. Sic nullus est timor
ñ est. qua intret caritas. Sic uidem pfectam intr
ducit. imo qđ aliqđ fuit secta. p̄ inde. ñ erea. ideo
succedit. imo. Si timor. p̄mo occupat mētē. nō manē
ibi remanz timor. qđ in stituit timor. ut introdu
ceret caritatem. Quod uidit ꝓdictus adulcu.

F Contra alia sententia. q̄ uidet huic ee. ita si nō
bn̄ plus intelligat. de illo psalmo. Timor dñi
casta permanz in sec. l. timil quēdam timorē nob ostē
dit. h. castū. qđ si ostendit ille nob erit ū timorem.
ñ quid ē dicet illi ista epla que dicit timor ñ est
in caritate. h. pfecta caritas foras mittit timorē.
hoc ut dictū est. p̄ iohm. illud dictum est. p̄ dauid
h. nolite putare aliunde ee sp̄m. Si uni flant. istat
duas tribus. ñ pot unus hoc implere duo cor da
gitare duas lingua. Si hoc uno. i. uno statu
implete due tribus. sonant. implete due ligue sp̄u
di. dicit. nare ꝓs. Immo ē. ita quēdam. sonātia
ē quēdam. concordia. h. auditorē delectat studiosū. si
occiosū. Ecce monuit duas lingua. s. pedes. audiui
mꝰ ex una timor ñ est in caritate. Audiuimꝰ ex alia

timor dñi casta permanz in se. s. Quid est hoc. dissonat
ñ. Execute aures. intende melodiā. non tū cū hic
addidit castus. illic ñ addidit. qđ timor aliq̄ qui
dē castus. ē. aū aliꝰ timor. qui ñ dicit castus. dilectam
illos duos timores. ut intelligam. q̄ sonantia typi ha
quoꝝ dilectimus. attendat caritas uīa. Sz hoc est qui
ꝑ ea timet dñm. ne mittat ē in gehennā. ne forte
ardeant. ē diabolo in igne ētno. ipe est timor. qui ī
troducit caritatē. h. sic uenit. ut ea. si ita ꝑ pena
timet dñm. nondū amat. qđ est timere. sed non bona de
sidat. h. mala cauet. Sz ea eo ip̄o mala cauet. corrigē
do. et in cipit bona desiderare. cepit esse inte timor ca
stus. Quid ē timor castus. timē ne amittat ea bo
na timere dñm. ne recedat a te. qui aū timet dñm
ne te deseret. p̄ lentia ei amplectet. sed eum ipo fru
et desiderat. Quomodo distent duo amores. p̄ sitt

Non potest meli explanare eruditionē diuersaꝝ mulieꝝ
quid interfuit inter illos duos timores. quā si ponat
duas mulieres. maritatas. quaꝝ una. ꝗ strictas uo
lentem facē adulterium. h. timz ne dāpnet amā
to. timz maritū. ep adhuc amat. nequā tam huic
non est. Gtia. h. onerosa mariti p̄lentia. et si forte ui
uit. nequā timet. maritum ne ueniat. talis. Sz
qui timet diem iudicij. facē tam amare uirū
debere. illū castū. amplexū nulla se adultā i mē
dica macula uelle ista optat p̄lentiā uiri. Illa
timz. nulla timz. Jam Gt interrogent. qr timeant.
illa dicz. timeo uirū ne ueniat. illa dicz. timeo ui
rū ne discedat. illa dicz. timeo uirū ne dāpnet.
illa dicet. timeo ne deseret. Pone h. in maiori ue
rū timorē. quē foras mittit caritas. tamē timorē
castū. p̄manentē in sec. illū timorē. ꝓfecta carita
foras mittit. ep ille timor. tormentū hr̄. quē. Sz ea
pectoz. ñ dum fēa est. ñ ferenter. ea. ubi aliq̄ titillat
mētē. qđ pūgat. qđ stimulz. stimulat ille timor. h.
inest caritas. q̄ sanat. q̄ nullū hat timorē. timor casti
facit securitatē. in anīo. Audiuimꝰ duas tribus. Iohm
dicentes. una de timore dei dicit. quo timz
alia ne dāpnetur. illa de timore quo timz. ñ ne
deseret. ille ē timor. quē caritas excludit. ille timor
qui permanz in sec. Ecce in his ubi ꝓdictus aptos. ad
ad quid sit timor casti. et qui sint. ñ ita. differunt.
in quibz. et initialem timorē sic cauit. qui nec
extoto ē. Sint. n. ee extoto casti. s. tm̄ qua mediante
quid de Gulo. et aliquid de casto timore hr̄. hoc ut
sunt partim timore pene. partim amore. Recte
p quē timem̄ purgari. et timentes ostendē. sic ti
morē ē in inchoata caritate. ñ in pfecta. quam ubi
creuerit caritas. tm̄ deficit iste timor. qui ad me

medium de mala li.

o Quatuū m.

o ī stitus

o ī stitus

o ē

tum pene. i. qm̃ ad id qđ facit timẽ penã. 7 qm̃ ad cerñendum q̃ scie. tam quanto diligim̃ tanto
minꝰ timem̃. Iste timor notat̃ mitt̃ ub aĝi. ut ñ ne
gat timorẽ ee in caritate inchoata. sꝫ pfecta qđ
non posꝫ dici de Suilo. q̃ utꝫ pe sup̃ dixit Suil. ta
mor ñ remanz ueniente caritate. ñ intẽ caritas
ñ pul ille timor exeat nec in illo timore aliquis
dicit in dñ. 7 ñ edar do. nec bñ facit. 7 si bonũ ẽ
qđ facit. ꝫ est. g timor ille in caritate. 7 inchoata
ria ois qui caritatẽ hñ. luce. ñ pfectã. 7 in dñ ẽ dic
tũ bñ facit. q̃ Suil. ñ est timor ille quẽ in cari
tate inchoata fore. q̃ cessit. 7 quẽ crescente carita
te deẽ cere dixit. sꝫ ille ẽ timor initial. quã nõ
negat eẽ in caritate. ñ pfecta sit. q̃ timor ser
uendi tñ est initꝫ. 7 initial. dr̃ initiũ sapie.
qđ utiq; timor. s. Suil. 7 initial. in scripture
diuꝫ locis dr̃ initium sapie. rita fore. q̃ piet. sdi
ligenꝫ. in notabil. locis scripture. in quib; de timo
re dñi. sit tm̃ mo. exalta tm̃ rõe. 7 cã diuꝫ dr̃ Suil.
initiũ sapie. 7 exalta initial. Suil. ut id dr̃ initiũ
sapie. q̃ ꝑpat loẽ sapie. 7 duc̃ ad sapiam. sꝫ tm̃ ñ re
manz ẽ ea. imo foras exit. In mal. ũ dr̃ initium
sapie. q̃ ẽ in inchoata sapia. quẽ cũ quil. hñ incip̃
sapiam. 7 caritatẽ hñ incip̃. 7 ñ. 7 est. q̃ utiq; timor
dr̃ initial. q̃ inuenire potest. ꝑ diuꝫ scripte loca.
Dicit. 7 timor initium dr̃ Suil. q̃ ꝓpe initial. q̃ est
in caritate inchoata. aliqđ hñ de Suilo. s. angore
pene. sic. 7 aliqđ hñ de casto. s. qđ timꝫ offendẽ. 7
separari. Deꝫ quod ab dño castũ amare ẽ. et
illud q̃ diligenter est notandũ. qđ in supiorib; ab nũ
dicit. castũ timorẽ. q̃ ẽ nũ ꝑ qđ affirmat ꝑ mis. la
sententia. s. qđ ispe timor exit̃ tuto. sic. 7 alia dña
ispe scit. sꝫ non habebit oẽm illũ. uhi quẽ in hñt fauet
ut ẽ nos reuereri dñm ñ timere separari. 7 cauere fuit
q̃ int̃ timor ille. sꝫ iuxta usum illũ quẽ habebat
in futo in cãl. ñ ut timuit. ẽ separari. 7 offendẽ dñm
heu. ꝓ olim reuerti ẽ. Animam pene qui fuit
Nam ã fuit int̃ timor. inpo. fuit. Suil. ut
pene. q̃ ar. in ille timor fuit mũdan. 7 Suil. ꝛ
mitial. ad qđ dñs multũ eos fuisse int̃ ep mun
dan. malẽ ut sup̃ dictũ est. 7 in primo gñe hñ
mũdo desert. Suil. ũ timuit. in pfecta caritate
ñ est. nullꝰ g timor. illos fuit int̃. quis. g fuit timor
ille. g pena timuit. pot timor ille dici int̃ sine hu
mani. qui oĩb; hoĩb; inẽ quo honeꝫ mors actor
midat̃ pena. 7 dr̃ timor ille fil. ũ q̃ accessent hoi
exratum. qđ pul fuit in statum. q̃ ñ fuit ille ti
mor. 7 cẽ hoi nec debemꝰ filiꝰ. h. q̃ exconcup
ta ñ ꝓ pec̃ omiꝰ aduenit. cui corruptio ĩ oleum

tia. q̃ ã est. natalis. 7 ẽ ille timor effect̃ pec̃i ut
ꝓdictũ est. Quoꝫ differant sapia. 7 scia.
Post ꝓmissa diligent. 7 sidand. est inquo dif
ferat sapia a scia. de hoc aũ ita ait philosophi
dis ptanꝫ de sapia distinxerũt eam dicentes
Sapia ẽ rep hũane. 7 diuine. q̃ scia. Ego q̃ ut
rãmq; rep. 7 cognitionẽ. i. diuinam. 7 hũanam. 7 sa
piam. 7 sciam. dica poste ñ negoꝫ. hec uera. distic
tionem ap̃li qui dixit alij datur ꝛmo scie. alij. ꝛmo
mo sapie. illa distinctio diuidenda ẽ. ut rep. diui
nam. 7 cognitio sapie. q̃ ꝑtinet hũanam. ũ. 7 cognitio
q̃ ꝑ scie. nom̃ obtinet. nec ꝑ ũ. q̃d scibile ab hoĩe
pot̃ in rebꝰ hũanis. ũ. p limã. s. ruine uanitatis
mortis. curiositatis. ẽ. huic scie. ẽ. uno. s. illud tm̃. q̃
fidei. salub̃ trina. q̃ aduc̃ beatitudinẽ ducit. — pollent
gignit. auctor. defendit. roborat. q̃ scia. ñ pollꝰ
fidei. s. plim. q̃ quis polleat. ꝑ a fide plim̃. aliud
ẽ. scire tm̃ ñ. quid hõ. debeat. q̃ ꝑ. adipiscẽdã
uitã beatã. aliud est scire quo m̃ hoc ipm̃. 7 ꝓ. s. o
pitulet. 7 ñ. ꝓ. defendat. q̃ ꝑ. o. uocabꝫ. appel
lat. scia. de his. q̃ dicũtur. ut. ꝛ. id a. dñ. differẽ
tia. inueal. aliquis. s. ꝑ. psalmũ. aut. dicit. sapia.
alia. testante. s. iob. qui. quo. dã. m̃. singla. dif
finiens. ait. q̃ sapia ẽ pietas. scã. ũ. ẽ. abstinẽ. malꝰ — m̃
pietatẽ. ũ. ubi. loco. posuit. dei. cultũ. que. gce. dr̃.
theosebia. que ẽ. in cognitione. 7 dilectione. eius
qđ semꝑ. 7 in. immutabiliẽ. manz. qđ est. d. sabi
nere. ũ. amat. ẽ. in medio. ꝑ. tue. nationi. prudẽ
tiam. 7 qđ. q̃ int̃ hec duo. apte. distinguens. ait.
Distat. ab. ecnoy. 7 ꝛplatione. actio. q̃ bñ. ut. tim
tempa. alibꝫ. rebꝰ. 7 illa sapie. ꝙ scie. deputatur
quã uis. 7 illa. q̃ sapia. ẽ. posit. m̃ ꝑari. scia. ũ. ap
loq. 7 ñ. ẽ. scio. ex. ꝑte. q̃ sciam. pfecto. 7 ꝛplationis
dei. uule. intelligi. 7 in hꝫ. g. distia. ẽ. q̃ ad. ꝛplationẽ. sapia. ad. actionẽ. ũ. prinz. scia. ecce
apte. demonstratũ. est. in quo. distant. ispe. sapie. = spes spie =
Sicut sapia. diuinus. scia. hũanis. attributa. sit. reb̃
rum. dei. ad. utrũq; agnoscim̃. in. xpo. s. 7 rũ. diuinã
rem. hũanã. 7 id. de. ipo. habemus. sapiam. 7 sciam
cũ ut legꝫ. ubum. caro. fm̃. ẽ. nubo. intelligẽ
ner̃. dei. filꝰ. in. cane. agnoscẽ. uer̃. hoĩs. filꝰ. ꝑ. cõ
dr̃. ꝛ. idim̃. plenũ. gce. 7 ũitatis. 7 gin. referam̃. ad
sciam. 7 ũitatem. ad. sapiam. q̃. in. ẽ. scia. 7 sapia
fuit. plena. in. ẽ. 7 nos. sciam. 7 sapiã. de. eo. hmis. q̃. ds
ẽ. 7 homo. In quo differt sapia ab intellectu.
Ostensa. diffia. int̃ sciam. 7 sapiam. quid. dif
int̃ sapiam. 7 intellectũ. idem. m̃. In hoc
differunt. illa. duo. q̃ sapia. ꝑ. ẽ. de. eternis. q̃
ũitati. ẽne. 7 ꝛplande. intendit. 7 intellu

gencia ū non ūm de ecclīs est ꝫ dereb; inuisi
bilib; ꝫ spialib; temporalīb exortis. p eam enī
ūm ſūma que fecta omīs fīs i. dīa ois dr ꝫ q
p ipam ſ spiales et inuisibiles ſ utrangli
cos ale bone affectiones ſ spiritus. In hoc g
dilīa est q sapia carnis tīs ꝫ spiritus ſ intelle
ctu ū carnis ꝫ carnis q dam ſ intellectu in
telligibilia accipiūt tīs sapia ū ū ūm capiunt
supiora ſ ꝫ magis utilis delectāt ſ ne g distin
g pōt inter illa tal ſ eam intellectū ꝫ sapiam
scīa tal ꝫ ad rectam amministrationē rep
temporaliū ꝫ ad bonā inter malos conuersationē
Intelligentia ſ carnis ꝫ carnis inuisibiliū
ium ſ speculationē sapia ū ad solū eīne ui
tatis ꝫ nō plationem ꝫ delectationē. Et intellec
tus ē scīa de quib; hab ū ūm tē q illi. hē
tinđ q intellect ꝫ scīa q dūr dona ſpc ſ. hō.
alia ſ ab intellectu ꝫ scīa que ūm ſ nullōrum alia
hūt intuitus ſ que p gram infundunt ad fideiū
ut p eas recte uiuāt. Alia ū ūm hē homo ex be
neficio carnis ad deo tīs p plura ā iuitus q dūr
dōa ſpc. Alia naturali reformante ꝫ ad
iuuante. ut ubi q Intellect ūm p peccō obte
nebrat ꝫ p iuitus quāda ꝫ gram q dr ſpc intel
ligentie reformat ꝫ iuuat ad intelligēdū
ſpa ꝫ p illam iuitus que dr ſpc sapie iuuatur
ꝫ erigitur ūm ſ ad hoc plationē eterne
uitatis. De sapia ista dr ꝫ nec ꝫ ista q ſpc
Aliud ꝫ sciend est q sapia de qua ūm dixerim
ūm est ista dei sapia ut aut ā que ds dr hoīs
sapia [illegible] que ꝫ dūm est ac uer ꝫ p cipui
cultus ei est ſ [illegible] mens hoīs dūm cui
adheo cap ꝫ scīa est ꝫ dr ē ē participl pōt sapiēs
ipa fit ꝫ ūm sua luce ſ lumine illi ueris ptici
patione sapiens fit ista q hoīs sapia ꝫ dr ē
uel non ita dei ē ut ea sapiens fit ds ijuc p
ticipatione sui sapiens ē sic mens participa
one dei sic ꝫ dr iustitia dei non solū illa qua
ipe iustus ē ſ ꝫ illa q dat hoī ē iustificat ipiū.
Vol ꝫ de concordia uitiorum q ū separā
ūm uitia uitutes ita sint ſ quicte ut sepa
tim ū possint [illegible] ab aliquo ſ qui unam
hēds habeat. De hoc ier ait omīs uitutes ſ he
rent ut qui una caruit oīb; careat qui q unā
hē omīs hē. Ad quid p labile ē cum uita ſ
mat sit oīum uitutū in quocūq mat ipa ē
ſ caritas ꝫ cūncti filij ei ꝫ uirtutes recte to
re creduntur. ⁊ caritas est quid ē ad p sti
dec ē. ⁊ ā ū est quid ē ad possit ꝫ dec ē cui

ꝫ non dūs qui hanc uitutem hē hic omīs cum
plenitudo legis sit caritas. Que quanto magis
ē in hac tanto magis ē uirtute p fitus quāto ū
minus tanto minus ingestitus ꝫ quāto minus
in est uitus tanto magis est uitū. Si cuncte ū
Vtrū ū pariter quis os possideat uirtutes pau
tes an alie mag alie min in aliquo sint u
feruentes ad quod est quib; dam uidet ad alie ꝫ q ē
mag alie min habeant ab aliquo sic in ob pa
tientia eminuit in dauid humilitas in moyse
mansuetudo qui ꝫ accedit mag aliquē meto
ri p aliquā uirtutē quam p aliam sic eam ple
nius a quo ꝫ hm q caritatem alias ꝫ mag ꝫ alias
min in aliquo ē dūr ſ nullō pleni caritate
q ceteras gignit ꝫ hal q dūr ē mutuā fruel q sme
morat apl dicens. Ex plonis multeū facies ꝫ
alij ueri dūr os uitutes ſ sunt ꝫ pares ē in quo
cūq ſ ut qui in una alios par excellit in oīb; ea
dē ē ſ sit. Vnā [illegible] (uirtutes que ſ in aio hūano
quāuis alio in fingle intelligant nullo m tm
separantur ab inuicē. Vbicūq fuerit ē ſ uer
bi grā in fortitudine equales sint ꝫ prudētia
iustitia ꝫ temperantia. Sicut dr ſ equales ē istos
in fortitudine ſ illum prestare prudentia sequi
ut ſ fortitudo minus prudens sit accepta nec for
titudine ecclīs ſ q est illa fortitudo prudētie
acceptata de ceteris uirtutibus inueniet ſ tos eadē ſ
dationē peccatis ex his clarescat dos uirtutes nō
hē ē generalis ſ ꝫ pares in aio hoīs cū g dr aliq;
aliq; p minus ē uirtute ut abraham fide iob patie
tia ꝫ fitus exercitos accipiendē ē ting patione
alios hoīs ut humilitatis habitū magis me
ꝑferat ut op fidei ut aliq ē ceteris uirtutum p ca
pue exequit. Vñ ꝫ ca p alios potest ut in alios ho
mines ſ singlariter excellē dē. Secdm hūc modū
ſ ꝫ rone affectus exercitij alibi ad dicit in aliquo
alia magis ē uirtutes aliam min ꝫ una ē uirtutes
ꝫ alia aut ut sic. Clarissimo disputatio ecclīa sa
tis apparuit ū placuisse auctoritij mīs imo ipe
uitati oia paria ē peccata ū sili de uirtutibus uel
sit. ꝫ ſ si uel est eum qui una omīs uitutes hē
reat qui una non hē nullā hanc nec sit pecca ſ
paria. Ex p uirtus nulla ē nisi rectus est ꝫ tū io
ū est unus pius distortus q distortius. Sic ā ad puro
ad ueri sacrilegi litteras ſ grauent ita ſ alea in tetio
nes ut torpil ūbras ū ad uideantur legis ſ ad
sentiantur affectibus alius aliorum nat ē amplius
ad minus. Ad oio caret ut mine p fecto ut ad ſ ep
illustratione pie caritatis affectus in alio actu

1 ad

1 sunt

1 uera tm Am colat

1 possideri

1 vñ aug

1 De q alio no tm m ꝑ aliquā ueri dr ꝑ tm net alīq mg a quo

1 aug 12 alio

1 habes

mag̃ in alio mitiꝰ in aliquo mich. Sic dici potꝫ hic aliam et aliam ñ hic et aliam mag̃ aliã mitiꝰ nus. Vam et maiꝰ est in isto caritas in illo vero posiumꝰ dic et aliq̃ in isto nulla in illo q̃nt pmꝫ ad caritatẽ que pfectal ẽ. Et in uno hoie maiorem quã hãt iudicetam quã patriã et maiorem hodie quã herili pfectꝫ et ad hoc ñ hãt. et in ea tame mag̃ hãt non paruã mitiam tuti gñlit breuit̃ op̃ lectat quã de ũtute habeo notionẽ uirtꝰ est caritas qua id qđ diligẽ dũ est diligatur hic in alijs maiorã alijs mina in alijs nulla est plenissima ũ queam ñ possit augeri quã diu hic homo uiꝫ in nemine hic inchoari uideꝫ qđ aliquis ea tẽ possit dici hic una ũtutem mag̃ quã alia q̃ p caritatem mag̃ affectꝫ in actu imꝰ ũtuti q̃ alia ꝫ op̃ distãm actuũ p̃as uirtutel mag̃ ut minus hic dici potꝫ et aliq̃ ñ hic cũ tñ sint oĩs et pm ter hãt q̃nt admitti habitum ut ẽptum ẽp in actu tñ aliam mag̃ aliam mitiꝰ hic aliam ñ hic et non hic uiuit uultꝰ utens augio nõ hic in actu q̃ tñ hic in habitu cui q̃ non dicent parua peccata forte q̃ mag̃ facit caritatẽ qui q̃ũ peccat mitiꝰ qui leuiꝰ nemo peccat ñ adultus alia faciendo q̃ est plenitudo legis. Jo recte dicꝫ qui ostendit in uno fieꝫ ẽ oĩum rei. i. ẽ caritatem facit in qua pẽdet oĩa. Repetit de caritate ut addat quo

Quom duo sint p̃cepta caritatis iquib̃ tota lex et ut p̃pheta dicit tota lex pendet et ꝓphe ad ut̃ndum est quom hoc sit cui in lege et ꝓphil multen fuerit cerimonia mandata q̃ si ad caritatis sẽficationẽ primi essent uidẽt ñ debẽ cessare aqua tñ ad iustificationẽ q̃ quã facit caritas instituta q̃ hic in figa futuri ti onẽ imposita ꝺ claresante ueritate cessauerunt uelut umbra ueꝫ tñ ipa cerimonialia f̃m ꝓpriam intellectum quẽ ꝓtinent et oĩa moralia ad caritatẽ referuntur ꝓtinet et oĩa ad x mãdata in tabulis scripta ũ oĩa sũma p̃stringi ẽ quib̃ cetã emanat hic in sermone dñi octo ueritates ꝑmittuntur ad quas cetã referuntur et hic ad x mandata decalogi cetã re feruntur et ipa x addunt man data caritatis oĩa et addunt mandata caritatis ꝓtinent q̃ p caritatẽ implent et ad caritatẽ tamq̃ finem referri debẽt bna ꝺ totam magnitudinem et amplitudinem dñi nostri eloquion caritas q̃ dñs ꝓximũq̃ dilegnũ que tradit ẽ oĩum bonoꝝ uerꝰ uitaꝰ aut in his duobꝰ mandatis uniuersa lex pen dꝫ et ꝓphe sic ñ uacat oĩa paginas scas pscri bere. Sic ista inuolucra ꝺ monum euasiue tene rentem ũ perdent oĩa q̃ p fectio ẽ et finis oĩum tẽ et p̃cepta et ista recte fuisse tuentur ad diligendum dñm et ꝓximũ ꝙđ dñs q̃ ũ timore pene ut aliqua intentione car nali fiat ut non referatur ad caritatẽ ñ dum fit hic fieri oportet quã uis fi uideat. Animꝰ ẽ ut uiuificet est qua pene timore ñ peccat. Amicꝰ ũ qui ex amore ñ peccat. oĩum q̃ hic fiũ ma ẽ ut intelligat legis et oĩa duo maxime tuxa plenitudo ẽ dilectio dei et ꝓximi.

De ꝑceptis x. quom ꝓnent in duob̃ mãdatis caritatis.

Sed iam distributo decalogo qui in duobꝰ mandatis ꝙpletur q̃ sciẽnda ẽ habere ñ decalogi x p̃cepta q̃ ꝺ decacordũ psaltiũ q̃ sic ꝺ distributa ut tria q̃ ꝺ in p̃ma tabla p̃tineant ad dñm. ad q̃ gronẽ et dilectionẽ trinitatis. vij q̃ ꝺ in ij. tabla ad dilectionẽ ꝓximi. p̃mũ in p̃ma tabla est. ñ habebis deos alienos. ñ facies ẽ sculptile neq̃ oĩem si militudinẽ hec oĩa dicẽ ẽ duo mandata. ꝑ ad unũ vocip̃m ut qđ dicat ñ habebis deos alienos. p̃fectus explicat cũ phibꝫ colꝰ figmenta. ydolum ut similitudinẽ alicui rei q̃ duo oĩa dicẽ distare ut ydolum sit qđ nichil hãt simile sui. similitudo ut qđ hãt ꝙdam aliꝰ rei ut rubigo. Si quis in anno. rugio. aqua ve faciat ꝙdam q̃ pentis ut auis ut alia rei ista tuat ad adorandũ ñ ydolum. ꝙ similitudi nẽ facit. qui ũ facit ꝙdam quã ñ uidit oculꝰ h̃ aũl. q̃ tuxit ut liquis humanis in libris capiꝫ canis ut arietis. formꝫ ut in uno habitu ho minis duas faciet. ñ similitudinẽ. q̃ ydolũ facit. q̃ facẽ qđ non hic aliq̃ similẽ sui. Jo dicit apl̃s. q̃ ydolum nichil ẽ in mũdo. ñ enim aliq̃ exemplꝰ existentibꝰ assumitur ꝙdam mentis ornatus. et curiosa reperit. similitudo uo ẽ cũ aliquid exhibꝫ quẽ q̃ ut in celo ut in ter ra. ut aliquis formatur. ad ũ ita exponit illd. ydolum nichil est in mũdo. et. inẽ creatura. mũ di non ẽ forma ydoli. ut formauit dꝰ humanã tuta hominũ formam dedit. quedã fera q̃ na turaliter fera ꝙ ꝑ ũbum. q̃ forma hominis in y dolo ñ facta ꝑ ũbum. Sic pecẽ non est fem ꝑ ũbum q̃ est nichil. et nichil q̃ homines ẽ peccant q̃ si quom hoc dicatur forma ydoli non ẽ

nõie ĩ mechie oĩs ɔcubitꝰ illicitꝰ illoꝝ q̃ m̄b[illegible] = nõ legitimꝰ usꝰ p'hibitꝰ dẽt intelligi. totũ

nõ — n est scõ p̄ibum cũ alibi legat omĩs fornač
ɔ pago omĩs ɔcordia pattrũ scã est p̄ibitũ ħ
ʒ adũsis uarie soluitur. Quidã n dnt ɔdm for
mam. ɔ quicq̃d ẽ adeo eẽ ingr̃ est ɔ formam
ydoli ingr̃ ẽ. t ingr̃ forma est adeo eẽ si q̃
est ydoli i. posita ad orand. In hoc n est actã
h' p'usio actire sic illud qd pcc est ingr̃ pcc ẽ
nõ — nich est. ɔ homines cũ peccãt nich fiũt q ab
illo qui uẽ est separantur. vñ iẽx. q̃ ex deo non ẽ
qui solus est non eẽ dr̃. sicq pcc qd nos ad eẽ
abducit nd eẽ ut non eẽ dr̃ aliq̃ n drit ɔdm formã
que s. naturalr̃ est roẽ qd naturalr̃ ẽ ad eo
h forma ydoli non ẽ sũ ɔ ppetue iusticie n ser
uit. Jd n naturali eẽ dr̃ qd simplici n iusticie
De scdo pcepto. — q̃ ds est militat n resultat in natura ẽ actã non
uitat. Scdm pceptũ est n assumes nom̄ di tui
in uanũ q ɔ dicẽ s lr̃ non iurab p nichilo no
m̄ dei allegorice n pcipitur ut n putes actũ
eẽ xp̄m di filiũ quia oĩs actura uanitati sub
ɔ s. si putes ctũ — De tcio. — (D) iecta ẽ s; equalẽ patri. Tertiũ n ẽ memto ũ
diem sabbi sactces ũ s lr̃ pcipi sabbi obsuã
tia allegorice ũ ut requie ɔ hic animis ɔ infu
turo ɔ dei ɔtẽplatione expectes. Ex spu scõ i.
ex caritate ɔ dono di [illegible] spes sine patre ɔ
filio hoc operãt. Accepit utiq eccla hoc donũ
ut in spu scõ fiat remissio pctõz quã remissi
onem Trinitas faciat, p̄pe tñ ad spm s. dr̃ p
tinere q ipe est sps adoptionis filioz. ipe est
1 et — patris ɔ filii amor ɔ conexio. coitas. sicq iustifi
catio nr̃a ɔ requies ei attribuitur. Sepl' hec
o quidem quod — tria mandata p̄me table addũt p̄tinentia et
p̄mũ q qd est de uno deo colendo ptinet ad pa
trem in quo ẽ unitas ut auctoritas. Scdm ad filiũ
(F) in quo ẽ equalitas. tciũ ad spm s. in quo ẽ utriq
De mandatis scde tabule — coitas. In scã ũ tabula vii. erant mandata ad
dilectionẽ p'ximi ptinentia. Quoz p̄mũ ad p̄
trẽ carnalem refertur sic p̄mũ p̄me table ad
nõ — patrem celestem. s ẽ honora patrẽ ɔ mr̃ ut
sis lõ. sr̃. t s. uiuentiũ. parentes n sic hono
randi ut eis debita reuerentia exhibeatur ɔ
De scdo — necẽtia ministrentur. Scdm ẽ n occides ũ s
lr̃ actu homicidii p'hibetur s spm sr̃ uolũtas
o litt — occidendi. Vñ huic mandato s lr̃ fit sr̃ additio
in eũglio q lr̃ eũglij exprimit qd lex littera nõ
exprimebat. eũglij littera exprimit intelligẽtia [redacted]
spualr̃ i. q spuales hnt. ɔ lex q spualr̃ uiuit
litterã leg sensum carnalẽ i. quẽ carnales hnt
ɔ q carnalr̃ uiuitur cui scã ẽ sup additio.
De tcio. — (H) Tertiũ ẽ non mechaberis i. ne cui lib; mis

cenis excepto fede matrimonii, a parte n totũ intel — [redacted]
(I) ligi. Quartũ est n furtum facies ũ sacrilegium — De quarto
ɔ rapina oĩa p'hibet. ɔ n rapina ɔmisit q̃ furtũ
p'hibuit si furti noĩe bñ intelligi uoluit. sedm ali
ena usurpatione rei aliene. Sacrilegiũ tñ tribus ɔmit
titur. q̃ n s. ul sacrũ de n sacro aufert. Sacrũ ũ dr̃
quicq̃d mancipatũ ẽ cultui diuino ut eccla ut
res eccle. Hic ɔ usura p'hibet q sub rapina ɔtinet
vñ lex [redacted] que re[redacted] ut fraudare aut opere — usura nõ
nich inẽ est. Comoda fr̃i tuo ɔ accipe qd dedisti ɔ in
ch sup fluũ q̃a ɔ sup habũdantia in usura ɔpu — 1 R
tat. est n usura ut ait Ag̃ cũ qui plerũq in in
iuria ut q̃b; ɔ te q accepit. sr̃ lex. Putãt aliqui
usurã eẽ tm̃ in pecunia h intelligãt usuram uo
cari sup habundantiã s. quicqd ẽ. si ab eo qd dedit
plẽ ut si in yeme dem x modios ɔ in messe xu
(K) recipiam. Sed qr̃ de filiis isrl quod dño iubente — Si furtum fecerunt filii isrl qui spoliauerunt egyptios
ab egyptiis mutuauerũt uasa aurea ɔ argẽtea ue
stes p'ciosas ɔ asportauerunt furtũ ɔmiserũt
dñs eos qui ut pareret deo iubenti illud fecerũt n
fecisse furtũ nec oĩo peccasse. Vñ Ag̃ israhel n furtũ
tũ fecerũt s; deo iubenti ministerium p'buerũt
hoc n ds iussit qui legẽ dedit sic minist iudicis
sui pctõ occid. quẽ lex pcipit. S; si id sponte faci
at homicida ẽ. ɔ si eũ occidat quẽ scit iudicẽ oc
cidend. Ja firmi ꝗ qui ex cupiditate egyptios de
cepetũt mag p'missi s hoc facẽ ila q. ũtelia
passi s quãuis hic opponit [illegible] boni illo ope
peccauerit q sic lege cui ɔcordat eũglim ɔ lex
moral' preceptoĩs transgressũ [illegible] ne
[redacted] scãs spũalis scripsit in corde hoĩs q n lege
bat in corde [illegible] in tabulis [illegible] foris secus
ad mota redire ad cor ubi inueniret q ext lege
ret. hanc q illi puaricatores uident in illo [illegible]
facientes [illegible] nolebat [illegible] ibi subintelligitur
ẽ in uiste [illegible] in uiste [illegible]
Aliqui [illegible] puaricator [illegible] eum nolebat
Aliqd tales [illegible] ɔ aliud dni [illegible] oia q̃cunq
uultis ut faciat uob hoies ɔ ɔ. de [illegible] accipiũdẽ — bonis
(L) q nobis inuicẽ exhibe debemus. Quintũ pceptũ ẽ — De quinto — o exgra
n loqueris ɔ p'ximũ t. falsũ te. n cñ mdat ɔ p
(M) iurii ɔ p'hibetur. Sed [illegible] queri utrũ p'hibitũ sit — Si omne datum p'hibe
de me [illegible] datũ. Quidã dnt illud tantũ
p'hiberi qd [illegible] q obẽ ɔ non p debet [illegible]
ẽ n qd non obẽ [illegible] dẽ ei cui dr̃ tale non ẽ ad eo
p'hibitum tale n non est ad ũsus p'ximũ ut idiu
deatur. hoc addi disse Scriptura. S; de mdatio [redacted] ma-
gna qd est scato explicam s. Quot sunt gña mdacii.
(N) Sciend tñ tã eẽ gña mdatioz. S; n mdatia q

dam p̄ salute ut q̄modo alīē ñ malicia s̄ benigna
te dicta q̄ trobtetricel nūcte s̄ tria b̄ sit q̄ aliō mē
dacij q̄ sic loco q̄ non tallit sit ut cui dī emu
oci dicit h duo gña mdacior ū s̄ sine culpa h ñ cū
magr̄ p̄fectus ū q̄uenit mcti uel p̄ponat ui
ta alīē ne pene alīus aīam sua occidāt uel alt
uel tacē si non tallū dīe ut si quis non uult hoīē
admonē p̄ dē uel tacet h non tallū dicat Ter
cia ū q̄ mdacij ē q̄ ex malignitate duplicita
tē p̄dnt cuncti ualde emendē hūs uidr mmū mda
cia nulla q̄ fuit loco t p̄ salute alīē imp̄fectus ē ne
nulla pena p̄fectus ū illud quid p̄ quomodo alīus
dē ē damnabile q̄ d mdacio loquo puta
pot p̄ cepue li tēnr De mdacio āo b tetricū
q̄ fuit uenale āo tradit dicens solicitum sic ob
stetricel ñ remunerare s̄ q mcte s̄ h q̄ tm cel
lb̄ uenit p̄ hanc mām uelle fuit pec̄ ñ tñ
nulli sic nab lb̄ata p̄ lb̄ar dnē explorator p q̄
fuit uenale pec̄ s̄ ne putet quisq̄ in cel pec̄s
s̄ p̄ libatione hoīm tam cta posse secedi uemam
oīa cta u mala detestanda tale secutū erroē possūm
u furando p̄ lium si aliq̄ ñ ad h̄ ei sentiat appare
at amando monita sui uitet penitendo p̄ganda ñ
ō pec̄ ḡne negabit tale adulterū S cierdē d̄ē q̄ vu
ē gña mdacij ut aō in l de mdacio tenit q̄ diligēt
notanda s̄ ut appareat q̄d mdacij sit uenale q̄d
dāpnabile p̄mū capitale ē mdacij longeq̄ fugiē
dū q̄ sit in doctrina religiōis adq̄ nulla cā ad s̄q̄ debz
adduci s̄ d q̄ tale ē ut nulli p̄fit h oblit alicui ctā
um q̄d ita p dē alīi ut oblit alīi quātū sola mī redi
tallēdi q̄ libidine q̄ mīi mdacij ē quātū q̄ sit pla
cendi cupiditate de [illegible] hūs oīby emtiel soq̄
bi ḡ q̄d q̄ nulli obē q̄ dē alicui ut si ad̄ petimur
aliē in iuste tollendam scienter ū sit necessē se m
tire Septimū q̄ nulli obē q̄ dē alicui ut liq̄
nolenti noiem admonē ad̄ licīt p dē mī tire Octauū
q̄ nulli obē ad h̄ p dē ut ab inmīdicia corpalia
liquē tueat̄ inhis ā tanto mīi peccat q̄ q̄ cēmur
p̄ roma ē ap̄m recedē q̄ s̄ ū aliq̄ ḡ ē mdacij q̄d
pec̄ ñ sit putauit decipiet se ip̄m turpit cū hone
stū ē decepcionē alīoy attribuere Omne ḡ ḡ mdacij
hūmo ope fugiē q̄ omne mdacium ñ est adeo Quid sit

Nunc uidendū est quid sit mdacij ⁊ quid sit mē mdacij
tir Be ñ uri omne mdacij sit pec̄ ⁊ q̄ p̄ oī dacium ē
ut aut āo tulia sig̃ficatio uocis eī intencionē fallēdi
ubi q̄ mdacium sit necesse est in tali p̄sentat̄ ō i tē
cione fallendi hoc ut malū est p̄ pium ñ teneri aliq̄
hīc clausum in condeala q̄ p̄ pcij in lingua. Quid
autem ū est loqui cū hoc q̄d āo sentit sic mdā.

aliq̄ siue illd uer̄ sic siue ñ oīūl ḡ qui loq̄r mda
cium mīttur q̄ loq̄r cū hoc q̄d āo sentit ⁊ uolun
tate fallendi h ñ oīūl qui mīttur mdacij dicit
q̄ q̄ uer̄ cū loq̄r aliq̄d mīti endo sic cōiūncto fallū
dicendo aliq̄d uer̄ cū ūñ āō nemo sane mīti el
udicandus est qui dicit fallsum q̄ putat uer̄ q̄
q̄mūis ipso cō fallat ipse h tñ fallit ñ ḡ mdacij natu
end ē qui falsa in cautē edit uer̄ p̄cepit h̄ p̄ q̄
cēcio ille mīttur qui dicit uer̄ q̄d putat falsum
q̄mūis ad aliū ei attinēt ñ uer̄ dicī q̄ ñ q̄d sentit
dicit quāuis uer̄ in ueniatur cū q̄d dicit nec
ille lib̄ ē mdacio qui oze nesciens loq̄r uer̄ sci
ens uoluntatē mīti Hic cīm sol̄ fit mdā di
cit xp̄m ē dē cū non ita sentiat āo ut loq̄r
dacium q̄d dicit q̄ uer̄ aliq̄ āo uer̄ tñ dicit ita
ñ est mdacium mīttur tñ illd q̄d uer̄ ē dicē q̄d
ūo dē mentium sit pec̄ ad̄ mlimat oīdn in quid
uideat dē mdacium pec̄ s̄ multū interē quo
āo ⁊ de quib̄ rebz quisq̄ mīatur ñ sic peccat
qui s̄ fallendi ut qui nocendi uolūtate mīti
nec tñ nocet qui uarios mīti endo indiūlo ti
nere mittat q̄mūis qui uiā uite mdacio depuat
ro dē mdacium ita dicendū ē mdacium q̄ hoc
debz loqui homo q̄d āo sentit siue illd uer̄ sit
siue putet ñ sit Viua ut ita s̄ instructus ad̄ p̄ea ho
mines inuite fallat s̄ p̄ ea ma lētiūl noticiam
sual cognitionē l fem̄ Unl ḡ uti ad fallacia non
ad q̄d s̄ instructus pec̄ ē hoc ita ⁊ nulli mdacium ē
ñ putand ē pec̄ q̄ possūm aliē aliq̄d p dē mīti
endo possūm ut ut p dictū est ⁊ furando ⁊ adul
terando p dē mdacium q̄ ñ ē tm ē possūm dē
q̄d aliquis ledat̄ cū ut sciente dē falsum mda
cium ē siue quis siue nemo ledat̄ Ecce ex his ⁊
stat q̄d mendacium ē pec̄ ñ tm de oī pec̄o accipi
end est illd p del o q̄ i ñ nec illd q̄d mīt occid
am nec q̄d mdacium isto p̄cepto p̄hibi uidetur
nec p̄ missa descriptione mdacium loca in cludi
tur Sciend ē Cum peto errare ut ñ
q̄d in quib̄ dam paruo in quib̄ dā multo fallim
in quib̄ rebz nichil mīt est ad capessend reg̃ de ut
ēdantur an ñ ut ut ūd putent an falsa siue sit
siue ñ in his errare ⁊ aliud pro uo putare ñ ar bi
trand est ē pec̄ Ubi ē minim atq̄ leuissimum
s̄ ubi qua uis ñ uideantur q̄ ñ ēdanē aduitam
etiā non poē q̄nient ⁊ uer error maxīs ēi ca
uend sit ñ tm in mationibz sed ⁊ in minutiis rebz
nec ñ rez ignorantia possit excusari ñ est tñ se q̄
uens ut primo error quisq̄s aliq̄d nesciat s̄
dubitans se existimare scire q̄d nescit p̄ ut q̄ p̄bat

Ad de uidas qui dicē p̄m ē dām. ∧ nō ē mdacium
∧ ee ∧ n.
∧ o p̄tm q̄ omē mendacium sit pec̄m. ∧ est ∧ ut
∧ o mēdacio ∧ q8
∧ vebz magno malo in quibzdam

falsum qđ est erroꝛ ꝓpm veꝛĕ mq̃ qsq
ere intĕst plmũ. Sũque nesciuit sm meũ ep
scive. ſt non nulli erraꝛe ꝓfuraꝛ alq̃ ſ mnia pe
dũ non inuia moy. Solꝛ queri de iacob qui se
dr̃ ẽ esau. Aũ ois sentiens ut mentiꝰ ſit
De hoc aũ ait iacob qđ matre fecit auctoꝛe ut
falſet patꝛem. si diligenꝫ attenderet uidr̃ ũ ẽ
mdatũ ſ mistũm. ſmendebat ut mr̃ obedi
re. q ꝓpm nouerat ẽ mistium. rđ ꝓ familia
ꝛes ſilui ſpe sĕ. qđ mr̃ accepat am dario ex
cusat iacob. Anpunium sit qđ nõ mdatũ.

Nunc de puerio uideam. Puerũ ẽ mdatũ
iuramto firmatũ huic qr̃ utrũ sit puerũ
ubi ñ est mdatũ. ꝺ quib⁹ dam uidr̃ exauctoꝛ
itate ieronim dicentis. addũcend est ꝺ iulianũ
tand trel hr̃ comitel. uitaꝫ ẽ. uidr̃ cuꝛ tricesi
mũ. si ũ defuerit ñ erit iuramtũ ſ puerũ
ũ. Ā falsũ iuraꝛe. vl ras de est. si q̃ falsum iu
raꝛe. si ũ scribi intentio fallendi. uidr̃ ẽ
puerum. q̃ de est iuꝛas. cuidam placꝫ ñ ẽ
puerum. ũ. non ẽ mdatũ. ꝛ sic dr̃ alq̃ falsi
sine mdatio ꝛa iuraꝛe falsum sũ puerio. fal
sum forte dr̃ apl⁹ cui se uenturũ. a dario. hoc
ꝓmisit. nec tũ sĕ ei imponebat culpa. mda
tũ. straxit. ꝙ sic aio sentiebat. si iuramto. nũ
q firmat. ſ. ũ puerũ in curiſ. qua q̃ mpo fu
it uer dr̃. si iuratione addidit. q̃ inse fo
ret uer iuraſſ. si aũ eueneꝛit quã diuꝛtõ
sĕ quis ñ est mdat⁹ ñ alt sentiat aio q̃ dicat sine
ꝛa sit sine ñ ꝛa uidr̃ quib⁹ dã neminẽ puerũ. si
tu. ꝙ alt sentiat aio q̃ loq̃r sine ꝛa sit sine ñ. de
ed melꝰ ẽ dr̃ nille punire. ẽpia ñ puni.

Qui falsum uolunte fallendi iuraꝛ. q falsũ
puerũ. qđ uer ẽ iuraꝛ. q uer puraꝛ. qđ falsũ ẽ
iuraꝛ. vñ aũ hoc est falsum iuraꝛe. cũ falluꝛ aut
ẽ fallunt. aut ẽ hõ puraꝛ uer. ẽ qđ falsũ est. tm
mẽ iuraꝛ. aut sentit. putaꝛ falsũ ẽ. ꝛ tñ pũ iu
raꝛe. michomũ cũ scelẽ iuraꝛ. distaꝛ a isto. p
iuria duo q̃ am emouꝛi. faciũ iuraꝛe. q uer
ẽ putaꝛ. p quo iuraꝛ. uer putaꝛ ẽ. ꝛ falsũ est
ñ ex aio nõe puraꝛ. ſ. ualet. ꝙ pũ hoc falsũ est
ñ p falsa re sciẽ. iuramtũ imponit. Dauid ũ q
scit falsum ẽ. ꝛ dicit uer ẽ. ꝛ iuraꝛ. tũ q uer iu
qđ scit falsũ ẽ. ut dicit. q. nõ. detestanda sit be
lua. facẽ aliũ qui putaꝛ falsũ ẽ. iuraꝛ. tũ q uer
sit. ꝛ bone uer ẽ. vbi q̃ ut intelligatis. pluet to
co. nõ inꝛogat hoiem. ꝛ dicẽ pluisse. nẽ ẽ pluit
ubi ſ putaꝛ ñ pluisse. puꝛ est. ſ. nẽ ẽ quẽadmod
ũ. ũ peccdat ex aio. rea lingua. ñ facẽ. ñ rea mẽ

peieraꝛ

hic euidenꝫ tr̃. q ꝙ ꝓpꝛie peieraꝛ homo ut lusꝺi
xim⁹ dñ⁹ ut sciens falsũ iuraꝛ. ut putãs falsũ. qđ
uer ẽ iuraꝛ. ut existimãs uer. q falsũ est iuraꝛ.
sĕ. extremũ non uidr̃ ẽ puerũ. ñ puerũ nolẽ
ẽ. eo qđ falsum iuraꝛ. ſi uidr̃ ẽ reus. puerũ qui iu
raꝛ. qđ ñ est mens. ei rea. rđ nec lingua. ſmo ei
mens rea. ẽ. dñ⁹ iuramẽ ꝓhibuit. qđ ꝓpꝛie uer. ñ
deꝑhendit. ñ. q. ẽ. puerũ mdatũ ẽ. ñ ee. ois. q peieraꝛ
mentiꝛ. ois. mentiendo iuramẽ peieraꝛ. ois. q falsum
iuraꝛ sine mẽte. sine ñ peieraꝛ. Quum q̃ qui
uerũ. qđ uer ẽ. estimans. ẽ falsũ. q̃ qđ scribi. p
uerũ. ſpa ut significaꝛo. uoci. tũ est. qđ ne sciens
loq̃r. q̃ ꝙ ipa sigꝛatio. ut falsũ. ut mdatũ ẽ. ꝙ ita ẽ.
q̃ qđ uer ẽ. puerũ non uidr̃ ẽ. ad hoc dñs. q̃ sic. q̃
mẽtem. subaudiꝛe. instituit. ẽ puerũ. ſ. ferri
q̃ ad hanc. mutationẽ. puerũ est. puerũ q̃ ẽ. iu
rando loqui falsũ. ẽ intentione fallendi. ſ. iurando
loqui falsũ. sine intẽtione fallẽdi. ſ. iurando loqui
uerũ. ẽ intẽtione fallendi. Oppositio.

Nc opponit. si ois qui falsũ iuraꝛ peieraꝛ. ẽ. q. qui
q̃ uerum. deue subire ẽmino alq̃. ꝙ tũ ñ timet
exequi iuraꝛe peieraꝛe. eo qđ falsũ iuraꝛ. ſ. ñ ti
met fidem exequi iuraꝛe. ad hoc dici pot. q ñ ois. q
iuraꝛ. qđ falsũ ẽ. exequi iuraꝛe. q̃ ꝙ ẽ. ſ. ẽ de eq̃ q
[redacted] exequi. qđ ois. tum mutaꝛi ẽminũ. q̃ dr̃
iuratio. tal sit. puerũ reaꝛe. Annuratio sit malũ

Sĕ. est. uti iuraꝛe sit malũ. dñs. alq̃ malũ
ẽ alq̃ ũ. Sponte. ut. ſ. sine necessitate iuraꝛe.
falsũ iuraꝛe. pecc. q̃ inde ẽ. ex necessitate iuraꝛe.
ſ. ut. ad asserendã. innocentiã. ꝛ. ad fidẽ. ꝙ. pacis. ſ. fir
mandã. ꝛ. ad persuadend. audituribꝰ. qđ est utile. ma
lũ ñ est. ꝙ. necessariũ. bũ. aũ. Iuramẽ. tã. ẽ. in
necessit. ẽpiq̃. ſ. hoiest. ẽ. de. qđ. ẽ. ei. ſ. utile. iuramẽ. ñ
ẽ. bona. ſ. ñ. tã. mala. est. necessaria. ꝛ. ẽ. appetẽ
da. sĕ. bona. ſ. ñ. tã. fugienda. tãq̃ mala. cũ. est
necessaria. ſ. est. ꝛ. ẽ. ꝓceptũ. dei. iuramẽ. ſ. ita in
telligit. dñs. ꝓhibuisse. iuramto. ut. q̃ uer. ꝙ
ẽ. quisq̃. ñ. iuret. q̃. multa. faciũ. in. q. ee. bñ. q. ꝛ
ratione. ẽ. tanquã. magnũ. nep. suaue. aliq̃. apl⁹. ꝛ
[redacted] non ut ꝓceptũ. dñi. ꝛ. tñ. iuramẽ. ꝓhibemur
q̃ iurare. cupiditate. ꝛ. delectatione. mundi. ad
q̃. ẽ. aũt. Tertio. ego. dico. uob. ñ. iurare. sĕ. ita
intelligit. ꝓceptũ. se. neq̃. ꝙ. bonũ. appetat
iuramẽtum. ꝛ. assiduitate. mundi. [redacted] imp
iuriũ. q̃. ũ. addidit. sit. ſmo. ut. sĕ. ñ. a. bono. ẽ.
ꝛ. appetend. qđ. ẽ. ampli⁹. est. a malo. ẽ. uitare
cogenti. scias. de. necessitate. uenire. infirmita
tis. ẽ. qui. aliquid. suadet. q̃ infirmis. ſ. uti
q̃ malum. ẽ. ſ. ut. non. facias. malum. qui. bñ. ute

labat

Vinos cathedre labare
pram directes. ſ. labã nos
a malo. ꝙ. q. nõ. deuer
quos. dplq̃ est. ſ. malũ. ẽ

tul uirtione. h amalo est ul' qui alt' ūcedit. ab
infirmitate q aligū pena ē aligū pena. culpa.
Jbiḡ dūs phibuit malū suos fr bonū indidit
necessarium. de iuramēto qd sit pcarium.

Q uerit. utr liceat iurare p caritatē qd nō iudi-
cim legis sed pū sit. resp. dō iurāmēta
tuta. ex mendacio pcipiat nō iurare. alo ū pceli
nec p terram nec p celū. alia nec p aliq tuū. iudus
ḡ parū. q cessā est iurare p deū. nec pceptum
sit iurare. iungēr nō. p deū. nec iurāt. nō pcarium
q uarent el pangl. sol. et alia carnal uenerabant
honore. unde l' erat h scribi deo. q̄ carnal. sed fr
mis. q illud phibuit. scil. ū qui in cael. carne ē ue-
nerabant. tm nō phibuit. nō ioseph. p salutem
pharaonis iurare. dicit. iudicium meo uenerat. quo
potest erat mihi mīe. p ū pcarnal. iurare
phibuit. ne ul' aliq. diuinū in eis. deū. p quo re
uerentia est. debetur. ul' ne p ea. iurāt. tel. falsū ho
mines. se iurāndo nō teneri putaret. Que iurēd
sūt. mag. teneatur. quique fit. p dū. an q fit
ḡ. qui mag. teneat. an qui p dū. an p eūge
lia. pcū
lium. p carnal. iurat. dūs. qui. p dū. q. p. eū. hec
scās. nō. ossor. si. q. ca. fuit. modic. uid. tacē. qui iu
rat. p dū. qui ū. peūgelia. mal. aliq. d. facile. uid. q
h. dicend. est. Stulti. scp. te. p. dū. scās. nō. ds. q. scp
turas. iurāre. scās. p. dū. Quid. dicit. p dū.
Rcq. quid sit. dicē. p dū. uto. h. ē. testē. adhibē. dū.
Jurauit. ut. ap. di. ēt. testis. ē. ū. ds. ac. si. dixisset.
p dū. ita. ē. vñ. ab. Rndem. ē. puerbi. h. si. dicat. p dū
iurat. si. dicat. testis. ē. ds. non iurat. quid. ē. p dū
ū. testis. ē. ds. aū. quid. ē. testis. est. ds. ū. p dū. q. quid. ē
iurare. ū. nisi. deo. reddē. q. ū. p dū. iurat. si. ei. nō
tur. ū. falsificari. sz. ecce. dico. contrari. ure. rā. p
lapidem. iurat. falsū. p. ut. il. ē. q. ū. lapidē. qui
rand. h. ei. iurāt. adhibē. testē. h. est. q. iurare. p
libz. ēquum. l. iurāt. ei. testē. adhibē. est. rā. qd
dam. q. iurauit. q. fit. p. execrationem.
ut. ē. hō. dic. stulte. fecit. illd. pat. ut. tu. illd. faciat
tibi. mel. sed. qē. mō. accipit. ā. medium. cū. aliq.
iurando. dic. p. salutem. meā. t. p. filios. meos. libēn.
obligat. ut. hoc. do. ut. ab. eo. qui. nat. p. salutē. meā
salutē. suā. deo. obligat. eū. dic. p. filios. meos. lop
pignat. eos. do. ih. eueniat. mihi. eop. q̄d. erit. de
ore. p. ut. sum. q. sum. si. falsū. falsū. fac. ph. u
rant. aliq. h. oc. deo. obligat. ita. p dū. iurās. ip
adhibz. testem. l. nomē. q. iuratione. aut. ds. testis
adhibetur. ab. eis. iurat. do. obligant. oppignorat.
ut. hoc. sit. iurare. l. dū. testē. adhibet. do. aliq. op
pignorare. h. ad. q. iurare. p. libz. eis. ā. l. eis. rem

e. sup. plus
vel. to.

e. testē. adhibē. de illis qui iurant. p falsos dos
Postb. queri. utr. fide. ei. uend. sit. qui. p. demo
nia. ydola. iurauit. de. h. ad. scribens. ad. publi
colam. ante. te. p. gsidare. uolo. utrū. si. quis. pi. ā. p. dō
falsos. iurauit. fidē. ñ. seruauit. non. t. uidet. bis. pe
casse. bis. unq. peccauit. q. iurauit. q. quos. ñ. de
buit. et. pollicit. fecit. fidē. qd. non. debuit. sō. q
qui. utrū. fide. illē. quē. ydat. iurasse. p. dos. falsos. et
utitur. ñ. admalū. fide. mīe. h. ad. bonū. ñ. pecto. alī
se. foret. q. p. demonia. iurauit. t. bō. pacto. el. q
fidē. seruauit. et. time. dubitat. ne. mīe. malū. ē
p. deos. falsos. iurare. ulcit. quā. p. dō. uel. p. falla
cē. quanto. it. p. qd. iurat. mag. scīt. est. tanto
mag. ē. penale. p. iurū. q. iurāntem. quo ī
cauto. iuratur. non ē. obseruand. t. uocat. ē. p. mi
nus. sic. nō.

Nunc sup. ē. unde. uel. omē. iurantē. implend.
sit. sm. q. aliq. d. iurauit. ē. fidē. et. caritatem
q. d. obseruari. peior. ē. ūgat. in. cautū. potī. est. mū
tand. quā. ad. implend. vt. ambo. t. sit. ē. obstruun
ñ. ñ. q. p. multum. solue. sic. ēntū. ut. heindel. fecit
p. ysidos. in. mal. p. milit. relcnde. fidē. in. turpi
uoto. multa. decēt. q. d. in. cauto. uouisti. ñ. tenas
impia. ē. p. milio. q. sceles. ad. implet. p. d. nō. est. ob
seruand. sacīm. quo. malū. in. cauto. p. mittit
uel. si. quis. adulter. p. petuā. fidē. cū. ea. p. manēdi
pollicet. tollendū. ut. ē. ñ. implet. sacīm. quā
p. manē. instituo. sr. beda. si. quibz. nō. meā. uti
uti. re. tigit. q. d. ob. seruari. peior. ē. ūgat. ī. cau
tū. libē. illd. sz. ubi. non. aliud. mutand. notē
rint. ac. mag. instante. necessitate. peierand.
ē. nob. q. p. uitando. p. uno. in. aliud. cū. q. uis
ē. dicend. de. q. p. iurat. dō. p. dō. occidere
nabal. iurā. stulte. h. ad. p. mā. intercessione
abigail. femine. prudentis. p. emisit. minas.
reuocauit. ensem. in. uagina. ñ. ne. aliq. d. culpe
se. tali. uiro. q. tm. pitet. dolit. sē. ad. q. damd
iuramēta. p. langui. effusionē. ñ. impleuit. ma
ior. pietas. fuit. iurauit. dd. temē. h. ñ. impleuit
iuratione. maior. pietate. exhil. aliis. ep. libz
ostendit. q. dam. iuramēta. ñ. ē. obseruanda. q
sic. uinc. uehemēt. peccat. sil. ā. mutat. habet
qui. ā. ñ. mutat. duplī. peccat. q. ī. te. uinc.
q. p. tē. q. d. ñ. dēbz. Si. ēt. puer. qui. nō. fit. ē. q. ī. cautē
uinc.
Q uis. ū. mutat. uī. puerū. debeat. dici. solu. q. ī
beda. sup. tale. iuramēt. uocauit. puerū. m
Johs. ā. apocrisari. orientalū. sedū. dr. Simo
patri. mō. sophronū. sic. dē. q. d. meli. ē. iurāntē. q. p
suaue. sacramēt. in. fictione. scōp. imaginū.
si. puerū. dr. tale. iurāt. ñ. obseruatū. peie

o. nō. umq.

o. ēt
∧ plureare

...ne quin impleret sabbatum uir atq; mulier
siue qd non obseruat sz qui iumenta uel asinu ex
quo certu est sic ire atq; qui peccat. de eo qui uiuos
occidit uel sceleri adiungat iurat.

Ne qd quacunq; arte uiuos quis uirue sz
quicunq; scie testu est una uocacio sic ire atq; una
fides intelligē. Duplex ē uenefic qui nomen dei in
uanū assumit xpianū ne idolo cap. de illo qui
peierat uel si peccat q uolem agere aliq; iuuare
uere cogē. De hiis ad aut quicunq; iuuato re
ne multi uiuere est si nescit illi iuramentū fal
sū an sit. Si uero scit ne dicat quia in ut fide
est ne est pce. ut hiis in tēptatione si ei sit
ei terrile et cogē eum iurare homicida ē. ide
qui p uocat hoiē ad iuratione ne sit eu falsū
iurare uelit homicida ē. homicida corp occi
sor est ille aiam imo dual aiaz et eq̄ iura
re p uocauit et sua. Cyrillo Alexandrino.

Sca sinod decret ut p pace fidē da uxorius
fideles ei iuuat ad sacramēta accedat. Si
uir pceptu est ut deside ab uxore sua. septimo
est ut hac pcel dominū p primi uiri sui nō
ancillā. Ne sz uidet pceptū de nō accipiendis
rebus p uni ē cui eo quo dicit ut tua habilis p
ceptū de nō accipienda uxore uni ē cui eo
quo dicit ut me habilis poterat ut pceptū in tua
di minuta gñaliter intelligit de nō accipien
da re primi pcepti mei eo q dicet ē ut me
bis potat illud intelligi nō accipi tuo. Item
ut duob pceptis nō mechandi nō furādi ipa
opa notata sz prohibet. In his ū extremis ipa
accipiendi uitia. Ultimū ē de terminata abiis
bus illis pceptis nō mechandi furādi addito ter
gelio. Qui uidit mulierē ad concupiscendā eā
mechat eā iam in corde suo. Item quia
prohibet accipere uxorē alienā uxor
alienā recipere dicit lex p me manū nō sinu
eugelium ut manū animū. Illud de lege dicit ce
remonialia nō f moralia. Et p hanc legē nō erat
prohibitū ois mortalibus accipere uxorē in ter
gelio. Sed qr q̄ dicat apl̄s iuuā occidentes ea
dē ē decalogo qui nō dicit iuuā occidēs eo quia
lata sit lex h̄ q̄ prohibet pcc augere accipere
uā rādo punitionē ut libet. Et q̄ nō sic
habilis dabat in lege ut in eugelio lex et bōa ē
et nō occidere sine ē cui sit iuuā pecca q̄ uis
sine ē impti nō pōt. Et nā a decret nō iuuā
occidens cicat. Videt a eugelij iuuā allegis
ut q̄ diuisa sz p missa. Sed ibi ē una hec celestia
p mittit diuisa et sacramenta q̄ illa tēp ligea

bant hec seruant gñaliter pcepta et diuisa q̄ ad ce
rimonialia et q̄ ad moralia sz eadē plenius
in eugelio ostendit. Audistis et cordis plateas
uitiop seruii imposita q̄ cauete ne cum grauedine sue
uxorum uos forte occidantur.

Quid sit sacramentum. Quid sit signum. Quo
differant signum et sacramentū. Cur infimi
sz sacramenta. De differentia sacrāmēto
ueteris et nouis. De circūcisione. Quid primo
dum illi hiuerunt qui fuerūt ante circūcisionē.
De institutione circūcisionis et causa. De epm
mul defunctis ante diem octauū quo fiebat
circūcisio. De sacramentis noue legis. De
baptismo. De differentia baptismi iohis
et xpi. Quid utilitatis huius baptismi iohis.
Quid sit baptisma. De forma baptismi.
Quid apli in xpi nomine baptizauerūt. In noīe
patris et fi. et sc. possit tradi baptism. De
institutione baptismi. Quare ma qua
tēn fiat. De emūlione quotiens fi debent.
et circūcisio amittit uim suam. De causa
institutionis baptismi. De illi qui suscī
piunt sacramentū rem. et nō sacrāmē
tum et sacramentū non rem. De ficte ac
cedentibus. Quom intelligat illud. Quot
quot in xpo baptizati estis xpm induistis. De
passio supplet uicē baptismi et fidei et otio. De
p sit baptism cū fide accedentibus. Quid di
mittat in baptismo uisus. Cui reuelatur sacra
mentū baptismus quē recepit nullū. De baptis
eque bonis et malis bono et malo da
tus. De potestate bapti et ministro. Quem
ut potestas bapti quā xpc potuit dare suis
et nō dedit. Quibus liceat baptizare. Si re
baptizandi sint ab hereticis baptizati. De nul
lus in manu uicem baptizet. Vtrū baptis
sit cui uba corrupte p ferunt. De illo qui
p ludo in nomine. De responsione patrini.
De catheciismo et baptismo et exorcismo. De cō
firmatione sacramento. De non traditione sacra
dotibus tradi pot. Quid sit ritus huius sacra
menti. Vtrum hoc sacramentum sit dignus
bapto. Vtrū possit iterum. De sacramento
altaris. De his sacramentis in uetere figura
ta fuerit fide et bapto. De institutione huius sa
cramenti. De forma. Quare xpc p aliud cibū dedit
hoc sacramentū discipulis. De sacramento
tre. De res sacramēti duplex. De duobus

modis manducandi. Q e errore illoy qui dix
rūt corp̄ x̄pi sumi. Q e intelligentia
quor̄ūdā uborū ambigitoy. Q e hoc est illoy qui
dix̄rūt corp̄ x̄pi nō cē in altari nisi in fig̃. Q e testō
testimonijs quibus p̄bat̄ ueū corp̄ x̄pi cē in al
tari. Q e modo sumptionis. Q m̄ dr̄ corpus x̄pi
ḡsumi. de suba panis. V trā subalia spē sumat.
Q uare sub duplici spē. Q uare aq̄ misceatur.
Q uale corp̄ dedit x̄ discipulis in cena. V bi dicta
sint dum consecrat. Q e fractione et
panibus. Q e confessione berengarij. Q uid
ille parcel significent. S i xp̄s immolatur
in altari cotidie. cur non sit sacrificiū quod sac̄
dotes gerunt. Q e causa institutionis. S i hoc
sacrāmētū ḡficiatur ab hereticis baptizatis
sacris. Q uid sentiat hereticus. q̄uid sit hereticus.
Q e penitentia. V nde dr̄ penitentia. Q uid
sit penitentia. Q e solutione prima et unica penitē
tia. Q d peccata sepe dimittuntur p̄ penitē
tiā. Q d plures iterū peccāt̄ nō possunt ad penā
penitē. nō de omnibus penitent. Q ualis debe
at esse ḡfessio. Q e egipciis sodomitis
qui tēporaliter dr̄ punit̄ ne in eternū pirent.
Q e eleemosina. Q uid sit elemosina.
V trum in mortali peccō p̄manentes eleemosinas
elemosinas facientes debeant dici sanctificare
trū bona que habent ab aliquibus male ablata ad
mittūtur cui habuerūt quibus abstulerūt. Q e hijs
que ante baptismū. Q e hijs pe
nitentia q̄ fidem et ḡfessionem sanctā
tionem. Q e sacrā sanctificatione. Q e sacrificio sanct
fimo. Q e hijs actionibus penitentie. Q e interdic
tione alioꝝ ā ḡmunione. Q e sacri
ficio nō celebrando. V trū si sine ḡfessione dimit
tuntur peccā. S i ille sufficiat soli deo ḡfiteri. Q d
nō sufficiat soli deo ḡfiteri si possit ḡfiteri sac̄
doti. A n ludicat ḡfiteri laico. A d quid ua
leat ḡfessio. Q e remissione quā p̄stat sac̄dos.
Q e clauibus. Q e usu clauium. S i sac̄dos pot̄ dimit
tere peccā. teneri. Q uō sac̄dotes dimittāt
peccā. teneri. Q uō sac̄dotes ligāt̄ soluāt̄
ap̄ostolus. Q uō intelligend̄ sit illud quecūq̄ sol
ueritis. Q ue sint indices. et remebre. et leprosi
mundi. Q ui dicūt claues dantur. V trū
p̄ indignos ecclēsiā dant̄ gr̄a dignis. Q uō in
telligend̄ sit maledictam benedictionibus uestris.
Q ui cē debeant ut dicat ecclesiā. Q e hijs qui
infirme penitent. Q e hijs qui penitentiā nō
plent. Q e illo cui sac̄dos indixerit in ultimo
penitentiā. Q d monentibus nō est imponenda

sacrificatio. hijs in mortalitate. Q d non cē penitē
tia negāda ut recōciliatio p̄ penitentiā. Q d
p̄bt̄ nō reconciliet aliquē in articulo ēpo nisi pe
nitere. Q n oblato ei sit recipienda q̄ au
tem ad penitentiā p̄uenit̄ moriē. Q e pe
catis qui p̄ hāc uitā dimittunt̄. Q e hijs q̄
edificāt aut̄ ar. la. p̄. l. f. stipu. Q e igne p̄
gatorio quo alij peccāt alij tm̄ diu p̄gāt.
Q uid sit edificare lignū fenum. Q uid sit edificare
aurū ar. la. p̄. Q d aliquē uel penitere si nō de
oī uenialī. Q uid sit gr̄iat̄ ḡfessio. Q d nemo
deb̄ ḡfiteri peccā q̄ nō fecit. Q e pena sac̄do
tis qui peccā ḡfitentis publicat. S i peccā
dimissa redeant. Q uid sit sacrāmētū tres.
Q e sacrāmēto extreme unctionis. Q e hijs gradib̄
unctionis. quibus fiunt hijs sacrāmētā ministrāti.
Q e ordinatione hijs sacramentis. Q e ordinibus ec
clesticis. Q uot sint quare plures. Q ua
lem assumēdi ad clerū. Q e corona et habitu
Q e hostiariis. Q e lectoribus. Q e exorcistis. Q e
acolitis. Q e subdiacono. Q e diacono. Q e
p̄bitero. Q uid dr̄ ordinel sacri. Q uid appel
latur ordo. Q e nouis hijs dignitatis nomijs.
Q e ep̄o. Q e pontifice. Q e quadripertito ep̄oꝝ
ordine. Q e iuare. Q e tamore. Q e ordina
tis ab hereticis. Q e symoniacis ordinatis. q̄d sit
Q e hijs qui a symoniacis ordinant sciēter uel ig
Q e hijs qui dr̄ se emē corpalia et spualia. Q e
distinctione symoniacoꝝ. Q e hijs qui uolēt
ab hereticis et ab hereticis aliis symoniacis ordinā
Q e sacrificio ymagis. Q e ministratione eor̄ et
p̄ceptis et indulgētijs actis sit ymagis. Q ui
bus accipiēt indulgētia. Q d nupcie bone sit
bi sit sacrificiū sit ymagis. Q e sutura et fidē da
ymagio. Q uid sit ymagis. Q e silentio q̄d
fiē ymagis. Q uando incip̄ cē ymagis. Q e
oppinione quoyda qui dix̄rūt ymagis nō cē car
nale copulā. Q d sponsa pot̄ eligē mona
stium sine sponsi ḡsensu. Q d ymagis sit q̄
sensus ymagis nec̄t p̄fici generatā. Q e adultero
rere ymagis. Q d multiplicat̄ sponsus et sponsa
accipit. Q e sponsa sit nudua mortuo sponso
rē nisi ḡsensu defuncti uiri nupto firmat
faciat ymagis. Q e hijs q̄ peniēt ad subditā rad
decorē sacrāmēti. V trū ḡsens ille q̄ fiē matrimo
nium sit de carnali copula an de col habitatione
an de alio. Q i de future uiri formata et nu
ueri. Q d nisi ē ḡsens legitimus nisi ē coactus. Q e
erroꝝ q̄ euacuat ḡsensū. Q e ymagio matre

10 — 21 — 22 — 23 — 24 — 25 — 26 — 27 — 28 — 29 — 30

31 clxxv

noleph O et iuuali cū iugali q̄ mat̄ timuī ſ̄ gen
mutar lectū. O et by bonis iugiis O et diuph
ci ſeparone. O de hiſ qui pereunt uenena ſtilicā
tiſ Q ſ̄ ſunt homicide qui pereūt. abortiū O e
exculatioē cōit̄ q̄ fit pl̄a iugiis O ematoꝛ
tuncte O et cūiſ de lectatioē q̄ peccē ſint t̄ O elo
32 luntoē cānat debut O et ſentencia ex q̄ munes
ſenſu ḡuanda. Q uando cellandū ſit accusu I u
clxxvi q̄by t̄q̄by n̄ ſunt celebrande nupcie O et diſſi
33 clxxvii legiby iugiis V t̄ nichil ūgi nuciāl ſit p̄ferenda
clxxviii caſtitati. ab habe O ve erat q̄ ſuccudo iugiis ſub
clxxix lege O iu licebat t̄ p̄ leſ hñē t̄ O eplo mi legi
clxxxi tumiſ O et frigidi ſe pandi ut n̄ O et hi q̄ ma
lefica impedit coiere neq̄unt O et furioſi. O
clxxxiii hi qui dormūt cū diuby ſoꝛoꝛibꝰ Q ñ eſt di
clxxxv mittenda uxoꝛ p̄ aliq̄ macla corpis O et ure
clxxxvi uxi mulieꝛi. Q ſ̄ fornicaꝛiā neḡt dimittere
clxxxvii uir n̄ p̄ce ep̄s fuit fornicatioſ t exēplo O et re
ḡ celatione eoꝝ qui p̄p fornicatioē ſeparant.
clxxxviii O et illi qui añ ḡiunctionē ſe polluerūt pa diſti
clxxxix uiū O et ſimiliſ V t̄ ſi p̄ ecclīam ḡ dictionē p̄lat
cxci ſi ſeparatio O et copla ſui t ancille diūſoꝝ diſſoꝝ.
cxcii O et uiro qui ſe fac̄ ſuū ut diuidat ab uxoꝛe O et
ce ḡ hentiū I n quibꝰ ordinibꝰ neḡnt ḡiugia mat
monia O et in fectionibꝰ ſuay ḡiugiū O et uo
tis O et uotoꝝ diſſēſ O et illi qui p̄ lōḡuā ceptu
narē redeunt O et diſparit cultu O et iugio
fidel t infidel t ducꝰ in fidelū O et fornicati
one ſpūali p̄p q̄m dimitti t ḡiuny p̄ p̄ quib
peccī poſſit fieri ſeptuo ut n̄ Q ñ luc fideliū aliā
duc t n̄ V t̄ iugiū fideles ſic Q d iugiū
ſit legitimum O et ḡnatione carnali O et cō
pulatioē cānali. ḡeliū t ſanguinitatiſ. t̄q̄
by ḡdus q̄ iungunt O et diſpenſatione ḡgo
ri habiti adangliā O et aſtruentiſ ḡ eiby.
O et uanis traditionibꝰ aſſimilatiſ S i iugium
ſit int̄ eos qui noti ſanguinitate diuidū
tur Q uibꝰ p̄ſonis teſtificatibꝰ ſint dir
menda iugia Q uid ſit fornicatio Q uid
ſit ſtuprum Q uid adultiū Q uid ince
ſtus Q uid raptus O et ſp̄uali ḡnatione
92 Q ui ſunt filij ſp̄uales O et copula ſp̄ualium
ut adoptiuoꝝ naturaliū filioꝝ O et copu
la filioꝝ qui ante compat̄ni tatem ut poſt
nati ſunt S i cui liceat duas matres du
cere unam poſt alteram S i uir uxoꝛ ſi
mutualem tenere puerum O et ſcdis t
tcijs t de incepſ nuptiis O et reſurrectionis
t iudicij ḡditione O et uoce tube O et nocte

media O et libris qui tunc apiunt. O et me
moꝛia electoꝝ ſi tunc preſentia mala teneāt
de hiſ qui uiui reperientur Q uō intelligē
tur x̄pc iudex uiuoꝝ et mortuoꝝ O et etne
ſtatura reſurgentium Q d reſurget quicq̄d
fuit de ſubſtantia t materia corporis. Q d ſine
omni deformitate reſurgent. V trum repu
boꝝ corpa cum deformitatibꝰ reſurgentiū q̄ſ
habuerunt hic Q d non conſumentur mu
loꝝ corpoꝛa que tunc ardebunt S i demone
corporali igne cremantur S i anime ſine
corporibꝰ ſentiunt ignem materialem O et
abortiui ſecibꝰ et monſtri. O et diuiſi an
marum receptaculis poſt mortem O et ſuf
fragiis defunctoꝝ O et oſſium ſepulture
O et diuby eque bonis quoꝝ alter poſt mortem
plura hī auxilia. Q uibꝰ ſuffragiis iuuan
tur in fine repti. Q uō ſc̄a gl̄ificati ut ange
li audiunt preces ſupplicantium et miſereāt
dum pro eiſ ſi ualde mat̄ preſtatur miſeri
cordia pene O et occulto dei iudicio O et miſe
ricordia et mia dei. Q d quedam opa dr̄ iudi
cie quedam mie ut bonitatiſ dei. Q uō uni
uerſe uie dñi dr̄ mie t ueritas. O et ſeuerita
tis iudicij. Q d ſc̄i iudicabunt et quomō O et
diuby coꝝ qui erit in iudicio. O et ordine iu
dicij et miniſterio angeloꝝ. S i poſt iudicium
demones p̄ euum hominibꝰ ad puniendum
O et forma iudicis. Q uat apparebit forma ſer
ui. Q uare ſedm formam ſerui dr̄ x̄pc fuiſſe
ratus. O et loco iudicij. O et equalitate lu
minarium et temporis poſt iudicium O et diſſi
militudine mansionum in celo et in inferno S i quidby
cognoſcēt ab aliquo quo quod intelligunt
omnes S i maioꝝ ſit beatitudo ſc̄oꝝ poſt
iudicium S i mali in inferno peccabunt.
Q uare dr̄ tenebre exteriores. S i dampna
toꝝ anime noticiam habeant eoꝝ queḡ
ſiunt. O et clarum et diuite. S i boni et ma
li inuicem ſe uident. O et chaos inter bonos
et malos. V trum uſa impioꝝ pena minu
at ut augeat bonoꝝ gloriam.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

De sacramentis in comuni consideranda sunt.

Amarricus enim uult ad appropriandum cuilibet sacramento alliga
ri ad hoc uel illud peccatum originale uel actuale ad cuius remedium
illud sacramentum dicitur institutum. De quibus primo
sic determinat. Quid sit sacramentum. qui instituerit. In quibus constat. Et
finaliter quid sit distinctio inter sacramenta uetera et nouae legis. Sacramentum est sacrae rei signum. Dicit ergo
sacramentum a sacro secretum. sicut dicitur sacramentum di
uinum ut sacrum sit sacrum signum et sacer signa
tum. Hic autem agitur de sacramento secundum quod est sig
num. Est sacramentum inuisibilis gratiae: uisibilis forma.
Signum est res per speciem suam aliquid menti sensibus aliud
aliquid ex se faciens in cognitionem uenire. Dig
norum alia sunt naturalia quae tantum significant
quem: alia data. Horum quaedam sunt sacramenta quaedam non. Omne sacramentum est signum sed
non e converso. Sacramentum mentis solitudinem gerit cum sig
num est in communitate habentes solitudinem rei quae
sacramentum est. Per hoc sacramentum differunt. Sacramentum au-
tem dicitur quia signum est gratiae dei inuisibilis gratiae forma
tum ipsius imaginem gerat et causa existat. Nunc dicam
de illis quae sacramenta instituta sunt sanctificandi. De
eis quae signandi gratia tantum instituta sunt: solum signa
sunt. Illa sacramenta dicebantur carnalia sacri
fitia. Observantiae caeremoniales ueteris legis quae
magnopere fecerunt iustos offerentes, quia ut
ait paulus. Sanguis hircorum et taurorum et ce-
nis uitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis non
animae. Quis autem
non intelligit inquinationem, qua lex mundat
notatum mortui hominis. Qui tetigerat immundus
erat. Septem diebus purificabat se legem dicebat septimo
mundus erat. Ut templum. Quod ardebat
in medio accorporali lepra illa legalis. Si quis tetigerit
opus legis aliquis iustificatus fuit aut apostata
infidelitate ceciderit fierit. Quia imposuit eis
seruitutem non iustificationem. Aut fuit figura
erant uolens eo quod offerri idolis. Illa quae sig
na erant sacramenta licet minus proprie interpretari
tur. Sepe uocentur qui signa erant rei sacrae quae
utique non praestabant. Illa autem opera legis
apostolica quae signandi gratia in nouo instituta sunt

De triplici causa institutionis.

Triplici ergo causa sacramenta instituta sunt. Propter
humiliationem. eruditionem. exercitationem. Propter humilitatem quidem
Ut deus homo inuisibilibus rebus quae sub specie ipsum sibi
exhibebant seruiendo subiecit. Ex hac
humilitate quod ei creatura deo magis placeat quam ei
mereatur cui impio salutem quaerit. In inferio
ribus se ipsum ab illis separando. Propter eru
ditionem. Et instituta sunt ut per ea quae uisibili cernit ad inuisibile amorem quae cognos
cendo minus eruditur. Deus non peccatum sine me
dio dimittebat. Per quod ebuit ut nec
ad diuina capere humiliter exercitato
nem similiter instituta sunt. Quae deus otiosum esse
non potuit: ponit ei uel salubrius exercitatio
in sacramentis. Quam a uoluptate declinet oc
cupatione. Non uacile capit aut peruidet quod
bono uacat [illegible] Vnde hieronymus monet.
semper aliquid operis habeto ut te occupatum
diabolus inueniat. De triplici gratia exercitationis
Sunt autem exercitamenta tres species una ad edificationem
animae pertinet. Alia ad coercitionis fomitem.
Alia ad utrique subiectionem. Cum quae sacra
menta quibus nam alligauit potentiam suam
deus homini quam donare posset. Praedictis decentibus
sacramenta instituit. Duo autem in quibus sacramenta
consistunt. Sunt res. Verba. Et nonnulla interdum.
Res. Ut aqua. Oleum. Vel modi. Ut uidere restat
distantia sacramentorum ueterum et nouorum. Et
sacramenta ueteris quae antiquit. Res sacras
significabant. Ut sacrificia. oblationes. Vel modi.
Cetera distantia breuiter alias significare dicens. Quae illa
praemittebant tum. Et significabat. Haec autem dant
salutem. De circumcisione.

Sicut in ueteri illa sacramentum quod est decisionis
carnis oblationem. Propter quam
mine baptismum. Vel aliud. Et quae instituta est circum
cisio ipsi dicerat tuae significationis fidei. ad pur
gationem valebat. [illegible] Et parui uel originalis ue
tustatis quae peccati. Sic baptismus. Et illo valet cap
tio quae peccati. Sic baptismus. Et illo valet cap
ad innouationem hominis et quae instituta est. Ut be
da. Idem salutifere curationis aurium circum
cisio in lege originalis peccati munus agebat.
Et baptismus agere reuelatur gratiae tempore et sufficit.
Et exercitio gregum celestis iam iam nam uidimus
re potuit [illegible] infimum abbe promouere beata re
de et solatii super ne pacis signum spe fidei exper-
tabatur. Hinc apte traditur per electionem et quo
instituta sunt remissionem originalis peccati

De diffinitione sacramentorum ueterum et nouorum.

De aduentu domini et iustitiae magnae

one de femu
mlꝫ fuerꝫ
an xp̃.

actual' p̃ uul' mmonib; ado p̃ſtitam ſic
ne pbap̃m datur. De uirtꝫ fuerꝫ an ecali
Quæritur ad de uirtꝫ fuerꝫ añ ecũciſio
ne de femmuſꝫ fuerunt ante xp̃m p̃
remedium ꝺ̃ peccm hũerunt. Etam diu
lacẽma roblones eiſ ualuiſſe ad remiſſio
nem peccoꝝ; meli ẽ dr̃e illos qde abrahã p̃
dier̃ p ecũciſionẽ iuſtificatoſ; mlres ũ p̃ſi
dem roparõe bona ſ'ſuam fiadulte eũt ſpa
rentiũ paruule (eos ũ q fuerꝫ ante ecũciſionẽ
parulos infide parentiũ pares ũ p̃ uirtu
tem ſacrifitioũ ſ. q̃ intelligebant ſpualiter illi
ſacrificiis iuſtificatos. Vñ ad. Quæp nos ua
let aq̃ baptiſmi: h legit ap̃ uetos q̃ puruul' ſo
la fides: ſ'p maiorib; uire ſacrificij ſ'phis q̃ er
abrahe ſtirpe poterant miſſiõ ecũciſionis
Hic dicendũ ẽ mq̃ inſtituta fuit ecũciſio
q̃re remutata p baptiſm abrahã p̃ mã
mandatũ circũciſionis hũit adp bonẽ obediẽ
tie ſi ei ſoli p̃cepta fuiſſent ecũcio ſ; ſi ſemmi
ei. omnib; ebreis. que fiebat ẽ legẽ octauo
die lapideo cultro in carne ꝓpuꝫ. Data añ
fuit ecũciſio pr̃ib; decañ. ſ. ut p obediẽnã
mandati abrahã placẽt do cui ꝓpter iconẽ
adã diſpliceant. Data ẽ fuit inſignũ magne
fidei abrahe q credid̃ ſe habitur̃ filiũ iq̃ fuerꝫ
benedict̃ omiũ. Deiñ ũh̃ ſigno accepto natõ
nib; diſcerneret̃ ꝑ ille ſ. carne ũo ꝓpuꝫ
ſi nulla ẽ ecũciſio q̃ remediũ inſtituta ẽ ori
ginal' peccꝫ q̃ parentib; trabim̃ p occupiſcẽ
tiam q̃ parte illa pluſ dñat̃ q̃ parte
illa culpã inobediente p̃ho ſenſit decem tri
ſigniũ obediẽnie accipet. Et die vii. xpi ſeq
Fiebat ã octauo die pr̃no cultro q̃ circũ
ſurrõne ſ'octaua etate futura ꝑ petuam lr̃
ꝑ m omiſſ. abelectꝫ abſcideb̃ corpõ ſ'p
reſurrõne octaua die facẽm circumcidi
apecc'o ſ'ad eccl'am eccl'ie credentis. Due g̃ rg
ſt illi ſacẽmti. ſ'o añ mutata ẽ ecũciſio p̃ plurim
q̃ ſacẽmtũ bapt̃i communit̃ ꝓfectus.
q̃ plenior gr̃a accumulat̃ ſ'eñ pecca ſolũ
dimittebant ſ; nec gr̃a ad bñ opand ad iu
dr̃. nec ũtutũ poſſõ. ſ'augmtũ p̃ſtabat ſ'ſi
in bapõ ũ ñ ih abolent̃ pecca ſ; q̃ gr̃a ad huc p
fertur ſ'ũtutes augm̃t. Vñ aq̃ refectionis de
q̃ridos fecundat q̃ q̃ncti ẽq; p fidem ueri
tat̃ añ habitã aliq̃ ſimul ad bapm̃ accedit u
bi oꝛ ibi recipit gr̃am ſ; non ita ĩ ecẽciſione
Vñ abrahe p fidem rã iuſtificato ſignaclin tñ

fuit. nichi eiñ ꝺ tulit. De puruul' deñcti añ
Siñ q̃ de paruul' qui añ die octauũ die de
mo iebant añ q̃m fiebat eu ecẽciſio. er mui
legetur ſalu aret̃ ſ'n̄ ſo pot̃ reſpondi q̃d
ſenit de paruul' añ bapm̃ defuncti. quos p
me oſtat. Vñ beda. q̃ mũe p eũglm tribili
ſalubr̃ clamat. nãq; renat fuit. er aq̃ ſpũ
ſ. ñ. ſ. ſ. reg̃. di. ipe dudũ clamat p̃hũ legẽ
alia q̃ ꝓpũ caro circumcisa ñ fuit pibit de ꝓpio ſuo
q̃ pactũ meũ irritũ fec̃. forte tñ ſub lege in
gruente necẽtate mortis. añ octauũ die circũ
cidebant ſine peccto filios ſic modo fit eccl'a de
baptiſmo. De ſacẽmento noue legis
Hactẽnꝰ ad ſacẽma noue legis accedam̃ q̃ bap
tiſmũ. confirmatio. pnie bñdict̃ ſ'. eucriſtia
penitentia. unct̃ extrema. ordo. matrimoniũ. q̃
alia remediũ ꝺ̃ peccm p̃bent. q̃rum ad iuicem
differunt ũ baps. alia ſ'remediũ tñ ſit. ut p̃ iu
gũ. alia gr̃a. ſ'nutue nos ſubleuant. ũ eueriſtia
ordo. Q̃ mor caſũ ñ fuit inſtituta.
Hũ q̃ritur q̃ ñ fuiſſent h̃ ſacẽma inſtituta mor
ꝑ lapſum hominis. Ad his ſic ſ'ma rõ dr̃i
dñi ad uentum ſ'. q̃ q̃m attulit gr̃e ſacẽma
fuiſſe danda q̃ er ipſi morte ſ'paſſõe unitur
ſorta ſit. ꝑ ea ſ'uenire noluit. ante q̃ bo de
ge nꝰ ſ'ũ ſcpta conuinceretur. q̃ eis tu
uare poſſ. Q̃ ſacẽmentum ſ'augm̃ fuit añ pec̃.
Fuit tñ ꝺ iugũ añ peccm inſtituẽ. ñ unq; ꝓ ſine
diũ. ſ. ad ſacẽmtũ. ad offiñ. ꝑ peccm. fuit
remediũ q̃ carnal' occupiſcẽtie concupiſcẽ. de
ſuo loco tractabim̃. De ſacẽmento baptiſmi.
Nunc ũ de bapt̃i ſacẽmto: uidend̃ q̃ter no
ue gr̃e ſacẽma p̃mũ ẽ baptiſm ſ. Joh̃is ſuo
bapõ p̃ nũmanũ q̃ p̃m baptiſmũ ſ'legẽ. ſ; maq̃
ñ ſ'ſpũ. ſic ipe ait. Ego bapt̃izo vos aq̃ in p̃iam.
Sola ꝰ corpora abluebat. a peccatis ũ non
mundabat. Baps Joh̃is erat ſ'penitẽtie ñ re
miſſionẽ. Baps ũ ſ' remiſſionẽ q̃ Joh̃is bap
tizans homines ad p̃iam uocabat. ꝰ quos bap
tizatur. penitẽ docebat. Ille. ꝰ uenieb̃at ad Jo
hm̃ in Jordanẽ ofitentes peccã ſua. ſ; ĩ baps Johis
ꝺabat̃ peccoꝝ remiſſio. q̃ſ' baps data ſ'. And
Adquid q̃ unꝰ erat ut tercius huic bapt̃ſmo
baptiſmũ Johis. q̃ homines uſu baptizandi hic
ꝑparabat ad bapm̃ ſ'. 9; q̃r q̃re dicit̃ ẽ Johis bap
tiſmũ. ſic uirtus dic̃. Baps ũ Johis ñ ẽ q̃ Johis
operans uiſibiliter in eis erat ꝰ tus. lauantis. ſ'ui
ſibiliꝰ [illegible] gr̃a diuiſ. operans. ſ'tũ. ñ illa
Joh̃is opans adeo erat. ut baps ille ad eos erat. ſ; ñ

1z ia ſ'tificã
teꝫ aplori
ubtate donat

abhomie si homms dicet ē q̄ michi ingrediat
q̄ negrer hō si q̄uerit an sacmtū fuit sa
tis pōt concedi ex eo sūlu q̄ legaba signadū sa
cmtū. Si geratur ejū bapt̄s iohis remissionē
bapm̄ x̄ q̄ tū penitentie sīt remissionē peccō
ne. ingrediand ē si baptizati. de forma bapt̄ iohis.

Baptiste iohis baptizati sunt bapto x̄ rē q̄ forma
uboꝝ usus sit iohis. illi q̄ baptizati sūt a iohe nō
dicunt sp̄m scm̄ ee ac spē potestis illi bapto
res bapt̄ sunt bapto x̄ bapto iohis in nomine
uenturi tradebat. vñ Jeronim̄ sup iohel. q̄dicit
sem x̄ ede. nō credit sp̄m s. ñdum hr̄ claros o
clos vñ baptizati a iohe in nomine uenturi. i.
dñi ihu x̄pi dixerūt. s. neq; sic spē s. audiuim̄ nec
baptizant. imo nec bapt̄ acceperunt. illi q̄ spem
nō posuerunt in bapto iohis. q̄ rē. sic. s.
credebant non baptizati fuerūt. si ipone manu
um ab aplis sup eos nō sp̄m s. receperunt. a
li q̄ dicta credebant baptizati sūt bapto x̄ nō pos
nō ee. nec sp̄m scm̄ nesciebant ee bapm a
iohe acceperunt. nec baptizati sūt. nec ex indu
ul gimbz. aquam sili sp̄u s. ad salutē posse sūt
facere. Beli Zambay. Quidam negant sed ne
sp̄m s. ee baptizatos. se dicent bapto iohis q̄d
nemens ihm̄ nō in suo baptizauit nomine. sed
g̃ q̄ nō in nomine. fide sp̄s s. baptizati fu
erunt nō potuer accipe baptismū sacmtū. Bap
tizati sūt g̃ in noie x̄pi. nec nāli ē ihs baptisma sa
luatum. Quid sit baptismus.

Post h uidendū ē quid sit bapa q̄ sit forma
q̄ in institutū nr̄a institutionis. bapt̄s dr̄ tine
tio. r ablutio corporis exteriorē sub forma uē
boꝝ scripta. si enī ablud fiat sine uboꝝ
ē sacmentū. accedente uboꝝ ad elementū sacmtū
nō dicitur ipm elementū sacmtū. ablutio tā
men ē. vñ aug̃ uboꝝ bapt̄s elementū detahe
ubū q̄ quidem aqua in aqua. accedēte uboꝝ ad
elementū sit sacmtū. vnde ē tanta uis aque. cor
pus tangat. cor ablut. ut faciat uboꝝ. non q̄
dicitur. quia credim̄. Nam ipso uboꝝ aliud
ē sonus transiens. aliud ē uis manens. Induob;
q̄ solūmodo sacmtū bapt̄. s. uboꝝ. ergo si
alia desint. q̄ ad decorē sacmtī institutū sit. nō
minus ē sacmtū. sc̄m si fit uboꝝ. Nam si hec sacmenta. q̄ alia q̄da solent fi ad de
corem. vno nesciem sacmtū. q̄da ad substā
cām sacmenti pertinentia. de substā hui sacmti
sunt uboꝝ. Celim cetera ad solempnitatē el̄ pti
nent. de forma baptismi.

Sed q̄ illud uerbum q̄ accedente ad elementū
sacmtum. Verbum te docet. q̄ hoc sacmtū
ti formam tradis aut discipulis. Ite docete os
q̄ no. p. r f. r s. Innocatio q̄ timanī uboꝝ
di. quo bapa celebratur. Celebrē forma uboꝝ sub
qua traditur bapt̄s. vñ bonefacio epo zacri
as pp̄ firmissime p̄cepit ē. ut modo anglonī
uoquecq̄ sit innocatione trinitatis nō sit sufficiens
ē. q̄ sacmtī requisitorum in hr̄et. q̄ oio ut
ē. q̄ sumer sit. Bapt̄ fonte quis fuit. sit innoca
tione trinitatis. p̄ceptū nō ē. Innoie p. r f. r s.
fuit bapt̄. legim̄ tū in actibz. aplor. aplos
baptizasse innoie x̄pi. sed nō ē uerū ponit am
bro. tota trinitas in actibz. Innoie ei ē. p̄m di
cit. p̄ quem unctus ē. r sp̄e quo unctus ē. r sp̄e
s. p quem unctus ē. vñ nicolaus pp̄a ad consul
ta bulgarorū. q̄da inuidā nullos baptizatos
asserit. quod in ag̃ndo sit: consulitis. Hic
p fecto sūt in nomine ee trinitatis. Sūt in noie x̄pi sic
ut in actibz. aplorū legim̄ baptizati sūt bap
tizati ee. unū nō dicat quod sēs ambo exponit.
Nec q̄ ambo ee sūt. Si in noie patris filii
li dicetur in noie pr̄is tū. spē posse fieri bapt̄s.
r spē. s. ut ei dr̄. in noie x̄pi. ambo mō dicerēt sūt
de mistū trinitas teneat. Una p̄ tū nomi
nec. plenum ee sacmtum. recuset. Solutes
nominem. nūquid recte de aliq̄ uoluerit sentire qua
ti sit mistū. ait enī ambr. vbi nec plenū bapti
sacramm. nec p̄ceptū spēl. nec aliqua bap
tismi estimatur. plenū ee. si patrem. r
filiū. nō. s. fatear. s. Si tū neges. totum
subruet. r sic est unū in ser mone oplēndas
l patrē. f. l. s. s. fide aut nec patre nec filiū
nec sp̄m. s. abne
ges. plenum ē fidei
sacmtī. Sed r
licet patrē. r filiū. r
sp̄m. s. dicas. r
patrem. s. l filiū. s. s.
minuas potes
tatem. tacuit ē omne
misterium. Cū
dr̄ in noie x̄pi. p̄mis
sum nō impletur. nec a x̄
baptizatur spē separatā q̄ erit baptizatus
in sp̄u. Lectio ambrosii.

Nunc consideremus utrū sic ir in noie legim̄
bapt̄ plenum fuit sacmentum sic in sp̄u. s.
tū nūcupato nichil deest ad mistū plenitudinē. Bonē sequamur. Quia unum dixit
trinitatē signauit. si ergo in dicas. r patrē aq
unctus ē filius. r in q̄ unctus ē filius. r sp̄e in quo
unctus ē designasti. Scriptū ē. nisi ego lauem
narer. q̄ unus ē dns sp̄u. s. r si patrē dicas fili

um et ihesum ons et paric̃ indicas. si tũ id ī
corde oplis̃dat. ihesum dicas dñm patrē aquo
pcedit ihesum cui ē spēs nunciparis vñ ut rōm
cōplet̃ aumitas: dñs dicit. vos aũ baptizabi
mini. ī. s. ex q̃ indicat nos recte posse baptiza
ri in spũ. s. plurimi p̃mittũt multitudē ēde
xhis apte intelligi in noīe ỹ tũm bapa mi
tradi: ũ mei hominis insinuari ũm nōne
bapa dari posse. in noīe patris trin̄ spē. s. sitũ il
le qui baptizat trinitatē teneat q̃ unitas iq̃
libet horũ nominũ intelligi. si ā aliquis pōsit
credi ne errorem iducē intendis in deutrib;
tũ nūcupet: nō implet mysteriũ. Quia ut
hominis utrib; vacuũ q̃ mihi sit baptizans
minuat potentiā patris. filij. s. s. i. male sen
tiat. de potentia alicuī hoy nō credis in ipo
tentiā trinitatis intellige. hoc supeū q̃ intendit. nec
credit baptizare. q̃ tñ teneret fidē. si. ī mēte
nē baptizandi nō hē. Qui q̃ baptizat in noīe
ỹ: baptizat in nomine unitatis. q̃ intellec
tum tñ trinitatis in noīe ut dicatur in no
. p. ihc. ys. s. nī noīb; si in noīe. i. sit nūcupatio ne
l̄ confessione p. ihc. ys. s. Invocatur ut ī tem
tas ut inuisibilis iopet̃ pse sic ex uisibilis:
pmittũ. s. aut dicat in noīb; nē ī sacramēti.

c q̃ seruatur forma. De institutione
De institone bapt̃ baptismi.
q̃ incepit uarie sē estimationes. alij dixē
bapm in structi. ē nichodemo ỹ ait. ū. q̃. r. f.
q̃ aq̃ r. i. s. re. alij dixē institutum bapt̃ fuīm
ēplis dixit. ut docere os. gs. bap. e. i. u. p.
ihc. ys. s. si hoc dixit eis p̃sentibus nō p̄cipien
tibus deuocatione gratiā quos ante passionē
bmos rbinos misit ut adp̃dicando
iudea. ad baptizan d̃dicens. Inu
ā gratiā ne abieri us. Iam g̃ in
structi erat bapt̃ q baptizabant
nūp̃dicabant. de for ma iq̃ baptiza
tū querit iq̃ forma tunc bap tizati a
tizatiū: sane dici noīe initiati. s. ita pti.
forma in qua baptizati postea gs q̃ an
passionē pōt intelligi fuisse tradita. licet ñ
sit scriptū nūq̃ illam formā ỹ p̃dicti. ēt
ad eu nūq̃ tradi grātiz mitit. si q̃ an tradi
at mittens in mundam p̃tauit. ad gs mi
sit. cōmodi q̃ri in hoc fēi q̃ ñ ỹ noīe bap
tizati ēt iordane q̃ dispensatiue ñ q̃ mundari
uoluit ihesu peccō fuit. si q̃ tactu mundē
carnis sue ūim regnū q̃ulit aquis ū

qui p̃ea immergerent̃ inuocato noīe trinitatis
apecēs purgaretur. Tūc ig̃ institutū ē bapt̃
ỹ. q̃ quo trinitas cui misit̃ ī innotuit. iterī
hominē baptizat: q̃ magna fiat.
Q celebrat aut̃ hoc sacrificium tūc aqua. ñ in
alio tēpore ut ypocrite aut. Hii qui ueri
fuīt. tē. id circo magna um formi ti p̄cipit ut
intelligat sicē aq̃ sordes corporis ac uestes ab
luit: ita bapt̃ maculas aīe sordes q̃ uicioū
emundando abligit. vl̄ sic ut nūm iopia ex
cularet q̃ posset filij in numo uolo fieri. aut
eis in baptizandi ī uentre ap̄os. q̃ aq̃
signauit que de latere ỹ manauit. sic ē san
guis altaris sacramenti. signū fuit. Hoc ig̃ in
tēpo tēre pot̃ [illegible] secuti baptizati aq̃.
De immersione ī. De īmersione q̃ uel fi de
P si q̃ q̃n si debeat p̃cise respondem. Vsq̃ ter.
mel. ī. tercio p̃ uario more eccle. q̃n ōs. Dicit ds. s. in mysti
q̃ p̃ sensibilis. q̃ una fide ūl officie eccle. sic
oluetudo diuīa. Quia enī ī trib; subsistit ys
una substa. ē. rep̄hēnsibile. ē nullatenꝰ po
test ifantem ī baptō tē. ī semel mergere. q̃ trib;
mōnib; p̃sonar̄ unitas. rūm p̃ dominicas
singlitas designari. Hos ū q̃ cio mergunt ī
tūd uane sepulturā sacramentū signum.
P licet ñ nisi. si ī semel trin̄ immergat. sitam
dumtaxat semel mergi licet. ut consuetudo ec
clie. tal̄ exigit. Si q̃s uero id facere uelit ut ecclie
consuetudo tal̄ ñ ē. semel tñ mergit̃ ē assen
tat. rep̄hēnsibilem se ostendat. vñ Ambro. in
o sisubabundabat. cipan̄ semel mergebat
in baptō paruulos. q̃ p̃ intelligebat. studiose
implebat. bonis op̄ib; habundando. licet ip̄
nesci delinqueret. si q̃ bonis op̄ib; habunda
bat. p̃ea correct̄ habundabat. atq̃ in sensibus
illos mergendo. Cece his q̃ deliquit. q̃ semel
mersit. Si his q̃ alit̄ se habebat illi ecclie o
seruetudo. ut q̃ tñ una tantum mersionē asse
rebat. Bene in īsione aut̄ aut. p̃ quam nos ere
de p̃misimꝰ tēre capita nra. Sacro fonte demer
simus. q̃ ordo ī duplici bapt̃ mystico sigēne
celebratur. Recte ut tēre mersi est. q̃ accepit
ī bapm in noīe ỹ. qui die tertia surrexit a mor
tis. Ita tēre repetita ēt diuīsio. typum docet ex
p̃mit sepulte. constat q̃ baptizandos. tēre de
be immergi. nec semel tñ immergantur: cum
bapa accipiunt. q̃ qui semel ī mergit̃ tñ ī per
cat. ho seruetudo ecclie obsistit. vl̄ ihesu tñ debe
ri assentit. Qui ergo amisit uti statum.

ministrone

1 vel

1 fidem

o patrem Tecte q̃ op̄ determinat.

ab

1 est

o gētes

1 huc

1 multo m trinitat

1 ea aq

1 q̃

1 ambro

Ad mo qua fiam

1 si

Soler queri si circūcisio amisit statum
ab īstitutōne bapi/ ad qđ dñs ihc̄ morte
firmata legalia omīa. Dicunt q̄ circumci
sio pdidit uī suam/ ita qđ ea ip̄ fecit pot̄
obtinuit obseruatōrib; sinul [illegible] q; ad oblo
nem uere hostie potuit pdcē. Sic ante pas
sionē legalia finem hūisset: nec imminent
uel pisceu discipls mandueall: De causa
Quo ihc̄ bapi-cē innouauit. Quomodo
uitul: ut hō qui p̄ peccm uet fuerat:
pgūi bapi renouet̄ qđ fit de ap̄one unoy
ablone utiq̄/ sicut si quis q; nouū hō: ē abo
lūt peccis ornat̄ utūtib; abolito peccōū pel
lit feditat̄/ appo ututē affert decorē/ ubi ē rel
ī sacm̄to. s. ihc̄o mundtia. eloquent̄ utr̄ bapt̄
aperuit celi/ q̄ non aperuit. s; hostia saluato
ris. q̄si rep̄se circumcisionis oblata fuisset:
Illi tempis homies tregnū i regnū i mysti
ca. Belgīs sacrūtū iustificō. Quod alii sacr
Hic dicens. aliquos piuit sacm̄ rē/ alii
suscipe sacm̄tum i rem. sacm̄ū nō rē/ alii
aliquos sacm̄ū nō rē/ aliquos rē nō sacm̄ rē
rum. Sacm̄tū i rem simul suscipiūt omīs p̄ua
uuli qui ī bapo aboriginali mundam̄ peccō.
Quāuis quidam difficent illā q̄piuri sūt
puuuli in bapo dimitti peccā imminentes illi
ubo auct̄. Sacm̄ta insoliti electis efficiunt q̄
figuram ī excellenci illō ia cē accepiend. q. cē
ialiūs efficiant remissōne nisi eis sī tantū ad
salutē. s. sol' electis. Nam omīb; p̄uul' i bapo
remittat̄ peccm/ cuidā aut̄ dicit. Ap̄ulo
igr recens nato ūq; addecrepitū senē nē
uūs p̄hibē a bapo: ita nullus q̄ non peccō mo
rit̄ur. S; paruuli cū originali. maiores uo i
omīb; q̄ male uiuendo addidūt adillū unū
enormitas impediat. Adulti q; quē fide bap
tizant sacm̄ū rē suscipiunt. Qui ū sine
fide accedunt: l' fide. sacm̄tū nō rē suscī
piunt. uīm ex. Dicunt lauāt q̄nlū ī eccl'ia
sī ī lauant in salutē ecclīa. i. q̄ n̄ plena fide
bapm accipiūt: nisi pm̄ si; aḡ accipiunt/ Auḡ
tin. Iudas oīb; q̄a sacm̄ta eorum. s; nō eis eor
omīb; q̄n. q̄ē unt sacm̄ta/ ita unume bap
tismi cōsē ē omīb; baptizatis. s; nō rē. bapi-rīa
gra. s. omīs quidam sine uoluntatis arbīo
fruct̄ ēē ī accedūt ad sacm̄ta fidelium. n̄ pe
uenit. uerūm unē: nonā n̄ pīcho ave. ab hac
pīa ē baptizant/ soli paruuli ī nūmer sunt.
huī alliusq; testimonīs apte ostē. adultī si
ne fide. penetudine ūa ibapo non conser
ri gīam remissionis. q. n̄ p̄ unū sine fide
aliena q̄pam hīe nequit datur ī bapo re
missio/ Si quis q̄ fide accedat ī hīs ūam
cord' ōtionē: sacm̄tū sine re accip̄. Vī aut
dē q̄ fide accedūt. q̄ ihc̄ sī nūo odiū ipo mo
uēto q̄ baptizatur: oīa ō donent̄. ut bapm
mq̄ redeant. si ūb asserēdo die. ī mo hmc o
pīonē ip̄m ūsam ūam ō ferendo. aut
eū sic. hīs qui fide corde bapant̄ aut̄ pecca
nullat̄ dimittunt. q. spē. s. disciplinā fie
tum mut ipo tempois puncto q̄um sacm̄
dimissa rem p̄fectōnē replicant. ut ī illō ūm
sit. Quot q̄ ī baptizatu est. ihc̄. nullo spē.
s. dē. f. h. t. ītuat eū. q̄ scīta bapi eruat
eum. q̄ princes fidelīs. nam redire di
missa peccā firma caruas nē apte dñi docet
millo seruo aquo dñs dimisit ūdebitū pe
tit q. ō suo dimittē nolunt. Si impedit
bapi gā quominus oīa pecca dimittant/
ī si firmū odiū ō dimittunt aio ysciat. Solat
liū eū hellenus dies. aliquid q̄si ē. solut ī ipa
hora mortis q; aīa bapm. ūbapo. De ieops ā
otinuo rē ēē incepit. ī solum ō sequentiū si
p̄cedēt dieī horaī mortis redeuntib; omīb;
q̄ dimissa sī. Sanū ū pdyrim. n̄ sub asserīone
dyrit. q. ostīdi. ex eo q̄ant ieod. li. sic. Si ad bapm
fict' accedit. dimissa sī ei pecca aut non sūt
dimissa. eligant q̄ uolunt. Dece apte cum
situ ffendi. si dyrisse aliqū. ūasserēdo. s; q̄
rendo. aliorū opīonem referendo. de eū
ar. Catēchizāle icipit ad salutem bapi: Filia fi
de uenit ofessione recessērit. q̄ conde ī matrīa
pseuerante peccōū ablone n̄ sine hac. s; nō
q̄ fict' accedūt peccā dimittunt. Quō intelli
Quoniam q̄ in bap. e. x̄i. in. pcdici q̄ ī. i. q̄ q̄ ī
ī forma trinitat̄ baptizant. ū. s. moriantur ī bap.
peccī uetustam. sic ex pe uetustat̄ pēne. cau
dunt. q̄ q̄ p̄ gūm ī habitantē hīt. pot̄ x̄i. in
alī. duob; n mod' idue. m dnm. l' passūptō. simul.
nē sacm̄ti. l' pter pcēptōnē. vñ ac. Induunt
hoiem. q̄. aliq̄ ūq; ad sacm̄m pcēptōnē. alī
q̄ ūq; ad [illegible] sēficōnē. arq; illō p̄
mū bonū. malū potest ēē omune. hā propīe
bonoy ēē gnōni. oīs q̄ q̄ nomine
bapant̄. x̄m induunt. l' sacm̄ta p
cēptōnē. l' sēficatōnē. de illis qui susce
piunt rem. non sacm̄tum.

Nelligis

o ablutōem

aug.

est

qui

vite

seu

Vide ac
deinde.

De error
fidem.

Sunt ali ut supposuim qui suscepiunt
re nisi sanguinem qui effundunt sang
ne pnose ubu nisi sacmtu rem tm pcipiunt.
vñ aug. Quicq; ñ pcepo regnacom laua
cro posessione ꝑ moriuntur: tñ eis ualet ad
dimittenda pecā qnē si abluerent lacro fon
te bapi. audistis qpassio ꝑ nose ihu suppta:
suplet unice bapi. nec tñ passio ꝙ bapi. implet
si ñ fides. ostrio. ꝑ necessi excludi sacmtū sicap
te docet au dirit. bapmi unice aliqñ imple pas
sione. Velatrone illo cui ñ bap dictū ē hodie
meceris i paradiso. Beat cyprianꝰ. de bapo non
leue documtū assumit. Q. iam. ꝙ. si fidans si
uemo ñ tñ passione qno ꝙ id qd bapo posse
suplē ꝑcurr si ñ fides ꝙ ultione cordis. si for
te ad mistiū celebrand bapi. languistis tepoꝛ
succurri ñ pot. ñ em lac ille pnomine xpi
crucifix ē ꝑ mrtes fr cmoꝛ suoꝛ. nec q̄re
didit passus ē si dumtaxat credit. Qñ igitur
ualent sine uisibili bapi sacmto. Q. aplus
ait. corde creditur ad i. o. a. fit. o. ad. s. In illo
lac ne declarantur ē. s. tm implet inuisibi
le cū mistiū bapi ñ concept religiom sit. ar
nel's nec tam excludat bapis quid ꝙ pot ee
ñ oblio cordis detrit. Contrio aut cordis pot
qd. nō cepto bapo. s. contempto bapo ñ p. n
ullo m dicenda ē oblio cordis. addm cum di
sacmtū q̄ p me. Ecce hō ñ solum passionem
si fidem nom ōnē offrre remissionē. ubi
q̄ tempnit sacmtū ut ilac illo ostendꝰ
qui non ꝑ passionē suppfidem saluat ē sine bap
tismo. s. dit qdam aug hō renunciasse regne
tant qd cepit. si ñ sitiam aut em sic in. tij. li
bro de bapo. Cū dicem unice bapi posse hre pas
sionē ultam posui ydoneum illi latronis ex
emplū. qui tñ fuit lapis meceris ē. Constat
ergo siē bapo aliquos iustificari. saluari.
Vñ ambr de ualentiniano. Ecclie meū do
leo. ut ꝙphico utar eloquio. Quia ꝙ regnatuꝰ
eum amisi. ille tñ gratis qñ poposcit ñ amisit
hilarius ñr obuiare qd dñs aut. ñ quis re. e. a.
ri. s. u. p. i. in. r. e. q. signialr ūm ē: non iudi
cē ña supi posita. s. illd in certis ē de his qui
possūt recipi baptizari. alia incertū ē.
mlis. s. r. e. a. ri. s. re. i. ea regnatione que fit
pagis ubi m. s. ñ saluabi. illa a regnatō ñtiā
fit ꝙ bapmo: si ꝑ penitentiā. si languine. uñ
auctoritas dicē. io. aplm plis dixisse sinaꝝ
tum baptismatum q̄ bapis in aq̄. in sangne

impenitentia. si hauē non io dicit qd bapi sacē
tū fiat ū aqua si qa ipi aut sanctificū datur
non in pagis si p sanguē l' penitentiā. hō io
suadere sicm pumlis ñ ualentib; cede sufficit
lapis: multo mag sufficit fidel adultis ho
lentib; luptinari. vñ aug. quer si quid sit ma
l' fides aqua ñ dubitaq; ubi respondeā fides iḡ
q̄mm ē sanctificare pot. nonne q̄ mag ē. si fides
dequa dubitat. Qui credidit ime ihi. m. f. unct.
si dñt aliq; nullm ad ultū ꝑ m credē latro
tem hre sine bpo in sanguē fundat. p dño sub
dita introducemel testimonia aug. ait illo tem
pe quo saluatꝰ dixit q̄ quis. r. f. e. a. ri. s. re.
absq; sacmto bapi pcos qui in ecclia sanguem
fudit. aliquis utam accepe non p. si nullm ci
tem minus quam ibom oib; defunctis uicē
etam hre credim. excepto martyrio ū bapi
to sacmta implemur. si bapis tm ifra ulti
mi credim. S. gl in mm dixit ialis capitu
lis sup positis impleti. nō hinc intelligūda se
ut soli hūes tm suppciantur. Sicut aliq;
hūs fidem penitentiam uoluit baptizari. nūpo
test nec ōte pueri. Supler omipotentia deꝰ
nros q̄dam tm deliuerat. dum em soluere pot
ita saluat: tenet. si hāc ñ potest. ñ iuste ñ imputat
eis. qui sua potestā sacmti nalligunt. Q.
nō inuisibil' sanctificō sine uisibili sacmento q̄b;
dam mist apte ad. cred dicit. suppleme. inuisi
bilem sanctificōne q̄b; dam attribuit. q̄ fuisse sine
uisibilib; sacmtis. uisibile nō sanctificōne quem
sacmto uisibili sit inuisibili posse adee. ñ posse
pee. nec tñ uisibile sacmtū io ostendit. q.
tempꝰ est inuisibile sanctificari ñ potest. hinc co
nelius. q̄ nec eo tempe iam sp̄u sanctificari bapti
zati sit. nec sup ista iudicata ē sanctificō q̄ inuisibi
l' possit. sine uisibili q̄ inuisibil' sanctificō ee potest.
q̄dee. visibilis a q̄ fit sacmto tenuis. sit inui
sibilis q̄dee ñ p. ecclia sit omnis illi malicos. Simo
ni mago uisibil' bapis non profuit. q̄ inuisibil'
ñ affuit. Si q̄nb; inuisibil' affuit: profuit. si
tñ nalet fidel altera puello q̄ñ p̄ adulto.
parui' enim sufficit fides ecclie sū sacmto.
qui sine bapo fuerit: defuncti. Tam defe
runt ad bapcsmū q̄ martyrium. dampnabitur
sic mlis sed testimonia patrum ad q̄st u
nū sufficit. ad firmissime tenē parulos
quoꝝ' in uteris matrum uite ceperunt tribi
mortuos. de matrib; nati sine sacmto bapi
dei seclo transeunt. eno supplicio puniendos.

a
baptisato
ꝙ
deerat
o ee ad instas
ore ut fit q̄ee
ad salutem
meffe
o augustinus
ꝙ
vnde
ꝙ
ꝙ
o pcee eo
fide instrenue
o baptisu
bapmi
ꝙ
vnde

quia si peccatum per actionem non habuerunt, tamen originale peccatum carnali concupiscentia traxerunt. Et sicut parvuli qui sine baptismo moriuntur in fide ... ascribuntur, ita qui baptizantur fideles vocantur, quia fidelium consortio non separantur. Orat ecclesia pro fidelibus defunctis. Fideles quidem sunt non propter virtutem, sed fidei sacramentum. Verumtamen parvuli, etsi nondum fides illa quae in credentium voluntate consistit, iam tamen ipsius fidei sacramentum, id est baptismus, fideles facit. Sicut respondetur credere, ita et fideles vocantur, non rem ipsam mente annuendo, sed ipsius rei sacramentum percipiendo.

Quid prosit baptismus his qui cum fide accedunt.

Solet quaeri de illis qui iam sanctificati spiritu cum fide et caritate ad baptismum accedunt, quid eis conferat baptismus. Nihil enim videtur praestare, quia ex fide et contritione iam remissis peccatis iustificati sunt. Ad quod sane dici potest eos qui per fidem et contritionem iustificati sunt, id est a macula peccati purgatos et a debito aeternae poenae absolutos, tamen adhuc satisfactione temporali qua poenitentes ligantur in ecclesia. Cum autem baptismum recipiunt, et a peccatis, si qua interim post conversionem contraxerunt, mundantur, et ab exteriori satisfactione absolvuntur, et gratia adiutrix et omnis virtus augetur, ut vere novus homo tunc dici possit. Fomes quoque peccati adeo amplius debilitatur. Unde Hieronymus dicit: Fides quae fideles facit, in aquis baptismi datur vel nutritur, quia non habenti aliquando datur, et habenti ut plenius habeat. Sic et Cornelius iustificatus est. Quicumque mundus accedit, fit mundior, ... iam plus datur. Quod vero omnis exterior satisfactio in relaxatione ... Ambrosius super illum locum: Sine poenitentia sunt dona dei, in ... dicens: Gratia dei in baptismo non requirit gemitum vel aliquod opus, et omnia gratis condonat. Quod quidem de exteriori gemitu vel planctu accipiendum est; nam sine interiori nemo adultus renovatur. Sed exteriores satisfactiones et afflictiones, id est sordes poenitentium, non imponuntur. Confert ergo baptismus ei qui iam fide iustificatus est, qui accedens ad baptismum quasi truncus a columba portatur in archam, quia iam erat in unitate ecclesiae. Et cum in baptismo peccatum deleatur et satisfactio exterior non imputetur, quaeritur cur poenalitas cum peccato ... sunt non tollatur. Ad hoc dicunt sancti quia si a poena homines per baptismum liberarentur, ipsam putarent baptismi pretium, non aeterni praemii regnum. Ideo soluto reatu peccati temporalis poena tamen [illegible] ut illa vita studiosius quaeratur quae erit a poenis omnibus aliena. Ideo etiam manet ut sit fidelibus certamen et vincendi occasio, quia non vincerent si non pugnarent. Nec pugnaret

Hic in baptismo mortalis fieret.

Cuius rei baptismus qui datur iusto sit sacramentum.

Hic quaeritur cuius rei baptismus ille sit sacramentum quod datur iam iusto. Dicimus sacramentum esse rei quae praecessit, id est remissionis quae per fidem data est, et remissionis temporalis poenae suae peccati. Signum est in quo committitur, hic et novitatis ac omnis gratiae ipsius. Omnis enim rei signum est cui datur. Nec mireris rem aliquam praecedere sacramentum, cum aliquando longe post sequatur, ut illis qui ficte accedunt, quibus cum poenituerint incipit baptismus prodesse, in quibus fuit baptismus sacramentum sanctificationis quam poenitendo habent. Sed si nunquam poenituerint, nec assignento reddent: cuius rei sacramentum esset baptismus ab illis susceptus? Potest dici rei quae in eis fieret si non illorum enormitas impediret.

Si parvulis in baptismo datur gratia quae possit in maiori aetate proficere.

Solet etiam quaeri si parvulis in baptismo datur gratia qua cum creverint ... possint velle et currere. De adultis enim qui digne recipiunt sacramentum non ambigitur quin gratiam operantem et cooperantem perceperint, quae in vacuum eis cedit si postea per mortale [illegible] delictum quia merito peccant gratiam appositam perdunt, unde dicuntur contumeliam facere spiritui sancto et ipsum a se fugare. De parvulis vero qui nondum ratione utuntur quaestio est an in baptismo perceperint gratiam qua ad maiorem venientes aetatem possint velle et operari bonum. Videtur quod non receperint, quia gratia illa caritas est et fides quae voluntatem praeparat et iuvat. Sed quis dixit eos accepisse fidem et caritatem? Si vero gratiam non receperint qua bene operari possint, ergo cum adulti non sufficit eis in illo statu gratia in baptismo data, nec per illam modo possunt esse boni nisi alia addatur, quae si non adsit, non ex eorum culpa, quia iustificati sunt a peccato. Quidam putant gratiam operantem et cooperantem cunctis parvulis in baptismo dari in munere, non in usu, ut cum ad maiorem venerint aetatem ex munere sortiantur usum, nisi per liberum arbitrium usum muneris extinguant peccando; et ita ex culpa eorum est, non ex defectu gratiae, quod mali fiunt. Qui ex dono dei non valentes habere usum bonum, per liberum arbitrium renuerunt, et usum pravum elegerunt.

Quod baptismus aeque sanctus a bono vel a malo datur.

Post haec sciendum est sacramentum baptismi a bonis et a malis ministris dari, sicut a bonis et a malis sumitur. Nec melior est baptismus qui per meliorem datur, nec minus bonus [illegible] nec malus qui per malum datur. Nec maius [illegible] datur in baptismo a bono dato, nec minus [illegible] in baptismo dato a malo, sed aequale, quia non hominis sed dei munus. Quod subditis declaratur testimoniis. Augustinus ait: Baptismus talis est qualis est ille in cuius potestate datur, non qualis est ille per cuius ministerium datur. Item, prius non potest nisi aliqui non habeant baptismum

Marginalia: Resp. — o teneri — Amb. ^ plac. — o cond. — dei sed vel in ... — non — ^ manet — non — o interim — ^ eum — o quia in tempore — ^ qui per minus bonum datur — ^ minus — D. 4. — pugnaret

monbañr ueram fidē si iter bonos ministros
ē sit alius alio melior nē melior baps qui per
melior ē datur nullo modo malus ē q̄ primus
datur q. uō baps quō primus ministros dispesi
mūs equales q. nō illos si ei. Item cum
baptizat malus illō q̄ dat unū nec impar
p̄ imparē ministros si; eccl̄e hē qui baptizat.
Sē ego dico. uos dūs omēs q̄ stos oport ēe pās
baptizat. uultis oportet ēe tam iudicēs minis
tros sint ministē uultis sinolunt. Si nolunt
ēe iustis q̄ cathedā moysi sedūt secūm me
fec magr̄ms de q̄ spē. d. dic. hē q̄ baptizat.
Sē ps baptizauit uadas p̄ baptizauī Siquos g̃
baptizauit ebrios homicidas adulē. si baps
p̄ erat; p̄ baptizauit. Non timeo adulēm ebri
osū non homicidā. q. columbā attendo. p̄m
ūdi. hē qui baptizat. Sē homicida dedit bapm
p̄ p̄i. q̄ lacrimūs tam scīm ē ut nec homicida
ministrante polluat. Sē si habeā quēq;
l'scelmate quis q̄n inoīe p. ūf. ri. s. bapi lo
crimūs acceperit; salutē q̄ nūrē hēbit. Nā
habebit sicēr catholicā eccl̄iā. ipm sacrāmū
[illegible] debet ūgad eccl̄iā redire nūl sacrāmū
bapi ūm accipiat quemo debet aliquo
repetē. si ū societate catholica unitā acceperat.
Baps enī ēr eccl̄iam nequit p̄dē. i. nec cuiq;
pot p̄dē baps ut pōt prodē elemosina. s.
eccl̄ia. Sē romanus pontifex ūboīē iudicet
qui baptizat si spūm di subministrē q̄m
bapi licet pagan sit qui baptizat. Judas spi
cue ēnūs bapm ūm bonis; malis dari ita bonis
malis. ut pm tū eq̄ scīm; mūm ei equale.
bonis sicut bonis sicut amat baptizatū. Sic.

Q Ovia ministrū de potestate bapi; mūm
dūm hēt ūpotestatē bapi potestatē nō
retinuit q̄ non iob ē tuā columbam defen
dentē sup p̄. vñ ad. Quid nocuit iob bapi
dūm. Quid nocuit potestatem bapi dūm
inkm hominē a dño ūfirmā. si; ministrū pla
ne transfitur potestatē adūo inemine. si; mul
tum ibonos; malos. Honor horrent columba
ministrū malos; respuat dūi potestatē.
Q facit ūministē malus ūbonis; dño; ut qui
plantat nil; q̄ rigat; aliquis; q̄ i. e. d. despi superbo
fuit ministē cum diabolo oportet. si nō amina
tur donū p̄; q̄ pullū fluit pur ē p lapidem ca
nalē tamquā ad arcolas. sic mali lapidē mi gnā
tur si; ort fructū plurimos affere hūt q̄ nō
boni si; mali ministrū baptizandi si; neutre

potestatem bapi. Q̄ ministrū nō dedit p̄ sui si; po
testatem sibi retinuit. q̄ si uelit potēt suis dare.
ut seruis daret bapm sui tm̄ nūce sua
potestatē sua potēt aliquos stamē et aliquibz
seruis suis. ut tanta uis sit in bapo sui q̄nta ē i
bapo dūi. si; nolunt ne suus mūs in suo spē poneret
baptizat suus sū minist. baptizat dūs tm̄ quam
potestatem hūs. q̄m si daret suis ut si ipōnēt
q̄ dūi erat. tot ecclīe bapi q̄t sui ut sic dicē est
baps iob; sic dicetur baps pet. l'pauli. q̄ nec
ret tenuit; ō dūs potestatem bapi suis ministrū dedit. Si
dūs q̄ suus oīē se baptizare recte dicit; tam
q̄m minist baptizat. nō [illegible] dicit
fert. siue bonus sit; mal' baptizet. Jō baps
mūs [illegible] cū tam dicat. cui ūgltm meum
prudentia. mea. licet hūmt admoīq; diffīnē
alius ei alio. optimū melius in cui ūgl izando.
tali alio prudentior est tali alio mag̃ mū ue.
baptizat sit ab inferiore sui amiore baptizet.
dicit p. Que sunt potestat bapi q̄ petunt
Q̄ requeritur que sit illa potestas q̄ dare suo.
bapi q̄m p̄ retinuit. potuit dare seruis.
hē ū plerīmi uolunt. potestas dimittendi pec
cata i bapo si; potestas dimittendi pecā que ē
idē ē alio dicō alii dīt. hanc potestatē si potuisse Opō.
dare alicui suorū q̄ nulli potuit dare ū ēet
q̄ ipe ē. l'ut hēret ēentiam q̄ ipe hēt. cui hē ēē
q̄ p̄ se. Unē si hanc potestatē alicui dare po Ma.
tuit potuit ei dare ēare ēantiā. quoniā hūmo
di si potentie q̄ illud. ad q̄ dici pōt quia po
tuit ei dare potestatem. dimittendi pecā ū
ipam em̄ q̄a ipe potentē ē si; potestatem
ētam q̄ suus posset dimittē pecā ūtū dantur
remissionis. si; ūministē. nec tū sit de auctore
ū sic ūministio hēt ēre. us sēificare. ita ūm
nistio hēret ēre mundare. sic ille dicē dō au
ctore qui ēe ri eo opat ille ēre. sic ita munda
re ūtus de auctore qui ē ūbo uel ūministio
q̄am uocē. ita q̄ posse. de paligrīpeum tang
auctorē si; ministrē equo ri q̄uo opareť sic i
bonis opib; ūris ipe opat. ri nos nec ipe tū
nec nos tū. si; ipe nobē ri nobis. ri tū illis q
gūdis ministri et sum ūsūm auctorel. sta g
ponit dare seruo potestatē dimittendi pec
cata i bapo. i. ūm ūmaiorē ūdōi seruus
cum dño operaret. ūseruē sine dño. nec dūs
sit seruo. si; dūs ē seruo. ri ille o. sic ieyēdom mi
nistrio dūs operatur ē suo ūseruo. vñ ad dño
dī sēificare seruus (s; dūs ūmisibili gūa

1 dat
1 dare q̄
1 pare
nō
1 integrum sacramē acepit
1 habuerit
1 nō
1 aqua
nō
1 nec dic
1 suce aq
nō
nō

seruus uisibilis sacrãmẽto (uñ ad) suppleuitẽ. Dñs aũt ego dñs qui scifico. Demoyse ĩ dicẽ ꝙ scificabis eum. s; moyses scificat uisibilib; sacrãtis p̃ ministriũ. dñs aũ uisibilib gñ p spm̃ ꝺ̃ctor. fruct uisibiliũ sacrãtoꝝ. Sine ih̃u scifi cõne uisibilia sacrãmenta nichꝫ prosunt. sicꝫ simeli aptũ potũ nimiũ do. Quib⁹ liceat bapa

Nunc quib; liceat baptizare ad damñ. deli ꝙ facere sidoꝝ aũ. Constat bapm̃ sol sacerdotib; cẽ cẽtꝰ ẽq; ministriũ nec ipsis diaconib; simplẽ licere sine epõ l p̃sbr̃o nisi his procul absentib; uel nimia langoꝝ cogat necessitas. ꝙ laicis fidelib; p̃mittitur. Ꝯ concilio cartaginensi. v. Ite mulier quãuis necessitate p̃sumat. nõ necẽtare cogẽte. Bellus ĩquit abhereticis baptizantur uel rebaptizandi sint. queri solet. ad ꝙ dñs ꝙ quicq; sic qui baptizauit siseruatur forma q̃ tradita ũm bapm̃ aut. nõ qui illũ. Vñ bẽda sup̃ lucã. Sup̃ scismatic. sup̃ fa cinorosus. dicꝫ qm̃ in confessione sce ũitatis baptizat. ũ aliter. il le qui baptizat. abomi catholicis rebaptizare nec sectio. ũ inuocatio aliquid eat ad lauari. Ite aug. Quãuis unũ baptisma sit. tñ ecoꝝ. ꝙ eoꝝ qui nosse. p. ꝯ. ſ. s. baptizant ecclie catholice. tñ qui sunt ecclesiam baptizant. ñ sumunt bapm̃ ad salutem. s; ad p̃niciẽ. hui⁹ forma sacrãti. ſ. tutem̃ et ab negantes. nõ ecclia ñ eoꝝ baptizat. q̃ nosse ũitatis baptizati sunt. rupa ẽ forma sa cramenti. Ite rebaptizare hereticũ qui scitatis signa p̃cepit. omõ peccati ẽ catholicũ nõ imitari sim̃ scelꝰ ẽ. ex his apte colligit. q̃ qui ab hereticis baptizati sunt. quato cautius. ꝯ rebaptizãdi ñ sunt. si tñ ma. ſ. ponere reconciliãdo ut spm̃ scm̃ accipiant. ut signũ dominice hereditatis. Ꝯ tñ nõ ulli doctoꝝ ut cipam̃ ualde quidam qui dicẽ = udũt. ab hereticis nõ posse tradi bapm̃. eos ẽ rebaptizandos. cũ ueniunt ad ecclam qui ab illis baptizati. Sed de illis ũnẽ qui ẽ fidei matrem ecclie bapm̃ ꝯ sumunt. Cipari tñ la udat de uniuersis uidẽs. qui aũt de hereticoꝝ fõte aqm̃ scificare p̃sumpserunt. sic rebaptizãdos. ſ. ñ ẽ. cõmũ dicat ĩ lege. Quecq; tetigit ĩmundꝰ ĩmunda erit. Quis poterit dare ꝙ pene non hẽat. ũ ex ignorantia eum dixisse aliquẽ ĩmundũ. diuersi. ꝙ arrianẽ gothũ. cypriani qui ap̃ hereticos. ſ. scismaticos datũ bapm̃ nolebat. cognoscẽdo ũ eos nimis detestaret. ecclia ũ unita usq; ad hunc tẽp̃ mortui sectam. ut ueritatis quaꝫ celebat lucẽ obumbrato illa fugaret. ſ. si quid

purgandi erat passionis tuæ tollatur. Hec nos qui baptizati sumus. cotidie debemus inquirere agnoscimus. nõ ꝙ simus meliores. sicut nec petro ꝙ pedes iussit lauare. nõ quia. ſ. scies ẽ ꝙ licet ẽ inquinentur. ꝙ mundũ ĩmundis tñ mundi baptizati reputantur. sic ignorando nẽ ĩmanitate ꝺ̃ nullus baptizari potest. ĩtimat baptizetur. Unde ysidor. Qui ĩmatisi uisus sunt. nõ baptizari non possunt. ꝙ diuinã adhuc fidem nẽ ꝺ̃ potest renasci. ut regnũ dei iterum dicit. potest ꝙ gratia ñ possit. Ite aug. ñ ꝙ quisq; renasci ñ q̃ natus sit. Sed nõ opponit de ieremia de iobe bapa qui aliud scientiam legunt. Ꝙ ideo eos quidã putant dñs si sanctificauit ibi accipere ttiõ. Et nõ ĩmerito similis dicẽ potuisse ẽ hũ. si aug. air. Ubique sup̃ hoc loquens. Si uq; ad eos ꝺ̃ illo puero accepta est uisus. Et uoluntatis ut ĩ matia nisi cũ possit cognoscẽ. credẽ de ꝓtatus puer. ꝙ peccatum. ꝙ possit ĩmunditiã ẽ hũ. die potuisse nõ ad humane rationis exemplum natẽ. Nam qñ uolunt. ꝺ̃ ĩ uniuersi locuti ẽ. Ꝯ de ieremia legit. Ꝯ. q. ex utero sanctificaui te. Illa tñ sanctificatio efficiũ ꝓphẽ. si non renascuntur. ñ quis re. ſ. ex aq. ſ. ñ. p. ĩ. r. dei. Hemo uero renascitur. Ꝯ nascat. Vñ illa sanctificatio potest ꝓdestinatione accipi. Sece dubitanter uidet loqui qui ĩ eod. dicit. ñ dictum ẽ ꝙ credi. infantes mutos. s; erubescant. nec elizabet. die erubescant. Fide. s; erubescant. ñ tñ nõ ponunt. Sanctificatio tamen rei. animo it cognoscende. ĩ animi. ñ aparuulo cognite. absq; assertione dei. sanctificãte loquitur. nõ diffinitiue. quasi. ſ. telligãda. illa sanctificatio aut signũ sumere rei. ambitus. ſ. ut sanctificatus. ſ. p̃ spm̃ scm̃. s; melius ẽ ut dicam. illos ꝓpter cõmunẽ legem iustos sanctificatos. ſ. gratia preuenitos dimissis peccatis omnib; q̃ ante. ſ. scos testimonii edocetur. Si bapt̃s sit. illis ub corrupte pla

Quod ueri. ſ. solet. sic corrupte proferuntur. ac illa. Uba. an bapt̃s sit. Deus zacharias bonum factio scribit. Beatus ergo ih̃u ministri tui. q̃ fuit sacerdos. mea prouincia. q̃ linguam penit. ignorabat. rationem baptizandi. nisi latini eloquii. ſ. ĩfringens linguã. docet baptizate ĩ nõe patris. filii. ſp̃i scti. ſp̃ h confidas. si baptizare [illegible]. s; si illeq; baptizauit. non errorem introduxit. hesim heresi. si pro sola ignorantia romane locu

romis stringendo linguam baptizandi ut sic non possimus discernere ut de quo baptizetur. Vel sic de baptizandi de quib; nulla

B Preterea sciendum est quod illi de quib; nulla certa ratio existat talem inquisitionem fieri vel quos credendum sit baptizatos fuisse doceantur. Agendum est ut renascantur ne pereant quib; quia nostris gestibus consimiles sunt ut videat ecclesiam offerendi eis uidetur quod collatum esse nesciunt quia non temptatis ut presumptuosi videantur diligentia precauenda. de illo qui ludo in mari

C Solet requiri de illo qui nocens sic gratia mutatus est memoratione tantum sit mergitur utrum baptizetur an non distinguitur ita quidam si uero ludicre animi recreationis agere tur utrum approbandus sit baptismus qui sic daretur diuinum iudicium palam reuelationis miraculum operatione implorandum esse arbitrentur censeret. Videtur tamen sapientibus non fuisse baptizatum qui aliquem in flumine balneum mergunt non ea intentione baptizandi illud gerunt. Nam christianus secundum sic sicut forma est seruanda ita non tamen celebrandi illud in aqua. Illud in te moueat quod quidam nec fide pueros ad baptismum ferunt ut per spiritum adiuuentur regenerentur etiam si eos putant hac remedio temporalem retinere recipere sanitatem. Non enim per illi regenerantur qui nec ab illis intentione huc offeruntur. Leo pp.

E Aliquo scilicet in baptizandis electis duo tempora esse seruanda .i. pascha .i. pentecosten ut sabbato pasce et pentecostes baptismum celebretur. Quamuis necessitate mortis periculi urgente omni tempore debeat baptizari.

F Porro cum ad baptismum uenerint fidei sue professum debeat recipere quid petendum uenerint ad ecclesiam. Vita baptizando queritur quid uenisti ad ecclesiam petere. Si sit adulte proprie respondet fidem .i. sacramentum fidei .i. doctrinam. Ita singulis interrogatis respondet credo in patrem et filium et spiritum sanctum. Si autem puer et nondum loqui aliquem possit. Vnusquisque parvuli alio petente baptizantur quia hoc loquitur credere nesciunt sic etiam pro mutis egrisque alii profitentur dum baptizantur. Sic de penitentibus agendum est. Si uero pro eo quod respondet

potest alii respondere non uidetur sic dicitur esse etate ut per se loquatur. Si quaeritur ex quo sensu per paruulo dicatur credo. Fides de sacramento fidei id est dicitur respondetur pectore corde fertur ad ecclesiam ut hic cum baptizatur. ut sit sensus eundem fidem peto .i. sacramentum fidei per quod sum receptus credo .i. sacramentum fidei suscipio. Quia hic per paruulum per quem sacramentum fidei accipe(re) unde. Hic est aliud credere quam fidei hic non creditur respondet credere per paruulum qui fidei nondum habet affectum respondet fidei hic per fidei sacramentum recipere ad confessionem sacramentum. Si adhuc quaeritur ex quo sensu per paruulo respondeatur credo idem patrem et filium et spiritum sanctum. Humanae de sacramento fidei an de fide ecclesiastica ibi agitur fides sacramenti per eum nominari distinguuntur per quod fidei quia in unum est cum eo carent paruuli. Illa de fidei quia in illo creditur paruulus spondetur et renuntiare pompis diabuli spondet abrenuntiare. Quia si non seruauit sicut adulte tenebit per ipsos fideiussores. Sane potest dici spondi per paruulo quamuis ea etate sensum habere non uidetur. Respondet diabuli renuntiabit et unum fidei tenebit cui sacramentum fidei recepit. Hac autem sponsione paruuli pro quo fit tenebit responsor si ei ut cum uolo impleatur. Quia ille est rogatus dixit. Quia gratia precedente diligens circa eum pro quo spopondit sollicitudo debuit certissima emissi huius emunctionem quare renuntiare pompis diabuli spopondit. de catechizatis

F Illa autem interrogatio responsio fidei fit catechizatis. In catechismum eum addi catechismum ante baptismum catechismum catechizatum sequitur catechismum. Ut habeo quia ei fidem instruet et admittat pellatur. Catechismus degrecco latinum admittere ad ecclesiam. Catechizare est instruere ut de symbolo acerui mentis fidei catechizare et admittere. Vt gratia habeo spem immutabilem.

Symbolum dicitur signum collatio. Signum quia fideles ab infidelibus discernunt. Collatio quia uerae fidei sufficientia integritas collatae. Catechismus catechizatorum neophitorum sunt magis sacramenta tum quam sacramenta dici debent. Hi cum sic nouiter inducuntur. Rudes adhuc neophitus nuper fidei sunt. Indisciplina religionis quibus mysteria rudes. Ita precedunt baptismum non quasi sine eis non possit esse uerus baptismus. Sicut baptizando de fide instruat. Ne cui debitum fiat deceptus. Cui diaboli potestas ita minuatur. Vnde habundantius baptismum catechizandi debet homine

Vide
Vel abrenuntiet.
de ecclesie patrono.
o omnes
o uidet
Vel sacerdos
o instruct

uenire ostiũ ur fidei ente cumiñ accipiat
rudimẽtũ. r sciat cui debeat fieri ñceps. Jt
aũs. puruli gr sufflamtur. r groczamtur
ut ab eis pellatur potestas diabli. ne iam o
tendat eos subuertere. ne bapm osequanẽ
(non ergo ifantib; creatura dei gr sufflatur
r groczatur. sed diabol ut recedat ab homie.

Nunc de sacrũto de confirmatione
confirmatiõis adhuc ẽ decuũ unũ q
rsoleat formã aptãe. c. uerba que epe di
cit. ẽ bapt̃os i fronte puero. Sacro signat crismate.
Sacmentũ ab aliis pfici nꝑ nã sumis sac
dotib; nec tempore aplorũ ab aliis q̃ ab ipis a
plis legr pactũ. nec ab aliis q̃m ab illis qui
locũm eoꝝ tenent. pfici pot̃ debet. nam si
aliꝰ ꝑsumptum fuit. irritũ habetur. unaqu
umq; inter ecclãstica reputabẽ sacmenta
(licet Apl̃s deris baptizatos tange impectores.
non crismate signare ifronte. Vir⁹ uo h
sacmũ ẽ donatio spũs. s. adrobur. in bapo
dale ad remissionẽ. y ũ rabanꝰ alũmo sac
dote p impõnem manũ parochie traditur.
: bapato ut roboretur per spm scm. s. adp
dicand aliis illa q̃pte o secur ẽ. i bapo. Jt oms
fideles p manũ impõnem epi oy post bapm de
bent accipe spm scm ũ plenũ. jam ueniũ.
Scitote ut rũq; magnũ ẽ sacmũ. Melchu
s; ũnum. manon uenerabone tenẽdo
sic amnorb; datur. Ecce mal dicẽ sacmen ipp.
tum ofur nacomũ. s; forte nõ ob mnerẽ ũ
tatem. l utilitatem. q̃ferat. sed quia adigm
orib; datur. r dignori parte corpis fiti. in
fronte. l forte quia mal cautum angustũ
pstat. licet baps ad remissionem plurima
leat. Q̃ru di immere utrũ dicens in me
tone bapt̃s. spm. s. descendẽ ad h̃ubionẽ
do sacmã. Sed ubi eis septiformẽ gram ẽ
omi plenitudine sanctitatis. r uirtutis ue
nire i homiem. Q̃ aguntur deb fumi.

Sacrmtum aie unis. nec iunis. t
di debat. sic. r baps. nali. cogit necitas
nec debet iterari sic nec baps nec ordo. nulli
enim sacrũto sacienda ẽ iniuria. q̃si
putatur. q̃ñ iteratur. iam d̃; utrum ali
q̃l nihil iterari possint. q̃ ẽ. r iam de bapo
tor die. q̃ iterari ñ debeant. r aug̃ apte dicẽ.
uter q; sacmentum ẽ. r quadam o secratõ
ne datur. illud quid cum bapizatur illa
ñõ ẽ ordinatum. Jõq; in catholica uter ñ q̃n

licet iterari. q; neue iniuria facienda ẽ. q̃
dubitanter. ñ ne nẽ de o fir matõne. Bea
tus ãbrosius. r alii uolunt. illi debeant p̃ad
sereni. de sacramento altaris.

Post sacrũtũ bapi. r confirmatõnẽ. sequi
tur eucaristhe sacrũtum. p bapm munda
mur. p eucaristiã ibono o sumamur. bapt̃s
est. ut nos o renatos. eucaristhia spiri
tr refice. ũ. r cellẽt. de eucaristha. r. bona
gñ. quia ih̃s sacrũtũ. ũ modo. ẽ. q̃ ũtatis
uirtutis. r gr. ẽ. sicut ille uer⁹ sumꝰ. qui ẽ. fons
rorigo gr̃e. uel eui figuram p̃cessit. q̃
manna pluit ds patrib; in deserto. qui co
tidiano celi pascebantur alimento. uñ
panẽ angl̃oꝝ manducauit hõ. s; nõ panẽ
illũ. q̃m manducauerũt mortui sunt. sed
ñ panẽ uiuũ. q̃d. ẽ. ad uitam mundo eri
buit manna illd de celo. h̃. sup celũ illd
scaturiebat idem. altãm refuatum. h̃
ab omi corrupõne alienum. q̃ nec q;
religiose gustauit. corrupcionẽ ũiu
debuit. illd datum fuit antiquis p̃ transitu
maris. r. ũ subtis egipti. liberati sunt
hebrei. sta h̃ celestr manna ñ ũ renati p̃s
tari debet. panis ille corpal pp̃ antiquũ
ad ũtam promissionis. p deserta ẽ
duc̃. h̃ esca celestis fidelis h̃ scti deserti
manse ntes in celum subuehit. Vñde rec
te uita nõ appllat̃ q̃ ũia reficiens nos
ũi ipam deducẽ. q̃ sic ũtari rubro figu
ri bapi p̃cessit. ut ũ magna sigõne dñi
ci corpis h̃ono sacrũta demonstrata sũt.
: ũ de latere y sanguis. q̃ fluxerunt. q
y per sanguinẽ redemptionis. q̃ ablu
tionis nos redimere uenit. ad diabolo. a
peccato sic. ut libertas. p sanguinẽ agni paschal
ab egr cum natore. q̃ q̃n maris ab egip
tus liberatur. h̃. i sacrũtũ ritum melchi
sedech ostẽdit. ũ panẽ ruinũ abbe obtulit. Vñ
ut caro amby intelligatur. auctoꝝ eẽ sacrũta
xp̃ianoy q̃n unde ũ. de institutione sa
cramenti.

Sacrũtum. s. institutio forma sacrũti. ut res sac
mentum dñi instituit. q̃n p̃ cypriũ agnũ.
: corp⁹ r sanguinẽ suũ discipulis cenã por
rexit. Vñ cũ sibi ostenderet. q. corp⁹ assumptũ
ablatum erat ab oculis. r illatum sidib; nec re
erat. ut die cene sacrũtum nob corpis
r sanguinis celebraret. celebretur. iugiter p

·2·

·3·

·4·

·5·

·6·

·7·

·8·

·9·

·10·

·11·

·12·

·13·

·14·

·15·

·16·

·17·

·18·

·19·

·20·

·21·

·22·

·23·

·24·

·25·

·26·

·27·

·28·

·29·

·30·

·31·

·32·

·33·

·34·

·35·

·36·

·37·

·38·

·39·

·40·

·41·

·42·

·43·

·44·

·45·

·46·

·47·

·48·

·49·

·50·

·51·

·52·

·53·

·54·

·55·

·56·

·57·

·58·

·59·

·60·

·61·

·62·

·63·

·64·

·65·

·66·

·67·

·68·

·69·

·70·

·71·

·72·

·73·

·74·

·75·

·76·

·77·

·78·

·79·

·80·

·81·

·82·

·83·

·84·

·85·

·86·

·87·

·88·

·89·

·90·

·91·

·92·

·93·

·94·

·95·

·96·

·97·

·98·

·99·

·100·

·101·

·102·

·103·

·104·

·105·

·106·

·107·

·108·

·109·

·110·

·111·

·112·

·113·

·114·

·115·

·116·

·117·

·118·

·119·

·120·

·121·

·122·

·123·

·124·

·125·

·126·

·127·

·128·

·129·

·130·

·131·

·132·

·133·

·134·

·135·

·136·

·137·

·138·

·139·

·140·

·141·

·142·

·143·

·144·

·145·

·146·

·147·

·148·

·149·

·150·

·151·

·152·

·153·

·154·

·155·

·156·

·157·

·158·

·159·

·160·

·161·

·162·

·163·

·164·

·165·

·166·

·167·

·168·

·169·

·170·

·171·

·172·

·173·

·174·

·175·

·176·

·177·

·178·

·179·

·180·

·181·

·182·

·183·

·184·

·185·

·186·

·187·

·188·

·189·

·190·

·191·

·192·

·193·

·194·

·195·

·196·

·197·

·198·

·199·

·200·

·201·

·202·

·203·

·204·

·205·

·206·

·207·

·208·

·209·

·210·

·211·

·212·

·213·

·214·

·215·

·216·

·217·

·218·

·219·

·220·

·221·

·222·

·223·

·224·

·225·

·226·

·227·

·228·

·229·

·230·

·231·

·232·

·233·

·234·

·235·

·236·

·237·

·238·

·239·

·240·

·241·

·242·

·243·

·244·

·245·

·246·

·247·

·248·

·249·

·250·

·251·

·252·

·253·

·254·

·255·

·256·

·257·

·258·

·259·

·260·

·261·

·262·

·263·

·264·

·265·

·266·

·267·

·268·

·269·

·270·

·271·

·272·

·273·

·274·

·275·

·276·

·277·

·278·

·279·

·280·

·281·

·282·

·283·

·284·

·285·

·286·

·287·

·288·

·289·

·290·

·291·

·292·

·293·

·294·

·295·

·296·

·297·

·298·

·299·

·300·

·301·

·302·

·303·

·304·

·305·

·306·

·307·

·308·

·309·

·310·

·311·

·312·

·313·

·314·

·315·

·316·

·317·

·318·

·319·

·320·

·321·

·322·

·323·

·324·

·325·

·326·

·327·

·328·

·329·

·330·

·331·

·332·

·333·

·334·

·335·

·336·

·337·

·338·

·339·

·340·

·341·

·342·

·343·

·344·

·345·

·346·

·347·

·348·

·349·

·350·

·351·

·352·

·353·

·354·

·355·

·356·

·357·

·358·

·359·

·360·

·361·

·362·

·363·

·364·

·365·

·366·

·367·

·368·

·369·

·370·

·371·

·372·

·373·

·374·

·375·

·376·

·377·

·378·

·379·

·380·

·381·

·382·

·383·

·384·

·385·

·386·

·387·

·388·

·389·

·390·

·391·

·392·

·393·

·394·

·395·

·396·

·397·

·398·

·399·

·400·

·401·

·402·

·403·

·404·

·405·

·406·

·407·

·408·

·409·

·410·

·411·

·412·

·413·

·414·

·415·

·416·

·417·

·418·

·419·

·420·

·421·

·422·

·423·

·424·

·425·

·426·

·427·

·428·

·429·

·430·

·431·

·432·

·433·

·434·

·435·

·436·

·437·

·438·

·439·

·440·

·441·

·442·

·443·

·444·

·445·

·446·

·447·

·448·

·449·

·450·

·451·

·452·

·453·

·454·

·455·

·456·

·457·

·458·

·459·

·460·

·461·

·462·

·463·

·464·

·465·

·466·

·467·

·468·

·469·

·470·

·471·

·472·

·473·

·474·

·475·

·476·

·477·

·478·

·479·

·480·

·481·

·482·

·483·

·484·

·485·

·486·

·487·

·488·

·489·

·490·

·491·

·492·

·493·

·494·

·495·

·496·

·497·

·498·

·499·

·500·

·501·

·502·

·503·

·504·

·505·

·506·

·507·

·508·

·509·

·510·

·511·

·512·

·513·

·514·

·515·

·516·

·517·

·518·

·519·

·520·

·521·

·522·

·523·

·524·

·525·

·526·

·527·

·528·

·529·

·530·

·531·

·532·

·533·

·534·

·535·

·536·

·537·

·538·

·539·

·540·

·541·

·542·

·543·

·544·

·545·

·546·

·547·

·548·

·549·

·550·

·551·

·552·

·553·

·554·

·555·

·556·

·557·

·558·

·559·

·560·

·561·

·562·

·563·

·564·

·565·

·566·

·567·

·568·

·569·

·570·

·571·

·572·

·573·

·574·

·575·

·576·

·577·

·578·

·579·

·580·

·581·

·582·

·583·

·584·

·585·

·586·

·587·

·588·

·589·

·590·

·591·

·592·

·593·

·594·

·595·

·596·

·597·

·598·

·599·

·600·

·601·

·602·

·603·

·604·

·605·

·606·

·607·

·608·

·609·

·610·

·611·

·612·

·613·

·614·

·615·

·616·

·617·

·618·

·619·

·620·

·621·

·622·

·623·

·624·

·625·

·626·

·627·

·628·

·629·

·630·

·631·

·632·

·633·

·634·

·635·

·636·

·637·

·638·

·639·

·640·

·641·

·642·

·643·

·644·

·645·

·646·

·647·

·648·

·649·

·650·

·651·

·652·

·653·

·654·

·655·

·656·

·657·

·658·

·659·

·660·

·661·

·662·

·663·

·664·

·665·

·666·

·667·

·668·

·669·

·670·

·671·

·672·

·673·

·674·

·675·

·676·

·677·

·678·

·679·

·680·

·681·

·682·

·683·

·684·

·685·

·686·

·687·

·688·

·689·

·690·

·691·

·692·

·693·

·694·

·695·

·696·

·697·

·698·

·699·

·700·

·701·

·702·

·703·

·704·

·705·

·706·

·707·

·708·

·709·

·710·

·711·

·712·

·713·

·714·

·715·

·716·

·717·

·718·

·719·

·720·

·721·

·722·

·723·

·724·

·725·

·726·

·727·

·728·

·729·

·730·

·731·

·732·

·733·

·734·

·735·

·736·

·737·

·738·

·739·

·740·

·741·

·742·

·743·

·744·

·745·

·746·

·747·

·748·

·749·

·750·

·751·

·752·

·753·

·754·

·755·

·756·

·757·

·758·

·759·

·760·

·761·

·762·

·763·

·764·

·765·

·766·

·767·

·768·

·769·

·770·

·771·

·772·

·773·

·774·

·775·

·776·

·777·

·778·

·779·

·780·

·781·

·782·

·783·

·784·

·785·

·786·

·787·

·788·

·789·

·790·

·791·

·792·

·793·

·794·

·795·

·796·

·797·

·798·

·799·

·800·

·801·

·802·

·803·

·804·

·805·

·806·

·807·

·808·

·809·

·810·

·811·

·812·

·813·

·814·

·815·

·816·

·817·

·818·

·819·

·820·

·821·

·822·

·823·

·824·

·825·

·826·

·827·

·828·

·829·

·830·

·831·

·832·

·833·

·834·

·835·

·836·

·837·

·838·

·839·

·840·

·841·

·842·

·843·

·844·

·845·

·846·

·847·

·848·

·849·

·850·

·851·

·852·

·853·

·854·

·855·

·856·

·857·

·858·

·859·

·860·

·861·

·862·

·863·

·864·

·865·

·866·

·867·

·868·

·869·

·870·

·871·

·872·

·873·

·874·

·875·

·876·

·877·

·878·

·879·

·880·

·881·

·882·

·883·

·884·

·885·

·886·

·887·

·888·

·889·

·890·

·891·

·892·

·893·

·894·

·895·

·896·

·897·

·898·

·899·

·900·

·901·

·902·

·903·

·904·

·905·

·906·

·907·

·908·

·909·

·910·

·911·

·912·

·913·

·914·

·915·

·916·

·917·

·918·

·919·

·920·

·921·

·922·

·923·

·924·

·925·

·926·

·927·

·928·

·929·

·930·

·931·

·932·

·933·

·934·

·935·

·936·

·937·

·938·

·939·

·940·

·941·

·942·

·943·

·944·

·945·

·946·

·947·

·948·

·949·

·950·

·951·

·952·

·953·

·954·

·955·

·956·

·957·

·958·

·959·

·960·

·961·

·962·

·963·

·964·

·965·

·966·

·967·

·968·

·969·

·970·

·971·

·972·

·973·

·974·

·975·

·976·

·977·

·978·

·979·

·980·

·981·

·982·

·983·

·984·

·985·

·986·

·987·

·988·

·989·

·990·

·991·

·992·

·993·

·994·

·995·

·996·

·997·

·998·

·999·

·1000·

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

nō In li. de sac̄ mentis.

missum q̄ semel offerebatur ip̄e cū de
Forma ue q̄ ipe ihs edidit dicens forma
h̄ corpus meum. z h̄ sanguis mꝰ.
cum u huba p ferunt oblio sit panis uinum
i substā corpis z sanguis x reliqua addi laud dīr.
vñ ambr. sermone x li confic sac̄mtī q̄ sermo x ē tū mutat. sic er pane fit corp x. vñ
num ē aqua i calicem missū fit sanguis con
secrōne ubi celestis. consec̄ cōb quib; fit ū
bis. attende que sunt uba. accipite z con
medite er eo oēs. h̄ ē corp m. vt accepite
bibite er eo oēs. h̄ ē sanguis mꝰ. per reli
q̄ oīa que dīr laud do defertur oīo p mit
tit. pp regib; sī aut. credūd ē q̄ tm vō
x sac̄mta. omia operant. relq̄ uo oīa
mch aliū sūt q̄ laudes uel obsecrationes fi
delium petiones. Cece q̄ sit mysteriū z forma
h̄ sac̄mtī. v ostadā dignū ē q̄ illd sac̄mtū
p cenam dedit discipl̄is suis q̄ ihc ad mysti
bila passe ma uebant. magnum ex celebrato
discipl̄is typico pascha q̄am memoriale
esset mādauit sub spē panis uini corp ni q
mine sui. es tradid ut ostenderet legis uetus
sac̄mta fr̄a que p̄cipui erant agni paschal. ta
crificiū i morte sua ē cumulari. actione
legis sac̄menta subsistunt in q̄ excellit
mysteriū eucaristie. sō i p̄alia addit
humū. ad ritus memoriale discipl̄oz. ihc̄tur.
rab ecclia de ceps frequentare. s; ñ er mos
discipl̄ am sayr ipositum ut p alios scibol
sumat. potuerunt simul simul o ponter. sic apls
docet. ut singlāri reuenna diiudicentur.
r. discernat ab aliis cibis. q̄ dñs apls dis
pensando reliq̄t. vñ aut. Apparet ꝑmo
acceperūt discipli eucaristiam non eos
accepisse ieiunos. Hon iō tū calumpn
and est uniuse ecclie qa ieiunis sēp si
mitur: placuit enī sp̄u. s. ut honore
tanti sac̄mtī p mos ꝑ tam diuīn corp ita
ret. q̄ alibi cibi. iō ubiq; mos iste seruatur.
Hon enī p cibos dñs dedit iō p̄ius ceno
ti illd accipe debent ut q̄s arguat apls:
Nam saluator quo uehemēt cōmenda
ret mysteriū illd altitudinem ultimū h
uoluit ifigere cordib; r memoriā discipl̄oz.
ad q̄b; ad passionē digressur erat. q̄ a die
de ceps sumeretur apls p q̄s ecclia
dispositur erat. seruauit docend. ut nunc
q̄ sit sac̄mtū q̄ res. indam. Sacramentū

invisibil grē forma. formaq̄ panis nu
mi q̄ mē sac̄mtī. r. signū sacre rei. q
pōt spēs q̄m igerit sensib; aliū aliq̄ hāc
in cognōnē uenire tenent. g nocā
bla rr. q̄ ante fuerunt. s. panis uinum.
h̄a sac̄mtū gemina ē resima. s. otenta r
signata. signata nō tm ꝯta. s. et con
tenta. r signata ē caro x. q̄ de uirgine uen
it. r sanguis q̄ pro nob fud. s. et autem signa
ta. nō contenta ē unitas ecclie ip̄a desi
nans uocatis. iustificans. r glificans. h̄ē
duplex caro x. r sanguis. vñ uer. duplex
iam intelligitur caro x. r sanguis. sil illa
q̄ uere sumpta ē. r sepulta. r sanguis q̄ miles
lancea effusus ē. sp̄ualis illa ac diuina deq̄
q̄ egit. Caro mea uere ē cib; r sanguis mꝰ
uere ē pot. vñ manducantis carnem meā.
& b. s. m. sunt q̄ hāc distinguenda.
mysteriū ē sac̄mtī. alterū p̄ sac̄mtum. r
res. sacramentū q̄ ē res. nō sac̄mtū. Sacramentū
vñ res ē sp̄ualis. panis. vnum sac̄mtū
r res ē corp x. r sanguis. res. nō sac̄mtū.
mystica ecclia. corpus illa misibil sac̄
mtī ē gemine rei quantūq; rem
q; rei similitudinē gerit. ex pānis. sic
panis p̄cepti cib corp reficit. r sustentat
unumq; hominē tenficit. aq; febrē ac
caro x. ihū hominē plus cēto gratissima
lr reficit. r sanguat. vñ ealr. t. inqm. p̄ceptū est
hoc. i similitudinē tre mystica. q̄ē unitas fide
liū q; sic ex multis granis. oficit unus pa
nis. ex pluribus. ac unis uuis. unū fluit.
sic ex multis fidelibus p̄sonis unitas ecclias
ac constat. vñ apl. vn panis. unū cor
p multi sumus. vñ aug. v. unus panis. unum
cp ecclia dr. pro eo q̄ ex uno pane ex multis
granis. ex multis membris unū corp. ex mul
tis membris apōt. sic ecclia ex multis fide
lib; carnaliter coplante q̄ctis. multitu pa
cis. unitatem nr ex ipsa unitate consecrāt.
accepit h̄ mysteriū unitatis. r tenuit. nin
cuiū pacis. r sacrīp mysteriū profecto. q̄ se
cū. i sac̄mtī ē corp p̄ū x. de uirgine sumpti
qui corp x. ex multis membris purissi
mis. r immaculatis. constat. ita societas ec
clistica. ex multis p̄sonis aceruatim. mu
lta mala libi ipsi sibi. sicut ei ueritas pro fēn
ē archa dñi deligni sectis. q̄ē ip̄a. in aqua
albe spine similia. de duob' mōtib' mādūcād.

illi faciebant

alta

nō hēbāt vita 1 Aug. 124

spēs

significat

spēs

tuq o ie

26

97

15

Q

Et sic duo sunt res illi sacramenti ita ꝙ
ec duo ad manducandi unus sacramentalis
s. q̃ boni mali edunt alius spiritualis quo soli
boni manducant. Vñ aug. Quid est manducare fidem habere soluti is sacramento corporis accipe
runt indigne acceperunt s; in ipo mane
bre ipm ille manet me spiritualiter cui man
ducat q̃ iunctus ei incedit sacramenti significat
manet nã q̃ discordat a ei nec carnem ei man
ducat ei sanguinem bibit sed tanto rei sacra
mentum ad iudicium sui cotidie accipiat spiri
tum manducationem aut discernens a sacra
mento aut veritatis domini uenientem credat ma
ducabit. Credere enim id est manducare pa
nem uiuum. Qui credit id manducat eum.
Set q̃m manducando est ei q̃m ipe dicit. Qui ma
ducat carnem meam et bibit sanguinem meum manet in me et ego in eo.
Sanguinem manet in me ego id est habitat. qui ue
ro in me non manet nec ego in illo. Non accipit
sacramentum accipit magnum commendat nulli ambi
guum est quicquid corporis sanguinis q̃ dni participem fieri q̃m ei membri efficit nec alienari
ab illius pacis caritasq; consortio si anima
non illum edat realiter habitat deus sicut unitate corporis ei constituitur abscedat quia
illi sacramenta visibilia beneficio non prosunt q̃m ille his q̃
illa sacramenta fuerunt in illo enim sacramento
corporis et sanguinis sui commendauit nobis q̃
sic nos in se et nos corpus ipsius fieri sumus
Item qui discordat a christo non manducat car
nem eius nec sanguinem et si tanto rei sacramenti
ad iudicium s cotidie accipit. De errore quorundam

Hec uba cum alia bñ in de spiritali manducõe
agit q̃da obtuso corde legentes erroris
caligine uoluti sed ad ea de quibus superius corpus et sanguinem ei abominis tui sumus et ama
tis dubitanter tenendo eam abominis sumi non
sacramentaliter si et spaliter amaliuo tui sacramentaliter
et sacramento s. sub specie uisibili carnem ei pi
delicet sub specie sanguinem pro nobis fusum
sumis in mysterio q̃ tanto bonorum q̃ sub
dubitatur testimonium. Ego ego ipe peccatori
bus indigne sumentibus caro et sanguis sanguis peccatorum in remissionem effunditur ait
multi indigne acceperunt corpus domini dicit
apls. Qui manducat et bibit. cat. d. et non m. et b.
et q̃ocirca q̃sit cauendum male accipere bonum.
Ecce enim factum est malum dum male accipit bonum
sicut ipe fecit et bonum et bñ accipit malum s.

Q

dum stimulus salubre patientur portat
q̃ mala prosunt bonis sicut angls sathane
paulo et sic ob id mal. bonis sit ad salutem
mal. ad iudicium. Non q̃ma rb. i. s. m. et bn
qua res illa mala est s; q̃ malus male acci
pit q̃ bonum est id indigne sumendo corpus ei = quis
= n effic̃ q̃ malus est malum sit q̃ accipit. Sic n
ad salutem accipit nisi accipiat. corpus et
sanguis dni nisi homini erat illius q̃ biat aut
apls. Qui manducat et bibit huius plenius
apte ostendit q̃ manducatio corporis et sangu
inis sumitur si sacramentaliter non spiritaliter. De intellectu
Sed dum bonos duos nos sumendi intellia q̃dam ei
quoy da uobis ambigue dictoy dissimilitudo
guenda est aut nec bonis accipit sacramentum et
rem sacramenti malus sacramentum non rem.
Sacramentum id est corporis et sanguinis dominici quidem
tum (rem uero spiritalem) caro et sanguis. Bonus et utique
sub carnem accipit. malus uero tantum sacramentum et
corporis et sub sacramento non rem spiritalem. Sic n
manducant manducat et manducant in
manducat. q̃ n manducant sacramentaliter a
liq̃n manducat spiritualiter nec q̃ manducat
spiritaliter uere caro et sanguis dni sumitur.
q̃ ipam efficientiam habet et remissionem
peccatorum pro q̃ quidem orari debet. Proficiant
in. d. q. r. s. q̃o. q; u. s. g. r. u. c (rerum uitatum
dicit ipam efficientiam q̃ q̃ h sacramenta. ipm et
sic sacramentaliter carnem sanguinem: ita spiritaliter
sumant. Petrus sacerdos ut et q̃ nunc sub
specie panis unum sumit manifesta uisione
sicut secreta diuinitatis est: q̃n capiat. q
stat q̃ abominis et malat ad ymaginem. De hoc alio
Sunt item alii q̃ dicit corpus et non esse mal
peccatorum insania caro in signo.
Illos enim intelligi q̃ dicit ut ut uix mod natura
lium rerum mentes mandauit ac prelo sic uul
tum q̃ dixit. asserentes malitiari in esse corpus et
= uel sanguinem nec subam panis
tanum esse subam carnis et sanguis nullatenus
xpm dixisse. Hoc est corpus meum sicut apls dicit. pe
trasse erat et. Dixit enim ibi esse corpus xpi tum
sacramento et signo (rem tum signo manducari
quod: q̃ erroneum peccatum sumitur
uitatis uim prima hesitatum esse id insipiens et eum
eum nisi quis. m. e m. rb. m. s. n. b. u.
e. illi fuerunt dicentes dicere hoc
p eum audire. labiem retro. Ille discedentibus
structuris. xij qui remanserant. s pbe inqt

Sumi corpus
a bonis ad
salutem a mal

a uis ver =

dicet

non

qui uiuificat caro nil pdeſ. Verba q̃ locu
ſũ uob ſpe ſũt. Intellexiſti ſpualr
ſpe tota ſt. Intellexiſti carnali. Tu ſpe
tua ſt. Si ũ ſtt ſpuali itelligit q̃ locut
ſus. Ni corp q̃ dnd⁹ manducaturi eſſ⁹ ibi
bitur. Nihil ũ langue q̃ fundendi ſt q̃ me cruci
figerent. Sacrm̃ aliq̃ uob tradam. Spuali
itellectu uiuificabit uos. Caro n pdeſt quicq̃
Sunt q̃ dicta illoy in hac ſollemnitate mi
niſtranda. Aut n dno. Dom̃ ſcdm finiantur
ſunt ſũ dñs hũ i hoc ſũt ũitas dñi. Corp
eũ in quo ſurrexit. In uno loco ee oportet. Ũitas a
el ũq; diffundat. Si una pars dicit quia pars
e in celo: pdicto e. Et idcirco paupes semp uob cũ
habebit. Ma. ni. Sch. hui⁹ dicti ut ſtimat h
retici falſa occasione ſui erroris. determinẽ primi

Quo modo ergo sine omni accipienda sit
ſcr̃a eucr̃i hoc negat ũm corp̃ ab fidelib⁹ ſu
mi. Dicunt ee. Sch. hui⁹ ũitas aplos ꝛ ceteros in
truxit. Quia corp̃ ũ partes discerpi ut pu
tant illi discipli. Quare uero integrũ
inuisibile forma humana. Si inuisibile sub for
ma panis. Quomodo corp̃ ⁊ sanguẽ nob tradit. Que
sensum auget confirmat dicens. Ipm q̃ ipm
corp̃ quidebatur manducat. Ipm inuisibile.
Ipm uisibile. Sed ⁊ illud uisibile cele
brari necce e. Tm inuisibile intellecta ⁊ intellecta
e corp̃ ẽ. Ee in uno loco. Sc. uisibile forma hu
mana. Ũitas tm e. Diuinitas ubiq; est. Quo
modo corp̃ ihu altari e. Ubiq; celebrat. Sic il
lud intellige. Paupes semp habetis uobiscũ. Sch.
e corporalem presentiam. Et q̃ccq; ostenditur. Simi
liter pdicto e. Icelo e uisibile. Sc. inuisibile. Inuisibile
altari. Quia forma humana apparet. Si forma
panis unius operis. Unum uisibile caro est. Di
cit. Hanc. Hoc g̃ dns. Si q̃ ũ ipsum sit apparens inuisibile
dicat. Hanc. Hoc g̃ dns. Si q̃ approbare uolentes
nisi omnibus sacerdotibus ecclie. Duob⁹ officiu
ob⁹ celare uisibilia. Cum hoc inuisibilia dm
nr. i. e carne ⁊ sanguine sacrificio. Tre sacr
mta. i. corpe e. Sic e p constat. Quia ergo
tholetes fit uerbis ipsoq; ois res illar rẽ
naturã ũitatem ipse tenet. Ergo sicut
confitet. Sacrificiũ ecclie duob⁹ sacrificio. Tre
sacrmta. i. corpe e. Est q̃ sacrmtũ. Tres sacrmta
tud corp̃ e. Ecce inuisibilem dicit carnẽ e
q̃ forma panis optatissimi. Inuisibile. Idq; corp̃
dicit ee sacrmtũ. Tremergo confirmat q̃ su
pra diximus. In eodem.

Deum ad q̃ mag lectorẽ moueat caro et
sic q̃ forma panis oportũ sacrmto accepi
mꝰ. Sanguis et q̃ sub uini spe ac specie po
tam. Caro nos et cruor. Sanguis sacrmtũ ẽ
sanguis carne ⁊ sanguine. Utroq; inuisibi
le. Intellectibile. Spualr intelligit corp̃. Inuisibile. ⁊
palpabile plenũ gr̃a ⁊ diuina maiestate. Aut uel
Attende hic diligẽter q̃ tropo quodã unit hostia
aut q̃ solet res significare res sortitur nomen. Dicit
q̃ significat. Hoc inuisibile sp̃aris uocat nosse car
nis. Inuisibile. Quum nosse sanguis. Inuisibile
uno. Intelligibile caro. Et q̃ illam speciem ubi ca
ro. Si intelligitur ita ⁊ sanguis caro. Et inuisibile
et ee sacrmtũ inuisibile carnis. Et panis. Quia
illa tua dicit caro e sacrmtu carnis inuisibile. Et
carne inuisibili ⁊ specie. Quia caro. Et inuisibile caro
significat corp̃. Et q̃ et inuisibile ⁊ palpabile. Et ista
forma apparet. Ista de sanguine accipi debet.
Que sensum confirmat auget. Aperiens qualiter p
dicta intelligenda sit. Et q̃ obscure dixit. Sequen
ter dicens. Ita panem uocari corp̃ christi fuere sic
sacrmtũ. Et corpis. Et q̃ ecce poste efficit ipa im
mola. Et q̃ tur manib⁹ sacerdotis uocat. Et passionis
rei ueritate. Et significatiue missio. Hic sacrmtũ fidei
dixit fidei. Sacris respondeũ hereticis obiectoribus.
Et
eor qui negant ũm corp̃ christi altari ee. Et panẽ
et corp̃ et unum sanguinẽ mistica et sacratione nũ
dicentes. Quis audeat manducare dñm
suum. Quis audeat die quotidie formari cor
pus de mille fidelibus q̃ sunt caro unius. Auctoritas
Hec et alia similia tibi probat ũm corp̃ christi
Probant illi idoneum mysterio legis nature altari
lectantes. Et p fidem subdita oculis cur testi
monia. Aut ueritas. Accipite hec. c. m.
Ambr. Si tanta ualuit sermo helie ut ignem
de celo ponet. Quanto ualebit tuus sermo christus
mutet. Elementa mundi quib⁹ legit quasi dixit
christus. Hoc sermo q̃ potuit ex nichilo facere
quibant. Nonne potest q̃ sunt in id mutare quod
non sunt. Non enim minus est dare q̃ mutare nouas nat⁹ reb⁹.
Et hoc ordine q̃ primauo uirgo maria semen gignere
solet uetant. Liquet q̃ppe nat⁹ ordine ex uirgine
uit. Dicit q̃ confitemur corp̃ ex uirgine e. Quid go hic
q̃ ex nat⁹ ordine ⁊ corpe christi natura sit
ipe pars ex uirgine. Et ambigit de alia specie
notat p sectionem corp̃ significat an sectio
nem. Dicit aliud p sectionem sanguis nuncupatur.
Tu dicis amen. i. uerum e. Q̃ sermo sonat affec
tet sentiat. Et auget. Ipse panis ante quam unde

mus rel mu sibiles · r · carnē · r sanguinē
bonoz am · ū simili pendim · hal dual ·
ām · oslēcōnē pendelum · cūfideli · tenemur
ām · oslēcōnē panē eē · mimū · gnūm formā
nūr · p · oslēcōnē uō · p · carnē · r sanguinē · q · b̄ī
dictō · oslēcuit · sē amby · panis ē usitat · altarī
ante ulla · lāē · ū accessit · oslēcōy de pane fit · p · ca
ro · Q̄m pot · q · panis ē eē corp̄ · x̄ · p · consēcōnē · q̄
fit sermone · x̄ · sē si tanta uis ē in sermone dīn · ū
icepent eē · q · ñ erit · q̄nto mag · operatorius ē
ūsūt que erunt · r · alia · ad hūc tenent · sic · q̄e
nur panis ām · oslēcōnē · ām corp̄ · x̄ · ē · p · oslēcōnē ·
q̄nto · p · ēt mimū · mūtat · r · sic · er pane fit cor
p̄ · x̄ · mimū · ēāq · ieme · mistū fit sanguis · oslēcōne
ubi celestis · sē auc · sic · p · sp̄m · uīcem · sine co
itu · creata · pereūd · er · suba panis · mimīdē
corp̄ · r · sanguis · ut mne · sp̄ēs · er panis · mimq; su
ba efficit · figura · uō · ē · id · q̄ · er · ūsl · sent · sē · ense
bus · emisen · sūsibl · sacdos · ūisibilē · ēāmus
isubam · corp̄is · r · sanguīs · sūmūbo · suo · secreta
potestate · q · mūtat · Cr · his · aliisq; pl · ribz · o · stat
usm · eē · corp̄ · r · sanguē · ī altarī · ñ · mo · integrum
· p · sub · utraq; sp̄ē · r · subā · panis · corp̄ · umq;
subā · sanguē · q · uis · q · ūa · q · qual · sit illa · q · uis
· formal · an · subal · altēr · gūs · diffiniure · ūsuf
ficio · formalē · tū · ñ · eē · cognosco · ri · q · ām · su
erunt · remanē · r · p · or · · p · ond · q̄bz · dā · uidet
subsist · eē · dicētibz · sic · subā · o · uti · isubā · ūb · ēēnt ·
alī · sūt · illa · sūsui · p · mīsse · auctoritate · r · sen
tire · uidēt · Oppō · onē · hanc · sūam ·

Sed huic sūe · sic · opponūt · abaūs · si · suba
panis · iq̄unt · unū · q · uīt · subali · corp̄
ūl · sanguīs · r · cotidie · fit · alīq̄ · suba · corp̄ · lis · q · uis
· r · q̄nte · ñ · erat · r · hodie · ē · aliquid · corp̄ · · q̄ · ñ · ō
erat · r · cotidie · auget · corp̄ · · r · ata · formal · de
mdeq; · ō · conceptione · ū · fuit · sēm · q̄bz · li · ūre
pondī · pōt · q · ū · ea · rone · dr · corp̄ · · o · ficiūdo · celes
tis · q̄p · m · corp̄ · ēōceptu · ūguis · formet · dēcep
formet · ēq · suba · panis · unū · m · q̄ · ñ · fuerat
corp̄ · r · sanguis · ūbo · celesti · fit · corp̄ · r · sanguis ·
ñ · ō · ēdotes · dīn · · o · ficē · corp̄ · · r · sanguē · q · cor
mūnio · suba · panis · fit · caro · r · suba · unū · fit
sanguis · r · sūt · addī · aliquid · corp̄ · l · sanguīs ·
auget · corp̄ · · r · sanguis · ; Ad · ō · dē · aīe · q̄ · ēēt ·

Sūdo · q · ri · mod · q · d · fi · possit · bī · respōdo ·
Similiū fidē · credī · alubriū · poīt · q · elīgari ·
alubriū · ñ · potest · & · q · corp̄ · · panis · id · mūco
ne · sanguīs · ñ · sanguīs · q · ruīm · o · ūsione · cel
uolūtam · r · potemne · aseri · bat · q̄d · corp̄ · edu ·

de · ūgine · fit · q · suba · illa · r · sūb · sanguīno ·
Hūc · ceduntq; · ad · q · suba · panis · aliq̄ · fit · caro
· r · ut · fiat · caro · r · sic · unum · sūa · ē · panis · r · ad
facta · ē · unū · sūi · tū · di · forma · panis · r · ad · ē · unū · ·
Alii · uō · ceduntur · illd · q̄ · erunt · panis · r · ut · unū · p ·
oslēcōnē · ēē · corp̄ · r · sanguīs · ūtū · sed · panis
ē · corp̄ · · r · ut · unū · ē · sanguis · q · suba · panis · ut
nis · p · q · sūa · ē · caro · r · sanguis · no · ē · suba · panis
luinis · caro · r · sang · · · ō · distinguendū · dē
ēēt · suba · panis · id · q̄ · erunt · panis · ñ · ē · corp̄ · ·
maneūt · eū · panis · ñ · ē · corp̄ · · r · immutata · p · q̄
sūa · ē · q · corp̄ · · r · hec · dīn · · suba · panis · r · ut · unū · ma
tūam · ē · corporis · r · sanguīs · q · ñ · de · eāde · ma
ia · formal · corp̄ · r · sp̄ · formal · illd · · r · fect · illd ·

Vñ · au · corp̄ · r · dīn · illd · q̄ · er · fruct · by · tre · ae
cepā · r · pce · mulhea · o · slēctum · summi · ime
morā · passionis · dūce · Q̄ · ēy · mai · hominis
ad · illam · uisibilem · sp̄em · poūantur · ūsēcti
entur · ūsit · tam · o · guū · sacūt · ñ · o · pante · ius
sibilr · sp̄u · di · Q̄dam · assūunt · dicti · panē · sūsure
Quidam · ū · sub · illa · accītib; · sub · q̄bz · erat · p · sub · r ·
stantia · panis · unū · p · o · slēctōnē · fit · suba
corp̄is · r · sanguīs · sic · tū · ut · eis · sufficiat · r · sic
asserūt · dictū · panē · tūsire · corp̄ · r · q · uēnt
panis · ñ · eē · corp̄ · r · Q̄ · ñ · ē · q̄ · fit · de · suba · panis
unū · ip · o · dīn · l · in · p · ūcūt · mata · resoluit · ī
nichīm · redigi · Alii · ū · putauer · l · subam · panis
unū · remanē · illd · corp̄ · r · eē · r · sanguē · r · hac
rone · dicī · illam · subam · si · ista · q̄ · ē · hē · illa
q̄mūē · r · ip̄m · subam · panis · l · unū · dūcēē
tacūcii · q̄ · ūt · suba · r · corp̄ · r · sanguis
er · p · dictis · apte · ostēdī · ter · subdūtsēt · ain
bz · panē · istū · q̄ · unū · · unūtio · illūmaq;
ūligo · q̄ · spē · sei · manu · formatē · iuxb · ūgnis
rigue · passionis · decoct · uenerūt · panis
eūm · anglor · tacte · ē · ciby · hominū · d · ñ · ar · cap
sū · p · · · q · d · e · d · ut · panis · q · ed · e · m · e · p · m ·
u · Erbis · namq; · duab; · sūtūcis · apertē · ac
tetti · q · panis · ille · uste · ñ · duos · si · unus · panis ·
unū · ac · no · p · ut · dubio · unū · effici · corp̄ · illa ·
uel · illd · sane · q · ē · de · ūgine · q · sur · rex · r
icelū · ascēdit · sc · ōō · Qūis · fidelū · ī · re · dubū
possit · ūpa · ī · molōnis · hostia · dcōrum · uocē
celos · aperiri · illo · r · ministrio · anglor · cōroset · ad · ē
sūma · · unū · locari · · unū · q · exūisibilibz · aq ;
ūsibilib; · fi · d · eod · monito · ricelū · ūp · r · minis
trio · anglor · o · sociand · corp̄ · r · ñ · ōcelos · hac
docūs · in · altar · ūūdiumus · ubitorū · impl ·

ämb · ∧ · n ·
o · caro
∧ pgā · sra · ē · p · caro
uel · sanguis · nō · ē · sba
panis · r · unū · p · (z)
∧ sūptū
gr̄. in ome
lia · paschali.
∧ 2
o · rapi ·
o · ui · sic · dūitas · (z)

mund' ita mlūs locis corp' illd' ꝛ sēctur si
sēctū mlta corpa ꝛ sī; nullū corp' nullī sanguī
Jōq; sūb plus sūb mīo quis iñ percipiat: oēs
equali corp' ꝛ incorrūpne sūmunt: p'ose
ēt onē g̃nē sub pauis l'uinilicet spēb
manēt, nisi p'pauis uim sic ꝛ alpor-
uñ aliud utiq; aliud fieri; q̃r subalata spē.

Subalata ā spē trib; deaūsi carnē ꝛ san-
gnē ēdit' ꝛ deiecta sūmā istituit ut
fideles sūbē emūt qē debit qū uidūt q̃ fides
nbr nūt ūbūma ñ p. ex. ne ꝛ nō neab horreret
aīa q̃ generet oēs qū hūs sub sum car-
nem crudā ꝛ sāgnē ome de. Quia g̃ uoca-
ri dentib; tā nē ī mīo carnē ꝛ sanguē
nob' mandāq; nō neab iereduli religiōi ōne
insultaret ꝛ nauc. Hinc ꝛ onabiliter q̃ sā
guis similitudinē sumat, ubi ueritas nō de-
sit ut ridicule nullū fiat apagani q̃ eruore
occisi hominis bibant. Hē g̃ fiat ut ne
lum q̃dam horor cēt cruoris ī similitudinē ac
cipiēs sacrū. Ex p̄missis iā liqt q̃r subalta
spē rq̃r sub ista sacrū dñi celebrāt ecclē
bus ꝛ anob istituit; q̃r sub duplica spē.

Sed q̃r sub duplici spē sumi ē sub
alterut tor sit ꝛ. Ostēdet totam hāc
natām assūpsisse ut totā redimēret panis ꝛ
ad carnē refertur uñ ad alūm quinī op
af sanguinē iq̃s dedelaīe aphitici ēē dr. Jō
g̃ duab; spēb; celebrat. Ut aīe ꝛ cor mīl sus
ceptio ī ꝛ utrq; lubato ī nob ēē sīgnetur.
Valet enī ut aut ānby admixtionē corpis
aīe q̃ percipiūt q̃ eruor ꝛ psalute corp' il sā
guis uō pāt mīa offertur. Vñ p̄signatū ut
moy'ses. caro iq̃t p eorpe uro offert sāgui
ñ p aīa ñ; tū sub utraq; spē sumit q̃ utq; ha
bet. q̃ sub utq; sumit tor ꝛ. si sub altā tū sūmit
ēē. ad p̄cium tū ꝛ corpis l'aīe ut q; pars
tuitionē natere sīgnet. et sub utq; tū spē to
tus sumit ꝛ. ñ plus sub utraq; nec min' sub
altā tū sūmit. ead enī rōe ut ait. hilari ī
corpore ꝛ. q̃ ī manna p̄cellit dec̄ dr. q̄ plus
collegat ūl uic amplī ñ q̃ min' patiat hūc
min', licet sub utraq; spē tor ꝛ. sumat mīū
tur ostio panis ñ iea rnē ñ uinū ñ sāgnē.

Hec debent dici duo sacrīa. hrt.

Si; unūq; sub utraq; spē is sumit. nichil
sacrū utriq; bndicto ītrepetit sup eād hē em.
Heq; alie sube ī sacrū uti dis offerri de
bent. q̄ de alio ñ p̄ oscerī corp' ꝛ. Quare aq̄

Aq̄uo ad miscenda ē cū uno q̄ aq̄ misce
pplin sūgt q̄ p̄ passionē redēpt ē aeur.
calyr g̃ dñē uīr cmonū p̄cepta aq̄ uno myr.
r. debet offerri. quidem ī aq̄ pp̄ uno ostendi
sīgnē ꝛ. cū g̃ ieslice uino aq̄ misceat ꝛ pp̄ ad nat
reredimū plebs. eū g̃ credit coplanat. q̄ co
plō aq̄ uini sic misceat. ieslice ꝛ. ū myrno
illa ñ possit sep̄arari. nā sūmū tū ḡs offer
mr sāguis ꝛ. ieiūn ē sine nob. Vñ q̄rit an u
rtū sit q̄ gr̃ie tiaq̄ p̄ mittat. audi q̄d sequr
leod canone. ñ pot iq̄t calyr dñi ēē aq̄ sola. aut u
nū solū ñ utriq; misceat. Sic ēt pan. calyr dñi
ñē aq̄ sola aut uni solū ñ utriq; misceat sic
ñ corp' dñi pot ēē farina sola ñ utriq; fuerit
ad unand ꝛ panis unū. o pagr solidarū. aptr

Sacrū tū ñ iterdū ī introducē hēlim. anuc.
Oblionē l'ignorantia aq̄ p̄ mittit ñ uī
dr ēē irritū sacrīū. ī; ille grauit ē corripiēd.
Nam ꝛ greco ecclia ñ apponē aq̄ dr. q̄r ei dic
tis cipiam uidī posse colligi. aut enī. Dicis de
añ oblionē; nr̄is ul' ignorantī simplī ñ obs
uant. q̄ nos dñi sacrī ꝛ exemplo magīstio
docuit. pot' simplicitati ei' indulgīa dñi ne
nra cedi nob ñ pot' ignosci q̄ nā dño ī strue
ri sumī. ut calicē dñi ē uino myt ī q̄dā
obrulut offerrī. Ex hīs uidet q̄ libs simplī ul'
ignorant unū offerat sine aq̄ sacrīo ñ ofti
at. aq̄ ī sūmo nullatenū pot offerri. Sacri
cū ī panis ñ de fructu ñ grauū fructū ñ
reactū ī panē. q̄ ꝛ panē sedicit ꝛ grauo
fructū ñ seopat. Q̄ g̃ sup̄ dictū ē ñ posse ui
nū solū dēfluere oportet recip' eū ex cepto
nē. ñ pot' ñ simplī ul' ignorant fiat. ī ñ pot'
ꝛ ñ debet q̄b; dam tū uidī lignalī ūm. Col
lig' ex p̄dictis q̄r uinū aq̄ myrnū ded' discr
plis. corp' ī tale ded' q̄le tunc hūt ꝛ mortale
ꝛ passibile ñ tū maiorē efficaciā hīt sacra
mtū q̄; in tunc tā ded' dari q̄p̄ supplemō
communionis. q̄ leg̃ x. Ait cū discipl' suis
ille panē sūmtū ī ñ inde. Tunc uō ꝛ sīgnē ꝛ
ñ cū aliis discipl' suis p̄cepit. Sic q̄ dece-
dentib; q̄ remanent. ī de spēb; ꝛ sapore ꝛ
pondē q̄ sub eo fundūt' pot' ī uidī fateri
grūsse sine subto q̄. ē ī subto q̄ ī nonē subs
ñ corp' ī ꝛ. Langueūt dñi. q̄ ñ affi
rib; Hoc enī in se formā talē hīt [illegible] q̄ ī
uidīno apparebit. Remanent g̃ illa accēn
ta p se sub fiducia. ad mīa ī rnī. ad gtus
fidiq; suffragium ꝛ. corp' q̄b; hūl formam

xuij.

Alegit

rium suam de fractione ⁊ paralyt.

Solet ꝛ q̄r de fractione ⁊ partitione q̄ fiebat
fieri ⁊ utr̄ ita sit ⁊ utr̄a fractio ē ē rei sit.
Rndr̄e fiat cū q; nō sit ibi alia subā g; ē hoc alq̄
subā ē illa fractio q̄ fit corpe ē uidr̄. Sz ē ipm
corp̄ incorruptibile sit q; īmortale ⁊ impassibi-
le in po īpse ē uidr̄. Etiam ⁊ redarguit er-
nalem sensū discipl̄or q̄ putabāt ⁊ carnem
sic alia ipōs diuidenda ⁊ mordēdā lacerandam
ꝺ q; dāplacet q̄n sit in fractō uidet ꝺ si dā
gr̄ q uidr̄ fumigi. Ob; obicit q̄ aut amby-
tiet falsi putand ē illa cōfractio ūtrum sit ē
imagoy pstigiū ⁊ de illusione q̄dā fallum ē
oculi ⁊ unda ē ē ergo ad hoc dr̄ dn̄s ⁊ fallit nos
utrū ⁊ fallr̄ q̄ēt sic ꝺ ē ita fumigi ⁊ uidē
⁊ illusio ē q; ad utilitatē fidei nā ad decepcōnē
ita fit sic ⁊ ꝑ ostendēdo uob; discipl̄is suis ꝙ-
ꝑ ē p egr̄ū nō eo tp̄ forma talis erat ꝺ si oculi coy
rentes nō ēt agnoscēt. Alii ⁊ dn̄s q; sic ꝺ
ꝑs panis ē nō ē ⁊ rei ē liq̄t illa ꝑs sic ita
ē fractō q̄ ⁊ fit ita q̄ēre q; mēb ⁊ fumgit̄
omnibili ⁊ ꝑ potentia fidei nō ⁊ sit fractō ⁊ mi-
bil fumgit̄. Alius oppō.

Alius tradit corp̄ ⁊ ē naliter fumgi ⁊ diuidi
et ⁊ ī regn ⁊ ē incorruptibile q̄ ille q; ē col-
ligē asser ex ostensione huius q̄ ꝺ ostensū ē ex ra-
nicholao ꝑ p̄ ꝓbr̄ q̄ ꝓbr̄ panē unum ⁊ q̄lta-
ri potuit ꝑ ꝓcessionē ⁊ solū sacramēti ⁊ nō
corp̄ ⁊ sanguis ⁊ ē ē sensualr̄ ⁊ solū sacramto
⁊ ⁊ unitate mēb; sacerdoti ⁊ trāsit ⁊ inde in ꝺ
ubi attēdit. Et q; corp̄ ⁊ incorruptibile ē tanc
dicit ꝑ fractō illa ⁊ partio nō ⁊ tuba corpis ⁊ in ꝑa
forma panis sacramentali ⁊ una fractō ⁊ partio
sit iq̄ sit nō ⁊ tuba ⁊ in sacramto ⁊ in spe. Et ad mēt
[illegible] ⁊ insultet si accideret ea uident fumgi
et ⁊ sit sine sub̄otiēt q̄d̄ asserit ⁊ fundam
tare. Et una fractō ⁊ partio q̄ fit fame ⁊ in for-
ma panis. Sz nō apls ait. Panis quē fumgim
q forma panis ⁊ fumgit ⁊ ꝑticipatel diuidit q̄ ⁊
fumg manet ⁊ tot ē ⁊ singlis ⁊ nō ad. Adhuc nō
ducat ⁊ nō manducat hoc audeat man-
ducare dn̄m suū ⁊ nō ⁊ suitatis nos admon
ducēd ait. Q manducat me uiuit ꝓp me.
Hec occidr̄ ⁊ nō manducet ⁊ mortuus ul-
tus ficat q̄n manducat̄ refic ē deficit. Unus
manducat q; ⁊ uiuet ꝑ occis. Nō q̄n manduca
ni pars ⁊ de illo sacrō ⁊ nō de isto sacramto sic
fit. Sē ⁊ hoc ⁊ fidelis q̄n manducet carnē
⁊ ⁊ nō q; accip̄ partem suā ⁊ nō ⁊ ipa g;

partes uocā ⁊ partes manducat ⁊ una-
net ī eccl̄ā tot. Ppartes manducat ī hac ⁊ nō to
⁊ manet ī eccl̄ā tot ⁊ in celo manet ī eccl̄ā tot ī
corde tuo. Jō illa dr̄ sacrā q; ī ea ⁊ alia uidr̄.
⁊ alia ⁊ intellig ⁊ uidr̄ panis ⁊ calix g. oculi ⁊ ea
nat ⁊ q̄ā ꝺ fides ꝓ tulat ⁊ illa ⁊ nda panis ē corp̄ ⁊
calix sanguis. Et hoc dat ⁊ intellig ⁊ facto ⁊ partes q̄
⁊ uidentur fieri sacrā nō ⁊ fiūt ⁊ ī spē ⁊ nō ibi. Jō q;
illa berengarii ⁊ alia ⁊ ita distinguēda q; ⁊ sen
sualr̄ ⁊ in sacrā nō ⁊ si ⁊ ⁊ ut ⁊ dicat corp̄ ⁊ ē tan
manib; sacerdotum ⁊ fumgi ⁊ ⁊ accidentib; ⁊ cal-
ces ⁊ ⁊ sacrā ⁊ tū. Et q̄ ē ⁊ sacrā ⁊ partiūs;
⁊ singlis partib; tot ⁊ ē ⁊ nō ⁊ ergo si singlis occi
pimur ⁊ dn̄m ⁊ ⁊ singlis portionib; tot ē ⁊ ⁊
singulas minuim̄ ⁊ ergo ⁊ per ⁊ singlis.

Quando ille ꝑ
Quando ⁊ partes ille ligēt. Ergo ꝑ dicit ligēt.
Quidam ⁊ dum ē corp̄ ⁊ pars oblata ⁊ alia
cem millia corp̄ ⁊ q̄ā resurr̄ nō ⁊ pars
comesta ⁊ bulā ⁊ adhuc ⁊ ita ⁊ pars ⁊ alia ⁊
usq; ad finē mundi ⁊ ere manent. Corp̄a cen
sepulē q; usq; ⁊ finē seli corpa scōr̄ sepulēl
erunt. Hic poss ille mistēr tenent significatōnē.
ita ⁊ fractō passionis ⁊ mortis ē repsen
tatiō. Unū ꝑ ait. Hoc ite ī meā ⁊ memorationē
⁊ ī memoriam passionis ⁊ mortis mee. Hā
⁊ aut amby q; ī mortē ⁊ libantium ⁊ bibendo
sanguē memores ē
debem. Quis indigne sumat.
Sed caueat q̄sq; ne idigne percipiat quia di-
ū manducat. Si ē cui panis ille quadr
corp̄ si panis [illegible] uite eterne qui ē nre sa-
lutis fuerit, sic ꝺ unus ⁊ meritis accipiet et condie-
Hec accedat idigne. Indigne ē q̄lit celebr̄
missā ⁊ q̄n ⁊ audit q; habēs mortale peccm
accedē ⁊ si sint peccā cotidiana ⁊ ⁊ sint
mortifera ⁊ q̄n accedat ⁊ dimittit debi-
toribus nris. Si dimittis dimittet ⁊ hic sec̄o
accede. Panis cui salutaris ē ⁊ nec nocui.
Si ita accedis spūali ⁊ manducas spūale ⁊
manducat ⁊ innocentia ⁊ adulterare potest.

Post hoc q̄ ⁊ si illd sit sacrificium ⁊ q̄ ⁊ imo
ligit gerit sacerdos ꝑ dicat sacrificiū hoc ⁊ ꝺ.
molatio. ⁊ ⁊ ē cotidie immolat ⁊ semel tm̄ imo
latus sit. Ad hoc dicit ꝑ. Illd q; offerat ⁊ ipse
et ⁊ sacerdos uocat ⁊ sacrificiū ⁊ oblationē q̄
memoriā ē ⁊ repsentō ē sacrificiū illi ⁊ sic ē immo
latio nis sic ⁊ una ⁊ cū ⁊ semel ē mortuus ē
sic ⁊ qui immolat ē ipse met ipso cotidie ⁊ in

Alegit

Ambo

Alius oppō

Berengarius

Alius

Huic in edēdo

Vel

Ibi

molat ꝯ sac̃m̃ qꝫ sac̃m̃ recordatio fit
illi. q. sc̃m̃ e semel. ⁊ ñ aug⁹. cer tū hm̃ sq
rr̃exurgẽ ler. m. i. ñ tn. rẽtꝫ ne obliuis
cam̃ q̃ semel fcm̃ e̅ memoria m̃a oĩ anno
fit. l. q̃uenꝫ pascha celebr̃ur. ñq̃d totiens
r̃occidi. ⁊ tm̃ annũ sacrꝫ recordatiõ rep̃
sentat. q̃ oli fcm̃ e. ⁊ sic nos tac̃ monũ tãq̃
uidam dñm ic̃c. Jc̃ semꝫ immolat ex̃ ipse
met ipo. ⁊ tũ cotidie immolat ista c̃nio q̃ sic
ultiõ e. q̃ manifestatiõne corꝑis ꝯdistẽ fi
one m̃boy semel tm̃ ic̃ce pependit offere
ns sepat hostã redẽptionis efficacẽ coꝛ q̃
p̃destinauit. Jc̃. amby. Jr semel oblata e̅
hostia ad salutẽ potens. q̃d g̃ nos. ⁊ nonne
p̃ singlos dies offerim̃. ⁊ si cotidie offerim̃.
ad recordatiõnẽ mortis ei⁹ fit. ⁊ una e̅ hos
tia ũmbre. q̃ñ una ꝛñ multe. cp semel
immolat ex̃. hꝫ sac̃ficium er ẽplũ e̅ illi
id ipm̃ sc̃p id ipm offert ẽ p̃ñs hẽ sac̃fici
ũ [illegible] ũmltis locis offert ẽ multi
sunt x̃ñs. ñ ũ q̃ ẽ x̃pleñ q̃ristẽ. ⁊
illue pleñ sic̃ q̃ q̃ offert ũmẽ corꝑ. ita
⁊ unũ e̅ sac̃ficiũ x̃pe hostiam obtulit ipã
offerim̃. ⁊ nc̃. ⁊ q̃ nos agim̃. ⁊ recordatio
sac̃ficii. hec cã siue ifirmitate ⁊ repetẽ q̃
p̃fic̃ hoĩnẽ. ⁊ ñ re q̃ cotidie peccam̃.
(Ex hiꝫ colig̃ sac̃ficium e̅. ⁊ dici. q̃ [illegible] agi =
= altare. ⁊ p̃ semel oblatũ. ⁊ cotidie offerri
⁊ aliẽ ñ aliẽ cõ. ⁊ q̃ sit ut̃. ⁊ sac̃mtũ ostẽ
dit remissio. ⁊ ue malũ peccor. ⁊ p̃fec
tio ut̃ut. de causa institutõnis.
⁊ institutũ e̅ cm̃ sac̃mtũ duab; de cãis
augmti ut̃ut. ⁊ carnal. ⁊ medicinã
cotidiane infirmitat. ⁊ ñ abs. ⁊ q̃uenꝫ et
fundit̃ debo sep accipe q̃ sep peccto debo sep
hẽ medicinã [illegible] sac̃ cotidie hõlatio licet
x semel pascꝫ sit q̃ cotidie peccam̃ peccibilime
q̃b; mortalit̃ fir mitat ut ue ñ p̃. ⁊ q̃ cotidie la
bim̃ cotidie ⁊ ut ista c̃ p̃nob̃ immolat̃ deb̃ emi
nob⁹ sac̃mtũ salutis q̃ cotidie peccam̃ ille
tã mortẽ ñ p̃pl⁹ sac̃mti remissionẽ ostẽdit
cotidie comedit̃ p̃ẽ. ubi bit ũnitate ⁊ integ
ritatem manet. Jc̃ mihi ñ fiat dicere de
bet q̃ sal⁹ nõ ostendat. si q̃ ut̃ cotidie ꝯmu
nicẽ dñt (audi fili) q̃ cotidie sc̃m eucharis
tiam accipe ñ laudo ñ ut ut̃ q⁹ oĩb; dñicis die
b; ꝯmunicandũ hortor. sitꝫ mihi cautior
tu peccandi ẽ q̃ tum magis dico eucharistie
poc̃one q̃m p̃ficiari. ⁊ licet q̃s peccto mor
dear si peccandi tãdẽ ccto ũbãt ut alumnat
⁊ lanificat lac̃tis. rozonibꝫ recedat sec̃u
si li de illo dico q̃ mortalia pecta ñ q̃uant
q̃ frequenti salte. ⁊ manoĩ se ꝯmunicet
ti fonte q̃s ẽminalibꝫ ipediat ipascha. s. ꝛpen
tro ste. ⁊ natali (Q̃ q̃ ꝯmunicet q̃ uolũt ne
ecl̃asticis carere [illegible] ũnionibꝫ. q̃ si heretic⁹ ꝯ
Soler. ⁊ q̃ri municari ñ sac̃mtũ q̃ficiat
ut̃ p̃ui sac̃dotes. ñ sac̃mtũ ofic̃ere q̃nc.
ad q̃ dici p̃. q̃ aliq̃ licet p̃ui fiant. ⁊ sec̃m us̃. l.
q̃ut̃ se noĩe sac̃mti. ñ ꝯmunicat q̃ sec̃is
ñ ubo efficiũ. ⁊ ñ ac̃. Jc̃ catholici ecc̃iam in
milio corꝑis. ⁊ sanguis d̃ñi nr̃i habonomu
nere hamalo minꝰ p̃sumẽ sac̃dote q̃ ñ mito
sac̃mti. s. ñ ubo p̃ficiũ. ⁊ mutare ipe sci
ens credit̃ e enim q̃ ñ ubꝰ ẽ sac̃mtũ ⁊ ficiantur. hĩ
ipe e. q̃ baptizat ita ipe e. q̃ ipm̃ sensꝰ ñ suã esti
e carnẽ. ⁊ sanguinẽ. Jc̃ cõ. putant q̃ amonũ
nionẽ corꝑis mihi ee sc̃ificatã. fili ow fiat ostẽ
q̃ ũ uita [illegible] oculis uidi. ⁊ gõbibi. heu tãm ma
gnũ laq̃ũ ee. ideo unit̃ ũ diuina. ꝛocc ulta mihi
q̃ ꝑ uabalii sc̃ificata posse fieri credat. Cuius ꝛdẽ
q̃. s. p̃e. s. ita tota ecclia ũisibiliẽ ea mihi [illegible] rop
ando. ⁊ cõficet. ⁊ sc̃ificando benedicat. ⁊ mihi ũ
dicit. q̃ sic ẽ. sc̃m̃ q̃ p̃ce mirifica. ⁊ sic̃ p̃
nobis memoriã d̃ñice passionis. sac̃mtũ q̃ in
aliq̃ celebrationẽ ẽ. ⁊ sic ita fit. ut aliq̃d sig̃ficet
rei accipiant. ⁊ sac̃mtũ ꝯ bapa. ⁊ sma corꝑ. q̃ ꝯ
cũta d̃ñi. q̃. sub tegumẽto uisibilium rerũ dum
na ut̃ sec̃i saluẽ eoꝝ sac̃mtoꝝ operat. ⁊ ñ ale
ctui ut̃utib; ⁊ cibꝰ sac̃mta d̃ñi. panis ⁊ calicꝰ
sac̃mtũ. grece eucharistia dr. latine bona gra
tiarum. q̃ ꝛp̃ melꝰ corꝑ. ⁊ sanguis ẽ. siue q̃ p
bonos. siue ꝑ malos ministros ĩ ecc̃ia dispen
set̃ sac̃m ẽ q̃ spẽ. s. ut ui fiat. ⁊ bonoꝝ dis
pensatoꝝ mitis apliat. ⁊ malorũ attenuat. ⁊
de corꝑe d̃ñi. ⁊ h̃ debet ut sit mate ꝛ̃ sit scie
ndũ ẽ. ⁊ tenendũ q̃ uis diuina sec̃t operãs seu
ꝛdiuina solui nõ e. h̃ uis. siue potestas sit huãe
effectus. illi ⁊ q̃ excommunicati. ⁊ de he sima
nifeste notati. ñ indent. h̃ sac̃mtũ posse ficẽ.
licet sac̃dotes sint. q̃ nemo dicit ipũ ꝯsecrare
ne ostẽdi. si offerãs q̃ ei⁹ p̃ ecc̃le. ñ ẽ alia sac̃ta
ria ex̃ ecclia p̃stitur celebrans. deb̃ ñ modo. q̃
[illegible] ẽ de uno die ꝛcol. ⁊ recolite nõ. ⁊ [illegible]
uitatẽ. ⁊ ista ẽ ñ dr. eo q̃ celestis missa ad o
sec̃ndũ unũ fiat corꝰ ad nemutũ ut̃ tradicti

Xo sc̃ p̃m̃ gr.
Xo
1 f
1 Hostia
1 Alioquin q̃m ibic
amb
1 7ie Agnus
amb
1 ut
1 quid m̃ dicit
1 ter
1 cator
1 cor
1 vo
1 aduert
Xo mis de corpe

lacedonl dicenti. Omps ds iube h pferri p
manl sei anglitu-i.s.a.t.-rc ideo anglo
uenit missa nequa in iure uocari qd em si
h multul hebe auful fuit usurpare anglin
de ecl mittit ds oblatione ei fecere mayre ecl
de. p pphetam g unat sit dicenl. Maledicam
bñdictionib; uris. & sub bñdictionib; eox seal
serit maledictur ūtas. Quid erit de hos
tia de dñs illam pse ad illo bñdici quē sem
ad fore maledictū eū sua bñdictōne. Sicut
ds maledixit simonia bñdixit. qs eox pīa
leb. h qd bñdictō maledicti ad mchū potit re
dige ūsslima ūba minantis di. Ex his cotti
gt hereticā catholica pcil negat h lacmā. g hec
qd sci anglī q h missā celebrīom assistunt ce
ū assistunt qñ hent lamoniac. h missā temere
urit plumit. Rem dubitare licet ū corpis
dñici sanguis missa ge rūe supnoz ciui
tū ade ē q uent. si a milli ex plone sic formā
suā rita ordiē hri. s. ū sit sacdos ūtentionē =
adhibeī opt. ūdū sic ūtendat. si nūe credit de
illo misterio sic ūtas h. qd p itende illd g fi
ce. si nō itend qd p hoc aliq dnt recte ude
illo mistio sentiemt p se itende qd illd g fice
qd ecl recte ede. si. qdage q gt ab alio dū illd
g fice. si tra dubitet ūtā si ūtentio dicat de ee
g faciendi illd mistū. tū er q itend ea dre. qa
gt gabalul gert. ipse ee mistū. illd. i sane di
ci p gabrutis aīalib; corp. p ū sumit. sumd
at dd g sumit. nīl qd manducat. ds non de h° =
celesti mistio aliq p stuz ru a catholicis si
delē tenēda. Q. nihil sic dicē bēte indicat. hereē.

1 hereē. Dea igref quid sit hereē. et quid sit
qd hereē sit at. Lap sit hereē audibuit qd
ūi sci doctores ecclē dant hilarl air. Et uter ūt ples
q celestiū ūdoy supplicitate ūi ītans pi absolu
tionē ecl ep qui ait ītpraues. qdicto p ūs p
ulare ti de intelligūtia eni hebet ūde sepāē. uen
sus ūsmo sit enī. ps in octauo uellinue sel i
dminee. Jew dicē p eiusdē iordane placuerī
ē bebit ad distinuens qd sit hereē ar. hereē ē
q. [illegible] al. o mosi. i magnē gtē pcipal q liu
[illegible] tal fas ac noual opiones gignit hec.
Post hec de penitentia agendē ē. penitē
tia longe postis succeda ē ū appinq sit.
Et nat ie. sed a tabla p naufragiū
q sic q uelit ī nocētie ibapo p ecclām corru
pit peccando. penitentie remedio repare
pp ma tabla ē bapo ñ deponit uel bō ūdurit

nouul. Sed a penitentia q ps lapsū resurgi
mō dū uetus al ūsitate pellitur. mouitas
pdita resumit. p bapīm ps lapsi p penitē
tiā renouari ualeut. si ñ p bapīm licet
hōi sepe penitē si ñ baptizari baps ītō ē
lacmōtū. si; penitentia dr. lacmōtū ūtē mē
tis. Cēm penitentia ñoz penitentia ey ē
ior. Cr hoz lacmōtū ē hoz ūtē mētis ē rubo
cā saluti ē. sufficadmis. Cr ū omis ey hoz
penitentia sit lacmē. Cli ñ oīs q h noīe con
senda sit. g sequit ī euāgelio ī ne penitentia
ep iohis p dicō dicēs penitentiā. a. a. e. r. e.
cha p eo docuit. q p ūitas p dicauit ey ordiū
sermonis sui. sic penitentia penitentiā dr.
apīmiendo q qs punit illicita q omisit. penitentiā 1 vieta
penitentiā. Cr hoz ocepīt. Vñ vlas. ad
moze tuo dñe ocepimꝰ. et pepimꝰ spīm salu
tis. Ē penitentia ūait. ambw mala p ūita
plange. et plangenda. ītm ñ o mitte. Jt gg.
penitē ē [redacted] añ pecca deflere. et flenda
ñ o mit [redacted] tē. et q sic alia deplorat
ūalia [redacted] tū cōmittat ad huc peni
tentiā [redacted] agē an ignorat aut dissi
mulat. [redacted] Qd n pōt sine pecca luxuriose
do deflear. ad huc anarine estib; anhelat.
hi sub q da uehemēcī. et hemēs q ēdunt ūe
penitentem ult ñ peccare dāp nabilit.
et sig uit peccanit. ūa ñ pcessisse penitē
tiā. Q. ī alis mūniunt testimonijs aut.
enū y sidor. Jt rursor ē. ūpenitens. q ad huc
agit. q penitet. sunde dñm poscē subdit. si
sub lama re sup ilz tamis reū sui ad nomi
tū. s penitens ad pecca multi lacmas ide
sinenē fundit. q. pecca e desinit. Quos
da accipe lacmas ad penitentiā ēnoratf
fectū penitentie nī hñe q. ostamna ītis nūc =
recordatione pecti lacmas fundē nēce
nuisse ē tristitia ea q fleuer ītando comittit =
y saias de peccatoib; dic. Lauamini
mundi estote. Lauat. et mundē q. q. ptita plangit =
et flenda ītm ñ admittit. lauat. et nē mūn
di q plang q gessit nec deseruit. s. lacmas
ea q de fleūat repetit. Jē ad. Sauis ē penitē
tia q m seq̄ns culpa cōsignat in ps lamūta si
repliemt peccā nich ualet uenia amal posse
et mala denuo dare. Jē gō. q ad missa
plang n tū deseruit. pene g nō ise lubic. Jē
ambw. Repiunt q sepe agendā penitentiā
putant q luxuriant. y. sla stule. y penitē

1 pt

o go dicēs

o agite agnitū. m. regē ce

1 vieta

1 non

2ª insolubo quo.

de pen tia.

Die.

tiã agerent ĩstãdã ꝓ ea ĩ̃ putarent q̃ sic̃
ũũ vasꝑitaẽ ũna penitentia his alijs
q̃ plibꝫ utunt̃ ĩasserione sue opinionẽ
Sãb y. dic̃ hũ penitentia ẽ cessare ap̃ecto
mãtẽ magnu ꝓfectꝰ ẽ renũtiasse errorib⁹
tot en̄ũicijs laios ex ile atq; en̄dare ũtu
tis ẽ ꝓfecte ꝓ celebrit̃ gr̃e ei⁹ iõis me tradidi
mir̃ ꝓ penitentia ẽ q̃ cõmissa mala ceũ
en̄dationis ꝓposito plangim⁹ rodim⁹ ꝙ plan
gẽda ultro omitt̃ nolum⁹ q̃ sic penitentia ũa
ẽ ĩaio dole rodq̃ eutia. ẽ ĩ illa ũba p̃missa
petit̃ ẽ añaeta. d. ꝙ ĩ. ẽ. q̃ recte sic accipi ꝓ
se ĩ̃ añadiuĩa tp̃as; ad id referant ũ. s. rp̃r. q̃
fler cõmissa mala ñ omittat uolũtate. l'ope
dflenda. q̃ ĩmitt̃ ex ũb⁹ seq̃ntib⁹ hã q̃ sic alia
deplorat̃ rẽ. hinc aũ ait. Cauend̃ ẽ nec sic
stimet ĩstanda illa ẽmina q̃ lia q̃ agit̃ regnũ
di ñ possibt̃ cond̃e ꝓ ea ũda rel emolimis cond̃e
redimda. Jmeli ẽ ñ uita mutanda rp̃ elemo
sinal depecto ꝓtul ꝓpicia[illegible] ꝑ ds. ñad
h ẽmõ q̃a ñ ũ ea semꝑ l[illegible] ceat in
pune omitt̃e. hemin[illegible] ẽ ñ ꝑd
laya ñ ũ peccandi rsi[illegible] miserim
do delent omissa pecta sin[illegible] latis
factio q̃ ñ negligat. sc̃ ꝓ ip̃ nich ꝑ dẽ hõi
ũnare rozare ralia religiõsl opa agẽ
ĩ mĩ sabiq̃tate reuocet̃. Q̃ g̃ amal sic ñ̃ẽ re
uocat̃ ñ omissa plangat rplangenda o
mitt̃e ñ uelut ñ latis facẽ negligat̃ ẽ pem
ter. ñ iõ ñ ẽ ũa penitentia q̃ fuit ꝓ dep̃o
to s; cãlul' in furmitate peccabt. Jlle aũt
irrisor ẽ rñ penitet̃ sic omissa plãgit ũ
plangẽda uoluntate. l'ope omitt̃e ñ de smat.
Jlle ĩ q̃ꝓ lacmal repetit q̃ fleuit: lauat ad
tp̃s; mund' ñ ẽt. illa mundicia ñ ẽ ei sufficie
ens ad salut̃ q̃ ẽ mõ tanea ĩ̃ ꝓ seruant.
Jt̃ illd Jnam ẽ. p. g̃ s. ex. sic itelligẽd ẽ. la
mis. ẽt. carent fructu illi penitentie q̃m
seq̃ntr culpa ẽ q̃ nat. Jlli enĩ fructẽ ẽ uirtus
ge bene. radde pno q̃ te mortificat̃ eũ
illa penitentia ralia añ acta bona ꝓ seq̃nt
pecem ũ ñ sonant̃ ñ̃ cedẽ q̃m meruer̃ ẽ
fierent. nq. hñ ent si pecatũ ñ succedẽt s;
rsi de pcto succedent penitentia agat̃ ẽ
penitentia q̃ ꝓcessit ralia añ acta bona re
uiuiscẽt si illa tñ q̃ ex caritat̃ ꝓdierunt.
illa ñ sola ũtia ẽ q̃ ex caritate fuit. Jõq;
sup seq̃ntia pecta mortificant̃ ꝓ sub seq̃n
te penitentiã reuiuiscẽt ꝓ s. si ex caritate fuit

mortua ri ãma q̃ ũt ñ̃ ꝓ penitẽtã reuiuiscẽ ñ ualẽt
reuiuiscẽ ñ ualent. Simlr itellud ẽ alĩs. sich
ꝓ lauica rẽ. ulld' mich ualet rẽ. si eñ ẽ epli
cent pecta mich ualet ad salutẽ. ad uenĩã ĩti
ne p̃cedent lamẽ q̃ mich [illegible] demitt mũ
dia q̃ aũ pecta dimissa habẽt ũq; dãplacet:
cũ replicant̃ lisim redeunt eis tñ deleti sup
gutturdinẽ ita rẽ. ũmund⁹ ostitut̃ eũ ad hue
ĩ̃ ꝓ land ꝓ plicẽ. nisi ũ deleta redirent. Ve
ri tñ. s. an pecta redeant ꝓ plena agenti sim
lr̃ mich ualet ad salutẽ oprinẽ dãt ad mũndi
tiã uitr hũdã uenĩam de male factis posce
re mala denuo itare. Jta intelligẽd ẽ illd q̃ dis
ad alibi ait. Penitentia ẽ q̃da dolentis q̃ dic
ta punient sic̃ q̃ dolet ad missse ritu. Con
tinue dolendẽ de pecto q̃ de clinat ipa [illegible] dilec
tionis ũt̃ penit̃ nẽ penã teñ ũ sep punit
ĩse ut eis endo q̃ cõmisit pecando. Jlle penã
teñet q̃ sep iudicat̃ q̃ omisisse dolet. pen
tentia q̃ ẽ iudicta sep punies ĩ sep dolet:
cõmisisse. q̃ retinet nõ ĩ dole ĩ ut̃ ẽ. eñ
dolor finit̃ deficit. rpenitentia. si ũ finit̃
penitentia q̃ relinq̃t de uenĩa [illegible] diu gnde
at. rsp̃et de q̃ ĩndiu sustentat̃ a penitẽ
tia bñ. nõ ñ. sñde. rap̃li noli peccare. Hdp̃
ne pecce ñ. ne uoluntas peccandi ĩte ou
at. q̃ q̃m ĩ ser uabit̃ ñ dolor ĩ penitentia
tinue ẽt odiat. hic ꝓ dolent. rd e dolore gnũ
dent. ñ ũsit tam q̃ delent si. ex fide dolent
ñ̃ sep doluisse dolent. dẽminacio mel
e penitẽtia ꝓfect̃. ingentie ꝓdict̃.
uel ad salutẽ sufficiens. illud' eq̃ sup dix
t. penitentia ẽ iudicta punient sep q̃ omisit.
ralia si mõi. s. Sed ĩ si penitentia fuit̃ mich
de uenia relinq̃t duplẽ accipi ꝓ si ẽ ñ
ĩ̃ ꝓ ta q̃ dã sit tm̃ ut peccata dimissa redeũt
facile ẽ ĩtelligẽ mich de uenia relinq̃ q̃ peccta
dimissa ita ñ replicant. Sic ẽ ũ ille qui
ex sua ũtute ũb tate manu mittit. si mĩ ẽ li
bẽ. tñ ꝙ offendat̃ ñ seruitutẽ ꝑ ex reuocat̃
sic ĩ penitenti pecta dimittunt̃ tñ ꝙ
offensi. si q̃ replicat̃ iẽm redeũt. Sed ñ redue
dicant̃ ut ꝓdict̃. si mich de uenia reli
q̃ ũq; dimissa pecta ita ĩ̃ ꝓ tinent̃ s; q̃ ꝙ
ĩ gnti dimẽ ita rẽ ẽ ñ̃ ut mich. ac si
illa redirent. Jllud ãq; ambrosius repetit̃
rẽ. rsic ñ̃ ũ bapta ita rũa penitentia ñ̃ ꝙ gñ
alẽ s; ꝓ ꝓ alẽ mort̃ ecclie de solẽ pni penitẽ
tia dict̃ illi. q̃ ꝙs dã semel celebrãdã. ita

o deflẽ z flẽda nõ gnittẽ

ỽ ẽ pnia ꝙ ꝙs dpa cõiq̃ nat

1 Rue n°

ỽ relĩq̃t

ỽ z

ỽ ỽbi

ỽ Tam

n°

n°

ỽ ỽde

de solle nitm ea pña

Amb. — Aug. — Aug. in cod.

illud aliud, ab his penitentia semel usurpata
nec celebrata fructum et proventus aufert, et usum con-
sequentis amittitur, de solempni intelligitur. Sollempnis
vero penitentia dicitur, que fit extra ecclesiam in ma-
nifesto in cinere et cilitio, que pro gravioribus et horren-
dis atque manifestis delictis tantum imponitur, ut il-
la non iteranda apperiatur, sacramentum, ne vilescat
contemptibilibus hominibus fiat. Unde Augustinus: Quamvis caute
et salubriter provisum sit, ut locus ille humillime
penitentie semel in ecclesia concedatur, ne medicina
vilis minus utilis esset egrotis, que tanto magis salubris
est quanto minus contemptibilis fuerit, quis tamen audeat dicere
Deo: quare huic homini, qui post primam penitentiam rursus se
laqueis iniquitatis obstringit, adhuc iterum parcis?
Origenes quoque de hac sollempni penitentia, que pro gravio-
ribus criminibus iniungebatur, ait: Si nos aliqua culpa
mortalis invenerit, que non in crimine mortali, non in blas-
phemia fidei, sed in sermonis vitio vel in moribus vi-
tio consistat, hec culpa semper reparari potest. Ergo de ali-
quibus in modo penitentiam agere, si non ita de gravio-
ribus criminibus, in gravioribus enim criminibus semel tantum
penitentie conceditur locus. Communia autem que frequenter in-
currimus semper penitentiam recipiunt, et semper redimun-
tur. Communia dicit peccata venialia, et forte morta-
lia quedam alia minus gravia, que sicut sepe committuntur
ita per penitentiam frequenter redimuntur. Sed de
gravioribus criminibus semel tantum agitur penitentia
scilicet sollempnis. Nam pro illis fiebat, que fiat penitentia
non sollempnis, quod tamen in quibusdam ecclesiis non servatur.

Auctoritatibus probatur quod non semel tantum sed fre-

Quod vero **quoque peccata dimittuntur per penitentiam**
penitentia non semel tantum agatur, sed frequenter iteretur, et
peccata frequenter iterum veniam percipiant, pluribus sanctorum probatur
testimoniis. Ait enim Augustinus: Solebant esse quidam heretici
qui peccantibus post baptismum tantum semel dicebant valere
esse penitentiam, ita adhuc isti perfidi, qui non sapiunt
plus quam oportet, non sobrii, sed excedentes mensuram dicunt:
His semel peccantibus post baptismum valeat penitentia,
non tamen sepe peccantibus, post dictum iteratio qui remis-
sio ad peccatum [redacted]. Dicit enim: Quis non semper
peccaret, si semper redire posset? Sed sepe peccantibus
subvenit, et ei placet peccantibus semper, psalmo egit, ...
... multi peccata displicent, quia sepe spiritus ea
destruxit. Si ea amaret, non ea sepe destruxisset. Idem ad
Macedonium: In tantum iniquitas hominum aliquando progreditur, ut
et post actam penitentiam post altaris reconciliationem vel simi-
lia vel graviora committant. Et tamen Deus facit etiam super tales oriri so-
lem suum, nec minus tribuit quam ante tribuerat largissima
munera vite et salutis, et quamvis eis in ecclesia locus

Aug. in li. de pen. — Aug. ad Macedonium

ille penitentie non concedatur, Deus tamen super eos sue patie-
ntie non obliviscitur. Ex quorum numero si quis nobis dicat:
Date michi aliquid consilium, quod post iterum ad vitam futuram. Si in ista
vita illecebrosissime voluptatis blandimenta
contempsero, si me penitendo vehementius quam prius excru-
ciavero, si miserius vixero, si pauperes largius sus-
tentavero, si caritate ardentius flagravero, quis
nostrum ita desipit, ut huic homini dicat: Nichil tibi ista
proderunt in posterum. Vade saltem vite huius suavitate fru-
ere? Avertat Deus tam immane sacrilegium. Dementiam. Item
Iohannes Crisostomus de reparatione lapsi: Talis est erga
nos, talis est hominum pietas Dei; nunquam spernit penitentiam,
si ei sincere et simpliciter offeratur, et si ad summum quis perve-
niat malorum, et tamen inde velit reverti ad virtutis viam,
suscipit libenter, amplectitur, facit omnia quatenus ad priorem re-
vocet statum. Quod quidem est adhuc preminentius, etiam si
non potuit quis explere omnem satisfaciendi ordinem,
quantulamcumque tamen et quamlibet brevi tempore gestam non respu-
it penitentiam; suscipit, et ipsam non patitur quamvis ser-
ique ... mercede. **Exemplum**

Exemplis hoc idem astruit probando. David enim per penitentiam
etiam adulterii simul et homicidii veniam impet-
ravit, ... penitentiam ... ipsa penitentiam
... ostendit. Illud admirabile est quod an-
gelo feriente plebem se obtulit dicens: Ego sum ille
qui feci; fiat manus tua in me et in domum patris mei.
Qui quasi sacrificio dignum iudicavit et absolutio-
ne estimabat indignum. Hec inter ... sua obla-
tione pro peccato sui adeptus est veniam. Cum Moyses
offerendo sepe plebis errore peccata diluerit. His
aliisque pluribus testimoniis evidenter ostenditur per
penitentiam non semel tantum, sed sepius nos a peccatis
surgere, et veniam penitentiam sepius agendo voluntarie.
In peccatis vobis ait apostolus: peccantibus non relinquitur ho-
stia pro peccato, quia semel tantum oportuit pati; non relinquitur
baptisma secundum. Relinquitur vero secunda penitentia, et tamen de
ipsis in nobis Crisostomus ait super hunc locum: Secundum
inquit gratiam ... exurgit hortatur eos occasione peni-
tentia auferentes, qui per penitentiam non valent
peccatores per lapsum resurgere, [redacted] decipi se aiunt
ibi penitentiam non excludit appropiationem, que sepe
sit per penitentiam sicut baptismum, hostia. **Quod plures iterum**

Et sic predictis auctoritatibus illorum **peccantes**
error convincitur, qui penitentiam sepius agendam
putant, et per eam lapsu peccantes frequenter surgere
diffitentur. Ita eisdem illorum opinio obliditur, qui sibi
et rectum peccatis asserunt de uno vel penitere et
de aliis veniam adipisci. Sed alii penitentiam que
... auctoritatibus astruere conantur. Ait enim propheta

Crisost. — ^ si uberius flevero — ~ lapsi — no — no — no — no — Amb. in apologia David. — no

Aug. et ... de ... — D. 14.

Ut per penitentiam de uno et de omnibus peniteat.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

o tbula. Vel ut

non iudicabit ds bis in idipm. Aliu tribulet. ⁊ surget duplex tribulo. Sic ⁊ iquit illi. alicui ca
ēdoti fuit. ofessus unū de duobus. ⁊ pbz pecci
de illo iuncta sacerdos lacrimis suis mocionē ex
pleuit: cetus tacuit ⁊ pillo pecco ampli nudi
cauit deq; lacrimis ⁊ arbitriū sacdotis. quia em
ecclā gerit. Joq; fideo iām iudicet dis in idipm
iudicabit ds. ⁊ surget duplex tribulacio. Decima
ed de his tm oportet nunc pcedamus
illi illicq; pnitentiis suppliciis commutan
tur ibouni. ⁊ sic ylcimus. Cuiq; surget du
plex tribulacio qū in flagella duriozes. ⁊ deteriozes
fiunt ⁊ pter hoc pnitentiis eternaone eiunt. ⁊
q; le suppliciū sit eis ētue penes ⁊ nas.

Ad sup eam tiam de uno nomine.

Ter modis pungunt flagella.

Jgnis succensē nē. i. unus incendii hi incipiet ⁊
ardebit usq; ad gremia dapnationē. hoc illos
notand ē q dnt illi. s. nō iudicabit ds in idipm.
ad oia puñe flagella. q q dā h flagella ei dant.
alii h nichil punit. Quoq; cui mois flagel
la ecingūt. ⁊ ihūs mia ppacientia auge
ant. ut iob. ⁊ ad ewdā utuntur. ne sup bia rapi
ar. ⁊ paulo. ⁊ ad corrigenda pecca sic nunc lep
la. ⁊ ad gre hūdē ecce nato. ⁊ ad finē pene. ⁊ hodi
herodis q̄m hūdat q̄ dā iter no seq̄. ⁊ illi duplici
ofectione. otere eos dñe. Illa q̄ auctoritas nāli
ter cognoscentiū oia q̄ tpalit punimur. hīi ulci
punienda ado. hā. ⁊ sup eum loq̄t dicat
egyptios. ⁊ sic ritual ado. q̄ alii punitos ne ecti
punirent. ñe tm deomīb; q̄ntū illos. aut ⁊
sic. q. gen hūma diluuio. sodomitas ig egyp
tios mari. ⁊ sic ritual ihēm podiit. ō sciuit tpa
liter pcca punisse. ne ectum punire. q̄m iu
dicab ds. b. i. q̄ punit. ō pea n punier. A
lio q̄n mitit sēptā gnetas ē dre attende lector
his subis. Que sit excellencia pmissor.

Attende lector his sub. q̄nue ne de omīb; itel
ligas gnalit. s; debes tm q̄ ic ipa flagella pe
nitencia q̄ gerit ēdem. ut idm hebreor. q̄m. si
breuit. monita nēa mi ū respuit ds. q. q̄ q p
tpale flagellū ū corrigunt pētnaliter puniun
tur. ibo ostendit agens de fide. de spe. ⁊ de caritate
de collata. ū ostendat lenia pecca hui. ⁊ supplicio
q̄li p̄gari magna. ⁊ diutina secula. sq; supplicia
ī reseruari. ita idem. q̄ dat. H. deco pea fi
at. q. ū eni punier. ⁊ talia. ē q̄ dicit. ñ iudicet
ds. b. i. ad. ū punier. ⁊ obtenta ē a dulcil. ⁊ hui
pena puniant. ⁊ fruatur. ⁊ ectos ē ac ad q̄
wdem. dñm. ū oīa. ita supplicio. q. s. scire m. ⁊
ut. ⁊ puenire. ⁊ eam. ⁊ iudicet nec illi in

peccoē ex cende de hinc pene. aut ⁊ po
restate. ⁊ magnū peccm magis diuinis q̄sti
ccriatib; q̄ q̄s punit. sic ille dixit. ⁊ male
dixerat. ⁊ q̄ sabbo. ⁊ q̄ pollegerat. tales pe ñ puni
ri. ⁊ plenis culpa p̄ senn suppliciis o penitencia sit
leuis. ⁊ culpa leuis suppliciis o penitē. ⁊ sic
iniuste. ⁊ q̄nia pecca. ⁊ hic puniri. q̄ui sup
plicio. ⁊ iuste puniēda ētnaliter decēb; pe
nitencia. nagit. ⁊ flagella leuia. ⁊ q̄ p̄ punitur
leui pena. o penitencioem. recipe q̄d ibonis ⁊
ñ abigim. ⁊ iuxta fore ⁊ fit. satis ñ apparet. q̄
illi deppria. ⁊ durer. ⁊ ñ tm pro eis. q̄d ne ei q̄m
sic reseruat de alio uenia. ⁊ p̄ p penitē. alios
q̄ auctoritate sci dicet. ⁊ ecclā. aut eni ōs.
pluit dñs sup una ei uitate. ⁊ sup alia. ñ pluit
eandē ciuitatē. ⁊ pte cōpluit. ⁊ pte aridā re
ligit. cui ille q̄ primi odi alii. ⁊ sic ecclā. ⁊
ima ea q̄ ciuitas. ⁊ pte pluit. ⁊ pars arida re
manet. q. s. q̄ dā. q̄ dā unita reselecte. ⁊ alis
q̄nt. ⁊ pōnit. sce. Abe. ⁊ ima. ⁊ soto. ēp. ñ oblimile. ⁊
misereri. ds. sca. ⁊ p̄ima. ⁊ ñ. ⁊ ide. ⁊ delet. ⁊ pena
latis. ⁊ ē releuat. Ratione q̄. ut. ⁊ dicente. ⁊
si is q̄ unū pecc. ⁊ fuit. ⁊ alio tanto sancti. ⁊ anaē. ⁊ alio
celore. ⁊ immeta. ⁊ pleniter. ⁊ q̄ dicit. ⁊ pecc̄ tantū.
o. ⁊ fuerit. ⁊ uide. ⁊ pōnet. ⁊ lon
ge. ⁊ iudicari. ⁊ ōne. ⁊ eccle. ⁊ suetudine. ⁊ peod
pecco. ⁊ reuertetur. ⁊ ulti. ⁊ penitētia. ⁊ ipōnit. ⁊ fu
it. ⁊ illa pecci. ⁊ dig. ⁊ satisfactio. ⁊ ñ. ⁊ pcem. ⁊ uidi
deletū. Quem accipiendi sint premissi.

si. ⁊ deus. ⁊ sic illi. ⁊ deus. ⁊ pluit dñs. ⁊ ñ. ⁊ ignē. ⁊ ade
minus. ⁊ uenia. ⁊ si. ⁊ ad opus pecci. ⁊ detōnē. ⁊ re
terendē. ⁊ ut. ⁊ ō pars ciuitatis dicat. ⁊ pluit. ⁊ q̄
abactus. ⁊ q̄ abacti. ⁊ delectatione pecci. ⁊ cū
ait. ⁊ fuerint. ⁊ ñ cessat. ⁊ ñ q̄. ⁊ uenia. ⁊ hāt. ⁊ vocat. ⁊ q̄
pluuia illa tot. ⁊ tanta. ⁊ q̄ ab ope pecci reuoca
tur. ⁊ q̄ erunt. ⁊ gredi. ⁊ idm. ⁊ illat. ⁊ condi. ⁊ ñ. ⁊ tc
paulati. ⁊ ad penitentia. ⁊ uenat. ⁊ eo min. ⁊ ado pu
nitat. ⁊ q̄ diuturnioni delectōne. ⁊ actu pecci. ⁊ mag. ⁊ aio. ⁊ sibi
⁊ tenuia. ⁊ accumulatiꝰ. ⁊ ad. ⁊ dulgentia. ⁊ ve
at. ⁊ pluuia. ⁊ refert. ⁊ eum. ⁊ anglice. ⁊ cire. ⁊ uidebit
si eni. ⁊ p̄ p̄ ima. ⁊ q̄ q̄. ⁊ primo. ⁊ ñ. ⁊ misereret. ⁊ q̄ dī
missa. ⁊ replicanē ad penā. ⁊ tio. ⁊ mag. ⁊ q̄ dñs
dimissa. ⁊ p̄ odiū. ⁊ fi. ⁊ ñ. ⁊ ad penā. ⁊ reseruari. ⁊ pbā
tur. ⁊ ille. ⁊ q̄ arbitr. ⁊ sue. ⁊ uolutatis. ⁊ statuit. ⁊ ēp. ñ
mehoth. ⁊ nouā. ⁊ uiam. ⁊ ut. ⁊ ad. ⁊ ō. ⁊ penitear. ⁊ eū
utilius. ⁊ q̄. ⁊ ma. ⁊ no. ⁊ uitate. ⁊ dulgētie. ⁊ pueniet
q̄ do. ⁊ uerecundie. ⁊ ñ. ⁊ deposuit. ⁊ illo. ⁊ ig. ⁊ abz. ⁊ ait. ⁊ ñ
fide. ⁊ desit. ⁊ pena. ⁊ tacis. ⁊ sac. ⁊ ñ. ⁊ de fide. ⁊ illi
q̄. ⁊ redit. ⁊ idm. ⁊ fide. ⁊ o. ⁊ scientia. ⁊ dulci. Dee. ⁊ fides

1 aqs si fidei. B. de pfessa. ī adultrio. de collet. q̄ dā. d. 20. 29.

cum peccati conscius non sibi est. Ita collecta omnia nemo intelligat esse aliquem in homine peccatum qui non habet conscientiam. Unde et apostolus: nichil michi conscius sum, sed non in hoc iustificatus sum. Cum igitur flagellatur quis pro peccatis de quibus non est conscius, si patienter fert penam et humiliter a placitum cogitat peccatum se forte habere quod non intelligit, et pro eo puniri a deo, pena illa satis facit et releuat grauamen. Aug. in libro de penitentia.

Adhuc autem queritur de satisfactione illa si satisfactio non fuit, iterum iponenda est. Si uero iterum iponenda est, non satisfactio fuit. Si satisfactio fuit, ueniam impetrauit. Ad quod dicitur, illam satisfactionem non fuisse quia ille dignos fructus penitentie non fecit. Est enim satisfactio penitentie uitare et peccatorum causas excidere, nec suggestionibus eorum aditum indulgere. Idem. Sane qui scelerate uiuunt nec curant talem uitam moresque corrigere, et ipsa facinora sua elemosinis frequentare non cessant, frustra id sibi blandiuntur, quia dominus ait: Date elemosinam, et ecce omnia munda sunt uobis.

Hoc enim quam late pateat non intelligit. Multa enim genera elemosinarum que facimus adiuuamur. Nec solum qui dat esurienti cibum, sicienti potum et huiusmodi, sed et qui dat ueniam petenti elemosinam dat, et qui emendat uerbere quem potestas datur et cohercet aliqua disciplina, et orat ut ei dimittatur peccatum, elemosinam dat quia misericordiam prestat. Multa ergo bona prestantur inuitis quando eorum consulitur utilitati non uoluntati. Sed ea maior est quam de corde dimittimus quod in nos quis peccauit. Minus enim magnum est ei esse beniuolum qui nichil mali fecit. Illud multo grandius et magnificentissime bonitatis ut inimicum diligas, et ei qui malum uult et si potest facit, semper bonum uelis et facias, cum potes.

Quod ergo dominus ait: Date elemosinam et ecce omnia munda sunt uobis, ita ne intellexerunt non credentibus ut munda sint eis omnia si elemosinas dederint? Qui uult ordinate dare elemosinam a se debet primum incipere et eam primum sibi dare. Est enim elemosina opus misericordie, uerissimeque dictum est: Miserere anime tue placens deo. Ideo se fallunt qui per elemosinas largissimas fructuum suorum uel pecunie impunitatem se emere existimant, in peccatis permanentes. Quia qui diligit iniquitatem odit animam suam. Qui autem odit animam suam non est in eam misericors sed crudelis. Diligendo quippe eam secundum seculum odit eam secundum deum. Si ergo uult ei dare elemosinam per quam sibi sint omnia munda, odiat eam secundum seculum et diligat eam secundum deum. Hanc elemosinam qua primitus homo debet mundari interiora, ad quos hortans fecit. Date que sunt intus elemosinam, et ecce omnia munda sunt uobis. Sed munda, nisi eum qui mundus? Polluta sunt eorum mens et conscientia, ut ait apostolus. Inmundi utique omnes quos non mundat fides, que creditur deo. Quia scriptum est: Fide mundans corda eorum. Sine istas elemosinas que fiunt de fructibus terre respiciuntur? vide

Sic igitur opus fuit facere, scilicet iudicium et caritatem dei, illa non omittere, id est elemosinas fructuum et decimas. Ex his datur intelligi in peccato mortali permanentes, si elemosinas largas faciant, non tamen per eas satisfaciunt, inordinate agunt dum a se non incipiunt. Non prodest elemosina, tale opus, dum de ipsis crudeles existunt, non placentes deo. Hic docendum illa peccati satisfactio quando quis primo peccato dum perdurat in alio, quia nichil prodest ieiunare, orare et alia bona agere nisi mens reuocetur a peccato. Et si sacerdoti aliquis non tamen satisfactum peccatum fuit confessus, denuo iponenda est satisfactio quam de primo condignam non fecit. Secundum quosdam fuit satisfactio.

Quibusdam tamen uidetur fuisse satisfactio, sed infructuosa dum in peccato alio persistit. Percipiet autem fructum eius cum perfecte cum peccatis penitens erit. Tunc enim utique dimittitur peccatum, et satisfactio precedens uiuificatur que mortua erat, sicut baptismus illi qui ficte accedit tempore penitentie ualet cum fictio a mente recedit per penitentiam. Huic opinioni minime uidetur auctoritas obuiare. Ait enim Aug. Prius est credere unitatem fidei, sic postulat ut cum gratia in homine mala destruxerit opera, remuneret bona. Ut destruat quod ipse non inuenit et diligat bonum quod in peccante plantauit. Unde non. Si quis audiat multa peccata que facit aliquis, non tamen iniuste mala obliuiscatur paucorum bonorum, si faciet eum mecum in horrea congregare que bona disseminauit. Sed hic dicta intelligimus de illo qui in caritate quodam tempore bona facit et alio tempore male et multa peccata facit. Non intelligendus est qui inter multa peccata opera ita fecisse quod simul eodem tempore peccata fecerit et ita opera. Sed diuersis temporibus utraque fecisse. Si enim bonus foret quando bona fecit, non seminasset ista. Oret bona destructis enim malis opera bona remissis. Opera bona in caritate scilicet facta que sequentia mala mortificauerant, penitentia de illis malis habita uiuificantur et remunerantur. Unde apostolus: Iacientes fundamentum penitentie ab operibus mortuis. Opera mortua nominans opera bona significat que per sequens peccatum erant mortua. Qui hoc peccando opera bona irrita fecerit, si sic peccando fiunt irrita, ita per penitentiam reuiuiscunt et ad meritum eternitatis prodesse incipiunt. Cum enim licet illos bonum amat deus quod plantauit in peccante, illo scilicet quod bonum ille peccauit non simul peccans et bonum operans extitit. Quia tale bonis opus non diligeret ad remunerationem. Aug. in libro de penitentia.

Post accepit de operibus bonis que ab aliquo fiunt cum malus est et in mortali peccato persistit et ad tempus

Marginalia: De generibus elemosinarum. — Aug. in enchiridio. — Qualiter sit elemosina. — Auctoritates inducunt. — significat.

Ad quę ifinē. Ēdīm ad⁹ remunerari ñdari ob
liuioni. siq; ptiet adurtē ecīā obtinendā.
Ad tertiā dicit. ēcīm iudicii supplicium sen
tiendū. sīēdefide q̄ sine caritate hīt
ag̃ aut. si q̄s ūl nīl caritat̄ q̄ tenet ad ūnī
tatē spē uiuificā pacis. q̄ecclā onectit. malī
q̄ scelmatic⁹ schismat. negēt. patīē ebulla
ones. fam̄ psecutionē. t flāmas. t bestias. t
rpām crucē. amore gehenne. ut nō ūl ista
culpanda. ymo. ūl laudāda. dicāt. Ad ter
tiū dicit. ēcīm nō ē ūl ista. ēcīm ē. q̄ ūl
potūm meli ei fuisse. q̄ negando. ūl ei cor
patēt. q̄ passul ēo fitendo. si ecīa mond⁹ ē totus
se totū bull ei fuerit iudiciū. q̄m sīc negan
do nichī cor patēt. Ad ultimū dicit. q̄ aīe apl̄i. si illi do
corp. m. i. ū. a. c. n. h. u. m. p. ūl nichī poēt ūtl
ligat. ad regnū obtinendū. nā ecīm iudi
ciū totū bull⁹ supplicii subeuntis. ri fin. h⁹ pp
caritatē dicta. q̄. sine q̄ nob⁹ nō p̄ēt ūa penitē
cia. q̄m ibonus caritas dīē. q̄ totlem. omīa.

Ex hīs ostendit. ptīngit sūmā dictor⁹ ūalia
bona sine caritate fīunt. patet q̄ dicēs. ad
tabulā ē penā sententiandā. si nā ad uitā obtinē. dicē
dā. illa. q̄. ī caritate. q̄s facit. sīp ea. p lapsū. fuit
fuer. fuit. reuit. nōē. in memoria dīēs. ūl nichī dicē
dū. si aūt reuit. tēlē. ad uitā. ūl fecit. ī caritē. nā q̄ du
ueti. ōs. Del. q. f. ni recōl. ī peccō suo moriē. ri
ñ erit. in memoria. ī ūitie. q̄s fec. Nec loci ei pōtē
gg̃ aut. si nob⁹ max⁹ ostendē. q̄ ēmala omnia
ūl sine ea. ad memoriā ūl facta bona retro
cam. q̄m ī ppetuū ne malor⁹ ulla debeat ēe ti
dutia bonor⁹ p̄ritor⁹. scelligēdē. ē. ad uitā p
cipienda. bona p̄ēm. ñ aare. ti dutā. ūl ad mi
tionē penā. alio q̄. p̄mittē. ad ecclām obtina
ret agī. ī bona q̄ sine caritate fīā. ī bona ī cari
tate fīā q̄ cōmittē mortal culpa. q̄ ñ delet se
q̄s penitētia. ad sentū minoris pene p̄fici
ūt ñ ad uitā fructū. Aliās indūc auctō
ritates. ut eol. q. dīt. de uno peccō pnā agi.

Satis arbitr. ill ē. respondū. q̄ dicit. de Alio
uno ēmine penitentia agi. ī ueniā p̄ia
rialio ī delectōne retento. ī p̄fessionē ñ ex
posito. q̄ ñ p̄mittit. ad ecclām. ī tutamē
ti. ī subditi. aut eīm ad⁹ sp̄les q̄s penitet pec
casse. si tñ ōīa reseruantur. ī ūi q̄dā. iq̄b⁹
delectent. ñ. ad uitā. Del. dīm finit. mutil. ī
sinu. ñ. Sed demonio libāt se. p̄docet nos. ñ
q̄m. ad eōrū. sanaris. si eīm uellet pecātor. p
te reseruari hīte. ut. si demonia p̄fice potu
it. ut. ep pulsis. (ep pulsa) ūm. ēmo. simil
ēcīm ecclā docet. legionē ū demonū abalio
ēcīm ecclām nullīm reliq̄ de eōrū. q̄ ibani p̄ fidē. et os
dens. q̄. si p̄cca sint mille oportet de omīb⁹ pe
nitē. ūl q̄m aliquē sanauit dñs. qui ēī oīo ūlu
uit. totū eīm hoīē sanauit i tabbo. q̄ corp. ab oī
firmitate. ra ām ab oī ratione. iudicant pe
nitentē oportē simp dole. de oī ēmine. Scio eīm
dñm. inimīcē oī ēminō. sō. q̄m q̄ ēmen. ueritat.
de alio recepere uenīā. sine amore dei. sīc q̄ re
tur uenīā. sine q̄ nemo unq̄m ī uenit grām.
Hostīl eīm. dī ēdū offendit. p ſciant q̄ dī eīm
impietat. ī fidelitatis. ē abillo. q̄. ūl ecclā. ēdimi
dīā sp̄are uenīā. ī eīm sine. penitentia. in ue
nīret grām. penitentia eīm. ad uap̄ pitatē
eīm. ducē. Decte eīm penitentē. sic ad sordit. p̄ fi
cationē. q̄. oportet ī ablu. at. sīcē lac. mīl. īnīl.
S. sanī dicē. ē. eīm dolorē. ocī. ñ dec. ī. ut. ne.
sciat. secul. pabilitē. dū. ī. q̄ def. let. dura. aīp na
tp̄s. ūl mortem. amici. ī dolorē. pecti. ñ ostendit
ī lacrīmis. q̄. penitet. sīo penitet. Js penitēs
si ūle. ecdūl penitentē. ī ñ ecdūl. ī ridentē. ūl mīta
te uitam. ī recollia. mini. dō. penitētia. agī
genīa. figil. ī. ridet. ī. dubitanī. pnā. dīs. ipe
nitentiā. agī. penitet. Si ñ penitet. ī. penitentē
es. si q̄ penitet. ē. facit. q̄ male fecit. Si fecisse
penitet. noli facē. Si ad huc facī. ñ. esse. pen
tentē. Jōē. ī notatū. ūl. ām. onemū. frēs. nr̄os. ne
fallūl. penitentiā. ī. la. q̄. ad. ī. ūl. ī. ser
nū. p̄ēm. paciant. falsā. penitentiā. ē. ostat. ōī
spūs. p̄. ūb⁹. dei. ūno. solo. agit. penitentia. sēlic
agit. ē. deūno. ūnde. i. sequat. ē. ab alio. Repetit. de
Ex p̄missīs. p̄. spīcua. fit. nonā. ūa. penitētia
ue penitentie. ī. ūlans. fit. ēdonīs. ī. Illa. eīm. ūa. tur
penitentia. ē. q̄. peccām. abolet. q̄. illa. sola. fac. ē. q̄. scel. ūa
corrigāt. illa. ū. scel. corrig. q̄. dū. ūnīssi. ēmīnī. ad
ueomittendi. ē. desīdīo. ī. ō. sanīs. ē. ciendi. affert. Iudas
das. eīm. penituisse. leg. sīn. assecutione. uenie. qui
tali. penitentia. ñ. correx. ēm. ī. ñ. uer. ī. ñ. sīcīt. ī. ude. p̄
egisse. penitentiā. p̄. q̄m. scel. corrige. ñ. potuit.
Si q̄. sīc. peccat. ī. [illegible]. uoleat. q̄. pec
cauit. p̄. ei. dimitti. sīn. ā. p̄. manent. opa. firmi
ter. uoce. ūl. ūl. mīt. penitentia. ñ. ē. p̄. de. eo. dī. q̄. o
ei. fiat. ī. peccatī. ūnīsdū. eīm. aure. nequit. ponī
omīs. ne. talis. p̄. ylionem. dī. scl. addūcit. caue. q̄
lr̄. ī. elligas. ūlō. ūlenīdare. ñ. ualeat. q̄. peccauit
ē. ñ. eīm. ex. dano. h⁹. ī. melligenda. ē. ei. dē. p̄
re. penitentia. fidelicet. ex. p̄bīo. ī. abominatō. eīm
tarit. scl. dōnīs. de. fidē. o. Demit. ūī. unde. q̄. ali
cui. q̄. restituīē. manet. uoēlm. ī. unā. ūl. mōī. ī

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tū si penitūit peccīa mortē odigne tractāre
tionē uenīā līt tñ ō ds qm putet qđ ēē alienā
iniusle abstulit qm redđ̄ ꝑ de illo peccō penite.
acuemā o seq̄ ū reluinat ablatū qm di uenī
relīp qm peccē ēū reddī si redī ꝑ magī penitētia
ꝓfingitur. Decīb; q̄ impenenda osidan
ꝓfectione ꝑ penitētie ꝯ obseruandā s. o da s.
puncto cord. o confessio oīs. tacitādeb opīl. ꝯ nō
lis. os. aurē. ꝑtēta penitētia cog peccōrē
oīa libenē ferre ī corde el ꝯcto ione o confessio. i
ope tocā similitudīs. ībē fructuosa penitētia
ū fructū dīm offendim. s. co rde. ore ma
nūstatōē satisfactionē (suos patī
dīstrīe. ūant ag. ī corde. ī fēo. ī os lu
cendine. l ūb. tāqm tū mortes. o na q̄dōmo
s. ī corde o sentīt libidinī. ām. q̄ plata. ū erit
potā ēīēm pceđ assensio. tertia. ēma
le o sueuđīnis tāqm mole ꝑmit ānis. ī morie de
fensionis clipeo animā. q̄ in sepulē ūputent. ī
ꝑ dā gūa mortuoy. q̄đ nīl leg fēitas se. huic ḡē
plici morti. ꝑplici remedio occūrīt. ī cōtione. o
fessione. tacitfactione cō pucēb̄ cōmdāt nob
s. Scindite. c. u. m. u. u. cō fessio. s. Just ipm
cipio sermonis accusatoē sui. ꝙ e enī o fitēt q̄
se accusat. q̄ erecrando malū ꝑ ipūtat. et ibi =
ēstundite. c. u. c. u. tacit. Confitemini alt. ꝑ ca
nant sacrificio a ore hē peccīt. ū aut
facite fructū dīgū. p. s. ū. s. q̄ ūtatē. q̄n
tatē culpe sit q̄ ūta. q̄ntas pene. ū enī
pardebet. ēē fructū boni op. ī q̄ ūcht. ī nu
ū peccū. ī. ei q̄ gul. ce. ūd. Jō discretio pen
tēn uald' necēia. ē ū illa gāt. q̄ q̄ dīt dicent.
o sidet q̄ ūtatē ēminīs. i loco. ī dr. ī p sciam
ūtuariē tatē ꝑ. q̄ ūb. sīcīt. tēp tatione. ī ī p
uicī. ī. ūtiplici ex ecutione. o ꝑcēt enīp enīē
tomciāē. ī ex cellēnā sui stat. offici. ī fmo
dū mitēris. ī. ī modo op is sui. q̄ ūtē ēp nonē e
g. s. ī loco sacō. s. ī ūp ē oīoni. o stituto ū sē fes
tiuitatis. ī. tē pan tem. ī. o sidet. q̄ ī. ī pl ēn
uit. ī. de fleat. q̄p sem̄ peccauit. q̄ ūta fiat
uic. ī p gnatione. ē enī q̄ī sōlū ī. ī. ī. n cun.
s. ī. ūlt se peccō offēr. ī. ūerpectāt. tēp tatione. ī
p ūeniūt uoluptat. ī. ꝑtēt. sēq̄t. ī. ūtiplici
actōne uitī delectat. ī. peccā. o. is ista uari
etat. o fitēna ē. ī. de flenda. ī. ē. ꝙ ūnt. qđ pecēm
ē. cito ī ueniat. d. ī. ꝑpūit. ī. scog scendo augmē
tū peccī. ī. ueniat. ē etatis. s. ūice ē. ī. p ie. ī. ordi
nis. ī. mo. et. ī. singlis. ī. ūlis. ī. sentiat. mō. ēminē.
ꝑginis. la. ēmis. oīnē. q̄ ūtatē. ūtī. de fleat

ūtuīt. q̄ ēar uit. ī. dolend' enī. ē. ī. n. solū. q̄ preca
uit. ī. q̄ p se. ūtute. p uauit. ī. de fleat. ī. q̄m of
fendens. ī. uno. s. cēs. ē. oīū. rē. ī. gr. enī. ē. ī. tit. q̄ ple
n. ī. ūtutib; d'n. oīo. ūtumiuit. ī. sheni q̄q; peccōr
fit culpabilior. q̄ deo acceptior. Jō. ī. aā. pl'
peccauit. q̄ bono habundauit. (alioīm
offendens. ī. uno. s. fēs. ē. oīū. rēq. oīs. ūt pau
de tūnīta. ab uno uno. ponat se oīo. ī. iudīcio
ī. potestate sacdotis. mich. ī. sui. reluans. s. ūoīa
eo iubente. ꝓ. ūt. s. ūce. precipiendo. ūta
aīe. q̄ facet. peuītā. da cepīt. morte. ī. ūb. ēdesi
dio. ꝓ. ūtū. recūpat. ī. finitū. cū gaudio enī
facē debet. īmetat. futurū. q̄ facet. p. differen
da. morte. morīt'. sēp. de. pcēt. dīm. o fitat. ad. mē
tē. record'. ꝙ ūtionē. ūb. enī. ī. q̄p. de. p. fessione
ꝓ offert. sicut offert. & spem dēs. ad abel
. ad mūna. el'. ꝙ. dīc. ad abel. q̄m. ad. mūna. el'
. ī. iudīcio. gcord'. o fessa. ēē. ele mosina. ūbuen
tūl. ñ. o sidand'. ē. q̄ ūtūl. ī. q̄ ūt. q̄ effectō ne
dat. p. p. q̄ sua pecūa. redīme ūult. ꝑ alīm
oblatione. p' offat. mīē. Caueat. ne. ī. ēē. ūm
dia. duct'. di uidat. ap se. o fessionē. ūdi. ūsa
dīū. sīl. sacdotib; uelut. manifestare. q̄đ. ū
ūnicelant. q̄ alīū manifestanda. o ser uant. q̄
ē se laudare. ad. p. poēsūtūdē. ī. sēp. uenīa. carē.
q̄m. ad q̄m. p fruct' putat. puenire. Caueat
ī. ne. p. ad. dīm. ē. corp' accedat. q̄. o fitet. bona
o scīa. ꝙ dolet. q̄m. dē. audeat. su me. q̄ me
tū. de sidat. cibū. ūlucrē. cohibeat. ī. se. alū
dīs. a spectaclīs. sēcī. q̄ p fectā. ūult. o seq̄ remi
sionē. q̄m. ī. ūtū. ī. digū. fruct' penitentie.
aīā. captūā. ēlegāter. ī. libāte. summe. ī. ūtra.
ēt aīa fruct' dignos. ī. ūtū. dignos. penitē
cie. s. ūdig. fruct' uirtutū. q̄. ī. ūtitūīt. ū. pen
tentib; penitentia. ꝙ. q̄ūocet. ꝑtulat. ū. dolore
ꝙ gemitib; mortū. ī. peccet. uitā. et. hīsolū
die. q̄ sint dig fruct' penitentie. q̄b; ī. sat
facto. ēr ꝑlect. ū. p ūos dig fruct' ō fruct' dig
ī. penitentie. de illa penitentia ī. ctī. q̄m
ionē. ēminū. ī. enī. ī. ūffūnt. ūmā. uel
parū peccamb;. Aue sit finis ca ristatio.

Et sic ō dig fruct' penitentie. acūa sanctifac
tio. ma. ī. dignū fruct'. ī. falsa sanctificatio
. ī. falsa penitentia. ī. ūos. falsa penitentias
dīnt. q̄ī. fauerunt. el. scōy. p. ūtate. ēminī
ponūnt. ī. negotiatōr. laicū. offīc
cio dedīt. q̄ī me pecto. ēē. ī. ūt. ī. possīt. sicut
ptī. ūgīb; ī. retūt. ad penitentiā. ī. ūt. q̄b
uatū. ī. ūte detinet. q̄ od. ī. ūcorde. gerit. re

∧ interim

nō

nō

nō

∧ Qui

∧ eū

nō

∧ va

∧ Quod

∧ g̃ūt deliq̃t. bg
que sufficiūt.

∧ ꝑ miles

Xo non ē di
ūdenda
confessio p
duōs
ad.
cel

o. .i. libātes

Sīo

Iohēs os au
reum.

Xo īnfimo
ne habi
in mō
ti

nō

nō

nō

Nota

nō

ꝙ. ūa. ē
ī. nesm
modī

ꝙ. ca illo
corda
mea

ꝙ. ca
mea

ogleat scām penitētiā ji posse pge. ūnegotiū
relinq; offīn desert. rodūt ercorde dimit
tat. rbona q̄ūr abstulit. restituat. rh etū des
pet. ūtūm q̄ ad bom fr̄e p. l. ortanū ut faciat
dās cor. illustret. ad penitētiā. cū sit penit
tia ūnor. rerūor. de ūq; p̄ūmīa sanct. appret
q̄sit ūrq; falsa. Decimb; actionib; penitentie.
Precepit ūadimend. eḡib; — nisi ag pen
tentia. añ bapm. s. de pcīs. pcās. ꝓbap
tismū. de gūnoīb; q̄ p̄onunt. ē. em
penitentia uemalis cotidiana. q̄ hūmilit
ē. up fectos. ꝙ ūa. tres sūt actiones penitentie
q̄s mee ūū eruditio recognoscit. ꝙ ne. q̄no
uū hoīe parūt dom̄ pbapm oīo p̄ūor. fuit
abluto pcīo. q. nīl sue uoluntatis. ab hīc
ꝙ penitet. cū nec ūū ut. nouā ire. ꝓ aqua
parūlis immūnes. ē. bapizant. q. ūdū ps
uis ubo. qb; offert. cal. ā. sanctio penitentie.
ꝓbapm. q̄ fit. pīl. pcīs. q̄ leḡ decalogꝰ. tinet.
agt. ḡ hoies penitentiā añ bapm de pcīs.
pcīs. ita tū ū. ibapizent. sic petr. ait agite
penitentiā. bapizet. unūsq; ur. in nōe
dñi. q̄ agt. i penitentiā sup bapm ita pcca
fuit ut ex. o municari. ire. conciliari. p̄ cām. magīm
t. est. ā penitentia bonor. hūiliū fideliū
pen. cotidiana. i. q̄ pcta. tridui dicit. mel.
Demitte. nob. d. n. ic. hec. ea dimitti nob. no
lum. q̄ dimisit. ibapo. ndubitem. si illa. q̄ ūne.
fragilitate. q̄m. uix. pr̄ua. tn. creb. subrepit
q̄s. collecta. q̄ nos fuim. ita nos. gr̄a. habim. rop
p̄m. sic. umī. alq̄. gnd. pcēm. ad. eūm. ire
ad. nauf. ragiū. an. uno. gnd. fluctu. naūl
opiat. robruat. an. paulati. sub. repens. aq. i
sentina. pneglecta. eū. culpa. ipleat. naūe. rfub
mgat. ō. ieiuniū. rele. mosine. rorationes
iuuigilent. j. qb; ēdīt. dimitte. nr. ic. mam
festam. nos. hre. q. nob. dimittat. nisi sub
humiliant. rañas. mas. cohdiano. agē peni
tentia. ñ. cessam. De satisfactione uemalium.
Q ve. un. ā. p uemalib; fit. satisfactio. sufficī
et. ꝙ. ad. ī. simat. ita. idem. ieuch. B. ecoti
diarius. rb. ubus; leuib; q; pcīs. sine. q. b; hu
ta. ūducit. cotidiana. oīo. fideliū. satisfac. lo
rū. enūe. dre. pr. rit. q. e. ī. c. Delet. oīo. hoīo
minima. cotidiana. pcta. Delet. ulla. aq. b;
fideliū. uita. ī. sc̄le. gesta. si. penitendo. ime
ll. o mutata. discēd. sūt. uerat. dr. dimitte. nob
d. n. ita. ūa. cedicat. sic. nos. d. d. n. si fiat
qd. dr. q. ipa. elemosina. ē. uema. p. etūb;
oīo. ig̃lce. ch. hīt. aīa. aliū. p̄mittit. ūa. facile. ē
ītelligē. q. p. uemalib; sit. scribenda. satisfactio.
Sufficē. ūm. dīca. oīo. ē. eiu. unio. aliq̄. rele. mosi
nis. sic. etūm. p̄cedat. o. lectio. aliq̄. ūcula. rad. dat. ē
o. fessio. sia. sit. hec. ultra. de. q̄. o. fessione. p. ītrabit.
p. g̃nib; ū. pcīs. ih. ū. satisfactione. adhi
benda. s. hm. tio. uel. ūm. ater. distīct. q̄. ītrat
ad. adagenda. penitentia. ñ. sufficiēnor. es. ī. uel. i
o. mutare. ī. anal. scis. recede. ūr. de. his. q̄. facias.
satisfaciat. d. ūo. p. penitentie. dolore. ē. ph. ūmi
litatis. gemitū. ꝓ. sti. cordis. lacrimū. eoꝝ. pant
b; elemosi — nis. Ex. ponunt. q. p. mū. ī. sq
icor — ī. q̄ mlti. confessione. dimittat. pcēm.
pler. — p. mo. enī. q̄r. utr. absq; satis
factione. rorū. confessione. p. sola. cordis. cōtōne
pcēm. alicui. dimittat. Sed. an. aliq̄n. sufficī
at. q. fili. dolore. sacdote. tercio. an. laico. fi
deli. fcā. valeat. confessio. Ī. nisi. enī. rad. ea. diuīa. sentire
uenīūt. q. si. hīt. ura. ad. pene. diūtā. tal
disse. uidem. doctores. Dūr. enī. sine. confessione
oris. rsatisfactōne. opis. nemīnē. a. pcēm. mī
dari. si. tps. illa. faciendi. hīt. saltī. ū. añ. oris
fessione. rsatisfactōne. ī. cor. d. o. tione. pcēm
dimitti. ad. sēm. uocē. hāt. o. fitendū. ꝙ. ppla.
Viri. confitebor. ad. m. im. d. ic. Q. exponem
calli. o. dolat. Diri. r. ap. me. deliberau. Q. of
rebor. tur. remisti. Plag. pietat. d. eq. ad. solā
p̄missionem. pcēm. dimiserit. rotū. eū. p
oratione. iudicat. Sic. ad. d. ūū. pñtat. p̄mit
tit. se. p̄ūcatur. rdo. dimittit. q. si. ip̄m. dre.
q. da. p̄ñtare. ē. corde. Hdū. ē. uor. mortuū. ho
audiat. confessionē. rdo. audit. Sic. sacdos. ūū. do. sp̄g. ītulat
s. c. r. ēq̄libi. ī. leḡ. Q. eq; hora. pcēm. o. ūūs.
f. ūī. u. u. rūm. ī. sdī. ore. cōfitet. fuit. ī. o. ñ
sus. ī. gemuit. (vñdat. ī. colligi. q. ī. ore. tacente
uenīam. int. dūg. sequimur. ihne. ī. lepsi
illi. qb; dñs. p̄cep. ū. ostendet. se. sacdotib; ītime
ā. ñ. q̄m. ad. sacdotes. uenīrent. mundatis.
(ī. q. ī. simat. q. ā. ñ. q̄m. sacdotib; o. ra. mīt. ap. ia
m. ī. pcca. o. fitea. mā. alepra. pcīs. mūdam.
(lazar. ī. ñ. p. demoniū. mto. ēducē. rp. adūo. ſ
citat. si. it. suscitat. p̄dit. forā. uni. ū. ostendē
suscitō. aie. p̄cedē. confessionē. Hemo. enī. po
fit. ñ. suscitat. q. a. mortuo. [illegible] q. ñ. ē. pt. o
fessio. Hīc. q. o. fitet. ire. suscitat. Hemo. ū. re
suscitat. q. ia. pcō. soluit. q. pcīm. mor
amine. ēq. ū. ēuita. corpis. ita. ēt. ura. ds. ēt. ñ
alīsq; plib; auctoritatib; pbat. añ. confessiōē.
l. satisfactionē. sola. o. punctione. pcēdīt.

fuit. (z. ingemuit. vita vincit. z. nō. movet

ti quod negant, eas doctrina relaborant.

Hec non tam de expressione sententie, quam de opinionum assertione auctoritatum testimonia inducta. Ait enim Dominus per Ysaiam: Dic tu iniquitates tuas, ut iustificeris. Item Ambrosius: Non potest quisquam iustificari a peccato, nisi fuerit peccatum ante confessus. Item: Confessio animam a morte liberat. Confessio aperit paradisum. Confessio spem salutis tribuit, quia non meretur iustificari, qui in uita sua peccatum non uult confiteri. Illa confessio nos liberat, que fit cum penitentia. Penitentia uera est dolor cordis et amaritudo anime pro malis, que quisque commisit. Item Iohannes: Non potest quisquam gratiam Dei percipere, nisi purgatus fuerit ab omni peccato per penitentie confessionem per baptismum. Item Augustinus: Agite penitentiam, qualis agitur in ecclesia. Nemo dicat sibi: occulte ago, apud Deum ago; nouit Deus, qui michi ignoscit, quia in corde ago. Ergo sine causa dictum est: Que solueritis in terra, erunt soluta et in celo? Ergo sine causa claues date sunt ecclesie? Frustramus euangelium, frustramus uerba Christi. Item Iob dicit: Si erubui in conspectu populorum peccata confiteri. Item Ambrosius: Venialis est culpa quam sequitur confessio delictorum. Item: Ne absorbeat me profundum neque urgeat super me puteus os suum. Puteus est profunditas iniquitatis, in quam si quis ceciderit, claudet super eum os suum. Si non clauserit os suum, confitetur, ut dicit: De profundis clamaui ad te [redacted] claudit sigillum, qui profundo contempnit, atque mortuo uelut qui non sit perit confessio. Item: Nullus debet quemquam accipere ueniam, quia qualecumque et si longe minorem quam debeat soluit penam, ita enim ipse sit quod largitas misericordie non relinquit iustitiam discipline. Item Ieronimus: Qui peccator est, plangat delicta per se uel per populum, ingrediatur ecclesiam. De qua per peccata fuerat egressus, et dormiat in sacco, ut pristinas delicias, per quas Deum offenderat, uite austeritate compenset. His aliisque auctoritatibus nititur assertio, sine confessione uocis et satisfactione operis neminem a peccato mundari. Sed sine penitentia satisfactionis operis.

Quibus autem his sententiis contraria, qui teneant, sane qui dicant sine confessione oris et solutione operis exteriores peccata deleri, per contritionem et humilitatem cordis. Ergo enim ponit inter compunctionem et confessionem: Deus dimittit, quia leo confessio cordis, sic per quam anima ipsius immundat a macula et contagio peccati commissi, et debitum eterne mortis relaxatur. Illa quoque, que supra dicta est de confessione et penitentia, ad confessionem cordis et per interiorem penitentiam referenda sunt, sicut ille: Non ago quod nulli ueniam concedi tempus quantumcumque peccati soluit penam, ut exteriori pena accipiendas ad tempus uenientis negligentes et contempnentes, [redacted] sicut illud: Nemo dicat occulte ago et cetera. Nulli enim sunt in ea peccata confiteri negligunt, et erubescentes non merentur iustificari. Sicut enim precepta est nobis interior penitentia, ita et oris confessio et operis satisfactio, si assit facultas. Unde nec uere penitens est, qui confessionis uotum non habet, et ideo peccati remissionem non meretur. Dicit etiam penitentia et confessio, per quam peccatum deletur, ut per ea etiam ad Deum uadat. Ait: Iam ergo donum Spiritus Sancti habet, qui confitetur et penitet, quia non potest esse confessio peccati et punitio in homine ex se ipso. Cum enim irascitur sibi quis, et displicet, sine dono Spiritus Sancti non oportet, quod penitentie confitetur, sicut si tempus habet, ita tamen quam si confessio in ore sit, uotum sit in corde, prius ei remissio fit. Sufficere soli confessionem Deo fieri.

In his quoque omnis articulus inspiciatur, utrum sufficiat peccata confiteri soli Deo, an oporteat confiteri sacerdoti, quibusdam uisum est sufficere, si soli Deo fiat confessio sine iudicio sacerdotali et confessione ecclesie, quia Dominus dicit: Vir Spiritus Christi, quia Dominus dicit: Ite, ostendite uos sacerdoti, hominum remissionem dicere peccatorum. Item Ambrosius: Petrus fleuit, quia culpa obrepsit ei. Non inuenio quid dixerit, inuenio quod fleuit. Lacrimas eius lego, satisfactionem non lego. Sed quod defendi non potest, ablui potest. [redacted] Lauant lacrime delictum, quod uoce pudor est confiteri. Venie fletus [redacted] prouident et uerecundie. Item Iohannes Crisostomus: Non tibi dico, ut te prodas in publicum, neque apud alios accuses, sed obedire te uolo prophete dicenti: Reuela Domino uiam tuam. Ante Deum confitere peccata tua, apud uerum iudicem cum oratione delicta tua pronuntia, non lingua sed conscientie memoria, et tunc demum spera te misericordiam posse consequi. Si habueris peccata tua in mente continue, nunquam malum aduersus proximum in corde teneberis. Item: Peccata tua dicito [redacted] ut deleas illa; si confunderis alicui dicere, dicito cotidie in anima tua. Non dico ut confitearis conseruo tuo, ut exprobret; dicito Deo, qui curat ea. Nam et si non confitearis, ignorat ea Deus, qui in presentia erat cum ea ageres. Item: Ita ergo ea nunc ater [redacted] confitere. Peccare enim non erubuisti, et confiteri erubescis? Dicito in hac uita, ut in alia requiem habeas. Item: Dicito igitur iniquitates tuas, et lacrimas. Item dicit scriptura: Peccata tua. Spongia peccatorum tuorum lacrime tue sunt. Item Prosper: Illi quorum peccata humanam notitiam latent, nec ab ipsis confessa, nec ab aliis publicata, si ea fateri et emendare noluerint, Deum, quem habent testem, ipsum habebunt et ultorem. Et quid eis prodest humanum uitare iudicium, cum si in peccato permanserint, ituri sunt ad eternum supplicium? Quod si ipsi sui iudices fiant, et ueluti sue iniquitatis ultores hic in se uoluntariam penam seuerissime animaduersionis exerceant, temporalibus penis mutabunt eterna supplicia, et lacrimis ex uera cordis compunctione fluentibus restinguent eterni ignis incendia. Item: Facilius quoque Deum placabunt illi qui [redacted] aut proprio confessionibus crimina sua potest aliis nescientibus, aut ipsi ultro uoluntarie excommunicationis sententiam ferunt, et ab altari cui ministrabant non animo, sed officio se separantes, uitam suam tanquam mortuam plangunt, certi reconciliatos

Jomelia de pñā.

culiaꝝ ꝺ effectuꝫ; penitētie fructib; ad ꝺo
nū solū amissā recipiant. ſ; ſ; liñ nec iuuitaꝫ
gaudia recipiant: hiſ auctoritatib; im
tumꝫ ꝙ ſufficiē cōtendit ꝺo ꝺ ſuā peccā. ſine
ſacerdote. Dñr enī ꝙ ſi q̄s ꝝmens de vꝝ culpā
ſuā ap̄ hoīem ne nō ꝙp̄ bo hāt ſatiſ ſuo ep̄o
ad peccandū accingat. nō ꝺ eat hom
ni reuelet ꝺo ſeꝯ uenia. ⁊ non ſufficit ſoli

B

ſ ſacerdotib; ꝺ ſuā ꝺo ⁊ſuā ſi temp̄ ad ſtr
op̄ erat: nō ſolū illa auctoritate iacobi. confi
temini. a. p. u. ⁊c. ſ; i alioꝝ plōꝝ teſtimoniis
ꝙbat. aut enī ꝺ ſacerdos ſe ip̄m ho ꝺ p̄ uo
luntate. ⁊ mortel gustat ī meli. ne eū ā nō pōt
p̄ uoluntate ꝺ ꝺo iudicet. ⁊ eū ille p culpā ſe
uiſſime medicine. ſi tū uiuilliſſime ſenectuꝫ
ueniat ad aūſtes. p̄ ꝙs illi ecclia minuſ
tuat. Tū q̄m bonā ieiunij ē filiꝫ. maioꝝ fī
broꝝ ordine ⁊ to ꝺo ap̄ poſtol. ſacīnoꝝ acci
piat. ſanctū ē enī ſine modo offerendo ſacrificiū
ē tū cordi. ſ ꝺeuotus. ⁊ ſuppler. ſi ꝺ tū agat. ꝙ
nō ſolū ꝙ ꝑ ſit ad ſaluē. ſ; ī ecclīā ad ē ꝓfectū. uſi
peccū ē. nō ſi igit ē malo. ſ; ſ; tanto ſcandalo
alioꝝ ē. atq; ꝝperdire ē utilitatē ecclie uidean
tur ſtim inoticiā uulgoꝝ. ⁊ uel pleb̄ age penitē
tiā nō recuſ; nec talis plage ꝓpudor ē adeat tu
morē. cū tāta ē plaga peccī. ⁊ ꝑ ē morbi ⁊ me
dicamēta corꝑis. ⁊ ſanguiniſ ꝺ nō ꝺ tenda ſint
ancte tatē amittūt ſ; ꝺebet ꝺs ſacerdos mouē ab
altari ad agēdā penitētiā. ⁊ ead̄ reponendā.
Ite leo. Gilt pleg mā ꝺi. ⁊ ita plibꝰ humā
milſub uenit. ⁊ uiſ nō placēm. ſ; ī ꝓpenitē
tiā ſpe ſume repet. ſic ꝺnīne uoluntatiſ p̄
ſonā ordinatis. ⁊ ꝺ ulgentiā ꝺi. nō ſuppli ca
tionib; ſacerdotū negant ꝺ uanē ꝙ peccā
hanc ꝓpoſitis ecclie tātū. ꝓ ꝓcellat. uoſ ſi
tentib; penitētie ſacīſfactionē ꝺ aret. ⁊ eoſ
ꝺ ſolatib; ſatisfactione p̄ q̄m ꝺ ad omissionē
ſacīnoꝝ. p̄ anuā reconciliationis ad mi
ſcent. Ite ad. Quē penitet ꝺo penitet. ⁊ ꝺolere
ſacīnoſ oſtendat. ⁊ ꝙſenter uitā ſuā ꝺo ꝙ ſa
ꝺoti p̄ uenīat. i uultuū ꝺi. ꝙfeſſionē ꝙcep
erūdīt. mundandiſ nō ſtendent ora ſacꝺo
tib; docent. ⁊ corꝑalī ꝙſenna. peccā ſ; ſitan
da nō ſ; ꝓpalā. manifeſtanda. Dñr. ⁊ ora
monſtrēt. ⁊ ꝺ nūm poſſib; Hō aliū ſtatuis
nūm ꝙ ꝙ uoꝝ offerat nūm ad moꝝ ſenſa
tum. ⁊ ꝙ ꝙ uos peccatiſ. ꝙ uoſ erubeſcat
Erubeſcentiā enī ipā parte ſit remiſſi
oīm. Cyrm enī ſi ꝙcep ꝺ niſ. ū nemo pe

nitēt ī occultoꝝ. ſi li enī q̄ per ſe ip̄ſū ꝺ ſuā
ꝺoti. ⁊ erubeſcentiā ū ingtimore offenſi ſit
uenia. ⁊ minuſ ſit enī ue uale poſſeſſionē. q
ē minale erat ī oratione. ⁊ miſtaci ꝙgrē. ſit uē
uenial. ⁊ omiſerat. mortale. ⁊ ſatiſ enī ſuā
ſacꝺoti. ⁊ erubeſcentie ſatiſ ꝺnāſ. nichil o
mīſit q̄ omiſit nūo ꝺ ine gauit. ⁊ ſ enī q̄ miſeri
cors. ⁊ ſit ē. ⁊ ſe ruat mā ſuā ſatiſfactia. ⁊ ſuā ī mā.
op̄ enī mie ē peccatū peccā ꝺimittē. ⁊ ſopor
tet. ⁊ ſit miſereat ⁊c. ⁊ ſ ꝺent enī ſic dignus
ē. ⁊ ꝺico ſatiſ. ⁊ ſ; mā ſuā enī ſoladā patit. ſi
digni ē mā ꝙſpuali labore gēm q̄ ꝝ. labore
eni mens patiendo erubeſcentiā. q̄m ſic cum
dia. ⁊ magē ē pena q̄ erubeſcē. q̄ ſit digni mā
ē. ñ patet. q̄ q̄nto plib; oſtendit ī ſpe uenie.
ſp̄ualiū nē ē minuſ. ⁊ to ſacerdoti ſeq̄ gīa remiſ
ſionē. ⁊ ſ enī ſacꝺotes. ꝓ ſ ſunt. ꝙ ficē. ꝓ
ficerūtibi parce ſ; ſeo ꝓ. q̄ minuſ plenicu
do fidei ut deat ē laudabil. ꝙ ꝺnīmoꝝ ē ap̄ ho
ies erubeſcē ñ uel. tū quia ñ oīū ſ; ē modi
ō peccā. ſicut ꝙpenitentiā poſſē ñ timeant
publicare. ⁊ remouent ꝙ ſp babilō ſecundo me
mutā a penitentie remediū arceant. ꝺ iuū
erubeſcat autumnent ī mei ſua facꝺo referre.
q̄b; ꝓſunt legū ꝓcelli conſtitutione. ſufficit enī
confeſſio q̄ p̄mū ꝺo offerē. ſ; ſacꝺoti q̄ prodeſt ſic
penitentiā ꝙ cator accedit. Tē enī pleſ ad pen
tentiā potuīt. ꝙ uocari. ſi ꝙ ap̄ aurib; ñ pub
ce. ⁊ ſcientia confitentiſ. ⁊ ſ; ſ; acq; aliiſ pl
dubtaꝝ oſtendit ⁊ ꝓfectō ꝺo p̄ſū. ⁊ deni ſacꝺoti
offerre confeſſionē ſ; ſatiſ ꝓ ſe ꝙuenīt. ⁊ adhuc
pudiū ſi aſſit ſacultas. Deinde ſequit̄ ambro ſius.

Dicne ꝙ q̄m ꝙmiſit auctor ut ab q̄ aut ꝺ ſuā laua.
his ſecꝺicere uidīt. ⁊ſpondeam. Tertiū q̄
onē ītueam. Q̄ enī ſa ꝺo. ⁊ tinebat. ſ. an ſine c
feſſione. ⁊ iudicio ſacꝺotis ſoluꝺo ſuſ ſufficiat.
expeditū. ⁊ rectificatum ē ꝙ miſſil — ⁊ſtruo
miſ. q̄ ſufficiē. o ficādo ſine ſacꝺo — te. ñē
tē humil. ⁊ penitentē ſimꝰ ſi ꝺat. ⁊ — ꝛeq̄rit
ſacꝺotis iudiciū ſ; ſed ñ ꝺ eq̄ualet — alicui
o fateri ſolo. ⁊ ꝓximo ſuo ſalē. ſi ꝺe ē ſacꝺoti
bane ad ꝺ dici ꝓ. q̄ ſacꝺotis ex ñi. ⁊ eq̄rens ē
ſtudioſe. q̄ ſacꝺotib; ꝺ ſcitis ꝺs poteſtatē ligan
di. ⁊ ſoluēdi ꝙ ipi dimittūt. ⁊ ꝺ dimittūt. ſitū
deſiūt ſacꝺotes. ꝓximo ſuo ē facienda o feſ
ſio. ⁊ ſ; curet ꝺs q̄ ſacꝺotē q̄rere. q̄ ſciat ubi
re. ⁊ ſoluere. talē enī o ꝑcet ē q̄ ſi ꝺ ꝺ emmatu
ꝺicat. Vñ ad. q̄ uult o fateri peccatū ſuū nō at
gīa q̄rat ſacꝺotē. q̄ ſciat ubi ſoluē. ne eū

Quale deberat ſi ſacerdos

187

negligentia se exercitet. negligat a beo quem iam sedere monet et petit ne ambo in foveam cadant. qui simulare emitere noluit. tanta quippe vis confessionis est. sacerdos confiteantur primo deo. deinde [illegible] non pudeat verecundari coram sacerdote. qui de eis [illegible] ille offert. et ille cui confitebitur potestatem solvendi habeat. sic tandem dignus venia. ex desiderio sacerdotis quem confitetur socio. Unde et curati cum leprosi ibant ostendere grates se sacerdotibus; antequam ad eos pervenirent sunt pariter [illegible] ad corpus respicere. dixit necessitate prohibente ad sacerdotes pervenire. Sepe quidem eos quos viventes [illegible] non quia non pervenerant moriuntur. Sed in via [illegible] partem non. et nuntiata sic solverent a sacerdote. Ergo omnino confiteri sacerdoti melius. quam pro futurum sibi peccatum occultum est. sufficit referre in notitiam sacerdotis. Nam in resurrectione puelle pauci interfuerunt qui viderent. ubi enim erat sepulta. ubi vero erat portata delata. ubi erat domi intus portata. Et resuscitavit. quia iam iuvenem. Delictis solus petrus et iacobus et iohannes et ipse [illegible] mater puelle. In quibus figuraliter continentur sacerdotes ecclesie. quo usque sunt ad vivendum [illegible] est. quem suscitavit. Flebat enim [illegible] filium vidue. flevit [marta] et maria. pro fratre supplicantes. Flebat et turba maria secuta. In quo docemur publice peccantibus non proprium sed ecclesie sufficere meritum. labore et pro penitentibus se ecclesia ecclesie et ad unitatem ecclesie tendere. Nam cum unitas ecclesie fuerat in quibus peccatori sua oratione compleat de manibus inimici. veri pietatis anima mortui. Credendum enim quod elemosine ecclesie. orationes. et opera iustitie. succurrant resurgenti morte sua ad confessionem. Ideo quoniam nemo digne penitentiam agens quem sustineat unitas ecclesie. Ideo quam potuit sacerdotes pro aliquam culpam ab unitate ecclesie divisos. Et nisi satisfaciat non absolvit promisse quoniam articulis. quem vero est enim sacerdos sapiens. et discretus. quem potestatem sumit habet. quod si forte defuerit. socio debet confiteri. Beda non in confessione venialium et mortalium distinguit super illud loco. Confitemini alterutrum. Ait enim. coequalibus cotidiana et levia. graviora vero sacerdoti pandamus. et quanto iusserit tempore purgare curemus. quia sine confessione emendationis peccata nequeunt dimitti. Sed graviora coequalibus pandenda sunt. cum deest sacerdos. et urget periculum. Venialia vero et sacerdoti oblata copia liceat confiteri coequali. et sufficit ut quibus placet. sicut ex textu non permittat sacerdos. Sed tantum [illegible] et perfectius tuas graves peccata sacerdotibus pande. et consilium medicine ab eis quere. quibus

Capitulum quod sit potestas solvendi

T concessa est potestas ligandi et solvendi. *Auctoritate*

Cum igitur ex his aliisque pluribus testimoniis *auctoritatum*

conspicuum fiat et indubitabiliter constet peccatum primo deo deinde sacerdoti esse ostendendum. et si ipse defuit *tunc*

et socio. illud nihil Crisostomi superius positum non *sit*

ita est intelligendum. ut liceat alicuius tempus habet sacerdotum non confiteri. Sed quod [illegible] sufficit. ut cum occultum est solo et sacerdote dicere et semel. Nec oportet coram multis publicare quod occultum est. quod notavit dicens. Non tibi dico ut prodas in publicum. Quia non publica vero a publico eget remedio. ita occulta secreta confessione et occulta satisfactione purgantur. Nec est necesse ut quis sacerdoti semel confessus sit. iterum confiteatur. Sed lingua cordis non carnis ante pervenire iudicem debet. Confiteri debemus. Unde iobs ait. et sancta sive cordis peccatorum tuorum et frequenter et in conspectu dei pronuntians. et per eisdem poenitentia illa delebis. Sed oblivisceris ut tempore recordabis nolens. quem publicabis tempore in conspectu amicorum et inimicorum omnium preferentium et sanctorum angelorum. *Hanc expone. confirmat per illa*

Iacta illud ambrosii. Lacrime lavant delictum quod voce pudor est confiteri. ad publicam penitentiam referendum est. Ibi enim vivunt lacrimas. et confessioni ostendens significare voluit quia lacrime occulte et confessio secreta. sic quoque soli sacerdoti lavant delictum quod aliquem pudet publice confiteri. Quidam dicunt se lacrimas per legisse. non confessionem. vel satisfactionem. prohibitionem excludit illa. Olim enim forte non erat. vel forte non dum facta erat institutio confessionis quo modo est. Similiter illud facile [illegible] placabit quam [illegible] confessionibus cum peccatore aut nescientibus alius esse sententiam excommunicationis inferet. ad publicam confessionem et satisfactionem referri oportet. Nam sola sacerdotibus ius ligandi et solvendi datum est. sicut ex suo arbitrio se penitentie excommunicationis sententia ligare. et absque sacerdotali iudicio se ipsum deo et altari reconciliare licet. quod ecclesiastice institutioni et consuetudini penitus repugnat. potius quam si publice peccavit. publice confiteatur reus. et emendatur. Si vero occulte delinquit. et sic iudicatur. vel non dico ut publices. Tacitumitas enim peccati ex superbia nascitur cordis. Ideo enim peccatum suum quis celat. ne reputetur foris quale se divino iam conspectui exhibuit. quod ex superbie fonte nascitur. Species enim superbie est se velle sanum videri quod peccatorum est. atque hypocrita convincitur. quod ad istam primorum parentum exemplum excusatione tuum

Sententia super lectionem.

que poteri. Et si sui iudices fiant mutabat etiam supplicia et illud Facilius

1 sic caim peccata sua leuigare contendit. vel excusat peccata sua reticendo supprimere querit. vbi uero superbia regnat. vel ypocrisis. humilitas locum non habet. Sine humilitate uero alicui sperare ueniam non licet. vnde et quantitas confessionis non est spernanda. uenia enim inuenit. Iam certissime liquet quam sit detestabile peccati silencium. et quam sit confessio necessaria. Est enim confessio testimonium conscientie timentis deum. Qui enim timet iudicium dei peccare non erubescit confiteri. perfectus timor soluit omnem pudorem. confessio peccati pudorem habet. et ipsa erubescentia grauis est pena. Ideoque iubemur confiteri peccata et erubescenciam pati pro pena. nam hoc ipsum pars est diuini iudicii. Diligenter ergo attendendum. cum confessio sit necessaria cum contritione iam sit deletum peccatum. dicimus quod quedam punitio peccati est. sicut satisfactio operis. per confessionem intelligit sacerdos qualiter debeat iudicare de crimine. per eam quoque peccator fit humilior et cautior.

De remissione sacerdotis.

14 Hic queri solet si peccatum nobis dimissum est a deo per cordis contritionem ex quo penitens uotum habuit confitendi. quid peccatum dimittatur ei a sacerdote. Videtur enim quod uinculo eum ligat. scilicet temporalis pene. sed non aliqui absoluat. et id circo quando penitudine qui peccator cordis animam rei maculam habet. et feruore peccati atque eterne ultionis uinculo ligata existit. Si uero ante confessionem per cordis contritionem deus per se ipsum sine ministerio sacerdotis debitum odio relaxat et animam interius purgat ab egritudine et feruore peccati. Quid ergo ministrat quod dimittit sacerdos. Sunt claues ille quas dominus tradidit petro et successoribus eius. Dicens tibi dabo claues regni celorum. et quodcumque ligaueris super terram. erit ligatum et in celis. et quodcumque solueris super terram. erit solutum et in celis. Verba premissa quo plenius explicari ualeat qualiter doctores de hiis clauibus et usu earum disseruerunt.

De clauibus de potestate.

12 Claues iste non sunt corporales. sed spirituales. scilicet discernendi sciencia et potentia iudicandi. id est ligandi et soluendi quia dignos recipere et indignos debet a regno excludere ecclesiasticus iudex. Sicut habet

o. i. file ius ligandi. ita et soluendi. sed non ab re. Dominus parem ius et soluendi esse uoluit et ligandi. quia utrumque pari conditione permisit. Ergo qui soluendi ius non habet nec ligandi habet. ut infra. Certum est quod utrumque ecclesie licet. heresis utrumque non habet. Ius enim hoc solis permissum est sacerdotibus. Recte ergo ecclesia hoc uendicat. que sola habet sacerdotes. heresis uendicare non potest.

1 q vos sacerdotes non habetis.

De usu clauium.

Vsus igitur harum clauium multiplex est. discernere scilicet ligandos et soluendos. et deinde ligare et soluere. sed enim indignos ligat vel soluit sua potestate se priuat. et digni priuatione se facit.

Sed queritur utrum a peccato soluere ualeat sacerdos. et a culpa uel culpe maculam abstergat. uel debitum eterne mortis soluere ualeat. Quidam arbitrantur cum peccator duplici ligatur teneatur. scilicet predicto et scilicet initia contagione. ac cecitate. et debito future penalitatis cuiusmodi per ministerium sacerdotis solui. Patitur enim peccator quidam tenebris interioris macule atque nil libet preter tenebras exteriores. Cum autem ab his suscitatur a morte peccati. ut ait apostolus. Surge qui dormis et illuminabit te christus. Sol enim iustitie non sacerdos animam resuscitat. ac pulsis tenebris interioribus. macula [illegible] illuminat et mundat quam ante fecit lauat. Debitum uero eterne pene soluere concessit sacerdotibus. quod in resurrectione lazari signum asserit. quem christus per se intus uiuificauit. Deinde foras exire fecit. eumque adhuc ligatum soluere apostolis precepit. qui solummodo ipse intus animam a caligine macule peccati emundat. Sacerdotibus uero dedit uinculum eterne mortis soluere.

Alii uero dicunt non sacerdotem sed solum deum debitum eterne mortis dimittere. sicut animam intus ipse uiuificat. Non tamen sufficientes sacerdotibus tradita potestate peccata remittendi et retinendi. quibus dictum est accipite spiritum sanctum. Dicunt sane tenuit potestatem super ita penitentem. uidelicet ut quod suam animam illuminat [illegible] debiti eterne mortis relaxat. Ipse enim per se ipsum peccati penitentium tegit [illegible] quem ad penam non reseruat. Tegit et quando debitum pene soluit. Quod ipse tegat. augustinus ait exponens illum locum psalmi. beati quorum tecta sunt peccata. et cooperta et abolita. Si enim texit deus peccata. aduertere noluit. si noluit aduertere noluit animaduertere. id est punire. sed ignoscere. Ita ergo dicit a deo tecta. ut deus non uideat. id est eternaliter puniat. Videre enim deum peccata est ad penam imputare. Auertere autem faciem a peccatis. est ea ad penam non reseruare. Item ieronimus. Quibus deus dimittit peccata et tegit. ne in iudicio reuelentur. Sed cassiodorus [illegible] lege

Ex hiis aperte ostenditur quod deus per se ipsum soluit a debito pene. et tunc soluit quando illuminat inspirando ueram cordis contritionem. Cui sententie ratio suffragatur. et auctoritates attestantur. Nemo enim de peccato uere compungitur nisi habeat cor contritum et humiliatum. nec in caritate. Qui autem caritatem habet. uita dignus est. Nemo autem simul uita et morte dignus est. Non ergo tunc ligatus debito eterne mortis. filius enim ire esse desiit. ex quo diligere et penitere cepit. Ergo ex tunc solutus est ab ira. que manet super illum qui non credit in christum. Ita super illum qui non credit. Non ergo postmodum per sacerdotem cui confitetur ab ira eterna liberatur a qua iam per dominum liberatus est. Ex

Si sacerdos dimittere ualeat peccata.

Aliorum sententia ueritate.

o epistola

Cui quod [illegible] aliis de[illegible] imputat[illegible] non imputat[illegible] Ex glosa

q̄ dyc̄ confitebor⁹ sol q̄ ds vole ītm̄ mūdat a
macla pecti / ra debitu eīue pen̄ soluit q̄p
plianit / ego sol de eo ip̄tates p̄p / rpeccā ip̄
ābw / ⁊ bñdi dimittit pecta sacdos / rinde y
sacdos q̄p offiū suū exibet si nulli potestā
iuta ex̄cet / ille sol dimittit pecā q̄ sol ppe
cauit nīsi mortuus ē / sic ag̃. vomo tollit pecā
mūdi / tollit ā rudimīstrando q̄ facta ī rbo iuuan
done fiant / ryducendo ad uitā uomīo fidl pos
sūt. his alijs sc̄ plib⁹ testimonijs docet dn̄m solū
ptā pecā dimittere / nisi dimittit q̄b⁹ dā ītā /
alijs q̄da pecā retinet. Q ī sacdotes dimit
Dec ro tñ negam⁹ sacdotib⁹ aīas pecā tenere
ptātē eis ī ecclīa potestatē dimittendi ⁊ retinendi sue
pecta eis ī ecclīa tīas ayre / docet hinc m.
ad ait. Ecclē carnis q̄p ip̄m. s. diffusā ī cordi
bus eoy q̄ p tricipes sui sunt pecā dimittit /
eoy q̄ñ tenet. ds. sacdotes posse ofitentib⁹
pure. q̄ eis remittit / remittit ds lazarum
de mumīo / suscitatū ⁊ op̄tulit discipl⁹ solu
endū ⁊ ostendendū potestatē solūdi ⁊ ecclīe
sacdotib⁹ / vbi ī eis q̄cq. s. r. e. s. ri. c. / hīc ego ds ⁊
os ordinel celestis curie / rol sc̄i ī gta mea laudat
vob̄ q̄ / firmant. q̄l ligatu / rsoluti nisi dīs
ds putant ligare / rsoluere ecclīe op̄ ius tñe / l
mīe. alta / alia opa ūiūs ī pectum / el ūs ī ecclīa.
ds. cū tñ ait. q̄d dimiseris pecā dimittunt ei / bel
dimittunt. q̄b⁹ ip̄e ī ac̄one ⁊ iunctō ⁊ pe
s. ea dimittit. q̄at ē omīb⁹ scīs / de curatis cohen
tib⁹ / siue senoūint corpaliter siue ñ. sīmiliter
talie tnent pecā ei⁹ tenēt. q̄b⁹ ille cordis
putat dīuīgi / siue notis corpalit siue ignō
tis. os mali spūalit⁹ ab omīe tumedis. Ecce hīc
dic pecā dimittere tenere / ayre / si scīs / tñ spīm. s.
ad dimittēdū ⁊ q̄ma ionis / deitate none dignū
tio / idcirco ds p sc̄os p scōs suos / suos / pecā tm̄ di
mittit. aut cū sic. sacdotū gr̄e dat ds. ip̄m ad.
Ip̄a ū gr̄a ī ip̄se ip̄m / p scōs suos / nō remissi
one pecōr. / ip̄se ip̄m facit / p ip̄l colūbe nūb⁹
q̄b⁹ aut. sicut dimiseris dimittunt. Ecce q̄m
tuaria sup hīs ad eos dīs / tūdinē / si hac tanta
uirtute q̄d tenendū ⁊ finē dēe / sentire p
mū q̄ sol ds pecā dimittit / retinet / tū ecclīa tū
l potestatē. l. ⁊. s. aut ip̄se soluit / ligat / tam ecclā
ip̄e eīs ip̄se tñ ea dimittit pecūn q̄ tam mū
dat. ab īūo uel macla / tradebit ei⁹ mortis solut.
Q ī sacdotes soluūt ⁊ ligant a pecāt
Non ī sā sacdotib⁹ o cessit potestatē / ⁊ soluen
di / ⁊ ostendendi hoīes ligatos / ⁊ solutos / ⁊ ī

rdīs / lepsū tantum p̄ p̄se restituit. De tñ ad
sacdotes misit q̄p mundo ostenderet mūndat.
na ī ā lazar⁹ uiuificatū obtulit discipl⁹ solue
dum. q̄ / tūtalijs ap̄ds ait solut⁹ / tū ī tūe ec
clīe solutū / hīc ip̄ sacdotes iudicū ad solūendū / q̄
cul⁹ p̄l⁹ retinendū / ita opat sacdotes ecclīe / iu
dicat sic olī legal⁹ / lepsos / q̄ tamīnati erant lep̄ / q̄
pecām sigē / ⁊ ūne ver sig̃ macām / ūdū dic pec⁹ / ⁊
dabo. c. r. c. rq. l. s. r. e. l. ri. c. rq. ss. bet. s. ⁊ ic. hūc
ōp̄ loc̄ q̄dā ñ intelligent / el aliq̄d sūmūnt de su
perbo pharisco / ū dāp̄nare īnocentes / ⁊ solūe
lepuerunt nobiliores / eū ap̄ds ī sententia sacdo
tū / ut eoy una q̄mq̄ ille mūdos ostendē se sacdotib⁹
iubent lepsi / quos illi ñ tm̄ ū lepsos / l mūdos
sentiebant / q̄ mundi / l inmundi / ēnt / ⁊ ita p̄t
ostendi / q̄ ñ sec̄m ecclīe iudicū / q̄p fuit repatē
ignorantia ill⁹ iudicat / ds ñ sec̄ iudicat / ſ
ūitatē / ⁊ remittendi / ⁊ retinendi / sed ut ſ
roffitebat / ut eūngl⁹ sacdotes / op̄ olī sub lege
habebant legales / ⁊ eorum dū lepsū. hūg dīm
ittūt pecā / l retinent dū dīmissa ad solūtē
tenta iudicant / ⁊ ostendūt / ponūt eū sacdotes
nom̄ dn̄i sup filios ysrl / si ip̄e bñdic⁹ ū legē ī
nūis / hūc mod⁹ ligandi / ⁊ soluendi rem sup
Mō modus ligandi ⁊ soluendi. ſ notant.
Ligant q̄ sacdotes dū sua sactione penite
ntiam iniūgūt / ip̄orū. Soluunt. Dec. aliq̄d
dimittūt / l pecā p̄ q̄ quos ad sacām nouo ⁊ mūni
onē admittūt / q̄b⁹ mod⁹ sup notauim⁹ leo q̄p.
Sc̄dm̄ hūc mod⁹ dn̄s ī sacdotes dimittē pecta / l
retinē / ⁊ sup ad dn̄m / q̄b⁹ remittūt re
mittit ds. re. O p̄ nīe tūe exercent ip̄e cō
uelcū eos iusta pēnit ligant. O p̄ mīe cūdem
aliq̄d relaxant / l sic ēnūm. omūnioni ecclī
ant / alia opa ip̄e cauet / el exercē nequūt.
Et notand⁹ q̄ dō sua sactione penitētie ligāt
ep̄s apostolis solutos ostendūt / q̄ ñ impone
alicui penitentiā / aliū sanctificatione / q̄ ille sac
dos ille penitētē absoluit / alii ñ ip̄onit / eo
ip̄o peca adhuc retineri iudicat. Q ā ad ecla
uel p̄tineat ad ostendendū dicens. frustrā ec
clē clauel q̄ sine arbio sacdotis / penitentiā
ag̃ / sine confessione / ēminus / dulgēna
ip̄etrant. Sic / sali mod⁹ ligat / ⁊ s. aper / omuni
catione grīt / dū aliq̄s p canonicā disciplinā
tio uocat ad emendationē delicti manifesti
⁊ sic tacē / ut ip̄e pendens sententia eccl̄ie lo
co odīm / ⁊ tacīnā / ex communione / ⁊ fidelīū
q̄ sortis pedīs / ⁊ uerecundie / ⁊ pudoris / ecclīe

o significat

∧ deus

nō

∧ vulpis

nō

Inlibro de pña.

o- putabo

nisi peniteat, ubi sic spe et solutum sit. Qui si per peni-
tentiam penitens resipuit, negare communionem
admittere, sed ecclesie reconciliare. Hec ecclesiastica anathe-
matizacio. Hanc penam illis qui digne percelluntur
infligit, quia gratia Dei et protectio illis amplius subtrahitur,
ac sibi ipsis relinquuntur, ut sit illis liberum ruere
in interitum peccati; in quos et a diabolo maior seviendi da-
tur potestas. Orationes quoque ecclesie et benedictio-
num ac meritorum suffragia eis nequaquam suffraga-
ri videntur. Quomodo secundum hos sit intelligendum

b S[ecundu]m hos ligandi solvendique sit illud: Quodcumque
[ligave]ritis quem vere et quod dicitur: Quodcumque solveritis s. t. e. sol-
uta i. c. et q. l. s. t. e. l. i. c. Aliquando enim ostendunt vel
solutos vel ligatos, quosdam a pena satisfactionis re-
uis vel excommunicationis indignos includi ligat
vel solvunt, et indignos sacramentis admittunt et dig-
1e nos admittere arcent. Sed intelligendum hoc illis quorum
merita solvi vel ligari postulant; tunc enim sententia
sacerdotis iudicio Dei et totius celestis curie approbatur
no et confirmatur, cum ita ex discretione procedit ut reorum
merita non contradicant. Quoscumque ergo solvunt vel ligant,
adhibentes clavem discretionis, reorum meritis sol-
vunt vel ligant in celis, id est apud Deum, quia divino iudi-
cio sententia sacerdotis sic progressa approbatur et confir-
matur. De quo Origenes: Meritis sententia ecclesie non leditur
tempnatur. Unde Origenes: Si quis ... sacerdotis
tatem preterit decensum ecclesie, sed supplici voce nititur
tantum. Sic et aliquis non recto iudicio foras mittitur.
Si ante non exivit, non ledit. Scitum
quod foras mittitur, intus est, non videtur retine-
ri. Ecce quibus et quando usus apostolicarum clavium. Iam
ostensum est ex parte quibus sacerdotes dimittunt peccata
vel retinent, et non retinuit Deus quandam singularem
potestatem dimittendi vel retinendi, quia ipse so-

e H[ic] se debitum eterne mortis solvit, animam purgat.
[H]ic queritur: Que sunt interiores tenebre et cetera
illa mala, et sunt ille tenebre interiores a quibus dicitur
ut animam purgat etiam penitentia remittit. De tene-
bris interiori caligine satis facile est intelligere. Rela-
tio. Respondeo: Cum enim quis mortale delictum ...
o- nalim box Rsio
tuis purgat; si quis possit et nullum bonorum elisi-
no one patitur, unde intellectus obtenebratur, et tunc hoc interior
obtenebratur, et ita quasi caligine quadam mens ob-
volvitur, quia caligo peccati pena est. Hanc vero Deus pel-
lit cum penitentiam immittit, per quam bona perita resti-
tuit et viciata reparat, ut in propheta. Nebula sic
et spar. Sed que macula peccati aqua anima lavat. Fe-
cerit enim quis voluit facere homicidium et patratum quo
no pacto desinit tamen velle quam facere, non tamen fru-

1 prelati ledit et illi forus sunt / apud Deum — Susp leu tie
Qui at non merent / sentencia ecclesie non ledit

nisi penitet, nisi sic proponit, quod remansit in
anima illius macula. Mala voluntas quod macula fu-
it illius anime, sed illa transit. Macula vero est, si peniteat, quia reprimit
sibi et peccatum aliud precedentis, quia ergo macula reman-
sit, a qua [illegible] in penitentia purgatur. Polluta quod anima
quamquam penitet, sicut erat dum ea placeret volun-
tas. Sic enim quamquam mortuum tangit, immundum
ita pollutus est post tactum, quamquam lavatur, sic fuit dum
tangeret; post actum peccati ita polluta remanet anima ita
sicut fuit in ipso actu peccati, quia ita est longe a Deo per dis-
similitudinem, quemadmodum et in ipsa immunditia fuit, sicut fuit
sic fuit dum peccatum ageret. Ipsa enim dissimilitudo q[illegible] mest
anime ex peccato, et a Deo elongatio anime macula dici-
tur, a qua purgatur in penitentia. Ita solus Deus interius solus susci-
tat animam et illuminat, quod sacerdotes nequeunt, qui
tamen medici sunt animarum, ut in propheta: Numquid medici susci-
tabunt et c. Quod exponens Augustinus ait: Boni doctores
recte medici dicuntur, qui viventes curare possunt, mini-
me possunt si non mortuos suscitare. Quod olim enim dig-
1 nemini. Quibus hee claves dantur et quibus dentur. 19

P[ost] quam ostensum est que sint claves apostolice et quis
earum usus, superest investigare quibus iste claves
dentur. Quod videtur hec claves per ministerium episcopalem
in promotione sacerdotum. Cum enim recipit ordinem
sacerdotalem, simul et has claves recipit. Sed nunquid — Ne non omnes
dicitur quod soli sacerdotes has claves habent, quod pluri- — sacerdotes clavem
que ante sacerdotii ordinationem scientiam discernendi habent, — habent
plures post sectionem ea carent? Sane dici potest quod — scientiam
clavium usum non ... id est scientiam discernendi non omnes habent
sacerdotes, unde dolendum est atque lugendum. Multi qui — discernendi
licet discreti atque scientie, quemadmodum debent, sacerdo-
tes ex ordine sacerdotii gradum recipere presumunt, nullam
scientiam condignam quamquam ante sacerdotium non possideant habent
discernendi quid ligandi sint, ideoque illam clavem — 1 plures
in sectione non recipiunt, quia semper scientia carent. Quod
si ante sacerdotium scientiam discernendi possident, licet ha-
beant discretionem, non tamen ei est clavis, quia non valent ea
claudere et aperire. Ideoque cum promovetur in sacerdotem, clavem
discretionis recte dicitur accipere, quia iam habita dis-
cretio augetur, et fit ipsa clavis, ut ea iam valeat u-
m ti ad claudendum et aperiendum. Si alteram clavem omnes

C[um] quidem ostendatur non omnes sacerdotes illas duas habere — s. potentie li. et sol-
habere, quia scientia discernendi plures carent, de altera
id est potentia ligandi et solvendi, queritur utrum omnes sacerdotes eam
habeant. Quidam enim potestatem hanc putant illis solis esse con-
cessam qui doctrinam simul et vitam apostolorum servant. Il-
las enim claves promisit dominus Petro, et imitatoribus
eius tantum. Quod cum ... auctoritatibus ... in munimen-
tum sue opinionis. Hec enim dicit aliquem sensisse.

supl̃ à aut̃ remissionẽ peccõy. ꝙ se ipm
hãt ds. ꝙ colãbe. iñbra. Dic̃ ꝫ id peccã dimit
tit̃ cõueri ascil ꝓ sup exos ũ de lamina aurea
legĩ. Erit a lamina aurea sep̃ i fronte tã
cãtor. hoc ẽ significat fiducia bone uite. qm
q̃ue p̃fecte q̃ ñ significatione. sc̃ ũitate sac̃
dos hãt sol̃ p̃ peccã auferre. Jc̃ ḡ. Illi soli hñt
hãc carne posita ligandi ꝫ soluendi potesta
tẽ sic̃ sc̃i apli. q̃ illor sim̃ erãt sac̃dotes hũ ten
ent. Jc̃ ergo dicit. orig. Ḥ potestas soli pet̃ eccl
ia ẽ imitatoꝝ pet̃. tã q̃ cq; ue stigia pet̃
imittant hñt recte ligandi ꝫ soluendi potestatẽ.
Hsalm̃ q; testimonijs munitum q̃ asserit po
testatẽ. ly. ꝫ sol. illi soli ecclĩa sac̃dotib; q̃ uita ⁊
doctrĩa pollet. sic̃ apli. Aliqz sententia uiol.

Alis audi q̃ ñ placẽ fateor cunctis sa
c̃dotib; hanc clauẽ dari. s. li. ꝫ soluendi. ḥ ñ
eã recte ac digne hñt ñ q̃ uitã ꝫ doctrĩã aplic̃ ser
uant. ñ ꝑ missle auctoritatẽ. malos sac̃dotes
hanc potestatẽ hr̃e negant. ꝫ illos solos dig
ae recte hãc potestatẽ uti sigant. q̃ ꝑ dns ũm
rdoctrĩa aplica. q̃ soli apl̃oꝝ imitatores digne
recteq; pos ligare ꝫ soluere. xp̃o dñ nr̃o. l̃ ꝑ scos
q̃s habitat sp̃s. digne ꝫ recte fit remissio.
l̃ retentio peccõy. fit ũ ꝫ illos q̃ oci nõ. sñ
recte. digne. Dat enĩ ds bñdictionẽ digne pe
enti. ꝫ p̃ digñ minist̃. q̃ ũ hãc potestatẽ hñt
ds sac̃dotes. ley restat sup illũ locũ ingũ. ũ
dñs dr̃ pet̃. Tibi dabo. c. r. c. ■ re. hñt q̃t
eandẽ iudiciariã potestatẽ alii apli. sc̃ ꝫ ois
ecclĩa epi. ꝫ pres bñt. Sñd pet̃ ea spãlit acce
p̃. uos intelligant. q. q̃ cq; ab unitate fidei ꝫ so
cietate ecclie se sepauit. nec a peccis sol
uit. nec p̃ celũ ingredi. Jc̃. Q. sac̃dos ꝫ simã
lit. grãm tñ cõfundat. p̃ sue dignitatis
offo. ac ostendit dicens. (Dicti ẽ a duo in ũ mer
il admoy se. aar̃o sac̃dotes. ⁊ ois ponit nõ
ũ meũ sup filios isr̃l. Ego dns benedicã eos.
ũ gñm. tertio p̃ missũ ordinatũ cõfun
dat hoib; ñ uoluntas sac̃dotis ab eẽ t̃ p̃ deẽ
p̃sit. sñm tñ benedictionẽ poscentis. Quia
a dignitas sit sac̃dotal officiũ ordinis hinc
ad ũtatẽ. Dicit ẽ de nec̃simo cay pha. Nec
ta. li. ã. a semet ipo nõ. sic ẽ ecc̃ pontifex an
ni illi. ostendit sp̃m gñy. ñ p̃sonã seq.
digni ⁊ indigni. sc̃ ordinẽ tãtum. ñ qm
uis alioꝝ boni miti sit ñ tñ possit benedicẽ.
ñ fuit ordinat̃. ñ officiũ ministrũ exhibeat.
Dicit ẽ ecc̃ hoc ũ t̃ habere bñdictionis. hinc eui

denc̃ ostendi. ordo ñ p̃ uari potestatẽ t̃ bu
endi. q̃m̃ obmutuit ꝫ indignitatẽ huius
tĩ ãoꝝ. Secunde uoz obuiare. q. aut est.
(Sac̃dotes iq; ñ p̃ a utute bñdicẽt. sic q; figũm
ꝺ gerẽt. ꝫ p̃ eũ qui ñ ipse ẽ bñdictionis pleni
tudinẽ t̃ habuit. ñ solũ ñ sed q̃ sac̃dotũ sor
tẽ ẽ. ꝫ q̃ cq; ꝫ in se nec ipo hr̃. ꝫ ei figuram
gerit. positionẽ bonã sic moises. ydoneus ẽ
ũ bñdictionẽ p̃stet. Ecce. ihs. q. ñ solũ sac̃dõ.
s. omis q̃ habitat bñdictionẽ p̃stat. sz alia
ẽ bñdictio q̃ sol̃ gerunt sac̃dotibz. alia q̃ ab
oĩb; bonis omnĩ exhibẽ. Veniq; illi sac̃do
tes. q̃bz ꝫ habitat bñdictionis plenitudinẽ
t̃ habẽ dñi. ñ q; soli illi effundant. gñm. ꝫ
q; illi soli licite ꝫ digne id agãt. ñ subditos ma
la uita sac̃dotis ledãt. sibona faciunt q̃ ille dicẽ.
(Ysa. lxvi. Oleũ duũ plenitã sac̃dotiũ q̃m sua
discutiũt. ier. xxiii. fouea dilabẽte. mi. o. sic
antes. q̃ eos uita sac̃dotiũ ledet. sibi humiliẽ
bonis sac̃dotiũ ãmonitionibz. aut ẽ a como
daret. Deos. q. sepaũ ẽ. Unmalachia. maledicã
remisse ũ sententie qua dr. ꝫ p̃ malã bñdic
sac̃dotis ministriũ effundi. gm̃ bñdic ẽm
tionẽ. ñ. ꝫ. obuiare. q. ñ. ypocrisim. sac̃dotib; bz
ominat. Maledicam bñdictionibz uris. ꝫ uris. malachiam
libi. ⁊ ch̃is quia ficant aias. ꝫ mutuunt. et
mortificant aias q̃ morium. Dicẽ maledic
dns bñdictionibz eoy. ꝫ hi aie q̃ mortificant ũ
mutant q̃m̃ p̃ eos q̃ bñdictionis effundẽ. ꝫ
illd aplm. Maledicã ẽ. Q. dã refert ad hẽ
reos q. ab ecclia p̃cisos. ad ꝫ eos mũicãtes.
q. bñdictionẽs fiunt maledictiones. his q̃y
sequunt errores. sus. altm ũ. s. uiuificant
re. sup eos illos sac̃dotes. ꝫ ponẽ. q. ab sq; clause
scie. forma bone uite p̃ sunt ligare. ⁊ solue.
Si nll. ostis sac̃dotis ut debet. ñ mutuum. ab
illis sit. q. aliis iudicat. alio q. se ipm. ꝺ ẽ prat.
Qlẽ. ã. oportet ẽ q. alioy iudex ꝫ stituit.
ãoꝝ. de. scribit. ut dicens. Sac̃dos cui omis offer
t̃ peccõy. a q̃ m̃ sacrauit omis langor. in illo eoy
sit iudicans. q. alio ẽ iudicare p̃ pt̃. (iudi
cans enĩ aliũ q. ẽ iudicand. ꝺ ẽ p̃ nat se ipm.
(cognoscat. q. se. ꝫ p̃ get. ñ se q. alios iudet. ⁊ of
fer re. caueat. ñ ale p̃cẽt. de q. alio d. ãp no
sũ rexpit. animaduit. q. q; sine peccõ ẽ p̃ n̄ in
illã. l. or. Jo enĩ libauit peccatrĩ. q. ñ erat
q. iuste p̃cẽt. lapidẽ. (q̃m lapidauerat. q. se lapi
dand. cognoscẽt. Illi enĩ erãt sine peccõ. q̃
tellig omis fuisse reos. (Hã uenialia sep̃ re

o gustatõem
nõ
nõ
Quat. deb ẽ uidere actari nẽ.
nõ
o lapidẽ mittat

mercebant̃ p̃ cerimonias cauc hic·
igr̃ g̃ ies pecc̃ erut̃ t̃ minuale erut̃ ſſi eñ
patentiſſimum c̃c̃ñ ſacdotñ ꝓ teſta
bũc q̃ñ p̃ ſe iudicant ꝛ alios alligãt cauc
ar ſpiual iudcy ſic ñ mihi t̃ñ ne q̃ ita
ſtarent mũne ſcie. oportet ũ ſciat o g̃ſcc̃ q̃d
q̃d debeat iudicare. Judiciaria eñ̃ potestas
ſſ postulat ut ꝛ debeat iudicare discernat. Vbi
gens ſ g̃ iueſtigator ſapient̃ ſerogat a pecc̃to
ꝓfitean ignorat ſ uc̃ edia uel occultare ſcogto
uc̃ mme uarietatc ſ eñ̃ dubitet iueſtigã
re. Hoc ꝓ ꝑ q̃ ſupl dix̃. Qñ cognit ſalſit
bñ uol pat erige. ſtedoñ portare ꝛ hãt dul
cedinẽ ſatisfc̃one discretionẽ ñ uarietate
docat pſeuãtiã. ſaneat ne corruat nec
te paat iudiciaria potestate. ꝛ ſi pnitentia
potſit ea q̃ rec g̃ñ ñ tñ mor restituit in
potestate pmã. ſi pcti ꝓ lapſũ restituẽ fuit.
ꝛ ſepe lapſ ſacdotiꝫ reddita fit dignitas
potestas ñ tñ nec̃ c̃ hominꝫ occidat q̃ lcy
auctoritate. Juuenit auctoritas q̃ occidit. q̃
ipat. Juenit aliꝙ q̃ occ̃. ſiuetat. q̃ ſ pc̃ ñre
pugnãt ſi occidat. Cũ enim tot ãq labiñ ꝛ
ꝑmãdigtãt ꝛ nuc auctoritate defendãt. ꝛ q̃
u ſũ peccandi ſpeciãt. recidendũ ſ pelis ſta.
Qñ loc ſſt ñ ſta ñ̃ ẽnant. ueſtimꝫ ꝓ. q̃ pec
cãt. Et hñ ſatisfy pendꝫ. q̃ debeat c̃ ſacdos
q̃ñs ligat ꝛ ſoluit discret. ſ. ꝛ aliꝙ q̃ñ mo
tificat ſepe cauſa q̃ñ moniũt. ꝛ iuſificat q̃
ñ iuiuñ. ita ſcđm illa maledictiõis ſ iudiciũ.
Illd ã malachie. ſ. maledicã bñdictionibꝫ. u.
n. hilq̃ miſ bñdictiõibꝫ possideri ſ q̃ ſtatim
ea. uob cedẽ i maledictionẽ ñ i benedictionẽ
q̃ ſi ſib bñdicẽ ſcis ñ ſtatim̃ ex ſi cedẽ. ſ d eoꝝ
bñdictiõ ei ſtat in maledictionẽ. ſ ma. bñ
d. u. i. q̃ uob bñdix̃. tamen erit maledict q̃
bñdixit ñ q̃ agentibꝫ ad ulanc q̃ peccantibꝫ
dũ ñ diuites ſint. debis q̃ uñ ſine penitẽ
cie ñdẽ ſ g̃ q̃ñs penitentie ẽ ſuꝙ. ſ ex timi
arriolin uitc. ꝛ ñ leo ꝓ. nemo ẽ desp
andꝰ dũ ill corpe ſtatuꝰ ẽ q̃ ñ ñ q̃m q̃ diffi
denta enas differẽ ſilio maiore p ſicet ſ
ãq̃ tñ de penitentia differentibꝫ ita ſcribit.
Quis põt ſi ſua ma necc̃itate uolũtate acc̃ip
e penitentiã. acc̃ip. mox reconciliabit. ꝛ
hinc uad ſatisfac uob ñ illi negam̃ q petit.
ſiñ p̃ ſummi q̃ bñ hic erũt. ſi ſec̃ul hinc exi
erit. ego nescio. penitentiã dare p ſunt. ſe
cũritatẽ ũñ. ñ̃ q̃d dico ãp nabũ. ſine ec dico lib
abit. ꝛ ſi g̃ q̃ dubio libari. age penitentiam.
dũ ſan es. Si ſic agis dicit̃ q̃ ſecur es q̃ pe
nitentiã egiſti ex ꝓ. q̃ peccare poteris. Si
uis ag penitẽtiã. q̃ñ id peccare ñ potes. ꝓ pec
cata tibi dimiſa ſũt. ñ tu illa ſtẽ duce res ſalutig
noſcitur. Caute ñ ignoſci. q̃d hoc ſit ſtatue
uerbo. q̃ hec ſ c̃ſi. dimittẽtibꝰ. ſ. q̃ñ hoc dix̃ ãg eñ
penitentiã q̃ſtine agit ꝑ ſo appellet ſacrificiũ
uel ſpiritũ. Quia acceptabile ſ lege. ꝛ ſic q̃ñ uo
cet deꝰ ad ſſitũ. et q̃c̃ hoc ag penitẽtie ſoꝝ
peccãtibꝰ uita ſibi ſit. ꝛ ſi illa dix̃ ãg ꝓ illos. q̃ pen
itentiã ag q̃ſtine ꝑ hũc. ꝛ ñ ꝑ diuinore
udent penitẽtiã timore mortis q̃ ex necessitate.
Vñ id q̃ ait ieus ſirioꝝ dixerat. ſ. ſi ex pecter
q̃ñ peccare ñ p. habit eñ̃ q̃ ruc ldere. ñ dele ꝑ ſet
mittit. ñ ñ̃ nec̃itatẽ ſcaritatẽ. ñ tñ timorẽ. q
ñ ſolo timore uiuit hõ. Quẽ g̃ ſic o penitẽ. o
portet ñ ſolũ timore iudicẽ. ſed diligẽ. q ſine cari
tate nemo ꝓ ſaluus ẽ. ñ g̃ timeat penã. q̃ pen
et. ſi ꝙ ꝓ. ꝙ. ñ ſio ſi q̃ ait aliꝙ ſi
ne dei gaudẽ ñ̃ de ei remissione. Siq̃ñ uix. leõ
ẽ. ſi ſi q̃ñ ſio tñ ñ̃ de penitẽtie ſero mane. ſ. filii
q̃s illicite dilexit ꝓ ſenectute uxore ꝛ mũdo. uo
cet. milos ſolet ſerotina penitentia dece. ꝛ.
q̃ñ ds ſ ꝑ potentiã. ſ ꝑ ſi mortẽ mutare ualet.
q̃b: placet. Cũ g̃ op ſit ut oĩs ſi diſtructam pe
nitentia ſ punire ei ꝓ. q̃ñq; multa mũa ꝛ re
mittere. ꝛ mũ. q̃d dare ꝑ uitam. ꝛ. q̃ñ
multis q̃ ped iuit. ꝛ languentẽ reſtituit. pio
ſiſſimũ ẽ. ſ ſatu ut ei mũ ad mortẽ pthe pe
nitentie remediũ. ſ. magnũ ẽ eũ deꝰ ſpi
rat ſic ꝙ ſi penitentiã ſi ſic ꝙ ſubtrahat ꝛ
uat ꝛ ñ̃ moriat ñ̃ ꝑmittit. q̃ eũdat dẽ penã.
Hã ꝓ ꝑ q̃ud ẽ igne ꝑ q̃ nonil. q̃ in illi ſe in
diſtulit fructũ oũſionis. ſic ea ignis. ſic eũ
ſiſtit mirabiliter q̃ uiſ ẽ. ꝛ ealit. oñ̃ penã. q̃ñ
q̃ñ paſſus ẽ alios ſ hac uita. ſ q̃ñ ſ cruciata
ſuentẽ penã licet mirabilia martires paſſi
ſũt bonũ ꝛ milꝫ [illegible] q̃ uita ſepe ſubſtuleret
ſupplicia. ex his ſatis ſostendit q̃ñ pietatẽ uiſit
deferre penitentiã ulq; ſinẽ uite ſi tũ ſcit
uãt penitentia: hominẽ libat ꝛ uitã mor
tuo impetrãt ut nihil ſentiat. ſi tonitrũ tñ
tãue benigna gentis ꝛ ꝺcłonis q̃ ſuffragat ad
delictoꝝ punitionẽ. licet q̃ difficile ſit ut ꝺ ſit
uã penitentia q̃ tã ſera uenit. q̃ñ cruciat

ſ. ſerue
negãt
aꝝ negari

pena

mb' lugat ⁊ dolor sensū oppmat ut uix ho ali
qd cognare ualeat melioꝛ tñ sera qm nulla.
penitencia enī si igr tpe uite habuerit ad uenit
sanat ⁊ libat. Si tñ fuit sera tñ nisi penitencia
fr nō fuit sera ad ulciscenda. S. licet tñ uenia m
nisstā fine dr ōl ē mine ñ tñ dr̄ baptizatus pe
cauit ⁊ p sequēdi auctoritatē. de hiſq̄ pñam

P Sciū q̄r de hiſ q̄ hac uita penitentiā nō iplēr.
nō plēt. nec tñ futuri sunt p ignē. ut iq̄
ꝑleant. qđ minꝰ fecerūt. dē dīns ⁊ de ihs
ē sentiend. ⁊ de hiſ q̄ igr tñ nisi penitent. Sciēd
tanta fuit cor̄ ⁊ tm ⁊ delicti exprbra. ut suf
ficiat ad puniend peccm. ubi aba nisi penit
tūs eunt ad uitā ⁊ sine ꝯpleta fuit penitē
tia. q. p fecte penituerūt ⁊ igemuerūt corde.
Q̄ tñ nō deo ⁊ ūtē corde ⁊ ige misēt ꝑ peccō. sufi
cit pleno nē penitentie decessisse. igne ꝑ ga
tiā sentiūt. ⁊ q̄ tñ puniēt. q̄n tñ ipleſ
sent penitē
tiā. hoꝛrendē enī ē ecce. i
mag dī ui
uentis. Vbi enī ceū sit mise
ricors. ⁊ ꝯ
tñā penitentē ignoscit
ñ ue
ser uanī pecūa ad penā eternā. ꝯ
iustitia ei ꝑ punitū dimittēd delictū. aut
enī punit hō aut dō. hō ā punit. penitendo.
⁊ penitentia. ī hoꝛ ⁊ eternoꝛ. Si q̄ ī hoꝛ penitu
dotan
ta fuit ut sufficiens ultio pecti
dr q̄ nō uidet ab illo q̄ tal penitentia ultā penā ñ
exigi. Si tñ hoꝛ penitudo fuit dicta pecti ñ
ex hoꝛ penitentia impletur dr q̄ tñs ⁊ tm fuit
peccm ⁊ penaꝝ nouit. ad dī penā sufficiētē.
Studeat q̄ q̄q; fie delicta cotidie. ut p mortē
nō pteat penā tolāre. Q̄ dā ut peccā mortalia
ī penitentia fiunt. uenialia. ut mor tñ sā
nāt. Sepe ītuitu moueret. si nō mediaret
tñ ut tñ sanati medicat sanat. Lā gut ueluꝰ
q̄ p erat mouturꝰ. Q̄ impenitens moꝛit. ꝯ
mouet ⁊ etnali cruciat. Sciēd sēp ut uiuēret
sēp peccaret. de illo cui sacdos indicē iniūg

penaꝝ r Sciū de illo q̄r q̄ dat sacdoti ī uncōē ipla
penā. sunt. q̄ ignorantia. ⁊ negligentia sacdotū
peccm dig nō sunt ut deuita migrent ad ꝯ
pena lib sit. dē respondo. q̄ sup de illo q̄ pe
nitentiā nō pcepit dr. q̄ sūm ē lamtū ī tñ
ris doloris. ut sufficiat ī uita dicta pecti. omnē
libāde. Sciū tñ sufficit dolor ī tñ ut simul cū pena
ī iuncta. addet dr penā. Q̄ ā ī tali sufficiat
dolor ī tñ ad uita dicta pecti. et tūc occurrit tñ
hmōi illo ī ne. q̄ sola mētis ꝯtione ⁊ ō sati
one sacdi q̄ sus fuit. pdictū ingressū mūt. Sz

q̄ dispensatoꝛ ecclē cōtra omīs q̄nitatē ñ
ꝑpendunt. q̄b ñ ēdā tñ ītelligē occulta
cordiū. oñibꝫ leges penitentie ostituunt
tā mag q̄m mūd de peccō dolenabꝫ. q̄ stu
duī ad hꝰ ꝑcipue tendē debet. ī cord dolorē
q̄ntī tale cognoscant. ⁊ q̄ ipī modū sacre
factionē iungāt. ⁊ nō. In actione penitē
tie. ūtate oīm ssū ēnt. ⁊ ilq̄ mīsit aȳ ⁊ cor
pe sepelīt ñtā. ⁊ dānda ēm sua tēpis q̄m
doloris. Cor enī. cl'. h. d. n. d. ⁊ ēt q̄ plerūq;
q; dolor alt' cord occult' ē alīū ñ ialiꝰ noti
tiā ꝛ pūba. alia q̄q; sig procedūt. cū sit
cor ā illo. cui dr. Cū enī mīs ate ñ ē. a. recte
ꝙstituunt ab his q̄ ecclīe ꝑ tpa penitentie.
ut nat fiat ⁊ ecclē iq̄ ipa pecca ī mittunt.
cr eā q̄ppe ūre mittunt. ipa enī ip̄m. s. pig
nꝰ accepit. sine q̄ ūre mittunt ulla pecca.
Jūe re. m sunt tpis ī magenda penitentia
ō nīsi aptē ꝑ figūt canones. ꝑ uno q; ēm
ne. ide singlis dicāt q̄libet unūq;q; ēm dandū
sit. s. mag ī arbitrio sacdotis ītelligentis ⁊ re
linquīt statuunt. q; ap dīm ūtā ualet mī
suā tpis. q̄m doloris. ñ abstinentia tñ ei
boꝛ. q̄ntī mortificō uitioꝝ. ō q; tpa peni
tentie ꝑ fue ⁊ ō sationē penitentiū ad hui
anda ꝑcipiunt. ⁊ negligentiā ꝓtelanda.

Pq̄bꝫdā tñ culpis tñ penitentie. s. ī pōit.
q; moꝛiendo. nō sit ī ponenda sentiakō. Si
olet ꝙri utr sanctionis ler mon ī no
tis sit ī ponenda. Vbi q̄ theodoꝛ cātuar ī nesce
ens si ep's. ī penitentiali suo sic ait. ab ī da
fur missi ꝑ ciō mortis posuit. pāe ī grenda theodor
⁊ fessio peccōꝝ. ñ tñ erit ī ponenda q̄ntis
penitentie. si ignotus cēda. ⁊ tūm oꝝ oīm
bꝰ. ⁊ elemosinarū. largitionibꝰ pond' pe
narum sublenand. si forte migrūt. Si nō
ouali tñ penitentie mod' alacdos ī pō
sitā dr lignē obstuet. Aliꝰ ꝑ q̄ttuor pecti Leo ꝑ.
ꝑ idem nō. arbitrio penarum adecīenda ē. ñ
leo ꝑ. ⁊ pā penitudinis habita mod' ratione
⁊ structenda. s. tuo iudicio. p tñ ꝙsoꝝ aios p
spēr ī sēc de uotoꝝ. pānē. ⁊ hīse debesceū
sentē ītuitū. ⁊ respicē pietatē quoꝝ eq̄l'
egritudinū necessitates. In necessitate ñ ne
cessitatis granda pñā. ut reconciliatos.
Si igr̄ pone necessitatis nō ē negligenda pe
nitentia. ⁊ reconciliatis penitentib'. ⁊ ñ leo
bis necessitatis. ⁊ pietatis urgentē instantia Leo ꝑ. ∧ quitpe
ꝑ idē penitentie. ⁊ mor reconciliationis ī

plorant. Non satisfactionis inducenda est, sive reconciliatio deneganda: quoniam nemo terminum suorum peccatorum ponere non differre tempore. Quod si ita aliquis egritudine aggravatus est, ut quod paulo ante poscebat sub presentia significare non valeat, testimonia ei fidelium circumstantium prodesse debebunt, simul quod penitentie et reconciliationis consequitur beneficium. Item Iulius papa: Si presbyter penitentiam abnegaverit morientibus, reus erit animarum, quia dominus ait: Quacumque hora conversus fuerit peccator, salvus erit. Vera enim confessio in ultimo tempore potest esse, quia non temporis sed cordis deus inspector est, sicut latro probat. Quod presbyter non reconciliet inconsulto episcopo nisi ultima necessitate.

Non tamen debet presbyter penitentem reconciliare inconsulto episcopo, nisi ultima necessitas cogat. Unde in Cartaginensi concilio: Presbyter inconsulto episcopo non reconciliet penitentem, nisi absente episcopo et ultima necessitas cogat. Cuius vero penitentis publicum et vulgatissimum crimen est, quod universam commoverit urbem, ante absidam manus ei imponatur. Item Aurelianus episcopus dixit: Si quis in periculo fuerit constitutus, et se reconciliari divinis altaribus petierit, si episcopus absens fuerit, debet presbyter consulere episcopum, et sic periclitantem eius precepto reconciliare. Inconsulto episcopo presbyter excommunicatos vel publice penitentes presbyter reconciliare non licet. Unde in concilio II: Statutum est ut vesperali reconciliatio penitentium et puellarum consecratio a presbyteris non fiat. Item reconciliare quemquam in publica missa presbytero non liceat. Puellarum tamen consecratio inconsulto episcopo presbyteris fieri non valeat. Unde in concilio II: Presbyter inconsulto episcopo virgines non consecret, crisma numquam conficiat. Sic per preceptum episcopi presbyter consecrare virgines, sic reconciliare penitentes. An oblatio ei sit recipienda qui currens ad penitentiam preventus morte.

Si autem quis de illo querat qui ad penitentiam festinans sacerdotem invenire non potuit, et ita discessit, utrum oblatio eius sit recipienda, dicimus quod sic. Unde in iapanensi concilio: Si aliquis fuerit mortuus qui sit confessus et testimonium habet bonum, et non potuit venire ad sacerdotem, sed preoccupavit eum mors in domo vel in via, faciant pro eo parentes eius oblationem ad altare et dent receptionem pro captivis. De peccatis que post hanc vitam dimittuntur.

Solet etiam inquiri utrum post hanc vitam aliqua peccata remittantur. Quod aliqua post hanc vitam remittantur, dominus ostendit in evangelio, ubi ait: Qui peccaverit in spiritum sanctum, non remittetur ei neque hic neque in futuro. Ubi datur intelligi, sicut sancti doctores dicunt, quedam peccata in futuro dimitti. Quedam enim culpe in hoc seculo

relaxantur, quedam vero in futuro. Quod ante mortem purgantur, dimittuntur sed in igne, si boni actibus hac in vita meruerint ut dimittantur eis. De [illegible] que edificant ligna fenum stipulam per ignem purgationis transire, qui inveniunt esse venialia commissa secum portaverint emanante. Ait enim sic: Post istius sane corporis mortem, donec in igne purgatorio veniatur ad diem damnationis et remunerationis, si spiritus fidelium defunctorum qui edificaverunt ligna fenum stipulam, huiusmodi igne dicantur expectari, que alii non sentiunt, qui huiusmodi edificia non portaverunt. Inveniant ignem transitorie tribulationis venialia cremantem, non redarguo, quia forsitan verum est. Sed quod dicit: Salvus erit quasi per ignem, per hoc illud insinuat, quod illi qui edificant ligna fenum stipulam, id est venialia peccata secum portant, quod igne emendatorio cremantur. Unde non constat quedam peccata venialia post hanc vitam deleri. Lambertus?

De his qui edificant ligna fenum stipulam.

In illo autem igne purgatorio aliquis [illegible] cum purgantur, quia ista peccantia magis vel minus [illegible] amaverunt. Unde Augustinus: Post hanc vitam iterum [illegible] bile ... omnes fideles per ignem quendam purgatorium quanto magis minusve peritura bona dilexerunt, tanto tardius citiusque salvari. Unde non frustra illa tradis interpretatio apostolica: Qui illi edificant [illegible] ... mentis aliena non implicit rebus tamen infirmitatem concessis aliquibus dilectione ita tenent quod sine suos amandi et non sic diversis illegitimis non valent in minimum vel simplicia igne sustinebunt. Qui super edificant aurum argentum lapides preciosos, deum vere igne secundum solutum ... loco vero quam cruciatur et impios sed tantum ... de illo emendatorio qui purgabuntur quedam salva quia dicitur, si vobis ... peccata idest venialia, in diem peccatorum adeo penitus et quievenialiter non peccet. Qui edificant aurum argentum lapides preciosos, qui illi edificant ligna fenum stipulam, qui per ignem transibunt sibi ad que divinis non ... quedam venialiter peccavit. Illi edificant sic: enim omnes quod contemplationi dei ligna primum opera bona sic edificat aurum argentum lapides preciosos, in auro intelligitur contemplatio dei, in argento dilectio proximi, in lapidibus preciosis bona opera. Sic illi qui edificant ligna fenum stipulam, dei contemplationi et proximi dilectioni ligna et opera bona faciunt, non tamen edificant aurum argentum lapides preciosos. Hoc enim edificat qui sic illis terrenis cogitat que dei sunt et quomodo placeat deo. Lignum vero fenum stipulam accipi potest secularium rerum quantum in licite concessas tales cupiditates ut amittit sine animi dolore non possint. Hic ergo edificat qui cogitat que mundi sunt, quomodo placeat mundo circa divitias

suas quoda carnali uenet affectu. ⁊ cū ex
eis mīca būfita fac. ū p eis aliq̄d fumudo l
rapine mohī. ⁊ hui⁹ parer. q̄ nō ho simil
ſ nulla edificat. Illa em̄ edificō p fectoy tū
ē. q̄ nō cogitat placē mundo ⁊ cū dō q̄ ſtali
q̄ uema l⁹ peccāt ſeruāt carnalē uita
ab fumāt ī eis peccīa. ſic equita aq̄ ī camino
ig. ⁊ nō ūq̄m ſcē portant ē mabilia. ha ī
ſenioi edificato minoy ē. q̄ cū cū dō ſ. q̄ tū
do placē cogitant. dīm cū ꝓponē. si cū mun
dū ꝓponent. cū fup edificarēt ſ; deſerent
fundamīa affectōnel g carnalel q̄b; dedita
ē. oīb; ⁊ ſingulis; poſſeſſionib; ita cū nil
ꝓponant. q̄ illis; ſiguant q̄ ī mīel p fectoy
ñ cadāt. q̄ alia uema ad mutant. Iu
cordib; cū mino y ītēdunt. q̄ ſ ſunt. q̄ ī
talib; edificīa ſ ſcuit. ſ; diſſolutīe ignē
Ihū cū mīo fundamīo ſaluet. ſ; cū ſtuma
cū pena ſentiet. ⁊ ſic q̄ apparet q̄ ſta hmōi
ḡribet dō. ⁊ q̄ nō ī ferat ſeūtatē. ḡ peodē pec
cato mō ḡuī ī puniat. q̄ nīl. ¶ Quinto q̄d ī ob

¶ Sed forte dicet illē ē accipiens de pena pec
cato. ñ de ipo peccō. q. gḡ dic q̄d a leuia ī
nenīo d mutenda. si em̄ cū penitentia hui⁹
ḡo oīa dimiſſa ei. ſ; pena forte remanſit. ī
q̄ſq̄ penitens obiit. ſine peccō cū ſit. si
a cū penitens cū ē ī obitu. macla ꝓportat. q̄
nq̄m delebit. q̄ cū edificat. l. ſe. ſt. cū penit.
q. bona ḡ. ⁊ caritatē. hī caritate de hac uita
cū ſit. ſine peccō cū ſit. cū ſeq̄t. ⁊ ē. q̄ ē q.
bona ē. ⁊ caritatē hī. cū penit. ⁊ cū ei ue
niali peccō cū ſit. q. ñ deleuit penitentia. Pe
nitentia em̄ ñ delet ꝙ peccīa. illō q. delet hō.
Talia peccīa ſepe ī hac uita ñ relinq̄t ab hoīe.
⁊ cū ſe penitens ē. ⁊ ſīm de oīb; uenialib; pe
nitet. ꝑ ſenī q̄ de oīb; mortali. ⁊ de oīb; ue
nali penitē. excepto uno. l. ꝑ lib; uenialib;
q̄. ſi ſet q̄s caritatē. ⁊ unū l. pla uenialia.
q. determinatū; illa ei ē ꝓcepī aliq̄s bo
nus caritatē ī mō. ſ; ad hue q̄d cupidita
tis affectu amant. ſ. ſeruia. Talis cristiā
ſubita morte oppīm. nullo tpe no affire
tu mortuus ē. ⁊ ī ſaluabit. aq̄ ſe ū ſ. habiſol
uit. ⁊ ꝑ hanc uitā ab illo pgabit. Conſtat
q̄d peccīa. ſ; leuia ꝑ hanc uitā dimitti
(si ū de pena peccī illō ītelligerent. au
dirent. ⁊ magis commendarent leuia q̄m
grauia ē. ⁊ grauiū pena ī ſ. ſerpleta ꝑ hanc q̄m
uam reſtet. ¶ De confeſſione.

¶ Post hoc ſtabimus ē tūc. ꝑ ſtr confeſſio illa ū ſm
gl̄a peccā q̄d q̄ fec ū ex p̄mīſſ. Sane
dicit p. g. omīa ē mīnalia ſecūl. talē opinat
confeſſione ex p̄mi. ū ante aliq̄ cred̄it.
Sz delecta nemo ītelligit oīa. q̄ualīē ea confiteri
requiri memoriam ūlis. ⁊ ſic nulli celabit
de ſecūlis cuiſ. uenialia q̄ q̄ mmūbilia ſ.
Sufficit q̄ualīē confiteri ū aliq̄ ſit frequēter ītenta.
p ſecūl ēm ſ. ſer p̄mīſſ. ſualel. ita q̄ ſecundū q̄ua
līē ſit confeſſio frequēs. q̄ p uenialia ab. l. peccīs.
q̄ ſecundū ad mīſſ. ⁊ p illi mortifers q̄ nō
tanta ū hīs. ⁊ ſua. ⁊ tanta die penitens. q̄ñ
melius illi deo miſſis ſecūlis celat. ita q̄ ſtuo
lumtate celandi ds ignozet. ſ; ūtute ſ ab eo
dicī nult. ū uenia conſequat. si ū mīte. ali
q̄ excidit. q̄ ſtat ūtute ds. ita q̄ualīē dīr.
Ds q̄ noſti occulta cordis mei. ⁊ delecta
tare ds ab ſcondita. q̄b; ueniam largiaris.
peccōi. ⁊ ē ūtus ſtenti q̄ñ dilig ds. ⁊ ñ.
Ecce em̄ ū ūtate dilexiſti. hī ſimiliter q̄ q̄ ita
confeſſio ⁊ mortalia delet. q̄ ūltima ſ. ū
bet uir. ¶ Nemo ambitiatur peccīs q. ñ ſic
Sic ā penitentī celare ū debet. p̄cīa q̄ ſu
pbia ē. ita ū humiliet ā tā ſe reū illō
q̄ſi omiſſe nos cui. cauta ē tal humili
tas. ⁊ peccatrīe q̄ſtitit. ⁊ ñ aq̄. Cū ū mīn
liatis cā mīnet. ſ. ſm eal peccōi. aī q̄m
mīneris. mīnendo efficeris q̄ uitaueris.
Q̄ uitas ītē ñ ūtute dīr. ſ. peccōē. ū ē co
gitatio ⁊ uitas ā ipa ēutq̄ ei dicas. Hā q̄ñ ē
ūtus ū requiri ſalutis. ¶ De penit ſacerdoti q̄ peccīa
Caueāt ā ſacdoti ne peccā penitentia
ſuiſ. p̄dāt ali⁹ q̄ deponant. ⁊ ñ oēs
Sācdos ante oīa caueat ne de his q̄ei confi
ē peccā alicui recuset ī p̄ds ñ certi ei.
ñ q̄ abſit. p aliq̄ ſcandalo. ſi ſibi fecit de
ponat. ⁊ oīb; diēb; uite ſue ignominioſ
pegnādo pgat. Q. ū dictū ē ū penitens eligat
ſacdotē ſciēmē ligare ⁊ ſoluē uel ḡ ſimiei
q̄ſcanomb; reppiſcit nemo. ſ. alī. p̄ro chi
ami iudicare p̄ſumat. Si alī ē fauore l odi
o ꝓpū ſacdotē ⁊ ēp̄ie q̄ cautione ſ plndēt aliq̄
ē. ſ. ecclīe tare. Q. urbanus facere monet ne
facta ecclīa in dicata. i. fo. cadat aut eni ur
banus ij. placuit ut nulli ſacdoti liceat dei
ceps q̄ libet q̄uiſſimi alī ſacdotis ad pe
nitentiā ſēpe. ſue ſolenſu cuiſ p̄ſbī ſ omi
ſſa ū pigeat ſua illi cui p̄ſ confeſſus ē.
Q. ū ē h facē ñ p̄tant. ḡ ſui p̄ſbī ſubiacebit.

ſ. mīcas ē ſ. ſac fac

ſ. q̄

ſ. ſalteā

ſ. deo

ſ. mea

ſ. ñ

ſ. vitas

ſ. ñ

ſ. ab ſ. fouea mīcat

ſ. urbanus.

ſ. exemplo uitat ad p. band ſ. aut.

d. 22.

Queri etiam solet si peccata dimissa redeant. Auctoritatibus supra sit assertum virtute cordis contritione peccatum dimitti ante confessionem et satisfactionem. et quia aliquis interim relapsus fuit, queritur: si post cordis contritionem, confessionem, operis satisfactionem, peccatum idem vel simile recidit, an peccata dimissa redeant. Et quoniam solutio obscura est et perplexa, aliis asserentibus, aliis econtra negantibus peccata semel dimissa ulterius replicari ad penam. Qui vero dicunt peccata dimissa redire, subditis se muniunt testimoniis. Augustinus ait: Donate invicem sicut et Christus … peccet, alio quod repetet dimissa. Sicut in evangelio … sine dubio revocabit sententiam, per quam dimissam dedit. sic in evangelio de servo nequam legitur, quod sibi … ipsius deprehensum est. Rabanus. Neque enim solum illud deus … quod … post baptismum homo egit reputabuntur ei ad penam, sed et peccata originalia que ei in baptismo sunt dimissa. Item Gregorius. Ex dictis evangelicis constat quia si quod in nos delinquitur ex corde dimittimus, … exigitur quod iam nobis per penitentiam dimissum fuisse gaudebamus. Item Augustinus. Dic deus: dimitte et dimittetur tibi; ego prior dimisi, dimitte vel postea. Nam si non dimiseris, revocabo te, et quecumque dimiseram replicabo. Item. Qui divini beneficii oblitus suas vult vindicare iniurias, non solum de futuris peccatis veniam non merebitur, sed et preterita que iam sibi dimissa credebat ad vindictam ei replicabuntur. Item Beda. Revertar in domum meam unde exivi. Timendus est iste versus, non exponendus, ne culpa quam in nobis extinctam credebamus per incuriam nos vacantes opprimat. Item quecumque enim probata sive putatis herba … mundana cupiditas arripuerit … vitiorum. Item Augustinus. Redire dimissa peccata ubi fraterna caritas non est, apertissime dominus in evangelio docet in illo servo, a quo dominus dimissum debitum petiit, eo quod ille conservo suo debitum nollet dimittere. His auctoritatibus innituntur qui dicunt peccata dimissa redire et replicari. Quibus opponitur: si quis pro peccato dedit penitentiam et indulgentiam accepit, iterum punitur, non videtur iustus, si punitur pro eo quod peccavit … tia est apta, sed redit quod fuit condonatum … vita est efficacia occulta, videtur et deus bis in idipsum iudicare, et duplex tribulatio consurgere, quod scriptura negat. Sed ad hoc dici quoque: duplex tribulatio non consurget neque iudicat deus bis in idipsum. Si enim fieret sine digna satisfactione et sufficiente pena, iterum puniretur; sed non satisfecit digne sufficienti quod ipse … Debuit enim iugiter peccati habere memoriam, non ad faciendum sed ad cavendum; debuit non oblivisci omnes retributiones dei. Quare etiam post peccatorum remissionem, totiens quotiens debuit cogitare bona dei que mala sua … in finem … Sed quia igitur ad … ingratitudine cecidit, redeunt; ante bona acta mortificantur, et peccatum dimissum revocatur … humilitas deus ante peccatum dimiserat … ingratitudo imputat. Aliorum sententia.

Sed quibusdam absonum videtur peccata dimissa iterum imputari. Placet quibusdam neminem pro peccatis dimissis semel iterum a deo puniri, sed ideo dicuntur dimissa redire et imputari, quia per ingratitudinem tantum peccator obstrictus … Utrique parti consentire probabiles faventur doctores. Ideo nec alicui parti … iudicans studioso lectori iudicium relinquo, addens mitius fore ac saluti propinquius sub minori … Quid sit sacramentum et res.

Post predicta restat investigare quid in actione penitentie sit sacramentum et quid res. Sacramentum et signum est sacre rei. Quod quidem signum est et quid res sacramenti … Quidam dicunt sacramentum hoc esse exteriorem tantum penitentiam, que est signum interioris penitentie, scilicet contritionis et humiliationis. Quod si est, non omne sacramentum evangelicum … Constat autem exteriorem enim penitentiam … interiore … Sed ad hoc inquiunt illud hic intelligendum de illis sacramentis que in novo testamento instituta sunt, ut est sacramentum baptismi, confirmationis, corporis Christi. Sacramentum vero penitentie sicut et coniugii ante tempus gratie et a primordio humani generis fuit. Utrumque enim institutum fuit in primis parentibus. Item. Sicut exterior penitentia sacramentum est et interior res sacramenti … cedit res sacramenti quam sacramentum … venientis est. Nam et alius sacramentum efficitur quod signat. Sic sepe contingit. Quidam autem dicunt exteriorem et interiorem sacramentum esse, non duo sacramenta sed unum, ut species panis et vini non duo sunt sacramenta sed unum. Et sic in sacramento … dicunt aliud esse tantum sacramentum, scilicet exteriorem penitentiam; aliud sacramentum et rem, scilicet interiorem penitentiam; aliud rem et non sacramentum, scilicet remissionem peccatorum. Interior enim penitentia et res est exterioris penitentie et sacramentum remissionis peccati, quam signat et facit. Exterior quoque penitentia et interioris signum est et remissionis peccatorum.

De sacramento unctionis extreme.

Preter premissa est etiam aliud sacramentum, scilicet unctio infirmorum, que fit in extremis oleo per episcopum consecrato. Et sicut gratia unctionis … unctio que fit in firmatione … principalis unctio, quia ea principaliter … datur. Unde … habundantiam gratie duos li…

q̄ rel̄ myrtos hr̄ oleū .s. ⁊ balsamū. Oleum
c̄ō sc̄ie. balsamū same. Crisma ūgrece unc
tio dr̄. lat̄. hec tñ oīe oleū ad unctiōē sc̄i
ficatū ē sma uocat̄ ⁊ illd̄ solū q̄ mīscet̄ cū bal
samo q̄ capita regū ⁊ pontifc̄ ungunt̄ q̄ ⁊ bap
tizatos sacerdotes ⁊ ungit ⁊ unge. ⁊ pontifex ꝑ pin
tionē manꝰ suꝰ mandos ung̃ i fronte.
est ⁊ alia unctio q̄ catheczumin. ⁊ neophi
ti ungunt̄ i pectore ⁊ int̄ scapulas ip̄e ceptionē
bapt̄i. Tertia ūnctio ēpōr oleū i furmoy. de
q̄ dicit̄. ¶ Quib̄ fuit mīstrū h̄ sac̄m̄t.

Hoc sac̄m̄tū unctionis in furmoy ab apl̄is i
stitutū legit̄. aut ēnī iacob. ⁊ furmat̄ aliq̄s
iuobus ducat̄ pb̄ros ecclē orent sup eū ⁊ un
gant eū oleo i nomine dñi. ⁊ alleuiabit.
eū dñs. ⁊ si in peccat̄ sit dimittent̄ ei. iq̄ ostendit
duplicē gr̄am sac̄m̄tī illius tū. s. ad peccatoꝝ
remissionē. ⁊ ad corp̄alē infirmitatis alleuia
tionē. ⁊ nō obstat eū q̄ hanc unctionē devote
fideliter q̄ recip̄it ⁊ corpe ⁊ ia ita aleuiari. sicut expe
dit. ut ut̄ alleuiet. Q̄ si forte corp̄is ualitu
dinē illi hr̄e nō expedit illā q̄dē ad sanitatem
ip̄i sac̄m̄to acquirit. sic̄ malis sac̄m̄tis
usus ⁊ ministꝛo alt̄ius sac̄m̄tī. aliū reꝰ sac̄m̄
tū. Sac̄m̄tū ēnī ip̄a unctio grādis. rel̄ sac̄m̄tū unc
tionis ad q̄ peccatoꝝ remissionē ⁊ ut̄tutis ꝑfec
tionē ꝑficit. Et si per contēptū. ⁊ negligē
tia h̄ sac̄m̄tū p̄mittit̄ p̄ clōsumē ⁊ damna
bile. ¶ De ūctione huⁱ sac̄m̄ti.

Q Veri aliq̄s sih̄ sac̄m̄tū ītari possit ē bapt̄s.
Et alia q̄dā sac̄m̄ta semel suscepta nō i
terunt. ag. dic̄ sac̄m̄tū ēnī nō ītand̄. ⁊ sac̄m̄
to faciendā nec̄ iniuria ⁊ sī h̄ die ū ag. de sa
cerdotio bapt̄i ⁊ ordinationis. ⁊ nō ī indi. illd̄
finali accipiend̄. ⁊ de sac̄m̄to bapt̄i ⁊ furma
tionis. ⁊ ordinationis. q̄ nullatenꝰ repetenda
sūt q̄ semel tñ. ⁊ nisi ꝑ dat̄ bapt̄s ⁊ furmō ⁊
ordinato. Sac̄m̄tū ūt altaris. ⁊ penitentie.
⁊ coniugū. sepe itari uidet. q̄ sepe sac̄m̄tū
corp̄is ꝑficit. frequēt penitentia ag. ⁊ iu
gū sepe ⁊ chr̄i. Cr̄ē ⁊ unctio simlit̄ ip̄ī it
arī. Si morb̄ nō reuocat. medicina nō dat. Si ū
morb̄ nō cohibet. q̄ debet medicina ꝓhibe.
Nec ord̄ itari ꝑ ita ⁊ unctio itari ꝑ se uid̄.
Q̄ q; enī illic ⁊ memorat iacob. ⁊ utriq;
alū coopat̄ ad cōferendā alleuiationē cor
p̄is. ait. Cur ⁊ neget unctionē sup infir
mū ꝑ se itari ad ꝑfectā sepe sanitatē mīt
⁊ corp̄is cū ip̄o sepe [illegible] sit ord̄. ⁊ q̄ dam
ād commū sac̄m̄to multi uolēt. ⁊ nō sit ūtand̄
s. ꝑ tot illd̄ q̄ ꝑtinet ad sac̄m̄tū dicentes. q̄
dā sac̄m̄ta sepi ꝑ se suscepi. q̄dā ūn. ut tñ q̄
sepi sumāt̄ totali ūtaut. ut sac̄m̄tū altaris
⁊ unctionis. q̄uis sumant̄ tñ q̄ nūq̄m
bñdr̄ ead hostia. ⁊ oleū. nō tat̄ sac̄m̄tū eiꝰ
iniuria. ⁊. dic̄ q̄s. sic ⁊ bapt̄s nō tat̄. ⁊ alius
sac̄m̄tū q̄ bapt̄izet. dūcat aq̄m bñdictā. ⁊ alius
ēq̄ unctū illi de bñdictōne aq̄ qua fit bapt̄s.
alius bñdictōnē panis. ⁊ oleī. pēni celebra
ri bapt̄s in aqua ⁊ nō bñdicta. q̄ illa bñdictio
p̄uenientia tēp̄ fit ⁊ decore future sac̄m̄tī.
⁊. corp̄is ⁊ nō p̄ officiū ad quod primo ⁊ certo ū unc
tio illa fit p̄ pontifc̄ ab epō sc̄ificato. Nō q̄ sci
ficō illa ad ūtutē sac̄m̄tī p̄tinē uid̄. In quo
rio q̄. semel tēp̄ bñdr̄ ⁊ q; nō sepi. Bñdr̄ enī
ūtant. ambo ōpma. ⁊ nō ideo ad ūtutē
sac̄m̄tī nec̄ ūtand̄ ni iniuria ei facienda rōne
dicti referat̄ ad sc̄ificationē rei q̄ sac̄m̄tū
expleꝰ de omni sac̄m̄to d̄ finali uer̄ ē. ⁊ nō
ad suscepti sac̄m̄tī. de q̄b; dā tñ ē q̄dē
mīt̄ ēba ꝓceptione de aliis q̄b; dā nō q; fie
q̄ tñ mīt̄ ēba unctionis sac̄m̄tū q; oī pene
eccl̄a sepe repetit. ¶ De ordinib̄ eccl̄asticis.

Ad ordinationē sacre ordinationis acceda
mus. Deputē ⁊ spūalium officiorū ḡd̄. siue or
dines. sic ex scōr patrū dictis ⁊ capitū
nr̄i. s. ihu xp̄i exemplo monstr̄at. q̄ oī officia
sibi met ipse scribunt ⁊ corpi suo q̄dē eccl̄e. ordi
ordines observandos reduc. Septē ās ꝑ septi
formē gr̄ie spūs. s. q̄libꝰ participet. ad ḡd̄ eccl̄a
stici ordinis accedēt. illi ꝑ q̄s mult̄ difficilē sep
tiformis gr̄ie. s. ad ecclāsticos ordines accedēt
iuxta spūalis ḡd̄ p motione ap̄lōrē q̄m pepe
cūnctis. ¶ Quot sint ordines ecclāstici.

Tales ād ministriū spūale eligendi ⁊ clerici
ordinandi q̄ digne ꝑsint diuina sac̄m̄ta tractare.
Oportet ēnī sac̄dotes multos h̄re ministros q̄ ꝑ
sint digne op̄ari ecclē. Q̄m multos inutiles q̄ ordina
tio ordinis indicant. Tales enī decet ministrī
ecclē. ⁊ q̄ septi formis gr̄ie spūs. s. sunt decori. Cr̄ca q̄
doctrina ⁊ oīlationis. forma ead̄ gr̄ie spūalis
ut̄ fuit ab initio ecclesie. margaritas spūalium
uborum officiorum q; diuinorum sordide uite pedi
bus conculcent. In sac̄m̄to ḡ septiformis spūs.
Diaconus ḡd̄. ecclāsticus. s. hostiarius. lector. exorcis
ta. acolitus. subdiaconi. diaconi. sacerdotis. ō
nes clerici uocant̄. ⁊ sortiti. Corona ēnī signum
q̄ signant̄ in parte sortis ministrii diuini. Coro

·dī. 21·

·12·

·12·

na dec regale tige. ⁊ iure do. regnare ẽ.
ꝯ ministr ecclie regle ẽ debent. ut se ⁊ alios
regant. q̄b⁹ pen⁹ aut ꝯ ostiarij gen̄ electu: Ne
⁊ ẽ. s̄ūmus capitul de sup nūdat. ut eor me
ad dm̄ luba monstret q̄ reuelata facie glam
di oꝑlet. s̄ūmus eū capitul conuenta eūt
tul. Venerabilo eū capitul reuelacoēm fact
Clerici eū sec retor di. ūignar ee debet. ton
dent ⁊ capillu. usq ad reuelacoēm sensuū. s.
occlor ⁊ aurū. tūnica lōga. ⁊ ope pulu
lanta do ceant p̄ cedenda. ne ad audiend ⁊ nūl
legendu ūbū di ꝓpediat. q̄ ꝑseruato rem ec
lie celsa corona. tonsure ā ecclastice ut ana
xareil ero⁹ uidi. q̄p̄ eue seruato de nuq ob
uiare ⁊ inuenta cap̄ uidebant ⁊ capillos ūgne
tac ficti ponebant. hinc ut inoleuit. ut q̄ dam
uis cultib⁹ mundane q̄ nazarei. scīene po
tū ⁊ uenant. ⁊ ad ezechiel di filij hois sume
gladiū acutū. ⁊ duc sup caput tuū ⁊ barbam. ⁊
actib⁹ apl̄oꝝ p̄scilla ⁊ aq̄la: h[illegible] fecit sele q̄ꝫ
[illegible] paul q̄ zalū q̄da discipli ⁊ h fecerit. ⁊ c
ctr q̄ m̄q̄ liber gdo ostruxit. clericuocāt⁹
q̄ nom̄ ⁊ rō nel nom̄ exponens ⁊ isidor⁹ aut.
cleros ⁊ clericos hinc appellatos ee dicit q̄a
martinas electe ee sortē. quē p̄mū paplos legi
mꝰ ordinauit. cleros enim̄ greece latine sors. he
ditas dr. Jō gdam ẽ clerici. q̄ de sorte ẽ dñi. l̄ q̄
dñs. pars ei⁹ ⁊ hered. Qualit ū clerici sicut pati ẽ os. q̄
in ecclia ⁊ deseruiunt. q̄r gd ⁊ nom̄ ẽ h ostiarij
ostiarij. ꝑ de hostiarijs ⁊ ꝑfid. lector. ⁊ c.
⁊ ianitores ẽ. q̄ i ue. t. electis ad eccliā ꝛ̄ pli.
dñi q̄ redde ⁊ illis in mundi. Dicta ẽ ostiarij. q̄ p̄ sui
hostiis ꝛ̄ pli. Jp̄i ianitores claui. oīa ill ex tac ⁊ do
diuntarq; ill bonos ⁊ malos h̄ntes iudiciū dig
nos recipiunt. ⁊ dignos respuunt. ⁊ ñ ⁊ eis
ẽ ordinat. claues ecclie dat ab epo. ⁊ dr eis ne
agite. tanq̄ rō nē do reddit. p̄ reb⁹ q̄ clauib⁹
illis recludent. hostiū dñi sua p̄ suscep. q̄
flagello de funiculis facto. uendentes ⁊ ementes de
iecit. Jp̄e enim se ostiarium significans dic.
Ego sum ostium p me si quis introierit. s. de lectorib⁹.
Sed ⁊ ego lector. Lector est alegendo sic
psalmista ap̄s. cantendis uocati sc̄t. Illi
ni p̄dicant ꝑfecti q̄ sequnt. ut cantant uer
citer ad ꝓpunctionē aīos audientiū. licet q
dā lectores [illegible] ꝓpunciant uices suas
ad luctū. lamentationē q; pellant. Jd⁹ ꝓpunc
tatores uocant. q̄ porro ante nūciant. quā
ex ore claro uox ue⁹ ⁊ longe posita aures

ad ipleat. Ad lectorē ā ꝓmot lectio nes ꝑtina
re. ⁊ eā q̄ phe uaticinat ꝑ ꝑfil p̄dicare. sua
ex officio legat in ecclā ꝓphetas. ⁊ lectiones. ⁊ ñ
ne uicidentur ꝑ ꝑfectē ab epo ordinat⁹ lectio
nū. ⁊ dicit. Accipe ⁊ esto ūbi di relator habitur⁹
fidelis. impletūs offiū partē cūbi q̄b⁹ ñ ūbū di
ministrare iur. Q̄ adhuc q̄d⁹ puer ⁊ lectā
scientā debet ee instructꝰ. ut sensū ūbor⁹ intelli
gat. ut accentuū sciat distincte legat. ne y⁹ fusi
one plationes inde in audientib⁹ auferat. Aden
dat q̄d dicat ue. q̄d ire q̄at ue. ut legend⁹ ut
ioione facienda distincte. q̄ enim male q̄ata in
dtim ẽ. ⁊ alios adrisū p uocat. auribus ⁊ cordi
⁊ sule debz uox lectoris. Hostiarij. ꝑ impleunt
cū medio senio ⁊ libr. ⁊ sat capiens distincte
ad intellm legē. ⁊ p̄ dñi si me. ⁊ ē. ⁊ q̄ lectoribus
tellidatur. q̄ q̄ spūali clatere debēt. q̄ ns ūbū
di annūciant. Hordo formā ⁊ minui applicat
ceptis euidi. q̄b⁹ dr. Clama ne cesses. q̄ tuba exal
ta uocem tuam. de exorcistis.
Exorcistę ordo exorcistat. exorcistę á ꝓgreco i
tacitū. adiurantes uel inde ꝓnuncs uocant. ⁊
uocant eū sup eos q̄ hūt
spm̄ imundū nom̄ dñi ad nutum uel ꝑceptū ut ꝑfi
atur. ut exorcistā primet. exorcismos
memorie recte. manū q; sup energumenos
cathecuminos ieiunando ꝓponē. debet
a spm̄ mundū hre. q̄ spūib⁹ impā imundis.
malignū exp̄lle de corde suo. quē exp̄llit de
corpe alieno. ne medicina q̄m alii faciat ipse.
dicat ei medice ei. te ipm̄ bn̄ ordinauit.
accipiunt de manu epi libr exorcismoy. ⁊ ce
ris. accipite. ⁊ habete ⁊ ore ⁊ manū sup energumenos. Exorcistas. hostiis
ut ēdit. q̄m sal in aqua sua uerig aures ⁊ lingua sur
di. ⁊ mundi cens. effeta q̄ ad aperire ꝑtinent
nos spūaliter debe aperire aures ꝑ cordioy hoīnū.
ad intelligendū. ora ad confirmandū. ꝑpulso de
mone spē ias suū recipiat. Hostiarij. ut ē
ecclesiasticos mores sanant. Hordo ab alomo
ne uidet descendisse. q̄ ꝑ quīdā modū exorcistam
di inuenit. q̄ demones ad nutū exorcistarū corpi
b⁹ pellebāt. huic offino manupati exorcistę.
uocati ō. deq̄b⁹ ⁊ ieunglio. Ego ibi ecclesiastic
emo. de s. u. s. exorcistis ⁊ ceteris. de acolutis.
Acolutus loco succedit acolutho q̄ ecclesiastice
cero ferendū. ad portandū. ceream q̄ le
gendi ē euāngliū ⁊ sacrificiū offerendi. ⁊ ē ei ac
cendere lumina. ⁊ deportare ad eccliā ⁊ ꝑ

ad fugandas tenebras ē sol eo ꝓpr ru
nle th; ad signū lenite demonstrō ū sub tpo
luminis corpal illa lux ostēdat de q legī. E
rat lux ūa ·q·i·o·h·u·ūh·m· ad acolit pmer
ꝓpno luminarū ilac ro. Jp̄ cereū portat.
Jp̄ urceolū ē uino ꝛ aq̄ suggest ypocrisis sub
diacon ꝑpar. hū cōdmantur ecclesiā fūdent ab
epō q̄ tot̄ suo agē debent. abac diacono ac
cipiunt candelabr. cereo ꝛ urceolū uacuū. H
ostiū dūs ielūre testāt dicens. Ego sū. l. m. q̄ ego
m. ūa. l. t. h ostiū formā illi gerebant sue. t. d
luenal candelabr̄ ponebant. accendebant
igne celesti. ad illūinā dās tenebr̄as q̄ lonu es.

Quinto ē ordo subdiaconor̄ greece ỹ podiacon
ues uocant̄. nos subdiacones dicim̄ q̄ ō
sit applant̄. q. subiacent p̄cepta ꝛ officia
leuitar̄. oblationes ū ēplo a fidelib; suscipiūt
leuitis suis ponēdas altarib; deferūt. hū ap
hebreos manutanei appellant̄. t. sīl humilitat
diō suis ones. ad subdiacon̄ū pmer calicem
patenā ad altare ỹ de ferre. leuitis de eis mi
nistre. ꝛ urceolū q̄ aq̄ manile ꝛ manūtergiū
tenē epō ꝛ pbr̄is ꝛ leuitis. p lauandis añ altare
manib; aq̄m pbr̄ his ler̄is ministrat imponit. q
altari ꝑpinq̄t. uas corpis ꝛ sanguis ỹ ponūt.
q̄ illd ꝑ plere debent. O unda minū q̄ seruitus
dñi. Ad hos ꝑtinet tūc de oblationib; po
nē altari q̄d sufficē possit pp ū ē corpales
apallas ꝛ subtiliora lauare. huic ordinant̄
accipiūt de manu epi patenā ꝛ calicē uacuū.
abac diacono ū urceolū q̄ manili ꝛ ma
nūtergiū. ostiū uſ q̄ dū sq̄ lenite sepeliūt.
ꝛ mittent aq̄m ī pelui pedes discipl lauat
q̄ ueo ter fit. de diaconib.

Diacon ergo ỹ. tenet locū ꝑ sem arti
pfectōnē hoc ordo i u t. ab leui nomē trāſ
dūr cui leuite p̄cep dñe dūs moyſi ū p̄ ordi
nationē aaron ꝛ filior̄ ei. prō tribu leui addu
ni. ei⁹ ministēria ordinaret. ꝛ seruiret dño.
ꝛ seruirent pisr̄ ei⁹ tā aaron ꝛ filiis ei⁹ tabna
culo ubi q̄ gestarent arcā ꝛ tabnaculū ꝛ omia
uasa ei⁹ ꝛ circuitu tabnaculi circumdarēt ꝛ tūc ipse
tendo tabnaculo ubi deponerent ꝛ ubi sūq; ꝛ
ponēt. a xxv. annis ꝛ sup̄ filio. seruire
tabnaculo. q̄m regulam inuenit. t. sci p̄fes
tituerūt. q̄b etas ad fēnda oīa probata. leui
te ỹ ex noīe auctoris uocant̄. Beleui u
leuite ex ortis. aq̄b; ī ēplo mīstri facēdis
miſtia ex ple bant. hū greece diaconi. tan

ne mīnus dūm. q. sic in sacdote ofēcio ita
in diacono ministriu dispensatio hē. addia
conū ꝑtinet assistē sacdotib; ꝛ ministrare
ei⁹ib; q̄ agūt. ꝛ sac mīst. ỹ. l. ibapo ieō mare
ipatena ꝛ calice. oblationes q̄ ferē ꝛ dispo
nē altari opone. ꝛ missa dūm nr̄m. ex cruce
ferre. ꝛ ꝑdicare euāgliū ad pp̄. Hā sic lec
toribus nec t. in diacon̄ib; nouū ꝑdicare
p̄ceptū ē. ad ipm ỹ ꝑtinet officiū p̄ cui⁹ re
citatōe nomina. Jp̄e p̄monet aures hīe
addūc. ipe donat pacē ꝛ ipe annūciat.
Q. ā huic ordini. a nro sēstatuē ēcclīa ī nouo
t. r ep̄s eius diacono ſtr̄ leuī hūm. stola
ponit. ꝛ casula indeb; ieiunū oplicat. q.
q̄d ad laborē. ꝛ sustinendā illā uita uolūt.
q̄ leua portat̄ donec ī dextra. t. ieiunitate
reḡes hāt. Sordo ab aplis ē celebr̄. q̄m ut
leḡ in actib; aplor̄. c. ii. uiros plenos
spū. s. ad hoc officiū elegerūt. ꝛ oratōe p̄missa
manus eis ipposuerūt. ỹ ñ ꝛ sequendo in
oleum. uū oī mātie ecclīa. diaconi ē
cauēda. q̄. ỹ ñ colūp ne assistant. huic
ỹ ñ angli tuba canentes in apocalypsi. q̄
q̄les ē debeant. aplis docet. timotheo q̄
scribens. hū ordinant̄ sol epe cui⁹ manus
iponit. ad ministriū applicant̄. ponit et
ozariū. s. stolā. ſtr̄ leuī humer̄ ut p̄ h ītel
ligat se accepisse iugū dñi suauē. q̄ ad hoc
ministriū p̄tinentia diuino nomini subiciat.
(accipiunt ꝛ textū euāgliū. ū ītelligat se
ē p̄cones euāgliū ỹ. hū añ gestorum ordinem
ꝑbent ū docet apl. ꝛ sic ministrant. nullu
ēm hūi⁹ ministriū offitiosius ex q̄ ñ p̄ cenā dñicā
carnis ꝛ sanguinis discipl̄is dispensau. ū
q̄ ñ aplos dominantes ad oīonē ire iubent di
cens. vigilate ꝛ orate ne intretis ī t. de pb̄ro.

Sextus ordo ē pb̄or pb̄r grece. senior. ipr̄.
lemne. hūm petit. ide epi. senectute. ꝛ
honorē. ꝛ dignitatē. q. nec ē punt. pb̄ri
noīant. q̄ mor prudentia ꝛ maturitate
ūsationis p̄cellē debent. ipp̄. ỹ ñ sēpti ē.
o nec uenia bilis ē ndū nia ñ annor nūe
ỹputata. Cani enī ō sensus hominis. ꝛ etas
senectus inta inmaculata. Jo a. pb̄ri. hæc
dotes nocant̄. q. hæc dant. q. licet sint hæ
dotes. tū pontificat̄ apicē ñ hīt. sic epi. q.
ñ sēmitr. fronte signant. ū paracliti
dant. q. solus debet epīs sacrō actu ū aplor.
demonstrēt. ỹ ñ ap̄ueres. id epi ꝛ pb̄ri

·1241·

tuer. q illo nomine dignitatis ñ erans. Sac
dos nomñ ꝫ potuit hr ex greco ⁊ latino q̄ ē
sacr dans. Vel dux. Sic enī rex a regendo.
ita sacdos a sacrificando dict ē. Consecr enī
habeo qañ stat. ꝑmꝰ ē enī in ordine eccle. adp
brm ad ꝑmet sacrñtiū corpis ⁊ sanguis
dñi altari di gnice oones dñes. dona di. bñ
dice. Cl ordinatur. iungunt ē manꝰ ut
intelligat se accepisse gram ꝫ secñdi ⁊ cari
tatis opa debe ad oīs extendere. accip. ⁊
stolā. q̄ tenet utr̄q latꝰ q debet ee munit
ar mis ecclie et ad usꝰ ꝑsbi. accip ꝑ calicē
enī mo ⁊ patenā cū hostiis. ut ꝑ hoc sciat se
accepisse potestatē. placabiles deo hostias
offendi. hic ordo a filiis aaron sup̄stic ex or
dium. Sūmos enī pontifices. minores
sacdotes sibi uendicat dñs p̄ moysen. q̄ ex p̄cepto
di. aaron ihū mū pontificē. filios ei un
ā minores sacdotes ꝑ q̄ xii. discipl̄os
elegit p̄. q̄s aplos uocauit. q̄ uice gerēt i
ecclia maiores pontifices. Deinde alios lxx.
⁊ discipl̄os deligit. q̄ uice tenēt iec
cle. p̄bri. Vñ ad xii aplos ꝑncipe ex tutt pe
tr. q̄ uicarii ⁊ successores ē pontifex sūm.
Vñ dr. aplic q̄ ⁊ ipe uocat pp. s. pat patꝝ
Nō elegi debet p̄br. aplic sēbens ad timotheū
ostende ihesꝰ ep̄s p̄bris in sig. Ha ostendit
ex. ēlemet ip̄m iara ēcis obtulit. sacdos
de hostia. q̄ p̄cepta pane ⁊ uinū in corp sūm
ih̄u ⁊ sanguē om̄ mutauit. Recede ergo ecclie q̄
dicit br eloquii. q̄ ad q̄ pertinet. ihesus nauinē.
Eq̄ omnes sp̄uales sint. ⁊ sac excellēt. tū cau
sa duos tūm ordines sacdotes appellari censent.
diaconat. s. ⁊ p̄bratꝰ q̄ ostendit p̄mitiua eccla
legē humile. ⁊ desolat his p̄ceptū aplī hñt.
aplī enī i singlis ciuitatib; epōs. ⁊ p̄bros
ordinauerūt. Leuitas ꝫ ab aplis ordinat legim.
= q̄ q̄ marini fuit dat stephanū. Subdiaco
nos ꝫ uacuus p̄cedente tp̄e eccl̄a ē ostitua
ut. Sūt q̄ dñi q̄ sit q̄ h uocat ordo. sane dicit p̄
signaculū q̄dā ē. ⁊ sacr q̄dā q̄ sp̄uale po
testas ē dr ordinato ⁊ offm̄ caracter q̄ sp̄u
al̄ q̄ nemo no sit potestatis. ordo ꝫ gd uocat.
ordinr. hui ordinis sacrñta. q̄ ieiuy p̄cptione
celebrat. ⁊ q̄ offert. q̄m figūt ea. q̄ ibi gerūt.
Sūt ⁊ alia q̄dā ñ ordinis sed dignitatis.
offiby ut dia. De nōiby dignitatis ⁊ offi
Dignitatis sūt ⁊ offiū nomina. epc. episcopat. Vocabl̄m ñ dicit q̄ ille q epc

officit. sup̄intendat cure. s. subditoy gerens.
Scopin enī gce. latine intende dicit. Epi a greco. latine
speculatꝰ ecclie sup̄intendit. Ha speculando ē epūs
ecclie dict. eo. q̄ speculet ne aduersa ꝑpetrat. ꝑ quos ecclia
se possit ubiq̄ muniri. ⁊ uigilare. Pontifex ꝑceps sacdotū
ē. q̄ una sequntiū. ut ē. ⁊ sūmꝰ sacdos nūcupat.
ut ē enī sacdotes. ⁊ leuitas efficit. ut ē omīs eccla
stico ordines disponit. De quadripartito epōrū ordi
ne. Quodo a epō dñr ptus ē. s. ipatriarcha archi
epūs metropolitꝰ. ep̄s. patriarcha gce
sūm patres ita ꝑtat. q̄ ꝑ mūltos aplicū tenet locū
ut romanꝰ antiochenꝰ. alexandrinꝰ. s. oīm sūm
ē romanꝰ archiepc ꝑceps epūs. archi
epūs ꝑceps dr. q̄ metropolitanꝰ ciuitatū
dñr. Siglis enī ꝑ minus ꝑminent. q̄ auctori
tati docte ceteꝝ sacdotes subiecti sūt. Sollici
tudo enī tocꝝ ꝑ uniuse ꝑ missā et horas. q̄
archiepūs uoie ꝑmatus sup̄i significat esse uider
metropolitanꝰ. q̄s nē archiepūs dñs. Hoc addere
no agentib; inducta uidr. q̄ uos flamines. alios
simplr flammes. alios archi flammes. alios
pontifices flammes appellabant. Sacdotes enī gen
tiū flamines dicebant. q̄ habebant tantū pille
ū. q̄ erat dimis ligatꝰ de lino. hñs lanea. alios q̄ non
essent ferre ñ possent. filii tñ tantū ligneū
punt. Hinc enī capitib; ei cedē ne halarent.
Vñ a filo q̄ utebant flammes dicti. q̄ filamu
nes. festis diebꝰ filo depositis pilleū ipo nebant
p sacdotū eminentia. Sacrī autē appellan
ꝰ. Cuius significatio multiplex ē. Sodo enī
sacdotes ipsam ꝑpetī sūm. cantoꝝ uocat. q
uocē modulat. Hꝰ duo gñā. ꝑcentoꝝ
⁊ succentoꝝ. ꝑcentoꝝ. q̄ uocē ꝑmittit tan
tū. succentoꝝ. q̄ subsequit. canendo ordinat. con
centoꝝ ad dr. q̄ sonat. Cū ñ q̄ sonat. nisi ille
nocuit. ocentoꝝ ñ erit. his breuiatis admo
nendi ē. q̄ minis. q̄m sic ē excellēs ordinis dig
tate. ita ꝑcellant uite sanctate. ut plebs eis omis
sa eoꝝ q̄ disciplinis edocta. gram̄ q̄ obediat. eoꝝ
rū imitatione dedisce. id ē ꝑficiat. ad q̄ diuina
sacrīa ꝑcipiūt. ⁊ missaꝝ sollēpnia audiūt.
Q̄ si ad dr. q̄ missā ē hostiā memoriale sit
mille offm. ⁊ ñ dr. ita. missa ē. i. sequmini
hostia. q̄ missa ē ad celestia. ut dent ei ꝑ es. q̄ mi
hi celestia uenit. Ad o sec̄ñd dr. sic eūcoꝝ ꝑ. q̄ ē
ad altare celeste deferē hostia. ⁊ ñ dr. mis
sa ler. ⁊ q̄ ritū ecclie ab ecclia. ab hereā. sacē
ecclia ꝑ eius. ⁊ dā nati ꝑ sūt de sacī ordine
sub eis ordinati redeuntes ad ecclie unitatē.

Dr. 24.

debeant reordinari hanc q̃one ꝑplerꝫ ae
pene dissolubilẽ factum. dicto y ũba. q̃ pti
mũ dissentire uidñt. Vidũt enĩ q̃a tẽ he
reco. sacẽ ordines dare ũ ꝑ sep̃m illos q̃ habent ordi
natum uidẽt. g̃m recipe. Dicut enĩ in eccl
ãrriano y cũ eos ũuidi ꝓcipiendos ẽ in ẽ
ponit̃ immutã aliẽ dignitate. Cũ solũ bapt̃
tum ẽt ꝓmittit g̃ in noĩe. ꝑ. ⁊ f. ⁊ s. ꝑcipiẽ.
Dicẽ eos ñ posse dare sp̃m. s. quẽ amiserũt.
ordinatos ab hereticis cap̃ hẽt mutuo tum.
neñ q̃ honorẽ amisit. honorẽ dare ñ posse
nullũ aliq̃ accepisse q̃m̃ ante me he
tat. q̃lle posset accipe. Addit ⁊ uenien
tes ab hereticis. ꝓmanũ ipositionẽ laicã tñt
buendã ꝙmunionẽ (nec ex his aliq̃ me
cat honorẽ. Ꝛ erigunt subrogare. cũ dicẽ
sacrilegã eẽ arriano y ofectionẽ. Ꝛ ego y ma
nu ꝙmunio ꝓcipiẽ. Cipan ⁊ dicẽ oĩa q̃cq̃
tanũ hẽtis carnalia tania ⁊ sacrilega eẽ. ne
q̃ altaria falsa illicita sacerdotia ⁊ sacrifi
cia sacrilega. q̃monẽ si minus q̃ẽ hominẽ ꝰ
ñ sint. formã imittant̃ hñam. ut ulnũ ec
clẽ catholice ⁊ auctoritatẽ q̃ uendicãt eũ
ꝑ ecclã ñ sit ⁊ ꝰ sit sacrilegi sacerdotũ ami
nistrant. ⁊ altare ꝙ ponẽt. cũ sacrificari il
lic oblatio ponit. ũ ꝑ. s. ñ sit. ñ cui q̃m dñi
pecc ⁊ ozones ꝓsit q̃ dñi ipe uiolauit.
Jew. q̃ affirmat oĩa q̃ offert abhereticis ꝙmuna
ta eẽ ĩ ꝓspectu dñi. q̃licet sc̃a uidant eẽ ꝑ
sumtũ q̃ q̃acta ẽ ab illo. q̃ pollut̃ ẽ. pollu
unt̃ oĩa. Jdeo dicit dñs. sacrificia hiere. oy ⁊ sa
crificẽ. ⁊ q̃uenti in noĩe ei fũunt ogẽm dere
lat̃ fetorẽ eoy. ⁊ claudit aures suas. Iac
Jdẽ. Jubet offert manẽ sacrificiũ ẽ leo ⁊ nestat
Ꝛ ecclã ñ una ẽ sacerdotia ñ uera sacrifi
cia. Ꝙ dicẽ. Per cõfessionẽ uestrã ẽ sacerdotia
drina sed eoĩ sacrificiũ oz lumen ex tuetũ ẽt
cepta ẽ sacrificiũ oblatio. defecẽ ẽ manus sci fi
cans. ꝑ ꝑ cidalibz mambz ꝙ pter oĩa se
subtrahẽtes missa. hymnos. alios q̃ ministros
undi. sacrãta ecclastica ꝑcipue corpis ⁊ san
guis. ordinationes. ⁊ confirmationes. ꝓhibet
eos ñ se ministrari. auctoritatem ponit q̃
ecclã alii sentire uidñt. ꝓmissis auctoritat
uidẽt. q̃ ab hereticis ⁊ ꝑcatis. sacerdo
mentes ⁊ bapt̃ cõmunicant. ñ recedentes nisi
q̃lle ordinatos. sic ⁊ baptizatos. ita ordinan
dos sic ũ baptizandi. Vñ ad de hereticis ⁊ bap
tizatis. q̃ q̃ dãtes baptisma q̃ accepit. ñ amittit

q̃ recedẽs ab ecclã ius dandi q̃ accepit. amit
tit nisi mod̃ apparet tanq̃ dicit. ꝓ quo
nulla ostũt cãe ille q̃ illos bapt̃ amittẽ ꝰ.
ius dandi ꝓ sit amittẽ. Gr rũq; enĩ sacrũ ẽ ⁊
q̃da ꝙ sectione utrũq; hoĩ dat. Jude bapti
zat. ⁊ illos ordinat. scilicet in catholica eccla
utrũq; iterum. Hã siq̃n ex ipa parte uenĩ
entes. ꝑ ꝓmissionẽ ꝙ bono pacis concordiã. scisma
ꝙ serrare. ꝙ ꝓpter hoc ⁊ alia multa ẽ opus ẽ ñ ea
dotia gerere. q̃ gerunt. ñ sunt ꝛ ꝙ or
dinatio manẽs integra. q̃ in ecclia fuerat utrũq; quan
tum pacifice correctũ. nihil hũmodi q̃ q̃ ꝙ ipa sunt
ꝛ ipi expedire uidẽt ecclẽ. ut ꝓmissionẽ ex ue
nientes ad catholicã sortiant honores su
os. ñ ã ministrent. ñ enĩ tñ ipa ordinati
onis sacrãta destruunt. sacrificium q̃
dñi ita destruant. auctoritatem.
Dñs enĩ hereticos accepta sacerdotali ꝰ epo
pali unctione. ab ecclã recedentes baptizatos q̃de dãdi
nullam remisit sibi hẽre facultatem ꝛ buendi
sacrificandi ordinem. ꝰ secundo dominicum corpus
q̃m ꝓmissionẽ ab ecclã. Sic ergo dat
epis ut ipi postea largiendi sacrificandi ordines.

mõ ẽt

facultatē nī baptizandi ñ habuisse. Q. ūa
q̄dicit intelligēdū de hereticis q̄ñ sūa eccle
si; p̄uitate sensuū suū aīdū ūitate ac doc
ne unitate dimisi. Q̄uicet tales, uel tū or
dinandi, uel secūdi hūt, q̄ habēs ordinatē
aīm manifestā p̄cessionē, sic eis apte ceriet.
¶ sententia eccl̄e dāp̄nati fuūt tū sire
dierunt item ordinatōes, uel q̄s legit
de ordinatis ab hereticis q̄ tales ordi
nes ministre ualeant, l' si non ordinandi nī
nt. del' moi accipiend. dūt. Hāp̄ q̄m p̄ce
si fuūt, dāp̄nati iudicio eccl̄e, ordinan
di, uel secūdi eis decēt assert. Ide q̄ dans, l'
excommunicans, alii ū dūt sacrificia ab he
reticis p̄cisis. f. formā eccl̄e celebrā. ūa ee
nata. q̄ recedentes ab eccl̄a, dando, uel
secūdi nī p̄didūt. uel q̄ sic ab hereticis ordi
nāt credeūt item ordinandi nī. Que
ū ab hereticis aliq̄ in eccl̄a fiunt. falsa,
uana. uel q̄ a talibus ordinari iudicāt. no
mina. f. nulli recipiunt. ¶ hanc dif
finiūt uarie del' loci doctores. Q. dā
ū dūt eā sacrificia ab hereticis p̄cisis. p̄ce
celebrā. q̄ a catholicis, si ab illis forma ec
clē seruet. uel ab eis celebrā ū ee nata. q̄n
ñ ad se. q̄nē ū ad effectū falsa ee. uel ana
q̄ a talibus ordinati, uel ordinē. ñ hīs q̄ male
tenent. uel hīs q̄ male recipiunt. ī irrita
et falsa. q. ꝯ p̄mittunt, uel ferre cēsent
ordinē. dāp̄nāda. ī dūr. q̄ illicite dātibꝫ
et accipientibꝫ sī iudicij. pollutā. ī dūr
ñq̄ ad se. sī p̄p̄ dignā hereticoꝝ cēlebrōnē.
ī. gr. communionē arty uocat. crecto
nē. et innocentī. hono sīi ordinationē dāp
nationē. ñ grata ee sint. sī q̄ male dant.
et accipientes tales facit. sic. ñ. ī. sacri
na eoꝝ p̄nē luce uocat. ñ q̄ ad se. h. q̄n
ad effectū. ¶ ulli ū cēt. illos hereticos q̄
eccl̄a ordinat. ordinādo. uel secūdo. ī dūr
sep. ut. p̄ hīc. ā. ū. ñ estimare. l' heti ponat ab
ecl̄ ordinati. ñ ueri fiūt. illo iure cui et.
uāz ordinare uolēt. ulti ū ponī. ī figuree.
q̄n grāu. ꝯfert.

¶ de symonia.

Symoniaci ūi ñ ē ambigend. q̄ dūr
hereticī. q̄ñ ab sententia degdanoni.
ordinant. uel secūt. licet simoniam
pediamē q̄ illar simonis magi ī p̄ua bi
ē grā. p̄uo oduce uolūt. uel q̄ mūsterio
sac. p̄ti recipiunt. ī mos gen. Gentes

uocandi. ī dos ti. uel accipientes simo
niaci dñi. uel q̄ eade sententia p̄cellunt
¶ differt tū ii eos q̄ ordinant a simoniaci de hiis q̄ sciēt a
scienē. uel eos q̄ ignorant. ¶ Qui scienē a simo simoniacis
niacis. sep. miserim[illegible] ordinā
nec recti. uel eoꝝ ordinatio ordinata. ¶ ūa ordi curat
nant a simoniacis. q̄ ordinant nescium nō.
ee simoniacos. q̄ ñ catholicis. uel mīr. eoꝝ
ordinatio misceri. ñ tenetur. de hiis q̄ dñr se
cūdū alii q̄ obiecerūt se ñ emē ecclesiā ūl spūl
consecrationē. uel ordinē. ī. uel ipās. q̄ per alia.
electionē p̄ueniūt. pecūl' deliq̄ p
bant. Hāc q̄ alīm uendit. sine q̄ alīm ū
bri. ñ. ēt. neutr uendē dēlict. de tunc do simonia
simoniace. a. h. esse. q̄ p̄ma ēdū tū modo. ee.
alii ēnī simoniace a simoniacis ordi
nant. alii simoniace a non a simoniacis.
alii ūi simoniace a simoniacis. ¶ ñ mebo
laū. pp. Statuim. ī decretū. de simoniaca
p̄ma hēsi. ī. de simoniacis simoniace
ordinatoribꝫ. ordinatis. ꝯ de simoniacis. ūi
moniace. a simoniacis. simoniacis. ñ. ho
niace ordinati. ordinatores. f. canones. ap. o
dū decidant. Simoniacis. ꝯ simoniace. ñ. so
simoniacis ordinatis. sibi ab officio remoue
ant. Simoniacos ū ūi simoniace a simonia
cis ordinatos. misceri. p̄ma ī p̄ma ipōnone. p̄p
ūi necessitate. ī officio p̄mittim. p̄ma ee. Q.
intelligendū. ī de hiis qui ordinant a simoni
acis. ignorantes eos ee simoniacos. ñ. ī. ea
ēmissi. si ordinatio simoniaci. de hiis q̄ cre
dent a simoniacis. et hereticis ordinatis.

¶ Alexander. iii. ī. p̄ma. de. ac ponēdos sub intelligendo. ē. ī uiolen
tē. q̄ ab ēt. fiūt. De hiis. ii. ca. q̄ libet. Hen
ricus uiolenter ordinatos dicit innocentū. q̄ p̄s
bre aliq̄n colorē excusationis. sustinū dis
cedēt. ab ēt. ¶ pessimo eoꝝ oculabulo renūt.

¶ de etate ordinandoꝝ. ita dēcūt. nicholaū.
Nec ī ordinē. ī. ī. sanxerūt. subdiaconū p̄
ordinē. xxi. ūm. annos. diaconū. ūm
xxv. ñ. p̄br. ūm. xxx. de ñ. fidigū fiūt. ad
epatū elegi p̄ q̄nos sparim. ñ uare iubem.
Nec fabiam. Sic. q̄ ginta eatis ñ impleūt
annos. nec. ñ. p̄br. ordinet. ī. sinade sit dig
ni. q. ūi p̄ē dñi. xxx. annos baptizē. ñ. nec
cep̄ docere. de sacrīno augu. ¶ mbrario. ēā

Vouens alia sacrīnia p̄ peccīa. ūi p̄ peccīa ee. ūbr.
ordiū sūpserint matrimonia sacrīnia. ī

añ pecēm leḡ. īstituīt ad nō ntū ad remedi-
ū. s; ad offīū. ℞ refert eū sēptā. mandauit mi-
so sopore atq; una de costis ei sumpta. formā
mulierē formata. uīr īspū intelligēs
ad quē usū mulier facta cēt. p̄ceptū ph̄i
ce dixisse. h̄ nē o. e. o. m. re. d. e. m. ap̄h relīq
hō. p. m. za. u. s. re. d. in. c. u. de duplici ūtu

P Onugiū īstitutio duplex. eiusdē nuptie
Cē na añ pecēm ad offīū faciēt īpa diso
uēt thor īmaculāt nuptie honorabiles. ex
hoc sine ardore ocipient sine dolore parerēt.
alīā p̄ pecēm ad remediū facta ext̄. padisū p̄
illinat motū deuitand. p̄ma ū in multipli
carēt. ij. ū exciperēt. nuptiū coīberēt. iiia. añ
pecēdit ds crescite multiplicamini.
p̄ pecēm oīb; pene hominib; p̄dluuiū
sup̄tul. Q ū añ pecēm īstituī fuit onugiū
ad offīū. p̄ pecā. ū ad remediū ocessū. ad
uitatē dicend. Q sanus cēt ad offīū egotis ē.
ad remediū. j fir mutat eū nuptiarū.
q̄ē car ne p̄ pecā mortua necdat ir in aīam
flagitioy. excipī. honestate nuptiarū. Si
ī pecatū esset p̄ma hominē sine cōīs icen
tiuo. ac fer uore ubidinis ip̄i ac succesio
res eoy. nequirent. sic remunabile ea
lig. bonū op̄. sic coīt eoy bonū. remunabi
lē cēt. Q añ p̄ pecā tale ocupiscentie. lex
mbl nūl ī hesit. sine q̄ sit carnalitatis
ro reprehensibilis ē. mal cōtū exercuisset p̄
bona onugii. Distinctio prima.

R Atio uīs hui⁹ p̄cepti secūdā indulgen
tiā. dicit. eū ab aplō. humano gū
aptantā formicōnē indultū ēt onugiū.
Indulgentia ū q̄ melioza añ leḡ remediū
hēr. ū p̄mū. aḡlī q̄s declina sit. nec ē malē
uditū. q̄ ē indulgentiā ocedī. uoluntariū
ē. ī necēciū. Alio q̄n ī gressoz cēt. qui illd ī
facēt. p̄ sane ītelligit illd sub p̄cepto dictū
p̄mis hominib; añ pecēm crescite multi
plicamini q̄ ī p̄ pecēm tenebant usq; q̄ fac-
ē multiplicatio. p̄q̄m ī indulgentiā mat̄
monii onūtul fuit. ita ī p̄dluuiū q̄m
ū p̄ene gen̄ humanū deletū ē. ī p̄cepto dic
tū ē filiis noe. crescite multa. Ultra huc
ū hoīe; ī indulgentiā ocessū ē ū ip̄ī. In
dulgentia ā diuīlī mō accipit̄ p̄ cōtēsti
one. p̄missione. p̄ p̄missione. ē p̄ missio
ī nouo. de mundis; bonis de mundis;
mal. De mundis; bonis ē onugiū. q̄m mēt

palmā. s; ē remediū. De mundis mal. de
uenialib; ēcōt. q̄ sit ēā ītinuenne Jud. o
nugiū. īdulget. ⁊ concedit. Jud ū. ⁊ cōt tal.
p̄mictit. ⁊ tolat. ita q̄ ip̄hibet.

F Ertāīlli thesu nuptias declamet. q̄
tantam appellati ō. hui⁹ nuptial omīo dā
nant. ac pareī formacōnib; aliisq; corrup
tionib; tenent. ñ recipiunt ī suoy nūo.
onugio. utentē matē t femīnā. q. ā res bo
nas fir onugiū. ī q̄ eoy bat. q̄ dīs onugiū
leḡ. īstituisse inter p̄mos parentes. li; ī gī
chana galilee nup̄tis int fuit. ⁊ eas; mira
clō onūdauit. aq̄ in uinū o usū. dp̄ ea ī uīr
uxoīe dimutē p̄hibuit ūcā fornicatiōis.
Aplē ait. Ygo ū peccat. si nubat. Constat
q̄ rē bonā ēē matrimoniū. alio q̄n ēēt. ma-
lū. eū sacē ligāē. Cū ra onugiū sit sacm̄ū
eoy q̄ onugiū sacramētū sit ⁊ sacē ligāē. cū.
plē. ⁊ sēptē ēq̄t. ℞ eligit hō. p. m. za. u. s. re.
d. ien. u. liā magnē sacmētū. ego ādico ⁊ in
eccl̄ā. ⁊ eū uē onugiū. ⁊ nec ē ⁊ sēsū aīoy
⁊ sēm p̄ mixtionē corpoīs eccl̄ā ⁊ copulā
uolutatē ⁊ q̄ p̄ idūlr cū eo. ⁊ ip̄ē formā
assūpsit de ū hoīs. Coplāctē q̄ ⁊ ponsa spūlo
spuali ⁊ corpalē. i. caritate ac ñ o formita-
te. ⁊ uīq; copl̄e figūa ē onugio. Cōsensuo
eū onugiū eoplm spuale ⁊ eccl̄e q̄ sit
pcarnatē signat. Cōmixtio ū seruū illā
significat q̄ sit p̄ ⁊ formitatē. Cuī intelli
gend sit illud. mulier illa ñ queat ad
hoc ēq̄ dā doctoy. matrimoniū cum q̄ ū ē omni
dyerē illā mulierē ñ p̄sūse ad matrimoniū ita
ū. q̄ ñ ex p̄ carnalē coplam. aut eū ad. H seu
dubiū ē illā mulierē ñ p̄sūse ad matrimoniū. im-
ūcq̄ docet ñ fuisse ⁊ mirū o sez. Jtē leo p̄. cū
societatē nuptiaū ita ab ūtio sit īstituta
ū p̄ē ⁊ mixtionē sexuū ñ hāt ī sēx. eccl̄e
sacmētū ñ dubiū ē illā mulierē ñ p̄sūse ad
matrimoniū q̄ docet ñ fuisse nuptialem mix-
tiōnē. Jtē ag. ī sēp fectū onugiū sine o mixtō
ne sexuū. ī sit ū dor sup ficiē ds accepit
idūlr sexoīe tñ ūdicat sñ carnali coplā
ip̄se o ēē matrimoniū. ⁊ sēmatā. noseph ñ
fuisse onugiū. ñ fuisse p̄fectū q̄ ē ne sal-
sentire. tanto eū sanctā aq; p̄fectiōr fu
it q̄nto a carnali ope īmūnior. Si; supī
posita ea rōne dicta intelligēdē ñ q̄n p̄sume
at mulier illa ad matrimoniū ēq̄ ē p̄mix-

1 Sacmtū

Leo

Ad mu. de solutoq.

tio ser uñ si ñ p tuet ad matimoniū. q er
plū ꝛ plenam ꝛcneat fugam ꝙ nuncl̃ dnus ẏ
ꝛccle. figat enī ūionem illā ẏ ꝛccle. q̃
ſeruitate ſi ñ illi q̃ ẽ ñ o formicat. ẽ q̃ ſi il
lo matiõnio typ ꝙ iunct̃ dñs ẏ ꝛccle. ſi illi
tñ q̃ada ẏ carnale unit. ñ illi q̃ p tuſcep
tõē carnis capitū nõ unit̃ nec iõ tñ
minꝰ ſcīm ẽ ꝙugū. q̃uātaꝫ. Jn nupcijs
pl̃ ualet ſcītas ſacñtū. q̃m ſecūdinā uen
tis ẽ ſigñ ꝙugū ſpūal ꝙ unct̃ dñs ẏ dilec
tionis ad ſoy q̃ ſe ꝙuges unire debent.
Vñ apl̃s ait. Viri diligite uxores ſuas. ſi
cut ꝙa ⁊ ẽcl̃ia. Que ſint conſiderāda ī ꝙugio.

Post hec uidendū ẽ q̃d ſit ꝙugū. q̃ ſit effi
ciens cā ꝙugii. ⁊ cā ꝓp q̃ ſi ñ debeat. q̃ ſit.
bona ꝙugii. q̃ ꝙ pea ꝙſequit̃ cōſ carnal
q̃ ſint legitime ꝓ ad matiõniū. ⁊ q̃li apl̃a
matiõnio ꝙſideranda q̃ ſub ꝙpendio ſtringūt.

Quando ſit ꝙugium.

Sciendū ꝙ nupcie ſ matiõnū uiri mulie
ris q̃ ꝙ iunctio maritalis legitimas
ꝓ ꝓdiuidua unitatē ꝙſuetudinē retinent
ad diuinā ꝙſuetudinē ꝙ anet ꝙ ad ſi
q̃ ꝙſensu alīt̃ ueñ ꝙnientia ꝓ fidē ꝓ. ſoro
mi uacare ⁊ q̃ ī eos dū niuunt uinculū
ꝙugale ꝓmanet. ñ ali ſe ꝙplere ñ liceat.
⁊ mutuū ſ alīt̃ exhibere q̃ ꝙſequi. Hec ad deſcp
tionē legitimoꝝ ⁊ fidelīū nūm matiõniū
ſcludit. De cõſenſu qui eſſē ꝙugii.

Efficiens aūt cā matiõnii ẽ ꝙſensus. ñ q̃li
bet ſ; puba exp̃ſiue ñ de futuro ſ; de
ꝓſenti. Si enī ꝙſentiunt ī futū dicendo
accipiā te in uir. ⁊ ego te in uxorē. ñ ẽ ille ꝙ
ſensus effici matiõnii. Itē. ſi ꝙſentiāt
nūc ⁊ ñ ex ꝓmant ubi alius certus ſignis
ſ̃t al̃ ꝙſensus effīt̃ matiõnii. ſ ā ub ex
plicat q̃ tñ cor ñ uolūt ſimūlt coactus
dol. obligans illa uba. q̃b ꝙſentiunt di
cendo ſ accipio te uiru ⁊ ego te in uxorē mat
monii facit. Auctoritatib ꝓbat q. ſol ſñs
Quod ā ꝙſens matiõnii ſ facīat nūm.

facīat ſubiūct̃ ꝓbat̃ teſtimonii. aut
em ẏſidor. cõſenſus facit matiõnii. Itē
nicolaus ꝓp. ſufficiat ſol ſ leges eoꝝ ꝙſen
ſus de quo ꝙiunctib by agit̃ ſolui ſ forte ī
nupcijs de futuro ceſſa ⁊ ex ꝓpõ copu celebra fe
ustimē. Itē ibñ ẽſt. Matiõnii ꝓp ſi tñ fue
rit ſ; uoluntas. nō ñ ſoluit ull. ſeparāt̃
corpis. Itē ambr. Jd eſt ꝛo ꝙiugalis tñ
ꝙiugiū ſ; ꝓpter ꝙiugal ẽ hoc apud eos ꝙſensus

In libro de ꝙiugio

1 Quid ſit ꝙiugium. Aū
d enī ad ꝓpām deſponſationē id ꝓpter mapiat ẽ
ꝙiugal ex ꝓmiſſo iugel ſint. ſcōy teſtimonia qui
plant aut eñ aby. Cū inter ꝙiugū ⁊ iugiū ꝙ
men diſcrim ſit. cū iugiū uiro ꝙiugū ſi
cut ꝙiugiū ad mr̃ aōnē ꝙgnoſcit. Itē ẏſ
idor. Coniuges appellant ap̃m a deſponſa
tionis fide. q̃uis ad hūc ill eos ignoret ꝙiu
gal ꝙcubit. Itē ag. cōiuges uocant ex ꝓma deſ
ponſationis fide q̃m ꝙcubitu ñ ſignoūat ñ ſit
at aliquis ſ̃ipierat ⁊ ñ dar manſerat ꝙiugii
appellatō ū ñ ſit ī at ſuā erat causa nulla ꝙ
mixtō ꝓp q̃ fidele ꝙiugū ambo parentes ẏ
uocari meruer ñ ſolum illa mr̃ ſ; ille pr̃
ei ſic ꝙiunx mr̃s ei uere q̃ nūc ī carne ẋpi
euidenter ſ ſignat q er ꝓp q ſic ꝙſensus no
luntarie ad maritalē q̃ſoc ꝙiugū fac ueri ꝙ
iugel ſ ſponſus ⁊ ſponſa. Secūm q̃da ñ ſit aut

Quidam ſ aū carnalē copulam ſ; ſpōſi ⁊
ſi aſſert uerū ꝙiugū ñ cōtrahi aī ſolēnē ſpon
ſionē ⁊ carnalē copulā ñ ſic ꝙiuges ẽ. Aug ſe
aī q̃m ī ꝛcedat ꝙmixtio ſer. ſ; ap̃m fide
deſponſationis uir ſponſa ⁊ mulier ſponſe ñ
ꝙiunx. Sponſos ā ⁊ ſponſas ꝙiuges frequēr
appellari dūt ñ q̃ ſint ſ; q̃ fuer ſ ẽrei ſpon
ſionē mutuē fecer ut ſ hūbā ꝓmiſſam ad
mutuū intelligenda ſ ꝛcedunt. Q ſponſa ſ̃ electe monialis

Quod ū ſter ſponſa ⁊ ꝙiuge ꝓmū mr̃ ſit
ex eo aſtruunt q̃licet ſponſe ante carnā ſuo ſpō
ſō coplam ſolūto ſolenne ſponſo monial ſuaſū
ñ eligē q̃ eo ſponſo ā licet aliū ducē. cōm
gat ull ꝙiugiū. ñ ornamēta ueroꝝ ñ eo
ſenſu ſeruare ualer ñ monaſtiū peſ ñ ute
q̃ ornamēta pauē ꝓfitent. Q ū licet ſponſe
monialiū eligē auctoritatib ſcōy ꝓbat. aut
ueuſebi ꝓp. De ſponſata puellā ñ licet pauē
tib; aliū ū tñ ſ̃ licet ā monaſtiū eligē.
Itē gg. Decreta legalia. Q eſponſatā ſi oñ
uoluer ullo penꝰ cōpellere dāp no mulctau

Refert ꝙ ꝙdam abbatiſſa ſuā ꝛbenitas ꝓ
cepuit celebrato nuptiaꝝ conuiuio eūq
pe ꝙclamū ecc̃ ingreſſuꝝ ⁊ rubē egredien
tūmanuā petiſſe hēm ſolitudinē ⁊ eleg. Be
ata aleri ſimiliē ⁊ nuptiis diuinis gñā uo
cē ſponſā deſerut. ⁊ mudū ſ ſimulau cep.
Hiſ auctoritatib ⁊ exemplis liqꝫ licē ſpon
ſis ſ̃ ſolenniu ſuaꝝ ſponſaꝝ ⁊ eoñ ſolo omniā
ꝓfici. Q ꝙiugat ſ ꝙiugata negat ꝛcneri

Quod sine alterius consensu.

(O) Hoc autem nulla ratione licet. Ij enim qui uir-
ginem uel uiduam sine uxoris
consensu et uoto simul sine
consensu et uoto & in quibus plebem
ecclesie. & quod non religionis gratia uxorem debere
soluere. & non scienter aliquis humana
decreta ius diuinum prohibuit. & iuxta illud
quod dicitur ne quis nimium. Et quod audent
accusare. sicut enim multos sanctos nouimus cum
suis uxoribus & perfecte uixisse
ad sacre ecclesie regimina migrasse. Si uero quis
non quia uir appetit mulier. ut secum aliquem
uxor appetit uir recusat & uxorem dimittere non
potest quia spiritualem mulierem perfecte non habet sed uirum. Simi-
liter & mulier. Ad hanc partem
dicta sancta lex presentem questionem uirum suum esse mutare
uoluntate sua in monasterium et uxorem quia per uirum
ennae tue precepimus audire in confessione discutere
nare ne forte eius uoluntate uxorius sit. Hippa muta
tare sepius uerit & sibi reperierit. illum huius
modi
nationis prauitate priuari possit
mutare & pellat. Si uero mulier hominem quendam etiam
fornicationis gratia quod non licet uxorem dimittere pro-
pter
tam mulierem & quod non illa ratione uxoris rece
dere licito si placet potius monasterium eligere uolumus ut
marium suum illum si iam conuersatum et reddere debe
at omni excusatione cessante. quia fornicationis
causa uiri uxorem dimittere nulla uel concedit. Post
quam enim copulatione migrat uiri & mulieris unum
corpus effici non per extraneum sed per
mixtionem sexuum. Et quia manet
in sacramento coniugii nodus licet uelut
quia ad monasterium non recipiendo non per hoc migrat
monia propter
tam fuerit absolutum. Tales igitur sine
culpa sequuntur uelut soluto. si non per
uoluntatem castratus. sensum
mulier diuinum propria religione nimium se sensisse
rint uita. nullatenus sine sacra epi fiat
ab eo si gratum propitio statuant loco. Ha uxo-
re nolente talem illorum propter malum
non soluit. Item ag. si abstinet sine uxoris uolun-
tate ibunt ei fornicandi licentiam & peccatum il
li tue imputabit abstinentie. Item nicola
pp. Scripsit nobis regina regia sequelle dig
nitate copia erui & solutam priuata esse
nimium desiderare. Cui scripsimus non habere si possit
in eam uitam uir et lotarius elegit. Et his
apparet quod coniugati sine omnium consensu
monasterium eligere omnino prohibetur habitum
religionis sumere non autem & si fecerint ne

uocari debent & sponsi ut prius sine omnium consensu monasterium eligere & non uidentur spon-
sam & sponsum coniugium non esse quia asserit anima
fide desponsationis coniugem appellauit non esse
mum si; spe futuri quia per fidem quia per desponsationem & iuxta dicit per ea effugiunt coniuges.
Nulla sanctorum patrum asserit consensum
matrimonium facta intelligi uoluit ut consen-
sus pacto coniugali fiam contractum faciat matrimo-
nium sine coitu. Sicut enim desponsatus uirginitatis uitio
matrimonium non precedat pactum coniugalitatem pac-
tio coniugalis nequam assit copula carnalis per pac-
tionem coniugali sponsi & sponse futuri non
tum coitum efficiunt coniuges. Hac enim pactio
coniugali nequeunt sponsalia coitu fiant coniux.
Ista ratio ad dicta determinatione sup
responderi sit aliquem desponsatum ducere quam
missio uiri & mulieris. de celebrando mat
monio nec ubi consensus de presenti nec des-
ponsatum nisi consensum de presenti & pactionem
coniugale quia sola facit coniugium. Illa desponsa
tione uere pollicitatum celebrandi matrimonii spo
sum & sponse fiunt non coniuges. aliquin spon
sis licet sine omnium consensu ordinem
pluere & monasterium eligere. Nec ut desponsa
tione uere consensus de presenti coniugium facit
nam ab illa desponsationis prima fide uiri coniuges ap
pellantes cum hanc distinctionem desponsatio
nis de sponsis uarie locuntur doctores. Quorum ac
liquam uisposas aptantur sponsa insinuant ea
uocant quale huiusmodi desponsationem ut fuit pla
pacto coniugali de presenti. Ille uere coniuges & uiget.
Sicque uxorem desponsauit & subarrauit quam
primum diu postquam die mortis euenit ea uxorem duce in
habitationem & licet ei
accipere coniugio si iuuenis fuit facti separet
ste iuli pp. Sicque desponsauit & postea
uenit die mortis & irruentibus quibusdam causis ei
non potuit nisi ut aliquod de sanguinea eius eam
dotem habeat in uxorem alterius quam prius ste ggr. Qui despo
satam primum sui puellam cepit coniugium ana
thema sit pe nos consentientes quicquam in lege
dominum dec. Habuimus legimus et sponsa
appellare coniugem iungi & accipe mariti
coniugem suam alium de uiro nomine. Sicque aliam sponsam magis libet loco oppositam adduxit domum
suam mortuam quam uxorem primum fuit uiolauit non
quam uiuentem si; quam apparuit uxorem fuit debebat.
Et his colligi quod sponsa quam coniugem sanum omnium

1 Jn illa hp

1 uxorem & spaueauit & ul

1 ei

nonē seruū. & forte mouet illd̄ q̄ fine
capitulū dr. nō q̄ uā uxorem habeat sed q̄ uxorē sibi de
bebat q̄n ita debet ītelligi q̄ uxor ei non
fuit et q̄ pact̄o nuptiāl recessit sic q̄ nō ui
tiata fuat nec relicta ona ītercesserat. s. ocu
bitꝰ nuptiāl. De consensu de presenti.

Vocat sponsa q̄ sic uxo de sponsata ē. si
nō ītercesserit ossens dep̄senti his sponsio fu
it. licet in q̄nos illd̄ decretū ītelligitur. si
q̄s sponsā filii opp̄serit. & filius ea duxit
pat̄ pena nō hat uxorē nec mulier uiri filii q̄ pa
ter ei facīm ignorauit aliā ducat. si q̄ uxor il
la fuit. q̄uis forsan fuerit sponsalibus pact̄o
q̄ nuptiāl recessibili nec mutet sponsus aliā
ducē. Decl nisi ap̄ena nūbē dierr rigore
iflig ualeāt. Idē ē ecōtr. dā de spon
sauit uxorē & dotauit eā ea cōire nō potuit
q̄m etatis fr̄e corrupit & q̄nq̄ reddidit. de
cretū ē q̄ nuus nupta nō potuit ē legitimo
uxore despontata tm̄ si fr̄ ei nō posset cognosci
& media formā nūl q̄ undiq̄ sustineant
uicta nō uxoria nō negent. Bella despon
sationē ī ītelligi debet. ubi nō fuit ossensus uxo
ris de p̄senti. alio q̄n licet eis alia sortiri con
gia. Secūm ī illd̄ ītelligi debet. statutū ē a
pl̄is & q̄uctu fidēs sponsam alteri nupsit pu
blica penitentia mulctet & sine spe coniugii
maneat. si pa eccl̄ia consensum ossensum nō fuit
licentia nubendi alii negetur. Apparet hanc
fuisse desponsatā sine pact̄one coniugii de
p̄senti. nō fuisse coniugē cum quo uenit spon
so alii nubendi licentia nō negatur. Ubi enī
q̄dā nuptialia pacta de futuro et q̄bꝰ sponsi
& sponse uocant nūcupationē coniugis & q̄dā
pact̄o de coniugi de p̄senti q̄ sponsi & sponsa &
coniugi fac̄. & utiq; pact̄o desponsatio & spon
salia ītellīi dicī petit sponsalia dicūr q̄dā so
lēnia pacta nuptialia. Si nō mor fuit
Ge nuptialib; pactis uel tm̄ sponsio fuit spōsa
tā antaq̄. Instrumēt ē ū ā pacte sponse
ut stat̄ fuat neutrū habet matrimoniū data q̄n fu
erunt sponsus dilata. Hec sponsa sic in
Get ē sciendū q̄ illa spon Dua mortuo spō
sa q̄ tm̄ ī futuro ē pacta mortuo sponso &
nō remanet uidua q̄ nūq̄ fuit uir et. & nulli
q̄s ea dūxit ad sacōs ordines ossendē nō p
hibet q̄ nūq̄ fuit uidua. & uidue cū manē
eq̄ne bigami. facto ossensu phibetur & talis
copla nūl ac cet alacris ordinibꝰ pelagi

pp̄ de illo q̄n mortuo sponso uxorē duxit.

Secūm ītelligendē q̄ant pelagi pp̄. de il
lo q̄ mortuo sponso et sponsa duxit uxo
rē. Hoc ē ī q̄t q̄nq̄ ad huc auctōm attinet
q̄ei obuiet decano nicū ītituit q̄n ad sacōs
ordines p̄moueri nō leat. & ūtra sponsa fuit
h̄ q̄m sponsū et ossensum dep̄senti nō ecclīa
sic eo mortuo uidua remanisset cui copulat io
iugio ulīi ad sacōs ordines nō accedet et ē uidua
dux̄it. Hē ē g̃ ambigendū q̄n sal̄ de p̄senti ossen
sus coniugiū efficiat. & erūt ūi coniuges appel
lentur. Iō post talē ossensū si q̄s alii se copu
lāt & sic nūl coniugio illic sequit ad poenā
copl̄am reuocandē. Si ossensus de futuro
Hic q̄ri debet. de futo ē iuramēto facta sponsa
addito iuramēto coniugiū efficiat. ubi q̄s p̄ q̄ē
mittat l̄ iuret alicui se nūq̄ ad tps plenum
illā ducturū. nulla p̄mittat l̄ iuret se illi nup
tam nō q̄ tal̄ sponsio eos coniuges faciat. & nūq̄
tato tpore alt̄ l̄ utiq; ad alterū copl̄am ūsit
nō ob poenā sponsionē iuramēto subiugū sede
ret nisi pactū scinderet. Constat q̄ longe
aliud ē p̄mittere aliud facere. Qui p̄mittit nō du
cere q̄q; p̄mittit se iuraturū ducturū aliq̄n nō
ducit uxorē q̄ ipo sponsi se nupturā
nō duxit nupsit q̄ nō coniugē appellari p̄s q̄n dū ob
liuiscūt si in futuro se cōtracturos iuramēto p̄
mittunt. Hē sic ītellīi iuramēto ad futuru p̄nen
tes nō efficiuntur coniuges ēiumunt infuto
se facta p̄senti efficiunt. Hē si ex q̄uauis
mortis ītimitate coniuges tēre hanc efficiūt
q̄m iurant se facturos. sed dico q̄ coniugiū ibi
nō fuit si futurū p̄mittitur. Si ūl ille p̄ uxorē
duxit & illa matrio nupsit coniugium utrū
q̄ fuit & nō p̄ dissolutū p̄cedens q̄ manēti
p uxorii ē penitentia corrigendē. si coniugi
ū seqūns nō dissoluendo. Non ā sic ē q̄n iu
ramētū coniugii p̄senti consensū attestatione
fuit mal̄ q̄ p̄tale ossensū si q̄s alii se copulāt
& sciplē p̄cauit ir rimi debet si nō ad poenā
copl̄am reuocari. Que uidentur obiu
remisse ā sanctis aut premissis
Quid obuiet illis q̄ legesi tāt si q̄s tacitī
dimisi sc̄pīl uxorē uit mulierē ea legitimā
uxorem habuīsse l̄ si iocando no tale sacramēt
dedit. fit illi legitima uxor. q̄m nisi illa
dos illa alia sc̄pta ītēpōsita sit. & si ostendi
q̄ fit ea de beati nō q̄ tē fiat nō ei p illd̄ iuramē
tū ut fit uxor si fieri debet quia iuramētū p

·d· 29·

de illo iuramento ḥ dictū ītelligit de p̄sen-
tu consentiunt ac se iuicē suscipiunt. Illū ī sen-
tire quā dictū ē solum consensū facē nūgi
ū uidr cēsire q̄ euanuit ip̄a. Aut ūsit le
gitimū nūgiū nab[illegible] qui sit famulam do
minationē hr̄e uidēt. ac q̄b; ēt os̄ uxor pe
tatur. aparentib; sponsetur. legib; dotet.
alacēdote ut mos ē b̄ndicat. ac anulū plūbē
mediatur. ac solēpnit accipiatur. Item.
Ite ta legitima scitote ē conubia alr ū ptip
ta ī nūgiis; adultia l' fornicationes ī nolun
tas ip̄a suffragata fuit. nota fuerūt ut le
gitima hā unita ītellig ē. tāq̄m sine emulatō
ne sit ē legitimū nūgiū si q̄ sū illicitū decō
re. honestatē debitā. Si enī facēnitu celebrā
ne sic ialis q̄dā ꝑ ptinentia ad subā facēnitu
ī consensū p̄sentū q̄ sol' sufficē ad cēlend matrimo
niū q̄dā ū ptinentia addecorē. sollēpnitatē
facēnitu ū parentū ēdico ladotū b̄ndicō. hmōi
sine q̄b; legitime fit nūgiū q̄ ad utilitatē ī
q̄ ad honestatē facēnitu. ītrū hmōi ḡ ītēsi legi
timi nūgi es̄ si q̄ ad ultiū fornicatores nūqd
unt ītilli q̄ clādestino mōdē nūqd fornicatores
cēsēt ī eis suffragarent uoluntas ūb q̄ ꝑsō
dēp̄sentū q̄ legitimū ū cōl facē matrimoniū. hā
bent consensū occult dēp̄sentū p ūba q̄ ꝑsūt nūgi
ū fac licet ītrinsec sit honestus cōtract. matrimo
niū ītanciat consensū q̄ occulto fuit. Si enī alē
alīm dimiser ut ī nūgiū ī duxit ecclē redire
et matrimoniū nūgiū q̄ ū ꝑ ybaritelib; et cē
q̄ occulto ē fcō. q̄ sup̄i q̄ occulto consensē
rit eundo consensū uoluntarie ī manifesto ꝑsi
tent ī ē uiq; uoluntas ip̄a suffragat legi
tima uota sucēsēt ad sanciendū nūgium
q̄ p̄ fuit occulte nūc ū. uoluntas q̄ ū ib
ip̄a suffragat ū fiat nūgiū. Si manifeste
ū ꝑsilla suffragat ū sanciat. roboret ac
libm fiat eccle de hmōi cē iudicent sic ꝑcedent.
Req̄re sit cōsensus ille ad de carnali copla
Je q̄rit ē consens dēp̄sentu an de cohabitōne
matrimonii faciat. ē rei consens sit ille an an
carnal copla ancohabitatio nisi amūtuoq; de alt
Si cohabitū dīm consens matrimoniū fac. ē sī cō.
cūsoror ep̄o rbe matrimoniū. Si carnal copla
tēsit maria ioseph fuit nūgiū. Ꝓposue
rat cū maria ī ūgiū tare manse ūdś alē fa
ce iubat. ꝑ q̄ndā angl dr ille q̄m fiet illud.
q. u. n. c. i. me cogitā ꝓposuit. Req̄ cū q̄
tē uir ī cognōsceba nec ēcrat ī q̄rī q̄m posset
hr̄e filiū si q̄ scīq̄m cogitā ꝓposuerat.
Dic enī beda. Q ūgium tare mariē dīs posu
erat. Si q̄ ē ꝓpositū sui ꝑ cōsensū ī carna
lem copulam uidēt facta uotiua mutua q̄ sui
ope uiolati. Dicam q̄ g. consens cō habitatō
nis l' carnal copla ī tac nūgiū si consens nūgal
societatis ubi ē p̄sens ips ex̄plens. Ecce uir dic.
Ego accipio te in meā ī uxorē. Ecce ī ancillā ī dūa dat iō ī
de sūmo nec de imo ap̄ncipio formata ē si
de tare uir ob nūgale societatē si de sūmo
figet ī de capite uid ēt ad dīnationē cata Si
ī dīm out ut dēt ad seruitutē subintenda.
Si q̄ ī ancillam assumitur facta ē de me
dio. i. de tare q̄. ad coniugalē societatē assu
mit. Cū g. conueniunt ī dicat uir accipio
te in meā ī uxorē. dicat mulier accipio te
in meū uirū. nisi ubi sal' ut significantib;
q̄ ꝑ mutuū consens ī ceple carnal' l' colubitōnis
corpal' si nūgal societatis ex q̄ oport eos
cohabitare ī forte cā religionis pacīnoto
rpali ī separāt ad tp̄s l' isq; ī finē. Coactio
Oportet ad consensū nūgalē libm ē
acoactione. coactus consensus q̄n consens
appellari debet nūgiū ī tac sic testat ur
ban ꝑ sc̄ens sanctio regi magor. ī ubaldū
Deuenit ad me nūgio q̄te cuidā militi datu
ē nec ītanti si tare ancīlo sub fidei pollicita
tione firmasti. hec ētate dictante decre
uim ī ulla nīa illū oio ī dīr. renunt
ī eadē uolūtatis auctoritate ꝑsistut ī uu
ro illi sepr̄s deneget nuptura neq̄q̄n
cam iuitā accrescentē ēdē uiri cogas nū
gio copl'. ¶ Idē statut ē. si ī dubiū q̄nō le
gata iordanis ꝑ ciui reculerit. i. q. ipe
coact. dolens filiā suā flentē. ꝓuinb;
retinentē rainaldo desponsauit. q̄m legū
canonū auctoritas talia sponsalia ī ap̄
bat ne ignorantib; leges canones mi
mus dur uidat. ita sentenciā ī tpam ī si
ꝑceps cā assensu filie id q̄ ceptē ꝑficē
uolūt. ī occasionē sui legal' ī. us q; ꝑsi
audiat. si ī ueh fuit ex parte rainaldi
q̄ ter pam ampli ī pediat ab ip̄o iordane
sacīnū q̄ constat hēdicta ē nos canonū
ac legū septa sequentes. de ī cepsi ī p̄ hibe
m̄ q̄n alii uiro si uolūt ꝑsta eius filia.
tūn ī dīo nūbat. ꝑ Cyrhis apparet eoniu
gū fi ri consentiente. spontaneos ī ire

¶ de filia ra-
naldi ꝑ
capis.

a- iordanis
ꝑcipis

de pedibg
ī dīam nec

sic

ī

excludit consensū nugale.

urbani ꝑp̄.

accipiat

et

nmentes ⁊ iustos. Et tñ q̃ iuum ⁊ coactu
iunctu s̃ sup ea aliq̃ p̃ris spaꝰ sine ẽdic
tõne ⁊ q̃rimonia cohabitauerit fiducia
re discedendi reclamandi habitu ostendere
uident ⁊ ostensui ille obsequenꝫ supplet p̃ce
dens coactõ tulit. Que uideant consen
Consentire ẽ appbat q̃ uenerẽ tẽpe dicit
Ille isponsalib; eor consensꝫ exigens
ẽ q̃ nuptuꝫ desiderat. Intelligẽ tñ semp filia
ꝫ sentire patri ꝛ euidẽ dissentiat. Itẽ spõ
salia sic nupte ostensu fiũt ⁊ thesaurũ ⁊ iõ
sic nuptui tra ⁊ isponsalib; famulus ⁊ sen
tire filiã oportet q̃n pat uolumtati ñ repug
nat ostendere tñ. Dea uxe q̃ amauit ostensũ
Nec sõlm coactõ i ped̃ ter cludit ostensũ sñ
error. hã oĩs error consensũ impedit. Nec
eũ error alt̃ p alĩ fortune alt ⁊ cõmsali q̃n
tum. Error p q̃n putat ẽ ille hõ ẽ alĩ. Error
fortune. quando putat ẽ cũ q̃ ille ẽ. Er
ror q̃ltatis q̃n putatur ẽ bon q̃ malꝰ ẽ. Er
ror fortune ⁊ q̃ltatis nugii ostensũ ñ ex clu
dit. Error ũ ⁊ dnõnis ⁊ iugalẽ ostensũ euacu
at de q̃ ⁊ dnõne p̃ mode tẽ abimꝫ. Error q̃ p
consensũ conugalẽ ñ admittit ũ siquis
nobilẽ femĩa ⁊ iugũ petat ⁊ ꝑ ea alias q
nobilit dat eiñẽ ĩ tẽ eos ⁊ iugũ q̃n ostendit
Si aliã ũ siq̃s p̃mutet in se uenditur
aut ⁊ pauo offerret ñ aur ĩ tal eũ ⁊ ita
me deciper ñ gdicẽr ostensisse ĩ aur ĩ cal ẽ.
Si q̃n uolui emẽ aur ĩ cal eũ nec ẽ illo ostẽ
si q̃ tens ñ uoluntat ẽ. Sic ẽ error
matie ẽ cludit ostensũ ita ⁊ ĩ iugio error
p. Strobitur de iacob q̃ rachel ñ annis
fuerat ⁊ suppolita eilla ñ q̃ esset ꝑ ex clu
sit q̃ iugii ẽũ ea ⁊ ĩ rachel ostenderit. Si q̃
factũ ẽ ĩ mistogrisũ ñ [redacted] dit. Ibiñ ⁊ sñ
p̃cesserit secuñ ẽ ostensũ ñ grillo cõcubitu q̃
ostensũ p̃cessit formicatõ iudicant. cũ ille
marital affectu eã ognouit. ⁊ illã uxorio
affectu debitũ ꝑ solui putans lege p̃ mo
genitay ⁊ patiꝰ is impiis scelli iure copl
tã ẽ reculatur ⁊ q̃ dr ꝺ filio ĩ [redacted]
biachũ ẽ hodie ⁊ ẽ reculsetur ille eũ ĩ sco
uxoris soror lectulũ ei ingressa se subicet. q
cũ sine spe ꝺ iugii ꝑpetuo manse censemur
ille tñ q cognouit eam pignorannã excu
sat q̃ simle ꝑbatur. Sieni diabls ñ sig
anis semanglin lucis credatur bonũ ẽ er
ror pictõis. Q ã uir ille illã mulierẽ
nõ sensisset ẽ simili ostenditur. Si ãs hẽt
nomine agi t ambã alicui catholice offeret
eũq; ad fidẽ sue imitatõnẽ uocaret nullẽ sen
tiret ĩ ẽ sentiã fidẽ dei ẽ ostensisse. Ioan
hetico ꝛ sectãs, negrat fidẽ q̃n ille hẽt sen
tiebatur hr̃e. Error fortune ostensũ ñ exclu
dit q̃ nũ nubit pauꝑi putans illũ ẽ diui
te ñ renuntiare ꝺ ꝺnõni q̃n uisse erubꝫ
ir. Si error q̃ltatis ut si ãs ducat uxorẽ meretẽ
corrupta q̃n putat ẽ castã ingenuã ñ ẽ dnãe.
remisit aliq̃d de nugio marie ⁊ ioseph.
Addendũ ẽ deũ illi ostensũ ĩ e nuptã ⁊ ioseph
ñ esse. s. me credi p̃ solũ mariam t. ⁊ ioseph
ap̃ se disposuisse ingenitaẽ seruare ñ ds alĩ u
ber eos q; sic ostensisse ĩ nugalẽ sonetan q̃
q; dealiõ reuelante sp̃u intelligit. q̃ ingenita
tẽ suam uellet ñ ds aliq̃ ĩ sp̃uaret ⁊ illã uolu
tatẽ ũb ũq; p̃lebũ p̃ea ex p̃sisteret ⁊ ingenita
te p manseret. Consensit g̃ maria in maritalẽ
societatẽ t. ñ carnalẽ copl ñ deceꝺ sp̃aliter
do p̃ceper. ẽ ⁊ filio in maritalẽ ostensu coplam.
q̃ ingenitatẽ suam uolebat. ñ aliꝰ ostensisset.
Ionugalẽ societatẽ ũ familiare dr ostendum hũ
modi q̃ g̃ licant. Beata maria ꝓposuit seruare
tam uotũ ingenitatis ꝙ de. t. ip̃m uotũ ñ ex
plut. ioze. subiect sedmine dispõ. ꝓposuit se
pleuatura ingenẽ. ñ ds aliꝰ ei reuelaret. Cõsti
tens g̃ ingenitatẽ suã diuine dispõi ostensu in
carnalẽ copl̃m in illam appetendo ostendine
ispiratõnẽ iuxta obediendo ꝑ ea ñ simulatura
labis ex p̃sisset. nuptã ingenitate p manet. q p
ut q̃ q̃tarat ag. Sein fuit unẽ col ingrum.
p fectũ fuit ingenii p fectũ q̃ ñ ligit ficõne
similitate. Sanctiora enim sũt ingenia pauno ⁊
timentiũ. ⁊ ñ ag. q̃ do pari ostensu uoluntatis
bo pleniaꝫ redde debuisti. aq̃ ꝓpositio silap
ẽ ille tutatẽ ꝑ scripta ñ q̃ pauꝫ ñ ẽ abatis ñ con
nupatione carnali id mariꝫ tutus ẽ debitur.
Innouero tñ uinculi coniugal manebatis
q̃uis scio ea gerendi placita seruabatis. P fectũ
fuit marie ⁊ ioseph ingenii ⁊ fidei. P fectũ
fuit, triplex bonũ ingenii fidei. s. plẽ ⁊ sacrãti.
Omẽ enim nuptay bonũ ũ aliq̃ impleri t̃ mill
parentib; ꝙ fide ꝙ ples. sacrãti plẽ ognoscũ ipm
dominũ fidẽ q̃ nullũ adulteriũ. sacrãti q̃ nullũ
diuorciũ. Sol ⁊ nuptuaꝫ ocubit ñ fuit. q̃ i carne
peccũ fi ũ poẽt sine pudda ocupiscentia car
nis q̃ accid ex peccõ sine q̃ accipi uoluit q̃ sine
peccõ futuꝰ erat. ⁊ licet ũ nuptie ssent ingenii

1 ab

1 filiam

1 dines q̃ pauꝑ
t V ag. Error
g dr ibus q̃n puta
ẽ

1 se vendit ⁊ m aureũ
⁊ p aureo offerez
mihi
⁊ voluntatis

opto

Sol 1 est
1 nupbe

d. 30.

1 vo

Nõ inte. debõe ingali.

1 b

o cubit. o iugel tñ uere fuer ⁊ inte ñcaune
lie ⁊ parentel qñ uis ⁊ alt dicat fi p fect o
iugiũ y carnalẽ copl'm ⁊ noĩ iqt matmonio
o mneto ĩtelli· spuale qm o fit mar ⁊ pfiẽ
o mneto ⁊ o mixto corpal. ꝺ ꝺ intelligendẽ ẽ o m
giũ pfici o mixtione corpali ñquanc ad ũta
rem l' sc'iatẽ o iugu' si qnc ad signficationẽ
q; pfect' ũionẽ ⁊ ꝺ ecclẽ ẽ figat ꝺ posito q
sit efficiens cã matmonii o sequit ẽ ostendẽ
obq̃m cãm debeat' soleat oĩ matmoniũ·
Est g final' cã matmonii o bendi p ncipal' p
creatõ p'ple hemi ꝺ ũlliam o iugiũ ⁊ p mos pa
rentes q; ꝺ ⁊ it crescẽte ⁊ unu ne· sed a ẽ p
peccm ade uitatio fornicõis ⁊ ñ aple· ⁊ ũq̃q;
pãt uxorẽ suã gp fornicationẽ ⁊ una q; hãt
uir suũ· s ⁊ alie cause honeste ũmmoy
reo cultatio ⁊ pacis reintegratio si ⁊ alie cause
minus honeste pp ꝺs aliq̃n o thĩ uiri mul
eris q; pulchitudo q animos amore iflãma
tos sepe ĩpellit ad coniugiũ tũ ateant suũ
ẽ p ẽ de lrio ũ ẽ q; ⁊ dominiũ ⁊ possessio
frequẽ cãe o iugii ⁊ alia multa q cunq; diligẽ
tã ad hñ bene facile ẽ discernere. hẽ assentien
dũ ill' q ñt ñ ee o iugiũ gp hãs cãissimũ ho
nestat o thĩ. Constat uer p missis o iugii
fier o mũni o sensu ub' dep'senti er p'llo qm
nul amor ad hñ adueniri ẽ rei documẽtũ p'bat
nec ob q; rachel decorã fuit ⁊ uenustũ aspectu
amauit eã q; diligens aut' s uiã ⁊ rachel· vii
annis. Indeũ no mio legit' suadisse in
medio captiuoy mulierẽ pulcram ⁊ amu
sis eã nolũ is q; uxorẽ hẽre nã ducere eã do
mum tuam. Quod malus sunt ñ o cum ac
Et licet sine ñ bono hñ hãt o iugiũ q; sacm̃
spẽs o thentũ mouet animũ o iugiũ ñi.
tũ bonũ ẽ q uita mala l' intentio p'ua aliq̃
sacm̃tũ ñ o tamen nat. habuntã o iugii marie
⁊ ioseph aliaq; cãl spãles. s. ũ ugo solãd uiri su
tentaret ẽ ⁊ ñ diabolo patẽ celaret ũ ioseph ẽt
ipsis castitatẽ q; ꝺfendens eã ab infamia tuta
ret ne ad uliã ꝺmnum ẽt. Que sunt
Post hꝺ bona ꝺ iugii q sunt. bõa iugii.
hꝺ q; dñi coitũ ex cusent dicendũ ẽ. tria bõa
p ncipalit bona o iugii ⁊ ñ ag⁹ ⁊ ut prime
bonũ tpis ẽ. s. ples. sacm̃tũ. ⁊ ut fide atten
ditur ne p uir o lim o iugale cũ alio l' alia
coeat. ⁊ ut ple ũ amant' suscipiatur religi
ose educetur. ⁊ ut sacm̃to ũ o iugiũ ñ sepa re
tur. ⁊ ꝺmissus l' ꝺmissa ñ cãt' alĩ o ium

gatur. s. pato ãgemina ẽ corpal' s. placẽ
tal' corpalit' p'separi cã fornicatõnũ l' er
gmũi o sensu· cã religionis ⁊ ue ad tps si
ne q; ⁊ ñ ẽ. sacm̃tale ũ sepau ne q̃ũ ꝺ ũ
uiu' ⁊ ut silegime p'sint. Manet enĩ mne o lin
o iugale ĩteol' ñ ⁊ alĩs ⁊ ale discedentel ad he
sint. ⁊ ñ ag. ⁊ q; ad o manent ĩñuentel
sem l' ĩtra ⁊ iuxa nupcias ⁊ post sunt ĩt se o
gel' ñ sepati q̃m cũ alĩs ⁊ q; ad hes ert. hẽ.
Manet ĩñuentel q ꝺã o iugale ẽ uinclin
q̃m se pato ñ cũ alio copl'o· possit auferre hẽ
apostata aũ ⁊ uel ꝺ o iugio ⁊ recedens ⁊ ñ
fꝺ p'ta sacm̃tũ hs ñ amittit g lauac
regnã rom' accepit. ⁊ ded ẽt enĩ ꝺ edẽtiũ
si amisit; ab cedens ⁊ ñ ⁊ q; recesserit ad
cumulũ suppliũ ñ ad mitti p'mis. hẽ q; ꝺ
placuit ex o sensu abusu carnal' o cupis
cencie ĩpetuũ o mere ⁊ mere ab sit ut
uinclin ĩt illos o iugale rũ pat' imo fir mius erit =
= q̃m ge ea pacta sec' ger q̃cũq; o cordaq;
suanda s ñ uoluntarius corpm nerb; sed
uoluntarius aĩoy affectib; ⁊ attende ger
ũ bonũ o iugii ꝺ sacm̃tũ ñ q; sit ipm o
giũ ⁊ q; ẽ ꝺ ẽ rei sac signũ ẽ ⁊ spiritual'
p'sepabil' o iunctionis ⁊ ecclẽ. ℔ ca ñ. assit'
Et ẽ sciens ab aliq; ⁊ th o iugiũ ñ o iugio.
q; ℔ ta bona ñ o mittant. De ẽ enĩ fide ⁊ ubi =
= uxorẽ alia l' mulier cũ alio coit ℔ q; bo
nũ ita o iugio ad het ũ ex eo sit amplius
o mẽdẽ o iugiũ ⁊ sit ñ in ñ ad michilee
q̃n adulta ẽ ñ io o iunge ñ ẽ imo si o iuny
ñ eet adulta ñ foret. q; ẽt culpa o mittẽt.
sacm̃tũ ũ ñ cassat. Bonũ q; pl'ñoĩb; ade
o iugii; ꝺã enĩ pariuoto o iunemã ser
uant alĩ petant ꝺ ferendu ⁊ alĩ rei cã gerã
re ñ ualent. ℔ ꝺ illi ⁊ ꝺ plẽ recipiunt bo
nũ pl' hñt ⁊ ã boñ pl' ꝺ ñ ñ ⁊ ples ⁊ pl
spes q ad religionẽ ñ refert ĩmo ad hẽ
ditariã succession ẽ. ẽq; hed es irene
possessionis hr̃ed ⁊ idat ⁊ si spes ad eli ũ
q̃ ples ad hoc q̃rit ũ religione ĩformet.
Quia q̃ plẽ hñt q tñ pl' bono carent ñ ñ
tñ o iugiũ ẽt de sint. sacm̃tũ ũ ita o iu
gio ⁊ sepabile ⁊ het legitimam p'u ũ sine
illo q̃ o iugii ñ ẽt uidetur. q; sep manet
ĩñuentes ⁊ uinclin o iugale ũ ñ ĩueni
ente diuorto formõnis cã o iugalis unn
cli fir mitas ñ solua. ⁊ ũ mit legimus
ps o thĩ matmoniũ ñ ad ẽ illa bonũ q; ꝺ r

dẽnali causa iugii.

no

no

mire ⁊ opplere

ꝺ. 31. G

⁊ fides

no

no

sacramentum quia pro solutis et copula de quibus predicet.
Sed numquid sit inter eos coniugalis affectu non tamen
gratia prolis, sed explende libidinis conveniunt, non
fornicarii sed coniuges appellentur ostendit Augustinus
dicens. Solet, cum masculus et femina nec ille ma
ritus nec illa uxor alterius sibimet filiorum, sed procreandorum
causa solius concubitus causa copulantur ea fide media ut nec
ille cum altera faciat, utrum nup
tie sint vocande et potest fortassis non absur
de hoc appellari connubium, si usque ad mortem alicuius eorum
id inter eos placuerit, et prolis generationem, quamvis non ea
causa coniuncti sint, non tamen vitaverint, ut vel nolint sibi nasci
filios vel etiam opere malo aliquid agant ne nascantur. Ce
terum si vel utrumque vel unum horum desit, non invenio quomodo
has nuptias possimus appellare. Etenim si aliquam sibi vir
ad tempus adhibuerit, donec aliam dignam vel
honoribus aut suis facultatibus inveniat quam com
parem ducat, animo ipso adulter est, nec cum illa quam
cupit invenire, sed cum ista cum qua sic cubat ut non cum ea
non habeat maritale consortium. Ecce coniuges dicuntur
qui solius concubitus causa conveniunt, si tamen prolem generandam
non aliquo malo dolo non vitaverint. Qui vero sterilitatis
venena procurant, non coniuges sed fornicarii
sunt. Unde Augustinus: Aliquando eo usque pervenit hec libidi
nosa crudelitas vel libido crudelis ut etiam sterilita
tis venena procuret, et si nihil valuerit,
conceptos fetus aliquo modo intra viscera extinguat vel fun
dat, volendo suam prolem prius interire quam vivere, aut
si in utero vivebat occidi antequam nasci. Prorsus
si ambo tales sunt, coniuges non sunt, et si ab initio
tales fuerunt, non per connubium sed per stuprum potius
convenerunt. Si vero non ambo sunt tales, audeo dicere:
aut illa est quodammodo mariti meretrix, aut ille adul
ter uxoris. De non sunt homicide qui procurant ab[ortum]

Hic quaeri solet de his qui abortum procurant, quando
iudicentur homicide vel non. Tunc puer[peri]um
ad homicidium pertinet cum formatum
est et animam habet. Unde Augustinus super Exodum differit:
Informe autem puerperium nondum est anima viva,
lex ad homicidium pertinere noluit. Unde Augustinus:
Quod informe puerperium animam non habet, ideo mul
tatur pecunia, non redditur anima pro anima; sed cum
formato corpori anima datur, non in conceptu corporis nascitur
cum semine derivata. Nam si cum semine
anima existit, de anima et multe anime cotidie per
eunt, cum semen fluxu non proficit nativitati. Pri
mum oportet domum compaginari et sic habita
torem induci. Lineamenta compacta non fiunt sine
veritate anime. Item Ieronimus: Semina paulatim forman

In li. qu. ve. noui t.

tur in uteris, et tamdiu non reputatur homici
dium donec elementa confecta suas imagines membraque
susceperint. Ex his apparet tunc homicidas esse qui ab
ortum procurant cum formatum est et animatum puerperium.

Cum igitur hec bona. De excusatione coitus qui fit per hec bona.

Cum igitur hec bona simul in coniugio sunt, ad excusationem
coitus carnalis valent. Quando enim servata fide thori
causa prolis coniuges conveniunt, sic excusatur coitus ut
culpam non habeat. Quando vero deficiente bono prolis, fide tamen
servata conveniunt causa incontinentie, non sic excu
satur ut non habeat culpam, sed venialem. Unde Augustinus: Coniuga
lis concubitus generandi gratia non habet culpam; concupiscentie
vero satiande, sed tamen cum coniuge propter thori fidem, venialem
habet culpam. Item: Hi coniugati vicissim concupiscen
tia utuntur invicem ultra necessitatem liberos procreandi;
pono in his pro quibus cotidie dicimus: Dimitte nobis debita no
stra. Causa hec bona deserunt, quos scriptura non iudicat con
dempnandos crimine, sed non in sententiis scriptura
gentilium legimus: Omnis ardentior amator proprie uxoris
adulter est. Item Ieronimus: Sapiens iudicio amat con
iugem, non affectu. Non regnat in eo impetus voluptatis,
nec preceps fertur ad coitum. Nichil est fedius quam uxorem
amare quasi adulteram. Qui dicunt se causa humani generis
uxoribus iungi, imitentur saltem pecudes, et post
quam venter intumuerit non perdant filios, nec amato
res se uxoribus exhibeant sed maritos. Idem: In ma
trimonio copula liberorum concessa, voluptates autem que de
meretricum amplexibus capiuntur in uxore damnate.

Sed si concubitus De indulgentia apostoli quomodo sit accipienda.
qui fit causa prolis culpa caret, quid est quod apostolus indulget per
veniam permittit? Ita enim ait Hadrianus: Indulgen
tiam cum veniam prestat non culpe; planum est quod
probare nolentem nuptias esse peccatum. Sed ut supra dictum est,
indulgentia alia est concessionis, alia permissionis.
Cum ergo apostolus de nuptiis et de coniugali coitu ad
utrumque retulit Hadrianus indulgentiam:
enim nuptias per concessionem, et concubitum nuptialem qui
fit non causa prolis, concubitus vero qui est preter necessitatem gi
gnendi ob incontinentiam indulget per permissionem.
Quia in aliqua culpa est sed levis. Ideoque non iubet, nec conce
dit, sed permittit quia non est laudabilis, sed venialis. Unde
Augustinus sic ait: Forte aliquis dicet: Si veniam concessit
apostolus, quod peccatum nuptie, cui enim venia, ut peccato
concedit. Plane quod sic non nullum premisit, si veniam au
dit de re peccati est. Venia ergo concedens apostolus concu
bitum arcendo coniugatos ut sint incontinentie malum
incontinentie. Quod sit malum incontinentie.

Incontinentie malum est quare cognoscat uxorem etiam ultra necessitatem
procreandi liberos, sed est nuptiarum bonum. Non enim quia in

continentia malum est, quo coniugium vel concubitus preter
intentionem generandi non est bonum nuptiarum, sed illud ma-
lum culpabile est. Sed bonum est quod illud malum fit veni-
ale per bonum nuptiale. Quare reprehendit apostolus
malum incontinentie, id est concubitum qui fit causa incon-
tinentie non cogit sed impetrat ignosci, si tamen non ita fe-
minis imperat ut impediat tempora orationi debita, nec
mutet in eum usum qui est contra naturam. Concubitus enim ne-
cessarius causa generandi inculpabilis et solus ipse nup-
tialis est. Ille vero qui ultra necessitatem progreditur, iam non rationi
sed libidini obsequitur. Et hunc non exigere sed reddere coniugi
ne fornicetur ad coniugem pertinet. Si vero ambo tali
concupiscentie subiguntur, rem faciunt que non est nup-
tiarum. Cuius delicti non sunt nuptie hortatrices sed depre-
catrices. Verum quod est coniugalis castitas procreandi et
reddendi carnalis debiti fides. Hoc est opus nuptiarum
quod a peccato defendit apostolus dicens: Non peccat
virgo si nupserit. Cum igitur culpabilis non sit generandi in-
tentione concubitus, quid per nuptias imputandum est
quod veniam concedit apostolus? Virgo quod debitum carnis
coniuges exposcit, non propagationis voluntate sed libidi-
nis voluptate, quam voluptas non propter nuptias causa
inculpabilis propter nuptias accepit veniam. Immoderata pro-
gressio veniam consequitur quia sunt laudabiles
nuptie, que illud quod non pertinet ad se ignosci fa-
ciunt propter se. Non enim iste concubitus quem vincit concupiscen-
tia agitur ut impleatur sed quam postulant nuptie.
Ideo igitur in genere suo nuptie bone sunt quia fidem thori
servant et prolis suscipiende causa utrumque sexum commiscent
et impietatem separationis horrent. Sciant tamen coniugi
non continere et ob eam posse fideles [illegible] infideli-
a apostolus docet. Ex his ostenditur quod coniuges qui causa prolis
non conveniunt sed exigentibus debitum reddere, defen-
dit a peccato scilicet coniugii bonum quod nuptiale sicut
absque peccato non potest fieri concubitus coniugalis. Non precepisset
dominus post diluvium, cum copulari dicens: Crescite et
multiplicamini, quia sine carnali concupiscentia non potest commisceri.

Sed forte **Quod non omnis delectatio carnis peccatum est.**

Aliquis dicet omnem carnis concupiscentiam et de-
lectationem que in coitu malam esse et peccatum quia ex peccato
est inordinata. Nos dicimus illam concupiscentiam semper
malam esse quia feda est et pena peccati, sed non semper peccatum est.
Sepe enim delectatur vir sanctus secundum carnem in aliquo
ut requiescendo post laborem, comedendo post esuriem, nec tamen
illa delectatio est peccatum nisi sit immoderata. Si delectatio que est in
coitu coniugali nimia est, illa bona a peccato de-
fendunt. Videtur tamen Gregorius sentire quod sine peccato
non possit fieri carnalis commixtio dicens: Vir cum pro-
pria coniuge dormiens, nisi lotus aqua ecclesiam intrare non debet.

quia diverse hominum nationes de hac re di-
versa sentiunt et alia custodire videantur. Ro-
manorum tamen semper ab antiquioribus fuit [illegible] admixtione
coniugis propria lavacri purificationem querere
et ab ingressu ecclesie paululum reparare. Nec hoc dice-
ntes culpam deputantes esse coniugium. Sed quia ipsa licita
admixtio coniugis sine voluptate carnis fieri non potest,
a sacri loci ingressu abstinendum est, quia voluptas
ipsa sine culpa nullatenus esse potest. **Determinat auctoritatem.**

Hoc autem ne forte obviet illud dicens est in illis qui magna
plus noverunt quod voluptas non est sine peccato,
vir aliquis reperiri potest qui ad hunc amplexus carnales
experientes quia dum conveniant preter intentionem
procreande prolis. Hanc concientiam fit ab ingressu ecclesie
abstinendum, et ita intelligendum sit quod consequenter
est. Si quis vero sua coniuge non cupidine voluptatis
raptus sed tantum creandorum liberorum gratia utitur, iste profec-
to sive de ingressu ecclesie seu de sumendo corporis
dominici misterio suo est iudicio relinquendus, quia a nobis
a nobis non debet accipere qui positus nescit ardere.
Cum vero non amor prolis sed voluptas dominatur in opere commix-
tionis, habent coniuges etiam de sua commixtione
quod defleant. Non valet accipere nisi post finitam sententiam
ecclesie licuerit intrare. **De solutione carnalis debiti.**

Sciendum est quod cum in omnibus aliis vir preest mulieri,
quia caput est corporis, et vir caput mulieris, in sol-
vendo tamen carnis debito pares sunt. Unde apostolus utrumque pre-
cepit in hac causa invicem subici, inquiens: Vir debi-
tum reddat uxori, similiter et uxor viro, quia mulier
non habet potestatem sui corporis sed vir. Similiter et vir non habet potestatem sui corporis sed mulier,
quia non mulier ad alium virum, nec vir ad aliam mulie-
rem potestatem sui corporis habet. Nec vir ad continendum, nec
mulier potestatem habet sine mutuo consensu,
sed alter alteri potestatem habet corporis sui, et poscenti alteri non
licet alteri negare debitum. In hoc enim pares sunt, quia
nec viro nec mulieri corporis sui licet alteri negare, sed in-
vicem debitores sunt in hac causa, ne peccandi occasio-
nem prebeant. Dominium tollit viro et mulieri. Debent enim sibi
coniugati non solum ipsius sexus sui commiscendi fidem
liberorum procreandorum causa, que prima est ista mortalitatis
societas, verum etiam infirmitatis invicem excipi-
ende ad illicitos concubitus devitandos mu-
tuam quodammodo servitutem, ut etsi alteri eorum continentia
placeat, non nisi ex alterius consensu non potest. Ad hoc enim neuter
est habet potestatem sui corporis, quando non est unus quod
non procreandorum filiorum sed infirmitatis et incontinen-
tie causa exposcitur, ut ille qui debitum non reddit a te illa non de-
bitum alterutri negent, quibus faciant damnabiles corru-
ptelas. Reddere enim debitum coniugale nullius est cri-

nisi ex ire et ulc̃ gñandi necc̃itat. et ulpe
ẽ uenalis fornicatiõ. ut macharu. primo. cõ.
endi ẽ cõmunis. Quare quãe p̃ n ex sensu

Quod ú sine o sensu uxoris uir quãe nõ
ualeat subditis pbat testimonijs. ait eũ
ag. Videat uir quãe ãuolo nolo uxor ũ
p̃. Q̃ eũ tumuis illa ñ uult. ñ q̃d p̃ quietem
tuã illa debet fl fornicaria. Si alii nupserit
tenuno adulter erit. ñ uult taliluc̃ dẽ dãpnũ
ẽ pensari. Red̃ debitũ. sinũ ex igis. redde. Pci
ficõne pfectus dẽ ẽ putab̃ sinũ q̃ debet ex igi
ti reddi. q debet uxori. Sẽ ũba applica. si uir
quãe uoluisset. debitũ redde cogẽt. illi dẽ
imputaret quietem tuã sue si tue o cederet in
firmitati ne mad ultiõ cadat. Quis q̃ ẽ q̃ pa
tiens in firmitate uxoris. reddñ ex igi debitũ
aũ sup̃ in firmitate dẽ uxorẽ plangẽ poti.
q sine uxore ẽ ñ potuit q̃ gaudens. q duxit
secum expectat diem nouissimũ. Sẽ. Q nã ẽ
sola ẽ p̃. q[illegible] ad q̃ uoluit. ñ ñ ñbo tacuemur
ti. si plybem imple si forte tua q uuy. Hec sus
cipe animi. carnis infirmitate recusaret.
Nã uouenda talia ñ dẽ aduigatis ñ ex sensu
uoluntate q mũu. si ppere fom fuit mag
ẽ corrigenda temitas. qñ p̃ soluenda p̃missio.
ñ eũ dẽ ex ig. sic̃ exhieno aliq̃ uouit. si poci
us iurpare uerat alienũ. Sẽ apl ẽ ad tẽp̃ una
cẽt o cõi ñer sensu uoluit q uuge carnali
iuce fraudari debuit. Sẽ. Manifestũ ẽta uo
luisse legẽ femina sub uiro ee. nulli ei uo
ta q̃ abstinentie cã uoluit reddant. abea q̃ ue
rit fuit uir p̃mittendo. Hec ad peccm el dni
ri p̃tine uoluit lex. sic̃ p̃misit. p̃ ea phibuit
it. ñtã dic̃ ú fatur mulier quo uiat. q p̃mis
sa iã p̃ aurio tuat. y ir in dri ee pecc̃ q ab mi
ir. q̃p̃ o cesserat. ñtũ mulieri ex h uisu dẽ
ducũ p̃ uiret o cesserit. p̃ea sic phibũt o tẽp̃
natur. Ex his apparet q uirl mulier. nanc
nã do offert re ñ̃p̃ sine o munum q sensu.
ñ alc̃ atũ debitũ negare debet. siũ q̃ libet
cor alic̃ aliquare absoluit ad p̃terita suitu
te ñq̃ reuocare potit. si eũ udr ag sup̃ uo
luisse. Qbꝛ dã udr q mulier ñ discedens ad o
mo q̃uiro p̃mittere omnia p̃miserat. eod
phibente solue ñ ualeat. h̃ p dignitatẽ u
ri q̃ ẽ cap̃ mulieris. si melius intelligitur ita
lucas suadet. concedit mulieri uouẽ q̃nen
tia. nã uoti phibet imple. siũ habitũ mu
tauit. ñ̃p̃ reuocari fili. Q uxorẽ summue

h lare p̃misit aliam ñ accipiat. si sic̃ o ũtat. ß nõ
Licet debitũ. Quib̃ exemplis cessandi sit ao
p̃sentis sit ẽx soluendi. licet tñ q̃libet die
posce. si ag. Xp̃iano eũ uxore sua aliq̃n ñ p̃
p cessionis eius diei. nec minus aliq̃n q uen
re licet. q̃ aliorum sit abstinens. ẽ facili im
petri potest. q̃ postulat. Sẽ q̃uenit eius diei
natiuitatis. vel alias festiuitates q uenerint. ñ
solũ o cubitum. sed o mos. si ñ̃p̃ uxoribus absti
nete dẽ abu. Sicã p̃ candas filios. q uxor
ñ mittit tp̃s uidi o ceti. ad ip̃m usũ q̃ dies
festi. uel diei p cessionis. ipsa rõ o cepit. q̃ uir
ut ex lege cessare usũ carnis. hi sed debe tẽpibꝰ
demonstrant. Leges uidr dissentire a p̃dictis
illa q̃ dicũ ẽ redde debitũ. ñ ẽ pecc̃ in uxori ob
uiare q̃ aut iew. Q eũq; uxoris debitũ red
dere ñ p̃ o ñ carnes agni ede. Hec o ipa
nes. p̃ o ñ ul abnis q uxoris sua renegant co
medi. ñ potant. q̃ nec mag. paul. q̃ de cede dẽ
cens. ñ p̃ abnis q̃ o nugalibꝰ paulo aũ hesere
complexibꝰ uiolari atq; o tingi. ñ q̃ nupta
o dempnem. si q eo tp̃r q̃ carnes agni manducaturi
sum. ua care a carnalibꝰ opibꝰ debe
am. si ex plin. p̃e administrẽ ecc̃e. ptinẽ uidr
qbꝰ ñ licebat. hec officia celebre. atq; mille
tp̃r. o nugal amplex q̃ p̃ secuta spe sedatur
[illegible]. ñ dicit. Conubia legitima carent q̃dẽ
pecco. ñ tñ illo tp̃r q̃ nugales. ac̃ gerunt̃
p̃ semina sci sps dabit. si ppia ee uideat q et
filio gñandi obsecet. Quib̃ exemplis sit celebri
m Nec solũ iope carnali ob fuanda s tp̃ra. si de ñ celebrandis nupciis filii q̃ ñ oportet nup
a septuagesima usq; octauã pasche. nec
do madibꝰ aũ festũ sci nobis nabuenta dñi
ulq; p̃ ephiphaniã nupcias celebre. Q si ẽm
fuit separẽt. Ite nicol. Si uxorẽ ducere ho
nugia facẽ. q̃ dragesimali tp̃r q uenire p̃se.
ullo ñ arbitror. de dñis legib̃ nugi.
n Queritur. Ide annis patribꝰ. q plessimul
leguntur. hñsse uxores. l concubinas
ut peccauerint ad q dñs. p̃mutare tẽpoꝰ
uana inuenit dispensacõ condonis. aber
ordio cũ tp̃ris ũduos. tñ ada. s. reuanit cho
arũ ẽ nuguũ deo pos ad dicente ho ad hebit
uxorẽ sue. e. d. i. f. u. ꝛ. sic hoard mss modi ẽ
duos ũ p omnẽ succcssionẽ tp̃m o thet o
nuguũ sip̃ mi homines iobedrenta p stuisset.
p̃ eoꝝ ũ copl̃m filii. ꝛ filie eoꝝ matrimonio
ouunm s. ũ ũ mitũ. ioã fr̃s sororibꝰ tẽ o

Ad addi nam.
1 tale
1 2 tu nolisses
o — ducit
Nouel
nõ
Westera burgmay. 21.33.

coplam quã erant alie mulieres l'uiri q
b; ade filie l'filii ungent. Pm' oiũ la
mech legẽ sim' hũisse duas uxores ⁊ hi
eo arguitur q; p̃ p̃tione carnal uolup
tatis id fecisse phibet' pea nec iã pene os
homines talis nõ fuer nirent. pauci sin
cultu di p manentib; ofiliis nõ ad o plet in
matrimonio cõplacẽ s; ne ill' pauci de fini
entib; cult' ⁊ notitia di deficer. ⁊ ñ ab'ham
uxore ad ancillã iturum ⁊ ex ea
genuisse. Jacob ⁊ libris ancillis cop̃lant
⁊ filie loth pat ebo ulẽs. Cũ enim cecis mo
lata reluctis ab'ham ⁊ filios ex illis peculiariẽs
dñis p̃ delegisset rite multas fecisse uidet mu
lier. ppter multiplicatõ q̃ rebat' q̃ in succes si
one familie q̃ successio religionis
lege maledicta erat. Sil' q̃ rel inq̃bat. semi sup
tiam hinc ⁊ hinc dotib; ofugib decta ⁊ q̃ in succes
sione familie successioẽ officii. Ih'c ab'ham
Iacob deliq̃t q̃ p̃ uxoẽ filios ex ancilla q̃ susc
Hec illoy exemplo p̃ẽ ofugale debitũ fe
dus tatẽ taliq̃ licet alicui q̃ rẽ illoy coniuga
nũ ex eq̃ẽ ũginitati ⁊ innocẽ ut ofugiũ ri
ep̃ris p̃cul dubio mem fere inmittẽ illius cẽp̃is
fornicationis. Debẽ ag' sicut. anim q̃ iusti ũ fu
ur pecẽ q̃ plib; femine ut rebantur. Hec q; cẽ
ũm h; facie bant. cũ ñ lasciuiendi cãl; gignen
di h; faciẽt. ñec more. q eo tp̃r. ea fiebant
ñec p̃cepti. q nulla lege erat phibitũ. Jdẽ.
Obiciunt Iacob. uũi uxores q q̃ñ mos erat.
peccũ ñ erat. Sic patriarche ofugib; crepi
ebãt semi suũ miscebant. ñ cupiscentia p
fruẽdẽ uoluptatis ⁊ prudentia ppagande suc
cessionis. Sic apli sui laudatores ⁊ amirun
tur docẽ nã suã. delectabant ũ uidentur
seq̃ndelaudis ⁊ cantare semel mande uirtutẽ.
Jdẽ alibi. annũc p̃ib; cũ adhuc saluti nre
miscẽ uelaretur. instrumẽtũ pugnandi nup
tias ostendebant. ũ uicem libidine. ⁊ ducẽdi pi
etate. q̃m leo facilẽ cõtinẽ p̃sentem uellent.
Erebant tñ ofugib; ꝑ plẽ unum uxore hẽ licẽ
bat q̃s castũ habebat. q̃m nec una q̃libet istor
ũq; uidem q̃ ꝑ uenia ocedit ap̃l habebat
eni eas tope q̃ amdiu in morbo desidii Jaã
bat. Dix' sara ad habbã. Ecce octulit medũ
ũ pane. Ite q̃ ad ancillã mea ut filiũ sanes ex
ea. facta ẽ. Constat p̃mũ q̃ ab'ham añ le
gẽ mosi. ⁊ añ eũ inglui fuit. ih'c q̃ omnia ilegẽ
abbã silegẽ p̃uenit. ih'c dñi uerbi dictũ uidebat.

Secõ o lida q̃ ñ ardore aliquo uage succen
libidinis ũ p̃culum is forme capt decore
ancille ⁊ cubitio ofugalẽ p̃ hũit exoptis stu
dio q̃rende posteritatis ꝑpagande sobolis ad huc
huc dimidiũ carnalis erat gñis humani erat ⁊
religionis. Veniq; ⁊ filie loth sciã hanc cãm
q̃rende p̃ stirpis hũẽ negẽ deficẽt humã
num ⁊ nõ publici muniis q̃ p̃ uiã culpã p̃
ter. Jdẽ ag' just q̃ nimis cupiat dissolui ⁊ ẽ
cũ x̃o. tñ sumit alimõ ñ cupiditate uiuendi
sed officio ofulendi. uxore nupt̃ am officio
sũ fuit uiri sicil ñ libidinosi. q̃m cib ad sa
luẽ hominis hẽ sine delectõne carnali
q̃tũ modificata ⁊ refrenante rẽ panna iusti
lẽ redacta libido cẽ ñ p̃ q̃ aũ ⁊ studencia do
uiã illuiẽ concubit ⁊ q̃ cibo licito ĩmo
derat; apperit. hẽ ĩ ofugib; uenialiũ ille o
cubit. Non p̃ferunt ũginitatis zelum castitatis
Q ũ castus ũginal q̃ñ p̃ferat ĩmito con
ugali castitati ab hẽ ag' ostendo igenti. sic ẽ
ñẽ impar mitũ parie ĩ pec̃ q̃ pallium ẽ ⁊ ĩo
hẽ q̃ pallium ñẽ tẽ ñẽ ĩ par mitũ otinemne
ĩo hẽ q̃ nulla ex pt̃ẽ nuptial ⁊ iã bna q̃ fili
os genuit. Hã illi celibat ⁊ illi o nubiũ p
tim dispẽsatõne ꝑ milita uerũ si ĩ mẽtia
tõnis ĩope aliũ ĩ solo habebat habuit. Ose
uxorẽ castitatis celibũ q̃m nuptias q̃ ũnã
abbã habebat unusq; ambas ĩ habitu castis
emi ofugalis ũis. Effecta cast̃ sũ ofugio potu
it ⁊ tẽ non potuit. Jdẽ rex. dolẽs ꝑ ẽgret sui bat
ta dispẽsatione di omnẽ rei scõs eid̃ fuis
se mũ ẽ nẽ ꝑ am s. Cũ ab'ham añ placu
it ĩ ofugio sic nẽ ũginei placent ĩ castitate
ũnitis. Ille legi ⁊ p̃ suo seruiam ⁊ nos
legi ⁊ q̃ primo ĩq̃s finel scõz deuenerẽ ut
ms appareat q̃ ci pas añ legẽ sine pecõ
plẽs hũer uxores ꝑ concubinas. Cas unẽ
uxores appellat sẽptã. nẽ ꝑ cubinas. Bach
el tñ ⁊ Jna abe uxores fuer. nõ cubine. Si
q̃ opponat q̃ fidẽ thori ñ seruabant illi pa
tres. dñi ĩ ij seruasse fidẽ thori q̃ñ uel ut
ĩ; p̃ uxoribus ancillis miscebant. Ecce q̃ fu
ror seruetudo añ legẽ haere. Que enim seruitudo
etus ũ tp̃r ite diu moisi carnalẽ copiam sub
ire matre ẽ nosca. ẽ sorore. ẽ nepte. ẽ anni
ta. ẽ matrũ. cũ uxoru. ⁊ alis q̃bz dã. p̃misit
a duo ctui fi. dato libello repudii. q̃
uir sẽbebat cas. p̃ q̃b; uxoẽ repudiabat.
p̃misit ⁊ alia duce. daw p̃ libello. q. ꝑ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

duritiam cordis eor ꝑ missū ꝙ dic̄ nūt
occid'et occidisti: ut tolleret homicidiū
ꝑmisit fl'm mala nefiend peiora ꝓhibuit
tendo ñ di iudicū demonstrauit hinc peccōr
minuit culpā. eiu ducebat plures hr̄e ut
b Sed ñ hō ducebat sub lege ꝓles hr̄e uxores.
Audi hō sc̄ptū ē ideutonomio. Habe
bit uxores plures q̄ habuerant aiāles. Quę
q̄ locū ag̃ aut. Manifestū ē salomonē hoc
cepī cōmisisse. hō ā ꝓles hūit n̄ ꝓceptū ꝑti
ū ē cui ꝓles hr̄e ut plures q̄ habuerant aīam
multiplicare. cū tm̄ multiplicō uxōr grāli ꝓ
hibita ē ꝑmissū ē regi ꝓles hr̄e si ñ multi
care. Vehemēter ap̄r plenitudinis q̄ ꝙ uxōr
ē dilatata reducta ē ler nuptiar ad ꝓpositū
honestioꝝ ꝓcepti ista unde ñ unū unitas fig
at ecclē iungat. Hec q̄r electō mūdi
ex successione gētis ꝙ ꝓfectione unde sīm
cūrate scle ꝙ uirginitas secundati ꝑ fertur
placentib; ꝙ uenerea idicit. de uginitate
d Melior ē uginitas nūl q̄m nāt̄ carnis. Cū ab
1 est solubili nūtate ulginē
q̄m carnē hr̄e. ꝙ q; bonum ē. filiceat.
si filiceat salte hoī ñ calti. sido sim. Cur
go ꝓstruit ꝑ adulteriū n̄ ꝑ. Hec lupanaria
ifamant cathenē. cathenē loci aboler
infamiā. Jdē n̄ ꝑ caro aīe corrupti nīs aīe
fuit corrupta. Jte ysidor. Hoc ꝑ corp̄ corrupi
tur ꝑ aiam corrupt̄ fuit. Quanda enī a otagi
one aīa caro n̄ peccat. Jfine hoc capitli apt̄.
q̄m uer̄ sit ñ aīa ꝑ fuit corrupta corpus
n̄ ꝑ se corrupi. s. peccō. Sūd sag̃ ad utendē
Sic ḡt sanct̄ ēmoru fame q̄n ydolatrie
uescer. ita sanct̄ ē de fugi sine libīs q̄n
crillitudo coitus turpē q̄rere. & uēp; ūna
cant hominē si parentū uma n̄ secedentur.
dū n̄ recte colant honeste ꝙ saluent. dē
mū eni ēq̄libēq; homine dī cūa ē deo male
uenti male erit. n̄ ipm aliq̄n̄ malū erit.
Nunc sup ē attendē q̄ ꝓsone sint legitime
ad contrahend matrimoniū legitime uidi
entur ꝓsone f ratura prīm. q̄duīsa ō. alie
Bnāq̄ fuer legitime aū legē. alie sub lege
alie sine ꝓpre gīe. Jte. Jp̄ initia ecclīa q̄dā fu
er legitime q̄m nūc. Cav ū q̄m legitime ōl'il
legitime q̄dā ō plene legitime q̄dō solo illegi
time q̄dā medie (plene legitime) ꝙ q; b;
ñ obuiat uotū ordinē. l'ordo sacer. l'cog
natō l'disparitas l'condicio l'ñ frigiditas

1 addi nr non eleuet
rore eig. Illicitas
ꝓhibitum ea videt
Decim tm interpretatio
uporū ꝛp

1 Omissum

ꝙ q; dā ualū. penit ūlegitime ō ꝓuotū ꝓ
diuē ꝓcognationē. ꝓdispare cultū. Quedā
ū. s. ūplene legitimi nomīd illegitimi. ꝓ
frigiditatē l'odiū. sicut tales ignorant
iungunt. marie ꝓ. accedentib; cāl q̄b;
dā ꝓhib̄ definentib; diuidi. de frigidis sepan
c Hiis enī q̄ cā frigiditatis debuī reddē ūdi.
ꝓ. soluit beat gḡ. ut maneant sibimu
lier cāt dicens. Volo eē mat̄. filios pcare
decuit. ut uterq; eor septima manu ꝓpinq;
ret q̄ cū q̄m carnalit̄ q̄uenerint. nūc mulier
salutpatas obtat. Sic q̄ frigide ñ eabsq; spe
q̄ugū ꝙmanear. ait enī sic ꝓrogatus de his
q̄ matrimonio ō iuncti. nubē ñ ꝓsilie ali
am illa aliū duce ꝓsit deq̄b; sc̄ptū ē. Sic ut
mulier sise q̄ uiꝝ int ꝙ dixit mulier de
uiro q̄ cire ut ꝓsit cū ea sic ꝑ ꝓbatū ꝓ ꝓ dic
uerū accipiat aliū. Si ille accepit aliā
separentur. Jte. Debis q̄ sicut q̄ ob cām
frigid ñ dū seū posse mutuicē opam carnis
dantes q̄ misceri. Iste ut sin ꝑ eam ut ꝓcre
bāt eā q̄si sororē. & si retinaclin q̄ugale uo
luit rescinde maneant utiq; inupti. Nam
sibi uic ut ꝓuit filii. cōcordare q̄m aliā q̄ueni
et sc̄d̄ uiuī aliā uxorē unde accipe manī
festa patet rō q̄ suggerente diabolo odii fomi
tē ill ex olam eī huius ho candi mittē mda
nū falsitate molit. q̄ si mulier cāt dicē. Volo cē
mat̄ filios pcare utiq; eor septima manu
ꝓpinq; tacedi sac̄ scis reliqui uire uirardo
dicat ut q̄m ꝙ ꝓmixtionē carnis omnīti
una caro effecti fuissent. Cū uīr mulierē
sciat posse ob hoc nuptias humanū dicq; ꝓ
firmitatē carnis cor. & uīm q̄ frigide ñ eē ma
neat sine ofuge. Q si ille aliā copiam acep
it cū his q̄ iuxta uerant ꝓ iuriū cōmune reti
nentiū. Penitentia pacta ꝓza cognatur
recipe conubia. Ih obseruandē cū utiq; dē
fatetur. & uir si alīū sedebitū ꝙ dixisse uxori
& illa diffitetur cui ꝓ fidei. hūda sit mīus
q̄rtur. Deh ita statuti ē. si q̄ accepit ux
orē & hūt ei aliq̄ cē ꝓpe. & illa dē femina
q̄ q̄m coitū cū ea ille uir dic̄ q̄ sic fecit mūle
itate uir ꝙ fatet q̄ uir cē. c. m. Ih de naturali i
n possibilitate statutū ē. de his qui maleficio ī
de malefici impedimēto. Si quis ꝑdit cor
decēnū. q̄ sup somnium & maleficium concu n̄ po
bis n̄ sequē. horum q̄b; ista eueniunt. ut sint.
spū sto & humiliam. dō & sacerdoti. de omīb;

pecc̄is ofessionē faciant ⁊ nichil aliq; ex eo
nosium sit ordinib; ⁊ ne unusquis eius sacer
dōr ⁊ ordinis nos ā certa ecc̄la ducē disciplī
ne minime ma· ministr ecc̄lē alēs amare
pcurent. Cū fili potuint separi ualebī. si
p̄ qm̄ aliaq; nupcias ex p̄cūr illi uiuentib;
qbz iunct fuiūt p̄oribz. qd ⁊ fieri nō
lic̄ posse libuas ꝯcūbendi et reddita fuē re
conciliari ne cū qbz q̄ sine l̄a apli ot
netur ex rigōe mag dictū intelligendū ē
qm̄ ex canonica ecc̄ie l̄ intelligēdē ē il p̄le
recōciliari p̄oribz in uidio ecc̄ie. q̄ nisi
o facta fuīt. de furiosis addit.

Furiosi q; dū in furia ē matrimoniū ꝯthe
re ualent. ⁊ n̄ fabrian. Hec q; furiosus ne
q; furiosa matrimoniū ꝯthe p̄ s. si signe tū
fuīt ⁊ separiuntur. Sed nicho hui q matri
moniū sani ꝯtrexerūt ⁊ unus ex duobz. l̄a dobz. ani
mal furor. l̄ aliq; in furiis mutas accessērit.
ob hanc i furia mutā l̄ aliū quia solui nō
ꝯ ōi mulī ⁊ scied debis q̄ ab adultio ill ex
cecantur l̄ truncantur. nōbris. l̄ abrahā
q̄ serta fuīnt. de his qui cum duabz sorori

Dehis ⁊ q̄ cū duabz sororibz l̄ q̄ duobz fr̄ibz dormiunt uidend ē q̄ ꝯsentiant uel
cano nes. Q̄ dormierit cū duabz sororibz
⁊ una ex illā fuīt uxor. neutrā hāt ex p
sis. Hec ip̄i adultū unq̄m in ꝯiugio copleri.
Sed nec ꝑprie uxor. licet rodde debitū q̄m
ꝯ reddidit illius sorori ꝯ ea cognoscendo n
⁊ p̄ morte uxoris licet ei l̄ adultē copulā
in ꝯiugiū. Sed zacharias p̄. Concubuisti cū
sorore uxoris tue si fecit. neutrū hās ⁊ uxo
tua sibi fuīt ofcia scelis ⁊ omne ī ultiō mbat
in dño cui nulle. Cū il ⁊ adultā sine spe oiu
q; maneant. ⁊ dū uiuunt sibi permanū agit. q̄
aut cui nulle nubat. intelligendē p̄ morte ui
ri. ⁊ n̄ q̄. Quero res sunt ī adultio deph̄ēdē
nec ille n̄ illa. alia uxorē accipiet. l̄ aliū ui
r q̄m diu ābo uiuunt. Si ū adulta mortua
fuīt uir el si nulle nubat. adultā ī ū q̄m ⁊
fuerint sibi fuīt uir el. si oib; diebz penitē
gelamīto p̄soluat. Nō ? dimittenda mulier
sic de illo adultio. patiq; macula seu defecti
agit q̄ cognato uir l̄ cognata uxoris ⁊ cete
mittit. ⁊ sciendē q̄ paliq; mō ut mutare l̄ macu
corpali. silicet uiro uxorē dimittē ⁊ ecōtra p̄c
so si debet alt alii subsidia prude. ⁊ nāq; si
uxorē q̄ hāt sibi fuīt ue debilē membo l̄ cetā

morbō
l̄ clauda. l̄ surda. l̄ liq̄ alind huiusmodi ꝯ illa
bonis doloribz q; ꝯtrahī l̄ q̄ do nō ex
cepta fornicōne q̄ ex cognatione p̄ce
dente ꝯtrahī nō debile. p̄ponere hoc uehemēs q;
sustinet. Eodem iure utitur uir ⁊ mulier.

Hoc ⁊ notandū ē q̄ dīs ocedat uxorem
dimittendi ob fornicationē uiro ex hoc lice
re. ut scilt femine. ⁊ ne. p̄cep dīs uiro
rem ī dimittere cepta ob fornicōnē. ⁊ si di
missa fuīt mane in nupt̄ q̄ q̄ uiri p̄cepīt.
⁊ sic q̄ntū ē reddendat ad femina. ⁊ non ad adul
tā uxor dimittenda ē. ⁊ uir meli ⁊ tenē. Sed
ap̄os q̄ licet femine sic q̄ licet uiri ⁊
eis seruire pari ꝯditione censetur. ⁊ ex his os
tenditur q̄ mulier p̄ lup̄ fornicōne ouenire uxorē
uiuir mulierē. ⁊ n̄ innocentē. ꝑ. Sana reli
gio adultū iuxta seruari rōne ꝯdep̄ uxor.
uiro ⁊ suos mulieres n̄ facile deadultio ac
cusant. ⁊ uiri alibī uxores suas adulteras aput
tales deferre ⁊ fugere. ⁊ hō mulieribz
p̄dicto exp̄ē mine omnino negatur uiron
alatenus omisso n̄ facile q̄ q̄n ex suspitio
nib; arcetur. q̄ subnouebit licet flagitiū
debe getur. ⁊ fornicatā neq; dimittē uir n̄ ip̄e ex
Si ū q; adultē adultam p̄ sit dimittē ēt ⁊ p̄ fuīt rep̄.
fornicōnis dīs q; nequit. adultā uxor
dimitti a uiro n̄ ip̄e ex p̄ fornicōnis
erubat. ꝯ eū solo ⁊ ūag. Hoc intiq̄ē q̄n
ēt fornicōnis dimittē uxorē. ⁊ ip̄a nūciā
tur fornicari. Oēr ut eū illā. Ingalim iu
dicat. ⁊ ⁊ ⁊ q̄p q̄ fornicōnis ēt ultra
buē uxorē. potest debet ē ad fornicōne p̄ gra
q̄ similit ⁊ de femina dixerī. Id indignant
multi. laudant adultos uiros pendē si
miles adultēs femini s penas cū tamen gra
ues punire oportuit q̄nto mag ad eos pu
net ⁊ ultime uincē ⁊ ex eplo regē femines.
Ex his apparet q̄ adultē adultam dimittē
nualet ⁊ eo iure. Q̄ posse regulariter q̄ ēt fre
Si ēs aut fornicōnis ex p̄ fornicem nō dimittit alt copulam ī p̄sentiarum oportet. sep̄ā
dimittam reuerire sic de femina. ⁊ n̄
aplē. his matrimonio uinctis ēp̄cipio ñ ego
si dīs uxorē a uiro ñ discedē. q̄ si discesserit
in. i. a. u. o. ir. de uiro adducat. ⁊ uir uxorē
ñ dimittat. s; ambo ait. Jō n̄ subdit de
uiro siē de muliere. q̄ licet uiro alia
ducē si hoc a talibz nil in abo sit libro positū.
creditur supplendū enī in uiro q̄ de uxore

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

permisit. ante dicatur sic quoque tamen a domino de muliere
quod propter et de marito de uiro quoque similem fornicationis
[illegible] intelligi. ut si dimiserit quae eam
fornicationis causa in coniugio permittitur. maneat sic
ut uel [illegible] reconcilietur uiro suo. Sed si
nec [illegible] illi nubere concedit uiuo uiro a quo re-
cessit. nec huic aliam ducere uiua uxore quam
dimisit. multo minus tale illicite corporibus liber-
stuprorum mittere. Sed ut non facile dimittat uxor-
em dominus sola fornicationis causa excepta omnium
aliarum molestias si quae extiterint iubet pro fide con-
iugali et castitate fortiter sustineri. Et me-
chum dicit qui uiro solutam duxerit. Ex his ostend-
itur quod si causa fornicationis sic separatus non potest uir
uel mulier aliam copulam post sed aut reconcilia-
ri cohabitare sic post si dimissum alter reuocare
re uoluit. Quae perdidit uidetur obuiare.

Dicit tamen Iohannes Chrisostomus: Sicut crudelis et iniquus est qui castam di-
mittit, sic fatuus et iniquus qui retinet meretricem. pa-
tronus enim turpitudinis est qui celat crimen uxoris.
Item iex. Cum mulier unum carnem in aliam
diuiserit, et se fornicatione a marito separauerit,
non debet teneri, ne uir quoque sub maledicto [illegible]
fiat, dicente scriptura: Qui tenet adulteram
stultus et impius est. Sed Adamantius scribens super Math.
de ea quae uiro suo uiuente alii nupserit sic
ait: Rem nouam loquor, immo non nouam, sed ue-
terem. Quae est ex auctoritate confirmata: Si
reliquerit uirum mulier et reconciliari uol-
uerit, potest uir per hoc homicida intelligi. Et de
illa quae ab adulterio recedere noluit nec peni-
tentiam pro eo delere. Quam uir sciens patitur
consentire uidetur. Si enim in adulterio perseuerare
elegit, patiens turpitudinis et lenocinii reus
maritus habebitur. Si eam ab adulterio reuocare (dimittere)
noluerit. Si uero a peccato recesserit et peniten-
tiam illius ostenderit, potest uiro reconciliari. Unde
Augustinus: Quod dicitur uideri non post adulterium coniugem re-
conciliet, si fidelis ad sit. Verum si quae
enim adhuc deputant adulteros et credunt pe-
nitentia esse sanatos. Sed uero et si difficile
est post pacta et purgata adulteria reconciliationem co-
niugum per claues regni celorum non dubitatur fieri re-
missio peccatorum. Non ut post uiri diuortium adultera
reuocetur, sed ut post Christi consortium adultera non uocetur.
Item ergo. Debet recipere peccatricem quam penitentiam
egit sed non sepe. Item Ambrosius: Si uir fuerit uxorem
suam deliquisse, et neglexerit penitentiam mulier
et permanet in fornicatione sua, et uiuit cum

illa uir reus erit et particeps eius peccati. Quod similiter
et dimissa egit penitentiam et uoluerit ad uirum
reuerti, debet recipere peccatricem quae penitentiam egit
sed non sepe. Adulteris qui se ante polluerit per adulterium.

Solet etiam queri an ualeat duci in coniugium quae prius est
polluta per adulterium. De hoc Leo papa ait: Nul-
lus ducat in matrimonium quam prius polluit adul-
terio. Item Beatus [illegible] Latius in canonibus: Si quis sacerdotum quamdam
alterius uxorem stupro uiolasse et insuper mechę iu-
ramentum dedisse quod legitimum mariti mortem suscepit,
uiueret duceret eam uxorem. Quod si fecerit, tale coniugium
nubendi prohibeo et anathematizamus. Hilarius quoque
auctoritatibus negant (decreuerunt) in coniugium copulari quae se
per adulterium maculauerit. Sed contra Augustinus ostendit dicens:
Denique mortuo eo cum quo fuit uerum coniugium fieri potest
coniugium cum quo precessit adulterium. Sed posse fieri lici-
tas nuptias ex post illicite coniunctis honesto
placito subsequente manifestum est; his ultima (De matrimonio.)
ma auctoritas de concubinis loquitur prohibens
concubinas posse transire ad honestum placitum
nuptiarum. Si castitatem et fidem seruare uelit pro malo.
Auctoritas Augustini de illis agit quae de peccato pe-
nituerit et [illegible] in morte uiri machinati sunt
uiuente uiro fidem adulterę dederunt quod eam in co-
niugio duceret si super uiueret. Quibus fiunt alii
permissis auctoritatibus prohibentur copulari.

Si persona conditione ualeat uxor separari a uiro.

Nunc de conditione uideamus an ualeat con-
iugium diuidi. Et ad quosdam quorum negatur in-
genua posse nubere seruo. Sed si nescitur et sub
conditionis libere permittitur. Seruum ei sunt
deprehensa filio. Sic quoque ingenuus homo ancil-
lam alterius uxorem accepit existimans quod ingenua
sit. Si ipsa femina fuit postea in seruitute detecta
si eam a seruitute redimere potest faciat. Sin possit uel
non, sit aliam accipiat. Si uero ancillam eam sciebat
et collaudauerat post eam ut legitimam habeat. Item ex
eodem. Si femina ingenua accepit seruum sciens
quod seruus esset habeat eum quia omnes unum patrem habemus.
Eod. Si ualuerit uiro et femine. Cum dicitur sciens
illum seruum datur intelligi quod si nesciebat illum
seruum esse non cogitur cum ipso manere. Si enim con-
ditionis dolum patitur non cogitur adherere ei cu-
ius fraude (decepta) est. Si autem sciente uiro
conditionem mulieris secondo illo non ualet eam di-
mittere. Unde Zacharias papa: Si quis liber ancillam in ma-
trimonio accepit non habeat licentiam dimittere eam
si consensu amborum coniuncti sunt nisi ob fornicatio-
nem. De illa quoque qui Zacharias condicionem notare quam

coniunguntur. **De copula servi et ancille diversorum dominorum.**

O Quod si servus unius ancillam alterius acceperit, transit inter eos coniugium. Unde in concilio. Dictum est nobis quod quidam legitima servorum matrimonia potestativa quadam presumptione dirimant, non attendentes illud evangelicum: Quos Deus coniunxit, homo non separet. Unde nobis visum est ut coniugia servorum non dirimantur, etiam si diversos dominos habeant, sed in uno coniugio permanentes dominis suis serviant. Et hoc in illis observandum est ubi legalis coniunctio fuit et per voluntatem dominorum. Attende finem istius capituli, ubi videtur innui preter voluntatem dominorum inter servum et ancillam contrahi coniugium non posse. Sed hoc contrahitur non ex necessitate, quia non videtur interdicere, sed ex perfectione coniugii dominis ignorantibus.

N Illud quoque notandum, quod si mulier virum liberum acceperit, et ille ut eam preter discessisse aliquem servum fecerit, non uxorem dimittere nulla obvincitur, coniugii iure servitutem redigi potest. Unde illud: Placuit eadem sententia, si non umquam quidam ingenuus ingenuam acceperit uxorem, et postea filiorum procreatione occasione divortii eam servum fecerit, utrum mulierem necesse teneri debeat, quod si iure iudicatum est uxorem minime debere dimitti, nec ob hoc legem mulierem in servitutem redigi, dum ille nec consensu coniugii se servum fecit, que liberum ipsa maritum accepit. **De etate contrahentium.**

R Hoc autem sciendum est quod pueri ante xiiii annos, puelle ante xii secundum leges matrimonium contrahere non possunt. Et quod si ante predictum tempus copulam inierint, separari possunt, quamvis voluntate et assensu parentum iuncti fuerint. Qui vero in pueritia coniugati post annos pubertatis nolunt se relinquere, sed in coniunctione permanere, iam ex hoc efficiuntur coniuges, et deinceps nequeunt separari. Item sponsalia ante septennium contrahi non possunt; solo enim consensu contrahuntur, qui intervenire non potest, nisi ab alterutra parte intelligatur quid inter eos agatur. **De eodem.**

G De illa etiam aetate quidam dicunt, quibus coniugium solvi putant, solvi semper esse necesse, sicut de aliis quos sponsalia illegitima faciunt. Modo de eo quod primum de ordine. **Si quo ordine negatur.**

T Si quis vero quodam ordine vel ingenuitate ordinati sunt coniugium contrahere, sicut successerit copula fit divortium. Sacerdotum, diaconatus et subdiaconatus, talis non promittitur sortiri coniugium, nec religionis habitu suscepisset, vel votum continentie fecerunt. Unde Leo papa. Clericos lectores, hostiarios, exorcistas, acolitos, si voluerint votum habitum invenientur, continentiam profitentur nolentes uxorem ducere virginem ecclesia Romana permittit, nec viduam, vel repudiatam. Qui decreverit ad subdiaconatum pervenire post, non licet uxorem sortiri, nec virginem vel bigamiam. Ad clericatum. Item ex Carthaginensi concilio: Placuit episcopos, presbiteros, diaconos, subdiaconos, qui sacrificia contrectant, ab uxoribus abstinere. Quod si non fecerint, ab ecclesiastico removeantur officio. Ceteros vero clericos ad hoc non cogi. Item Leo. Lex continentie eadem est ministris altaris, que episcopis et presbiteris, qui cum essent laici vel lectores, licite et uxores ducere et filios procreare potuerunt. Sed cum ad predictos pervenerunt gradus, cepit eis non licere quod licuit. Item in Toletana sinodo: Si quis eorum qui ad clericatum accedit, voluerit nuptiali lege mulieri copulari, hoc ante ordinem subdiaconatus faciat.

W His auditis videndum est de occisoribus. **De interfectoribus suarum coniugum.**

Hi qui suarum coniugum de quibus Nicholaus scribit Radulfo Bituricensi archiepiscopo interfectores sunt, coniugium sine iudicio cum non audeant ad utriusque. Lata hac vel huiusmodi, quoniam homicide sunt, ad penitentiam redigendi, quibus penitus denegatur coniugium [redacted] videtur nisi primo ut mariti per adulterio vel alio huiusmodi uxores suas interficere ecclesiastica disciplina spirituali gladio non mortali ferire iubet. Unde Nicholaus. Interfectores suarum coniugum, adde studuit si uxor adulterium perpetravit, utrum marito ei liceat in mundana lege interficere. Sed sancta Dei ecclesia numquam mundanis constringitur legibus. Gladium non habet nisi spiritualem. Item. Qui propria coniuge perempta uxorem absque lege publica interfecit, aliam quidem ducere non licet, arma deponat, publicam agat penitentiam, et si contumax extiterit, anathematizetur usque quo consentiat. **De voto.**

Di. 38

V Nunc de voto inspiciamus. Votum est testificatio quedam promissionis spontanee, que deo et de his que dei sunt fieri debet. Sed tamen vota stultorum frangenda sunt. **De votorum distinctione.**

Z Sciendum vero quod votorum aliud commune, aliud singulare. Commune vero illud quod in baptismo omnes faciunt, cum spondent se renuntiare diabolo et pompis eius. Singulare vero, cum aliquis sponte promittit suam virginitatem vel continentiam, vel aliquid huiusmodi. Item singularium votorum aliud est privatum, aliud sollempne. Privatum est in abscondito factum. Sollempne in conspectu ecclesie factum. Si privatum votum violetur, peccatum est mortale. Si sollempne violetur, peccatum est et scandalum. Qui privatum votum faciunt continentie, matrimonium contrahere non debent; quod contrahendo mortaliter peccant, sicut ...

1. quod nō

ẽrunt. ñ sepeniur. q; ꝓbari ñ p; occulte
actū ẽ. Ecclẽ solẽp nitri uoluẽt. nllatenꝰ
iugium iure qeunt. qb; ñ solū nubẽ. sꝫ
uelle dapnabile ẽ. ⁊ magr. Jnconiugali
uinclo sꝫ pudicitia seruatur dapnato
ñ cumulatur. ⁊; inuiduali ꝯtinentia ꝯiugia
li excellentia dr munꝰ ampliorꝭ exꝑ
ratur. qꝫ ꝑpetua ⁊ electa ⁊ uoto oblata. tã
ñ solū capessere nuptias. sꝫ ⁊ si ñ nubant.
nubere uelle dapnabile ẽ. ⁊ ꝯuenit. u
iugitatẽ l'uid uitare. ñ solū nubẽ sꝫ ⁊ uel
le dapnabile ẽ. Qꝫ aplẽ ostendꝫ dñs mothes
scẽbens. ad oleschentionel. uii. de. cũ enĩ. l. sꝫ
ir. n. n. i. ẽ ꝓuotũ ꝯtinentie. ideluit egit
uitam ũdico nubẽt sꝫ n. u. ir. qi te ñ sit pec
cũ sꝫ qꝫ ostendꝫ dicens hñel. ⁊ qꝫ qre
subdit. q; ꝓnum. si. ur. fec. ⁊ sin nubendo
uñ uolendo ut uoluntate qꝫ appetitꝰ cedꝫ
apparat ẽe dapnatũ sine sequatur nuptie
sine ñ dapnatur. enĩ ꝓpũ sensꝰ dapnat
tales. q; continentie fide ꝓmã irritã fecerꝭ
⁊ uotũ in uoto uiolatꝰ fidẽ qm ibapo ꝓfi
sꝫ. si uauẽ ꝓ uoluntate nubendi dapnat.
ostat sic ẽ affectui mancipatũ ut reuocã
d idẽ irritũ ẽ. q; aiens redire ad p
positũ ⁊ ñgr. ⁊ diuat appetitꝰ recedentꝭ
uidentis sup qb; nos sic uiuere fatemur
tenosse a scõ paulo ñ dñtantur. ẽe dapna
tas ⁊ nos aplica auctoritate dapnan
das ⁊ cauẽ fidelũ aĩ; alĩ minꝰ ecclẽ aten
dat fore censẽdũ. q; ꝯ bediant epi sui
⁊ ad bonũ ꝓcedẽt. iuxta uoluntate rei
tant. Augustin ad bonifacium.

De ꝯiugio ãi uelatꝰ fidem uanit. ap
decessore. innocentio talĩ de ctũ hñs.
heꝫ ñdũ tãe uelamine sacre tũ ipsius i
gitatꝰ sepe simulauerꝭ p marie licet ueh
te ñ fuerint tũ si nupserit. aliq; ꝑ hĩ a
genda penitentia ẽ. qꝫ sponsio cau adño te
nebatur. sicut ĩ hominel solet bone fi
dei nlla rõe dissolui. quo mag ista pollu
cra qm ẽdo pepigꝭ sol ui sine uindicta nõ
potuit. Jtẽ. si uiguel nõe uelate tali publi
ca penitentia puniuntur. ⁊ cetꝰ fidelũ
ulꝫ ad talĩ facẽdã ꝯcludunt. quo mag
uidueꝫ ꝓfessionil etatꝭ ⁊ mationil habitꝰ
habitũ religionis assumserit ⁊ deũ
apprime uerꝭ. ad pone nomẽ sacre uisc. ano
b ⁊ ab oĩb; fidelib; alĩ minꝰ ecclẽ ⁊ cetꝰ

fideliũ ulꝫ ad sanctificõnẽ sꝰ eluminande ⁊
carcerib; ẽdende. ⁊ hĩ apparet iugiuel ul
uidnas uoto ꝯtinentie adtrictas siue sibi
uelare sibi ñ ullatenꝰ iugiũ sortiri ple. Qꝫ
dem de oĩb; intelligende ẽ qui ꝯtinentiam uoũ
int. Qm enĩ aũ erat licitũ ꝑ uocẽ sit illicitũ
onẽ ⁊ ꝓ pterea ꝯ innocentiũ deuitꝰ
et puell decreuit qꝫ spiritũ nubẽ si
pcs publice miserint ñ eas ad penitentiã
ẽ ad penitentiã ñ hĩ qb; se iugiãt de mi
do recesserint. si enĩ ꝺ hominib; hĩ rõe
uoluntꝰ ulꝫ cõiugio uiro mutent alĩ nupserint
adultã hãt nec ea penitentie agende licentia
acẽdatur ñ uñ de hĩs fuit defunct qñto
magr de illa renenda ẽ. qꝫ aũ sem mortali spõ
so cõiunxit ⁊ ꝓ adhumana nuptias
sibi iugerunt. atende qñ solũ iugium
talib; negare uidet. si locũ penitentie si
ñita intelligendũ aliqñ ꝯcludantur a
penitentia q digne penitentia agere uolẽt.
ille ñs admittende ad penitentiã q abi
cesti copla discedẽ noluerint q ꝓ religionis
ꝓpiũ ñ ꝑdo ꝓpenitentia reconciliari q ad
habitũ siue ꝓfessionis redire neglexerit. Se
ille cui se iunxit. ei defunct ꝑ ir. ẽ abeis
illicenter ꝓpenitentia ñ hĩ qb; se
iunxerant recesserint de mundo. subaudi
endẽ ẽ. cũ tunc eius uir ꝺ mundo rece
dit. ꝺ defunctus ẽ. abeoꝝ concupiscen
tia uite sedicerunt que sensui subdita simi
litudo declarat ⁊ confirmat. Legitime mi
Vox uir ⁊ mulier legitime ꝯ sequi ñ pñt
coniuncti sint. ⁊ stat alĩm alio uiuen
te ad aliã ñ ꝓ se ꝯtinere copiam alio q̃n as
sensu ⁊ mutuꝰ dilectionis ꝓpat. Quid mo
ti; peccet ad ulcionẽ ꝯtinentie. sedm uñq; ꝓuenis
net loc ꝺ ꝓ mi illi hñr q habent ado. ⁊
nissime q peccent ad ulcẽ ꝯtinentie formicati
si. cum eis hĩs ꝯtinentie cessuos si quos ꝯtinen
dũ ẽ ẽ ĩm delinquentes. ⁊ ñ ag. Adultũ ma
ti uite formicõnẽ uitare. ab incesto. pelẽ
enĩ cũ mat qm̃ ẽ aliena uxore dormire.
si omnĩ hoc pessimũ ẽ. ẽ ĩm sit ñ ĩiur
ñis mulieris ñ adhĩ ꝓcesso utat. si ꝑ ebibit
sit ĩmedice si ꝑ ebibi sit ĩ uxore. de illis qui
ne qñ de illi femini ꝑ longam expectantes
q̃ putant uiros suos in tempore meam
uitare. labiaq; diuine ⁊ ñ qñ libandos bib.
talior ⁊ iugia tulerit. stulti qui putabũt

1. pertinet ad ꝯtinentiam. Cui igr deo non ẽe admittendas ad primas

pisse remearent uxē eis redderebant. an
leci uoluerūt. ut p̄ ree ad ulcū. De hoc p̄
cepto aut. Hecet ē ulegitimu. fedā nuptiaꝝ re
mēgnda credam. remotis his q̄ hostiliter i
rulit cuiq; ꝺlegitime reformet q̄ tali. p̄
and q; ē ꝺ recipiar. ꝺsq; q̄ p̄ē nec tū cui pbi
lis iudicet. q̄ alienū uxōrīs p uasor hāt. q̄ el
manū q̄ ñ ēt etiā habē. alīs plr. Sic ecīa ml
ta q̄ ad eos q̄ captiuitate ducti. ꝺ p̄tinebant
mi alienū tñ ire potuerūt. tū plene iustu
ē ueri de reūtib; reforment. ꝺ q̄ uxōrī p lō
gā captiuitatē reūtib; ad decōne suay cō
iugū p̄sentiant. ꝺ eas cupiant sibi redire
sortē ꝺmittendo ē. inculpabile ē iudicem
ꝺ q̄ nec ecclīa mul. relictam q̄ fidel p̄sert
o mā alīq; mulierē sic ita p̄ior uiro p amore
ꝺcapte ꝺ malint his cohabē. q̄n ad legitimū
sortē tñ ire. nitor. notande ita ñ ecclīa
ea munione p̄uent. q̄dere exculabili ta
mināōnē ē minus elegerit. Redeūt g̃ in
sui statū. q̄ iugia q̄ sic mulierē. q̄ ad uiros
suos reūtī nolūnt impie. hīde ut ille q̄
redeunt nimo laudande. Et his ostendit il
los q̄ alē nunquā ꝺ ducant uxōr in kēptū
pigrātā alīq; exculationē ut ꝺ peccō.
tim p̄mā copulam ē legitimā. sed ambe
am tū hāt sic ceciderat opīo malevoluntatis. q;
fic relicta in pāt suā uxore. longinq; abi
ens religionē aliā ducat uxōrē. de ñ peni
tentia ꝺ ducē. ea diminuē uelit asserens. se illa
hūisse. quia ut ñ eccīa p̄mittat. q̄ ille aliā
ignorat. q̄ ante copla sit. q̄ iugiū. ante
dicti p̄ñ ē. q̄ iugiū. mulierē. de cōmine ex
cusari pigrantā ut ira. adulterū ad misse. Et
q̄ ad p̄mam redire uolens nec ualens. cogit
ecclie disciplina hanc tenē. cui p̄ exculari po
bedientia. timorē. Bel q̄ p̄cepti mulieris
debitū reddit. aq̄ ipe ñ q̄m polē debet. sic
de alīs. si moīs sciendē. de dispari cultu.

Post hec de disparicultu. uidendē. una de eis
q̄ hē enūcīabz. p̄ legitime fiunt ad hend
matrimonii. Si enī licet. xāns gentili. iudea
inire. q̄ iugiū q̄ si fuerit. et. p̄hibiti ē fidel
ne uel infidelē ducē uxores dīo dicente. Hec
cipiet uxores de filiabz aliegenay. filiis tu
is ne ducāt eas p̄ dos suos. Iuxta q̄ dñi p̄
cepti. indeq; iugia talia gentil. inita
ꝺ ratū separauit. hīs. is. timoue. et. seruat. Sī
ag. Nenubat femina ñ sue religionis ui

rol ne cui talē ducat uxōrē. Si enī ñdicil.
iubet dñs. docet aplē utrūq; p̄cipe testamēti
Iñ abu. Caue xāne gentili iudeo filiā tuā
talē eame ne gentilē iudea talem gentē. i. he
reticā. q̄ alienā a fide tua uxōrē accipias.
Iñ q̄ds iudee siue xāna iudeo siue iudeā. i
anocanali. q̄ homo misceat. q̄ eq; tuā neties ad
miserit. ut ad nocendū p̄ulse gregē. et his alis
q; plūs appetet. ñ p̄ se q̄ti. q; iugiū abiūs q̄s
diuīse religionis. fidei. de iugio fidei. tñs
uce ā uisu. obmine dei. et duoz infideliū.
Ag. aplē aut de impatib; iugiū. Ego dico
ā dñs. si q̄ frē hīt uxōrē infidelē. et. hanc. et.
ñ. di. illā. si q̄ mulier. nē. sit. alii. et alii. il
lud eundē ostēdit. Ait enī ag̃. de ille iugiū fi
delium. et infidelium q̄ nē hunc. ut abeis indiffe
renter religione. et fide manendū. aplē ū ag̃. de
illi q̄ uni fidelē. et infideles fuerit q̄ñ. et iunc
tus. si ēe uenisti. ei unguā. ale sine alīa ēdūcit.
Intelligit nec ꝺ dicī. attende ut ēe ipsi dili
genti explanē. Ecce enī angel duorum infide
lium fuerit q̄ñ. et iunctus. Nulla de his q̄ōē q̄
princeat. ad illā p̄ceptum. ii. no. t. q̄ p̄hibe
tur fidel ēe in fideli copulare iugium. sā
enī angel. ambo ad hoc ꝺ infideles. tales. ꝺ ad
huc q̄ fel. et iuncti. ꝺ. venit. q; et ungli p̄ducī
tor. ēdicit. eos unū. et unā. ut ita ū infidel ēe infideli
habitare. et sentiat. ū iubet dñs ū fidel
infidelē ducat. ut alū. et iunctū ū aplē
iubet. ut ñ dimittat. si. et. sulut ū. si q̄s alīa agat
ñ sit cās gressor. sue de ungulis. et. sulut.
Non uetat q̄ ē lucidi. ecce ē p̄ sit uetus reli
q̄ret. ñ ē p̄dit. Ē enī ñ ē p̄dit. ut q̄ dicī
tū ē q̄ p̄ mittit. q̄ dē. t. ip̄i ul alius affert
impedimētū. saluris. sē discessio fīat. ab in
fideli. q̄ p̄ ñ. phibet dñs. q; ecommillo. ñē in
iusta. ut aplē ne fiat. et filio. et uxōri. ut ad
ū nemo mente ōnis. nec uxor teneatur
hostili uoluntate. libe faciat. de eodem.

Verūm monstrat. ēe infideles. et iugui ēe
et. et ut ū aplī ñ obuiare p̄cepto dñi. q̄ iu
bet fidelē iungi. fideli. et iuncti fiunt.
separari. Legi enī q. ezras. p̄phā. imo dñs per ū
iussit. ut frēs. et uxores alienigenas dimit
terē. p̄ q̄s ibant ad dos alienos. ut ille p manu
tuo ad q̄rebantur dō. Recte g̃ p̄cepit. q̄ p
moyses. et ut fuerat dñs. ne q̄s uxōrē alieni
genā duceret. Merito g̃ q̄s dixerunt dñō
phibente. dñō iubente. dimittere. q. ū

aut ambw. Hẽ ſpurand' matrimoniũ q̃
er ecclẽ cũ diſcãnẽ ſi; cognoſcit eũdaũ' ũ
qũ fidel' ifideli copulatur: ſ; uãr ag' ce
piſſi; gentilꝫ cũ gentili; p̃dicari iã coniuncti
vel gentiles gentilib; cyr cugib; Cyr qb; ſi
ãambo crederent ſi; unũ l'unã ſi infidel' cũ
ifideli ꝺ ſeruaret habitare ſ̃ plꝰbi adio de
buit fidel' ifidelẽ dimittẽ ũ ubi. ſ̃ ꝰ
bi qũ iuſticia p̃mittit a formicante diſce
de ꝫ ifidel' homini formicõ ẽ maior uicio
de ũa el' pudicitia ẽ q̃ negr dici p̃ q oẽ q ñ
ẽ er fide pecc ẽ q̃ meli' uelit fidel' hãt pudi
ca ꝫ cũ ifideli q̃ negr q̃ ñ hꝫ uerã. ſ̃ a ũ ubi
biq; ũ cẽ iuſſione dñi gentiles fuer ambo
q̃ mulꝫ luxuꝝ ẽ erat p̃ iuſtitiã fideli ifide
lẽ dimittẽ ſi; licuit ũ erit facienꝺ ꝗ libã
bñ uolẽtiam cũ deꝫ apparet ꝫ ifidel
les q̃ negũ ẽc. ap'lus de illa ãge q̃ ifideli tate
q̃ mulꝫ fuerꝫ ꝑ patiã a fidẽ q̃ ſi ẽ ẽ q̃ ifidẽ
tes habitare ꝺ ſerunt ꝫ hinc ñ dimittẽ fide
li ꝺ ſi ut ap'lꝰ ꝗ ſoluꝫ ꝑ fideli ẽ ſaluabit in
fideli. de fornicãone ſpuali ob q̃m ꝑ dim
Poſt cũ licuit dimittẽ q̃ ñ fideli ꝫ cõiuge.
ẽ formicõ ſi ñ corpi ſti mitis. Cãm enĩ
formicõ nil dñl ex cep. formicõnẽ ũ gualẽ
ꝫ unũ ſalẽ inutile cogiũ ñm. ſ. corpalẽ ſ;
ſpuale de eq ag' aut. Ioh ata ꝫ q̃ libet ſup
ſtruo formicõ ẽ. Dñs ã ymiſit ca formicõi u
xorẽ dimittẽ ſ; ñ iſtã fidel' ap'lo loẽ monẽdã
q̃ uolũt ñ dimittat ꝑ tñ licite dimittẽ. Si in
formicõ cam nil ꝺ ſeruãda ꝫ ꝺ iuge. q̃no mag for
micõ mental. ido infideliꝫ ſi ꝺ q̃ ſan
aliũ utrũ ꝑ infideli ẽ. l'idolatã poſ
ſit dimitti aut inde ꝺ ag' aut. Si infideli
tas dubitand' ſaluanda formicõnẽ ẽc.
ꝺs ag' q̃libet illicitã ꝺ cupiſcentiã ꝑ alte
meõ niſi q̃ne ſeparet ꝺ ſaluanda formicõ
ẽ. Et q̃ intelligẽꝺ q̃ illicitas ꝺ cupiſcentias
ñ tñ q̃ inſtupꝰ cũ alienis uxib' l'femi
nis ꝺ mittuntur. ſ; ob q̃libet q̃ammã
alegẽdi abẽnẽ fatuunt ꝫ p mõ ſe coꝛrũ
pi ſit ſine ẽmine ꝫ uir uxoꝛẽ ſuam di
mittẽ ꝫ uxoꝛ uiꝝ. Jcẽ. Rectiſſime dimit
tit ſuã uxoꝛ ſuo dicat ñ ero uxoꝛ tua ñm
delatum modi uinas conſeras. l'n ſolita le
nocinia q̃ ceras aũ ſiq̃ aliũ facinoꝛoſũ
l'flagitioſũ auꝛo ſuo erpetrat. Tẽ ille ſuã
actẽ penitentiã ſeq; fidẽ p̃ dilectõnẽ opam
dẽ ubĩ ꝺ geñ ſcandalũ ſit amputab. Et hĩ
apparet q̃ ñ ſolũ ifideli ſi; q̃ libꝫ ꝺ cu
piſcentiã q̃ p mõ ſe turpiq; coꝛrũpit formi
cõ ſpualiſ ẽ poſſim uir uxoꝛẽ l'uxoꝛ uiꝝ di
mittẽ ꝑ. Conſulit ũ ap'lꝰ ne fidel' dimittat
ifidelẽ uolentẽ cohabitare ñ adꝺ reuocare.
Ne q̃ fiat ifidelẽ dimittat l'infidel' a fideli
diſcedat an liceat fideli aliam ducẽ. Videꝝ
auctoritas teſtan q̃ uenit illa ꝺ Galãm
ducẽ ñ ualeat. ambw enĩ ũba ap'li ex ponẽ
ait. Alioqñ ſi diſcedit ſ; abſit ꝫ uolentes
cohabitare dimittit ſ; ꝓ alii ſ; uos cõplacitũ ha
uiñ eſſe ſ; fili ſ; uiꝝ l'q̃de hac cõplacuit
ſ; mundi. i. ſpuꝝ ſ̃. Jcẽ. Si q̃ſ huãt uxoꝛẽ ũ
ginẽ aũ baptiſmi uiuente illa ꝑ baptiſmalẽm
hẽe ũ ꝑ. Cum una ſi baptiſo ſoluãt ñ ingia ſ;
eõ ambw. teſtantur. Si infidel' diẽ ap'lꝰ diſce
dit diſcedat ꝫ ẽ cũ ſuis ũ ſubẽ ſũa. ſ. ſili
moi q̃ ñ debẽt reuocari ꝫ negũ ei ꝺ horret
auctoꝛẽ ꝫ negũ. Hẽ enĩ mtũ matrimoniũ
q̃ ſine ꝺi deuotõne. ſ; ñ ẽ pecc ei ꝺ dimitti
tur ꝓ dñm. ſi aliter ſe cõplũr. Cõtumelia u
xoꝛis ſoluit i matrimoniũ ẽc a cũ ꝺ reliq̃ẽ
neaeculetur. alii copulãꝺ. In fide diſce
dens ꝫ idñm peccat ꝫ i matrimoniũ ñ ẽ ei ſua
ꝺ fidel' ꝫ negũ ꝺ q̃ id recuſſit ne audiret ꝫ ẽ
dñm. Ianoy ꝫ negũ. Si ũ abo credidit p
cognitionẽ ꝺ ſi matrimoniũ negũ. Attende
h ꝑ dicti ſc'ia ꝑ ſe uidi. tñ ũ ambw ꝺ dicẽ
uideat. ſ; diſtinguend' ẽ h aliũ ẽ dimitti
uolẽtẽ cohabitare. aliũ dimitti ꝺ ñ abſ
lo ꝺ horret nomẽ ꝫ. Ibi ley bñ uolentẽ ñ ſua
ẽ. h ũitas ſeruabitur. ꝫ ñ ẽ licet dimitti
uolentẽ cohabitare. ñ tñ ui uente ẽ alii
ducẽ. Diſcedentẽ ũ ſi q̃ ñ opoꝛtet. ꝫ ẽm
uente alia ducẽ licet. ſ; h ñ ẽ ſtligẽꝺ ũ
de hiſ q̃ diſſi fideliter ẽ cõplan ſ̃. ſ; ſi ad fidẽ
q̃ ñ ẽ. ſi ſit ux; fidel' matrimonio q̃ unct ẽ.
ꝫ ꝑ alit eo ꝫ a fide diſceſſit ꝫ odio fidei q̃ negũ
relinq̃rit. dimiſſa diſcedentẽ ñ comitabit.
ñ tñ illa uiuente aliã ducẽ poſſit. q̃ ñ
eo ſũat ratũ q̃ negũ. q̃ ſ̃ ꝺ iſſoluꝰ
Videtur ñ ſtligi ſ; infideles aſſert ſine
conigũ quãꝺ dñe q̃ negũ ñ ẽ inter fide
q̃ ſimulta ſ̃ legitima ẽ eoꝝ cõplã. Et ita ñ ẽ lex q̃
q̃ ſoluꝰ ꝑ ſ; hec legitima q̃ ap'lꝰ diẽ. Oẽ
q̃ ñ ẽ er fide pecc ẽ. Eoꝝ ãnumerãtõ ñ ẽ
er fide ꝫ ñ pecc ẽ ñ ẽ ꝺ q̃ negũ q̃ ñ tm ꝺ
negũ pecc ẽ. Ag' ꝺ ꝺ q̃ ñ ẽ uera pudi
cia ifideli ifideli. ꝺ; uera negat pudicia

ſ̃ diſfideli ſine ꝺ aliam ducẽ fidẽ li diſcedente ꝫ dimittẽ.

determinat

ng. infideliū q nuguū sit uer. l; qñ hȳ illo
tyler bonū: g̃ exculat coitū nūcḗ p̄ mīū.
jc illo apli. O mḗ q ñē er fide pecḗ mḗ. ñ
ita ī cellig ēt ē uḗ q dō fit ab infidelib; pec
tū. S; o mḗ q fit cḗ fidē. i. o scīm male fit. i
ao gehēnam edificat. l in o mū eo q infidel
tḗ. peccat. ñ q illo fac. l; q ñ eo ū illo
tḗ. g̃ debet. reverens. l addebitū fiñt.

Opla g̃ mutat. q̃ mt infidelis coniug
ē legitimū l finitimū. q̄ sine fide sīt
con iuguū ū fideliū legitimū ē. mtū
sīt ñ legitimḗ. sunt p̄. q̄ a legitima fit in
fideliū o iunctō. ag̃ tertiat dicens. (et) o
legitima societate o iuncta sine culla cul
pa relinq̄t. si cū uxore animo pmane nolūt.
cū hȳ pbat q infideli ad fidē o ūsio apl̄ō
sul. infidelē ñ dimittē. q̄ ñ facit sī ñ cēt
tē o legitimū. o iuguū legitimū ē q le
gali īstitutione p̄ uincie moribꝫ ñḡ.
iussionē dñi. ꝛ hñt. de cognatione p̄ de cogna

Nunc sup̄ de cognatione aliq̄ dicē. q.
ēt cognatio alia carnal. alia spūal. p̄mū
de carnali cognatione. affirmat ēt ip̄m cā.
cognati. affinel ī gdu l in fra coplari ñ
debent. (et) ñ ḡg. p gr̄m ē suā unū q̄q; usq; ad
septimā obseruare decretū ī gnationē
q̄m diu se agnoscēt affinitate p̄ p̄nq̄s ad
coniugale copl̄m accedē de ne gant. q̄ si
fecḗint. sepent. ic ē nichil p̄. de sanguī
tate sua nūc uxorē ducat. usq; p gnationē
vñ q̄q; usq; parentela cognosci p̄. ic ē. sal
lu ex p̄nq̄tate sui sanguīs usq; ad vñ gdū
uxorē ducant. l aliis cōplib; auctoritatib;
sanguineoꝝ ī iunctōnes ꝓhibentur. usq;
ad vñ gdū. de ꝓpinquitate gdū. sanguinitat

Quom ag̃ō sanguinitatis ꝓpinquitatis sit
fidoꝝ ostē. sed et sanguinitatis ī g̃
dib; diuinitꝰ hñt filiꝰ gḗ fr̄. et sororꝰ. et
ipe trunc̄ ut seorsū se iungent. ex radice
ill̄ trunci egrediunt rami oliuē. et pol
neptis. p̄mi. p̄ne pos. et nepotis. sedes. ab
nepos. et ab neptis. ad nepos. et ad neptis.
cr̄e. ī nepos. et neptis. q̄nq̄ ī neporis. nepos
et neptis nepotis. et ut ende gḗ. ad tñ po
ñ. et fidoꝝ. q. trunc̄ ī t gḗ. ñ opuit. alius. q̄
vñ ponunt. g̃. trunc̄ ī t gḗ. onū manent. ca
rie tūc. ꝓpiuntur. gdus. gnationis. alii
cū p̄ē ī p̄mo gdu. filios. ī cēb ponḗ. alii
p̄mū gdū filios appellant. ne gauel gdū
gḗtionis. ī p̄ē. et filiū cē. cū una eā o
sint pat̄. et filꝰ. Aue dou ratel g̃ q̄ o sangui
tatis cautelā q; in cō. gdū ꝓhibent pa
rḗ ponḗ. ī p̄mo gdu. Ille ū q̄q; ad gdū
ꝓhibet. p̄mū gdū filios appellant. atq;
ita fit. ut cḗ. et. et sed nō hāc diūlitatē inueni
ant. ī cōi. et. ī gdu. patre ū ī p̄mo gdu ponit.
q̄ si ēt dicē p̄mū gdū. et nepotē. et pronepotē
al̄ p̄ p̄ q̄ē. parentele q̄s talē. et pronepotē. q̄o
ēt meū unā gnationē sunt. p̄mū q̄ gdū efficiū.
et ut sū filiū meū. et ī filiū meū. et ī filiū. sed
gnationē o. gdū. ī. faciunt. atq; ad hunc mo
dū cessat successio nel. nec ullos q̄q; ꝓpin
quos gḗ. et illos q. ī nulla ī senlu ex istit di
ūsitas q̄ ut ī nullo gdū uarietatē inducat.
(et) summa enī gnationis. sic ab illo. sumat. ī nū
merandi septima inuenit. quare vñ. g̃

Quare ū ley gḗ. o p̄uet. ꝓpinquitatis
et fidoꝝ. ī p̄ē. dicens. Consanguitas
duse paulatī ꝓ gradū ordinib; diriminū
usq; ad ultimum gdū. et. et. ī. ꝓpinquitas
cēdeficēt. cē p̄mū ley. matrimonia iuncta
clīn ea recepit. q̄ dāmodo incip̄ renouare
re fugientē. ō. ad usq; ad. 7. gradus gdū. con
sanguinitas. et affinitas cē. ut sic. et retrib;
mundi gnationes. et hoīs stat̄ finitur. ita ꝓpin
quitas gradib; totidē gradib; finiunt. ut nichil ley g̃
dib; ocā notā ꝓpinquitatis. reperiatur. ultra
q̄ nec affinitas inueniri. ñ successio p̄
amplī ꝓgredi. sed alios. 7. gḗ. ō ꝓpin
quitatis. ī ista p̄ōi gḗ. ponitur. et ī ista gḗ
ponit. et. ī. gḗ. ponitur. et. ī. pole. ī
gatur. sic p̄ hanc uicā que. 7. diebꝫ agi
t̄ po iungetur ecclā. ḡg. ad ō gregoꝝ epō.
si ante ooc̄rit illis q. ḡg. augō anglo
rū epō. a q̄ req̄sit. utrū. et quota gnatione
debeant copulari. respōdit. sic. q̄a ley ro
mana p̄mittit. ut sine fini. et sororis. seu du
oꝝ frūm germanoꝝ. seu duarū sororū. filiꝰ
et filia misceant. nec. si ex primo. et secundo.

Qui. ∧ z filia

o– fuerefoē

lohīs ēpōis

o– sicilie ∧ augustino

heil scepti. ut p qm in fide fuerint soli
dati: si ista ppa consanguinitate inueti fu
erint usq; ad septimum: an ista affinitas illi
ciam. i. usq; ad vnguationem. Nunquam
Q one de affinitate videndum est. deq; gg
aur. Post de affinitate quidicunt pa
rentela est. q; aduir ex parte uxoris. seu
q; ex parte uiri ad uxorem pinet manife
sta ro est. qui sit diuina sententia ego vir
et mea sunt una caro. p hoc dicit ille me
a suaq; parentela ppinq; tales una efficit.
Q eca ego soror uxoris mee. iuno. ppinq
gradu erit mi. filius ei sed gradu erit
ame. septimo ut ecce ista ceteri age
dum successoribus. Sed uxori ppinq ceteris
gdus sic ita me oportet attendere. q; ad mo
dum ipi ceteri gdus. aliq femina ppe ppinq tatis
sit. q; mihi uxori mee de ppinq tate uiri
sui icumbit. vnguadui gdibus omnibus
obseruare. Q; aliorum sententiam amicus
teor iulius pp. q; inter uirum et uxorem
sanguinitatis et consanguinitatis uinculum
uanda est. Si in uxoris parentela delege
nuptiarum custodienda est. q; stat eos duos
fuisse in carne una. ro q; omnis ille ut
q; parentela. Item iulius pp. Vultum iuq;
ser. ut mittimus ex ppinq tate sui sangui
nis. uxoris usq; in vnguadui gdum ux
orem ducit. ecclesia macta copulam. qui ne illi
cet cum ea in carne una de sua consanguinitate. ne
de consanguinitate uxoris. vnguem ducere.
pp enim unitatem. Item gg. De affinitate
sanguinitatis pgdo. gdus placuit usq; ad
vnguadum obseruare. ita. hereditas ad
legales instrumenta. diffinitum est sanctis
ta. usq; ad vnguadum hereditas succes
sione. si eni est succedent. unde ppinquus
natus nisi debet. His auctoritatibus instimu
atur. q; sit affinitas. usq; ad quem gdus
sit obseruanda. s. usq; ad vn. Verte folio
Sed alii uidentur. cede. one de affinitate
sanguinitate generatione
siquis. generatione nequit affines. hic
nuguum. vin. vii. Si consanguinei fuit. usq
septimum. dicit enim fabian pp. Ppinq quad
affinitate pueri. uxorem ueniunt de
functa uxore. uiro in ista generatione
iungantur. In vii similitudinem fiunt.
si separentur. Ceteris ppinquitate. nisi licet

uxorem alterius accepe. potuit ei. qui ut uir
ginem in matrimonio ei. consanguineis.
uxoris sue consanguinei p mortem uxoris. Cece
hi concedit iniusta ista ppinquitate affinitatis
nuguum. Iulius pp. statuit et relicta
primi uxoris sue relicta primi uxoris sue re
licta filii uxoris sue nemo in matrimonium
sumat. Relicta uxorem consanguineo uxoris
sue. usq; in quartam generationem. nemo uxorem su
mat. Si uero inuenti fuerint. usq; septen
trionem. Cece qui in hac de affinitatis obser ua
tione locuntur auctores. alii enim usq; ad vn
gdum eam obseruari sanctum. alii uero. Vide
matrimonia ordinata. ad hunc. Si illi ultra ri
gorem iuris misericordia dispensatione inueniuntur po
sse. per eum ecclesiam dispensare in copulis affinitatis. usq;
ad decimum gdum. sicut ggs dispensatur in nono gdu o
sanguinitatis. Ille. Si ne pateretur. q; ggs
uno episcopus scripsit. Sed ecclesia postea decreui
simulier copulam nuptialem gratiam uiro o
muneta. ognationem et pinet. sicut defuncto
ognatio manet. Vi sub alio uiro ognationis
uotabla. dissoluantur. Vi filius cepte soboles p
legitime ad potus uiri ultra copulam cognitionis.
Si una caro fuit. q; m p. aliq eos ppinq unip
sone. ut pinet alii. Minime p le fi credeu
de. porro uno defuncto. ista affinitas non
deletur. alia copula coniugi affinitate copule
potus soluere valet. si nulli iuncti sunt. Soboles
placet ad affinitatis potus uiri ultra ostium
ut. Si q; lacleg. primerunio ausu inde func
to. q; ppinquitate generis. sub alio affinitat
uocabula dissipare. Vi suscepta soboles alie co
ple ppinquo potus credit legitime sortiri.
h negat. Si tibi uolenti est. Q; duo erunt duo i
carne una. Cece hic phibet. si mortuo primo
uiro uxor eius alii nuptui. filios de isto uiro
genitos. ducet uxore de cognatione potus
uiri. q; filii mediante matre ad ognationem
potus uiri pertinent. eq; mater eos una caro ge
nerat. Hinc innocentius pp ait. Si q; mulier ad se
cundas nuptias uenerit. et ex eis soboles ge
nuit. nullatenus p ad sortem ognationis potus
uiri pinget. Ista obstamus. eaq; ad vnguis gdum
firmare usq; ad septimum. Verum sic sup positum.
Si coniugium sic inter eos qui nocta sanguinitate
ter iuncti. q; ecclesia infra p dictos gdus cognatio
nis coniuncti fuerint in conspectu ecclesie pro modo

pbata consanguinitate eide iudicio separari qui uti copla illa contra gnū fuit. Qbꝫdā uidet fuisse oīuguum qui erant legitime p. scdi decimine pignorāt excusantur, qui iugū reputat qi bona fide ꝫ pmanū ecclē conuenert uñ ꝫ filii eoꝝ legitimi hñr alīū dict fuisse oiugū. licet ñ eēt legitime. p qd talia oiuncta nō uocant canonici iugia. ū de ꝑsonis agit. qꝫ testimonio consanguineoꝝ sit dirimenda oiunctio. Ÿ ñ urbanus. pp. si duo uiri. uel consanguinitatē iurent iurando firmauerint. l ipi forte contrarii fuerint iugia dissoluantur. Si ū neut agit. epi eos p fidē ꝙ obtestentur. qnū pala fatentur fuisse recognoscēt consanguineos. Si ī studio ep̄ō seggauerint alia matrimonia ꝙ hē nō phibeant. Dd. Notificamꝰ tū cū duo uel tres ex ppinquoribꝫ qui accusat hanc ppinquitatē iuramento firmauerint. l si tres. l duo ex aliis quoribꝫ gentilibꝫ qbꝫ l ppinquitas nota. qboē fame. ꝫ ueracib testimoniis sint. remoto amore timore. ꝓmio. ꝫ omi malo studio. ꝓdicto ū firmamēto ꝓpter mora. iugia dissoluantur. Consanguineos ū ꝑ ūcoꝝ nullā accusent. l ꝙ sanguinitate. ī tm nodo ꝙ putent. si. ꝓpinquitas ad qꝫ uotū ꝓtinet. ꝙ ꝗ gentes tota deseruit abāticoribꝫ ꝫ ānoribꝫ. qbꝫ ppinquitas nota sit. epō canonice ꝙrat. ꝫ si inuenta fuerint. sep̄ent. Licet qbꝫ accusantibꝫ licentiā dirimenda sit ꝙ sanguineoꝝ cōiugio. q̄ coniugū uocatur. Distinctio uicesima

Decidendē. qdā stupri. aliud adulteriū. aliud incestꝰ. aliud raptꝰ. formā licet sit generis. oīs illicitus coit. qui fit extra uxorē. cū ꝑsona intelligit ī usu uidua. l mētē. l cōcubina.

Qui ꝑ ē uginē illicita defloratio. adulterium ē alieni thori uiolatio. Ÿ ñ adulterii dr qdā thori accessio. Incestꝰ ē ꝙ sanguineaꝝ affinium abusus. Q ñ incestuosi dñr. qē sanguinei. l affinitatis fuit abusum. Rapti admittunt. cū puella uolentē adomo patris eductē. ut corrupta ī uxorē hāt. siue puelle. siue parentib ꝰ ī sillata constitit. hmoꝛ mulctat. si sua ecclām dīē rapta. ꝙfugit. ꝓ ulegio ecclē monstrat. nisi impunitatē mētiur. accendendē. ī illud alexandri. quant. Q si. soror uel uxoris stupratur. cogñ dñr. eq uocatiōnis iure fit. ꝫ necessitate uulgariꝰ appellatiōis ꝙd qm̄ ulla cū cognatione. Cuꝝ eni fratris filia ꝙd q̄ cognata uocat. Maria sr. leuir dr. Duoꝝ fratrū uxores ianitrices uocantur. qꝫ eaꝝ ianuam intrant. Uiri soroꝝ. glosa appellatur. Soroꝝ uir. nūc ꝙ sale nomē ū uxoris sr. De parentelaꝝ quoum timora qōe aliqꝫ licet mi nus iuste ꝙrimi. de spūali cognatione

Iacob de spūali ogratione cognōm. q ꝫ ꝙsonal impedit. ut ī tint legitime ad iecundas nuptias. Tria q̄dam sūt. consanguinal. affinitas. ꝫ spūal. ꝓmittas. consanguinei sūt eoꝝ q iungunt. q̄du nō soluta. si mediante gñe ꝛ ortā. Ubi. ꝛ. ut filii fr̄is mei. q nē de gñe mea. ꝓpīm q̄de gñe mō. mi affinitate. ego illi. ꝙ spūal ꝓmitas sūt ꝛ patrē. ꝫ matrē. ꝫ sūt eoꝝ quoꝝ unꝰ alterī de sacro fonte leuauit. l incarnatione aut ꝛ firmatione tenuit. Si sūt filios eidē hoīs. carnales ꝫ spūales. Qui sint filii spūales.

Spūales filii sūt quos de sacro fonte leuauit. l incarnatione. seu ꝛ firmatione tenuit. filii ꝫ filie spūales eoꝝ sūt. q̄ne nūtio nisi uocabło. eoꝝ sacro baptismate tingit. Dī ꝫ spūal filia sacerdotis. q̄ei peccā sua confitet. ꝫ ī limae pp. os q ī penitentia suscipit. ꝫ ut nr̄i spūales filii ꝙ ꝓpīq l nob suscipientibꝫ. subtrahe mōnisi uocablo nō gentib ꝰ. unda baptismi regenerant. siue l ad monet. ut ad suā penitentiale nūq sacerdos accedat q sc̄pti sūt. Omes qs ī penitentia suscipimus. ita nr̄i filii sūt. ut imō po suscepti. quoꝝ omniū flagriola ē mirra. Q ꝫ pater ꝫ mr̄ ꝰ iungi negant ī ꝓ spūal. l mat filie l filio spūali eracilio magnentii docet. De eo q̄ rogauit. si aliq filiola sua diuisit uxoꝛ ē. ꝫ deeo q̄ cubuit cōmatre spūali. de eo q filiū suū baptizauit. ꝫ uxoꝛem ī de fonte leuauit. hac cā diuidi solui fidē ꝰ iugii sup̄ ī tm̄ copla p̄ō ꝓmane. sic. ꝛ dē ū ē. Si filiolā aut cōmatrē sua aliq ꝰ iugio diuisit. separandos eē iudicant. ꝫ ū penitentia plectendos. Si ū ꝰ iuges legitimi unꝰ l amborū ī ducta l fecit. filium sui de fonte suscepit. si ī nupti manē uoluit. bonū ē. si nau gus penitentia ī diuisio iungat. ꝫ simul maneant. sup̄ uxoris omni gu supuā ue lacrima penitentia mulctet. ꝫ sine spe ꝰ iugii maneat. Xr hys ap paret. q aliq filiolā suā l matrē. ū p co plāre nupserit. sup̄ supnū fuit separari

Dist. 42.

a addamg

b germanitas

A hꝫ linea gñis dr affinitas mr eoꝝ. q gñe nō se gñant ß mediāte rp

A meo

A nel

A cuiꝰ

A ut

sme. Q̃ legitime coniũctã ẽ. ñ iõ ſpan
dri ſ. qualẽ eor̃ inſidioſe filiũ de fonte le
uauit. Q̃ ſ nichol̃ a ſ firmat dicẽs. ĩ ꝺ eſſe
deſidas. uel mulier quiri filiũ. Q̃ alia
femina natũ de fonte ſac̃ leuauit. ꝑ mos
ꝑſit ẽos uiro copulari. q̃ iõ ꝺ iungi ꝑſe de
cernim̃. q̃ ſ canone ſac̃ amboꝝ ꝺſenſu
nullã religionis obtentu debet ꝺiungi dimit
ti ꝺ iugẽ. eũ aplẽ ꝓcipiat. Nolite fraudare
inuicẽ nisi forte ex ꝺſensu ad tẽp9 ẽ. Jt̃ dictũ ẽ nob. q̃s dã fe
minas deſidioſe. q̃s dã fraudulent uxa
uiris ſuis ſeparent ꝑ filios eor̃ am ep̃i
ad firmãd̃ tenuiſſe. ⁊ ñ nos digñ dix̃m.
Si q̃ mulier filiũ ſuũ deſidia. aũ fraꝰ
de aliq̃ cor̃ ep̃o tenuit ad firmand̃ ꝑ
ſillabam l fraudẽ. q̃m diuinitus penitẽ
tiã agat. auiro ſuo tñ ñ ſepet. Jt̃ ioh̃s ꝑ. Ad
mmina bi petri. hõ. noĩe ſtephan̄ uenienſ.
ñro p̃ſulatui ĩmorat. q̃ filiũ ſuũ ĩ ęy tre
mo uite poſitũ. ñ dũ bapt̃ unda totũ. ab ſen
tẽa ſacẽdotũ cogente. baptizatur. eũ q̃ ꝑſi
manib; ſuſcepit. acꝝ plã moꝝ negotio reuer
entia tua ꝑfectũ hominẽ a lua ꝺiuge iudi
cauit ẽ. ꝛ expandũ. Q̃ fieri nõ debet. dicen
te ſẽptã. Q̃ ꝺs ꝺiungẽ hõ. ñ. ſ. ꝺñs. ñ diuinitꝰ
uxorẽ ñ cã fornicõis iubet. ⁊ nos tanta auctꝰ
ritate freti. ñ dimittendũ ẽ. ⁊ culpabile
iudicandũ. q. neccitas ſeruit. ⁊ ab baptizan
di op̃ laicis fidelib; ſine cẽ ſuit. libẽ ꝺcedi.
Vñ ſi ſup̃ dict̃ hõ filiũ moriẽtẽ aſpiciens
ne aĩam ꝑpetuo pire ꝺmittet. unda bapt̃i la
uit. ut eũ de poteſtate mortis eripet. bñ fe
ciſſe laudat. ĩõ ſue uxoris ã oli legitime ſoci
ate impũne ꝺiungit. iudicam̃ minẽ õiune
tũ ñ obſ. ſeq̃ ꝺebeãt. his abiſ q. plib; auctoꝝ
tatib; edocetur. ꝺiugel ñ ẽ ſeparãdos. ſi ꝑ legiti
mã coplam alt̃ altã filiũ de fonte leuat. licẽ
fit matrẽ tenere. & ꝑmulis obuiat.

Reddit ep.

Ibi ã obuiare uidẽ. q̃ ꝺs ꝺed ꝑ ap̃m ꝑue
nit ad nos diaconũ ſectant lũe eplam de
ferens. q̃ ꝺã uiri mulieres ꝑtim habẽs
paſchali. ꝑ magno ꝑ ic̃tu. neſcientes. filios
ſuos ſuſcepiſſe. delauac̃. Cupiũ ꝑ ſcire an.
ap̃h debeant uiri ac mulieres. ad ap̃m uſũ re
dire l ñ. Jos ũ hac remiſit ĩ q̃ſtionẽ. ꝑ ꝓ
dicta. ĩuenimus in archiuis. aplice ſedis iam
tũ a origiſſe ĩ plib; eccl̃iis. q̃ ep̃i ab hac
aplica ſede uolentes ſcire utr̃ uiri ac mulie
res redirent ad ꝑ ũ thor. hanc memoriã ſci

A. de marcys

prẽſ. Jul. Jnnocẽt. ⁊ celeſtin. eũ ep̃or
plimor ꝺſenſu. maplor ꝑ ꝓcepiſ ecclã
plnbente talia reſcripſerẽt. ⁊ confirmauer.
ut nullo mõ ĩ coniugio recipent mulieres.
uiri. q̃ eor̃ aliq̃ rõne ſuſcepũt natos. ſi
ſepent ſe ne ſuadente ꝺiabolo tale uitiũ in
oleſcat. Jt̃ ſi q̃ filiaſtr̃. l filiaſtrã ſuam. aũ
ep̃m tenuit ad firmationẽ. ſepetur ab
uxore ſua. ⁊ alium nunq̃m accipiat. Hã. ⁊ ad
uerſoꝝ dicta ſũ q̃ ita eſt faciendũ. ⁊ ne ill
fiat ſuũ ope emendãdi. ꝺeſſe ẽ intelligẽdũ q̃ ꝑ ſi
lios ſuos uiciſſim de fonte ſuſcepũt. q̃m fieret
ꝺiugel. ꝑ miſſilã auctoritatib; omnino
ꝺſentiendũ ẽ ut ſine ꝑ ũ. ſeu tũ. uiri filiũ
mulier de fonte ſuſcepit. ñ ꝺ aut ꝺ ſepetur
mulier. q̃ ꝺeuro ſimili. ꝺ ꝑ intelligi. de
quod ã ſpualẽ. l ad opũ copula ſpũalis ⁊ ad
ui filii ſilib; copulari [illegible] opinor. filiũ fil
michol̃ ꝑteſtat. ĩ genl. ꝺ liget hõ debet eũ q̃ ſe
ſuſcepit de ſac̃ fonte. ſic ꝑrẽ. Jt̃ fili. filios
ſpũales gũma. ⁊ ſcã eoꝝ ioẽ ꝓcreanda ñẽ ꝺ ſan
guinal. ſi hñda ſpũal primitꝰ. ⁊ ñ ĩt eos ab in
uicẽ ñ ꝑſe fi legale ꝺiugiũ q̃ ñ ĩt eos. q̃ ſi eos
ad opõne filii ſ. ue nem̃ de legel matꝛ
monia. ꝺ ch̃i ꝑmittit. Jt̃. Sine ẽ eos ñ
ẽ matrimoniũ. q̃s ad opũ ꝺiugij ſanctꝰ po
ſ. acꝝnali oportet. ĩ ſe ꝺturbꝰ nio ceſſare.
q̃ ꝑ celeſte ſac̃ñ tũ regñ ano ſcĩ ſpũs uiuicit.
Hã q̃ dã nolunt ĩtelligẽde illũ filiũ q̃ ab ꝑen
prẽſſis. De aliis uero q̃ãꝰ patrinitatẽ. l
ꝑ. genitis. ꝺcedunt. q̃ legitime ⁊ licite
ꝺiugi poſſ. q̃s uidꝰ ꝺſentire ut bñ. ſ. di
cens. ſup q̃b; ꝺ iuluit nos tam dilectꝰ. h
uidꝰ. ⁊ ꝺeno. ũ baptiſm̃ ſit. ſiſſlante ne
ceſſitate femina ꝑ ecclã. noĩe ſuscitatꝰ bapti
zauit. ⁊ q ſpũalitꝰ ꝑuenit filiũ. l filiã. aũ
l ꝑ. ⁊ patrinatẽ genite. copulari ꝑ legitime ⁊
ꝺiugi ꝑ illã ꝑ q̃ ꝓpter ſo effectũ paſchal ũ. ſ.
ꝑ patrinatẽ geniti copulari. phibet. ſi bene
regno ep̃o poſt ſuſceptũ filiũ de fonte. l
filiã ſpũalem. q̃ er. cor̃ ꝓpter. ⁊ matre filii.
nati matrimoniũ iungi ñ ꝑſt. Illud ſ notã
dũ. q. ĩ burienſi. ⁊ cilio legit. Si q̃ ſue ſpũal
⁊ matꝛis filiã fortuitu. uel oſcitãter ſi. ꝑ ei ſu
ã iugiũ ꝺuxit. ⁊ filio maiore ſuato. hãt
arq; legitimo cõmubio ꝺ ea ꝺet honeſte. ſuſ
ducẽ poſſit duas. ⁊ matrem unam. poſt aliam.
Nolet ſ q̃ri ſi matrẽ uxoris ꝑ. obitũ q̃ du
cẽ ualeat. Deh michol̃ ꝑſic ſebn. Scicta

Nota Nicholaus ꝑ. ad ſul. ex burgen ſis.

tatur a nob scīa l uīa · sic dual matrel hēc
ualeat · unā p alēam īquo memīnisse debet ·
sēptū eē · cr̄t duo īcarne u · cū g ostet qđ
uir · mulier una caro effīunt̄ · restat u
r · p rēm o stitui mulieri assūpta uxor
· mat erat · nō uir · illi femine ūple · iun
gi · q̄ mat̄ eē erat · cēq̄ fiat una caro effect̄ hu
ic ālld cēr u ūdr · q̄ spuāle · pat̄ē hī · cuiq
filiū de uat̄ accepit · · eī uxor · mat̄ nē · lic
ei defuncto · patre suo eī uxorē · in uxo
rem · q̄ nulla spūal grā no secerunt · Itē · exēpla
pasch̄al ppe · p uxoris obitū · cō matre uxoris ·
iugio copīau nulla ūdr · rō l auctoritas · pbi
be · ī genī p carnal unionē · ad unionē · spe
pūlit · s · scieno · cq auctoritat̄ nicholai de il
lo ag · · uxori sue debitū reddit · p q̄m · ma
t illi · erubit · Alie ū auctoritat̄ de illo ag ·
· uxor p q̄m auro suo derelīq̄tur · illi · ma
t effīuntur · ūp · o rationāt̄ auro suo · o gnoscī ·
· de illo potuit agī · uxor ān defungī · q̄m
abeo · o gnoscatur · Simr · mulier simul · po
lent · q̄rit · sēr tenere puerum ·
uxor cū uiro simil debant · ibapo sul
cipe puerū · De hurbanī · ita scribit · Q uxor
cū uiro ī bapo simil · ñ debeat ād suscipe
puer · nulla auctoritate reperīt · phibīt · se
ut puritas spūal pāmutat̄ · ab omī labe ·
fīmia o seruetur · unīmūl decreuim̄ ut
utq; simil ad lī · ad spīare īpsi uant · q̄ū pa
tre flagitiū · · milit · q̄ duab; mat̄b; · uel
sororib; nup sit · magna penitentia debet ei
iniūngi · o cieno · cq̄ī solū p me · l sede nupti
es licīe · si · ītic ārīt · ñ dāpnade · · ñ ag · o
cundas nuptias omīo licitas ap̄le · o cedit · de
ūcil ā · gīl · · deuīt · plib; nupt̄ solent ho
ēs mouē cōnē · · q̄ audeat · diffīnire · q̄ ñ a
plīn nisi o diffīnīt (aut eī · · dormierit
un el · cui uult · mutar · · dic p m · l sede · t ēcl ·
t q̄t liber · ñ nob diffīniendū ē · g · ñ diffīnuit
ap̄le · · ñ ūbreuit̄ respondeā · nec illas nup
tias debeo dāpnare · ñ eī sūt ecundā nūmo si
util āūfer re · ñ cē huīc ūecundū sentīl an
deo dīre · ur quem · uolūīnt · mutant · ñ ex
meo corde pē · sēptē auctor mat̄ · q̄ libet nup
tias dāpnare · sī · relat̄ · iex · cgonē · liba noce
· clamo ñ dāpnari · ecclā · digamā · īmo ñ biga
mā · · ita licē · · · si · quīe ad mos sēdo manu nū
bē · ap̄le · tū biga mos · a tacdotali honore ex clu
d · t · li · ñ tūc · p uitio bigamie · īmo p lacitam · ū

tute · ut sit una un̄ · sīc unica uniet · ālld
tū cessantis · oculi uidr · immūre · digami
am cē pecēm · p rbm · immuniti digami
pīnde · ñ ouemt · q̄ penitentia bigam̄ ī
dīgat · q̄rit pbr · q̄ndalib; · nupti p sit
pbē · o sentiū · s; · h · de illo ītelligi pot̄ · q̄ p
me uxorū ī sidiae putat · de ūbio sede · p
sigualō sacūti · illd dī · q · ī bigamo ñ ter
uāt̄ur · amb · · dic · q · p me nupte tū
a dño sūt īstitute · sede ūp milīē · p me
nupte subbūdictōne dī celebrant̄ sublimi
cēde ū · · ī p sena euent gla · de resurrōne · ·

Postremo decōdinone resurrectōnis · dicī andiāne ·
· īresurgentiū ūm · de iudicū · mīe q̄
utat̄ br · dilīereudē · Omūb; · q̄oub; · q̄ de hac
re mouī · solent · hystorice · ī tale o resurrec
tōne · ūne omiū q̄ · q̄ · natis · arq; nascentur
· mortuis · arq; mouent̄ · nullaten̄ debet · ē
aīl ambigē · ar · u · y · hys · as · · resurgent · mor
tui · · resurgent · q̄ · ī sepulcīs · ap̄le · · uolu
mī · nos · ignorare · fr̄es · ñ · uolum · · · · ·
· · resurrectōne · · · · · · · · · · · · · ·
q · n · q · ui · q · r · i · s · ī · a · d · ū · p · e · q · d · q · i · d ·
ī · i · y · u · a · y · i · r · d · d · d · e · y · ī x · ī · m · a · y
sic semp · cū dño erim̄ · his · ī bilī · y · ūta ·
resurrōnis · y · cā · arq; ordo resgentiū · p
clarissime · ī sinuat̄ · Causa · ī · resurrō
nis · mortuoz · erit uox tube · q · ī audiē
tes · audient · y · ē · uiuere
exercabunt̄ · mortui · y · de monūtis
resgetur · ūs · ypha · dabit uoci sue no
em · futuris · i · effectū · resuscitandi mor
tuos · · nobis · euāglista · ait · · erit hora · ī
q̄ omēs · q · ī monumētis · audiet · uocē · fī · d · · pcedēt ·
boni · ī resurrectōnē · uite · mali · ū · ī resur
rectōnē · iudīi · · Siū q̄rē · q̄ erit uox ·
la · ap̄le · dīc · q · erit archangli · i · ip̄i · ·
q̄ē · p nceps archamgelor · · uox erit alic
· p lii · anglor · · eo · q · tuba dī · · q̄rit ma
nifesta · · nouissima · q · p eā ñ erit alia ·
· tuba · ū aut ag · · ē clamor · de q̄dī · ieuāglio ·
o die a nocte cla · · f · ōe · · s · u · e · o · ei · · tube
noīe · aliq̄ · euidens · · p cla · v · signū · īcel
ligit · · Q · uox archangli · · tube dī · ab ap̄lo
dī · · ieuāglio uox filii dī · · clamor appel
lat · q̄ mortui audient · · resurgent · de media
die · a nocte dī · uenturi · ūi aut · ag · nocte ·
· ūp hora cp̄is · si · q · ī · ē uenīet · ē · ī spat ·
(o)die a q̄ nocte · s · cu alde obscr · erit · · oc

di · 83 ·

o — digamiam

ingnit

nō

sūt

nō

o — audiet nocē fī/ dī

o — clamor fī q̄ ē erit sp̄s q̄ uenīt · epīte obuiā ei

Iere

o bigā

de sēdis cētul · 7 de incepī nupiaī ·

cultum uenet. Dies enī dñi sic̄ fur in noc̄te ita uenet. p̄tū nī gr̄ue īdli. medie nocis tp̄r uentur. q̄ū ait casiodor. hj tp̄r p̄ nogenita egipti p̄cussi. q̄n ꝑ spon sus uentur. ē. plib; ꝑ locis ostenst. aue uiet. q. ad uenī. i. dr. dies dñi. ip̄e q̄ futur tp̄s. s; rex. q̄ē cogūuel. ꝙ silua singlo rū patebit. ꝙ nī īdanele. cetū dierū sedit. lib aptō coā colubī. ꝙ scīe singlor. que tē apient aluī. ꝙ tē implebit nebo occultū q̄ū reuelet. ad uenīe enī simo iudi ce nī solū tenebre aers illuminab unt. s; ab scō dita cordiū manifestabunt. un tuiꝰ ḡdiuina fiet. cuiq; opa sua bona l' mala cuncta īmemoriā reuocent. ꝙ mī nisi tantu mira celitate certant. ut ꝙ euiet l'aculet. hoīe ō scientia eiq; teste saluetur. l'dāpnet. de memoria electoꝝ si eam p̄cedāt

Dic q̄r utr̄ electi. tē assit memoria mala malor. p̄cedentiū. sic̄ bonor. Quam ceu auctoritatē uidentur tē bonos īnabi aut rosse tē memoriā p̄cedentiū malor. ꝙ pecc̄or. l'tonīn tor. Aut enī ꝙ sanas. Ego cō celos nouos. ꝙ tram nouā. ꝙ nō ēnt in memo riā p̄ora. ꝙ nascendet fr̄ cor. s; gaudebit. ieīm. Tē. obliuioni tradit ḡ angie p̄or. ꝙ abscīdit ab oclis nr̄is. q̄d etiā ō exponēs iero. aut. Obliuioni tradet p̄ora mala. q. sor tan̄ i futuro p̄sime. ꝙ sarom. memoria oīo delebitur. succedētib; bonis eīm ne sit pars malor. ponit ā gie memoriā. s; h̄ his simila ꝑ accipi sicut ꝙ eludant me moriā p̄cedentiū malor. ꝙ ea molestiam molestionē ā moueat. h̄ in. eor memoria scōs ꝙ stabit eor bitudinē obtutu ebt. q̄tū ei dō reddet. ꝙ ut̄ plin lxxv. viii. ait gr̄. Qui ieīm nīas canit. q̄ miser te īmemin. ām ā plena bitudo erit. sine memoria real mē tā g. s; sepe letet̄ hui. meminiū. ꝙ tam dolor meminim̄ sui dolore. ꝙ tui ā pli leti. ꝙ sui. ḡ hui apte. q. ꝙ por malor memoriam sic habebit ī futuro. ī ery. ei. ad penam. l'gle dery gationē. s; ad gr̄iam accessionē. Siquē utr̄ pecc̄a q̄ecte electi ꝑ cauit ī noctua oīa sic mala ā p̄ui dei oīb; ēt nota. ī legi ery sū ī lecta. ꝙ nī n tō abolē putau ꝑ p̄cedēs ꝑ penitentiā ī ecta. ꝙ deleta illuc. ī tegi abolita. ū cunctis ꝑ patet. Q. uerbo.

To ver. ꝙ solet utr̄ illi q̄ nī nos inuenī. ꝙ ē nā. oīa mortui sint. antꝙ tp̄r ultimi quo q̄ pientur obuiam. ī aera ad immortalitatē mira celitate sint. tollā. ꝙ. h. dicēdo ei ī p̄sentia ī sublime portent. illo spāo. ꝙ moriant. ꝙ re uiuiscant. ad hoc ā sēlū quo eluctem. illos ī pa uo spatio. ꝙ ultimi mortē. ꝙ accepto īmortali tatē aplē nos iungē uidr. iudic̄ ī. ēs. ō uiuifica bim̄. ꝙ alibi. q. semina ūiuificatur. ī ꝙ mo riatur. Cū nobi ēdibile uideatur illā nīa di nē corpoꝝ iacere. q̄ā seminari. aut ī ptuū in mortalē ico. nptibile reuiuisc̄ē. ēdamū uetu oculi fulgī relur. rectōnē. īmō iustine me tatā celeritate redditā antiq̄ eā uerū pul uerē. s; uelle. ꝙ i dē audire. ō. ḡ scōl q̄ repperiunt. ꝙ uemente. uiuentes ei. ob mi rapientur. ēdm̄ ico. nptu de mortalib; corpib; eruēs. ꝙ adam. mortī mortalia redit. nīs. īnō apli patiem̄ anglas ḡnalr accipē uel illos. q. dictū. ē. ō. q̄ resurgem. s. tā boi. q̄ mali. ī nos īmutabim̄. s. ī sollēp mutatē resur rectōnis. Beda. ā bwair. In ipō raptu eoꝝ. q̄ uiui repient. mor erit. ꝙ resurrectō. ita q̄ p̄sopem egilla decorpe eis īmomīs redda tur. ēt nē ū ew. sē bem ad nucellā tēstari uidr. dicens. q̄ dam ī fine sēli aduemente. ꝙ nē monturos. s; uiuos reptos īmortalitatē repēte mutandos. hoc ā q̄ fuit nē in dicti humani diffinire. Quō melli. ꝙ pē u is ā ad dicendē. duplī. Der uuiow ymar mlli. q. dr. ꝙ iudicatur ds unos ī mor tuos. aut nullū accipiunt. q. ī aduentu el uiui repient. licet ꝙ raptu moriatur. mor tui q̄m discesserint. simul ī mortu accipi unt ita. ī illi. Q. nomodo omīs mortua.

Quo q̄ expediri. ī me ēdi ualet. ꝙ ō re surrectōt. ēdem ēt ḡ oō refgī corrupti bilq; ī passibilē. q. mortē patientur eādē. s; sū diminutione mbroꝝ. oīa hūāi corpis habitā. mb. ū tū glōa ae ipē ipassibilitatis inducentur. de etate ꝙ statura resurgentiū.

Solet ā nlli pueritia ꝙ ārē. ī eadē etate ꝙ sū corpil. oī resurrecturi sint. q̄dam putauer. ōs resurrecturos. s; infuturi etatis. ꝙ ē. x. ō. q. aplē. aut dō. ī ocean. ōō. ī uit. ꝙ fectū. i. m. e. ꝙ. s; hui ūb ī eadē resurgentib; ad signatū. ꝙ statā. s; etatē. ōō. nī eadē etate resurgēt. iq̄ mortē. ꝙ resurrexer ēq̄ etatis. ꝙ mortui fuīt. ut̄. ꝙ posuit. ū nō distinguet. sexū. s; ū figuret. ꝙ sectōnē

uiriū qm̄ tē habebē. hīnōs cm̄ statuam
corpis obtinebē. cū ag⁹ ḥ ant ap̄l⁹ īmsurā
corpis. l'statē hēant. q̄ unus q̄q; suam re-
cipiet mīsurā. q̄m hūt mīuenture. ſ
sīlener obīt. l'tūar habitūs. hīañ ēdefunc-
t. etatē cōsūt illa ad q̄m puenit ſ. ſ. iuuenil-
ē. ccxxx. annoſ. xxx. ēnī duor annoz. ſtī
mīsīn erit etatis. ſ. iq̄m mortuū ē. resurrerit.
hēā talē. q̄ resurgūt recōne accidat corpi
magnitudo. q̄m hūt hūerūt habeāt diu mīnē
do. īmmoza corpa redigēda ē ad mod dīnī
corpis. Pīret. n. mīlitūde illi corpiboz. ē. ip̄m
ſ sit capill. ūait dīs. Capill de capite uīr ō
peribit. ℣ resurget q̄q̄ sunt de subarn

¶ Dom. n. pit dō trena mañel. corpis. ſñ ī ead
de q̄ mortaliū ēat eno. ſ. l; iq̄ē lib⁹ pul p̄ ar
uerē. cinerē ue. soluat. ſ q̄ lib⁹ alit⁹ aīalq; pul
diffugat. ī q̄q; alioz corpm subam. l'in ipa
elemta utat. inq⁹ eq; aāliū ḥ hoīū. cibūcu-
nēq; mutet. illi aīe puncta tp̄is red. q̄llā
p̄mīt. ub fiēt. ēlēt. mīuet. aāuit. Ipa g̃ trena
mañel. q̄ discedente aīa fit cadauer. non ita
resurrectōne reparabit. ūeaq̄ dilabunt. ſ
alias amp⁹ alias rē. ſp̄ sūmt. q̄m nūl ad eoz
p̄decant. nīñ dilapsa ō. ad eas d̄q̄q; corpis
pmīsīū fuerē redire necē sit. Alioq̄n. si ca
pill red. q̄ta ēbra tonsura dep̄it. sīmīgb;
q̄ unq̄m dep̄sīt. q̄ lecto īmodata. ꝛ dece-
cogitantib; resurrēōne cauīs. nō ñ dent
bi ocēnt ītūr mīas. Sc. q̄nd mod sīstatua ēli
bet solubīl metallī. igne liq̄scēt. l'cēret in
puluerē. l'fumdet īmassā. ea uellet artī
fex ēsīlīer illi mī. q̄ntitate reparē. nīchīlēet
ad ei ītegrāē. q̄ptiēlā ūcui ūbro statue red
det. dūtū totū er q̄ constituta fuāt. restituta
resumeret. stadō mirabilī atq; ieffabilī
artifex deoz q̄ncto mīa. ſlīcat. ea mirabīl
celitate restituet. ū aliq̄d ad ūnebit ad ei. ꝛei
tegōnē. utī capilli ad capillos redeāt. ꝛun-
quel ad ungues. ad q̄d eoz p̄ierat mute
rī. cū nēc ī p̄tel. gliaſ corpis reuocēt. cu
mute artificis ꝓfidentia. ne q̄d in dicens fi
at. Indecoz. q̄ppe aliq̄d īnerit. ſ; q̄d q̄d futu
rē ē. ſ decebit. q̄ n̄ futurē ē. n̄ decebit. hīāī eoz
piby. scōy. illud ē. de q̄by. ſ cq̄nē ad iungit. Re
surgent q̄ scōy corpa. sūnullo uitio. sūnulla
defōmitate. sūe sine ulla corruptōne orīe.
difficultate. q̄b; tūta facultas q̄ūta felici
tas erit. ꝓp̄ q̄ ꝛ ſ pūalia dicta ē. ꝛpeni dubio

corpa sūt futa. īſp̄e. ⟨ Ex hīs appet. q̄ una
erit etas omīū resgētiū. ſ. iuuenil. statura
ūdiūsa. ſ. q̄m q̄q; hūt iuuenili etate. ſerat
habitūs. sīt aūt defunct. nī de sūba. de q̄ bonīs
cnō erat. q̄ aliq̄d ꝓbit. ḥ omīū partel⁹ y aū
display. collectōne reintḡbitur. īll sūba
corpis. scōy q; corpa sūt oīuīō fulgida. sīc
sol resurgent. p̄ sīsceuetīl deformitati
bus q̄s hūerē. ⟨ sīc sūt omīa defōmitate re
creph̄a q̄ri solet. amēde surgent
formatib; hīt habitūs. resgāt. hīā ag⁹
asserit. ſ. dubiū relinq̄t ita ī gent. ſ q̄q; ab
illa pōnūl massa q̄ p̄ad fēa ē ūlubantur
p̄ resurgent q̄d ī ip̄ūm q̄q; ceū sua carne.
sūcē dibl̄ō. et q̄nglis pūniantur. ūt ū
ip̄i ēuenīs deformitatib; corpm suoz resur-
gant. q̄q; ies gettāt. q̄ rendo. labor. ge. q̄d
op̄ē. ḥ oseū surgunt. n̄ deber. ī ea. corpa habūī
do. l'pulcrīdo. q̄ erit ēa. ſ sēptīm dāp̄nāōē
ēe n̄ dissūnt. an tē hānt defōmitatē. ſ q̄
sīrephoy corpa. ⟨ non ꝓsumāt corpa q̄ tē
nū q̄ deco pib; maloy q̄m ī igne ardāt. ar
gñō sūmatur. q̄ quam ſ ep̄lis. debunt
ſ ep̄ūnī sīgb; ea. aūdē. nō sūmi illa con bus
none. sīc aīa. ē p̄sentia corpī uīnt. ꝛ dolo
rē pati p̄. ꝛ mori n̄ p̄. hūerīt. tē ī corpoīb;
dāp̄nādoy. q̄ nūcē scīm. ī aīl oīū. ⟨ si demōēs

Overi ꝛ solet. an demones. corporali igne ēmā
corpali igne ardeāt. ad q. ag⁹ respondēs. aū.
ait. Cur n̄ dicam. q̄m nūl murīs sūīs tīm mo
dis ꝛ spē ī corpeos p̄ se pena corpal igne af
flugi. ſ spē hominū ꝛ nō ī corpei. ꝛ nē potu
erī ī clud ī corpalīb; mūbrīs. nē potē corp
um suoz. ſ solubīl aligni. Gehen
na illa q̄ stagnū ignis ꝛ sulphuris dicta ē.
corpē ignis erit. ꝛ cruciabit dāp̄nādoy corpa hominū. ⟨ demoñ. ſ solīda. hominū
aerea. demonū. ⟨ nī ex ū ut ſ q; ignis erit
ūū ūtal ait. de q̄ igne sup̄ q̄ l'ūlsit. ag⁹
sic ꝛ dct. ignis erit ē mō sit. ꝛ q̄ mūn
dī l'rei. p̄te fut⁹ sit. hominē scire an
būt uemīnē. ī forte cui spē dimīnoſtū
dit. ⟨ si aīe sūt corpīb⁹ sensuum ignē corpalē.

Quo ō solet aīas īnū igne ī corpīby cru
ciandas. queri solet an ītum aīa re
sūpt̄ōnē corpm. aīe defunctoy repbos
īnū igne ꝛ cremāt. Beh. Julian⁹ toletane
ep̄e ēccle. ḡuū dicta secut. ita sēp sit.
s iuuentīl hominīl spē ī corpē

aūt. ad
nō
nō
ſ habuerē
ſ aspernit ꝛ ep̄ūnīs ꝛc
ſ remanebo
ſ nīl

tenet̃ meo corpe. cũ p̃ mortem ꝯ corpeo igne
teneantur. Ter̃ ã pigne sp̃m dns. ũ iumẽto
ignis sit uidendo si; iejendo aĩa ignis tor
mẽtũ patiatur. ex eũngl̃io colligit̃ ubi ũ mutl
uocẽ diuel mortuũ sit̃ mẽto sepult̃. ĩa
q̃ igne teneat̃. insinuat̃. tabl̃a dep̃cat̃ dioes.
Mitte lazar ũ. m. e. d. s. ĩa. u. r. l. m. q̃. ĩ. h.
f. Dũ g̃ pcõe diuĩt̃ dap̃ natũ ĩ igne ũ
tal; phibet̃ ꝺs sapiens. repbor aĩas tene
ri igne; neget̃ p̃ cpue hũanã aĩã cor
pis similitudine hr̃e docẽt. ag̃ ita ĩgens.
p̃ ſtũ. aĩã p̃ se hr̃e similitudine corpis. cor
palũ omiũ mẽbror. ꝺs ꝺs retinuit. p̃ nega
ve aĩã cẽ q̃ſi op̃ habuĩt. l'abl'ac. l'ied̃e
lh̃ue atq; illue grellit̃ ꝛ uolatu ferri. ſ. ſtũ
q̃da ſimilitudine corpis nr̃i. p̃ſũ sibane ſi
militudinẽ ap̃ ſeros geric. ñ corpalẽ. ſ. cor
pi ſimilẽ. ita ꝛ ſi locis uidr̃et̃ ñ corpalibz. ſ.
corpalũ ſimiliby. ſiue ĩ req̃e ſiue ĩ doloꝛi
b̃. Caſſiani ꝛ uoluminib; legit̃ q̃ ñ ſit̃ ocio
ſe neq; nich ũ ſentiant. ẽdiuel ille ĩ ſer
no ſe flãma eruciau clamaret. ꝛ ũplat̃
aĩas defunctoꝛ. ñ ſolũ ſ. ſenſib; ñ puni.
ſ. ñ nichil affectib;. ſ. ſpe triſtic. gaudio. me
tu caꝛe. ꝛ q̃ his q̃ ꝺs ĩ illo gñali examine re
ſuantur. q̃ ꝺ ã cas ĩa ieiũe p̃ g̃tare. de ab
uis ꝛ ĩuestignio poſſet. ozruuil ferab; ꝛmõ ſtũ
haboũiuil fer. ꝛ mõl̃. reſurgẽt. ꝛ qua de
q̃ ag̃ ita ait. O cẽ ir de aboꝛtiuil ſtib; q̃ꝺ
q̃ ĩa nati ſ. iutil matr̃. ſ. ñ ita ũ ĩa p̃ſit re
nasci. ſ. uir reſurrecẽ ſ. eoſ dr̃ĩ. mẽ. de his
q̃ ĩa formati ſ. tolãi pai cq;. q̃ ꝺr. In formẽ
ũq; q̃ ñ pch̃ upire ꝺbit̃ reatur. ſic ſemina q̃
cepta ũ fuer̃. ſ. pulo ſe q̃ſi ir. ꝺ oeꝺ ſ. q̃ri ac
diſputari p̃. q̃ñ ier̃ ho ĩuẽ uiũ. an ſit q̃
dam uita occulta. q̃ſi mortb; uiuentiꝫ
appareat. ꝛ ego nũq; ille nec̃ia puerpu
q̃ ĩo mbrati erſcant. ũ ertant. er ũtil p̃
gnantiũ. ne ſ. ſlimortua ĩ relinq̃tur.
occidant. ĩ pudenda nutria uidr̃. ſ. q̃ q̃ ãi
cip̃ ho uiũẽ. er illo utiq; ĩã mou p̃. ꝺ ortu
ul ũ ũcq; illi mors potuit eueniꝛe. q̃m ad
reſurrectõnẽ ñ pinet. reppure nego. ne
q; eñ mõl̃. q̃ nasc̃ũt. ꝛ uiuũt. q̃ũ tolib;
cito moriant. aut reſurrecturã negabim̃.
aũ ita reſurrecturã. ẽdenda ꝺs. ſi pot̃ cor reſ
ta eñdata q; ũ. ab ſit nũ ullũ bimbr̃ẽ. q̃nũ
p̃ natũ mouẽte frãdilectiſſimi. q̃ eũ urde
rit. retulerit. ꝛ ſic ue ſcp̃ũ reſurrectionũ

hominũ duplicẽ. ac ũ pot̃ q̃ uos q̃ſq; futũ
erat. ſ. geminũ nasc̃ẽt̃ reſurrectoꝛ eſtimem̃.
Ita ꝛ certã q̃ũmia deformitate mõl̃ dñr.
ad hũc ñ ſtigãt. ſ. reſurrectõe reuocabũt. de diuiſ aĩarũ
Preter ea ſciendũ q̃ ꝺs aĩe ũ ait. ag̃. tẽ de hoc receptacu
ſcl̃o. ex ſcripturis ꝺiuiſas hñt receptones. lus p̃ mor
bone. hñt gaudiũ. male uo. mũa. ozẽ ſũa fũ tẽ.
it reſurrectõ. ꝛ bonoꝛ gaudiũ ãpl̃ erit. ꝛ ma
loꝛ uo. mũa. q̃ũ cũ corpe uiuebũt.
ſ. hiſ oſtendit̃ q̃ maĩ er it gaudiũ ſcoꝝ ire
ſurrectõne. ꝛ p̃ q̃ñ fuit aĩe ꝛ q̃ diuſa recep
tacla habebũt aĩe ſcoꝝ deq̃b; ag̃ at̃. tẽp̃ q̃
ir hoĩs mõtẽ. ꝛ ultimã reſurrectõnẽ ĩtꝝ p̃ſũ
ẽtãs aboꝛtiuil receptacla diſponet. ſic enũ q̃ dig o-tenz
na ẽt̃ rege l'erupna. ꝛ peo q̃ ſoluta ẽ ieiune
dũ uiuiet. ꝛ hec negandũ ẽ aĩat̃ ag̃ defunctoꝝ
aĩas p̃ces suoꝝ uiuẽtiũ releuari. ẽp̃ illa lacti
tiũ mediatoꝛ offert̃ ur. l'elemosine fiũt
ecclie. ſ. eiſq̃ ꝺs q̃ uiuẽt. ꝺ ũ p̃ces p̃ſent. p
deẽ meruerũt. Quib; p̃ſint oõnes ꝛ elemo
Eſt enũ q̃ꝺ ſine ꝛ lac̃ ſacrificium ꝛ quomodo.
uiuendi mos. ñ tã boni. ũ ñ req̃ue illa p̃
mortẽ ñ tã mali. ũ ei ĩ p̃ſũt illa p̃ mortẽ. cũ
tal ĩ bono. ũilla ũ req̃at. ꝛ ẽ rurſus tal in
malo. ũ ũ hiſ ualeat. ẽ h uita ũlier tã o muu
ri. q̃ ecclia hoĩe mitũ oꝛatoꝛiũ. q̃ p̃ſũ p̃ hanc ui
tã q̃ p̃ã gratiã l'releuari. ꝛ emo ã speret. q̃
ſi neglex̃. cõbuerit ap̃ ꝺm p̃ſeri. ſ. ñ q̃ſi q̃ p
defunctoſ ſi ꝛ mandi ſ. req̃ũt ecclia. illi
aplice ſ. ad ũſa ſemetipſe. q̃ꝺ etiã ẽ. q̃ ñ ſalta
bum aĩ tribunal. ſ. ũ referat unuſq̃ſq; eaq̃ pe
p̃ geſſit. ſ. bona ſiue ma. q̃. ſi ñ ũtl̃ tibi q̃q; ẽ ioꝛ
pe uiuẽt. q̃ pauit. ut̃ ſent. ei p̃ ꝺ ẽ. q̃ eũ oĩb;
p̃ſ. ꝛ q̃re ñ ũ p̃ illũm uite q̃ñ q̃q; geſſit
i corpe. cũ g̃ ſacrificia ſiue elemoſinaꝝ. ſiue q̃ſ q̃q;
elemoſinaꝝ. p baptizatoꝛ ſuoꝝ b; offerẽt. q̃ual
de donis. g̃ũ ac ꝺnes. q̃ p̃ũ ualde mal. ꝛ pi
tõnes. ſ. q̃ualde mal. ꝛ ſimullas ad iumẽta
mortuoꝝ. tñ q̃les. ſ. q̃; uinoꝝ. ſolatõnes. ꝺ. ad
b; ũ p̃ ſ. ꝺ. ut̃ p̃ſ. ũſit plena remiſſio. ꝛ ẽt ũ
tolerabiliꝛ ſit ipa ꝺp̃nacõ. oꝛõ nib; g̃ ſcẽ
ecclie. ꝛ ſacrificio ſalutari. ꝛ elemoſinis. q̃ peoꝝ
ſpiab; offerẽt. ñ ẽ dubiũ mortuos ad iuuari.
ut ẽt̃ ſ. miſericordi agat̃ ad ño. q̃ñ eoꝝ pẽas
meruerũt. ſi eñ ia pab; tantũ tota obſtat ecclia
ũ petit q̃ ſ. omiũone corpis. ꝛ ſanguis defunc
toꝝ. cũ ad ipm̃ ſacrificiũ loco ſuo. ꝛ memoꝛẽ
tur. ꝛ etur. ac pill̃ q; ꝺ offerri. ꝛ memoꝛe
tur. ſ. ẽg̃ abigendo. ita p ꝺ ẽ defunctoſ. ſ. ita

1 atqꝫ ſen
ciendo
q̃ ãt
= no ꝑſit vꝺ ꝺo
ꝑz
o ẽtioꝛ ñ q̃ac flãma

De aboꝛtiuis
ferab; ꝛmõ
ſtũ. 1 ſc

1 ſtus

Jench

o q̃dimiq

1 matꝰ

ad mẽm
deũ apli

hec
libus qui ita uixerunt ante mortem ut post sint eis utilia
post mortem. Similiter qui sine fide operante per dilectionem
eiusque sacramentis de corpore exierunt frustra illis a suis pi
etatis officia impenduntur. cuius dum hic erant pignore
caruerunt. in ira sibi thesaurizantes. sed uana hi ignor
tuis. noua merita comparantur. cum pro eis aliquid boni op
antur sui. sed eorum precedentibus consequentia ista red
duntur. Ita ista quoque finiens uita nequaquam inuit.
non potuit hic post excessus. Et qualiter post sint illa. que pro
defunctis frequentat ecclesia. Mediocriter malis suffra
gantur ad pene mitigationem. Mediocriter bonis ad
plenam absolutionem. Qui non habent tantam perfectionem ut
ita non indigeant iuuari per pauperes quorum est regni
celorum quos fecerunt amicos de mammona iniquitatis. Qui
enim tante perfectionis ut huius adiutorii non indigeant quales
apostoli et martyres. Sicut ait Augustinus iniuria est pro martyre
orare cuius nos debemus orationibus commendari. pro aliis
autem fidelibus oratur. De officiis sepulture.

7 Nec pompa funeris uero exequiarum ut Augustinus ait in die pompa funeris
agmina exequiarum sumptuosa diligentia se
pulture uiuorum sunt qualiacumque solatia non adiutoria mor
tuorum. Si aliquid prodest impio sepultura pretiosa oberit
pio uilis aut nulla. Preclaras exequias in conspectu homi
num purpurato illi diuiti exhibuit turba famulorum.
sed multo clariores in conspectu domini ulceroso illi
pauperi ministerium exhibuit angelorum. qui eum non ex
tulerunt in marmoreum tumulum sed in Abrahe gremi
um. Debet tamen cura mortuos sepeliendi et sepulchra
construendi. quia hec in scripturis sanctis inter bona opera de
putata sunt. et non solum in corporibus patriarcharum aliorum
que sanctorum sed et in ipso domini corpore que illi fecerunt lauda
tur. Impleant ergo homines erga suos officia postre
mi muneris et sui humani leuimenta meroris.
Verum illa que adiuuant spiritus defunctorum sunt ob
lationes orationes obsecrationes procurentur. De duobus

6 Solet moueri utrum equaliter boni sint anime post mortem pia hec
quod de duobus uno diuite altero paupere pari merito
scilicet mediocriter bonis quorum uterque suffragiis indi
gent et meruerunt post mortem pariter adiuuari. pauper
uero pro diuite speciales et communes fiunt orationes
multeque elemosinarum largitiones. pauperi uero fi
unt communes orationes. Ergo tantum iuuetur pau
per paucioribus subsidiis quantum diues a pluribus.
sed pariter iuuatur. non ei redditur secundum merita. Meruit
enim pariter iuuari. quia pariter boni extiterunt. Si ita non
suffragiis sequitur quod diues quod contulerit deo in nulla
specialiter pro eo facta sunt medicina per ea nequaquam ualu
isse generalia et specialia quam pauperi sola generalia suf
fragia. et tamen plus fuerit diuitis specialia sicut quod ad [illegible]

(left margin: ·hec; nota; ergo releuamenta; uel leuamenta ob[illegible]; Resp; nota)

t a dalo uel maius aliquid habiturus ad quem qualia ut
ex pluribus cuius unius percipere emolumentum
post modicum illa plura subsidia contulisse diuinum
celeriorem absolutionem uel pleniorem. Alius suffragiis
Sed tamen quare de aliquo iuuabuntur mediocriter boni
mediocriter bono qualibet indiget suffragiis. sic in fine
ipso summi maioris sancti animabus. ceterique migrabunt. reperientur.
sic aliquis fuit pro eo non offertur a parte sacrificium. uel elemo
sina uel oratio non habebat tamen perfectionis merita
que his suffragiis non egeret. Ideo igitur salutabit. Sicut
in eum ei pigue tunc sunt saluari in mitis re
cessionibus celestis ecclesie que pro fidelibus semper intercedit
uoto et intuitu domini plenius. Quod sancti glorificati
v audiunt preces supplicantium. et quomodo intercedunt
Sed forte queritur. si id quod preces supplicantium audiant. pro nobis
diuina uota postulantium sed eorum notitiam [illegible] ad deum.
Ne scire dicimus lumine illustratione letantur impleti o
repletione eam quam forum agunt intelligere que est uel illa ad
gaudium uel nos adauxilium prouenire. Sic enim an
geli ita et sancti quod adsistunt petitiones uirtutis no
uerunt in deo. et complanitur. Unde dicitur angeli orationes
nostras et uota nostra offerre deo. non quod eum doceant. sed quod
eius uoluntate sciant consulere. Unde Augustinus ait angeli quod ap
ud deum innotescit petitiones nostre. sicut quidam in eis of
ferant deo et de his consulant. et quod deo iubente implendum
esse cognouerint hoc nobis euidenter uel latenter repor
tent. Unde angelus hominibus ait. Cum orares tu orationem
tuam deo optuli. Ad omnia quidem scienda sufficit deo sua
perfectio. sed tamen minores id est angelos neque ei quod nesciunt
annuntient. non enim illa quod nesciat. sed bonum eorum est
de operibus suis eius consulere ueritatem. Hoc est quod dicitur eis
nuntiare non ut ipse ab eis discat. sed ut ab eo ipsi
per uerbum eius sine corporali sono. sicut nuntiant quod uoluit
ab eo missi ad quos uoluerit totum ab illo per illos
uerbum eius audientes id est ueritatem inuenientes quid
facienda quid et quando nuntiantur. sic et nos orantes
eum sicut eum doceamus. quod nouit. Ait enim eius spiritus quod
nobis necessarium sit priusquam petamus ab eo. Sic ista ex parte
cognoscunt. Sic fuit omnia tempora antequam sciantur quod ab
illo petitum fuerant. quod et de quibus rebus terminauerit
esse uel ex quo ad uenit in initio. ante quam fierent. Sic quid fuit
angelis orationes nostras offerre deo quod deus nouit.
quod uelint et quod indigeant quod orant quam fiant. Sic et
de eorum non nouit. et demerent non solum fiat quales cum
ad ecclesiam uenit referre sine petendo quod ergo sciat
3 ut sine consulendo quod faciat. Quid dictum est de angelis
Sed angeli adeo preces uerbum dicit petitiones nostras. et ibi
et quod deus implendas dicit uerbum. cur non credamus. a [illegible] sanctis.
animas sanctorum in facie et templum uel ueritate intelligere

(right margin: cantici; nota; peruenit. id est incredibile animas sanctorum in abscondito faciei dei; nota; quidem; scit; nota; nota; nota; ergo)

pcel hominū ⁊ qī plende ālīt. Jū ꝙd dr gr
audire ꝙ dā pcel nī solū effectui qn mancipat
ſ; ⁊ qn̄ nouſ ſcīt curie anglor ⁊ ſcāy aīay qd
in futur̄ ſit l'ū ⁊ qd gnoſcīt id uoluntate cē
uolt ⁊ npi. Ad eoꝝ ū̄ uocati ad dict̄ ō ſup̄ne ut
mich pt uolunt̄ē el'q̄nt uelle. Jnſtēt q̄ ad
dm̄ ſcī ⁊ mūtodū eor ū̄ita ſuffragant̄ nob ⁊
affectuos ū̄ uota nr̄a eop iunct ipſi. Q̄ tū ſta
tuunt nullū uoluntat di ipleuda dicerēt
o. ami q̄ ū̄ ſtēdant p nob p nob ⁊ ū̄ nr̄a eor
ſuffragent̄ nob ⁊ ū̄ ipi uelint bonū nr̄m
q̄ el uolentib ꝺo uale ⁊ ita fiat. ꝺ ꝓpoſitō
x p̄miſſis ⁊ ſtat q̄ē q̄b; dā miſeđ lag ꝺo
q̄m alīq eor pecca meruer̄t ſ. ē medioc̄
mal q ſuffragil eccl'e iunant̄. Si ualde malit
ed q̄ſ hꝺeuade mal'ū ꝺeatur mitigatiō pe
npi ⁊ aliqua pena mitigat̄ne di mīa ne.
ſentiant ⁊ mī q̄n meruer̄t puniant̄ur
q̄a attēmant eos nulla relaxatōne pene
habitōſ q ſtūmant iacobi auctoritate dicen
ti. Judicū ſn̄ mīa fiet illi q̄ n̄ fec mīa. ag.
⁊ aut. Q̄a h judiciū ſine mīa ſtuo. Idē diſtinguēl q
m os uie di ⁊ int mīa ⁊ n̄ mīa ſan. ⁊ ſcol. os
uie di mīa os ū̄ſal q ⁊ n̄ iudicando ſub ue
nit ⁊ ita n̄ dēt mīa ⁊ mīa ſm̄ ſtuo ꝺeberet q̄d
p̄miſit n̄ deſit ū̄tas. Ꝺ omīa ag̃ lꝺat. ⁊ ꝺe
pnat omīa uie ō mīa ⁊ ū̄ſal q ū̄ n̄ miſer̄t
n̄ dicte ū̄ſal dat dicenſ ū̄ n̄ miſer̄t dat in
telligi aliq̄d ad̄o fieri n̄ pe ū̄ miſeret̄ur. ⁊
o. erit hīſ q̄ aut caſtiꝺo ꝺ ſr̄ ſp'l. loq̄ſ de
mīa ⁊ pietate di hec ꝺue iſp̄r rel iuuenō di ſ̄p
ad iuſte ō. q̄ ⁊ ꝑ punitōne malor n̄ ē iuſti
tia ſii mīa. Idē de mīa ⁊ iudiciū aut. h ꝺuo mīm
tua ſor̄ ⁊ ō iungunt̄ Nhil breuit ōia
exa di ictud ag̃ q̄ ꝺeus ill. q̄ repboꝝ ſup
plicia finē habitura ostendit. alios repelle
opinionē aſſerent repbos ꝑpetuo puniē
dos ⁊ eoꝝ ſupplicia aliq̄ cēſ mitigari n̄ ne
get. fruſtīng ⁊ n̄ nulli cōi dāp mādos penā
cēſat ſine interm̄ſſione ꝑpetuos h̄ mo
lant affectu acq; futur̄ ē n̄ ꝺt n̄ḡ ſ̄p ad
ū̄ſando diuinū ſ; p ſuo motu diuinq; mol
liendo ⁊ inclinādo flectendo ſentētia q̄ pu
cant ſeſ tibili dicta ē q̄ ū̄ n̄ q̄ ut ob
liuiſcat miſeri ꝺs a. ⁊ i. ſ. m. ſ. li. q̄ ꝺi ple
gū ſ; de hil ſtat q̄ ō uata mīe q ⁊ ipi n̄ p̄n
tū ſ; ꝺo miſeat̄ de mīa libm̄ aut ſili
ad os eſtimant ꝓtinē n̄ ō necē ē ita p̄nūcī
nē opimentur finiri p ſe eoꝝ deḡ; deinē

Jbunt hīſ ſupplīū eōū. nel in̄ puacur ha
bitum finē felicitat illoꝝ de q̄b; eo ſtio dict̄ē.
Juſtā ⁊ iuſtis eōū ⁊; penal dāp nanoꝝ ēt ſp̄ rēb;
eſtimēt ſibi placet et alic̄ter minigari ⁊ ſic
q̄ppe mīli p̄ma ſe mādi illi. ⁊ ip dāp nāōhu
uocatur. ita di iudiciū mā ꝑhabō ūl ſiu. ⁊
manente in ſua ñoiam̄ miſeratōne ſuaſi ñ
ēno ſupplīo finē dādo ſ; leuāſi ad hbendo ſi
p̄ponendo ēc aliq̄b; q. ū̄ p̄ſ ait ad finēdā mā ſuā
t' p̄ceſſiuā ſ; iuſta ſua ē ſi ſola ēēt alicuī ar̄ regno
ꝺicere magna mīcitudine dulcedi mſ di ita
q̄ſ ētū pena ū̄ ei p̄ſint nulla tormēta q̄uoiuſ
q̄ari ſi illa ſit ētua. ſi ita ſit q̄m lib; mīt ſeti
longa. Q̄ aneb q ſīi ſine mort ꝑpetua dāp nanoꝝ
⁊ oīb; erit ip̄a q mīmi ſic manebo q mīmē oīa
unita ētua ſcōꝝ. Ecce ma aſſir h penal; punicndo
rum nec finiendal q̄ſ unpbat. ſi dicit eoꝝ
ſupplīo aliq̄ leuāmā adhibi. q̄ n̄ ñ ogruedici
p̄ dīm ⁊ ſiſte ip̄ſ ſic n̄ ſo ſm̄ punire malos in
futuro q̄n̄ meruer̄t ſ; aliq̄ eis q̄n̄ ēēt; mali
ſit de pena relaxare. Q̄ q ꝺem̄ iudiciū ſ. m.
ſ. l. q̄ſ. ſ. m. ita ſtili p̄ q̄ iudiciū dā puacō nil ſi
et illi q̄n̄ fec mīa; p̄ q̄ fiet ſine mīa ſ̄ illi q̄
diciū ſii mīa libante ⁊ ſilumne q̄n̄ ſaliq̄ pene
alleuiatōne miſ ſi ſcīet. Ita ꝺi. mīa h iudi
ū ſtuo ſi negat q̄n ſtuo ſit mīe eſſect. ⁊ ſcīet
q̄ppe mīa ab oi miſeria libabim̄. ⁊ ir̄ ꝑ h q̄n
q̄n̄ meruim̄ ēc abum̄. ⁊; h ſtīcī dr ſi mīa;
⁊ iudiciū ſtuo q. ſ̄ in ſcī moſ miſeb ꝺo q̄b;
ū̄ miſeb ſ̄ vocat̄ ū peccatore ⁊ ſcīficat q ſcīē
facit ⁊ ē redꝺē ſingl'is ſ. ſtīa manifeſte iu
dicab q̄ē occulte iudicat. A de occulto iudeo.
Q ſi occultū iudiciū ſuū ag̃ ille pena q
q̄q; l'ex ēcē ad p̄ḡnōē. l' monet ad ſ̄ſi
onē. l' ſi ꝺ ēp̄mit ex ecat̄ ad dāp nanoſē. occul
tū ḡdi iudiciū dr pena q̄ iudicat p̄ḡdo. q̄ē
do ex ecando. Iudicia ꝺi q̄ſ ſ̄ appellant̄ur
ſm̄ p̄ſ ei ꝺe oīb; reb; ⁊ ñ q̄ ſ̄ ꝺ ſ̄phensibilia ſ̄
iudicia ei. ⁊ iudicia ē abiſſ. m. Iudiciū ag̃ in
ſtuo iudicab illi. ſm̄ q̄ uentilabi. ⁊ ꝺiu
ꝺet localiū bō ⁊ mal. ⁊ miſſo angelo ⁊ illi
uitā ducēt. illi ⁊ ſupplīū mitēt. q̄ē ſimul
mirū ſ̄. De iuſticia ⁊ mīa ꝺei.
Sed q̄m ſtuam di ⁊ pietatē. ⁊ mīa ſup̄ oſ
ſiodo ꝺuas relēē diꝝ q ſēp ad iuncte ō
di iudiciū Juſtitia di ⁊ mīa ſ̄ ꝺue rel; una
rel. ⁊ diuina ēēntia ē ſic ſup̄ plib; auctor
tatib; oſtēſū ē. q. ñ ēſſe ꝺo aliq̄ ēē miſericordē
quam mīa ñ ſtāl quam iuſticiam ſed

ꝑ
nō
1 qnt
nō
nō
nō
1 Exega
o exega
o dāp nat
nō
nō
1 ſta
o queq
o terribilis
o aut ſcīēb
ī nea ſua ī mīa ſua
nō
1 ſine
m
nō
A rea
o ꝑ
nō
nō
A ceſſabit non ē ſm̄ ꝺab quod nō mitigat.
ſine mīa fiet illi q nō fiet mīa
nō
A nūc
nō

id ẽ p̃s naliꝰ ẽe uniuscuiusq; q̃ in tãtũ lenis q̃ in tã-
tam ꝯ oĩo iõ q̃ n̄de noĩatiue ꝯ eẽntiali ibi do-
dur. Q̃ si sc̃p̃ta de opibꝰ dĩ q̃a ẽe mĩe dĩ q̃a
iustitie. Si in iustitia dĩ mĩa ẽ q̃eq; s; opa mĩe ẽe
iuãt ẽ iustitie ꝯ eõ usq; hĩs ẽ dĩ p̃tĩc. Jn locõ ni-
bꝰ q̃bꝰ h' mõi quõm fiũt distinctõ uel ũtalia opa
mĩe alia iustitie alia bonitati tribuãt ñ dñ iusti-
tas subiacentis . . rei . h' uocabulis significãte
ex p̃mit ꝯ uarietas sensuũ ꝯ effectuũ iẽẽt
m̃ost'. Cũ dĩ dõ ẽ iustitia eẽntia dĩa p̃dicat
ꝯ q̃ ip̃e sit distributor ꝯ iudex m̃ritor illi dat.
Jta ꝯ cũ dĩ mĩcors eẽntia dĩa p̃dicat ꝯ itẽ q̃ ip̃e
sit miseror libator talis dat. Siũ cũ dĩ bonꝰ
eẽntia dĩa p̃dicat. Sed dĩ dõ ẽ auctor oĩũ
bonor ostendit. Jta cũ dĩ dõ ẽẽntia dĩa p̃dicat.
ꝯ p̃t m̃os ostendit. Jde q̃ q̃dã opa mĩe q̃dã iustitie
dĩr ñ q̃ ineẽntia dĩa h' ꝯ illa opẽ ꝯ q̃ubi ꝯ illa
sit opa dĩe eẽntie q̃dĩ mĩa ꝯ iustitia ꝯ; q; q̃dã q̃bꝰ
ostendit miserator. Misericors ũdi ẽ i l' miserator
ex inhibitõne ꝯ iq̃bꝰ dã opibꝰ dĩ effect' ẽe mĩe.
iq̃bꝰ dã effect' iustitie ũq; al' ostendit' iustitia. al'
mĩa dĩ. s; ad eẽntiã refertur s; q; ex q̃bꝰ dã effect'
bꝰ intẽr iudex. ex q̃bꝰ dã miserator. l' q̃bꝰ dã
placet. ꝯ misericors. Dz hoc ẽẽ n̄ q̃d q̃ in er-
aliis ostendat ꝯ. ꝯ alius misericors. c̃ñ ẽẽd ẽe
iustitia ẽẽ misericordie. Si uẽ ẽẽ iudex dĩ h'
misericors ex eo ope q̃ iudex h' iudex misericors ꝯ ẽẽ
iuo. S; dĩ sup̃. q; cũ dĩ dõ ẽ ꝯ misericors ẽe
ad dĩa eẽntia signt'. ꝯ ẽẽ ꝯ p̃dicat ũ q̃ dã dĩ
ũta intelligit'. ꝯ intelligint' . . . ꝯ . .
. . iudice q̃ cũ dĩ ñ ꝯ origines ostendens. oĩa
q̃dĩ ẽ . ip̃e ẽ sapia dĩ ip̃e fortitudo . iustitia
scitas ꝯ p̃dentia ꝯ c̃ñ ũ sit i subiacenti p̃
uarietate sensuũ dĩ iusti ũ ꝯ cupat uocablis.
Aliud ẽẽ sapia . aliud iustitia . q̃ n sapia
dĩ discipline dĩ uinar ꝯ humanar rer instrue-
re intr. Qñ iustitia distributor l' iudex m̃ritor
iuuat'. Jta ꝯ p̃dentia cũ dĩ doctor ꝯ demo-
stror bonar ꝯ malar rer l' neutrũ ĩr. Aut

Aut Aut ꝯ nu...ꝯ probat q̃dã iustitie q̃dã mĩe alia boĩ

Quare q̃dã opa mĩe q̃dã bonitati attribuat' i cuitate
Q̃ si p̃s facile ẽ rep̃ire ꝯ demũ q̃d iustitia ꝯ ibun.
manifestũ ẽ. De bonitate ũ ꝯ mĩa ap̃l' latet
s; aq̃ docet illa opa p̃e ad mĩa p̃tine q̃bꝰ aliq̃
a miseria libant'. Ad bonitatẽ ũ ĩ soliũ illa ꝯ fac-
te ꝯ gubnatõne illiũ ita dicentia ad mĩa p̃tinet
q̃ a p̃cc̃tis minuat ꝯ de miseria libat. ad bo-
nitatẽ ũ q̃ c̄lũ ꝯ tr̃a ꝯ oĩa f̃ctũ ũ cent ualde bo-
na; Jn celi ñ idigent mĩa. ũ n' lla ẽ miseria ꝯ tra

hoĩs habundat miseria ꝯ ĩ habundat dñi
mĩa. Mĩa q̃ hoĩs ꝯ mĩa dñi plena ẽ tra ñ celi q̃
ñ idiget mĩa. Jn q̃ iget tñ regente dñõ. Q̃ ñ i-
digent dñõ ꝯ mĩa ꝯ felicia q; sine illo miser nõ
sublenat'. felix ñ regnat alibi. Mĩa ẽ q̃ miseros
bonitas q̃ solibet. Jfõ ũ ñ mala ge acciptũ
bonitas Aũ mĩe ue dñi dicant' mĩa

Post hĩs aduo oportet ex q̃ sensu ũ mĩe ꝯ ũi
uie dñi dicant' mĩa ꝯ ũitas h' mĩtiplicẽ re-tas
cip̃ expõnẽ ꝯ mĩe ꝯ uie cũ q̃bꝰ ad nos uenit
ũ ait aq̃ ẽ p̃salm̃ intelligũt' duo aduent'. p̃ m̃
ig'm aũi festam ꝯ multiplicẽ mĩa ex inbuit no-
bꝰ ꝯ; ĩ q̃ redẽndo m̃ita . Jn ĩtia ex hibeb' uni-
uẽse ũ uiedo m̃ꝰ . q̃bꝰ ad dñũ ascendim' ẽ iustitia
q̃ a malo declinam' ꝯ mĩa q̃ bonũ facim' . Jn h'
ẽ ñ dõ uobꝰ oẽ bonũ m̃itũ ĩ cludit . s; s; supl' cassio-
dor' dix' . Jn h' dõ uobꝰ oĩa opa dĩ sicut dĩ m̃sto
q̃ri p̃ amonũ ope dñi h' duo mutuo sibi
iungant' . Q̃bꝰ dã p̃lcuit ũ si oĩ ope dñi h' duo
cõtre ẽ effectũ dico ꝯ h' ẽẽntia ñ dõ iuuar' mĩa
aliqua ꝯ ũ ñ ẽ . C̃ m̃ effectũ ñ si oĩ ope dñi cẽ
mĩa ꝯ iustitia ꝯ; iq̃bꝰ dã tñ mĩa talis iustitia . atq;
talis mĩa ꝯ iustitia ; facienti ũ dõ in oĩa q̃ facit
misericorditer agere ꝯ itẽ referens ronẽ dicti ad
dĩ uoluntatẽ . q̃ iustitia ẽ ꝯ mĩa ñ ad effect' mĩe
ꝯ iustitie . q̃ ñ ũ rebꝰ alũs ẽ ñ uidet' c̃ñ ẽ dĩ dõ
oĩa opa sua facit ẽẽ ꝯ misericorditer . ita q̃ cõndus sit
in ope dĩ iustitia ẽẽ ꝯ mĩa . i . clemẽtia ẽ effectũ
l' signũ eq̃tatis ꝯ clemẽtie siue occulte siue
ap'te . aliqñ manifestatẽ clemẽtia . siue be-
nignitas ꝯ occulta eq̃tas [redacted] ꝯ ẽ ñ sõ . De iustitia
Solet ꝯ q̃ri q̃ li dabit iudiciũ sententia iudicii .

Sic ñ ẽ p̃ spicuũ ĩ explicare . Jn sc̃ptura
ap'te diffinit quoq; illa p̃fectura : ꝯ uenire
buq; ĩ ũ iuẽ in al' animũte iudicis ita fiat ꝯ
sciencia singlor attestantibꝰ ũ si futur' dĩ
ñ iudicis potentie effect' ip̃i dictõne significare
tur . Jlla ꝯ resurrẽ ꝯ m̃ . d . m . m̃ . ꝯ l' mos mag'
cõscientia ex p̃ mda p̃limũ putant q̃ ũ ũbi q̃a
ĩ ap̃lo ĩ nouiss' ĩ mictu ocꝗ ĩ mictũ cõsũmadũ
tandẽ . S; illa ad refectõnis statũ tñ referẽ
ñ ad iudiciũ q̃ [redacted] iudiciũ sen-
tentia ꝯ malor ĩ ex p̃ actõnis ꝯ bonor p̃ coni-
unctis ex p̃ mda assert . Q̃ sci iudicabũt ꝯ quom

Nõ ña sol' ẽ iudicabit ꝯ sci cũ eo iudicabũt
nationes . Jp̃e ñ ap̃lis ait . Sedebitis ꝯ uõ
sup̃ xii . s . iu . xii' . i . sedes p̃ m̃ ẽ ñ d q̃ ꝯ n ap̃lis
cũ ĩ p̃ miserit . ẽ . ꝯ sedeb' paul' q̃ p̃t oĩbꝰ la-
borauit ũ ĩ sedebũt ĩ xii . p̃ii . q̃ sedes p̃ te-

tribunal. i. umbilicus iudicantium intelligitur
s. omnes prefecti qui relicto omnibus secutus est. Pru-
dentes; umbilicus iudicem doy. Judicabit ut eos scien
ter in compatione sibi fauctoritate et potestate. cum
gladii ancipitis i manibus eoy. i. sententia de
bonis et malis in potestate eoy. cum qui erit qui
eoy potestas fauctoritas iudicandi putauerit
plectere qui uideat nichil reuelabit quod dixerit.

Erunt autem isti. ordinet de omnibus eoy qui
mundum. Bene quippe et prius mundum erunt
electoy. s. nepboy. et gigantes et huiusmodi
nec eis singuli paribus quiuent. Alii enim iu
dicantur. et cum alii iudicantur et eunt.
Alii iudicant et regnant. alii iudicantur
regnant. Judicantur et eunt. quibus nisi
damatione dicit. cum nunc nichil. m. et cum
iudicant et eunt. quibus dixerit qui credit in
iudicatu est. eoy in dampnatione tota ecclesie enota
sententia. nondum cum iudicari. quod conspectu
districti iudicis. captis dampnatione sue infi
delitatis accedent. Cum professione fidei sine
pibus hunc iudicabunt et peribunt. i. redar
guent impios. Cum in fidei sacramenta tenuerint
mercedem iudicii. ille si non audierint qui in
fidelitate sue tenebris prius dicam eis quod pec
cant in electione redarguit. si non audierint illi salte
ruba iudicii audient quod eis fidei salte ubo
tenuerit. Illa in dampnatione sua cum iu
dicii sui ruba perpiunt. quod recusantia sui bo
nis sume noluerit. ideo illi iudicandi sibi non
iudicandi domini. et electoy ut parte alii iudi
cant et regnant. s. quare malos lacrimis digni
et elemosinam sup inductione opiunt qbus
iudex uementissimo et districtissimis dicet.
Esurini et dedistis mihi. Alii autem non iudicantur
et regnant quia precepta legis plectendo nisi utru
que discernit. quibus solum quia per peccatum plene contem
ti et quia ad plectendum solum implere studet
deabus ppha ait. Vnus ad iudicium uenient
et senatoribus populi sui et salomonde eccle
sponso loquitur. Nobilium portus uirtutes
qui sedet et senatoribus dicit. nobis illata uirtus i
pios et pauperibus iudicium tribuit. Hinc recte
sub gratia iudicio sistentes si iudices uenient
unt. quia precepta gratia uiuendo uicerit.
nonibus relicto et secutis. Recte pauperibus
iudicium tribuit. quia in huic mundo magis
humiliatur despectio. tanto te maiore
culmine potestatis crescent. deinde

tribunal. i. umbilicus iudicantium intelligitur
s. omnes prefecti qui relicto omnibus secutus est. Pru-
dentes; umbilicus iudicem doy. Judicabit ut eos scien
ter in compatione sibi fauctoritate et potestate. cum
gladii ancipitis i manibus eoy. i. sententia de
bonis et malis in potestate eoy. cum qui erit qui
eoy potestas fauctoritas iudicandi putauerit
plectere qui uideat nichil reuelabit quod dixerit.

Erunt autem isti. ordinet de omnibus eoy qui
mundum. Bene quippe et prius mundum erunt
electoy. s. nepboy. et gigantes et huiusmodi
nec eis singuli paribus quiuent. Alii enim iu
dicantur. et cum alii iudicantur et eunt.
Alii iudicant et regnant. alii iudicantur
regnant. Judicantur et eunt. quibus nisi
damatione dicit. cum nunc nichil. m. et cum
iudicant et eunt. quibus dixerit qui credit in
iudicatu est. eoy in dampnatione tota ecclesie enota
sententia. nondum cum iudicari. quod conspectu
districti iudicis. captis dampnatione sue infi
delitatis accedent. Cum professione fidei sine
pibus hunc iudicabunt et peribunt. i. redar
guent impios. Cum in fidei sacramenta tenuerint
mercedem iudicii. ille si non audierint qui in
fidelitate sue tenebris prius dicam eis quod pec
cant in electione redarguit. si non audierint illi salte
ruba iudicii audient quod eis fidei salte ubo
tenuerit. Illa in dampnatione sua cum iu
dicii sui ruba perpiunt. quod recusantia sui bo
nis sume noluerit. ideo illi iudicandi sibi non
iudicandi domini. et electoy ut parte alii iudi
cant et regnant. s. quare malos lacrimis digni
et elemosinam sup inductione opiunt qbus
iudex uementissimo et districtissimis dicet.
Esurini et dedistis mihi. Alii autem non iudicantur
et regnant quia precepta legis plectendo nisi utru
que discernit. quibus solum quia per peccatum plene contem
ti et quia ad plectendum solum implere studet
deabus ppha ait. Vnus ad iudicium uenient
et senatoribus populi sui et salomonde eccle
sponso loquitur. Nobilium portus uirtutes
qui sedet et senatoribus dicit. nobis illata uirtus i
pios et pauperibus iudicium tribuit. Hinc recte
sub gratia iudicio sistentes si iudices uenient
unt. quia precepta gratia uiuendo uicerit.
nonibus relicto et secutis. Recte pauperibus
iudicium tribuit. quia in huic mundo magis
humiliatur despectio. tanto te maiore
culmine potestatis crescent. deinde

dr. quicquit dabo ei sedere mecum in. s. me. uicit
et sedet pre mihi et cum patre meo in throno
sedet. qui per passionis crucem et resurrectionis
palmam qui pater est et omnibus clarus. Job
ut unus filius sedet et per eius filium potestate iu
dicant. Quem iudicandi principatum et unus
et per primum quem cum eo residentem. et his appa
ret qui et plectonem sic dominus iudicabit potestate.
et qui quia dum iudicandi alium iudicandi.
eoy ad electionis de eadem iudicati et minus
legat quod illi mittet angelos suos et colligent in
de regno eius omnia scandala et mittent eos in
caminum ignis. Ecce et scribe angeli et sep
arabit malos de medio iusty. et mittent eos in
caminum ignis. Et mittet angelos suos cum
tuba. et congregabit electos a quatuor ventis ypha
de congregare illi seos et. Omnibus angelis
illa impli dubitandum est. Dominus enim uenien
te ad iudicium precedet autem eum ignis deuoratus
faciet mundi huius et illius celum et terra nec subsi
stet spem qui immutabit. Celum quod accreuit sicut ther eum.
Cum ita ascendet ignis in diuino qui ascende
rit aq: in diluuio. Hic autem ignis mali quia pu
rum erit et postquam bonis unum. et quia ag
gerit in cendium mundi scis quia sunt cum duo
pueris. In quibus aliquo pregnando fuit pullum igne
pgabit. alius unum ait get molestia; pgnato
pigne mundo ad iudicium uenient domino
et mutet uoy; mag. qui et iuxta genus omnis mor
tui. et minutio angelos uenalabit ante
quam bonos gregabitur eius et unus. pubis mun
di angelos minutio quia rapient obuius in
aera et pbis ita ut oleret remanet nubes et
pcoma illa bonoy. et sur ui. di. in. m. et in
crepationes ille maloy. et sur ui et de
licti in. m. et. pferit et sono uocem talio
nis. Bene quia pferet sua sup uultos quia uenie
bo. et. sue. m. et minutio angelos uirtutes
coopantur mutent mali in caminum ignis et
in fernum. Si per iudicium demones pereant hoibus ad ui
tam solet qui uti in festiuo male punientes dicat
de plinit demones per iudicium quos expiri um.
et terrores sq; atty sepius appellat. Aple dic
quia recedet euacuabit omnem principatum et potestatem
et uirtutem. Dum non ouat mundi angeli angelis de
monet demonibus hominem hominibus per si
bis collectis ita omnis per latio cessabit hinc quia
purant per iudicium demones et uirtutes si ecclesiu
sua minutio asserit sic regnabit hominem

demones non
hec plus
crucians
sic mabi
ut. i. sic de
per

in superpositione demonum quibus utitur divina
iustitia ad eorum subici cruciatibus premissa tamen auc
toritas non adeo cogit sentire quod ibi asseritur, tamen si de
mones demonibus et homines hominibus preesse
non desistunt, tamen et demones hominibus presunt ad
torquendum. Sed non quibus dampnandi cooperantur sic cohibere homini
bus maiores in pena sic erunt inventores meliores incipia.

di. xlviii

Solet etiam queri in qua forma iudicabit. De forma in qua iudex
In forma utique servi iudicabit omnibus. dicat
in iudicio apparebit. Videbunt enim mali in quem [illegible]
pupugerunt. Divinitatem vero eius non videbunt mali. Unde
Isaias: Tollatur impius ne videat gloriam dei. Humani
tatem videbunt ut timeant, divinitatem non, ne gau
deant. Divinitas enim sine gaudio videri non potest. Qualiter apparebit
Sed et in forma humana ostendetur eis apparebit.
Sed queritur an in forma illa gloriosa appareat sicut visus est
an in forma qua in passione extitit. Quidam enim putant
a malis talem videri qualis extitit in forma quando
crucifixus est, ut videant in quem pupugerunt. Sed aperte agno
scitur formam suam glorificatam a bonis et malis videri. Sic
videri. Cum in forma sua glorificata iudicantem vi
dent boni et mali, tollitur impius ne videat cla
ritatem dei quod est, quia soli mundo corde videbunt.
Gerit eius tamen etiam forma quoque humana in sua glo
rificata videbitur a cunctis. Unde et filius dicitur iudica
turus quia filius hominis est. Item enim legitur in evangelio
Iohannis: et potestatem dedit ei iudicium facere quia filius
hominis est. Quia ipse secundum quod homo est iudex
iudicaturus. Sed ipse solus sine patre et spiritu sancto iudicium
sit facturus, sed quia in forma servi ipse solus iudicans
bonis et malis videbitur. Cum ergo dicitur pater non iudicat quemquam
sed omne iudicium dedit filio, ita est intelligendum
quod filius solus iudicet et non pater, sed quia forma filii
humana cunctis in iudicio apparebit, non in
forma sua gloriosa. Iudicabit ergo virtute divini
tatis non sine patre et spiritu sancto, et apparebit terribilis impiis et mi
tis iustis. Licet enim terror malis sit, iustis iocundus. De forma servi

Ex hiis dicitur quod forma servi forma dei
iudicaturus perhibetur premissa ita et suscita
turus corpora mortuorum, quia humanitatem et sibi
tur divinitatis sic suscitatur, ut humani
tatis. Sed hac ratione illa dicitur quod in humanitate [illegible] fu
scepit specimen resurrectionis, id est passionem et
resurrectionem. Ideo enim asserebitur homine suscitatum
mortuorum. Unde Augustinus: Per verbum filium dei suscitantur ve
sur. Per verbum factum in carne filium hominis sic
corpora resurgent. Item iudicat et suscitat cor
pora non pro se sed filius per dispensationem humanitatis
qua est minor patre. Ideo quoque filius dicitur vita quod vivifi

cat animas in eo quod filius hominis iudex. Licet enim for
ma humanitatis dicitur suscitaturus corpora et iudi
caturus, iudicium autem quod illa forma cunctis in
iudicio apparebit et suscitaturus, quia eadem for
ma visibili et communi vere resurrectionis suscepit,
et quia sub eadem forma vocem dabit quam mortui de
monumentis surgent et procedent. Sed quod deus est unum
fiat animas, in patre unum, qui unum patre est vita, sed
filius deo spiritus sancto. Hec est vita que pertinet ad animam,
non ad corpus. Corpus enim non sentit vitam sapientie, sed ani
ma quam illuminat a lumine eterno. Licet quod ex po
tentia divinitatis vivificet animas et suscitet cor
pora et iudicet, non ociose tamen per rationem eius formam
distribuitur vivificatio animarum et formam servi iu
dicium et resurrectio corporum. De loco iudicii.

Putant quidam dominum descensurum in valle iosa
phat in iudicio, eo quod per Ioelem prophetam sic loqui
tur: Congregabo omnes gentes et deducam eas in valle io
saphat et disceptabo cum eis ibi. In cuius capitulis cer
tum quidem quidam pueriliter intelligunt quod
in valle que est in monte sub latere oliveti descensurus sit
dominus ad iudicium. Frivolum est quia in iudicium sic, sed in spatio
aeris sedebit eo loco montis oliveti ex quo ascendit,
ut sic Iohannis ostendit. Angeli deferunt ante eum
signum crucis. Unde in evangelio: Tunc appa
rebit signum filii hominis in celo. Iosaphat autem inter
pretatur iudicium domini. In valle quoque iosaphat, id est in iudicio
domini congregabuntur omnes in ipso. Iusti enim descendent
in valle iudicii, et obviam ... nubibus eleva
buntur obviam. De qualitate luminarium tempore iudicii.

Adveniente ad iudicium domino in fortitudine et
potestate magna sol et luna dicuntur obscura
ri sui luminis pre magnitudine. Sed statim venient
maioris luminis claritate. Sicut stelle celorum
et angeli domini movebuntur timore dampnationis, tali
quoque pro ratione pavoris. Sed quidam ammonitione con
quirunt. Unde Iob: Columpne celi pavent
ad adventum eius. Quod autem in iudicio sol et luna eclip
sim patientur, sic Iohel testatur dicens: Sol con
vertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam
veniat dies domini magnus et horribilis. Magnum vero dicitur
propter magna que in eo fient. Cum autem fuerit celum novum
et terra nova, erit lux lune sicut lux solis et lux solis erit
septempliciter, id est sicut lux septem dierum.
... dierum non pecca prius hominis. Multi
ceb ... Minorata fuit lux solis et
lune aliorum quod fuit per peccatum primi hominis.
Sed tunc sol recipiet mercedem laboris sui, quia sep
templiciter lucebit, sic erit in vicissitudo dierum.

noctis. si cū die. & cū zelum⁹ us. ⁊ erit dies
una q̄ nota ēdō. ūdies ueq; noy. ipī. sc̄ipiert
lux. q. nō erit tē una cū nocte. sed q̄ dies ⁊ nox
una die lux. usual cū unde dr̄ē q. tē luce
ar solnecq; luna loquens cō gregatiōi
erit igit̄ implī sol ad lucenā. potē. nō plenā
lune illuminabit tē. si; erit tōtis uidelicē se
pcīnā. sz hīs ūb ūnegat̄ solē ⁊ lunā tē lucē.
si; sīgē hīs ert̄ tenā bīcudine ut̄ illū lucet su
sūi pstare. q. uāt ew supeūs loē celestiū
sol atq; lune nō cessab̄ offīū ⁊ erit ipe dūs
lumi suis ip̄petuū. Potē ⁊ intelligi illud tāne
ea rōne dictum q. sol ⁊ luna nūc habebūt
ortū ⁊ occasū. sic mōe. ⁊ nō sic dō. illis tāne q̄
ex ponentes aut. p̄ nudi tuū. sollabous suū m
cedē suscipiet. ⁊ ūpp̄ha. lucebit sep̄ plicē.
⁊ nō uenit ad occasū. nō sol. nō luna si; ī ordi
ne q̄ cās stabunt. ne ip̄i ī oīm mēs sub po
tū tūfruant̄ luce eoy. ⁊ nā abac uce. sol ⁊
luna steter ī ordine suo. Cecc. apte die sō
le ⁊ lunā tē luce si; stabilit̄ p̄ marse. & sīgē
ffer nūcē subtūa — ⁊ nū q̄ q̄ sit usus lu
cis sol ⁊ lune tē. facere nr̄ ignorare. q̄
sēpt̄ sūme nimi me legisse sīlīanos sic habetur

Di. 89. De diuīnatiōe loy ī celo ī inferno. Ab inendo

Post resur rectōnē ū fēō unūsō ī plenō q̄ nudio suos fines habbē cuncta el pūdi
due. ⁊ m; ⁊ alīa diabli ⁊ nā bonoy. alīa cum
malay. ⁊ q̄; tū angloy ⁊ hoīm; Sīsūl
uolūtas ill̄ sc̄ēt el nō potūt ēe peccādi tulla
ḡdō mouēdi. Sīsūl mētia uera felicit̄ unē
tis ill̄ infelicit̄ tēna mouē sū mouendi p
rare durāt ūbiq; uap. sū fine si ī beatūdine tis
all̄ aut̄ pstabile ī mālia q̄ alīa aut̄ colabili p
manebūt. Cr his apparet q. hēboy differē glīa ab
alīj magīj mūl. i. mālay differēt ī fine pū
nīēt. sic ōn. i domo p̄ris. ī regno celoy mālōes inue
ni. p̄mo q. differēt ma ī gehēna mūles mālo
nes. supplicī differēt. ōs nī ecīā penā pati ēt.
sic ōs electi eundē habebūt denariū q̄ē
pāt̄ fa milias dedoibz. q. patīs ī uinea
noīe denariū aliqđ oīb; electis cōe mer
cēdē. s. uita ecīa. dō ip̄. q. os fruent. si; ip̄a uī
ta non sic erit differēs de arīficio corpm. ita
differt ens et gla ab ay. stella ab stella. alīa
la. v electa. ab electo differt melaūtate ūi
tis. v corpis. alīs ⁊ alīs uicem. et aliq; di
spēm q̄ē plabunt. ⁊ nō q̄ē plandi differūt.
dūlīas mansionū uocāt. Dom̄ q. ē una. v
denariū. ē unū. s; dūlīas mansionū. ē. l. v

diffīū claritatis q. unūsē. ⁊ sūmum bonū bīta
do. ⁊ una oīū. s. dōs ip̄e. sibono. oēs electi pfru
entur. si; alīi alīus plenī. pfruent̄ ūnden
do pspēm. ūp̄ speciāl ī egnigmate. hīc ḡ u
tē uidē una. ī gnosce dm̄ ihc̄. ⁊ ī ūmas
aut̄ ī enigmate. hīc una cū. ū gnoscam⁹ te. ○ cē ūnū
⁊ quē misisti. ihc̄ xp̄e. ū. sī u. d. hīc. hēt ūtā 2 pō ūm dm̄ hor ē
ē. o gnosce. ne tē ipā. ⁊ gratio. q. tuel. si; p ogni hīc ⁊ hēt ūtā
onē. bonū. ⁊ nes. i. ūta. si hoīes omīs uolt ēe
olent. ⁊ q̄ri. deō tū de me utr̄ ea omīs uelint bam.
⁊ sciant q. sic tā b̄ tudo de ī ag. ī. ⁊ ī unde
tūtare ut̄a dīsīt. O. nī ē ē cipe scende rem̄
de q; bannū dm̄ uoluntas una sit omīū
uī tāta ex ultat de ip̄a bannū dne rur
di ūsīt as uoluntatū ūq. ea aliq̄ nolit si q. nō
os ea norint. si ceni ea nossent. nā abalis 108
putaret ur ēe ūtūre ai. abalis ī uoluptā
te corp̄is. abalis aut̄ alīs. alīs. alibi aut̄ alibi.
q̄m ḡ os amant q. nō os sciūt. q̄ p̄ amare
q. nesciūt. hīc sup̄ dispūtaū. cur ḡ beatū
do amat̄ aboīby. ⁊ nō sciāt aboīby. an sīne
sciāt os q. ipā sit. si; nō os sciūt ūsīt. ⁊ sīn
gentio. ē an forte alīs ē q. p̄ū possīm.
bare uīē os hominē uelle. si ū beate u
tē. quilt. q̄ si nō uult. si ne ūl dīffīū. hō iste
ūl uult bare uīē. ⁊ ḡ omīs bare uīē uo ē omīs ūcta
lē. imo pauci uolūt sīn ē bare uīē. nī
ūtūre animi uīē. q. mīti nolē. ⁊ ta nec sal
siēt ut̄ ī ip̄e cū dubitauit. an ū. b̄ Incertus
an ēt os uolūt ēe. ab sit ūl falsū ē dica dulia gr.
m̄. q̄d ḡ. andiend ē. ⁊ sīmīl. ī tali bare
uīē. q̄m. ūcta ē ai nī uīē. ū. ⁊ q̄li nūlt. 18m
bare uīē ūlt. ⁊ similē q̄d ī hūa ē ab sit
dū. Tale ē ei ac si dicam. q. nō ui uē ūlt
bare. bare uult uīē. Ista ī repugnātiā
q̄ audiat. q̄ fem. ⁊ cū ad hanc ortū ut
nec̄ ital si os bare uelle uīē uer ē. si
os sic uolē uīē. q̄m solū ui uit̄ bare. ad
lud ab̄ nī s angustiat nos potūt ēruere. si di
cam. nūq̄ ē bare uīē. nī uīē. s. delectō
nē suā. nō tal si nē. q. os bare uīē uelit
q. os ita uolē ū. q̄; delectat. si nō q̄ falsū
ē. ⁊ elle n q̄ dēcent. ē ē miser imū ita
miser ē. ⁊ ad pisci q̄ uel q̄m ad pisci uel
le ḡ nō portet. Qs ita sit ēe. dicāt aliq̄ē
ō bacum. q. minut ū uult. ē p̄ fecto. ⁊ sīmi
liter ēt. minūtū ēt. si mel coy q̄ p̄ta uo
luntas. si hrē potuīsti; ō ala u uolūtate. ilso
la miser q̄ q̄ efficī. si miser nor. cū dei

iū male uoluntatis impletur. q̄ ꝑ qm
uere ē. q. os hominis ecc̄ba tu dixit. dilexi
dentissimo amore appetam. ꝙ hec dicā q̄ eq
apetunt. ū q̄ ꝑ amare q. ioq̄ dle sit nesc
ire ū ꝑ. nescire q̄ sit. q. se uelle scire sciat ū os
batam uitā scire. os ā ba. hūr q. uolē q̄m uis
ñq̄ hūr q. uolē. ⁊ mō fiunt ba. ⁊ mō
ā mi ser iā q̄ ūh hūr q. uolē. id hūr q. ū rec
te uolē. ba. q̄ hē. nq̄ hī oīa q. uult. ⁊ mal
uult male. ille q̄ppe. bate uiuit q. uis ita ū
uult. ū male aliq̄ uult. cū q̄ er hīs duob
ostet beata uita licet ī mal sit aliq̄ bonū. īmō
ñ fm̄ul omnib; male ba. cū ū enī hac uita
q̄ filius miser ri fidel. ⁊ bonū ē ueniat ad batā
re erit ue q̄ nē ee ullo rō ꝑ ū sic hō uiuat
q. ñ uult. ⁊ enī uolet male uiue. aut uo
let. aliq̄ q̄ dē erit. aut dē erit q. uolūt.
q. dō amabit ad erit. ñ de sia dabit q. ñ ad erit.
omē q. erit bonū erit. ū ñ. os ū mū bonū
erit. ⁊ q. ē omō ba. ūssimū ita sēp fore ec
tū erit. Beatus ā ee se uelle omīū homi
nū ē. ba. ee se uelle os ī corde suo uident
ūtū oīū ē fidel. q. ad ba. tū mē ꝑuenit
Q uolet ⁊ qī ꝑ uti aliq̄ dō dō q. uti sciat
aliq̄ minū mūt. ūl ū. plibz uid. ⁊ q. oīa
dō dō ad ba. tū mē spectantia os omu
mē electi q. uiscerit. ⁊ si diffēnt. ⁊ hec
enī dō nosci bile mai dignū q. uidī. q̄m
eū intelligē. tūl. ⁊ uī. ⁊ ā os ūt ꝑ ē q. ns
cent. ⁊ ū sequt ū ū sit aliq̄ ba. tū dinū ꝑ
tinens ī q. uīū. aliquī ba. os ē cum
ta illa ua debē q. ꝑ q. uīū ba. tū dini ser
uit. si ūh uidendi diffēnt. alī enī alio ma
gis. alī alio minꝰ fulgebit. Si quid dē os cogno
Q uolet enī q. ri an ī gaudio dñi ꝑ el sint. ꝙ
sic ē clamat. ⁊ q. uīū nil differt. De ba.
ait. O ūltre mansiones ī una uita erē. sub
una ꝑ minoy dignitate. si ū os erit. oīa
ī oīb; erit. ⁊ sic dñi clamat. par gaudi
ū. ū q. habebē singli. ⁊ mua sit oīb; q.
⁊ glā capiat oīs. ū erit ꝑ q. min enumerat.
Q. hīs dat ē intelligi. q. par gaudiū os habe
bē. ⁊ sic dñi ꝑē q. uīū clamatē. q. ꝑ
enumeratē q̄ singli erit ꝑfecta tā q̄ q.
gaudebit de bono alī. q. uīū gaudet si se
ipso haberet (sed li par erit. cuiusq; gaudi
ū. uidī. q. par sit oīs ū ba. tudo. Q. sic dō os
ñē. ad q. dici ꝑ. q. beatitudo par eē. si ita
eēt par gaudiū. dī par eēt q. uīū. si q̄ si

ierit. ñ faceret par ual gaudiū par mate b
atitudinis. ꝑ. sic accipi par gaudiū. ū ñ ita
referat par ual ad iterū tionē affectionis
gaudentis. ñ ad unūquemq; referē. dec; b
gaudebit. q. de o. ī reū gaudeb; unūq; gau
debit omnes. si magister bernardus scōz
Q uolet hāc. ī solet si bernardo
scōz maior sit sua ꝑ iudiciū. ꝙ iudi
cium.
q. ī ūm sil oī scīs plō ī credenti ē o. ī ubiq;
maiorē glām ꝑ iudiciū q. ñ an. q. una
erit gaudiū eoz. ū sup testat ē ag. ⁊ ampli
or erit eoz q. gaudiū. ⁊ ū ues pacto i iudiciō ā
plionē glām sue claritatis dō mouebit elec
tos. q. iq̄ mouet. q. dō p sit spiritib; defunc tos. ⁊ sup eccl.
toz corpa sua ī resurrectōne recipe. si
enī ꝑ sua corpib; sūma beatitudo ꝑbi. difficil
q. ē. ū p. anob; ꝑfecte diffiniri. si ī dubi
ū ñ ē. ⁊ ap̄la ait. nil sensib; hominū hūe
rem. ⁊ p. mouē ipū q. ne de posita. ⁊ sic
uide ꝑ se ī mutabile subā sic sci angli
uident. siue alia latentiōr cā. siue ō q.
ī ē erit. q. ad appetitū corp. ad mutabilitatē
q. retardat. quoda ñ. ne tota creatōne p
git ī illud sūmū celū. dōuce ille appe
rit. os q. esset. porro si tale sit corp. ē sit dif
ficil. ⁊ q. ui ammi nistrō. sic bene os corp
ri. nil o magis aut mensabilla uisio
ne. ūm celi. ꝑ. ī el corp. ā. Hanimale.
si. ꝑ. uale recipit anglī sedta habebit.
ꝑfectū ñ siue modū obedientis. ⁊ ꝑ unc
unificentia. ⁊ unificamī. tūm effabilis
excellentie. ū sit ei glē. q. ñ ut sacrime. Si ma
ue ouē q. o. ⁊ ꝑ mulīs. ducent ī infno peccabunt.
origine. s. up enī ag. loquens de mal
is fer no. dāpnat. ⁊ bonis celo glificat.
dū. q. ñ bonis uoluntas. ū mal excludat
ē peccandi potēt. ⁊ de bonis dō constat.
si de malis q̄b; uoluntatē malā ī ueniō
uer. q. ī. ñ. ue. si. sic eo. si ūp. ē peccare. ūm
o. si ñ ue. si. eos. ī peccare. ē malā uo
luntatē habit. Q. ā. aut unant illā ma Solut. s. dñi
lam uoluntatē ī ē peccē si suppliciū
tū. alu ī peccē ē sacrent. si ꝑ illō eos
tinēri aliq̄ penā q. ī ē locū uendi.
Jux. g. peccē dīt ī ē ī tū supplicii. si sup
plicium malūm q. ūne una ꝑ esse sit.
De la. ag. ī adiō. tēp. ad q. reno uitū ecclā ad. mū de fi.
ūne mū una dō hoīb; dedit. ū uolun ad pe.
tē. ⁊ pe uncta fruendo o. sa. Jōb. pe

Di. 40.

tenuta fructuosa ē. q̄ p̄ h̄ hō depōta neq̄ta
bn unūe ⁊ mutata uoluntate. nēta simℓ
oīa q̄ mutare. ⁊ agere. q̄ do placeāt q̄q̄ hūc
uita nūcēt. habeb̄ p̄ penitentiā ītimb̄ ūelō
de mal' suis. ūidulgentiā īspectu dn̄i nīn
uenietur. q. ūsq; ūltimū penitentiā.

[redacted] nulla ℓ erit correcto uoluntatis
alib; eni ūta cū habit ūq; ad
sua ū nulla ceū abeis p̄sūt dilīgīt deūdā ītā
ta. ⁊ uoluntas u coy cū ℓ erit. ūbi ūt īste sēp
malignitatis siue ītpluīū. nīq; ūm recipe
p̄sūt bonitatis affectū. q. ūc illi q̄ēp ī eg ī
nabit. ubi sīne mīe uoluntatis reliq̄as ha
bebē. ⁊a illi q̄ erit ī ītpluīo ig̃ ecīa ē diabl̄o.
⁊ angl̄is ēt depūtata. sīc nīl am habebit nūc
req̄. sīc bonā uolūtatē ūl ūie poterit uoluma
tē. ⁊ sīc cohēdit; ⁊ dabit p̄fectō gr̄a deūtam
glām. ⁊a ſonib; diabli cū mīabit ī pāma
ligitatis penā q̄ ē y ūonib; dep̄ūtā reneb̄s
nīlō illustrab; unc ūnō lumīne ūitatis.
⁊ hīl apparet reprob̄s ī inferno. sīc pen
tentīā gr̄atōl. ū pēā p̄nā uolūtatīm ūdese
ruire. ⁊ illa malignā uoluntas. erit eīs ad
cumulū pene. p̄ q̄ cū ūm ūcebunt. q. nīl ūm
erit ī illuc uita. q̄ ūue reneb̄ dn̄r erī
ne q̄ri p̄. q̄ ille tenebre q̄b; ī uoluerūt eccl
mali ī gehenna. dn̄r. ē y ūonēs ecl. q̄ ūc ma
li penit erīt lucē corpalem. ⁊ spūalē. sōm
erē. ⁊ ūm ⁊ ipūtatīr reneb̄s ītellectū mal.
ūtū penit erīt sōl lucem. ⁊ sīc corpalī luce
p̄uāt. de ⁊ ag̃ licet. ⁊ adī ⁊ ī ūuūtio erit
⁊ hē ī cecitate mīt. ēt dānt mali sīc pb̄ū
sentū. ⁊ bn̄ y ūonēs ecl reneb̄r erīt. q̄ cē pec
catōr ecl penit erīt gr̄ dn̄ī. q̄ de ū penit
ēē y ūdn̄. nec ī ūma cecitat. sīc pē habitat
ds lucē ī accessīb dilē. hec aūt reneb̄r ēt ūs
ceptīnt ī pectōr. cab ūtōnō dī luce secu
dr. ⁊ ī penit. dū ſhuc uita ē. cece q̄ī ī pec
catōr dr. pati y ūtōr. ecl reneb̄r. ⁊ nīl. q. sīc
cludat penit a luce dī. q. nīl. s; q̄ūt ītelli
genda ē illa secūdā ōnq; ūm uidebīt dn̄ p
spēm. s; n aūt ūl uidet deū p spēm. ⁊ p
dissīmilitudinē q̄ tūc pectōr ītōnō ⁊ ho
minē. s; ⁊ ūmulta p̄ gīna pectā clōq̄ntā
adō. ⁊ q̄ dn̄odūm ūtatīs uelīt ēū nēc
ſ; ⁊ ūm multitudō odierit. de q̄b; sēptūē on
pbia eoy q̄ te odēr a. ſ. q̄ē q̄ illa clonganō:
sane y ūtōr ecl reneb̄r ītelligī p̄s. q̄dā ma
lignitatis odīū. ⁊ uoluntatis. q̄ē y ecrescet
ī mīb; reprob̄y. ⁊ q̄dā oblīuio dī q̄ ūmīoy
ihōy. ⁊ y ūōy doloūb; ad eo affluentē. ⁊ habīt
ſtū ab illā ad cogitatīōē. ⁊ q̄ dedecor. ⁊ uo.
nīq; mīē reuocēt. ūq; mīmō ponde p̄ mūt.
ad eo stupefīūt. ⁊ bauī. ū ūtūm ī alīā eogīō
nē ūextendāt. seq̄ illuc erūt ī pel eguōnīs.
ū sem ūt uīs doloūs. s; ībuc uita nīl adeom
plēt ū penit. sec ludat ā eogītōne dī. q̄ ūq̄ por
p̄petuī barathrū mīs. ⁊ q̄nā bonā amorē q̄ī
luc hīt rōnalīs creatā illā sā y ūtōr. ecl. ⁊ p̄fundīs
tūm a stenebr̄s reprob̄s ppetuoy p̄ fundīs dī
ē ag̃. o ponens de illo dīuīte q̄ ī ifern o poīt.
eleuans oculos suos ab illā ⁊ ībuc. et lazarū ē pa
tōne. coarctē ē ītā mala sua usq; ad eo. ū frēs ro
gare ablīs p̄ monīt. q̄ā ūdūm ſequitur scīm
tīs p̄ ī ūdūtūm ī p̄fundo ī rebus tenebr̄s
erūt ī p̄n. ū nīl ām dī lucē habebīt cui ſnue
ūtur. de aūtb; dāp̄ natōr. si q̄ hūc noctā eoy
Pretā q̄ī solet ī reprobor aīe q̄ nē ī ēternō q̄ hūc
ēē ūtur. noctūam hīt coy q̄ ēē ī suos sīne fīnē.
uita gerē. ⁊ ali q̄ūm dolent sup ī ūtōrūmīs
suōy casoy. hāc q̄ nē ag̃ ūue memorat. ēr pre
ei. ēr plīgīnt. ēr pre ū ī solūtā reliq̄īs aut u.
Q̄ret ab; ⁊ amīs dolor tangat. mōtuos deh;
q̄ illuc p̄ monē. ⁊ angī t̄ q̄ūm ea q̄ ēē nol ſagun
tur. nouūt spē defuncto y. Cui ūm dō magnā
ēē q̄ nē ū ī p̄senū ille nā. ūeī ūbī dicī p̄q.
ēē ūmo mīs desse ul ū dedūt leg̃ q̄ dū ea
mūta ap ītēr o ſ pūēt leuātur oculos ad ablīā
ūtā alia dr̄. habo u. ⁊. tē ſuscitet ē ill'
[redacted] ūet. ī. u. ūb. l. t. hūt ⁊ mortuī ēt de mūt
q̄s ſcīunt uīte q̄ū ī locis penay uideāt
eos ū q̄uel sū fīlīb; eoy ū ītēre ſeōy ūla
rīī. ⁊ abīā q̄. ūs longe a gnoscebat. ⁊ ūī ū os
q̄ūl ē eos ſcīre q̄ ēē cruōs suos. a gumē ūl ēē
ūtūa. Quo accipienda sīt q̄ de lazaro ⁊ diuite
[redacted] q̄ q̄ūt q̄ ⁊ ītelligāt. q. de lazaro ⁊ diuite
legā. ⁊ ūdūat ag̃tum. respōsū dī. ⁊ enal. si q̄ūt.
q̄ putat aūs corpe ēr ueīs. locis corpalīb;
gnerī. ⁊ ūt ūt ūi corpe. ū decē q̄ ēē uent
⁊ ūnūt sīne nē ī loco fuisse corpali. ⁊ enāt.
ipūmq; aīm corpeī p̄ p̄ssē ūngū. ⁊ ūm
de lazari digno cupisse. s; melī ēo ūbūt
de ocelis. q̄ūlingua de ī ēnī. ⁊ nūt ⁊ sup
plicio. paupē. ⁊ refrigio. ⁊ ūdubīt. s; q̄ūm
uelligāt ūng ōnūtī. ⁊ digitī. ⁊ lazari. ⁊ līma
ī sermōnīb; abbe. ⁊ ūmōl. ūtr. ⁊ manūtuerīt. ag
mentōrīl ūq̄ūm ūenīūt. Si se uident tor
[redacted] ert ſ ſolet uce uerīsīl. ⁊ malu.

sentiant illi qꝫ ĩ iferno. illi qꝫ in cla. qꝫ
scit ecclie. bonos malos. malos bonos iudicent. q
q; ad iudiciũ. p iudiciũ ũ bonos iudebẽt malos
ẽ; ũ mali bonos. ũ gg. j fidelẽ ũ impostiri
añ die iudicii. fidelẽ sup se ire ecclesiã attendẽt. qꝫ
grandia p̃ceptaꝫ ũ ps. de chaos mẽ bonos
eo ẽ seꝑ malos iudicii iudicãt. malos
ũ ne aliq̃ passionẽ q̃ eos moueãt. ꝯ ne
eos deiudicii libãt cupiũt. ecclesiã
ẽungliẽ. q. ab hã diuisi sunt. de
chaos magnũ firmatum ẽ. ut hi q̃ uolẽt
hinc ad uos trãsire nequeãt. neq; ũ huc
trãsmeare. qꝺ ẽ illũ chaos ĩ
malos. ũ hinc ĩtra. ũ unq̃as.
ciari ualeant. adeo enĩ seꝑ diuisi sunt. ut
ũ ulla ꝓ passione ad reꝓbos trãsire ualeant.
ulla ꝓ pter ĩ scos fiat ĩtercessio. q̃ unq̃ aliq̃ uo
lẽ trãsire ualeant. ad illos. ĩ ps̃. chaos ĩtra
admittit. nisi ẽ molesta libãs uoluꝝ ĩtra
duci nelle. ĩ ps̃e nequeunt. ĩ ps̃ sunt. ſ; qu
ſuellẽt ũ ps̃eunt eos iuuare. Deiudicãt
sie reꝓbi apeunt ad gl̃iam scoꝝ trãsire uolẽ
ĩ ps̃. uerũ ꝓ mia mente ire uolẽt ad pos
sionẽ ut eos liberent. ĩ ps̃. qꝺ fuꝝ ase. ſi
ũ sue bonitat. mia habit. ad ẽ audeãt. ſui
ecie q̃ unq̃ tanta rectitudine ẽfingeãtur.
ut ulla ad reꝓbos ꝓ passione moueãt. Quod
una impioꝝ pena ũ minuit beatoꝝ glo
Postremo q̃ ẽ an pena reꝓboꝝ una. nã
de coloret gloriã beatoꝝ. ancoꝝ hic au
dim ꝓ ponat. Deiudicãt. ad animum
iustoꝝ ũ iusc. horribilẽ aspectã penaꝝ
reꝓboꝝ. qui ũ ꝓ passio miserie uenit. mi
nue beatoꝝ letic. ũ ualeb. licet ĩ sua
grandia sufficiant. ad maiorem ẽ gl̃iam
uident penas malꝝ. qꝫ ꝓ quãm eua sert.
q. q̃ di claritatẽ uident. nec ĩ eãdẽ agẽ
q. use ũ ps̃unt. ĩ ẽ ad mã dñi. si sci ũ
immortales reꝓbos uideant ũ ut sin
telligentia. ẽ ꝓphe adhuc mortales. nide
hoĩ ameruer. egredient ẽ in electi ũlo
co ſ; intelligentia. ĩ tuitione manifesta. ad
uidend ipioꝝ eruitat. q̃ uident nel idolo
re afficient. ẽ ſ; lenta ĩmabunt. agent ues
gẽs de sta libatione. ut a ipioꝝ ĩcessabili
calamitat. ẽ ũ ſ. sanati impioꝝ tormẽta
desiderent. ꝯ greꝝ uisione letiam bonoꝝ
gr̃p mentis ait. egredient electi. ſ. unde
bẽ exania uiroꝝ. q̃ putrescũt ĩme. ẽ

ggr sup luc.

ꝑ

ꝛ

ggr sup luc.

ier sup ysaiam.

mus eoꝝ ũ monet. ignis ũ extinguetur. uer ... usq; ad tanta ẽ ustionis ſor
cium ꝯ electis. letabit ẽ ũ it ẽ undi ut ũ
dicta. de pedib; sedentis sup solium
excelsum. qꝫ semphn duab; aliis uela
bant scripturis ũ audiuit eorum me
morasse sufficiat. qꝺ tacet ex ortus se
dentis p media ad pedes usq; ad duce.
peruenit;

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

effectū bre p̄sbiterū· n̄ cui ipsi ut cor sacramentis inua
atq; p manus īpositionem· ad catholicā redierit unitā
tē ciendū n̄ ē· q̄d canones aplōr· quor ōium
auctoritate orientalis· et ex parte romana utit̄
eccl̄a· ē insignis martir cyprianus et alii ep̄i· ē eod̄
bapt̄a hereticor· lauacrū diaboli appellant· Stepha
nus et cornelius· martires et pontifices romani· et uena
bilis aug̃· ī lib· de baptismate· eundē cyprianū et p̄fa
tos ep̄os· ob hanc cām uehementer redarguunt· af
firmantes bapt̄a siue ab heretico siue a scismatico·
ecclastico more tradītū· t celebratū ē ratū eē· Cō
ūtio· q̄r alia ī bapt̄o· alia ī reliq̄s sacramentis· cō
ditio ē· Quippe cū ī ordine p̄or et necessarior sit·
Subito n̄ morituro baptismate p̄ tribus q̄; diuini cor
poris cōione· ut aliis sacramentis consulitur· et dū forte
catholic̄ n̄ inuenit̄ sancti ē ab heretico· baptū sac
mentū sumi· q̄n in extremis pit· et hāc sniām p̄sceptor
pontificū cornelii· stephani· aug̃· secuti s̄ syri
Inocentius· leo· anastasius et magnus gg· et ōis catholica
eccl̄a   prohibent ġ a manib; taliū sacerdotū
sacramenta suscipi· n̄ q̄ n̄ sint uera· q̄tū ad formam
et effectū; q̄r· ūū bīnimi sacerdotes· ē a ipso s̄ceptos in
derint· nisi ore uerecundie facti ad penitentiā p̄uo
cantur.   It̄ ex vi· sinodo· Si q̄s uxorē duce uoluit an
teq̄ā· qui ad clerū accē subdiaconat ordinē h̄-
dunt· uolūt uite nuptiali mulieri copulari
hoc añ ordinē subdiaconatus faciat.   It̄ ex cōci
lio cartaginensi· iii· Lectores aut uxores ducāt aut
lectores cūad annos pu continentiā p̄fiteantur.
bertatis sue uenīt· cogant̄ aut uxores duc̄e
aut cōtinentiā p̄fiteri.   It̄ gg· bonifacio ep̄o regi
tano· Subdiacones cōtinentiā obseruare debent.
subdiaconib; tuis· hoc q̄d de singulis statuim̄
decreuim̄ obseruari· nec ullā dilatione nūm· cuiq̄
sinas cōtumacia· aut temeritate corrupi·   It̄ urba
nus· ii· synodo· ap̄ melphiā· Benificio et offo careant q̄
os q̄ p̄ diaconatū uxo p̄ diaconatū uxorib; uacant
rib; uacare uoluīt officio q̄; atq; b̄n̄ficio eccle
carere decreuim̄ q̄d si ab ep̄o cōmoniti n̄ se correxint.
p̄ncipib; īdulgemus licentiā· ut eor feminas manci
pent seruituti· Si uero ep̄i cōsenserint eor p̄uitatib; ipsi
officii interdictione mulctent.   Itē· dūico gaudēt
si patarche· Subdiaconi et deinceps ī cōtinentes· a suis
rubescant impii et apte gradib; deiciantur.
intelligant· iudicio sc̄i sp̄s eos q̄ in sacris or
dinib; p̄bratu· diaconatu subdiaconatu positi·
si mulierculas n̄ abiecerint· et caste n̄ uixerint·
excludendos ab eorundē graduū dignitate· De
manifestis q̄; loquimur· S; secretorū cognitor et iu
dex ē d̄s   dem in meldensi synodo p̄sidens· au̇t·

faciat.

Di. xxxii. c. Placuit.
Di. lxxxiiii. cū de quo
mnda.
Di. xxxviii. lector.
Di. xxxi. c. Ut le.
Di. xxviii. diaconi.
Di. lxxxi. Quidia.
Di. lxxxiii. c. i.
Di. xxxii. c. iiii.
Di. xxvii. c. ii. Si ...

Ad sacros ordines n̄ accedat n̄ aut uirgo· aut p̄bate castitatis.
ceros ad sacrū ordinē p̄mittat accedere n̄ aut
uirgo· aut p̄bate castitatis· et q̄ usq; subdia
conatū· unicā et uirginē uxorē habuit.   It̄ ex car
taginensi concilio· Ī ıtib; gradib; cōstituti ī abstineāt ab uxorib;
lacuit ep̄os· p̄bros· diacones subdiacones abstineāt.
diacones· s̄cdm̄ p̄oꝝ statuta ī abstinere ab
uxorib; Quod si n̄ fecerint· ab ecclastico remoueant̄
officio· ceteros n̄ cl̄icos ad hoc n̄ cogi· S; uniuscuiusq;
eccle cōsuetudinē obseruari debe.   It̄ leo ēē ep̄i
stola niceñe a bbis· In minorib; ordinib; cōstituti
eratum et apte pro uxores ducāt n̄ uoto religi
sequimur· q̄d sc̄a romana eccl̄a ōs o habitu p̄hibeant.
ī gradib; cl̄icorū alt· Clericos· hostiarios· lecto
res· exorcistas· acolitos· si extra uotū et habitū
monachi inueniant̄· cōtinentiā p̄fiteri noluerit·
uxorē duc̄e uirginē· cū b̄n̄dictione sacerdotali p
mittit· Non aūt uiduā· aut repudiatā· q̄r p̄p̄ h̄
deinceps· nec ad subdiaconatū p̄uehi poterunt
qui nec laic̄· n̄ uirginē sortiti sūt uxorē· aut biga
mi· ad cl̄icatū· ut s̄cq̄s ex p̄fatis ordinib; dein de
ut ad subdiaconatū ascendere n̄ pot sīn̄ cōsensu
uxoris sue· ut fiat de carnali deinceps sp̄uale
coniugiū· neīne eos cogente· neq; p̄mittit p̄ea
uxor iungi eidē marito suo carnalit̄· nec cuiq; nu
bere uiuēta· aut p̄mortē illi?   It̄ ex calcedonen
si concilio· Non liceat cl̄icis alti? sedis uxorē accipe.
m̄ iq̄b dā p̄uinciis cōcessū ē· lectorib; et psalmi
stis· uxores duc̄e· cōstituit sc̄a sinodus n̄ licere cuiq;
ex his· accipe secde alt̄ius uxorē.   It̄ niceni cōcilii
capitulo· iii· Nō habitet mulier cū cl̄icis· n̄ q̄ uit̄ foret omnē suspiciōnē
interdixit p omnia sc̄a synodus· n̄ ep̄o· n̄ p̄bro· n̄ dia
cono· n̄ subdiacono· n̄ alicui omnino· q̄ in clero ē·
licere subintroductā hīe mulierē· n̄ forte· aut matrem
aut sororē· aut amitā· aut ī eas idoneas p̄s· q̄ fu
giant suspiciones   It̄ ierr. de eod.   Hospicio
tuū aut raro· aut nūq̄ mulierū pedes tangant·
Et tamen q̄r p̄ pot toto orbe habitare ē d̄o· q̄ femina
tui accessib; copulatur· femina ē secū sicū parte
habitantis esurit· nunq̄ de mulierū formis disputē·
femine nomē tuū nesciat· feminā q̄ bn̄ uideris cuer
sante· mente dilige· n̄ corporali frequentia· Si bonū
ē mulierē n̄ tange· malū ē q̄ tange.   It̄ gg· ī
dialogo· libro· iiii· P̄br̄ q̄dā uxorē suā q̄si sororē dili
p̄br̄ q̄dā s̄ cōmissā regebat ecclām· gebat· q̄ ut hostē fugiebat
cū magno timore diū· q̄ ex tp̄r accepti ordi
nis p̄bratus suā· ut sororē diligens· s; q̄ ut hostē ca
uens· ad se accedē p̄pi n̄ sinebat· eāq; s̄ appropi
q̄re nulla occasione p̄mittens· ab ea funditus cūcta
familiaritates cōes abscidit·   Iūam n̄ q̄ debe

Di. xxviii. c. i.
Di. xxxi. c. i.
Di. xxxi. de sc̄s ep̄is
Di. xxxi. c. oportet ep̄o
Di. xxviii. c. i. uel gr
Di. xxviii. p̄bri
Di. pag. iii. cū de
Di. ēē Di. lxxxi.
stis.
Di. xxxiii. c. iiii.
cū casti.
Di. xxvii. c. ii.
thora.
Di. dñ. de m
c. de ep̄is ...
cū g.
Di. lxxxi.

amus accipe lauduense concilium ostendit subdiaconos uel ceteros que ap̃ Viduę & senores pbr̃e appellantur
greecos pbr̃e appellamur. ap̃ nos aũ uiduę autem senores appellamur. uxuore & matrone appellant. i ecclã. tanq̃ ordinata & structa ñ debeant decretum? ce q̃d ista ordinib; structa uxores habe ñ possunt. & si bigama aliq̃ fuerit in ecclã. tales ordines ascendere ñ ualent. q̃r. si q̃s prẽ uxorem eccl̃ã habuit. mrũ ista ẽcclãe promouere ualeat. Tales aũt ordines auctoritate canonũ aplor̃ phibent. iq̃b; sic statuũ legunt. Ad sacrũ ñ accedat ordinãnde ecclie nuptus
iq̃s post acceptũ bap̃ p̃ bapt̃a copulat̃. aũ ecclãe
tisma sacrũ ecclie fuit nuptus copulat̃. aut eccl̃ã habuit. ñ pot̃ fieri epc̃s. nec sacerdos. nec diaconus. aut p̃sul. cui uxo eor̃. q̃ unum ministrio sac̃e decretum est. eserunt ecclie sac̃e ministrio. ecclie guntur subdiaconi. qui calicẽ diacono offerũt. & acolitꝰ. q̃ eũ ceteris. diaconis p̃cedunt. uñ cereo ferarij dr̃. q̃ & unum & ag̃ p̃parando. calicẽ sumi nistrant. eccl̃ã habuit. intelligẽda & p̃ uxorem. ut ubi sit census. capli. Si quis p̃ acceptũ sacrũ bapt̃isma ecclie nuptus fuit copulatus aut eccl̃ã habuit. distinguendũ ẽ. aũ q̃ uxorem duxit. siue post mortẽ uxoris. Vñ. beatus gr̃. ad
a Matrẽ duar̃ matrar̃ p̃ bapt̃. clicẽ in ordinẽ
rũ duarũ matrarũ p̃ bapt̃m. eligi in ordinandũ ẽ censuimꝰ. nec eũ q̃ una q̃d̃ eccl̃ã habuit. & mortem inde mouit. alligatus sit. nec illũ q̃ sem & ipsũ abscedens q̃dlibz membrũ. aliq̃ indignatione & iusto & iusto remore sit passus truncauit. neq; illos q̃ usuras accepisse & uincentẽ. aut in cena luisse nos aũt. nec eũ q̃ publica penitentia mortua & muta. defleuit. neq; illũ. q̃ furtã aliq̃ũ usus is amuit. ut affluctione diabolica uexat̃ ẽ. neq; eũ q̃ p emptionẽ. admutationẽ simonie magi peccatã obtulerit. tẽ pl. ip̃. felix epc̃. capto. mo
mũnẽ. Incesti & epilẽpsie ñ ministrẽ. & alta nu
dissimũ. ut nullus delens. q̃ aut ita. arrepta demonib; eludit. aut quib; uexationib; in cursib; efferũt. & sac̃e laudem. ministrare alienũ fidisse se ingerat. sac̃m. diuinũ. precepit illi q̃ corpoꝛa cõmodare dedignet. sine hũi passionib; ut ita ydam eluti. q̃ũ & ipsi tãdiu. eum ab officiis. & loco & ordine suspensi. q̃ usq; uni annus pa
sso. p̃ desertionẽ epi inuenian̄t. ab ĩ arsu demonũ ubam. rem nicholaus ip̃. De eodem
Iuuenes qui ĩ adolescentia. demonib; cognoscãtur obsessi. ad sup̃iorẽ sac̃ regiminis q̃d̃ nec dere ñ possint. rem gelasius ip̃. De eodem.

sq; adeo sane. pmutis illecebraq; pmpe. ut mentes demonũ. simulib; q̃ passionib; sac̃a ministeria tractare ibidem̃. Simb; si tibo copetens. aliq̃d̃ ppe necessarios occurrat. q̃s de sua fidelitate q̃ salute confidat. ut ministros ipsos eucharistie. humane tamen p̃spexerit calamitate uexari. Atq; ideo necessario remouendus ne q̃b; p quib; xp̃e mortis os sanctũ hostia generet̃ ĩfirmus. Postremo. si corpe sanctior aliis ad bñdẽ. nequaq̃ sac̃a contingere lex diuina p̃mittit. quo magis dominicus. suspensa ecclie ñ ministret. q̃ decretũ. nunc patuit. ñ in nocentia p̃ felici epo
cap̃. ui. Q̃r̃ bapt̃i uxores hui⁹ sup̃ea religiose ui
uãt q̃bñ ecclie uxores. bapt̃ismate eliciẽdi ñ phibẽt.
Sanctis. ac sic se ĩstituerẽt. ut in nullo opimo ecclie uacaret. aut elicãt uidi s. aut monachus. ex q̃ bapti
sanctis. electo. si ñ ecclãe & si ñ pbr̃e norum. si ĩ bonis copib; ingitauit. ñ phibent. huiusmodi ad dignitatis sacre assumi. ecclie. si cepit sacrũ ordinẽ. q̃d̃ã legum ecclie uitasse. q̃ ñ sac̃ canones si recauunt. si p̃ sacrũ ordinẽ. ab earũ cõmunione se immaculatos custodiunt. Vñ gg. audire tarentino epo. De q̃d̃ã. pb̃. q̃ ante cp̃at̃ sui apicẽ ecclãe habuit.
Abuisse se ecclãe. manifesta ĩmane cõpũ
ere illi ẽmunis per uarionẽ hr̃e cognouimꝰ. de q̃ & cetera ẽ q̃bus dã ĩnata sui species. S. gr̃ ambi
guis reb; absolutũ ñ debet ee iudicii. hinc ee sac̃
munera ecclie ministrandũ. nullo m̃ pñmat. accedẽ ecclie. ĩ animẽ tuo pieto te ministrare. & do mũ te sñ
dubio rone reddere. si hui sceleris consci. meo gr̃ es
ordine celans ũitatem p̃manere uoluisti. o
mes hic arii q̃; pfonarii. imo dati familiarit̃ epũ uitare oportet. Vñ nicholaus ip̃. ad diuino archie
pisc̃po. Q̃ sanguinem ĩmodicã familiaritatẽ.
nouimꝰ relationis fide uitare oportet epũ.
lium. mrũ auctoꝛ. ĩtimati ẽ. q̃d lanfredus epc̃s. q̃ ruinens ee dr̃. uenationis ste dedit. Q̃d uitiũ plurimos de clicali catalogo. Vgnẽ. dum uidear germanos. & gallos. ĩ reuerentiã ẽ ĩplicare. Verũ ista sic ita ẽ. ut audiamus. nec uno uitiosi dr̃. q̃ uniq; libz deliñt occupatus. nulla ĝuitate ostingit̃. Nam ut beatus dicit ies. uenatiõ ẽ mũ
lgimus. sañ. sicut lomnũ aũ relatũ ẽ aplauu mõ de hoc epo. q̃d ei q̃d̃ filia sua ĩmodicã reuocat familiaritatẽ. & obid. mala fama ei orta sit. p̃q̃ re. a sctãe mã. ceti sq; eo epis sui⁹ ãmonit⁹ arq; corrept̃ ẽ si nullatẽh emendans. Quere si ĩ hoc maxime displicuit. & magis ac magis. de se reddat̃ op̃imonẽ deonem. Inq̃ beatitudinẽ tue

f. de lxxv. vi. c. q. uenationib;

f. di. lxxxvii. c. ij. Euuntes

ꝛsalomone ostenditur infidelibꝫ se cū auctōe totꝫ sapiē
qđ ifideles ꝙputant qꝫ nō legunt ī euglis ꝛ ypbis aſſ
logiam ꝛ alia huiusmodi q̄ despectabilꝫ qꝫ nichil ualent
ad salutē ſi mentem ī errore ꝛ dū bis studet eurā
animę ꝙ hꝫ. Q̄ ꝙ xp̄m nouit thesaurū sapiē ꝛ
sciē ī eum qui nouit qđ utile ē. hinc ꝛ beda ī lib
regū ait Non prohibent clici scl̄as litt̄as legere
urbat deum en legentium ꝛ deficere cogit. q̄ aſ
a legendis secularib; libꝫ oīm existimant ꝙhi
bendos. Ex quib; simul ſi q̄ inueniunt utilia q̄
sua sumere licet. Moyses ꝛ daniel sapiā ꝛ
litt̄as egyptior ꝛ caldeor ꝙ patrem erudiri. quor
tū sup̄stitiones ꝛ uelleras uorebant uel ipse ma
gister gentiū a poetis uersus poetarū ut scīpt in
duobꝫ ut dictꝫ. urḡ legi prohibentur. que
tam rōnabiliꝫ legenda ꝙbantur. Si scl̄ares litt̄as
q̄dā legunt a duoluptatē poetarū figmēta ꝛ uana
tamē uerba uel ꝙcepta. q̄dam ꝙ eas ad eruditionē
additanꝫ. ut errores gentiū legendo detestemur.
ꝛ multa que ī eis ī uenīunt ad usū sacre scīpture eru
ditionis deuoti ī ueritatē. Tales laudabiliꝫ ſecu
lares litt̄as Ad disciplinā. Vñ beatꝫ gr̄. quendam epm
ūrē ꝙbendi. q̄ eas didicerat. s. q̄ cōtē epā le officiū
ꝙ lectione anglica. grammaticam ꝙpō exponebat
Hinc ꝛ ambr. scribo sup̄ lucā Sc̄lares litt̄e legūdes
egimus aliqua ne negligam̄ ut ignorem̄.
legimus ne ignoremus. legimꝰ ut ꝙ ī ueneamus
ſi ut repudiemus. tē ieꝛ sup̄ ep̄lam ad titum
Grammatica legūda ē. ut p̄cā sacre scīpture ītelligant.
Ideꝫ grammaticā arcē nouit. ꝛ dialecticā. ut re
de loq̄ndi rōnem dat. ꝛ inē uera ꝛ falsa diu
dicet. ītimpugnabam. Cometam aū ꝛ multa ꝛ am
mentia hui ī suā scīa uitiatum ſi nulla scīa ī ꝙcep
tus. Scia aū pietatis ē. nosse legē scripturar. ꝛ ī
telligē ꝙphas. ī euglio erudiri. aplōs. ignorare
Grammaticor aū doctrina. pōt ꝙficere ad utā. dū
fuit ī meliorē usus assumpta. dem. Sc̄ plodam
inde elisy bat ñ ē peccīn scl̄aribꝫ luā seruiendum
mensa ꝛ uino regis nolunt cōmedē ne pollu
antur. utiq; si sapiam aliq̄ doctrinā babilonior se
rent ē peccīn. nūq̄ accēderent eliseē. qđ ñ licebat.
Dicunt autē. ñ ut sequamur. si ut inducēt aliq̄
communicant. Quīsi q̄ ꝙpiā ad usū. mathematico
uelut sēber. impius mathematicos. risui paratꝰ ꝛ
ad usus philosophos disputans. si ignorat dog
mata phōz. discat. q̄ ea mente doctrinam caldaicā
q̄ moyses omnē sapiām egyptior dicitur rem.
Iq̄ cogimur litteraturā scl̄arē recondere. ꝛ aliq̄ ex
his discere q̄ olim cōmunis. ī ē ut ne uolumus si ut
dicā gentiles nati. ut ꝙbent ea. q̄ a scīs ꝙphi
aīs scīa multa ꝙdicēdas. tā grecor q̄ latinor. ꝛ alia
gentiū. Iuris ciuilis. tē ex sinodo eugenii ꝙp̄.

¶ Qꝫ agros ꝛ doctores cp̄i agrui locis ostendat.

quibus dā locis ad nos referatur. neq; magi
stros. neq; eurā ī eum ꝙ studio ītendam. Ideo
ab humanis epis subiectis plebib; ꝛ aliis locis in
quib; necessitas occurrerit. oīō cum ꝛ diligentia
habeatur. ut ꝛ magri ꝛ doctores instruantur. q̄ stu
dia liberalium q; artiū dogmata assidue
doceant. q̄ in his maxime. diuina manifestanē
ꝛ declarandē mandata. tē. inlib ē manichęos
Iq̄d Auctoritatib; gentiliū eor uanitas refutandē atq; euitanda.
uen de do sibilla ꝛ orpheus. aliis ue gentium
uates. aut ꝙbi ꝙdixisse ꝙhibent. ualet q̄dē aliq̄
ad paganor uanitatē reuincendam. ñ tū ad is
tor auctoritatem complectendam. Quamui
eni distet de ē ad eccīam. inter ꝙdicatiōe euāgē
lior ꝛ confessionē demonū. tamē inē auctoritā
tem ꝙphārum ꝛ eunosticē sacra legant scripturā
rum. tem elemens ꝙp̄. Ad intelligētiā sa
lutē nobis ēruī scripturarū pietas necīa ostendit.
q̄dā q̄dam in nūis partib; cōmentatores sacrar
doctores adū sanē. ꝛ pie ei sunt dicēdi. ñ scelus temerarios
patrum ꝛ uerba suum sensū docere uidentē. Ostē
dam in q̄ q̄dam ut audituum uanitatum parui
ēgressi hoīes. cęlus q̄ legunt. ut similitudines
capiunt. ñ diligēter obseruandū ē. ut lex dī
ei legatur. Recte ꝙpam ēgressi immē. ꝛ intelligētiā
legant. ꝛ doceant. Si ē eni multa uerba ī diui
nis scripturis. q̄ possunt retinuly. ad ei sensū. quē
ꝺ spōte unusq̄sq; ꝙsumpserit. si ñ oporteat. sensum
alienum extrinsecus ꝛ extraneū debeus
querere. ut q̄ q̄ ipsius scripturarū auctoritate
cōfirmetur. si ex ipsis scripturis sensum capere ūtantur. o
portet. ꝛ ñ oporteat ab eo sciam addiscere scripturarū
q̄ eam animabꝰ. secūm ueritatem ꝰ tradita ser
uat. ut ipse possit ea q̄ recte susceꝑ. cōperentē as
serere. Cū enim de diuinis scripturis. integrā q̄q̄ ꝛ fir
mā regulam utrarū susceperit. absurdū ñ erit. si
aliq̄d ex ecclīa more cōmuni. ac libabꝰ studiis
q̄fone ī pīa ecclīa arripiat. ad alterationē uel dogma
tis conferat. ita ñ ut ueteꝝ dicitur falsa ꝛ simu
lata declinet. dem isidor. ī li. sententiarū. Qui re
dō ꝙhibeant. ꝛ annis poetica figmenta legere.
ꝙhibetur. ꝛ annis legere figmenta poetarū. q̄
ꝙ oblectam extra fabularū nimiū mentē exercēt
ad uecorem uanitatis mī. Si enim solum thura offerri
dē demonib; ī molant. si ī eor dicta libenter ea
piendo ꝛ traq; ex ꝙmissis auctoritatib; apparet. impia sacerdotib; semp debere ē

Gregorius ī moralib; inquit. Quam mirificū ē diuinū dīi dei misterium
= q̄ nūq̄ diuina misteria celebrāt. quin ibi duo uehemēta opa generāt. s. pctor
gustio ꝛ adming de purgatorio uniq̄ aīe libatio
Beda dīt. Sacerdos q̄ ē sine peto mortali ꝛ in bono ꝙpōito ꝛ nō celebrat. cū oportu
nitatē celebrandi habeat. ꝙtū in ipo ē. Ecce trinitati auferet glam. Anglos ī
celesti patria manentes. ꝙuat letitia. Homines in hac laborantes. ꝙuat bono ꝛ gra.
Alias u. in purgatorio detentas. ꝙuat liberatione ꝛ uenia.

ꝙ. d. xxvi. cū ſ
uidro.

ꝙ. xxiii. q. iii. c
ꝙ. di. viii. Ego.
ꝙ. di. xxxvi. c. Nulli

ꝙ. vi. q. i. Cap

adūsa. q̄n cū ignorantiam fūm excecat alius ducatū prestare cepit. ambo īfoueā cadūt
vñ dr in psalmo. Obscurent̄ oculi eor ne uideant. & dor. e. sem. ī. Cum ꝛ. obsecrantur illi q̄
pre eum. ad ferenda bona pecc̄oꝝ facile seqūne
inclinantur. Ita horandū ē a quoq; sac̄dotib; ut
ignorantiā a se. q̄ postem q̄dā abiciant. Nec
et seruus nescius uoluntatē dñi sui. & nō faciēs
dicatur uapulare paucis ūbis hoc de omnib; ge
neraliter intelligitur. Ipse enim ait apls. Q̄ ignorat
ignorabit̄. q̄d de eo intelligēdū ē. q̄ nolunt ī
telligē ut bñ agerent. Vñ aḡ. ait. Ī lu. q̄nū ſ. oīs
ignorans īmunis ē a pena. Ille enī ignorans pot̄
requiri a pena. q̄ q̄d discere nō munerit. Illis aūt
hoc ignosci nō potest. q̄ uitet. aq̄ discere nō
opam nō dederunt. unusq; uoluntatis
nā sit ignorantia omnib; sit noxia. sac̄dotib;
ō p̄cipuos a. Vñ in toletano concilio legī.
ignorantia mat̄ cunctoꝝ errorū. maxime ī sa
c̄dotib; dñi umanda est. q̄ docendi officiū ī ppō
dñi suscepunt. Sacerdotes ꝛ. legere sacras scr
pturas. ꝛ canones. ꝛ omne opus eor. ī p̄dicati
one. ꝛ doctrina consistat. atq; edificent cunc
tos. tam scia fidei. q̄ opum disciplina. tē ex
eod̄. Officialē libellū ab epō sapiat̄ p̄bīr̄ cū ordi
uando p̄bīr ī parochiā ordinandus. libel
lū officialem. a sac̄dote suo. ꝛ ab epō suo.
accipiant. ut ad ecclās s̄ deputatas instructi accē
dant. ne pigne ānā. ī ipsis diuinis sac̄ūs
offendant. Cū ad letaniā. ut ad celebrē uenē
rint. tūnc epō suo reddant. q̄ ī suscepū officiū
celebrent. & bapt̄ent. tē leo epūs. Statuimo
polumus. Ī scia sac̄doti. nec excusatione ē digna. ñ
imitari. ꝛ uolentē. scia. quam omnia uenia.
gis ībil q̄ plum. nec excusatione ē digna. ñ.
uenia. tem celebrū. omnib; ordinatoris epūs
ulli sac̄do Canones nō liceat sac̄dotib; ignorare.
nō liceat canones ignorare. nec quicq̄ face. qđ
patrū regulis possit obuiare. Que ꝛ. a nobis rel
digna obseruabūt. si decretalū nouā ostiū
p alios libros. licentia ppūs p̄sumpta frangatur
tē. ge dicit sci avō. Que ſ. sac̄dotib; necessaria
ue ipsis sac̄dotib; necia s ad di. ad discēdū
secundū. id ſ. sacramentoꝝ liber. lectōnar. am
phonar. baptisteriū. cōpotus. canones. penten
tiales. psalteriū. omelie p anū. dñicas di
eb; & singul; festiuitatib; apte. ge quib; omib;
si unū defūt. sac̄dos nouū uix in eo constare po
terit. Aqua ualde periculose anglice mine tē q̄b;
dicitur. Si ceciꝝ ceco ducatum prestet. ambo
in foueā cadūt. tē xepheri ū pp. ex vii. sinodo.

Quę operantē ī sue q̄ dinandus ē epō.

psallamus ꝛ p̄mittamus dō. Ī nuitate nra omnip;
tus. me. ñ ob. ſ. ꝛ. Q̄ domūs q̄d. x anos obseruare sa
lubriū ē. si p̄cipue hos q̄ ecclāstrā ordinatis dig
nitatē. Ī ñ diffinitiuū omnē q̄ ad opāt̄ī p̄monen
dus ē gd̄ī. omib; modis psalteriū nosse. ut ecclī ī
omnis q̄ subeo sūt. ramonent̄. ut unusquisq; ī
uitat̄ aū diligent̄ amet. poltremo. ut ī p̄mptu hāt le
gere seruare. ut ministrorie. tā sacros canones
ordinē euglīn. q̄ apli libri. ꝛ omnē diuinā scripturā.
atq; rectū mandata conuersan. ꝛ docere pplm sibi
cōmissū. Suba. ꝛ. sūnu sac̄doti. uū ē. eloquia dī
uina uis tra dra. ī. uera diuinatū scripturarū di
sciplina. quē admodū magnus plinius dicit. Q̄d si discipline tūr. ī. ualeb. ē facē ꝛ docere. nimi
ne spondere. nullatenus consecretur. Aut enī
epūs dō. Tuscīam repulisti. ꝛ ego repellam te ne
sac̄dotio fungaris. ih. tē ex concilio carthagi
nensi. uu. Idē de eod̄. Iubent ut ordinandi epī
ut clerici. p̄hab ordinatoribus suis decreta ca
nonū. Auribus eoꝝ maledicant. ne si aliq̄d cōtra
ta concilii fecisse perpetrat. tē xepheri ū pp.
Sacre scripture ignorantes. ñ obsanter. ī. ī quarte mī dana.
iam stellas celi ñ ycungunt nor sic mortes fideli
um. ignorantes scripture. ñ obsanter
multas. temere. ī ysaiā. Ignorantes scripture
uirtutem apli paulū. xpō dei uirtutē. ī ignorantes xpi
sapiā ē. Ignorantes scripturā. ē ignorantes xpi
tem. gg. ī moralibus. Adiuō ignorantē. ī sanctū. q
uia ea q̄ dicūtur sapiūt. ea q̄ dicūs sapiūt. ī gratē
a deo sapiūt. ꝛ q̄ ea q̄ dicūtur nescaūt. a
dō nescaūt. paulo attestante q̄ ait. Si q̄s ignorat
ignorabit̄. idem. Cum ēq; stultus ē. i culpa sapi
ens erit ī pena. tē aug. Si non q̄ aliq̄d nesciēdo q̄
uanus erauit. q̄uis p se scire q̄ nescit erraut probat.
sum. Cum cauendū sit. nō solum ī maioribus ue
rum ī minimis rebus. nec ī rebus ignorantia pos
sit errari. nō ē tūs seqūndus. ut continuo erret. q̄ ſ
aliq̄d nescit. si q̄s se gestimat scire q̄d nescit. &
ī q̄ppe approbat falsū. q̄d erroꝝ ē. ppam. Verumtā
tē res q̄libet erret. nō est plurimū. ꝛ amī una cā q̄
re. nescientem scire. ꝛ errantem nō errare. recta rōne
ponitur. Inchūsis a ūrebus. ī. cū iste scit alia. ille
alia. iste multa. ille minus multa. & ī ignorat. q̄ nō
ī est q̄ ille scit. et p̄terat nescientē. ꝛ sē enī q̄dam
que nescire melius ē. q̄ scire. ꝛ licet p ignoꝝ
antiā grauiter. aliq̄d inciosū p̄terant
pbī. ut epī. ī. ī. ō. a scolastrici se despiciendo
q̄ minorū uicia. magis q̄ uerboꝝ. ē p̄cauenda. Vñ

Tribus modis cōmittit peccatū uoluntate opere & uoce
Cum parte alda perit ullus ꝙ nunc nata. Diligat atque uice in pre. mihi agat.
Diligite ignaros claros uouere parentes

G.B. INST. BIBLIOTHEK KARLSRUHE

Omnia su

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

restauriert Nov. 1969. R. Kr.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

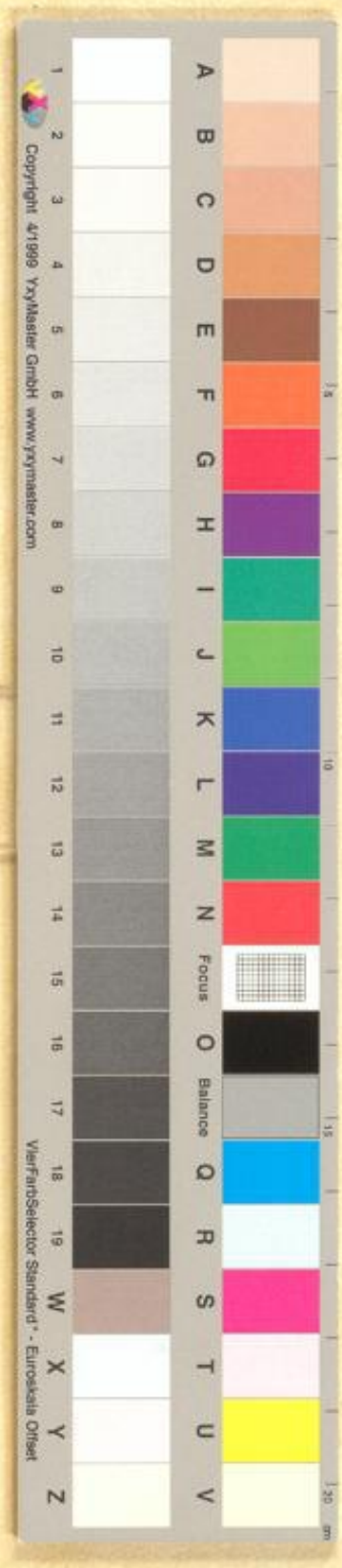

restauriert Nov. 1969. R. Kr.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg